

R O M Â N I A

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 50/A/2020

Decizia nr. 50/A

Ședința publică din data de 19 februarie 2020

Asupra apelurilor de față,

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 254/F din data de 20 decembrie 2017 a Curții de Apel București, secția a II-a Penală s-au dispus următoarele:

I. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul A. pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privat, prevăzută de art. 290 din C. pen. (1968), cu aplicarea art. 5 din C. pen. (fapta descrisă în cap. IV f.221 R).

II. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul B. pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) din C. pen., cu aplicarea art. 308 din C. pen. și art. 5 din C. pen. (fapta descrisă în cap. VII - f. x R).

III. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitată inculpata C., pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. (1) din C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (fapta descrisă în cap. II - f. x R).

IV. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitată inculpata D., pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) din C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (fapta descrisă în cap. II - f.133 R).

V. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din C. proc. pen. a fost achitată inculpata E., pentru infracțiunea de complicitate la folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite prevăzută de art. 26 din C. pen. (1968) raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 (fapta descrisă în cap. II - f.123 R).

VI. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul F. pentru fiecare dintre cele trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (descrise în cap. I - f. x R și cap. VI - f. x și 267 R).

VII. 1. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul G. pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) din C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (fapta descrisă în cap. I - f. x R).

2. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul G. pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) din C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (faptă descrisă în cap. I - f. x R).

VIII. 1. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. , fără antecedente penale) pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) din C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (faptă descrisă în cap. I - f.87 R).

2. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) din C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (faptă descrisă în cap. I - f.88 R).

3. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. pentru infracțiunea de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (faptă descrisă în cap. II. - f.122 R).

4. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. pentru fiecare din cele două infracțiuni de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (fapte descrise în cap. II - f.134 și 135 R).

5. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. pentru fiecare din cele două infracțiuni de dare de mită prevăzute de art. 255 alin. (1) din C. pen. (1968) coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (fapte descrise în cap. II - f.134 și 135 R).

6. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. pentru fiecare din cele două infracțiuni de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 (fapte descrise în cap. II - f.179-180 R).

7. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) din C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen. (faptă descrisă în cap. V - f. x R).

8. În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. a fost achitat inculpatul H. pentru infracțiunea de primirea de foloase necuvenite prevăzută de art. 256 din C. pen. (1968) cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr. 187/2012) și art. 5 din C. pen. (faptă descrisă în cap. V - f.241 R).

9. În baza art. 396 alin. (1) și (2) din C. proc. pen. a fost condamnat inculpatului H. pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității în scopul obținerii de foloase necuvenite, în baza art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 la 1 an și 6 luni închisoare (fapta descrisă în cap. III - f.216 R).

În baza art. 45 din C. pen. s-a aplicat pe o durată de 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), d), g), k) din C. pen.

S-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), d), g) și k) din C. pen. în condițiile și pe durata prev. de art. 54 raportat la art. 65 alin. (3) din C. proc. pen.

În baza art. 91 din C. pen. s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani ce constituie termen de supraveghere conform art. 92 din C. pen.

Potrivit art. 93 din C. pen. s-a dispus obligarea inculpatului ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri:

- să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. d) din C. proc. pen. pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul a fost obligat să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

S-a dispus ca pe parcursul termenului de supraveghere, în baza art. 93 alin. (3) din C. proc. pen. persoana condamnată va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe durata a 60 de zile în cadrul Primăriei Municipiului Orșova.

S-a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art. 96 din C. pen. privind cazurile de revocare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

IX. În baza art. 396 alin. (4) din C. proc. pen. a fost condamnată inculpata I., pentru infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității în scopul obținerii de foloase necuvenite, în baza art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 la 1 an închisoare (fapta descrisă în cap. III - f.216 R).

În baza art. 83 alin. (1) din C. pen. coroborat cu art. 84 din C. pen. s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

S-a menționat că, în baza art. 85 alin. (1) din C. pen. coroborat cu art. 86 alin. (1) din C. pen., inculpata este obligată să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informațiile și documentele de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 86 alin. (1) din C. pen. pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c)-e) din C. pen. se vor comunica Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți.

S-au pus în vedere inculpatei prevederile art. 87 și 88 din C. pen. și în baza art. 404 alin. (3) din C. proc. pen. s-a atras atenția inculpatei asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

X. În baza art. 374 alin. (4) din C. proc. pen. raportat la art. 396 alin. (10) din C. proc. pen. a fost condamnată inculpata J., pentru infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității în scopul obținerii de foloase necuvenite, în baza art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 la o pedeapsă de 8 luni închisoare (fapta descrisă la cap. III - f.216 R).

În baza art. 83 alin. (1) din C. pen. coroborat cu art. 84 din C. pen. s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

S-a menționat că, în baza art. 85 alin. (1) din C. pen. coroborat cu art. 86 alin. (1) din C. pen., inculpata va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informațiile și documentele de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 86 alin. (1) din C. pen. pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c)-e) din C. pen. s-au comunicat Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți.

S-au pus în vedere inculpatei prevederile art. 87 și 88 din C. pen. și în baza art. 404 alin. (3) din C. proc. pen. s-a atras atenția inculpatei asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

S-a constatat că inculpatul H. a fost reținut în data de 03.04.2014 și arestat preventiv din 4.04.2014 până în 16.10.2014, dată de la care s-a aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 a fost pus sub control judiciar, revocat la data de 11.11.2016, măsură rămasă definitivă prin decizia penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1423/14.11.2016.

S-a constatat că inculpații G. și F. au fost reținuți în data de 03.04.2014 și arestați preventiv la data de 4.04.2014 până la data de 16.10.2014, dată de la care s-au aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 puși sub control judiciar până la revocarea definitivă a acestei măsuri la 21.06.2016, potrivit deciziei penale nr. 953/4.07.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În baza art. 72 din C. pen. și art. 399 alin. (9) din C. proc. pen. s-a dedus din pedeapsa închisorii aplicate inculpatului H. durata reținerii, arestării preventive și a arestului la domiciliu de la 03.04.2014 la 1.04.2015 inclusiv.

În baza art. 274 alin. (2) din C. proc. pen. s-a dispus obligarea fiecărui inculpat I., J. și H. la câte 3.000 RON cheltuieli judiciare avansate pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, către stat.

S-a făcut aplicarea art. 274 alin. (3) din C. proc. pen.

În baza art. 275 alin. (6) din C. proc. pen. onorariile avocaților din oficiu de câte 520 RON au rămas în sarcina statului.

În acest sens, printre altele, prima instanță a reținut că de la sesizarea instanței prin rechizitoriu x, cauza înregistrată sub nr. x/2014 a parcurs procedura conform art. 342 și urm. C. proc. pen. în camera preliminară.

Instanța, prin încheierea de ședință din 10.10.2014 a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA lămuriri cu privire la unele acte premergătoare audierii unor martori și a legalității confirmării actului de sesizare.

Parchetul a răspuns acestei solicitări precum și excepțiilor și cererilor formulate prin avocați de către inculpați în baza art. 344 alin. (4) C. proc. pen.

Prin încheierea din 28.11.2014, în temeiul art. 345 alin. (3) C. proc. pen. s-a solicitat Parchetului să remedieze neregularitățile constatate în actul de sesizare.

Prin ordonanța din 12.12.2014, Parchetul a adus la cunoștința instanței remedierile pe care le-a considerat necesare referitor la neregularitățile semnalate.

Pe perioada procedurii Camerei preliminare, judecătorul a dispus asupra măsurilor preventive aplicate inculpaților H., G. și F. și la 16.10.2014 a înlocuit arestul preventiv al acestora cu arestul la domiciliu, iar din 4.03.2015 a dispus punerea acestora sub control judiciar.

Prin încheierea din 19.01.2015, în temeiul art. 346 C. proc. pen. judecătorul de Cameră preliminară a dispus restituirea cauzei la Parchet.

*

* *

Prin încheierea nr. 339 din ședința Camerei de Consiliu de la 16 martie 2015, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 475 raportat la art. 476 și art. 347 C. proc. pen., a respins, ca inadmisibile, cererile de sesizare a completului competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție formulate de contestatorul intimat inculpat G. și de intimatul inculpat A..

A fost respinsă, ca inadmisibilă, contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din Camera de Consiliu din 28 noiembrie 2014 pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, secția a II-a penală în dosarul nr. x/2014.

A fost admisă contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din Camera de Consiliu din 19 ianuarie 2015, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, secția a II-a penală, în dosarul nr. x/2014 pe care a desființat-o și, rejudecând:

În baza art. 346 alin. (4) C. proc. pen. a dispus începerea judecării în cauza având ca obiect rechizitoriul nr. x/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, așa cum a fost remediat prin Ordonanța din 12 decembrie 2014 privind pe inculpații:

- H., sub aspectul săvârșirii următoarelor infracțiuni:

- trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea prevederilor art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen. (Cap. I R);

- cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 5 alin. (1) C. pen.;

- trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- două infracțiuni de dare de mită, prev. de art. 255 alin. (1) C. pen. 1969, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012) și art. 5 C. pen.;

- permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000;

- trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea dispozițiilor art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și a art. 5 alin. (1) C. pen.;

- primire de foloase necuvenite, prev. de art. 256 C. pen. 1969, cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 2000 (în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr. 187/2012) și art. 5 C. pen.;

- două infracțiuni de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibilitate cu funcția, prev. de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000;

- G., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen.;

- cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. (1) C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen.;

- F. pentru săvârșirea a trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- E., pentru complicitate la folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prev. de art. 26 C. pen. 1969, raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- D. pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.;

- C. pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.;

- I. pentru infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000;

- J. pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000;

- A., sub aspectul comiterii infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 C. pen. 1969, cu aplicarea art. 5 C. pen.;

- B. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 308 și art. 5 C. pen.

A fost respinsă ca nefondată contestația formulată de contestatorul intimat inculpat G. împotriva încheierii din Camera de Consiliu din 19 ianuarie 2015 pronunțată de Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, secția a II-a penală, în dosarul nr. x/2014.

*

* *

Făcând ample referiri la întregul parcurs procesual al cauzei până la momentul sesizării sale, Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut următoarele:

1. Cu privire la contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din Camera de consiliu din 28 noiembrie 2014, aceasta a fost inadmisibilă.

Astfel, încheierea din 28 noiembrie 2014 a fost dată în temeiul art. 345 alin. (2) C. proc. pen., iar potrivit art. 347 alin. (1) din același Cod s-a declarat contestație doar împotriva încheierii date în baza art. 346 alin. (1) și alin. (3)-(5) C. proc. pen.

Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a motivat pe larg în încheiere rațiunile pentru care legiuitorul a adoptat această soluție și temeiurile sale.

2. Referitor la contestațiile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpatul G. împotriva încheierii pronunțate în același dosar la data de 19 ianuarie 2015 de Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București s-a reținut, sub un prim aspect, că procurorul de caz a criticat-o pentru următoarele motive:

- greșita măsură a Judecătorului de Cameră preliminară de a cita procurorul care a întocmit rechizitoriul și nu procurorul de ședință;

- concluzia eronată a aceluiași judecător în sensul că trebuia emis un rechizitoriu completat ori un supliment de rechizitoriu și nu o ordonanță;

- aprecierea greșită a judecătorului privind pretinsa imprecizie a descrierii faptelor și a structurării expunerii;

- greșita concluzie a judecătorului vizând necompetența Curții de Apel București de a judeca pricina; s-a apreciat în mod eronat că deoarece calitatea de avocat a numitului A. a atras competența de judecată în primă instanță a Curții de Apel, iar declarația de martor a acestuia a fost exclusă, fiind unica probă de vinovăție, instanța sesizată prin rechizitoriu nu mai are abilitatea legală de a soluționa cauza; Parchetul a motivat că această apreciere este neîntemeiată, excluderea depoziției neprezentând relevanța atribuită de Judecătorul de Cameră preliminară, în condițiile în care există și alte probe pe care se întemeiază acuzarea.

Contestatorul intimat G. a criticat încheierea sub următoarele aspecte:

- neregularitatea actului de sesizare în privința confirmării legalității și temeiniciei acestuia, care s-a făcut de către o persoană ce nu se regăsește printre cele ce pot exercita o asemenea atribuție;

- neregularitatea actului de sesizare, în sensul că acesta nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 328 alin. (1) teza I C. proc. pen. privind prezentarea cu claritate a faptelor și a împrejurărilor cauzei, astfel încât este cu neputință să se stabilească obiectul și limitele judecății;

- nelegala administrare a probatoriilor și a efectuării actelor de urmărire penală, cu încălcarea dreptului la un proces echitabil; s-a solicitat înlăturarea probelor cu declarațiile martorilor K. și L., a datelor de trafic obținute de la operatorii de telefonie mobilă, a înscrisului reprezentând adresa din 04.09.2013, a interceptărilor și înregistrărilor autorizate prin încheierile nr. 294/30.10.2013, nr. 296/06.11.2013, nr. 324/28.11.2013, nr. 350/19.12.2013, nr. 37/14.02.2014 și nr. 53/14.03.2014, fiind emise cu încălcarea dispozițiilor art. 91¹ și 93³ C. proc. pen. anterior;

- nulitatea măsurilor preventive, respectiv a mandatului de arestare preventivă din 04.04.2014, în temeiul art. 280-282 C. proc. pen. și a procedurii de reținere pentru nerespectarea prevederilor art. 290 alin. (5) și 16 raportat la art. 110 C. proc. pen.

Cu privire la contestația formulată de Parchet, Judecătorul de cameră preliminară a considerat că aceasta a fost fondată.

Sub un prim aspect, s-a considerat că este greșită aprecierea de către Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel cu privire la participarea procurorului desemnat de către Parchet și nu a procurorului care a întocmit actul de sesizare, întrucât așa cum a rezultat din decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 a Curții Constituționale, publicată în M. Of. Partea I, nr. 887 din 15 decembrie 2014, C. proc. pen. nu face nicio mențiune cu privire la citarea procurorului în procedura de Cameră preliminară și nici precizări referitoare la participarea sa în această fază procesuală.

Astfel, chiar dacă dispozițiile art. 353 C. proc. pen. se referă la citarea la judecată, în cuprinsul alin. (9) se stipulează "participarea procurorului la judecata cauzei este obligatorie", neexistând mențiunea de citare a acestuia, așa cum rezultă din celelalte alineate ale normei cu privire la părți.

S-a mai arătat în motivarea încheierii că la aceeași concluzie conduce și interpretarea Deciziei nr. 599 din 21 octombrie 2014 a Curții Constituționale, publicată în M. Of. Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014; totodată, se ține seama de faptul că prevederile art. 342 - 348 C. proc. pen. fac referire la noțiunea generică de "procuror", fără a distinge între cel de caz și cel de ședință.

Așa fiind, s-a concluzionat că în procedura Camerei preliminare la instanța de fond au fost respectate principiile legalității și al contradictorialității prin participarea procurorului reprezentant al Direcției Naționale Anticorupție.

În ceea ce privește actul emis de procuror ca urmare a încheierii de ședință din 28 noiembrie 2014 a Judecătorului de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, respectiv ordonanță confirmată de procurorul șef și nu un rechizitoriu completat, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut următoarele:

Prin încheierea menționată, care are caracter interlocutoriu, a fost admisă excepția invocată de inculpatul A..

În baza art. 345 alin. (2) teza a II-a C. proc. pen., coroborat cu art. 101-102 alin. (2) C. proc. pen. a fost exclusă din materialul probator declarația din 20.06.2014 a lui A..

Au fost admise, în parte, excepțiile formulate de inculpații H., G., C. și E..

În baza art. 345 alin. (2) C. proc. pen. s-a constatat neregularitatea actului de sesizare în ceea ce privește descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatelor E. și C..

De asemenea, s-a constatat neregularitatea actului de sesizare privind omisiunea de a se face referiri la cheltuielile judiciare și de a se atașa la dosar procesele-verbale de redare a convorbirilor interceptate și stocate într-un număr de 7 suporturi optice DVD-R marca "x", sigilați cu sigiliul D.N.A. nr. 297 și anexați adresei x din 15.10.2014.

S-a constatat omisiunea de identificare a transcrierilor convorbirilor telefonice menționate în cuprinsul rechizitoriului și a transcrierii convorbirilor ce fac obiectul proceselor-verbale întocmite de procuror conform art. 143 alin. (4) C. proc. pen., aflate în dosarul de urmărire penală și care se referă la interceptările autorizate conform Legii nr. 51/1991 - mandatele nr. x/15.02.2013 și y/13.08.2013 emise în baza încheierilor Înaltei Curți de Casație și Justiție și respectiv cele autorizate prin încheierile nr. 294/30.10.2013, nr. 296/6.11.2013, nr. 324/28.11.2013, nr. 350/19.12.2013 și nr. 37/14.02.2014.

S-au exclus din materialul probator procesele-verbale întocmite cu privire la redarea convorbirilor, comunicărilor și imaginilor interceptate în baza susmenționatei mandate emise în baza încheierilor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

S-au respins cererile și excepțiile formulate de inculpații F. și I..

Copia încheierii a fost comunicată Parchetului și inculpaților conform art. 345 alin. (2) C. proc. pen.

În termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul urma să se conformeze dispozițiilor art. 345 alin. (2) și (3) C. proc. pen., pe care le-a respectat, la dosar înregistrându-se la data de 15.12.2014 Ordonanța emisă la 12.12.2014.

Prin această Ordonanță, verificată sub aspectul legalității și temeiniciei conform art. 328 alin. (1) C. proc. pen. și art. 22² alin. (1) din O.U.G. nr. 43/2002 de procurorul șef de secție, s-a dispus în baza art. 345 alin. (3) C. proc. pen. remedierea neregularităților rechizitoriului cu privire la descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatei E. (Cap. II), completându-se cu precizări privind obiectul juridic al infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, subiectul pasiv și latura subiectivă; referitor la inculpata C. (Cap II al rechizitoriului) s-au arătat obligațiile profesionale încălcate, latura obiectivă și latura subiectivă; au fost identificate pasajele din convorbirile citate în actul de sesizare a instanței, făcându-se referiri la Cap. III - VII și la cuantumul cheltuielilor judiciare.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, citând prevederile art. 345 alin. -2 și 3 C. proc. pen., a motivat în sensul că din textele respective nu rezultă în mod expres care este actul prin care procurorul remediază neregularitățile rechizitoriului, astfel încât în cauză s-a procedat la emiterea unei ordonanțe de către procurorul de caz, confirmată de procurorul șef de secție.

S-a mai arătat în încheierea de ședință că din interpretarea sistematică a art. 286 alin. (1) și a art. 327 C. proc. pen. rezultă că remedierea neregularităților actului de sesizare se poate face fie pe calea unor precizări, fie prin comunicarea rechizitoriului inițial completat cu mențiunile arătate de Judecătorul de Cameră preliminară și nu printr-un nou rechizitoriu, ce se emite doar atunci când se dispune soluția restituirii, prevăzută de art. 346 alin. (3) lit. a) C. proc. pen.

Așa fiind, Judecătorul de Cameră din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a apreciat că emiterea unei ordonanțe, confirmată de procurorul șef de secție, constituie o modalitate legală de remediere a neregularităților actului de sesizare, în condițiile în care nici dispozițiile legale și nicio jurisprudență conturată nu infirmă o atare soluție.

De asemenea, Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a considerat că este fondată și critica Parchetului în sensul că faptele ce fac obiectul rechizitoriului nu mai sunt imprecis structurate și descrise, așa cum se reținuse în încheierea atacată.

Examinându-se prevederile art. 328 alin. (1) C. proc. pen. privind cuprinsul rechizitoriului, combinat cu art. 286 alin. (2) din același Cod, s-a arătat că prin ordonanța din 12.12.2014 procurorul de caz a remediat în mod detaliat carențele arătate cu încheierea din 28 noiembrie 2014 și a făcut precizări concrete referitoare la conținutul constitutiv al infracțiunilor reținute în sarcina inculpatelor M. și N., cu indicarea pasajelor din convorbirile citate în cuprinsul rechizitoriului.

Totodată, prin ordonanță procurorul a făcut delimitarea legală cu privire la notele de redare a convorbirilor stocate pe cei 7 suporti optici, celelalte aspecte referitoare la probatorii neputând face obiectul verificării Judecătorului de Cameră preliminară.

S-a mai arătat în încheierea de ședință pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție că prin remediile aduse de procuror neregularităților actului de sesizare pot fi determinate obiectul și limitele judecății, nefiind necesară soluția de restituire a cauzei.

În ceea ce privește conținutul încheierii de ședință din 28.11.2014, rămasă definitivă prin respingerea, ca inadmisibilă, a contestației Parchetului de către Înalta Curte de Casație și Justiție s-a constatat că rămâne exclusă din materialul probator declarația din 20 iunie 2014 a lui A.; pe de altă parte însă, probatoriul privindu-l pe inculpatul A., respectiv declarația dată în calitate de suspect, cea în care, fiind asistat de avocat, a uzat de dreptul la tăcere, declarația inculpatei I., procesul-verbal de redare a unei convorbiri telefonice purtate între H. și I., înscrisul falsificat ridicat de la ORD Mehedintzi, îndeplinesc condițiile legale pentru a constitui mijloace de probă și atrag competența în primă instanță a Curții de apel, dată fiind calitatea de avocat a inculpatului.

S-a concluzionat, în consecință, că procurorul a remediat neregularitățile actului de sesizare, că în privința celorlalte aspecte reținute prin încheierea atacată acestea sunt câștigate cauzei, dat fiind caracterul ei interlocutoriu, astfel încât în final a fost infirmată soluția de restituire a cauzei la Parchet, dispusă prin încheierea din camera de consiliu de la 19 ianuarie 2015.

Cu privire la contestația formulată de inculpatul G., Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut și motivat că aceasta este nefondată.

Sub un prin aspect, confirmarea legalității și temeiniciei rechizitoriului de către procurorul șef adjunct de secție s-a făcut în mod corect, așa cum rezultă din răspunsurile Parchetului și dovezile depuse la dosarul cauzei, analizate în contextul prevederilor art. 328 alin. (1) teza a II-a C. proc. pen., combinat cu art. 222 din O.U.G. nr. 43/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002 și art. 9 din Regulamentul de ordine interioară al DNA.

Această problemă a fost de altfel rezolvată corect de Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, prin încheierea din 28 noiembrie 2014, rămasă definitivă.

Nu a fost primită nici susținerea inculpatului contestator G. privind neregularitatea actului de sesizare, deoarece nu ar fi fost precizate în mod clar obiectul și limitele judecății. Dimpotrivă, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a apreciat că în rechizitoriu sunt descrise împrejurările faptice privindu-l pe inculpat, cu referiri la mijloacele de probă și încadrările juridice incidente.

În privința pretinsului caracter ilegal al obținerii și administrării probelor și al efectuării actelor de urmărire penală, s-a reținut și motivat că:

- actele de urmărire penală au respectat prevederile legale care le reglementează;

- asupra unor excepții în această materie s-a pronunțat și Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București prin încheierea din 28 noiembrie 2014, rămasă definitivă, statuând asupra corectei lor efectuări.

Referitor la pretinsa nulitate a măsurilor preventive, această problemă a fost tranșată prin respingerea contestațiilor formulate în cauză de inculpat.

Față de aceste considerente, în baza asrt. 475 raportat la art. 476 C. proc. pen., cu referire la art. 347 din același Cod, au fost respinse, ca inadmisibile, cererile de sesizare a Completului competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulate de către inculpații G. și A..

*

* *

Prin încheierea nr. 339 din 16.03.2015, Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală a desființat încheierea dată în Camera preliminară la 19.01.2015 de Curtea de Apel București și a dispus începerea judecății inculpaților H., G., F., E., D., C., I., J., A. și B. pentru faptele de corupție și asimilate acestora potrivit Rechizitoriului nr. x al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție prin care instanța a fost sesizată la data de 28.07.2014.

S-a fixat termenul de judecată la 1.04.2015 la care, inculpații H., F. și G., aflați în arest la domiciliu, în temeiul art. 362 C. proc. pen. cu referire la art. 208 C. proc. pen., art. 242 C. proc. pen. raportat la art. 202 alin. (1) și (4) C. proc. pen. și art. 214 C. proc. pen. au fost puși sub control judiciar.

La data de 12.06.2015 s-a înlăturat obligația inculpatului G. să comunice cu părinții săi G. și O..

În ședința publică de la 30.06.2015, Curtea a dat citire rechizitoriului prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților.

În temeiul art. 374 alin. (2), (4) C. proc. pen. raportat la art. 396 alin. (10) C. proc. pen., Curtea a pus în vedere fiecărui inculpat că vor fi audiați, declarațiile consemnate la dosar putând fi folosite și împotriva acestora.

Totodată, li s-a adus la cunoștință că au dreptul la tăcere, de a nu da nicio declarație cu privire la învinuirile aduse de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție.

De asemenea, li s-a pus în vedere că aceștia, recunoscând faptele imputate de acuzare, pot solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, în instanță pot solicita probe cu înscrisuri în circumstanțiere, urmând a beneficia de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de C. proc. pen.

La termenul de judecată din 30.06.2015, inculpata J. a solicitat să se consemneze că recunoaște fapta pentru care e trimisă în judecată, că dorește să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 374 alin. (4) C. proc. pen. raportat la art. 396 alin. (10) C. proc. pen.

Inculpata J. a fost audiată și la termenul de judecată de la 11.09.2015, declarație consemnată în vol. 8 C.A.B., filele x.

Inculpatul A. a declarat (30.06.2015) că își rezervă dreptul la tăcere și nu înțelege să dea vreo declarație .

Inculpatul A. audiat ca martor în faza de urmărire penală, declarație înlăturată de judecătorul de cameră preliminară, măsură menținută de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală prin încheierea nrt. 339/16.03.2015 și în calitate de suspect și apoi de inculpat (dup fila x; fila x) și-a rezervat dreptul la tăcere și în aceste calități procesuale nu a dat nicio declarație.

În aceste condiții, Curtea nu a dat curs aplicării dispozițiilor art. 378 alin. (5) C. proc. pen.

Inculpații I., C. și B. au fost audiați, declarațiile fiind consemnate, în prezența avocaților acestora, în volumul 7 C.A.B., filele x. Aceștia nu au recunoscut învinuirile aduse.

Declarația inculpatei J. s-a consemnat, luându-se act de recunoașterea faptelor și exprimarea voinței acesteia de a fi judecată în procedura simplificată prevăzută de lege .

Inculpatele E. și D., audiate la data de 16.07.2015, au negat săvârșirea infracțiunilor imputate, declarațiile s-au consemnat în vol. 7 C.A.B. filele x.

Inculpații F., G. și H. nu au recunoscut învinuirile aduse, declarațiile lor fiind consemnate la dosar la termenul de judecată de la 28.07.2015.

În ceea ce privesc măsurile preventive, dintre cei 10 inculpați trimiși în judecată, H., G. și F. s-au aflat succesiv sub măsurile preventive prevăzute de art. 202 C. proc. pen., ceilalți 7 inculpați fiind cercetați în proces, în ambele faze procesuale (urmărire penală și cercetare judecătorească) în stare de libertate.

Cei trei inculpați au fost reținuți și apoi arestați preventiv la 4.04.2014, de către Curtea de Apel București, secția I penală, măsură prelungită și apoi menținută până la 16.10.2014 când aceasta a fost înlocuită cu arestul la domiciliu.

Prin încheierea din 1.04.2015, Curtea, în temeiul art. 362 C. proc. pen. referitor la art. 208 C. proc. pen., art. 242 C. proc. pen. coroborat cu art. 202 alin. (1) și (4) C. proc. pen. și art. 215 C. proc. pen., arestul preventiv al fiecărui inculpat a fost înlocuit cu măsura controlului judiciar.

Pe parcursul cercetării judecătorești, Curtea a încuviințat, motivat, unele dintre cererile inculpaților F., G. și H. formulate în temeiul art. 215 C. proc. pen., măsurile dispuse fiind confirmate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin respingerea contestațiilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, ca nefondate.

În temeiul art. 215 C. proc. pen., Curtea, succesiv, a menținut cu privire la fiecare dintre cei trei inculpați, măsura controlului judiciar pe care l-a revocat, în considerarea respectării drepturilor procesuale generate prin lege pentru inculpații G., F. și respectiv H., măsură rămasă definitivă prin încheierile Înaltei Curți de Casație și Justiție.

S-a avut în vedere conduita procesuală a inculpaților, administrarea probatoriului cu celeritate precum și faptul că nu au existat premise că aceștia, cercetați în libertate, ar fi împietat aflarea adevărului, ar fi urmărit tergiversarea cauzei ori ar fi intenționat să comită fapte ilicite.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, în faza de urmărire penală și a cercetării judecătorești, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA nu a identificat părți vătămate și nu s-au constituit părți civile în înțelesul prevederilor art. 380 C. proc. pen.

Spitalul Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin și respectiv Consiliul Local al Primăriei municipiului Orșova, prin adresele depuse la dosar au declarat că nu au suferit niciun prejudiciu din partea vreunuia dintre inculpații cauzei și în lipsa vreunei vătămări, nu s-au constituit părți civile.

*

* *

În temeiul art. 376 coroborat cu art. 381 C. proc. pen. s-a procedat la administrarea probatoriilor după cum urmează:

În temeiul art. 374 alin. (6) C. proc. pen., Curtea, la termenul de judecată de la 30.06.2015 a pus în vedere procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpaților asistați de avocați ca în propunerile de probe să se facă referire la faptele și împrejurările ce urmează a fi dovedite, la mijloacele prin care pot fi administrate probele, identificarea celor care le dețin, a martorilor.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a arătat că probele administrate în cursul urmăririi penale, câtă vreme nu sunt contestate de inculpați, nu se readministrează în cursul judecății.

În situația în care, în urma dezbaterii contradictorii a inculpaților, se solicită administrarea acestui probatoriu, parchetul nu s-a opus, probele fiind constituite din declarații ale inculpaților, ale martorilor, interceptări audio, înregistrări video și procese-verbale de transcriere (redare, rapoarte de constatare tehnico-științifice).

S-a solicitat audierea lui I. cu privire la activitatea infracțională a inculpatului A., fără a preciza și calitatea de inculpat sau martor.

Totodată, s-a menționat de către procuror că va aprecia, pe parcursul administrării probatoriilor, dacă se impune solicitarea unor probe noi.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a depus la dosarul cauzei la 11.09.2015 "Nota de probatorii" semnată de procurorul P. care a instrumentat dosarul de urmărire penală nr. 321/P/2013 și care la 28.07.2014 (data înregistrării dosarului nr. x/2013 pe rolul Curții de Apel București sub nr. x/2014) s-a desesizat în condițiile legii.

În aceste condiții, procurorul de ședință desemnat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție procuror Q., oral și în scris, la termenul de judecată de la 9.10.2015 și-a însușit cererea de probatorii .

La 5 noiembrie 2015, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a depus la dosarul cauzei NOTA de probatorii privind înscrisurile solicitate a fi avute în vedere de instanță în judecarea dosarului.

Cererile pe probatorii ale inculpaților susținute oral și depuse în scris, au fost consemnate în încheierea de ședință din 11.09.2015 .

Aceștia au depus, în dovedirea și susținerea apărării, înscrisuri, au solicitat audierea martorilor din Rechizitoriu, astfel cum a fost menționați, precum și a unor martori noi, precizându-se datele de identificare (nume, adresă) și faptele în legătură cu care au propus audierea lor, expertize judiciare, tehnico-științifice, cu participarea de experți parte, emiterea de către Curte a unor adrese la diferite instituții pentru obținerea de date necesare aflării adevărului.

Cu privire la probatoriile solicitate de inculpați și a probatoriului susținut de parchet, procurorul a reafirmat însușirea cererii de probatorii, intitulată "NOTĂ DE PROBATORII depusă la data de procurorul care a instrumentat și întocmit rechizitoriul în prezenta cauză".

De asemenea, în concluziile sale a arătat că este de acord cu încuviințarea probelor în circumstanțiere pentru inculpații care au formulat această cerere, apoi s-a referit punctual cu privire la fiecare solicitare de probatorii a fiecărui inculpat.

Inculpații, prin avocați, în susținerea orală a notelor de probatorii au achiesat la cererea procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție de a se reaudia martorii din lucrări, dar nu selectiv.

Față de solicitarea din 30.06.2015 a inculpatului H., a precizărilor cerute de inculpatul G. și de inculpata D., Curtea a făcut precizări clare în sensul că prin încheierea din Camera preliminară de la 28.11.2014 înregistrările, interceptările efectuate în baza mandatelor de siguranță națională și a autorizațiilor Î.C.C.J. au fost înlăturate, măsură rămasă definitivă prin încheierea nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție care a dispus începerea judecării în prezenta cauză.

*

* *

Examinând actele și lucrările dosarului efectuate în fazele procesuale reglementate de lege, Curtea s-a pronunțat (art. 393 C. proc. pen.) asupra chestiunilor de fapt și de drept referitor la care a fost sesizată, asupra existenței faptelor deduse judecării și vinovăției fiecărui inculpat în parte și a tuturor celorlalte aspecte prevăzute de art. 391 și urm. C. proc. pen., după cum urmează:

Rechizitoriul nr. x întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și vizat de procurorul șef adjunct secție R. pentru legalitate și temeinicie la 28.07.2014 este structurat în 8 capitole și cuprinde 299 pagini.

În debutul rechizitoriului (pag. 1-5) au fost menționate, pe capitole, faptele pretins săvârșite de inculpații trimiși în judecată:

H. (arestat preventiv) ale cărui fapte sunt descrise în capitolele I, II, III, V, VIII - (respectiv pag. 14-91 pag. 92-180, pag. 181-216, pag. 222-241 și pag. 280-284);

G. (arestat preventiv) ale cărui fapte sunt descrise în Capitolul I - (respectiv pag. 14-91);

F. (arestat preventiv) ale cărui fapte sunt descrise în Capitolele I, II, III, V, VII; VI, VIII - (respectiv pag. 14-91, pag. 241-267 și pag. 280-284);

E. ale cărui fapte sunt descrise în Capitolele II și VIII - (respectiv pag. 92-180 și pag. 280-284);

D. a cărei faptă este descrisă în Capitolul II (pag. 92-180);

C. a cărei faptă este descrisă în Capitolul II - (respectiv pag. 92-180);

I. a cărei faptă este descrisă în Capitolul III (pag. 81-216);

J. a cărei faptă este descrisă în Capitolul III (pag. 181-216);

A. a cărei faptă este descrisă la Capitolul IV (pag. 216-222);

B. a cărei faptă este descrisă în Capitolul VII (pag. 267-280).

În temeiul art. 46 și 63 C. proc. pen. prin dispozitivul Rechizitoriului s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpații S., T., U. și V. (fapte descrise în Capitolul VIII - (pag. 280-284), W. și X. (Capitolul I - pag. 14-91).

Totodată, s-a mai precizat (pag. 295) că:

"sub aspectul comiterii infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 din C. pen. și favorizare a făptuitorului prevăzută de art. 269 C. pen., cu privire la faptele persoanelor care, fiind audiate în calitate de martori pe parcursul urmăririi penale, au dat declarații necorespunzătoare adevărului ori nu au declarat aspecte cunoscute cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, față de acestea urmează să se efectueze cercetări", precum și "cu privire la celelalte aspecte de fapt pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale prin Ordonanța din data de 13.02.2014".

Între filele 6-9R se descrie cariera socio-politico-profesională a inculpatului H., iar între filele 10-13R sunt descrise aceleași aspecte cu privire la ceilalți 9 inculpați trimiși în judecată.

În Capitolul I au fost redată integral declarații de martori citate din texte de lege, citate din tratate de drept penal și practică judiciară și transcrierea unor interceptări (pag. 30 R) efectuate în baza a două mandate de siguranță națională emise conform Încheierilor Înaltei Curți de Casație și Justiție .

La filele x R s-a stabilit încadrarea juridică a faptelor descrise în Capitolul I R reținute în sarcina inculpaților H., G. și F., iar la pag. 91R s-a precizat că cercetările privindu-le pe W. și X. urmează a fi disjuncte.

Capitolul II s-a referit succint cu privire la faptele ce-l vizează pe inculpatul H. și apoi continuă cu redarea interceptărilor efectuate în baza mandatelor de siguranță națională a declarațiilor de martori (103-105, 107, 121R).

Încadrarea juridică a faptelor descrise privind-i pe inculpații H. și E. a fost redată la pag. 122 R.

Redarea interceptărilor continuă în pag. 124-129,132, precum și a declarațiilor de martori .

Încadrarea juridică a faptelor (pretins) săvârșite de inculpatele D., C. și H. s-a regăsit la filele 133-135R.

După o descriere succintă a faptelor imputate inculpatului H. au fost redade interceptările efectuate în baza mandatelor de siguranță națională și a autorizațiilor Curții de Apel București (163-173R), respectiv declarația suspectei Y. .

La filele x s-a arătat încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului H., se redă un citat din art. 87 din Legea nr. 161/2003 și se face trimitere la încheierea nr. 246/26.01.2012 a Î.C.C.J., secția penală - dosar nr. x/2012.

Capitolul III a fost structurat prin citarea unui text din O.U.G. nr. 34/2006, redarea declarațiilor a două inculpate a martorilor din lucrări și a interceptărilor efectuate în baza mandatelor de siguranță națională .

Față de situația de fapt descrisă, procurorul a stabilit încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților H., J. și I. .

Între filele x este structurat Capitolul IVR care cuprinde descrierea faptei reținute în sarcina inculpatului A., redarea de interceptări efectuate în baza mandatelor de siguranță națională, de declarații, iar încadrarea juridică s-a referit la fapta (pretins) comisă de inculpatul A. și la renunțarea la urmărirea penală a lui I. în condițiile art. 318 C. proc. pen. .

Situația de fapt a faptelor descrise în Capitolul V a vizat pe inculpatul H., urmată de citarea unui text de lege art. 14 alin. (8) Legea nr. 273/2006, de interceptările efectuate pe mandate de siguranță națională și a autorizațiilor Curții de Apel București, de declarațiile de inculpați, alăturate celor de martori și încadrarea juridică, respectiv renunțarea la urmărirea penală a lui Z..

Între filele x R ale Capitolului V s-a descris fapta pentru care este cercetat inculpatul H., s-au redat interceptări efectuate în baza mandatelor de siguranță națională și declarațiile a doi martori, cărora se alătură declarația lui E. și încadrarea juridică .

Capitolul VI au fost prezentate situațiile de fapt ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului F., se citează texte de lege - art. 123 din Legea nr. 215/2001, art. 1 din Legea nr. 7/1996, se redau declarații de martor, interceptări în baza Legii nr. 51/1991 și a autorizației Curții de Apel București, cu stabilirea încadrărilor juridice date faptelor de care este acuzat inculpatul F. .

Fapta pentru care a fost trimis în judecată inculpatul B. a fost descrisă în Capitolul VII în filele x R și sunt redade declarațiile de inculpat, de martori, interceptări în baza Legii nr. 51/1991, încadrarea juridică regăsindu-se la fila x R.

În Capitolul VIII s-a dispus disjungerea cauzei față de fapte pentru care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de inculpați și suspecti - H., F., U., V. .

Rechizitoriul s-a finalizat cu "Aspecte cu privire la persoanele cercetate", cu "Aspecte privind desfășurarea urmăririi penale" și dispozitivul acestuia care cuprinde și dispoziții conform art. 329 alin. (2) C. proc. pen., inclusiv lista de martori identificați în raport de fiecare capitol al Rechizitoriului .

Structura Rechizitoriului cuprinde în cele 7-8 capitole -146 file de interceptări, 46 file declarații martori, 35 file referitor la situații de fapt, 18 file cu încadrarea juridică, 10 file cu citate legi, 6 file declarații inculpați.

În urma încheierii din 28.11.2014 a judecătorului de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, procurorul de caz care a întocmit rechizitoriul nr. x/2013 și a emis Ordonanța din 12.12.2014 verificată și semnată de procurorul șef secție AA..

Față de neregularitățile semnalate de judecător, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție P. a dispus remedierea acestora, s-a referit la obiectul juridic al infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, subiectul pasiv, latura subiectivă și momentul consumării infracțiunii, elementul material al acesteia astfel cum a fost reținută în sarcina inculpatei E. .

În același perimetru, procurorul a descris și faptele ce o vizează pe inculpata C., obligațiile profesionale încălcate și a apreciat că probatoriul administrat în cauză sub aspectul laturii obiective și subiective este concludent cu privire la infracțiunea de luare de mită săvârșită în intervalul de timp cuprins între martie 2013 și ianuarie 2014 (7-9 Ordonanță).

În filele x sunt structurate în capitolele rechizitoriului, convorbirile și comunicările redată în procesele-verbale din 29.05.2014 din 25.06.2014; din 21.07.2014; din 31.03.2014; din 21.07.2014; din 28.03.2014; din 21.07.2014; din 28.03.2014; din 21.07.2014; din 29.03.2014; din 21.07.2014; din 30.06.2014 .

Procurorul de caz a stabilit cheltuielile judiciare, (lipsă din rechizitoriu) și a făcut precizarea menținerii dispoziției de trimitere în judecată pentru toți inculpații și toate infracțiunile menționate în cuprinsul rechizitoriului".

*

* *

Cu privire la activitatea infracțională a fiecărui inculpat, Curtea a reținut următoarele:

1. Inculpatul A.

Prin rechizitoriul nr. x/2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a trimis la 28.07.2014 în judecată pe inculpatul A., în stare de libertate, avocat în Baroul Mehedinți pentru comiterea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 C. pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C. pen.

Fapta a fost descrisă în Capitolul IV al rechizitoriului x În cuprinsul acestui capitol au fost redată următoarele:

- o convorbire telefonică din 30.07.2013 - ora 12:28:47 dintre inculpații H. și I.;
- o declarație a numitei I. (nu se precizează în Rechizitoriu în ce calitate a fost audiată - fila 219-220R);
- declarația numitului BB. (nu se precizează în rechizitoriu în ce calitate a fost audiat - f. x R);
- declarația numitului A. (nu se precizează în rechizitoriu în ce calitate a fost audiat - f. x).

Procurorul a susținut că "în intervalul 30.07. - 08.08.2013 A., în calitate de avocat, în condițiile art. 3 lit. c) din Legea nr. 51/1995 a atestat în mod necorespunzător realității dată unui act juridic pus la dispoziție numitei I. pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice - decizia privind S.C. CC. SRL".

La 20.09.2012 I. a înființat această societate pe care a înregistrat-o la Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul Mehedinți, ca asociat unic cu exercitarea funcției de administrator.

Din toamna aceluiași an (2012) I. a deținut în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgențe calitatea de reprezentant al administratorului persoană juridică - S.C. DD. S.R.L., iar din 28.09.2013 prin decizia președintelui Consiliului Județean Mehedinți - H., a fost numită în funcția de manager persoană fizică al aceluiași Spital Clinic Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin.

Procurorul a relatat că la 30.07.2013, H. i-a cerut lui I. să renunțe la funcția de administrator al S.C. CC. S.R.L., întrucât se afla în situația de incompatibilitate prevăzută de art. 180 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 în condițiile exercitării și funcției de manager persoană fizică al Spitalului Județean de Urgență. Această situație o expunea incidentei activității Agenției Naționale de Integritate.

Procurorul, în instrumentarea cauzei, a apreciat că "acest fapt rezultă cu evidență din convorbirea telefonică și declarațiile date de I. și BB., din înscrisurile ridicate de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Mehedinți" (înscrisuri care nu sunt identificate în rechizitoriu).

În Rechizitoriul nr. x, în Capitolul IV nu s-a făcut nicio referire la identificarea acestei convorbiri telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională nr. x/15.02.2013 emis pe numele lui H. de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin Ordonanța din 12.12.2014 emisă în temeiul art. 345 alin. (3) C. proc. pen., procurorul de caz a precizat că în procesul-verbal din 21.07.2014 de redare a convorbirilor telefonice interceptate se află și cea din 30.07.2013, ora 12:28:47 dintre H. și I..

În rechizitoriu s-a făcut trimitere la o declarație a numitei I., fără a se indica în ce calitate este dată și care dintre declarațiile acesteia, este cea prin care atestă faptul că din 4.10.2012 soțul acesteia a fost desemnat prin decizia nr. 1/4.10.2012 administratorul firmei S.C. CC. S.R.L. în locul lui I.. În cuprinsul aceleiași declarații, ea arată că e trimisă de H. la BB., deoarece a aflat că dispoziția din 4.10.2012, pentru a fi opozabilă față de terți, trebuia înregistrată la Registrul comerțului. Urmare a deciziei emise în octombrie 2012, I. nu a mai funcționat ca administrator al societății sale, actele firmei fiind semnate ca reprezentant legal al acesteia.

S-a mai reținut din declarația numitei I. că din cât și-a amintit despre procedura de înregistrare a deciziei de numire a lui EE. a discutat cu BB. care a îndrumat-o către avocatul A..

Procedura de înscriere a mențiunii în discuție în Registrul Comerțului a avut loc în august 2013. I. a declarat de asemenea că în urma discuției cu H. a aflat că exercitând funcția de director general al Spitalului Județean Clinic de Urgență a devenit incompatibilă să exercite o funcție de administrator al unei societăți cum a funcționat între 20.09.2012 - 4.10.2012.

La fila x a Rechizitoriului a fost redată parțial declarația lui BB., fără precizarea calității în care a fost audiat (suspect, inculpat, martori) și care afirmă următoarele:

- la cererea lui H., BB. a verificat starea de incompatibilitate a directorilor de deconcentrate și a celor din instituțiile subordonate Consiliului Județean, între care și cu privire la managerul Spitalului Județean de Urgență - I.;

- BB. și-a exprimat opinia personală că I. s-ar fi aflat în stare de incompatibilitate exercitând în același timp funcția de manager al Spitalului și cea de administrator la o firmă, al cărei nume nu-l cunoștea, nu și-l amintea la data declarației;

- situația posibilelor incompatibilități a fost comunicată în aprilie - mai 2013 lui H.;

- la jumătatea anului 2013, BB. a fost contactat de I., care i-ar fi spus că e posibil să fie într-o stare de incompatibilitate pe care dorește să o rezolve legal, apelând la cunoștințele juridice ale lui BB. (avocat suspendat);

- numita I., după cât își amintea cel audiat, nu i-a spus numele societății comerciale, nu i-a arătat nici un document;

- acesta a pus-o în contact pe I. cu avocatul A. pe la jumătatea anului 2013;

- nu a participat la nicio discuție dintre cei doi, nu a aflat ulterior nimic din felul cum s-au derulat lucrurile și cum s-a rezolvat solicitarea lui I.;

- cu privire la actul prezentat de către organul de urmărire penală - Decizia nr. 1 din 4.10.2012 emisă de S.C. CC. S.R.L. a afirmat că nu a fost întocmită de acesta; I. nu i-a înmănat-o vreodată și nici actul constitutiv al acestei societăți de care nu a avut cunoștința niciodată, înregistrat sub nr. x/7.08.2012 în care apare administrator EE.;

- a mai precizat în declarație că nu cunoaște de ce apare în conținutul deciziei din 4.10.2012 atestarea ca dată certă de către avocatul A. data de 4.10.2012, că nu știe cui aparține scrisul de pe cererea de înregistrare a mențiunilor legate de administrator, înregistrată la Registrul Comerțului Mehedinți sub nr. x/7.08.2012, cu semnătura doamnei I. care îi este cunoscută.

În volumul 2 al dup nr. x/2013 se află declarația de suspect a martorului BB. .

La fila x s-a redat o declarație a lui A. cu privire la fapta reținută în sarcina sa, fără a se specifica, clar, în ce calitate a afirmat următoarele:

- a cunoscut-o pe I. prin intermediul lui BB. când i-a solicitat să-i redacteze o plângere penală împotriva S.C. FF.;

- înainte sau după acest moment, doamna I. i-a prezentat un act adițional la actul constitutiv al unei firme al acesteia pe care a atestat, potrivit art. 3 din Legea nr. 51/1995, părțile, conținutul și data acestui act pe care l-a înregistrat în Registrul actelor atestate de avocat;

- i-a adus la cunoștință dnei I. că atestarea nu-i conferă valoare autentică actului, asemeni unei atestări notariale, că acel act adițional trebuie înregistrat la Registrul Comerțului pentru a-și produce efectele;

- în fața înscrisului intitulat decizie nr. 1/4.10.2012 al S.C. CC. S.R.L. atestat de avocatul A. sub nr. x/4.10.2012, prezentat de organul de urmărire penală în timpul audierii, acesta a precizat că este înscrisul adus de dna I., că i-a aplicat ștampila pătrată și rotundă, l-a semnat, iar mențiunea olografă "22.10.2012" este scrisă, probabil, de dna GG., colega de birou care la rugămintea lui A. a scris numărul din registru".

Procurorul a reținut din aceste probatorii că:

"I. l-a contactat pe BB. și apoi pe A., avocat în Baroul Mehedinți și acesta din urmă a fost de acord (art. 3 Legea nr. 91/1995), să confere - în fals - o dată certă anterioară unei decizii de revocare a numitei I. din funcția de administrator al societății menționate (și de numire a soțului acestuia, I. II. în aceeași funcție)";

- că "I. a întocmit și semnat "decizia nr. 1/04.10.2012", decizie cu privire la care apoi A. a atestat cu numărul de înregistrare 22/04.10.2012, identitatea părților, conținutul și data certă a actului, semnând și aplicând ștampila avocațială";

- că "această decizie a fost întocmită în perioada 30 iulie - 8 august 2013", cum rezultă din finalul acesteia unde se află mențiunea:

"Data: 4.10.2013";

- că "la data de 8.08.2013, I. a solicitat înregistrarea în Registrul Comerțului a renunțării sale la funcția de administrator și a numirii în aceeași funcție a soțului său EE.", însă a folosit acest act adițional care avea atestată în fals data certă de 4 octombrie 2012, iar prin rezoluția nr. 5231/9.08.2013 a directorului Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă tribunalul Mehedinți s-a dispus înregistrarea mențiunilor solicitate, respectiv cele din "decizie asociat unic nr. 1/4.10.2012".

Procurorul a subliniat în rechizitoriu că "mențiunea privind numirea lui EE. ca administrator începând cu data de 4 octombrie 2012 și revocare, cu aceeași dată, a numitei I. din funcția de administrator al CC. SRL", a fost implementată prin rezoluția directorului ORD/Tribunalul Mehedinți în evidențele acestui registru comercial, al ONRC, în aplicația electronică "recom online" destinată consultării datelor privind societățile comerciale".

În rechizitoriu s-a menționat că "A. a recunoscut astfel faptul că el este cel care a atestat data certă (4 octombrie 2012) pe decizia întocmită de I.", că "a făcut acest lucru la data atestată adică în ziua de 4 octombrie 2012, susținere în totală contradicție cu situația de fapt reținută de procuror din probele prezentate, de unde rezultă cu necesitate faptul că această atestare a avut loc în realitate în intervalul 30 iulie - 8 august 2013".

Fapta descrisă constituie infracțiunea comisă de inculpatul A. ce a constat în atestarea, în intervalul 30 iulie - 8 august 2013, în calitate de avocat, conform art. 3 lit. c) din Legea nr. 51/1995, în mod necorespunzător realității, o dată certă a unui act juridic (decizie privind pe S.C. CC. SRL) pe care, relatează procurorul, l-a pus "la dispoziție numitei I. pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice".

Fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 C. pen. (1968), cu aplicarea art. 5 C. pen. Efectul juridic urmărit și obținut prin comiterea acestei infracțiuni a fost potrivit procurorului "înregistrarea într-un registru oficial (destinat asigurării publicității datelor privind societăților comerciale)" a unor mențiuni nereale, care aveau aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor ce puteau fi efectuate de către instituțiile publice care au atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților". Nici în rechizitoriu și nici în instanță procurorul nu a solicitat anularea actului - produs al infracțiunii prev. de art. 290 C. pen.

În finalul Capitolului IV al rechizitoriului procurorul de caz face referire la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 C. pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C. pen. comisă de către I. (constând în datarea falsă "a deciziei de asociat unic nr. 1/4.10.2012") față de care s-a făcut aplicarea art. 318 C. proc. pen., și s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, ținând cont de atitudinea procesuală avută de aceasta cu privire la comiterea acestei infracțiuni".

La punctul V al dispozitivului Rechizitoriului s-a făcut aplicarea art. 329 alin. (2) C. proc. pen., cu privire la citarea inculpaților și a martorilor de audiat pentru infracțiunile de la Capitolele I, II, III, V, VI și VII; nu s-a făcut nicio referire, trimitere la audieri pentru infracțiunea de la Capitolul IV .

Prin încheierea din 10.10.2014 judecătorul de cameră preliminară a solicitat procurorului câteva lămuriri premergătoare emiterii Încheierii în condițiile art. 345 C. proc. pen., în sensul de a preciza care sunt probatoriile care fundamentează trimiterea în judecată a inculpatului A. în lipsa oricărei mențiuni în dispozitivul rechizitoriului referitoare la vreo probă testimonială ori de orice altă natură.

Procurorul de caz nu a răspuns acestei solicitări formulate de Curte.

Prin încheierea din 28.11.2014, judecătorul de cameră preliminară, printre altele, a cerut titularului acțiunii penale, al actului de sesizare să precizeze datele, elementele de susținere în condiții de legalitate a acuzării inculpatului A. care să-i fie aduse la cunoștință prin remedierea neregularității semnalate.

Procurorul de caz a emis Ordonanța din 12.12.2014 prin care nu a făcut nicio referire la inculpatul A. sau la activitatea sa infracțională, ori probatorii. În punctul 2 al Ordonanței procurorul printr-o propoziție generică, a dispus "menține dispoziția de trimitere în judecată pentru toți inculpații și toate infracțiunile menționate în cuprinsul rechizitoriului".

Încheierea din 28.11.2014 prin care, între altele, Judecătorul de cameră preliminară a exclus declarația dată în calitate de martor, la 20.06.2014 de A. a rămas definitivă prin respingerea ca inadmisibilă a contestației Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin încheierea nr. 339/16.03.2015.

Prin aceeași Încheiere, Judecătorul de cameră preliminară a exclus din probatorii procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza unor mandate de siguranță națională și față de care se aplică prevederile art. 346 alin. (6) C. proc. pen.

De altfel, în ședința din 16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în concluziile sale orale procurorul care a întocmit rechizitoriul, referindu-se la excluderea probei testimoniale de către judecătorul de Cameră preliminară, a afirmat că "sanțiunea care intervine este aceea că declarația dată în calitate de martor de către A. nu poate fi folosită împotriva acestuia, ci doar în favoarea sa, precum și împotriva ori în favoarea altei părți" .

Aceleași afirmații s-au regăsit și în adresa din 3.10.2014 emisă de Parchet, ca răspuns la excepțiile ridicate de inculpați și de judecătorul de cameră preliminară, din oficiu.

În același context procurorul a precizat că declarația lui I. a fost dată în calitate de inculpată (fără a se preciza fapta pentru care era acuzată) și aceasta a declarat că actul din anul 2012, evident fals în opinia acuzării, a fost încheiat după data de 30.06.2013.

În faza de judecată procurorul a solicitat administrarea probei testimoniale - audierea lui BB., a inculpatei I. și, prin Nota de probatorii, a făcut trimitere la înscrisurile aflate la filele x dup.

Inculpatul A. și-a menținut aceeași poziție procesuală de nerecunoaștere a comiterii vreunei fapte penale și și-a rezervat dreptul la tăcere conform art. 83 lit. a) C. pen.

Inculpatul nu a solicitat personal sau prin avocat administrarea de probatorii.

Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut următoarele:

I. În Capitolul V al C. proc. pen. s-a arătat în art. 327 și urm. că procurorul emite rechizitoriu când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de către inculpatul care răspunde penal, că s-au respectat dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probe necesare și legal administrate.

Rechizitoriul s-a limitat la fapta și persoana urmărită penal, cuprinde date referitoare la infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, probele și mijloacele de probă și, însoțit de dosarul cauzei, se trimite instanței competente să judece procesul în fond.

În vederea aflării adevărului organul de urmărire penală are obligația să lămurească cauza sub toate aspectele pe bază de probe și examinarea acestora să conducă la identificarea elementelor constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului și a vinovăției acestuia.

Potrivit normelor legale, procurorul este independent în instrumentarea cauzei (art. 64 alin. (2), art. 67 alin. (2) din Legea nr. 304/2014) în soluțiile dispuse în faza de urmărire penală, în concluziile formulate în cursul judecății și are dreptul exclusiv de a pune în mișcare acțiunea penală după începerea urmăririi penale (art. 305 C. proc. pen.) să o extindă în continuare ori să o stingă prin clasare sau renunțare.

Acțiunea penală este o acțiune a statului versus cetățean, ceea ce obligă ca aceasta să aibă un temei de drept și de fapt clar, să se fundamenteze pe existența de probe, fără de care aceasta nu se justifică (art. 99 C. proc. pen. - sarcina probei incumbă procurorului).

Prevederile legale urmăresc să asigure instrumentele necesare procurorului pentru întocmirea actului de trimitere în judecată cu precizie, claritate, neechivoc, dincolo de orice dubiu asupra obiectului judecății.

În abordarea faptelor ce se doresc a fi dovedite și a vinovățiilor pe care rechizitoriul le susține, este important ca probele pe care se sprijină acuzațiile să aibe menirea să clarifice împrejurările în care s-au săvârșit actele infracționale, să deceleze elementul intențional care a condus la încălcarea legii.

Contrar opiniei exprimate de procurorul de caz la 3.10.2014 care afirmă că "descrierea faptei nu mai necesită o analiză sau evaluare deoarece aceasta permite stabilirea facilă și neechivocă a obiectului și limitelor judecății", în practica parchetelor și a instanțelor, a teoreticienilor dreptului, simpla referire la fapta astfel cum rezultă ea din succesiunea activității materiale a inculpatului ori descrierea sa narativă cu sau fără colaje probatorii nu sunt de natură să producă efecte, nu sunt susceptibile de a produce consecințe juridice dacă ele nu sunt evaluate și analizate, contorizate în argumente juridice, relaționate analitic cu probatoriile administrate fără de care nu rezistă nicio construcție juridică.

Pe de altă parte, în lipsa unei argumentații juridice în contextul probelor administrate, actul de sesizare pe de o parte este lipsit de predictibilitate, iar pe de altă parte subiectul activ al infracțiunii este lipsit la rândul său de un proces echitabil prin care să i se respecte drepturile și garanțiile legale recunoscute constituțional și de legiuitor.

În speță, procurorul prin rechizitoriul de față nu a dispus administrarea niciunei probe, prin Ordonanța din 12.12.2014, nu a răspuns niciunei solicitări a judecătorului de cameră preliminară de a lămuri cadrul probator privindu-l pe inculpatul A., iar în instanță prin Nota de probatorii din 19.05.2015 a solicitat proba cu înscrisuri și oral reaudierea unui martor din lucrări - BB..

Este relevant pentru modul în care s-a desfășurat urmărirea penală faptul că la 20.06.2014 A. este audiat ca martor cu privire la activitatea infracțională a inculpatului H. .

În urma acestei declarații procurorul a emis Ordonanța din 23.06.2014 prin care s-a extins urmărirea penală în cauză și s-a efectuat urmărirea penală față de suspectul A., iar fapta pentru care e urmărit penal este:

"... data astfel atestată în fals fiind 4.10.2013, actul juridic menționat e pus la dispoziția lui I."

La data de 25.06.2014 în calitate de suspect A. a refuzat să dea vreo declarație și își rezervă dreptul la tăcere.

Învinuirea a fost adusă la cunoștință la 26.06.2014 prin procesul-verbal în care s-a arătat că A. a atestat necorespunzător realitatea datei de 4.10.2013 dintr-un act juridic pus la dispoziția lui I..

La 18.07.2014 procurorul, prin Ordonanță pune în mișcare acțiunea penală împotriva lui A., dispune continuarea urmăririi penale a inculpatului A. pentru atestarea în fals a datei de 4.10.2013 în actul pus la dispoziție lui I. spre folosință .

Inculpatul A. și-a rezervat dreptul la tăcere .

În ceea ce privește proba cu înscrisuri la care face trimitere procurorul acestea se referă la documentele S.C. CC. S.R.L. aflate la ONRC din care a rezultat, între altele că la data de 7.08.2013 JJ. a "verificat concordanța dintre datele cuprinse în actul modificator cu cele din actul constitutiv, deus la 7.08.2013 și a consemnat cele constatate în FORMULRUL F 01 - Foaie de Observație înregistrare" .

Pentru a se dispune înregistrarea mențiunii în Registrul Comerțului privind numirea noului administrator I., astfel cum a rezultat din înscrisurile de la dosarul de urmărire penală nr. 321/P/2013, s-a depus pe lângă cerere, un opis al tuturor actelor depuse verificate la ONRC și atașate dosarului nr. x/2012 al firmei: declarație pe proprie răspundere nr. 2670/6.08.2013, act constitutiv actualizat FN/4.10.2012, specimen de semnătură nr. 34/6.08.2013.

La fila x dup s-a aflat certificatul de înregistrare a mențiunii nr. x/8.08.2013 prin care se ia act de modificarea actului constitutiv al societății și decizia asociatului unic nr. 1/4.10.2012 este înscrisă în Registrul Comerțului la 9.08.2013 conform rezoluției nr. 5231/9.08.2013, se dispune publicarea deciziei, cu drept de plângere în condițiile legii, publicare ce operează numai după ce s-a constatat că s-au îndeplinit toate cerințele legale și a operat înregistrarea mențiunii solicitate.

În speță, fapta pentru care inculpatul A. a fost trimis în judecată a constat în "falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin unul din modurile arătate în art. 288 C. pen. (1968) - prin contrafacere a scrierii ori a subscrierii, prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice - dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice" (art. 290 C. pen. 1969).

Fără a aborda în detaliu din punct de vedere teoretic, infracțiunea prev. de art. 290 C. pen. (1969) Curtea a reținut câteva repere normative de care trebuie să se țină seama când se formulează acuzația și se pronunță o soluție.

Obiectul juridic și material al infracțiunii vizează relațiile sociale care se dezvoltă prin încrederea publică acordată puterii probante a înscrisurilor sub semnătură privată și a înscrisului care are semnificație juridică, este susceptibil de a dovedi existența, modificarea sau stingerea unui drept/obligație, sunt semnate și datate.

Înscrisul falsificat este produsul infracțiunii, este un înscris neautentificat și servește conservării unui drept ca dovadă.

Orice persoană care are priceperea, dexteritatea în operațiunile de contrafacere, alterare, atestare de fapte necorespunzătoare adevărului într-un înscris sub semnătură privată se definește ca subiect activ al acestei infracțiuni.

Conținutul constitutiv al infracțiunii prev. de art. 290 C. pen. (1969) se determină ca pentru orice altă infracțiune prin latura sa obiectivă și subiectivă.

Elementul material (latura obiectivă) constă în două acțiuni succesive și cumulative: falsificarea înscrisului prin contrafacere, subscriere alterare și folosirea sau încredințarea spre folosința altei persoane.

Teoreticienii dreptului au precizat înțelesul termenilor după cum urmează:

- contrafacere înseamnă imitarea scrisului;
- subscriere înseamnă imitare a semnăturii;
- alterare înseamnă modificare materială a redactării prin adăugiri, ștersături exercitate în vederea producerii de consecințe juridice.

Cerința esențială, evidențiată, în plan teoretic dar și practic, se socotește împlinită când înscrisul are aparența unui act veritabil cu o semnificație juridică și e capabil să aibă o putere probatorie, de a produce consecințe juridice.

Acțiunea de falsificare este un element constitutiv material al infracțiunii numai dacă autorul, după executarea falsului îl folosește el însuși sau îl înmânează altcuiva să-l folosească și se realizează legătura de cauzalitate dintre falsificarea urmată de folosire și starea de pericol creată.

Laturii subiective îi este specifică intenția directă, calificată, în sensul de a se acționa cu scopul imediat de a produce efecte juridice.

Teoreticienii, într-o abordare unitară, susțin că simpla falsificare a înscrisului sub semnătură privată nu constituie infracțiune dacă nu sunt întrunite cumulativ toate condițiile legale.

Așa cum s-a arătat în parcursul acestei expuneri, prin dispozitivul rechizitoriului, procurorul de caz nu a dispus citarea niciunui martor în ceea ce privește fapta inculpatului A. descrisă în Capitolul IV și nu a făcut nici referire la vreun înscris.

În cursul judecății, la momentul formulării probelor în dosar, procurorul de caz a depus la 11.09.2015 Notă de probatorii care se referă doar la înscrisurile ridicate de la Registrul Comerțului - Tribunalul Mehedinți.

Procurorul de ședință și-a însușit această cerere și oral a solicitat să se aibă în vedere procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice (excluse de judecătorul de cameră preliminară prin încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin încheierea din 16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) și să fie reaudiată inculpata I. cu privire la inculpatul A..

Inculpata I. a susținut că nu are precizări de făcut și nu înțelege să dea o nouă declarație (art. 83 C. proc. pen.).

La termenul de judecată de la 3.03.2017 procurorul de ședință a solicitat audierea în sala de ședință a convorbirilor telefonice transcrise în procesele-verbale (excluse de judecătorul de cameră preliminară) depuse la dosar și a achiesat la audierea unora dintre martorii solicitați de inculpatul H. conform art. 374 și art. 385 C. proc. pen.

În concluziile orale pe fondul cauzei, procurorul și-a fundamentat acuzația față de inculpatul A. pe declarația inculpatei I., declarația de suspect a lui BB. audiat și în instanță, înscrisurile referitoare la S.C. CC. S.R.L. ridicate de la Oficiul Registrului Comerțului - Tribunalul Mehedinți, decizia nr. 1/4.10.2012 atestată de inculpatul A. cu nr. x/4.10.2012, datele de trafic aflate în volumele 13 și 14 ale dup nr. x/2013 și convorbirile telefonice transcrise în procesele-verbale din dosar (excluse la 28.11.2014).

Concluziile scrise depuse la 22.11.2017 de procurorul de ședință au redat integral paginile 216-220 din rechizitoriu, care se completează cu listarea înscrisurilor la care se referă în susținerea acuzației.

Inculpatul, prin avocat și personal a solicitat în temeiul art. 396 alin. (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen. achitarea pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 C. pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C. pen.

Acesta a solicitat Curții să aibă în vedere că judecătorul de Cameră preliminară a exclus procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatelor de siguranță națională, declarația dată la 20.06.2014 prin care s-a vizat autoincriminarea sa, dispoziții confirmate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin respingerea, ca inadmisibilă a contestației Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA împotriva încheierii din 28.11.2014.

Legea mai favorabilă în cazul inculpatului A. a fost C. pen. 1969, iar fapta descrisă în Rechizitoriu și imputată acestuia în coordonatele acestei legi, nu este prevăzută de legea penală în vigoare.

Textul de lege sancționează înscrisul sub semnătură privată alterat, contrafăcut, subscris care încalcă reguli cu repercusiuni negative asupra relațiilor sociale și posibile consecințe juridice.

Efectele juridice față de terți se produc de la momentul înregistrării mențiunii referitoare la decizia reprezentantului, administratorului societății în Registrul Comerțului.

Atestarea de către avocat a unei date nu conduce la transformarea actului. În acest sens s-au invocat prevederile art. 14 din Legea nr. 26/1990, art. 7 lit. d) Legea nr. 31/1990 și art. 21 lit. h) din Legea nr. 26/1990.

Inculpatului i s-a imputat că efectul juridic urmărit și obținut de acesta a fost înregistrarea unor mențiuni nereale care să aibe aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor care puteau fi efectuate de instituțiile publice cu atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților.

Simpla atestare a unei date nereale nu are consecințe juridice și de aceea nu se poate vorbi de comiterea unei infracțiuni.

Procurorul a solicitat să nu se aibă în vedere susținerile apărării, că activitatea infracțională a inculpatului se circumscrie celei de "plăsmuire" astfel cum este abordată prin decizia de plen nr. 1/1970 a Tribunalului Suprem, precum și în alte decizii recente al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Împrejurările comiterii prezumtivei fapte penale de către inculpatul A. s-au produs în momentul în care, potrivit declarației martorului BB., inculpatul H. i-a solicitat acestuia, preventiv să verifice dacă directorii de deconcentrate și instituții subordonate Consiliului Județean, între care și managerul Spitalului Județean Clinic de Urgență se află în vreo stare de incompatibilitate. Nu rezultă cu claritate când H. i-a cerut lui BB. să verifice incompatibilitatea personalului aflat sub incidența Legii nr. 176/2010 în 2012 ori 2013. Din declarația aceluiași martor rezultă că solicitarea lui H. avea în vedere respectarea prevederilor legale în materie și în cazul vreunei situații de incompatibilitate, aceasta să fie înlăturată și să nu cadă sub incidența legii nr. 176/2010.

Situația solicitată i-a parvenit lui H. în aprilie - mai 2013; martorul și-a exprimat o opinie personală (nu rezultă dacă oral sau în cuprinsul documentului întocmit) în sensul că dna I. s-ar afla într-o stare de incompatibilitate, câtă vreme ca manager al Spitalului Județean era și administrator al unei societăți comerciale (art. 180 alin. (1) lit. a) Legea nr. 95/2006).

Dna I. l-a abordat pe martorul BB. să o sfătuiască cum să procedeze să rezolve o posibilă problemă de incompatibilitate. Fără alte detalii, cam în aceeași perioadă, acesta a pus-o în legătură cu dl avocat A..

După câte își amintea martorul, dna I. nu i-a dat alte detalii și nu i-a arătat niciun document, nici cel prezentat de organele judiciare la audierea sa și nici nu a mai avut cunoștință cum s-au finalizat discuțiile cu avocatul A..

Audiat la Parchet ca martor, suspect, inculpat în aceeași cauză, BB. a depus mărturie și în instanță, menținându-și declarațiile anterioare pe care le-a suplimentat cu câteva detalii:

- identificarea unor posibile cazuri de incompatibilitate s-a făcut dintr-un dublu interes - general și personal întrucât nici Consiliul general și nici Spitalul Județean nu doreau să existe vreo nelegalitate cu privire la statutul managerului spitalului;

- I. îl cunoștea pe avocatul A. care o mai asistase în alte chestiuni judiciare, de aceea a îndemnat-o să discute cu acesta pentru rezolvarea unei eventuale incompatibilități;

- I., în discuția cu BB. i-a spus că ea nu crede că există o astfel de incompatibilitate, întrucât la 4.10.2012 îl numise în locul său ca administrator pe EE. și că de la acel moment nu a mai semnat acte ale firmei decât ca reprezentant al acesteia;

- avocatul A. colaborează cu dna avocat KK., pe care martorul a contactat-o inițial, astfel că nu a mai avut date despre cum s-au rezolvat, și de către cine în concret, formalitățile pentru înscrierea mențiunii referitoare la decizia de schimbare a administratorului I. în Registrul Comerțului;

- martorul în contextul problemelor de serviciu (consilier juridic la Consiliul județean din iunie 2012) avea multe întrevederi cu managerul Spitalului Județean, astfel că în timp, nu a putut preciza cu certitudine dacă discuția cu dna I. referitor la o posibilă incompatibilitate a avut loc în 2012 sau 2013.

În declarația de inculpată (nu rezultă pentru care faptă) I. a făcut referiri la discuția pe care a avut-o cu H., legat de posibila sa incompatibilitate întrucât la înființarea S.C. CC. S.R.L. (20.09.2012) era asociat unic și administrator al firmei, iar din toamnă anului 2012 a deținut, ca angajat al S.C. DD. S.R.L., calitatea de reprezentant al administratorului persoană juridică, și din 28.09.2013 a fost numită manager al Spitalului Județean de Urgență potrivit susținerilor din rechizitoriu.

Inculpata I. a precizat că de la emiterea acestei decizii din 4.10.2012, a semnat actele firmei ca reprezentant al acesteia.

Declarația lui I. a fost concordantă cu declarațiile lui BB., inclusiv cu referire la suportul juridic dat de avocatul A. în procedura judiciară a înregistrării în Registrul Comerțului.

Din înscrisurile de la dosar ce au stat la baza inițierii procedurii de schimbare a administratorului firmei S.C. CC. S.R.L. a rezultat că I. a întocmit documentele cerute de legea nr. 31/1990 și 26/1990 și la 8.08.2013 a solicitat să se facă cuvenitele mențiuni în Registrul Comerțului, cu toate consecințele juridice de opozabilitate față de terți.

Între actele depuse la Oficiul Registrului Comerțului - Tribunalul Mehedinți, s-a aflat și decizia nr. 1/4.10.2012 prin care a fost numit administrator EE., decizie care în lipsa altor documente cerute de lege nu-și putea produce niciun efect.

Această decizie a purtat semnătura avocatului A. pe o ștampilă a Cabinetului său cu atestarea la 4.10.2012 înregistrată în Registrul de atestări la nr. 22 al Biroului de avocatură.

Pe această decizie s-a aflat o mențiune a unei date 4.10.2013 pe care procurorul nu a considerat-o ca o eroare materială, ci ca o dovadă că atestarea n-ar fi avut loc în 4.10.2012.

Procurorul de caz în abordarea acuzației aduse inculpatului A. în cele 12 fraze ale Capitolului IV s-a rezumat la redarea:

- unor fragmente de discuții telefonice înregistrate în baza unui mandat de siguranță națională - excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014;
- a declarației lui A. din 20.06.2015, declarație exclusă din probatoriu prin încheierea din 28.11.2014;
- a declarațiilor suspectului BB. din 25.06.2014 și a inculpatei I..

Pe parcursul procedurii de cameră preliminară și în cursul judecății, procurorul a stăruit în fundamentarea acuzației doar pe aceste probatorii administrate în faza de urmărire penală.

În opinia procurorului nu a operat și posibilitatea unei eventuale erori materiale, deși acestea câteodată sunt inerente, cu sau fără amprentă asupra expunerii .

În lipsa oricărei analize și evaluări a probatoriului, procurorul a reținut că fapta descrisă constă în aceea "că în intervalul 30 iulie - 8 august 2013, acționând în calitate de avocat, A., în exercitarea activităților profesionale prevăzută de art. 3 lit. c) din Legea nr. 51/1995 a atestat în mod necorespunzător realității data certă a unui act juridic (decizie privind pe S.C. CC. SRL) pe care l-a pus la dispoziția numitei I. pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 C. pen. 1969 cu aplicarea art. 5 C. pen..".

"Efectul urmărit și obținut prin comiterea infracțiunii s-a realizat prin înregistrarea într-un registru oficial (fiind destinat asigurării publicității datelor privind societățile comerciale) a unor mențiuni nereale, mențiuni care aveau aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor care puteau fi efectuate de către instituțiile publice, care au atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților".

Curtea a constatat că nu rezultă din rechizitoriu, din Notele de probatorii sau concluziile orale și scrise ale procurorului după ce criteriul s-a apreciat că fapta incriminată s-a petrecut exact în perioada 30 iulie - 8.08.2013; se consideră că atestarea datei de 4.10.2012 nu este conformă cu realitatea și în același timp în afara unor supoziții nu se determină data în care a operat aceasta în măsură să producă efecte.

Există câteva elemente care nu s-au coroborat cu situația reținută de procuror:

- nici Legea nr. 26/1990 și nici Legea nr. 31/1990 nu instituie condiționarea atestării de avocat a documentului ce urmează a fi menționat în Registrul Comerțului;
- niciun text de lege nu conferă atestării avocatului valoarea de certificare, de autenticitate;
- data de 4.10.2013 menționată pe decizia emisă de I. la 4.11.2012 nu a avut nicio relevanță în evaluarea documentului susținut și de alte înscrisuri, fără de care, decizia prin ea însăși n-ar fi putut fi înregistrată în Registrul Comerțului;
- oricât de speculativ s-a evidențiat această consemnare, ea nu reprezintă niciunul din elementele care sunt supuse atestării: părți, conținut și data emiterii; în niciun caz nu putea să opereze o atestare ulterioară datei înregistrării în Registrul Comerțului - 9.08.2013; evident 4.10.2013 a fost percepută ca o eroare materială de către funcționarii Registrului;

Referitor la cele două declarații asumate ca probatorii de procuror - cea în calitate de suspect a lui BB. și declarația de inculpată a lui I., s-a evidențiat că ele concordă, că în instanță audiat ca martor

BB. și-a menținut declarațiile din faza de urmărire penală.

În aceste condiții, nu există nicio altă probă care să contrazică afirmațiile celor doi potrivit cărora I. îndemnată de BB. s-a adresat avocatului A. pentru a declanșa procedura înregistrării mențiunii referitoare la decizia nr. 1/4.10.2012.

Art. 290 C. pen. face trimitere la art. 288 C. pen. iar acesta la rândul său, se referă la operațiunile de contrafacere, subscriere și alterare a unui înscris sub semnătură privată.

Inculpatul A., în accepțiunea termenului de contrafacere nu s-a dovedit că ar fi procedat la imitarea scrisului, nici a semnăturii autorului înscrisului (subscriere), după cum nu a operat nicio alterare vreo modificare materială a redactării cum prevede legea.

Pentru ca fapta reținută în sarcina inculpatului A. să fie o infracțiune trebuie să îndeplinite de către subiectul activ elementele laturii obiective cumulativ - falsificarea într-unul dintre cele 3 moduri și folosirea sau încredințarea spre folosința altei persoane.

Ori sub acest aspect trebuie să aibă în vedere că atât BB. cât și avocatul A. i-au adus la cunoștința lui I. că doar prin înregistrarea deciziei prin mențiunea în Registrul Comerțului acest document își poate produce efectele juridice în raport de terți, întrucât atestarea avocatului nu conferă valențele unei certificări. Din această perspectivă este greu să afirmi că există o legătură de cauzalitate între falsificarea urmată de folosire a înscrisului și starea de pericol creată.

Sub aspectul laturii subiective ar fi trebuit ca prin probatorii să se fi dovedit că inculpatul a urmărit un scop imediat și cu intenție directă calificată de a produce consecințe juridice.

Or, atestarea prin ea însăși nu produce efecte juridice, chiar și în lipsa acesteia procedura de înregistrare cu documentația completă depusă la Oficiul Registrului Comerțului, s-ar fi realizat și numai atunci, după trecerea și a termenului de contestație, s-ar fi înregistrat mențiunea revocării din funcția de administrator a lui I. și numirea lui EE. (și nu II. cum s-a reținut în Rechizitoriu) în calitatea de administrator, cu efectele juridice prevăzute de lege.

Procurorul nu a afirmat că inculpatul a reprodus fraudulos un act prin imitare contrafacere, nu afirmă nici că a operat vreo modificare materială a redactării textului înscrisului sub semnătură privată, prin alterare ori că prin adăugiri, înlocuiri sau ștersături a falsificat semnătura titularului înscrisului și nici că s-a folosit de înscris cu sau fără consimțământul deținătorului actului.

Prin urmare, fapta reținută în sarcina inculpatului nu se poate circumscrie infracțiunii prevăzută de art. 290 C. pen.

Pe de altă parte, la nivelul autorităților locale și din punct de vedere personal - I. și-a dorit și a acționat în sensul înlăturării oricărei neregularități, pe căi legale, care să afecteze statului managerului Spitalului Clinic Județean de Urgență și nici să nu i se pericliteze situația sa profesională.

Chiar procurorul în cele câteva fraze în care redă succint doar situația de fapt, fără să o și analizeze, a evidențiat demersurile lui I. de a fi îndemnată să rezolve legal o posibilă eventuală incompatibilitate. În acest context au loc discuțiile cu BB. care o îndrumă către avocatul A. să o sfătuiască în inițierea procedurii judiciare conform legii nr. 26/1990.

Discuția purtată cu juriștii a fost canalizată de procuror doar cu privire la decizia nr. 1/4.10.2012, deși I. a afirmat și procurorul reține acest fapt atât în declarația acesteia, cât și în cea a suspectului BB. că nu cunoștea etapele procedurii înregistrării în Registrul comerțului și avea nevoie de un specialist în drept să-i îndrepte pașii. Și aceasta în condițiile în care nu există la dosar nicio dovadă că la acel moment ar fi fost vizată de ANI.

Preocupările președintelui Consiliului Județean și străduințele inculpatei I. de a înlătura în mod legal orice neregularitate care ar fi prejudiciat atât instituțiile cât și persoana în cauză, au fost considerate de procuror ca demersuri în măsură să denatureze și să împiedice în viitor instituțiile abilitate ale statului să procedeze la eventuale verificări în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților și să ia măsurile prevăzute de lege.

Într-o ultimă frază a Capitolului IV - procurorul vorbește despre infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 C. pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C. pen. comisă de I. (datarea în fals a deciziei nr. 1/4.10.2012) față de care face aplicarea prevederilor art. 318 C. proc. pen. invocând atitudinea procesuală a acesteia.

Potrivit acestui text de lege renunțarea la urmărirea penală intervine după ce s-a pus în mișcare acțiunea penală, pe parcursul urmăririi penale și s-au administrat probe care să conducă la convingerea că fapta a fost comisă.

Procurorul a dispus renunțarea la urmărirea penală a numitei I. pentru comiterea infracțiunii de fals sub semnătură privată prin rechizitoriu.

Nu se procedează la nicio analiză a presupusei activități infracționale a numitei I., nu se face trimitere la nicio declarație a acesteia cu privire la propria acuzație, la nici un probatoriu. În dosarul de urmărire penală nr. 321/P/2013 nu se regăsește nicio Ordonanță conform prevederilor art. 318 alin. (10) și urm. C. proc. pen. Aspectele care ar fi trebuit să se regăsească în cuprinsul Ordonanței, reglementate de art. 318 alin. (8) C. proc. pen., nu sunt enunțate în singura frază a Rechizitoriului care amintește de o faptă de sine-stătătoare, reținută în sarcina lui I., și căreia nu-i conferă calitatea de inculpat, referindu-se la numita I..

În acest context, Curtea a reținut că:

- atestarea avocatului A. nu reprezintă o condiționare, ca decizia nr. 1/4.10.2012 emisă de I. să devină opozabilă față de terți prin înregistrarea mențiunii în Registrul Comerțului;

- atestarea avocatului A. nu este o contrafacere, subscriere ori alterare a înscrisului sub semnătură privată în sensul legii;

- nu există probatoriu care să susțină că atestarea s-a efectuat la altă dată decât cea menționată pe ștampila Biroului de avocatură, înregistrată în Registrul de atestări al acestuia, ci doar supoziția procurorului referitoare la intervalul 30.07. - 08.08.2013 perioada de timp și nu la o dată certă ce presupune o atestare a unui act;

- acuzația adusă inculpatului A. este că în perioada 30.07. - 8.08.2013 în baza art. 3 lit. c) din Legea nr. 51/1995 a atestat "necorespunzător realității data unui act juridic (decizia nr. 1/4.10.2012)" pus la dispoziție numitei I. pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice, act care se susține de procuror că a fost întocmit cu o datare falsă de către I., urmărită penal pentru o faptă similară - fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 C. pen. (1969) și art. 5 C. pen., dar cu privire la care, după punerea în mișcare a acțiunii penale, s-a făcut aplicarea art. 318 C. proc. pen.

Nu a existat nicio dovadă că între I. și A. ar fi existat o înțelegere frauduloasă ca A. să ateste o decizie cu o datare falsă emisă de I., iar acesta să ateste respectiva decizie nr. 1/4.10.2012 la o altă dată decât cea pe care a înregistrat-o în Registrul atestărilor la Biroul său de avocatură.

Nu s-a cerut nici prin Rechizitoriul și nici cu ocazia dezbaterilor pe fond anularea deciziei - produs al infracțiunii de fals sub semnătură privată. Acuzația adusă inculpatului A. s-a constituit:

- pe interceptări excluse de judecătorul de cameră preliminară pentru motivele amplu detaliate în încheierea din 28.11.2014 și față de care operează art. 346 alin. (5) C. proc. pen.

- pe date de trafic de care doar se amintește dar cu privire la care nu se face nicio trimitere deși acestea s-ar regăsi în două volume ale dup nr. x/2013 - vol. 13 - 438 file de date de trafic de la S.C. LL. S.A. și S.C. MM. și vol. 14 ce cuprinde, în realitate, doar documente ridicate de la Spitalul Clinic Județean de Urgență Mehedintși;

- pe declarația de suspect a lui BB. de la urmărirea penală care nu menționează nimic în legătură cu A.;

- pe declarația lui I., care nu aduce nicio acuzație lui A., în condițiile în care ea însăși a fost urmărită penal pentru fals sub semnătură privată în legătură cu același înscris (decizia nr. 1/4.10.2012), incriminator pentru A., dar pretabil pentru aplicarea art. 318 C. proc. pen. în ceea ce o privește pe I.;

- pe declarația din 20.06.2014 a lui A. despre care chiar procurorul de caz a afirmat că aceasta îi este lui favorabilă și în nici un caz acuzării, declarație care a fost exclusă din probatoriu pentru motive de nelegalitate reținute prin încheierea din 28.11.2014 și față de care operează art. 346 alin. (5) C. proc. pen.

- pe înscrisurile ridicate de la Oficiul Registrului Comerțului - Tribunalul Mehedintși care atestă situația judiciară a S.C. CC. S.R.L., documentele de înființare și modificare a actului constitutiv, actele atașate deciziei nr. 1/04.10.2012 fără de care nu opera înscrierea menționii solicitate în Registrul Comerțului și care și-au produs efectele juridice după îndeplinirea condițiilor legale pentru opozabilitate față de terți.

Considerentele expuse au fost în măsură să exprime convingător că fapta reținută de procuror în sarcina inculpatului A. nu există întrucât ea nu a îndeplinit condițiile cumulative ale infracțiunii de fals sub semnătură privată nici sub aspect material (latura obiectivă) nici sub aspect subiectiv (latura subiectivă). Nu s-a dovedit vreo legătură de cauzalitate între pretinsa falsificare a unui act, folosirea lui și respectiv starea de pericol care ar fi putut să genereze, dacă s-ar fi comis o faptă penală în înțelesul legii.

Obiectul material al infracțiunii - relațiile sociale și încrederea în întocmirea de acte sub semnătură privată nu au fost afectate în sens penal, sancțiuni pentru a aduce la ordine conduita individuală.

Așa fiind, în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. l-a achitat pe inculpatul A. pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 C. pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C. pen. (fapta descrisă în Capitolul IV al rechizitoriului nr. x - fila x R).

Prin Rechizitoriul nr. x, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată pe inculpatul B. pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 308 și art. 5 C. pen.

II. Fapta inculpatului B. a constat potrivit procurorului "în aceea că la data de 2.08.2013 a pretins de la H. suma de 5000 RON (sumă pe care a primit-o la data de 6 august 2013) pentru a concepe conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii NN., difuzată pe postul de televiziune NN. (al cărei realizator era) în așa fel încât să înceteze campania de presă vizând-o pe OO."

Infracțiunea reținută în sarcina inculpatului B. a fost descrisă în CAPITOLUL VII al rechizitoriului x Între filele x au fost redade convorbiri telefonice dintre inculpatul H. și OO., cu B. și E., interceptate în baza unui mandat de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție la cererea Serviciului Român de Informații pe numele lui H. (nr. x/15.02.2013).

Între filele x au fost redade declarațiile lui E., OO., H. și S. fără a se preciza calitatea în care au fost audiați, în condițiile în care toți cei nominalizați, mai puțin OO. erau la rândul lor urmăriți penal în aceeași cauză.

Declarația inculpatului B. a fost redată în filele x ale Rechizitoriului.

S-a susținut în actul de sesizare al instanței că la 2 august 2013, realizatorul emisiunii NN., difuzată la postul de televiziune NN., B. a pretins de la H. suma de 5000 RON, primită efectiv pe 6 august 2013, pentru a înceta în viitoarele ediții ale emisiunii campania de presă pe care o inițiasse împotriva OO., președinta Organizației de Femei a PP., ministru la acel moment al Mediului și Schimbărilor Climatice.

La momentul comiterii presupusei fapte de corupție potrivit fișei postului, B. era din ianuarie 2011 angajatul societății NN. S.R.L., realizator al emisiunii NN. difuzată zilnic de luni până vineri între orele 19-20.

În exercitarea atribuțiilor de serviciu, B. propunea, pe baza documentării proprii, subiectele care urmau a fi dezbătute într-o ediție, promova sau nu un anumit subiect de presă, nu înainte de a fi comunicate prin poștă electronică producătorului și redactorului emisiunii.

În edițiile din 9 și 10 iulie 2013 s-a dezbătut la NN. un subiect unic - presupuse nelegalități comise de către OO., fiul acesteia QQ. și apropiații lor, fiind semnificative titlurile afișate pe ecran în intervalul orar al emisiunilor.

În perioada 2009-2010, se arată în rechizitoriu, B. a avut colaborări la postul de televiziune RR. care aparținea lui H.. Între cei doi exista o relație de prietenie de mai mulți ani și în acest context H. i-a cerut lui B. să pună capăt campaniei de presă ce o viza pe OO. și pe cei din preajma sa.

Procurorul a susținut, fără a preciza de unde rezultă cele afirmate în rechizitoriu, că H. - Președinte al Consiliului Județean, era interesat să obțină fonduri substanțiale gestionate de OO. - Ministrul Mediului și Schimbărilor Climatice și să fie numit SS. la acest minister într-o funcție de secretar sau subsecretar de stat.

Din datele de trafic telefonic, procurorul a reținut că în data de 9.07.2013 ora 18:00 în timpul emisiunii NN. a avut loc o convorbire telefonică între H. și OO., urmată de un mesaj sms către B. transmis de H., iar în ziua de 10.07.2013, înaintea emisiunii, H. i-a apelat pe B. și OO. și apoi pe B. după emisiune.

În rechizitoriu s-a arătat că în datele de 28 și 29 iulie 2013 H. a avut trei convorbiri telefonice cu OO., s-a întâlnit cu B., întâlnire la care a participat și F., prilej cu care acesta i-a solicitat să nu mai facă emisiuni despre OO. și QQ..

S-a mai susținut că, în seara zilei de 29.07.2013 B. a comunicat telefonic lui H. că "nu face nicio înțelegere cu" că îl "execută" pe primarul din Orșova, că face rost de informații și când le prinde le arde și că la o adică "se ocupă" și de H..

S-a mai arătat că B., "în ultima emisiune realizată înainte de a pleca în concediu din 2.08.2013", a revenit în a doua parte a emisiunii la subiectul OO. despre care i-a adus în prealabil la cunoștința producătorului și redactorului emisiunii, așa cum rezultă din corespondența electronică din 1.08.2012 (!?).

Titlurile emisiunii cu acest subiect se refereau la:

"Cum a ajuns OO. ministrul mediului. Noi dezvăluiri despre ministrul mediului. omul de casă al clanului plumb" etc.

În timpul emisiunii, H. și OO. au avut o scurtă convorbire telefonică, iar la sfârșitul acesteia H. l-a sunat pe B. să-l roage "să nu continue emisiunile cu privire la OO. și fiul acesteia". Apoi H. a mai avut o convorbire telefonică și cu OO..

De astă dată, a afirmat procurorul în rechizitoriu "B. a acceptat solicitarea făcută de H., însă, drept contraprestație i-a solicitat acestuia să-i dea o sumă de bani pe care să o depună într-un cont bancar pe care cel dintâi avea să i-l indice".

Procurorul a afirmat că la 6 august 2013, B. i-a transmis lui H. contul și cifra sumei solicitate, acesta din urmă a contactat-o pe E. și i-a cerut să depună în numele acesteia 5000 RON în contul ce-l avea să-l comunice B.. E., în aceeași zi, a depus în contul indicat suma de 5000 RON pe care a scos-o din contabilitatea S.C. TT. S.R.L..

Procurorul, prin Rechizitoriu, a reținut că "după primirea acestei sume de bani de la H., emisiunile realizate de către B. nu au mai abordat subiectul referitor la presupusele nelegalități săvârșite de OO. și de fiul său, cel mult fiind abordate teme legate de activitatea ministerială a acesteia".

Procurorul invocând câteva convorbiri telefonice dintre H. și OO. (11.09.2013) și cu B. (5.11.2013), a considerat semnificativă schimbarea de atitudine manifestată de B. față de subiectul OO..

Referitor la relațiile dintre H. și B. s-a arătat în rechizitoriu că cei doi se întâlneau cu ocazia deplasărilor lui B. la Drobeta Tr. Severin.

Toate convorbirile telefonice, transcrise în procesele-verbale din dosarul de urmărire penală la care se face referire în Rechizitoriu, prezentate selectiv, înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele inculpatului H., au fost excluse din probatorii de judecătorul de cameră preliminară prin încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Între paginile 275-278 ale Capitolului VII al rechizitoriului au fost redată selectiv, pe aspectele considerate de procuror relevante, fragmente din declarațiile lui H., E., S., inculpați în aceeași cauză și ale martorei OO..

Din declarația lui H. (neidentificată din ce dată și în ce calitate a fost audiat), selectiv și fragmentar redată pe aspecte considerate de procuror relevante, s-au reținut următoarele:

- se cunoaște cu B. din 2009;
- în perioada 2009-2011 B. a avut colaborări cu RR., fiind plătit pentru aceste emisiuni;
- în vara anului 2013 B. a demarat o campanie de presă ce-l viza pe fiul lui OO. - Ministrul Mediului;
- H. s-a oferit față de OO. să-l roage pe B. să înceteze campania acesteia - OO. i-a transmis, prin H., realizatorului emisiunii să nu mai facă declarații defăimătoare;

- H. a avut două convorbiri telefonice cu B., în care l-a rugat să fie mai moderat și mai documentat când face afirmații în public, la care acesta i-a răspuns că este documentat iar afirmațiile fundamentate, iar la o doua apelare a lui H. "cu aceeași rugămintă, fără a-i oferi bani sau alt folos, B., s-a arătat de acord cu încetarea campaniei, cerând ca în schimb să-i vireze în cont suma de 50.000.000 RON vechi", după care s-au depus 5000 RON în contul lui B., depunător E.;

- după cât își amintește la data declarației (!?), B. a încetat campania dusă împotriva fiului doamnei OO."

Martorul OO. a arătat că în vara anului 2013 în emisiunea NN. difuzată la NN. s-a declanșat o campanie de presă la adresa sa și a familiei ei, iar H. s-a oferit să afle de la B., realizatorul emisiunii, angajatul lui H., care este originea acestei campanii.

În declarația sa, martora OO. a mai spus că:

- ca H. să-i fi spus că a discutat cu B., fără să-i spună ce anume;

- că în contextul dezbaterii publice despre Proiectul UU., să fi fost sunată de H., să participe la emisiunea lui B., ceea ce a refuzat să meargă și că nu-și amintește ca H. "să-i fi spus că va încerca să-l determine pe dl. B. să înceteze campania de presă".

Din declarația lui S. (fără precizarea datei și calității acestuia la momentul audierii) procurorul a reținut în rechizitoriu următoarele aspecte:

- îl cunoaște pe B. din 2009, când a și început o colaborare cu acesta ca invitat permanent la emisiunea săptămânală difuzată în fiecare sâmbătă seara la postul RR.;

- pentru această activitate era plătit cash, lunar, cu o sumă echivalentă a 1000 euro, fără semnătură de primire sau încheierea vreunui act;

- această colaborare a încetat la finele anului 2010 la inițiativa lui S., păstrând relații cordiale cu B.;

- când B. venea din când în când la sfârșitul săptămânii la Turnu Severin, acesta se caza în zona Clisura Dunării ori la hotelul VV. al familiei H., iar toate cheltuielile de cazare, mâncare, băutură erau suportate din fondul de protocol al hotelului VV. sau al RR.;

- de fiecare dată, B. era însoțit de S., de H., alte persoane din administrația locală;

- B. l-a cunoscut pe H. prin intermediul lui S. la o întâlnire cu o participare mai largă, unde se afla și F. de la "WW." în Orșova;

- și după încheierea colaborării cu RR., B. a rămas în relații cordiale cu H., căruia B. de mai multe ori i-a solicitat diferite sume de bani dar despre care nu știa cât, pentru ce și nici dacă H. i le-a remis;

- distinct de cele arătate, S. a mai spus că B., în emisiunea de la NN., era oscilant în atitudinea lui față de H. fie îl laudă, fie era foarte critic la adresa sa, având printre invitații la emisiune, oponenți politici ai lui H..

Față de acuzațiile aduse de procuror, în declarația sa, B. a declarat următoarele (declarație care nu rezultă în ce calitate a fost dată și când pe parcursul urmăririi penale):

- B. lucrează la postul NN. din 2011 ca senior editor și ca realizator de emisiuni din vara anului 2012;
 - de luni până vineri între orele 19-20 realizează, (inclusiv la data audierii la Parchet) emisiunea NN.;
 - practica devenită curentă era comunicarea prin email, în jurul orelor 23 în preziua emisiunii, producătorului emisiunii (în august 2013 era XX.) redactorului (YY. la acel moment) și directorului de știri (ZZ.) a propunerilor pentru conținutul emisiunii, despre care ulterior aveau o discuție în jurul orei 16:00 de comun acord se definitivau subiectele ce se discutau în seara respectivă; unele din ele erau acceptate sau refuzate și înlocuite cu altele, în funcție de politica editorială a postului;
 - proiectul subiectului de presă OO. a fost inițiat în iunie 2013 în baza unor informații provenite de la o sursă din județul Dâmbovița și agreat de ZZ. și XX.;
 - după prima emisiune, postul NN. a trimis un reporter la fața locului pentru a dezvolta subiectul în încă alte două emisiuni până la plecarea lui B. în concediul de odihnă;
 - în ceea ce privește relația cu H., se cunoaște cu acesta din 2000-2001; B., având rude paterne în Vânu Mare, jud. Mehedinți, le vizita rudele, prilej cu care se întâlnea și cu H., care la rândul său îl vizita la București pe B.;
 - din 2010, H. a devenit membru în conducerea centrală a PP. și de sâmbătă/duminică venea în București, se vedea și cu B., înainte de întâlnirea de fiecare luni de la partid;
 - după prima emisiune despre OO., H. l-a rugat să abandoneze subiectul, ceea ce B. a refuzat, la fel și după apelurile insistente ale lui H. înainte de a doua emisiune; între a doua și a treia emisiune, B. la inițiativa lui H. s-a văzut cu acesta și cu alte persoane din mediul PP. între care și F. la un restaurant în București, ocazie cu care H. a abordat din nou subiectul OO., propunându-i lui B. o întâlnire cu aceasta în ziua următoare;
 - B. a refuzat orice discuție/întâlnire cu OO. și i-a comunicat lui ZZ. directorul știrilor că OO. (potrivit spuselor lui H.) încearcă să-l influențeze în abordarea subiectului ce o privea;
- De comun acord B. și ZZ. au decis să continue cu o a treia emisiune privind-o pe OO., în urma căreia B. a fost din nou apelat de H. nemulțumit că nu s-a pus capăt subiectului;
- la câțva zile, cei doi s-au contactat telefonic sau prin sms și B. fiind înainte de plecarea în concediu i-a cerut lui H. să-i restituie împrumutul datorat, ceea ce s-a și întâmplat, prin intermediul unei doamne (secretara acestuia, se pare) care i-a depus în cont banii și el a confirmat telefonic lui H.;
 - la întoarcerea din concediu B. a relatat că au mai fost realizate 3-4 emisiuni privind-o pe OO.;
 - în relația lor amicală, H. și B. obișnuiau să-și împrumute diverse sume de bani, mici, între 1000 și 3000 RON; B. îl împrumuta pe H., când acesta se afla în București, se întâlneau și luau masa la restaurant, iar H., la rândul său, îl împrumuta pe B., care la data declarației îi era dator acestuia cu 1500 RON, primiți în februarie 2014 de la H. aflat în București cu treburi la Guvern;
- Înainte de plecarea în concediu, B. i-a cerut lui H., așa cum se înțeleseseră, să-i restituie banii împrumutați în ocazii repetate - ianuarie 2013 (1000 RON), februarie - martie (2000 RON) și mai - iunie 2013 (2000 RON), bani care i-au fost remiși (5000 RON) în august 2013, în cont, depuși prin intermediul unei doamne (secretare);

- aceste împrumuturi afirmă B. că și le-au dat în contextul unor discuții între cei doi, B. în iarna 2012-2013 l-a împrumutat pe H. de 5-6 ori cu diferite sume de bani acordate în București cu prilejul întâlnirilor de week-end;

- B. a mai susținut că la 12.06.2014 cu o zi înaintea denunțului făcut împotriva sa, la finalul emisiunii la care a fost invitat, AAA., la plecarea din studio, i-a spus "știi că ai luat șpagă de la H.", lăsând să se înțeleagă că ar avea date stocate în tabletă pe care ar putea să le facă publice;

- B. la momentul audierii la parchet a depus fișa postului valabilă în 2013 și a precizat că va pune la dispoziția organelor de urmărire penală înregistrările cu emisiunile ce au vizat-o pe OO..

În rechizitoriu, procurorul a contestat afirmațiile inculpatului B. pe care le caracterizează ca fiind incredibile, infirmate de datele ce rezultă din materialul probator după cum urmează:

1. B. vorbește de banii împrumutați de la H. într-o perioadă largă de timp, fără a preciza în ce locuri și fără ca vreo altă persoană să aibe cunoștință, astfel încât această apărare să nu poată fi verificată;

2. - este lipsită de suport factual apărarea lui B. că suma primită de la H. ar fi fost restituirea unui împrumut și că denunțul acestuia din urmă ar fi rezultatul unei răzbunări orchestrate de oameni politici din anturajul lui H.;

3. - probele administrate în cauză arată că B. i-a cerut lui H. un împrumut de 2500 RON (potrivit unui sms din 25.04.2013) exact în perioada în care B. afirmă că el l-ar fi împrumutat pe H.;

4. - procurorul apreciază că există o disproporție de putere financiară între B. care primește un salariu de aproximativ 8500 RON/lună și H. care are la dispoziție constant sume de bani mult mai mari provenite de la activitatea societăților comerciale ale familiei; din această perspectivă apare necredibil, se reține în rechizitoriu, ca B. să acorde împrumuturi lui H.;

5. - din verificarea rulajului contului lui B. deschis la BBB. unde îi sunt virate veniturile salariale rezultă că în perioada aprilie - iulie 2013 a fost o singură retragere de 2000 RON, altele nu depășesc 1400 RON și sunt făcute în datele de 13 mai și 11 iulie 2013 când H., potrivit localizării aferente convorbirilor interceptate se afla în județul Mehedinți; în raport de aceste date s-a apreciat că sunt infirmate susținerile lui B. că în mai- iunie l-ar fi împrumutat pe H. cu 2000 RON în numerar.

În privința încadrării juridice, față de situația de fapt expusă în rechizitoriu, a avut în vedere comiterea următoarelor infracțiuni:

"Fapta inculpatului B., constând în aceea că la data de 2 august 2013 a pretins de la H. suma de 5000 RON (sumă pe care a primit-o la data de 6.08.2013) pentru a concepe conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii NN., difuzată pe postul de televiziune NN. (al cărei realizator era) în așa fel încât să înceteze campania de presă vizând-o pe OO., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită în modalitatea prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 308 și art. 5 C. pen..".

În ultima frază a Capitolului VII (pag. 280 R) al rechizitoriului s-a consemnat următoarele:

"În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. din 1968 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen., comisă de către H. (corelativă infracțiunii de luare de mită comisă de B.), față de prevederile art. 255 alin. (3) C. pen. 1969, ținând cont de denunțarea faptei anterior sesizării organelor judiciare cu privire la aceasta, urmează a se dispune o soluție de clasare", care s-a și emis.

*

* *

Inculpatul B. a fost audiat în instanță la 30.06.2015, și-a susținut nevinovăția și a menținut declarațiile date în faza urmăririi penale în calitate de suspect și de inculpat .

Audiat fiind, B. a făcut câteva precizări:

- îl cunoaște pe H. din 2001, a beneficiat în 2003 de o sponsorizare din partea acestuia când B. era redactor la cotidianul "România liberă";

- în iulie 2013 nu erau subiecte de presă care să capteze atenția publicului, așa că subiectele legate de OO., Ministerul Mediului, UU. și ulterior gazele de șist ridicau ratingul emisiunii pe care o modera;

- informațiile primite de la o sursă din Târgoviște s-au verificat de către un redactor al postului trimis, cu acordul conducerii, pe teren;

- că la revenirea din concediu, a fost refuzat de OO. să participe la emisiunea cu o temă ce ținea de Ministerul Mediului - UU.;

- că nu a amestecat relațiile de prietenie cu politica postului și a prezentat în direct aspecte legate de reținerea lui H. și apoi despre parcursul judiciar al acestuia;

- înainte de denunțul prezumat al lui H. din 13.06.2014 împotriva lui B., acesta a fost avertizat de AAA. că are probe că acesta ar fi luat mită, fapt ce l-a adus, prin sms și la cunoștința redacției;

- relațiile dintre B. și H. s-au strâns în perioada 2007-2009; B. îl împrumuta pe H. cu sume de bani când se întâlneau în București la câte un restaurant, la sfârșit de săptămână, iar H. la rândul său l-a împrumutat cu o sumă de 6500 euro pentru a-și aduce o mașină din Franța;

- H. era generos de fiecare dată, la restituirea împrumuturilor astfel că nu a fost surprins când acesta a depus în contul său 5000 RON, ceva mai mult decât suma împrumutată în timp;

- în discuțiile telefonice cu H., la insistențele acestuia să pună capăt subiectelor ce o vizau pe OO., inculpatul B. a refuzat, spunând că "el își vede de emisiune" și i-a reamintit că pleacă în concediu, fără să întrebe despre vreo sumă de bani".

Curtea a încuviințat probatoriile solicitate de procuror formulate în scris și susținute oral la 11.09.2015, cu referire la înscrisuri și audierea martorei OO. și probele cerute de inculpatul B. - înscrisuri și audierea martorilor CCC., manager NN. și YY. redactor la NN.; ulterior apărarea a renunțat la audiere celei din urmă.

În declarația sa, OO. a menționat că își menține declarația dată la 08.07.2014 la Parchet, pe care a completat-o cu următoarele precizări:

- H. a discutat cu martora, colegial, despre campania de presă declanșată în vara anului 2013 împotriva ei și a familiei sale, fără ca aceasta să ceară vreun ajutor sau H. să-i propună vreun sprijin;

- apreciază că este posibil ca H. să-i fi vorbit de dl. B., realizatorul emisiunii, să-l abordeze pentru a afla dedesubtul campaniei denigratoare;

- campania împotriva martorei a încetat în momentul în care s-a consumat subiectul dezbătut la NN.;

- nu a făcut nicio legătură între H. și încetarea campaniei despre care nu a mai discutat după ce s-a întors din concediu;

- nu și-a amintit dacă invitația la emisiunea NN. cu privire la subiectul UU., pe care a refuzat-o, a avut loc în septembrie 2013.

Martorul CCC. a declarat că la nivelul postului de televiziune NN. s-a făcut o cercetare internă față de acuzațiile aduse, dar nu s-au constatat aspecte negative din punct de vedere al profesionalismului lui B..

A mai precizat că orice realizator propune temele, își alege invitații, stabilește datele și le aduce la cunoștință conducerii, directorului de știri, că lucrează cu B. de 10 ani, având o relație colegială și știe că B. are o relație apropiată cu H. de care și-a dat seama când B. a avut o colaborare permanentă la RR..

L-a apreciat pe B. că a făcut diferență, ca jurnalist, între relația privată de prietenie ce-l leagă de H. și situația critică judiciară a acestuia pe care a abordat-o profesionist pe post.

B. nu a intervenit în favoarea lui H., ci a fost unul dintre cei care au realizat emisiuni cu acest subiect. Nu a înțeles de ce H. a făcut sesizarea de luare de mită, martorul fiind contrariat de relația de prietenie dintre B. și H., dar plăcut surprins de abordarea corectă a activității jurnalistice a acestuia în împrejurările date.

Încetarea abordării subiectului vizând-o pe OO. a coincis cu plecarea lui B. în concediu, iar ratingul cu acest subiect al emisiunii se afla la nivelul mediei postului TV.

Știa martorul că B. mai împrumuta bani de la H., dar și că acesta din urmă, la rândul său, când venea la București împrumuta de la B. bani pentru că nu deținea cash.

Sub un alt aspect, s-a invocat pe parcursul judecății existența la dosar a transcrierii e-mail-urilor dintre B. și producătorul, realizatorul și directorul de știri, a conținutului CD-urilor cu emisiunile dinaintea și după concediul inculpatului din august 2013.

La dosar s-au depus de procuror concluzii scrise care redau ad litteram paginile 268-279 din rechizitoriu și a solicitat condamnarea inculpatului B. conform actului de acuzare, cum a cerut și cu ocazia dezbaterilor finale, apreciindu-se ca legea mai favorabilă este cea în vigoare, care prevede pedepse de la 1 an la 6 ani și 8 luni închisoare.

S-a solicitat în baza art. 289 alin. (3) C. pen. confiscarea sumei de 5000 RON de la inculpat.

În susținerea acestor concluzii s-au invocat convorbirile telefonice interceptate și declarațiile inculpaților H., B., M. și depozițiile martorei OO., care au fost menținute în faza de judecată.

Oral și în scris, inculpatul a solicitat achitarea în temeiul art. 396 alin. (5) C. proc. pen. rap la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. pentru luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen., iar în subsidiar achitarea în baza art. 396 alin. (5) rap la art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen., deoarece nu există probe că inculpatul a săvârșit infracțiunea.

S-a susținut că este o acuzație falsă bazată pe un denunț mincinos al inculpatului H., care de altfel, în ultimul cuvânt a afirmat că "toți ceilalți inculpați din dosar sunt victimele relațiilor din trecut cu domnia sa".

S-a mai susținut de către apărare că înscrisurile aduse în fața instanței probează veridicitatea susținerilor inculpatului legate de modul cum se pregăteau emisiunile; e-mail-urile atestă că în emisiunile din 8,9 iulie și 2 august 2013 s-au epuizat toate materialele pe subiectul OO..

Acuzarea nu a precizat la ce anume, la care subiect pe care l-ar mai fi avut de dat publicității ar fi renunțat inculpatul în legătură cu OO., a cărei declarație, ca și a lui CCC. sau a celor audiați la urmărirea penală nu-l incriminează.

Printre e-mail-urile existente la dosar există și cel din 4.12.2013, care se referă la un alt subiect despre OO. și care nu s-ar mai fi justificat dacă mituirea s-ar fi realizat într-adevăr.

A reieșit din probe că între H. și B., în virtutea relației lor de prietenie, au existat mai multe tranzacții financiare, împrumuturi reciproce.

Denunțul inculpatului H. este perceput ca o răzbunare față de inculpat care a mediatizat în cadrul emisiunii subiectul H. încă de la reținerea sa prezentată în direct de NN..

În pofida prieteniei lor, ca jurnalist, nu ar fi putut să ignore subiectul, s-ar fi speculat în sensul că îi este favorabil lui H. dacă ar fi avut o altă abordare a temei, ceea ce ar fi afectat statutul și imaginea postului NN..

Inculpatul B., după prima și apoi celelalte emisiuni despre H., a primit amenințări, a fost acuzat de persoane din anturajul acestuia inclusiv de luare de mită și atacat pe un site din Mehedinți.

Examinând probatoriile administrate, actele și lucrările cauzei, Curtea a reținut următoarele:

Inculpatul B. a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) C. pen.:

"Fapta funcționarului public care direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde sau primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta".

În speță încadrarea juridică dată faptei deduse judecății a făcut trimitere și la art. 308 C. pen. cu referire la infracțiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane, pentru care limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

Este de principiu că pentru soluționarea cauzei, judecătorul trebuie să se bazeze pe materialul probator administrat de procuror în faza de urmărire penală și în instanță, în măsură să-i formeze convingerea că inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru care e trimis în judecată, iar pe de altă parte probele apărării să aibă consecința și valoarea probatorie de natură să susțină valid și de necontestat nevinovăția, atunci când ea este afirmată de inculpat.

În speță, procurorul, între filele x ale Capitolului VII al rechizitoriului, transcrie și în concluziile scrise s-a rezumat la o relatare narativă a situației de fapt dedusă judecății și la redarea în sistem copy-paste a

declarațiilor unor suspecți, inculpați și ale unui martor, la transcrierile unor sms-uri și interceptări transmise de SRI, efectuate în baza unui mandat de siguranță națională nr. x/15.02.2013. Aceste din urmă probatorii au fost legal excluse de judecătorul camerei preliminare la data de 28.11.2014, măsură confirmată prin încheiere penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În concluziile scrise s-au enumerat mai multe înscrisuri aflate în dosarul de urmărire penală.

În lipsa unei analize a procurorului, a unei evaluări a materialului probator, al unei corelări între toate aspectele considerate edificatoare în formularea acuzațiilor care să cuprindă și motivele care au condus la înlăturarea probelor din apărare apreciate ca neconcludente, judecătorul nu se poate subroga acestuia să exprime ceea ce ar fi avut în vedere procurorul dacă ar fi dat curs prevederilor art. 103 alin. (1) C. proc. pen.

În finalul Capitolului VII, după descrierea faptei, procurorul a concluzionat că:

"Față de situația de fapt descrisă mai sus se reține comiterea următoarei infracțiuni:

Fapta inculpatului B. descrisă mai sus, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită în modalitatea prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 308 și art. 5 C. pen..".

Nu rezultă nici considerațiile pentru care se socotește legea în vigoare mai favorabilă decât cea veche, de ce sunt incidente prevederile art. 308 C. pen. despre care, până la stabilirea încadrării juridice, nu a făcut nicio referire.

Înainte de a proceda la analizarea probatoriului în ansamblul său, Curtea a edificat din perspectiva textului de lege - art. 289 alin. (1) C. pen. în ce măsură acesta concură la dovedirea, în concret, a îndeplinirii condițiilor de existență a infracțiunii de luare de mită, calitatea subiectului infracțiunii și celelalte elemente constitutive.

Infracțiunea de luare de mită în conținutul său extins prin art. 289 C. pen. față de art. 254 C. pen. (1969) se definește printr-o acțiune care se realizează în patru modalități alternative:

- pretindere (direct/indirect)
- primire
- acceptare
- nerespingerea de bani, foloase care sunt în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea, întârzierea îndeplinirii, unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Procurorul a afirmat că "la 2 august 2012 - B." a pretins de la H. suma de 5000 RON (sumă pe care a primit-o la data de 6 august 2013) pentru a concepe conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii al cărei realizator este în așa fel încât să înceteze campania de presă pe care tot el a inițiat-o, vizând-o pe OO. ...".

Prin îndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute de lege și dovedite se definitivează comiterea oricărei infracțiuni, inclusiv a celei de luare de mită, câtă vreme din probatorii se evidențiază latura obiectivă - prin elementul material - actul prin care se obțin sume de bani, foloase necuvenite în modalitățile arătate și de un subiect calificat și latura subiectivă care trebuie să se manifeste printr-o intenție directă

exprimată în modalitatea de pretindere a banilor a folosului necuvenit. În concret, probele trebuie să dovedească că inculpatul a exprimat fără echivoc, direct intenția sa de a pretinde folosul necuvenit, în elementele lui specifice, iar mituitorul să înțeleagă că ceea ce se pretinde este cu titlu de mită.

În același timp, nu este suficient doar să se afirme că inculpatul a pretins, a primit/a acceptat sau nu a refuzat un folos necuvenit.

Probele au trebuit să dovedească și scopul urmărit, iar acesta să rezulte clar și să se regăsească în relația intrinsecă dintre actul infracțional săvârșit și starea de pericol pentru ordinea publică. Aceste două elemente dovedite conduc la realizarea legăturii de cauzalitate și prin cumularea tuturor acestor cerințe ale legii la existența infracțiunii deduse judecătii.

În paginile 269-274 din rechizitoriu, procurorul a relatat următoarele:

- "la data de 10.07.2013 H. sună pe B., pe OO. înainte de emisiunea NN. și pe B. din nou după emisiune și poartă convorbiri de câte 3 și 2 minute";
- "în ziua de 28.07.2013 H. are o convorbire telefonică cu OO. să se întâlnească în București;
- "în 29.07.2013 H. și OO. poartă două convorbiri telefonice de scurtă durată";
- în seara zile de 29.07.2013 H. sună pe B. și acesta din urmă îi spune că "nu face nicio înțelegere cu cucoana" și că va continua emisiunile vizând-o pe OO.";
- "în ultima emisiune înainte de a pleca în concediu, cea din 2.08.2013, B. a revenit la subiectul OO.";
- "în timpul emisiunii H. sună pe OO. și discută câteva secunde";
- "după terminarea emisiunii H. îl sună din nou pe B. să-l roage să nu mai continue emisiunile cu OO. și QQ.";
- "de astă dată, B. a acceptat solicitarea făcută de H., însă drept contra prestație, i-a solicitat acestuia să-i dea o sumă de bani pe care să o pună într-un cont bancar pe care cel dintâi să i-l indice";
- "H., în aceeași seară, discută 1 minut și 8 secunde cu OO.";
- "marți 6.08.2013 B. trimite lui H. nr. de cont și H. are o convorbire telefonică cu E.";
- "În ziua de 11.09.2013 discuție telefonică dintre H. și OO. referitor la campania cu privire la UU.";
- "discuția din 5.09.2013 dintre H. și B., este, spune procurorul, semnificativă față de relația dintre cei doi și deplasările lui B. la Drobeta Tr. Severin" .

Totodată, s-au redat selectiv, dintre cele socotite relevante de procuror, fragmente din convorbirile interceptate pe mandatul de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție cu nr. x/15.02.2013 la cererea Serviciului Român de Informații prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, transcrise în procesele-verbale întocmite de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție la data de 30.06.2014 (probatorii excluse prin încheierea din 28.11.2014 a judecătorului de Cameră preliminară pentru motivele amplu

relatate, Încheierea rămasă definitivă la 16.03.2015 prin respingerea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a contestației Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție).

Anterior examinării activității infracționale a fiecărui inculpat, Curtea a abordat subiectul interceptărilor pe mandatele de siguranță națională și incidența deciziei Curții Constituționale a României nr. 51/2016.

Procurorul a susținut că inculpatul B., la data de 2 august 2013 a pretins 5000 RON de la H. pentru a înceta campania la adresa OO. și a fiului acesteia din emisiunea "NN." al cărei realizator era.

În Rechizitoriu au fost redade declarațiile de suspect a numitei E. (din 17.06.2014 - fila x dup), a lui S., de inculpat a lui H. (din data de 13.06.2014 - f. x dup) și de suspect a lui B. (din 13.06.2014 - f. x dup).

Dintre toate declarațiile date în calitate de suspect și inculpat de H., singura în care face referire la B. este cea din 13.06.2014.

În dosar nu apare înregistrat vreun denunț formulat de H. împotriva lui B., audiat ca suspect și inculpat la datele de 1.07.2014, 21 și 23.07.2014 .

Procurorul a emis Ordonanța din 13.06.2014 de începere a urmăririi penale privind pe inculpatul B. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 254 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, apoi Ordonanța din 30.06.2014 prin care s-a dispus continuarea urmăririi penale și Ordonanța din 18.07.2014 prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală.

În declarația sa, inculpatul H. a afirmat că se cunoaște de mult cu B., că inițial acesta a refuzat la rugămintea lui H. să înceteze campania împotriva fiului OO.. La o nouă intervenție a lui H., " a fost de acord cu încetarea campaniei cerând în schimb să-i vireze în continuare suma de 50.000.000 RON vechi".

La solicitarea lui H., E. a depus în contul lui B. suma de 5000 RON, după ce acesta i-a comunicat prin sms numărul de cont.

H. a fost cel care i-a spus suma de depunere în contul lui B., fără însă a-i spune și cu ce titlu.

Audiată la 17.06.2014 în calitate de suspectă E., a relatat că H. i-a spus să-l contacteze pe dl. B. să i se comunice un număr de cont în care să depună 50.000.000 RON vechi.

În stabilirea situației de fapt relevanță au avut și declarațiile date de B. ca suspect și inculpat.

Dintre cele declarate cu referire la H., B. a arătat că sunt în relații foarte apropiate, de prietenie, că se cunosc de mult, se vizitează reciproc și se întâlnesc ori de câte ori H. vine la sfârșit de săptămână în București pentru ședința de luni de la partid, sau B. vine la Drobeta Tr. Severin, inițial pentru o colaborare la postul TV al lui H., ulterior să-și viziteze rudele și cunoștințele dintre autoritățile locale.

Suspectul B. a mai precizat că obișnuia să-și împrumute reciproc diferite sume de bani, mici, între 1000-3000 RON și că în Iarna-primăvara 2012-2013 îi ceruse lui H. ca sumele ocazionate de "micile împrumuturi să i le restituie la plecarea lui B. în concediu legal de odihnă. În același mod a procedat H. când în urmă cu un an-doi i-a restituit 1000 sau 2000 RON prin depunerea în cont."

În urma unor împrumuturi repetate acordate la venirea în București, la intervale de timp diferite H. a ajuns să îi datoreze lui B. o sumă totală de 5000 RON, pe care înainte de a pleca în concediu, acesta i-a

solicitat-o telefonic sau prin sms. H. i-a depus banii în cont a doua zi după ce a fost contactat, iar B. i-a telefonat și i-a confirmat primirea banilor.

Din relatarea lui B. a reieșit că potrivit fișei postului, în calitate de realizator propune mai multe subiecte producătorului, redactorului, directorului de știri; cu o seară înainte de emisiune; se iau, în general decizii în consens, care corespund politicii editoriale ale postului sau sunt de interes public.

Dintre subiectele abordate după această procedură a fost și cel privind-o pe dna OO., despre care s-au obținut niște informații pe care le-au completat cu cele aduse de reporterul trimis în teren și au realizat, până la plecarea lui B. în concediu, 2-3 emisiuni.

După prima și a doua emisiune cu subiectul OO., H. l-a contactat telefonic și i-a cerut, l-a rugat să nu o mai atace pe OO., să închidă subiectul.

De fiecare dată, B. i-a replicat că:

"nu pot face acest lucru", "voi continua subiectul zilele următoare", "nu pot face ceea ce-mi ceri". Între a doua și a treia emisiune, la invitația lui H., însoțit de F. și alte persoane, B. a mers la restaurantul unde se aflau aceștia. H. a abordat din nou subiectul OO. - de a înceta campania împotriva acesteia, propunându-i să se întâlnească B. cu dânsa a doua zi și lăsând să se înțeleagă că "ar fi dispusă să-i dea ceva", fără a-i preciza ce, pentru a închide acest subiect. B. a afirmat că i-a spus lui H. "că nu mă interesează acest lucru" - respectiv să se întâlnească cu OO.. Acest episod l-a relatat și ZZ. director de știri la acel moment și au stabilit să continue dezvoltarea subiectului în cea de-a treia emisiune.

După emisiune H. l-a apelat dezamăgit că nu s-a pus capăt subiectului, era foarte insistent și "l-a lăsat să vorbească și a încercat să pună capăt discuției".

La revenirea din concediu "au mai fost 3-4 emisiuni privind-o pe doamna OO..".

În declarația din 21.07.2014, B. a reiterat afirmația referitoare la propunerile de subiecte făcute conducerii postului NN., amintește de împrumuturile cash și tranzacțiile bancare dintre B. și H. în 2011-2012 susținute și de documentele depuse cu ocazia audierii, se referă la emisiunile după concediu care au tratat subiecte cu privire la ministrul și Ministerul Mediului, tangențial fiind vizate și alte persoane din minister .

S-a mai consemnat că B., potrivit spuselor sale, în perioada colaborării la RR., avea cheltuielile de deplasare, cazare, masă, benzină asigurate de către H., inclusiv ca un gest al prieteniei lor.

În declarația din 23.07.2014, inculpatul B. a amintit despre amenințările primite de la AAA. în seara zilei de 12.06.2014 (în preziua datei declarației incriminatorii a lui H.), de intervenția unui lider important al partidului domnului H. care public a dat de înțeles că NN. trebuie să înceteze cu criticile la adresa lui H..

B. a prezentat "life" reținerea și arestarea lui H. și apoi a dezvoltat subiectul în mai multe emisiuni, fiind o informație de interes public.

Acesta a resimțit ca o presiune, amenințare din partea colegilor de partid ai lui H., reacțiile publice ale lui AAA. și DDD. care l-au acuzat pe B. că a luat mită de la H. și prin sms s-a transmis același lucru și directoarei de știri YY. (sms AAA.).

Atacurile la adresa lui B. au urmărit, se spune în declarație, nu numai ponegrirea acestuia, îndepărtarea lui din televiziune, dar și afectarea imaginii postului de televiziune prin efectele de scădere a ratingului.

Plata sumelor total împrumutate, H. le-a făcut prin bancă în contul lui B., cum s-a mai făcut și prin 2011-2012; împrumuturile între aceștia erau frecvente, se făceau și plăți cash, la data declarației, B. fiind cel împrumutat, dator lui H. cu 1500 RON, urmare a plăților din februarie 2014. Amândoi au fost discreți în relația de prietenie, cu privire la împrumuturi.

În aceste condiții, e greu de crezut că au fost discreți, prudenți de ochii lumii când își acordau împrumuturi și provocator de vizibili, facil de identificați când a fost vorba de circuitul banilor de mită.

Mai mult, deși știau că sunt interceptate convorbirile telefonice, B. a confirmat telefonic/sms primirea banilor prin bancă, depuși de M. la cererea lui H..

În declarația dată la 30.06.2015 în fața Curții, B. și-a menținut declarațiile anterioare, inclusiv afirmația că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate.

S-a reținut din declarația din instanță faptul că H. l-a împrumutat pe B. cu 6500 euro la cumpărarea unui autoturism second hand din Franța, împrumut recunoscut de ambii, după cum și faptul că pentru prestația săptămânală de la RR. era plătit cash de postul de televiziune, fiind de notorietate că celelalte cheltuieli le suporta H..

Declarațiile martorei OO. de la Parchet (8.07.2014) și din instanță (6.11.2015) au fost concordante, succint și s-au redat următoarele aspecte:

- cu H., în calitate de coleg de partid, la inițiativa acestuia, a purtat câteva discuții cu ea despre campania pornită de NN. împotriva sa și familiei sale;
- nu știe dacă H. a vorbit cu B. despre încetarea emisiunilor al cărei subiect era OO. și dacă i-a spus ceva despre această posibilă discuție,
- nu știe dacă H. a plătit vreo sumă de bani lui B. pentru a înceta denigrarea sa pe postul de televiziune;
- a refuzat inițiativa lui H. să participe la o emisiune a lui B. la revenirea ei din concediu pe tema UU. sau în legătură cu familia sa;
- a apreciat că a încetat campania de presă în legătură cu familia sa după ce s-a consumat subiectul și ceea ce își propusese realizatorul;
- nu a văzut vreo legătură între încetarea campaniei împotriva sa și o eventuală discuție dintre H. și B..

Suspect în cauză, S. (cercetarea sa a fost disjunctă) în declarația de la parchet a confirmat afirmațiile inculpatului B. cu privire la colaborarea acestuia din urmă cu RR., că plățile pentru prestația sa săptămânală era făcută cash de postul de televiziune, iar celelalte cheltuieli erau acoperite de H..

Curtea a reținut și faptul că era cunoscută relația cordială dintre H. și B., acesta din urmă, sosit în Drobeta Tr. Severin era însoțit de H., de alți reprezentanți ai autorităților locale, de F. de la WW. S.A. etc.

De la H. știa că B. solicita cu împrumut diverse sume de bani și în condițiile acestei relații apropiate, B. fie îl lăuda pe H., fie îl critica, invitând în emisiunea ce o realiza oponenții politici ai acestuia.

Martorul a apreciat relațiile cu B., în timpul colaborării lor TV și ulterior acestuia, ca fiind normale.

Curtea a reținut din declarația martorului propus de B. și agreat și de procuror, CCC., director al postului NN., aceleași aspecte relevate atât de B. cât și de S.:

- B. și-a desfășurat și își desfășoară activitatea de jurnalist ca profesionist, fiind angajatul NN., iar o perioadă a avut o colaborare la un post local de televiziune, cu îngăduința conducerii NN., pentru completarea veniturilor sale;

- subiectele alese de realizatorul emisiunii - respectiv B. sunt prezentate conducerii în preziua emisiunii în procedura prevăzută de normele interne;

- B. a realizat 3-4 emisiuni cu subiectul OO. agreat și de conducerea postului NN., fiind cam singura televiziune care s-a ocupat de acest subiect;

- B. a realizat emisiuni și cu privire la situația juridică a lui H.;

- în urma unei cercetări interne, la nivelul instituției s-a apreciat că B. nu a încălcat niciuna din atribuțiile prevăzute în fișa postului, dar având în vedere acuzațiile apărute în plan public cu privire la acesta și pentru a nu afecta imaginea NN. s-a convenit ca B. să nu mai participe la emisiunile televizate ci să se rezume la o colaborare fără implicare directă editorială;

- la nivelul activității publicistice, B. a fost apreciat pentru că a dat dovadă de profesionalism, și în pofida prieteniei cu H., el a separat relația privată cu acesta de exercitarea profesiei de jurnalist, fiind printre redactorii care au prezentat subiectul "H." din toate perspectivele, indiferent de cei vizați și de relația de prietenie;

- subiectul cu referire la OO. s-a abordat până la plecarea în concediu a lui B. iar cotele de audiență al emisiunilor respective au fost la nivelul mediei postului NN.;

- martorul CCC. a arătat că știa că B. și H. obișnuiau să-și împrumute diverse sume de bani cash, B. împrumutându-l pe H. când acesta venea la București;

- relațiile dintre martor și B. au fost și sunt strict colegiale, obișnuiau să se consulte cu privire la subiectele ce urmau să le abordeze pe post, dat fiind și experiența mai mare de ani de presă a lui B. .

Acestor probatorii testimoniale li s-au adăugat și un volum de înscrisuri considerabil adunat de procuror prin demersurile sale în cadrul urmăririi penale și cele depuse de inculpat în ambele faze procesuale, incluzând și faza judecătii, cu excepția referirii la un rulaj bancar.

În rechizitoriu nu s-a făcut trimitere la aceste probatorii și nici în Ordonanța din 12.12.2014 emisă de procuror.

Nu s-a făcut vreo mențiune despre niciuna din cele 62 de percheziții domiciliare și 2 informatice.

Cererea scrisă de probatorii a procurorului de caz, însușită de procurorul de ședință din 11.09.2015 se referă doar la înscrisurile bancare și transcrierea de interceptări.

Dintre înscrisuri, corespondența prin e-mail confirmată de martorii audiați de procuror și instanță conturează procedura relatată în cauză cu privire la modul în care se convenea asupra subiectelor pentru emisiunea NN. realizată de inculpatul B..

La revenirea din concediu a lui B. există noi discuții prin sistem electronic privind abordarea temelor legate de Ministerul Mediului și de Ministrul acestuia, OO., de UU., în legătură cu care la acel moment OO., după propriile afirmații, avusese frecvente intervenții televizate, cenzurate ulterior la nivel de partid.

În dosarul de urmărire penală s-au regăsit mai multe CD-uri cu imagini din emisiunile cu subiectul OO. și conexe acestuia ca temă/persoană care atestă că la datele de 9,10,22 septembrie și de 23,29 septembrie 2013 s-au difuzat subiecte directe sau tangențial tratate de B. la NN., cu aceeași tematică.

Pe de altă parte, este de principiu că în urma sesizării cu privire la fapta ilicită și la persoana în sarcina căreia se reține activitatea infracțională, procurorul declanșează o procedură complexă de strângere a probelor, care să fundamenteze, ca și în cazul de față, existența infracțiunii, a vinovăției inculpatului, faptele și împrejurările în care s-a petrecut și orice alte aspecte de natură să conducă la o justă soluționare a cauzei.

Ele au menirea să convingă judecătorul că prin probe, responsabil și loial administrate, se fundamentează răsturnarea prezumției de nevinovăție de care inculpatul beneficiază până la o eventuală hotărâre de condamnare și sporește preponderența raționamentelor care conduc la pronunțarea sentinței sancționatorii.

În speță, probatoriile care converg spre dovedirea existenței infracțiunii de luare de mită reținută în sarcina inculpatului au fost:

- declarația dată de H., în calitate de inculpat în aceeași cauză pentru alte fapte penale în care afirmă că:

"B. i-a pretins 50.000.000 RON vechi să înceteze campania de presă împotriva OO.";

- prin M., H. i-a plătit prin depunere în cont suma pretinsă, după ce B. prin sms a transmis numărul acestuia;

- H. l-a rugat insistent pe B. să înceteze campania pornită împotriva Ministrului Mediului.

E. la rândul ei, suspectă în aceeași cauză, în declarația dată doar cu privire la suspectul B., a confirmat că la cererea lui H., a dat telefon domnului B. (pe care nu-l cunoștea), a aflat numărul de cont trimis de acesta prin sms și a depus suma de 5000 RON indicată de H. în contul bancar respectiv, fără a i se spune sau a avea vreun indiciu ce însemna această plată, ce semnificație avea pentru vreunul sau cei doi.

Inculpatul B., atât la parchet cât și la instanță, a recunoscut că H. i-a depus în contul său suma de 5000 RON printr-o secretară la numărul de cont transmis de el prin sms acesteia.

El a afirmat că această plată reprezintă, conform unei înțelegeri mult anterioare, împrumuturi acordate lui H. la venirea în București, când nu avea cash încât nu obișnuia să folosească cardul, împrumuturi care urmau să i se restituie în totalitate la plecarea în concediu - august 2013.

El a negat comiterea infracțiunii de luare de mită. B. a apreciat declarația acuzatoare a lui H., din situația lui de inculpat, ca o atitudine vindicativă susținută de reacția colegilor de partid, care au adresat amenințări lui B. și ca o urmare a emisiunilor acestuia, ce au transmis în direct reținerea, arestarea lui H. și alte aspecte în edițiile următoare ale emisiunii.

În speță, procurorul nu a analizat din nicio perspectivă conținutul infracțiunii de luare de mită prevăzut de art. 289 alin. (1) C. pen., nu evaluează probatoriul în raport de cele patru modalități de săvârșire a acesteia și nici în ce măsură din conjunctura împrejurărilor faptei, modalitatea de comitere a acesteia este prin "pretindere".

După narațiunea unor aspecte și derularea acestora în timp, procurorul, fără vreo motivație, aplică prevederile art. 308 C. pen. și art. 5 C. pen. și a apreciat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin1. C. pen., că B. ar fi pretins 5000 RON ca folos necuvenit pentru neîndeplinirea unui act ce intra în atribuțiile de serviciu (încetând campania împotriva OO.) ca realizator al emisiunii care prezenta acest subiect, angajat fiind al unei persoane juridice (art. 308 C. pen.).

Singurul care a afirmat că B. a cerut suma de 50.000.000 RON vechi ca acesta să înceteze campania denigratoare este H..

În aceeași declarație H. a arătat că B. i-a trimis prin sms nr. de cont bancar.

Atât H. cât și M. vorbesc de numărul de cont transmis telefonic și doar H. îi spune inculpatei M. suma de 50.000.000 RON vechi s-o depună în cont. M. nu a cunoscut cu ce titlu H. a făcut această plată lui B..

Din modul în care a relatat H., acesta l-a presat insistent pe B. să cedeze și în edițiile următoare ale emisiunii să nu mai aibă ca subiect pe OO..

Din această perspectivă, H. a avut reprezentarea, după spusele lui, a unui folos necuvenit remis lui B. care în schimb urma să înceteze campania în discuție.

B. a confirmat primirea banilor în cont și apreciază după depunerea acestora de H. prin intermediul secretarei că suma reprezintă quantumul total al unor împrumuturi date lui H. în timp și cu privire la care învoiseră să-i fie returnate la plecarea în concediu.

Toate probatoriile au confirmat că în august B. a plecat în concediu, depunerea în cont fiind făcută în 6.08.2013.

Printre martorii audiați și menționați în citativul rechizitoriului și ulterior audiate și de instanță a fost și OO., din a cărei declarație, asemenea celei lui M., nu a rezultat nicio acuzație la adresa lui B., în sensul legii penale.

Martora nu știa nimic concret despre eventualele discuții dintre H. și B., nu cunoștea despre plata vreunei sume de bani, către cine și cu ce scop și consideră în ce privește campania împotriva acesteia și a familiei sale că a încetat subiectul când s-a consumat din punct de vedere mediatic.

Și H. și B. au declarat că se cunosc de mulți ani (2009 și chiar dinainte de prin anii 2000), că B. a lucrat la RR., post de televiziune al familiei H., fiind remunerat pentru colaborarea cu acest post local.

Și suspectul S. și martorul CCC., audiați în instanță, au confirmat afirmațiile lui B. că H. suporta cheltuielile de cazare, masă, transport cu ocazia deplasărilor în Drobeta Tr. Severin, din prietenie.

Relația lor amicală a fost confirmată și de S. și de CCC. oameni de televiziune cu care B. a colaborat mulți ani, fie că era vorba de NN., fie RR..

Inculpatul a declarat că bunicii erau din Vânju Mare, din zonă, că îi vizita frecvent și de fiecare dată se întâlnea cu H. și alți reprezentanți ai autorităților locale, cu F. de la "WW." SA etc.

Acest lucru l-a confirmat și suspectul S..

Întâlnirile de sfârșit de săptămână în București, la câte un restaurant, dintre B. și H. sosit pentru întâlnirile de luna de la partid, au fost confirmate și de CCC..

Și S. și CCC. au confirmat că B. și H. se împrumutau reciproc, fără însă să cunoască și detalii cum ar fi cuantumul sau condițiile de restituire.

În afara unor împrumuturi apreciate mici de până la 1000 - 3000 RON H. l-a împrumutat pe B. cu 6500 euro pentru un autoturism second hand adus din Franța, împrumut restituit lui H., dar față de care B. este încă dator cu 1500 RON primiți (împrumut în februarie 2014), deci mult după data de 6.08.2013.

Însuși procurorul a consemnat că B. și H. se aflau "într-o relație de amicitie", că B. lucrase la postul TV local al familiei H., beneficiind de facilități, că aceștia comunicau frecvent prin telefon, că se întâlneau în București, că H. era cel care insistent îl apela telefonic. Din tonul și modul de adresare unul altuia se degajă o relație foarte apropiată în care se accepta chiar și un limbaj licențios.

Contrar afirmației lui H. din declarația sa de inculpat (nu martor, nu denunțator) că B. i-ar fi cerut 50.000.000 RON vechi, procurorul a reținut că "B. i-a solicitat acestuia (H.) să-i dea o sumă de bani pe care să o depună într-un cont bancar", și nicidecum o anume sumă.

În rechizitoriu s-a mai susținut că în perioada în care B. arată că l-a împrumutat pe H., de fapt B. s-ar fi împrumutat de la H., căruia i-a cerut, 2500 RON .

Această împrejurare nu vine decât să confirme că între cei doi existau frecvente împrumuturi, cunoscute printre apropiați, ca atare, nu și cu privire la cuantumul sau condiții de restituire.

S-a apreciat în actul de sesizare, că în urma analizei rulajului contului bancar de la BBB. al lui B., acesta nu ar fi avut resurse sau nu rezultă că i-ar fi remis din cont lui H. sume de bani cu titlu de împrumut.

Dar tot în rechizitoriu s-a reținut că B. avea un salariu de aproximativ 8500 RON lunar și mai obținea venituri din alte colaborări jurnalistice permise de conducerea NN..

Or, din această perspectivă nu se poate vorbi despre o disproporție a puterii financiare dintre cei doi, câtă vreme pretensele împrumuturi erau în jurul unor sume accesibile inclusiv lui B., care pentru sume mai substanțiale a apelat la H. (6500 euro pentru autoturismul second hand adus din Franța).

B. i-a restituit acest împrumut astfel cum a declarat în instanță la 30.06.2014, când, la întrebarea avocatului inculpatului H. a confirmat că acesta nu mai avea nici un împrumut de restituit, în timp ce B. îi mai este încă dator din februarie 2014 cu 1500 RON.

În actul de inculpare, s-a reținut că, B. în calitatea de realizator al emisiunii NN., între altele, "propune pe baza documentării proprii materiale publicistice de calitate", "întocmește o listă cu subiectele care urmează a fi dezbătute", "cu detalii referitoare la conținutul editorial al emisiunii ce se va difuza" și le înaintează producătorului, redactorului și directorului de știri.

Aceste aspecte au fost confirmate de B. în cele trei declarații date, de martorii S. și CCC., directorul postului NN., care au precizat că în preziua emisiunii are loc o discuție pe tematica subiectelor și convin, în linia politicii postului, asupra subiectelor ce se vor difuza.

B. a făcut trimitere la e-mailul și sms-ul primite de ZZ. prin care B. o anunța de presiunile lui H., de a nu mai difuza emisiuni referitoare la OO., iar AAA., în preziua declarației incriminatoare a lui H., o încunoștința că are probe că B. a luat mită de la H..

Între probatoriile încuviințate inculpatului B. în ambele faze procesuale s-au regăsit înscrisuri, CD-uri, transcripturi, desfășurător de emisiuni elocvente în cauză sub aspectul presupusei deteriorări a relației de prietenie dintre B. și H., ca urmare a difuzării de imagini în direct de la reținerea și arestarea lui H. și realizarea unor ediții ulterioare cu acest subiect.

Așa s-ar explica, în opinia lui B., declarația lui H. din 13.06.2014, posibil indusă de colegii de partid care au adresat amenințări la adresa lui B. la sfârșitul emisiunii din 12.06.2013 prin AAA., de la unul din lideri de frunte ai partidului în emisiunea altui coleg de redacție, nemulțumiți de afectarea imaginii de partid.

Un alt aspect, reținut și de procuror, a fost modul cum era perceput B. în media și ce conduită avea acesta în relația cu H. în raport de exercitarea profesiei sale.

S. a vorbit de o atitudine oscilantă a lui B. față de H. pe care, pe de o parte, îl lăuda, pe de altă parte era foarte critic, iar în emisiunile sale de la RR. invita oponenții politici ai acestuia.

CCC. a declarat că B. este om de presă de mulți ani, se consulta cu acesta de multe ori, dădea dovadă de profesionalism și a apreciat, că în pofida prieteniei sale cu H., de notorietate, el a fost unul dintre cei care n-a urmărit să-l favorizeze pe H., dimpotrivă a transmis în direct reținerea, arestarea acestuia, a dezvoltat subiectul în edițiile următoare ale emisiunii.

B. a știut să separe prietenia de exercitarea profesiei sale de jurnalist imparțial, consecvent principiilor breslei.

Din declarațiile inculpatului a rezultat că H. a refuzat să apară în emisiunea lui B. deși i-a făcut numeroase invitații. El aborda deschis orice subiect privind autoritățile locale inclusiv pe H. dacă deținea informații verificate, chiar prin reporter trimis în teritoriu.

Evaluând probatoriile legal administrate ce vizează persoana și fapta, vinovăția, împrejurările în care se susține de acuzare că s-a comis și toate celelalte elemente care au definitivat tabloul presupus infracțional, Curtea a avut în vedere următoarele:

Probatoriul administrat, în condițiile legii are menirea să răstoarne pe deplin prezumția de nevinovăție. Judecătorul evaluează și apoi printr-o liberă apreciere, în mod rezonabil, imparțial și onest distinge în limite obiective, între probele care sunt total sau parțial în sprijinul acuzării și cele care prin preponderența lor creează convingerea existenței unui dubiu.

Și Înalta Curte apreciază în mod constant că la pronunțarea unei condamnări, judecătorul trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe probe sigure, certe, iar dacă probele în acuzare nu au un caracter cert, sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, atunci urmează a se da eficiența regulii "orice îndoială este în favoarea inculpatului" (in dubio pro reo - "corolar al prezumției de nevinovăție").

Hotărârea judecătorului nu se poate fundamenta pe probabilitate, ci pe certitudinea realității prin probe complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă - fapta supusă judecății, fără echivoc.

Când în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, în sensul legii penale, iar alte probe nu se întrevăd, ori pur și simplu nu mai există și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție și deci inculpatul trebuie achitat" (Î.C.C.J., secția penală - dec. Pen. nr. 3465/27.07.2017, dosar nr. x/2006).

În speță, au fost probe că inculpatul H. a remis inculpatului B. o sumă de bani, într-un quantum indicat de H., și nu de B..

Prin ele însele aceste probe nu sunt și suficient de concludente să conducă la dovedirea unei vinovății în sensul infracțiunii de luare de mită.

Lipsa unor probe sigure, certe, fără echivoc care să susțină acuzarea ori existența unor probe dar puțin sustenabile pentru acuzare, dau naștere îndoielii care îi este favorabilă inculpatului.

Aparentele declarații acuzatoare nu sunt date sub prestare de jurământ, ci provin de la persoane aflate într-o situație judiciară precară/inculpat, suspect - cercetați în același dosar, cu un interes propriu în cauză, cu efectul unei credibilități îndoielnice a declarațiilor din această perspectivă.

Și instanța supremă a considerat ca o gravă eroare acuzarea unui inculpat în baza unei declarații ale unei alte persoane urmărită penal, când prin activitatea de judecată concretă se constată absența probelor.

Martorii audiați la Parchet, instanță sau doar în instanță, au declarații concludente, concordante în sensul că nu știau ca inculpatul H. să-i fi dat vreo sumă de bani lui B. și cu ce titlu (OO.), ori cu ce scop (E.); cei doi obișnuiau frecvent să-și împrumute reciproc diferite sume de bani, pe care și le restituiau conform înțelegerii lor (S. și CCC.); - inculpatul B. a plecat în concediu la câteva zile după emisiunea difuzată la 2 august 2013, iar la întoarcere a mai realizat emisiuni despre Ministerul Mediului, legat de UU. cum confirmă martorul CCC. și CD-urile depuse la Parchet cu emisiunile din 9,10.22,23 și 29.09.2013.

Orice alte aspecte ce exced fazei urmăririi penale sunt inexistente în concluziile orale și scrise ale procurorului, nu se referă decât la interceptări, excluse de altfel prin încheierea din 28.11.2014, și la declarațiile de martori din lucrări. Nu s-a făcut nicio referire la probatoriul administrat în instanță, nicio evaluare, măcar de circumstanță, a ansamblului probelor, a corelării lor, pentru a-și fundamenta concluziile prin care a solicitat condamnarea inculpatului B. și confiscarea sumei de 5000 RON.

Data fiind precaritatea dovezilor instrumentate în faza urmăririi penale, procurorul avea posibilitatea pe parcursul cercetării judecătorești să lămurească toate aspectele rămase neacoperite sub aspect probatoriu.

Acuzarea și-a focalizat susținerile pe cele câteva convorbiri interceptate de către Serviciul Român de Informații în temeiul Legii nr. 51/1991, excluse încă din camera preliminară pentru motivele deja expuse, și acelea rediate fragmentar, selecționate după relevanța apreciată de ofițerul judiciar sau procuror în funcție de cine a transcris interceptările.

Când este vorba de dovedirea vinovăției unui inculpat nu se poate reduce totul doar la o replică dintr-o convorbire telefonică, ignorând celelalte cerințe ale legii, pentru ca din toate împrejurările, conexiunile de probatorii să se stabilească cert în contextul dat că probele acuzatoare sunt cu adevărat determinante. Și aceasta în condițiile în care, mai degrabă, prin aceste interceptări se definește caracterul intransigent al inculpatului în abordarea subiectelor de presă indiferent de persoană - primar, F. de la S.C. WW. S.A., OO. și chiar H. avertizat de inculpat în pofida prieteniei lor, că se ocupă și de el dacă are informații să dezvolte o temă despre acesta. Este relevant faptul că B. se exprimă categoric împotriva oricărei înțelegeri ilicite cu H. referitor la "cucoană" că se documenta temeinic pe subiectele difuzate, iar atitudinea lui era aceeași în mediul privat sau public, în compania și a altor persoane (întâlnirea dintre H., F., alte persoane și B. între cele două emisiuni din 29.07. și 2.08.2013). Acest aspect se corelează și cu alte probe pe care procurorul evită să le analizeze, să le explice, inclusiv prin faptul că H. nu a contestat afirmațiile lui B., ba mai mult, prin intermediul întrebărilor puse de avocat s-au mai configurat și alte împrumuturi, mai consistente, pe care H. i le-a acordat lui B., restituite în tranșe, în timp. A reieșit că H. nu mai are nicio datorie față de B., în schimb acesta încă datorează, din februarie 2014, lui H. 1500 RON.

Parchetul nu explică prin probatoriul administrat de acesta în faza urmăririi penale la care reduce întreaga cercetare în cauză, cum se interpretează preocuparea lui B. de a mai obține informații despre OO. și activitatea acesteia și a constitui și alte subiecte (<http://www.x.ro/dezvaluiri-investigatii/OO.-plumb-a-platit-peste-200.000-euro-pentru-curatenia-unei-firme-fara-angajati-si-cu-un-alt-obiect-de-activitate-109276>; e-mail din 4.12.2013), - comentariile acerbe ale inculpatului în contextul reținerii, arestării și presupusei activități infracționale a lui H., când se putea socoti vulnerabil după primirea sumei de 5000 RON nu cu titlu de împrumut, ci de mită.

A fost evidentă disproportionalitatea dintre probatoriul considerat definitiv de procuror - o replică dintr-o convorbire telefonică (exclusă la 28.11.2014) și propriile supoziții ale acestuia, care, nedovedite prin probe, nu au valoare incriminatorie pe de o parte, și declarațiile testimoniale, înscrisurile care sunt în mai mare concordanță cu declarația inculpatului decât cu susținerile acuzării, pe de altă parte.

Procurorul nu a dovedit că suma primită de B. - 5000 RON a fost cu titlu de mită și nu împrumut, iar în lipsa unor probe convingătoare, certe, pertinente, clare, cererea de condamnare a inculpatului B. nu a putut fi primită față de incidența art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen.

Câtă vreme există îndoială rezonabilă și puternică referitoare la titlul cu care H. a remis suma de bani lui B. libera apreciere a probelor evaluate în ansamblul lor, nu a condus la convingerea fermă a judecătorului că există probe certe, sigure că fapta a fost săvârșită de inculpat cu vinovăția cerută de lege și incontestabil dovedită, pentru argumentele pe larg detaliate și ample susținute de dovezile cauzei, Curtea în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen. l-a achitat pe inculpatul B. pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 308 C. pen. și art. 5 C. pen. (faptă descrisă în Capitolul VII - fila x R).

În fine, într-o ultimă frază a Capitolului VII al rechizitoriului procurorul a arătat că:

"În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 244 alin. (1) din C. pen. 1968 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. comisă de către H. (corelativă infracțiunii de luare de mită comisă de B.), față de prevederile art. 255 alin. (3) din C. pen. din 1968, ținând cont de denunțarea faptei anterior sesizării organelor judiciare cu privire la aceasta urmează a se dispune o soluție de clasare", ceea ce s-a și dispus "în baza art. 315 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. h) C. proc. pen. prin dispozitivul Rechizitoriului".

Nici oral și nici în concluziile scrise procurorul nu a făcut vreo referire și la soluția de clasare cu privire la fapta de dare de mită comisă de H..

Art. 314 C. proc. pen. prevede că:

"după examinarea sesizării, când constată că au fost strânse probele necesare potrivit dispozițiilor art. 285 C. proc. pen., procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, soluționează cauza prin ordonanță dispunând:

a) clasarea când nu exercită acțiunea penală, ori după caz stinge acțiunea penală exercitată întrucât există unul dintre cauzele prevăzute la art. 16 alin. (1) C. proc. pen..".

Clasarea se dispune, între altele, conform art. 315 C. proc. pen. când:

.... "b) există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1)".

Textele la care face trimitere art. 314 C. proc. pen., se referă la:

"- urmărirea penală care are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată (art. 285 C. proc. pen.)"

- la cazul care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale prevăzută de art. 16 alin. (1) lit. h) C. proc. pen.:

- "există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege".

În situația clasării cauzei prin Rechizitoriu (art. 328 alin. (3) C. proc. pen.) procurorul, odată sesizat este obligat să procedeze la investigarea acesteia, la administrarea de probatorii și la motivarea soluției de clasare cu privire la cazul de clasare, în ce măsură acesta se încadrează în prevederile art. 16 C. proc. pen. în vigoare.

Procurorul s-a referit la infracțiunea comisă de H. în temeiul "art. 255 alin. (1) C. pen. (1968)" corelativă infracțiunii de luare de mită comisă de B. (art. 289 alin. (1) C. pen. în vigoare) în condițiile art. 5 C. pen. și face aplicarea art. 255 alin. (3) C. pen. potrivit căruia "Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea infracțiune". (Parchetul se afla în posesia interceptărilor ce vizau episodul H.-B. cu mult înainte de audierea inculpatului H. potrivit actelor de la dosar).

Pentru considerentele enunțate și în temeiul textelor de lege la care face trimitere organul de urmărire penală, procurorului îi revenea obligația să motiveze soluția de clasare și incidența prevederilor art. 16 alin. (1) lit. h) C. proc. pen. în raport de elementele concrete ale speței. *

* *

III. Inculpata C. a fost trimisă în judecată, în stare de libertate, la 28.07.2014 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 5 C. pen.

"Fapta inculpatei constă în exercitarea atribuțiilor funcției de consilier principal în cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți pretinzând și primind de la H. un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum se vor prezenta) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. SRL" .

În Capitolul II al rechizitoriului, procurorul s-a referit la pretinsa faptă de luare de mită reținută în sarcina inculpatei C. în paginile 93,94,101,106,107,112,113,116,117,120,121,122,132,133 și 134.

În actul de sesizare s-a consemnat că:

- "C. și-a exercitat atribuțiile de serviciu în favoarea societății controlate de H.";

- dintr-o transcriere a unei convorbiri telefonice din 12.04.2013 (interceptată pe mandat de siguranță națională exclusă din probatoriu la 28.11.2014) dintre H. și C. reiese că C. nu cunoștea că EEE. nu depusese cerere de evaluare în vederea contractării de servicii paraclinice RMN, ci doar bârfe neconfirmate;

- C. lucra în Biroul de contractări servicii paraclinice și făcea parte din echipele de control formate din doi funcționari, iar aceasta și dr. FFF. au format comisia de evaluare care a stabilit punctajul aplicat SC "EEE." și în baza căruia s-a încheiat contractul dintre această societate și CJAS Mehedinți la 30.04.2013 pentru suma de 69.201 RON lunar alocată pentru decontarea de servicii paraclinice RMN;

- după încheierea contractelor dintre CJAS și S.C. TT. S.R.L. și respectiv S.C. EEE. S.R.L. semnate de D. pe baza Notelor de fundamentare întocmite de C., a continuat să-și exercite atribuțiile de serviciu în vederea favorizării S.C. TT. și în defavoarea S.C. EEE.;

- C. a întocmit Note de fundamentare cu privire la cereri de suplimentare a valorii anuale de contract, cu propunerea de recontractare la 7.06.2013 (cerere S.C. EEE.), la 21.06.2013 (cerere S.C. TT.), 28.08.2013 (acte adiționale cu fiecare din cei doi furnizori de servicii paraclinice RMN), 14.10.2013 (cerere S.C. EEE.), 18.10.2013 (act adițional - S.C. EEE.);

- după rectificarea bugetară din 11.11.2013, D. repartiza sumele suplimentare către S.C. TT. S.R.L. și S.C. EEE., după care, se susține de către procuror, C. solicita lui GGG., administratorul S.C. EEE. să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate în vederea redistribuirii;

- în baza Notelor de fundamentare întocmite de C. s-au întocmit acte adiționale și cu S.C. TT. și cu S.C. EEE. pentru diminuarea valorii anuale de contract la 26.11.2013 (cerere S.C. EEE. privind imposibilitatea utilizării sumei de 133.150 RON pentru investigații ce nu se puteau realiza și deconta), la 3.12.2013 (pentru lunile septembrie și octombrie 2013), la 17.12.2013 (pentru luna decembrie 2013), la 30.12.2013 (încheiere acte adiționale cu ambele societăți paraclinice RMN pentru prelungirea de către CJAS a perioadei de valabilitate pentru ianuarie- martie 2014 a contractelor de servicii paraclinice RMN) la 22.01.2014 (cerere daune valoare anuală de contract formulată de S.C. EEE. - f. x R).

La fila x rechizitoriul s-a redat un fragment din declarația martorului GGG. (neînregistrată video) administratorul S.C. EEE. S.R.L., care, între altele, declară că, după rectificarea bugetară, C. i-a comunicat că i s-a repartizat un plafon mai mare pe luna septembrie de 170.000 RON pentru investigații paraclinice pe care trebuie să-l consume;

- GGG., aflat în biroul lui C. la 14.10.2013, i-a comunicat acesteia că nu poate utiliza sumele alocate societății sale și "i-am spus să-mi întocmească o cerere prin care societatea mea renunță la 200.000 RON"; aceasta a întocmit cererea nr. x/14.10.2013 prin care el aducea la cunoștință CJAS că nu poate consuma 200.000 RON și cerea măsurile legale ce se impuneau, cerere similară către CJAS și la 1.04.2014;

- în aceeași declarație, martorul GGG., spre finalul mărturiei a arătat că C. i-a sugerat să renunțe la sumele alocate în plus, adresele de renunțare erau întocmite pe la jumătatea lunii de C. pe calculatorul acesteia, existând posibilitatea realocării acestor sume către ceilalți furnizori de paraclinice;

- GGG. a mai precizat că, în urma verificărilor efectuate de comisia de evaluare i se stabilise un punctaj maxim care-i dădea dreptul să deconteze până la concurența sumei de 69.201 RON lunar, dar pe care l-a realizat uneori și într-o singură lună a ajuns la suma de 180.000 RON;

- invitat la CJAS de D. prin C. (lucra la Biroul de contractări servicii paraclinice), GGG. a aflat că i s-a suplimentat plafonul alocat pentru investigații RMN .

Din rechizitoriul a mai rezultat că în urma percheziției din 2.04.2014 în biroul lui C. s-au găsit o Notă de fundamentare de propunere actualizare valoare de contract către S.C. EEE. S.R.L. și suplimentarea sumei pentru S.C. TT. S.R.L., și un proiect de act adițional de suplimentare privind pe S.C. TT. S.R.L. .

În actul de sesizare s-a reținut că H. s-a folosit de funcțiile sale din partid și din administrație să obțină un folos necuvenit pentru C. prin determinarea lui HHH. (în realitate HHH.), primarul municipiului Drobeta Tr. Severin - membru PP., să-l numească pe soțul acesteia III. într-o funcție publică de conducere în cadrul aparatului tehnic al Primăriei.

S-a arătat totodată că prin aceste demersuri H. a urmărit să o determine pe C., consilier principal la CJAS, ca în perioada încheierii pe anul 2013 a contractelor de prestări servicii paraclinice, aceasta să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul lui.

S-a mai precizat în rechizitoriul că aceste demersuri au început în luna aprilie 2013, că HHH., prin dispoziția nr. x/23.02.2013 l-a numit pe III. în funcția de șef serviciu în cadrul Direcției de impozite și

taxe - promovare temporar pentru 6 luni, ca șef Serviciu asistență contribuabil, soluționare contestații și petiții, cu o creștere de salariu de la 1954 RON la 3439 RON.

Tot din actul de sesizare a rezultat că III., anterior deciziei 171/23.01.2013, fusese desemnat prin dispoziția nr. x/2.12.2013 să coordoneze activitatea aceluiași serviciu .

S-au redat două fragmente selectate din două convorbiri telefonice din data de 12.04.2013, interceptate și transcrise în urma punerii în aplicare a unui mandat de siguranță națională, dintre H. și HHH. și respectiv dintre H. și C. (excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară) prin care procurorul a susținut că în aprilie 2013 H. a afirmat față de HHH., că are o obligație față de III. .

În același context, procurorul a susținut că H. s-a interesat la C. să verifice dacă în vederea încheierii contractelor de furnizare servicii paraclinice, S.C. EEE. a depus cerere de evaluare; nu știa mai mult decât "bărfe auzite și nimic despre o eventuală cerere a lui GGG." .

Totodată s-a evidențiat de către procuror că demersurile lui H. în promovarea lui III. aveau ca scop determinarea și recompensarea lui C. pentru modalitatea în care aceasta înțelegea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu în circumstanțele detaliate în rechizitoriu .

Actul de sesizare cuprindea și redarea unui fragment din declarația martorului HHH. care a afirmat că:

- în aprilie 2013 a avut una-două discuții cu președintele Consiliului Județean Mehedinți H. care i-a spus că are o obligație față de III. fără a-și aminti și de soția acestuia și cu privire la care i-a cerut să-l numească pe acesta șef Serviciu la Persoane fizice în cadrul Direcției de impozite și taxe, Turnu Severin. În urma discuției cu șefa Direcției de impozite și taxe, JJJ., urmare și rugăminții dlui H., primarul a hotărât, în acord și cu directoarea Direcției, să-l numească prin dispoziția nr. x/23.01.2014 pe III., Șef Serviciu la Serviciul Asistență Contabilitate din cadrul Direcției Impozite și taxe Dr. Severin, începând cu 22.01.2014. S-a mai arătat că III., personal, în mai multe rânduri, îi solicitase primarului să-l numească șef serviciu la Serviciul persoane fizice, cerință cu care HHH., indiferent și de insistențele lui H., nu a fost de acord, numindu-l într-o funcție similară aceleia din cadrul aceleiași direcții".

Prin încheierea din 28.11.2014, judecătorul de cameră preliminară a dispus, printre altele, remedierea mai multor neregularități, în temeiul art. 345 și urm. C. proc. pen., inclusiv cu privire la descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatei C. referitor la infracțiunea prev. de art. 254 alin. (1) C. pen. (1969) cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

În ordonanța din 12.12.2014 s-a reținut că judecătorul de Cameră preliminară a invocat că "faptele reținute în sarcina inculpatei C. sunt descrise într-o modalitate din care nu rezultă din context infracțiunea comisă, nu se distinge modalitatea în care a acționat infracțional inculpata, care erau obligațiile profesionale încălcate, nu operează nicio evaluare a probatorului și niciun reper temporal când s-a săvârșit infracțiunea, existând neconcordanțe legate de data săvârșirii faptei", pe de altă parte "extrasele de convorbiri menționate în cuprinsul rechizitoriului nu indică procesul-verbal de redare în care acestea se regăsesc".

Prin Ordonanța din 12.12.2014 procurorul a completat descrierea faptelor inculpatei C. cu următoarele:

- "obligațiile profesionale încălcate de inculpată sunt cele impuse de C. pen. tuturor funcționarilor, respectiv de a nu pretinde și de a nu primi foloase pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu";

- "infracțiunea de luare de mită a fost săvârșită de inculpata C. în modalitatea pretinderii și primirii de la H. a unui folos constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere, în scopul de a-și îndeplini îndatoririle care îi reveneau în calitate de consilier principal în cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți";

- "cum se arată în starea de fapt reținută în rechizitoriu, C. și-a exercitat atribuțiile de serviciu în mod neadecvat în beneficiul TT. S.R.L., între care:

1) întocmirea Notelor de fundamentare pe baza cărora au fost încheiate actele adiționale prin care s-au diminuat sumele alocate unei societăți comerciale concurente și s-au alocat sume suplimentare în favoarea S.C. TT. S.R.L.;

2) efectuarea de controale cu caracter pur formal cu privire la activitatea TT., controale soldate cu constatarea "unei depline conformități" a activității acesteia, în totală contradicție cu situația reală, expusă pe larg în cuprinsul rechizitoriului".

Sub aspectul laturii obiective, furnizarea folosului către H. a rezultat din declarația lui HHH. și înregistrarea convorbirii celor doi. "Aceste mijloace de probă atestă că numirea lui III. (soțul lui C.) în funcția de conducere s-a realizat exclusiv ca urmare a demersurilor realizate de H.". Această funcție de conducere presupunea creșterea salariului de bază lunar al lui III.. "Numirea soțului într-o funcție de conducere cu creșterea salariului au natura unor foloase pe care inculpata C. le-a obținut de la H.. Pe de altă parte, promovarea unei persoane într-o funcție de conducere nu pe baza competențelor profesionale, ci ca urmare a influenței exercitate de un lider politic, califică acest folos ca necuvenit"

În Ordonanță s-a mai precizat că din "afirmațiile inculpatului referitoare la obligația sa față de C. în considerarea funcției pe care aceasta o deținea în cadrul Casei de asigurări, rezultă că acesta acționa ca urmare a unei solicitări anterioare a inculpatei. Această împrejurare este demonstrată și de probele indirecte ale cauzei, întrucât nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească III. și la contracandidatul acestuia în lipsa unei cereri exprese a inculpatei C.".

Sub aspectul laturii subiective a rezultat din probele cauzei, afirmă procurorul în rechizitoriu că "inculpata a cunoscut modalitatea necuvenită în care urma să fie obținut folosul, cât și că scopul acestuia era legat de modalitatea în care își îndeplinea atribuțiile de serviciu".

Procurorul a susținut în actul de sesizare al instanței că "din convorbirile înregistrate rezultă că inculpata i-a cerut lui H. ca numirea soțului să se realizeze prin înlăturarea persoanei care urma să ocupe funcția de conducere. Din convorbirea dintre H. și HHH. - primarul Dr. Tr. Severin rezultă potrivit procurorului că H. a precizat în mod expres că obligația de a da curs solicitării inculpatei derivă tocmai din funcția acesteia și din atribuțiile pe care le avea în legătură cu bugetul alocat societății TT. S.R.L.. După discuția dintre H. și C. cu privire la alocarea fondurilor din bugetul de asigurări de sănătate pentru realizarea de investigații RMN, H. a avut discuția cu HHH., într-un interval de 40 de minute după prima convorbire" .

Infracțiunea de luare de mită s-a desfășurat într-un "interval cuprins între martie 2013 - ianuarie 2014 când HHH. a emis dispoziția 171/23.01.2014 prin care III. este numit în funcția de conducere în cadrul Direcției de impozite și taxe Drobeta Tr. Severin, martie 2013 este, potrivit rechizitoriului, momentul primei pretinderi din partea inculpatei, căreia H. i-a dat curs, transmitând solicitarea către primarul HHH. care l-a numit pe III. în ianuarie 2014 șef de Serviciu asistență contribuabili" .

Referitor la identificarea pasajelor din convorbirile citate în rechizitoriu, procurorul a precizat că dispozițiile art. 328 C. proc. pen. dispun "doar că rechizitoriu cuprinde date referitoare la probe și mijloace de probă". Convorbirile redată în rechizitoriu au reprezentat extrase relevante. Pe de altă parte s-a susținut în Ordonanța din 12.12.2014 "cadru de procedură penală nu reglementează modalitatea în care se face identificarea mijloacelor de probă în rechizitoriu".

Convorbirile și comunicările telefonice la care se face referire în Rechizitoriu s-au regăsit în procesele-verbale din 31.03.2014 și 21.07.2014 .

Inculpata C. a fost audiată la Parchet, declarațiile fiind consemnate în dosarul de urmărire penală. În Rechizitoriu nu se face cunoscută poziția procesuală a inculpatei și nu există vreo referire la eventuale probe propuse și administrate de aceasta în faza de urmărire penală.

Inculpata C. a declarat următoarele:

- în calitate de consilier principal la CJAS Mehedinți are drept atribuții:
- verificarea documentelor justificative depuse în vederea decontării de către furnizorii de servicii paraclinice, prin sondaj pentru a verifica concordanța între datele înscrise prin aplicația S.I.U.I. și cele scriptice;
- utilizarea aplicației informatice S.I.U.I. prin care se validează raportările transmise de acești furnizori, conform regulilor de validare proprii sistemului folosit și la întocmirea decontului care trebuie să se încadreze în valoarea de contract;
- inculpata lucrează în format electronic și cu documentele editate pe hârtie, cu biletele de trimitere însoțite de fișele de solicitare, borderourile, desfășurătoare emise de aplicația S.I.U.I de la sediul furnizorului, pe baza semnăturii electronice;
- operațiunea aceasta este urmată de întocmirea documentelor de plată către furnizorul de servicii paraclinice, ordonanțierea de plată, nota de fundamentare, înaintarea actelor către contabilitate pentru efectuarea plății;
- această procedură s-a aplicat și pentru S.C. TT. S.R.L. al cărei reprezentant legal este E., societate care aparține lui H.;
- valoarea anuală de contract a fost mai mare în 2013 decât în anii precedenți de care a beneficiat S.C. TT. S.R.L.;
- nu are cunoștință ca S.C. TT. să fi depus spre decontare bilete de trimitere ale unor pacienți care nu au efectuat investigațiile respective;
- nu au existat situații și nu și-a încălcat obligațiile profesionale în favoarea lui H. nici când s-au refuzat la plata servicii paraclinice cerute spre decontare la CJAS de către S.C. EEE. S.A.;
- în mod cert, inculpata C. nu i-a solicitat niciodată lui H. să-l sprijine pe soțul acesteia să ocupe un post de conducere, nu a știut ca acesta să fi avut vreo implicare în numirea temporară a acestuia în funcția de șef serviciu interimar la Direcția de Taxe și Impozite Locale din cadrul Primăriei Drobeta Tr. Severin.

În instanță, inculpata a fost audiată la data de 30.06.2015 și a susținut că nu a săvârșit infracțiunea reținută în sarcina acesteia, că nu a pretins și nu a primit din partea lui H. vreun folos, respectiv numirea soțului acesteia III. în funcția de conducere din cadrul Primăriei Drobeta Tr. Severin.

În concordanță cu cele declarate la Parchet, C. a arătat că:

- lucrează la CJAS Mehedinți din 1999 și este consilier principal - funcție de execuție publică, are drept atribuții verificarea serviciilor medicale furnizate pacienților de către furnizorii de servicii medicale printre care este și S.C. TT. S.R.L., administrat o scurt perioadă de timp de H. și apoi de E.;

- furnizorii de servicii paraclinice transmit lunar, sub semnătură electronică, prin intermediul aplicației S.I.U.I. datele informatice, raportul electronic însoțit și de documentația scriptică: bilete de trimitere, borderouri, desfășurătoare și centralizatoare, inculpatei revenindu-i obligația să verifice concordanța dintre acestea; acestor documente li se atașau și listele cu pacienții programați pentru servicii paraclinice în așteptare, iar în situația în care unul din furnizorii acestui fel de servicii renunța la fondurile atribuite, acestea erau redistribuite către alt furnizor în funcție de documentele deținute, inclusiv în considerarea listelor de așteptare ale pacienților programați pentru servicii paraclinice;

- în baza deciziei conducerii CJAS existau două comisii - corpul de control și echipa de la serviciile medicale care verificau lunar veridicitatea informațiilor raportate de furnizorii de servicii; calendarul contractelor era decis la nivelul conducerii, în urma acestora se întocmeau procese-verbale cu propuneri de sancționare, când era cazul, spre soluționarea lor la nivelul conducerii;

- C. a făcut parte din comisia de control alături de alt coleg de la Serviciul corpului de control, a întocmit Note de fundamentare pentru serviciile paraclinice care constau în calcul și redactare semnate de echipa de conducere a Casei, după criteriile stabilite de comisia paritară;

- Comisia paritară avea 5-6 membri reprezentanți ai Colegiului Medicilor, al Direcției de sănătate publică și ai CJAS, era independentă de președintele CJAS și odată venită fila de buget de la CNAS, stabilea modul de distribuire al bugetului pentru toate serviciile medicale, inclusiv paraclinice, cu o evaluare prealabilă în raport de criteriile cuprinse în normele metodologice a documentelor, a capacității tehnice, după numărul de personal, de programul de lucru, de personalul angajat, sintetizate într-un punctaj conform legii; în același mod se proceda și cu sumele suplimentare alocate de CJAS după rectificarea bugetului;

- Comisia de evaluare era compusă din partea CJAS din medicul șef FFF. și C., controlul avea loc la sediul furnizorului de servicii, cu acordul acestuia și pe baza documentelor depuse;

- toate datele consemnate, documentele evidențiate electronic nu făceau posibil favorizarea vreunui dintre societățile paraclinice, care la nivel de județ erau doar S.C. EEE. S.R.L. și S.C. TT. S.R.L. între alte 20 de furnizori de servicii medicale de altă natură sau tip;

- dintre cele două societăți, S.C. TT. S.R.L. era evident superioară ca dotare, personal, aparatură performantă, ture cu 12-14 ore de lucru, personal angajat calificat, 2 medici care lucrau în ture, lucru confirmat cu ocazia controalelor despre care membrii echipei aflau în timp că se aflau în controlul altui furnizor de servicii medicale, că trebuie să le efectueze, ceea ce însemna că era greu de presupus că acestea ar fi fost "preanunțate";

- S.C. EEE. al cărui administrator era GGG., cu care C. a lucrat în bune condiții, în timp se confrunta frecvent cu defectarea aparatului RMN, cu lipsa de medici sau modificarea turelor.

În ceea ce privește cariera soțului său, C. a arătat că:

- III. lucrează din 1999 ca inspector superior la Direcția de taxe și impozite în Drobeta Tr. Severin, avându-l șef direct pe primarul orașului, HHH.;

- dat fiind vechimea în muncă, activitatea desfășurată în cadrul Direcției, III. a apreciat că îndeplinește condițiile pentru a ocupa funcția de șef serviciu, sens în care, după știința inculpatei, a avut o discuție cu primarul HHH.;

III., în 2013 a fost numit temporar șef serviciu în cadrul aceleiași direcții, post pe care îl ocupă, după promovarea concursului, în prezent (data declarației martorei) ca titular pe post;

- III. era un simpatizant PP. și a participat la efectuarea campaniei electorale, fără ca inculpata să aibă cunoștință la ce nivel de relație era soțul său cu H., dacă acesta ar fi apelat la H. să intervină și dacă a intervenit pe lângă primar pentru ca III. să fie numit șef de serviciu;

- pe de altă parte în raport de atribuțiile sale de serviciu (calcul și redactare note de fundamentare, verificare corelare documente de la sediul societății cu cele în evidența S.I.U.I. comunicate și scriptic) nu avea cum să favorizeze vreo societate paraclinică, nu avea de ce să poarte discuții cu H. despre S.C. EEE.;

- C. a colaborat bine cu ambele societăți, chiar odată a redactat o adresă pentru administratorul S.C. EEE. S.R.L. pentru a-l scuti de un drum la sediul firmei acestuia pentru redactarea acestui înscris.

În Nota de probatorii depusă la dosar la 11.09.2015 de procurorul de caz și înscrisă de procurorul desemnat să reprezinte în instanță Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, cu referire la fapta prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., reținută în sarcina inculpatei C. (în dispozitivul rechizitoriului încadrarea juridică este art. 254 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.) se invocă ca probe următoarele înscrisuri aflate la filele x dup; f. x dup; f. x dup; f. x dup.

Inculpata a solicitat administrarea probei cu înscrisuri - fișa postului inculpatei, rapoarte de evaluare a performanțelor profesionale ale lui III. (2012 și 2013), dispoziții privind promovarea acestuia, 5 hotărâri ale Consiliului local al municipiului Drobeta Tr. -Severin privind organigrama și statul de funcții ale funcționarilor publici și audierea martorilor din lucrări, a lui GGG., HHH., III., precum și a martorelor FFF. și KKK..

Procurorul a solicitat admiterea în parte a probelor solicitate care să se rezume doar la cele deja administrate în faza de urmărire penală.

Curtea a încuviințat probele solicitate, socotindu-le pertinente și concludente pentru stabilirea adevărului în cauza dedusă judecării și a procedat la administrarea acestora, precum și la audierea martorilor rezultați din dezbateri.

Martorii au fost audiați sub prestare de jurământ astfel:

1. Martorul III. .

La Parchet, III. a fost audiat ca martor la 14.05.2014 cu privire la sine și "împrejurările în care numitul III. a fost numit șef de serviciu - Serviciul Asistență Contribuabili în cadrul Direcției Impozite și Taxe - Drobeta Tr. -Severin".

Din 1999, III. a lucrat la DITL - Drobeta Tr. -Severin în diferite funcții, iar din 2006 este inspector principal la Serviciul persoane fizice și juridice din cadrul DITL - Turnu Severin. În 2013 în urma reorganizării organigramei DITL - Turnu Severin s-a împărțit în mai multe servicii și întrucât martorul a apreciat că are o vechime mare în profesie, și-a desăvârșit pregătirea profesională printr-un masterat, curs universitar, a făcut demersuri pentru a fi numit într-o funcție de șef serviciu la Constatare persoane fizice și juridice din DITL - Tr. Severin. În acest sens a avut discuții cu șeful său direct HHH. - primarul orașului și cu H. cu care se cunoștea în urma participării martorului ca simpatizant al PP. la pregătirea campaniei electorale a PP.. Din surse apropiate, a aflat că urma să fie numit într-o funcție de șef de serviciu, a bănuț că H. l-ar fi recomandat, susținut în acest sens, numai că funcția viza șefia altui serviciu din cadrul DITL - Tr. Severin - Serviciul de Asistență Contribuabili - Soluționare Petiții și Contestații pentru care nu avea studii și experiență. Într-o convorbire cu H. pe acest subiect, acesta i-a spus că "va fi șef de serviciu acolo unde hotărăște primarul municipiului Drobeta Tr. Severin, care la rândul său l-a asigurat că l va sprijini și ajuta în problemele juridice. Astfel prin dispoziția nr. x/23.01.2014, a fost numit temporar în funcția de șef serviciu, iar în prealabil i s-a făcut o evaluare de către compartimentul Resurse umane și a primit avizul de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

Martorul a mai precizat că soția sa ocupă o funcție de execuție, fără acte decizionale, atribuțiile sale de serviciu vizează înregistrarea de documente emise de laboratoarele de analiză în baza cărora CJAS face ulterior plățile; superiori funcției ocupate de C. sunt șeful de serviciu, directorul medical, directorul economic și președintele - directorul general al CJAS Mehedinți".

Audiat în instanță la 11.11.2016 III. a reiterat cele deja declarate la Parchet și a mai făcut următoarele precizări:

- în instituție s-a bucurat și se bucură de aprecierea profesională a doamnei director JJJ.;
- martorul se cunoștea cu HHH. din 2002;
- martorul, economist la bază, a aflat că este susținut pentru o funcție de șef serviciu de d-na director JJJ. cu ocazia reorganizării serviciului tehnic al Primăriei din 2013 și înființarea unui al treilea serviciu; III. a considerat, că dintre toți, el era cel care îndeplinea toate condițiile de vechime, pregătire și experiență pentru a avea un cuvânt de spus în numirea sa temporară la vreunul dintre servicii;
- pentru a se asigura că va fi numit la Serviciul constatare, impunere persoane fizice a făcut mai multe demersuri pentru a avea o discuție cu primarul HHH., apelând, după o ședință de partid a PP., (unde participa mai întâi ca participant și apoi ca membru), la H. să-l ajute să-l primească primarul în audiență pe acest subiect, de față fiind mai multe persoane, între care și numitul LLL.;
- în discuția cu primarul HHH., acesta i-a spus că dna director JJJ. îl vrea șef de serviciu la Serviciul de asistență contribuabili, insolvență, soluționare contestații și petiții, că va avea tot sprijinul acestuia în problemele juridice, că nu există nicio diferență de grad sau salariu între cele trei funcții de șef serviciu unde numirea s-a și făcut la 23.01.2014;
- în urma promovării concursului din 2015, III. s-a titularizat pe post întrucât între timp a căpătat experiență, încredere în sine și are o bună colaborare la nivelul serviciului;
- nu are cunoștință dacă C., soția sa îl cunoaște pe H., ea îndeplinește o funcție de execuție, iar dacă H. ar fi vrut să apeleze pentru vreo situație, s-ar fi adresat superiorilor acesteia;
- regretă că, simțindu-se îndrituit să ocupe o funcție de conducere, în DITL - Tr. Severin și-a dorit să se asigure că va fi numit în funcția pe care și-o dorea, cu specificul pregătirii sale de economist, a declanșat probleme serioase soției sale care nu a avut nicio contribuție în promovarea sa.

2. Martorul LLL. audiat la 26.05.2017 cu privire la aspectele descrise de III. a arătat că:

- III. a fost un simpatizant al PP. și-i ajuta la organizarea unor activități;
- nu cunoștea dacă și în ce relații erau N. cu H.;
- martorul a fost între 2012-2014 primar al comunei Jiana, județul Mehedinți și vicepreședinte PP. organizația locală; el participa la ședințele de partid, după care liderii partidului mai rămâneau la discuții unde diverși cetățeni cereau sprijin pentru diferite probleme personale pentru rezolvarea cărora întâmpinau greutăți. Cu titlu de exemplu primarul din comuna Corcova - MMM. a solicitat colegilor sprijin în rezolvarea unei probleme de familie, martorul a cerut ajutor cu privire la repararea unui drum județean de la el din comună, unii cereau sprijin pentru vreun consult medical sau procurare de medicamente;

- prin februarie- martie 2013, după o ședință de partid, de față fiind martorul, H., NNN., actualul primar, OOO. primar în comuna Vânjuleț, III. a solicitat celor prezenți să-l ajute să intre în audiență la primarul HHH. pentru o problemă personală;

- nu li s-a părut curioasă solicitarea pentru că nu cunoșteau relațiile dintre N. și HHH., astfel că d-l H. i-a spus să-l contacteze a doua zi să-i spună dacă îl putea ajuta; martorul LLL. nu a mai avut date dacă III., (pe tatăl căruia îl cunoscuse), și-a rezolvat problema și despre ce anume era vorba.

Din dezbateri s-au identificat martorii oculari cu privire la unele împrejurări legate de situația, cariera profesională a lui III. între care numiții LLL. și PPP., ultimul fiind audiat la 26.05.2017 .

Potrivit mărturiei acestuia, III. s-a aflat sub coordonarea martorului pe vremea când era consilier local (12 ani). Printr-o hotărâre a Consiliului local s-a hotărât reorganizarea organigramei și înființarea a trei servicii în cadrul Direcției de impozite și taxe pentru persoane fizice, pentru persoane juridice și insolvență. Director de la DITL - Tr. Severin - JJJ. a venit cu trei propuneri de numire temporară în funcțiile de conducere ale acestor servicii între care și III. la Serviciul de insolvență, primarul având ultimul cuvânt să dea dispoziția de delegare. Toți cei propuși, deci și III. erau persoane competente.

III. l-a abordat pe martor-viceprimar, întrucât dorea să lucreze în Serviciul cu persoane fizice, deoarece nu se pricepea la insolvență; directorul JJJ. considera că N. avea capacitatea să facă față la Serviciul de insolvență astfel că avea șanse puține să fie numit șef de serviciu altundeva decât la insolvență.

Deși primarul HHH., dintre angajații primăriei, primea mai întâi pe șefii de departamente și cu dificultate pe ceilalți, întrucât existau multe solicitări greu de satisfăcut, viceprimarul - PPP. l-a sfătuit pe N. să aibă o discuție cu HHH., întrucât decizia îi aparținea acestuia din urmă.

Această discuție între N. și HHH. a avut loc în prezența viceprimarului. Primarul l-a asigurat pe N. că se va descurca, va beneficia pentru problemele juridice de sprijinul acestuia și al viceprimarului.

Pe parcursul discuției, N. nu a invocat numele lui H. pentru a-l determina pe primar să-l numească șef la Serviciul persoane fizice, nu a rezultat că ar fi apelat și la alte persoane ca să fie primit în audiență, iar în final, după o ocupare temporară a funcției de șef la Serviciul insolvență, s-a titularizat pe post, prin promovarea concursului organizat de primărie.

Martorul ca și primarul HHH., lideri ai organizațiilor locale al QQQ. și al RRR., au avut relații instituționale cu H. șeful organizației PP. Mehedinți despre care nu a aflat vreodată să fi fost și în relații mai apropiate colegial sau de amiciție cu HHH..

Dintre martorii din lucrări s-a audiat și primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin - HHH. la 14.10.2016 în instanță și la parchet.

În declarația dată la Parchet cu referire la numirea lui III. în funcția de șef serviciu Asistență Contribuabili din cadrul Direcției Impozite și Taxe Turnu Severin la 22.01.2014, HHH. a precizat următoarele:

- HHH. a fost viceprimar și din 2008 primar al municipiului Dr. Tr. Severin având în subordine Direcția Impozite și Taxe - Tr. Severin unde a lucrat III., pe care îl cunoștea din 2004, mai puțin cine este și unde lucra soția acestuia.

În aprilie 2013 a avut o discuție telefonică cu președintele Consiliului județean H. care i-a cerut să-l numească pe N. șef serviciu la Persoane fizice față de care ar fi avut o obligație. În urma discuției cu directorul JJJ., primarul a dispus numirea lui N. ca șef serviciu la Asistență Contribuabili prin dispoziția din 23.01.2014.

Nu și-a amintit dacă a avut și vreo discuție personală cu H. pe acest subiect sau dacă în discuții acesta i-ar fi pomenit-o și pe soția lui N.; de altfel, de mai multe ori III. i-a cerut, la rândul său, ca numirea (temporară) de șef serviciu să fie la Persoane fizice și nu la Asistență contribuabili, insolvență etc.

În instanță, martorul HHH. a făcut câteva precizări cu privire la declarația dată la Parchet astfel:

- se cunoaște din 1995 cu H. și din 2012 se aflau în relații instituționale;
- H. așa cum a arătat, l-a rugat să-l numească pe N. într-o funcție de șef serviciu în cadrul DIT - Turnu Severin, unde lucra ca inspector și aceasta într-un context în care multe persoane fac sugestii și recomandări, solicitări primarului;
- în urma consultării cu directorul JJJ. primarul nu l-a numit pe N. în funcția în care i-o ceruse acesta, ori îl rugase H., ci șef la Serviciul Asistență Contribuabili;
- pentru ocuparea postului vacant se organizează concurs spre deosebire de numirile temporare pentru care sunt suficiente doar depunerea de cereri, referate din partea Direcției respective și îndeplinirea condițiilor referitoare la post;
- HHH. a purtat două-trei discuții cu H. referitor la N. și acesta a avut discuții cu primarul;
- despre soția lui N., față de care crede că H. i-ar fi spus că are obligații, a aflat că lucrează la Casa de sănătate a județului, după declanșarea procesului;
- III. îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru ocuparea funcției dorite, însă martorul a preferat să o lase pe JJJ. să decidă serviciul unde să fie numit șef serviciu pe care l-ar fi putut ocupa;
- indiferent de rugămințile lui H. sau fără acestea, pentru orice candidat pentru vreo funcție, inclusiv III., martorul ar fi procedat la verificarea îndeplinirii condițiilor cerute de post, s-ar fi consultat cu directorul JJJ. și în cunoștință de cauză ar fi dispus numirea în acea funcție sau una echivalentă;
- doamna numită ca șef serviciu persoane fizice a fost propunerea lui JJJ., era o persoană în care aceasta avea mare încredere;
- numirea lui N. s-a făcut la 5-6 luni de la discuțiile cu H. cu privire la numirea în funcția de șef serviciu a acestuia;
- martorul HHH. la momentul respectiv era membrul altui partid decât H. și N., iar JJJ. nu avea nicio apartenență politică, fiind funcționar public.

Martorul GGG. audiat la 23.05.2014 la Parchet și în instanță la 6.11.2015, sub prestare de jurământ, a făcut următoarele declarații:

- GGG., asistent medical generalist, a înființat în 2007 societatea EEE. S.R.L., având calitatea de administrator și asociat, iar ca obiect de activitate constă în efectuarea de investigații de radiologie și imagistică medicală de tip RMN;
- din 2007, S.C. EEE. a încheiat contracte pentru furnizare de servicii medicale paraclinice cu CJAS, valoarea contractelor fiind de 30.000 RON lunar (2007, 100.000 RON/lună (2009 și 2010), 74.000 RON (2011);

- după verificările CJAS din iulie 2012 a activității S.C. EEE. S.R.L. pe ultimii 2 ani, datorită unor inadvertențe legate de biletele de trimitere transmise spre decontare, i-a fost imputată administratorului suma de 20.000 RON;

- după controlul efectuat din dispoziția dr. I. - ca președinte al CJAS și investirea la 1.08.2012 a dnei D. ca președinte al CJAS, S.C. EEE. S.R.L. a fost supus unui alt control cu aceleași obiective cu privire la perioada martie 2010 - martie 2012 în urma căruia i s-a imputat suma de 105.000 RON și s-a reziliat contractul cu CJAS;

- în urma contestației formulate de S.C. EEE. la decizia de imputație s-a suspendat executarea sumelor imputate;

- după aprobarea contractului cadru, CJAS în aprilie 2013, a publicat pe site-ul său normele de aplicare pentru contractarea pentru anii 2013-2014 a serviciilor paraclinice și cum S.C. EEE. S.R.L. îndeplinea condițiile a depus documentația necesară pentru decontare lunară de 72.000 RON;

- la invitația președintei CJAS - D., prin intermediul lui C. care lucrează la serviciul Contractări servicii paraclinice, a avut o discuție cu dr. IIII. care i-a adus la cunoștință că o comisie de evaluare va verifica îndeplinirea criteriilor raportat la personal, aparat, cuantumul sumei pentru decontare față de suma de 72.000 RON apreciată de GGG.;

- în urma rezultatelor comisiei de evaluare compusă din dr. FFF. și C., s-a stabilit un punctaj și la 30.04.2013 s-a încheiat contractul de furnizare servicii medicale pentru suma de 69.201 RON lunar, semnat de D. pentru CJAS;

- imediat în luna următoare - mai 2013, aparatul RMN s-a defectat, a urmat o perioadă lungă de reparații, motiv pentru care GGG. a întocmit la 27.05.2013 o adresă către CJAS Mehedinți solicitând redistribuirea sumei de 61.800 RON aferentă lunii mai;

- cu ocazia rectificării bugetare din septembrie 2013 C. l-a anunțat pe GGG. că s-a alocat un plafon mai mare pentru servicii paraclinice și că S.C. EEE. S.R.L. urma să primească în plus față de contract (69.201 RON lunar) 170.000 RON ce trebuie consumați;

- martorul a spus că nu are resurse să facă investigații RMN la nivelul fondurilor alocate, situație în care N. i-a spus că în acest caz banii urmau să fie restituiți CJAS;

- la 14.10.2013, s-a prezentat la biroul lui N. și i-a cerut să-i întocmească o cerere de renunțare la suma de 200.000 RON, întrucât nu putea acoperi suma cu investigații RMN și să se ia măsurile legale;

- pe calculatorul său, N. a întocmit adresa nr. x/14.10.2013, iar lunile următoare până la 1.04.2014, GGG. a renunțat la sumele alocate; în aceste condiții nu a mai fost supus controalelor CJAS;

- adresele întocmite de N. pe calculator erau semnate de GGG., și apoi avea loc relocarea lor către alți furnizori de servicii paraclinice;

- comisia de evaluare i-a stabilit un punctaj maxim pentru decontare lunară a sumei maxime de 69.201 RON, iar S.C. EEE. S.R.L. a reușit doar într-o lună să ajungă la un plafon de 180.000 RON;

- singura societate de servicii paraclinice în afara S.C. EEE. S.R.L. este cea care aparține familiei H., Spitalul județean de Urgență Drobeta Tr. -Severin nu are aparatură pentru investigații tip RMN și beneficiază de sume mici pentru decontare doar pentru radiografii.

În instanță, martorul GGG. și-a menținut declarația de la Parchet cu unele corecturi, precizări și completări după cum urmează: .

- până în 2007 la nivelul județului Mehedinți nu au existat contracte pentru servicii paraclinice, CJAS încheia contracte cu firme din județele limitrofe: Timiș, Dolj;

- procedura prealabilă încheierii contractului pentru servicii paraclinice presupune evaluarea de către o comisi a capacității fiecărui furnizor, se stabilește un punctaj și în raport de acesta sumele ce urmează a fi contractate;

- punctajul lui S.C. TT. a fost superior lui S.C. EEE. S.R.L. în raport de criteriile vizând aparatura, personalul, iar punctajul stabilit pentru GGG. a fost corect în funcție de dotarea laboratorului său - 1 medic, un asistent specializat în imagistică;

- în 2010 S.C. EEE. S.R.L. a avut un punctaj superior lui S.C. TT., funcționând cu doi medici, ceea ce permite un program în 2 ture, de câte 6 ore și un număr de pacienți mai mare;

- în 2012, după un control al Casei de sănătate, s-au constatat niște nereguli pe care GGG. le-a socotit exagerate, în urma căruia i s-a imputat suma de 120.000 RON și i s-a reziliat contractul;

- GGG. a inițiat o procedură amiabilă după care s-a ajuns la Comisia de Arbitraj a CNAS care a întocmit un raport în martie 2013;

- deficiențele se refereau la modificări în registrul de evidență al pacienților, ștersături, aplicare pastă corectoare, diferențe între substanța de contrast achiziționată și cea pretins consumată, și biletele de trimitere au fost scoase de la plată;

- efectuarea de investigații RMN unui copil de 8 ani fără să fie asistat de un anestezist, fără să aibe în laborator sală de preanestezie;

- în timp ce TT. are program de lucru pe sistem de tură de luni până vineri, la S.C. EEE. S.R.L. este o singură tură de după-amiază, iar sâmbăta est doar program administrativ;

- recontractarea s-a reluat în 2013, după stabilirea punctajului de către Comisia de evaluare, apreciat de GGG. corect, conform criteriilor contractului cadru;

- GGG. a avut o bună colaborare cu C. de la contracte pentru servicii paraclinice și nu are a-i face niciun reproș;

- în urma rectificărilor de buget din septembrie/ decembrie s-a comunicat o suplimentare de fonduri care se adăugau fondului de plafon deja stabilit;

- contractul cadru prevedea ca sumele neconsumate de unii furnizori să fie redistribuite la alți furnizori aflați pe piață și cu un contract încheiat cu CJAS;

- întrucât S.C. EEE. S.R.L. nu avea posibilitatea să consume sumele alocate, GGG. a anunțat, în perioada septembrie 2013 - martie 2014, lunar că nu poate efectua investigații la nivelul sumelor alocate inițial, plus a celor suplimentare, astfel că acestea au fost redistribuite altui furnizor de servicii paraclinice;

- laboratoarele de radiologie care aveau contracte cu CJAS primeau la rândul lor sume pentru investigații, dar acestea nu prestau servicii RMN;
- nu a fost în nicio relație sau contract cu H. despre care auzise ca S.C. TT. i-ar aparține și nu a avut elemente concrete care să-i întărească convingerea că acesta ar fi putut avea vreo implicare în rezilierea contractului său cu CJAS;
- CJAS a fost condus, pe rând, de mai mulți președinți care au ordonat controale la S.C. EEE. S.R.L. -i în urma cărora i s-au mai aplicat sancțiuni, inclusiv imputația de 20.000 RON în iulie 2012 după controlul dispus de I., iar după cel dispus de IIII. s-a reziliat contractul și s-a dispus o imputație;
- au fost și controale în care nu s-au găsit nereguli, iar în urma contestației pentru imputația de 100.000 RON, executarea a fost suspendată;
- după depunerea cererii de recontractare, GGG. a avut o discuție cu IIII., singura de altfel, în care i s-a adus la cunoștință, că se va prezenta comisia de evaluare pentru verificări și stabilirea punctajului, care a fost, de altfel, stabilit la maximum, în vederea încheierii unui nou contract pentru servicii paraclinice;
- CJAS dispunea controale în cazul unor sesizări, reclamații, unele controale erau tematice sau inopinate, asemenea celor de la Garda Financiară;
- martorul a precizat că în lipsa unei cereri scrise și motivate nu se putea lua act de renunțarea la sumele alocate peste plafonul existent, sau care nu fuseseră cheltuite din plafon și astfel nu putea fi declanșată procedura de redistribuire către alți furnizori potrivit contractului cadru;
- în acest context, dna N. nu a făcut decât, la rugămintea lui GGG. să-l ajute să conceapă și să dactilografieze cererea de renunțare la sumele pe care le primise suplimentar și pentru care era în imposibilitate reală să le cheltuie, ajungând la un moment dat la 300.000 RON/lună;
- nu a fost în intenția lui GGG. să spună că N. i-a sugerat să renunțe la sumele suplimentare, pentru că în realitate nu avea resursele să folosească aceste sume; de altfel, nu avea nicio problemă că sumele suplimentare urmau să fie redistribuite altui furnizor de servicii paraclinice;
- în declarația de la parchet, comisarul șef SSS. a consemnat prin dictare celui care dactilografia declarația, că ar fi spus că N. i-a sugerat să renunțe la sumele alocate, ceea ce nu este adevărat, a avut sentimentul că s-a sugerat același lucru și când a fost audiat de procuror; audierile s-au desfășurat după multe ore de așteptare, astfel că nu a mai obiectat pe acest aspect, din oboseală, la semnarea depoziției;
- după renunțarea la sumele suplimentare au continuat controale la CJAS și în perioada septembrie - octombrie 2013;
- martorul nu a dat nicio conotație discuției cu dr. IIII., nu a avut nicio discuție cu dna N. cu privire la suplimentarea plafonului, deoarece aceasta venea după rectificarea bugetară, era stabilită în raport de punctajul firmei și procedura care se aplica la S.C. TT. se aplica și la S.C. EEE. S.R.L.,
- cererile de renunțare erau semnate, ștampilate și înregistrate în Registrul firmei;
- martorul nu a avut niciodată vreo discuție cu E., sau prin intermediul CJAS cu aceasta;
- N. nu a făcut parte din echipa de control care a propus prin raportul acesteia să se impute suma de 120.000 RON firmei;

- în 2010 s-a reziliat pentru vreo 5-6 luni contractul lui S.C. TT. S.R.L. cu CJAS; S.C. EEE. S.R.L. a angajat unul din medicii care luca la firma al cărei contract fusese reziliat și astfel s-a lucrat cu medici în două ture;

- trimestrial există întâlniri între președintele Casei și toți furnizorii;

- cea mai mare parte din fondurile suplimentare s-au folosit în firmă, iar pentru restul a făcut cereri de renunțare la mijlocul lunii pentru a da posibilitatea redistribuirii lor;

- aparatul RMN de la S.C. EEE. S.R.L. s-a defectat în luna mai 2013 și a fost reparat în termenii prevăzuți de contractul cadru;

- datorită programului integrat, Casa de sănătate nu poate fi indusă în eroare cu privire la numărul de examinări efectuate.

La cererea inculpatei C. s-au audiat martorele FFF. și KKK. la 4.12.2015.

În declarația sa, dr. FFF. a arătat că:

- în calitatea de director executiv medic șef la CJAS face parte, din 2005, din comisiile de evaluare a punctajelor pentru furnizorii de servicii paraclinice, la care dna N. participă din 2009;

- activitatea de evaluare a comisiei constă în verificarea aplicării normelor medicale, a metodologiei de aplicare a contractului cadru, a îndeplinirii criteriilor pentru stabilirea punctajului pentru furnizorii de servicii, normele metodologice sunt publice ceea ce permite realizarea unei autoevaluări până la controlul Casei;

- nimeni nu poate interveni în evaluarea furnizorilor de servicii și să avantajeze sau defavorizeze vreun furnizor prin calcularea altui punctaj decât cel rezultat din aplicarea normelor metodologice;

- nici dna M. nu i-a cerut vreodată să se consemneze altceva decât s-a constatat în raportul de evaluare, nici dna N. nu avea cum să influențeze în vreun fel calcularea punctajului care să furnizeze pe TT. sau pe alt furnizor;

- niciodată nu a fost contestat raportul de evaluare al punctajului societății TT., nici de aceasta și nici de un alt furnizor, iar TT. nu a contestat punctajul altui furnizor;

- martora a făcut parte din comisiile de control operativ în anul 2012-2013, iar după noile reglementări referitor la structura de control a Casei au rămas doar controalele tematice, operaționale în teritoriu;

- nu s-au constatat într-un astfel de control nereguli sancționabile, sau necorelări dintre raportările făcute de S.C. TT. și înregistrările din registrele societății, ori față de evidențele CJAS;

- activitatea S.C. TT. a fost suspendată până la reglementarea structurii de organizare a firmei referitor la numărul de medici cerută de lege printre acționarii societății;

- există diferențe între cei doi furnizori de servicii paraclinice după aparatura mai performantă RMN deținută de S.C. TT. și cu referire la alte criterii care fac diferențierea punctajelor și nivelului de plafon față de S.C. EEE. S.R.L..

În cauză a fost audiată și KKK, șef serviciu constatare decontare servicii medicale din cadrul CJAS din 1999 care a relatat următoarele:

- dna C. lucrează din 2009 în funcția de consilier la Serviciul de contractare decontare a serviciilor medicale paraclinice și în toată această perioadă nu a existat nicio sesizare sau plângere din partea vreunui furnizor de servicii paraclinice ori din partea conducerii CJAS;

- atribuțiile dnei N. constau în:

- primirea dosarelor de contractare cu cereri formulate de furnizori de servicii paraclinice;

- calcul al valorilor de contract;

- elaborează forma acestor contracte supuse apoi aprobării conducerii;

- primește raportările furnizorilor, le verifică și se ocupă de decontarea serviciilor;

- în baza deciziei conducerii CJAS putea fi membru în comisiile de control ale furnizorilor de servicii paraclinice pentru că știa bine specificul activităților acestora;

- dna N. era singura care avea atribuții de contractare și decontare la nivelul CJAS;

- la depunerea dosarelor de contractare sau cu ocazia altor solicitări ale furnizorilor, CJAS solicită și alte înscrisuri - declarații, adeverințe existente într-o anumită formă de redactare și pentru facilitarea depunerii contractelor, indiferent de furnizor și pentru urgentarea procedurilor, a evita deplasarea în vederea întocmirii unora dintre cereri, se mai procedează la printarea formularelor existente în calculator și completarea pe loc a solicitărilor de către furnizori;

- raportările furnizorilor de servicii paraclinice se transmit printr-un sistem informativ și on line în sistemul informativ al CJAS și nu manual;

- nu există nicio posibilitate tehnică pentru a eluda sistemul informațional aplicat la nivelul CJAS, nicio persoană, deci, nici dna N. nu poate utiliza programul să favorizeze pe oricare dintre furnizori, să facă alte raportări sau decontări diferite de ce s-a raportat;

- verificarea realității efective a serviciilor paraclinice nu se pot evalua sau verifica decât de echipele de control la sediul furnizorilor în raport de biletele de trimitere transmise și înregistrările din documentele firmei;

- Biroul de control potrivit normelor de funcționare stabilește controlul anual în baza ordinului conducerii CJAS, precum și a controlului lunar operativ înainte de finanțare; se mai constituie echipe de control în caz de sesizări ale vreunui furnizor de servicii medicale;

- relaționarea dintre CJAS și furnizorii de servicii medicale se face, prin adrese, în scris și au loc la câte 3 luni ședințe cu furnizorii;

- niciunul dintre membrii furnizori nu și-a manifestat nemulțumiri legate de relaționarea cu CJAS, inclusiv dl GGG. de la S.C. EEE.;

- nimeni, din sfera medicală nu a sesizat CJAS că li s-ar insufla ideea furnizorilor de a nu-și raporta îndeplinirea plafonului sau să se ceară a se lua act că într-o lună nu poate atinge plafonul și astfel CJAS să procedeze la redirectionarea fondurilor către un alt furnizor de servicii medicale;

- în cazul în care unul din furnizorii de servicii paraclinice nu își poate atinge plafonul acordat într-o lună în termenul prevăzut de lege, acesta are obligația, în baza procedurilor instituite de CJAS, să-i aducă acesteia la cunoștință și fondurile rămase necheltuite se repartizează la alt furnizor care are capacitatea să le cheltuie, raportat la numărul de pacienți, inclusiv de pe lista de așteptare, transmisă către CJAS spre evidență;

- pentru celelalte servicii de investigații de laborator decât RMN, există furnizori specializați în acest domeniu;

- sistemul informatic al CJAS nu permite ca furnizorul de servicii paraclinice să raporteze mai mult decât valoarea de contract, nu poate raporta mai multe servicii decât cele realizate în concret, nu pot fi raportări fictive;

- CNAS trimite la CJAS fonduri suplimentare din fila bugetului anului respectiv și se procedează la suplimentarea fondurilor pentru furnizorii de servicii medicale, inclusiv paraclinice, în raport de aceleași criterii de la contractare și de punctajele fiecărui furnizor;

- procedura de contractare este foarte complexă și nu se poate interveni în derularea acesteia, astfel că nimeni, nici dna IIII. - președinte al CJAS nu poate interveni, nu poate da indicații, inclusiv în derularea distribuirii fondurilor suplimentare;

- TT. este o firmă care are contract cu CJAS din 2006-2007, fondurile atribuite se dau în funcție de documentele depuse, de personalul medical angajat, cu respectarea celorlalte condiții impuse de Casă;

- martora nu îl cunoaște personal pe H. ci doar ca persoană publică, nu a contactat-o niciodată și nu are știință ca acesta să fi contactat pe dnele N. ori IIII. cu privire la nivelul contractual al plafonului pentru TT.;

- pe piața locală, în afară de TT. mai exista și S.C. EEE. care are un singur medic angajat, personal medical mai puțin, un aparat RMN mai puțin performant decât al celui alt furnizor și în anii 2013-2014 a avut frecvente solicitări legate de imposibilitatea de a atinge plafonul dat de casă, din lipsă de personal, sau probleme legate de aparatul RMN.

În cauză s-a audiat și martora TTT., consilier superior la Biroul de Control al CJAS din 2004 până la pensionarea în 2013 .

Aceasta a declarat următoarele:

- comisia de control operativ era mixtă, având reprezentanți din biroul de control și din celelalte departamente conform Ordinului CJAS, desemnarea lor se făcea, la nivelul Biroului de control, de către șeful biroului, din cei 6 consilieri, prin rotație;

- aceste comisii verificau, în câteva zile, operativ, bilete de trimitere, raportările furnizorilor, cantitatea de substanță de contrast consumată și în stoc etc;

- comisia de control operativ avea în componență 3 membrii; 1 membru de la Biroul de control și 2 membrii de la alte departamente;

- nimeni, nici din partea TT. nici din partea altui furnizor nu a încercat, înaintea controlului, să le sugereze să nu consemneze în Raport eventuale nereguli, nimeni dintre furnizorii de servicii medicale, inclusiv paraclinice nu a cerut vreun favor sau să fie avantajat prin raportul de evaluare;

- EEE. a formulat o contestație în urma controlului tematic efectuat la sediul firmei, în 2012, cu referire la suma retrasă de la plată;

- cu ocazia controlului s-au constatat neconcordanțe cu privire la stocul de substanță de contrast și aprovizionarea cu această substanță, deficiențe legate de activitatea medicilor, inițial doi și ulterior un medic al cărui program la firmă coincidea cu cel din Spitalul Județean, nereguli în Registrul de evidență unde erau ștersături și modificări care nu corespundeau celor raportate la Casa de Asigurări, efectuare de examene RMN unui copil de 8 ani în lipsa unui cabinet de profil și a unui medic anestezișt; s-a mai constatat că EEE. a trecut în Registrul examinări fără substanță de contrast ca examinări cu folosirea de substanță de contrast, contrar celor identificate în actele firmei.

În concluziile orale și scrise, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a solicitat condamnarea inculpatei C. în temeiul art. 289 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

S-a susținut că:

- C. a participat la 90% din echipele de control care au evaluat S.C. TT. și a întocmit toate actele care favorizau societatea TT. și pe inculpatul H., fiind, într-un fel sau altul, semnate de aceasta. Inculpata l-a sprijinit nemijlocit pe H., cum rezultă din convorbirile telefonice dintre N. și H., din legăturile dintre N. și E. și folosul pe care l-a primit prin numirea soțului acesteia în conducerea ANAF. S-a apreciat că s-a dovedit cu probele de la urmărirea penală și din instanță, cu ocazia audierii martorilor, a lui III. că soția a intervenit pe lângă inculpatul H. să-l sprijine cu privire la promovarea sa. S-au invocat de procuror declarația primarului HHH. la care a apelat inculpatul H., convorbirile telefonice și traficul de date, numerele de telefon relevante.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA în concluziile scrise a redat în sistem, copy-paste paginile 131,132,133,135 din Rechiștoriu și fragmente din fila x a Ordonanței din 12.12.2014 .

Inculpata a încălcat C. pen., și-a exercitat în mod neadecvat atribuțiile de serviciu în beneficiul S.C. TT. prin întocmirea notelor de fundamentare. Pe baza acestora s-au încheiat actele adiționale prin care s-au diminuat sumele alocate societății comerciale concurente și s-au suplimentat sumele alocate către S.C. TT., iar prin efectuarea de controale cu caracter pur formal s-a constatat "o deplină conformitate a activității S.C. TT., în contradicție cu situația reală".

Din probe indirecte a rezultat că H., din obligație pentru aceasta și în considerarea funcției ei, în urma unei solicitări anterioare, a acesteia, a acționat pentru ca III. să fie numit într-o funcție de conducere pentru care era în competiție cu un alt contracandidat.

Astfel, afirmă procurorul nu s-ar accepta ideea că inculpatul H. face demersuri pentru N. în lipsa unei cereri exprese a acesteia. Toate acțiunile lui H. au fost efectuate în perioada încheierii contractului de prestări servicii pe anul 2013 cu CJAS pentru ca C. să-și îndeplinească atribuțiile în folosul lui H..

H. a apelat la HHH. primarul municipiului Drobeta Turnu Severin care a emis dispoziția nr. x/23.01.2014 prin care III. a fost temporar promovat ca șef de serviciu în cadrul DTL Drobeta Tr. Severin, anterior III. prin dispoziția primarului nr. 3413 din 2.12.2013 fusese desemnat să coordoneze activitatea acestui serviciu.

S-a apreciat (în Ordonanța din 12.12.2014) că sub aspectul laturii obiective rezultă furnizarea folosului de către H. ce reiese din declarația lui HHH.. Aceste probe atestă că promovarea lui III. s-a realizat exclusiv

ca urmare a demersurilor realizate de H.. Numirea soțului în funcție, cu mărirea salariului acestuia, au natura unor foloase primite de C. de la H., câtă vreme promovarea nu s-a făcut pe merite profesionale.

Sub aspectul laturii subiective s-a apreciat că inculpata a cunoscut modalitatea necuvenită în care a fost obținut folosul și scopul legat de îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu.

În acest sens s-au invocat convorbirile înregistrate (excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară) dintre H. și C., respectiv HHH. . S-a invocat declarația lui III. și faptul că H. a încercat să-l prezinte pe acesta într-o lumină cât mai bună lui HHH..

Caracterul necuvenit al folosului presupune că și în situația în care beneficiarul este îndreptățit la obținerea acestuia, dacă el se obține cu încălcarea procedurilor legale ori prin dispoziții discreționare, folosul este necuvenit.

În susținerea acestor concluzii s-au invocat înscrisurile de la f. x, vol. 13; f. x; f. x - vol. 24; f. x; f. x - vol. 24; f. x; f. x - vol. 24; f. x; f. x - vol. 24; f. x; f. x - vol. 9; f. x; f. x - 429 - vol. 9; f. x; f. x - vol. 9; f. x; f. x - vol. 24; f. x; f. x - vol. 9 dup; f. x; f. x - vol. 24; f. x; f. x - vol. 9; f. x; f. x - vol. 24; f. x; f. x - vol. 24 dup; f. x; f. x - vol. 9; f. x dup; f. x dup.

"Față de aceste considerente, s-a apreciat că vinovăția inculpatei a fost pe deplin dovedită motiv pentru care s-a solicitat condamnarea acesteia conform actului de sesizare potrivit art. 289 C. pen., întrucât se apreciază că este aplicabilă legea nouă în ceea ce privește pe această inculpată, ca fiind legea penală mai favorabilă".

În concluziile finale, în apărarea sa, prin avocat, inculpata C. a susținut următoarele:

În Camera preliminară s-au invocat mai multe excepții privind neregularitatea actului de sesizare, judecătorul a exclus din probatorii convorbirile interceptate pe baza mandatelor de siguranță națională.

S-a prezentat succint situația de fapt, cu precizarea că este vorba de o numire temporară în funcția de șef serviciu a lui III. și nu de funcția de director în ANAF. Procurorul nu a făcut nicio referire la probele administrate în instanță, inclusiv la declarațiile martorilor din lucrări reaudiați - martorul HHH., martorul III..

Relevante în cauză au fost declarațiile directorului JJJ. și PPP, viceprimar la acel moment. Pentru a susține autoritatea de lider de partid a lui H., s-a afirmat că HHH. și H. erau colegi de partid, ceea ce nu este adevărat, cum precizează chiar HHH.. În același sens se înscrie și declarația martorului LLL. față de care N. și-a exprimat dorința de a fi sprijinit să intre la primar pentru o problemă personală, nu să i se rezolve problema.

Faptele inculpatei au fost descrise ambiguu și fără suport probator clar.

Procurorul a susținut că N. l-a defavorizat pe GGG. în beneficiul lui H., iar administratorul S.C. EEE. respinge această alegație, recunoscând că între cei doi furnizori de servicii paraclinice, S.C. TT. avea un punctaj superior, corect stabilit în limitele contractului cadru.

Procurorul nu s-a referit la actele materiale efectuate de inculpată, a afirmat contrar adevărului, că N. ar fi semnat contractele de furnizare a serviciilor medicale și actele adiționale, că a făcut parte din comisiile de evaluare, fără să menționeze că numirea sa era făcută de șefii de departament.

Inculpata, prin avocat, a solicitat achitarea în baza art. 16 alin. (1) C. proc. pen.

În completarea concluziilor orale s-au depus concluzii scrise cu referire la:

- încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu ca fiind art. 254 alin. (1) C. pen. 1969 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.;

- actul de sesizare care nu cuprinde decât preținsele demersuri ale lui H. și prezentarea în detaliu a unei convorbiri interceptate, în condițiile Legii nr. 51/1991;

- descrierea faptei reținute în sarcina inculpatei se limitează la două afirmații ale lui H. neprobate - influențarea lui N. în exercitarea atribuțiilor de serviciu în favoarea lui H., dată fiind autoritatea acestuia și a lui HHH. pentru numirea lui III. într-o funcție de conducere în cadrul ANAF.

Nu s-a dovedit raportul de cauzalitate între acțiune și urmare.

Nu au fost îndeplinite trei condiții prevăzute de norma de incriminare:

- rezultatul socialmente periculos;

- legătura de cauzalitate;

- subiectul pasiv al infracțiunii.

În opinia procurorului, rezultatul socialmente periculos a fost numirea în funcție de șef serviciu a lui III. în condițiile în care funcția de conducere îi fusese propusă cu mult înainte de discuția lui H. cu HHH..

III. din 2015 este definitivat pe post prin promovarea concursului organizat de Primărie.

Numirea lui III. în funcție de conducere nu este rezultatul discuției lui H. cu HHH., cum de altfel precizează chiar acesta în declarația dată.

Nu a existat competiție pe funcție, viceprimarul PPP. a detaliat discuția dintre III. și HHH., unde nu s-a pomenit de H. și unde un cuvânt hotărâtor l-a avut JJJ..

În același sens a fost și declarația lui LLL. audiat în cauză.

Martorele FFF., KKK. și TTT. (audiate la 4.12.2015, f. x CAB) au relatat procedura de contractare, încheiere contracte, acte adiționale, suplimentare a fondurilor alocate raportate la punctajul fiecărui furnizor și faptul că erau diferențe între S.C. EEE. și S.C. TT. sub aspectele tehnice și de personal. Declarația lui GGG. a fost revelatoare cu privire la relațiile firmei acestuia cu CJAS cu C., D., E. și H..

El a fost cel care a precizat că punctajul stabilit de comisia de evaluare a fost corect cu privire la ambii furnizori.

Nu s-au indicat probele de vinovăție pe care le-a susținut procurorul prin actul de inculpare, nu au fost clare actele materiale de săvârșire a infracțiunii de luare de mită.

Parchetul a ignorat toate probele în apărare, nu a dat curs aplicării prevederilor art. 100, 101 și 103 C. proc. pen.

Pentru toate aceste considerente s-a solicitat în baza art. 396 alin. (5) C. proc. pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. achitarea inculpatei pentru infracțiunea prevăzută de art. 254 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

În ultimul cuvânt, inculpata C. a declarat că este nevinovată, că întotdeauna a respectat litera legii, că nu a prejudiciat în nici un mod instituția unde își desfășoară activitatea și a solicitat achitarea, achiesând la concluziile avocatului său.

Examinând actele și lucrările dosarului astfel cum s-au administrat în ambele faze ale procesului, acuzațiile procurorului cu privire la fapta reținută în sarcina inculpatei și apărările invocate, Curtea a constatat următoarele:

Situația de fapt care configurează infracțiunea pretins săvârșită de C. a constat, potrivit rechizitoriului prin care s-a investit Curtea, în "exercitarea atribuțiilor de consilier principal în cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți, funcție de care inculpata s-a folosit pentru a pretinde și a primi de la H. un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea primăriei Drobeta Turnu Severin)" în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentate mai sus) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. SRL)".

"Fapta întrunește elementele infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 254 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (fapta descrisă în Capitolul II) - f. x R".

În completarea rechizitoriului, Ordonanța din 12.12.2014 afirmă că inculpata a săvârșit infracțiunea prev. de art. 254 alin. (1) C. pen. încălcându-și obligațiile profesionale impuse de C. pen. tuturor funcționarilor respectiv de a nu pretinde, și a nu primi foloase pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

C. și-a exercitat în mod neadecvat sarcinile de serviciu în beneficiul S.C. TT. prin întocmirea de note de fundamentare pe baza cărora s-au încheiat acte adiționale prin care s-au diminuat sumele alocate societății S.C. EEE. și s-au suplimentat cele pentru TT.; inculpata a efectuat controale formale la societatea TT., care au convertit realitatea privind activitatea acestei firme.

În dovedirea laturii obiective a infracțiunii s-au invocat declarația martorului HHH. - primarul mun. Dr. Turnu Severin și înregistrările unor convorbiri excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară.

Procurorul a susținut în Ordonanță că numirea soțului inculpatei într-o funcție de conducere s-a datorat exclusiv urmare demersurilor inculpatului H., a influenței exercitate de un om politic, care avea obligații față de inculpată, funcția aducând un spor salarial, deși nu a fost obținută prin competențe profesionale.

Ordonanța din 12.12.2014 a susținut, de asemenea, că s-a demonstrat prin probe indirecte că C. a formulat o cerere expresă lui H. pentru funcția pe care urma să o dobândească III. pentru că altfel "nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică astfel că soțul inculpatei să-l înlăture pe contracandidatul pentru aceeași funcție".

În ce privește latura subiectivă s-a apreciat ca fiind îndeplinită prin faptul că C. știa modalitatea prin care soțul său urma să ocupe funcția dorită, iar pe de altă parte scopul acestei promovări era ca inculpata să-și exercite atribuțiile de serviciu în favoarea lui H..

Infracțiunea de luare de mită s-a desfășurat din martie 2013 la 23.01.2014.

Înainte de a proceda la analiza presupusei activități infracționale a inculpatei C. se impune a releva inadvertențele existente între Ordonanța din 2014, procesul-verbal din 21.07.2014 și încadrarea juridică

dată faptei reținute în sarcina inculpatei prin rechizitoriu (din 28.07.2018) și Ordonanța din 12.12.2014, cu raportare la prevederile art. 386, art. 387 și art. 388 C. proc. pen.

Prin Ordonanța din 2.04.2014 și procesul-verbal din 3.04.2014 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de C., suspectă de comiterea infracțiunii de luare de mită, prv. de art. 254 alin. (1) C. pen. (1969) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

Prin Ordonanța din 18.07.2014 procurorul a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei și punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpata C. sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. .

Prin procesul-verbal din 21.07.2014, s-a adus la cunoștință, sub semnătură și în prezența avocatului său, inculparea lui C. pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 alin. (1) C. pen. 1969 rap. la art. 6 Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și drepturile și obligațiile sale procesuale.

Prin rechizitoriu, inculpata C. a fost trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 254 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

Față de încadrarea juridică dată faptei prin Rechizitoriu, pe parcursul judecății nici procurorul, nici inculpata și nici Curtea, din oficiu, nu au pus în discuție recalificarea juridică ori schimbarea de încadrare juridică a faptei reținute în sarcina inculpatei, prin procesul-verbal din 21.07.2014 i s-a adus la cunoștință punerea în mișcare a acțiunii penale pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin. (1) C. pen. (1969) încadrarea juridică menținută prin rechizitoriu și trimisă în judecată.

În concluziile orale și scrise ale procurorului s-a făcut referire la încadrarea juridică prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap la art. 6 Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., fără vreo solicitare sau precizare în raport de încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu.

În concluziile orale privind încadrarea juridică a faptelor altui inculpat din aceeași cauză, procurorul nu numai că a pus în discuție care este legea mai favorabilă aplicabilă inculpatului, motivându-și și argumentându-și opinia, dar a abordat-o și din perspectiva recalificării sau a schimbării de încadrare în condițiile art. 386 C. proc. pen.

Or, câtă vreme, inculpatei la 21.07.2014 i s-a adus la cunoștință încadrarea juridică a faptei prev. de art. 254 alin. (1) C. pen. (1969) și art. 6 Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și a fost trimisă în judecată cu această încadrare juridică cu privire la care nu s-au pus în discuție prevederile art. 386 C. proc. pen., ori recalificarea încadrării juridice a infracțiunii în cursul judecății, Curtea în condițiile art. 387-388 C. proc. pen. a avut în vedere încadrarea juridică dată prin Rechizitoriu faptei de luare de mită reținută în sarcina inculpatei C., pentru care a fost trimisă în judecată și sesizată instanța care potrivit art. 371 C. proc. pen. este obligată să "se mărginească la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței".

În consecință: În art. 254 alin. (1) C. pen. (1969), luarea de mită este:

"Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzi îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri".

Corupția pasivă se identifică cu infracțiunea de luare de mită. Ea se înfăptuiește când prin lipsa de probitate și corectitudine, funcționarul afectează activitatea instituțiilor statale, relațiile sociale circumscrise ce constituie obiectul juridic special, ocrotite prin norma penală de faptele de venalitate ce aduc atingere bunului mers al organismelor publice și lezează interesele persoanelor.

Subiectul activ calificat al infracțiunii este funcționarul ale cărui fapte de pretindere, primire, acceptare, etc. constituie obiectul mitei care nu se identifică cu actele făcute de acesta în favoarea mituitului.

Structura constitutivă a infracțiunii de luare de mită reglementată de art. 254 alin. (1) C. pen. se edifică prin latura sa obiectivă, la rândul ei definită prin elementul material, urmarea imediată și raportul de cauzalitate, latura subiectivă care se manifestă prin intenția directă.

Coroborând aspectele teoretice cu pretinsa activitate infracțională a inculpatei C., modalitatea de săvârșire a infracțiunii reținute în sarcina acesteia este aceea de a fi avut inițiativa de a fi pretins ceva, cuiva în mod stăruitor prin orice formă de comunicare în măsură să fie înțeleasă de către cel căruia i s-a adresat.

Pe de altă parte, actul de acuzare identifică și o altă modalitate de săvârșire a infracțiunii de luare de mită dintre celelalte modalități, reglementate de lege: primirea, în speță a folosului.

Teoreticienii dreptului califică această modalitate ca fiind voluntară și spontană, pentru că infracțiunea se consumă în momentul pretinderii sau primirii folosului, fiind o infracțiune instantanee.

Infracțiunea de luare de mită există când folosul este necuvenit, făptuitorul nu este îndrituit să-l pretindă, să-l primească etc. Prin el însuși "folosul" constituie un contra echivalent al conduitei făptuitorului care se angajează la efectuarea unui act contrar îndatoririlor sale de serviciu, de exemplu.

Săvârșirea infracțiunii prin elementul său material astfel cum se identifică normativ, presupune o înțelegere anterioară și o stare de pericol pentru relațiile sociale încălcate și care aduce atingere normalității activității instituției al cărui angajat este subiectul activ calificat al infracțiunii.

În acest mod s-a realizat raportul de cauzalitate dintre fapta incriminată și urmarea imediată ce derivă din însăși materialitatea acesteia.

În completarea rechizitoriului, în condițiile art. 345 C. proc. pen. procurorul a precizat prin Ordonanța din 12.12.2012 că inculpata N. și-a încălcat obligațiile profesionale impuse de C. pen. tuturor funcționarilor - să nu pretindă și să nu primească foloase pentru a-și îndeplini atribuțiile de serviciu; inculpata și-a exercitat atribuțiile în mod neadecvat în favoarea S.C. TT., a întocmit note fundamentare pe baza cărora s-au încheiat acte adiționale de alocare de sume suplimentare societății TT. și a efectuat controale formale la această firmă.

Sub aspectul laturii obiective s-a susținut că prin declarația martorului HHH. și din înregistrarea convorbirii telefonice dintre acesta și H. s-a dovedit furnizarea folosului de către H. - numirea lui III. în funcție de conducere, cu o creștere salarială, exclusiv ca urmare a demersurilor lui H., promovarea în baza influenței exercitate de un lider politic și nu pe baza competențelor profesionale.

Numirea soțului într-o funcție de conducere și creșterea salarială constituie folosul necuvenit al inculpatei C..

Probele indirecte (!) ale cauzei demonstrează că inculpata a făcut o solicitare anterioară lui H. să acționeze spre folosul acesteia, explicându-se astfel obligația despre care H. afirmase că o are față de C. în considerarea funcției sale. Astfel, procurorul nu și-a explicat ca "în lipsa unei cereri exprese a inculpatei N.", "H. să formuleze o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească III. în defavoarea contracandidatului său".

Referindu-se și la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 254 alin. (1) C. pen., procurorul a apreciat că C. a cunoscut "modalitatea necuvenită urmare căreia" s-a obținut folosul și că scopul acestuia era legat de cum își îndeplinea aceasta obligațiile.

S-a mai precizat de procuror că din convorbirile înregistrate (și transmise în procesele-verbale excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară și definitiv la 16.03.2015 de către Înalta Curte de Casație și Justiție) a rezultat că inculpata i-a cerut lui H. numirea soțului acesteia prin înlăturarea persoanei contracandidate, având în vedere convorbirea telefonică deja invocată între H. și HHH..

A mai afirmat procurorul "expressis verbis" că în cursul acestei unice convorbiri redată în rechizitoriu dintre H. și HHH. că "inculpatul H. a precizat în mod expres că obligația de a da curs solicitării inculpatei derivă tocmai din funcția acesteia și din atribuțiile pe care le avea în legătură cu bugetul alocat societății TT. SRL".

A mai precizat procurorul că infracțiunea de luare de mită s-a desfășurat din martie 2013 - prima pretindere din partea inculpatei față de H. care i-a transmis lui HHH. aceeași cerere și ianuarie 2014 când folosul a fost efectiv primit de inculpată prin dispoziția nr. x/23.01.2014.

În mod necontestat în cuprinsul rechizitoriului și al Ordonanței completatoare au existat discordanțe evidente legate de momentul comiterii infracțiunii - martie 2013 - ianuarie 2014 în Ordonanță și aprilie 2013 în Rechizitoriu, de la data emiterii dispoziției primarului HHH. nr. 171/23.01.2013 la fila x rechizitoriu, nr. 171/23.01.2014 în Ordonanță, cu relevanță față de încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu și care reclamă ca acțiunea făptuitorului să fie anterioară îndeplinirii/neîndeplinirii actului pentru care făptuitorul primește folosul.

Pe parcursul instrumentării urmăririi penale, abordarea teoretică a încadrării juridice s-a realizat prin referiri succesive la conținutul infracțiunii de luare de mită în condițiile art. 289 alin. (1) C. pen. cât și la conținutul aceleiași infracțiuni reglementat de art. 254 alin. (1) C. pen. (1968) încadrare juridică dată faptei cu care a fost investită Curtea.

Cu titlu de exemplu - se aplică art. 254 alin. (1) C. pen. (1968) dar în rechizitoriu se vorbește de folosul pentru altul, beneficiul folosului necuvenit unei alte persoane decât funcționarul mituit ceea ce se regăsește în art. 289 alin. (1) C. pen. (noul C. pen.).

- Articolul 254 alin. (1) C. pen. (1968) vizează faptele care realizează elementul material al infracțiunii și care au loc anterior sau cel mai târziu concomitent cu îndeplinirea, neîndeplinirea etc. actului privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului public sau cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri, spre deosebire de noul C. pen. unde nu mai există condiția de timp, fiind suficient ca fapta să se săvârșească în legătură cu serviciul celui mituit indiferent de momentul intervenției înțelegerii de mituire;

- se vorbește de "scop" (art. 254 alin. (1) C. pen. în condițiile în care sintagma nu se mai regăsește în art. 289 alin. (1) C. pen., care vorbește de actul "în legătură cu ...").

În vederea exercitării și garantării drepturilor procesuale, cel acuzat, trimis în judecată, în orice fază a cercetării sale, are dreptul de a fi informat despre fapta pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva sa, încadrarea juridică, cu care a fost trimis în judecată (art. 83 C. proc. pen.).

Abordarea descriptivă a infracțiunii în varianta prevederilor art. 289 alin. (1) C. pen. și stabilirea încadrării juridice prin rechizitoriu conform art. 254 alin. (1) C. pen., determină posibile inconveniențe în construirea strategiei de exercitare a dreptului la apărare.

În Capitolul II al rechizitoriului procurorul s-a rezumat, în dovedirea vinovăției inculpatei C., la câteva fragmente selecționate din două declarații de martori (HHH. și GGG.) și redă două segmente selectate după relevanță, din două convorbiri interceptate pe mandat de siguranță națională (excluse la 28.11.2014) și emite presupuneri și supoziții care nu se regăsesc în probatoriul administrat de organele de urmărire penală.

La 30.10.2014, procurorul a comunicat Curții că "rechizitoriul este structurat pe capitole și că descrierea faptelor permite stabilirea facilă și neechivocă a obiectului și limitelor judecății, "reflectă realizarea elementelor constitutive ale infracțiunilor" și eventuale precizări de ordin teoretic sau făcut în secțiunile:

"Încadrarea juridică" .

În Ordonanța din 12.12.2014 s-a precizat, de asemenea, de către procuror că "nu se reglementează prin C. proc. pen., modalitate în care se face identificarea mijloacelor de probă în rechizitoriu, iar art. 382 C. proc. pen. prevede doar că Rechizitoriul cuprinde date referitoare la probe și mijloace de probă, ceea ce presupune, potrivit acestei opinii, excluderea "ab initio" a unei analize sau evaluări a probatorului în raport de faptă, personală, vinovăție etc." în condițiile în care s-au administrat proba cu înscrisuri indicate de Parchet și depuse de inculpată și proba testimonială - audierea martorilor audiați la Parchet, a martorilor propuși de inculpată sau rezultați din dezbateri și încuviințați de instanță.

Probele nu au o valoare prestabilită, ele reprezintă fundamentul material al activității procesuale administrate în contextul judiciar permis de lege, după începerea urmăririi penale.

Organele judiciare, în urma examinării probelor le conferă acestora semnificația ce concurează la aflarea adevărului.

Preanaliza examinării probelor care au condus la parcurgerea diferitelor faze procesuale ori de câte ori s-a justificat de organul de urmărire penală, luarea unei măsuri procesuale legate de persoană, de faptă, de împrejurări și vinovăție, nu împiedică judecătorul ca în baza respectării principiilor oralității, nemijlocirii, contradictorialității, al publicității, a garanțiilor procesuale să procedeze la administrarea unor probe noi, la reevaluarea și verificarea prin readministrare a probelor strânse în cursul urmăririi penale.

Judecătorul trebuie să se asigure că probele îndeplinesc condițiile de legalitate (permise de lege), de relevanță (legate de obiectul cauzei) de concludență (au relevanță), de utilitate (sunt necesare), că ele sunt clare, edificatorii și eficace pentru cercetarea judecătorească (decizia CCR nr. 171/23.05.2001).

În cazul unor probe insuficiente (prin conținut, esență, număr), neclare și contradictorii, a unor probe indirecte a căror valoare nu depășesc nivelul indiciilor și nu sunt determinatorii prin relevanță, în lipsa unei coroborări cu alte probe directe, evidențiate de organele de urmărire penală sau de cel ce le invocă, sunt în măsură să inducă îndoiala asupra valorii lor probatorii în condițiile art. 4 alin. (2) C. proc. pen.

Libera apreciere a tuturor probelor, conferă judecătorului posibilitatea unei evaluări ample, documentate care să conducă, în limitele propriei sale conștiințe, la atingerea scopului procesual penal de aflare a adevărului care să convingă pe cel vizat cât și comunitatea din care provine de consecința actului de dreptate.

Descrierea faptei reținute în sarcina inculpatei N. s-a fundamentat, potrivit precizărilor procurorului, pe fragmente, secvențe din mărturiile a doi martori (HHH. și GGG.), pe segmente apreciate ca relevante de autorul rechizitoriului din două convorbiri telefonice interceptate anterior începerii urmăririi penale a inculpatei în baza mandatelor de siguranță națională, excluse definitiv la 16.03.2015 din materialul probator administrat de Parchet.

Așa cum a rezultat din documentele cauzei, s-a apreciat la nivelul Parchetului că "doar simpla descriere a faptei este suficientă pentru dovedirea vinovăției inculpatei despre care probele vorbesc, de la sine, fără a mai fi nevoie de o analiză sau evaluare în contextul dat din partea procurorului".

Din această perspectivă, enunțarea unor afirmații ca rezultat al trecerii în revistă a unor date, cifre sau exemple de fraze sau crâmpeie de replici despre care se bănuie că au înțelesul conferit de procuror, nu au fost în măsură să dea credibilitate, veridicitate acestora, să dovedească existența unei fapte penale și a vinovăției aceluia inculpat.

Abordarea pe două paliere a pretinsei infracțiuni comise de C. a debutat cu susținerea procurorului legată de felul în care inculpata și-a încălcat atribuțiile de serviciu prin încălcarea C. pen.: a pretins și a primit un folos care s-ar deduce că e necuvenit în sensul art. 289 alin. (1) C. pen., când încadrarea juridică din Rechizitoriu și cu care s-a sesizat Curtea este art. 254 alin. (1) C. pen. cu un conținut infracțional mai puțin extins decât se prevede în C. pen. actual.

S-a afirmat că N. a încălcat C. pen. (cel din 1969) prin faptul că:

- a participat ca membru în comisiile mixte de control, a comisiilor de evaluare sau operative unde desemnarea în calitate de membru se făcea de către președintele Casei de Sănătate la propunerea directorului economic și a șefilor de departamente, deci nu era membru de drept;

- a întocmit rapoartele ulterioare controalelor la care a participat semnate de către toți membrii comisiilor;

- a întocmit NOTE DE FUNDAMENTARE cu privire la cererile formulate de furnizorii de servicii medicale paraclinice de diminuare sau suplimentare a valorilor lunare de contract în vederea încheierii potrivit legii de acte adiționale, inclusiv după suplimentarea sumelor alocate după rectificarea de buget.

Nu a rezultat din Rechizitoriu care sunt elementele care au fost determinate de realitatea obiectivă și în lipsa măcar a unui singur exemplu aplicat, este greu să fundamentezi o judecată pe afirmații care nu au fost verificate și eventual valorificate în concret.

Din actele dosarului a rezultat că județul Mehedinți nu a beneficiat până prin 2007 de nici un fond pentru servicii paraclinice, iar bugetul pe 2013 și pentru acest segment a fost mărit, luându-se în calcul datele comunicate de casele județene de sănătate conform criteriilor stabilite prin legea bugetului nr. 5/2013, Ordinul Ministrului Sănătății și al CNAS, al altor ordine și norme de aplicare la care face trimitere chiar actul de sesizare.

Raportat la acestea, nu a fost suficient de explicit dacă la nivelul CJAS Mehedinți s-au calculat greșit valorile anuale de contract pe anul 2013 pentru vreunul din cei doi furnizori de servicii paraclinice, S.C. EEE. și S.C. TT., câtă vreme nu a existat nicio contestație a niciunuia dintre aceștia și nu s-a făcut trimitere la vreun raport pe subiect din partea Curții de Conturi.

Mai mult, atât la Parchet cât și în instanță, administratorul S.C. EEE. a precizat câteva aspecte ușor verificabile de natură a contura corect raporturile dintre CJAS și cei doi furnizori de servicii paraclinice ori dintre aceștia doi:

- punctajul stabilit de comisia de evaluare la încheierea unui nou contract pentru 2013-2014 a lui S.C. EEE. S.R.L., în urma controlului efectuat în temeiul legii a fost stabilit la maxim;

- decizia de imputație stabilită de CJAS a fost confirmată de Comisia de Arbitraj de pe lângă CJAS prin respingerea contestației lui S.C. EEE.;

- administratorul acestei firme, atât la Parchet cât și în instanță a recunoscut că dotarea cu aparatul RMN, personalul angajat, activitatea doar pe o tură și numai până vineri, precum și existența de deficiențe în folosirea substanței de contrast la investigațiile RMN și evidențele defectuoase din Registrul firmei, au constituit tot atâtea motive să i se mai aplice în timp și alte sancțiuni;

- de la același martor și documentele invocate chiar de procuror, a rezultat ca și S.C. TT. a avut la un moment dat suspendată activitatea, a fost sancționată la rândul său, astfel că S.C. EEE. a angajat la cel moment un al doilea medic specializat în imagistică care lucrase la S.C. TT. până la încetarea activității acesteia;

- la Parchet fiind, martorul a declarat că sumele alocate potrivit legii și suplimentările urmare rectificării de buget depășeau posibilitățile fizice, tehnice de a le folosi și a deconta servicii paraclinice raportate valorilor respective, astfel că legea obliga, în lipsa consumului, bani să fie restituiți la buget, ceea ce nu era în interesul sutelor de pacienți aflați pe listele de așteptare sau să fie redirecționate către celălalt furnizor de servicii paraclinice în procedura prevăzută de lege;

- nu s-au evidențiat sub acest aspect care au fost deficiențele sau actele de favorizare în concret în sistemul de redirecționare a sumelor;

- martorul GGG. a declarat și la Parchet și în instanță că nu avea argumente solide să aprecieze dacă la rezilierea contractului său cu CJAS ar fi putut avea vreun amestec H. cu care nu s-a aflat în niciun fel de relații, nici de dușmănie sau concurență vrășmașă.

Din actele dosarului aflate în volumul 9 al dup nr. x/2013 a rezultat că în 2013 bugetul alocat de CNAS pentru plățile serviciilor paraclinice la Casele Județene de Asistență și Sănătate a crescut substanțial în raport cu anii 2011 și 2012 după cum urmează cu titlu de exemplu:

CJAS Mehedinți: 4322 (2011); 4340 (2012) și 5586 (2013);

CJAS Mureș: 5821 (2011); 5855 (2012) și 6232 (2013);

CJAS Timiș: 12.503 (2011); 12.524 (2012) și 16.137 (2013);

CJAS Bacău: 4774 (2011); 4876 (2012) și 5450 (2013).

Astfel, până în anul 2007 CJAS Mehedinți nu a primit nici un buget pentru plata de servicii paraclinice, ceea ce a determinat încheierea de contracte de către CJAS Mehedinți cu furnizori de Timiș și Dolj (declarație martor GGG. f. x C.A.B.).

Din aceleași documente a rezultat că prin Referatul întocmit de UUU. funcționar al CNAS s-au stabilit criteriile privind repartizarea bugetului pentru serviciile paraclinice din Fondul național Clinic de asigurări de sănătate:

- realizările pe anul 2011, numărul investigațiilor efectuate în 2012, numărul de pacienți de pe listele de așteptare etc.

În altă ordine de idei, rezultă din documentația invocată de procuror că Notele de fundamentare erau întocmite de C., dar avizate de directorul economic, de directorul de relații comerciale și șeful de serviciu, iar propunerea de recontractare viza singurul furnizor de servicii paraclinice rămas pe piață, în condițiile în care se făceau cereri de renunțare la sumele alocate prin contractul încheiat.

Cu titlu de exemplu procurorul a prezentat la filele x dup, cererile formulate de GGG. în numele S.C. EEE.;

- din motive de concediu de odihnă, GGG. renunță la suma de 88.000 RON alocată de CJAS;

- EEE. renunță la suma de 133.500 RON întrucât nu putea fi cheltuită;

- ca urmare a unor probleme tehnice la aparatul RMN, EEE. cere renunțarea la suma de 61.800 RON în vederea redistribuirii;

- cererea formulată de EEE. pentru suma de 10.000 RON (martie 2014) la care se face renunțare pentru imposibilitate de consum, la fel și în iulie 2013;

- în 5.09.2012 pentru încălcarea prevederilor art. 7 lit. x) și a), e) din Contractul de furnizare servicii și a art. 49 alin. (2) lit. c) și g) din Anexa H.G. nr. 1389/2010 s-a operat rezilierea contactului EEE. cu CJAS .

Cereri de redistribuire a formulat, potrivit procurorului și S.C. TT. pentru suma de 70.000 RON din valoarea de contract de 160.000 RON . Între actele enumerate de procuror ca acte doveditoare în cauză a fost și Notificarea CJAS către TT. cu privire la rezilierea contractului cu CJAS întrucât firma nu a respectat art. 4 lit. j) din GH nr. 1714/2008 și art. 7 lit. i) din aceeași hotărâre de guvern .

În nota de probatorii, procurorul a făcut trimitere și la alte documente din volumul 24 al dosarului de urmărire penală (264 file) care atestă că în Nota de fundamentare nr. x/22.01.2014 s-a propus suplimentarea valorii de contract pentru luna ianuarie cu suma de 90.000 RON pentru S.C. TT. iar actul adițional nr. x ianuarie 2014 încheiat cu CJAS a avut la bază art. 250 din Legea nr. 95/2006, H.G. nr. 117/2013, OMS/CNAS nr. 423/191/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice despre care nu s-a afirmat că s-ar fi întocmit cu vreo încălcare a acestor norme.

În considerarea încheierii acestor acte procurorul a invocat listele de așteptare a pacienților individualizați prin nume și CNP, care reprezentau unul din criteriile care se aveau în vedere la redistribuirea sau suplimentarea valorii de contract a oricărui furnizor de servicii paraclinice, inclusiv S.C. TT.:

f. x dup - listă de așteptare februarie 2014 cu 68 pacienți;

f. x dup - listă cu 209 pacienți în așteptare - decembrie 2013;

f. x dup - listă așteptare pacienți cu 171 pacienți în așteptare - noiembrie 2013;

f. x dup - listă așteptare cu 180 pacienți în așteptare - octombrie 2013;

f. x dup - listă așteptare cu 241 pacienți în așteptare - septembrie 2013.

Cu titlu de exemplu, procurorul a indicat adresele prin care S.C. TT. comunica lunar către CJAS programul, graficul de activitate al medicilor, se referă la Raportul de evaluare al președintelui comisiei de evaluare VVV. cu privire la TT. .

Documentele detaliate de procuror în volumul 26 (370 pag) a atestat faptul că S.C. TT. a fost supus unor controale numeric mai multe decât cele ce privesc S.C. EEE..

Tot din aceste înscrisuri a rezultat că reprezentantul S.C. TT. administratorul firmei din 2.10.2010 E. transmitea, la cerere, către CJAS, Note de relații cu privire la:

- investigații înregistrate fără respectarea cronologiei;

- un bilet de trimitere raportat cu alt CNP - o investigație în valoare de 447,84 RON refuzată la plată;

- ștersături și modificări în Registrul de lucru la poziția 318/2012, aspecte sancționate cu retragerea serviciilor respective de la finanțare;

- retragere de la finanțare a sumei de 5428 RON în baza Raportului de control din aprilie 2012 ca măsură sancționatorie .

În procesele-verbale încheiate de echipele de control (controlată inopinat sau tematic, operativ) s-au constatat nereguli la biletele de trimitere (proces-verbal nr. x/11.05.2012 - f. x dup) s-au consemnat deficiențele și chiar s-a prelungit controlul (adresa x din 25.04.2012 - cu prelungire control la 27.04.2012 - f. x dup).

Dintre controalele CJAS la TT. procurorul a mai reținut că:

- echipa de control făcea sondaj telefonic printre beneficiarii serviciilor paraclinice (Raportul de control 1.11.- 30.11.2013 - f. x dup);

- întocmea procese-verbale de constatare lunare - procesul-verbal din 16.12.2013 pentru luna noiembrie 2013 întocmit de WWW. și C., procesul-verbal din 14.11.2013 pentru luna octombrie 2013, întocmit de WWW. și XXX. în care nu s-au constatat deficiențe la S.C. TT.;

- se organizau controale operative, minuțioase atât la S.C. TT. cât și la FEE. la care nu s-au constatat deficiențe (Raport de control din 21.08.2013, 11.11.2013 - f. x și 186 - vol. 26 dup);

- echipa de control din care a făcut parte și C. a consemnat în procesele-verbale din ianuarie 2013 și 13.02.2013 verificările prin sondaj a imaginilor stocate în arhiva electronică .

Procesele-verbale și Rapoartele comisiei de control din iunie 2013, mai 2013, martie 2013, februarie 2013, 23.08.2013, din care C. nu a făcut parte, nu au consemnat deficiențe la S.C. TT. .

Prin exemplele reținute de procuror și indicate la filele x dup, a rezultat că directorul economic YYY. făcea propuneri pentru membrii Comisiei de control conform art. 3.3.1. din Anexa 39 a Ordinului 610/19.07.2011, ulterior directorul economic KKK..

În rechizitoriu probele au fost evidențiate descriptiv nu analitic doar secvențial și cât au relevanța dorită de procuror să exprime în ce măsură se dovedește actul ilicit. Or, în această manieră, lipsește judecătorul de probabilitatea evaluării probatoriului în contextul lui integral, ceea ce poate conduce și la un adevăr denaturat.

Reducerea probatoriului doar la o mărturie testimonială și doar la câteva fraze și ele secvențiale dintr-o convorbire telefonică (exclusă definitiv la 16.03.2015) al cărei conținut este denaturat din perspectiva în care este abordată și ignorarea probatoriului amplu administrat în instanță în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate nu au putut determina o apreciere echidistantă valoric și în măsură să conducă la aflarea adevărului.

Din convorbirea dintre H. și N. nu a rezultat că aceasta din urmă furniza informații despre firma concurentă a S.C. FEE. lui H., ci dimpotrivă că habar nu avea dacă și când și ce cereri depusese sau nu, acest furnizor de servicii paraclinice, discuția rămânând la nivelul de "bârfe"; în opinia Curții și dacă interceptările în temeiul Legii nr. 51/1991 nu ar fi fost excluse, nu ar fi putut să dea rang de probă judiciară, unor rumori care circulau în mediul public sau pe culoarele CJAS.

Încă de la audierea de la parchet, C., GGG. și apoi în instanță, alături de martora TTT. au explicat că renunțarea la decontarea numai de 61.000 RON către S.C. FEE., la puțin timp după încheierea contractului pe 2013 cu CJAS, s-a datorat defectării aparatului RMN al firmei, iar completarea unei cereri de renunțare la plata acelei sume dactilografiate de N. pe computerul său semnată și înregistrată la firmă, nu a constituit nicidecum o presiune a lui N. asupra determinării lui GGG. să renunțe la acea sumă.

GGG. a precizat că din oboseală, după lungi ore de așteptare pentru audiere la Parchet, nu a mai obiectat la consemnările comisarului SSS. care a adăugat la cele declarate de martor, faptul că i s-ar fi sugerat de N. cererile de renunțare ca să favorizeze pe S.C. TT.. Că acesta e adevărul rezultă și din fragmentul declarației lui GGG. din Rechizitoriu unde a afirmat că i-a cerut el însuși, sub semnătura lui, pentru a nu se mai deplasa la firma lui N., să-i redacteze cererea de renunțare la alocarea sumei respective.

Spre finalul declarației în vădită contradicție cu cele anterior consemnate s-a arătat că declarațiile de renunțare ale lui GGG. s-au dactilografiat de fiecare dată pe calculatorul lui N..

Or, dacă așa au stat lucrurile, procurorul cu ocazia unei percheziții informatice s-ar fi putut verifica aceste afirmații dacă prezentau credibilitate. În cauză s-au dispus mai multe percheziții domiciliare, dar în dosar nu se face nicio referire ca substanță, relevanță ori eficiență.

În dosarul nr. x/2013 s-au efectuat 68 de percheziții (!)

Existența în sertarul biroului lui N. (percheziție din 2.04.2014) a unei Note de fundamentare și a unui proiect privind suplimentarea de fonduri au fost invocate fără însă să se precizeze dacă acestea erau susceptibile ca fiind acte ilicite sau documente în lucru.

În ceea ce privește desemnarea lui C. în comisiile de control, operative, de evaluare etc, în calitatea sa de consilier specializat în activitatea furnizorilor de servicii medicale, paraclinice, aceasta se realiza de șefii ierarhici (aproximativ 4) și din nici un document sau mărturiile testimoniale ori ale celorlalți inculpați, nu a reieșit că s-au constatat deficiențe în activitatea acestuia, că a efectuat acte care să favorizeze pe vreunul dintre furnizorii de servicii, nu s-au înregistrat reclamații, sesizări inclusiv în cauza de față (martor TTT.). S-a invocat existența unor controale formale exclusiv puse în sarcina lui C..

Evaluând din perspectiva unei analize coerente probatoriile administrate de către Parchet, readministrate în instanță, completate cu probe cerute de apărare și cele rezultate din dezbateri, administrate la rândul lor în aceleași condiții de oralitate, contradictorialitate și nemijlocit, Curtea a apreciat că nu s-a dovedit în vreun fel că C. prin activitatea depusă, și-a încălcat atribuțiile de serviciu și a săvârșit acte favorizatoare la adresa vreunuia dintre cei doi furnizori de servicii paraclinice, singurii din județ, S.C. TT. ori S.C. EEE. S.A..

Probele astfel coroborate nu au dovedit că N. a îndeplinit acte în cadrul atribuțiilor de serviciu în măsură să-l favorizeze pe H. căruia se afirmă că i-a pretins să-i aducă un folos pe care l-a și primit și care este necuvenit.

Procurorul în Ordonanța din 12.12.2012 a precizat că, din probe indirecte, C. ar fi avut inițiativa unei înțelegeri cu H. anterioară demersurilor acestuia de a-i procura folosul pretins.

Tot procurorul a explicat că nu s-ar putea înțelege altfel cum ar fi acționat H. dacă N. nu-i cerea să obțină pentru aceasta (reglementare conform art. 289 alin. (1) C. pen. și nicidecum art. 254 alin. (1) C. pen.) folosul configurat în promovarea soțului său într-o funcție de conducere printr-o cerere expresă.

S-a mai afirmat în Rechizitoriu că C. i-a cerut lui H. ca numirea soțului său să se realizeze în noua funcție prin înlăturarea contracandidatului său.

S-a afirmat în mod categoric că N. știa modalitatea în care urma soțul acesteia să devină șef de serviciu - prin influența și acțiunea unui om politic notabil și nu datorită performanțelor personale ale acestuia.

Au existat inadvertențe legate de data în care se pretinde comiterea infracțiunii de luare de mită de către C. martie 2013 sau aprilie 2013, iar momentul primirii folosului pretins (numirea soțului în funcția

temporară de șef serviciu, cu o salarizare mărită) este menționat la 23.01.2013 sau 23.01.2014 când primarul orașului Drobeta Turnu-Severin a emis dispoziția nr. 171.

Susținerea acestor acuzații, în Rechizitoriul s-a fundamentat pe două segmente din două fragmente de convorbiri interceptate (excluse definitiv la 16.03.2015) selectate pentru relevanța lor de procuror și declarația martorului HHH., grefată pe conținutul conversației telefonice sus amintite.

În cauză s-au audiat mai mulți martori; III., viceprimarul orașului Drobeta Tr. Severin PPP, LLL. și directorul JJJ., HHH..

Nici în concluziile orale, nici scrise, cu ocazia dezbaterilor, procurorul nu a făcut nicio referire la probatoriile administrate, respectiv readministrare în instanță, oral, nemijlocit și în condiții de contradictorialitate, rezumându-se doar la unele din probele administrate de Parchet.

Și în situația în care judecătorul de cameră preliminar n-ar fi exclus la 28.11.2014 convorbirile telefonice interceptate în temeiul Legii nr. 51/1991 transcrise în procese-verbale, măsură confirmată prin încheierea penală nr. .339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție acestea nu ar fi corespuns valenței atribuite în Rechizitoriul pentru următoarele motive:

- declarațiile martorilor concură între ele, nu sunt discordante ci se confirmă și reconfirmă reciproc;
- fără a retracta afirmații din declarația dată de HHH. la Parchet, acesta a detaliat, a făcut precizări și a explicat logic și veridic aspectele legate de discuțiile telefonice cu H. cu III., JJJ. etc.

Contextul general ce decurge din declarațiile celor audiați sub prestare de jurământ s-a referit la următoarele:

- III. a funcționat în cadrul Primăriei orașului Drobeta Tr. -Severin în cadrul unei direcții a acestuia, ocupând din 2.12.2013 temporar, o funcție de șef serviciu prin delegare;
- N. este apreciat la nivelul conducerii de directorul JJJ., de primar, viceprimar, are o pregătire superioară, cursuri post universitare, masterat etc;
- potrivit declarației martorului PPP. la nivelul Primăriei s-a luat decizia înființării a trei servicii cu numirea temporară a trei șefi de serviciu și între aceste trei persoane, conducerea a hotărât să-l aibă în vedere pentru Serviciul Asistență Contribuabil pe III.;
- având în vedere specializarea sa, III. a încercat să-l contacteze pe primar, mai greu abordabil, sfătuit și de viceprimar, să dispună numirea sa la Serviciul de taxe și impozite, întrucât celălalt serviciu presupunea studii și pregătire juridică;
- simpatizant și apoi membru PP., a apelat, după o ședință de partid a PP. într-un grup de persoane în care se aflau între alții și H., PPP, LLL. să poată avea acces la o întrevvedere cu primarul care în general discuta doar cu șefii de departamente;
- la momentul interpelării lui N., procedura înființării celor trei servicii, persoanele avute în vedere pentru cele trei funcții temporare de șefi de secție erau deja într-o fază de definitivare, directorul JJJ. conducând acest departament ce urma să aibă o nouă organigramă;

- în acest context, dintre cei prezenți, H., așa cum obișnuia cu mulți care solicitau câte un sprijin pentru probleme de familie, sănătate sau civice, pentru repararea unui drum județean din comuna acestuia i-a spus lui N. să-l caute într-o zi-două;

- potrivit martorului PPP., N., în prezența acestuia, a avut o discuție cu primarul cu privire la serviciul la care să fie numit temporar șef, primind încurajări și aprecieri că va face față specificului acestui serviciu și va avea tot sprijinul primarului, viceprimarului - juriști în problemele juridice. N. nu a invocat numele lui H. sau că ar veni recomandat de acesta;

- din probe mai rezultă că într-o discuție dintre N. și H., cel din urmă i-a replicat că "N. urma să fie șef de serviciu acolo unde avea să hotărască primarul".

În Ordonanța din 12.12.2014 s-au făcut afirmații ferme că numirea lui N. în funcția de șef serviciu s-a datorat exclusiv demersurilor lui H., folosindu-se de calitatea acestuia de lider de partid. El i-a cerut lui HHH. să-l numească într-o funcție de conducere, invocând că ar avea o obligație față de acesta.

În ce privește activitatea de lider de partid a lui H. care să se fi manifestat la nivelul primarului HHH., membru al altui partid nu și-a găsit un suport probator credibil și nici nu a existat în dosar alte probe care să confirme această alegație.

HHH. a fost audiat la Parchet în relația cu interceptarea unei convorbiri dintre acesta și H., despre care, în măsura în care și-a amintit, a făcut câteva precizări relevante:

- în ce privește recomandarea lui H. pentru N., acesta l-a privit ca un profesionist în măsură să conducă un serviciu temporar;

- HHH. a arătat în declarațiile date și care nu contrazic în mare măsură afirmațiile din fazele procesuale anterioare, ci mai curând clarifică contextul acestora, că: indiferent ce i-ar fi solicitat H., HHH. ar fi dispus după cum deja se decisese în forul conducerii Primăriei unde un cuvânt important îl avea directorul JJJ.; dintre cele trei persoane vizate pentru funcțiile temporare de șef serviciu, JJJ. vroia ca la Serviciul de taxe și impozite să fie numită o persoană bine pregătită profesional în domeniu, pe III. la Serviciul Asistență Contribuabil;

- HHH. și la Parchet și în instanță a arătat că nu știa cine este și unde lucra soția lui N., aflând că aceasta ar fi lucrat la Casa de Sănătate după ce a devenit publică cauza judiciară a lui H.;

- HHH. a declarat procurorului că nu își amintește ca H. să-i fi spus că acesta ar fi avut obligații față și de soția lui N. și în nici un caz nu avea cunoștințe despre așa ceva, declarație susținută și în fața Curții fără să existe probatorii care să-i infirme afirmațiile.

Din coroborarea acestor probe a rezultat că:

- recomandarea lui H. pentru N. către primarul HHH. a venit într-un context în care la nivelul conducerii Primăriei se clarificase ce servicii urmau să se înființeze și cine, temporar, urma să le conducă, între aceștia și III.;

- replica lui H. că N. urma să ocupe funcția de conducere pe care o va dispune primarul vine să confirme că deciziile erau tranșate deja, anterior apelului său telefonic.

Acesta era apreciat profesional, avea vechime în muncă și îndeplinea condițiile pentru a ocupa o astfel de funcție, inclusiv o remunerație corespunzătoare (decizia nr. 3413 din 2.12.2013 conducea deja un

serviciu), ceea ce infirmă susținerile din rechizitoriul că numirea sa în noua funcție de conducere s-ar fi datorat nu competențelor sale profesionale ci a intervenției unui lider de partid;

- inducerea ideii autorității de partid a lui H. față de HHH. nu este operantă întrucât HHH. era membrul altui partid și astfel este îndoielnic că eventualul său demers să fi contribuit "exclusiv" la numirea în funcție a lui N.;

- problema nu era numirea în funcția de conducere, ci doar a serviciului ce urma să-l conducă (toate cele trei servicii erau plătite la același nivel);

- directorul JJJ. era cea care decidea unde fiecare dintre cele trei persoane urmau să funcționeze ca șefi; nu rezultă din nicio probă, ca H. să o fi abordat-o pe această directoare cu aprecieri referitoare la N. sau pentru a fi înlăturat un presupus contracandidat care nu rezultă să fi existat; cei vizați pentru cele trei posturi erau din start propuși pe funcțiile apreciate drept corespunzătoare pregătirii, experienței fiecăruia.

Din nicio probă nu a rezultat că C. ar fi avut vreo implicare în numirea soțului său în funcția de șef serviciu.

Martorii nu o cunoșteau, nu aveau informații despre funcția ei de execuție (deci nu de decident) de consilier în CJAS.

Nu a rezultat și nici procurorul nu a identificat acele probe indirecte (indicii) care să conducă la ideea ca N. l-a abordat pe H. să se folosească de funcția acestuia pentru ca prin demersurile lui să fie numit soțul, într-o funcție de conducere mai bine plătită. Nici alte probe nu au fost în măsură să le completeze dacă ele ar exista.

Și atunci cuvintele de apreciere ale lui H. intervenite în contextul dat, au rămas doar cu valoarea de apreciere între alte aprecieri care nu au o menire determinantă și nu depășesc nivelul unui gest moral.

N. a fost numit în funcție în considerarea calităților sale profesionale și nu în considerarea unei influențe de partid.

Cum din amplul material probator nu a rezultat că C. ar fi avut inițiativa de a încheia o înțelegere cu H. să-și încalce atribuțiile de serviciu să efectueze un act ilicit de favorizare a firmei S.C. TT. ce aparține familiei acestuia, de a pretinde un folos necuvenit, de a primi acest folos, direct sau indirect, Curtea, în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. va achita pe inculpata C. pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 alin. (1) C. pen. (1968) coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (fapta descrisă în Capitolul II - f. x R nu există).

*

* *

IV. Prin rechizitoriul nr. x/2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a trimis în judecată la 28.07.2014 în stare de libertate, pe inculpata D. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 5 C. pen. (Capitolul II - fila 133R).

În Capitolul II al rechizitoriului procurorul a descris activitatea pretins infracțională a inculpatului H. și a mai multor inculpați legate de efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, comise în legătură cu activitatea TT. S.R.L. și ZZZ. S.R.L..

În rechizitoriul s-a afirmat că "inculpatul H. controlează în fapt activitatea comercială a S.C. TT. S.R.L., pe care o administrează în fapt; această societate are ca obiect de activitate prestarea de servicii medicale (paraclinice) în cadrul unui laborator de investigații medicale cu rezonanță magnetică nucleară (RMN) din Drobeta Turnu-Severin.

S-a afirmat în rechizitoriul că H. și-a folosit influența conferită de calitatea sa de președinte al organizației județene Mehedinți a PP. pentru a determina mai mulți funcționari publici de la Casa Națională de Asigurări de Sănătate și de la Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul obținerii folosului urmărit de acesta.

Societatea TT. a decontat de la Casa Județeană - CJAS Mehedinți 3.595.762 RON și H. a acționat în 2013 să creeze premisele decontării de sume mai mari, prin două modalități:

- influențarea repartizării de CNAS a fondurilor destinate serviciilor medicale paraclinice către CJAS Mehedinți (la aprobarea bugetului pe anul 2013 și cu ocazia rectificărilor bugetare) și
- direcționarea celei mai mari părți a sumelor alocate către CJAS Mehedinți pentru servicii paraclinice (peste 64% din totalul acestor sume) către TT. S.R.L..

Procurorul a afirmat că H. și-a folosit influența sa față de D. - președinte al CJAS Mehedinți și față de C. - consilier principal al CJAS Mehedinți.

Procurorul a susținut că H., folosindu-și influența de președinte al PP. Mehedinți a promis și a procurat pentru soții celor două funcționare foloase constând în numirea acestora în funcții în cadrul administrației publice.

Procurorul a reținut că cele două funcționare de la CJAS Mehedinți și-au exercitat atribuțiile de serviciu, în sensul favorizării societății controlate de către H. .

Pe parcursul Capitolului II al rechizitoriului, până la dosar, doar s-a menționat numele inculpatei IIII. de 10 ori și încă de 3 ori în paginile 123-133.

În ceea ce o privește pe D. s-a redat la filele x declarația secvențială a martorului GGG., iar la filele x (convorbire din 3.04.2013), 101 (convorbiri din 12.04.2013, 13.04.2013), 106 (sms din 11.11.2013), 110 (convorbire din 4.06.2013), 111 (convorbire din 17.06.2013), 112 (convorbire din 17.06.2013), 113 (convorbire din 21.06.2013), 125 (convorbire din 27.02.2013), 127 (convorbire din 1.03.2013) s-au redat, fragmente, apreciate ca fiind mai relevante, secvențe din convorbiri telefonice inițiate de H. către D., interceptate pe baza mandatului de siguranță națională nr. x/15.02.2013 și prelungit ulterior, emis la cererea Serviciului Român de Informații prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și autorizat de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pentru motivele amplu detaliate în încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin încheierea nr. 339 din 16.03.2015 a Î.C.C.J., judecătorul de cameră preliminară a exclus din probatoriu interceptările realizate în baza mandatului de siguranță națională despre care, în preambulul prezentării activității infracționale a fiecărui inculpat, Curtea a făcut o referire globală, inclusiv cu privire la incidența deciziei nr. 51/2016 a CCR în materie.

Cu ocazia aprobării Legii bugetului de stat nr. 5/2013, AAAA. - președintele CNAS a aprobat prin Hotărârea nr. 5/2013 criteriile de repartizare a Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, dintre care, unele au fost apreciate ca fiind singurele cu relevanță - egalizarea puterii de cumpărare a serviciilor medicale de același tip și numărul asiguraților pe case de sănătate.

Raportat la aceste criterii, procurorul a considerat că față de datele statistice prezentate, niciunul dintre aceste criterii nu erau de natură a avantaja județul Mehedinți. Din suma alocată caselor județene de sănătate - 288.890.000 RON județului Mehedinți i s-a alocat 4.200.000 RON, respectiv 1,45% din suma alocată la nivel național pentru serviciile paraclinice.

În Rechizitoriu se afirmă că după aprobarea bugetului (Legea nr. 5/2013) repartizat județului Mehedinți într-un mod favorizator a susținut procurorul, H. a convocat-o pe D. - președinte CJAS Mehedinți pentru a discuta cu privire la contractul ce urma să-l încheie TT. S.R.L. cu CJAS pentru furnizarea de servicii medicale în 2013.

D. la 12.04.2013 îi aduce la cunoștință, s-a afirmat în rechizitoriu, că primise de la CNAS bugetul pentru anul 2013, iar finanțarea pentru serviciile paraclinice era superioară cele asigurate pentru alte domenii medicale .

Procurorul a susținut că la 13.04.2013 a avut loc o discuție cu H. care confirmă că D. l-a determinat pe GGG. căruia îi aparține S.C. EEE. S.R.L. (servicii paraclinice) să accepte încheierea unui contract cu o valoare inferioară, astfel încât să favorizeze interesele TT. S.R.L. și contractul ce urma, să-l încheie să poată avea o valoare mai mare.

CJAS Mehedinți a încheiat la 23.04.2013 cu S.C. TT. S.R.L. reprezentate de D. și respectiv E., contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală de specialitate din ambulatoriu pentru specialitățile paraclinice (nr. 383 din 23.04.2013), cu valabilitate de la 1.05.2013). Suma anuală contractată a fost de 2.080.601,71 RON reprezentând 48.74% din suma repartizată pentru servicii paraclinice pe întreg județul Mehedinți; ulterior, prin acte adiționale această sumă a fost suplimentată.

Prevederile contractului, a precizat procurorul în rechizitoriu au fost conforme unui contract cadru stabilit de CNAS și între clauze se prevedea să fie doi medici angajați ai societății, cu un program zilnic de câte 6 ore zilnic, de luni până sâmbăta să fie asigurată prezența unui medic de radiologie și imagistică medicală și furnizorul de servicii medicale să respecte criteriile de calitate a acestora furnizate sub sancțiunea rezilierii de drept a contractului, a unui avertisment, urmat de diminuarea cu 10% a contravalorii serviciilor medicale aferente lunii respective și în final de reziliere de drept a nerespectării celorlalte obligații.

Procurorul a afirmat că TT. S.R.L. nu a respectat aceste prevederi contractuale și D. nu a dispus măsuri efective de control, măsuri prin care să se constate deficiențele (precizează procurorul de caz că "se observă cu evidență că TT. S.R.L. raporta și solicita decontarea unui număr de investigații superior celui care putea fi realizat fizic în timpul programului de lucru") ce ar fi impus rezilierea contractului cu CJAS Mehedinți.

Sub acest aspect, procurorul a invocat declarațiile date la Parchet de martorii BBBB., CCCC. și DDDD., asistenți medicali și secretara laboratorului RMN din care s-a reținut că:

- interpretau rezultatele investigațiilor ulterior efectuării acestora;
- medicii EEEE. și FFFF. erau plătite, cu sume mult mai mari decât ceea ce era prevăzut în contractele lor de muncă;
- investigațiile se făceau în mod superficial pentru a cuprinde numărul cerut pentru plafonul lunar;
- se depuneau spre decontare bilete de trimitere cu investigații efectuate altor persoane decât cele indicate în biletul de trimitere;

- medicul neurolog GGGG. elibera cea mai mare parte a biletelor de trimitere depuse spre decontare, el desfășurându-și activitatea într-un cabinet pentru a cărui folosință nu plătea nimic.

Procurorul a apreciat că s-au dispus controale de către CJAS la TT. S.R.L. cu un caracter pur formal, procesele-verbale de constatare întocmite având un caracter stereotip, identice, în fiecare lună, și fără constatarea de deficiențe (procesele-verbale din 14 mai, 17 iunie, 15 iulie, 13 august, 14 octombrie, 14 noiembrie, 15 decembrie 2013). Componenta echipelor de control, a fost, precizează procurorul de fiecare dată aprobată de D..

Dintr-un sms din 11.11.2013 (interceptat tot prin mandat de siguranță națională) procurorul a tras concluzia că un funcționar al CJAS Mehedinți comunica lui D. - președinte al CJAS propuneri de membrii în echipele de control ceea ce consfințește faptul că aceasta exercita un control efectiv atât asupra furnizorilor de servicii medicale supuși controlului, cât și asupra componenței echipelor de control.

D. a fost numită în anul 2012 președinte al CJAS Mehedinți de președintele Consiliului Județean Mehedinți, H..

În afara S.C. TT. S.R.L., în Drobeta Turnu-Severin nu a mai existat decât un singur prestator de servicii medicale RMN - S.C. EEE. S.R.L., administrator GGG..

După numirea în funcția de președinte a CJAS Mehedinți, D. a dispus un control la S.C. EEE. S.R.L.; în 30.04.2013 s-a încheiat un contract nou (nr. x/30.04.2013) cu o valoare anuală de 553.614,29 RON (69.201,79 RON lunar) reprezentând 26,6% din valoarea contractului încheiat pentru aceleași servicii cu S.C. TT. S.R.L..

Audiat ca martor la urmărirea penală, GGG. a declarat în ce o privește pe D. următoarele:

- D. a fost numită președinte al CJAS Mehedinți la 1.08.2012 de H., președinte al Consiliului Județean Mehedinți;

- în luna august Corpul de Control al CJAS Mehedinți a făcut, timp de două săptămâni un control la S.C. EEE. S.R.L., care anterior numirii lui D. mai fusese supusă unui alt control. Controlul din august 2012 a vizat activitatea societății din martie 2010 - martie 2012 cu aceleași obiective ale controlului dispus de I. în iulie 2012.

În urma controlului, la 5.09.2012 s-a reziliat contractul dintre CJAS și Societatea EEE. care a fost obligată la plata sumei imputate de 105.000 RON, act de control contestat la CNAS, cu suspendarea executării sumei imputate.

În septembrie 2012 GGG. a depus la CJAS Mehedinți, documentația necesară contractării de furnizare de servicii paraclinice (RMN) pentru anii 2013-2014 cu o estimare de 72.000 RON.

La invitația lui D., prin C. de la Serviciul Contractări paraclinice, GGG. a avut o discuție cu aceasta cu privire la suma solicitată despre care a fost întrebat cum a fost stabilită, după ce criterii; GGG. a apreciat că suma solicitată era rezonabilă și că a calculat-o conform istoricului ultimului an de decontare.

În vederea contractării, D. l-a anunțat că a venit la sediul societății o comisie de evaluare din cadrul CJAS Mehedinți pentru a stabili dacă îndeplinea criteriile menționate de GGG. în documentație.

Comisia de evaluare compusă din dr. FFF. și C., după verificare (personal angajat, aparatul RMN, investigații operaționale), au stabilit un punctaj care a stat la baza contractului încheiat la 30.04.2013

între CJAS reprezentat de D. și GGG. reprezentant al S.C. EEE. S.R.L., pentru servicii medicale paraclinice și suma de 69.201 RON lunar.

Martorul a precizat că la o lună de la semnarea contractului, în mai 2013, printr-o cerere depusă la Registratura CJAS Mehedintzi, a solicitat, în baza unei adrese, redistribuirea sumei de 61.800 RON aferentă lunii mai pentru lunile următoare.

A mai precizat GGG. că la o săptămână de la încheierea contractului cu CJAS, aparatul RMN s-a defectat, necesitând o perioadă mai lungă de reparații.

În aceeași declarație s-a arătat că în lipsa activității S.C. EEE. S.R.L. pentru motivele arătate, rămânea un singur furnizor de servicii paraclinice RMN, în Drobeta Turnu-Severin și anume S.C. TT. S.R.L. care se știa că aparține lui H. .

Din materialul probator apar situații contradictorii care au confirmat justetea măsurilor dispuse de D. la începerea formalităților în vederea încheierii unui nou contract CJAS și EEE.

Comisia de evaluare a stabilit o valoare anuală de contract de 69.201 RON mai puțin decât evaluase firma - 72.000 RON, dar la punctaj maxim necontestat.

La o săptămână de la încheierea contractului s-a defectat pentru mult timp aparatul RMN al S.C. EEE. astfel că potrivit legii GGG. a trebuit să anunțe că nu poate utiliza 61.800 RON, sumă ce a fost direcționată, tot conform legii, spre redistribuire.

Procurorul a afirmat că D. "a continuat, după încheierea contractelor cu TT. și EEE. să-și exercite atribuțiile de serviciu în vederea favorizării TT. și defavorizării corelative a EEE. SRL".

D., s-a reținut în Rechizitoriu, după cererea din 27.05.2013 a lui EEE. de redistribuire a sumelor pentru investigații neefectuate, a aprobat Nota de fundamentare întocmită de C. prin care se propunea recontractarea sumei de 61.800 RON către TT. S.R.L. care la rândul ei, înaintase la 7.06.2013 o cerere de suplimentare a valorii anuale de contract și a valorii aferente lunii iunie 2013; în baza aceleiași Note, în aceeași zi, s-au încheiat acte adiționale cu cei doi furnizori de servicii medicale paraclinice.

Procurorul a precizat că toate actele adiționale încheiate de CJAS și TT. S.R.L. au fost semnate de către D. ca președinte al CJAS în baza referatelor efectuate de C.. Se mai arată că în această modalitate s-a alocat, prin act adițional, pentru luna iunie 2013 în plus 209.640 RON prin diminuări corelative ale valorilor alocate lui TT. pentru lunile noiembrie și decembrie.

La 27.08.2013 HHHH. președintele CNAS a alocat CJAS Mehedintzi pentru servicii paraclinice suma suplimentară de 936.000 RON, adică 2,74% din suma suplimentară alocată la nivel național caselor județene de asigurări de sănătate (36.625.500 RON) în condițiile în care în județul Mehedintzi sunt doar 1,21% din numărul de asigurați de la nivel național.

A rezultat din Rechizitoriu că, prin alocarea suplimentară, suma inițial aprobată pentru județul Mehedintzi pentru servicii paraclinice a ajuns la 5.204.000 RON, cu o creștere de 21,93%.

Din referatul din 27.08.2013 aprobat de președintele CNAS a rezultat că au fost avute în vedere drept criterii generice de repartizare: numărul de asigurați, costul/asigurat la nivel național, propunerile caselor județene de sănătate cu privire la necesarul de credite bugetare și de angajament până la sfârșitul anului.

Procurorul a susținut că sumele suplimentare alocate CJAS Mehedintzi și cele din noiembrie 2013 au fost direcționate de inculpata D. exclusiv către TT. (societate controlată de H.).

În rechizitoriul s-a făcut afirmația că "pentru a putea realiza această alocare a fondurilor exclusiv către societățile controlate de către H. și să se dea totodată o aparență de legalitate acestei operațiuni în fiecare lună, D. repartiza inițial sumele lunare suplimentare către ambele societăți furnizoare de servicii paraclinice, după care C. solicita administratorului S.C. EEE. S.R.L. să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate, redistribuite către TT. SRL". Procurorul face trimitere la acte adiționale încheiate la 28.08.2013, la 11.09.2013 (la cererea lui TT. din 2.09.2013), la 18.10.2013 (după cererea de redistribuire făcută la 14.10.2013 de EEE.), la 31.10.2013, care au condus fiecare la sume alocate pentru lunile august și septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie și care au avut la bază referatele încheiate de C..

După o nouă rectificare bugetară, la 12.11.2013 s-au încheiat acte adiționale cu fiecare din cele două societăți furnizoare de servicii paraclinice pe baza notelor de fundamentare întocmite de C. suplimentându-se sumele alocate pentru fiecare societate pentru luna noiembrie 2013.

D. a semnat actul adițional prin care s-a alocat firmei TT. pentru luna decembrie 2013 o sumă suplimentară, după ce EEE. la 26.11.2013 a anunțat că nu putea utiliza suma alocată suplimentar în 12.11.2013.

La 30.12.2013 CJAS a încheiat câte un act adițional cu fiecare din cele două firme prin care s-a prelungit perioada de valabilitate pentru ianuarie - martie 2014 a contractelor încheiate cu CJAS Mehedinți.

Cererile EEE. de diminuare a valorii anuale de contract, pentru neutilizarea sumelor alocate pentru investigații erau urmate de încheierea, pe baza notelor de fundamentare întocmite de C. și aprobate de D., de acte adiționale sub semnătura președintelui CJAS cu TT. pentru lunile următoare.

În rechizitoriul s-au redat fragmente din declarația lui GGG. prin care acesta recunoaște că programul lui de lucru nu-i permitea să utilizeze suma prea mare alocată după rectificarea bugetară din septembrie 2013, că a formulat mai multe cereri de renunțare la sumele alocate pentru redistribuirea lor de către CJAS Mehedinți.

Martorul a mai afirmat că cererile de renunțare la sumele de bani alocate acestuia după septembrie 2013 erau întocmite pe calculator de C. și semnate de martor.

În opinia acestuia, era evident că IIII. cunoștea acest lucru, era informată de N. și că exista posibilitatea realocării lor către alți furnizori de servicii în județ.

Martorul a arătat că în urma verificărilor efectuate de către Comisia de evaluare, i se stabilise punctajul maxim, cu drept de decontare suma de 69.201 RON lunar, el realizând un plafon maxim de 180.000 RON prin efectuarea de investigații RMN doar într-o lună din întregul parcurs temporal al activității de investigații.

Între filele x rechizitoriul, procurorul a prezentat "demersurile întreprinse de către H. în vederea asigurării de foloase pentru numiții IIII. și III., soții celor două funcționare din cadrul Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți".

Organul de urmărire penală, a afirmat că H. și-a folosit autoritatea și influența conferite de calitatea de președinte al Consiliului Județean Mehedinți și de președinte PP. Mehedinți în vederea obținerii de foloase necuvenite pentru numitul IIII. și a o determina astfel pe D. - președinte al CJAS Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul acestuia.

În rechizitoriul, s-a arătat că H. și-a folosit autoritatea și influența și a făcut demersuri începând cu luna februarie pentru ca IIII. să fie mutat de JJJJ. (director executiv al Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara) apoi să fie menținut într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului

Vamal Porțile de Fier 1, să determine numirea acestuia în funcția de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier I, demers care nu a dus la realizarea acestui scop.

În acest ultim deziderat, folosindu-și influența și autoritatea, H. a reușit la 13.06.2013 să determine schimbarea lui KKKK. din funcția de șef Biroul Vamal.

Procurorul a susținut că toate aceste demersuri le-a făcut H. pentru ca D. să-și exercite atribuțiile de serviciu pentru favorizarea societății TT. S.R.L. care urma să încheie contractul de prestări de servicii medicale pentru 2013 cu CJAS Mehedinți .

S-a consemnat în Rechizitoriu următoarele:

- la 15.02.2013 IIII. e transferat din funcția de consilier juridic al comunei Șimian (județul Mehedinți) în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal Reșița - Direcția Județeană pentru accize și operațiuni vamale Caraș-Severin);

- la 25.02.2013 se dispune mutarea temporară a lui IIII. începând cu 27.02.2013 până la 30.06.2013 la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 în municipiul Orșova, în baza unei solicitări din 21.02.2013 a Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, solicitare intervenită, în opinia procurorului, în urma influenței exercitate de H.;

- în aceeași perioadă (februarie 2013) H. a demarat, se reține în Rechizitoriu, demersurile pentru schimbarea lui KKKK. din funcția de șef al Biroului Vamal;

- dispoziția de mutare temporară a lui IIII. a fost prelungită până la 31.07.2013 în urma unei solicitări a Direcției Regionale Vamale din Timișoara și ulterior pentru încă 60 de zile începând cu 1.08.2013 la același Birou vamal;

- mutat, temporar până la 1.08.2013 în aceeași funcție de șef Biroul vamal Porțile de Fier II, KKKK. revine în funcția de la Porțile de Fier I la 19.07.2013;

- IIII. a fost delegat în continuare pe aceeași funcție de lucrător vamal la Biroul vamal Porțile de Fier I, succesiv de la 1.10.2013 până la 30.06.2014.

Cele reținute de procuror au fost fundamentate pe declarațiile de martori date în faza de urmărire penală de JJJJ. și KKKK. din care s-au redat în rechizitoriu câteva fragmente selecționate după relevanță.

JJJJ. a declarat că:

- se cunoaște cu IIII. - funcționar - lucrător vamal la Biroul vamal Caraș-Severin și pentru motive de nevoie de personal la Biroul Porțile de Fier I, la propunerea DRAOV Timișoara a fost mutat temporar pe tot anul 2013 și în 2014, la acest ultim Birou din Orșova;

- s-a cunoscut cu H., cu ocazia vizitei sale la biroul acestuia de la Consiliul Județean, fără a-și aminti dacă în cursul discuțiilor H. i-a vorbit de prelungirea mutării lui IIII.; ori de numirea acestuia în funcția de șef birou la Biroul vamal Porțile de Fier I de unde KKKK. este posibil să fi fost mutat temporar pentru 6 luni;

- este posibil, afirmă martorul, ca H. să se fi interesat telefonic de prelungirea mutării temporare a lui IIII. la Biroul cu sediul în Orșova și de propunerile pe care martorul le-a făcut.

Martorul KKKK. a declarat că:

- IIII., prin ordinul lui LLLL. - vicepreședinte ANAF a fost detașat/delegat în februarie 2013 pentru 3-6 luni la Biroul Vamal Porțile de Fier I unde martorul era șef de birou;
- în această perioadă a perceput că s-au intensificat controalele ordonate de MMMM. și de NNNN.;
- de la un prieten a aflat că IIII., detașat fiind la Biroul Vamal Porțile de Fier I, l-ar fi însoțit pe MMMM. la sediul președintelui Consiliului Județean - H. în ideea schimbării acestuia din funcție cu IIII.;
- IIII. a fost detașat pe parcursul anului 2013, prin prelungiri succesive la Biroul Vamal Porțile de Fier I pe considerentul nevoii de personal în cadrul acestui birou și la cererea lui IIII.;
- MMMM. făcea propunerile de detașare, OOOO. le aproba și mergeau la Direcțiile Județene de Finanțe Publice Timișoara și Craiova;
- cât a fost director executiv la DRAEV Timișoara, MMMM. a urmărit reînnoirea detașării lui IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier I unde era detașat și la data declarației la Parchet;
- nu cunoaște ce implicații a avut H. în acordarea prelungirilor lui IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier I;
- cât era în concediu martorul, vicepreședintele ANAF LLLL., prin ordin, l-a detașat pe funcția similară de la Biroul Vamal Porțile de Fier II, la 13.06.2013, după vizita lui MMMM., însoțit de IIII. la H.;
- în Severin era de notorietate că va fi schimbat din funcție, înlocuit cu IIII., cum își dorea H. .

"Față de situația de fapt descrisă mai sus, s-a reținut comiterea următoarei infracțiuni:

- Fapta inculpatei D. descrisă mai sus, care, în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte al Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți a pretins și primit de la H. un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier 1) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentate mai sus) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. SRL) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 5 C. pen. "

Această consemnare a procurorului citată a fost urmată de următoarea frază redată ad litteram:

"Corelativ acestei infracțiuni de luare de mită, în sarcina inculpatului H. se va reține infracțiunea de dare demită, în modalitatea normativă prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. 1968 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012) și art. 5 din C. pen..", infracțiune ce s-a analizat odată cu întreaga presupusă activitate infracțională a acestuia, a infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

*

* *

Inculpata D. a fost audiată în instanță și a susținut că nu este vinovată de infracțiunea reținută în sarcina sa, menținându-și declarațiile date în faza de urmărire penală.

În declarația dată la 16.07.2015 în instanță, inculpata D. a susținut următoarele:

- nu a cerut niciodată nimic pentru sine sau soțul său domnului H., de ordin profesional sau personal;
- cât a îndeplinit funcția de președinte al CJAS Mehedintzi, din 2012, până în 14.04.2014 nu a favorizat nici pe H., nici pe S.C. TT. și nici un oricare alt furnizor de servicii paraclinice sau de orice alt fel;
- în 2013, pentru creșterea calității pe sănătate Ministerul Sănătății a prevăzut un buget mai mare, inclusiv în segmentul farmaceutic, a crescut valoarea de punct a serviciilor pe specialități clinice și s-a urmărit și în acest mod degrevarea spitalelor și asigurarea de servicii medicale pentru ambulatorii;
- în 2013 spitalele au primit un buget ca cel din anul precedent sau puțin mai redus, în schimb s-a mărit bugetul pentru mai multe servicii medicale, între care și pentru cele paraclinice;
- până în 2013 județul Mehedintzi a avut alocat un buget mai mic decât celelalte județe, acesta înregistrând cu acest an o oarecare creștere raportate la anii precedenți;
- în aceste circumstanțe, până la momentul publicării bugetului și contractărilor, persoane furnizori de servicii paraclinice sau din alte servicii doreau să afle informații legate de sumele alocate, între aceștia aflându-se și H.;
- H. s-a interesat de situația activității Spitalului județean aflat în administrarea Consiliului județean, de calitatea serviciilor medicale, de eventualele tratamente pentru afecțiuni grave, de asigurarea de medici de familie în diverse localități ale județului;
- la o lună-două, H. o contacta pe IIII. în legătură cu situația Spitalului județean care avea arierate și conturi blocate, reușindu-se după demersurile acestuia și ale directorului spitalului, controlarea serviciilor de computer tomografe pentru spital;
- de vreo 2-3 ori, H. s-a interesat de plățile restante ale CJAS către TT. S.R.L., întrucât au fost situații când Casa județeană nu avea buget suficient pentru decontarea serviciilor Spitalului județean și a altor furnizori, între care și TT.;
- în același sens - referitor la plata datoriilor CJAS, mai mulți furnizori între care și S.C. EEE. S.R.L. au contactat-o pe D. cu privire la data efectuării plăților sumelor datorate către furnizori de către CJAS;
- H. nu a cerut informații despre valoarea de contract a lui TT. de la D., ci așa cum a arătat în declarația de la Parchet (de suspect) din 3.04.2014, H. a întrebat de valoarea de contract lunară, informații care se aflau deja pe site-ul Casei județene, împreună cu valorile de buget și plățile efectuate pentru toți furnizorii;
- nici un președinte de Consiliu Județean și nici H. nu au solicitat date nepublice; IIII., ca președinte al CNJAS a precizat că oricare președinte de Consiliu Județean dacă i-ar fi solicitat informații necesare legate de o chestiune legată de binele comunității și acestea nu ar fi fost confidențiale, le-ar fi adus la cunoștința solicitantului;
- în afară de informațiile legate de buget și plăți, nu există alte date publice care să intereseze pe căi oculte alte persoane;

- bugetul alocat de CJAS societății TT. pe anul 2013 a fost mai mare decât cel din 2011-2012 și mai mic decât cel din 2009, iar în ce privește bugetul pe anul 2014-2015 pentru furnizării de servicii paraclinice a crescut, aproape s-a dublat;

- bugetul pe anul 2013 pentru serviciile de specialități paraclinice alocat Casei județene a fost cu 30% mai mult față de anii precedenți;

- până în anul 2012 aveau loc controale tematice o dată la 3 ani la furnizorii de servicii, iar din 28.08.2012, s-au instituit prin Ordinul 419 al președintelui CNAS și controalele operative, inopinate de verificare a datelor raportate, în condițiile prevăzute de acest ordin;

- la TT. au avut loc controale operative și tematice;

- în urma controlului Curții de Conturi cu privire la numărul de persoane internate și serviciile paraclinice, aveau loc controalele CJAS, prilej cu care s-au constatat diferențe între numărul de pacienți internați și serviciile paraclinice efectuate, dispunându-se decizii de imputație până la 24 de milioane (vechi) conform raportului Curții de Conturi;

- CJAS a aprobat toate cererile furnizorilor de servicii paraclinice ce priveau transferul de sume de bani pentru perioade când aveau o activitate mai mare;

- nu au existat sesizări cu privire la relația dintre CJAS și furnizori, nu au fost reclamații ale vreunui dintre cei 20 de furnizori în domeniu cu privire la activitatea lui C. care din 20.07.2008 s-a ocupat de raportările furnizorilor de servicii paraclinice;

- președintele CJAS nu are nicio influență asupra mecanismului de contractare, decontare ale serviciilor medicale, nici asupra Comisiei de evaluare care verifică în ce măsură furnizorii respectă toate criteriile;

- procedura de contractare e foarte complexă și implică multe instituții;

- dintre furnizorii din județ de servicii paraclinice TT. este cel mai important în raport de volumul de activitate, de îndeplinirea celorlalte criterii care au condus la creșterea punctajului: 2 medici, 12 ore de program de lucru, calitatea aparatului etc.;

- în urma controalelor la TT. nu s-au constatat raportări fictive de investigații, mai multe decât efectuate în realitate;

- nu pot fi raportate consultații fictive pentru că există evidența imagistică a aparatului, evidența pacienților consultați de medic care nu pot fi deturnate de eventuale înțelegeri ilicite dintre angajații clinicii;

- D. nu a avut nicio relație cu vreun furnizor, pe E. reprezentantul S.C. TT., în 2-3 ani de activitate a întâlnit-o de vreo 2-3 ori și în nicio circumstanță, nu putea să vină să-i ceară subevaluarea ofertei vreunui alt furnizor, EEE. pentru servicii paraclinice ori, diminuarea punctajului acestuia.

Cu privire la IIII., soțul lui D., aceasta în aceeași declarație (16.07.2015) a arătat:

- IIII. din 1990 și până în prezent este inspector vamal;

- nici D. și nici soțul acesteia nu i-au cerut nimic, nici un serviciu pentru niciunul din ei sau pentru oricine altcineva, nimic de natură profesională sau personală lui H.;

- niciodată IIII., nu i-a spus soției, că în demersurile sale de a veni să lucreze la un punct vamal mai apropiat de casă, ar fi apelat pentru acest motiv la H., cu care se știa din 1990;

- IIII. a făcut demersuri legale la oficialitățile regionale, la Direcția Regională a Vămirilor Timișoara, la conducerile locale în acest segment de activitate, la Prefectul județului etc.;

- IIII. a lucrat la mai multe puncte vamale, a parcurs toate treptele profesionale, fără vreun sprijin extern, iar în decembrie 2014, după examene, a promovat în funcția maximă pe linia lui profesională de inspector vamal grad superior, bucurându-se de o bună evaluare și apreciere profesională în cadrul instituției și conducerii acesteia;

- din 1990 până în 2012 a lucrat la Biroul Vamal Porțile de Fier apoi consilier juridic, în urma unui examen, din decembrie 2012 și până la începutul anului 2013, după care s-a transferat ca inspector de vamă la Biroul Vamal Reșița, dat fiind specificul activității, mulți inspectori vamali sunt detașați, iar IIII. era unul din cei 5-6 inspectori vamali detașați la Porțile de Fier 1.

- IIII. se cunoaște cu H. din 1990, fără a putea aprecia relația acestora ca una de amiciție.

În declarația de suspectă dată de D. la Parchet la 3.04.2014 a făcut câteva precizări, menționate ulterior în toate fazele procesuale:

- din iulie 2012 a devenit președinte al CJAS și avea drept atribuții de serviciu:

- gestionarea eficientă a Fondului Național UNIC de Asigurări de Sănătate;

- încheierea de contracte cu furnizorii de servicii autorizați de evaluați;

- controlul și monitorizarea derulării contractelor încheiate și alte atribuții conform fișei postului;

- din 2013, CNAS a impus trimestrializarea creditului de angajament, adică a valorii de contract pe trimestru. Astfel, pentru lunile pentru care furnizorul solicita mutarea fondului dintr-o lună ulterioară în luna solicitării, apăreau modificări ale valorii de contract și diferențe la plată pentru luna respectivă;

- în 2013, defalcarea pe domenii de paraclinice a bugetului a fost stabilită de Comisia Paritară și supusă spre avizare Consiliului de Administrație la momentul încheierii contractelor;

- Comisia Paritară a stabilit ca și necesar de analize de laborator și servicii de radiologie procentele de 30% și 70% pentru furnizorii de servicii paraclinice, în baza punctajului stabilit, furnizorului S.C. TT. S.R.L. i-a revenit din fondul de 70% alocat pentru radiologie 67%;

- conform contractului cadru, a normelor metodologice de aplicare, valoarea nerealizată din contract se contractează cu alți furnizori, astfel se explică cum valoarea nerealizată de S.C. EEE. S.R.L. a fost contractată de S.C. TT. S.R.L.;

- D. nu s-a implicat în nicio activitate de decontare de servicii paraclinice a celuilalt furnizor, de scădere a adresabilității a S.C. EEE. S.R.L. pentru a crește valoarea serviciilor decontate de S.C. TT.;

- valoarea de contract pe trimestrul II al anului 2013 pentru S.C. TT. a fost de aproximativ 300.000 RON, contractul și actele adiționale fiind semnate de reprezentanți ai CJAS, între care și D. și reprezentantul TT. E.;

- la preluarea funcției de conducere, de D. (iulie 2012) exista un contract încheiat cu S.C. TT. pentru servicii de radiologie și imagistică în jurul valorii de 150.000 RON;

- toți furnizorii de servicii medicale au avut posibilitatea să-și modifice valorile de contract pentru trimestrele II și III, mutând creditul de angajament din trimestrul IV în acest context S.C. TT. a făcut solicitarea de a crește valoarea pentru trimestrul III în detrimentul trimestrului IV și în luna august a avut valoarea de contract de 200.000 RON;

- decontarea serviciilor paraclinice de către S.C. TT. se făcea din SIUI pe baza raportărilor acesteia, transmise electronic și validate de S.I.U.I., verificate și semnate de persoana responsabilă C. și de reprezentantul societății E.;

- soții IIII. sunt prieteni de familie cu KKKK. șeful Biroului Vamal Porțile de Fier 1, care împreună cu adjunctul său PPPP. s-au așteptat ca IIII. să solicite prelungirea delegării la Biroului Vamal Porțile de Fier 1.

În rechizitoriu nu s-a vorbit despre declarațiile de suspect și inculpat date de D. la 3.04.2014, de probatoriile propuse în apărare și nu s-a luat act de poziția procesuală a acesteia față de acuzațiile aduse și în ce mod s-a circumscris aceasta.

De asemenea, nu s-a făcut nicio trimitere la nicio probă cu înscrisuri administrată în faza de urmărire penală.

În instanță, prin Notele scrise depuse de procurorul de caz și însușite de procurorul de instanță, pe lângă proba testimonială susținută oral s-au invocat și înscrisuri aflate în volumele 6,7,9,21,24,26 de urmărire penală și procesele-verbale ce conțin transcrierile interceptărilor realizate în baza mandatelor de siguranță națională solicitate de Serviciul Român de Informații (excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014) și s-a menționat că nu se opune la audierea martorilor din lucrări.

Inculpata D., prin avocat, a solicitat administrarea probei testimoniale completată ulterior cu martorii rezultați din dezbateri cu audierea martorilor QQQQ., cei din lucrări GGG., FFF., KKK., proba cu înscrisuri, inclusiv în circumstanțiere:

- Ordinul președintelui CNAS nr. 419/28.08.2012,

- Anexa 11 - Norme metodologice medicale aplicabile aprobate prin Ordinul comun nr. 423/191/2013 al CNAS și Ministrului Sănătății referitoare la calculul punctajelor cu ocazia încheierii contractelor în 2013 cu S.C. EEE. și S.C. TT. S.R.L.,

- componența nominală a comisiei de evaluare a furnizorilor de servicii medicale,

- procedurile operaționale valabile pentru 2013 pentru activitatea de contractare a serviciilor între care și cele paraclinice,

- competența comisiilor și procesele-verbale de control întocmite la 14 mai, 17 iunie, 15 iulie, 13 august, 14.10., 14.11., 15.12.2013 la S.C. TT.,

- comunicarea de către CJAS a sumelor repartizate către EEE. după deblocarea rezervei de 10% din august 2013 și după cele 2 rectificări bugetare din 2013, sumele decontate lunar.

Probele au fost încuviințate și administrate în cauză și s-a procedat la audierea martorilor.

Martora TTT. a declarat la 4.12.2015 că până în august 2013, la pensionare, a îndeplinit funcția de consilier superior la Biroul de control în cadrul CJAS. Martora a lucrat din 1998 în Casa de Sănătate Județeană, iar din 2004/2005 în Biroul de control al Casei, comisia era mixtă, compusă dintr-un reprezentant al acestui Birou desemnat de șeful biroului prin rotație din cei 6 consilieri și reprezentanți ai celorlalte compartimente ale Casei județene. Comisia făcea controale operative la diferiți furnizori de servicii - farmacii, laboratoare, servicii paraclinice etc.

Comisia de control operativ de evaluare avea 3 membrii dintre care 1 reprezentant al Biroului de control și 2 reprezentanți a altor două compartimente ale Casei.

Cu ocazia controlului ce avea loc într-un număr restrâns de zile, se pleca de la raportările furnizorilor, de la concordanța dintre acestea și serviciile efectuate și se verificau: documentele primare, registrul și înregistrările cronologice ale biletelor de trimitere, modul în care erau completate aceste bilete, corectitudinea lor în ce priveau segmentele evidențiate prin imagistică, existența parafei medicului, fișa de solicitare, programarea pacienților în limita de 10 zile prevăzută de normele în vigoare înăuntrul celor 30 de zile de valabilitate a biletului de trimitere, cantitatea de substanță folosită pentru contrast raportat la documentele de magazie, cât s-a consumat într-o lună cu verificarea fișelor respective.

În timpul controlului niciun furnizor, nici S.C. TT., nu s-a întâmplat să le sugereze că nu sunt nereguli sau dacă s-ar fi găsit ceva să nu se ia în considerare. Nimeni cu a îndrăznit vreodată pe parcursul activității sale, nici față de colegii de birou să solicite vreun favor, să fie avantajat în urma raportului de evaluare a controlului operativ.

Martora a făcut parte dintr-o comisie care a efectuat un control operativ la S.C. TT. unde dna M., administratorul firmei a semnat documentele la sfârșitul controlului societății respective al cărui patron nici nu i-a cunoscut numele.

EEE. S.R.L. a fost singura care a formulat o contestație în urma controlului ce a vizat activitatea sa de furnizor de servicii paraclinice.

În 2012 s-a efectuat un control tematic la EEE. de către Casa de asigurări și cu acea ocazie s-au constatat mai multe deficiențe:

- s-au constatat neconcordanțe dintre stocul de substanță de contrast și aprovizionarea declarată, diferențieri privind programul medicilor, care funcționau la Spitalul județean și la EEE., inițial 2 medici, apoi doar unul, cu examinări RMN la o oră în care medicul era la Spitalul județean și avea program la firmă;
- s-au evidențiat ștersături, modificări în Registru care nu corespundeau cu cele raportate Casei județene;
- efectuarea unui RMN la un copil sub 8 ani în lipsa unui medic anestezist și a unui cabinet de profil;
- evidențierea unor examinări fără substanță de contrast, menționate ca fiind realizate cu substanță.

În urma controlului, Casa de asigurări a aplicat retragerea de la plată, care a fost contestată de EEE..

La Parchet s-au audiat martorii DDDD., CCCC., BBBB. la data de 2.04.2015 martorii EEEE., FFFF. audiate la 15.05.2015 și martorii IIII. la 14.05.2014, MMMM. și KKKK. la 13.05.2014.

În instanță au fost audiați, sub prestare de jurământ, BBBB. la 6.11.2015, DDDD., CCCC. la 4.12.2015 și 4.10.2016, FFFF., EEEE., KKKK., IIII., MMMM., RRRR. .

Martora DDDD. a declarat că lucrează la S.C. TT. S.R.L. din 2007 ca secretară și atribuțiile sale vizează programarea pacienților pentru investigații, întocmirea fișei acestora de solicitare. Pacientul se prezenta cu biletul de trimitere de la medicul specialist și actele de identitate, era trecut în Registrul de evidență pacienți și condus la camera operatorilor pentru investigație. Ulterior acestuia, se transmitea pe skype medicului EEEE. sau FFFF. pentru a fi interpretate, iar la primirea rezultatelor acestea se introduc în folderul pacientului și i se comunica acestuia.

Plafonul lunar decontabil la CJAS era de 350-400.000 RON, zilnic, între orele 8-12 se investigau aproximativ 15 pacienți.

Martora a relatat că are cunoștință de pacienți care erau ținuți mai puțin timp în aparatul RMN, fără însă ca medicii, la interpretarea secvențelor imagistice să aibă vreun reproș și de asemenea pacienți care au fost examinați pe biletele de trimitere ale medicilor specialiști emise pe alte nume - salariați ai lui H..

Biletele de trimitere erau introduse în program de E. care le comunica salariaților plafonul lunar, la rândul lui comunicat de CJAS unde este președinte D..

Audiată în instanță, martora DDDD. a relatat că la 2.04.2014 orele 13:00 aflându-se în Drobeta Tr. Severin împreună cu BBBB. și CCCC. au fost solicitați, sub sancțiunea amenzii să se prezinte la Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală, în București pentru a fi audiați ca martori la ora 15:00.

Audierea martorei a început la orele 23:00 fiind încunoștințată că dacă nu spune adevărul din martor ar putea deveni inculpat. A resimțit o presiune din partea Parchetului pe un fond emoțional preexistent ca urmare a unei probleme de familie. Ca urmare a orei târzii, a oboselii, nu a mai lecturat declarația sa dactilografiată când a semnat-o.

Martora a relatat modul de desfășurare a procedurilor de înregistrare a biletelor de trimitere, de investigare și comunicare a rezultatelor, astfel cum reiese și din declarația de la Parchet.

Asistentul operator preia pacientul după îndeplinirea procedurilor de evidențiere, îl examinează, în prezența sau în lipsa medicului care face interpretarea secvențelor imagistice.

Medicii lucrează în ture, se înlocuiesc reciproc când din motive obiective lipsesc.

La sfârșitul zilei se întocmește un tabel cu toți pacienții și biletele de trimitere care se transmite dnei E. pentru a fi introduse în calculator.

Există listă de așteptare și pacienții sunt contactați când este un loc vacant.

Când erau prea multe solicitări, se lucra și sâmbăta, și seara până la orele 22:00.

Media unei examinări este de 15-20 minute sau mai mult în funcție de segmentul suspus examinării. Medicul, dacă aprecia ca insuficiente secvențele pentru a da rezultatul corespunzător, solicita, o nouă reexaminare, fără costuri pentru pacient.

În 2009, activitatea S.C. TT. a fost suspendată.

Referitor al unele aspecte ce se regăsesc în declarația dată la Parchet, martora a afirmat că unele nu sunt reale, iar altele necesită precizări.

Restrângerile în timp a examinărilor se decideau de medic sau de asistentul operator în raport de afecțiunile examinate, de rezistența pacientului la examinarea în aparat, în așa măsură încât să permită o corectă diagnosticare.

Nu s-au înregistrat bilete de trimitere pentru care nu s-au efectuat examinări de pacienți.

Nu se puteau raporta Casei de Sănătate raportări false pentru că la sfârșitul zilei medicul, sub parafă și semnătură verifica biletele de trimitere, iar E. le introducea în calculator.

Casa de asigurări făcea controale anuale până în 2012 și ulterior, câte două controale - de fond și tematic, pe o perioadă de câte o lună. Comisia era compusă din 4-5 persoane care verificau biletele de trimitere, registrul de evidență, înregistrările din calculator a rezultatelor.

În 2014, până la audierea martorei se efectuase deja un control.

Martora CCCC. lucrează ca asistent medical la Radiologia Spitalului Județean din 1995 și din 2007 și la S.C. TT. S.R.L.. Martora a relatat procedura de efectuare de investigații RMN la S.C. TT., de la înregistrarea biletelor de trimitere, până la analiza secvențelor imagistice de către medicii FFFF. și EEEE., care le primise pe skype.

În declarația dată la Parchet (orele 23) martora a arătat că se examina pe tură 10-15 pacienți și câteodată erau situații când se reducea timpul de examinare de către medici care își asuma rezultatele investigațiilor.

A mai afirmat martora că au fost și situații, puține, în care s-au examinat alte persoane decât cele menționate în biletele de trimitere, iar plafonul lunar de decontări de servicii paraclinice a crescut de când H. a devenit președintele Consiliului Județean Mehedinți.

În instanță, CCCC. a fost audiată la 4.12.2016 și la 14.10.2016.

În data de 2.04.2014, a fost chemată împreună cu alți colegi la audieri la Direcția Națională Anticorupție - București pentru ora 15, sub sancțiunea unei amenzi între 5-50.000.000 RON vechi.

Martora a fost audiată în jurul orei 23.

În declarația dată, martora a relatat și aspecte mai vechi din activitatea sa profesională neștiind exact ce anume era interesat să afle cel ce o audia.

Martora a lucrat la Spitalul Județean din februarie 1996 și din 2007 la TT. S.R.L., în ture de câte 6 ore, ca asistent medical. Aceasta a declarat că prin anii 2007-2008 au fost situații când s-au examinat persoane pe bilete de trimitere ale altor persoane, lucru afirmat și la Parchet fără a preciza și perioada când au fost aceste episoade.

Martora, a relatat la rândul ei, asemenea celorlalți martori, procedura investigației RMN, de la înregistrarea biletelor de trimitere la interpretarea, analiza secvențelor și rezultatele stabilite de medic și comunicate pacienților.

Pe tură erau examinați 10-12 pacienți, iar durata unei examinări era în medie de 15 minute, în funcție și de pacient, suficient pentru stabilirea temeinică de către medic a diagnosticului. La nivelul societății, s-a stabilit de colectivul medical ca toți pacienții programați pe o tură să fie investigați.

Dacă pentru cvorii motive se vacanta un loc se investigau persoane care se aflau în sediu, cu bilete de trimitere.

Nu a examinat niciodată o persoană rudă în locul titularului biletului de trimitere.

Plafonul era de 400.000 RON lunar, nu a existat un protocol care să stabilească numărul de secvențe per afecțiune și pacient, ele fiind între 1-7 secvențe sau mai multe pe segment în funcție de pacient. În cazul în care secvențele nu erau suficiente sau relevante, pacienții, beneficiind de gratuitate, erau invitați la o nouă examinare.

Softul aparatului RMN, nu permite, după introducerea datelor de individualizare ale pacientului și momentul efectuării examinării care apar pe fiecare secvență și imagine, să se mai intervină în înmagazinarea imaginilor, fiind imposibil ca secvențe înmagazinate ale unui pacient să fie folosite ca și examinarea unui alt pacient pentru decontarea la Casa de Sănătate.

Lipsa medicului pe tură era de natură obiectivă, motiv de boală etc.

La sfârșitul zilei, biletele de trimitere erau predate lui E..

În urma unui Ordin al Casei de asigurări s-au prevăzut fonduri mai mari pentru serviciile paraclinice și astfel a crescut și plafonul clinicii TT., în timpul cât H. era președintele Consiliului Județean.

Casa de Sănătate a efectuat inițial două controale de fond pe an și două controale operative pe an, pe câte două luni: anterior anului 2012, în afara controalelor de fond au existat mai multe controale operative fără a exista sesizări sau plângeri legate de activitatea clinicii.

Comisiile de evaluare ale Casei aveau 3-4 membrii în componență și desfășurau o activitate efectivă controlând biletele de trimitere, secvențele, persoanele, momentele efectuării lor la secundă etc.

La TT. exista lista de așteptare cu pacienții care au bilete de trimitere.

TT. a avut suspendată activitatea pe durata a 3-6 luni când clinica era administrată de SSSS. în ce privesc investigațiile cu biletele de trimitere ce se decontau de CJAS.

Medicii specialiști, care au emis biletele de trimitere pentru investigarea RMN a pacienților lor, nu au fost nemulțumiți, nu au făcut plângeri față de rezultatele examinării sau cu referire la condițiile în care au fost efectuate ori li s-au transmis imaginile.

La întrebarea procurorului de ședință, martora a afirmat, că declarația la Parchet a fost dată pe un fond de stres, oboseală, i s-au pus întrebări sugestive, a fost atenționată că organul de urmărire penală cunoaște deja toate datele, astfel încât doar o verifică dacă spune adevărul cu privire la decontarea serviciilor RMN; s-au selectat răspunsurile martorei la consemnarea declarației, i s-a reamintit că "acum dă declarație în calitate de martor, dar este posibil ca această calitate să i se schimbe". În aceste condiții,

simțindu-se vulnerabilă, întrucât nu știa ce anume aștepta cel care o audia (procuror/comisar) de la aceasta, câtă vreme nu știa nimic despre decontările făcute de Casa de Sănătate, față de faptul că se consemna selectiv din ce declara și fusese atenționată în ce altă calitate ar putea fi audiată, pe fondul oboselii, chiar dacă a fost nemulțumită cum i s-au consemnat răspunsurile la întrebările anchetatorului, a lecturat și semnat declarația dactilografiată și fiind și ora târzie, "nu a mai avut reacția de a mai contesta unele consemnări din declarația dactilografiată".

În declarația dată de martora CCCC., în fața instanței la 14.06.2016, aceasta a declarat, la întrebarea procurorului de ședință, că își menține doar declarația dată în instanță (4.12.2015) și a precizat că la nivelul 2014 Casa Națională de Sănătate a crescut bugetul aferent serviciilor paraclinice, ceea ce s-a resimțit la nivelul tuturor laboratoarelor, serviciilor, inclusiv la TT. unde este afluență mare de pacienți, în prezent ca și în trecut, se lucrează pe liste de așteptare până la două luni și chiar mai mult și nu crede să existe probleme de decontare ale clinicii din partea Casei de Sănătate.

În data de 2.04.2014 orele 21:00, a fost audiat de Parchet și martorul BBBB., asistent medical în funcție din 1997 la Spitalul Județean și din 2012 și la TT. S.R.L..

Acesta a descris procedura de investigație RMN de la TT., a vorbit despre plafonul de 400.000 RON lunar, de biletele de trimitere decontate de CJAS Mehedinți.

În cazul în care nu se prezentau pacienții cu bilete de trimitere programate, erau investigate persoanele venite pentru astfel de investigație dar fără programare.

A mai precizat martorul că pe biletul de trimitere și în Registrul uzual de înregistrare pacienți se consemnează de către operatorii RMN (adică asistenții medicali) cantitatea de substanță de contrast administrată, nu și în situația pacienților trecuți pe lista de decontare.

Din lipsa timpului fizic și a abundenței de pacienți, se reduceau timpii de examinare, investigație RMN, analizate de medicii FFFF. și EEEE..

În declarația dată în instanță, sub prestare de jurământ, martorul BBBB. a arătat următoarele:

- a funcționat între 2012 - septembrie 2014 la TT. ca operator RMN;
- a lucrat în ture de câte 6 ore, respectiv până se finaliza investigația ultimului pacient din tura de după-amiază, fiind investigați cam 10 pacienți pe tură;
- în medie, în funcție de segmentul investigat se făceau între 18-22 secvențe pe segment;
- aparatul RMN era programat cu numărul de secvențe necesar pentru fiecare segment de investigat;
- medicul care examina secvențele imagistice putea să dea rezultatul analizei pe un număr mai redus de secvențe, în funcție de pacient, segment de investigat sau să mai solicite încă alte 5-6 sau mai multe secvențe care se efectuau gratuit;
- decizia folosirii substanței de contrast o ia medicul radiolog, iar în situația în care pacientul era cunoscut, cu investigații RMN cu substanțe de contrast, în lipsa medicului din motive obiective, operatorul RMN, după testare, i se aplica substanța de contrast;
- când medicii erau în tură la spital, se lucra 1/2 normă;

- biletele de trimitere se introduceau în calculator de către E., administratorul societății spre decontare de către Casa de Asigurări;

- au fost perioade când aparatul RMN era defect și se recupera deficitul de plafon prin program prelungit sau se lucra sâmbăta, fiind contactați pacienții programați, cu bilete de trimitere care nu s-au putut investiga din motivele arătate și care nu necesitau multe secvențe în raport de segmentele ce se investigau;

- a avut cunoștință de o situație singulară despre care a arătat și la Parchet, când o persoană, care crede că era în relație de rudenie cu titularul biletului de trimitere, a fost investigat în locul celui din urmă;

- pacienții fără bilet de trimitere erau investigați contra cost;

- niciodată nu s-a trecut pe decontare vreun bilet de trimitere fără examinare pacient, acesta fiind trecut în Registrul de evidență;

- numărul de secvențe se reduceau doar când cele deja existente erau sau se apreciau ca fiind suficiente pentru diagnosticare, erau edificatoare și în nici un caz în defavoarea calității actului medical;

- cu precizările făcute, inclusiv cu privire ce s-a consemnat prin dactilografiere la Parchet, martorul și-a menținut declarația dată despre care nu și-a adus aminte cu claritate.

Trei dintre martori au depoziii structurate pe aceleași puncte de interes probatoriu, la care aceștia au adus precizări în instanță și pentru că în condițiile de oboseală și încărcătură emoțională la momentul declarațiilor la Parchet cele expuse nu au fost suficient de clare.

Declarațiile nu au depășit faza de generalitate, de exemplificări generice, pe toate aspectele de perioadă, persoane, categorie de examinare, investigații etc.

Nimic din cele relatate nu au fost sesizate cu ocazia contractelor CJAS.

Pe de altă parte, în faza de urmărire penală nu s-a dat eficiența niciuneia dintre relatări pentru a se identifica măcar.

Câte un exemplu verificabil din aspectele invocate pentru a crește credibilitatea afirmațiilor în conjunctura unor depoziții cu teama de a nu deveni din martor inculpat.

Pe parcursul audierii acestor ultimi 3 martori din 2.04.2015, procurorul de ședință, a declarat că se sesizează din oficiu pentru fiecare din aceștia (DDDD., CCCC. și BBBB.) pentru infracțiunile de măturie mincinoasă și favorizarea infractorului, înainte de finalizarea și semnarea declarațiilor date sub prestare de jurământ.

În încheierea de ședință în care au fost audiați martorii a consemnat Curtea solicitarea adresată procurorului de ședință, să-i expună solicitarea, oricare ar fi, după finalizarea declarației, pentru a nu induce martorului sentimentul de intimidare și deturnarea conținutului declarației pe care înțelege să o dea sub prestare de jurământ.

În vederea evaluării materialului probator administrat în cauză la momentul judecării cauzei, Curtea s-a adresat la data de 23.10.2015 și de 5.07.2016 Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA să comunice care este starea cercetării celor trei martori față de care procurorul de ședință s-a sesizat din oficiu, dacă s-a pronunțat vreo hotărâre definitivă și în ce sens.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA prin adresele din 23.10.2015 și din 15.07.2016 a comunicat că "încă nu s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale conform art. 305 alin. (3) C. proc. pen., că se fac cercetări cu privire la persoanele față de care, în viitor s-ar putea dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale.

Martora FFFF., audiată la Parchet a declarat că:

- din 2001 funcționează la Spitalul județean, este medic primar radiolog și șef al Laboratorului de Radiologie și Imagistică medicală din cadrul Spitalului Județean Drobeta Tr. Severin și din 2007, și la S.C. TT. S.R.L., în calitate de medic radiolog imagist;

- a relatat etapele procedurii de investigație RMN, de faptul că este cea care hotărăște administrarea substanței de contrast, iar la sfârșitul lunii semnează și parafează situația fișelor de solicitare.

În instanță, martora a fost audiată la 6.11.2014 și 19.07.2015, de fiecare dată făcând precizarea că își menține declarația dată la Parchet.

FFFF. a arătat că:

- a încheiat un contract cu S.C. TT. S.R.L., cu retribuirea de 10.000.000 RON vechi, că lucra în ture de 6 ore/zi, cu fluctuații în funcție de activitatea de la Spitalul județean;

- nu există un protocol medic-pacient, medicul este ajutat de o asistentă și 2 operatori care se ocupă de identificarea documentelor, pregătirea pacientului, administrarea substanței de contrast dacă este cazul;

- este posibil ca medicul să se lămurească asupra diagnosticului din 2 sau mai multe, până la 9-10 secvențe, durata unei investigații este de 6-7 minute până la 30 de minute în funcție de afecțiune și segmentul de investigat;

- substanța de contrast este administrată de asistentă și în mod excepțional a luat această măsură în perioadele de graviditate ale acesteia;

- o dată pe lună medicul FFFF. parafa biletele de trimitere, le verifica în calculator, ajutată și de asistentă în prezența medicului;

- toată documentația pentru efectuarea examinării RMN avea corespondent în examinarea faptică a pacientului, iar în eventualitatea unui loc vacant, se investiga alt pacient în baza biletului său de trimitere;

- nu a existat nicio situație în care fișa de investigație să nu corespundă biletului de trimitere al altui pacient și este exclus ca un pacient să folosească biletul de trimitere al altui pacient;

- niciodată E. nu i-a cerut să-și pună parafa pe documente care nu se regăseau ca fișe de investigație în calculator sau să fie vreo problemă de corespondență cu biletul de trimitere;

- programarea pentru investigație se făcea personal sau telefonic în situația în care pacientul nu era din localitate și cheltuielile erau prea mari pentru deplasarea la clinică;

- a fost solicitată odată de TTTT., să facă programarea unei persoane pentru o investigație imagistică la clinică, dar în acea perioadă aparatul era defect, nu funcționa.

Colegă cu medicul FFFF., la Spitalul Județean și la S.C. TT. a fost și martora EEEE., care din 2003 funcționează ca medic specialist radiologie imagistică medicală la spital și din 2012 în aceeași calitate la S.C. TT. potrivit contractului în baza căruia este plătită cu 1000 RON/lună pentru un program în ture de câte 6 ore/zi.

Martora a relatat și la Parchet (15.05.2014) și în instanță cu privire la procedura de investigație RMN, de aportul asistentei și operatorului, de administrarea substanței de contrast numai dacă este necesar și din dispoziția medicului, aceasta fiind menționată pe fișa de investigație.

- În cazul în care din motive obiective nu se afla în clinică, îi parvneau imaginile pe calculator și după analiza secvențelor, transmitea în calculatorul de la recepția societății interpretarea efectivă și comunicate pacientului;

- nu are cunoștință să fi existat pacienți care să apară cu investigații RMN, deși nu au fost supuși unor astfel de examinări.

Martora a declarat că tura de 6 ore în cazul în care, pentru motive obiective, era scurtată sau neacoperită (suprapunere cu gărzi la spital sau alte urgențe) se compensau ori se recuperau printr-o prelungire a programului, fără ca activitatea clinicii să fie perturbată. Martora avea posibilitatea să urmărească în timp real derularea investigației RMN și apoi să examineze, analizeze secvențele imagistice și să elaboreze rezultatul acesteia.

Așa cum a declarat și FFFF. nu există un protocol medic-pacient, astfel că secvențele necesare stabilirii unui diagnostic depindea de pacient, de afecțiunea și segmentul ce urma a fi investigat, la fel ca și în situația folosirii sau nu a substanței de contrast. Pe acest ultim aspect, se apela și la softul de examinare al aparatului care prin programul său indica în raport de segmentul de investigat, afecțiunea pacientului, măsurile privind substanța de contrast și numărul secvențelor edificatoare pentru diagnostic.

Martora verifica biletele de trimitere, făcea mențiunile de rigoare (ex.: substanță de contrast) în fazele de solicitare, semna și parafa documentele, emitea rezultatele ce se introduceau în calculator pentru a fi comunicate pacientului.

Nu au fost nemulțumiri din partea medicilor clinicii cu privire la examinarea imagistică sub niciun aspect, inclusiv în situațiile când se stabilea, după verificări alergice, dacă se folosea sau nu substanță de contrast, indiferent de solicitarea medicului care prescriesese această investigație. Și dacă mai era nevoie și de alte secvențe în stabilirea diagnosticului, acestea se efectuau fără plată.

Martora a semnat și parafat biletele de trimitere, verifica secvențele, imaginile, datele de identificare ale pacientului care avea corespondența în fișa de solicitare, astfel că M. nu putea să-i ceară să semneze sau să parafeze bilete de trimitere pentru persoane care nu fuseseră examinate.

Era prevăzut un plafon, care se atingea lunar, inclusiv în situațiile când aparatul nu funcționa, se făceau între 11-14 examinări pentru care martora, dacă nu în ziua respectivă, a doua zi, după analiza secvențelor, transmitea rezultatele în vederea comunicării pacienților.

La data de 14.05.2014, IIII. a fost audiat în calitate de martor, sub prestare de jurământ, la Parchet "cu privire la împrejurările în care, în cursul anului 2013, numitului IIII. i s-a prelungit delegarea în calitate de lucrător în cadrul Porțile de Fier 1", punându-i-se în vedere dispozițiile art. 273 C. pen. .

IIII. a declarat că din 2013 a funcționat ca inspector vamal în cadrul DRAOV Timișoara condusă de directorul general MMMM..

În cursul acestui an, a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 ca urmare a lipsei de personal din cadrul acestui Birou unde șef era dl, KKKK..

Cu dl. MMMM. s-a întâlnit la data începerii activității la Biroul Vamal Reșița din cadrul DRAOV Timișoara condus de acesta și cu ocazia venirii sale la o ședință de lucru la Biroul Vamal Porțile de Fier 1. Cu acel prilej, dl. MMMM. și-a manifestat dorința să-l cunoască pe președintele Consiliului Județean - H.. IIII. În urma unui contact telefonic l-a condus pe dl. MMMM. la H. și au discutat 15-20 minute retrași în biroul acestuia.

IIII. audiat ca martor, sub prestare de jurământ sub sancțiunea prevederilor art. 273 C. pen., de către Parchet, cu privire la sine, a declarat că nu a cerut nimănui vreun sprijin pentru a fi detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 unde funcționa.

În discuțiile purtate cu H. cu care se afla într-o relație apropiată despre unde își mai desfășura martorul activitatea, acesta îl mai punea la curent cu detașarea lui, cu mersul hârtiilor, fără însă să ceară sau H. să-i promită vreun ajutor.

În instanță la 3.03.2017, IIII. și-a declinat calitatea de martor în cauza în care soția acestuia este inculpată.

Parchetul a audiat la 13.05.2014 pe MMMM. în calitate de martor cu privire la prelungirea de către acesta a delegării lui IIII. în 2013 ca lucrător în cadrul Porților de Fier 1 .

Martorul a declarat, că potrivit atribuțiilor sale de director executiv în cadrul DRAOV Timișoara, l-a mutat temporar pe IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 la propunerea DRAOV Timișoara, în condițiile lipsei de personal din cadrul acestui Birou.

La începutul anului 2013 s-a deplasat la Drobeta Dr. Severin, într-o vizită de lucru la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 unde șef de birou era KKKK., ocazie cu care s-a întâlnit și cu președintele Consiliului Județean Mehedinți, H..

IIII., pe care îl cunoștea din cadrul DRAOV Caraș și era mutat la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, l-a condus la sediul Consiliului Județean unde a purtat discuții cu H..

Martorul a declarat că nu-și amintește ca H. să-i fi cerut să-l numească pe IIII. șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 în locul lui KKKK. și nici dacă au discutat despre prelungirea mutării lui IIII..

Nu este exclus, a arătat martorul MMMM. ca H. să se fi interesat telefonic despre prelungirea mutării temporare a lui IIII., cu privire la care MMMM. făcuse deja demersuri în acest sens. Nu a discutat cu H. despre soția lui IIII., nu știa ce funcție deținea aceasta și nici că H. ar deține S.C. TT. S.R.L..

Audiat în instanță martorul MMMM. a arătat că mutarea temporară a lui IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 s-a făcut pentru a acoperi necesarul de personal, că l-a cunoscut pe H. în 2013 în contextul unei întâlniri cu Prefectul județului, că nu a discutat despre soția lui IIII. și nici nu a dispus el mutarea temporară a șefului Biroul Vamal Porțile de Fier 1 la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 - KKKK., competența revenind Autorității Naționale AVAMVAR.

A explicat că Porțile de Fier 1 era un punct vamal, cu un volum de activitate mare unde echipele mobile controlau căile rutiere, drumurile județene și naționale cu un trafic aglomerat.

În condițiile unor permanente transferuri, a lipsei de personal, în limitele competenței sale ca director executiv, a prelungit detașările inspectorilor vamali, între care și cu privire la IIII., la cererea DRAOV Timișoara, și cu acordul acestora.

Nu și-a amintit ca H. să-i fi cerut să-l numească șef pe IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 și nici ca acesta să-l fi abordat pe acest subiect, cu atât mai mult cu cât din septembrie 2013 nu mai funcționa la DRAOV Timișoara, iar la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 trecuse înapoi sub direcția regională Craiova, astfel încât nu avea nicio competență pe subiect.

MMMM. nu s-a aflat decât în relații profesionale cu IIII., asemenea cu mulți alți colegi ai acestuia, pe care i-a detașat acolo unde era lipsă de personal și existau solicitări ale instituției, cu acordul celui detașat care îndeplinea și condițiile prevăzute de lege. Astfel, n-au existat discuții despre familia, soția lui IIII. sau relațiile apropiate dintre acesta și H., care era posibil însă să se intereseze telefonic despre prelungirea detașării lui IIII. efectuate pentru motivele mai sus arătate.

Martorul KKKK. audiat la 13.05.2014 a declarat că din 2011 a fost coleg cu IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 până a plecat consilier la Șimian și au redevenit colegi în februarie 2013 când prin ordinul președintelui ANAF - LLLL. a fost detașat de la DRAOV Timișoara la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 pentru o perioadă de 3-6 luni unde KKKK. era șef de Birou vamal.

KKKK. a relatat că după revenirea lui IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 a avut sentimentul că se urmărește înlocuirea sa din funcția de șef cu inspectorul vamal IIII. întrucât s-au întezit controalele dispuse de directorul executiv MMMM. în scopul prevenirii și descoperirii contravențiilor la regimul vamal, cu referire la nerespectarea unor proceduri în cadrul vămii și măsuri pe linie disciplinară a mai multor lucrători vamali. În același sens a înțeles și informația venită de la un prieten că IIII. l-ar fi însoțit pe MMMM. la Consiliul județean, unde ar fi discutat cu H. despre înlăturarea lui KKKK. și venirea lui IIII. în funcția de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1.

Pe considerentul nevoii de personal în cadrul Biroul Vamal Porțile de Fier 1 și cu acordul lui IIII., se arată de către martor, MMMM. a prelungit succesiv detașarea acestuia.

A mai învederat martorul că aflându-se în concediu legal de odihnă, începând cu data de 13.06.2013 prin Ordinul vicepreședintelui ANAF - LLLL., KKKK. a fost detașat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 de unde a revenit în iulie 2013 la Biroul Vamal Porțile de Fier 1; această măsură a considerat-o ca fiind consecința discuției dintre MMMM. și H. despre care, afirmă martorul, era de notorietate că îl dorește pe IIII., șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1.

În declarațiile date în instanță la 19.07.2016 și 3.03.2017, martorul KKKK. și-a menținut declarația dată la Parchet și a precizat următoarele:

- martorul a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 în funcția de șef de birou întrucât încetase delegația pentru această funcție a unui lucrător vamal, tânăr care nu avea experiența managerială ca KKKK., care de altfel în perioada detașării a luat măsuri organizatorii necesare care se impuneau;

- pe durata detașării în interesul serviciului, martorul s-a aflat în concediul de odihnă restant și apoi în concediu medical acordat de medicul de familie D. (prieten de familie în viața privată);

- cât a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 2, locul acestuia de șef de Birou a rămas liber, Biroul fiind condus de adjunctul său.

- IIII. i-a fost subaltern din 1999 - 2012 și apoi din 2013 când a fost detașat temporar, cu acordul lui la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 unde mai lucrase înainte de disponibilizarea intervenită odată cu procesul de reorganizare al sistemului vamal;

- martorul nu a fost criticat pentru felul în care își desfășura activitatea la nivelul conducerii locale și centrale a ANAF, nu s-au exprimat nemulțumiri la nivelul administrației locale, județene, din partea președintelui Consiliului județean cu care se cunoștea;
- în perioada 2013 - 2014 era nevoie de plus de personal la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 întrucât traficul vamal de turiști era mare și după reorganizare rămăsese aproximativ jumătate din colectiv la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 și peste vară, precizează martorul, se făceau detașări de la Tg. Jiu, de la Craiova pentru a face față fluxului turistic;
- IIII. era apreciat de KKKK. pentru că era un bun profesionist, își cunoștea bine atribuțiile, îndeplinea condițiile de vechime, un bun coleg pe care nu l-a auzit să se laude cu relațiile sale apropiate cu H.;
- la momentul detașării lui KKKK., director executiv la DRAOV Timișoara era MMMM. care l-a vizitat pe KKKK. la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, pentru a discuta probleme profesionale, după care, martorul a auzit că IIII. l-a însoțit la președintele H.;
- nu a aflat ca vreodată MMMM. să-și fi manifestat vreo nemulțumire față de KKKK. la conducerea instituției vamale sau față de H.;
- martorul mai precizează că toate punctele vamale din zonă, cu excepția Biroul Vamal Porțile de Fier 1, erau conduse de lucrători vamali cu delegație, detașați, niciuna nu avea desemnat șef de birou statornic;
- deși nu a avut niciun element care să-i confirme că MMMM. sau H. au avut vreun amestec în detașarea acestuia și că cei doi doreau numirea lui IIII. în locul său ca șef Birou Vamal Porțile de Fier 1, martorul a considerat că nu a fost întâmplătoare coincidența dintre data detașării sale neanunțate și întâlnirea lui MMMM., însoțit de IIII., cu H.;
- în pofida datelor și împrejurărilor concrete, martorul fără să aibă și probe, a dat crezare unui zvon public, unui fapt considerat de notorietate că H., urmarea și făcea demersuri să-l pună șef pe IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, fiind în relații cu mult mai apropiate decât cu KKKK.;
- dintre cei care i-au insinuat că va fi schimbat din funcție au fost și numiții RRRR. (lucrător service UUUU.) care nu avea nicio legătură cu sistemul vamal și VVVV. - barman la x;
- mutarea a intervenit în baza Ordinului ANAF, dar el nu cuprindea nicio dispoziție din care să fi rezultat că detașarea ar fi fost în regim de sancțiune disciplinară sau legat de calitatea activității desfășurate de martor;
- din lipsă de personal, se practicau detașări frecvente, iar cei vizați nu erau anunțați anterior emiterii Ordinului;
- zvonul public și controalele mai frecvente ale echipelor mobile ce verificau zona contravențională vamală, constatarea unor încălcări procedurale în întocmirea proceselor-verbale, verificarea disciplinară a unor lucrători vamali, au constituit elemente care l-au determinat să creadă că se dorește mutarea lui, și că H. ar fi putut fi implicat, chestiune cu privire la care nu avea niciun indiciu;
- nu și-a explicat martorul cine a avut interesul să răspândească zvonul mutării sale ca demers al lui H. și cu folosirea lui IIII. ca potențial candidat pentru funcția lui KKKK. de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, câtă vreme și detașat fiind, funcția lui a rămas vacantă, Biroul condus de șeful adjunct, iar IIII., prieten de familie cu KKKK., simplu lucrător vamal detașat temporar;

- din zvonul public se mai vehicula și numele lui WWWW. care până la disponibilizarea sa, lucrase în sistem și se spunea că revine în vamă, lucru ce nu s-a întâmplat .

La cererea procurorului și a inculpaților, Curtea a încuviințat audierea martorului RRRR., care sub prestare de jurământ, a declarat că prin iarna lui 2011 prefectul județului XXXX. a venit cu mașina la service-ul său auto și RRRR. a deschis discuția despre neplata unor facturi de către DGV Craiova. Prefectul i-a replicat că sunt probleme în vămi, scandaluri și discuții cu privire la traficul de țigări și că intenționa până la sfârșitul mandatului său să-l schimbe pe KKKK. din funcția de șef Biroul Vamal Porțile de Fier 1.

Deși prefectul i-a cerut discreție, RRRR. fiind în relații de prietenie i-a adus la cunoștință posibilitatea să fie schimbat din funcție fără să-i spună de către cine.

Martorul nu a avut nicio discuție cu IIII. despre profesia sau locul acestuia de muncă și nici cu H. căruia i-a fost subaltern când H. era director la YYYY. și cu care nu-și permitea, când trecea pasager pe la service-ul său, să poarte acest gen de discuții.

După administrarea probatoriilor nu s-au mai formulat cereri sau excepții, astfel că s-a procedat la declararea deschisă a dezbaterilor în fond:

Procurorul a solicitat condamnarea inculpatei D. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art. 6 Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (faptă descrisă în Capitulul II al Rechizitoriului).

În concluziile orale (și scrise) s-a arătat că inculpata în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte al Casei județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți a pretins și primit de la H. un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier 1- BVF1) în scopul de a-și îndeplini diverse acte, privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. SRL).

S-a apreciat că legea penală mai favorabilă este legea nouă dat fiind regimul sancționator pentru infracțiunea de luare de mită.

După o scurtă prezentare a situației de fapt, procurorul a susținut următoarele, invocând probatoriul administrat:

- Inculpata îl favoriza pe H. prin controale formale sau prin lipsa acestora la S.C. TT.;

- martorii au relatat despre neregulile care existau la S.C. TT. și cu toate acestea i s-au decontat sume totalmente nejustificate;

- martorii audiați în instanță chiar dacă nu au susținut cele declarate în faza de urmărire penală, declarațiile rămân câștigate cauzei și descriu modul în care se desfășura activitatea la TT. (BBBB. și DDDD.);

- din declarațiile medicilor în fața instanței rezultă că ei nu se duceau la serviciu, foloseau skype sau internetul și CJAS nu reține nicio neregulă;

- din declarațiile martorilor a reieșit că H. trebuia să o recompenseze pe D. și că "martorul KKKK. a fost schimbat și cu soțul inculpatei D., acest lucru se cunoștea deja, se vorbea pe la service-uri, era de notorietate că urma să fie schimbat și că acesta (IIII.) urma să fie pus" în funcție ca șef al BV - PF 1;

- martorii, susține procurorul, au relatat că IIII. s-a dus la biroul lui H.;

- procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice dintre H. și D. (excluse din probatoriu la 28.11.2014) și alte persoane, factor decidenți în măsură să-l pună pe IIII. în funcția respectivă, sunt relevante și explicite; lor li se adaugă datele de trafic aflate în vol. 13 și 14 din dosarul de urmărire penală;

- "practica și doctrina au stabilit că folosul nu trebuie să fie neapărat patrimonial, în sensul că nu era nevoie să dea o sumă de bani, în cauză s-a realizat această înțelegere între inculpatul H. și inculpata IIII. pentru respectivul folos și vinovăția acesteia a fost dovedită".

Cele 10 pagini de concluzii scrise, filele x s-au redat în sistem copy-paste filele x din rechizitoriu și frânturi din declarațiile redade selectiv în Rechizitoriu a martorilor JJJJ. (nu există acest martor), KKKK. și MMMM..

În dovedirea susținerilor procurorului au fost doar enumerate înscrisurile apreciate ca relevante pentru vinovăția inculpatei, fără a fi punctual raportate la activitatea presupus infracțională .

S-a precizat în concluziile scrise că D. a pretins și primit de la H. un folos și anume - numirea soțului într-o funcție de inspector vamal în Biroul Vamal Porțile de Fier 1, cu scopul "de a îndeplini diverse acte, privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. SRL)"

În acest sens procurorul a susținut că:

- din februarie 2013 H. a făcut demersuri să-l determine pe JJJJ. (nu există această persoană în peisajul infracțional) să facă demersuri, din poziția oficială a acestuia ca IIII. să fie mutat și menținut în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier 1;

- H. a încercat numirea lui IIII. în funcția de șef Biroul Vamal Porțile de Fier 1, folosindu-și influența pentru a determina schimbarea din funcție a lui KKKK. (13.06.2013);

- demersurile lui H. se justifică prin contextul încheierii contractului de prestări, de servicii medicale pe 2013 cu CJAS condusă de D. care urma să-și exercite atribuțiile pentru favorizarea S.C. TT. S.R.L.;

- IIII. a fost la 15.02.2013 transferat din funcția de consilier juridic al comunei Șinian în funcția de inspector vamal la DRAOV - Biroul Vamal Reșița, la 25.02.2013, în baza unei solicitări a DRAOV Timișoara, a fost mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, în urma, susține procurorul, a influenței exercitate de H.;

- procurorul consideră că detașarea lui KKKK. la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 la 13.06.2013 și până la 19.07.2013 s-a datorat aceluiași influență a inculpatului H., invocându-se declarațiile martorilor KKKK. și JJJJ. (?!), despre care se susține că audiați în instanță și-au menținut declarațiile din faza de urmărire penală.

Inculpata, prin avocat, a solicitat cu ocazia dezbaterilor în fond, achitarea pentru infracțiunea de luare de mită în baza art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. și art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen.

În mod succint în concluziile orale s-au susținut următoarele:

- fapta descrisă și reținută ca faptă penală nu este prevăzută de lege, iar probele administrate în cauză dovedesc inexistența faptei reținute în sarcina sa;

- încadrarea juridică din rechizitoriu, concluziile orale ale procurorului nu fac referire decât la "un folos" și nu la caracterul "necuvanit" al folosului pretins urmărit de inculpată pentru soțul său;
- în condițiile art. 371 C. proc. pen. (fost art. 317 C. proc. pen.), instanța este obligată să judece "faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare al instanței, care se referă la primirea unui folos și nu a unui folos necuvanit";
- procurorul vorbește de încălcarea atribuțiilor de serviciu de către D. în ce privește modalitatea de distribuire a sumelor alocate de CNAS și decontul exercitat la cei doi furnizori de serviciu, fără însă a preciza și în ce au constat aceste încălcări și ce anume s-a încălcat;
- nu s-au verificat susținerile martorilor audiați la Parchet care pot fi considerate subiective sau date în necunoștință de cauză;
- D., desemna 2 reprezentanți ai CJAS, din lista propusă de departamentele Casei, ca membrii în Comisia de distribuire din care mai făceau parte alți 5 membri desemnați de alte entități: Prefectură, organizații profesionale ale medicilor etc;
- nu există nicio probă din care să rezulte că membrii acestei Comisii să fi fost influențați sau să fi luat decizii sub presiunea inculpatei sau a altora pentru a favoriza S.C. TT.;
- în speță, se face trimitere la Ordinele comune ale Ministrului Sănătății și Președintele CNAS NR. 448/2013 și 194/2013, respectiv 450/2013 și 193/2013 prin care s-au stabilit criteriile de distribuire a sumelor alocate din bugetul Casei CJAS și respectiv componența comisiilor ce stabilesc cum se distribuie aceste sume; dar nu se specifică care norme au fost încălcate de inculpata IIII. pentru a favoriza pe S.C. TT.;
- s-au făcut afirmații nedovedite de Parchet cu privire la modalitatea diferențiată în care cei doi furnizori de servicii erau supuși controlului CJAS, dintre aceștia, S.C. TT. fiind favorizat;
- există probe la dosar care confirmă corectitudinea controlului și a măsurilor dispuse de CJAS confirmate prin hotărârea Comisiei de Arbitraj sesizate de GGG., administratorul societății S.C. EEE. S.A. și chiar de GGG. prin declarația dată în instanță;
- în rechizitoriu nu se reține că S.C. TT. îndeplinea criteriile legale, avea personal angajat permanent, aparatură performantă, etc.;
- Parchetul își fundamentează acuzațiile pe declarațiile unor martori care au apreciat că s-au făcut controale superficiale la S.C. TT. și nu se referă în concret ce anume dispoziții din Ordinul nr. 419/2002 al președintelui CNAS publicat pe site-ul instituției au fost încălcate;
- nu rezultă din probatoriul invocat de Parchet că în vederea efectuării controlului să se fi transmis membrilor comisiei să nu constate nereguli dacă ele există, să desfășoare controlul într-o manieră care să nu reflecte adevărata realitate din activitatea societății;
- afirmațiile din Rechizitoriu privind modul în care IIII. stabilea membrii Comisiilor de control nu-și găsesc fundament în probele din dosar, ci dimpotrivă rezultă că propunerile veneau din partea departamentelor Casei județene și dintre acestea se făceau nominalizările membrilor care nu au invocat vreo presiune, imixtiune în activitatea lor;
- printr-un act administrativ, decizie cu consecințe juridice emis în baza legii și a normelor în vigoare, publicat pe site-ul, CJAS Mehedinți, s-au alocat sumele pentru toate serviciile medicale, decizie care nu a

fost contestată și se bucură, de la lege, de prezumția de legalitate, inclusiv față de GGG. care nu a contestat-o în termenul legal dacă s-a simțit nedreptățit;

- de altfel, procurorul deși vorbește de încălcarea unor acte administrative, de nelegalitatea chiar a unora, nu a solicitat desființarea acestora doar în considerarea declarațiilor date de martori care suspicionau doar că distribuirea sumelor către serviciile paraclinice ar fi fost nelegală.

În continuarea pledoariei în apărarea inculpatei D. s-a susținut contrar afirmațiilor procurorului că:

- IIII. este funcționar vamal de peste 20 de ani, el nu a fost numit în funcție publică la data presupusei infracțiuni comise de soția acestuia, și nici nu a fost numit într-o funcție de conducere la vama Tr. Severin cum a afirmat greșit procurorul în concluziile orale;

- martorul KKKK. a declarat că IIII. de la Biroul de vamă Porțile de Fier 1 s-a transferat la Primăria comunei Simian - consilier juridic, apoi la Vama Reșița și ulterior detașat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, îndeplinind condițiile legale - pregătirea profesională, vechimea ca inspector vamal;

- în mod greșit procurorul a acreditat ideea că IIII. a fost numit la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, în realitate a fost detașat;

- detașarea nu era aprobată de DV Timișoara ci hotărâtă de șeful ANAF de la București, iar H. nu a făcut nicio intervenție la martorul MMMM. directorul regional vamal Timișoara în ce-l privește pe IIII.;

- la rândul său martorul KKKK. șeful vămii Biroul Vamal Porțile de Fier 1 a declarat că era lipsă de personal, flux turistic de trecere în continuă creștere și detașările erau frecvente, situație confirmată și de martorul MMMM., el însuși detașat de la Vama Oradea și care nu a resimțit vreo presiune sau influență din partea lui H. sau a altor persoane în demersurile sale de a asigura personal în punctele de vamă nevalgice;

- procurorul a amintit numele martorului RRRR., dar nu a făcut și precizările de rigoare legate de discuția cu fostul prefect XXXX., într-o perioadă cu mult anterioară 2013, când și-a arătat intenția de a-l schimba pe KKKK. de la vamă;

- în opinia apărării nu există nicio probă care să dovedească folosul necuvenit pe care l-ar fi urmărit, pretins și primit D. în schimbul încălcării unor atribuții de serviciu și ele nedovedite spre alt folos de data aceasta pentru S.C. TT. S.R.L. asupra căruia susține procurorul, H. își exercita controlul.

În susținerea concluziilor orale, apărarea a făcut o succintă recapitulare a acuzelor reținute în sarcina inculpatei de către procuror referiri la încadrarea juridică dată faptei și a sintetizat argumentele juridice care a validat cererea de achitare în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., respectiv 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen. după care a urmat:

- probele administrate în faza de urmărire penală - declarații martori, înscrisuri, procese-verbale de transcriere convorbiri telefonice de după 17.11.2013, autorizate de Curtea de Apel București nu justifică ideea săvârșirii infracțiunii de luare de mită;

- rechizitoriul nu face nicio referire la caracterul "folosului" urmărit dacă este necuvenit ori injust, termen folosit de procuror doar cu ocazia dezbaterilor pe fond;

- nu rezultă din rechizitoriu vreo legătură dintre activitățile desfășurate de D. și demersurile lui IIII. referitoare la detașarea efectuată în condițiile legii;

- nu rezultă că D., direct sau indirect, aluziv sau explicit i-ar fi solicitat ceva lui H., pentru sine, pentru soțul său ori pentru vreo altă persoană;

- nu rezultă din Rechizitoriul ce fapte legate de atribuțiile de serviciu a comis D.: încălcare, nerespectare, refuz de îndeplinire și care au fost în concret aceste atribuții, câtă vreme se fac doar afirmații;

- procurorul nu indică textele legale presupus încălcate sau nerespectate de D. cu ocazia repartii fondurilor bănești primite de către CJAS Mehedinti pentru serviciile paraclinice și e acuzată de "repartiție orientată", "redistribuire nelegală";

- nu se precizează ce articol s-a încălcat din contractul-cadru aprobat pr H.G. nr. 117/2013 prin desemnarea membrilor comisiei, ce criterii au fost nesocotite dintre cele făcute publice pe site-ul CJAS și CNAS;

- nu rezultă ce texte legale s-au încălcat cu privire la Ordinul comun al Ministerului Sănătății și al CNAS referitoare la criteriile ce stabilesc atribuțiile Comisiei de la nivelul CJAS Mehedinti (nr. 448/2.04.2013 și 194/1.04.2013, 423/29.03.2013 și respectiv 191/29.03.2013);

Nimeni, dintre martorii audiați nu a afirmat că s-au făcut presiuni ori s-au exercitat influențe asupra membrilor Comisiei de către D. pentru a favoriza și respectiv a defavoriza pe fiecare dintre cei doi furnizori de servicii paraclinice - RMN;

- nici procurorul, niciun martor audiat și nici chiar GGG. nu au susținut că punctajul alocat fiecăreia din cele două societăți, concurente ar fi fost calculat greșit (declarație la 6.11.2015 Curtea de Apel București);

- actul administrativ prin care s-a dispus alocarea sumelor nu a fost contestat și deci are validitatea unui act intrat în circuitul civil;

- martora KKK. (audiată la 4.12.2015 Curtea de Apel București) declară răspicat că D. nu a intervenit în procedura de suplimentare a fondurilor și nici în etapele procesului de contractare nu putea interveni;

- controalele ordonate la S.C. EEE. S.R.L. ca la oricare furnizor de servicii erau obligatorii de la lege și nu pentru a bloca activitatea unei firme concurente;

- neregulile constatate la S.C. EEE. și măsurile dispuse de CJAS au fost recunoscute de GGG. și confirmate prin hotărârea Comisiei Centrale de Arbitraj;

- martora TTT. (audiată la 4.12.2015 Curtea de Apel București) a clarificat, la rândul său, faptul că desemnările în alcătuirea comisiilor de control erau efectuate de alte persoane decât președintele CJAS care de asemenea nu putea și nu a influențat vreun membru în redactarea raportului de control;

- procurorul invocă declarațiile martorilor CCCC., DDDD. și BBBB. rezumându-se doar la cele date la Parchet care nu pot susține aserția din Rechizitoriul că erau formale controalele exercitate de CJAS la TT. S.R.L.;

- nu rezultă de niciunde că D. ar fi îndemnat, ar fi cerut membrilor comisiei de control să efectueze un control superficial, nu i s-a adus la cunoștință de către nici un angajat al S.C. TT., pacient, membru al comisiei că sunt aspecte de natura celor evidențiate episodice, sporadice apreciate ca atare chiar de către cei care le-au enunțat;

- declarațiile de la Parchet a celor trei martori s-au menținut în instanță, parțial ca urmare a modului în care au fost consemnate de procuror și semnate de aceștia;

- în altă ordine de idei, un proces echitabil presupune respectarea garanțiilor de apărare, ori în situația în care abia în cuvântul pe fond al dezbaterilor finale procurorul doar a enunțat "folosul necuvenit" fără să-l analizeze în contextul incriminării în opinia apărării s-au încălcat prevederile art. 6 și 3 lit. a) CEDO; în situația în care folosul urmărit de funcționar nu este dintre cele necuvenite, nu sunt întrunite elementele constitutive ale art. 289 C. pen.;

- în acest sens se invocă prevederile art. 371 C. proc. pen. (art. 317 C. proc. pen. codul vechi) a deciziei a Tribunalului Suprem, decizia nr. 74/2001 a Completului de 9 judecători ai CSJ;

- IIII. a fost detașat și apoi i s-a prelungit detașarea pentru a satisface nevoia de personal a Biroului de vamă, exprimându-și acordul în consens cu măsura dispusă de ANAF - București; el face parte din corpul funcționarilor public cărora li se aplică Legea nr. 188/1999 (forma din 2013), O.U.G. nr. 10/2004;

- IIII. îndeplinea condițiile legale pentru a fi detașat pe o funcție pe care o mai exercitase la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, fiind foarte bine apreciat ca profesionist, avea vechime în muncă, gradul profesional, iar interesul instituției a coincis și cu interesul său, astfel că acest folos (apropierea locului de muncă de casă) nu putea fi considerat necuvenit, cum de altfel nici procurorul nu a avansat un astfel de temei;

- IIII. a fost detașat alături de alți 6 colegi la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, cum de altfel se detașase în toate punctele vamale cu flux de transport, intrinsec intens;

- față de toate argumentele expuse s-a solicitat achitarea inculpatei D..

În ultimul cuvânt D. și-a susținut nevinovăția, că nu i-a cerut niciodată nimic lui H. nici pentru ea, nici pentru soț, familie sau pentru orice altă persoană. Soțul acesteia lucrează în vamă de 25 de ani, el a fost, asemenea multor alți colegi, detașat la cererea Biroului Vamal, cu acordul său de către DGR Timișoara și OOOO., și i s-a părut firesc după 21 de ani cât a lucrat ca vameș la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 să fie detașat pentru câteva luni la acest birou de vamă.

În ce privește activitatea de la CJAS, inculpata a arătat că a condus această instituție, grație experienței profesionale, a cunoașterii legislației manageriale în speță, între anii 2005-2008 și apoi din 2012 până în 2014 și de fiecare dată corect și legal.

Toată activitatea CJAS ce cuprinde între altele procedeele de contractare, decontare, de control, de asigurări, cum corect au fost descrise de martori; ea s-a desfășurat conform normelor și prevederilor legale în vigoare.

Examinând actele și lucrările dosarului Curtea a constatat următoarele:

Inculpata D. a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în condițiile art. 289 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

Art. 289 alin. (1) C. pen. prevede că:

"Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de

la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta".

Art. 6 Legea nr. 78/2000 se referă la infracțiunile de corupție, prevăzute de C. pen., între care și luarea de mită reglementată de art. 289 C. pen., iar art. 5 C. pen. constituie temeiul aplicării legii penale mai favorabile intervenite până la judecarea definitivă a cauzei, în speță, Legea nr. 286/2009.

Capitolul II al rechizitoriului care se referă la presupusa activitate infracțională a inculpatei D. s-a redus la relatarea narativă a acesteia, redarea fragmentată a declarațiilor unora dintre martorii audiați la Parchet, la fragmente selecționate după relevanța apreciată de procuror a unor convorbiri telefonice interceptate prin mandat de siguranță națională solicitat de SRI prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și transmise la cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA acesteia.

La finalul descrierii situației de fapt rechizitoriul a reținut că fapta inculpatei IIII. "constă în aceea că în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte a Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți, a pretins și primit de la H. un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier I) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentate mai sus) privitoare la îndatoririle acestuia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. SRL)", faptă care "înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. rap la art. 6 Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen..".

Rechizitoriul, potrivit art. 329 C. proc. pen. constituie actul de sesizare al instanței; el se emite "dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat, că acesta răspunde penal" (art. 327 C. proc. pen.), când sunt identificate "obiectul actului motivele de fapt și de drept ale acestora și orice alte mențiuni necesare soluționării cauzei" (art. 286 C. proc. pen. cu referire la art. 286 alin. (2) C. proc. pen.).

Odată sesizată instanța, judecata conform art. 371 C. proc. pen., se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare". Or, în actul de sesizare în afara descrierii faptei și încadrarea juridică cu privire la inculpata D. nu se efectuează nicio evaluare, analiză, argumentație juridică pentru niciun aspect legat de subiectul de drept al infracțiunii, al obiectului acesteia, al elementelor constitutive ale infracțiunii, legătura de cauzalitate între fapta și urmarea acesteia și nu în ultimul rând referitor la modalitatea/modalitățile în care s-a comis infracțiunea.

Nici în rechizitoriu și nici în concluziile procurorului, orale și scrise, cu ocazia dezbaterilor pe fond a cauzei, Curtea nu a identificat o corelare între actele descrise presupus infracționale și corespondența lor în plan juridic, viziunea procurorului din perspectiva lui analitică asupra îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale infracțiunii, a vinovăției inculpatei (deși audiată nu se face nicio referire la declarația și poziția sa procesuală, la probele în apărare) și a tuturor împrejurărilor în care se susține că s-a consumat actul ilicit.

Curtea a procedat la audierea inculpaților, a unui număr însemnat de martori, s-a încuviințat proba cu înscrisuri considerabile ca număr dar și ca valoare probatorie intrinsecă pentru a da posibilitatea și acuzării și apărării să-și susțină argumentat punctele de vedere, cu pronunțarea unei hotărâri fundamentate pe un ansamblu probator amplu și veridic.

În evaluarea activității infracționale a inculpatei D., Curtea a avut în vedere următoarele:

Incriminarea faptelor de corupție, între care și luarea de mită urmărește potrivit teoreticienilor pe de o parte "apărarea relațiilor sociale care impun conduita onestă a oricărui funcționar public/privat în raporturile cu cetățenii, combaterea faptelor de venalitate care lezează prestigiul, autoritatea și credibilitatea conferită instituțiilor din care fac parte, iar pe de altă parte, respectarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor".

Luarea de mită este o infracțiune de pericol, acțiunea făptuitorului vizează înfrângerea acelor relații pe care are obligația să le protejeze de orice atingere ilicită, iar obiectul mitei se definește prin banii sau folosul necuvenit obținut de funcționar pentru sine sau pentru altul prin săvârșirea faptei.

Subiectul activ, nemijlocit al infracțiunii astfel cum este ea reglementată prin art. 289 C. pen. este un subiect calificat de calitatea de funcționar, care exercită un serviciu de interes public și se află într-un raport cu instituția care i-a conferit atribuții și responsabilități stabilite în temeiul legii.

Fapta funcționarului, circumscrisă ca element material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită se săvârșește în oricare dintre modalitățile normative - pretindere, primire de bani sau alte foloase necuvenite, direct sau indirect, acceptare a unei promisiuni de foloase în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, printr-o acțiune sau omisiune.

În modalitatea pretinderii, inițiativa aparține funcționarului care comite actul ilicit; el este cel care cere să i se dea bani sau un folos necuvenit, ca o contraprestație, contra-echivalent pentru activitatea prin care se realizează obligațiile de serviciu. Această cerere trebuie să fie neechivocă, inteligibilă pentru destinatar, să aibe o semnificație exactă, precisă, să sugereze neîndoielnic prin orice mijloace cerința de bani sau un folos necuvenit și să exprime totodată intenția funcționarului de a condiționa îndeplinirea, întârzierea, efectuarea unui act contrar îndatoririlor sale etc. de obținerea acestui folos necuvenit.

Primirea folosului de către subiectul activ - funcționarul (public în speță) presupune inițiativa mituitorului, care nu se realizează fără acceptarea sa prealabilă.

În condițiile în care, spun teoreticienii, nu există o suprapunere până la simultaneitate între cele două acțiuni, infracțiunea se consumă în momentul acceptării, iar primirea folosului necuvenit este doar o confirmare probatorie a pretinderii acestuia.

În accepțiunea generală, prin "folos" se înțelege un câștig material, moral, avantaj etc. pentru sine sau pentru altul.

În literatura de specialitate se consideră "un folos necuvenit" acel folos care poate avea consecințe de ordin patrimonial mai devreme sau mai târziu și care se include ca element determinat în conținutul laturii obiective a infracțiunii. Un avantaj pur și exclusiv moral, fără consecințe patrimoniale/sociale nu se definește ca un folos necuvenit.

Este unanim admis că folosul necuvenit nu poate fi dintre cele care pot fi datorate în mod legal funcționarului.

Esențial pentru realizarea actului material este ca actul privitor la îndatoririle sale de serviciu să fie de competența sa, să facă parte din atribuțiile sale și să aibă dreptul de a-l efectua.

Urmarea imediată a infracțiunii de luare de mită constă în starea de pericol pentru relațiile legate de îndeplinirea atribuțiilor de către funcționar, prin fapta lipsită de probitate.

Legătura de cauzalitate care contribuie la configurarea laturii obiective a infracțiunii se realizează între elementul material și urmarea imediată și ea rezultă "ex re".

În realizarea laturii subiective a infracțiunii de luare de mită, subiectul activ, calificat săvârșește fapta numai cu intenție directă și ea vizează încălcarea atribuțiilor de serviciu sau celelalte variante pe acest segment și nicidecum obținerea banilor sau a folosului necuvenit, scop care nu condiționează realizarea actului ilicit, fiind suficient doar ca funcționarul să acționeze voluntar și spontan urmărind realizarea acestuia.

În concepția legiuitorului, fapta de luare de mită se consumă în momentul săvârșirii de către funcționar a vreuneia dintre faptele alternative statuate de art. 289 C. pen., și apariția concomitentă a urmăririi socialmente periculoase.

Îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive, astfel cum au fost instituite de legiuitor definesc infracțiunea de luare de mită reglementată de art. 289 C. pen.

În contextul presupus infracțional care-l vizează în principal pe inculpatul H., a fost grevată, mai mult enunțativ activitatea presupus infracțională a inculpatei D..

Astfel, Curtea a trebuit să decripteze din ansamblul probator administrat în ambele faze procesuale, acele acțiuni care prin natura lor configurează câteva aspecte definitorii ale faptei deduse judecății cu privire la D.:

- când, cum, în ce modalitate a avut loc înțelegerea infracțională, presupus inițiată de IIII. cu H., cât de directă/indirectă, clară, neechivocă s-a manifestat aceasta în măsura ca H. să perceapă mesajul infracțional și să răspundă punctual;

- în ce modalitate inculpata s-a angajat să-și încalce atribuțiile de serviciu în oricare dintre formele prevăzute de textul legal pentru a favoriza pe unul din furnizorii de servicii paraclinice ce aparține familiei H.;

- în ce împrejurări D. a pretins un folos de la H. și acesta este cuvenit (față de aserțiunea din rechizitoriu s-au necuvenit în înțelesul legii.

1. D., identificată ca subiect activ calificat în speță, prin funcția deținută - Președinte CJAS Mehedintzi - funcționar public, angajată a uneia dintre instituțiile care se înscriu în dispozițiile art. 175 C. pen. își desfășoară activitatea între anii 2012-2014 și conform legii, între altele, atribuțiile de serviciu sunt:

- gestionarea eficientă a Fondului Național Unic al Asigurărilor de Sănătate;

- încheierea de contracte cu furnizorii de servicii medicale;

- controlul și monitorizarea derulării contractelor.

Contrar afirmațiilor din rechizitoriu nu a rezultat nici din actul de sesizare al instanței, nici din probatoriile - martori, înscrisuri, administrate în faza de urmărire penală și în instanță, care ar fi acele atribuții pe care D. le-a încălcat, ignorându-le, nesocotindu-le ori acționând înlăuntrul atribuțiilor de serviciu de manieră să le convertească în alt sens decât cel al legii pentru a favoriza preferențial pe unul din cei doi furnizori de servicii paraclinice RMN.

Și dacă s-ar fi luat în considerație un probatoriu exclus la 28.11.2014 pentru motivele redată în încheierea rămasă definitivă prin încheierea nr. 339/16.03.2015 a Î.C.C.J. și tot nu s-ar regăsi, în opinia Curții, identifica suficiente elemente care să lămurească acest aspect.

Procurorul a făcut trimitere în concluziile sale la mai multe înscrisuri îndosariate în volumele urmăririi penale.

Verificarea acestor probe nu au confirmat susținerile procurorului, iar conținutul unora dintre volume diferite de ceea ce s-a menționat sau la care s-au făcut referiri (ex.: vol. 14 dup etc).

Nici în rechizitoriu și nici în concluziile finale sau pe parcursul audierii martorilor, procurorul nu a susținut că D. l-ar fi contactat pe H. să-i pretindă acestuia, să îi procure un folos.

Procurorul a invocat informații date de D. lui H. cu privire la bugetul unităților sanitare din județ (Spitalul de Urgență Județean Mehedinți, aflat sub autoritatea Consiliului Județean), privind finanțarea serviciilor paraclinice RMN, buget care întârzie să fie comunicat de la CNAS și cu privire la care, odată transmis către CJAS, cu toate datele a fost editat pe site-ul instituției, ca informații publice.

Sub acest aspect, inculpata a precizat că mulți conducători de instituții din județ erau interesați să afle situația bugetării acestora și câtă vreme nu erau de domeniul confidențialității, informațiile erau comunicate și telefonic și pe site-ul CJAS.

Contrar documentelor de la dosar, procurorul a afirmat că D. a procedat preferențial atât la repartizarea bugetului către unul dintre serviciile paraclinice - RMN pe anul 2013 cât și cu ocazia suplimentării ulterioare a bugetului și redistribuirea sumelor privind cele două servicii paraclinice RMN.

Or, numai lecturând înscrisurile la care face trimitere procurorul, la care se adaugă și cele depuse în cadrul probatorului de către D. s-au reținut următoarele:

- în anul 2013 bugetul asigurat instituțiilor medicale, inclusiv pentru serviciile paraclinice - RMN a fost considerabil mărit față de anul 2011 pentru toate casele județene de asigurare de sănătate;

- Ordinele emise de Ministrul Sănătății și de CNAS, ordinele lor comune au stabilit criteriile pe baza cărora urma redistribuirea bugetelor stabilite, s-au elaborat norme de aplicare în acest sens. Nu se regăsește în Rechizitoriu nici un exemplu edificator, nu se identifică care anume criterii au fost încălcate de D., care norme din metodologie au fost ignorate, când CJAS a făcut distribuția bugetelor, respectiv s-a stabilit valoarea anuală de contract pentru fiecare dintre cei doi furnizori de servicii paraclinice - RMN.

Și aceasta în condițiile în care chiar din rechizitoriu a reieșit ad nominem diferențele majore dintre cele două servicii sub aspectul întinderii activității, a personalului existent și profesional, al aparaturii performante, al volumului mare de pacienți și a listelor de așteptare lunare cu sute de pacienți identificați cu CNP din tot județul și nu numai (cu sau fără plată) își așteptau programarea pentru investigații RMN.

A mai susținut procurorul că D. și-a încălcat dintre atribuții (fără să precizeze care și în ce măsură) în momentul când a dispus controale la S.C. EEE. S.R.L. aparținând martorului GGG., când s-a procedat la evaluarea activității societății sale pentru încheierea contractului cu CJAS pe anul 2013/2014, când s-a făcut redistribuirea suplimentării de buget acordate de CNAS prin CJAS, când GGG. a fost determinat să renunțe la sumele ce i s-au atribuit, prin cererile de renunțare luare în favoarea S.C. TT. S.R.L. cu care s-au încheiat acte adiționale ce i-au sporit aportul judiciar cu mult peste sumele la care avea dreptul.

Nici la parchet și nici în instanță, în declarațiile date, martorul GGG. nu a afirmat cele susținute de procuror ca rezultând din declarațiile acestuia:

- S.C. EEE. a urmat procedura legală de evaluare de către CJAS;

- comisia de evaluare i-a stabilit corect punctajul maxim;

- diferențele de punctaj față de S.C. TT. există deoarece aceasta are un potențial mai mare, mai performant, ca personal și aparatură;

- S.C. EEE. a avut o bună colaborare cu CJAS Mehedinți;

- cererile de renunțare la sumele suplimentare în vederea redirectionării lor conform legii s-au făcut din lipsa posibilităților de a le cheltui în termenii contractului cadru;

- S.C. EEE. a fost supusă controalelor CJAS Mehedinți și înainte și după formularea cererilor de renunțare la sumele ce nu puteau fi cheltuite după rectificarea de buget.

Un element important de reținut este că procurorul a acordat o semnificație deosebită declarației lui GGG. (de la urmărirea penală) în condițiile în care poziția acestuia de patron al societății concurente poate fi apreciată ca subiectivă.

Cu toate acestea, GGG. a redat aspecte revelatoare și posibil verificabile în actele cauzei, care sunt credibile și prin corespondența acestora cu multe din cele descrise, inclusiv în instanță.

Procurorul și în cazul inculpatei D. și al celorlalți inculpați nu a făcut referiri decât la probele administrate în faza de urmărire penală și sporadic amintește câteva secvențe din tot ceea ce s-a declarat în instanță, și acestea doar în măsura în care sunt într-o oarecare concordanță cu ce s-a declarat la Parchet. Nu a existat nicio referire la motivele pe care le ignoră, nu le analizează, nu precizează dacă acestea au sau nu vreo relevanță, cu atât mai mult cu cât procurorul a achiesat la administrarea probelor de la urmărirea penală și a celor rezultate pe parcursul procesului.

Dintre numeroșii martori audiați la Parchet, referiri în rechizitoriul s-au făcut doar cu privire la unii dintre aceștia care se numără printre cei ale căror declarații nu au fost înregistrate video (GGG.).

Controalele dispuse de către D. cu privire la activitatea ambilor furnizori de servicii paraclinice RMN, singurii de altfel din județ, s-au efectuat anterior și ulterior numirii acesteia ca președinte a CJAS.

Controlul dispus de fosta președinte a CJAS a avut drept urmare rezilierea contractului dintre S.C. EEE. și CJAS pentru motive pe larg descrise chiar de GGG. în declarațiile sale, în imputarea unei sume importante; contestația formulată de S.C. EEE. a fost respinsă de Camera de Arbitraj

În aceste condiții, controlul dispus la numirea în funcție, de către D. își găsea pe deplin justificarea pentru preîntâmpinarea acelor aspecte care au condus chiar la rezilierea contractului.

Din această perspectivă, discuția purtată cu administratorul S.C. EEE. S.R.L. cu D. cu privire la cuantumul bugetului pe anul 2013-2014 apreciat la 69.201 RON de către GGG., referitoare la criteriile care au condus la acest cuantum, nu sunt în măsură a fi calificate ca o intimidare sau sugestionare a unei sume mai reduse.

Dimpotrivă, în condițiile legii, o comisie de evaluare, cu o componență propusă, ca de fiecare dată cu directorul economic și aprobată de D. în virtutea atribuțiilor de serviciu, procedează la verificarea îndeplinirii criteriilor cerute de normele legale în vigoare și stabilește un punctaj pe care GGG. nu-l contestă și care conduce la o sumă de finanțare nu departe de propriile aprecieri. Justificarea acestei evaluări, distincte de controlul anterior ce a avut alte obiective, rezidă în faptul că încheierea unui nou contract cu CJAS prevedea această procedură pe de altă parte, acesta în urma unui contract reziliat pentru motive care antrenau responsabilități atât pentru societate dar și cu privire la vigilența CJAS față de cheltuirea banului public.

Declarația martorului GGG., nuanțată inițial și mai precizatoare ulterior, cuprinde referiri la cererile formulate de acesta de renunțare la sumele lunare pentru varii motive; la mai puțin de o lună de la încheierea contractului cu CJAS Mehedinți, GGG. informează cu privire la defectarea aparatului RMN ceea ce îl împiedica să efectueze investigațiile corespunzătoare ca număr și valoare până la concurența sumei de 69.201 RON.

Alte motive invocate de GGG. la depunerea de declarații de renunțare, în temeiul legii, la sumele suplimentare au fost lipsa sau numărul redus de solicitări de investigații, angajarea doar a unui medic specializat în investigații RMN și imagistică, repetate defectări ale aparatului RMN.

În faza de urmărire penală nu au fost verificate cele declarate de martorul GGG., iar explicațiile date în instanță au fost acceptate ca satisfăcătoare și credibile de Parchet care nu a mai solicitat nicio probă pe acest aspect în măsură să clarifice în ce măsură aceste motive au fost cu adevărat sau renunțările s-ar fi datorat altor motive sau la presiunea vreunor alte persoane interesate să-l favorizeze pe celălalt furnizor de servicii RMN.

Din studiul documentelor existente în dosarul de urmărire penală și al celor depuse în instanță a rezultat cu claritate că și S.C. TT. a mai făcut solicitări la rândul ei, de renunțare la sumele suplimentare pentru apariția unor defecțiuni la aparatul RMN urmând să aibă loc redistribuirea, conform legii, către alți furnizori de servicii paraclinice.

De altfel, D. a declarat și se certifică prin înscrisurile de la dosar, că toate cererile făcute de S.C. EEE. și S.C. TT., în acest sens au fost aprobate în condițiile legii și tot în aceste condiții s-au încheiat actele adiționale, ambele societăți fiind sprijinite să aibă finanțarea solicitată în lunile în care cererile erau mai numeroase.

S-a subliniat încă o dată că în județ existau doar aceste două servicii paraclinice RMN, iar bugetul alocat acestora de CNAS prin CJAS era distinct de bugetul pentru celelalte servicii paraclinice sau de lată natură care erau bugetate distinct.

În mod evident, când unul dintre furnizorii de servicii RMN, nu aveau activitate din varii motive, legale, sumele aferente se redistribuiau în termenele și condițiile stabilite pe criteriile normelor în vigoare, necontestate nici de S.C. EEE., nici de S.C. TT., ori în lipsa ambilor furnizori interveneau normele aplicabile în astfel de situații bugetare, cu privarea evidentă a pacienților de aceste investigații de specialitate.

În Rechizitoriu s-a insinuat, fără însă să se coreleze cu vreo încălcare de norme sau de atribuții că D. desemna anume în comisiile de evaluare, control ce viza pe S.C. EEE. S.R.L. pe consilierul C..

S-a mai reținut în actul de sesizare al instanței că una din cererile de renunțare formulată de GGG. a fost redactată pe computerul acesteia de la birou.

Explicațiile martorului GGG. pe acest subiect au fost de natură a clarifica faptul că nu se dovedește nicio înțelegere subiectivă între IIII. și N. în condițiile în care se depuneau cererile de renunțare, urmate de referate întocmite, conform legii de C. și de actele adiționale semnate de președintele CJAS (oricare ar fi fost acela) și reprezentanții societăților paraclinice RMN.

Nu numai că nu a rezultat din probe, iar susținerile procurorului nu au niciun fundament, dar mai mult martorii au arătat în mod concordant modul în care se desemnau membrii comisiilor de evaluare de control, de câte 4 sau 3 membrii cine numeau membrii reprezentanți ai mai multor instituții.

La nivelul CJAS, directorul economic propunea persoanele care să facă parte din comisii, șeful Biroului de control, prin rotație propunea consilieri care să participe la activitățile de control, propuneri avizate de D..

În Rechizitoriu nu a rezultat să fi fost propuneri de consilieri pentru aceste comisii ca D. să le fi respins și să impună anume consilieri. Nu există la dosar probe care să se refere la eventuale contestații pe acest segment, în sensul că s-ar fi încălcat atribuții de serviciu sau normele legale.

S-au audiat martorii dr. FFF., KKK., TTT., GGG. și niciunul dintre aceștia și nici inculpata C. nu au afirmat să fi existat influențe, presiuni, amenințări asupra membrilor acestor comisii de oricare fel din partea cuiva, a inculpatei D. a celor supuși controlului, pentru a constata nereguli acolo unde nu erau, sau să se consemneze aspecte nereale ori să se ascundă deficiențe constatate, în actele de control, cu efecte imediate asupra finanțării de către CJAS ori aplicabile de sancțiuni până la reziliere contracte.

S-a afirmat că D. a dispus după numirea sa, controale formale la S.C. TT., că rapoartele de constatare aveau un conținut similar și că în realitate S.C. TT., aparținând familiei lui H. și controlat de acesta era protejat, câtă vreme nu apar deficiențele despre ce au relatat la Parchet martorii BBBB., DDDD. și CCCC..

În acest context, trebuie precizat că în legătură cu declarațiile martorilor GGG., BBBB., DDDD. și CCCC., luate în condiții de uzură psihică și oboseală, au fost făcute precizări concordante care au avut menirea să clarifice unele aspecte despre care au relatat la Parchet sub teama schimbării calității din martor în inculpat.

Nu au fost înregistrate video și nu s-a precizat motivul pentru care nu s-au aplicat prevederile art. 123 C. proc. pen. față de aceștia, în raport de alte audieri.

În instanță, martorii și-au menținut și parțial declarațiile consemnate la Parchet, la cererea procurorului, au făcut precizări cu privire la condițiile și când și cum au fost audiați în instanță; martorii ai detaliat declarațiile date la Parchet spre mijlocul nopții după multe ore de așteptare, cu date și elemente edificatoare și care își găsesc corespondența în celelalte probe din dosar - înscrisuri, declarații de martori.

În timpul audierii, înainte de finalizarea declarațiilor și semnarea acestora, procurorul s-a autosesizat cu privire la fiecare dintre martorii DDDD., BBBB. și CCCC., pentru două infracțiuni - favorizarea infractorului și mărturie mincinoasă.

Curtea a apreciat că intervenția intempestivă a procurorului în timpul audierii fiecăruia dintre acești martori ar putea fi de natură să-i intimideze și să conducă voluntar sau nu la denaturarea declarațiilor sub prestare de jurământ.

Ulterior, prin adresele din 23.10.2015 și din 15.07.2016 Curtea a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA să comunice care este stadiul cercetărilor privitor la martorii DDDD., BBBB., CCCC. și a celorlalte persoane la care s-a făcut referire în dispozitivul rechizitoriului, în ce fază a urmăririi penale sunt, dacă s-a sesizat și instanța s-a pronunțat în vreun fel și dacă în acest caz soluția este sau nu definitivă.

Curtea a apreciat ca fiind necesar să cunoască până la judecarea cauzei, a evaluării probatoriilor (inclusiv a declarațiilor acestor martori cu cele ale tuturor martorilor audiați) care este situația judiciară a martorului pe acest aspect. Pentru a ști în ce măsură, declarațiile acestora își păstrează valabilitatea și urmează a fi evaluate ori în temeiul legii urmează a fi înlăturate.

Cum de la data autosesizării procurorului 30.10.2013 și până la judecarea și redactarea prezentei sentințe nu s-a comunicat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA vreo soluție dată în dosarele vizând martorii respectivi, oricare ar fi aceasta, la nivel de Parchet ori instanță, Curtea a procedat la aprecierea acestor declarații date sub prestare de jurământ și să le evalueze ca atare în contextul ansamblului probator.

Declarațiile martorilor și-au găsit confirmarea în înscrisurile aflate în dosarul de urmărire penală și în probatoriul rezultat din cercetarea judecătorească.

Procurorul nu a verificat dar și-a asumat afirmațiile existente în rechizitoriu (salariile medicilor angajați la S.C. TT.), care nu s-a fundamentat însă pe nicio dovadă, întrucât niciun alt martor nu a confirmat altă

plată decât cea care rezultă din contractele de muncă, nu există vreun stat de plată sau acte bancare care să le susțină argumentat.

Activitatea S.C. TT. a rezultat că era intensă, cu liste de așteptare cu sute de pacienți și ea s-a justificat pe parcursul administrării de probe și pentru că avea un personal specializat, bine pregătit profesional atât la nivel de medici cât și la nivelul asistentelor medicale, ale operatorilor medicali RMN.

În mod concordant au arătat care era procedura pentru fiecare investigație, cum se stabilea câte secvențe erau necesare în raport de afecțiunile și segmentul celui examinat, administrarea substanței de contrast în măsura în care era sau nu necesară, în funcție dacă cel investigat era sau nu alergic la aceasta, medicul laboratorului stabilind utilizarea sau nu a acesteia, (chiar în pofida recomandării medicului de familie) ori operatorul medical RMN, când pacientul revenea pentru noi investigații și avea în istoricul său medical mențiuni în acest sens.

Martorii au mai arătat că medicii lucrau în ture de câte 6 ore, nu se suprapuneau cu activitatea de la Spitalul Județean de Urgență, dar în situații când interveneau gărzi la spital, sau din motive obiective nu se aflau în incinta laboratorului (boală, sarcină etc) operatorii RMN care aveau în atribuții să utilizeze aparatul RMN și să efectueze investigația imagistică, își desfășurau activitatea potrivit fișei postului, pentru ca ulterior medicul fie într-un program prelungit, fie prin "skipe" să examineze secvențele înregistrate, să întocmească raportul și să îndeplinească și toate celelalte acte legate de evidențe, înregistrări, parafe, semnare bilete de trimitere și înmânarea acestora lui E. pentru finalizarea circuitului lor de la înregistrare la comunicarea către pacient.

În cazul în care secvențele se socoteau de către medic insuficiente pentru diagnostic, pacientul era invitat la laborator și gratuit se completeau secvențele într-un număr edificator.

Plafonul se realiza lunar sau rămâneau restanțe când se defecta aparatul RMN, recuperate în timp, se examinau 10-15 pacienți pe tură fără a periclita actul medical, cerințele fiind numeroase.

Nu s-a făcut dovada că ar fi existat plângere, reclamații, sesizări, la S.C. TT. S.R.L. ori la CJAS, ori președintelui acesteia legate de prestația medicilor, a operatorilor RMN care să o încunoștințeze pe D. ca situația în teren ar fi fost alta decât cea constatată în Rapoartele de control, că ar fi existat pacienți nemulțumiți sau care să se fi confruntat cu probleme generate de administrarea substanței de contrast.

Cu ocazia controalelor lunare sau tematice, inopinate, se stabileau ca obiective:

- verificarea raportărilor făcute de furnizori;
- verificarea documentelor primare, a registrului, a cronologiei biletelor de trimitere;
- verificarea scriptică și faptică a substanței de contrast etc.

Nu s-au evidențiat sesizări din partea personalului ori a altor persoane interesate, pacienți, adresate membrilor la fața locului, Comisiei de control care să fie consemnate în actul de control pentru a se lua măsuri de înlăturare a deficiențelor semnalate, ori să se fi semnalat forurilor superioare vreun refuz de a se lua act de cele sesizate pentru a se lua măsurile necesare.

Aprecierea ca fiind formale, toate controalele efectuate de CJAS la S.C. TT. S.R.L. și nu puține ca număr, vine în contradicție, cu alte astfel de controale efectuate bianual până în 2012 din dispoziția dr. I., președinte al CJAS, cât și ulterior investirii lui D. în această funcție.

Documentele de la dosarul de urmărire penală atestă că s-au constatat deficiențe și la S.C. TT., că s-au dispus măsuri pentru remedierea acestora pentru motive despre care au amintit și martorii.

Și S.C. TT. prin E. a încunoștințat CJAS de probleme tehnice sau alte situații obiective ori erori ce urmau a fi înlăturate, astfel că în condițiile în care se constatau nereguli sancționabile, se luau măsuri despre care se consemnau în procesele-verbale și aduse la cunoștința conducerii pentru a dispune în consecință.

Întețirea controalelor dispuse de CJAS la nivelul serviciilor, inclusiv paraclinice, al Spitalului Județean de Urgență, au contribuit mai curând, la o mai atentă utilizare a finanțărilor primite, a respectării cerințelor pretinse de către CJAS și cunoscute de furnizorii de servicii.

În ce privește S.C. EEE. nu a fost nici privilegiată, nici ocolită de controalele CJAS, numai că potrivit înscrisurilor de la dosarul de urmărire penală aceasta invoca frecvent probleme legate de imposibilitatea de a-și desfășura activitatea - aparat defect pentru o lungă perioadă de timp, deficit de personal, etc.

Din rechizitoriu nu a rezultat că aceste aspecte rezultate din documentele înaintate către CJAS și aflate la duș, au fost verificate și sa-r fi ajuns, întemeiat, la concluzii care să difere de cele consemnate în cererile S.C. EEE. și că în realitate la presiunea cuiva, îndemnat "de alții cu controale" era nevoit să acționeze împotriva propriului interes.

În altă ordine de idei, n-a reieșit din probe, că la redistribuirea suplimentării bugetare, decisă la nivelul CJAS de Consiliul de administrație și nu doar de președintele CJAS să fi existat contestații, sesizări în legătură cu stabilirea punctajului, nerespectarea criteriilor legale cu referire la sumele ce reveneau fiecărui furnizor de servicii RMN.

În acest sens au fost edificatoare declarațiile lui C., TTT., GGG..

Discuții s-au mai purtat și telefonic potrivit declarației inculpatei D. cu mulți furnizori de servicii medicale, paraclinice, cu reprezentanți ai Spitalului Județean de Urgență, cu privire la restanțele la plată datorate de CJAS către acești beneficiari. Indiferent că era H. care se interesa de arieratele spitalului județean, alți furnizori de servicii, inclusiv paraclinice sau GGG. sau oricine altcineva față de care CJAS avea restanțe la plată, D. comunica cu aceștia și le dădea informațiile necesare, care nu erau dintre cele confidențiale și care odată ce erau certe se editau pe site-ul Casei.

Din această perspectivă a încălcării obligațiilor de serviciu, susținut prin Rechizitoriu, prin oricare din formele prevăzute de lege, dar cu privire la care procurorul nu distinge, Curtea a apreciat că nu s-au identificat în afara afirmațiilor din acuzare, dovezi din care să rezulte când, cum, în ce modalitate, ce norme legale, care atribuții de serviciu au fost încălcate de D. în desfășurarea activității sale de președinte a CJAS prin care să fi protejat, favorizat S.C. TT. S.R.L. respectiv pe H., familiei căruia îi aparține acest laborator RMN.

În rechizitoriu s-a consemnat că H. a convocat-o pe D. pentru a discuta cu aceasta despre încheierea contractului dintre CJAS și TT. S.R.L. și că îi confirmă lui H. că l-a determinat pe GGG. să accepte o finanțare mai mică la contractare.

În dorința de a prezenta cât mai clar relația de autoritate dintre H. și D., în actul de sesizare s-a făcut o afirmație care nu s-a configurat în nici un probatoriu, nici măcar în interceptările pe mandat de siguranță națională excluse la 28.11.2014, care sunt redade prin câteva replici, dintr-o probabilă discuție telefonică din care s-a selectat o secvență și care, prin ea însăși sau din orice altă probă din dosar nu rezultă de ce, pentru ce și în legătură cu ce urma să se poarte o discuție între H. și D., cu atât mai puțin despre un subiect punctual și anume contractul de contractare CJAS și TT..

În oricare dintre declarațiile date de GGG. sub prestare de jurământ, nu se regăsește nicio afirmație, din care să rezulte că în urma unei discuții cu GGG. în care i s-a adus la cunoștință că urmează să vină o

comisie de evaluare pentru stabilirea punctajului și încheierii contractului cu CJAS pentru anul 2013-2014, D. ar fi făcut demersuri să-l determine să accepte mai puțin decât i s-ar fi convenit ca finanțare prin contactul cu CJAS.

Susținerea acuzării nu s-a corelat cu nicio probă din dosar, ba dimpotrivă, nu numai că D. nu-i cere să se mulțumească cu mai puțin decât i s-ar fi convenit, potrivit normelor în vigoare, ci îi spune că valoarea va fi stabilită de Comisia CJAS conform normelor legale.

Oricât s-a urmărit ca mărturiile unora dintre martori (GGG.) să se identifice cu eventuale frânturi de interceptări din mandatele de siguranță națională, astfel încât să fie în concordanță cu acestea și credibile, în opinia Curții, subzistă deosebiri clare de abordare care nu se conjugă și nu se confirmă cum vrea să lase să se înțeleagă actul de sesizare.

Înfăptuirea infracțiunii de luare de mită, presupune, așa cum s-a arătat, existența unui folos, necuvenit spune legiuitorul pentru mituit sau în favoarea altuia, la carte să nu aibă dreptul.

În rechizitoriu s-a afirmat că D. pretinde de la H. un folos care constă, în mai multe variante, fie numirea soțului acesteia IIII. ca lucrător vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, fie prelungirea mutării acestuia la acest punct vamal, fie numirea ca șef al Biroului Vamal Porțile de Fier 1, ori toate la un loc.

În acest context s-a urmărit să se inducă ideea că D. apelează la H., să facă demersuri în favoarea soțului său, dat fiind funcțiile sale politico-administrative președinte al PP. Mehedinți, președinte al Consiliului Județean, funcții de autoritate care să determine factorii decidenți să dispună ca IIII. să-și desfășoare activitatea de inspector vamal la BV PF1.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită - înțelegerea inițială de mituit trebuie să existe între acesta și mituitor fie în mod direct, în condiții și împrejurări date ori prin orice fel de comunicare, directă-indirectă, clară, neechivocă, în măsură ca cel care mituiește să înțeleagă clar mesajul infracțional, folosul pe care trebuie să îl procure mituitului sau altcuiva și care să fie necuvenit.

Din Capitolul II al Rechizitoriului, filele rezervate descrierii faptei reținute în sarcina inculpatei D. nu a rezultat de niciunde, dacă, când, cum, în ce condiții și împrejurări ar fi avut loc o astfel de înțelegere între D. și H..

Niciun martor la care face trimitere procurorul nu a confirmat această înțelegere, în ce formă va fi fiind, dintre cei doi, cu privire la ce folos și ce presupunea din partea lui D. să facă pentru H. ca acesta să determine mutarea, menținerea și/sau promovarea lui IIII. ca șef al BV PF1.

Fără să facă vreo discuție, vreo analiză ori cu vreo argumentație juridică să evidențieze împrejurările în care s-a convenit într-o formă sau alta asupra faptei în sine, procurorul redă un fragment dintr-o secvență a unei convorbiri dintre H. din 1.03.2013 - interceptată pe mandat de siguranță națională (probă exclusă la 28.11.2014 în care se consemnează o replică a lui D. "Mulțumesc pentru vorbele frumoase".

S-a susținut în actul de sesizare că D. știa de demersurile pe care le făcea H., încă din februarie 2013, pentru soțul său. Se afirmă că interesul lui H. era ca prin susținerea și menținerea lui IIII. la BV PF1, o determina pe D. să acționeze în favoarea acestuia, astfel încât CJAS să încheie contractul cu S.C. TT. în condiții bune de finanțare.

Simplele supozitii, presupuneri, afirmații, care au fost expuse în contextul unor fragmente de interceptări (excluse la 28.11.2014) lipsite de relevanța prevăzută de lege nu pot să constituie suportul unor acuzații, prin ele însele.

Plecând de la probele invocate de procuror s-au reținut aspecte importante din înscrisurile la care se face trimitere cu referire la demersurile lui H. cu privire la IIII..

- prin Ordinul ANAF din 18.02.2013, în baza art. 5 alin. (3) H.G. nr. 110/2009, IIII. este transferat de la 15.02.2013 ca inspector vamal din funcția de consilier juridic de la Primăria comunei Sinian;

- prin Ordinul din 27.02.2013, începând cu 25.02.2013 până la 30.06.2013 este repartizat pe post corespunzător funcției deținute, mutat temporar la Biroul Vamal - Porțile de Fier 1 de la Caraș, cu motivarea "pentru eficientizarea activității BV PF1 din cauza lipsei de personal și a experienței profesionale în această funcție de până la reorganizarea din 2011";

- prin adresa emisă de autoritățile locale nr. 1591/8.05.2013 către ANAF se arată că Biroul Vamal prin demersurile întreprinse se solicită menținerea numărului prezent de lucrători vamali pe tura de serviciu;

- din lipsă acută de personal Biroul Vamal - Porțile de Fier 1 face numeroase adrese către MMMM. prin prelungirea mobilității a trei lucrători de la alte unități cu 1.08.2013. ZZZZ., IIII., AAAAA. - adresele nr. x/15.07.2013 către ANAF, nr. 2318/11.07.2013 a BV PF 1 către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, adresa nr. x/1.08.2013;

- prin decizia 3151/110.2013 IIII. este delegat cu acordul său scris, de la DGFPF Craiova la DGFPF Timișoara cu data de 1.10.2013;

- decizia nr. 11/6.01.2014 a DGRFP Timișoara delegat cu 1.04.2014, cu acordul scris al lui IIII. de la DGRFP Craiova;

- cereri întocmite de șeful Biroul Vamal PF1 - KKKK. nr. x/17.12.2012, 4140/29.11.2012 prin care se solicită pentru BV PF1 suplimentare de personal ca urmare a unei crize acute de personal, mobilizarea de lucrători vamali de la alte structuri, Raport pentru necesar personal și prelungire mutare temporară a 6 lucrători vamali între care și IIII.;

- 3 Rapoarte făcute de Biroul Vamal PF1 prin care se cere minim 2-3 lucrători vamali, pentru procesare declarații vamale la DRAOV Mehedinți, suplimentare cu cel puțin 4 lucrători vamali din lipsă acută de angajați, prelungire pentru încă trei lucrători;

- datele de trafic sunt coroborate cu procesele-verbale în care sunt transcrise convorbirile interceptate, fără ca acestea să fie individualizate în raport de persoană sau aspecte infracționale.

În concordanță cu aceste probe au fost și declarațiile martorilor KKKK., MMMM. și RRRR..

Deși procurorul a invocat în Rechizitoriu, în concluziile orale și scrise declarația martorului JJJJ., în realitate este vorba de MMMM., o eroare în opinia Curții, câtă vreme la dosar nu există vreo declarație a unei persoane cu acest nume.

În mod evident, cum a rezultat din probe până când directorul MMMM. îl întâlnește pe H. la sediul Consiliului Județean cu ocazia unei întâlniri cu prefectul județului, cu sediul în aceeași locație, ocazie cu care fac cunoștință (27.02.2013) H. nu întreprinse nici un demers ca IIII. să fie numit sau mutat sau să i se prelungească mutarea cum se reține în Rechizitoriu.

- nu-l cunoștea pe directorul MMMM. de la DRAOV Timișoara;

- la 22.02.2013, chiar procurorul consemnează că IIII. stând în față cu lucrările pentru mutare îi explică lui H. "ce înseamnă funcție de execuție" (!?).

- când directorul MMMM. face cunoștință cu președintele Consiliului Județean într-o vizită de curtoazie, cu ocazia unei vizite de lucru la BV PF1, la prefectură etc. fuseseră deja emise ordinele din 18.02.2013 cu transferul lui IIII. din 15.02.2013 și mutarea acestuia din 25.02.2013 până la 30.06.2013, cu repartizare pe post corespunzător funcției deținute.

Declarațiile martorilor KKKK., MMMM. cuprind aprecieri favorabile cu privire la IIII., un om cu experiență profesională, cu vechime în munca de inspector vamal, el fiind unul din mulți alți colegi mutați la BV PF1, temporar, cu prelungirea modalității din motive de lipsă acută de personal, au mai mult în perioadele cu aflax intens de turiști.

A rezultat că această prelungire presupunea și acordul lui IIII. ca și a altor colegi ce beneficiau de această procedură, evident în interesul sistemului vamal cu puncte vamale lipsite, cronic, de personal calificat, cu o fluctuație a acestuia explicabilă prin reorganizarea ce avusese loc și a evenimentelor legate de acest segment de activitate.

Apare un paradox între declarațiile șefului BV PF1 - KKKK. și actele emise de acesta; pe de o parte emitea adrese invocând lipsa de personal și cere prelungirea mutării unor inspectori vamali, între care și IIII., iar pe de altă parte dă ascultare zvonurilor din oraș, ascultă spusele lui RRRR. și ale altora că IIII. va fi numit șeful BV PF1 în locul acestuia, întrucât aceasta era dorința lui H., a fostului prefect XXXX. al județului etc.

KKKK. a afirmat că era apreciat de autoritățile locale, centrale, că nu i s-a adus la cunoștință să existe nemulțumire față de activitatea acestuia, că explicația controalelor, mai frecvente vara, era într-o practică aplicată la toate punctele vamale vremelnice, că mai existaseră niște probleme cu încheierea unor procese-verbale de contravenție etc.

Pe de altă parte, mutarea temporară a lui KKKK. la BV PF2 nu a însemnat desemnarea lui IIII., fie și temporar șeful BV PF1, unitatea fiind condusă de adjunctul lui KKKK.. Potrivit afirmațiilor lui KKKK. BV PF2 era condusă cu delegație de un inspector vamal, fără prea multă experiență și care la expirarea delegației nu a mai dorit prelungirea acesteia.

Astfel, prin Ordinul nr. 1798/13.06.2013, s-a dispus mutarea temporară până la 1.08.2013 a lui KKKK. pe post de șef al punctului vamal, era prin ordinul nr. 2220/22.07.2013 s-a încetat Ordinul din 13.06.2013. În perioada detașării la BV OPF2, KKKK. a solicitat față de lipsa de personal mutarea a doi lucrători vamali la acest punct vamal și la Moravița și prelungirea măturii a trei lucrători, precizând că erau necesare măsuri organizatorice, pe care cel ce fusese delegat pe funcție, din lipsă de experiență nu le dispusese .

În acest context și pentru a se edifica asupra mobilității personalului în sistemul vamal, MMMM. era el însuși delegat de la Vama Oradea la iar la momentul când se emisese Ordinul din 13.06.2013 privindu-l pe KKKK., acesta era deja detașat de la DRAOV Timișoara.

Toate aceste elemente sunt mult mai convingătoare, în deplină concordanță față de ce reține selectiv procurorul dintre probatoriile administrate chiar de Parchet.

Nu mai puțin adevărat este că IIII. când a acceptat transferul și și-a dat acordul pentru prelungirea mutării, interesul instituției s-a intersectat cu propriul interes, care nu este de blamat, de a avea un loc de muncă mai aproape de casă și în condițiile în care acesta mai lucrase până în 2011 la BV PF1, avea vechime în muncă, era apreciat ca un profesionist, corespundea condițiilor cerute de funcția de inspector vamal, cu același salariu pe care îl primea la punctul vamal de unde a fost detașat.

Or în aceste împrejurări, preexistente întâlnirii dintre MMMM. și H. (transfer la punctul de vamă, mutarea la BV PF1, calitățile profesionale ale lui IIII., experiență, vechime etc) și în situația în care H. ar fi avut cuvinte de apreciere la adresa lui IIII. (22.02.2013) nu știa că fusese transferat la punctul vamal) nu puteau decât eventual să-i confirme lui MMMM. că prin Ordinul emis și semnat de LLLL. s-a detașat la BV PF1 un om capabil, corespunzător funcției deținute.

Interceptările din fragmentul de la pagina 133 Rechizitoriu în care se vorbește de "Fapta inculpatei D. descrisă mai sus care în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte a Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți, a pretins și a primit de la H. un folos", "numirea lui IIII. într-o funcție de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier 1", s-au regăsit pe întregul parcurs al descrierii faptei reținute în sarcina inculpatei, în condițiile în care IIII. revenise în sistem prin transfer la 15.02.2013, fusese deja mutat la punctul vamal din 25.02.2013, despre care la 22.02.2013 H. nu avea cunoștință și deci folosul nu putea privi numirea lui IIII. în funcția de inspector vamal, funcție pe care o mai deținea doar la BV PF1 înainte de reorganizare a sistemului vamal din 2011.

Pe de altă parte, Rechizitoriul a vorbit de un folos, în concluziile din dezbateri se amintește de "un folos necuvenit" în lipsa oricărei analize sau argumentație juridică care să motiveze de ce este sau nu vorba de un folos sau de un folos necuvenit.

Lipsa calificării "folosului" de către procuror induce starea de îndoială asupra înțeleșului pe care-l dă acestui termen, ceea ce în context devine un dubiu ce se interpretează în favoarea inculpatului conform principiului in dubio pro reo.

Pe de altă parte, Curtea a apreciat că probele converg spre a afirma că ele dovedesc - înscrisuri, mărturii testimoniale - că IIII. transferat temporar la Biroul Vamal PF1 cu funcția de inspector vamal nu a beneficiat de un folos necuvenit, nu a avut un beneficiu patrimonial, interesul instituției a coincis cu interesul personal de a avea locul de muncă mai aproape de casă ceea ce a determinat să-și dea acordul în scris, fără de care mutarea acestuia nu ar mai fi putut avea loc.

Criza acută de personal, nevoia permanentă de mobilizare a personalului, lipsa de lucrători cu vechime, experimentați mai ales în puncte vamale cu flux abundent de trecere este dovedită prin înscrisurile instrumentate de procuror, astfel că IIII. a fost unul dintre cei mulți transferați în punctele vamale cu mare cerință de personal.

Și nu în ultimul rând, IIII., în urma promovării concursului de ocupare a postului, funcționează la același BV PF1 ca inspector vamal de grad superior, ceea ce confirmă încă odată că aprecierea organelor locale și centrale ale ANV cu privire la calitățile profesionale ale acestuia era întemeiată pe istoricul său profesional și nu pe posibilele "vorbe frumoase", venite din partea președintelui Consiliului Județean, doar pentru că veneau de la o persoană de autoritate la nivel de partid și administrație.

În urma examinării, a analizei întregului ansamblu probator, Curtea a apreciat că:

- nu s-a făcut dovada că D. ar fi încălcat normele legale ce reglementează atribuțiile acesteia ca președinte a CJAS și a favorizat S.C. TT. S.R.L.;

- nu există nicio probă care să susțină că D. a cerut în orice împrejurare direct/indirect, prin înțelegere ori orice formă de comunicare lui H. un folos, cuvenit/necuvenit pentru numirea soțului său în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal PF1;

- probele administrate la Parchet, administrate în instanță nu au făcut dovada că transferarea lui IIII. la Biroul Vamal PF1 în funcția de inspector vamal a fost raportat la acuzațiile aduse - un folos necuvenit în înțeleșul legii.

Așa fiind, constatând, pe temeiurile care au fost analizate, pe considerațiile ample dezvoltate și fundamentate pe probele din dosar, că fapta reținută în sarcina inculpatei nu există, Curtea în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 6 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. a achitat pe inculpata D. pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

În rechizitoriu la fila x s-a arătat că:

"Corelativ infracțiunii de luare de mită în sarcina inculpatului H. se va reține infracțiunea de dare de mită în modalitatea normativă prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. din 1968 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012 și art. 5 din C. pen..".

Faptele reținute în sarcina inculpatului H. au fost analizate odată cu întreaga presupusă activitate infracțională a acestuia.

*

* *

V. Inculpata E. a fost trimisă în judecată, în stare de libertate, la 28.07.2014 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 26 C. pen. (1969) raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 - complicitate la folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite.

În Capitolul 2 al rechizitoriului, între altele, s-a descris fapta reținută în sarcina inculpatei E. și încadrarea juridică dată acesteia .

S-a reținut în actul de acuzare că în demersurile efectuate de către H. în vederea obținerii de foloase necuvenite pentru TT. S.R.L. a fost ajutat de E.. H. s-a folosit de influența și autoritatea conferite de poziția politică deținută.

E. este din noiembrie 2010 administratorul S.C. TT. S.R.L., societate comercială înființată în 2007 de H. cu obiect de activitate în domeniul prestării de servicii medicale.

Deși din iulie 2012 H. a cedat mamei sale TTTT. 95% părți sociale deținute la această societate, el, afirmă procurorul, a continuat să administreze în fapt firma .

Din rechizitoriu a rezultat că la 8.03.2013 H. i-a comunicat lui E. că până la sfârșitul lunii martie urma să se încheie contractul pe 2013 dintre S.C. TT. S.R.L. și Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedintși și că în anul 2013 datoriile firmei la bancă vor fi achitate .

Contractul de furnizare de servicii medicale pentru servicii paraclinice dintre CJAS și S.C. TT. S.R.L., reprezentat de E. s-a încheiat la 23.04.2013, cu valabilitate de la 1.05.2013. Suma anuală contractată a fost de 2.080.601,71 RON din totalul sumei repartizate de CJAS serviciilor paraclinice (în număr de două societăți S.C. TT. S.R.L. și S.C. EEE. SRL) din județul Mehedintși. Actele adiționale ce urmau a fi ulterior încheiate aduceau suplimentarea sumei anuale contractate .

S-a mai precizat în actul de sesizare al instanței că medicii EEEE. și FFFF. nu se aflau în laborator, interpretau rezultatele investigațiilor ulterior efectuării acestora și aveau un salariu lunar de 900 RON respectiv 2150 RON, dar din dispoziția lui H., în realitate medicii erau plătiți cu sume între 5000 și 7000 RON lunar.

S-a mai susținut în rechizitoriu că investigațiile se făceau superficial pentru a putea atinge plafoanele lunare și a deconta întreaga sumă lunară alocată de CJAS Mehedinți; se depuneau spre decontare bilete de trimitere cu investigații efectuate altor persoane decât cele pe numele cărora erau biletele; multe dintre biletele de trimitere erau eliberate de dr. neurolog GGGG..

În susținerea celor descrise s-au redat în rechizitoriu fragmente citate din declarațiile martorilor DDDD., CCCC. și BBBB. .

Martora DDDD. a declarat că:

- S.C. TT. S.R.L. este controlată în fapt de președintele Consiliului județean CJ Mehedinți H., iar în concret de administrarea acesteia se ocupa E.;
- sunt mai mulți medici cu cabinete în sediul policlinicii, între care și dr. neurolog GGGG. care trimite pacienții cu diagnosticul de hernie de disc la investigații RMN;
- după efectuarea investigațiilor medicii EEEE. și FFFF. interpretează rezultatele RMN transmise pe skype și apoi sunt introduse în folderul pacientului de către martoră;
- E. comunică zilnic plafonul care trebuie atins; acesta este de aproximativ 350.000-400.000 RON/lunar și pentru a fi atins investigațiile au o durată mai scurtă;
- H. și E. le spun în permanență că trebuie introduse mai multe bilete, iar medicii nu obiectează, la interpretarea rezultatelor cu privire la numărul de secvențe;
- salariații de la hotelul VV. ai lui H. au asigurări de sănătate, bilete de trimitere în baza cărora se fac investigații RMN și pentru alte persoane;
- rezultatele investigațiilor sunt semnate și parafate de medici;:
- E. merge la CJAS Mehedinți și obține plafonul de la directorul CJAS D., care poate fi decontat, îl împarte pe zi lucrătoare și cere angajaților să-l atingă zilnic.

Martora CCCC. a declarat că:

- societatea S.C. TT. S.R.L. aparține lui H. și este administrată în concret de E.;
- în policlinică sunt mai multe cabinete de medici și dintre aceștia dr. GGGG. - neurolog emite cele mai multe bilete de trimitere pentru hernie de disc, accidente vasculare etc;
- medicii EEEE. și FFFF. interpretează rezultatele care sunt transmise pe skype și introduse în folderele pacienților de DDDD. sau BBBB.;
- biletele de trimitere din cursul zilei se dau lui E. pentru decontare la CJAS;
- plafonul maxim este de 400.000 RON lunar, pe o tură se fac 10-15 investigații, numărul de secvențe este mai redus pentru a face mai multe examinări;

- au existat puține situații când au fost investigate RMN alte persoane decât cele nominalizate pe biletele de trimitere;

- medicii își asumă prin semnătură și parafă interpretarea rezultatelor;

- ca și martora DDDD. și CCCC. a observat că a crescut plafonul lunar de decontări de servicii paraclinice de când H. este președintele Consiliului Județean.

Martorul BBBB. a afirmat că S.C. TT. S.R.L. este administrată în fapt de președintele CJ Mehedinți - H., dar E. se ocupă de activitățile zilnice ale societății;

- în policlinică există mai multe cabinete de medici, în care și dr. neurolog GGGG.;

- aproape în fiecare lună S.C. TT. avea un plafon lunar de 400.000 RON decontat de CJAS, dar au fost și perioade când nu s-a atins plafonul, deși s-au mărit orele de program pentru a face mai multe investigații, cu reducerea secvențelor RMN;

- s-au investigat persoane cu bilete de trimitere pe numele altora;

- E. cunoștea aceste aspecte pentru că ea introducea biletele de trimitere în sistem.

În rechizitoriu s-a mai susținut că E. a depus la CJAS mai multe cereri prin care solicita suplimentarea valorii anuale de contract, și a valorii aferente lunii iunie (27.05.2013, 21.06.2013, 28.06.2013, 7.08.2013) iulie, august. C. întocmea Note de fundamentare aprobate de D. și se încheiau acte adiționale cu cei doi furnizori de servicii paraclinice. S.C. EEE., la rândul ei, a formulat mai multe cereri de redistribuire a sumelor alocate ce nu putea fi decontate întrucât nu se făceau investigații RMN aparatul fiind defect;

- toate actele adiționale încheiate cu CJAS au fost semnate de E. pentru S.C. TT. S.R.L.;

- alocarea sumelor suplimentare se făceau prin diminuări corelative ale valorilor pentru lunile ce urmau;

- în această modalitate s-au alocat societății TT. 61.800 RON, 209.640 RON, 71.852,84 RON, etc cu diminuarea sumelor pe perioada ulterioară;

- în urma emiterii Ordonanței 17/30.07.2013 referitoare la rectificarea bugetului pe 2013, se arată de procuror, s-au alocat sume suplimentare de 936.000 RON pentru serviciile paraclinice din județul Mehedinți în raport de numărul de asigurați, costul/asigurat la nivel național, propunerile caselor județene de sănătate cu privire la necesarul de credite bugetare și de angajament până la sfârșitul anului;

- E. a depus cereri la 2.09.2013 pentru suplimentarea valorii anuale de contract aferente lunilor septembrie, octombrie; s-au încheiat acte adiționale având la bază Notele de fundamentare cu S.C. TT. și EEE. cărora li s-au alocat 341.593 RON, respectiv 177.969,59 RON (pentru două, respectiv o lună);

- s-au mai formulat cereri de TT., de EEE. la 11.08'9.2013, la 14 și 31 octombrie 2013 urmând aceeași procedură pentru ambele singure servicii paraclinice din județul Mehedinți, inclusiv față de cererile din 11 și 26 noiembrie 2013, 3,17, 30 decembrie 2013 și 22.01.2014, 29.01.2014 și 20.02.2014, urmare cărora s-au întocmit Note de fundamentare și s-au încheiat acte adiționale cu fiecare din cei doi furnizori de servicii paraclinice.

Față de situația de fapt descrisă, s-a reținut de către procuror că "E., în calitate de administrator al TT. S.R.L. l-a ajutat pe inculpatul H. să-și folosească influența și autoritatea în scopul obținerii pentru TT. S.R.L. a unor foloase necuvenite, constând în medierea relației dintre acesta și cele două funcționare din cadrul casei județene de asigurări de sănătate (D. și C.)" pe lângă care acesta și-a exercitat influența, precum și ajutorul continuu dat acestuia pentru a putea intra în posesia folosului necuvenit realizat - sumele suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate".

Prin Ordonanța din 12.12.2014, procurorul a completat descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatei M. cu următoarele:

- obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 îl "constituie relațiile sociale referitoare la încrederea populației în rolul esențial pe care îl exercită partidele politice în viața societății. Legea pretinde persoanelor cu funcții de conducere o conduită ce exclude posibilitatea folosirii influenței lor pentru satisfacerea de interese personale";

- "subiectul pasiv este întotdeauna statul, direct vătămat prin faptele ce aduc atingere relațiilor sociale esențiale pentru o societate democratică";

- "Latura subiectivă a infracțiunii prevede săvârșirea faptei cu vinovăție sub forma intenției calificate, subiectul activ acționând cu scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite" (Tratat de drept penal - CCCCC.);

- "Folosul urmărit este necuvenit când autorul nu era îndreptățit să-l obțină, sau nu l-ar fi obținut în lipsa influenței. Momentul consumării coincide cu momentul în care subiectul activ folosește influența în scopul propus, infracțiunea fiind una de pericol" .

Procurorul a susținut în Ordonanță că E. a participat la infracțiunea comisă de H., că aceasta în calitate de complice l-a ajutat să-și exercite influența în funcția acestuia de președinte al PP. Mehedinți și de președinte al C.J. Mehedinți față de funcționarii CNAS și ai CJAS Mehedinți pentru a obține decontarea unor sume mai mari decât i se cuveneau din bugetul asigurărilor sociale de sănătate pentru S.C. TT. S.R.L., societate controlată în fapt de H..

Elementul material al infracțiunii săvârșite de M. a constat în medierea relației dintre H. și funcționarele CJAS Mehedinți pe lângă care și-a exercitat influența și ajutorul continuu pentru a dobândi folosul necuvenit - sume suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate.

Inculpata a creat cadrul în care H. și-a folosit influența pentru suplimentarea de fonduri alocate CJAS Mehedinți și apoi către TT., pe care acesta o controla.

Inculpata i-a furnizat informații și înscrisuri folosite de H. la întâlnirile cu președintele CNAS - DDDDD., directorul general al CNAS - UUU., președintele CJAS - D., ocazie cu care "au fost stabilite sumele ce urmau să fie alocate către TT. SRL".

Inculpata, prin modul în care gestiona activitatea societății, a determinat utilizarea fictivă a sumelor alocate, ceea ce a permis solicitarea unor sume suplimentare, cereri pentru aprobarea cărora H. și-a folosit influența.

Inculpata a depus la 7.06.2013, 21.06.2013, 28.06.2013, 17.05.2013, 7.08.2013, 2.09.2013 și 11.11.2013 cereri la CJAS prin care a solicitat suplimentarea valorii anuale de contract.

Inculpata a acționat cu intenție directă, a urmărit obținerea folosului necuvenit, cunoscând toate împrejurările esențiale ale cauzei.

S-a susținut că M. "cunoștea funcția deținută de H. și influența pe care o avea asupra funcționarilor Casei de sănătate în virtutea funcției, că aceasta a avut reprezentarea caracterului necuvenit al sumelor suplimentare de la bugetul asigurărilor de sănătate, față de cuantumul primit, cum urmau să fie obținute și justificate și a urmărit obținerea acestui folos" .

La 3.04.2014, E. a fost audiată ca suspect de către procuror pentru învinuirea ce i s-a adus și ca inculpată a făcut declarații consemnate la fila x dup.

E. nu a recunoscut fapta reținută în sarcina sa. Aceasta a arătat că îndeplinește funcția de administrator al societății TT., unde sunt asociați O. și EEEEE..

Societatea a avut ca obiect furnizarea de servicii medicale și funcționează în fosta policlinică județeană.

Potrivit atribuțiilor de serviciu, E. a răspuns de activitatea societății, se ocupa de relația cu CJAS Mehedinți, cu Finanțele Publice, cu furnizorii și salariații.

Pacienții se prezentau cu biletele de trimitere eliberate de medici de diferite specialități pentru investigații, conform programărilor efectuate de DDDD. și BBBB.. Biletele de trimitere erau însoțite de fișa de solicitare, adeverința de asigurat și cartea de identitate, iar înaintea investigației se completează fișa de consimțământ. În laborator lucrau 4 asistenți operatori și, în funcție de diagnostic, investigația dura între 20 minute și - o oră/pacient. În cele două ture de 12 ore erau examinați 20-25 persoane.

După efectuarea investigațiilor de către asistenții operatori, imaginile erau transmise în sistem către medicii EEEE. și FFFF., care le analizau, scriau interpretarea imaginilor pe care ulterior DDDD. sau BBBB. le predau pacienților.

Biletele de trimitere de peste zi ale pacienților investigați îi sunt transmise lui M. care le introduce în sistemul S.I.U.I. pentru decontare.

Nu au fost introduse niciodată în acest sistem bilete de trimitere pentru pacienți care nu au fost investigați.

Anual S.C. TT. încheia un contract cu CJAS, având un plafon lunar de 400.000 RON pentru decontare servicii paraclinice.

M. nu a cerut niciodată președintei CJAS să-i comunice plafonul de decontare pentru serviciile paraclinice ale S.C. TT. sau informații despre celălalt furnizor de servicii medicale paraclinice.

C. este angajată CJAS, persoana căreia M. lunar îi transmite on line raportarea serviciilor ce urmează a fi decontate de CJAS și îi predă biletele de trimitere împreună cu factura de furnizare a serviciilor.

Audiată în instanță la 16.07.2015, E. și-a menținut declarațiile date la Parchet.

Ca administrator al S.C. TT., inculpata și-a îndeplinit conform legii atribuțiile de serviciu din 2010 și până în 22.05.2015, funcționând ca economist la această firmă din 2007.

După ce a devenit președinte al Consiliului Județean, H. nu a mai activat în cadrul societății pentru că în realitate, în mod concret inculpata se ocupa efectiv de administrarea firmei.

Contractele încheiate cu CJAS erau pregătite de M. pentru fiecare an, erau segmentate pe luni, trimestrial; depunea documentația prin aprilie- iunie pentru controlul comisiei de evaluare etc.

Valoarea anuală a contractelor încheiate de TT. a fost când mai mare, când mai mică, valoarea lunară de decont era de aproximativ 400.000 RON.

Inculpata a reconfirmat modalitatea de utilizare a sistemului S.I.U.I, de trimitere on-line către C. a raportărilor lunare.

Față de numărul mare de pacienți se întocmeau liste de așteptare și se adresau cereri de suplimentare de buget către CJAS.

În situații cu probleme de funcționare se formulau cereri de transfer pentru luna următoare în condițiile în care nu se puteau cheltui sumele alocate. Acest sistem se aplica tuturor furnizorilor de servicii.

Potrivit sistemului S.I.U.I, nu se pot înregistra bilete fără să se fi realizat investigațiile sau pe numele altor persoane decât cele menționate de medic pe biletele de trimitere.

Comisia CJAS a efectuat multe controale verificând actele și imaginile investigațiilor, ultimul control fiind în februarie 2015.

Nu i s-a adus la cunoștință când formula cereri de suplimentare cu transfer pentru lunile următoare, că sumele aprobate proveneau din cererile de diminuare a altor furnizori.

În problemele firmei se consulta cu TTTT..

Întrucât S.C. TT. a făcut achiziții de servicii pe bază de credit pentru RMN, societatea avea datorii de plătit până în 2018; H. se interesa dacă s-a plătit din datorii ca să se asigure că plata acestora era în grafic să fie achitate.

M. se cunoștea și cu D. și cu C.; cu acestea s-a aflat doar în relații de serviciu, nu își permitea să solicite informații despre plafonul sumelor alocate societății, iar pe de altă parte M. trimitea decontările și N. făcea plățile.

Serviciile TT. sunt de bună calitate, apreciate și utilizate de medici în diagnosticarea diferiților pacienți.

Discuțiile cu H. se refereau la plata datoriilor societății, pe care inculpata o avea în atenție, după cum se preocupa de toate problemele societății.

Medicii interpretau imaginile simultan cu investigațiile sau prin sistem li se transferau imaginile de interpretat. Au existat situații când M. le încuviința pentru situații obiective să lipsească de la program. Se făceau investigațiile conform protocolului care stabilește durata investigației în raport de persoană, diagnostic.

Cu ocazia controalelor comisiei CJAS se verificau imaginile și actele medicale ale pacienților, investigațiile cu substanță de contrast, veridicitatea rapoartelor și a documentelor transmise on-line la CJAS.

Procurorul în dovedirea acuzării a solicitat oral și prin concluziile scrise proba cu înscrisuri, interceptările telefonice și audierea martorilor DDDD., CCCC., BBBB., EEEE., FFFF. .

Prin avocat, inculpata E. a solicitat audierea martorilor din lucrări, a martorei FFF. și proba cu înscrisuri:

- raportul CJAS cu privire la activitatea S.C. TT. în perioada 2012-2015;
- lista furnizorilor de servicii paraclinice în perioada 2012-2014;
- procesele-verbale de punctaj ale S.C. TT. în anii 2012/2014 și 2014/2015;
- contractele de furnizare servicii paraclinice din 2013 și 2014 încheiate cu CJAS;
- acte adiționale la aceste contracte, listele de programare care au justificat cererile de suplimentare ale S.C. TT..

Curtea a încuviințat probele cu înscrisuri și audierea martorilor din lucrări și a martorei FFF., atât pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA cât și pentru inculpata E., procedând la administrarea lor.

DDDD. a fost audiată la 2.04.2014 la Parchet și la 4.12.2015 în instanță, sub prestare de jurământ.

Martora a declarat că TT. S.R.L. este o societate controlată în fapt de H. și administrată în concret de M., că asistenții operatori efectuează investigațiile pacienților cu bilete de trimitere care se evidențiază în registru, apoi sunt trimise de către E. spre decontare la CJAS. Plafonul lunar este de aproximativ 400.000 RON pentru decontarea investigațiilor, pentru 15-20 de pacienți, mulți fiind înscrși în listele de așteptare.

Multe bilete de trimitere sunt emise de dr. neurolog GGGG..

Imaginile secvențiale sunt transmise în sistem, pe skype, iar medicii EEEE. și FFFF. le interpretează, le înregistrează și apoi se comunică pacienților.

Angajații de la hotelul VV. ai lui H. beneficiază de asigurare de sănătate și au fost supuși la investigații RMN, rar și alte persoane în locul acestora.

Investigațiile se fac în intervalul 8-21, zilnic, mai puțin duminica, se lucrează în două ture, unele investigații durează în timp mai puțin pentru a putea examina pacienții programați cu bilete de trimitere.

M. merge la CJAS și obține plafonul în limitele căruia se pot face investigații decontabile. Plafonul S.C. TT. s-a mărit substanțial după ce H. a devenit președintele Consiliului Județean Mehedinți.

Declarația a fost menținută în instanță cu câteva detalieri și precizări relevante:

- audierea martorei la Parchet s-a făcut în jurul orei 23:00 după multe ore de așteptare, fiind atenționată să spună adevărul pentru a nu deveni inculpată din martor.

Martora a făcut referiri la atribuțiile sale de serviciu, la evidența pacienților și operarea cu bilete de trimitere la analiza imaginilor secvențiale și comunicarea lor pacienților, la listele de așteptare.

M. este administrator din 2010 al S.C. TT., iar în 2009 activitatea TT. a fost suspendată pentru motive constatate de CJAS.

Programul nu permitea să se investigheze o persoană pe biletul de trimitere al unei alte persoane. Pacienții sunt supuși unei investigații de 15-20 minute, și dacă e cazul revin pentru alte secvențe efectuate gratuit.

Martora a precizat că a semnat declarația fără să o citească pentru că era foarte obosită, pe un fond și al unei probleme emoționale de familie, astfel că a dorit să precizeze că nu a afirmat la Parchet că s-ar fi făcut investigații angajaților hotelului familiei lui H. și a unor alte persoane pe biletele de trimitere ale altora și că H., cât a fost acționar al societății, le cerea angajaților să înregistreze biletele de trimitere care îndeplineau condițiile.

S-a mai arătat că nu se puteau face raportări false, întrucât toate documentele erau verificate, introduse, în sistem, semnate de medicii EEEE. și FFFF.

Societatea a fost supusă multor controale mai ales după 2012.

Declarațiile date de martora CCCC., la Parchet (2.04.2014), în instanță (4.12.2015, 14.10.2016) au susținut depoziția precizată de DDDD..

CCCC. funcționează în S.C. TT. din 2007, firmă administrată în concret de către E.; procedura de investigare a pacienților a fost descrisă în aceeași parametri sub toate aspectele.

Plafonul lunar de decontare de servicii a crescut pentru toate investigațiile și serviciile paraclinice, între care și pentru TT., numărul de pacienți a fost permanent mare, regăsindu-se mulți pe listele de așteptare.

Softul aparatului RMN înregistrează pe fiecare secvență numele pacientului și momentul executării investigației astfel că nu se poate nici tehnic să se folosească un bilet de trimitere și persoana să fie alta decât titularul biletului, Aparatul este setat pentru a indica în raport de diagnostic câte secvențe imagistice sunt necesare.

Toată evidența documentelor, înregistrarea acestora, raportarea lor sunt controlate de comisiile CJAS în echipe de 3-4 persoane. M. nu a cerut angajaților să investigheze câți mai mulți pacienți prin scurtarea numărului de secvențe pentru a atinge plafonul pentru decontare.

Plafonul a crescut în 2013 și în 2014 dar nu s-a făcut vreo legătură cu numirea lui H. în fruntea Consiliului Județean Mehedinți, pentru că pentru toți furnizorii de servicii s-au mărit sumele decontate de CJAS.

Martora a relatat că a semnat declarația dactilografiată, deși unele afirmații, răspunsuri nu au fost consemnate, ori s-au scris lucruri pe care nu le spusese. Declarația la Parchet s-a derulat în jurul orelor 23:30, sub amenințarea comisarului cu o amendă între 5-50.000.000 RON vechi.

I s-au adresat întrebări sugestive, pe un fond de oboseală și stres și i s-a pus în vedere că ar putea da declarații în altă calitate, ceea ce a făcut-o pe martora să se simtă vulnerabilă și să accepte versiunea declarației dactilografiate.

În declarația dată la 2.04.2014 la Parchet, martorul BBBB. a afirmat că H. este administrator în fapt al societății TT., dar E. se ocupă de activitatea societății.

În concordanță cu declarațiile precizate ale martorelor DDDD., CCCC., martorul BBBB. a descris parcursul biletelor de trimitere de la înregistrare la decontarea de către CJAS, modalitatea de investigare imagistică, plafonul alocat lunar de către CJAS, numărul mare de pacienți investigați, listele de așteptare.

BBBB. a declarat că M. se ocupa cu transmiterea biletelor de trimitere și a rapoartelor la CJAS, care opera controale punctuale legate, pe evidențe, registre, pacienți, utilizarea substanței de contrast.

Nu a știut cine sunt acționarii societății, de la angajare în 2007 nu l-a mai văzut pe H. în policlinică, în oraș se zvonea că S.C. TT. îi aparținea.

În timpul audierii acestor martori, procurorul a declarat că se sesizează din oficiu cu privire la comiterea de către fiecare dintre ei a infracțiunilor de favorizare a infractorului și de mărturie mincinoasă.

La data de 12.10.2015 Curtea a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA să comunice care este stadiul cercetării celor trei persoane audiate în instanță. DDDD., CCCC. și BBBB., dacă s-a sesizat instanța, există vreo hotărâre (definitivă) privind-i pe aceștia.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a comunicat prin adresa din 23.10.2015 că "urmărirea penală se efectuează cu privire la faptele care fac obiectul cauzei în condițiile art. 305 alin. (1) C. proc. pen. În această cauză nu s-a dispus până la acest moment efectuarea în continuare a urmăririi penale, în condițiile art. 305 alin. (3) C. proc. pen., situație față de care nu vă putem comunica numele persoanelor față de care se efectuează cercetări".

Ulterior la data de 6.07.2016 Curtea a revenit cu aceeași solicitare către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA la care s-a răspuns prin adresa din 15.07.2016 că "în cauzele la care se face referire în adresele din 23.10.2015 și 5.07.2016 din dosarul nr. x/2014 a Curții de Apel București nu s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de vreo persoană, astfel că se fac cercetări în respectivele dosare ... în care până la acest moment nu au fost formulate acuzații față de vreo persoană ...".

În lipsa unei hotărâri definitive condamnatorii, declarațiile martorilor DDDD., CCCC. și BBBB. rămân câștigate cauzei și fac parte din ansamblul probator pe care urmează a se fundamenta prezenta hotărâre.

Martorele FFFF. și EEEE. au fost audiate la Parchet la 15.05.2014 cu privire la "împrejurările în care, în cursul anilor 2012-2014, numita FFFF., respectiv EEEE., au efectuat investigații RMN în cadrul S.C. TT. din Drobeta Tr. -Severin" .

Martorul FFFF. este medic primar specialist radiolog și imagistică medicală, șeful laboratorului din cadrul S.J.U. Drobeta Tr. Severin din 2011 și din 2007 lucrează ca medic radiolog imagist la S.C. TT. S.R.L..

Administratorul firmei este E.. S-a încheiat contractul de muncă și i s-a stabilit salariul de 1000 RON/lună. Martora nu a știut până la arestarea lui H. că firma i-ar aparține și niciodată nu i s-au plătit drept salariu sume între 5000 - 6000 RON lunar. În declarația sa, martora a detaliat procedura investigării pacienților, circuitul evidenței documentelor, care este în concordanță cu celelalte declarații.

În instanță a fost audiată la 6.11.2015 și 19.07.2016 .

Martora a reiterat cele declarate la Parchet, menținând afirmațiile, a explicat modalitatea de lucru, utilizarea substanței de contrast, condițiile angajării sale la S.C. TT. prin intermediul profesorului FFFFF.. Relațiile cu E. au fost colegiale, profesionale și nu s-a pus vreodată problema să-i dea acesteia parafa de doctor, iar biletele de trimitere le semna martora în calitate de doctor.

Nimeni din personal nu s-a plâns de conduita lui E. și nu era niciun motiv pentru vreun reproș.

M. nu i-a cerut vreodată să parafeze biletele de trimitere pentru pacienți care nu au fost investigați.

Martora nu a știut de nicio implicare a lui H. în activitatea societății și nu și-a amintit ca vreodată, prin intermediul lui M., acesta să-i fi solicitat examinarea vreunui pacient.

De la angajarea sa, din 2007, FFFF. nu l-a văzut pe H. venind în TT.. E. nu a implicat martora în probleme administrative și nu i s-a cerut vreun favor din partea lui H., direct sau indirect, legat de activitatea sa.

În declarația sa, EEEE. a relatat despre activitatea acesteia din 2012 la S.C. TT. ca medic radiolog imagist, cu care are un contract de muncă și un salariu lunar de 1000 RON pentru o tură de 6 ore zilnic.

Pentru activitatea prestată la firmă nu a primit niciodată un salariu între 5000-6000 RON.

Explicațiile despre procedurile de investigație, documentele utilizate, folosirea substanței de contrast, analiza rezultatelor și comunicarea acestora pacienților sunt în deplini concordanță cu cele declarate de dr. FFFF. sau DDDD., BBBB. și CCCC.. S-a precizat că nu are cunoștință de pacienți care să nu fi fost investigați și să apară în evidențe supuși procedurilor RMN.

Relațiile cu E. s-au desfășurat în limitele colegialității profesionale, aceasta nu i-a cerut niciodată parafa, dr. EEEE. parafa personal biletele de trimitere; nu i s-a cerut de M. ori H. sau de altcineva să investigheze RMN vreoa persoană care nu avea programare, excluzând urgențele medicale. Niciodată E. nu i-a cerut să limiteze numărul de secvențe imagistice efectuate pacienților sau să parafeze documente pentru pacienți neinvestigați.

În colectivul de la TT., E. este apreciată ca un om cumsecade.

Martora nu a avut cunoștință și nici nu s-a spus care era plafonul lunar de investigații decontabile.

În tura de 6 ore se examinau între 11-14 persoane, cu număr de secvențe corespunzătoare pentru stabilirea diagnosticului, solicitând eventual o reexaminare gratuită a pacientului, dacă era necesar.

Martora a aflat din zvonul public că societatea aparține familiei H.. Cu H. s-a văzut de vreo 3 ori în 2007 și apoi în Spitalul Județean și la o sărbătoare aniversară, dar nu l-a întâlnit în S.C. TT..

Cu ocazia dezbaterilor procurorul a solicitat condamnarea inculpatei M. în baza art. 26 C. pen. raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru fapta descrisă în Capitolul II al rechizitoriului, completat de Ordonanța din 12.12.2014.

S-a apreciat că regimul sancționator este similar în C. pen. anterior și în cel în vigoare, urmând ca instanța să decid asupra variantei legale aplicabile.

S-a afirmat că în baza probatoriului administrat - documentele semnate de M. și traficul convorbirilor telefonice în perioada susținută de acuzare, este dovedită fapta reținută în sarcina inculpatei - acțiuni de ajutor ce constau în medierea relației dintre H. și funcționarii din CJAS, exercitarea de către acesta a influenței cu ajutorul inculpatei pentru a intra în posesia folosului necuvenit.

Documentele atestă că graficul câștigurilor S.C. TT. a crescut în perioada când H. a devenit președintele Consiliului Județean Mehedinți.

Ajutorul dat de M. a constat în intermedierea fără de care "inculpatul H. nu ar fi putut să săvârșească respectivele infracțiuni". Aceste aspecte rezultă din faptul că toate documentele erau semnate și depuse de inculpata M..

S-a invocat interceptările convorbirilor telefonice dintre H. și M., ce îi cerea H. să facă și ce-i raporta inculpata că a efectuat.

Traficul de convorbiri atestă că discuțiile dintre H. și M. erau frecvente și nu ocazionale și că "fiecare document depus era urmat sau antedat de o astfel de convorbire". În acest mod l-a ajutat M. pe H. să își folosească influența pe care o avea în calitatea de președinte de Consiliu Județean.

S-a mai arătat că "infrațiunea de complicitate nu trebuie să întrunească elementele constitutive ale infrațiunii în sine și nici să aibă vreo calitate specială așa cum se cere infrațiunii săvârșite de autor. Elementul material al infrațiunii este medierea. Infrațiunea inculpatei a fost săvârșită sub imperiul vechiul C. pen..".

În concluziile scrise s-au redat în sistem copy-paste filele x din Ordonanța din 12.12.2014 și filele x din rechizitoriu x Dintre filele din rechizitoriu redată ad litteram, 7 file au fost transcrierile unor convorbiri telefonice interceptate până în luna noiembrie 2013 inclusiv, pe bază de mandat de siguranță națională, excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014 printr-o încheiere rămasă definitivă la 16.03.2015 nr. 339/2015 a Î.C.C.J.

S-au invocat ca probatorii înscrisurile enumerate la filele x concluzii scrise: raport de constatare întocmit de specialiștii DNA, adresa nr. x/30.05.2014 a CNAS, înscrisuri referitoare la TT., contract de furnizare servicii medicale, cereri și Note de fundamentare, acte adiționale .

Inculpata E., prin avocat, în concluziile orale și scrise a învederat următoarele:

- artificialitatea acuzațiilor din rechizitoriu se bazează exclusiv pe procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice realizate în baza mandatelor de siguranță națională excluse din probatoriu în camera preliminară;

- în Ordonanța de remediere procurorul afirmă că "remediarea nu poate fi extinsă cu privire la mijloacele de probă", că acestea fiind nule nu mai pot fi acoperite printr-o neregularitate și invocă prevederile art. 281 și art. 282 C. proc. pen. și art. 403 alin. (1) lit. c) C. proc. pen.

- și în rechizitoriu și în concluziile orale se susține în continuare presupusa mediere și ajutorul nemijlocit dat inculpatului H., fără de care nu-și putea exercita influența;

- se face trimitere la îndeplinirea a trei condiții a complicității ca formă a participației penale:

- condiția de bază a săvârșirii unei infrațiuni nemijlocite;

- condiția subiectivă a vinovăției, reprezentarea la momentul săvârșirii faptelor că prin actele efectuate se urmărește ajutorul pentru inculpat, rechizitoriul reținând intenția calificată de scop;

- fapta inculpatei constă în complicitatea la exercitarea autorității lui H. față de funcționarii CNAS și CJAS Mehedinți la momentul alocării bugetare către CJAS și al decontărilor serviciilor paraclinice de CJAS Mehedinți;

Nici prin rechizitoriul remediat, nici prin concluziile sale, procurorul nu a menționat în concret în ce a constat efectiv exercitarea influenței lui H. în condițiile în care nu se face o analiză a condițiilor în care ar fi trebuit să se realizeze alocarea bugetară, dacă au fost sau nu îndeplinite condițiile pentru alocarea de către CJAS, astfel încât să rezulte exclusivitatea autorității și influenței lui H. în bugetul alocat de CJAS și ajutorul lui M. fără de care influența lui H. n-ar fi operat;

- cu excepția convorbirilor telefonice, procurorul nu invocă nicio probă testimonială deși în acest prim context (exercitare autoritate și influență la CNAS) s-au audiat la Parchet și instanță martorii DDDDD., UUU., HHHH., GGGGG., HHHHH.;
- directorul adj. Economic, directorul de buget în raport de Legea nr. 5/2013 au evidențiat în mod expres "procedura extrem de aspră și riguroasă prevăzută de lege", respectată întocmai, iar procurorul la rândul său în Rechizitoriu recunoaște că a existat informarea lui UUU. cu privire la criteriile care nu-l avantajează pe H., dar au fost respectate conform legii;
- procurorul emite speculații artificiale, nesuținute probatoriu cu referire la decontările efectuate de CJAS, nu i-a în considerare criteriile de eligibilitate pentru a încheia contactul cu CJAS, stabilirea punctajului pe bază de documentații (art. 13, 14 H.G. nr. 117/2013) etc.;
- nu se face nicio coroborare dintre prevederile legale și datele explicite din documentele de la dosar;
- martorul GGG. declară că a primit, după punctaj, o valoare de 69.201 RON în loc de 72.000 RON cât a cerut pentru ca apoi, la rectificarea bugetară să afirme că a primit mai mult decât putea să presteze servicii spre decontare (?!);
- GGG. afirmă că i s-a stabilit un punctaj maxim, corect, condiție în care nu se explică cum s-a realizat exercițiul autorității lui H. și cum l-a ajutat M.;
- procurorul nu face nicio referire la declarațiile martorelor FFF., IIIII. și TTT.;
- funcționarele de la CJAS au explicat criteriile de eligibilitate prevăzute de art. 13,14 H.G. nr. 117/2013, respectarea procedurii de contractare și validitatea controalelor ulterioare pe durata derulării contractului;
- adresa nr. x/2015 emisă de CJAS a confirmat că nu a existat un folos concretizat, că TT. nu a beneficiat de decontări nelegale;
- în lipsa elementului material, al unui folos nejustificat, nu se identifică fapta de bază în legătură cu care M. să fi săvârșit complicitatea;
- prin Ordonanța de remediere cu privire la descrierea faptei inculpatei E., a identificării elementului material al infracțiunii reținute în sarcina acesteia s-au indicat două presupuse elemente - furnizarea de informații și înscrieri de M. lui H. spre a fi utilizate în discuțiile cu JJJJ., UUU. și HHHH. și cererile lui M. către CJAS în derularea contractului nr. x/2013 încheiat de S.C. TT. cu CJAS;
- procurorul, nici prin rechizitoriu și nici în concluziile orale nu a afirmat sau dovedit că cineva i-ar fi solicitat lui M. vreo informare sau documente pe care să le pună la dispoziție în vederea adoptării Legii nr. 5/2013;
- UUU. a explicat modul în care s-a constituit bugetul pe anul 2013 al CNAS, ceea ce nu a implicat vreo casă județeană la stabilirea alocațiilor bugetare, astfel că procurorul nu numai că nu a dovedit, dar nici n-a mai amintit că s-ar fi putut cere ori s-au cerut lui M. informații și date pentru stabilirea alocației bugetare pentru CJAS Mehedinți;
- în apărare s-au invocat prevederile art. 138 H.G. nr. 117/2013, art. 6 alin. (3) anexa 8 a Ordinului nr. 423/29.03.2013, art. 8 cap. 7 al contractului nr. x/23.04.2013 unde se stabilesc:
- modalitățile de decontare, condițiile de eligibilitate și documentația aferentă;

- obligațiile furnizorului de servicii pe perioada derulării contractului;
- respectarea valorii contractuale lunare obligatorii, depășirea acesteia realizându-se prin diminuarea corelativă a valorii contractuale pentru lunile următoare;
- distribuirea sumelor neconsumate din valoarea lunară de contract către furnizorii care și-au îndeplinit plafonul;
- în raport de aceste criterii, în funcție de defectarea aparatului RMN, listele cu număr mare de pacienți în așteptare, înainte de finalizare de lună, M. solicita mărirea plafonului lunar cu diminuarea corelativă pe următoarele luni, pentru că altfel risca rezilierea contractului dacă nu se încadra în valoarea contractuală și se depășea de trei ori neîncadrarea în valoare contractuală;
- și în situația în care unul dintre furnizorii de servicii paraclinice (martor GGG.) nu făcea cererea de renunțare, deși avea această obligație, sumele respective se distribuiau automat celui alt furnizor de aceleași servicii paraclinice;
- nu s-a făcut nicio dovadă că s-au încălcat condițiile de derulare a contractului cu CJAS prin cererile înaintate de M. și în felul acesta nu rezultă în ce a constat ajutorul dat de M. pentru exercitarea autorității acestuia;
- procurorul nu a întreprins nimic să dovedească faptul că prin cererile adresate de M. către CJAS a obținut sume nelegale; dimpotrivă CJAS a comunicat că decontările au fost corecte și nicio probă din cele administrate de Parchet nu contrazice aceste afirmații;
- art. 6 teza a II-a alin. (5) din anexa 8 a Ordinului nr. 423/29.03.2013 stabilește obligația președintelui Casei Județene de Asigurare de Sănătate, la rectificarea bugetară să încheie acte adiționale la contract, care s-au făcut fără vreo influență exercitată de H. asupra lui IIII. sau pentru că M. a depus cereri de suplimentare;
- alocările bugetare suplimentare s-au acordat după criteriile legale, astfel ca M. nu putea, prin cererile făcute pentru TT., să-l ajute pe H., câtă vreme foloasele convenite furnizorului de servicii paraclinice S.C. TT. erau legale, legitime;
- M. și-a îndeplinit atribuțiile de administrator al TT. și nu i se poate induce o vinovăție posterioară acțiunii, câtă vreme complicitatea trebuie să fie anterioară sau concomitentă cu săvârșirea faptei; or, cererile depuse de M. la CJAS au fost ulterioare transmiterii plafonului de către CNAS și încheierii contractului și suplimentării valorii de contract de către CJAS Mehedintși;
- procurorul, în susținerea presupusei "medieri" prin întocmire de documente și transmitere de informații de către M. lui H. pentru a le folosi în exercitarea influenței și autorității acestuia față de înalți funcționari de la CNAS (KKKKK., HHHH.) și obținerea unui folos necuvenit pentru S.C. TT., nu face decât o afirmație, nu produce și probele care să o fundamenteze; nu sunt indicate aceste probatorii, nu se face referire punctuală la acestea, ce cuprindeau, când au fost emise etc.;
- din prevederile legale invocate inclusiv de procuror, nu rezultă vreo dispoziție în procedura de stabilire a bugetului pe 2013 care să vizeze consultarea furnizorilor de servicii paraclinice, inclusiv S.C. TT., în stabilirea și alocarea bugetară în ceea ce îi privește;
- nu s-a probat în ce măsură cererile formulate de M. la 7.01., 28 iunie, 15 iulie, 8 august, 2 septembrie, 11 noiembrie 2013 au contravenit contractului cadru nr. x/2013 și OMS nr. 423/2013, procurorul rezumându-se doar la o enumerare cronologică, fără vreo analiză sau evaluare explicită a încălcărilor procedurilor legale;

- atât cererile de regularizare lunare, cu transferurile de la lună la lună și cererile de suplimentare formulate de M., ca administrator al S.C. TT. nu au fost probate ca fiind făcute cu încălcarea art. 15 lit. j) Anexa 8 OMS nr. 423/2013 ce se referă la normele de aplicare a contractului cadru, ori ale art. 16 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din același ordin;

- niciunul din martorii HHHHH., GGGGG., HHHH., FFF., KKK., GGG., audiat la 23.05.2014, nu au confirmat teza ajutorului continuu dat de E. pentru ca H. să beneficieze de un sprijin în exercitarea influențelor și autorității lui de președinte de Consiliu Județean pentru a obține un folos pentru S.C. TT.;

- în raport de abordarea procurorului, rezultă că activitatea de complice a inculpatei M. s-a realizat după săvârșirea presupusei fapte de către autor - a se avea în vedere cererile de suplimentare de fonduri ulterioare renunțării de către S.C. EEE. la sumele alocate, ceea ce presupune că deja se exercitase așa-zisa influență a lui H. pentru a exista fondurile din care să se suplimenteze sumele pentru S.C. TT.; această teorie, în ansamblul ei, este contrazisă (sub aspectul unei intervenții de autoritate a lui H. sau a oricui) de majorarea valorii contractuale efectuate automat urmare a majorării fondului alocat anterior:

- prin ordonanța din 12.12.2014 procurorul vorbește despre inculpata care a acționat cu intenție directă, calificată de scop. Vinovăția acesteia ca formă se rezumă la faptul că știa funcția deținută de H. și posibilă influența din această postură pe care ar fi avut-o asupra funcționarilor casei de asigurări în virtutea acesteia;

- rezultă din materialul probator că formularea cererilor către CJAS au fost la o dată ulterioară actelor materiale reținute în sarcina lui H.;

- nu se poate vorbi de o complicitate materială în situația exercitării unui drept de formulare de cereri în baza unei relații contractuale, ce nu pot reprezenta un mijloc pus la dispoziția autorului de a săvârși o infracțiune.

Inculpata, prin avocat, a solicitat în baza art. 396 alin. (5) C. proc. pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. achitarea sa pentru fapta prevăzută de art. 26 C. pen. 1968 rap. la art. 13 din Legea nr. 78/2000.

În ultimul cuvânt, inculpata a solicitat să fie achitată pentru că nu a săvârșit nicio faptă penală, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în limitele și cu respectarea legii.

Examinând actele și lucrările dosarului, probatoriile administrate în condiții de legalitate în ambele faze procesuale ale cauzei, Curtea a reținut următoarele:

Inculpata E., administrator al S.C. TT. S.R.L. a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea faptei de a-l "fi ajutat pe H. să-și folosească influența și autoritatea în scopul obținerii pentru TT. S.R.L. a unor foloase necuvenite - ajutor constând în medierea relației dintre acesta și cele două funcționare din cadrul casei județene de asigurări de sănătate pe lângă care acesta și-a exercitat influența, precum și ajutorul continuu dat acestuia pentru a putea intra în posesia folosului necuvenit realizat - sumele suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate".

Prin rechizitoriu s-a arătat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la "folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 26 C. pen. 1969 raportat la art. 13 Legea nr. 78/2000" .

Art. 13 din Legea nr. 78/2000 se referă la:

"fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite".

Art. 26 C. pen. prevede:

"complicele este persoana care, cu intenție înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Este de asemenea complice persoana care permite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită".

În accepțiunea teoretică, complicele este, deci, persoana care are o contribuție specifică la actul ilicit executat de autor; ea este realizată, cu intenție, în orice mod și trebuie să fie folosită efectiv în comiterea infracțiunii de către autor.

Complicitatea este determinantă în cazul în care fapta incriminată este nemijlocit săvârșită de autor, deoarece, în lipsa executării actului ilicit, activitatea de complicitate rămâne fără semnificație penală.

În speță se invocă o complicitate la o faptă a cărei incriminare vizează apărarea relațiilor sociale referitoare la prestigiul și credibilitatea de care trebuie să se bucure un lider de partid sau de sindicat etc. și sancționarea folosinței influenței sau autorității pe care aceștia le au pentru a obține foloase necuvenite.

Infracțiunea se socotește săvârșită numai când autorul este un subiect activ calificat, care săvârșește fapta din poziția exercitării unei funcții de partid, de sindicat etc. în scopul de a obține pentru sine, pentru altul bani sau folos necuvenit. Infracțiunea este una de pericol și ea presupune o situație premisă, condiționată de existența structurii politice, sindicale, asociative, fără de care nu poate fi concepută infracțiunea, după cum lipsa subiectului calificat se înscrie în aceeași teză.

Acțiunea ilicită a autorului lezează autoritatea, prestigiul, credibilitatea subiectului pasiv care este structura politică, sindicală, asociativă al cărei lider se folosește de influența și autoritatea conferită de funcție pentru obținerea pentru sine/altul a unui folos necuvenit.

Autorul acționează cu intenție directă, calificată de scop și săvârșește fapta nemijlocit în sensul că prin influența sa asupra unei persoane decidente îi schimbă acesteia atitudinea, hotărârea, decizia datorită funcției, autorității acesteia și nu ca urmare a calităților individuale ale autorului infracțiunii.

În rechizitoriu s-a afirmat de două ori că H. și-a folosit influența conferită de calitatea sa de președinte al organizației județene Mehedinți a PP. asupra mai multor funcționari publici din cadrul CNAS și CJAS, care să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul obținerii folosului urmărit de acesta.

S-a susținut în rechizitoriu că H. a influențat modalitatea în care CNAS a repartizat fondurile destinate serviciilor paraclinice către casele județene de asigurare de sănătate, județul Mehedinți fiind favorizat atât în momentul aprobării bugetului pentru 2013, cât și cu prilejul rectificărilor bugetare. S-au avut în vedere DDDDD., UUU. și HHHH. (președinți și director general în CNAS), care au fost audiați în calitate de martori.

Procurorul a relatat că inculpatul H. a determinat, în al doilea rând direcționarea celei mai mari părți din sumele alocate pentru servicii paraclinice pentru județul Mehedinți, către S.C. TT., influențând pe D. - președinte director CJAS și C. - consilier principal CJAS.

S-a mai afirmat că E. l-a ajutat pe H. să-și folosească influența și autoritatea conferite de poziția sa politică pentru obținerea de foloase necuvenite pentru TT..

S-a dedus din această apreciere care la rândul ei este lacunară în explicații și fundamentată doar pe prezumții că doar pentru că H. îndeplinea o funcție politică era prezumat că acesta își folosea influența asupra funcționarilor CJAS.

Aceste susțineri au fost repetitive, dar nu au fost urmate și de evidențierea concretă a modului în care H. se presupune că și-a folosit influența și autoritatea de lider de partid. H., pe lângă această funcție politică, exercita și funcția de președinte al Consiliului Județean Mehedinți, care avea, de altfel, în subordine Spitalul de Urgență Județean din Drobeta Tr. Severin.

S-a afirmat că M. a creat cadrul în care H. și-a folosit influența fără a se preciza și cum în condițiile în care acesta relaționa cu CJAS Mehedinți cu referire la Spitalul județean aflat în subordinea tutela Consiliului Județean.

Nu s-au identificat în dosar probatoriile care au format convingerea procurorului că în presupusele demersuri, H. s-ar fi prevalat de funcția de șef al unei organizații județene de partid și nu de funcția de președinte al Consiliului Județean Mehedinți.

H. a venit în contact cu funcționari public care prin statutul lor sunt fără apartenență de partid. În aceste condiții, nefiind colegi de partid, adresabilitatea acestora cu titlu de "președinte" față de H. s-ar justifica dacă se are în vedere mai curând autoritatea funcției de președinte al Consiliului județean și mai puțin cea a unui președinte a uneia din organizațiile județene a PP..

Acest sens l-ar avea și mențiunile din declarațiile martorilor DDDD., CCCC. și BBBB., care fiecare se referă la H. și îl identifică imediat cu președinte CJ Mehedinți și nu se referă la calitatea de lider de partid a acestuia.

Un alt aspect care ar trebui să reiasă din probele administrate de Parchet ar fi cel legat de presupusul ajutor continuu dat de M. lui H., om cu autoritate, cu influență în virtutea funcției. Și aceasta pentru că se afirmă, cum cere și legea de altfel, că fără ajutorul lui M., inculpatul H. nu și-ar fi valorificat nici influența și nici autoritatea conferită de funcție.

Or, această perspectivă a atributelor funcției în exercițiu se diminuează și vine în contradicție chiar cu reglementarea legală.

În concret, în rechizitoriu nu s-a descris cum s-a manifestat ajutorul continuu dat lui H. .

Procurorul a afirmat doar că M. i-a furnizat informații și înscrisuri lui H. pentru discuțiile cu cei din CNAS, CJAS dar nu indică măcar cu titlu de exemplu, în raport de fiecare instituție care au fost acele informații ori înscrisuri pe care H., urmare ajutorului dat de M., le-a remis lui JJJJ., UUU., HHHH. ori IIII. și să aibă și menirea de a interveni, determinând asupra deciziilor luate de autoritățile respective.

Se trece direct la rezultatul exercitării influenței și autorității de către H. care se referă la cifre și procente legate de sumele alocate în 2013 pentru asistență medicală după cum reiese din adresa x din 30.05.2014 emisă de CNAS, cu trimitere la sumele primite de S.C. TT., despre care se afirmă în debutul Capitolului II al rechizitoriului că era controlată de H. și că acesta era și administratorul în fapt . Această afirmație nu a avut suport probatoriu în raport de semnificația juridică dată acestei sintagme astfel cum rezultă ea inclusiv din practica judiciară constantă.

Faptul că urma să se încheie contractul cu CJAS Mehedinți decurgea din raporturile preexistente din 2007 dintre CJAS și S.C. TT., în condițiile îndeplinirii criteriilor legale.

Preocuparea pentru plata datoriilor rezultate din creditele firmei pentru investiții ce au crescut performanța aparatului RMN și satisfacerea nevoilor de asistență medicală ale unui număr mai mare de

pacienți, aflați cu zecile pe listele de așteptare, nu poate fi privită decât ca o urmare a responsabilității asumate la creditarea firmei al cărui administrator la acel moment era H. și nicidecum ca un act al unui administrator de fapt.

Martorii audiați și citați în rechizitoriu folosesc fiecare, în debutul declarațiilor termenul de administrator de fapt al cărui conținut juridic rezultă din cuprinsul declarației că nu le este cunoscut, față de precizarea imediată că E. administrează în concret și se ocupă personal de firmă.

Nu se amintește însă de adresa aceleiași CNAS prin care se atestă că sumele decontate în 2013, societății S.C. TT. au fost legale.

După f. x se reamintește la f. x că M. l-a ajutat pe H. să obțină folosul necuvenit și să-și exercite influența și autoritatea, cu precizarea că inculpada gestiona contabilitatea tuturor firmelor controlate de către H..

Această evidențiere a statutului lui M., cu o competență generată de gestionare a contabilității tuturor firmelor familiei H., vine în dezacord cu afirmația din rechizitoriu potrivit căreia anterior emiterii de acte, M. primea instrucțiuni de la H..

Din probatoriul administrat în cauză a rezultat că și în perioada, scurtă în care H. era administratorul S.C. TT., M. era cea care se ocupa de activitatea firmei, bucurându-se de apreciere pentru competența sa profesională, cu extrapolarea atribuțiilor sale manageriale.

H. și-a cedat părțile sociale și nu mai avea practic nicio relație ca acționar, ori administrator cu firma. În aceste condiții, procurorul tratează preocuparea lui H. de a fi un bun platnic a datoriilor către stat, ca exercițiul unui administrator de fapt dar nu spune în concret care erau actele care îl definesc ca administrator de fapt și justifică afirmațiile referitoare la conexiunea sub acest aspect dintre H. și firmă.

Fără a se concretiza în ce au constat demersurile lui H. pentru a obține venituri mai mari pentru S.C. TT., procurorul a vorbit de favorizarea vădită a CJAS Mehedinți, cu precizarea că se avea în vedere de fapt firma controlată de H..

Potrivit rechizitoriului, influența lui H. s-a manifestat în trepte, mai întâi față de JJJJJ. și UUU. la stabilirea bugetului și apoi față de HHHH. la efectuarea rectificării bugetare și suplimentarea sumelor alocate.

Nu s-au identificat în dosar care au fost diligențele nemijlocite ale lui H. prin care s-a schimbat atitudinea fiecăruia dintre cei asupra cărora și-a exercitat influența și autoritatea, astfel încât sumele bugetare stabilite pe 2013 au fost altele decât cele presupus inițiale, și destinate către S.C. TT., via CJAS Mehedinți.

Lipsește orice referire a procurorului la ajutorul continuu pretins acordat de M. în ce fel s-a manifestat, în ce circumstanțe și cum anume, pentru a se stabili exclusiv influența lui H. la bugetul pe 2013 pentru asistența medicală, respectiv la rectificarea bugetară.

Rechizitoriul a făcut vorbire de o întâlnire dintre H., JJJJJ. și UUU. la 8.03.2013 la sediul CNAS și se afirmă că cei 3 au discutat cu privire la bugetul pe 2013 ce urma să fie aprobat pentru CJAS Mehedinți - servicii paraclinice .

Afirmația nu a fost însoțită însă și de vreo probă care s-o certifice, că cei trei s-au întâlnit și despre ce au vorbit și dacă s-a discutat despre bugetul CJAS Mehedinți sau alte subiecte de interes general, local sau personal .

Între probatoriile citate de procuror în rechizitoriu, în Capitolul II au fost transcrise secvențial, fragmente din presupuse convorbiri telefonice interceptate de SRI în baza unui mandat de siguranță națională ce îl

privea pe H., transcrise în procesele-verbale ce au făcut obiectul excluderii prin încheierea din 28.11.2014 și a încheierii nr. x/26.03.2015 a Î.C.CJ.

Și dacă judecătorul de cameră preliminară n-ar fi exclus aceste interceptări, valoarea unor convorbiri trunchiate, selectate după relevanța apreciată de organul judiciar, rupte din contextul inițial și interpretate în măsură să concorde cu supozițiile, presupunerile din rechizitoriu, nu ar fi avut potențial probator, valențe de probe credibile și sustenabile. Cu titlu de exemplu la filele x se redau niște dialoguri dintre:

"Domnul" și H. și dintre "Doamna" și H., despre care se afirmă că este vorba de DDDDD. și UUU. (!?).

Deși se susține că M. era cea care acorda ajutorul lui H. în exercitarea influenței și autorității sale, în rechizitoriu s-a evidențiat că la 8.03.2013, H. o anunță deja pe M. (și nu invers) că "se va încheia contractul pentru anul 2013 (!?) cu CJAS Mehedinți și că se vor achita datoriile firmelor sale".

Procurorul a făcut din nou referire la rezultatul demersurilor lui H. - modul de întocmire al bugetului CNAS pe 2013 - și din nou nu indică în ce au constat, în concret aceste demersuri, care a fost "ajutorul continuu" realizat de M. până la această fază infracțională.

Și dacă s-ar invoca probe indirecte care să justifice, să fundamenteze cele mai sus menționate, și acestea la rândul lor ar trebui enunțate și întrucât ele sunt prin natura lor supoziții/presupuneri, să se precizeze conexiunea cu celelalte probe din dosar care să le confirme/infirmă.

Procurorul a relatat despre Informarea privind criteriile de repartizare a Fondului Național Unic al Asigurărilor Sociale de Sănătate întocmit de UUU. la 25.03.2013, face referiri la sumele aflate la dispoziția CNAS, cele pentru casele județene de sănătate, detaliază criteriile cu relevanță, evaluează critic procentele la nivel național și pentru CJAS Mehedinți la bugetul pentru serviciile paraclinice, apreciate ca fiind net superioare în raport de celelalte case județene de sănătate.

Nu s-a făcut referire la nicio probă prin care să se explice cum s-a ajuns la sumele ce s-au regăsit în bugetul 2013 - Legea nr. 5/2013, cum s-a manifestat influența, autoritatea lui H. și cum au schimbat acestea ceea ce se hotărâse până la intervenția exclusivă a lui H. asupra lui JJJJJ. și UUU..

Despre "ajutorul continuu" al lui M. în sprijinul influenței exercitate de H. asupra lui JJJJJ. și UUU., în ce a constat el și cât de determinant a fost nu s-au indicat probatorii a căror concludență să fi putut fi analizată de judecător.

În același sens a operat și evidențierea criteriilor de repartizare a Fondului Național Unic al Asigurărilor Sociale de Sănătate întocmit la 1.04.2013, a sumelor alocate pentru CJAS Mehedinți - servicii paraclinice, fără a rezulta dacă acestea au suportat influența și autoritatea exercitată de H., ajutat de M., pentru a se ajunge la cifrele care sunt apreciate de procuror ca fiind vădit în favoare indirectă pentru S.C. TT.. În lipsa unor cifre de comparație și doar pentru aprecieri procentuale nesustținute și de dovezi care să gireze și să motiveze cele arătate, probele administrate în instanță nu au menirea să clarifice în ce măsură și care cifre se justifică și sunt sau nu rezultatul unei influențe de partid.

La 12.04.2013, președintele CJAS îl anunță pe H. că a primit de la CNAS bugetul pe 2013, că pentru spital erau cu 60 de miliarde mai mult decât în 2102 și că serviciile paraclinice aveau o finanțare superioară celei anterioare.

La 23.04.2013 s-a încheiat contractul dintre CJAS și S.C. TT. S.R.L., reprezentat de E. pentru furnizare servicii paraclinice, contract ale cărui prevederi erau conforme cu contractul-cadru:

- 2 medici, program zilnic de câte 6 ore, de luni până sâmbătă etc.

În rechizitoriul s-au redat fragmentat, secvențe din declarațiile martorilor DDDD., CCCC. și BBBB., care au descris procedurile de investigații și au făcut câteva aprecieri legate de activitatea medicilor, posibile nereguli cu privire la numărul secvențelor pe investigații etc. Între altele, martorii au afirmat fiecare în debutul declarațiilor că H. controla în fapt/era administrator de fapt, dar E. administra în concret societatea TT..

Declarațiile acestora au fost precizate cu ocazia audierii lor în instanță, astfel cum s-a arătat în cuprinsul detaliat al hotărârii.

Și martorele EEEE. și FFFF. au explicat, în mod concordant între ele și cu ceilalți martori modul în care se desfășura activitatea în TT., supusă la controale mai multe în 2013 decât în 2012, cu privire la plafonul lunar și relaționarea cu E..

Plecând de la unele deficiențe relatate la Parchet, dar niciodată cu ocazia controalelor sau adresate CJAS, s-a apreciat prin rechizitoriul că D. a favorizat S.C. TT. care a beneficiat de controale formale, stereotipe, de Note de fundamentare redactate de C., pe baza cărora s-au întocmit acte adiționale cu sume suplimentare sau transfer de sume în favoarea S.C. TT. S.R.L..

Aceste susțineri nu și-au găsit suport în probele administrate în cauză în ambele sale faze procesuale.

Înscrisurile aflate în dosar, inclusiv dosarul de urmărire penală cu 37 de volume au relevat o situație contrară față de afirmațiile din rechizitoriul.

Nu rezultă din probe că M. se afla în relații "speciale" cu IIII. sau N., se cunoșteau în virtutea funcțiilor cele ocupau și a inter-relaționării profesionale, recunoscute de fiecare dintre acestea.

- nu rezultă că între acestea erau relații apropiate de natură a-și face servicii reciproce ori pentru alții, cunoștințe, prieteni etc. În acest context este greu de crezut că M. putea să medieze vreo relație dintre H. și cele două funcționare, având în vedere și numai semnificația termenului "mediere" și ce presupune el.

Și din acest motiv, Curtea a apreciat că lipsa probelor și pe acest segment nu conturează vreo vinovăție sau aparență de vinovăție a inculpatei.

Declarațiile martorilor GGG., HHHH., GGGG., UUU., FFF., KKK., la rândul lor au confirmat regulile stricte aplicate în domeniul contractărilor, al drepturilor bugetare circumscrise criteriilor a căror aplicare era verificată lunar.

Cele arătate au fost confirmate de administratorul S.C. EEE. martorul GGG., care a arătat că punctajul de evaluare al firmei sale s-a stabilit la maxim, că nu a sesizat vreodată CJAS pentru tratament discriminator față de S.C. TT. și nu a avut elemente care să-i confirme vreo suspiciune că la intervenția lui H. i s-ar fi imputat de CJAS sume pentru deficiențele găsite, pe care de altfel le-a recunoscut.

S-a mai invocat că H. și-a exercitat influența și autoritatea ajutat de M. față de UUU. și IIII. pentru asigurarea plății în totalitate către S.C. TT. a sumelor solicitate de acesta.

În sensul menționat s-au redat câteva convorbiri telefonice dintre H. și UUU., dintre H. și IIII., interceptate pe baza mandatelor de siguranță de către SRI, redată secvențial, în raport de relevanța apreciată de organul judiciar (excluse la 28.11.2014 din probatoriu).

Aceste convorbiri telefonice nu au fost confirmate la rândul lor de probatorii din dosar și nici nu se indică de către procuror care ar fi acele mărturii sau înscrisuri în măsură să identifice în ce a constat influența lui H., sprijinit de M. și în ce mod, prin autoritatea liderului de partid s-a obținut ceva și ce anume.

Contrar susținerilor din rechizitoriu, mult mai vizibil decât evidențierea exercitării influenței și autorității exclusive a lui H. pentru folosul necuvenit lui S.C. TT. este faptul că deși se presupunea, că, ajutat de M. (în concret nu se spune cum și în ce mod) H. a influențat deciziile luate de CNAS "în folosul lui", din spusele procurorului rezultă că CNAS nu s-a grăbit să trimită bugetul pe 2013, au întârziat documentele în baza cărora se cunoșteau criteriile de alocare a sumelor la nivelul județului, inclusiv pentru serviciile paraclinice.

S-a susținut că cea de-a doua modalitate în care E. l-a ajutat continuu pe H., pe lângă medierea relației acestuia cu funcționarii de la CNAS și cei de la CJAS, a fost întocmirea, după rectificarea bugetului pe 2013, a unor cereri de transfer de sume, suplimentări ale valorii anuale de contract, care presupuneau NOTE DE FUNDAMENTARE (întocmite de C.) și acte adiționale încheiate cu CJAS, semnate de D..

Astfel de solicitări formula și S.C. EEE. S.R.L. sau cereri de renunțare pentru varii motive - defecțiuni aparat RMN, concedii, lipsă de personal, program de lucru mai redus și imposibilitatea cheltuirii sumelor deja alocate și/sau a celor suplimentare.

Aceste cereri, rezulta din probele administrate de Parchet și în instanță au fost confirmate și de S.C. TT.; și această societate a fost amendată de CJAS, i s-a reziliat contractul la un moment dat, și-a încetat activitatea în urma defecțiunilor aparatului RMN etc.

Din dosar a rezultat că formularea cererilor pentru suplimentarea valorii anuale de contract pentru lunile următoare își găsesc temeiul în contractul-cadru, cu respectarea criteriilor prevăzute de OMS și H.G. nr. 117/2013.

În cazul în care sumele nu erau consumate și nu se făceau cereri de renunțare motivate, sumele necheltuite se-ntorceau la buget; în mod automat ele erau redirecționate, redistribuite către celălalt furnizor de servicii paraclinice dacă îndeplinea la rândul său criteriile legale constatate prin notele de fundamentare care să conducă spre actele adiționale.

Din această perspectivă, activitatea lui E. nu se circumscrie unei atitudini infracționale în sensul urmăririi folosului necuvenit pentru S.C. TT., câtă vreme ea a acționat în conformitate cu clauzele contractuale, iar CJAS a confirmat că sumele decontate lui S.C. TT. au fost legale.

Fără a contracara documentele existente la dosar cu orice alte înscrisuri sau probatorii, se afirmă în acuzare că E. avea reprezentarea caracterului necuvenit al sumelor suplimentare repartizate.

Nu au existat probatorii credibile, convingătoare, din care să rezulte că aceste sume stabilite de CNAS și CJAS și alocate apoi și către TT. erau necuvenite câtă vreme ele parveneau firmei condusă de M. în condițiile unei documentații cerute de lege și cenzurate de CJAS.

S-a vorbit în rechizitoriu de utilizarea fictivă a sumelor alocate fără să se explice în concret la ce anume se referă, în ce a constat utilizarea sumelor alocate și din ce rezultă fictivitatea acestuia și nu în ultimul rând despre felul în care H. gestiona activitatea societății fără a descrie explicit și modul în care se realiza aceasta.

În rechizitoriu s-a evidențiat relația existentă dintre H. și HHHH., care în calitate de președinte CNAS a semnat două documente cu privire la cuantificarea influențelor ce decurgeau din O.G. nr. 17/2013 și DFG 1472/27.08.2013.

S-au redat în rechizitoriu câteva convorbiri interceptate de SRI excluse din probatoriu la 28.11.2013.

S-a reținut că prin Referatul din 27.08.2013 aprobat de HHHH., CJAS Mehedinți a beneficiat de alocarea pentru servicii paraclinice a unei sume suplimentare de 936.000 RON, în condițiile în care județul Mehedinți are 1,21 % număr de asigurați de la nivel național.

Convorbirile interceptate, redade și ele secvențial, parțial și fragmentat nu și-au găsit confirmarea, justificarea probatorie pentru a se dovedi care este contribuția lui M. ca "ajutor continuu" la exercitarea influenței și autorității lui H., dacă ea s-a manifestat în realitate și dacă a fost exclusivă față de președintele CNAS - HHHH..

Pentru motivele anterior arătate, cererile de suplimentare formulate de E. și de GGG. de la S.C. EEE. aveau în vedere criteriile instituite prin lege, în funcție de punctajul stabilit de comisiile de evaluare, listele cu pacienți în așteptare și celelalte criterii.

Întocmirea Notelor de fundamentare era o atribuție de serviciu a lui C., care se afla în contact și bune relații cu furnizorii de servicii medicale, fără a se depăși limitele profesionale, colegiale, inclusiv în raporturile cu E..

Deși se afirmă că M. media relația lui H. cu D. și cu C. și în acest fel îl ajută să-și exercite exclusiv influența și autoritatea, să obțină sume suplimentare pentru S.C. TT. S.R.L., probele administrate, inclusiv la Parchet, dar nevalorificate în rechizitoriu, au fost în măsură să fundamenteze afirmația respectării dispozițiilor legale în gestionarea acestor sume bugetare, inclusiv a celor suplimentare.

La 30.10.2013 s-a adoptat O.U.G. nr. 99/2013 privind rectificarea de buget și-a afirmat procurorul- între adoptarea Ordonanței și redistribuirea bugetului de către HHHH. - CNAS către Casele Județene, HHHH. și H. s-au întâlnit și "cei doi au discutat în legătură cu fondurile ce aveau să fie alocate județului Mehedinți pentru servicii paraclinice"; în susținerea acestor afirmații se invocă o convorbire telefonică interceptată de SRI, redată secvențial (exclusă la 28.11.2014) care este pe departe de a confirma fie și doar parțial cele menționate în citatul redat în prezenta hotărâre.

S-a învederat presupuneri, supoziții care ar trebui, pentru credibilitatea acestora, să se coroboreze cu probe valide, credibile și care între altele să se refere și la contribuția infrațională a lui M. prin sprijinul dat, ce trebuie cuantificat, și în ce măsură și în ce condiții a contribuit la influența și autoritatea presupus exercitată asupra lui HHHH. a cărui decizie ar trebui să fi fost modificată prin intervenția lui H. cu privire la suplimentarea fondurilor pentru serviciile paraclinice pe 2013.

În ce privește influența și autoritatea de lider de partid a lui H. pentru a obține un folos necuvenit este discutabilă în ceea ce-l privește pe HHHH. care nu este coleg de partid cu H., astfel încât presupusa autoritate nu s-a dovedit că s-ar fi manifestat în înțelesul legii. Dimpotrivă, cei doi se aflau în conducerile unor partide adversare în spectrul politic. HHHH., la 7.11.2013 a aprobat BG nr. 863/7.11.2013 cu privire la repartizarea influențelor ce decurg din O.G.. nr. 99/2013.

În urma acestui referat, CJAS Mehedinți a primit pentru serviciile paraclinice, suma suplimentară de 795.840 RON, sumă alocată care a depășit pe cea acordată celorlalte județe, mai puțin Bucureștiul.

Pentru creditele bugetare, CJAS Mehedinți a primit suplimentar 381.680 RON, fiind depășit doar de Galați și București.

Din actele dosarului a rezultat că bugetul pe anul 2013 a cunoscut pe toate palierele asistenței medicale, a serviciilor medicale o mărire substanțială față de anii 2012, 2011; dintre anii anterior; doar 2009 a avut un buget corespunzător județului Mehedinți.

În 2007 nu s-a prevăzut niciun buget pentru serviciile paraclinice și CJAS Mehedinți încheia contracte cu firme din Dolj, Timiș etc.

Pe de altă parte mărirea de fonduri bugetare pentru Casele Județene, inclusiv Mehedinți, era motivată și raportată la criteriile legale despre care nu s-a afirmat că au fost încălcate. Spre deosebire de acesta, statisticile arată că în timp, Bucureștiul a beneficiat de resurse bugetare substanțiale pentru redresarea sectorului medical.

Nici sub acest aspect nu s-a procedat la identificarea sumelor care corespundeau în realitate nevoilor CJAS Mehedinți, pentru a face diferența între ce s-a prevăzut, ce s-a primit și cât ar fi trebuit să primească.

În acest mod s-ar fi putut aprecia dacă, în ce modalitate cum, când H. a reușit prin influența/autoritatea sa de lider de partid, exclusiv și cu "ajutor continuu" al lui E. să deturneze sumele ce eventual ar fi fost agreeate de președintele CNAS până la intervenția lui H. și în ce modalitate s-a realizat aceasta.

Cererile formulate la 11.11.2013, 26.11.2013, 3.12.2013, 17.12.2013, 30.12.2013, 29.01.2014 de M. pentru TT. și GGG. pentru EEE. au avut menirea să suplimenteze sumele alocate lui S.C. TT.; s-au diminuat, la cererea lui GGG., sumele alocate prin suplimentare pentru motive care se regăsesc între documentele îndosariate în dosarul de urmărire penală și care, contrar celor speculate în rechizitoriu, arată că S.C. EEE. a invocat în cererile sale înregistrate la firmă și semnate de GGG.: defectarea aparatului RMN, lipsa substanței de contrast, lipsa de personal, concedii de odihnă, etc.

Precizările lui GGG. referitoare la modalitatea de audiere este în concordanță cu declarațiile martorilor DDDD., CCCC. și BBBB., care au făcut precizări referitoare la starea emoțională indusă de organul judiciar cu ocazia audierii.

De altfel și în instanță, încă înainte de finalizarea și semnarea declarațiilor, procurorul s-a sesizat pentru mărturie mincinoasă și favorizarea infractorului.

Până la judecarea cauzei, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA nu a comunicat că s-ar fi emis vreo hotărâre definitivă, de condamnare față de acești martori, astfel încât declarațiile rămân câștigate cauzei.

Parcurgând cadrul probator derulat în cursul judecății, având în vedere acuzațiile aduse inculpatei M., care a avut o poziție constantă în sensul că nu a săvârșit vreo infracțiune și actele sale s-au realizat în limitele contractuale și legale, și luând în calcul necesitatea întrunirii cumulative a condițiilor infracțiunii prev. de art. 13 Legea nr. 78/2000 și ceea ce presupunea activitatea de complicitate prev. de art. 26 C. pen. 1968, Curtea a apreciat că în cauză operează prevederile art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen.

Acuzarea și-a fundamentat cererea de condamnare a inculpatei pe convorbiri interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională, fragmentate, redată parțial, secvențial și după relevanța dată de organul judiciar, pe invocarea generică a unui trafic de convorbiri fără a identifica persoanele, duratele etc.; dintre martorii audiați, procurorul s-a rezumat la 3 martori și la înscrisuri care, prin natura lor s-au coroborat cu ansamblul major al probatoriului administrat în instanță, cu înscrisurile invocate în mare parte de Pachet și depuse de inculpată.

În cauză s-au efectuat zeci de percheziții, domiciliare și informatice, care nu au fost în măsură să concure, prin rezultatele lor, la susținerea acuzațiilor aduse inculpatei și nici nu au fost invocate de procuror ca probe.

Procurorul nu s-a referit la o mare parte din probele administrate în cadrul urmăririi penale și nu a evaluat nicio dovadă din cele din cursul cercetării judecătorești și cu care s-a declarat de acord la încuviințarea lor.

S-a solicitat de către procuror proba cu înscrisuri aflate în dosarul de urmărire penală și cu ocazia concluziilor orale și scrise a făcut trimitere la acestea însă generic, enunțativ, fără vreo referire punctuală pe vreun anumit aspect legat de acuzațiile reținute în sarcina inculpatei.

În concret nu s-a avut în vedere niciuna din probele scrise cu încuviințarea căroră a fost de acord la propunerea făcută de inculpată și nu a făcut nicio referire, analiză, evaluare în sensul valorilor probatorii, ori al motivelor care ar fi condus la înlăturarea lor.

Probele nu au fost într-o ierarhie într-o cauză, însă ele, prin temeinicia lor, administrate în condiții nemijlocite, orale și contradictorii, pe măsură ce se coroborează prin esență și conținut, susțin fundamentul judecății.

Probe indirecte cu valoare de supoziție și presupuneri nu pot fi determinante câtă vreme ele nu-și găsesc sprijin în dovezi concludente administrate în cauză.

În altă ordine de idei, transcrierea unor convorbiri și expuse în rechizitoriu, prin ele însele și în situația în care sunt câștigate cauzei, nu sunt decât eventual un reper care să ajute la decelarea activității infracționale. Declarațiile martorilor nu au fost credibile când ele sunt grefate exclusiv pe astfel de probatorii și nu s-a audiat pentru a afla informații care să fie utile, ci pentru a confirma eventuale frânturi de schimburi de cuvinte.

Prin rechizitoriu s-au făcut afirmații și apoi referiri la rezultatele presupuselor demersuri despre care s-a susținut că au putut avea loc tocmai pentru că a existat un ajutor continuu din partea lui E. pentru ca inculpatul H. să obțină un folos necuvenit.

Aceste afirmații însă nu au avut și o bază probatorie în măsură să convingă că inculpata se face vinovată de comiterea infracțiunii reținute în sarcina acesteia.

În aceste condiții, în favoarea inculpatei a operat un principiu fundamental - "in dubio pro reo" pentru motivele amplu dezvoltate în cuprinsul hotărârii.

Așa fiind în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen. Curtea a achita-o pe inculpata E. pentru complicitate la folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție politică în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite.

*

* *

VI. Prin Rechizitoriul nr. x a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, inculpatul F. pentru comiterea a trei infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 care constau în folosirea influenței și autorității sale "de persoană care îndeplinea o funcție într-un partid în scopul obținerii pentru altul și pentru sine de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite".

Faptele incriminate au fost descrise în Capitolul I și în Capitolul VI

1. În vederea descrierii faptei reținute în sarcina inculpatului F. în Capitolul I, procurorul a redat fragmente din declarațiile a doi dintre martorii audiați în faza de urmărire penală: LLLLLL. și MMMMM., frânturi de convorbiri interceptate în condițiile Legii nr. 51/1991 selectate după relevanța apreciată de cel care a efectuat transcrierea și întocmirea proceselor-verbale excluse de judecătorul de cameră

preliminară la 28.11.2014 și considerații reieșite din contextul probator tot cu referire la aspecte teoretice menite să fundamenteze acuzația adusă .

Procurorul a afirmat că F. în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a PP. și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru G. a unui folos necuvenit - respectiv concesionarea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren.

În Rechizitoriu s-a afirmat că H. a inițiat demersuri în vederea obținerii de către tatăl inculpatului G. a concesiunii unui teren de 242 m², pe o durată de 49 de ani cu redevență de 25062 RON plătită în 10 ani, și o plată anuală de 511 RON. H., aflat în relații foarte apropiate, a apelat la F. prin intermediul căruia a urmărit să se dispună favorabil privind concesiunea pentru G..

În opinia procurorului existau două impedimente în aprobarea concesiunii terenului solicitat de G.:

- terenurile din Orșova aveau regimul juridic al terenurilor ce țineau de domeniul public al Statului Român;

- concesiunea terenurilor invocate presupunea o majoritate de două treimi de voturi conform art. 45 alin. (3) din Legea nr. 251/2001 care prevede că "hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție" (art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001).

În acest context trebuiau consilierii să procedeze la lămurirea regimului juridic al terenurilor în sensul ca terenurile să treacă în domeniul public al orașului Orșova. Apoi Consiliul local urma să promoveze o acțiune de rectificarea de carte funciară conform art. 1 din Legea nr. 7/1996.

În rechizitoriu s-a afirmat că F. controla voturile a 11 din cei 17 consilieri locali în funcție, astfel că acesta a făcut demersuri ca în ședința din 30.04.2013 în care se discuta concesionarea terenului pentru G. să înceteze mandatul consilierului local MMMMM., realizându-se majoritatea calificată necesară aprobării hotărârii.

Pe de altă parte s-a susținut în actul de acuzare că secretarul Primăriei Orșova, LLLLL. era cel care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu verifica legalitatea hotărârii date de Consiliul local și acesta putea să sesizeze faptul că terenul nu putea face obiectul concesionării în favoarea lui G., cum doreau H., G. și F..

Procurorul a susținut că la data de 9.04.2013 F. și G. au discutat despre faptul că ar trebui să analizeze situația terenurilor vizate de G. să se întâlnească cu F. " să vadă despre ce este vorba și să facă o situație" .

G., la 16.04.2013, a formulat o cerere pentru concesionarea a două suprafețe de teren pentru extinderea construcției existente; s-a susținut că nu s-a depus niciun act de proprietate pentru imobilul alăturat.

La 12.04.2013 s-a întocmit un raport de evaluare cu privire la cele două suprafețe de teren și s-a stabilit de către evaluator valoarea de 25.062 RON, "raport înregistrat ca anexă la hotărârea prin care s-a aprobat concesionarea".

S-a menționat apoi, că odată cu cererea, G. a depus și raportul de evaluare.

Referindu-se la îndepărtarea din funcția de Secretar a lui LLLLL., procurorul a arătat că la 10.04.2013 Comisia de disciplină din cadrul Prefecturii Mehedinți a propus primarului municipiului Orșova aplicarea sancțiunii disciplinare de eliberare din funcție conform art. 77 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 188/1999.

S-a afirmat în Rechizitoriu că din comisa de disciplină făceau parte prefectul NNNNN., BB. și că aceștia erau obedienți lui H..

Raportul comisiei a fost înregistrat la 15.04.2013 și la 17.04.2013, primarul OOOOO. a emis dispoziția nr. x/2013.

Această decizie a fost anulată de Tribunalul Mehedinți la 4.11.2013, s-a dispus reintegrarea lui LLLLL. în funcție, hotărâre definitivă prin decizia C.A. Craiova din 25.02.2014.

Atribuțiile funcției de secretar au fost preluate de PPPPP., apreciată ca fiind obedientă lui F. potrivit afirmațiilor din Rechizitoriu.

S-a mai susținut în rechizitoriu că urmare exercitării influenței lui F., la 12.06.2013 s-au concesionat numitului QQQQQ., soțul lui PPPPP. 280 mp² teren cu o redevență de 10.700 euro.

La 17.04.2013 s-a arătat în actul de acuzare că F. a purtat o discuție telefonică cu U. (viceprimar în Orșova) prin care și-a arătat interesul ca RRRRR. să-și înceteze activitatea.

Rechizitoriul a cuprins un fragment din declarația martorului LLLLL. care a susținut:

- că în noiembrie 2012, F. președintele PP. Orșova i-a spus că acesta urmează să se ocupe de întocmirea și redactarea unor înscrisuri cu privire la licitarea a 14 parcele pe luciul apei, de la intrarea în Orșova la Primărie și 4 parcele pe luciul Dunării urmând ca acestea să fie concesionate lui H., NNNNN. și OOOOO.. F. mai era interesat de o clădire de lângă Biserica catolică, să fie trecută în patrimoniul Primăriei și ulterior concesionată societății "WW." deținută de acesta;

- martorul a fost în bune relații cu H., OOOOO., U., F. până în noiembrie 2012 când F. i-a spus că dacă propunerile lui nu se vor îndeplini, se vor despărți;

- în ianuarie 2013, consilierii controlați de F. i-au evaluat activitatea cu notă 1, 1,85 și i s-a emis decizie de eliberare din funcție, care în urma contestației s-a revocat și în martie 2013 a revenit în Primărie;

- în ziua în care Prefectura l-a sesizat pe primar, LLLLL. a avut o discuție cu prefectul M., care i-a spus că H. îl vrea afară "că-i încurcă la Orșova";

- martorul a fost eliberat din funcție la 16.04.2013, atribuțiile sale fiind preluate de jurista PPPPP. agreată de F.; soțul acesteia, jandarm a fost numit șef birou IJ și a primit un teren în urma unei licitații;

- instanța după anularea dispozițiilor primarului, a dispus reintegrarea martorului, dar s-a emis o nouă dispoziție de destituire și RRRRR. a făcut plângere penală la Parchetul Orșova pentru că i s-a refuzat reîncadrarea în activitate.

Procurorul a susținut că în data de 19.04.2013 F. și H. aflați în București, au discutat cu G. care a afirmat că F. "l-a uitat" în sensul, se precizează de Rechizitoriu, că nu a demarat demersurile pentru concesionare .

Rechizitoriul a relatat despre faptul că în 19.04.2013 persoane obediente lui F. respectiv SSSSS., TTTTT. au sesizat existența unui conflict de interese în ce-l privea pe consilierul MMMMM., director în cadrul firmei fratelui său care avea contracte cu Primăria.

La 22.04.2013, P P P P P. a întocmit referatul prin care se arată că M M M M M. încălcase art. 90 și 92 din Legea nr. 161/2003. În aceeași zi F. a discutat cu U. și a dispus trimiterea raportului privind-l pe M M M M M. la prefectura Mehedinți unde "totul era pregătit" .

La 25.04.2013 prin Ordinul prefectului județului Mehedinți s-a dispus încetarea de drept a mandatului de consilier local al lui M M M M M..

Ordinul a fost anulat prin sentința Tribunalului Mehedinți, iar Ordinul din 25.04.2013 a fost suspendat la 11.06.2013 provizoriu.

M M M M M. a declarat că:

- martorul a fost de două ori suspendat pentru motive de incompatibilitate din funcția de consilier local deținută din iunie 2012 până în ianuarie 2013 de prefectul N N N N N., de fiecare dată atacând decizia de suspendare în instanță (29.01.2013 și 29.04.2013);

- martorul este o persoană incomodă pentru anumite persoane din Consiliul local și pentru F. pentru că s-a opus împreună cu alți colegi la cesionarea/cumpărarea unor terenuri în Orșova, fără a se îndeplini condițiile legale;

- procesele-verbale de ședință atestă că el cerea ca orice teren din domeniul public al statului să aibă la bază toată documentația, motiv pentru care a făcut multe sesizări prefectului pentru vânzări ilegale de terenuri;

- ședințele Consiliului local sunt publice și F. participa la aproape toate ședințele pentru a urmări cum votează consilierii U U U U U.;

- F. deține S.C. W W. S.A. operator public pentru apă, canal și salubritate care încasează 65-70% din bugetul direct al Orșovei; pentru obținerea hotărârilor de vânzare a terenurilor de către Consiliul local avea nevoie de votul a 12 consilieri, dintre care doar 11 îi erau obedienți;

- F. este cel care a făcut toate demersurile pentru ca martorul să fie suspendat;

- în ce privește pe G., nu a apucat să studieze documentația pentru cele două loturi situate în mun. Orșova solicitate spre concesionare, dar în ședința în care a fost suspendat din nou, votul pentru V V V V V. a fost favorabil pentru două loturi de teren de aproximativ 200 mp;

- în discuția din 30.04.2013 dintre M M M M M. și F., acesta nu a recunoscut că ar fi în spatele revocării lui M M M M M., i-a spus că U., în baza unui referat al celui care era secretarul Primăriei îi ceruse revocarea, că nu el este inițiatorul revocării sale, ceea ce nu era de crezut cătă vreme viceprimarul îi este obedient .

Procurorul a susținut că la 25.04.2013, a avut loc o "întâlnire" între mai multe persoane: H., F., O O O O O., W W W W W., G. cu privire la care au existat niște remarci între H. și X X X X X. (25.04.2013) și cu F. (26.04.2013).

S-a mai afirmat că la finalul lunii martie și în luna aprilie 2013 G. a ținut legătura în permanență cu H. și F., după cum rezultă din datele de trafic telefonic.

În ședința din 30.04.2013 s-a constatat că M M M M M. nu mai avea calitatea de consilier și s-a votat hotărârea prin care terenul vizat pentru concesiune G. a fost trecut din domeniul public al Orșovei în domeniul privat al orașului și s-a hotărât în favoarea respectivei concesionări.

Procurorul a apreciat că în urma cererii lui H., F. a realizat "demersurile expuse mai sus", a creat împrejurările favorabile prin înlăturarea consilierului MMMMM. și a asigurat majoritatea calificată a două treimi din numărul consilierilor locali în funcție.

S-a mai arătat că F. a avut o discuție cu YYYYY. (consilier PP.) căruia i-a solicitat ca toate proiectele aflate pe ordinea de zi să fie adoptate, "să meargă pe bandă".

MMMMM. a părăsit sala de ședință după ce s-a aprobat proiectul de hotărâre de concesiune a terenurilor către G. .

Consilierul SSSSS. a afirmat procurorul, i-a povestit despre cum s-a exercitat votul în cadrul Consiliului, inclusiv despre votarea concesiunii pentru G. .

Procurorul a concluzionat că folosul obținut de VVVVV. a fost unul necuvenit - chiar dacă se putea concesiunea fără licitație, întrucât nu a fost respectată procedura legală de concesiune

- terenurile sunt intabulate ca proprietate a statului în cartea funciară și Consiliul local nu putea efectua acte de dispoziție înainte de clarificarea situației juridice a acestora, iar pe de altă parte,

- s-a folosit un raport de evaluare depus de concesionar și nu o evaluare proprie a Consiliului local, cu o valoare inferioară valorii reale conform raportului de constatare efectuat în cauză .

"Fapta inculpatului F., descrisă mai sus, care în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a PP., și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru G. a unui folos necuvenit (constând în concesiunea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000" .

În filele x R, procurorul a redat câteva aspecte teoretice legate de caracterul necuvenit al folosului, cu trimitere la practica judiciară a Î.C.C.J. și la doctrină - Tratatul de drept penal, Partea generală al prof. CCCCC..

Referirile au fost doar teoretice, fără a fi aplicate în concret pe aspectele speței în discuție.

S-a arătat că infracțiunea reținută în sarcina inculpatului F. presupune un caracter necuvenit al folosului care fie nu era îndreptățit beneficiarul să-l primească, fie acesta a fost obținut cu încălcarea prevederilor legale ori prin acte de dispoziție discreționare (sentința penală nr. 336 din 2.03.2012 Î.C.C.J.).

Infracțiunea se săvârșește cu vinovăție, sub forma intenției calificate cu scopul care poate fi realizat urmare unei intenții directe sau indirecte (CCCCC. - Tratat de Drept penal, parte generală și sentința penală nr. 76/30.01.2012 a Î.C.C.J.).

În doctrină și practică a afirmat rechizitoriul "se socotește fără relevanță dacă inculpatul a cunoscut sau nu modalitatea concretă în care foloasele necuvenite urmau a fi procurate, neavând importanță dacă a știut elemente și detalii ale activității săvârșite de persoanele asupra cărora și-a exercitat influența".

Toate convorbirile selectate și prezentate, fragmentat, secvențial interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională (Legea nr. 51/1991) obținute de la Î.C.C.J. la cererea Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la care procurorul face referire în Capitolul I al rechizitoriului în ceea ce îl privește pe F. au fost realizate cu mult înaintea începerii urmăririi penale și pentru motivele arătate în preambulul prezentei hotărâri, acestea au fost excluse din probatoriu prin

încheierea de ședință din 28.11.2014, măsură rămasă definitivă prin încheierea nr. 339/16.03.2015 a Î.C.C.J., secția penală.

În Capitolul VI al rechizitoriului s-a susținut că inculpatul F. și-a folosit influența și autoritatea ca președinte de organizație locală PP. Mehedinți asupra consilierilor Consiliului local Orșova, asupra funcționarilor Primăriei Orșova, și din cadrul Biroului de Carte funciară Orșova pentru a obține foloase necuvenite pentru S.C. WW. S.A. (iunie 2013) și pentru S.C. ZZZZZ. S.A. aparținând lui AAAAAA. (noiembrie 2013).

Faptele au fost descrise în Capitolul VI al Rechizitoriului unde sunt redade fragmente din declarațiile martorilor: BBBBBB., YYYYY., MMMM., U., CCCCC., AAAAAA., secvențe, fragmente din convorbiri telefonice interceptate de SRI, selecționate după relevanța apreciată de procuror sau de ofițerul care a procedat la transcrierea acestora și considerații ale procurorului cu privire la cele relatate de martorii cauzei .

F., a rezultat din rechizitoriu, deține din 2006 S.C. WW. S.A. societate care operează serviciile publice de salubritate, apă și canalizare, întreținere spații verzi, prin prestări de servicii în municipiul Orșova.

Pe de altă parte, ca lider de partid își exercită, a afirmat procurorul, influența directă asupra majorității consilierilor locali și prin hotărârile Consiliului își atinge propriile interese sau ale celor ce-l înconjoară

Procurorul a exemplificat aceste susțineri cu declarația martorei BBBBBB., cu niște convorbiri telefonice interceptate SRI (excluse la 28.11.2014 de judecător) între F. și o doamnă (nu este identificată), cu DDDDDD. (fiul inculpatului), cu YYYYY. (membru PP. - consilier local).

S-a mai afirmat de procuror că prin declarațiile lui YYYYY., MMMM. și U. se arată modalitatea în care F. controla procesul de luare a deciziilor în cadrul Consiliului local Orșova.

În acest context, s-a arătat în rechizitoriu că F., folosindu-și influența a determinat în iunie 2013, Consiliul local Orșova să vândă societății sale, S.C. WW. S.A., 2046 mp, la un preț subevaluat față de valoarea reală a terenului, cu încălcarea legii, privind vânzarea bunurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale.

Terenul a fost concesionat acestei societăți de către Consiliul local Orșova în 2002 pentru a se cultiva material floricol (sere de flori), pentru întreținerea zonelor verzi ale orașului.

SC WW. S.A. nu are ca obiect de activitate cea hotelieră. Contrar prevederilor contractului de concesiune, F. a construit o pensiune pe malul golfului Cernei, la intrarea în localitatea Orșova, construcție aflată în stadiu final de execuție.

La 4 noiembrie 2012 a rezultat că terenul era intabulat în cartea funciară a municipiului Orșova ca proprietate a statului.

Prin hotărârea nr. 54/7.06.2013, Consiliul local a aprobat, vânzarea fără licitație a terenului de 2046 mp în favoarea S.C. WW. S.A..

În rechizitoriu s-a susținut că această hotărâre s-a dat cu încălcarea art. 123 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 și a Legii nr. 7/1996, care atestă că vânzarea, concesionarea și închirierea se fac prin licitație publică în condițiile legii, iar prin derogare, constructorii de bună-credință beneficiază de un drept de preemțiune la cumpărarea terenului aferent construcțiilor, opțiunea de cumpărare, exprimându-se, după termenul de modificare stabilit de Consiliul local.

Procurorul a afirmat că pensiunea s-a ridicat pe terenul concesionat cu încălcarea contractului de concesiune, ceea ce presupunea o vânzare a terenului în discuție, prin licitație publică.

Pe de altă parte, terenul era intabulat în cartea funciară ca proprietate a statului, ceea ce obliga Consiliul local să stabilească regimul de proprietate al terenului, apoi intabularea ca proprietate al domeniului public al municipiului Orșova pentru a efectua acte de dispoziție. Apoi, Consiliul local urma să promoveze o acțiune de rectificarea de carte funciară conform art. 1 din Legea nr. 7/1996. În susținerea acestor date s-a audiat martorul CCCCCC., conducătorul Biroului de cadastru și publicitate imobiliară Orșova.

Vânzarea terenului la prețul de 14320 euro s-a făcut în urma unui raport de evaluare care a subestimat valoarea reală constatată de specialiștii DNA de 20.056 euro.

După înscrierea terenului ca proprietate a municipiului Orșova, s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. x/19.06.2013 a cărui autentificare a întâmpinat dificultăți față de mențiunile din Cartea funciară.

"Fapta inculpatului F. descrisă mai sus, de a-și fi folosit influența și autoritatea de președinte al organizației PP. Orșova în scopul obținerii pentru WW. S.A. a unui folos necuvenit - aprobarea vânzării către aceasta a unei suprafețe de teren, cu încălcarea legii, constituie infracțiunea de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000" .

Prin hotărârea din 15.02.2010, Consiliul local a concesionat societății ZZZZZ. S.R.L., pentru o redevență anuală de 2.028,44 euro, suprafața de teren de 246 mp, situată în zona Gării, str. x, pe malul Golfului Cernei.

Pe acest teren s-a construit pensiunea turistică EEEEE. cu depășirea limitelor de teren (304,48 mp și anexa clădirii cu o suprafață la sol de 61,73 mp).

SC ZZZZZ. S.R.L. a primit în concesiune, fără licitație, prin hotărârea Consiliului local Orșova din 28.02.2013 un teren de 157 mp (alăturat suprafeței de 246 mp), pe care se află o parte din clădirea pensiunii turistice EEEEE., construită fără drept, pe domeniul public. Prețul acestei concesiuni privind terenul de 157 mp s-a stabilit la 3300 euro/anual.

Prin însumarea celor două terenuri 246 mp și 157 mp concesionate la 15.02.2010 și la data de 15.03.2015 prin extindere s-a stabilit un preț de 6.006,16 euro și suprafața totală de 403 mp, teren intabulat la 5.08.2013 în cartea funciară cu dreptul de proprietate al municipiului Orșova.

Procurorul a susținut că la acea dată 5.08.2013, figura ca proprietar în cartea funciară Statul Român, iar înscrierea mun. Orșova ca proprietar nu era fundamentată pe vreun act translativ de proprietate.

AAAAA. este proprietarul pensiunii EEEEE. situată la intrarea în mun. Orșova.

În rechizitoriu s-a afirmat că în toamna anului 2013 F. a luat cu împrumut o sumă de bani de la AAAAAA..

Procurorul a susținut că:

- F., pentru a se achita de această datorie și-a folosit influența și autoritatea asupra consilierilor locali Orșova și asupra funcționarilor publici ai autorităților publice locale, pentru a-i determina să întocmească documentația necesară și să se aprobe vânzarea către S.C. ZZZZZ. S.R.L. a suprafeței de teren concesionate, nerespectând cadrul legal incident.

S-a mai susținut că AAAAAA. a renunțat la creanța pe care o avea împotriva lui F.

În urma solicitării din 30.10.2013 a S.C. ZZZZZ. S.R.L. prin Hotărârea CL nr. 111/28.11.2013 s-a aprobat fără licitație publică, vânzarea terenului, în temeiul art. 123 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

Aceste prevederi legale au fost încălcate întrucât S.C. ZZZZZ. S.R.L. nu a fost un constructor de bună-credință și astfel nu ar fi putut beneficia de dreptul la preemțiune la vânzarea terenului pe care îl avea concesionat.

În raportul de evaluare care a stat la baza adoptării hotărârii CL Orșova s-a arătat că suprafața de sol a construcțiilor e de 364 mp, fiind amplasate pe ambele suprafețe de teren și nu numai pe 191 mp dintr-una din suprafețe după cum se arată în anexele hotărârii.

Din raportul de constatare al specialiștilor DNA a rezultat că S.C. ZZZZZ. S.R.L. a construit ilegal pe domeniul public, anterior obținerii dreptului de concesiune al terenului de 157 mp obținut prin cea de-a doua concesiune.

Prețul vânzării a fost de 12.100 euro în baza raportului de evaluare ce a stat la baza HCL, un preț apropiat valorii reale apreciată de DNA prin raportul de constatare de 12.928 euro.

Acest preț a reprezentat valoarea redevenței pentru aproximativ 2 ani de concesiune favorabil pentru AAAAAA. care a renunțat la banii 10.000 euro, datorie de la F.

Rentabilitatea tranzacției pentru S.C. ZZZZZ. S.R.L., a fost corelativă cu diminuarea a veniturilor care aveau a fi încasate la bugetul local.

Aceste susțineri au fost fundamentate pe convorbirile interceptate de SRI înaintea începerii urmăririi penale a inculpatului F. în baza Legii nr. 51/1991, excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, măsură rămasă definitivă la 16.03.2015 .

În opinia procurorului, F. a urmărit "prin vânzarea terenului lui EEEEE." să obțină două foloase:

- plata în acest mod a datoriei față de AAAAAA. și
- asigurarea de bani în bugetul local al municipiului Orșova, pentru plata unor servicii pentru municipalitate efectuate de firmele aflate sub controlul său a S.C. WW. S.A., FFFFFF. S.R.L..

În dovedirea acestor susțineri s-a invocat declarațiile martorilor U., F., viceprimarul Orșovei și AAAAAA., redată parțial, fragmentat la fila x R.

S-a reținut că în urma audierii convorbirii din 29.10.2013 cu F. martorul U. a arătat că printr-o contabilă a S.C. WW. S.A. i s-a transmis raportul de evaluare a terenului ce urma a fi cumpărat de AAAAAA., pe care l-a depus la secretariat să ajungă la primar.

La rândul său, AAAAAA. a declarat la Parchet că în toamna lui 2013, printr-un apel telefonic F. i-a cerut cu împrumut suma de 10.000 euro, dar nu i-a remis această sumă pentru că F. după două zile i-a spus că nu mai are nevoie de a împrumuta nicio sumă de bani.

Procurorul a presupus că "pentru rațiuni lesne de înțeles, AAAAAA. a negat faptul că i-a dat suma de 10.000 euro împrumut lui F., conștient fiind de posibilitatea ca acea convorbire în care cei doi au stabilit

acordarea împrumutului să fi fost înregistrată", s-a apreciat însă că "este relevant faptul că acesta recunoaște că a convenit telefonic cu F. asupra acordării împrumutului"

În rechizitoriu s-a apreciat că "rezultă cu evidență că folosul obținut de către ZZZZZ. S.R.L. a fost unul necuvenit" pentru că nu s-a respectat procedura legală de vânzare a terenurilor proprietate UAT în sensul că:

- terenul nu putea fi vândut decât în baza unei licitații publice (art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001);
- terenurile intabulate ca proprietate a Statului Român în cartea funciară au fost apoi intabulate ca proprietate ale mun. Orșova, fără vreun act translativ de proprietate;
- Consiliul local Orșova nu putea efectua acte de dispoziție asupra terenului anterior clarificării situației lor juridice;
- raportul de evaluare a dus la stabilirea unui preț de vânzare a terenului inferior față de valoarea reală a acestuia - după cum s-a arătat prin raportul de constatare al DNA prin care s-a apreciat că prețul vânzării avut în vedere de hotărârea consiliului local a fost de 71,4% din valoarea terenului.

Față de situația de fapt descrisă, procurorul a constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 întrucât F. și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru ZZZZZ. S.R.L. a unui folos necuvenit, a aprobării vânzării către aceasta, cu încălcarea cadrului legal a unei suprafețe de teren .

Din rechizitoriu nu a rezultat care a fost poziția procesuală a inculpatului cu privire la săvârșirea celor trei infracțiuni reținute în sarcina sa, nu au fost indicată, nicio altă probă din cele administrate în faza de urmărire penală: înscrisuri, mărturii testimoniale etc. și nici nu s-a făcut vreo referire la eventuale probe propuse în apărare de inculpatul F.

La 3.04.2014 F. a fost audiat ca suspect, în dosarul nr. x/2013 și la aceeași dată ca inculpat de către Curtea de Apel București în Camera de consiliu de către judecătorul de drepturi și libertăți, în dosarul nr. x/2014, (orele 02:25 - 3:14).

Ca suspect, F. a declarat că:

- nu recunoaște că i s-a concesionat acestuia un teren și nu avea cum să influențeze consilierii locali în acest sens;
- PP. are doar patru consilieri în Consiliul local și pentru acte cu caracter patrimonial este necesar votul a 2/3 din consilierii prezenți;
- terenul cumpărat de F. a fost obținut legal, avea un drept de preemțiune, întrucât pe terenul anterior concesionat exista o construcție;
- prețul a fost stabilit prin raportul de evaluare la 7 euro/mp de expertul evaluator, preț corect față de cel practicat față deși pentru terenurile învecinate;
- nu a discutat și nu l-a ajutat în niciun fel cu privire la terenul concesionat acestuia de Primărie, teren pe care se află o pensiune și cumpărat de AAAAAA.;

- F. nu a împrumutat nicio sumă de bani și nu este dator lui AAAAAA.;
- GGGGGG. până în 2006 a lucrat la Primăria Orșova, la Urbanism și apoi ca director general la S.C. WW. și nu crede că și-a însușit documente din arhiva Primăriei;

- se știe cu H. din 1995, sunt în relații de prietenie și acesta este nașul de cununie al fiului său, PPPPPPPPPPPP.;

- în toamna lui 2013, H. și-a asfaltat parcare lângă locuința sa din Valea Cernei cu materiale de la HHHHHH., cu transportul asigurat de IIIIII. și o firmă din Craiova;

- firmele lui F. nu au contractat cu televiziunile lui H., RR. și JJJJJ. și nici cu Consiliul județean;

- cu G., fost șef Poliție Orșova din 2003-2006, se află în relație de amicitie.

Ca inculpat propus pentru arestare, F. a declarat în instanță că:

- nu este vinovat de infracțiunile de care e acuzat, nu a influențat niciun consilier în votul său, dat după propria conștiință și pe baza documentației care stă la baza hotărârii Consiliului Local, a rapoartelor compartimentelor de specialitate, a rapoartelor evaluatorilor;

- hotărârea se ia cu 2/3 din membrii prezenți ai Consiliului, respectiv cu 11 voturi, iar consilieri PP. sunt doar 4;

- nu a făcut nicio intervenție pentru nimeni și nici recomandări pentru vot, iar cererile care vin la partid sunt discutate, iar votul aparține consilierilor;

- nu are cunoștință de concesiunea pentru părinții lui G.;

- societatea pe care o administrează a cumpărat un teren de 2000 mp unde este construită o pensiune cu o suprafață la bază de 1100 mp și pentru care a formulat o cerere de creditare către bancă;

- vânzarea a avut loc după efectuarea unui raport de evaluare de către un expert independent și s-a votat favorabil;

- față de convorbirea telefonică lecturată de procuror, F. a arătat că nu-și amintește o astfel de discuție cu U. cu privire la înmânarea unui raport prefectului cu privire la MMMMM., eliberat din funcție;

- prin ordinul prefectului s-a eliberat din funcție consilierul MMMMM., ca urmare a conflictului de interese, întrucât firma administrată de acesta avea contracte cu Consiliul local;

- inculpatul nu a avut o bună comunicare cu cei patru consilieri QQQ., doi dintre consilierii KKKKKK. nu mai aveau susținerea partidului lor, între PP. și LLLLLL. a existat o înțelegere politică nescrisă, consilierii PP. fiind alături de Primarul QQQ.;

- F. nu putea da ordine lui U., iar în discuția cu acesta despre RRRRR. nu era vorba decât de o recomandare;

- discuția dintre F. și G., lecturată de procuror nu se referea la vreo tranzacție;

- nu putea să ajute pe "EEEEEE." în Consiliul local, nu-și amintește să fi luat vreun împrumut de la EEEEE., iar discuția lui cu MMMMM., una prietenească, fără alte conotații, vânzarea către EEEEE. apreciind-o pentru obținerea de bani pentru oraș;

- prin licitația publică din 2006 a obținut pentru firma sa un contract cu Primăria Orșova prin care asigură serviciile apă-canal, salubritate și întreținere spații verzi, Primăria având, în unele luni restanțe la plata acestor servicii din lipsă de disponibilități;

- orice cetățean putea sesiza o stare de incompatibilitate a vreunui consilier local.

În instanță inculpatul F. a fost audiat la 30.07.2014 și la 28.07.2015.

F. și-a menținut declarațiile anterioare și a precizat că nu avea cum să influențeze trei hotărâri ale Consiliului Local, că nu a contactat vreun consilier și nici cu cei patru consilieri PP. nu a avut discuții cu privire la o hotărâre a Consiliului local.

Acesta a mai arătat că prefectul a constatat că MMMMM. se afla în conflict de interese, că au fost două procese care au legitimat măsura dispusă de acesta.

Consiliul local, în fiecare ultime două mandate, după o procedură de evaluare, a sesizat prefectul cu privire la RRRRR. iar comisia de disciplină l-a sancționat.

Și într-un caz și în altul, F. a negat că ar fi avut vreo legătură cu aceste două cazuri de eliberări din funcție.

Inculpatul a confirmat relațiile cordiale cu G., faptul că tatăl acestuia G. este o persoană cunoscută în Orșova, medic veterinar care se ocupă de îngrijirea animalelor cetățenilor, inclusiv ale lui F..

Acesta a precizat că nici G., nici F. nu și-au solicitat reciproc favoruri, servicii, ceva ilegal din perspectiva atribuțiilor lor de serviciu.

Inculpatul a declarat că nu a avut nicio discuție cu G. legată de concesiunea unui teren, ci a avut mai multe discuții cu acesta cu privire la defecțiunile de la instalația distribuției apei potabile la locuința dlui G. din Orșova, în calitatea de operator de servicii a lui F..

Printre alte precizări, inculpatul F. a arătat că terenul cerut în concesiune de dr. G. este o fâșie de vreun metru și jumătate lățime în jurul clădirii cabinetului veterinar, proprietatea doctorului, folosită de acesta pentru care nu știa dacă face vreo plată.

Terenul nu se află în centrul Orșovei.

Consiliul a dat zeci de hotărâri pentru a lămuri astfel de situații și nu s-a refuzat nicio solicitare de acest gen. Consiliul a procedat corect să treacă terenul din proprietatea statului în cea a municipiului Orșova și prin hotărâre să se aprobe concesiunea solicitată de dr. G.. Hotărârile au fost validate de prefectură și nimeni nu a contestat legalitatea lor, astfel că s-a operat în consecință în cartea funciară.

Între cadastru și primărie a existat un litigiu finalizat printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă din 2009 cu privire la terenurile din Orșova, cu situație juridică neclară.

Și lui RRRRR. i s-a concesionat un teren lângă cel cumpărat de la F.

Niciodată nu a discutat cu H. despre fâșia de teren din jurul dispensarului pentru a interveni în legalizarea situației aceluși teren. H. și G. au fost colegi de școală și familiile erau apropiate.

Inculpatul l-a cunoscut pe H. și familia acestuia în 1990 și în 2011 a devenit nașul băiatului și al nepoatei sale.

De câte ori inculpatul a cerut să fie audiat, audierile vizau doar persoana și activitatea lui H..

Inculpatul a precizat că nu a intervenit și nici n-ar fi avut cum să influențeze hotărârile Consiliului, oricare ar fi fost ele, nici concesionarea celor 240 mp pentru d-nul G..

El a devenit președinte PP. Orșova la 11.03.2013, iar în Consiliul nu erau decât 4 membri PP. și nici acesta nu avea cum să le determine votul.

Până la declarația lui RRRRR. de la Parchet, a fost în relații bune. RRRRR. în ambele mandate 2008 și 2012 s-a aflat în conflict cu consilierii locali care au dat calificări negative prestației sale ca secretar al Primăriei.

În aceeași situație se afla și cu MMMMM.. S-a aflat în relații bune cu frații MMMMM., dar MMMMM. a avut probleme cu propriii colegi de Consiliu și de partid, astfel încât doi dintre colegi au trecut la UUUUU..

Inculpatul a arătat că a aflat de la consilierul SSSSS. că s-a votat concesionarea pentru G. de a cărui cerere nu a avut știință și nici cine a elaborat raportul de evaluare pentru concesionare.

La ședințele de partid participau consilierii locali și cei 200 de membri iar inculpatul participa la ședințele Consiliului unde se discuta bugetul, investițiile, ca patron al firmei care asigură serviciile publice de apă, canal, spații verzi.

NNNNNN. nu l-a sunat în timpul ședințelor, cu el a discutat după ședința din 30.04.2014, când i-a povestit disputa dintre U. _ viceprimar și consilierul local al KKKKKK. - OOOOOO. și i-a spus de concesionarea terenului doctorului G..

Înainte de ședința din 30.04.2014, inculpatul a avut o discuție cu YYYYY. cu privire la un proiect despre zonarea pe taxe și impozite a Orșovei și care ulterior a iscat un litigiu, dar în final s-au mărit taxele pentru zonele D care au trecut în zona A.

După alegerile din 2012, Consiliul local era format din 9 membrii UUUUU. la care s-au afiliat 1 consilier LLLLLL., 2 RRR. și 5 consilieri RRR.. OOOOO. - primarul Orșovei - QQQ. și U. - PPPPPP. erau invitați la ședințele de partid (PP.) li se aducea la cunoștință proiectele primăriei, fondurile europene pentru reabilitarea serviciului de apă, canal, înfrumusețarea parcurilor etc.

F. a arătat că nu a avut discuții cu niciun consilier punctual cu privire la o hotărâre a Consiliului.

F. este din 2000 acționar principal la S.C. WW. S.A. și în 2002 i s-a concesionat terenul de sub clădirile societății pentru ca în iunie 2013 din suprafața de 8031 mp concesionați să i se vândă 2046 mp cu 7 euro/mp. Terenul era proprietate privată a Primăriei la momentul vânzării, iar raportul de evaluare a fost întocmit de un expert independent desemnat de primărie. Construcția pensiunii a avut loc în 2006 cu respectarea tuturor avizelor, cu certificat de urbanism, respectându-se termenul de un an și intervalul

În lăuntru al cărui erau obligat, prin lege, să edifice construcția la care s-a obligat. În ce privește societatea, a operat dreptul de preemțiune și nu s-a pus în discuție licitația.

A existat un litigiu privind titularul dreptului de proprietate al statului și respectiv al primăriei și s-a dat HCL nr. 18/18.02.2003, prin care s-a statuat trecerea bunurilor de inventar ale Consiliului local din domeniul public în domeniul privat al primăriei. Cartea funciară a fost modificată în 2013.

F. a mai precizat că înainte de a se încheia contractul de vânzare-cumpărare pentru terenul de 2046 mp a avut o discuție cu viceprimarul U., arhitectul șef MMMMMM., directorul direcției economice a PrimărieiBBBBBB. și CCCCCC. conducătorul Biroului de cadastru, cărora le-a solicitat să lămurească situația terenului îi aparține statului, domeniului public sau privat al primăriei pentru ca vânzarea să fie legală și să îndeplinească toate condițiile normative. La acel moment s-a afirmat că lucrurile sunt lămurite deoarece avusese loc trecerea din domeniul public în domeniul privat al terenului în discuție.

Pe parcursul urmăririi penale a solicitat audierea tuturor consilierilor și efectuarea unei expertize tehnice fără a primi vreun răspuns în vreun fel la aceste cereri de probatorii.

Pe AAAAAA. zis EEEEE. l-a cunoscut de multă vreme, colaborează în afaceri. AAAAAA. are o proprietate construită pe terenul proprietatea privată a Primăriei și în 2013, în urma solicitării sale, efectuării procedurilor legale, Consiliul local, cu o majoritate absolută de 15 voturi, doi consilieri absentând, a dat hotărârea prin care s-a aprobat vânzarea terenului concesionat de 246 mp pe care se află construcția din anul 2010.

AAAAAA. este în bune relații cu toate notabilitățile orașului, cu șefa Biroului de urbanism, cu arhitectul șef MMMMMM., pensiunea sa este bine cotate, iar acesta este patronul singurei case de schimb valutar din Orșova. AAAAAA. a beneficiat de dreptul de preemțiune și nu s-a inițiat astfel procedura de licitație.

Inculpatul i-a cerut un împrumut de 10.000 euro lui AAAAAA., împrumut la care în final nu a mai apelat întrucât a găsit o altă soluție.

F. este cunoscut ca o persoană deschisă, abordabilă, sprijinea pe cei care apel la el pentru probleme de familie, de sănătate. El a organizat evenimente, nu din considerente electorale, pentru ajutorarea unei tinere în suferință, pentru pensionarii nevoiași.

Din 2006 este singurul operator de servicii publice și sunt persoane care nu-l agreează pentru că i-a acționat în judecată pentru neplata serviciilor prestate de S.C. WW. S.A., a câștigat 400 de procese cu rău-platnicii de pe urma cărora are de recuperat 8 miliarde de RON dar pentru care nu a exercitat nicio procedură de recuperare

*

* *

În dovedirea acuzațiilor procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a solicitat să se administreze următoarele probe:

1. Proba cu înscrisuri:

- Dispoziția nr. 264/17.04.2013 a primarului OOOOO. cu privire la eliberarea din funcție a lui LLLLL. - vol. 23, f. x (aflat în vol. 23 - dup) și anexa la dispoziție;

- dispoziția nr. x/1.04.2014 de eliberare a lui LLLLL. în funcție;
- dispoziția nr. x/19.04.2013 de numire a numitei PFFFF. în funcția de secretar al Primăriei Orșova;
- Ordinul prefectului nr. 126/25.04.2013 de încetare a mandatului de consilier local al mun. Orșova MFFFF.;
- Anexa H.G. nr. 963/2002 atestarea domeniului public și privat al mun. Orșova;
- ședința din 30.04.2013 a Consiliului local;
- proces-verbal de ședință;
- convorbiri telefonice interceptate de SDRI înaintea începerii urmăririi penale, în baza Legii nr. 51/1991 ca urmare a mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție la cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dintre F. și G., YYYYY. și SSSSS. vol. 13 date de trafic dup - (convorbiri excluse definitiv la 16.03.2015 prin încheierea nr. 339 a Î.C.C.J., secția penală);

2. martorii: QQQQQQ.;

CCCCC.;

YYYYY.;

RRRRRR.;

PPPPP.;

LLLLL.;

BBBBBB.;

SSSSS.;

AAAAAA.;

GGGGGG.;

MMMMM.;

U..

Inculpatul F. a solicitat și s-au administrat probe cu martori și cu înscrisuri, expertiză tehnică judiciară evaluatorie, după cum urmează:

1. martori: - consilieri locali ai mun. Orșova: U., TTTTTT., SSSSS., UUUUUU., WWWWWW., XXXXXX., YYYYYY., ZZZZZZ., AAAAAA., BBBBBB., TTTT., YYYYY., CCCCCC., DDDDDD., EEEEE., FFFFFFFF., GGGGGG. și OOOOOO. și martorii din lucrări.

2. Înscrisuri aflate la filele x și 12,14,16,17,20,21,26,22,23,24,25 - vol. 9 C.A.B. privind proprietățile domeniului privat al mun. Orșova; la filele x și 29,32,41,42,46,50,51,52,53,54 - vol. 9 C.A.B. privind procedura concesionării terenurilor inclusiv referitor la doctorul G.; la filele x și 66,68-70,71,72,91,92,93,94,95,96,100 - vol. 9 C.A.B. referitor la traseul juridic al S.C. WW. S.A.; la filele x, 107, 108, 111, 112, 116, 117, 118, 119, 140, 141, 142, 144, 145, 147, 148, 149 - vol. 9 C.A.B. referitoare la S.C. ZZZZZ. S.R.L.; la filele x C.A.B. legate de martorul MMMM. și activitatea acestuia la nivelul Consiliului Local; la filele x C.A.B. privind pe familia YYYYY. și YYYYY..

3. Expertiza tehnică judiciară evaluatorie care a avut ca obiect subevaluarea terenurilor imobile vizate de HCL nr. 42/30.04.2013, HCL nr. 54/7.06.2013 și HCL nr. 118/28.11.2013.

Obiectivele expertizei au vizat valoarea de piață a terenurilor imobile respective, în ce măsură rapoartele de evaluare aflate la baza emiterii hotărârilor au stabilit valoarea corectă pentru concesionare, vânzare și dacă prin aceste hotărâri s-au creat prejudicii bugetului local al Primăriei Orșova.

Sub acest aspect probatoriu, s-au încuviințat experți parte pentru Parchet, și cei doi inculpați G. și F. - experții HHHHHHH. și IIIIII..

După depunerea raportului de expertiză, de către experta desemnată de instanță JJJJJJ., s-au depus opiniile expertului parte KKKKKKK. al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA la care procurorul a renunțat după ce aceasta a devenit ori urma să devină specialist în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA și ale expertului HHHHHHH., propus inculpatul F.. S-a răspuns la obiecțiunile formulate în cauză de expertul desemnat de Curte.

Inculpatul F. a renunțat la expertul parte IIIIII. și a achiesat la concluziile raportului de expertiză.

Curtea a procedat la omologarea raportului de expertiză efectuat de expertul desemnat de instanță JJJJJJ..

Terenul de 242 mp cesionat doctorului G. pe o perioadă de 49 de ani a fost evaluat de expertul Primăriei Orșova prin Raportul aprobat de Consiliul local, la o redevență de 25.062 RON, plătită pe durata a 10 ani.

Specialiștii DNA au apreciat valoarea de piață a aceluiași teren la 28.356 RON.

Expertul desemnat de instanță JJJJJJ. a stabilit valoarea redevenței pentru terenul de 242 mp la 26.700 RON.

S-a constatat astfel o diferență de 1638 RON care se înscrie în marja de precizie acceptabilă admisă de ANEVAR.

În ceea ce privește terenul de 2046 mp vândut prin Hotărârea Consiliului Local Orșova către S.C. WW. S.A., expertul Primăriei a stabilit valoarea de piață de 14.320 euro.

Specialiștii DNA au apreciat că valoarea de piață a acestui teren este de 20.056 euro.

În baza probelor de la dosar, expertul desemnat de instanță a stabilit că valoarea de piață a terenului în discuție este de 17.300 euro și că diferența de 2980 euro față de valoarea inițială (14.320 euro) se înscrie în marja de precizie acceptabilă admisă de ANEVAR.

Terenul de 403 mp vânduți către S.C. ZZZZZ. S.R.L. de Consiliul Local Orșova a avut stabilit ca preț suma de 12.100 euro.

Specialiștii DNA au apreciat că valoarea de piață a acestui teren se ridică la 12.928 euro.

În urma expertizării terenului de către JJJJJJ., expert desemnat de instanță, s-a stabilit ca valoare de piață pentru terenul de 403 mp suma de 12.000 euro.

Raportat la valorile stabilite de specialiștii DNA, de expertul desemnat de instanță și de expertul Primăriei, s-a apreciat că diferențele sunt infime și că ele se înscriu în marja de precizie, acceptabilă, admisă de ANEVAR.

La dosar s-au depus înscrisurile încuviințate și s-a trecut la audierea, sub prestare de jurământ, a martorilor încuviințați, audiați în faza de urmărire penală și propuși în instanță.

*

* *

În dovedirea acuzației descrise în Capitolul I din rechizitoriu privind săvârșirea de către F. a infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 s-a solicitat în instanță audierea martorilor WWWWW., CCCCC. și YYYYY., audiați și în faza de urmărire penală .

Procurorul a susținut prin Rechizitoriu că H. i-a cerut lui F. și acesta s-a conformat, să-și folosească influența și autoritatea de șef al organizației locale PP. Orșova, asupra consilierilor locali din Orșova pentru a se aproba concesionarea unei suprafețe de teren - două fâșii, în total 242 mp către G..

Pentru a dovedi această pretinsă activitate infracțională, WWWWW. audiat la Parchet la 2.04.2014 a declarat că:

- într-o după-amiază în aprilie 2013 a fost în vizită la F., în LLLLLL., unde se mai aflau OOOOO., H. și șeful martorului, G., ocazie în care nu s-a discutat nimic despre concesionarea vreunui teren pentru dr. G.;

- martorul a aflat de la soția sa, arhitect șef al Orșovei, MMMMM. despre cererea doctorului G. de a i se concesiona o suprafață de teren din fața cabinetului veterinar, teren care aparține domeniului Consiliului local al Orșovei.

- nu are cunoștință ca F. sau H. să fi intervenit la consilierii locali să aprobe această concesionare, niciunul, nici celălalt nu au intervenit vreodată în activitatea de comisar șef a martorului .

În instanță la 19.07.2016, WWWWW. și-a menținut declarația de la Parchet și a precizat că nu s-au făcut nici presiuni, nici intervenții cu privire la terenul în discuție. Acea porțiune de teren nu avea mare importanță, ea a fost concesionată cu respectarea legalității procedurilor și îndeplinirea condițiilor de concesionare prin hotărâre de Consiliu local.

Cu referire la același subiect a fost audiat la Parchet la 7.04.2014 și CCCCC. registrator carte funciară la Biroul de Cadastru și publicitate imobiliară Orșova, unde din 2007 ori 2008 îndeplinește funcția de conducător al acestui Birou.

În declarația sa martorul a precizat:

- prin anii 1967-1971 Statul Român prin decrete ale Consiliului de Miniștri a expropriat mai multe terenuri pe malul Dunării; toate aceste terenuri expropriate s-au făcut în interesul statului, rămânând în proprietatea lui și în administrarea operativă care a fost în final a municipiului Orșova;

- prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2147/1967 consiliile locale au primit dreptul ca aceste terenuri să fie date în proprietate, folosință veșnică persoanelor strămutate, dintre aceste terenuri unele nu au fost date în proprietate/folosință ci au rămas în administrarea Primăriei orșova, ca în cazul de față;

- odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 213/1998 și a H.G. nr. 963/2002 s-a atestat situația juridică a terenurilor care din proprietatea statului au devenit, conform anexelor H.G., proprietatea municipiului Orșova;

- întrucât terenurile nu erau corect identificate ca imobile, când Primăria a cerut înscrierea lor în cartea funciară, s-a menționat ca proprietar statul român deși proprietarul este municipiul Orșova cum rezultă din H.G. nr. 963/2002;

- pentru a dispune asupra vreunui astfel de teren, Primăria trebuie să-i dea număr de identificare înscris în planul cadastral al Orșovei;

- una din persoanele autorizate întocmește documentația cadastrală, se înaintează spre avizare la OCPI Mehedinti, se introduce în baza de date grafice și se fac mențiunile în cartea funciară, respectiv transcrierea imobilului în cartea funciară, Primăria eliberează un extras de carte funciară de informare și încheierea de carte funciară, apoi, prin hotărâri ale Consiliului local, Primăria dispune asupra terenului prin concesionare, - trecerea din domeniul public în domeniul privat și prin vânzare;

- în cazul concesiunii, în baza contractului încheiat, la cererea concesionarului se înscrie în cartea funciară dreptul său de concesiune, iar în cazul vânzării, prin act autentic notarial, acesta este transmis de notar pentru înscriere în cartea funciară;

- în urma unor divergențe dintre Primărie și Biroul de cadastru, Judecătoria Orșova (2005) a obligat Biroul de cadastru să înscrie în loc de proprietar Statul Român, să treacă în domeniul public al municipiului Orșova;

Biroul de cadastru nu a respectat această hotărâre judecătorească întrucât terenurile trebuiau identificate și cadastrate;

- în speță, în februarie 2013 Primăria a cerut deschiderea unei cărți funciare, și atribuire de număr cadastral cu privire la cele două terenuri ce fac obiectul cauzei, ceea ce s-a și realizat în baza documentației transmise de Primărie, după care în 5.06.2013 la cererea concesionarului s-a înscris în cartea funciară concesionarea;

- terenurile respective sunt amplasate în artera de circulație ce deservește Piața Centrală Orșova și fostul dispensar veterinar cumpărat de G.;

- nu s-a făcut nicio intervenție sau presiune asupra martorului de nimeni pentru a opera înscrierea în cartea funciară a acestui teren ori a concesiunii lui .

La 6.05.2016, martorul audiat în instanță a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- hotărârea judecătorească ce prevede că terenurile aparținând statului să fie înregistrate ca aparținând domeniului public al mun. Orșova nu s-a pus în executare întrucât lipsesc semnele topografice/cadastrale, dar lucrurile s-au reglementat astfel încât la înscrierea în cadastru se emite de Primărie o adeverință în care se menționează anexa hotărârii de guvern care atestă că terenul face parte din domeniul public al Orșovei;

- Primăria Orșova a cerut deschiderea unei cărți funciare, alocarea de număr cadastral pentru terenul aflat în fața clădirii - proprietatea dr. G., vălurit, cu iarbă, între doi pini, Biroul de cadastru a transmis încheierea de carte funciară prin care s-a înființat cartea funciară și s-a înscris identificatorul unic;

- Consiliul local a trecut din domeniul public în domeniul privat al Orșovei terenul pentru care dr. VVVVV. a plătit taxele de concesiune privind intabularea dreptului de concesiune;

- reglementarea situației operează doar la cererea Primăriei ori a Consiliului local, cu sarcina dreptului de concesiune al lui G.;

- Biroul de cadastru a fost parte în procesul cu Primăria în care s-a pronunțat sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova și unde s-a dispus "operarea în registrele CF, Partea a II-a, a dreptului de proprietate publică al mun. Orșova asupra imobilelor înscrise în H.G. nr. 963/2002 anexa 3, în loc de Statul Român", dar nu s-a operat vreo mențiune la deschiderea respectivei cărți funciare în acest sens.

YYYYY. este unul din martorii audiați la Parchet (24.04.2014), fost consilier local PP, președintele compartimentului de urbanism, fiul lui LLLLL. fost secretar al Primăriei și al lui MMMMMMM., șefa direcției juridice din Primărie.

Din declarația acestuia s-au reținut următoarele:

- datorită unor discuții contradictorii cu F., YYYYY. a demisionat din calitatea de consilier local al PP. - Orșova și a apreciat că șeful organizației PP.- Orșova s-a aflat în spatele contractelor și amenzilor primite la pensiunea pe care o avea din 2010 până în 2013 când și-a încetat activitatea, având în vedere discuțiile pe care le-a avut cu NNNNNNN., OOOOOOO. etc.

- martorul a mai declarat că în exercitarea mandatului de consilier nu a respectat directivele date de F., unele venind de la H.;

- potrivit declarației de față, înainte de ședința de consiliu, erau convocați de PPPPPPP. și F. pe linie de partid, spunea cum să voteze proiectele de pe ordinea de zi, respectiv cele susținute de F. și U. urmau să treacă, mai puțin restul proiectelor, prin votul consilierilor UUUUU. și al lui TTTTT. (KKKKKK.), SSSSS. (LLLLL.), DDDDDDD.;

- F. venea la ședințele publice ale Consiliului fie ca patron al S.C. WW. S.A., fie ca șeful organizației PP. Orșova, iar când nu era în sala de ședință, precizează martorul, SSSSS. sau PPPPPPP. lăsa deschise telefoanele pentru ca F. să audă dezbaterile și să știe cum se votează;

- YYYYY. se abținea la vot în unele situații, întrucât se sfătuia cu părinții săi (LLLLL. și MMMMMMM.), care aveau mai multă experiență și competență decât acesta;

- pe de altă parte tatăl și mama acestuia amendau din punct de vedere juridic proiectele inițiate de F. și U. (viceprimar);

- între F., U. și LLLLL. existau discuții cu privire la proiectele lor și a faptului că Boțilă posta pe facebook comentarii legate de referendum, ceea ce a contribuit la decizia lui YYYYY. să se retragă din Consiliu;

- martorul a mai afirmat că F. l-a atras pe TTTT., pe SSSS., pe DDDDDDD. de partea UUUUU. (PP.) pentru a-și asigura majoritatea în Consiliul local facilitându-le concesionarea și apoi cumpărarea unui imobil, numiri în funcție la Parcul Natural Porțile de Fier, inclusiv pentru soție, ori director la Liceul de Marină;

- terenul pentru concesionare în favoarea familiei VVVVV. a fost introdus pe ordinea de zi deși acesta figura ca proprietate a statului și a UAT Orșova, însă acest proiect impus de F. și U. a trecut cu peste 2/3 din membrii prezenți, deși terenul nu putea fi înstrăinat, dat fiind statutul lui juridic;

- martorul nu și-a amintit cum a opinat ca președinte al compartimentului de urbanism cu privire la această concesiune ca ea să poată ajunge pe ordinea de zi și nici cum a votat ca membru în Consiliul local;

- YYYYY. a arătat că MMMMM. a fost suspendat și apoi i s-a încetat mandatul de consilier local pentru conflict de interese, opinând însă că, după părerea lui, acest lucru s-a datorat dorinței lui F.; MMMMM. nu era agreat pentru că încurca proiectele lui F. și U., exprimând situația reală a acestora; de altfel, Boțilă a afirmat că într-o discuție telefonică, F. i-ar fi spus că MMMMM. "o să dispară din Consiliu";

- în februarie- martie 2013 a fost chemat de urgență, ca președinte al comisiei de licitație, să participe la o astfel de procedură prin care se concesiona soțului lui PTTTT., consilier juridic și secretar cu delegație în Primărie (prin eliberarea din funcție a lui LLLLL.) un teren de 280 mp în str. x, în Orșova; a apreciat că procedura a fost viciată, a vrut să verifice documentele cu compartimentele de specialitate dat fiind rapiditatea efectuării acestei licitații unde au mai fost două oferte (subalterni ai soțului lui PTTTT.) în plic, astfel că la insistențele doamnelor BBBBBB. și MMMMMM. care i-au spus că-i telefonează lui F., a semnat procesul-verbal, asumându-și doar responsabilitatea privind deschiderea plicurilor de licitație;

- între consilieri existau neoficial discuții, înainte de ședință, cu privire la zonarea orașului și intențiile de concesionare de terenuri și vânzarea lor prin licitații pentru a se obține, într-un timp mai scurt, sume mari de bani la bugetul local, care urmau în baza comenzilor Primăriei să ajungă pentru serviciile prestate la firma lui F., în opinia martorului; în acest mod s-a scurtat termenul de plată a taxelor de concesiune de la 25 de ani la 10 ani.

Din comisia de licitație au mai făcut parte pe lângă consilieri locali, persoane din primărie, reprezentanți de la ANAF și Mediu.

- întrucât a gândit că F. are vreun interes pentru această licitație, după ce aceasta a avut loc, l-a sunat pe F., îndoind de nelegalitatea licitației ca și de alte situații similare;

- YYYYY. s-a opus și proiectului de zonare a orașului, de trecere de la zona D la zona A, cu creșterea de impozite și taxe, cu justificarea dată de F. să crească bugetul local al Primăriei, sens în care a existat și un proiect de a se vinde terenurile concesionate deja celor care doreau să le cumpere;

- creșterea bugetului prin aceste venituri asigura plata serviciilor efectuate de societăți comerciale, între care și S.C. WW. S.A., în condițiile în care Primăria nu avea bani să-și plătească debitele;

- martorul a precizat că 75% din bugetul local mergea la S.C. WW. S.A. unde F. era acționar;

- banii obținuți din concesiuni sau vânzări de teren ajungeau în bugetul Primăriei și erau direcționați de primar.

În instanță, la 30.05.2016, YYYY. și-a menținut declarația de la Parchet și a arătat că:

- a demisionat din cauza presiunilor lui F. față de familia acestuia, întrucât nu răspundea la actele lui ilegale, în aprecierea martorului (ex.: licitația pentru concesiunea terenului pentru PFFFF., secretar cu delegație în locul tatălui său LLLLL.);

- nu era chemat la ședințele de partid sau erau consilieri care nu veneau, lipseau întrucât nu erau de acord cu F. - ex: consilierul GGGGGG. (QQQ.);

- când pe ordinea de zi era un punct ce viza pe unul din părinți, nu i se puneau la dispoziție documente (ex.: trecerea mamei, prin schimbarea organigramei din șefă serviciu juridic în funcționar la serviciul taxe și impozite);

- cu privire la terenul concesiionat lui YYYY. în urma unei licitații contestate, și câștigate după un proces, în 2009 s-a formulat de către acesta o cerere de extindere care s-a admis prin hotărârea Consiliului doar în baza unui raport de evaluare efectuat de un evaluator la solicitarea Primăriei (terenul pe care se afla o stație de autobuz), probabil cu documente semnate de unul sau ambii părinți ca secretar al Primăriei, respectiv șefă a oficiului juridic;

- în ce privește terenul concesiionat doctorului G., comisia de specialitate, pe baza documentelor puse la dispoziție a dat un aviz favorabil;

- martorul, asemenea celorlalți consilieri, a votat în sensul aprobării concesiunii pentru dr. G. pentru că personal a fost convins de justetea documentelor înaintate de serviciul de specialitate, cu respectarea regulilor procedurale și nu pentru că F. la o întâlnire de partid le-a cerut să voteze în favoarea acelei solicitări tuturor celor prezenți între care TTTTT., UUUUU., FFFFFFF., U. și NNNNN.;

- martorul nu l-a cunoscut pe G., știa însă că se bucura de apreciere și era una din cele mai promițătoare persoane din poliție, nici de la această persoană nici de la H., direct sau indirect nu a primit vreo sugestie legată de votul pentru vreun proiect de hotărâre de consiliu.

- în timpul ședinței consilierii aveau telefoanele asupra lor și le puteau folosi sau lăsa deschise, a mai afirmat martorul RRRRR.;

- mai precizează martorul că F. le cerea să voteze proiectele de hotărâri propuse de primar sau de PP. ori UUUUU. și să se respingă prin vot proiectele propuse de KKKKKK.;

- RRRRR. a mai arătat că U. a venit în biroul lui QQQQQQ., cu mapa de corespondență a Primăriei să-și dea aceasta cu părerea și apoi s-a trimis primarului; a făcut presiuni asupra mamei sale - șefa oficiului juridic, asupra tatălui său secretarul Primăriei pentru a obține avizele necesare proiectelor UUUUU.;

- mama martorului colabora bine cu conducerea Primăriei dar avea și probleme din cauza celor care întârziu efectuarea lucrărilor și finalizarea lor;

- în opinia martorului, MMMMM., consilier KKKKKK., văzut ca un profesionist corect și care a avut o problemă de incompatibilitate;

- TTTTT. și DDDDDDD. de la KKKKKK. erau obidenți lui F., iar la sediile de partid aceștia erau invitați ca și NNNNNN.;

- martorul a declarat că a avut discuții cu U. care s-a plâns că trebuie să fie subordonat lui F. și să voteze cu PP. în prezența lui XXXXXX., MMMMM. și OOOOOO.; U. nu putea rămâne în funcție dacă nu era susținut de grupul UUUUU.;

- martorul a votat, conform voinței lui, concesionarea terenului în favoarea dr. G. deși îi spusese lui F. că regimul juridic al acestuia îl definea ca aparținând statului; acesta i-a răspuns că lucrurile sunt corecte și după vot a aflat de la mama lui că terenurile prin hotărârea judecătorească deveniseră din bunuri ale domeniului public al statului, în bunuri ale domeniului public al Orșovei și că oficiul de cadastru trebuia să facă modificările necesare;

- martorul nu-și amintește cum a votat pentru concesiunea lui TTTTT. despre care i-a spus lui F. că s-a făcut cu încălcarea procedurilor, ceea ce i-a atras admonestări din partea acestuia întrucât concesiunea era o răsplătă pentru un vot dat unui proiect UUUUU.;

- martorul, fiind consilier local, a licitat pentru concesionarea unui teren unde au mai participat TTTTT. și o altă persoană care a câștigat licitația cu peste 500.000 euro, dar a pierdut taxa de participare și s-a organizat apoi o altă licitație câștigată de TTTTT.;

- QQQQQQ., potrivit spuselor martorului RRRRR., are susținere din partea lui M., prefectul județului și a lui H. fără a fi sigur dacă sunt doar speculații sau susțineri reale;

- martorul nu a purtat niciodată direct, telefonic vreo discuție cu H.;

- martorul a insistat în declarația dată asupra relațiilor conflictuale dintre F. și părinții lui YYYYY.: F. i-a cerut lui LLLLL. să reazeze relațiile dintre aceștia în mod pașnic, dar a făcut "demersuri să o distrugă pe mama acestuia", apreciată și respectată ca șefa oficiului juridic din Primărie, iar la ieșirea din închisoare a fratelui martorului, RRRRRR., F. i-a adresat cuvinte amenințătoare, plângerea martorului adresată DNA la poliție a rămas nesoluționată;

- între familia RRRRR. și QQQQQQ. este o relație încrâncenată, deși cei dintâi nu i-au făcut nici un rău lui F., ci martorului "doar sesizări atunci când a fost cazul" dar fără rea intenție;

- martorul a mai arătat că F. s-a oferit, în dorința pentru o mai bună comunicare cu familia Boțilă, să-l ajute pe YYYYY. cu plata taxelor școlare, dar acesta a refuzat;

- în opinia martorului, QQQQQQ. avea o atitudine dușmănoasă față de acesta pentru că după ce RRRRR. a demisionat din calitatea de consilier local și din PP. mai multe instituții au început controale la pensiunea ce o deține, și persoane ca V., SSSSSS. îi urmăreau pe cei ce veneau în control (de la Mediu, Protecția consumatorului, Poliția economică, Pompieri etc) și-i raportau lui F., de unde a tras concluzia că acesta era în spatele acestor acțiuni;

- din martie- aprilie 2016, martorul este membru QQQ. și face parte din organizația județeană condusă de MMMMM. care a făcut sesizare la poliție că F. a încălcat măsura controlului judiciar, iar martorul și mama sa MMMMMM. au fost audiați ca martori.

La 2.04.2014 a fost audiat la Parchet și LLLLL., fostul secretar al Primăriei Orșova, tatăl consilierului YYYYY. și soțul MMMMMM., la momentul acela șefa oficiului juridic al Primăriei.

Acesta a declarat că:

- a fost secretarul Primăriei din 1996 și până în 2012 a avut relații cordiale cu F., H. și U.;
- a avut discuții cu F. cu privire la niște propuneri pe care martorul nu le-a agreat, socotindu-le nelegale, chiar dacă F. l-a invocat pe H. care i-ar fi împărtășit acele puncte de vedere;
- a mai fost un incident în decembrie 2012 când soția lui RRRRR. nu i-a avizat un proiect lui F. care crescuse prețul lunar plătit de Primărie pentru furnizare de apă;
- firma lui F. presta servicii la comanda Primăriei, inclusiv s-a ocupat de dezapezirea drumului național ce trece prin Orșova, fiind plătit de primărie, deși întreținerea acestui drum era în administrarea Regiei de Drumuri Timișoara, drum a cărui întreținere a fost preluată în septembrie - octombrie 2012 prin hotărârea Consiliul local de orașul Orșova;
- în Consiliul local UUUUU. avea majoritatea de voturi (4 PP., 4 QQQ.) la care s-au alăturat și 2 KKKKKK., consilieri care și-au pierdut sprijinul politic;
- în noiembrie 2012, LLLLL. a avut o discuție cu F. despre care i-a spus că H. are cunoștință și achiesează la scoaterea la licitație a 14 parcele de teren în Orșova până la primărie și pe malul Dunării, parcele care nu existau decât sub apă; au avut discuții cu privire și la alte suprafețe de teren de pe malul Cernei, propuneri pe care martorul nu le-a agreat;
- în ianuarie 2013 consilierii locali i-au evaluat activitatea martorului cu note foarte mici și primarul OOOOO. a emis decizie de eliberare din funcție pentru incapacitate profesională, decizie contestată și suspendată, martorul revenind în funcție în martie 2013;
- consilierii locali au sesizat comisia de disciplină din cadrul prefecturii pentru nereguli care nu existau în realitate și a fost eliberat din funcție pentru indisciplină, fiind invocată și dorința lui H. în acest sens, la 16.04.2013;
- în locul lui LLLLL. a fost delegată PPPPP. consilier juridic, persoană obidientă lui F., care a primit în baza unei licitații trucate un teren în concesiune și al cărei soț a fost promovat ca șef de serviciu/birou la IJJ Mehedinți;
- cu privire la concesiunea terenului doctorului G. nu are cunoștință decât că situația juridică, nu permitea, în opinia martorului, operațiuni patrimoniale, până când Oficiul de cadastru nu opera modificările survenite după hotărârea de guvern care a atestat că terenurile din domeniul public al statului trec în domeniul public al orașului Orșova;
- martorul a afirmat că F. a făcut presiuni asupra familiei sale cu repercusiuni asupra fiilor săi RRRRRRR. și YYYYY.;
- în perioada când PPPPP. a fost delegată ca secretar al Primăriei, s-a înaintat la prefectură un raport privind starea sa de incompatibilitate pentru conflict de interese, și în final, pentru acest motiv i-a încetat mandatul de consilier al lui MMMMM.;
- PPPPP. este un bun profesionist, a fost delegată succesiv în funcția de secretar, post pe care în prezent îl ocupă ca titular după concurs; ea este o apropiată a lui F. și a primarului Orșovei;
- ca urmare a intervențiilor sale, afirmă martorul, F. a cumpărat în 2012 un teren în zona LLLLLLL. cu un preț subevaluat, iar consilierul TTTTT., în martie 2014 a primit în concesiune un teren de 300 mp, care în realitate are 700 mp .

În fața instanței, la 30.05.2016, LLLLL. și-a menținut declarația dată la Parchet, făcând următoarele precizări:

- martorul a funcționat ca secretar al Primăriei Orșova din 1996 până în februarie 2016, perioadă în care de 4 ori a fost eliberat din funcție și reîncadrat pe cale judecătorească, fiind înlocuit de PFFFF. delegată pe post;

- în 2012 majoritatea a Consiliului o avea UUUUU. când s-au votat și hotărâri în folosul unui grup de persoane nu întotdeauna și în folosul orașului;

- martorul se ocupa de întocmirea mapelor de documente ce se înaintau, după verificare, consilierilor locali cu 5 zile înainte de ședință; unele lucrări în regim de urgență intrau direct pe ordinea de zi, și în funcție de volumul de documente le putea sau nu lua la cunoștință;

- în aceste situații, făcea obiecțiuni și le atașa la hotărârile trimise spre validarea legalității la prefectură;

- martorul trimitea adrese stas către prefect când, sub presiunea sălii, în ședință publică, "de îndată" sau "extraordinară a Consiliului" nu i se dădea cuvântul cu privire la legalitatea documentelor, fiind invitat să facă obiecțiuni în scris;

- relațiile dintre LLLLL. și F. s-au deteriorat în iunie 2012 în condițiile unei cereri legate de detașarea/transferului fiului lui F. dintr-un loc în altul de muncă;

- martorul îl apreciază ca un om deosebit pe doctorul G., respectabil, despre a cărei cerere de concesiune nu a luat cunoștință întrucât fusese cu o zi înainte eliberat din funcție, astfel că nu a verificat mapa cu documentele aferente;

- potrivit declarațiilor martorului, "clădirea doctorului G. se află în preajma pieții orașului, nu în centru, fâșiile de teren din fața terenului și clădirii doctorului nu puteau fi concesionate altcuiva, ele se află lipite, în continuarea proprietății dr. G., și au fost folosite în mod gratuit de G., întrucât nu s-a hotărât perceperea niciunei taxe, ele reprezentând un loc plin de bălării, neîmprejmuit de Primărie";

- concesiunea acestor fâșii de pământ clanului VVVV. a fost un câștig pentru Primărie, terenul aparține domeniului privat al mun. Orșovei, chiar dacă nu au avut loc operațiuni la Oficiul de cadastru, întrucât prin Hotărârea de Guvern și lege, terenurile bunuri de domeniul public al statului au intrat, cu excepția unor terenuri cu o situație anume prevăzută de lege, în domeniul privat al mun. Orșova;

- martorul a mai arătat că doctorul VVVV. avea nevoie de un certificat de urbanism în cazul în care, pentru protejarea proprietății sale ar fi trebuit să edifice un zid de sprijin;

- "în cazuri similare lui G., pe baza mapei de documente ce fundamentează proiectul de hotărâre, de fiecare dată, se aproba și se acorda concesiunea terenului, inclusiv când era vorba de un teren aflat la limita unui teren aflat în proprietatea solicitantului";

- în cazul depunerii unei cereri de concesiune a unui teren, la nivelul Primăriei se efectuează un raport de evaluare de către un evaluator autorizat de pe lista Tribunalului, desemnat de primar, cu plata efectuată de instituție, reperatele de evaluare fiind prețul pieții și cheltuielile cu infrastructura;

- martorul a declarat că "nimeni până la plecarea din 2013 de la Primărie, nici H., nici F., nici G., nici G. sau alte persoane din familie sau cunoștințe nu i-au cerut vreo intervenție pentru o posibilă concesiune a fâșiilor de teren despre care a vorbit";

- martorul a mai menționat diverse discuții cu F. de prin noiembrie 2012 legate de concesiunea unor terenuri de pe malul Dunării, de o licitație a unei clădiri, proiecte privind lărgirea malului Dunării;
- LLLLL. a cumpărat de la TTTTTT. o clădire și terenul concesionat de Primăria Orșova, fiului său YYYYY. i s-a concesionat un teren (stație autobuz) contestată inițial și validată prin hotărârea judecătorească, fiul său RRRRRR. de 30 de ani a cumpărat de la F. un teren pe malul Dunării care este bun public de interes național, dar a primit aprobarea pentru protejarea proprietății sale să facă o regularizare de mal;
- "În legătură cu extinderea unei concesiuni nu este necesară o licitație, secretarul Primăriei, în această procedură, semnează hotărârea luată de Consiliul local după dezbatere și vot, astfel că este posibil ca LLLLL., martor în cauză să fi semnat inclusiv hotărârea privind extinderea concesiunii fiului său YYYYY.";
- ca secretar al Primăriei, martorul și-a exprimat un punct vedere cu privire la legalitatea documentelor și procedurilor, iar verificarea legalității o face doar prefectul;
- martorul a arătat că fiul său YYYYY. a fost președintele Comisiei de urbanism în Primărie și la momentul eliberării sale din funcția de secretar al primăriei;
- martorul a mai precizat configurația componenței Consiliului local și faptul că ANRSC stabilește prețul apei;
- LLLLL. a arătat că până în aprilie 2013 s-a mai pus în discuție incompatibilitatea consilierului local MMMMM. cu privire la care s-au emis ordine de către prefect, dar nu are cunoștință cum s-au finalizat;
- acesta a mai susținut că prin Ordinul prefectului a încetat mandatul de consilier local al lui MMMMM. de care Consiliul, cu majoritate de voturi a luat act și s-a constata vacant locul de consilier local;
- martorul l-a cunoscut pe H. cu 5-6 ani înainte ca acesta să fie președintele Consiliului județean și erau simple cunoștințe; la sfârșitul anului 2012, începutul anului 2013 l-a apelat telefonic pe H. pentru a-i sesiza presiunile lui F. asupra martorului, dar fiind în trafic convorbirea nu s-a putut realiza din cauza întreruperilor și LLLLL. nu a mai revenit nici telefonic, nici altfel să vorbească cu H.;
- LLLLL. a apelat la H. pentru că îi era superior pe linia administrației, iar pe de altă parte, era superior pe linie de partid lui F.;
- "niciodată, a afirmat LLLLL., dl. H. nu i-a solicitat vreo favoare pentru vreo persoană, fie el G. sau F. și altcineva nici prin Primăria Orșova, cât a fost el acolo nu a trecut, exceptând probabil vreo ședință de consiliu la care probabil a participat";
- martorul a mai precizat că "nici dl H., nici membrii familiei sale nu au solicitat concesiunea vreunui teren sau vreo licitație cu privire la vreun teren; după câte știa era posibil să fi cumpărat în Orșova, presupunând de la persoană fizică eventuală concesiune de teren, dar "cât LLLLL. a fost secretar al Primăriei, nu a avut sentimentul și nici nu i s-a spus că dl. H. ar fi influențat în vreun fel sau altul hotărârile Consiliului local";
- LLLLL. a mai subliniat că "nici un consilier nu i s-a plâns, inclusiv cei ai partidelor de opoziție de la momentul acela, că dl. H. ar fi făcut vreo presiune, ar fi avut vreun interes cu privire la o anumită soluție care să se dea prin hotărârea Consiliului";
- martorul a arătat că "nu a simțit niciodată că, eventual, s-ar urmări înlocuirea sa cu o persoană anume și că acest lucru ar fi fost dorit de dl. H.";

- audiat în instanță, LLLLL. a declarat că:

"numai la Cel de Sus nu m-am plâns", că a făcut multiple sesizări la prefect cu privire la hotărârile Consiliului, fără a primi vreodată vreun răspuns;

- martorul a declarat că:

"nu am făcut sesizări în legătură cu persoana dlui F." și nu știa că fiul său YYYYY. și MMMMMM. i-au făcut plângere penală lui F.;

- martorul a avut multiple discuții cu dl. prefect în legătură cu eliberarea lui din funcție, însă acesta i-a replicat că în spatele acestor acțiuni se află F. și H., dar el nu a înțeles aceste afirmații întrucât nu avea ce să aibă dl H. cu el;

- martorului i s-a făcut plângere penală pentru abuz în serviciu de niște consilieri locali care, potrivit Ordonanței Parchetului, ar fi fost îndemnați de F.; sesizarea a fost clasată.

Atât procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA cât și inculpatul F. au solicitat reaudierea martorului MMMMM., audiat la Parchet la 20.06.2014.

În declarația sa, martorul a arătat în legătură cu vânzările/concesionările de bunuri imobile aparținând Consiliului local Orșova următoarele:

- din iunie 2012 și până în ianuarie 2013 a fost consilier local, suspendat de două ori de către prefectul județului Mehedinți NNNNN. pentru o presupusă stare de incompatibilitate, respectiv la 29.01.2013 și 29.04.2013;

- martorul, în Consiliu, era socotită o persoană incomodă pentru că s-a opus la cesionarea, cumpărarea concesiunii unor terenuri din mun. Orșova fără să fie întrunite cerințele legale, în situația în care mapele cu documentația erau incomplete, sesizând și Parchetul pentru unele vânzări pe care le-a socotit ilegale;

- MMMMM. a relatat despre vânzarea a două terenuri din mun. Orșova, cartierul LLLLLLL., în condiții nelegale, cu suprafețele de 2046 mp și respectiv 2500 mp în vara și toamna anului 2013 către F.;

- s-a arătat că F. a formulat o cerere să cumpere terenul anterior concesionat, s-a format mapa de documente care a trecut prin comisiile de specialitate și s-a vizat, la acest nivel, favorabil, situație pe care MMMMM. a contestat-o, cerând să verifice actele Comisiei de buget-finanțe din care acesta făcea parte;

- din documentele puse la dispoziție, contractul de concesiune nr. x/2002 prevedea că i se concesionase lui F. 2986 mp, în loc de 2046 mp fără vreo explicație, din extrasul de carte funciară apărea mențiunea că pe teren se află construit un "hotel fără acte" iar pe de altă parte prețul de 7 euro/mp i s-a părut mic raportat la zonă;

- terenul a fost vândut în "regim de urgență" deși cererea trebuia analizată într-o ședință ordinară, făcea parte din domeniul public al statului român, nu exista în mapă certificatul de urbanism și apăreau erori în CF; MMMMM. a părăsit ședința de judecată;

- F. participa la ședințele publice ale Consiliului, supraveghindu-și consilierii sau asculta dezbaterile prin intermediul telefoanelor acestora ori al lui YYYYY.;

- vânzarea terenului se aprobă cu 2/3 din consilieri, respectiv cu votul a 12 consilieri;
- martorul a declarat că în spatele suspendării sale din funcția de consilier se afla F., deși nu a recunoscut;
- și XXXXXX. a fost suspendat pentru că s-a opus intereselor lui F.;
- martorul nu a luat la cunoștință mapa de documente ce însoțea proiectul de hotărâre privind concesionarea terenului de aproximativ 200 mp în favoarea lui G.;
- s-a mai precizat că exista la acel moment o hotărâre judecătorească prin care îndrituia Primăria Orșova să treacă terenul din proprietatea statului român în proprietatea orașului Orșova, iar apoi urma trecerea în domeniul privat al municipiului pentru concesiuni ori vânzări legale;
- martorul s-a mai referit la niște investigații în zona LLLLLL. de vreo 70.000.000 euro ce n-au mai avut loc, dar despre care acesta a aflat că se urmărea vânzarea ștrandului administrat de UUUUUU. și terenurile limitrofe și că investitorii cu care s-a întâlnit MMMM. s-au întâlnit și cu primarul, viceprimarul și cu F. .

Martorul MMMM. și-a menținut în instanță (31.05.2016) declarațiile date și a mai făcut următoarele precizări:

- se află în dușmănie cu inculpatul F. și chiar în această situație dorește să depună mărturie;
- MMMM. nu a participat la ședința din 30.04.2013 a Consiliului local, întrucât fusese suspendat din funcția de consilier local datorită incompatibilității sale determinată de contractele pe care firma fratelui acestuia (unde MMMM. era director) le avea cu Primăria;
- printr-o hotărâre judecătorească s-a constatat incompatibilitatea martorului MMMM., care a fost urmarea documentației întocmite de viceprimarul U. și P PPPP.;
- la nivelul partidului și a organizațiilor sale locale, inclusiv a celei conduse la cel moment de MMMM., înainte ședinței Consiliului local, avea loc o procedură prealabilă în cadrul căreia se studia mapele cu documentația și proiectele de hotărâri ce urmau a fi votate fără a se indica și modalitatea de vot;
- în legătură cu cererea doctorului G., MMMM. a constatat că era vorba de un act administrativ care cădea în sarcina Primăriei să lămurească situația Cărții funciare, regimului bunului imobiliar dacă aparținea domeniului public al statului, al municipiului Orșovei ori al domeniului privat al acestuia;
- "În ceea ce privește concesionarea terenului către dl. dr. G., a declarat martorul, că nici asupra lui, anterior ședinței de vot, nici consilierilor care au votat nu s-a făcut vreo intervenție, vreo presiune, vreo solicitare în sensul unui vot favorabil concesionării aceluși teren, nici de dl. G., nici de către F., de dl. H.";
- martorul a mai precizat:

"colegii mei consilieri i-au demonstrat că votul lor s-a dat întotdeauna pe documente legale, cu respectarea condițiilor legii, inclusiv cu privire la concesiunea către dl. G.. Așa cum arată procesul-verbal de ședință, colegii mei au votat în sensul aprobării concesiunii terenului în discuție";

- MMMMM. a precizat, că deși nu mai era consilier local, "potrivit procedurii din partid avea acces la mapele ce însoțeau proiectele de hotărâri prin consilierii KKKKKK. din Consiliu";

- martorul a subliniat că "asupra sa dl F., nici personal, nici prin intermediar nu a făcut nicio intervenție pentru ca din perspectiva funcțiilor pe care le avea să ceară, eventual, consilierilor KKKKKK. să voteze în favoarea acestei concesionări";

- consilierul YYYYY. i-a adus la cunoștință martorului MMMMM. că în ședințele de partid discutau proiectele de hotărâri și li se spunea cum să voteze de către F., iar consilierii SSSSS. și FFFFFFF. îl contactau pe F. telefonic pentru ca acesta să audieze dezbaterile din consiliu, când nu era prezent în sală, ședința fiind publică;

- MMMMM. a mai evidențiat că terenul cerut spre concesionare de dr. G. era limitrof terenului și clădirii unde se află cabinetul veterinar, în suprafață de 200 mp pe care ar fi putut construi orice;

- MMMMM. "a văzut documentația privind concesionarea pentru dr. G.; dar la acel moment, nu știa de existența hotărârii judecătorești prin care cadastrul era obligat să facă modificările respective legate de bunurile trecute din domeniul public al statului în cel al Orșovei";

- martorul a declarat că nu s-a pus problema, să se ia vreo măsură de revocare a concesiunii doctorului G..

Între martorii audiați la Parchet (2.04.2014) și audiați în instanță (3.02.2017) a fost și martora PTTTT., propusă pentru audiere și de procuror și de inculpatul F..

Potrivit declarației sale PTTTT. este consilier juridic și secretar al Primăriei Orșova din 2013;

- documentația pentru concesionarea unui teren doctorului G. a fost întocmită de MMMMM., proiectul de hotărâre a fost redactat de VVVVVV., certificat pentru legalitate de PTTTT. și înaintat primarului OOOOO. pentru semnătură, și pus pe ordinea de zi;

- s-au respectat toate procedurile legale pentru o concesiune fără licitație cum este și cea în discuție, votată cu 2/3 din consilierii prezenți;

- terenul concesionat se înscrie în categoria celor prevăzute în H.G. și în sentința civilă prin care acesta a fost trecut în domeniul public al Orșovei, iar consilierii locali prin vot în domeniul privat al municipalității;

- nu are cunoștință ca F. să fi intervenit asupra funcționarilor Primăriei sau asupra consilierilor locali pentru a facilita această concesionare.

În instanță, martora PTTTT. și-a menținut declarația de la Parchet și a precizat următoarele:

- în concesionarea terenului s-a mers pe concesiune directă cu respectarea procedurii legale în condițiile unei extinderi de concesiune, care a adus venit la buget;

- după apariția legii 18/1991 terenurile aflate sub jurisdicția Primăriei Orșova, aparțin domeniului privat al acesteia, cum consfințește și sentința civilă nr. 641/2009 a Judecătoriei Orșova;

- extinderea concesiunii solicitate de doctorul G. nu necesita certificat de urbanism, ea putând fi cerută pentru împrejmuire sau amenajare;

- terenul în discuție este alăturat terenului deja concesionat, casei doctorului G., care nu se află în centrul orașului;

- nu a fost contestată hotărârea Consiliului local nr. 42/30.04.2013 de nimeni;

- martora l-a înlocuit, inițial pe fostul secretar LLLLL., temporar și la data declarației, îndeplinind condițiile legale este titularizată pe post;

- în urma unei sesizări legate de incompatibilitatea lui MMMM., martora a întocmit documentele care au fost înaintate spre cercetare prefectului, a cărui decizie a fost confirmată de instanță prin respingerea contestației acestuia;

- nu există niciun fel de relație dintre familia PFFFF. și F., soțul martorei nici nu-l cunoaște pe acesta, după cum martora nu se cunoaște cu familia G.;

.- soțul martorei a participat la o licitație și i s-a concesionat 280 mp pentru care plătește o redevență anuală;

.- la Parchet a dat o singură declarație de martor și doar în această calitate, fără să mai fie solicitată pentru vreo altă audiere de orice fel.

U. audiat ca suspect la Parchet în 25.06.2014 a declarat că:

- s-au respectat procedurile legale pentru concesionarea terenului în favoarea doctorului G. și nimeni nu a intervenit nici la acesta și la nicio altă persoană pentru a se da hotărârea de aprobare a cererii;

- în ceea ce-l privește pe LLLLL. martorul îl cunoaște din 2004 și relațiile au fost mereu tensionate întrucât formula multiple plângeri penale, inclusiv cu privire la martor, care s-au dovedit neîntemeiate;

- la începutul anului 2013 mai mulți consilieri locali au întocmit rapoartele ce au stat la baza sesizării Comisiei de disciplină din Prefectură cu privire la LLLLL., s-au emis dispoziții de către primar, contestate în justiție, urmate de reintegrarea acestuia în funcție.

În instanță, U. a fost audiat la 6.05.2016 ca martor, iar din mărturia acestuia a rezultat că:

- și-a menținut declarația dată la Parchet și a precizat că nu s-a făcut nicio presiune pentru emiterea hotărârii de aprobare a cererii doctorului G. pentru concesionarea unui teren, concesionare care a parcurs toate etapele procedurale, conform legii;

- G. a solicitat o extindere de concesiune, Consiliul a trecut terenul în domeniul privat al orașului, în acest fel s-a câștigat plata unor taxe pentru un teren viran pe care nu l-a solicitat nimeni, fără să fie cazul unei proceduri de licitație, întrucât cererea în speță face excepție de la lege;

- martorul a fost primar în Orșova din 1986 până în 2000, a cunoscut bine familia G. care este respectată, cu deplină considerație pentru activitatea doctorului G., apreciat și în rândul consilierilor locali;

- în zona unde se află proprietatea doctorului G. sunt alunecări de teren, este o eroziune cu privire la care există un proiect pentru ridicarea sau îndiguirea râului Țurlui;

- la nivelul Consiliului nu au existat discuții că cererea doctorului G. nu era susținută de documente;
- G. se cunoaște și cu LLLLL. și cu MMMMM. și nu știe martorul să fi existat relații conflictuale între aceștia;
- LLLLL. a făcut multiple plângeri penale inclusiv cu privire la U., acestea fiind soluționate prin neînceperea urmăririi penale sau în curs de cercetări pentru abuz în serviciu; Boțilă a fost apreciat cu notări de bine (2004-2008) și nesatisfăcător (2012);
- la rândul său MMMMM. obișnuia să facă multiple reclamații, a cerut excluderea din partid a consilierilor DDDDDDD. și TTTTT. pentru că nu au mai votat proiectele KKKKKK.;
- F. era invitat la întâlnirea consilierilor UUUUU. pentru a discuta ordinea de zi, de a se pune de acord pentru un vot favorabil pentru proiectele care îndeplineau condițiile legale;
- între MMMMM. și F. există de multă vreme o stare conflictuală și datorită afirmațiilor defăimătoare proferate de MMMMM. despre Primărie, activitatea S.C. WW. S.A.;
- în mod neîntemeiat MMMMM. susținea că 70% din bugetul orașului se ducea la S.C. WW. S.A. care presta servicii la cererea Primăriei în baza contractelor încheiate, câtă vreme era lipsă de fonduri și pentru plata alocațiilor nu erau resurse financiare;
- F. nu a făcut nicio intervenție, nu a făcut presiuni pentru anume voturi în Consiliu și nici nu a fost implicat în procedurile de constatare a incompatibilității lui MMMMM.; F. nu a influențat în niciun mod votul în Consiliu cu privire la vânzări/concesiuni;
- cu H., U. s-a văzut doar la întâlnirile instituționale, nu a intervenit în nicio problemă, în sprijinul pe cei din Orșova pentru realizarea de investiții, dar nu a participat la nicio ședință de Consiliu în Orșova, nu și-a permis nicio încercare de influențare a martorului în activitatea acestuia de viceprimar, membru în Consiliul local Orșova.

2. În dovedirea acuzațiilor reținute în sarcina inculpatului F. cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 de folosire a influenței și autorității de președinte al organizației locale a PP. Orșova asupra consilierilor locali ai municipiului Orșova pentru a obține concesiunea suprafeței de teren pentru S.C. WW. S.A., la cererea procurorului s-au audiat martorii BBBBBB., PPPPP., LLLLL., MMMMM., U., RRRRRR., SSSSSS., GGGGGG. .

În apărare, inculpatul F., pe lângă reaudierea martorilor din lucrări, a solicitat audierea martorilor ZZZZZZ., TTTTTT., DDDDDDD., AAAAAA., XXXXXX., SSSSS. și ceilalți membri ai Consiliului local al Orșovei: U., UUUUUU., WWWWWW., BBBBBB., TTTTT., YYYYY., EEEEEEE., PPPPPP. și OOOOOO.. Toate aceste declarații, sub prestare de jurământ, s-au consemnat în volumele 14 și 15 C.A.B.

La 24.05.2014 a fost audiată martora BBBBBB. director executiv din 2010 în Primăria Orșova în care lucrează din 2008 și potrivit atribuțiilor de serviciu se ocupă de întocmirea proiectului de buget și coordonarea Serviciului Impozite și taxe. Aceasta, a declarat următoarele:

- F. este patronul firmei S.C. WW. S.A. și deține, în concesiune, contractele de întreținere apă-canal, spații verzi și salubritate, nu are nicio funcție în cadrul Primăriei sau Consiliului local al municipiului Orșova, este șeful unei formațiuni politice locale din Orșova;
- martora a precizat că F. nu i-a impus niciodată ce sume ar trebui alocate din bugetul Primăriei legat de administrarea și întreținerea spațiilor verzi și a serviciului de salubritate;

- necesarul pentru sumele respective, a arătat martora, se întocmește de Serviciul administrarea domeniului public din Primărie, și ele sunt preluate și centralizate în necesarul pentru toate serviciile, prioritățile fiind stabilite de primarul orașului și înaintate Consiliului local;

- martorei i s-au adus la cunoștință niște convorbiri telefonice dintre aceasta și F., interceptate de SRI înainte de începerea urmăririi penale ori a oricăror alte acte premergătoare, excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară prin încheierea de la aceeași dată, rămasă definitivă la 16.03.2015 prin sentința penală nr. 339 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția penală;

- martora a relatat că F. era nemulțumit de sumele ce urmau a fi alocate în buget pentru administrarea spațiilor verzi și celelalte servicii, motiv pentru care a purtat o discuție cu acesta pentru a i se demonstra că bugetul se construia pe baza sumelor alocate în anii anteriori;

- din declarația de la Parchet rezultă că martora nu are cunoștință dacă F. ar fi avut vreo influență asupra Consiliului local referitor la hotărârile ce se adoptau în ședințele de consiliu.

În instanță, la 6.05.2016 martora și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- Curtea de conturi nu a identificat prin controalele efectuate în fiecare an la Primăria Orșova nicio încălcare a legii, inclusiv în 2014;

- bugetul orașului Orșova se situează în jurul a 25 de milioane de RON din care 5-6%, respectiv 850.000 - 1 milion RON merge către operatorii pentru salubritate, întreținere zone verzi, canal;

- în general bugetul pentru S.C. WW. S.A. a fost cam același și mai redus în 2016;

- consilierii locali EEEEEEE. (QQQ.), MMMMM. (KKKKKK.) cereau diminuarea bugetului pentru aceste servicii, deja destul de redus, fără o motivare justificată și întemeiată;

- nu s-au manifestat nemulțumiri cu privire la S.C. WW. S.A., care a preluat, odată cu concesionarea serviciilor, tot personalul de la WWWWWW.;

- între martora și F. nu au existat decât relații instituționale și în discuțiile cu acesta, i-a explicat efectele legii nr. 273 care nu permite mărirea alocațiilor pentru serviciile prestate de S.C. WW. S.A. în raport de veniturile reduse ale Primăriei, documentele întocmite de aceasta fiind în conformitate cu legea;

- în Consiliu au avut loc dezbateri pentru aprobarea bugetului fără a se menționa cererea lui F. de mărire a sumelor alocate pentru serviciile prestate de S.C. WW. S.A. și a fost votat;

- S.C. WW. S.A. îndeplinește doar 50% dintre serviciile ce trebuie realizate potrivit contractului cu Primăria, întrucât pentru restul serviciilor nu se asigură finanțarea;

- martora a mai specificat că nu are cunoștință ca F. să fi avut vreo legătură cu o licitație publică pentru concesionarea unui teren care a fost câștigată de QQQQ., soțul unei funcționare din Primărie și nici dacă există vreo relație între soții PTTTT. și F..

Martorul MMMMM. a afirmat în declarațiile sale (Parchet și instanță) că potrivit spuselor lui EEEEEEE. și WWWWWW., F. le-a cerut să voteze în favoarea concesiunii unui teren pentru S.C. WW. S.A.; concesiune aprobată de Consiliu cu 1 vot abținere și 1 vot împotriva, într-o ședință ordinară.

Martorul a mai arătat că din documentele de la mapa care însoțea proiectul de hotărâre lipsea dovada că terenul aparținea UAT și cu privire la dezmembrarea legală a acestuia.

În urma lecturării în sala de ședință a procesului-verbal de ședință prin care s-au concesionat cei 2046 mp, martorul MMMMM. și-a retras declarațiile legate de concesionarea acestui teren întrucât a făcut o confuzie cu privire la altă concesiune și a precizat că sunt corecte consemnările din procesul-verbal de ședință, când concesionarea în discuție s-a votat cu 11 voturi din 16.

De asemenea, a precizat că în mod eronat a afirmat că s-au schimbat extrasele de carte funciară în ședința Consiliului pentru concesionarea celor 2046 mp.

Martorul a mai relatat aspecte legate de primirea clădirii ce aparținuse WWWWWW. bun de retur de către S.C. WW. S.A. care l-a rândul ei a cedat Primăriei altă clădire, la încheierea concesiunii serviciilor ce urma să le presteze firma.

În opinia martorului, tot ceea ce s-a atribuit acestei societăți, s-a atribuit lui F. și contrar opoziției acestuia, Consiliul a votat favorabil predarea bunului retur.

Și martorul YYYY. a relatat cu privire la S.C. WW. S.A. atât la Parchet cât și în instanță.

Acesta a arătat că nu și-a adus aminte nimic legat de eventuala solicitare de concesiune a S.C. WW. S.A., societate ce aparține familiei F.

Martorul a precizat însă, că înainte de ședință în care s-a votat această concesiune pentru S.C. WW. S.A., colegii consilieri XXXXXX., GGGGGG., AAAAAA. și ZZZZZZ. i-au spus că la momentul solicitării acestei societăți a unei concesiuni de teren, raportul de evaluare ar fi fost sub valoarea reală, că F. le-a cerut să voteze favorabil pentru această concesiune deși în sinea lor aveau obiecțiuni cu privire la valoarea stabilită de evaluator.

S-a mai arătat că veniturile bugetare ale Primăriei erau reduse și nu se puteau plăti serviciile prestate de diferite societăți comerciale, între care și S.C. WW. S.A., pentru care era prevăzut aproximativ 75% din sumele alocate pentru servicii. În acest context, viceprimarul și compartimentele de specialitate din Primărie au venit cu propunerea de a vinde terenurile concesionate deja către cei care doreau să le cumpere și să sporească bugetul Primăriei.

Secretarul Primăriei LLLLL. până la eliberarea sa din funcție, audiat la Parchet și instanță a declarat că:

- s-au făcut discuții cu privire la majorarea taxelor pentru servicii în care era interesată și S.C. WW. S.A., angajați ai acestei societăți fiind prezenți la dezbaterile publice cu privire la acest subiect;

- martorul a precizat că la concesionarea terenului și apoi vânzarea acestuia către S.C. WW. S.A. nu au existat probleme de legalitate, pentru că dacă acestea ar fi existat, LLLLL. le-ar fi semnalat și ar fi făcut obiecțiuni transmise la prefect;

- deși au existat discuții că la concesionarea terenului, vândut apoi către S.C. WW. S.A., valoarea stabilită a fost sub cea reală, nu s-a constatat că aceste afirmații ar fi fost întemeiate și nu s-a consemnat în procesul-verbal de ședință că ar fi existat documente care să fi atestat aceste susțineri .

U., la Parchet și în instanță a declarat că vânzarea terenului din zona LLLLLL. către S.C. WW. S.A. s-a realizat în condiții legale, nu a făcut nimeni nicio intervenție.

Martorul a mai susținut că s-a creat o stare tensionată în Consiliul local întrucât MMMMM. face multe reclamații neîntemeiate, între care și cu privire la afirmația absolut nereală că 70% din bugetul orașului se duce la S.C. WW. a lui F.. S-a mai arătat că și în situația în care se cer de către prestatorii de servicii alocații bugetare mai mari, în condițiile în care nu sunt resurse financiare la nivelul orașului, aceste solicitări nu sunt primite din lipsă de fonduri.

Martorul a precizat că F. nu a intervenit, nu a exercitat nicio presiune, influență asupra acestuia și după știința lui nici asupra altor consilieri cu privire la această concesiune ori vreo vânzare de teren anterior concesionat .

Între alți martori audiați de Parchet și instanță este și CCCCCC. de la Biroul de cadastru.

În legătură cu terenul concesionat societății S.C. WW. S.A., martorul a declarat că F., prin august 2013 (?!), i-a solicitat să i se dea o încheiere de carte funciară prin care construcțiile aflate pe terenul concesionat să fie transcrise în cărți funciare distincte, transcrise și cu sarcinile grevate. El era nemulțumit că era deschisă cartea funciară a terenului aparținând S.C. WW. S.A., cuprinzând și clădirile construite, în condițiile în care imobilul casă era ipotecat și acesta dorea o carte funciară separată pentru construcții.

Martorul a mai arătat că în septembrie 2012, F. a cumpărat un teren în zona LLLLLLL. și s-a creat carte funciară prin dezmembrarea dintr-un teren mai mare.

În iunie 2013, F. a dorit să-și clarifice situația cu terenurile și martorul i-a spus că acest lucru se poate rezolva prin depunere de documente legale, inclusiv cu privire la apartenența terenului domeniului public al Orșovei față de mențiunea din Cartea funciară că ar aparține domeniului public al statului.

La această discuție, au asistat și U. și MMMMMM. și BBBBBB. de la departamentul economic.

Ulterior, Primăria a făcut o cerere de intabulare, depunând ca acte doveditoare HCL nr. 98/2005 și adeverințe eliberate de Primărie și terenul a fost înscris în cartea funciară ca proprietate a municipiului Orșova; la 21.06.2013 de la notar s-a primit solicitarea de înscriere a terenului ca proprietate a S.C. WW. S.A..

În luna august 2013 s-a emis de către XXXXXXX., încheierea de îndreptare a erorii materiale din cartea funciară și s-au deschis două cărți funciare, cu înscrierea dreptului de proprietate al S.C. WW. S.A..

Martorul a declarat că "nu a intervenit nimeni, în vederea efectuării de înscrieri în cartea funciară cu privire la terenuri".

La cererea inculpatului F. s-au audiat de instanță consilierii locali ai municipiului Orșova în mandatul cărora s-a hotărât cu privire la extinderea concesiunii solicitate de doctorul veterinar G., cu privire la concesionarea și vânzarea unor terenuri concesionate către societățile S.C. WW. S.A. acționar principal F. și S.C. ZZZZZ. S.R.L. al cărei patron este AAAAAA..

La 17.06.2016 a fost audiat fostul consilier local (YYYYYYY. asumat de KKKKKK.) EEEEEEE. care a declarat că:

- în perioada 2012-2015, cât a fost consilier nimeni nu i-a solicitat vreo intervenție cu privire la votul său pe vreo chestiune supusă hotărârii Consiliului, întrucât a devenit consilier pentru interesele orașului și nu pentru interese personale sau de grup. Dl. F. nu i-a cerut nici direct, nici prin intermediari să voteze favorabil solicitarea extinderii chestiunii solicitate de dr. G.;

- în ceea ce privește cererea de extindere a terenului de la malul Dunării, concesionat deja, formulată de S.C. ZZZZZ. S.R.L., a votat în favoarea admiterii acesteia, întrucât ceea ce se solicita nu putea să aibă utilitate decât pentru această firmă, iar raportul de evaluare a estimat corect prețul stabilit la 20 euro/mp, câtă vreme pentru terenul de la Clisură era 25 euro/mp;

- martorul a mai precizat că "H. nici direct, nici prin intermediari nu i-a cerut vreodată să voteze în vreun fel anume vreun proiect de pe ordinea de zi a vreunei ședințe a Consiliului";

- s-a mai arătat că pentru concesiunile în discuție (G., S.C. WW. S.A., S.C. ZZZZZ. SRL) nu au existat alți solicitanți, astfel încât aprobarea acestor cereri nu a defavorizat pe cineva;

- concesiunile în discuție aveau avize de legalitate și la votare, martorul studiasse deja toate actele din mapa cu documente pentru a vota în cunoștință de cauză, întrucât aceste extinderi de concesiune erau aducătoare de venituri la bugetul local;

- înaintea ședinței de Consiliu, avea loc o ședință a consilierilor KKKKKK. care discutau punctele de pe ordinea de zi și apoi se ajungea la concluzii de abținere când erau nereguli în mapa de documente, de respingere sau de vot favorabil, dar consilierii, fără repercusiuni, puteau să voteze și potrivit propriei conștiințe;

- martorul nu-și amintește să fi existat discuții cu privire la solicitarea lui G. întrucât porțiunea de teren pentru care se cerea extinderea concesiunii putea de fapt să fie confundat cu un trotuar .

În aceeași dată 17.06.2016 s-a audiat de instanță și martorul SSSSS., consilier local RRR.-DD în perioada mandatului 2012-2015, iar la data audierii - primar al orașului Orșova după alegerile din 2016.

- martorul a declarat că la sfârșitul mandatului de consilier în 2015, a aderat la PP., că se cunoaște cu F. din 2010 și se află într-o relație de prietenie, cunoscută la nivelul Consiliului;

- chiar și în această împrejurare, F., "Niciodată, nici direct, nici prin intermediari nu i-a solicitat (martorului), nu i-a sugerat, nu i-a pretins vreo anumită poziție asupra vreunei chestiuni care s-a aflat pe ordinea de zi a vreunei ședințe a Consiliului local";

- martorul "s-a aflat în relații cordiale cu membrii de Consiliu UUUUU. și de la niciunul dintre aceștia nu a aflat că dl. F. ar fi exercitat influențe asupra votului lor la nivelul Consiliului";

- martorul "nu a avut nicio discuție inițiată de dl. F. cu privire la cererea de concesionare a dlui dr. G. care este cunoscut în oraș";

- SSSSS. a declarat că în vederea votului studia mapa cu documente atașată proiectului de hotărâre și-și exprima votul după conștiința sa și convingerea formată pe baza actelor depuse pentru justetea acelei cereri;

- și în ceea ce privește concesionarea cerută de S.C. WW. S.A. și de extindere a unei concesiuni de către S.C. ZZZZZ. S.R.L., martorul a votat în favoarea acestor solicitări, documentația îndeplinea cerințele legii, aveau avizele comisiilor de specialitate, rapoarte de evaluare corecte, procedurile respectate, astfel încât nu au fost motive sau discuții la nivelul Consiliului să mă abțin dat fiind relația de prietenie recunoscută public;

- nimeni, nicio persoană, de la niciun nivel de autoritate locală sau județeană, ori vreo altă persoană nu l-a contactat pe martor pentru un vot favorabil;

- nu au existat nereguli și nici secretarul Primăriei sau consilierul YYYYY. nu au ridicat vreo obiecție; la momentul votării acestor concesiuni nu a existat vreo divergență cu privire la apartenența acestor terenuri domeniului Primăriei;

- martorul îl știe pe H. din perspectiva calității sale politice, dar nu l-a cunoscut personal și "nici direct, nici prin intermediari, dl H. nu a solicitat (martorului) vreun vot favorabil pentru vreun proiect de hotărâre, aflat pe rolul Consiliului pe timpul mandatului său";

- SSSSS. nici nu a auzit și nici nu a observat ca vreun membru al Consiliului, în timpul sesiunilor, al dezbaterilor să utilizeze telefonul mobil, să-l țină deschis pentru ca cineva din afara Consiliului să audieze dezbaterile;

- dintre consilieri, dl. MMMMM. a încercat să schimbe majoritatea la nivelul Consiliului și a făcut demersuri pentru ca martorul să piardă sprijinul politic al LLLLLL., ceea ce s-a și realizat până când prin instanță și-a recăștigat suportul politic;

- la rândul său, dat fiind relația de divergență dintre martor și MMMMM., SSSSS. a sesizat starea de incompatibilitate a lui MMMMM., s-a făcut un raport de secretarul Primăriei și s-a înaintat Prefectului care a dispus încetarea mandatului său, dispoziție rămasă definitivă prin hotărâre judecătorească care a constatat conflictul de interese în care MMMMM. se afla;

- martorul l-a atenționat de asemenea pe LLLLL., secretarul Primăriei că în sesiunile Consiliului prin exprimarea unor puncte de vedere legate de chestiunile în discuție, "adopta o atitudine politică neconformă cu statutul său de funcționar public, cu tendința de a influența votul Consiliului" .

În cauză au fost audiați la 31.05.2016 consilierii QQQ. ZZZZZZ., CCCCCC., AAAAAA. și la 17.06.2016 GGGGGG. și XXXXXX..

Martorul ZZZZZZ., consilier QQQ. a fost prezent în sesiunile când s-au făcut concesiuni de teren pentru G., S.C. WW. S.A. și a lui AAAAAA. (SC ZZZZZ. SRL);

- martorul a declarat că proiectele de hotărâri au fost inițiate de primar și nimeni nu l-a contactat, nimeni nu l-a influențat, niciunul din persoanele G., F. sau AAAAAA. pentru a vota într-un anumit fel cu privire la respectivele concesiuni;

- pentru a vota în cunoștință de cauză, corect, ZZZZZZ. a studiat documentele de la mapele atașate proiectelor de hotărâri, a solicitat ca juristul Primăriei să fie prezent în sesiunile Consiliului și a solicitat în materia concesiunilor un punct de vedere al prefecturii;

- în acest mod s-a edificat asupra apartenenței terenurilor domeniului privat al municipiului Orșova;

- F. a participat la sesiunile grupului unde se discutau proiecte legate de mun. Orșova, nu a susținut un proiect al QQQ. întrucât presupunea mai multe cheltuieli pentru municipalitate și a fost prezent când se discuta o nouă organigramă a Primăriei;

- prezența în sală, la sesiunile publice ale Consiliului local nu putea să reprezinte vreo presiune asupra vreunui consilier, vreo atenționare cum să voteze și nici pentru martor; de altfel nu a auzit vreun consilier care să acuze vreun sentiment de presiune prin simpla prezență în sală în zona destinată publicului;

- nu a auzit niciun consilier care să afirme că F. i-ar fi cerut, când nu era în sala de sesiune, să țină telefonul deschis pentru a auzi dezbaterile, iar dacă vreunul a făcut-o, probabil din proprie inițiativă;

- niciodată F. nu l-a admonestat și nu i-a cerut socoteală pentru cum a votat martorul hotărârile din Consiliu;

- YYYYY. și-a dat demisia din calitatea de consilier din motive personale;

- LLLLL. a fost apreciat de martor ca un profesionist, la fel și PPPP., hotărârile erau contrasemnate de unul dintre aceștia și apoi confirmate de prefect pentru legalitate;

- LLLLL. își expunea punctele de vedere ori de câte ori dorea să lămurească vreun aspect de legalitate, iar cu ocazia discutării concesiunilor terenurilor din prezenta cauză nu a avut nicio remarcă, vreo atenționare pentru vreo nelegalitate pentru consilieri;

- martorul așa cum a votat favorabil pentru G., așa a votat de exemplu și pentru S.C. WW. S.A. și este surprins că s-a afirmat despre acesta că ar fi invocat o subevaluare a terenului când evaluatorul expert a întocmit un raport, iar el s-a declarat chiar mulțumit pentru prețul la 100 m de calea ferată; în aceeași zonă, s-au vândut terenuri pentru construcție locuințe cu 2 euro/mp;

- în opinia martorului, concesionarea de terenuri este benefică pentru bugetul local și în interesul comunității, iar la votarea bugetului nu s-a pus problema de a satisface vreo cerință a S.C. WW. S.A.;

- inițial relațiile dintre familia RRRRR. și F. erau amicale, dar ulterior acestea s-au degradat, dar relațiile dintre QQQQQQ. și MMMMM. au fost încordate, între ei existau disensiuni, iar MMMMM. a formulat multe sesizări împotriva lui F.;

- MMMMM. aflat în grupul KKKKKK., vota întotdeauna împotriva proiectelor inițiate de primar, chiar și când acestea erau în favoarea orașului; el a fost eliberat din funcție prin Ordinul prefectului pentru incompatibilitate dată de conflictul de interese;

- nici F., nici H. pe care îl știe din vedere, personal, direct ori prin intermediari sau orice altă modalitate nu l-au atenționat asupra votului anume, nu i-a solicitat și nu au intervenit să dea vreun vot favorabil lui G. .

Martorul AAAAAA., consilier (QQQ.) în mandatul 2012-2015 a declarat că:

- a participat în ședințele în care s-a aprobat cele trei concesiuni pentru G., S.C. WW. S.A. și S.C. ZZZZZ. S.R.L. a lui AAAAAA. și a votat în favoarea acestor concesiuni, conform conștiinței sale, pe baza mapei de documente ce a conținut toate avizele, fără să fie influențat de cineva, sub presiunea cuiva, direct sau prin intermediari;

- F. nu a organizat ședințe în care să ceară un anumit vot cu privire la terenurile concesionate, nu a cerut nimănui socoteală pentru felul votului dat;

- martorul a fost întotdeauna pentru concesionarea ori vânzarea terenurilor, sprijinirea firmelor care asigură locuri de muncă, aducerea de fonduri la buget;

- nu a existat nicio discuție despre o presupusă subevaluare a terenului concesionat către S.C. WW. S.A. despre care a vorbit YYYYY. nominalizând persoane, între care și pe martor care nu a participat la o astfel de întâlnire; YYYYY. a declarat că demisionează din Consiliu pentru motive personale dar martorul crede că acesta nu compatibiliza cu cei din PP., UUUUU.;

- nici un consilier nu a dat curs vreunor discuții, în 30.04.2013 cu privire la concesiunea în favoarea doctorului G., astfel de concesiuni au fost multe votate de Consiliu, fără ca secretarul Primăriei LLLLL. să aibă vreo remarcă cum nu a avut nici în ceea ce privesc concesiunile pentru S.C. WW. S.A. și S.C. ZZZZZ. S.R.L.;

- după cum nu a existat nicio influență asupra votului martorului din partea lui G. sau F., nici din partea lui H. nu a existat, direct, indirect, prin intermediari vreo presiune, influență asupra votului său în Consiliu;

- martorul a avut relații normale cu LLLLL., care potrivit părerii sale la nivelul Consiliului era susținut din punct de vedere profesional de soția sa care se bucura, ca șefă a serviciului juridic, de o recunoaștere profesională deosebită;

- în ceea ce-l privește pe MMMMM. care a trecut de la QQQ. la KKKKKK., obișnuia să critice orice vot dat favorabil pentru UUUUU., avea o permanentă atitudine interogatorie, participând, după ce nu mai era consilier, la ședințele Consiliului, stând în zona publicului;

- în public fiind, în timpul ședințelor de Consiliu, MMMMM. apela telefonic, cu mesaje, sfaturi, critici pe martorul AAAAAA. creându-i un sentiment de presiune, supus unei stări de amenințare;

- MMMMM. era perceput în oraș ca o persoană care vroia să lase impresia că el conduce orașul, că familia lui e cea mai puternică și bogată, raportându-se față de aceste aspecte la F. și familia lui;

- când s-a schimbat majoritatea în Consiliul local, MMMMM. invita pe primar și angajați ai Primăriei să discute în sala de ședință a Consiliului proiectul de buget și a redus bugetul pentru prestatorii de servicii de la 8-9 miliarde RON vechi cât era prevăzut anual doar la 4 miliarde RON, întrucât aceasta a fost voința noii majorități nemulțumite de stadiul de curățenie al orașului;

- tributară aceluiasi mod de gândire, deși de la guvern s-au primit 13.000.000 RON noi pentru buget din care 7.000.000 RON pentru refacerea centrului orașului, noua majoritate de consilieri a atribuit doar aproximativ 4 milioane de RON, restul sumelor fiind distribuite pe lucrări mici și nu pe proiecte cu vizibilitate;

- F. nu a făcut nicio plângere, sesizare împotriva lui MMMMM., în schimb acesta face plângeri tuturor, inclusiv martorului pe motive de incompatibilitate, plângeri care s-au dovedit a fi fără finalitate .

Martorul GGGGGGG., consilier (QQQ.) între anii 1992-2004 și din 2012-2016 a participat la mai puține ședințe ale Consiliului local al mun. Orșova în anul 2012-2013 întrucât a lucrat o perioadă mai îndelungată în București;

- el a votat în favoarea concesiunilor de terenuri, întrucât, în mod categoric, acestea ca și vânzările și închirierile aduceau venituri la bugetul Primăriei;

- întrucât nu a cunoscut existența unor acte normative și hotărârea judecătorească care obliga Oficiul de cadastru la unele modificări în cărțile funciare privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului în cel al orașului Orșova, martorul a ridicat problema statutului juridic al terenurilor concesionate;

- nu a avut obiecțiuni cu privire la concesionarea unui teren doctorului G., la cabinetul căruia toți cetățenii își duc animalele pentru verificări uzuale etc.;

- nu are certitudinea martorul dacă din motivele arătate s-a obținut sau a votat pentru concesionare;

- nu a discutat cu nimeni și în afara ședințelor de Consiliu despre o eventuală subevaluare a terenului concesionat către S.C. WW. S.A. și nici nu-și amintește de obiecțiuni la această concesie;

- cu ZZZZZZ., XXXXXX. și AAAAAA. a discutat martorul la partid legat de un bun retur al lui S.C. WW. S.A. care nu ar fi fost din categoria prevăzută de lege;

- martorul apreciază că disensiunile, discuțiile contradictorii dintre consilieri, rivalitățile de partid și persoanele nu ar trebui să influențeze votul;

- niciodată, F., direct sau prin intermediari nu i-a cerut martorului vreun vot favorabil pentru vreo chestiune de pe ordinea de zi a vreunei ședințe sau cu privire la concesionarea către S.C. WW. S.A.;

- MMMMM., fost co-președinte la KKKKKK. local este perceput ca o persoană conflictuală, care face sesizări, plângeri reclamații inclusiv martorului pentru motive pe care nu le cunoaște dar pentru care a dat cu subsemnatul la poliție, la DNA, la biroul electoral, iar în final toate sesizările lui MMMMM. au fost respinse .

La 17.06.2016 a fost audiat și martorul XXXXXX., consilier (QQQ.) în anii 2012, 2013 și 2015 care a declarat că:

- înainte de ședința din Consiliu, consilierii grupului QQQ. discutau pe baza mapelor cu documente subiectele ordinii de zi, apreciind aceste întâlniri benefice în condițiile în care consilierii nu aveau studii de specialitate;

- cu ocazia acestor discuții, nimeni nu a sugerat, nu a cerut sau a pretins vreun vot anume pentru vreo chestiune din cele discutate, de pe ordinea de zi;

- F. a venit la astfel de ședințe dar nu și-a manifestat nicio opțiune, nu a influențat pe martor cu privire la votul dat în Consiliu, nu a avut nicio influență, intervenție referitor la votul exprimat de acesta;

- martorul a votat concesionarea pentru dnul G. întrucât documentele erau în regulă, avea toate avizele, avea un raport de evaluare a terenului pentru care se cerea extinderea concesionării;

- un zvon din afara Consiliului, căruia martorul nu-i dă nicio credibilitate a fost acela că alte persoane decât cele din sala rezervată publicului ascultau dezbaterile Consiliului prin intermediul telefoanelor deschise ale unui consilier PP., cu titlu de exemplu, F. și SSSSS. al cărui telefon era sursa de a asculta dezbaterile din Consiliu;

- sub nici un aspect nu s-a exercitat asupra martorului vreun influență de către F. sau altă persoană, direct/indirect cu privire la concesionarea terenurilor pentru S.C. WW. S.A.;

- martorul a discutat cu GGGGGG., AAAAAA. și ZZZZZZ. cu privire la o concesie sau bun retur;

- într-o ședință a biroului executiv al QQQ. Orșova s-a emis o hotărâre conform căreia s-a hotărât cum să se voteze în ședința Consiliului care hotărâri să fie votate, care nu, unde urmau să se abțină, practică la care s-a renunțat;

- în august 2013 nici MMMMM., nici YYYYY. nu mai erau în Consiliu când s-a discutat concesionarea pentru S.C. WW. S.A., despre care martorul nu a discutat nici cu AAAAAA., GGGGGG. sau ZZZZZZ. probleme legate de prețul concesionării;

- generic vorbind, votul consiliului era favorabil cererilor de extindere de concesiuni cu lămurirea situație terenurilor respective și ca venituri importante la bugetul orașului .

Martora CCCCCC. consilier (QQQ.) în perioada 2013 - 2015 (audiată în instanță la 31.05.2016): la ședințele de partid i se cerea să nu voteze proiectele inițiate de primar deși erau în interesul cetățenilor, se discutau proiectele de pe ordinea de zi, însă nu însemna că era obligatoriu să voteze cum spunea XXXXXX.;

- martora a votat în favoarea concesiunii pentru S.C. ZZZZZ. S.R.L. pentru a-i da posibilitatea firmei să cumpere terenul ce îl avea concesionat; votul său a fost liber, fără influențe sau presiuni, directe sau indirecte;

- nimeni, nici XXXXXX., nici F. și H. pe care nu-l cunoaște personal, n-au intervenit, nu au exercitat vreo presiune, influență asupra votului martorei;

- în ședințele UUUUU., înainte de cele ale Consiliului se discutau mapele de documente dar nu se stabilea cum să se voteze;

- nu are cunoștință ca F. să fi ascultat dezbaterile din Consiliu prin telefonul deschis al vreunui consilier PP.;

- între LLLLL. și F. erau relații despre care martora nu a auzit să fi fost tensionate;

- martora nu avea o părere bună despre LLLLL. întrucât, prezent în Consiliu, nu dădea lămuriri suficiente și explicite;

- în ceea ce-l privește pe MMMMM. acesta era perceput de martoră ca o persoană rea, obișnuia să facă remarci răutăcioase, critici, să participe în rândul publicului la ședințele Consiliului, dovedind lipsă de respect față de consilieri, vorbind peste luările lor de cuvânt, ceea ce a determinat scoaterea din sală a lui MMMMM. cu poliția comunitară;

- MMMMM. i-a făcut sesizare și martorei pentru incompatibilitate pentru motive pe care nu le-a înțeles .

Între martorii audiați la cererea inculpatului F. au fost și consilierii (KKKKKK.), DDDDDDD. (30.04.2016), OOOOOO. (31.05.2016), BBBBBB., WWWWWW. și TTTTT. (17.05.2016).

Martorul DDDDDDD. a declarat că a fost consilier local între 2008-2012 până în 2014 și că:

- înaintea ședinței Consiliului, consilierii KKKKKK. se întâlneau pentru a se pune de acord asupra votului cu privire la problemele aflate pe ordinea de zi, liberi însă să se voteze cum aprecia fiecare individual;

- "interesele de partid, afirmă martorul, au primat asupra intereselor orașului, ceea ce a dus la un moment dat la desființarea Consiliului";

- deși liberi la vot, în cazul în care acesta nu era în sensul dorit de partid apăreau discuții până la excluderea din partid cum s-a întâmplat martorului;

- în cazul concesiunilor de teren aflate în domeniul public al statului, acesta era trecut în domeniul privat al orașului și apoi se concesiona;

- în cazul în care concesiunea privea un teren aflat în imediata apropiere a celui deja deținut de solicitant, opera dreptul de preemțiune pentru concesionarea terenului;
- mapa cu documente pentru concesionarea unui teren în proximitatea celui deja avut privind cererea doctorului G. a conținut toate avizele, comisiilor de specialitate din Primărie, un raport de evaluare al unui evaluator autorizat plătit de Primărie și martorul a votat favorabil această concesiune;
- nici F. și nici G. nu au participat la ședințele publice ale Consiliului;
- F. este patronul firmei cu care Primăria are contract pentru servicii de salubritate, apă-canal, întreținere spații verzi, în urma licitației organizate de Primărie;
- cu ocazia discutării bugetului Orșovei în condiții de publicitate se prevedeau și plățile pentru prestarea de servicii de către S.C. WW. S.A. care să făceau în raport de lucrările efectuate;
- pentru lămuriri și susținerea punctelor de vedere ale societății, în ședințele publice de discutare a proiectului venea directorul executiv al firmei și de câteva ori a asistat din public și F.;
- martorul nu a avut la cunoștință dacă Primăria avea plăți restante pentru servicii deja prestate de S.C. WW. S.A.;
- ca și alți consilieri (ZZZZZ., AAAAAA. etc.) martorul nu l-a socotit pe F. o persoană influență și nici nu a realizat că avea prieteni, dacă avea, la nivelul autorității administrative;
- "niciodată dl F. nu i-a cerut să voteze în vreun fel pentru vreunul din punctele de pe ordinea de zi de pe listă" și nici nu are cunoștință martorul ca acest lucru să se fi întâmplat cu alți colegi consilieri;
- S.C. WW. S.A. a avut o solicitare pentru o concesionare și vânzare de teren, pentru care toate condițiile și procedurile legale au fost îndeplinite și martorul a votat favorabil acesteia;
- LLLLL., secretarul Primăriei își exprima opțiunile legate de legalitatea documentelor mapei ce însoțea un proiect de hotărâre și cu privire la concesiunile pentru G. și F. nu au fost sesizați cu privire la vreo nelegalitate sau alte aspecte de LLLLL.;
- în ce-l privește pe MMMMM. acesta era un tip vocal și în partid și în Consiliu, un tip certăreț, negativist care avea sentimentul că el avea întotdeauna dreptate, astfel încât martorul a păstrat relații strict pe atribuțiile de partid și Consiliu;
- MMMMM. a devenit director al unei societăți aparținând fratelui lui, constatându-se o stare de incompatibilitate ce i-a atras excluderea din Consiliu (societatea respectivă avea contract cu Primăria);
- în ce privește S.C. ZZZZZ., firma a formulat o cerere de concesiune pentru un teren care era în imediata vecinătate a terenului deja deținut prin concesiune;
- cererea a îndeplinit condițiile legale, s-au efectuat procedurile cerute de lege și aceasta a fost votată favorabil, precedată de trecerea în domeniul privat al orașului al terenului din domeniul public al statului;
- hotărârea Consiliului nu a fost contestată de prefect;

- H. i-a fost martorului elev (1988) și l-a revăzut în 2012 la o ședință a Consiliului local unde s-au discutat chestiuni politice;

- la inițiativa lui MMMMM., martorul a fost exclus din KKKKKK. pentru că i-a spus că va vota oricare dintre hotărâri dacă acestea sunt bune pentru oraș indiferent de partidul care le propune;

- în 2013 și 2014 a funcționat ca independent și martorul a afirmat că s-a adoptat aceeași procedură pentru concesionare/vânzare teren pentru orice solicitare care viza de exemplu un teren în proximitatea unui alt teren deja concesionat (ca și în cazul lui G., F. etc.);

- LLLLL. sau un membru de familie a primit în concesiune un teren, hotărâre ce nu a fost contestată, iar YYYYY. era consilier, președintele Comisiei de urbanism care dădea avize,

- în 2012 martorul și alți consilieri au făcut sesizări împotriva lui LLLLL. la prefect întrucât evaluarea profesională a acestuia era foarte proastă, erau nemulțumiți de cum își îndeplinea obligațiile de serviciu, avea o conduită cel puțin aparent partizană și multiple intervenții neavenite;

- cel mai mult cât s-a votat ca buget pentru S.C. WW. S.A. a fost 10% din bugetul orașului, dar asta n-a însemnat că a și primit acești bani;

- martorul a apreciat că erau benefice pentru oraș concesionările, vânzările de terenuri .

Martorul BBBBBBB. a fost consilier local (KKKKKK.) în 2012-2015 și a declarat despre ședințele prealabile de partid înaintea celei de Consiliu la fel ca și alți martori că se discuta problemele de pe ordinea de zi să se lămurească și "mergeau în Consiliu cu lecția învățată în sensul de votare favorabilă a proiectelor bune";

- primordial era interesul pentru oraș, nu cel de partid, astfel că se vota favorabil indiferent de cine era proiectul propus dacă acesta era corect;

- nimeni nu l-a influențat în votul dat de acesta pe proiectele discutate nici dintre consilier, nici de la conducerile partidelor reprezentate în Consiliu;

- F. nu l-a abordat niciodată, cu excepția unei discuții telefonice legate de alegeri, nu l-a influențat în nici un vot în Consiliu;

- în ce privește cererea doctorului G. de extindere a unei concesiuni pentru un teren din proximitatea terenului deja concesionat, la partid s-a decis ca să se abțină consilierii KKKKKK. de la vot și martorul s-a abținut, dar nu știe pentru ce s-a hotărât astfel;

- aceeași abținere s-a hotărât la partid și cu privire la cererea de concesiune a S.C. WW. S.A., iar martorul s-a abținut fără să știe motivul, bănuind, "probabil, o neregulă";

- cererea de concesiune pentru S.C. ZZZZZ. S.R.L. a fost votată favorabil de consilierii KKKKKK., deci și de martor și pentru că se plătea un preț destul de mare;

- nici G., F. sau H., vreodată, direct, prin intermediari, nici telefonic pentru orice concesiune, inclusiv cele ce-i privesc pe G., F. sau S.C. ZZZZZ. S.R.L., "martorul nu a primit nicio sugestie, nu s-a făcut vreo presiune asupra acestuia, de către nimeni";

- martorul a citit din presă stenograme din dosar și așa a aflat că s-ar fi lăsat telefoanele deschise pentru ca F. să asculte dezbaterile din Consiliu, fiind surprins când un coleg l-a abordat "ce mă, țineai telefoanele deschise să audă dl F. ce discutați?";

- YYYYY. a demisionat din partid pentru probleme personale când era membru PP. și apoi a funcționat în KKKKKK., chiar într-o funcție de conducere în organizația locală, fără ca vreodată să-i spună martorului că cineva ar fi făcut presiuni asupra lui și a votului său;

- ședințele de grup le conducea EEEEEEE., directorul general al întreprinderii unde lucrează, fără însă ca acesta să-i impună ceva pe plan politic .

La 17.06.2016 a fost audiat martorul TTTTT., consilier (KKKKKK.) în perioada 2008-2012, iar în 2013 la cererea lui MMMMM. a fost exclus pentru că a votat proiecte inițiate de primarul Orșovei;

- deși proiectele erau în folosul comunității, faptul că proveneau de la primar erau supuse în partidul KKKKKK. unor discuții contradictorii cu orientarea votului spre respingerea acestora, fără însă ca acest lucru să fie obligatoriu;

- nimeni nu a venit dintre consilierii KKKKKK. sau independent fiind, să-i ceară un anumit vot pentru vreunul din punctele de pe ordinea de zi a vreunei ședințe de Consiliu;

- niciodată F. nu i-a cerut să voteze în vreun fel, sau pentru concesiunea lui G.;

- martorul a votat proiectele, inclusiv ale PP., care erau favorabile comunității, proiecte inițiate sau preluate de la cetățeni de către primar și care aveau avizele comisiilor de specialitate;

- martorul "nu a sesizat ca la nivelul consilierilor să existe vreo înțelegere cu privire la votul pentru anume solicitări și nici nu i-a auzit ca F. să încercat să îi influențeze în votul acestora";

- doctorul G. nu a fost prezent în sală când s-a discutat și votat extinderea concesiunii în favoarea acestuia; ședințele erau publice și de câteva ori a fost prezent, în public, și F.;

- martorul a mai declarat că nu a observat și nici nu a auzit ca vreun consilier să-și fi ținut telefonul deschis pentru ca dl. F. să asculte dezbaterile;

- pe dl. H., martorul îl cunoaște ca persoană publică pe care a întâlnit-o la o ceremonie de comemorare a eroilor și din acel moment nu s-au mai văzut, nu s-au auzit și nici direct sau intermediari nu i-a cerut vreodată un anumit vot în vreo chestiune;

- cu privire la votarea în Consiliu, MMMMM. a cerut consilierilor RRR. "să voteze împotriva proiectelor care emanau de la primar", dar martorul a votat contrar acestei solicitări pentru că el le considera benefice pentru oraș;

- în ședința când s-a votat excluderea din KKKKKK. a martorului, într-un exces de zel, abuziv LLLLL. i-a cerut să părăsească ședința întrucât nu mai avea dreptul să participe la aceasta;

- "la nivelul Consiliului, a apreciat martorul, erau relații conflictuale, neînțelegeri între membrii Consiliului, revitalități politice și personale care aveau un efect negativ asupra deciziilor cu privire la oraș, motiv pentru care martorul s-a retras din partid și din viața publică";

- "În opinia martorului concesiunile de teren erau benefice pentru oraș pentru că aduceau venituri la bugetul Primăriei și orșovenii deschideau tot felul de afaceri mici - chioșcuri etc" .

Alături de martorii audiați propuși de inculpatul F. au mai fost audiați și alți martori în considerarea calității lor de consilieri locali ai Orșovei între care WWWWWW. și OOOOOO..

În declarația din 17.06.2016, WWWWWW. consilier local (KKKKKK.) din 2010 până în 2015 când s-a dizolvat KKKKKK., a arătat următoarele:

- la nivelul KKKKKK. se obișnuia să se întâlnească consilierii la sediul partidului și să discute problemele de pe ordinea de zi a Consiliului local, discuții puternice, contradictorii, cu păreri diverse și care priveau votul favorabil, cu înțâietate mai curând pentru proiectele în folosul comunității emenate de la primar, pentru cele personale decât pentru comunitate;

- la aceste ședințe a participat și conducerea locală a partidului și MMMMM. în această calitate de lider de partid și s-a hotărât să se respingă cererea lui F. pentru o concesiune de teren în considerarea unor îndoieli legate de preț;

- și MMMMM. și F. erau președinți ale organizațiilor locale a două partide diferite KKKKKK. și respectiv PP. și relațiile lor nu erau cordiale;

- și cererea de concesiune a doctorului G. s-a discutat la partid și s-a hotărât să nu se voteze, specialiștii ai partidului vedeau documentele și căutau să găsească o chichiță ca să nu se voteze; martorul nu știe care a fost motivul invocat să se abțină de la votul pentru G.;

- la nivelul Consiliului nu a fost o atmosferă colegială, apăreau consilierii ca două tabere, unul dintre colegii KKKKKK. a fost suspendat, iar alți doi au trecut în tabăra adversă;

- într-o ședință de partid DDDDDDD. și TTTTT. au afirmat că ei vor vota și proiecte ale UUUUU. și li s-a retras sprijinul politic, până i-au exclus din partid, ajungându-se și la un proces în instanță;

- martorul s-a abținut de la votul pentru G.;

- s-a întâmplat ca ordinea de zi a ședințelor extraordinare să fie completate cu alte 2-3 proiecte, mapele fiind înmânate la începutul ședinței, dar acestea nu au privit concesiuni;

- martorul a lucrat cu YYYYY., care era președintele comisiei de urbanism, iar martorul, nu a înțeles de ce a făcut afirmații nerezabile despre acesta; YYYYY. nu i-a spus martorului că cineva ar fi făcut presiuni asupra lui și nici nu s-a referit la influență;

- YYYYY. a demisionat din Consiliu fără să spună că ar fi fost supus vreunor presiuni și din partea cui, el a invocat probleme personale; YYYYY. nu a afirmat că s-ar fi făcut vreo presiune asupra acestuia pentru un vot favorabil vizând cererea doctorului G.;

- avizele de la comisia de urbanism se dădea în urma votului deschis, consemnat în procesul-verbal pentru a pleca în Consiliu unde consilierii se pronunțau pe fondul cererii, astfel că martorul nu-și amintește dacă votul din comisie a fost la fel ca manifestarea de voință din Consiliu;

- martorul nu l-a cunoscut și nu a vorbit niciodată cu H. pe care l-a văzut doar pe afișele electorale;

- martorul a declarat că el dădea mai multă autoritate și recunoaștere documentației emanate din partea Consiliului, decât punctelor de vedere exprimate de specialiștii din partid .

OOOOOO., audiată la 31.05.2016 de instanță, consilier local (KKKKKK.) din 2012 până în 2015, la data declarației fiind vicepreședinte al QQQ., (MMMMM. președinte al partidului la nivel județean) a declarat următoarele:

- martora a constatat că mapa cu documentația pentru proiectul de hotărâre vizând concesiunea pentru doctorul G. cuprindea toate actele, toate avizele și solicitarea era de admis, dar s-a obținut la vot pentru un motiv pe care nu-l cunoaște,;

- a votat favorabil concesiunea unui teren pentru AAAAAA. patronul firmei S.C. ZZZZZ. S.R.L., zis EEEEE., întrucât mapa conținea toate documentele, avizele cerute de lege;

- "niciodată, cât a fost consilier, nimeni, niciodată nu și-a permis să îi ceară un vot favorabil, să facă presiune asupra martorei, să o influențeze în votul pe care l-a dat ca și consilier, inclusiv referitor la concesiunea pentru AAAAAA.";

- pe H. îl știe persoană publică, nu l-a cunoscut personal, acesta a participat la o ședință a Consiliului local ținută într-o altă locație și acesta a intervenit să rămână (martora) în sală, când președinta de ședință îi ceruse să se retragă pentru că-l admonestase pe U. pentru un laudatio pentru H., când ei aveau multiple probleme de discutat pe ordinea de zi din 8.01.2014;

- la acea ședință F. a venit cu 50 membrii PP. veniți din Orșova și Ieșelnița care erau zgomotoși, deranjau dezbaterile în ședința Consiliului care era publică și privea ca probleme pe ordinea de zi iluminatul electric, modernizarea alimentării cu apă a orașului;

- martora s-a abținut sau a votat împotriva întrucât, fiind o "ședință de îndată", nu a luat la cunoștință documentația din mapele aduse cu o zi înaintea ședinței Consiliului;

- martora a votat puține concesiuni întrucât dețineau documentații incomplete, a votat concesiunea pentru ZZZZZZZ. favorabil care viza o extindere de concesiune așa cum rezultă din procesul-verbal, dar e posibil ca cele două cereri KK. și G. să nu fi fost similare;

- nici cu privire la G., nici cu privire la alte persoane, F., niciodată, nu i-a solicitat nimic, nu a contactat-o, nu i-a cerut vreun anume vot;

- martora a mai declarat că era un zvon, că în timpul ședințelor publice ale Consiliului, F. ar fi fost contactat telefonic și prin intermediul acestuia audia dezbaterile;

- nu i-a văzut pe consilierii SSSSS. și AAAAAAAA. să fie persoanele care i-au facilitat audierea telefonică a dezbaterilor din Consiliu lui F.;

- martora a auzit înaintea ședinței de Consiliu o discuție dintre consilierul U. fost consilier PPPPPP. și apoi alăturat PP., și F. în legătură cu suspendarea ședinței Consiliului pentru a discuta și hotărâ la nivelul consilierilor PP. cu privire la votarea unui proiect de hotărâre de pe ordinea de zi;

- martora nu avea la cunoștință dacă această discuție avea legătură cu votul pe care vroia să-l dea consilierul TTTTT. și pentru un punct de pe ordinea de zi, diferit de opțiunea lui U., și care a votat cu ceilalți membrii PP.;

- în ce privește pe P P P P P. a perceput-o ca o persoană arogantă, fără a prezenta informații și lămuriri suficiente pentru consilieri, făcând o diferențiere de conduită în funcție de apartenența politică a acestora;

- în schimb, L L L L L. făcea obiecțiuni sau observații cu privire la mapele cu documentele atașate proiectelor de hotărâri, fără însă ca martora să cunoască că acesta și în situația unui vot favorabil, Boțilă semnala prefectului ce urma să avizeze legalitatea hotărârilor, că nu erau îndeplinite condițiile legale;

- pe dl. M M M M M. l-a perceput ca un om corect, bine pregătit care nu le-a spus consilierilor cum să voteze, dar participa, și după ce nu mai era consilier, la întâlnirile consilierilor K K K K K. și le acorda consultanță cu privire la problemele de pe ordinea de zi, fără să le impună cum să voteze .

Instanța a procedat la audierea martorilor F F F F F F. (30.05.2016), Y Y Y Y Y. (31.05.2016), T T T T T. (31.05.2016) și U U U U U. (17.06.2016) propuși de inculpatul F.

Martora F F F F F F. a declarat Curții următoarele:

- martora a fost consilier local (PP.) din 2012 până în 2015 când F. era șeful organizației locale PP. - Orșova;

- înainte de ședința de consiliu, se lua în discuție de către consilierii U U U U U. documentele pentru proiectele de hotărâri aflate pe ordinea de zi a ședinței de consiliu, fiecare urmând să voteze potrivit conștiinței și cunoștințelor lui;

- aceste ședințe nu se făceau în prezența șefilor locali ai partidelor dar aceștia, invitați fiind, puteau veni să participe la discuțiile consilierilor;

- în cele două-trei ședințe de partid pe lună nu se discutau chestiuni aflate pe rolul Consiliului local Orșova;

- "niciodată nu s-a întâmplat ca cineva, înaintea ședințelor consiliului local să vină și să sugereze sau să ceară consilierilor vreo soluție anume cu privire la vreunul din punctele de pe ordinea de zi";

- asupra martorei nu a avut nimeni nicio influență, nici asupra activității sale de consilier, nici asupra votului său, aceasta separând lucrurile între chestiunile personale și cele profesionale sau de partid, de obligațiile de consilier local;

- din U U U U U. făceau parte patru membri PP., patru membri K K K K K. și un membru P P P P P. și pe niciunul dintre aceștia nu i-a auzit sau observat ca cineva să le fi solicitat vreo intervenție sau vot favorabil și nu a văzut ca să existe vreo conivență între aceștia ca să se exprime printr-un anumit vot;

- când era vorba de concesiunea de terenuri, se avea în vedere documentele din mapele primite cu proiectele de hotărâre și se proceda mai întâi la trecerea acestora din domeniul public al statului în cel al Orșovei și apoi în domeniul privat al orașului;

- martora a participat la ședința în care s-a votat concesiunea a două fâșii de teren în favoarea lui G. pe baza documentelor existente la mapa ce însoțea proiectul de hotărâre;

- concesiunea s-a atribuit în condițiile legii și nu a existat nicio disfuncționalitate sau viciu de procedură;

- nici asupra sa și nici a colegilor acesteia nu a existat vreo presiune sau vreo influență din partea conducerii organizației locale de partid sau a vreunui reprezentant al autorității administrative pentru soluționarea favorabilă a cererii lui G.;
- martora a arătat că F. este patronul S.C. WW. S.A. și această firmă din 2006, în urma unei licitații, a obținut un contract prin care asigură servicii de salubritate;
- ședințele Consiliului sunt publice și când se discuta bugetul orașului și segmentul serviciilor prestate de S.C. WW. S.A., se prezenta directorul executiv al firmei sau F., aducând lămuriri legate de fondurile necesar a fi alocate pentru serviciile ce urmau a fi prestate;
- S.C. WW. S.A. a obținut, cu ani în urmă, în urma unei licitații, concesiunea unui teren, legat de care, ulterior, s-a formulat o cerere de extindere a concesiunii, la mapa de documente existând un raport de evaluare pentru terenul de 2046 mp;
- în ceea ce primește firma S.C. ZZZZZ. S.R.L. care aparține unei persoane cu porecla de "EEEEEE.", aceasta a beneficiat de concesiunea unui teren cu privire la care s-a formulat o cerere de vânzare, fără a avea loc sau a se organiza o licitație, documentele atestând procedura legală care să permită acest lucru;
- cu ocazia votului, nimeni și nici F. nu i-a solicitat și nu a atenționat-o pentru o soluționare favorabilă a vânzării de teren solicitată de numitul "EEEEEE.";
- la ședințele Consiliului participa secretarul Primăriei LLLLL., care avea obligația să pregătească documentele pentru ședință, răspundea de legalitatea acestora sub aspectul cvorumului și dădea lămuriri sau atenționa asupra vreunor neregularități ale cererilor;
- LLLLL. în niciuna dintre ședințele în care s-a votat pentru concesiunea terenului lui G. și respectiv vânzarea terenului deja concesiionat către S.C. ZZZZZ. S.R.L., nu a avut obiecțiuni, nu i-a atenționat pe consilierii de vreo ilegalitate, iar prefectura a dat avizul de legalitate fără nicio obiecție;
- LLLLL. i s-a părut în activitatea pe care o desfășura că avea o atitudine părtinitoare față de consilierii celorlalte partide în raport de cei din UUUUU.;
- martora nu avea la cunoștință existența vreunui diferend între RRRRR. și QQQQQQ., relațiile dintre aceștia fiind ca o relație dintre Primărie - WW. S.A.;
- în ceea ce-l privește pe MMMMM., acesta era o fire impulsivă și nu prea se înțelegea cu cei din Consiliul local, martora având relații strict colegiale cu acesta;
- MMMMM. avea obiecțiuni față de toate proiectele de hotărâri, indiferent pe cine privea sau ce obiect avea, că era G. sau alții; la sfârșitul anului 2013 s-a constatat incompatibilitatea lui MMMMM.;
- deși nu mai era consilier, MMMMM. participa la ședințele Consiliului, se așeza la masa membrilor, vota, fără ca votul acestuia să fie luat în considerație, deși acesta ar fi trebuit să se afle, ședința fiind publică, în spațiul rezervat auditorului;
- referitor la H., acesta după știința martorei nu a participat la ședințele Consiliului local Orșova, nu a avut niciodată vreo discuție cu acesta pe vreo temă, nici personal, nici telefonic, nici prin intermediari;

- ca urmare a relațiilor tensionate dintre consilierii locali, a scindării în interiorul consiliului, astfel încât interesele de partid primau celor ale orașului, s-a ajuns la dizolvarea Consiliului local, din ianuarie până în mai 2015 când Consiliul s-a reunit și a devenit funcțional;

- în ceea ce privește votul, acesta era la vedere și indiferent ce se discuta la președinta UUUUU. înaintea celei de Consiliu, consilierii votau cum apreciau cu privire la proiectele de pe ordinea de zi.

Martorul YYYYYY., consilier local (PP.) a funcționat în Consiliu din august 2013 până în februarie 2015, anterior fiind primar apoi viceprimar al Orșovei și consilier local din 2008 până în 2012;

- în ambele mandate de consilier a avut o bună colaborare înăuntrul Consiliului, nu a suferit nicio influență sau vreo presiune în exercitarea votului său de la nicio persoană, nici de la dr. G., nici de la F. sau H., direct, indirect, personal sau prin intermediari;

- și cât a fost martorul primar sau viceprimar, niciodată dr. G. sau fiul acestuia nu i-au cerut vreo intervenție pentru vreo problemă personală sau de orice natură;

- martorul a votat în favoarea concesiunii terenului către societatea lui AAAAAA., S.C. ZZZZ. S.R.L., întrucât s-au respectat toate procedurile, documentația era conformă cu prevederile legale;

- în ceea ce privește extinderea de concesiune, aceasta a fost de fiecare dată, când a îndeplinit condițiile legale, aprobată, ea fiind benefică atât pentru municipalitate cât și pentru concesiionari

Martorul TTTTTT., propus de F. a fost la rândul său consilier local în Orșova, în perioada 2004-2008 și din 2012 în 2015;

- acesta a participat la ședințele Consiliului și a votat favorabil pentru concesiunea unui teren către G., către S.C. WW. S.A. și societatea lui AAAAAA.;

- martorul a votat în favoarea acestor solicitări întrucât în mapele de documente ce însoțeau proiectele de hotărâri respective, cuprindeau avizele cerute de lege și procedurile legale erau îndeplinite;

- înainte de ședințele de Consiliu, consilierii din UUUUU. se întâlneau și discutau cu privire la puncte de pe ordinea de zi pentru a se lămurii asupra chestiunilor ce se puteau pune în cursul dezbaterilor;

- independent de discuțiile avute în grup, fiecare își dădea votul în baza documentelor de la dosar, astfel că niciodată F. nu a cerut consilierilor PP. să voteze favorabil concesiunea terenului către dr. G.;

- afirmațiile făcute de YYYYY. că martorul ar fi participat la o ședință în care F. le-ar fi cerut un vot favorabil pentru dr. G. sunt nereale și ar fi trebuit să dovedească cele afirmate;

- niciodată F. nu i-a cerut un vot favorabil pentru concesiunea terenului către S.C. WW. S.A., el nu a constituit un factor de presiune asupra martorului când F. participa ca auditor al ședinței publice a Consiliului, nu l-a admonestat și nu i-a cerut niciodată explicații pentru modul în care și-a exprimat votul;

- martorul a precizat că niciodată F. nu i-a cerut să țină deschis telefonul pentru a asculta dezbaterile din ședința publică a Consiliului și chiar dacă i-ar fi cerut nu ar fi răspuns în mod cert unei astfel de solicitări; martorul nu a cunoscut ca vreun alt coleg să fi fost solicitat de asemenea în acest sens;

- din zvonul public, martorul a aflat că ar exista adversități între familia RRRRR. și familia F.;

- LLLLL., secretar al Primăriei se afla în relații bune cu unii consilieri și mai puțin cordiale cu alți colegi consilieri; el aducea la cunoștința consilierilor eventuale nereguli în documentația pusă la dispoziția acestora;
 - LLLLL. nu s-a bucurat întotdeauna de calificative bune și foarte bune din partea consilierilor, care i-au evaluat activitatea după punctajul prestabilit;
 - în ce privește concesionarea terenurilor către G., S.C. WW. S.A. și AAAAAA., Bxxxoțilă nu a indicat nicio neregularitate sau că ar lipsi vreun document prevăzut de lege din mapele atașate proiectelor de hotărâri respective;
 - YYYYY. a demisionat din PP. invocând motive personale și martorul nu are cunoștință să fi existat vreo atitudine de admonestare sau mustrare la nivelul partidului;
 - martorul nu are la cunoștință natura adversităților dintre MMMMM. și F., dacă aceasta era de natură personală sau politică, în opinia acestuia, MMMMM. percepând pe cei din PP.-UUUUU., ca posibili infractori;
 - consilierii TTTTT. și NNNNNN. au sesizat și prefectul prin ordin a constatat starea de incompatibilitate a lui MMMMM.;
 - martorul a precizat că nu are cunoștință ca asupra doamnei și domnului LLLLL. să se fi exercitat presiuni privind persoanele și activitățile acestora;
 - cu ocazia discutării concesiunii către G., martorul a studiat documentația, iar votul său a fost fundamentat pe materialele care i-au fost puse la dispoziție, astfel încât nu s-a pus problema ca G., personal sau prin intermediari, F. și H., să fi intervenit și să-i fi solicitat o soluție favorabilă;
 - membrii consiliului au votat cu majoritate de voturi concesionarea terenului către G.;
 - martorul a precizat că, de principiu, concesiunile se făceau fie prin licitație, fie prin concesionarea către cel care beneficia de dreptului de preemțiune, având deja un teren concesionat.
- Martorul UUUUUU., audiat de instanță la 17.06.2016 a declarat că a fost consilier PP. în Orșova din 2012 până în 2015 când Consiliu s-a dizolvat pentru că nu se mai țineau ședințele;
- martorul și-a exprimat votul în mod liber cu privire la concesiunile solicitate de G., S.C. WW. S.A. și S.C. ZZZZZ. S.R.L.;
 - martorul a făcut parte din aceeași comisie de urbanism condusă de YYYYY. și la nivelul acesteia, niciodată nu s-au dat avize când legea nu era respectată;
 - când s-a dat un vot favorabil pentru o concesiune sau extindere a unei concesiuni, asta a însemnat că erau îndeplinite toate condițiile;
 - martorul a declarat că nu a avut știință de hotărârea judecătorească prin care Cadastrul fusese obligat, în baza unor acte normative, să facă modificări în evidențele Cărții funciare, în sensul ca terenurile din proprietatea domeniului public al statului să treacă în domeniul public/privat al Primăriei Orșova;

- consilierul GGGGGGG. i-a atenționat asupra statutului terenurilor concesionabile și s-a întâmplat ca unele proiecte de hotărâri să nu fie supuse votului pentru remedierea acestei probleme a regimului juridic al terenurilor;

- întreaga familie Boțilă era angajată la Primărie (LLLLL. - secretar, MMMMMM. - șef serviciu juridic), iar fiul YYYYY., consilier local, era președintele Comisiei de urbanism;

- inexplicabil, a apreciat martorul, declarația lui YYYYY. în sensul că F. i-ar fi cerut să voteze în favoarea dr. G.;

- YYYYY. nu s-a plâns vreodată că ar exista vreo presiune asupra acestuia, în general, sau în ceea ce privește votarea concesiunii lui G.;

- contrar celor afirmate de acesta, martorul a precizat că nu au existat între membrii consiliului, indiferent de partid, discuții legale de prețurile stabilite prin rapoartele de evaluare, care au fost apreciate ca fiind corecte;

- aceste concesiuni erau benefice pentru bugetul orașului, întrucât aduceau taxe și venituri importante;

- niciun coleg nu i-a adus la cunoștință martorului că F. ar fi audiat dezbaterile din Consiliu prin intermediul telefonului vreunui coleg, atunci când acesta nu se afla în sala Consiliului, în rândul publicului;

- H. a participat la o ședință a Consiliului local Orșova, dar martorul nu a avut nicio discuție cu acesta vreodată, nici direct, nici telefonic, nici prin intermediar, ca să i se ceară să voteze într-un anumit fel pentru vreo chestiune aflată pe ordinea de zi a vreunei ședințe

3. În ceea ce privește cererea de vânzare a terenului concesionat societății S.C. ZZZZZ. S.R.L., aparținând lui AAAAAA. zis "EEEEEE.", s-a solicitat de către procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA și inculpatul F., audierea martorilor LLLLL., YYYYY., MMMMM., U., CCCCC., BBBBBB. și FFFFFFFF.

Martorul LLLLL., audiat la 30.05.2016 de instanță, a declarat că fusese eliberat din funcția de secretar al Primăriei la data când s-a făcut concesionarea terenului către S.C. ZZZZZ. S.R.L.;

- au existat discuții contradictorii între LLLLL. și F. cu privire la lărgirea malului Dunării și apoi concesionarea prin licitație a unor porțiuni de teren, care au condus la tensionarea relațiilor dintre aceștia;

- LLLLL. a încercat să solicite lui H. o mediere cu privire la această dispută, însă pentru motive obiective, discuția cu H. nu a avut loc;

- referitor la relația dintre LLLLL. și H., martorul a precizat că niciodată H. nu i-a solicitat vreo favoare pentru vreo persoană, fie el G. sau F. și acesta nu a participat la vreo ședință de Consiliu în Orșova;

- totodată, martorul a precizat că nici H. nici membrii familiei sale nu au solicitat concesiunea vreunui teren sau vreo licitație cu privire la vreun teren, fiind posibil să fi preluat de la o persoană fizică de la care să fi cumpărat o proprietate în Orșova, o eventuală concesiune de teren;

- martorul a mai precizat "cât timp a fost secretar la Primărie, martorul nu a avut sentimentul și nici nu i s-a spus de careva că dl. H. ar fi influențat în vreun fel sau altul hotărârile Consiliului local"; "niciun

consilier nu i s-a plâns, inclusiv cei ai partidelor de opoziție de la momentul acela că dl. H. ar fi făcut vreo presiune, ar fi avut vreun interes cu privire la o anumită soluție, care să se dea prin hotărârea Consiliului".

Martorul YYYY. a declarat la data de 30.05.2016 că nu mai era consilier când s-a pus în discuție concesionarea terenului pentru AAAAAA., care a formulat mai multe cereri legate de terenuri pentru care și-a arătat interesul;

- martorul a mai arătat că F. nu a cerut membrilor PP. să voteze într-un fel sau altul cererea societății lui AAAAAA.;

- "atât martorul cât și ceilalți consilieri au considerat oportună cererea și documentele corect întocmite, legale, astfel încât s-a votat favorabil concesiunea terenului respectiv în favoarea lui AAAAAA., fără a mai exista dezbateri";

- în ceea ce privește relația martorului cu H., acesta a relatat că l-a cunoscut pe H. la ședințele de partid, dar nu au comunicat niciodată telefonic, după cum niciodată nu a primit direct sau indirect vreo sugestie din partea acestuia cu privire la votul legat de vreun proiect de hotărâre de Consiliu

Martorul MMMM. audiat la 31.05.2016 de instanță, a declarat că nu mai era consilier când pe rolul Consiliului s-a aflat solicitarea societății S.C. ZZZZ. S.R.L. aparținând lui AAAAAA., cu privire la concesionarea unei suprafețe de teren, despre care martorul aprecia că existau deficiențe legate de extrasul de carte funciară;

- acesta a mai precizat că se efectuase o subevaluare a prețului de concesiune prin raportul de evaluare, care viza întregul teren și nu dezmembrămintele acestuia, iar pe de altă parte lipseau acte importante din mapa de documente;

- toate aceste observații, MMMM. al cărui mandat de consilier încetase pentru incompatibilitate, conflict de interese, le-a adus la cunoștința colegilor săi de partid, care nu au împărtășit punctul său de vedere;

- martorul a mai arătat că la momentul discutării concesiunii în favoarea societății S.C. ZZZZ. S.R.L., nu avea la cunoștință existența unei hotărâri judecătorești care obliga Cadastrul să facă modificările necesare legate de bunurile trecute din domeniul public al statului în cel al Orșovei;

- în declarația dată, MMMM. a evidențiat că "niciodată și în niciun caz dl. F. nu a îndrăznit și nici nu credea că ar fi îndrăznit vreo intervenție prin acesta pentru a fi obținut un vot favorabil al unei solicitări a acestuia"; "nici asupra vreunui consilier din partidul acestuia, dl. F. nu a făcut vreo intervenție pentru a obține un vot favorabil concesionării unei suprafețe de teren către S.C. ZZZZ. SRL";

- în același context, martorul a afirmat că "nu a avut nicio legătură cu dl H. și nu a avut nicio presiune sau încercare de influență asupra acestuia";

- a mai arătat MMMM. că "nici în privința lui G. nici a celorlalte concesiuni nu s-a pus problema ca și în orice alte situații vreo influență din partea dlui H."

La 6 mai 2016 și apoi la 16 septembrie 2016 a fost audiat în instanță martorul U., care a arătat că a avut relații de colaborare cu F., cu H. și că niciunul dintre aceștia, niciodată, direct, indirect, telefonic, personal sau prin intermediari, nu i-au cerut vreo intervenție, indiferent pentru cine și pentru ce, inclusiv, eventual, pentru adoptarea vreunui proiect de hotărâre referitor la vreo concesiune sau pentru alte lucruri;

- niciodată H. nu a intervenit în nicio problemă din postura funcției sale, Primăria Orșova fiind cea care îi cerea sprijinul pentru realizarea unor investiții;

- "niciun consilier nu i-a spus martorului vreodată că dl. F. ar fi venit la vreunul din ei cu vreo intervenție pentru sine sau pentru dl. G.";

- în declarația de la Parchet, pe care și-a menținut-o, martorul a arătat că F. i-a transmis un raport de evaluare al unei firme, pentru a fi depus să fie înregistrat la secretariatul Primăriei, fără însă a-i cere să introducă vreo solicitare pe ordinea de zi, să îi ceară să studieze acel raport, ci doar să fie dus la înregistrare în Primărie;

- martorul a menționat că "toate terenurile ce aparțin domeniului public al Orșovei sunt inventariate și prin Hotărâre de Guvern (nr. 963/2002) sunt la dispoziția orașului. În cazul în care există neconcordanțe sau deficiențe de natură juridică legate de aceste terenuri ce aparțin municipalității Orșova, acest lucru se explică prin lipsa operațiunilor care ar fi trebuit să fie făcute la nivelul Cadastrului care, susține în mod nereal, că, de fapt, aceste terenuri nu aparțin domeniului public ci statului".

Martorul CCCCC. în declarația dată la 6.05.2016, a arătat că s-a dat o hotărâre judecătorească (sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova) în care terenurile precizate ca aparținând statului, să fie înregistrate la Biroul de cadastru ca aparținând domeniului public al Primăriei, fără însă a se da curs acestor dispoziții, din lipsa numărului topografic și cadastral al terenurilor;

- cu privire la terenul cumpărat de S.C. ZZZZZ. S.R.L., o parte din terenul care figurează în cartea funciară ca proprietate a statului român a fost concesionată către S.C. ZZZZZ.;

- acest teren pe care funcționează pensiunea "EEEEEE." se află în apropierea gării Orșova, pe malul Dunării;

- în iunie și iulie 2013 s-au făcut două cereri de actualizare informații în cartea funciară, s-a trecut terenul ca proprietate al municipiului Orșova, iar în decembrie 2013, s-a intabulat dreptul de proprietate al S.C. ZZZZZ. dobândit prin cumpărare de la Consiliul local;

- martorul a precizat că:

"nu a intervenit nimeni asupra sa, în vederea efectuării de înscrieri în cartea funciară cu privire la acest teren".

Martora BBBB.B., director executiv în Primăria Orșova, a declarat în fața Curții la 6 mai 2016, că pe parcursul anilor 2014-2015, ca în fiecare an, Primăria Orșova a fost verificată de Curtea de Conturi și nu s-au identificat, inclusiv în anul 2014, încălcări ale legii cu privire la concesionarea sau vânzarea de terenuri;

- martora a afirmat că în 2002, firma S.C. ZZZZZ. S.R.L. a primit în concesiune un teren și a achiziționat o clădire de la o altă societate de la care a preluat concesiunea terenului;

- în 2012-2013, firma a formulat o cerere prin care a solicitat cumpărarea terenului avut în concesiune;

- Consiliul local a votat favorabil vânzarea terenului concesionat, prefectura a avizat legalitatea hotărârii, iar martora, ulterior acestor etape, a înmănat o copie a hotărârii, devenită document public, în sediul firmei lui F., fără a-și aminti dacă AAAAAA. se afla și el acolo, la acel moment;

- martora nu a avut nicio implicare în vânzarea terenului către S.C. ZZZZZ. S.R.L. de Consiliul local Orșova și nu cunoaște ca, la rândul său, F. să fi avut vreo implicare în această procedură de vânzare.

Martora FFFFFFFF., consilier (PP.) din 2012 până în 2015, a declarat la 30.05.2016 în instanță că vânzarea terenului către S.C. ZZZZZ. S.R.L. s-a făcut pe baza unor documente legale, care a permis concesionarea acestuia;

- vânzarea terenului s-a făcut fără licitație, întrucât, în speță, nu era prevăzută organizarea unei licitații;

- firma ZZZZZ. S.R.L. are un restaurant al cărui patron poartă porecla de "EEEEEE.";

- totodată, martora a arătat că F. în niciun mod nu i-a solicitat să voteze în favoarea concesiunii, a vânzării de teren solicitate de numitul "EEEEEE.", n-a atenționat-o de niciun fel în acest sens.

*

* *

Procurorul cu ocazia dezbaterilor a solicitat condamnarea inculpatului F. pentru trei infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru că s-a folosit de influența de lider politic local pentru a obține foloase.

În legătură cu fapta din aprilie 2014, la demersurile lui H., F., ca șef al organizației locale a PP. și-a folosit influența la cererea acestuia, prieten apropiat, ca doctorul G. să obțină concesionarea unui teren în condiții ce excedeau limitele legale.

Procurorul a arătat că expertiza evaluatorie administrată a stabilit că terenul avea altă valoare decât cea prevăzută de expert și cum a reieșit din probele de la urmărirea penală, că prețul terenului era mult mai mare și redevența la rândul ei ar fi trebuit să fie mai consistentă ca nivel. Pe de altă parte, terenurile nu puteau fi concesionate, vândute câtă vreme nu fuseseră trecute legal din domeniul public în cel privat.

S-a invocat existența unei hotărâri judecătorești dar la Oficiul de cadastru n-au operat modificările în cartea funciară, astfel că terenul de exemplu, concesionat lui VVVVV. apărarea ca fiind în domeniul public al statului.

Din probele administrate, afirmă procurorul, a rezultat toată activitatea pe care a depus-o F., toată influența pe care a avut-o și a exercitat-o pentru a obține sau pentru a avea garanția obținerii votului majoritar în cadrul Consiliului municipal, la nivelul unde se lua "decizia cu privire la concesionarea terenului".

Au fost audiați nenumărați martori, consilieri și declarațiile acestora au fost apreciate de procuror, ca exprimând "modalitatea în care F. a aranjat lucrurile de așa natură încât un consilier, respectiv dl MMMMM., aspect ce rezultă, spune procurorul, în mod evident, din probele administrate în cauză, să fie exclus din cadrul consilierilor care aveau drept de vot".

Procurorul a făcut trimitere la convorbirile telefonice (excluse din probatoriu la 248.11.2014 și definitiv la 16.03.2015) din care a rezultat că se înregistra ședința, se stătea cu telefonul deschis pentru ca F. să știe cine anume votează și în ce modalitate. S-a mai precizat de procuror că aceste aspecte rezultă din declarațiile de martori, ale lui MMMMM. și U., care în mod evident sunt favorabile lui F. însă au aspecte ce susțin actul de acuzare.

De asemenea, procurorul a afirmat în concluziile finale că "LLLLL. a avut declarații extrem de relevante sub aspectul modului în care s-au desfășurat evenimentele precizând că va face referire la acestea în concluziile scrise cu pasaje importante sub aspectul infracțiunii săvârșite de către inculpatul F."

S-a mai arătat că în aceeași modalitate F. a obținut un teren concesionat societății sale WW. S.A. și unul altei societăți comerciale - pensiunea S.C. ZZZZZ. S.A..

În legătură cu această pensiune s-a dovedit că terenul nu putea fi concesionat pentru că:

- terenul nu era trecut din domeniul public în domeniul privat;

- pe teren era construită o clădire fără autorizație ceea ce nu putea conduce la transferarea terenului către S.C. ZZZZZ. S.A., astfel cum s-a arătat prin expertiza efectuată.

În ce privește terenul lui S.C. WW. S.A. F. a avut un interes personal. Prin "declarațiile consilierilor s-a arătat modalitatea în care se vota, în care F. controla practic, cum și ce anume votează, în care putea să excludă un consilier și să intre cel puțin pentru ședința respectivă, pentru vot, o altă persoană care a rezultat că i-ar fi fost aproape inculpatului F."

Procurorul a mai afirmat în concluziile orale că din economia dosarului rezultă că la nivel local și F. și H. aveau o extrem de mare influență și că de fapt, este realitatea zilelor noastre cum se întâmplă acest lucru la nivel local cu liderii politici.

Procurorul a apreciat că declarațiile martorilor audiați în instanță au fost relevante, referitor la consilierii care votau în pofida propriilor interese dacă liderii de partid le impuneau acest lucru, între ei aflându-se și persoane obligate să voteze într-un anumit fel.

Convorbirile telefonice și datele de trafic din perioada discutării acestor concesii/vânzări terenuri sunt apreciate de procuror ca relevante în dovedirea acuzațiilor.

S-a mai arătat de procuror că expertiza efectuată a arătat că valoarea terenurilor era mai mare decât cea pentru care s-au concesionat, iar martorul U. a făcut declarații cu privire la raportul de evaluare care nu s-a realizat în condițiile legii și nu putea fi concesione.

Procurorul a precizat că terenurile nu putea fi concesionate câtă vreme ele nu treceau în domeniul privat al statului, indiferent de hotărârea judecătorească care în opinia exprimată în Rechizitoriu, nu lămură situația terenurilor în discuție.

Concluziile scrise depuse de procuror s-au redat în sistem copy-paste filele x din Rechizitoriu Capitolul I, în filele x ale concluziilor și filele x din Rechizitoriu Capitolul VI corespunzător filelor x ale concluziilor scrise.

Un segment din concluziile scrise au reprezentat un fragment din cererea scrisă de probatorii depusă la momentul formulării probelor de către procuror în care, în mod eronat, a apreciat Curtea, se folosea numele de BBBBBBBB. în loc de numele corect al inculpatului F.. S-a afirmat că martorii OOOOOO., EEEEEEE., GGGGGG., TTTT., WWWWWW., LLLLL., YYYYY. și MMMMM. dovedesc prin declarațiile lor faptele reținute în sarcina inculpatului. Acești martori, spune procurorul, s-au abținut de la vot când apreciau că e ceva în neregulă cu actele, au invocat probleme cu regimul juridic al terenurilor, nu aveau timp să studieze actele sau nu aveau cunoștințele să verifice actele ce stăteau la baza hotărârilor.

S-a mai spus de către procuror că martorii au confirmat acuzațiile aduse în sensul că cei obediți lui F. lăsau deschis telefonul pentru a auzi ce se discută și a ști cum se votează, lucru pe care îl știa din zvonuri, din auzite, fiind de notorietate.

Săvârșirea faptei rezultă cu prisosință, astfel că aspectele legate de valoarea terenului, că nu-l vroia nimeni sau că i se cuvenea, aflat fiind în imediata vecinătate a terenului deja concesionat pot fi doar circumstanțe de avut în vedere.

S-au invocat ca probatorii convorbirile telefonice interceptate de SRI (excluse din probatoriu la 28.11.2014 - vol. 13 dup):

- documente în legătură cu S.C. WW. S.A. - f. x dup; f. x dup; f. x dup; f. x dup; f. x după; f. x dup; f. x dup, raportul de constatare al DNA; f. x dup, f. x dup.

- documente în legătură cu S.C. ZZZZZ. S.R.L. - f. x.176- vol. 35; f. x dup; f. x dup; f. x dup; f. x dup; f.165 - vol. 35 dup; f. x dup; f. x dup; f. x dup; f. x dup.

S-a cerut aplicarea art. 13 din Legea nr. 78/2000 și regimul sancționator al concursului vădit mai favorabil pe legea veche.

Inculpatul, prin avocat, a arătat că urmărirea penală este incompletă, că s-a încălcat principiul loialității administrării probatoriului, cu referire la înregistrări de convorbiri telefonice și ambientale nelegale, "s-au cerut denunțuri în scopul păstrării libertății cu consecințe în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare".

Patru cereri de probatorii au fost formulate de inculpat, dar Ordonanța de respingere s-a dat în ziua în care s-a emis Rechizitoriul, ceea ce a împiedicat pe inculpat să o conteste la procurorul ierarhic.

Acuzațiile aduse inculpatului s-au derulat în perioada campaniei DNA împotriva președinților consiliilor județene.

S-a apreciat de inculpat că s-a folosit dreptul forței în loc de forța dreptului pentru că nu s-a făcut nicio referire la probele în apărare propuse de inculpat.

Instanța a exclus din probatorii interceptările, iar Înalta Curte de Casație și Justiție a respins contestația Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA împotriva Încheierii judecătorului de cameră preliminară, care a devenit irevocabilă la 16.03.2015.

Cu toate acestea, Parchetul s-a rezumat să-și probeze acuzațiile doar cu interceptările convorbirilor telefonice pe care le invocă frecvent fără a apela la alte probatorii administrate în faza de urmărire penală, dar de care nici nu amintește în Rechizitoriu.

S-a depus la dosar o hotărâre judecătorească care prevede ca în anexa 3 a hotărârii de Guvern se află și cele 3 terenuri în discuție și care au fost trecute din domeniul public al statului în domeniul Primăriei.

Șeful cadastrului, CCCCC. a arătat instanței că au existat probleme de ordin administrativ care au fost redate în timp, s-au făcut rectificările în cartea funciară, iar Primăria Orșova a eliberat adeverințele de clarificare a situațiilor.

Procurorul, în lipsă de probatorii, refuzând probele în apărare a avansat ideea săvârșirii infracțiunilor de către 3 dintre inculpați și în considerația că aceștia locuiesc în același oraș.

1. Cu privire la hotărârea Consiliului local din 30.04.2013 s-a apreciat de procuror că nu s-a respectat cadrul legal, deși există hotărâre judecătorească în care se lămurește situația, inclusiv, a terenului de 242 mp concesionat doctorului G., despre care un martor a declarat că este ca un trotuar care înconjoară cabinetul veterinar.

Expertiza dispusă în cauză a arătat că diferența valorii dintre ce a stabilit expertul evaluator desemnat de Primărie și acest expert este de 1600 RON și nu 3000 cât a stabilit specialistul DNA, și se înscrie în marja de eroare admisă.

Nu a existat nicio dovadă că G. i-ar fi cerut lui H. să-l ajute să obțină această concesiune pentru tatăl său și nici că H. ar fi apelat la F. pentru acest folos.

În schimb procurorul a focalizat acuzațiile asupra lui F. apelând la audierile martorilor LLLLL. - secretarul Primăriei și ale unui oponent politic MMMMM. audiat și în instanță.

Inculpatul a solicitat înlăturarea declarației din 2.04.2014 a martorului LLLLL. întrucât ea se referă la alte aspecte decât cauza de față.

Contrar afirmațiilor procurorului, LLLLL. a declarat că terenurile bunuri ale domeniului public ale statului au intrat în domeniul privat al Orșovei, că avizul său de legalitate nu era obligatoriu. De altfel, în calitate de secretar al Primăriei, LLLLL. a avizat favorabil numeroase concesiuni în aceleași condiții, bunuri aflate în anexa 3 a H.G. nr. 963/2002, aflate la dosar.

Îndepărtarea lui RRRRR. a fost cerută la 27.02.2013 de SSSSS. și TTTTT. și la 5.03.2013 de alți 10 consilieri pentru necompetență profesională, fiind eliberat din funcție prin dispoziția 264/2013 a Primarului mun. Orșova, validată de prefect.

Și RRRRR. și MMMMM. au primit terenuri în concesiune în același mod și procedură.

La fila x din Rechizitoriu s-a menționat 8.03.2013 ca dată în care procurorul ar presupune că a existat conivența infracțională dintre H. și G.; dar nu se administrează nicio probă că F., s-a folosit de funcția sa și a început demersurile de a influența consilieri pentru folosul doctorului G., cererea lui H.

Hotărârea Consiliului local nu a avut nicio legătură cu LLLLL..

Martorul MMMMM. a declarat că este în dușmănie cu F.. S-a arătat că 11 din 15 consilieri au votat în favoarea acestei concesiuni, astfel încât cu sau fără MMMMM., hotărârea se vota în Consiliu în quorumul cerut de lege.

Pe de altă parte, acesta a declarat că în ianuarie și aprilie 2013 au fost demersuri pentru încetarea mandatului său de consilier. Nu explică procurorul care este legătura cu demersurile de încetare a mandatului lui MMMMM. din ianuarie 2013 cu situația concesiunii lui G..

MMMMM. a declarat că F. nu și-a exercitat influența asupra lui ori asupra altor consilieri prin intervenție, presiune sau vreo solicitare pentru concesionarea terenului lui G. și nici H..

Audiat în instanță fiul lui LLLLL. a declarat că a votat favorabil hotărârea de concesiune pentru G. și că a auzit ca 4 consilieri ar fi apreciat că valorile nu erau corect stabilite. Audiți în instanță, trei dintre ei au arătat că nu s-a exercitat nicio influență asupra lor în nicio ședință, anterioară celei Consiliului local, iar GGGGGG. nici măcar nu fusese prezent la ședința din 30.04.2013.

Deși martorii au susținut că F. nu a exercitat presiuni, că participa la ședința publică a Consiliului ca orice cetățean (martor ZZZZZZ.) și nu interoga membrii PP. cum au votat, procurorul susține că aceste probatorii, contrar realității, susțin acuzațiile din Rechizitoriu.

Concesionările și vânzările s-au dovedit benefice pentru Orșova și bugetul local.

2. A mai susținut procurorul că i s-a vândut lui F., cu încălcarea legii 2046 mp pe care începuse să construiască o pensiune de către Consiliul local, deși din sentința judecătorească rezultă clar regimul juridic al acestui teren.

Deși sunt probe la dosar, procurorul a afirmat că s-au încălcat prevederile art. 123 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, iar inculpatul a făcut dovada că avea un contract de concesiune pe 49 de ani, certificat de urbanism nr. x/7.06.2010, certificat de urbanism nr. x/28.06.2011, autorizație de construcție din 24.01.2012 semnată și de LLLLLL..

Aceste documente s-au obținut până în vara 2012 când coaliția UUUUU.-PP.-QQQ. a ajuns la conducerea țării și astfel nu se pune în discuție ca F. să fi avut vreo influență.

Mai mult, unii martori au declarat că în zonă s-au vândut terenurile și cu 2 euro/mp pentru că este o linie de cale ferată în apropiere.

Oponenții politici - ZZZZZZ. (QQQ.), TTTTTT. (PP.), DDDDDDD. (KKKKKK.), AAAAAA. (KKKKKK.), XXXXXX. (KKKKKK.), SSSSS. (LLLLLL.) au declarat în instanță că nu au fost influențați de F. în votul lor favorabil vânzării terenului, iar GGGGGGG. nici nu a fost prezent la ședința din 7.06.2013, astfel încât se impune înlăturarea martorului YYYYY. în condițiile art. 403 lit. c) C. proc. pen.

3. S.C. ZZZZZ. S.R.L. este societatea lui AAAAAA. și procurorul a apreciat că vânzarea suprafeței de 403 mp din patrimoniul primăriei este ilegală, că s-a făcut la un preț altul decât cel real, fără însă să și probeze aceste susțineri. În această situație a avansat ideea că această vânzare s-a făcut pentru că F. ar fi avut un împrumut la AAAAAA. și în acest mod s-ar fi achitat de împrumut.

Așa cum a arătat AAAAAA. în fața instanței, F. îi ceruse 10.000 euro pentru plata unor salarii, dar ulterior nu a mai cerut vreo sumă de bani și deci împrumutul nu a mai avut loc.

Procurorul a afirmat că prețul vânzării era de 12.000 euro pentru 400 mp reprezentând valoarea redevenței pentru doi ani și jumătate de concesiune, prețul fiind după spusele acestuia de 5005 euro pentru fiecare an de concesiune.

Potrivit documentelor pentru 246 mp concesiunea era de 2028 euro, cu 106 euro/an iar pentru 157 mp s-a întocmit actul adițional din 15.03.2013, astfel încât pentru suprafața totală de 403 mp, concesiunea este pe 16 ani în valoare de 5005,16 euro, cu plata de 312,82 euro/an.

DI AAAAAA. a întrunit toate condițiile legale, constructor de bună-credință a avut autorizație de construire și a plătit într-o singură tranșă prețul corect de 12.000 euro.

Expertul desemnat de instanță a stabilit că valoarea a fost de 12.100 euro, iar specialistul DNA a stabilit 12.800 euro diferența înscriindu-se în marja de eroare.

Pentru niciuna din cele trei infracțiuni nu a existat elementul material al acestora:

- influența, exercitarea indirectă a acesteia și niciun folos injust și se cere aplicarea art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. și aplicarea legii vechi sub imperiul căreia s-au săvârșit presupusele fapte penale.

S-a invocat de apărare și art. 102 din Constituție.

În construirea acuzației și susținerea acesteia procurorul a exclus probatoriul administrat în instanță, audierea tuturor consilierilor locali care a infirmat teza acuzării - influențarea votului lor de F., faptul că prin hotărâri ale Consiliului local s-au făcut sute de astfel de concesiuni, inclusiv pentru RRRRR. și MMMMM..

În concluziile scrise, inculpatul, prin avocat, a afirmat că prin probele propuse, ignorate de Parchet și administrate în instanță, a trebuit să-și dovedească nevinovăția pe care a clamat-o de la data reținerii și până la judecata cauzei.

În rechizitoriu au fost interpretări părtinitoare analizate din perspectiva angajării răspunderii penale, se invocă proximitatea locativă a inculpaților ca o modalitate ce a contribuit la derularea activității infracționale, se fac referiri la persoane, acțiuni sau fapte care nu au nicio legătură cu această cauză; procurorul a reținut numai declarațiile oponentilor săi politici (RRRRR. și MMMMM.), și s-a referit la interceptări excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecător.

Nu a rezultat din rechizitoriu, când, cum, în ce împrejurări H. i-ar fi solicitat lui F. să-și exercite influența de șef de partid asupra Consiliului local să i se aprobe o concesiune în favoarea doctorului G., reputat medic veterinar din Orșova, stimat și apreciat de întreaga urbe.

S-a ignorat sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova care obligă la aplicarea H.G. nr. 963/2002, cu trecerea din domeniul public al statului în domeniul mun. Orșova a terenurilor, între care și cele în discuție în cauză.

Nu s-au luat în considerație toate afirmațiile martorului RRRRR., inclusiv cu privire la faptul că "verificarea legalității o face doar prefectul", astfel încât avizul său de legalitate nu-și producea efectele decât prin controlul prefectului, precum și faptul că acesta a recunoscut că "nu are vreo dovadă că a influențat pe F., consilierii să-i facă sesizare pe linie disciplinară ...".

MMMMM., deși în dușmănie declarată cu F., oponent politic, a arătat că nici F., nici H. nu au influențat pe vreun consilier local în votul pentru concesiuni/vânzări.

Martorul EEEEEEE. (KKKKKK.) audiat la 17.06.2016 (C.A.B.) a precizat că F. nu a exercitat nicio influență asupra lui și a votului pentru concesiunea terenului doctorului G., terenul în cauză fiind asemenea unui trotuar.

BBBBBBB. (KKKKKK.) audiat la 17.06.2016 a declarat că F. nu l-a influențat niciodată, în niciun fel, că s-a abținut de la vot pentru că așa a hotărât conducerea partidului său, dar nu cunoaște motivul care s-a invocat.

WWWWWWW. (KKKKKK.) audiat la 17.06.2016 nu a fost influențat în nicio hotărâre, nici în ce-l privește pe G., abținerea sa de la vot fiind pe linia partidului său care hotărâse prin conducerea locală să se abordeze astfel problema.

OOOOOO. (KKKKKK.) audiată la 31.05.2016 a votat în favoarea concesiunii pentru G. fără vreo intervenție, inclusiv din partea lui F..

Votul celor din KKKKKK. sau mai bine zis abținerea de la vot s-a înscris în politica partidului de a bloca orice proiect al UUUUU., cum de altfel precizează și martorul ZZZZZZ. și nicidecum să-l privească pe G..

Martorii U. (PPPPPP.), TTTTTT. (PP.), SSSSS. (LLLLLL.), XXXXXX. (QQQ.), AAAAAA. (QQQ.), TTTTT. (KKKKKK.), DDDDDDD. (RRR.) au declarat că nu au fost influențați în votul lor de F. și acesta s-a dat pe baza documentelor de la mapa care a însoțit proiectul de hotărâre supus discuției Consiliului local.

YYYYY. a avansat unele afirmații care au fost denunțate prin declarațiile testimoniale și care nu au ost coroborate cu alte probe pentru a se bucura de credibilitate, dat fiind și situația particulară a acestuia în legătură cu tatăl său LLLLLL..

Referitor la S.C. WW. S.A.; procurorul a susținut că s-a încălcat legea referitor la concesiunea terenului de 2046 mp - contract nr. x/2002 și acte adiționale care au asigurat existența dreptului de preemțiune asupra terenului și-a făcut dovada tuturor actelor prevăzute de lege că existau din 2010 (certificat urbanism) 2011 (certificat urbanism), 2012 (autorizație de construire). Titularul dreptului de proprietate s-a statuat printr-o hotărâre de guvern din 2002 și o sentință civilă din 2009.

Aceste detalii au fost lămurite de CCCCC. de la Oficiul de Cadastru și care a operat modificările în cartea funciară.

Prețul vânzării stabilit prin expertiză a fost de 17.300 euro, cu o diferență de 2980 euro care se înscrie în marja de precizie raportat la prețul de 14320 euro stabilit de evaluator la momentul vânzării, diferența mai plauzibilă decât cea prevăzută de specialiștii DNA.

Declarația lui BBBBBB. nu a vizat obiectul judecății ceea ce implică înlăturarea acesteia.

Și sub acest aspect consilierii locali audiați în instanță au arătat că nu au fost influențați în votul lor, care a fost unanim favorabil S.C. WW. S.A., că au fost îndeplinite toate condițiile, că prețul a fost corect.

3. S-a afirmat, dar nu s-a dovedit, că F. ar fi influențat membrii Consiliului local al mun. Orșova ca S.C. ZZZZZZ. să obțină vânzarea a unei suprafețe de teren, cu încălcarea legii.

Procurorul a susținut că F. i-a cerut un împrumut lui AAAAAA., pentru ca el să facă demersuri, folosindu-și influența asupra consilierilor să se realizeze vânzarea terenului în discuție. Acest împrumut nu a mai avut loc, dar procurorul susține că AAAAAA., după obținerea hotărârii Consiliului Local, a renunțat la creanța pe care o avea împotriva lui F., în condițiile în care el însuși precizează că acest împrumut nu a mai avut loc.

Contrar celor afirmate, pensiunea ridicată pe terenul concesiionat către S.C. ZZZZZZ. S.R.L. a funcționat legal ca unitate de turism, a avut toate certificatele și autorizațiile legale pentru construire pe terenul ce aparține domeniului privat al Orșovei.

Nimeni nu a contestat HCL Orșova nr. 111/28.11.2013, ea a fost validată de Prefect.

Procurorul nu a probat nicio creanță a lui AAAAAA. la care să fi renunțat în schimbul influenței presupus exercitate de F..

De asemenea, acuzare "confundă" în mod voit redevența ce ar fi trebuit plătită de concesionarul S.C. ZZZZZZ. S.R.L. pe întreaga perioadă de 16 ani de concesiune de 5005,16 euro, cu cea care ar fi trebuit s-o plătească anual, de 312,82 euro/an, încercând să acrediteze ideea că vânzarea către S.C. ZZZZZZ. S.R.L. s-ar fi făcut la un preț inferior.

Au fost audiați martorii YYYYYY., GGGGGG. și CCCCCC. care au votat pentru vânzarea terenului de 403 mp către S.C. ZZZZZ. S.R.L., care au precizat că F. niciodată nu le-a cerut să voteze într-un anume fel dorit de el, iar votul rezultă clar din procesul-verbal al ședinței din 28.11.2013 al Consiliului local Orșova.

În cauză nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/200 pentru niciuna din faptele deduse judecății.

Nu s-a exercitat nicio presiune, influența și nu s-a făcut dovada niciunui folos necuvenit nici pentru F., nici pentru un altul, astfel încât s-a solicitat aplicarea art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen.

În ultimul cuvânt, inculpatul F. a arătat că din 2.04.2014 a afirmat că e nevinovat, că în 3 minute i s-au adus la cunoștință acuzațiile, că nu i s-au primit probele în apărare, ele au fost respinse în faza de urmărire penală, martorii audiați i-au susținut în instanță nevinovăția pentru care să fie achitat față de acuzațiile aduse de procuror și nedovedite.

*

* *

Examinând actele și lucrările dosarului Curtea a constatat următoarele:

1. La data de 16.04.2013 doctorul veterinar G. a depus o cerere la Primăria municipiului Orșova pentru concesiunea unei suprafețe de teren de 242 mp aflat în imediata vecinătate a proprietății sale, în vederea extinderii construcției ce îi aparține.

Conform procedurii prevăzute de lege (Legea nr. 215/2001) expertul independent CCCCCCC. angajat de Primărie a efectuat un raport de evaluare a terenului cerut pentru concesiune din care a rezultat:

- terenul este localizat în apropierea pieței centrale a orașului, a râului Țurlui;
- în zonă sunt probleme de alunecări de teren cu privire la care municipalitatea urmează să efectueze lucrări specifice de îndiguire;
- față de criteriile legale (Legea nr. 215/2001) și valoarea de piață s-au stabilit următoarele:
- concesiune pe 49 de ani;
- o redevență de 25.062 RON pe o durată de 10 ani;
- cu plata de 511 RON anual.

Până la formularea acestei cereri, G. a folosit nestingherit terenul în speță gratuit.

S-a urmat procedura prevăzută de lege, s-au obținut avizele Comisiei de urbanism, al departamentului juridic etc și în ședința din 30.04.2013. Consiliul local a votat concesiunea terenului în suprafață de 242 mp în favoarea lui G..

Sesizat din oficiu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a considerat că această hotărâre s-a dat de Consiliul local al municipiului Orșova sub presiunea liderului PP. Orșova - F. la solicitarea lui H., președinte al PP. Mehedinți și al Consiliului Județean.

S-a afirmat în rechizitoriu că H. s-a obligat față de G. - inspector șef al IPJ Mehedinți și fiul doctorului G. să-i obțină concesionarea terenului pentru care doctorul G. formulase cerere. La rândul său, G., se susține de procuror, i-a promis lui H. că prin influența exercitată asupra surorii sale W. și indirect asupra judecătorului X. îi va obține o soluție favorabilă în dosarul nr. x/2017 aflat pe rolul Curții de Apel București.

S-a susținut de procuror că H. s-a înțeles cu F. ca acesta din urmă să se folosească de influența lui de lider de partid și să facă presiuni pentru a determina pe consilierii locali, să voteze în sensul concesionării terenului doctorului G..

Procurorul a fundamentat aceste înțelegeri pe câteva frânturi de convorbiri telefonice interceptate în baza Legii nr. 51/1991, a mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele lui H. și F. (excluse la 28.11.2014 din probatoriu).

S-a amintit în rechizitoriu de o discuție dintre H., F. și G. (19.04.2013) în București unde se consemnează o replică dojenitoare a lui G. la adresa lui F. "n-ai uitat"; procurorul interpretează aceste cuvinte în sensul că F. nu-și manifestase demersurile față de Consiliu pentru a se asigura de un vot favorabil în legătură cu concesiunea tatălui său.

O altă discuție evaluată de procuror ca incidentă în această problemă a fost cea din 19.04.2013 care a avut loc între F. și G., în cursul căreia, fiul doctorului G. era asigurat că F. urma să vină să rezolve situația la domiciliul tatălui. Din rechizitoriu rezultă că s-a interpretat această conversație în sensul că F. urma să vină să vadă terenul pentru concesionare.

În același context s-a amintit și de o invitație la masă, în domiciliul lui F., în data de 25.04.2013 a mai multor persoane: H., G., OOOOO. - primarul municipiului Orșova, WWWWW. - ofițer IPJ Mehedinți.

Potrivit celor reținute în rechizitoriu, această întâlnire avea menirea de a se discuta de concesiunea pentru G..

În sprijinul acestor susțineri, procurorul a mai invocat două declarații de martori: LLLLL. și MMMMM.. Fiecare dintre aceștia doi, în declarațiile date la Parchet, și-au relatat situația personală acuzându-l pe F. de toate aspectele de ordin negativ ce au condus la eliberarea din funcție a lui LLLLL., în urma unor "preținse" abateri disciplinare și la încetarea mandatului de consilier pentru incompatibilitate (director la firma fratelui său care avea afaceri cu Primăria) a lui MMMMM..

Aceste două declarații, între care MMMMM. a declarat, inclusiv în instanță, că este în dușmănie cu F., procurorul a ținut atenția asupra presupusei influențe avute de QQQQQQ. pentru ca atât RRRRR. cât și MMMMM. să nu se intervină pe parcursul dosarului de concesionare a doctorului VVVVV..

Pe de o parte LLLLL., din perspectiva funcției sale de secretar al Primăriei, fără vot în Consiliu, obișnuia după votarea unor hotărâri de Consiliu să facă observații de oportunitate și legalitate la prefect.

Pe de altă parte, pentru ca să se voteze concesionarea terenului lui G. era nevoie de două treimi de voturi iar potrivit procurorului, F. nu controla decât 11 din cei 17 consilieri și trebuia să se asigure că voturile vor fi suficiente pentru o soluție favorabilă.

S-a mai iterat că erau persoane obidente lui QQQQQQ. (PPPPP., U. etc) care fie l-au ajutat pe acesta prin demararea de acțiuni disciplinare (LLLLL.) fie îl țineau la curent prin intermediul telefonului deschis

cu dezbaterile publice ale membrilor Consiliului, când acesta nu participa personal la ședințe din spațiul rezervat publicului (SSSSS.).

S-a mai precizat că F. este administratorul firmei SC "WW." SA și singurul operator de servicii publice de salubritate care avea contracte cu Primăria pentru servicii apă, canal, întreținere spații verzi etc.

Între probele invocate în măsură să contureze personalitatea și influența recunoscute lui F. la nivelul autorităților locale s-a invocat de către procuror situația lui P.P.P.P.P. consilier juridic și temporar, apoi definitivă ca secretar al Primăriei Orșova, persoană pe care o califică obiectivă lui F., întrucât, la rândul ei, obținuse prin licitație, un teren în concesiune de 200 mp, apreciindu-se că tot datorită lui F. a beneficiat de votul favorabil al consilierilor locali.

La cererea inculpaților G. și F. s-a încuviințat o expertiză de evaluare imobiliară a terenului de 242 mp concesionată lui G. ale cărei obiective s-au stabilit și în consens cu procurorul care a achiesat la propunerile făcute.

Curtea a omologat raportul de expertiză efectuat de expertul desemnat în cauză J.J.J.J.J.J., în care s-a concluzionat că:

- valoarea redevenției s-a stabilit la 26.700 RON;
- pentru concesiunea pe o durată de 49 de ani;
- cu plata anuală pe durata a 10 ani.

În cauză s-au reaudiat martorii din lucrări și s-au audiat ca martori consilierii locali, care au fost în exercitarea mandatului la momentul votului pentru concesiunea terenului lui G..

Și la Parchet și în instanță au fost audiați inculpații H., G. și F..

Fiecare dintre aceștia, în mod concordant au arătat că:

- nu a existat nicio înțelegere între H. și G., ori G. pentru obținerea prin influența lui H. concesionarea terenului în discuție;
- H. a aflat de această concesiune cu ocazia arestării în prezenta cauză;
- nu a existat nicio înțelegere între H. și F. pentru că cel din urmă să-și folosească influența de lider de partid - PP. orșova pentru a influența consilierii locali în a vota favorabil pentru concesionarea terenului doctorului G.;
- nici H., nici F. nu au purtat cu vreun consilier vreo discuție cu privire la acest subiect;
- nu a existat nicio înțelegere între G. și F. pentru ca cel din urmă să-și folosească autoritatea, influența de lider de partid să facă demersuri la nivelul consilierilor locali pentru a obține un vot favorabil concesiunii solicitată de G.;

- discuțiile purtate între cei doi și denaturate de procuror în pofida evidenței, s-au referit la solicitarea lui G. de a se efectua reparații la sistemul de canalizare și apă din zona unde este localizată locuința părinților, întrucât urmare a unor defecțiuni "aduceau apa cu găleata";

- F. i-a promis că va trimite oamenii să verifice și să face reparațiile cuvenite pentru înlăturarea defecțiunilor, ceea ce se pare că nu a făcut și pentru că nu și-a respectat promisiunea, G. în prezența lui H. i-a reproșat că "l-a uitat";

- la întâlnirea din 25.04.2013 din domiciliul lui F. nu s-a discutat nimic despre concesiunea lui G. ci despre o deplasare oficială a primarului OOOOO. în Serbia.

De altfel, aceste afirmații au rezultat inclusiv din convorbirile interceptate de SRI, redată secvențial în rechizitoriu (excluse la 28.11.2014), din 26.04.2013 în care H. și F. comentează episoadele "nostime din preziua în care F. a avut invitați la masă".

Consiliul local a avut reprezentanți din mai multe partide și în activitatea acestuia, datorită adversității potrivite s-a ajuns la suspendarea activității grupărilor politice.

În mod asemănător, înainte de ședința de Consiliu, la nivelul intern, se obișnuiau discuții cu privire la subiectele aflate pe ordinea de zi, pentru a se lămurii inclusiv din punct de vedere juridic, asupra proiectelor de hotărâri.

S-au făcut precizări că nu li se induceau cum să voteze, ci să fie doar în cunoștință de cauză pe aspectele în discuție date fiind varietatea de situații și profesiile lor de bază care nu presupuneau cunoștințe din atâtea vaste domenii.

Distinct de celelalte grupări politice, cea condusă de MMMMM., lider local de partid (KKKKKK.) se opunea, potrivit consemnului dat, de principiu, oricărui proiect de hotărâre susținut de primar, de UUUUU..

Deși acesta era cuvântul de ordine, dintre membrii PP., unii și-au exprimat votul personal, independent de ce li se impusese cu riscul excluderii din partid ori s-au abținut de la vot. O lată modalitate de a nu răspunde unor astfel de atitudini impuse de liderul grupării politice era lipsa de la ședințele de Consiliu sub pretexte obiective legate de munca fiecăruia.

În general, opinia consilierilor era favorabilă vânzărilor prin licitație, concesiunilor de terenuri întrucât se aprecia că erau benefice pentru bugetul orașului care nu era foarte mare.

În declarațiile lor, consilierii locali, sub prestare de jurământ, au vorbit de animozitățile din Consiliu plecându-se de la neînțelegerile dintre membrii diferitelor partide, despre lipsa lor de colaborare cu efecte în actul de legiferare etc.

Niciun membru al Consiliului local al municipiului Orșova nu a afirmat că vreodată H. ar fi încercat să influențeze, direct sau indirect, prin intermediari votul vreunui consilier în vreo problemă, inclusiv cu privire la concesiunea lui doctorului G..

H. nu a fost prezent în Primăria Orșova, la vreo ședință publică a Consiliului, cu excepția uneia mai festive, unde s-a remarcat printr-un gest galant față de o doamnă consilier dintr-un alt partid.

Niciun membru al Consiliului local al municipiului Orșova nu a susținut că vreodată F. și-a folosit calitatea de lider local PP. Orșova pentru a influența votul vreunui consilier în vreo problemă, cu referire la vreo hotărâre a Consiliului local.

Nimeni din Consiliu nu a afirmat că F. ar fi făcut presiuni, și-a exercitat vreo influență asupra consilierilor, indiferente cărui partid aparțineau pentru ca aceștia să voteze în favoarea doctorului G..

Consilierii audiați ca martori au declarat că doctorul veterinar G. se bucură de mult respect din partea concetățenilor săi; acesta, profesionist, de o viață întreagă se ocupă de îngrijirea sănătății animalelor din zonă și a oamenilor; cu ceva timp în urmă, în temeiul legii i se concesionase clădirea fostului cabinet veterinar care și în prezent este folosit în beneficiul celor care au nevoie de sfaturi medicale, verificări ale stării animalelor etc.

Terenul solicitat a-i fi concesionat era folosit de doctorul G. gratuit de vreo 30-35 ani; acesta se află în imediata vecinătate a cabinetului veterinar ce-i aparține, situat în preajma Pieței Centrale, a râului Turlui unde sunt probleme serioase de alunecări de teren și unde se impun de urgență lucrări de specialitate, de îndiguire.

Din mapele cu documentația pregătită de Comisia de urbanism condusă de consilierul arhitect YYYY. (fiul secretarului Primăriei LLLLL. și al șefei serviciului juridic din Primărie MMMMMM.) ci toate avizele cerute de lege, inclusiv cel favorabil al Comisiei, consilierii au avut posibilitatea să se lămurească asupra aspectelor invocate pentru extinderea construcției cabinetului veterinar, aflat în proprietatea dr. G. și cu privire la motivele pentru care în astfel de situații nu opera procedura licitației.

Procurorul și-a grefat atenția asupra declarațiilor martorilor LLLLL. și MMMMM. aflați în adversitate declarată față de F..

Și unul și celălalt a reieșit că nu se bucurau nici la nivel de partid (MMMMM.) nici la nivelul Primăriei de o mare considerație întrucât, fie erau ambalați într-o veșnică luptă de partid și personală pentru o recunoaștere locală superioară celei de care se bucura F. (MMMMM.), fie orice acțiune, act căpăta o conotație politică urmată de sesizări, plângeri penale etc (LLLLL., MMMMM.).

Deși ambele declarații cuprind toate nemulțumirile și frustrările resimțite în timp, cu acuze și relatări de situații menite să concretizeze o anume imagine și eventual să sugereze și fapte ce s-ar cere cercetate de organele abilitate și LLLLL. și MMMMM. au afirmat că F. nu a întreprins nicio presiune, nu a exercitat nicio influență asupra niciunui membru al Consiliului local pentru ca votul acestora să fie favorabil pentru doctorului G..

Și LLLLL. și MMMMM. au afirmat că nici H. și nici G. nu au exercitat, la rândul lor vreo presiune sau influență asupra consilierilor pentru a da votul pentru concesiunea lui G..

Și aceste depoziții au fost date în condițiile în care RRRRR. a declarat că i se spusese că H. l-ar vrea afară din Primărie, iar MMMMM., încă de la începutul declarației a precizat că este în dușmănie cu F.; MMMMM. a avut impresia că acestuia i s-a datorat înlăturarea din Consiliu pentru conflict de interese.

Între martori a fost audiat și YYYY. consilier PP. care a demisionat din Comisia de urbanism a Primăriei și din Consiliul local, fără o motivație publică, dar care a avut ca fundament neplăcerile de care avea parte tatăl acestuia, LLLLL..

Declarațiile date de YYYY. și la Parchet și în instanță, cu variații ne semnificative, au relevat faptul că cererea lui VVVVV. a beneficiat de toate avizele (inclusiv juridic a șefului de serviciu MMMMMMM. care s-a bucurat de o deosebită apreciere în Primărie); documentația a fost întocmită pentru mapa de ședință de arhitectul șef MMMMMM. și a avut și avizul Comisiei de urbanism condusă de acesta.

Fără a fi foarte sigur, dat fiind trecerea timpului, YYYY. a declarat în instanță că votul său pentru concesionarea terenului lui, G. a fost favorabil și nu pentru că i-ar fi cerut-o F..

De altfel, aceeași procedură s-a utilizat și în alte situații, inclusiv în ceea ce privește pe MMMMM. ori familia Boțilă. Potrivit declarației sale, YYYYY. a primit, fără licitație, concesiunea unui teren pe care se află o stație de autobuz.

Pe parcursul acestei acuzații, atenția procurorului s-a accentuat pe așa-zisele demersuri pentru înlăturarea lui MMMMM. din Consiliu și să se asigure majoritatea cerută de lege pentru votarea cesiunii unui bun imobiliar și a lui LLLLL. care la rândul său, potrivit procurorului, sesiza mereu pe prefect, cu nereguli ale hotărârilor votate pentru ca acesta să nu le confirme.

Problema care putea da curs unor dezbateri și eventual să împiedice concesiunea terenului în discuție o constituia statutul juridic al terenului asupra căruia consilierii nu erau suficient sau deloc lămuriiți.

În realitate, era vorba de H.G. nr. 963/2002 și anexele sale prin care terenurile proprietate a domeniului public de stat menționate în anexa acestui act normativ, deveneau proprietate a domeniului public al orașului, al municipalityții respective căreia îi aparțineau.

Odată, aceste terenuri trecute în domeniul public al localității, pentru a putea fi concesionate ele trebuiau trecute prin hotărârea Consiliului local în domeniul privat al Orșovei.

În cauză se avea în vedere sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova care a constatat că terenurile din domeniul public al statului român prin H.G. nr. 963/2002 și anexele sale au trecut în domeniul public al municipalityții.

În cauză a fost audiat și CCCCC. (20.02.2015) de la Biroul de Carte Funciară care a declarat că terenul concesionat lui G. face parte din domeniul privat al Orșovei conform CHL nr. x/2013.

La cadastru nu s-au operat însă modificările cerute de lege și în baza sentinței susmenționate pentru că nu s-a operat cadastrarea cu număr a terenurilor și intabularea respectiv.

Divergența administrativă și-a găsit rezolvarea prin emiterea adreselor de către Primărie către Cartea funciară pentru a permite intabularea prevăzută de lege.

În acest context, procurorul a apreciat că această situație era de natură să-l determine pe F. să facă demersuri de înlăturare a lui MMMMM. care nu era sigur că G. ar fi avut această inițiativă.

De altfel, MMMMM. a mai declarat că nu avea cunoștință de sentința civilă a Judecătorei Orșova. Pe de altă parte, colegii de partid nu i-au spus că la momentul votului de la mapa ce însoțea proiectul de hotărâre să fi lipsit documente cerute de lege pentru votarea legală a hotărârii.

Probele invocate de procuror în susținerea acuzației au fost convorbirile interceptate de SRI și excluse din probatoriu încă din camera preliminară și datele de trafic despre care amintește generic fără o relaționare cu vreo persoană, vreun aspect al faptei cercetate, vreo perioadă sau conexiune cu alte probe din dosar.

Cu excepția declarațiilor unora dintre martori, reținute secvențial în rechizitoriu, a înscrisurilor aflate în cele 37 de volume ale dosarului nr. x/2013, rechizitoriul s-a rezumat doar la mijloacele de probă considerate relevante pentru apărare.

Prin suspexții, presupuneri, afirmații, speculații s-a constituit descrierea faptei:

- " ... s-au derulat demersurile inițiate de H. în vedere obținerii celui de-al treilea folos solicitat de G. - concesiunea terenului ";

- "acest folos i-a fost asigurat ... prin intermediul lui F. ";
- "- în prealabilF. a efectuat mai multe demersuri ";
- pentru F. "era necesară înlăturarea lui LLLLLL. ... cu o persoană obidentă lui" (PPPPP.);
- F. a făcut demersuri ca înainte de ședință să înceteze mandatului de consilier local a lui MMMMM.;
- "la 9.04.2013 F. a discutat cu G. să analizeze terenurile vizate de G.";
- "la 19.04.2013" convorbiri G. care în prezența lui H. îi spune lui F. că l-a uitat ("în sensul că nu au demarat demersurile în vederea concesiunii") ... și stabilesc să se vadă duminică să ia seara masa împreună;
- F. controla 11 din 17 consilieri în funcție și a făcut demersuri să îi înceteze mandatul lui MMMMM.;
- SSSSS., TTTTT., PPPP., persoane obidente lui F. au sesizat Primăria cu privire la conflictul de interese al lui MMMMM.;
- 22.04.2014 se invocă o discuție telefonică a lui F. din care rezultă că acesta era implicat în procedura ce-l viza pe MMMMM. (conflictul de interese s-a dovedit inclusiv în instanță);
- 25.04.2013 întâlnește la masa oferită de F. la domiciliul lui cu participarea lui H., G., OOOOO., WWWWW. și
- 26.04.2013 discuția dintre H. și F. despre cum au petrecut cu o seară înainte;
- date de trafic telefonic - final luna martie - aprilie care atestă legătura dintre G., H., F.;
- datorită demersurilor F., MMMMM. nu mai era consilier, s-a votat hotărârea de concesiune;
- 30.04.2013 YYYYY. îl sună pe F. în legătură cu niște acte normative;
- SSSSS. i-a adus la cunoștință ce s-a discutat în ședință telefonică;
- F. era deosebit de interesat de cum s-a votat în Consiliu și în mod special concesiunea pentru G.;
- folosul obținut de F. a fost unul necuvenit și rezultă cu evidență;
- nu s-a respectat procedura legală pentru că terenurile erau intabulate ca proprietate a statului român și concedentul nu a făcut o evaluare proprie .

În final s-a consemnat în rechizitoriu că:

"fapta inculpatului F. descrisă mai sus, care, în calitate de președinte al organizației municipale Orșova - PP, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru G. a unui folos necuvenit (constând în

concesionarea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000".

Abordarea teoretică a incriminării acestei fapte presupune existența unei situații premisă de preexistență a partidului în cadrul căruia subiectul activ îndeplinește o funcție de partid.

Fapta nu privește valori materiale ci vizează relațiile referitoare la corectitudinea, onestitatea persoanelor care îndeplinesc o funcție de conducere într-un partid, folosirea influenței/autorității pe care le au și nu în ultimul rând prestigiul, credibilitatea de care trebuie să se bucure partidele, sindicatele etc.

Subiectul activ calificat acționează nemijlocit cu intenție directă de a obține pentru sine sau pentru altul bani sau alte foloase necuvenite folosindu-se de funcția sa de conducere la nivelul unui partid, sindicat etc.

Evident, subiectul pasiv este partidul, sindicatul etc - unde subiectul activ deține funcția de conducere și care prin activitatea sa infracțională aduce atingere credibilității, autorității, entității politice sindicale lezate de efectele acesteia.

Elementul material al laturii obiective constă în fapta subiectului activ care-și folosește influența sau autoritatea cu scopul de a obține pentru sine un folos necuvenit.

În înțelesul legii autorul infracțiunii are aptitudinea, capacitatea de a avea trecere, de a determina pe cineva să-și schimbe atitudinea, concepția, hotărârea, decizia datorită funcției pe care o are.

În același scop autorul prin prestigiul, considerația de care se bucură se impune în fața celui asupra căruia acționează persoana cu funcție de conducere pentru a obține folosul necuvenit.

Elementul material constă într-o acțiune, exclusiv comisivă a persoanei investită cu o funcție de conducere într-un partid, sindicat etc a cărei influență și autoritate derivă din însăși funcția exercitată și nu din calitățile individuale.

Urmarea imediată, socialmente periculoasă apare în raport de relațiile sociale ale obiectului juridic special protejat de legea penală, care implică și prezența legăturii cauzale de determinare între ea și elementul material al laturii obiective.

Infracțiunea se consumă în momentul în care este realizat elementul material al laturii obiective, când a apărut urmarea socialmente periculoasă.

În speță, autorul infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 este considerat F., lider local de partid care, s-a afirmat în rechizitoriu, își folosește această autoritate să influențeze consilierii locali ai Orșovei să aprobe o hotărâre de concesionare a unui teren pentru o extindere de construcție solicitată de doctorul G.. Deci, operează teza acțiunii infracționale de obținere unui folos pentru altul. În acest sens, cum și practica judiciară a statuat trebuie să se dovedească înțelegerea existentă dintre inculpat și cel pentru care își folosește autoritatea sau influența.

În rechizitoriu s-a afirmat categoric că H. i-a cerut lui F. să-și utilizeze influența la nivelul Consiliului local pentru scopul deja menționat.

Nu a existat însă, nicio probă care să ateste că între cei doi a existat o discuție, o înțelegere cândva cu privire la acțiunile care să le întreprindă F. în folosul tatălui inspectorului șef G..

DDDDDDDD. procurorul a afirmat doar că H. a derulat demersurile inițiate pentru concesiunea terenului ca folos pentru G. și că acest folos i-a fost asigurat prin intermediul lui F..

Procurorul nu a vorbit și nu a dovedit că între F. și F. ar fi existat vreo discuție, vreo solicitare sau înțelegere între cei doi pentru ca F. să-și utilizeze influența și să se asigure de votul favorabil al consilierilor locali.

Nu a rezultat din nicio probă (depoziții de martori, înscrisuri etc.) că G. ar fi apelat la F. să-i folosească autoritatea pentru a determina pe consilieri locali din Orșova să-și dea votul pentru concesiunea a două fâșii de teren pentru lucrări de consolidare a unei construcții aparținând medicului veterinar G..

Procurorul s-a folosit de niște mijloace de probă, (a nu se confunda cu probele), - convorbiri telefonice interceptate de SRI (excluse la 28.11.2014 din probatoriu) pe care le invocă ca adevăruri absolute și cărora, în pofida evidenței le dă alt sens, decât cel care cu claritate îl emană din replicile unui dialog.

A fost vorba de discuția din 9.04.2013 în care G. se plânge că "s-a săturat să care apa cu găleata" și când F., administratorul SC "WW." S.A. - operator de servicii apă, canal, salubritate, întreținere, spații verzi, îi promite că o să vină cu oamenii să vadă despre ce este vorba.

Zece zile mai târziu, în București, G. îi reproșează lui F., de față fiind și H. (19.04.2013) că "l-a uitat". Acestei replici, procurorul îi dă o cu totul altă conotație și anume că F. nu a venit să vizioneze terenul cerut pentru concesiune.

Nicio probă nu a venit să confirme cele relatate în rechizitoriul din perspectiva reținută de procuror. Nu a existat anterior acestor date 9 și 19.04.2013 vreo discuție dintre G. și F. despre terenul în discuție în suprafață totală de 242 mp; dacă ar fi existat, ar fi fost invocată în actul de acuzare.

Pe de altă parte, nu rezultă dacă F. fusese încunostințat că G. depusese cererea pentru concesiunea terenului și ce relevanță ar fi avut în cazul folosirii influenței sale de lider de partid, să vizioneze în teren suprafața în discuție, pentru care exista o documentație, singura în măsură să concure la obținerea concesiunii.

Procurorul a precizat că în data de 25.04.2013, H., G., OOOO. (primarul municipiului Orșova), WWWWW. (ofițer IPJ Mehedinți) au luat masa în domiciliul lui F. și au discutat despre concesiunea terenului către doctorul G., discuții confirmate, astfel cum s-a reținut în rechizitoriul, de o discuție din 25.04.2013 dintre H. și F..

Afirmația procurorului nu a fost susținută nici măcar de mijloace de probă invocate în loc de probe, respectiv de o replică selectată de acesta dintr-o conversație telefonică a lui H. la 25.04.2016.

Convorbirea telefonică interceptată în baza Legii nr. 51/1991 din 26.04.2013 din care sunt selectate de procuror câteva replici, (excluse la 28.11.2013 din probatoriu) nu a confirmat nimic, ci doar redă niște comentarii despre starea bahică și urmarea acesteia a unuia dintre comeseții din 25.04.2013.

În depozițiile date de cei prezenți, inclusiv la Parchet și în instanță nu a reieșit că s-ar fi discutat despre concesiunea lui G., ci despre o vizită a primarului Orșovei în Serbia.

Deci, din această perspectivă, din lipsa unei solicitări, a unei înțelegeri a lui F. cu G., ori cu H., așa cum a reținut procurorul în acest dosar, dar cu privire la un alt inculpat, a fost greu de crezut că din senin, F. ar fi avut revelația sau vreun interes să-și fi utilizat influența să obțină G. concesiunea pentru că autorul acestei infracțiuni trebuie să acționeze cu un scop, să fie justificat, mai ales că folosul ar fi convenit altcuiva.

În rechizitoriu, în afara utilizării de mijloace de probă - convorbiri telefonice interceptate, în loc de probe, mai sunt redade fragmente din trei depoziții ale lui LLLLLL., YYYYYY. și MMMMMM., fără a se invoca și alte declarații de martori audiați în cauză, la Parchet.

Declarațiile au fost o oglindă a adversităților politice la nivel local în care fiecare din cei 3 martori focalizează depoziția cu privire la sine, invocându-și situațiile personale despre care cred, că în aspectele lor negative, s-ar datora lui F. (LLLLLL. - pentru îndepărtarea din funcție, MMMMMM. pentru încetarea mandatului de consilier local, YYYYYY. - incisivitatea cu privire la tatăl său - LLLLLL. - secretarul Primăriei, MMMMMMMM. - mama, șeful biroului juridic din Primărie).

Chiar acești martori au declarat că nu au probe că F. ar fi în spatele situațiilor cu care se confruntau fiecare, dar procurorul, le apreciază ca fiind veridice, și le asumă și tranșant, în lipsa unui probatoriu, afirmă că a făcut demersuri și l-a înlăturat pe LLLLLL. și i-au încetat mandatul de consilier lui MMMMMM. pentru conflict de interese.

Nu numai că toate aceste afirmații s-au bazat doar pe depozițiile lui LLLLLL. și MMMMMM., dar aceste alegații nu se coroborează cu nicio altă probă din dosar.

Procurorul, în pofida lipsei unui probatoriu, concludent, pertinent, determinant a apreciat că datorită folosirii influenței lui F. a demersurilor sale, s-a votat favorabil hotărârea de concesiune la 30.904.2013.

Practic, procurorul a redus demersurile lui QQQQQQ. la înlăturarea lui RRRRRR. și a consilierului MMMMMM. care nu sunt probate ca atare; în rechizitoriu nu s-a precizat dacă au fost, care au fost și față de cine dintre consilierii în funcție, F. a făcut demersuri, și-a folosit influența, autoritatea pentru a determina Consiliul local să voteze concesiunea în favoarea lui VVVVV., un folos necuvenit considerat în cauză.

Procurorul s-a rezumat a afirma că F. controla 11 din 17 consilieri în funcție, dar nici nu a precizat și nici nu dovedește cum, în ce modalitate exercita acest control ca să se înțeleagă că avea o autoritate de care se ținea seama în oraș, de către autoritățile locale și influența ce ar fi derivat din funcție era și operațională.

YYYYY., consilier PP. președinte al Comisiei de urbanism din Primărie, a declarat în instanță că a dat aviz favorabil la nivelul Comisiei și el a votat în favoarea concesiunii terenului doctorului G..

El a fost cel care "se consultă cu tata și cu mama, pentru că aveau mai multă experiență ca secretar al Primăriei și șef al compartimentului juridic în Primărie", ori a apelat la F. să-l sfătuiască cum să procedeze în legătură cu cvarii subiecte. Pe de altă parte, l-a informat pe MMMMMM., lider KKKKKK. despre acțiunile dinlăuntrul UUUUU., pentru ca în final să demisioneze, inclusiv din funcția de consilier și ulterior să acționeze în QQQ. condus local de MMMMMM..

Un alt aspect, intens abordat s-a referit la pretinsa audiență în timp real al dezbaterilor prin telefonul unui consilier de către F., ședințele fiind publice, unde inculpatul participa când erau chestiuni importante în spațiul rezervat publicului.

Nicio relevanță acest episod câtă vreme este evidențiat generic fără vreo conexiune cu fapta inculpatului.

De altfel, preocuparea a fost mai prezentă în rechizitoriu pentru reliefarea aspectelor de mediu în care ar fi acționat inculpatul, de configurare a percepției generale a personalității lui F. ca să suplinească lipsa de probatorii care ar fi trebuit să dovedească că acesta și-a folosit influențe ca să determine Consiliul local să dea un vot favorabil pentru o concesiune - folos necuvenit, în condițiile în care nu s-a respectat procedura legală pentru că terenul în discuție era intabulat ca proprietate a statului român, iar pe de altă parte concedentul nu a făcut o evaluare proprie .

Atât la Parchet, cât și în instanță LLLLL., YYYYY., MMMMM. au declarat clar că F. niciodată nu a exercitat vreo presiune, vreo influență în considerarea autorității lui de lider de partid asupra fiecăruia dintre cei trei sau a colegilor lor din Consiliu pentru nicio solicitare, interes pentru el sau altcineva, afirmație valabilă și în ceea ce privește și concesiunea terenului către G..

De asemenea, acești martori au afirmat că H. nici personal, nemijlocit, nici indirect, nu a intervenit să ceară membrilor Consiliului o favoare, să influențeze prin autoritatea lui totul consilierilor, inclusiv cu privire la concesiunea lui G..

În cauză, probele administrate efectiv, în condiții de contradictorialitate, oralitate și publicitate nu confirmă susținerile din actul de sesizare care se sprijină fundamentarea acuzațiilor pe mijloacele de probă - convorbiri interceptate obținute de la SRI și date de trafic, la rândul lor invocate la modul general și fără probe care să le și confirme utilitatea.

Nu s-a probat că F. s-a angajat față de G. (fiul său tatăl) să influențeze Consiliul în votul său, nu s-a probat dacă și cum acesta a abordat și pe cine, în ca împrejurări, condiționat sau nu pe care dintre consilieri, i-a determinat, prim influența și autoritatea lui de lider de partid, să-și schimbe votul și dacă era cazul să și-l schimbe în cazul G..

Este de relevat și faptul că în speță este o situație specială care și ea trebuie luată în seamă și ar fi trebuit să fie dovedită.

Legea spune că liderul de partid, sindicat etc. trebuie să aibe aptitudinea, capacitatea de a avea trecere, de a determina pe cineva să-și schimbe atitudinea, concepția, hotărârea, decizia votul datorită funcției sale.

Or, aceste calități care derivă din funcția exercitată F. ar fi trebuit să le utilizeze față de alți lideri locali ai altor partide. De altfel, în declarația sa MMMMM. chiar afirmă că F. nici n-ar fi putut să vină la el, lider al unui partid de opoziție sau la colegii acestuia să-i determine să voteze cum le-ar fi cerut acesta.

Rechizitoriul pleacă de altfel de la animozitățile existente la nivelul Consiliul local care potrivit declarațiilor martorilor în instanță au dus la suspendarea activității acestuia, tocmai ca urmare a orgoliilor de partid, al plângerilor penale exersate unii împotriva altora, soldate cu soluții de clasare.

În aceste condiții, este greu de crezut că se putea induce voința în mentalul opoziției politice din Consiliu, chiar dacă în acel moment F. se afla de partea cealaltă a baricadei.

Indiferent de gruparea politică pe care o reprezintă, fiecare consilier a subliniat, în considerarea propriilor principii, și de partid, că nimeni, nici F. nu ar fi putut îndrăzni să-l abordeze pentru a-i influența votul în sensul dorit de acesta.

Așa cum s-a arătat votul s-a dat în baza documentelor avizate, inclusiv de YYYYY. la nivelul Comisiei de urbanism, în urma unei proceduri legale respectate și potrivit practicii constante a Consiliului local în materie de vânzări și concesiuni de care de altfel au beneficiat, în aceleași condiții și familia Boțilă și MMMMM..

Dosarul de mapă ce a însoțit proiectul de hotărâre a fost întocmit de MMMMMM., MMMMMMM. și VVVVVVV., raportul de evaluare potrivit adresei Primăriei Onești s-a efectuat de către un expert independent desemnat de Primărie în baza contractului preexistent și care s-a înscris în cotele valorice apreciate ca reale față de valoarea de piață în zonă.

Și nu în ultimul rând prin coroborarea dispozițiilor testimoniale cu înscrisurile de la dosar: Hotărârea de Guvern nr. 963/2002 plus anexe, sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova, Hotărârea

Consiliul local nr. 42/2013 a adreselor emise de Primărie către Biroul de Cadastru pentru rectificările din Cartea funciară, s-a justificat faptul că terenul în suprafață de 242 mp concesionat lui VVVVV. a trecut prin proprietatea domeniului public al statului în cel al municipiului Orșova, și apoi prin hotărârea Consiliului în domeniul privat ceea ce a permis concesionarea lui pentru extindere construcție ce nu necesita în condițiile legii organizarea de licitație.

În considerarea celor mai sus menționate, Curtea a apreciat că acțiunea penală este lipsită de teme și de probe care să justifice existența unei infracțiuni (art. 15 C. proc. pen.).

Și dacă s-ar lua în considerare unele aspecte din trei depoziții testimoniale pe care s-a construit întregul eșafodașaj infracțional cu un fundament edificat pe mijloace de probe instrumentate de SRI și transmise Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA la cerere potrivit actelor de la dosar și tot nu s-ar putea trece motivat, în condițiile legii, de prevederile art. 4 alin. (2) C. proc. pen. unde se statuează "că orice îndoială în formarea convingerii judecătorilor se interpretează în favoarea inculpatului".

Așa fiind, în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., Curtea l-a achitat pe inculpatul F. pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 descrisă în Capitolul I - f. x R.

2. În Capitolul VI al rechizitoriului s-a susținut că inculpatul F. a săvârșit alte două infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, respectiv și-a folosit influența de lider de partid pentru a obține pentru societatea SC "WW." S.A. al cărei administrator este un folos necuvenit și pentru a obține pentru S.C. ZZZZZ. S.R.L. administrată de AAAAAA. de asemenea un folos necuvenit prin influențarea votului membrilor Consiliului local al municipiului Orșova în sensul vânzării, fără licitație, acestora terenul de 2056 mp și respectiv 403 mp.

1. În susținerea acestor acuzații, în rechizitoriu s-au redat parțial declarațiile martorilor BBBBBB., YYYYY., MMMMM., U., CCCCC. și se transcriu fragmente din convorbiri telefonice interceptate de SRI în baza Legii nr. 51/1991 excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară, măsură confirmată prin încheierea nr. 339/16.03.2015 a Î.C.C.J., secția penală.

Potrivit dispozițiilor art. 327 și urm. C. proc. pen. instanța a fost sesizată prin rechizitoriu când există probe necesare și leal administrate cu privire la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală.

În speță, F. este subiectul activ, calificat (lider de partid) care cu intenție directă, pentru atingerea unui scop ce constă într-un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul (SC "WW." SA) acționează folosindu-și influența asupra consilierilor locali ai municipiului Orșova pentru a le determina votul în sensul vânzării, în iunie 2013, a terenului de 2046 mp concesionat în anul 2002 în favoarea societății al cărei administrator este.

În afara determinării membrilor Consiliului local al municipiului Orșova, în rechizitoriu se mai arată că vânzarea acestui teren s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale referitoare la vânzarea bunurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale și la un preț subevaluat față de valoarea reală a terenului.

Terenul a fost concesionat acestei societăți în 2002 în vederea realizării obiectului de activitate - comercializarea de material floricol pentru întreținerea spațiilor verzi ale orașului de către Consiliul local al Orșovei care avea la acel moment altă majoritate decât cea din 2013.

S-a susținut în rechizitoriu că SC "WW." S.A. a construit o pensiune turistică cu încălcarea contractului de concesiune.

Pe de altă parte, dintr-un extras de carte funciară din x/2012 a rezultat că terenul are intabularea în cartea funciară a Orșovei ca proprietate a statului român.

În iunie 2013, SC "WW." S.A. a solicitat vânzarea fără licitație a acestui teren și Consiliul local a aprobat prin HCL nr. 54/7.06.2013.

Potrivit rechizitoriului, art. 123 alin. (3) Legea nr. 215/2001 vânzarea, concesiunea și închirierea se fac prin licitație publică, cu derogare doar în situația în care se hotărăște vânzarea unui teren aflat în proprietatea privată a UAT pe care este ridicată o construcție, beneficiind de un drept de preemțiune la cumpărarea terenului aferent, constructorii de bună-credință, în condițiile legii.

Procurorul a susținut în rechizitoriu că SC "WW." S.A. nu era un constructor de bună-credință, câtă vreme a ridicat construcția pe terenul concesiionat pentru altă activitate decât cea turistică, astfel că vânzarea trebuia făcută prin licitație.

S-a mai invocat că, în condițiile în care nu s-a stabilit regimul juridic al terenului și nu a operat intabularea în cartea funciară, Consiliul local nu putea face acte de dispoziție, fără o acțiune de rectificarea de carte funciară în temeiul art. 1 din Legea nr. 7/1996.

Cu privire la acest aspect, martorul CCCCC., conducător al Biroului de cadastru și publicitate imobiliară a declarat și la Parchet și în instanță că Primăria Orșova a formulat o cerere de intabulare pe numele ei în temeiul H.G. nr. 98/2005 și de adevărurile nr. 6885 și nr. 6897/2013 emise de Primărie, terenul a fost înscris ca proprietate a municipiului Orșova în cartea funciară și la 21.06.2013 a operat înscrierea terenului ca prioritate a SC "WW." SA.

Un alt motiv de nelegalitate invocat în rechizitoriu a fost prețul stabilit prin raportul de evaluare aprobat de Consiliul local de 14.320 euro sub valoarea reală apreciată de specialiștii DNA printr-un raport de constatare la suma de 20.056 euro.

Hotărârea de aprobare a vânzării a fost urmată de încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. x/19.06.2013 și de plata prețului pe baza de factură de către SC "WW." S.A..

S-a mai menționat în rechizitoriu că SC "WW." S.A. din 2006 operează servicii publice de salubritate, apă, canalizare și întreținere spații verzi în municipiul Orșova beneficiind, ca prestator de servicii, de jumătate din bugetul local al orașului.

Singurele fraze care se referă la infracțiunea pentru care este trimis în judecată inculpatul privind SC "WW." S.A. a evidențiat că:

"F. în calitate sa de președinte al organizației Orșova a PP., exercită o influență directă asupra majorității consilierilor locali, influență care îi permitea ca, prin hotărârile luate de autoritatea publică locală, să-și atingă propriile interese ori pe cele ale persoanelor aflate în anturajul său" .

"Modalitatea în care F. controlează procesul de luare a deciziilor în cadrul Consiliului local Orșova este confirmată de declarațiile date în cauză:

- YYYYY, MMMM., U." .

Referitor la faptul că SC "WW." S.A. nu ar fi avut drept de preemțiune la vânzarea terenului de 2046 mp ce i se concesiionase în 2002 pentru 49 de ani pentru că nu a fost constructor de bună-credință prin edificarea clădirii unei pensiuni pe acest teren s-a completat probatoriul cu mai multe înscrisuri care prezintă avizele și autorizațiile prevăzute de lege:

- certificatul de urbanism nr. x/7.06.2010;
- certificatul de urbanism nr. x/28.06.2011;
- autorizația de construire nr. x/24.01.2012.

Toate aceste documente au fost obținute anterior realizării majorității UUUUU. în Consiliul local al municipiului Orșova, astfel că la momentul formulării cererii de vânzare către această firmă terenul în discuție, fără licitație, s-a făcut în condițiile legii nr. 215/2001.

Probatoriile nu au fost contestate de procuror, iar existența lor pune sub semnul îndoielii afirmația că SC "WW." S.A. ar fi fost de rea-credință și îndoială îi profită.

Martorul CCCCCC. și la Parchet și în instanță, conducător al Biroului de cadastru a recunoscut că terenurile care apar în evidența cadastrală ca aparținând statului român - domeniului său public, de fapt ele aparțin domeniului public al municipiului Orșova urmare a H.G. nr. 963/2002 cu anexele care cuprind terenurile între care se regăsesc și cele concesionate lui G. sau vândute lui SC "WW." S.A. și S.C. ZZZZZ. S.R.L. s-a operat o rectificare a Cărții funciare cu nr. x iar sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova a statuat în temeiul legii și regimul juridic al acestor terenuri.

Disfuncționalitatea din relațiile instituționale dintre Primărie și Biroul de cadastru și publicitate imobiliară Orșova se datorează unor incidente administrative pentru care există o soluție temporară prin anexarea la Hotărârea de Guvern nr. 963/2002 a unei adrese emise de Primărie care atestă la înscrierea în cadastru că imobilul aparține domeniului public al municipiului.

În rechizitoriu se invocă prevederile art. 123 din Legea nr. 215/2001 care, printre altele, statuează că "prețul de vânzare se stabilește în baza unui raport de evaluare aprobat de Consiliul local".

Martora BBBBBB. și YYYYY. nu amintesc nimic de vânzarea terenului concesionat în 2002 lui SC "WW." S.A. și nici cu privire la prețul stabilit de expert în raportul de evaluare și aprobat de Consiliul local.

În ce-l privește de martorul U. acesta în fragmentul depoziției sale de la Parchet redat în rechizitoriu afirmă doar că în baza dispoziției scrise a primarului OOOOO. coordonează activitatea de administrare a domeniului public și privat al municipiului colaborând în baza contractelor încheiate inclusiv cu administratorul SC "WW." SA .

Martorul MMMMM. a afirmat în depoziția sa, ca președinte al Comisiei buget-finanțe, juridic de la momentul discutării cererii SC "WW." S.A. a sesizat că prețul era de 7 euro/mp în raportul de evaluare, în timp ce el aprecia că prețul real era de 50 euro/mp.

Întrucât colegii nu i-au împărtășit punctele de vedere inclusiv cu privire la regimul juridic al terenului și discutarea cererii într-o ședință ordinară și nu extraordinară, MMMMM. a părăsit ședința.

Martorul a afirmat că F. îi supraveghează pe consilierii din grupul UUUUU. de atunci, de 11 consilieri și cererea lui (SC "WW." SA) a fost votată de 12 consilieri, în condițiile în care a mai convins un consilier să voteze favorabil și s-a realizat votul a 2/3 din consilierii în funcție.

Deși a fost audiat inculpatul F., în rechizitoriu nu se amintește de declarațiile acestuia, de probatoriile în apărare care s-au solicitat.

În instanță s-au audiat ca martori toți consilierii locali ai municipiului Orșova asupra cărora procurorul afirmă că F. și-a exercitat influența pentru a obține cu încălcarea legii un folos necuvenit pentru SC "WW." S.A., și anume U., TTTTTT., SSSSS., UUUUUU., XXXXXX., ZZZZZZ., AAAAAA., TTTTT., YYYYY., DDDDDDD., PPPPPPP. etc.

Dintre martorii audiați, ZZZZZZ. (QQQ.) a apreciat că prețul de 7 euro/mp era corect, față de 2 euro/mp al unui teren situat la 100 m de o cale ferată, AAAAAA. (QQQ.) nu a discutat nimic cu YYYYY. și cu atât de o eventuală subevaluare a terenului, era GGGGGGG. la data votului 7.06.2013 nu a fost prezent ca să fie discutat ceva cu YYYYY. și cu atât mai puțin să voteze.

Contrar depoziției lui YYYYY. care se sfătuia cu părinții LLLLL. și MMMMMM. pe de o parte, cu F. pe de altă parte, ce să facă și cum să facă în activitatea lui de consilier, colaborând și cu MMMMM., martorii consilieri prezenți la votul din 7.06.2013 au declarat că au fost îndeplinite toate condițiile, s-au parcurs toate procedurile și nu au fost influențați sau puși sub presiune de a vota într-un anume fel, favorabil SC "WW." S.A. de nimeni și nici de F. - DDDDDDD. (KKKKKK.), XXXXXX. (QQQ.), SSSSS. (LLLLL.), TTTTT. (PP. etc.

Întreaga descriere a faptei se rezumă la câteva fraze dintre care doar două vizează infracțiunea dedusă judecății. Restul au menirea de a face cunoscut ambientul politic local prin specularea și valorificarea disputelor politice translate în declarațiile martorilor oponenți, selectați dintre martori și folosiți ca probe.

Din pleiada de martori audiați la Parchet și în instanță nu a reieșit că F. ar fi folosit influența de lider de partid și imprimă altor lideri de partid - consilieri locali, interesele sale sau ale altora.

Nu s-a făcut nicio dovadă că F. avea trecere față de consilieri și prin autoritatea lui era în măsură să le schimbe decizia, hotărârea, părerea, votul.

Deși se înșiruează că ar fi influențat și activitatea funcționarului de primărie, mai curând F. este îngrijorător de modul în care au existat "scăpări" în instrumentarea de acte administrative și se dovedește preocupat să se îndrepte erori materiale în timp util și conform legii.

În opinia Curții, nu este suficient să afirmi că inculpatul face demersuri sau își exercită influența și să se concluzioneze că doar rezumându-se la aceste constatări s-a făcut și dovada că inculpatul a săvârșit fapta și cu vinovăție.

Nicio probă, inclusiv cele selectate de procuror și acelea secvențiale, nu descriu dacă și cum și pe cine a influențat F. dintre consilieri ca să voteze cum i-a cerut, când, și în ce împrejurări.

Influența, autoritatea vin din funcția deținută și nu din calitățile personale și atunci cât de reale puteau fi acestea în fața unor lideri ai altor partide, care mai erau și în opoziție și consilieri locali în timp ce autoritatea lui F. se rezuma, doar la cea de lider de partid, eventual, față de colegii UUUUU., dintre care au declarat că votau nu după interese de partid, ci în cunoștință de cauză, pentru binele urbei orșovene.

Curta a apreciat că nu sunt întrunite cumulativ elementele laturii obiective ale infracțiunii, că nu e dovedită legătura de cauzalitate și nici nu s-a probat urmarea socialmente periculoasă a presupusei acțiuni care la rândul ei nu este susținută prin probatorii că s-au exercitat influențe, s-au schimbat decizii și votul vreunui consilier pentru ca F. să beneficieze vreun folos sau prin el altul.

Aspectele relevate de martorii YYYYY., care naviga între două grupări politice, de MMMMM. care a declarat că îl dușmănește pe F. și despre care proprii colegi de partid (KKKKKK.) și ceilalți consilieri l-au descris în termeni mai degrabă negativi, nu sunt în măsură să răstoarne prezumția de nevinovăție.

Orice nesiguranță devine relevantă în raport de eventuale informații îndoielnice sau insuficient de convingătoare care umbresc proiecția unei realități obiective.

O certitudine nu poate fi echivalentă cu o probabilitate, dar îndoiala se poate subroga unei probe pozitive de nevinovăție.

Așa fiind, Curtea în considerarea celor reținute și amplu argumentate în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. a dispus achitarea inculpatului F. pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (Capitolul VI - f. x R).

3. Inculpatul F. a fost trimis în judecată și pentru fapta săvârșită în calitate sa de președinte al organizației municipale Orșova a PP., folosindu-și influența și autoritatea în scopul obținerii pentru ZZZZZ. S.R.L. a unui folos necuvenit constând în aprobarea vânzării către aceasta cu încălcarea cadrului legal a unei suprafețe de teren, infracțiune prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Din rechizitoriu, Curtea a reținut că S.C. ZZZZZ. S.R.L. este administrată de AAAAAA. și în 15.02.2010 a primit în concesiune de la Consiliul local Orșova un teren de 246 mp în schimbul unei redevențe de 2028,44 euro, situat pe malul golfului Cernei, zona Gării.

Pe acest teren S.C. ZZZZZ. S.R.L. a construit două imobile - pensiunea EEEEE. și potrivit susținerilor din actul de sesizare s-a depășit suprafața concesionată.

În 23.02.2013, Consiliul local a concesionat societății ZZZZZ. S.R.L., fără licitație publică, un teren de 157 mp alăturat terenului pe care s-au edificat celor două construcții (304,48 mp și 61,73 mp), pentru redevență de 3300 euro anual.

În urma modificării, în 15.03.2013, a contractului de concesiune din 15.02.2010, s-au însumat suprafețele din cele două concesionări într-o suprafață unică de 403 mp cu o redevență de 5005,16 euro.

Această suprafață de teren a fost intabulată ca proprietate a domeniului public al municipiului Orșova, la 5.08.2013, deși nu exista un act translativ de proprietate din domeniul public al statului român.

Procurorul susține că F. a luat cu împrumut o sumă de bani de la AAAAAA., administratorul societății S.C. ZZZZZ. S.R.L. pentru derularea activității curente a societăților sale.

S-a afirmat totodată în rechizitoriu că la 30.01.2013 ZZZZZ. S.R.L. a solicitat Consiliului local Orșova să-i aprobe vânzarea terenului concesionat de 15.03.2013.

Potrivit actului de sesizare "F. și-a folosit influența și autoritatea asupra consilierilor locali și a funcționarilor publici din cadrul autorităților publice locale ale municipiului Orșova pentru a-i determina să întocmească documentația necesară și să se aprobe vânzarea către ZZZZZ. S.R.L., fără respectarea cadrului legal incident."

Procurorul a precizat că în acest mod F. a înțeles să-și achite datoria, iar AAAAAA. a renunțat la creanța pe care o avea împotriva inculpatului.

AAAAAA., la 30.10.2013 a solicitat pentru S.C. ZZZZZ. S.R.L. Consiliului local Orșova să-i aprobe vânzarea terenului concesionat.

Prin HCL nr. 111/28.11.2013 s-a aprobat vânzarea fără licitație, în temeiul art. 123 din Legea nr. 215/2001, a terenului în favoarea concesionarului S.C. ZZZZZ. S.R.L..

S-a susținut însă că S.C. ZZZZZ. S.R.L. era constructor de bună-credință și astfel nu-i erau aplicabile prevederile art. 123 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, respectiv vânzare fără licitație. Contrar a ceea ce s-a reținut în raportul de evaluare aprobat de Consiliul local - construcții pe o suprafață de 364 mp amplasate pe ambele suprafețe de teren, în anexele HCL nr. 111/28.11.2013 se prevede că cele două construcții sunt amplasate pe unul din cele două terenuri și au o suprafață la sol de 191 mp.

În raportul de constatare efectuat de Parchet în cauză, anterior obținerii concesiunii terenului de 157 mp în 28.02.2013, S.C. ZZZZZ. S.R.L. a construit ilegal pe domeniul public.

Prețul vânzării de 12.100 euro s-a socotit de procuror ca fiind o valoare apropiată de cea de 12.928 euro stabilită de specialiștii DNA.

De asemenea, s-a apreciat că tranzacția a fost profitabilă pentru S.C. ZZZZZ. S.R.L. întrucât pe de o parte prețul era echivalentul valorii redevenței ce urma să o plătească, iar pe de altă parte datoria ce ar fi trebuit s-o primească era și ea în jurul aceleiași sume ca preț al vânzării. În schimb, s-a considerat în actul de sesizare că pentru vânzător încheierea tranzacției i-a corespuns o scădere corelativă a veniturilor ce ar fi urmat să le primească la bugetul local - 5005,16 RON redevență anuală.

Procurorul a considerat că starea de fapt se evidențiază prin convorbirile telefonice interceptate semnificativ și prin declarațiile luate în cauză .

Convorbirile din 28.10.2013, 30.10.2013, 7 și 12.11.2013 au fost interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele lui H. și F. cu privire la care judecătorul de cameră le-a exclus din probatoriu și care nu reprezintă probe în înțelesul art. 97 C. proc. pen. ci mijloace de probă care nu pot constitui prin ele însele situația de fapt de sine-stătătoare.

S-a remarcat că prin această tranzacție pentru care și-a folosit influența de lider de partid F. a urmărit plata datoriei către AAAAAA. și bani la bugetul local pentru a se face plata pentru serviciile prestate de S.C. WW. S.A. pentru municipalitate.

Din cele două declarații a rezultat că U. a depus la registratura Primăriei raportul de evaluare al terenului ce urma să-l cumpere AAAAAA. transmis prin F. și AAAAAA.. În toamna lui 2013 printr-un apel telefonic, F. i-a cerut cu împrumut 10.000 euro fără să-i dea amănunte, dar n-a trecut pe la pensiuine pe la AAAAAA. să-i ia, iar peste două zile, s-au văzut la pensiuine și i-a spus că nu mai are nevoie. A mai precizat că F. nu i-a mai cerut vreo altă sumă de bani.

S-a apreciat că AAAAAA. a convenit cu F. asupra negării împrumutului de 10.000 euro și a recunoscut acest lucru conștient că acea convorbire ar fi putut fi interceptată.

În rechizitoriu s-a concluzionat că:

- nu s-a procedat conform procedurii legale - vânzare prin licitație - art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001;

- inițial terenul intabulat ca proprietate a domeniului public al statului român și intabulat ulterior ca teren proprietatea domeniului public al Orșovei, fără vreun act translativ de proprietate;

- Consiliul local nu putea face acte de dispoziție până la clarificarea situației juridice a terenurilor;

- raportul de evaluare a stabilit un preț de vânzare inferior celui real, cum s-a stabilit prin raportul de constatare al specialiștilor DNA.

În rechizitoriul procurorului nu a făcut nicio trimitere la declarațiile date de inculpatul F., la eventualele probatorii solicitate în apărare, iar în concluziile orale și scrise cu ocazia dezbaterilor face referire la probatoriile administrate la urmărirea penală fără vreo analiză, argumentație juridică a întregului ansamblu probator care include și probele administrate pe parcursul cercetării judecătorești.

Și în această cauză prin rechizitoriul acuzațiile trebuie să se sprijine pe probe care au menirea să dovedească că fapta există, s-a comis cu vinovăție, cu intenție directă, cu scopul prevăzut de lege - obținerea unui folos necuvenit pentru sine sau altul iar inculpatul este cel care a săvârșit fapta.

Fiind vorba de exercitarea unei influențe ori autorități de lider de partid, se presupune că este vorba de un subiect activ calificat care își trage aceste atribuții din exercitarea funcției și nu datorită unor calități personale.

Organul judiciar trebuie să dovedească cum a influențat, în speță, consilierii locali al Orșovei, în ce modalitate a schimbat votul, decizia, hotărârea membrilor Consiliului, în ce măsură a avut trecere și față de cine dintre aceștia ca să obțină ceea ce și-a propus.

Nu este suficient să afirmi că inculpatul a luat împrumut de la AAAAAA. și să nu se fundamenteze această afirmație pe probe care să clarifice când a avut loc această înțelegere, dacă a avut, s-a remis sau nu suma solicitată ca împrumut, în ce condiții s-a acordat etc.

Martorul AAAAAA. încă de la Parchet în depoziția dată și ulterior și în instanță vorbește despre solicitarea unui împrumut de către F. care însă s-a rezumat doar la o convorbire telefonică care nu a mai fost urmată de nimic, ci doar a luat act că nu mai era de actualitate cererea inculpatului.

Recunoașterea acestui dialog procurorul îi dă o conotație determinată fără ca aceasta să se mai sprijine pe vreo probă care să-i valorifice mai mult semnificația.

Chiar și din această perspectivă, ideea renunțării la o creanță (AAAAAA.) și datoria de plătit a lui F. față de AAAAAA. reprezintă o ipoteză care nu are suport probator și nici chiar mijloacele de probă nu se pot substitui unei situații care se speculează încă de la audierea lui AAAAAA. din 24.04.2014 în faza de urmărire penală.

Rechizitoriul nu a reținut nimic legat de ceea ce presupune acțiunea inculpatului îndreptată asupra membrilor consiliului local, nu se indică nicio probă care să susțină că prin intervenția lui F. unii sau toți consilierii prezenți în 28.11.2013 au înțeles să încalce legea și să aprobe cererea formulată de S.C. ZZZZZ. S.R.L. de vânzare fără licitație, să dispună de acest teren cesionat în 2004 cu modificări în 2010 și acte adiționale intermediare (2006), deși statutul lui era neclar din punct de vedere juridic, să accepte un preț subevaluat printr-un suport de evaluare pe care U. l-a depus la registratura Primăriei să fie înregistrat după ce îi fusese remis de F..

Mulți dintre consilierii locali erau ei înșiși lideri locali de partid, din probe administrate în dosar - declarația martorului MMMMM. rezultă că influența autoritatea lui F. opera eventual asupra celor care îi erau colegi de partid și poate de coaliție.

Or, realitatea pare să fi fost alta, după cum a rezultat din depozițiile martorilor

- YYYYY. declară inclusiv în instanță că votul său l-a dat în cazul concesiunilor, întrucât a considerat că sunt îndeplinite condițiile legale și nu par că i-ar fi putut insula șeful de partid;

- EEEEEEE. a declarat că nimeni nu a făcut presiuni asupra sa cum să voteze privind cererea S.C. ZZZZZ. S.R.L., că raportul de evaluare a stabilit un preț corect de 20 E/mp, s-au îndeplinit condițiile și procedurile legale;

- SSSSS. nu a discutat nimic cu F. despre cererea la S.C. ZZZZZ. S.R.L. -i el a fot de acord cu solicitarea firmei cu privire la care mapa cu documente atesta justetea cererii;
- AAAAAA. a votat în favoarea solicitării S.C. ZZZZZ. S.R.L. și nu a fost influențat de nimeni, nici de F. pentru că documentele cuprindeau toate accizele cerute de lege;
- niciodată F. nu i-a cerut să voteze în vreun fel anume lui GGGGGG., care a votat și concesiuni și vânzări de terenuri pentru că aducea venituri la bugetul Primăriei;
- XXXXXX. nu a fost niciodată solicitat de F. să dea votul său, în sensul dorit de acesta și a făcut remarcă potrivit căreia votul Consiliului era, generic vorbind, în favoarea concesiunilor, închirierilor, vânzărilor pentru că ele aduceau venituri la bugetul loca al Orșovei;
- CCCCCC. a votat pentru ca S.C. ZZZZZ. să cumpere terenul concesionat și votul acesteia a fost liber fără influențe sau presiuni, directe sau indirecte;
- DDDDDD., ca și alți consilieri ZZZZZ., AAAAAA. nu l-au solicitat pe F., o persoană influentă sau cu anturaj în administrație și nici nu și-a permis vreodată să-i ceară un vot anume; el a votat pentru vânzarea terenului concesionat după ce a fost trecut în domeniul privat al Orșovei la S.C. ZZZZZ. S.R.L.;
- BBBBBB. a votat pentru vânzarea terenului deja concesionat lui S.C. ZZZZZ. pentru că erau îndeplinite condițiile și "se plătea un preț destul de mare";
- OOOOOO. a declarat că nimeni nu și-a permis vreodată să încerce să-i influențeze votul, astfel că și cererea lui AAAAAA. a votat-o pentru că erau îndeplinite condițiile legii;
- FFFFFFF. a dat votul său pentru vânzare fără licitație pentru S.C. ZZZZZ. S.R.L. pentru că erau respectate toate normele legale care prevedeau acest lucru;
- YYYYYY. în condițiile unei documentații cu avizele cerute de lege a votat pentru vânzarea terenului lui S.C. ZZZZZ. S.A. fără nicio presiune sau influență;
- TTTTTT. a votat liber pentru vânzarea terenului lui S.C. ZZZZZ. S.R.L.;
- CCCCCC. a declarat că în cartea funciară există două actualizări de informații, terenul este în proprietatea municipiului Orșova, în decembrie 2013 s-a intabulat dreptul de proprietate al S.C. ZZZZZ. S.R.L. dobândit prin cumpărare de la Consiliul Local; nimeni nu a intervenit asupra sa pentru operațiuni în cartea funciară;
- BBBBBB. discuția în Primăria Orșova a afirmat că în 2002 S.C. ZZZZZ. S.R.L. a primit în concesiune un teren și a achiziționat o clădire de la o altă societate de la care a preluat concesiunea terenului și în 2012, 2013 a solicitat cumpărarea terenului concesionat.

În pofida evidenței, procurorul a afirmat că declarațiile martorilor dovedesc acuzațiile aduse inculpatului.

Și cu toate acestea, din declarațiile lui CCCCCC., BBBBBB., etc. rezultă că din punct de vedere juridic la nivelul relației instituționale dintre Primărie și Biroul de cadastru și publicitate imobiliară s-a găsit modalitatea de a da eficiență unei Hotărâri de Guvern din 2002 și a unei hotărâri judecătorești din 2009 pentru a facilita actualitatea în plan imobiliar al Consiliului Local spre beneficiul municipiului Orșova.

Hotărârea nr. 111/28.11.2013 a Consiliului Local a fost confirmată de Prefectul Mehedinți, nimeni nu i-a contestat dispozițiile, iar printre documentele care au stat la baza emiterii acestei hotărâri s-au aflat și Contractul de concesiune nr. x/2004, actul adițional din 14.12.2006, contractul de concesiune nr. x/2010, actul adițional nr. x/2013, contractul de achiziție construcție cu preluare teren în concesiune (martor BBBB.) sunt acte administrative cu privire la care nu face nicio referire în rechizitoriu și care au menirea cel puțin a unei clasificări privind vânzarea fără licitație care a operat, se pare fără vreo influență asupra vreunui vot, ci pentru că erau îndeplinite dispozițiile legale.

Au fost martori care au apreciat mai mult decât corect prețul stabilit de raportul de evaluare afișat de Consiliul Local ("20E/mp este un preț bun"; "votul dat pentru că era un preț mare").

Pe de altă parte, expertiza efectuată de expertul desemnat de instanță JJJJJJ. a stabilit un preț de 12.000 E față de prețul raportului primar 12.100 E, față de care nu diferă cu mult raportul de constatare al specialiștilor DMS de 12.928 E, diferența înscriindu-se în marja de precizie acceptabilă admisă de AMEVDR.

Or, în aceste condiții, când martorii consilieri care au votat HCL 111/28.11.2013 nu au fost influențați în votul lor de F., niciunul nu a fost controlat de acesta pentru a-și impune autoritatea și a determina votul urmărit de el, când problemele de ordin juridic s-au corijat într-o manieră în care concesiunile, vânzările să se facă în limitele legii care există din 2002, susținută și de o hotărâre judecătorească din 2009, când nu s-a dovedit nici un fals necuvenit (teren concesionat cumpărat în condiții de legalitate respectate de constructorul de bună - credință, inexistența unui împrumut care nu implică nici un creditor sau debitor) Curtea apreciază că fapta incriminată prin art. 13 din Legea nr. 78/2000 și reținută în sarcina inculpatului F. nu există.

În cauză lipsește o descriere a faptei, ea este complinită prin mijloace de probă redade în rechizitoriu, prin convorbiri telefonice interceptate și folosite ca naratie a activității infracționale.

În mod selectiv s-au evidențiat doar unele probe, depoziții ale unor martori și acelea din cele apreciate ca rezonanțe deși semnificația lor, în contextul general, este mult mai edificatoare.

Fapta supusă judecării trebuie să se fundamenteze pe o "argumentație juridică a faptelor" certe, decisive, sigure, fără echivoc.

S-a afirmat în doctrină și jurisprudență că regula "in dubio pro reo" este chintesența oricărei îndoieli care operează în favoarea inculpatului.

Așa fiind, pentru considerentele arătate, inculpatul F. a fost achitat pentru o faptă care nu există, în temeiul art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen., rap. la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., privind infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

S-a constatat că inculpatul F. a fost reținut în data de 3.04.2014 și arestat preventiv la data de 4.04.2014 până la data de 16.10.2014, dată de la care s-a aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 s-a aflat în control judiciar până la revocarea definitivă a acestei măsuri la 21.06.2016, potrivit deciziei penale nr. 953/4.07.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

*

* *

VII. 1. La data de 28.07.2014, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată pe inculpatul G., în stare de arest preventiv, pentru infracțiunile de trafic de influență, prevăzute de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea dispozițiilor art. 6

din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen. (faptă descrisă în Capitolul I R) și cumpărarea de influență, prev. de art. 292 alin. (1) C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen. (faptă descrisă în Capitolul I R).

Prin actul de sesizare al instanței s-a reținut că G. s-a folosit de împrejurarea că sora sa, W. deținea funcția de președinte al secției de contencios administrativ și fiscal al Curții de Apel Craiova și a pretins față de H. că își poate exercita influența prin intermediul acesteia, asupra judecătorului investit cu judecarea dosarului nr. x/2012 al acelei instanțe pe care să îl determine să pronunțe o soluție favorabilă lui H., de admitere a contestației formulată de acesta împotriva Raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate (A.N.I.).

S-a susținut în actul de acuzare că G. a pretins lui H. în schimbul exercitării influenței sale, să-i asigure o serie de foloase:

- pentru sine, G. a pretins menținerea (temporară) în funcția de inspector șef al IPJ Mehedinți; în cazul în care ar fi fost numită o altă persoană pe funcție, numirea sa într-o funcție de conducere în cadrul IGPR;

- pentru soția sa, W., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, fost procuror general a acestui Parchet, inculpatul a pretins numirea sa într-o funcție de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau în cadrul D.N.A., urmare tot a intervenției lui H.;

- pentru tatăl său, G., inculpatul a pretins să-i fie concesionate în condiții avantajoase două suprafețe de teren de aproximativ 200 mp, situate în centrul municipiului Orșova.

A. 1. Procurorul a susținut că la rândul său, H. a pretins față de G. că își va folosi influența la nivelul conducerii PP. și ca președinte de consiliu județean și va interveni la mai mulți funcționari publici din Guvern, din conducerea Ministerului Afacerilor Interne, a Poliției Române și a Consiliului Local al Municipiului Orșova, pentru a-i determina pe aceștia să-și exercite atribuțiile de serviciu, astfel încât să se realizeze foloasele solicitate de G..

În cursul lunii martie 2013, H., folosindu-se de autoritatea sa de președinte al Organizației Județene Mehedinți a PP., a demarat demersurile pentru a obține foloasele la care s-a obligat față de G..

Menținerea lui G. în funcția de inspector șef al IPJ Mehedinți și numirea sa la o dată ulterioară într-o funcție de conducere în cadrul I.G.P.R. depindeau de inspectorul general al Poliției Române, EEEEEEEE. care, în baza art. 12 alin. (3) din Legea nr. 28/2002, era abilitat să propună Ministrului Afacerilor Interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și avizul consultativ al Prefectului, numirea inspectorilor șefi și a directorului general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

Tot de inspectorul general EEEEEEEE. depindea și numirea adjuncților directorilor din IGPR, în cazul în care G. ar fi urmat să ocupe funcția de director adjunct al Direcției de Ordine și Siguranță Publică din cadrul IGPR.

H., a afirmat actul de acuzare, a intervenit la EEEEEEEE. prin Secretarul de stat MAI, K., căruia i-a solicitat să întreprindă demersuri în vederea numirii lui G. la IGPR.

Urmare a intervențiilor lui K., la 10.04.2013, secretarul de stat în cadrul MAI, director al Direcției de Ordine și Siguranță Publică, L., i-a comunicat lui G. că va fi numit în funcția de director adjunct al direcției mai sus menționate. G. nu a acceptat funcția oferită și pentru moment a refuzat-o datorită faptului că W. nu fusese numită într-o funcție de conducere la un Parchet din București.

Procurorul a făcut trimitere la unele convorbiri telefonice din aprilie 2013, interceptate pe mandat de siguranță națională (excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară din materialul probator). S-a afirmat în rechizitoriu că H. l-a asigurat pe G. că va găsi rezolvarea pentru soția acestuia.

În contextul demersurilor lui H. și K., VVVVV. a fost asigurat că FFFFFFFF. urma să-i transmită Secretarului de stat L. un mesaj de susținere pentru VVVVV. din partea acestuia și a Prefectului. Aceste demersuri au continuat și în luna iunie 2013.

În susținerea celor arătate, procurorul a redat citate, fragmente cu aspecte considerate relevante în cauză din declarațiile martorilor K. și L..

K., în declarația sa, a arătat că îl cunoaște pe H. din 2001 și pe G. cam din aceeași perioadă, fiindu-i subaltern în perioada cât martorul era șef la IPJ Mehedinți.

În primăvara anului 2013, secretarul de stat L. și-a manifestat intenția de a-l schimba din funcția de șef IPJ Mehedinți pe G., de activitatea căruia nu părea a fi mulțumit. În aceeași perioadă, H. și VVVVV. i-au comunicat că cel din urmă dorea să vină la București pe o funcție corespunzătoare celei deținute la IPJ Mehedinți, când W., în urma aprobării Consiliului Superior al Magistraturii urma să ocupe o funcție în cadrul unui Parchet din București. Discuțiile în acest sens au fost purtate de VVVVV. cu FFFFFFFF. cu ocazia deplasărilor acestuia la domiciliul său din Drobeta Turnu-Severin.

Secretarul de Stat L. i-a propus lui G. o funcție de adjunct al Direcției Ordine Publică din cadrul IGPR pe care acesta a refuzat-o, întrucât soția sa nu mai venea în București, iar G. își dorea în consecință o funcție în Craiova.

La solicitarea lui H., în luna iunie 2013, de a veni cu G. în București și a avea o discuție cu inspectorul General al Poliției Române, K. i-a facilitat această întrevvedere, despre care nu a aflat dacă ea s-a și realizat.

H. a purtat discuții în legătură cu clarificarea situației profesionale a lui G. și cu GGGGGGGG. (șeful cancelariei Primului ministru) și cu K., cărora le-a spus că intenționa să meargă la Chestorul EEEEEEEE. și la Premier (HHHHHHH.), pentru a-i determina să intervină în vederea realizării intereselor lui G..

La 13.06.2013, H. s-a întâlnit cu chestorul de poliție EEEEEEEE., căruia, afirmă procurorul, i-a cerut să-l mențină pe G. în funcția pe care o exercita și ulterior să-l numească director adjunct în cadrul IGPR. Se susține în rechizitoriu că EEEEEEEE. s-a arătat de acord.

Procurorul a mai făcut referire la niște convorbiri dintre H., GGGGGGGG. și SS. (director al DGA - MAI).

Nu a rezultat din actele dosarului, spune procurorul în rechizitoriu, date cu privire la împrejurările deplasării lui EEEEEEEE. în sediul Guvernului în data de 13.06.2013.

Din actul de sesizare a mai rezultat că K. a aflat de la H. că acesta s-a întâlnit cu chestorul EEEEEEEE. la Guvern, astfel încât nu a mai fost nevoie de vizita la Ministerul Afacerilor Interne.

În declarația sa, L. a arătat că, asemeni lui EEEEEEEE., șeful IGPR, era nemulțumit de prestația lui G., întrucât, în condițiile zăpezilor din iarna 2012-2013, șoselele erau înzăpezite, oamenii blocați în mașini, iar poliția rutieră nu închisese drumurile, creându-se probleme care nu și-au găsit o rezolvare corespunzătoare la nivelul conducerii Inspectoratului județean de către G..

În aceste condiții, în primăvara anului 2013, i-a propus telefonic lui G. un post de adjunct al Direcției Ordine Publică din cadrul IGPR. Anterior, L. s-a consultat cu IIIIIIII., consilierul său și cu K., care i-au

spus că G. își dorește să vină la București, în condițiile în care și soția acestuia ar urma să ocupe o funcție de conducere într-un Parchet din Capitală.

Ulterior, VVVVV. a refuzat pentru moment oferta Secretarului de stat, a afirmat că nu este interesat de funcție, câtă vreme copilul acestora era în cursul anului de învățământ, iar soția sa nu reușise să ocupe o funcție în București.

Procurorul a concluzionat că H. a obținut unul din foloasele solicitate de G..

2. G., rezultă din rechizitoriu că i-ar fi cerut, printre altele, lui H., să își folosească influența la nivelul structurilor guvernamentale și să întreprindă demersurile necesare numirii W. într-o funcție de procuror șef secție în cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Potrivit art. 45 din Legea nr. 303/2004, funcțiile de conducere de la nivelul Parchetului/Î.C.C.J., DNA, DIICOT sunt ocupate de persoane propuse de ministrul Justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, spre numire Președintelui României.

Prin rechizitoriu s-a susținut că în data de 8.07.2013, H., aflat la restaurantul JJJJJJJ. din București, împreună cu premierul HHHHHHHH., ar fi discutat de propunerea ce ar fi urmat să o facă ministrul justiției lui W. pentru o funcție de conducere la unul din Parchetele din București.

S-a mai afirmat în actul de acuzare că în cursul aceleiași zile, H. i-ar fi cerut lui KKKKKKKK. (consilier al Primului ministru) să-i transmită lui GGGGGGGG. (șef cancelarie Prim ministru) să-i ducă premierului HHHHHHHH. CV-ul W..

S-a susținut că H. a mai purtat în seara aceleiași zile o discuție cu GGGGGGGG. cu privire la subiectul menționat, iar în zilele de 11 iulie 2013 și 12 august 2013, au mai avut loc discuții între H. și JJJJJ., în cursul cărora cel dintâi i-a reamintit să-l contacteze pe GGGGGGGG., printre altele, cu privire la numirea W. într-o funcție de procuror șef secție DNA.

Din actele dosarului, a arătat procurorul, Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii nu au înaintat administrației prezidențiale vreo propunere privind-o pe W. - adresa nr. x/24.04.2013 a Ministerului Justiției.

3. Procurorul a afirmat în rechizitoriu că H. a inițiat demersuri ca tatăl lui G. să obțină concesionarea în condiții avantajoase a două suprafețe de teren de la Consiliul Local Orșova.

La 30.04.2013, G. a obținut concesiunea pe o durată de 49 de ani a suprafeței totale de 242 mp cu o redevență de 25.062 RON, plătită în 10 ani, în condițiile în care valoarea de piață era de 28.356 RON, iar concesionarea s-a făcut cu încălcarea cadrului legal aplicabil, prețul anual al folosinței acestei suprafețe de teren fiind de 511 RON.

În vederea concesionării acestui teren către G., demersuri prealabile au fost efectuate și de inculpatul F., despre care s-a afirmat că a intervenit la nivelul Consiliului Local Orșova.

Pentru a avea loc concesionarea acestui teren, intabulat în Cartea Funciară a municipiului Orșova ca proprietate a Statului Român, Consiliul Local Orșova trebuia să stabilească mai întâi regimului de proprietate, să emită acte de dispoziție asupra sa cu intabularea lui în Cartea Funciară ca proprietate a municipiului Orșova. În condițiile Legii nr. 7/1996, Consiliul Local Orșova urma să promoveze o acțiune de rectificarea de carte funciară.

S-a afirmat în rechizitoriu că pentru a se obține hotărârea de concesiune a terenului către G., F. a făcut demersuri să înceteze mandatul unui consilier local - MMMM., astfel încât să se realizeze majoritatea calificată de 11 voturi, necesară aprobării hotărârii în discuție.

Potrivit susținerilor din Rechizitoriu, F., din perspectiva funcției sale de președinte al PP. Orșova, controla 11 din 17 consilieri locali în funcție. Pentru a se asigura de majoritatea calificată prevăzută de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 ("hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție") și pentru ca să nu existe impedimente din partea secretarului Primăriei Orșova în verificarea legalității Hotărârii de Consiliu local ce urma să fie dată și pentru ca acesta să nu sesizeze consilierii că terenurile nu puteau face obiectul concesiunii, F. a procedat la înlăturarea lui LLLLL., secretarul Primăriei.

Procurorul a invocat o discuție despre concesiunea terenului din 9.04.2013, dintre F. și G., cu referire la analiza situației terenului vizat.

Anterior depunerii cererii de concesiune la 12.04.2013 a fost întocmit un raport de evaluare cu privire la cele două suprafețe de teren (242 mp), în care s-a stabilit valoarea de 25.062 RON.

La 16.04.2013, G. a depus cererea de a-i fi concesionate cele două suprafețe de teren în suprafață de 242 mp pentru extinderea construcției existente. Acestei cereri nu i-au fost atașate documentele privind dreptul de proprietate asupra imobilului lui G., ci doar raportul de evaluare menționat.

Referitor la înlăturarea lui LLLLL. din funcția de secretar al Primăriei Orșova, s-a afirmat de către procuror că la 10.04.2013, Comisia de disciplină din cadrul Prefecturii Mehedinți a propus primarului municipiului Orșova eliberarea din funcție a acestuia, în baza art. 77 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 188/1999. Primarul OOOO. a emis în consecință Dispoziția nr. 264 din 17.04.2013, dispoziție anulată la 4.11.2013 de către Tribunalul Mehedinți, hotărâre rămasă definitivă la 25.02.2014 cu reîncadrarea în funcția avută a numitului LLLLL..

După eliberarea din funcție a lui LLLLL., atribuțiile au fost preluate de PTTTT., considerată în rechizitoriu o persoană obedientă lui F., beneficiară împreună cu soțul acesteia, QQQQ. a unei concesiuni pentru o suprafață de 280 mp în municipiul Orșova, cu redevență de 10.700 euro, aflată în cercetări prin disjungerea cauzei.

Înlăturarea din funcție a lui LLLLL. a constituit un subiect de discuție în aprilie 2013 dintre F. și viceprimarul municipiului Orșova, U..

S-a mai invocat în rechizitoriu că într-o discuție dintre G. și H., însoțit de F., cel dintâi a afirmat că este nemulțumit că F. "l-a uitat".

În susținerea celor arătate, în actul de sesizare s-au redat câteva aspecte relevante din fragmentele citate din declarația dată de LLLLL..

El a arătat că în funcția de Secretar al orașului Orșova din 1996, avea ca atribuție verificarea legalității tuturor actelor emise și adoptate de primar și de Consiliul Local. Până în 2012, RRRRR. a fost în relații cordiale cu F.. După ce s-au câștigat alegerile locale de către PP., RRRRR. a avut o discuție cu F. cu privire la mai multe terenuri față de care acesta și alte persoane și-ar fi manifestat niște interese personale. Întrucât a apreciat că ceea ce se intenționa legat de anumite terenuri era vădit ilegal, s-a creat o stare conflictuală și din ianuarie 2013 consilierii locali controlați de F. au acționat astfel încât în cele din urmă, prin Hotărârea comisiei de disciplină și decizia primarului, a fost eliberat din funcție pentru incapacitate profesională. În urma anulării dispoziției primarului de către instanță, a fost reintegrat la 1.04.2014 pentru ca a doua zi să se emită o nouă dispoziție privind destituirea acestuia.

În ceea ce privește cel de-al doilea impediment în calea concesiunii terenului către G., s-a urmărit ca înaintea ședinței Consiliului Local din 30.04.2013 să înceteze mandatul consilierului local MMMMM.. În acest sens, PPPPP., la 22.04.2013 a întocmit un referat prin care se arată că MMMMM. ar fi încălcat dispozițiile art. 90 și 92 din Legea nr. 161/2003.

Pe de altă parte, la data de 19.04.2013, consilierii locali SSSSS. și TTTTT., despre care Parchetul a afirmat că erau persoane obediente lui F., au sesizat Primăria Municipiului Orșova cu privire la conflictul de interese în care se afla consilierul local MMMMM..

S-a mai arătat în rechizitoriu că în baza referatului întocmit de PPPPP., ce a exercitat temporar, în lipsa lui LLLLL., funcția de secretar al Municipiului Orșova, s-a sesizat instituția prefectului, chestiune despre care au purtat discuții F. cu U., viceprimarul municipiului Orșova.

Prin Ordinul prefectului din 25.04.2013 s-a încetat de drept mandatul consilierului local MMMMM., Ordin ale cărui efecte s-au suspendat provizoriu de Tribunalul Mehedinți la 11.06.2013.

În sprijinul celor afirmate, s-au redat într-un fragment al declarației lui MMMMM. aspecte considerate de procuror relevante:

MMMMM. arată că a fost de mai multe ori suspendat din calitatea sa de consilier local, fiind o persoană incomodă, invocându-se de fiecare dată, inclusiv de către F., presupuse fapte de incompatibilitate. El s-a opus, de principiu, la cesionarea sau cumpărarea de concesiuni a unor terenuri din Orșova fără a fi întrunite condițiile legale, sens în care a sesizat și instituția Prefectului referitor la o serie de vânzări. MMMMM. afirmă în declarația sa că F. participa, în general, la aproape toate ședințele de consiliu, supraveghind consilierii UUUUU..

F. este patronul SC "WW." S.A. - operator public pentru apă, canal și salubritate, care încasează aproximativ 65-70% din bugetul de impozite și taxe locale.

Potrivit afirmației acestuia, F. a făcut toate demersurile ca MMMMM. să fie suspendat, să existe majoritatea necesară pentru hotărârile pe care F. dorea să le aprobe Consiliul Local.

În legătură cu revocarea sa, MMMMM. a avut o discuție cu F., de la care a aflat că în baza unui referat, U. (viceprimar) fusese cel care ceruse eliberarea sa din funcție. MMMMM. a mai arătat că nu a avut la cunoștință cererea formulată de G., că nu cunoaște documentația ce a stat la baza vânzării celor două suprafețe de teren de aproximativ 200 mp întrucât, în urma revocării sale, nu a participat la ședința din 30.04.2013, când s-a hotărât concesiunea acestui teren către G..

Prin rechizitoriu se mai susține că G., în toată această perioadă s-a întâlnit cu mai multe persoane cu funcții importante în oraș, inclusiv cu H. și cu F..

În ședința din 30.04.2013, Consiliul local a hotărât trecerea suprafețelor de teren vizate de G. în domeniul privat al municipiului și concesionate acestuia.

Procurorul a susținut că F. în timpul ședinței Consiliului local ar fi avut o discuție cu președintele de ședință, căruia i-ar fi solicitat adoptarea "pe bandă" a proiectelor de hotărâri aflate pe ordinea de zi.

În rechizitoriu s-a mai arătat că F. era deosebit de interesat de votul Consiliului Local Orșova, fiind informat de către consilierul SSSSS. despre modul cum se desfășurau dezbaterile în ziua votării hotărârii ce viza și concesiunea terenului către G..

Procurorul a precizat că, în speță, nu a fost respectată procedura legală de concesiune pentru că terenurile în discuție erau intabulate în Cartea Funciară ca proprietate a statului, conform extrasului din 18.02.2013. În consecință, Consiliul Local Orșova nu putea efectua acte de dispoziție asupra acestora anterior clarificării situației lor juridice. Pe de altă parte, Consiliul local nu a făcut o evaluare proprie a terenului, folosindu-se raportul depus de concesionar, ceea ce a permis concesiunea la un preț inferior valorii reale a terenului către G..

Față de situația de fapt descrisă mai sus, s-a reținut de către procuror comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen.

B. Inculpatul G. a fost trimis în judecată și pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 5 alin. (1) C. pen., "care a constatat în determinarea unui funcționar public - judecător în cadrul Curții de Apel Craiova, lăsându-se să se creadă că are influență asupra acestuia, să facă acte care intra în atribuțiile acestuia de serviciu - pronunțarea unei soluții favorabile lui H.".

Între filele x ale Rechetoriului, s-a consemnat existența unor convorbiri telefonice dintre H. și G., dintre W. și judecătorul X., precum și cu alte persoane despre care se face vorbire în cauză.

S-a arătat că H. era vădit interesat de soluționarea dosarului său, aflat pe rolul judecătorului X., fiind în permanentă legătură cu BB. și avocatul său, A..

Procurorul a afirmat că G. l-a asigurat și i-a transmis lui H. certitudinea faptului că soluția ce urma să fie pronunțată de către Curtea de Apel Craiova, în cauza care îl privea, "avea să-i fie una favorabilă" .

S-a mai afirmat că în urma acestei asigurări date de G., la data de 10.05.2013, H., prin avocat, a depus la Înalta Curte o cerere de renunțare la cererea de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Craiova, formulată la 18 martie 2013 și eliberarea unui certificat de grefă în acest sens.

În aceeași zi, a susținut Parchetul că H. și G. s-au întâlnit în fața hotelului VV. din Drobeta Tr. Severin, prilej cu care H. i-a înmănat celuilalt un plic format A4 cu documentele primite de la BB..

În perioada Paștelui (5-7 mai 2013), H. a avut mai multe convorbiri cu G..

Cu ocazia sărbătorilor de Paște, W., sora lui G., s-a aflat la domiciliul părinților săi din Orșova. În această perioadă, au existat câteva convorbiri dintre W. și judecătorul X. (7 și 8 mai 2013). W. s-a deplasat în ziua de 8 mai 2013 la Craiova, unde s-a întâlnit cu X., după care a revenit la Orșova.

În actul de sesizare, s-a mai precizat că frații VVVV. au discutat telefonic în ziua de 8 mai 2013 și că ulterior acestor convorbiri, G. l-ar fi apelat pe H..

Cât timp G., împreună cu soția s-au aflat în concediu în străinătate (13-26.05.2013), după rămânerea în pronunțare cu privire la dosarul lui H. din 14 mai 2013, acesta i-a transmis lui G. un mesaj sms prin telefonul lui LLLLLL. (consilier în cadrul Prefecturii Mehedinți) și s-au contactat telefonic, VVVV. asigurându-l, potrivit procurorului, că "în rest ... totul bine".

În rechetoriu s-a apreciat că H. era neliniștit față de amânarea pronunțării în propria-i cauză și folosind un limbaj camuflat, l-a contactat, cum s-a arătat, pe G. de la postul telefonic al lui LLLLLL..

S-a mai afirmat în rechizitoriu că, știind că W. își petrece sfârșitul de săptămână în Orșova la părinții săi, H. s-a deplasat la locuința lui O., cu intenția de a lăsa acesteia un plic cu niște documente ce spera să parvină lui W. și aceasta să reconfirme că soluția ce urma a fi pronunțată îi era favorabilă acestuia.

La 21.05.2013, judecătorul X. prin soluția pronunțată în dosarul nr. x/2012 al Curții de Apel Craiova a dispus anularea Raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate. În actul de sesizare s-a susținut că G. l-a asigurat în jurul orelor 17:25 pe H. că soluția pronunțată (introdusă în sistem informatic ecris al Curții de Apel Craiova la ora 11:22) în dosarul acestuia îi este favorabilă.

În finalul descrierii faptei căreia i s-a dat încadrarea juridică de trafic de influență în condițiile art. 291 alin. (1) C. pen., procurorul face o analiză a hotărârii pronunțate de judecătorul X. la 21.05.2013 motivată la 7.06.2013, apreciind că aceasta conține dispoziții cu caracter general, că nu se face referire la elementele de fapt ce reieșeau din înscrisurile de la dosar, că existau documente care dovedeau neîndoiește interesul personal al lui H. în adoptarea HCJ nr. 104/2009 a Consiliului Județean Mehedinți.

În susținerea și argumentarea descrierii acestei infracțiuni, în rechizitoriu se redau aspectele considerate de procuror relevante, dintr-un fragment al declarației martorului X.:

- hotărârea pronunțată în dosarul nr. x/2012 a fost singura hotărâre pronunțată de judecător în materia de conflict de interese sau incompatibilități, cu ANI parte în proces;
- nefiind conturată o practică anume în materia conflictului de interese, s-au purtat discuții în secție cu privire la problemele de drept puse în speță, în raport de existența unor hotărâri cu putere de lucru judecat;
- martora nu se afla în relații apropiate cu doamna W., ci doar în relații de colegialitate;
- după pronunțarea hotărârii și redactarea minutei, se predă dosarul grefierului care în aceeași zi îl editează în ecris, devenind accesibil publicului, persoanelor și instanțelor de pe raza Curții de Apel Craiova.

În același sens se redă parțial, doar cu privire la aspectele apreciate ca relevante de procuror, declarația martorei LLLLLLLL., care arată că:

- prin prisma relațiilor de serviciu, martora îi cunoaște și pe H. și pe G., care în virtutea funcției sale, face parte și din Colegiul prefectural pe situații de urgență;
- în cursul anului 2013, H. a purtat o convorbire telefonică de pe telefonul acesteia cu G., convorbire despre conținutul căreia nu are cunoștință;
- contactată telefonic ulterior de G., pe numărul său de telefon, i-a comunicat că urma să-l apeleze H..
- tot în cursul anului 2013, pe telefonul său a primit de la G. un sms cu numele de O., pe care l-a retransmis lui H.;
- martora a precizat că H. a mai folosit telefonul mobil al acesteia, fără a putea preciza cu cine a discutat, întrucât nu a fost interesată de acest aspect.

În descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatului G., de cumpărare de influență și respectiv trafic de influență procurorul a făcut trimitere la convorbiri telefonice interceptate de SRI în baza unor mandate de siguranță națională, prezentate fragmentat și selectiv, convorbiri transcrise în procesele-verbale aflate la

dosar care, prin încheierea din 28.11.2014 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, au fost excluse din probatoriu, măsură rămasă definitivă prin încheierea nr. 339 din 16.03.2015 a Î.C.C.J., secția penală.

Potrivit rechizitoriului, încadrarea juridică dată de procuror faptei inculpatului G. descrisă mai sus, de a pretinde și primi (în parte) de la H. mai multe foloase pentru a determina un funcționar public (judecător), asupra căruia a lăsat să se creadă că are influență, iar acesta să facă acte care intră în atribuțiile de serviciu în folosul lui H., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, potrivit art. 291 alin. (1) din C. pen. cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen.

În faza de urmărire penală, inculpatul G. a fost audiat la 2.04.2014 (în calitate de suspect - f. x dup), la 3.04.2014 (în calitate de inculpat - f. x dup), la 16.06.2014 și în instanță la 3.04.2014, 30.07.2014 și la 28.07.2015 .

În rechizitoriu nu s-a făcut nicio referire la vreuna dintre declarațiile lui G., date în faza de urmărire penală sau la probatoriile cerute în apărare în această fază procesuală.

În declarațiile date de inculpat la parchet, acesta a arătat că:

- H. nu i-a cerut să-l ajute în soluționarea favorabilă a dosarului acestuia, aflat pe rolul C.A. Craiova, secția contencios administrativ;
- G. nu i-a promis vreun ajutor în problemele pe care acesta le avea cu legea;
- VVVVV. a fost el însuși reclamat la ANI și este posibil să fi discutat cu H. despre aceste împrejurări, dar în niciun caz despre dosarul acestuia din urmă;
- G. nu a discutat cu H. despre sora sa, W. - șefa secției de contencios administrativ a Curții de Apel Craiova;
- nu i-a cerut și nici H. nu i-a promis că va interveni să fie G. menținut în funcție sau promovat într-o funcție de conducere la IGPR;
- VVVVV. a discutat cu FFFFFFFF. despre o eventuală promovare a acestuia la IGPR, dar nu s-a luat în serios această posibilitate;
- nu a fost interesat de un sprijin din partea lui H. pentru promovarea lui W. într-o funcție de conducere la DNA sau Parchetul General și nici nu i-a adus la cunoștință soției despre o astfel de discuție;
- fiind în București, dar nu împreună cu H., acesta i-a propus lui G. să meargă la EEEEEEEE. să discute despre un control făcut la IJP Mehedinți, control socotit de G. ca fiind politic, invitație pe care acesta a declinat-o;
- G. nu a discutat cu sora lui despre dosarul lui H., iar acesta nu i-a remis niciun document legat de dosarul de la Curtea de apel;
- H. nu l-a contactat pe G. cât a fost în concediu în străinătate cu referire la dosarul acestuia din justiție;

- G. nu știa nici când urma să se pronunțe judecătorul în pricina respectivă, nici sora acestuia nu i-a comunicat vreo soluție ori că H. a obținut o pronunțare favorabilă în dosar;

- G., el însuși, a pierdut procese personale la secția de contencios a Curții de Apel Craiova;

- G. nu a avut nicio implicare în concesionarea din 2012 a terenului către tatăl său, nu a discutat acest subiect decât în familie, cu nicio altă persoană .

În declarația de inculpat din 16.06.2014, VVVV. a declarat la Parchet următoarele:

- se cunoaște cu H. din 1980, familiile acestora sunt în relații de prietenie și vizite, relațiile dintre cei doi fiind mai apropiate din 2004-2005;

- pe F. îl cunoaște din anii 1995/1996, relațiile fiind de vizite rare cu prilejul unor ocazii festive;

- G. locuiește din 2010/2011 în Orșova la părinți, iar W. locuiește la Craiova, unde acesta merge la două săptămâni la domiciliu;

- după 2012, relațiile instituționale cu H. au devenit mai frecvente de când acesta a devenit președinte al Consiliului județean;

- între IPJ și Consiliul județean Mehedinți exista un parteneriat în baza căruia Consiliul județean aloca fonduri poliției al cărei șef din 2009 era G.;

- de dosarul lui H. de la Curtea de Apel Craiova, VVVV. a aflat din presă, iar acesta nu i-a cerut să-l ajute în niciun fel pentru vreo soluție favorabilă și nici G. nu i-a promis vreun sprijin;

- G. nu a discutat nimic cu sora sa, care până în 2013 a fost șefa secției de contencios administrativ, despre dosarele lui H. sau despre dosarele personale ale lui G., la secția pe care sora sa o conducea;

- W. locuiește cu fetița sa, când cu părinții săi în Orșova, când la Craiova;

- VVVV. a aflat că H. a câștigat procesul la reîntoarcerea din concediu, cu ocazia unei ședințe de colegiu prefectural;

- în perioada 14 - 25 mai 2013 a fost plecat pentru prima dată în concediu în străinătate, iar H. l-a apelat de câteva ori, purtând discuții amicale;

- cu sora sa nu a discutat cât a fost plecat, ci doar înaintea plecării i-a lăsat în grijă pe mama acestora care suferise o intervenție chirurgicală, cheile apartamentului din Craiova și ale mașinii parcate în fața blocului;

- telefonul LLLLLL., șefa cabinetului Președintelui Consiliului județean este salvat în memoria telefonului lui G. "H." întrucât H. l-a sunat de mai multe ori de pe acest telefon unde și G. l-a apelat în consecință;

- în perioada februarie - mai 2013, acasă la H., G. s-a întâlnit cu un arhitect sau proiectant cu care a discutat despre proiectul părinților săi de a construi o casă;

- VVVVV. a crezut că H. i-a cerut numărul de telefon al mamei sale pentru a le aduce niște fotografii cu modele de casă; pe de altă parte, H. i-a mai vizitat pe părinții lui G. și cu alte ocazii, aducându-i medicamente lui O., cu ocazii festive - de ziua Sf. Constantin, ori când veneau (mai ales părinții lui H.) pentru analize ale cărnii de porc (la cabinetul veterinar al dr. G.);
- referitor la promovarea la IGPR, G. nu i-a cerut lui H. să-l ajute să fie transferat la București, el dorindu-și, eventual, un transfer la Craiova;
- în martie - aprilie 2012, K. i-a propus să se transfere în funcția de director adjunct la ordine publică în cadrul IGPR, dar G. a refuzat;
- în iarna anului 2012-2013, L. secretar de stat în MAI, nemulțumit cum gestiona niște probleme de serviciu, i-a spus că-l transferă la București sau în alt județ;
- G. l-a refuzat de fiecare dată, întrucât cea de-a doua soție locuia în Craiova cu fiul său transferat de la o școală din București; copilul din prima căsătorie a lui G. stătea în Turnu Severin, iar părinții acestuia în Orșova;
- G. i-a comunicat aceste lucruri și lui H., bănuindu-l că ar fi făcut oarece demersuri pe care G. nu le agreea;
- IPJ Mehedinți a fost supus la mai multe controale, i se respinsese mai multe rapoarte pentru dotări făcute către MAI, motiv pentru care H. i-a propus să meargă împreună să discute cu EEEEEEEEE. pe aceste aspecte;
- VVVVV. a refuzat acest lucru, întrucât nu era bine văzut să vină însoțit de un om politic la MAI;
- H. i-a telefonat din București și i-a spus lui G. că s-a văzut cu EEEEEEEEE. de la care a aflat că G. nu e interesat să vină la București și că s-au făcut referiri la raportul făcut de G. pentru numirea unui adjunct la IPJ Mehedinți, pentru ca acesta să poată pleca în concediu, discuția nefăcând nicio referire la soția lui G.;
- în 2011-2012 W. și-a depus la Ministerul Justiției un CV fiind desemnată, după cum a aflat ulterior și G., de Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova să candideze pentru o funcție de conducere;
- G. nu a știut de vreo propunere a Ministrului Justiției referitoare la numirea soției sale în funcția de procuror șef în cadrul DNA;
- nu a discutat cu H., iar G. nu i-a cerut niciun sprijin legat de soția sa;
- în perioada 2011-2012 a fost mediatizat un interviu dat de soția sa pentru o funcție de șef serviciu teritorial Craiova DNA, de unde, posibil, H. a dedus că e interesată de o funcție de conducere în DNA;
- referitor la sms-ul din 2013 este posibil ca H. să se fi referit la prima sa soție, care era cadru didactic și în acea perioadă a fost numită inspector școlar Mehedinți, aceasta cunoscându-se cu H.;
- nu a discutat nici cu H. nici cu F. despre concesiunea terenului tatălui său, G.;

- discuția cu F. s-a referit la o lucrare ce privea defecțiunea la alimentare cu apă a zonei locuinței lui G., întrucât firma lui F. se ocupa cu alimentarea cu apă a orașului;
- în mai 2013, G. s-a întâlnit cu H. la benzinăria YYYY., ce aparține hotelului VV., unde i-a dat niște acte cu privire la fiica sa, iar H. niște recomandări și rezultatul unui RMN făcut fetei la genunchi;
- în discuția din 13 mai, ziua plecării lui G. în concediu cu H., VVVV. a afirmat că "totul este bine", referindu-se la faptul că lăsase totul în ordine, îl sunase și pe prefect, îi lăsase telefoanele de contact etc.;
- discuțiile din 14 și 18 mai 2013, nu s-au referit la altceva decât la prognoza pentru țările unde urmau să călătorească și nu a făcut vreo apreciere, după cum H. zicea "acia" sau "aicea";
- referitor la 21.05.2013, G. nu a discutat despre dosarul acestuia, despre care oricum nu știa nimic, nu vorbise cu nimeni din țară și fiind ziua lui, i-a răspuns "foarte bine", în sensul de ce făcuse în acea zi onomastică;
- despre vreme a vorbit cu H. și după pronunțarea soluției în discuția din 24.05.2013;
- pe 13.06.2013, deși i-a spus lui H. că l-a sunat pe EEEEEEEE., acesta nu i-a telefonat .

În declarația din 3.04.2014 dată la Curtea de Apel București, G. și-a menținut declarația dată la Parchet și a susținut că nu este vinovat .

În declarația din 30.07.2014 dată la Curtea de Apel București, în Camera de Consiliu, G. și-a menținut declarațiile, a arătat că nu a pretins niciun folos din partea lui H., nu a cerut niciun favor pentru promovarea soției sale sau a acestuia și nici nu i-a promis lui H. vreun sprijin în soluționarea procesului de la Craiova.

Tatăl său (G.) nu i-a cerut lui și nici lui H. să intervină în concesiunea terenului pentru care a formulat cerere la Primărie.

A mai arătat G. că discuțiile cu F. s-au referit la defecțiunile ce trebuiau remediate la sistemul de alimentare cu apă de la casa părinților săi, unde se căra "apa cu găleata", iar firma lui F. se ocupa cu alimentarea cu apă a orașului.

S-a precizat de către G. că două fâșii de teren aflate sub fereastra locuinței părinților săi, folosit gratis timp de 30 de ani de aceștia, reprezentau 242 mp teren aflat în extremitatea nordică a Orșovei, și pentru care după concesiune, familia G. plătește 25 milioane RON .

În declarația de inculpat din 28.07.2015, inculpatul G. a declarat că nu a săvârșit nicio faptă penală, niciuna dintre cele pentru care a fost trimis în judecată și și-a menținut declarațiile date până la momentul audierii de către Curte.

La declarațiile date, inculpatul a făcut următoarele precizări:

- nu a purtat nicio discuție cu H. referitoare la aspectele imputate;
- nu a pretins sau promis acestuia că prin intermediul surorii sale (judecător, șef al secției de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Craiova) îi va obține acestuia o soluție favorabilă într-un dosar

- care îl privea și despre care G. nu avea cunoștință, întrucât nu discuta cu acesta despre afacerile judiciare ale lui H.;
- familiile celor doi se cunosc, dar relațiile acestora au rămas la nivelul de bune cunoștințe, care se întâlnesc în varii ocazii;
 - G. este din 2009 șef al Inspectoratului Județean de Poliție Mehedinți, în urma unui concurs, având relații cordiale cu toate autoritățile locale și centrale;
 - H. nu a cunoscut-o și nu a vorbit niciodată cu sora lui G., aceasta fiind plecată din zonă cam din 1990;
 - părinții lui H. și cei ai lui G. se cunoșteau și apelau în cadrul acestor relații interfamiliale, în a-și procura medicamente sau folosi de servicii medicale;
 - era de notorietate că H. era cercetat de ANI cum a fost și G. de altfel, iar discuțiile purtate pe acest subiect vizau puncte de vedere comune că aceste investigații erau nedrepte;
 - cu privire la vizitele frecvente făcute de G. la domiciliul părinților săi, acesta a arătat că ele au coincis cu sărbătorile Pascale, cu onomastica surorii lui (23 aprilie), ziua fiicei sale (7 mai), a tatălui său (18 mai), onomastica sa și a tatălui (21 mai), ziua nepoatei sale (8 martie);
 - VVVV. a arătat că nu cunoaște niciun judecător de la Curtea de Apel Craiova, cu excepția președintei Curții, la invitația căreia a participat la bilanțul instanței, în calitatea lui de inspector șef IPJ Mehedinți;
 - a mai precizat G. că el a pierdut toate procesele de la Curtea de Apel Craiova;
 - fiind în excursie în Rusia, G. a arătat că nu avea cum să-i spună lui H. soluția din dosarul cu ANI și pentru că s-a dovedit prin expertizarea aplicației scrise de la instanță că sora acestuia nu a accesat programul respectiv pentru a afla vreo soluție;
 - nu avea motive să apeleze la H. privind cariera lui profesională, întrucât și în eventualitatea unei eliberări din funcție, ar fi trebuit să existe o cercetare disciplinară sau orice alte proceduri despre care nimeni nu a făcut vorbire;
 - ca urmare a activității sale la IPJ Mehedinți, în realizarea atribuțiilor de serviciu, vorbea frecvent, câteodată de 10-15 ori pe zi sau deloc cu H., era în contact din aceeași perspectivă cu secretarul Consiliului județean care din 2012 era dl. BB.;
 - H. i-a cerut lui G., așa cum a precizat și în declarațiile anterioare, telefonul mamei sale pentru a-i înmâna schițele unui proiect de construcție a unei case, pe care părinții săi doreau să o construiască;
 - sms-ul din 21 mai primit de la sora sa, pe vremea când G. cu soția erau în Rusia, era un mesaj cu urarea "La mulți ani";
 - G. era anunțat telefonic cu privire la ședințele de la Prefectură sau de la Consiliul județean sau ședințele comune ale acestor foruri, de consiliera prefectului, LLLLLLLL.;
 - în agenda telefonului lui G. este trecut în dreptul numărului lui LLLLLLLL., numele lui H. pentru a face conexiunea cu instituția la care lucra aceasta;

- în ce privește infracțiunea de cumpărare de influență nu există nicio discuție între G. și H. referitoare la carierele profesionale ale acestuia și ale soției sale;
- VVVVV. a lucrat în poliție de 17 ani, a primit calificativ maxim la fiecare evaluare, nu s-au constatat deficiențe serioase în activitatea sa profesională, în exercitarea funcției pe care o ocupase prin concurs;
- numirea într-o funcție de conducere în poliție se face în urma unei proceduri de către Ministrul de Interne;
- și K., instalat în funcția de subsecretar de stat la MAI după ce a ocupat funcția de inspector șef la IPJ Mehedintși, l-a întrebat dacă în viitor ar fi interesat să lucreze la București și să construiască împreună o echipă de lucru;
- secretarul de stat L., la rândul său, i-a propus funcția de director adjunct în IGPR, funcție pe care de asemenea a refuzat-o;
- la nivelul IPJ Mehedintși existau probleme legate de personal, utilare, lipsa unui adjunct pentru delegarea de atribuții, aspecte care prin rapoarte au fost aduse la cunoștința lui EEEEEEEE., a conducerii Prefecturii, Consiliului județean și Ministerului de Interne, fără a primi vreun răspuns;
- în ceea ce o privește pe soția sa, W., a arătat că aceasta lucrează în Parchet de 24 ani și timp de 16 ani a ocupat funcții de conducere;
- VVVVV. a mai precizat că W. urma să se prezinte la un interviu în 4.03.2013 în fața Ministrului Justiției, ca urmare a recomandării sale de către colegiul de conducere al Parchetului;
- de altfel, cu ocazia interviului, W. i-a spus ministrului, în cadrul interviului că nu dorește să plece de la Parchetul din Craiova și astfel nu s-a aflat printre persoanele numite la conducerea Parchetelor generale;
- în ce privește ocuparea unei funcții de șef secție la DNA, soția lui G. nu era interesată, nu s-a discutat în familie și nu știe să fi trimis vreun CV la vreun for cu atribuții în domeniu;
- nu există nicio dovadă că G. i-ar fi solicitat lui H. să-l ajute să obțină concesionarea terenului pentru tatăl său, pentru că între cei doi nu a existat o astfel de discuție;
- G., medic veterinar cunoscut în zonă, folosește din 1980, în mod gratuit, terenul pe care l-a cerut în concesiune și care, raportat la amplasamentul acestuia, nu poate fi concesionat altei persoane;
- terenul, la momentul concesionării tatălui său, aparținea domeniului privat al orașului;
- nici cu F. și nici cu alți consilieri nu a discutat, direct sau prin intermediul lui H., pentru a obține această concesiune;
- cererea de care s-a ocupat mama lui G., a fost însoțită de un raport de evaluare a terenului efectuat de un expert independent și de alte acte necesare acestei proceduri;
- concesionarea terenului a prezentat interes, întrucât în acea zonă a apărut un fenomen de alunecare a terenului și părinții săi intenționau să consolideze clădirea casei cu un zid .

La 25.03.2016, inculpatul G. a invocat, prin avocat, aplicarea dispozițiilor deciziei CCR nr. 51/14.03.2016 publicată în "Monitorul Oficial" și excluderea, în baza art. 102 alin. (1), (3) C. proc. pen., a probatoriilor efectuate prin acte îndeplinite de organe cu atribuții în domeniul siguranței naționale (art. 13 Legea nr. 14/1992).

S-a cerut totodată excluderea și a probatoriului efectuat în baza încheierilor Curții de Apel București cu privire la încuviințarea de măsuri de supraveghere tehnică, pe perioada 30 octombrie 2013 - februarie 2014, cerere reiterată și la 29.05.2017.

S-a susținut că sunt incidente prevederile art. 102 alin. (2) și (3) C. proc. pen. și că în urma corespondenței între Curte, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, Serviciul Român de Informații și alte instituții de autoritate în stat, s-a clarificat implicarea directă sau ca beneficiar a organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale în efectuarea activității de supraveghere dispuse de instanță.

La 22.05.2016, inculpatul G. a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (2) lit. f) și art. 139 alin. (3) teza a II-a C. proc. pen., texte de lege care se află în contencios constituțional cu următoarele prevederi din legea fundamentală: art. 1 alin. (5), art. 24 alin. (1), art. 26, art. 28, art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 și 8 din CEDO.

S-a susținut că excepția invocată este admisibilă în raport de exigențele art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, s-au dezvoltat motivele excepției invocate și s-a făcut trimitere la jurisprudența CEDO.

Din oficiu, Curtea a pus în discuție neconstituționalitatea prevederilor art. 7 alin. (4) lit. f) și g) din Legea nr. 182/1992 rep. cu motivarea cuprinsă în încheierea de ședință din 16.06.2017 când, în baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 rep. s-a admis sesizarea Curții Constituționale cu privire la textele invocate de inculpat și din oficiu de Curte, aflate în contencios constituțional cu prevederi ale legii fundamentale și s-a dispus înaintarea încheierilor de ședință din 26.05.2017 și 16.06.2017 împreună cu dovezile depuse de părți, existente la dosar, către Curtea Constituțională.

Până la redactarea prezentei hotărâri, Curtea Constituțională nu s-a pronunțat cu privire la această sesizare.

Referitor la celelalte solicitări ale inculpatului, Curtea le-a evaluat în preambulul hotărârii redactate, în temeiul art. 401 C. proc. pen.

Procurorul a solicitat să se aibă în vedere în dovedirea acuzațiilor aduse inculpatului G. probele administrate în faza de urmărire penală - audierea de martori și înscrisurile existente în dosarul de urmărire penală.

În nota de probatorii formulată de procurorul de caz și însușită de procurorul ce a reprezentat Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA s-a cerut audierea martorilor W., G., W., O., BB., X., LLLLLLLL., WWWWWW., CCCCCC., YYYYY., SS., EEEEEEE., L., K., GGGGGGGG., KKKKKKKK., MMMMMMMM. .

În ceea ce privește proba cu înscrisuri s-au solicitat a se avea în vedere următoarele:

- dispoziția nr. x/17.04.2013 emisă de primarul Orșovei - OOOOO. privindu-l pe LLLLLL.;
- dispoziția nr. x/1.04.2014 referitor la LLLLLL.;
- Ordinul prefectului nr. 126/25.04.2013 privindu-l pe MMMMM., consilier local;

- Anexe la H.G. nr. 963/2002 - atestarea domeniului public și privat al Municipiului Orșova;
- ședința ordinară a Consiliului Local Orșova din 30.04.2013;
- decizia civilă nr. 212/21.05.2013 a Curții de Apel Craiova;
- adresa DNA către Guvernul României nr. 6649/2014;
- adresa nr. x/24.04.2014 a CSM, referitoare la W.;
- fișa lucrării x/2013;
- corespondență de la CSM .

În lista de probatorii s-au menționat și transcrierile mai multor convorbiri interceptate în baza mandatelor de siguranță emise la cererea SRI prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de către Înalta Curte de Casație și Justiție (excluse la 28.11.2014 în camera preliminară).

Inculpatul G., prin avocat, a solicitat administrarea următoarelor probatorii:

- audierea martorilor K., L., OOOO. și a membrilor Consiliului local Orșova;
- proba cu înscrisuri privind lucrarea nr. x/4.09.2013 a Ministerului Public;
- adrese din partea S.C. MM. S.A. și S.C. LL. S.A. cu privire la datele comunicate către DNA în considerarea legilor nr. 506/2004 și 82/2012;
- adresă de la Primăria Orșova cu privire la concesiuni de terenuri în perioada 1995-2015, inclusiv către LLLLL. și MMMM.;
- adresă de la Curtea de Apel Craiova cu privire la activitatea acesteia în zilele 7-10.05.2013;
- adresă de la Consiliul Județean Mehedinți cu privire la activitatea Autorității teritoriale de ordine publică pentru perioada 15.09.2009 - 2.04.2014;
- corespondența dintre DNA și Consiliul Județean cu referire la faxul invocat la filele x Rechizitoriu;
- adresă de la IGPR cu privire la solicitările IPJ Mehedinți de numire a unui adjunct;
- DNA să comunice suportii optici originali conținând convorbirile telefonice dintre G., H. și F. în perioada martie - iunie 2013;
- încuviințarea unei expertize tehnice de specialitate privind terenul concesionat lui G. cu obiectivele ce vizează: poziția terenului, valoarea reală a redevenței și audierea ca martor a expertului independent ANEVAR, care cunoaște situația juridică a terenului.

Curtea a încuviințat probele cu martori și înscrisuri solicitate de procuror și de inculpatul G., prin avocat.

S-au emis două adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, în care s-a solicitat să se comunice care este situația juridică a numitelor W. și X. față de care s-au dispus cercetările Parchetului, și se solicită a fi audiate în prezenta cauză și respectiv o adresă privind "identificarea martorilor și a faptelor pentru care sunt cercetați - favorizare infractor și mărturie mincinoasă, față de care s-a dispus disjungerea cauzei pentru cercetări legate de declarații necorespunzătoare adevărului ori nu au declarat aspecte cunoscute cu privire la aspecte esențiale ale cauzei", probă necesară raportat la audierea martorilor din lucrări la cererea procurorului în faza de cercetare judecătorească a prezentului dosar.

Cu privire la probatoriul constituit din convorbirile telefonice sau alte mijloace de supraveghere interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție la cererea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la 28.11.2014 judecătorul de cameră preliminară, pentru considerentele ample motivate, a exclus aceste probatorii transcrise în procesele-verbale din dosar, prin încheierea rămasă definitivă prin sentința penală nr. x/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Audiat la Parchet la 2.04.2014 și în instanță la termenul de la 25.03.2016, martorul K. a declarat că înainte ca G. sau H. să-i vorbească de o eventuală dorință a celui dintâi de a veni să lucreze în București, L. secretarul de stat, în primăvara anului 2013 i-a propus lui G. un post de adjunct al Direcției de Ordine Publică din cadrul IGPR. Deși G. purtase discuții cu K. cu privire la intenția de a lucra în București, în conjunctura în care soția acestuia parcurgea o procedură de promovare la CSM, acesta a refuzat propunerea lui L., care-l contactase telefonic, opțiunile lui vizând mai curând o funcție în Craiova.

În iunie 2013, H., cu care FFFFFFFF. se cunoștea din 2001 i-a cerut să-i faciliteze o întâlnire cu EEEEEEEE., inspector general al IGPR, la care să meargă împreună cu G. pentru o problemă despre care nu i-a dat amănunte.

Declarația dată în instanță completează în detaliu declarația de la Pachet în ceea ce privește relația acestuia cu G., pe care îl cunoaște din 1998, de la intrarea acestuia în poliție. L-a caracterizat pe G. ca fiind o persoană principală, bine pregătită profesional, corectă, exigentă cu sine și cu ceilalți.

Dintr-o întâlnire întâmplătoare în Turnu Severin, FFFFFFFF. a aflat că dacă soția sa urma să lucreze la București, (în acel moment era procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova), G. ar fi dorit, în viitor, să se mute la București.

VVVVV. nu i-a cerut nimic, astfel încât FFFFFFFF. a luat-o ca pe o informație dintr-o conversație dintre doi cunoscuți.

Nemulțumit că nu avea informații clare cu privire la inundațiile și înzăpezirea din zonă, că nu reușea să-l contacteze pe VVVVV. - șeful IPJ Mehedinți, L. a căutat un loc vacant pentru a-l muta la București, cu atât mai mult cu cât FFFFFFFF., într-o discuție pe acest subiect, l-a încunoștințat că și VVVVV. și-ar dori același lucru. În discuție era vorba de o mutare și nicidecum o promovare și aceasta temporară, - întrucât titularizarea presupunea o anumită procedură prevăzută de lege. L. a fost refuzat de VVVVV., care i-a spus lui FFFFFFFF. că nu mai e de actualitate discuția din primăvară și că de fapt și-ar dori mai mult să meargă la Craiova, ca să nu mai facă naveta.

Cum nici L. și nici NNNNNNNN. - Ministrul de Interne nu au agreeat refuzul, G. a fost supus la mai multe controale și chiar admonestat pentru intervenția organelor de ordine cu privire la doi politicieni cărora li s-a întocmit dosar penal, respectiv contravențional, această acțiune fiind apreciată ca fiind una politică.

H. îl aprecia pe G., deoarece se preocupa de funcționarea poliției locale și regreta intenția acestuia de a pleca din Drobeta Tr. Severin.

În opinia lui FFFFFFFF. dacă au ajuns să discute cu EEEEEEEE., mai mult decât sigur au discutat de neajunsurile poliției din Mehedinți.

În nici un moment G. nu i-a cerut, direct, indirect, în vreo modalitate să-l ajute să se mute la București și pentru faptul că nu avea nicio putere în acest sens, unde singurul cuvânt îl avea Ministrul de Interne.

G. nu-și dorea în mod categoric o mutare la București, ci își dorea să nu mai facă naveta.

Nu a făcut nicio solicitare în acest sens, dar dacă ar fi făcut-o, i s-ar fi aprobat.

În mod ferm, G. l-a asigurat că nu voia să mai vină la București, mai ales după incidentul cu politicienii sancționați de organele judiciare și controalele frecvente la IPJ Mehedinți.

Activitatea lui G. a fost apreciată ca foarte bună la bilanțurile activității polițistilor din Mehedinți.

Audiat la 10.04.2014 la Parchet, EEEEEEEE., inspector șef al IGPR, a declarat următoarele cu privire la G. și presupusa promovare a acestuia:

- G. este prin concurs, 2009, este inspector șef la IPJ Mehedinți;

- inculpatul este apreciat pozitiv pentru activitatea desfășurată, nu a fost supus vreunui control în vederea mutării sau în urma vreunei abateri și nu a formulat nicio cerere pentru eliberarea din funcție;

- subsecretarul de stat K. i-a făcut cunoscut că președintele Consiliului Județean H., prin martie- aprilie 2013, dorea să-l întâlnească fără să-i spună pentru ce anume;

H. nu l-a contactat, dar prin iunie 2013 s-au întâlnit întâmplător în Guvern când H. l-a abordat, s-a prezentat și i-a comunicat că este mulțumit de activitatea poliției din Mehedinți și îl apreciază pe G.;

- acesta nu i-a solicitat nimic, nici în ceea ce-l privește pe G.;

- în acea perioadă erau niște locuri vacante, de director adjunct al Direcției Ordine Publică din cadrul IGPR dar nu s-a pus problema numirii lui G., competența în acest sens revenind secretarului de stat L.;

- martorul a întâlnit-o o dată pe dna W. la un bilanț al Parchetelor când era procuror general al Parchetului de pe lângă C.A. Craiova .

La 22.04.2016 a fost audiat martorul EEEEEEEE., sub prestare de jurământ, în instanță, aducând câteva precizări la declarația de la Parchet pe care a menținut-o:

- G. era apreciat pentru activitatea sa de inspector șef la IPJ Mehedinți, nu s-a aflat sub niciun control disciplinar, nu a făcut nicio cerere de eliberare din funcție, nici direct, nici indirect, nu i-a cerut să-l mute la București;

- eliberarea din funcția de conducere se face la cererea celui care ocupă funcția sau în urma unei proceduri disciplinare;

- martorul, prin martie - aprilie 2013, a refuzat să discute telefonic cu H., pe care nu-l cunoștea și despre care K. îi spusese că dorește să-l contacteze, dar nu și cu privire la ce subiect;

- întâmplător, pe culoarele Guvernului, prin iunie 2013, pentru câteva minute s-a întâlnit cu H. care l-a abordat să-i spună că are o bună cooperare cu poliția din Mehedinți și îl apreciază pe G.;

- martorul nu a făcut nicio legătură cu intenția lui H. de a-l contacta în primăvara lui 2013; cele spuse când s-au întâlnit le-a luat ca pe o simplă informație de care a luat act; H. nu i-a cerut nimic nici pentru G., nici pentru soția acestuia, nu i-a înmănat niciun document;

- în primăvara anului 2013 erau vacante două locuri de director adjunct în IGPR corespunzătoare funcției de inspector șef județean, post pe care însă era delegat un ofițer de poliție căruia i s-a prelungit delegarea și în 2014, astfel funcția nu era liberă;

- dacă G. cerea eliberarea din funcție, atunci ministrul trebuia să emită un Ordin și să înceapă o procedură pentru numirea în alt post, până la organizarea concursului pentru titularizare;

- K., într-una dintre discuții, care erau frecvente despre personal, i-a spus că s-ar putea ca G. să facă un raport în legătură cu eliberarea din funcție, afirmație la care martorul a răspuns că vor discuta dacă și când îi parvine un astfel de raport;

- martorul nu a discutat nici cu ministrul, nici cu Prim-ministrul despre o (pretinsă) mutare a lui G. la București, în structura centrală;

- în iunie 2013 s-a declanșat un control la IPJ Mehedinți la sesizarea unui politician pentru modul în care organele de poliție luaseră măsuri față de doi politicieni aflați în trafic sub influența consumului de alcool. G. a fost admonestată de NNNNNNN. în prezența politicianului OOOOOOO., fără însă să aibe loc alte urmări, incident despre care martorul nu a fost informat și de care a aflat ulterior;

- nu i s-a adus la cunoștință că i s-a pus telefonul sub ascultare cum reiese din fila x din Rechizitoriu, (o convorbire între NNNNNN. și martor);

- nici K., nici L. nu i-au cerut martorului să-l numească pe G. în funcția de conducere în Structura centrală a IGPR și nimeni altcineva nu i-a vorbit de G. și de o posibilă cerere a acestuia de eliberare din funcție .

Secretarul de stat în MAI L. audiat la Parchet în 2.04.2014 și în instanță la 26.03.2016, a declarat următoarele:

- apreciază că G., inspector șef la IPJ Mehedinți, nu era suficient de implicat; în iarna lui 2013 fuseseră probleme de organizare cu privire la dezapezire, drumuri închise etc., astfel că în primăvara aceluia an, după ce s-a consultat cu K., care era de prin partea locului și cu IIIIIII., consilierul acestuia, existând 3 locuri vacante în centrala IGPR de director adjunct, i-a telefonat lui G. cu această propunere, mai ales că aflase de la K. că soția lui G. urma să vină să lucreze în București;

- G. l-a refuzat, motivat de faptul că soția lucra în Craiova, copilul era în cursul școlii, refuz față de care L. i-a replicat că s-ar putea să nu mai aibă această disponibilitate, în cazul în care G. s-ar fi răzgândit;

- alte discuții pe acest subiect nu au mai existat.

Declarația de la Parchet a fost susținută de martor și în instanță, la care a mai făcut niște precizări:

- nu a avut critici cu privire la modul cum gestiona G. conducerea IPJ Mehedinți, martorul exprimându-și doar nemulțumirea cum s-a implicat în problemele de dezăpezire din iarna 2013;
- existând multe funcții vacante în structura centrală a IGPR a întocmit o listă cu K. cu posibile persoane care să fie avute în vedere, între care și G.;
- în acest context l-a contactat pe G. să-i propună funcția de director adjunct, similară cu cea de inspector șef, ceea ce nu mai presupunea pentru definitivare organizare de concurs, dar G. l-a refuzat; cu acea ocazie nu i-a cerut nimic legat de soția acestuia;
- pe acest subiect, ulterior nu a mai avut nicio discuție, nu s-a primit nicio cerere din partea lui G., nu s-a declanșat vreo procedură cu privire la el;
- la întocmirea listei cu potențiale persoane propuse pentru posturile vacante, K. i-a spus ceva în sensul că și G. ar dori să vină la București și că ar veni și soția, fapt ce l-a contrariat pe martor când a fost refuzat;
- L. discuta cu inspectorul șef al IGPR despre chestiuni din activitatea din județe, inclusiv în legătură cu gestionarea dezăpezirii din iarna lui 2013 a lui G. de care era nemulțumit și de intenția lui de a-l muta la București, la care reacția lui EEEEEEEE. a fost evazivă;
- L. nu a fost abordat de K., mai mult decât a arătat, și deloc de H., legat de eventuala mutare a lui G. și situația soției acestuia;
- nu au fost declanșate controale decât când erau sesizări sau eventuale abateri disciplinare;
- unul din adjuncții inspectorului șef G. a fost mutat anterior la IPJ Arad, unde s-a definitivat pe post;
- nimeni din conducerea județului, nici cu ocazia vizitei din aprilie 2013 a unor colegi din Serbia, nu l-a fost abordat cu privire la eventuala mutare a lui G. la București.

În legătură cu presupusa promovare a numitei W., soția lui G., procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, au fost audiați martorii KKKKKKKK. și PTTTTTTT..

În declarația dată la Parchet (25.06.2014 - f. x dup), martorul KKKKKKKK., consilier în cadrul Cancelariei Primului ministru de la acel moment, după ce i s-a dat posibilitatea să audieze convorbirea dintre acesta și H. din 08.07.2013 a declarat următoarele:

- nu-și mai aduce aminte să fi vorbit cu H. despre CV-ul dnei G. pe care de altfel nici nu o cunoștea decât din presă, nu i-a remis H. acest document; martorul nu a discutat cu GGGGGGGG., șeful Cancelariei, despre CV-ul dnei G., știa doar că soțul acesteia era șef la IPJ Mehedinți;
- H., când venea la Guvern, îi contacta pe GGGGGGGG. și pe Primul ministru și apela la martor, doar pentru a-i facilita accesul în clădire;
- H. era interesat să ocupe o funcție de președinte al Ligii Aleșilor locali ai PP., ca SS. să ocupe o funcție de secretar de stat, iar QQQQQQQQ. o funcție de subsecretar de stat.

În declarația din instanță din 22.04.2016, martorul JJJJJ. a precizat că nu a avut nicio discuție și nu a primit de la H. vreun CV al doamnei VVVVV. despre care nici nu știa cine este și nici nu a auzit vorbindu-se de aceasta la nivelul cancelariei Primului ministru.

Audiat și la 16.09.2016, martorul JJJJJ. și-a menținut declarațiile anterioare precizând că, în virtutea relațiilor de partid, îi facilita intrarea în Guvern a lui H. și i-a făcut un serviciu de curierat în sensul că a depus la Ministerul Sănătății o documentație de la Consiliul Județean Mehedinți și a primit un CV al lui SS., propus pentru o funcție de conducere în ANAF, a printat la calculatorul său CV-ul lui QQQQQQQQ., vizat pentru o funcție la Ministerul Mediului;

- niciodată H. nu l-a abordat cu referire la soții G., pe care nici nu i-a cunoscut;
- s-a oferit să-l ajute cu un control medical pentru fiica acestuia la un medic ortoped recomandat de martor;
- pe JJJJJ. și GGGGGGGG. i-a cunoscut când a fost susținut de PP. Mehedinți pentru o funcție de conducere într-un minister;
- cu privire la convorbirea interceptată dintre H. și martor, în care sunt numai replici de complezență, nu a avut o discuție cu privire la carierele soților G. (8.09.2013).

În instanță, martorul și-a menținut declarația de la Parchet.

Între martorii audiați în cauză la Parchet și reaudiați în instanță cu referire la infracțiunile reținute în sarcina inculpatului G. sunt și GGGGGGGG. și RRRRRRRR. audiați la 25.06.2014, 6.07.2016 și respectiv 4.07.2014 și 19.07.2016.

La Parchet și instanță GGGGGGGG. a declarat că îl cunoaște pe H. din 2010, că în calitatea de șef al Cancelariei Primului ministru de la acel moment (2013) primea multe CV-uri cu privire la care i se cerea să facă sau nu verificări;

- martorul nu a primit de la H. niciun CV din partea lui W., nu a cunoscut-o nici pe ea, nici pe soțul său;
- nu a știut că este interceptat și nici nu i s-a adus la cunoștință acest lucru;
- nicio altă persoană nu l-a abordat în legătură cu W. și cariera acesteia, nici consilierul JJJJJ. din Cancelarie.

La rândul său SS., audiat la Parchet și în instanță a arătat că pe H. l-a cunoscut în 2000 și, în timp, a rămas într-o relație de simple cunoștințe, iar pe F. l-a cunoscut fiind în anturajul lui H.;

- a fost coleg cu G. care lucra la Poliția Orșova și martorul la Poliția Strehaia, fără a avea relații apropiate cu acesta.

La propunerea lui G. a fost audiată martora Pppppppp. (22.04.2016 - f. x C.A.B.):

- Pppppppp. din aprilie 2013 până în aprilie 2016, a fost consilier al Ministerului Justiției de atunci, șef de cabinet și toate actele care plecau de la acest cabinet îi treceau prin mână;

- înscrisul fără antet și doar cu ștampila Ministerului nr. x din 24.04.2014 adresat procurorului șef secție AA. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, s-a transmis urmare adresei DNA cu nr. x/2013 din 18.04.2017, la care trebuia atașat CV-urile procurorilor SSSSSSS. și W., dar cu privire la care nu a făcut verificări dacă acestea au fost atașate, conform corespondenței nr. x/4.09.2013;

- actele trimise la cabinet, fără să mai urmeze alt circuit administrativ, nu mai primeau viza martorei;

- martora și-a adus aminte de aceste documente prin vizualizarea lor, dar la întocmirea lor nu a verificat și nu știe dacă s-au găsit și atașat înscrisurile cerute de DNA la adresele de răspuns ale Ministerului;

- martora nu a avut cunoștință de adresa nr. x/17.04.2014 emisă de DRU și comunicată DNA;

- nu a înțeles și nu și-a amintit de fișa lucrării nr. x transmisă de la cabinetul Ministerului la CSM;

- martora nu și-a adus aminte numele dnei G., să fi existat vreun document prin care să-și fi manifestat intenția de a ocupa o funcție de conducere în DNA;

- martora nu a avut siguranța că a adus ministrului de atunci la cunoștință această corespondență;

- niciun document nu pleca din cabinetul ministrului fără număr de înregistrare, nesemnat și neparafat, iar documentul trimis CSM nu îi este cunoscut, lipsindu-i în afara siglei ministerului toate celelalte elemente de identificare.

Din lucrările dosarului, declarația dată de martorul MMMMMMMM. la Parchet (8.05.2014 - f. x dup) și reaudiat în instanță la 4.07.2016 completează probatoriul legat de presupusa procedură de promovare a procurorului W.:

- în calitatea sa de greșier, detașat la cabinetul secretarului general adjunct la CSM, martorul avea în sarcina sa de serviciu primirea corespondenței;

- deși pe condica de corespondență a Ministerului Justiției figurează semnătura martorului pentru primirea unui document la 4.09.2013, acesta nu și-a amintit și nici nu l-a identificat în evidențele, inclusiv informatice ale CSM, afirmând că nu avea siguranța că semnătura de primire îi aparține;

- aceasta nu s-a aflat nici în condica de predare a lucrărilor din CSM, ceea ce presupune că, dacă a avut un caracter confidențial s-a comunicat direct cabinetului președintelui CSM-ului - dna TTTTTTTT.;

- declarația de la Parchet a fost menținută, precizând că nu-și explică cum lucrarea nu are și număr de ieșire din secretariat, întrucât, potrivit procedurii, toate documentele, inclusiv primite pe e-mail, mergeau la Secretarul general - UUUUUUUU., primeau rezoluții și apoi număr de înregistrare;

- documentul pentru care se presupune că a semnat la 4.09.2013 nu i-a fost prezentat de organele de anchetă, ci doar copia xerox a filei din caietul de corespondență al Ministerului Justiției.

La cererea inculpatului G. s-au audiat martorii OOOOO. (6.05.2016 - f. x C.A.B.), CCCCCCCC. (22.04.2016, f. x C.A.B.), VVVVVVVV. (22.04.2016, f. x C.A.B.) și WWWWWWWW. (22.04.2016 - f. x C.A.B.) cu privire la concesionarea, presupus nelegală a unei suprafețe de teren de 242 mp în favoarea medicului veterinar G., tatăl inculpatului.

În declarația sa, martorul OOOOO., printre altele a declarat că:

- este primar al Orșovei din 2012, anterior din 1996 a fost consilier local și președinte PJ Mehedinți;
- situația terenurilor din Orșova, care are 10.000 de locuitori, este în evidența Compartimentului de urbanism din cadrul Primăriei;
- acestui compartiment îi revine sarcina să aleagă un expert evaluator, când este nevoie de evaluarea unui teren pentru vânzare ori concesionare, iar plata se face de acest serviciu al Primăriei, în baza facturii, expertului;
- Primăria face un anunț public și este posibil ca și expertul CCCCCCC. să fi efectuat o evaluare de teren la cererea acesteia;
- familia G. este o familie respectată și apreciată, doctorul G. este cunoscut și la un moment dat Consiliul local i-a dat posibilitatea să achiziționeze clădirea dispensarului unde funcționa ca medic;
- în fața clădirii există două fâșii de pământ în suprafață totală de aproximativ 200 mp neutilizată, neîngrijită, pentru care doctorul G. a făcut o cerere de concesiune, în vederea consolidării terenului, care are tendințe de alunecare și prezintă pericol pentru construcția existentă;
- în cauză nu s-a inițiat o licitație, pentru că cererea avea ca scop extinderea construcției și în urma concesionării să se construiască o bordură menită să oprească deplasarea terenului;
- solicitantul a însoțit cererea cu toate documentele necesare, compartimentul de urbanism le-a verificat, s-a întocmit raportul de evaluare la fel cum s-a procedat la orice altă concesiune aprobată de Consiliul local, hotărâre care a fost avizată pentru legalitate de Prefectură;
- anterior, s-a procedat la trecerea acelei suprafețe de teren din domeniul public al Orșovei în domeniul privat al orașului, pentru a se putea pune în discuție concesionarea terenului;
- comisia de specialitate avea ca membru, chiar și ca președinte pe consilierul local YYYYY., iar șeful compartimentului este dna. MMMMMM., care s-a ocupat de întocmirea dosarului;
- concesiunea sau vânzarea de teren, prin hotărârea Consiliul local, erau vizate de prefectura Mehedinți pentru legalitate, după care se încheia actul notarial;
- nimeni, nici F. și nici H. nu au influențat în vreun fel procedurile legale de concesionare a acestei suprafețe de aproximativ 200 mp sau votul vreunui consilier local;
- în ceea ce-l privește pe LLLLL., secretarul Primăriei, au existat nemulțumiri legate de modul în care își îndeplinea atribuțiile, ceea ce a condus la o procedură disciplinară, întrucât era mai preocupat de aspecte politice decât de sarcinile sale de serviciu;
- s-au parcurs mai multe proceduri judiciare în urma cărora a fost revocat din funcție, apoi reîncadrat, revocat din nou în baza unui raport de evaluare al Prefecturii necontestat de acesta și, la data declarației, pe rolul instanțelor încă se mai află procese legate de situația judiciară a acestuia în relația cu de primăria;

- nici G., nici F. nu l-au influențat pe primar cu privire la calificativele sale anuale, precum nicio altă persoană;
 - MMMMM. este un fost consilier local care datorită unei incompatibilități cu această funcție (era director al firmei fratelui său, care avea contracte de aprovizionare cu Primăria Orșova) a fost exclus din consiliu;
 - contestația în justiție a lui MMMMM. a fost respinsă;
 - și MMMMM. și RRRRR. făceau frecvent reclamații, sesizări, inclusiv la foruri externe;
 - "există o nervozitate politică la nivelul consiliului în care era implicat și MMMMM.. De multe ori urbea cade pe locul 2 când era vorba de "interese" care ajung pe masa consiliului local și asta datorită consilierilor care fac parte din diferite partide. Sunt situații când primează problema de partid";
 - niciun consilier nu i-a adus la cunoștință să fi fost în vreun fel influențat în privința votului de F., care să-i determine să voteze hotărâri în favoarea acestuia;
 - ședințele Consiliului local sunt publice; când erau subiecte care îl interesau F. participa la aceste ședințe cu public, fără însă ca cineva să-i fi adus la cunoștință că unii dintre consilieri îi telefonau pentru a asculta discuțiile din ședință, prin telefon.
- Între martorii audiați se află și CCCCCCCC. (22.04.2016 - f. x C.A.B.) expert independent care a încheiat în 2012-2013 un contract cu Primăria Orșova pentru efectuarea de rapoarte de evaluare imobiliară, fiind plătit de Primărie în baza unei facturi;
- raportul de evaluare întocmit în cauză la 12.04.2013 a fost efectuat la cererea și cu plata Serviciului urbanism al Primăriei Orșova;
 - raportul de evaluare al terenului expertizat în cauză, aflat la periferia orașului pe un deal în permanență mișcare, alunecare s-a întocmit pe baza documentației cadastrale, înscrierii din cartea funciară, a metodei bonității și a inspecției la fața locului;
 - din documentele puse la dispoziție, mai puțin extrasul de carte funciară, rezultă că terenul se afla în proprietatea particulară a Orșovei;
 - terenul expertizat se află în fața unei clădiri, proprietatea unei persoane fizice, și valoarea lui de piață s-a stabilit în raport de bonitate - utilitățile locului, utilizarea acestuia;
 - potrivit C. civ. doar la o distanță de cel puțin 2 m de cele două fâșii cineva poate utiliza terenul în continuarea acestei suprafețe despărțitoare, către care dau ferestrele imobilului din imediata vecinătate;
 - prețul de aproximativ 24 €/mp corespundea realității la data expertizei, fiind folosită această echivalență în moneda euro care se utilizează și în alte expertize cu un obiectiv asemănător ca întindere, poziție etc.;
 - în baza Hotărârii de Guvern nr. 213 s-a stabilit ca perioadă de concesiune 49 de ani, cu o redevență pe 25 de ani;

- ca expert independent, în vederea efectuării unei expertize, primește de la primărie o înștiințare în baza căreia i se transmit documentele de la Serviciul urbanism, de la cadastru care atestă identificarea terenului, situația lui juridică - respectiv în speță - proprietatea Primăriei Orșova;

- expertul utilizează documentele puse la dispoziție pentru elaborarea raportului fără a proceda la alte verificări;

- de la nivelul Primăriei nu i s-a cerut un raport cu o anumită valoare sau să îndeplinească niște condiții anume;

- în cazul în care terenul nu s-ar fi aflat în circuitul civil, aparținând domeniului public nu s-ar fi putut stabili valoarea de piață;

- nu a cunoscut cine este proprietarul terenului din vecinătate, teren care nu se află în centrul Orșovei, ci în deal în apropierea pieței orașului;

- expertul nu este din Orșova ci din Turnu-Severin;

- raportul de constatare al Parchetului face o afirmație care nu poate rezulta din raportul efectuat de expert, câtă vreme el a fost solicitat de Primărie, prin serviciul urbanism și nicidecum de proprietarul terenului vecin cu terenul expertizat.

În cauză, la cererea inculpatului G. s-au audiat sub prestare de jurământ, autorii raportului de constatare efectuat în baza Ordonanței procurorului de caz, VVVVVVVV. (22.04.2016, f. x CAB) și WWWWWWWW. (22.04.2016 - f. x CAB).

Martorul VVVVVVVV. a declarat că:

- raportul de constatare al Parchetului s-a întocmit pe baza Ordonanței procurorului și a documentelor pe care acesta le-a pus la dispoziție până la 18.07.2014;

- raportul s-a întocmit pe baza informațiilor din presă, din discuțiile cu experții care activează în municipiul Orșova, informații culese din zonă pentru a face evaluarea valorii imobiliare a terenului la nivelul 2013 și afla valoarea de piață a acestuia;

- nu s-au luat în considerare hotărârile Consiliului local privind concesionare/terenuri;

- în evaluarea suprafețelor de 242 mp aparținând lui G. au luat la cunoștință de concluziile finale prezentate de raportul de evaluare existent la dosar;

- s-a ales metoda bonității, dar s-a avut în vedere și metoda capitalizării veniturilor care are la bază valoarea concesionării, unde valoarea este mai mică decât cea stabilită prin metoda bonității;

- s-a constatat că valoarea imobiliară rezultată din concluziile acestui raport se apropie de concluzia raportului de constatare al Parchetului;

- pot apărea diferențieri în funcție de metoda folosită, iar pe de altă parte, expertul care a evaluat terenul de 242 mp, la momentul evaluării a avut datele de piață de la acel moment, spre deosebire de specialiștii Parchetului, care au folosit informații aproximative a valorii de piață la 1 an de la elaborarea raportului de evaluare a imobilului;

- nu s-au folosit de informațiile prezentate la fila x din raportul de constatare pentru că nu au aplicat metoda prin comparație, ci cea a bonității;
- au fost de evaluat două fâșii de teren mici, care nu au putut fi comparate cu nimic pentru a obține o valoare și mai exactă;
- în elaborarea evaluării s-au folosit de datele oferite de serviciul de cadastru al instituției și nu s-a ținut cont dacă era vorba de un teren concesionat sau vândut;
- între un teren concesionat și unul vândut există o diferență, valoarea de piață fiind mai mică în cazul terenului vândut;
- în aplicarea metodei bonității s-a luat în calcul ca indicator ultimul recensământ din 2011 cu privire la numărul de locuitori ai Orșovei;
- valorile imobiliare rezultate prin metoda bonității din raportul de evaluare și cel de constatare sunt în aceeași plajă de valori, la care există o marjă de eroare de 22-25%;
- nu s-au luat în calcul evaluările făcute de Consiliul local pentru terenurile concesionate sau vândute.

WWWWWWW., specialist al DNA a declarat că:

- în elaborarea raportului de constatare s-a făcut o analiză a pieței imobiliare din Orșova, s-au consultat hotărârile Consiliului local în materia concesiunilor și vânzările de terenuri în perioada 2008-2014;
- s-a identificat terenul de evaluat și nereguli în ceea ce privește apartenența acestuia la domeniul public
- atestat de cartea funciară, cu mențiunea că aparține domeniului privat în raportul de evaluare;
- terenul în discuție a fost concesionat fără licitație;
- cu unele modificări, acostamentul unde erau poziționate acele fâșii de teren ar fi putut, poate, să fie folosit și în alte condiții;
- raportul de evaluare s-a făcut de către beneficiar pe cheltuiala sa, iar raportul nu a fost dispus de acesta;
- bunurile care aparțin domeniului public nu au valoare de piață ci de inventar și câtă vreme bunul nu se află în circuitul civil el nu are valoare de piață;
- evaluarea terenurilor - cele două fâșii s-a făcut la valoarea de piață considerând că sunt în circuitul civil;
- datorită faptului că Ordonanța procurorului a dispus să se stabilească valoarea de piață a terenului - două fâșii, indiferent dacă au făcut obiectul unei vânzări sau concesionări, s-a luat în calcul stabilirea valorii ca pentru o vânzare;
- la elaborarea raportului de constatare au colaborat cu niște colegi de la biroul cadastru al DNA;

- nu erau atașate documente din care să rezulte că G. era proprietarul imobilului din preajma celor două fâșii de teren evaluate;

- vânzarea la concesionar ar fi trebuit făcută cu licitație, cu respectarea dreptului de preemțiune al concesionarului care a construit legal imobilul, ori în cauză clădirea de pe terenul concesionat s-a construit fără autorizație, situație ce a rezultat din documentele puse la dispoziție de procuror.

La Parchet s-au audiat fostul consilier local MMMMM. și secretarul Primăriei Orșova, LLLLLL. .

Aceștia au fost reaudiați în instanță alături de ceilalți membri ai Consiliului local.

Dintre declarațiile consemnate la Parchet ale lui U., CCCCC., YYYYY., în rechizitoriu sunt referiri și citate - fragmente doar din declarațiile martorilor LLLLLL. și MMMMM. și crâmpeie din convorbiri interceptate de SRI din discuțiile telefonice dintre F. și YYYYY., NNNNNN. și U., selectate după relevanța celui care a transcris în procesele-verbale excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, dispoziție definitivă la 16.03.2015 prin sentința penală a Î.C.C.J.

În declarația de la Parchet (2.04.2014 - f. x dup), LLLLLL., secretar al Primăriei Orșova în perioada infracțională reținută în sarcina inculpatului G., a arătat printre altele că în Cartea funciară, Statul Român este menționat ca proprietar al mai multor terenuri din Orșova, dar în anexele Hotărârii de guvern de atestare a domeniului privat din județul Mehedinți, aceste terenuri, între care și cel "vândut" lui G., aparține domeniului privat al municipiului Orșova, fiind necesară clarificarea juridică de scripte.

Audiat în instanță (30.05.2016 - f. x C.A.B) LLLLLL. și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- din 1996 a lucrat ca secretar al Primăriei și avea între atribuții pregătirea mapelor pentru comisiile de specialitate din cadrul Primăriei și cu avizele acestora le înainta membrilor Consiliului local al Orșovei;

- martorul verifica documentele din mape și în cazul în care nu erau cuprinse toate înscrisurile, acestea se-ntorceau la comisii pentru rezolvarea neregulilor;

- mapele care reclamau urgență și nu era necesar afișajul public, intrau pe ordinea de zi a ședințelor Consiliului;

- doctorul G. este un om deosebit, martorul nu a participat la ședința în care s-a aprobat concesionarea terenului și nu a avut la cunoștință documentele mapei care au stat la baza emiterii hotărârii Consiliului, întrucât fusese eliberat din funcție;

- "în situații similare cu a dlui dr. G., în sensul că persoana deține în concesiune un teren și solicită concesionarea unei porțiuni de teren aflată în continuarea celui deja concesionat, în cazul în care a depus toată documentația prevăzută de lege, și în baza mapei de documente ce fundamentează proiectul de hotărâre s-a procedat, de fiecare dată, la concesionarea terenului respectiv, inclusiv în situația în care concesionarea s-a făcut pentru un teren aflat la limita unui teren aflat în proprietatea solicitantului";

- în cazul depunerii unei cereri de concesiune a unui teren, la nivelul primăriei se face un referat de necesitate pentru efectuarea unui raport de evaluare, iar primarul este cel care desemnează evaluatorul autorizat de pe o listă a Tribunalului; plata se face de primărie;

- "pentru reperiile folosite de evaluatori în întocmirea raportului de evaluare se are în vedere prețul pieței și respectiv cheltuielile cu infrastructura";

- "clădirea dr. G. se află în preajma pieții orașului și nu în centru";
- "în ceea ce privește fâșiile de teren din fața terenului dr. G., unde se află și o clădire nu putea fi concesionat altcuiva, acest teren aflându-se în continuarea proprietății dlui G., teren lipit de terenul proprietatea acestuia";
- "clădirea a fost dispensar veterinar, legea a permis cumpărarea acestuia și de aceea dr. G. este proprietarul acestei clădiri";
- "fâșiile de teren concesionate dlui dr. G. folosite timp de 25 de ani, erau un loc neîmprejmuit de primărie, plin de bălării și pentru care nu s-a hotărât perceperea unei taxe";
- "în cazul în care dl. G. ar fi dorit edificarea unui zid de sprijin avea nevoie de certificat de urbanism de la primărie";
- "În cazul unei extinderi de concesiuni nu este nevoie de licitație, iar secretarul primăriei, în această procedură, semnează doar hotărârea luată de Consiliul local după dezbatere și vot; din 2008 este posibil să fi semnat inclusiv hotărârea privind extinderea concesiunii fiului meu YYYY.";
- "chiar dacă nu au avut loc operațiuni la oficiul de cadastru totuși, potrivit hotărârii de guvern și a legii, terenurile bunuri de domeniul public al statului, au intrat în domeniul privat al mun. Orșova, cu excepția unor terenuri cu o situație anume prevăzută de lege";
- "niciodată dl. H. nu mi-a solicitat vreo favoare pentru vreo persoană, fie el G. sau F. și cred că nici prin Primăria Orșova";
- "nimeni, până la plecarea mea din 2013, de la primărie, nici H., nici F., nici G., nici G. sau alte persoane din familie sau cunoștințe, nu mi-au cerut vreo intervenție pentru o posibilă concesionare a fâșiilor de teren despre care am vorbit";
- "cât timp am fost secretar al primăriei, nu am avut sentimentul și nici nu mi s-a spus că dl. H. ar fi influențat în vreun fel sau altul hotărârile consiliului local";
- "niciun consilier nu mi s-a plâns, inclusiv cei ai partidelor de opoziție de la momentul acela că dl. H. ar fi făcut vreo presiune, ar fi avut vreun interes cu privire la o anumită soluție care să se dea prin hotărârea consiliului";
- "... eu făceam obiecțiuni la hotărârile date (mapele cu volum mare de documente, imposibil să fie studiate în ședință) și apoi trimiteam prefectului toate hotărârile cu mapele și documente ale hotărârilor pentru a se pronunța asupra lor, făcând precizări fie de genul că existau neregularități sau chiar încălcări ale legii, fie precizări că, dat fiind volumul de documente și luarea la cunoștință în timpul ședinței, nu am putut verifica legalitatea documentelor înscrise".

O altă declarație reținută secvențial în rechizitoriu este cea dată la Parchet la 20.06.2014 de către MMMM. consilier în anii 2012-2013 în Consiliul local al mun. Orșova, care a precizat că nu a studiat și nu a cunoscut documentația pentru vânzarea celor două fâșii de teren de 200 mp numitului G. și că la acel moment, "există o hotărâre de instanță ca Primăria Orșova să facă trecerea terenului din proprietatea statului român în proprietatea municipiului Orșova".

La 31.05.2016 a fost audiat în instanță martorul MMMM., care sub prestare de jurământ a declarat, între altele, că este în dușmănie cu F.

Martorul a menținut declarația dată la Parchet și a făcut, printre altele, și următoarele precizări:

- în opinia sa, "fără să fie culpa solicitantului (G.)" nu era lămurită situația cărții funciare ... era vorba de un act administrativ care cădea în sarcina primăriei";

- "în ceea ce privește concesionarea terenului către dl. dr. G., nici asupra mea, anterior ședinței de vot, nici asupra consilierilor care au votat nu s-a făcut vreo intervenție, vreo presiune, vreo solicitare în sensul favorabil concesionării aceluși teren, nici de dl. G., nici de către F., nici de dl. H.. Colegii consilieri i-au demonstrat că votul lor s-a dat întotdeauna pe documente legale, cu respectarea condițiilor legii, inclusiv cu privire la concesiunea către dl. G.. Așa cum arată și procesul-verbal de ședință, colegii mei au votat în sensul aprobării concesiunii terenului în discuție. Așa cum am arătat, potrivit procedurii de partid, aveam acces la mapele ce însoțeau proiectele de hotărâri prin consilierii KKKKKK. din consiliu și la momentul când nu mai eram consilier. Asupra mea, dl. F. nici personal, nici prin intermediar nu a făcut nicio intervenție pentru ca din perspectiva funcțiilor pe care le aveam să cer, eventual, consilierilor KKKKKK., să voteze în favoarea acestei concesionări. Niciodată, și nici în acest caz, dl. F. nu a îndrăznit și nici nu cred că ar îndrăzni vreo intervenție prin mine pentru a fi obținut un vot favorabil al unei solicitări ca aceasta";

- "terenul cerut spre concesionare de dr. G. era limitrof terenului și clădirii unde știu că se află cabinetul veterinar al acestuia; terenul solicitat spre concesiune alipit terenului deja deținut de dr. G. era cam în jur de 200 mp și ar fi putut construi orice ar fi dorit; în opinia mea, aceste concesiuni sau licitații privind terenuri supuse vânzării nu erau un beneficiu pentru bugetul orașului, dat fiind că redevența era mică, ci doar în beneficiul persoanelor bine determinate. Nu am avut nicio legătură cu dl. H. și nu a avut nicio presiune sau încercare de influență asupra mea. Nici în privința lui G., nici a celorlalte concesiuni nu s-a pus problema ca și în orice alte situații, vreo influență din partea dlui H.. La vremea votului cu privire la aceste concesiuni nu știam de existența hotărârii judecătorești prin care cadastrul era obligat să facă modificările respective legate de bunurile trecute din domeniul public al statului în cel al Orșovei. Nu s-a pus problema să luăm, dacă ar fi posibil legal, vreo măsură de revocare a concesiunii dlui G.. În calitate de consilier cunosc că a mai existat chiar o speță aproape asemănătoare cu cea a dlui G.".

Pe parcursul urmăririi penale au fost audiați și martorii CCCCC. (7.04.2014, f. x dup), YYYYY. (24.04.2014, f. x dup), U. (25.06.2014, f. x dup), care au declarat, printre altele, următoarele:

Martorul CCCCC. a arătat, la Parchet cu privire la concesionarea a două fâșii de teren doctorului veterinar G. că:

- potrivit HCM nr. 2147/1967, Legii nr. 213/1998, H.G. nr. 963/2002 și anexelor acestor acte normative, terenurile domeniului public au devenit proprietatea domeniului privat al mun. Orșova;

- primăria dispune asupra terenului, fie prin concesionare, fie prin trecere în domeniul privat și vânzare;

- între Primărie și autoritatea cadastrală au existat divergențe, astfel încât prin hotărâre judecătorească din 2005 a fost obligat cadastrul să înscrie în cartea funciară toate terenurile care figurează ca proprietar statul român și să le treacă în domeniul orașului Orșova, hotărâre pe care nu a pus-o în aplicare, deoarece trebuia ca terenurile să fie identificate și cadastrate;

- cu privire la cele două terenuri concesionate lui G., în februarie 2013, Primăria a cerut deschiderea unei cărți funciare și alocare de număr cadastral, ceea ce s-a realizat pe baza documentației dispuse de Primărie și la 5.06.2013, G. a cerut înscrierea în cartea funciară a concesiunii;

- terenul în cauză este amplasat într-o arteră de circulație ce servește Piața Centrală Orșova și clădirea fostului dispensar veterinar care a fost cumpărat de G. pe cabinetul veterinar deținut de el;

- martorul a mai precizat "că nu a fost contactat de nicio persoană pentru a interveni în vreun fel în legătură cu înscrierea în cartea funciară a acestui teren ori a concesiunii";

În instanță la 6.05.2016 martorul CCCCC. și-a menținut declarația de la Parchet în sensul că G. are un drept de concesiune asupra terenului vălurit, cu iarbă, între doi pini aflat în fața clădirii proprietatea, că s-a dat de Consiliul local hotărârea de trecere a terenului în domeniul privat al Primăriei, iar dl. G. a plătit taxele de concesiune privind intabularea dreptului de concesiune;

- Hotărârea nr. 641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova s-a pronunțat în contradictoriu cu instituția unde funcționează martorul și privește "operarea în registrele CF, Partea a II-a a dreptului de proprietate publică al municipiului Orșova asupra imobilelor înscrise în H.G. nr. 963/2002 anexa 3 în loc de Statul român".

Martorul YYYYY., la Parchet (24.04.2014, f. x C.A.B.), între altele a afirmat următoarele:

- în cursul anului 2013, pe ordinea de zi a ședinței Consiliului local al Municipiului Orșova s-a introdus vânzarea terenului către familia G., terenul respectiv având ca proprietar Statul Român și nu UAT Orșova; proiectul de hotărâre a fost votat de 2/3 din membrii prezenți la ședință;

- martorul nu a putut însă preciza ce vot a avut acesta ca președinte al comisiei de urbanism și ca membru al Consiliului.

În declarația din instanță, sub prestare de jurământ, a declarat că tatăl său, LLLLL. a fost secretarul Primăriei și mama acestuia, MMMMMM., șefa serviciului juridic;

- martorul YYYYY., președinte al comisiei de urbanism și consilier în Consiliul local, a primit la rândul său, terenul pe care se afla o stație de autobuz și "în 2009 a făcut o cerere de extindere a concesiunii admisă de Consiliul local fără să mai fie nevoie de licitație, ci doar de un raport de evaluare; "extinderea concesiunii nu a fost contestată";

- nu a putut să-și amintească dacă documentele concesiunii terenului (stația de autobuz) și extinderea acestuia poartă semnătura și/sau mamei ca șef al serviciului juridic, respectiv a tatălui, secretarul primăriei;

- în ceea ce-l privește pe G., comisia de specialitate (urbanism) și-a dat avizul pe baza documentelor care li s-a pus la dispoziție; "atâta vreme cât documentația era pregătită de serviciul de specialitate al primăriei și care era mult mai pregătit în domeniu decât consilierii, am considerat că mapa era completă, cu toate documentele necesare";

- nu au fost dezbateri și nimeni nu a avut vreun punct de vedere cu privire la această solicitare, iar martorul YYYYY. a votat această cerere;

- "în ceea ce privește votarea concesiunii pentru dl. G., martorul a arătat că a votat favorabil și asta pentru că a fost convins că documentele care i-au fost puse la dispoziție de către Serviciul de specialitate al primăriei erau legale, cu respectarea condițiilor cerute în această procedură și nu pentru că într-o ședință de PP., F. aprecia ca solicitarea să fie votată";

- F. i-a spus că lucrurile sunt corecte; martorul YYYYY. "a aflat de hotărârea judecătorească prin care terenuri, ca bunuri din domeniul public al statului au devenit bunuri în domeniul public al orașului și că oficiul de cadastru trebuia să facă modificările respective după ce a votat în favoarea acestei concesiuni. Informațiile le-a primit de la secretarul primăriei (LLLLL.), de fapt, le-a primit de la mama, șefa serviciului juridic";

- martorul nu a primit, direct sau indirect, vreo sugestie din partea dlui H. cu privire la votul legat de vreun proiect de hotărâre de consiliu.

La Parchet, U. (25.06.2014 - f. x dup), viceprimar al municipiului Orșova a declarat, între altele, că "în legătură cu concesiunea de către tatăl lui G. a unui teren în Orșova, asupra acestuia nu a făcut nimeni nicio intervenție și această concesiune s-a desfășurat în condiții legale";

- cu privire la terenurile proprietate publică aflate în intravilanul mun. Orșova există o divergență de ordin juridic. Aceste terenuri înregistrate la Cartea funciară ca fiind proprietatea Statului Român, în realitate aparțin mun. Orșova; aceste terenuri au fost și inventariate de primărie, în inventar fiind trecute ca fiind ale municipiului Orșova, iar inventarierea a fost atestată prin Hotărâre de Guvern.

La 6.05.2016, în instanță, sub prestare de jurământ, între altele, martorul U. a precizat că:

- își menține declarația de la Parchet, că "la momentul când dl. dr. G. a formulat o cerere de concesiune a unui teren, s-a respectat întreaga procedură, iar Consiliul local a votat hotărârea de concesiune în baza expunerii făcute de primarul OOOOO., a raportului de evaluare efectuat de o firmă de experți la cererea primăriei și pe banii acesteia, a raportului compartimentului de specialitate; nu s-a făcut nicio presiune la emiterea acestei hotărâri";

- cererea dlui dr. G., de extindere a concesiunii terenului din fața imobilului proprietatea acestuia a avut ca finalitate extinderea construcției;

- Consiliul a aprobat prin hotărâre trecerea acelei suprafețe de teren solicitate de dl. dr. G. din domeniul public al municipiului în domeniul privat ca să poată fi concesiunat;

- terenul era un teren viran, pe care nu l-a solicitat nimeni și prin concesiune primăria a câștigat plata unor taxe de concesiune;

- terenul se află într-o zonă în preajma pieței Orșova, unde trece râul Țurlui;

- cererea privind extinderea concesiunii pentru extinderea imobilului proprietate face excepție de la lege privind organizarea unei licitații;

- niciodată dl. dr. G. sau fiul său nu i-a cerut vreo intervenție cu privire la dânsul sau familia acestuia;

- dl. dr. G. se bucură de respect și considerație în Orșova, inclusiv între membrii Consiliului local;

- în zonă este o eroziune a terenului, alunecări de teren; în proiectul primăriei este și ridicarea sau îndiguirea râului Țurlui, care contribuie la alunecările de teren din zonă;

- dl. LLLLL. se cunoștea cu dl. G., cu dl. doctor; și dl. MMMMM. se cunoștea cu G., cu doctorul G.;

- niciodată H. nu a intervenit în vreo problemă din postura funcției sale, nu a participat la ședințele Consiliului local.

Alături de martorii YYYYY., LLLLL., MMMMM., U., CCCCC., audiați la Parchet și instanță, au fost audiați membrii Consiliului local după cum au urmat:

- la 30.05.2016 - FFFFFFFF. (membru PP. în Consiliul Local - 2012-2015)

- DDDDDDD. (KKKKKK. - 2008-2014)

- la 31.05.2016 - ZZZZZZ. (membru QQQ. - în CL 2012-2015)

- YYYYYY. (PP. în CL - 2013-2015)

- OOOOOO. (KKKKKK. minim 4 - 2012-2015)

- CCCCCC. (QQQ. devenit PP. în CL 2013-2015)

- AAAAAA. (QQQ. - în CL 2012-2015)

- TTTTTT. (PP. în CL 2004-2008; 2012-2015)

- la 17.06.2016 - SSSSS. (LLLLL.- PP. 2012-2015)

- XXXXXX. (QQQ. în CL 2012-2013)

- TTTT. (KKKKKK. în CL 2012-2013)

- EEEEE. (KKKKKK. -4 ani în CL 2012-2015)

- BBBBBB. (PP. în CL 2012-2015)

- UUUUUU. (PP. în CL 2012)

- GGGGGG. (QQQ.-XXXXXXXX. în CL 1992-2016)

- WWWWWW. (KKKKKK. în CL 2012-2015).

LLLLL., YYYYY., MMMMM., U., CCCCC. au declarat succint, asemenea membrilor Consiliului local al mun. Orșova că:

- mapa cu documentele atașate proiectului de hotărâre pentru concesionarea prin extindere a 242 mp dlu G. a fost completă, a conținut și raportul de evaluare imobiliară făcut de un expert independent la cererea și cu plata Primăriei Orșova;

- terenul a fost trecut din domeniul public prin hotărârea Consiliului în domeniul privat al orașului și, fiind o extindere de concesiune, face excepție de la lege, nu se face licitație, operează dreptul de preemțiune;

- nimeni, nici G., G., F., H. nu au făcut vreo presiune, nu i-au influențat, nu le-au sugerat, nu le-au cerut, direct sau indirect vreunui din membrii Consiliului local să dea un vot favorabil pentru extinderea de concesiune solicitată de G.;

- H. nu a participat la nicio ședință a Consiliului local Orșova;

- concesiunea nu a fost contestată de nimeni și s-a procedat la cadastrarea acesteia, iar prefectul a validat legalitatea hotărârii Consiliului local;

- s-a respectat procedura la fel ca și în cazul altor concesiuni (extinderea concesiunii - stație de autobuz) a lui YYYYYY.;

Asemenea lui YYYYYY., U., FFFFFFFF., ZZZZZZ., YYYYYY., OOOOOO., CCCCCC., AAAAAA., TTTTTT., DDDDDDD., SSSSS., XXXXXX., TTTT., EEEEEEE., BBBB.BB., UUUUUU., GGGGGG., WWWWWW. au votat în sensul extinderii concesiunii solicitate de G. pentru extinderea construcției imobil proprietatea acestuia;

- cererea dlui G. a avut avizele comisiei de urbanism, serviciului juridic, comisiei de buget a Primăriei;

- concesionarea este benefică pentru Primărie pentru că îi aduce venituri (MMMMM. a apreciat ca beneficiul este al concesionarului pentru că redevența este mică);

- prețul a fost corect stabilit, terenul putea fi confundat cu un hotar, aproximativ 242 mp;

- votul în Consiliu a fost la vedere;

- pentru cazuri similare de extindere concesiune cu aceeași procedură s-au mai dat hotărâri de către Consiliu;

- terenul în cauză, neîmprejmuit, neîngrijit de primărie este afectat de alunecări, situat lângă Piața Orșova;

- nu s-a sesizat nicio nelegalitate sau disfuncționalitate în efectuarea procedurii și cu privire la hotărârea Consiliului.

Martorii FFFFFFFF., ZZZZZZ., CCCCCC., TTTT., U., în ceea ce-l privește pe LLLLL., au susținut că era cel care semna neregularitățile, răspundea la întrebările consilierilor, (susținut profesional de soția acestuia MMMMMMM. - șefa serviciului juridic apreciată și respectată), avea calificative slabe, făcea sesizări și plângeri penale, câteodată avea o atitudine manifest publică, deși era secretarul Primăriei; cu privire la MMMMM. s-a susținut că era o persoană impulsivă, nu se înțelegea cu nimeni, avea obiecțiuni la toate hotărârile, venea la ședințe deși era revocat, făcea aprecieri negative și vota, fără ca votul său să fie luat în seamă. Indiferent că proiectul era spre binele comunității, MMMMM. cerea ca proiectul să nu fie votat întrucât era susținut de primarul orașului (PP.), calificat drept o "persoană rea", aborda permanent numai atitudini critice, asista, revocat fiind, la ședințe și trimitea consilierilor mesaje, sfaturi, critici, presiuni și amenințări, era într-o permanentă competiție cu familia lui F., vroia să conducă orașul și să se remarce ca familia cea mai bogată din zonă, era negativist, certăreț, considerând că numai el avea dreptate, iniția plângeri penale consilierilor, încercând să schimbe majoritatea în Consiliul local.

La Parchet și în instanță s-au mai audiat martorii PPPPP. (2.04.2014 - f. x dup și 3.02.2017, f. x C.A.B.), WWWWWW. (2.04.2014 - f. x dup și 19.07.2016 - f. x CAB) care au arătat:

Și la Parchet și în instanță, PPPPP. a declarat că în ce privește concesionarea suprafeței de teren la solicitarea dlui. dr. G., funcționarii au pregătit documentele pentru concesionare, acestea au fost puse la dispoziția Secretarului Primăriei de către arhitectul șef MMMMMMM., s-a pregătit proiectul de hotărâre redactat de VVVVVVV. și înaintat primarului, cu punerea pe ordinea de zi a ședinței Consiliului;

- documentația a fost completă, nu au existat niciun fel de discuții în Consiliu și avizarea s-a dat în condiții de legalitate;
- există o divergență între Primărie și Oficiul de cadastru, care nu aplică prevederile legale și o hotărâre judecătorească care atestă că terenurile din Orșova aparțin domeniului public al orașului;
- de la apariția Legii nr. 18/1991, terenurile aflate sub jurisdicția Primăriei Orșova aparțin domeniului privat al acesteia;
- nu a existat nicio ingerință, influență, sprijin în a se determina altfel decât legal concesionarea terenului în vederea extinderii construcției proprietatea concesionarului (o concesionare directă, care nu implică organizarea unei licitații);
- nu are cunoștință ca F. să fi intervenit asupra consilierilor locali pentru un vot favorabil pentru dl dr. G.;
- martora și familia acesteia nu datorează nimic lui F., astfel încât este de neînțeles că s-a afirmat că aceasta s-ar afla între persoanele obediente lui F., pe care de altfel soțul martorei nici nu-l cunoaște;
- din 18.04.2013, îndeplinește și atribuțiile de secretar al Primăriei unde este consilier juridic din 2006; până la acest moment l-a mai înlocuit temporar pe LLLLLL.;
- terenul obținut ca urmare a unei licitații, în suprafață de 280 mp, pentru care plătește redevență anual nu a fost obținut prin concesiune directă;
- MMMMM. a fost revocat din funcție pentru incompatibilitate, contestația acestuia fiind respinsă de instanță;
- în practica Consiliului, concesiunile directe sunt benefice pentru bugetul Orșovei, și întrucât se poate solicita o concesiune legală doar pentru împrejmuire sau amenajare, nu este necesar certificat de urbanism obligatoriu când aceasta vizează extinderea construcției;
- terenul dlui G. este alăturat casei acestuia, nu se află în centrul orașului unde sunt Primăria, Judecătoria;
- hotărârea de concesionare cu nr. x nu a fost contestată de nicio persoană.

WWWWW., și la Parchet și în instanță, a declarat că într-o vizită făcută la F. s-a întâlnit cu mai multe persoane la un pahar de vin - OOOOO., H., G. unde nu s-a discutat nimic despre concesionarea vreunui teren lui G., ci de vizita oficială în Serbia a primarului;

- de la soția acestuia, arhitect șef al Orșovei, MMMMM. a aflat de existența unei astfel de solicitări, despre care i-a spus că îndeplinește condițiile prevăzute de lege și s-au respectat procedurile legale;
- nu a auzit că s-ar fi făcut presiuni, s-ar fi exercitat influențe din partea cuiva sau a lui F. pentru a se aviza de către Consiliu această concesiune;
- relațiile dintre martor și H. și F. sunt de simple cunoștințe.

La cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA s-au audiat și martorii BB. (19.07.2016, f. x CAB), X. (7.07.2014 - f. x dup și 4.07.2016 - f. x CAB) și LLLLLLLL. .

Martorul BB. a dat mai multe declarații la Parchet, de fiecare dată pe alte subiecte fie în calitate de martor, fie de suspect;

- în data de 3.04.2014 a fost adus de mascați la DNA, fără a fi fost citat în prealabil, împreună cu alte două colegi J. - director economic și YYYYYYYY. și cu H., au fost duși într-o cameră unde așteptau încă 23 de persoane; nu au avut posibilitatea să-și procure mâncare, apă, toată noaptea a stat pe un scaun, iar la ora 7 dimineața a fost audiat ca suspect, declarație în această calitate a mai dat și în iunie- iulie 2014;

- până să devină Secretarul județului Mehedinți (2013), martorul a practicat avocatura și l-a asistat pe H. în cauzele sale judiciare;

- ulterior, cauzele lui H. au fost preluate de avocatul A. care s-a ocupat și de dosarul în care s-a contestat raportul ANI de incompatibilitate;

- A., ca avocat, s-a ocupat și de formularea unei cereri de strămutare care a fost întocmită potrivit dispozițiilor legale și a cărei soluție nu-i era cunoscută la data declarației în instanță;

- niciodată H. nu i-a cerut să contacteze pe judecătorul care instrumenta cauza la C.A Craiova, sau pe șefa secției de contencios administrativ a Curții, W. ori pe X.;

- nu a avut cunoștință care a fost motivul retragerii cererii de strămutare;

- martorul nu a avut decât relații instituționale cu G. și niciodată H. nu i-a cerut să-l contacteze și ca acesta să intervină prin sora sa să obțină de la judecătorul cauzei o soluție favorabilă;

- martorul este cel care, în ziua pronunțării, sau mai târziu l-a anunțat pe H. de soluția obținută, verificând site-ul Curții sau apelând la un coleg avocat să verifice conținutul instanței.

X. și-a menținut declarația dată la Parchet la 7.07.2014 cu ocazia audierii de instanță la 4.07.2016 .

Martora a declarat că este în relații colegiale cu W., că există apeluri între acestea, în general legate de program, familie etc, că în secție, în biroul său a discutat cu unii dintre colegi probleme de drept, fără să se antepună, că motivarea hotărârii s-a fundamentat pe probatoriul din dosar;

- martora nu l-a cunoscut pe H., acesta nu s-a prezentat la proces;

- cu ocazia discuțiilor teoretice, W. nu a participat și nici nu a fost abordată pe acest subiect de martoră, inclusiv după pronunțarea hotărârii.

Și la Parchet și în instanță martorii O. (20.06.2014 - f. x dup și 25.03.2016 - f. x - vol. 13C.A.B.), G. (24.06.2014 - f. x dup și 25.03.2016 - f. x CAB) și W. (3.07.2014 - f. x dup -și 25.03.2016 - f. x CAB) s-au prevalat de dispozițiile art. 117 C. proc. pen.

Între martorii propuși de inculpatul G. s-a audiat și martora LLLLLLLL. care la Parchet și instanță a declarat:

- este consilier din februarie 2013 în Cancelaria Prefectului; martora are ca atribuții pregătirea ședințelor cu participarea prefectului, asigură contactele cu instituțiile subordonate prefecturii etc.;

- prin natura atribuțiilor de serviciu îi cunoaște pe H. din 2009 ca șeful unei formațiuni politice și apoi ca președinte al Consiliului județean și pe G. - șeful IPJ Mehedinți și membru al Consiliului prefectural pe situații de urgență;

- în cursul anului 2013, H. a vorbit de pe telefonul mobil al acesteia cu G., convorbire al cărei conținut nu îi este cunoscut;

- sunată fiind de G., martora i-a comunicat că H. urma să-l contacteze ulterior;

- în cursul aceluiași an, în mai, martora a primit pe numărul său de mobil un mesaj sms cu numele:

"O." și un număr de telefon pe care l-a retransmis lui H., deși nu fusese avertizată de această corespondență;

- martora i-a mai pus lui H. la dispoziție telefonul fără a cunoaște conținutul convorbirilor acestuia;

- martora a fost consilier la cabinetul lui H., detașată la cancelaria Prefectului; H. obișnuia să-i folosească telefonul pentru diverse convorbiri; G., când nu-i răspundea H. la telefon, îi trimitea martorei un sms ce era apoi retransmis destinatarului;

- nu a avut sentimentul că H. îi folosea telefonul pentru că al lui era mai vizat, în situația în care G. nu-l găsea la telefon pe H., o suna pe martoră, iar H. îl resuna pe G. de pe telefonul martorei;

- H. avea convorbiri de pe telefonul mobil al martorei, de la telefonul biroului ei sau al lui, timp în care martora se ocupa de problemele de serviciu la cabinet;

- H. a spus la ședințele cu directorii, primarii, deconcentrate că dacă nu reușesc să-l contacteze la telefonul său pentru vreo problemă să o contacteze pe martoră, aceasta utilizând un singur telefon mobil;

- la semnarea declarației de la Parchet nu a realizat că s-a consemnat altfel decât a declarat și susținut la audiere;

- G. venea la H. cu ocazia problemelor de serviciu;

- contrar celor consemnate în declarația de la Parchet, sms-ul trimis martorei de G. cu un nr. de telefon și numele de O. retransmis de ea lui H. nu a fost expediat în aceeași zi când H. l-a căutat pe G. pe telefonul martorei;

- înainte de a retransmite mesaje, martora le citea și apoi le redirecționa spre H..

În cauză s-a administrat la cererea inculpatului G. și proba cu expertiza evaluatorie imobiliară a suprafeței de teren de 242 mp ce a făcut obiectul concesiunii pentru extinderea construcției proprietatea concesionarului G..

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a concluzionat în sensul admiterii acestei probe și, la cererea acestuia s-a încuviințat pentru Parchetul de pe lângă Î.C.C.J - DNA

un expert parte KKKKKKK. la care după depunerea punctului de vedere al Parchetului s-a renunțat urmare a participării expertului parte la concursul organizat de DNA în vederea angajării ca specialist în cadrul acestei instituții.

S-a încuviințat expert parte și pentru inculpatul G. în persoana lui HHHHHHH. ale cărui opinii s-au depus la dosar.

Așa cum s-a arătat, la întocmirea mapei de documente ce a însoțit proiectul de hotărâre pentru concesionarea terenului în discuție, s-a întocmit un raport de evaluare la cererea Primăriei Orșova, de către expertul CCCCCCCC..

Pe parcursul urmăririi penale specialiștii VVVVVVVV. și WWWWWWWW. din cadrul DNA au întocmit un raport de evaluare imobiliară în baza Ordonanței și a documentelor remise de procurorul de caz.

În instanță, s-a desemnat ca expert pentru efectuarea expertizei JJJJJJ., care a întocmit raportul și a răspuns la obiecțiunile experților parte.

Curtea a omologat raportul de expertiză depus la dosar prin care s-a stabilit în raport de obiectivele încuviințate că: redevența anuală este de 26.700 ron (110,13 mp) echivalentul a 6100 euro (25.05 euro/mp) și că diferențele valorice constatate (< 20%) se înscriu în marja de precizie acceptabilă - specifică metodelor și tehnicilor de evaluare. De asemenea s-a precizat că "evaluarea este o estimare și nu o cântărire exactă, astfel încât expertul a apreciat că nu au fost produse prejudicii economice în speța de față".

S-a mai arătat în expertiză că terenul are o formă neregulată, este greu de organizat, permite doar o extindere a construcției existente, se află într-o zonă afectată frecvent de viituri, neconsolidat și este traversat de trei căi de acces .

*

* *

Curtea după finalizarea administrării probatoriului în baza art. 387 coroborat cu art. 388 C. proc. pen. a declarat deschise dezbaterile pe fondul cauzei.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a solicitat condamnarea inculpatului G. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și a infracțiunii de cumpărare de influență în temeiul art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 C. pen., faptele fiind descrise în Capitolul 1 din Rețizitoriu, aflate în concurs ideal.

S-a apreciat că față de regimul sancționator al concursului de infracțiuni, legea penală mai favorabilă este legea veche (C. pen. 1969).

S-a prezentat pe scurt situația de fapt care se rezumă la interesele comune de trafic și cumpărare de influență ale lui G. și H..

H. era interesat de soluționarea favorabilă a dosarului în care ANI susținea existența unui conflict de interese în care se afla acesta, dosar aflat pe rolul C.A. Craiova, în legătură cu care s-au făcut cereri de strămutare; despre acestea a relatat martorul BB.. O soluție nefavorabilă putea conduce la revocarea din funcția de Președinte al Consiliului Județean Mehedinți a lui H..

Din acest moment au început convorbirile și negocierile cu inculpatul G., astfel cum rezultă din interceptări, din datele de trafic, frecvența convorbirilor.

S-a afirmat că nu a reieșit că cei doi se aflau în relații apropiate ca să se justifice că se sunau în concediu să-și comunice diverse chestiuni. Convorbirile cu G. sunt în perioada când se judeca dosarul lui H. care, în dorința de a lua legătura cu persoanele care îl puteau ajuta în demersurile sale, s-a deplasat la domiciliul părinților lui G. și a luat legătura cu mama acestuia, contrar afirmațiilor că s-ar fi întâlnit întâmplător în fața casei ei.

Extrem de relevante, în aceeași perioadă, sunt traficul de date și de convorbiri sau mesaje sms dintre G. și sora lui, urmate de discuțiile cu H..

Tot din datele de trafic și convorbiri a rezultat că erau frecvente discuțiile dintre H. și BB., în perioada cererilor de strămutare formulate la Înalta Curte de Casație și Justiție, urmate de contactele telefonice cu G..

Rudele lui G. s-au prevalat de dreptul la tăcere și nu au dat prioritate aflării adevărului în cauză.

H. s-a obligat ca G. să fie numit într-o altă funcție, soția acestuia să fie promovată și să i se concesioneze tatălui lui G. un teren, în condiții ce excedau cadrului legal.

S-a susținut de procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA că din convorbiri rezultă explicit cum G. îi spune lui H. că vrea acel teren pentru tatăl său și în acest sens H. ia legătura cu F..

"În ceea ce privește poziția pe care inculpatul o avea, învederează procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, au fost audiați în fața instanței funcționari înalți din cadrul Ministerului de Interne, care au arătat că inculpatul le-a solicitat, că s-a dorit și a fost în discuție la un moment dat, chiar la solicitarea lui H., această mutare a inculpatului G. la București într-o funcție destul de importantă". G. nu a mai dorit această mutare, nefiind sigur de promovarea soției, dar acest lucru nu are relevanță, ci doar că s-a ajuns la acest punct.

În funcția respectivă nu se ajungea prin concurs, cum s-a încercat a se acredita ideea, ci la propunerea lui EEEEEEEE., cum a afirmat acesta, de ministrul de interne.

H. a vorbit cu EEEEEEEE., dar și cu martorii FFFFFFFF. și L., iar martorii audiați în instanță au susținut actul de sesizare.

Din convorbirile telefonice și datele de trafic rezultă că H. discuta cu G. și apoi suna persoane influente pentru G..

În ce privește folosul reprezentat de promovarea soției lui G., s-au audiat martori - grefieri, funcționar de la CSM și de la Ministerul Justiției. "Se pare că a existat acel document, fiind înscrisuri la dosar în acest sens, dar lucrurile au căpătat o turnură misterioasă de la un anumit moment, dar este cert că a existat această propunere de numire în funcție de procuror șef secție judiciar la DNA a soției inculpatului G.."

Înscrisurile existente la dosar, respectiv raportul de evaluare ANI - dosarul nr. x/2012, obiectul conflictului de interese, cererea de strămutare formulată de ANI, toate acestea demonstrează situația premisă, contextul și ulterior, chiar perioada infrațională în care s-au desfășurat evenimentele. Din declarațiile martorilor rezultă vinovăția inculpatului G. și se impune condamnarea inculpatului pentru infracțiunile aflate în concurs și reținute în sarcina acestuia.

Concluziile scrise depuse la dosar au conținut redarea integrală a Rechizitoriului ce cuprindea descrierea faptelor incriminate transcrierea unor convorbiri telefonice (excluse din probatoriu la 28.11.2014) dintre H. și BB. cu K., cu G., cu O., cu LLLLLLLL., cu SS., cu KKKKKKKK. și listă de probatorii în susținerea acuzațiilor în ceea ce îl privește pe G.:

- Raportul de evaluare ANI;
- dosarul în copie nr. x/2012;
- cererea de strămutare formulată de ANI;
- certificat de grefă;
- încheiere din 19.03.2013 din dosarul nr. x/2012;
- convorbiri înregistrate pe mandate de siguranță națională sms-uri - vol. 13 dup;
- decizia civilă nr. 212 din 21.05.2013 din dosarul nr. x/2012;
- înscris ECRIS;
- adresă C.A. Craiova - fișe ECRIS;
- adresă CSM nr. x/24.04.2014 a CSM, fișa lucrării nr. x;
- corespondența și documentele CSM;
- declarații martori transcrise din Rechizitoriu în concluziile scrise și a celor audiați de instanță.

Concluziile nu au cuprins nicio referire la probele administrate în instanță, pe parcursul cercetării judecătorești: declarații de inculpați, de martori, expertiză de evaluare teren, înscrisuri și nu exprimă nicio analiză sau vreo evaluare din perspectiva acușării.

În finalul concluziilor scrise s-a solicitat aplicarea legii vechi (C. pen. 1969), ca fiind legea mai favorabilă, raportat la regimul sancționator al concursului de infracțiuni comise cu vinovăție de inculpatul G..

Inculpatul, prin avocat a solicitat înlăturarea interceptărilor efectuate în baza Legii nr. 51/1991, astfel cum s-a cerut încă din camera preliminară și să se aplice decizia Curții Constituționale a României în speță, care a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 142 alin. (1) C. proc. pen. și încălcarea dispozițiilor art. 138-146 C. proc. pen., făcând imposibilă utilizarea acestor probe în procesul penal. Cererea a fost formulată în termenul prevăzut de lege.

Apărarea a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. a inculpatului G. pentru infracțiunile ce i s-au reținut în sarcină.

S-a prezentat situația de fapt și s-a precizat că expunerea faptelor în oglindă contravine reglementărilor legale, inclusiv folosirea termenului "corelativ", care are o semnificație neavenită în speță, pentru că el

presupune o relație reciprocă, ceva ce nu poate exista fără altceva, ceea ce nu poate fi acceptat în temeiul legii.

Cele două infracțiuni sunt autonome, distincte, incriminate separat.

Infracțiunea de cumpărare de influență nu este o variantă a traficului de influență, iar procurorul nu poate valorifica aceeași situație de fapt de două ori, cu o dublă sancționare a aceleiași fapte, fiind încălcat principiul "non bis in idem", astfel cum este definit în art. 4 din Protocolul 7 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

S-a referit la elementul material al infracțiunii de trafic de influență care se traduce în acțiunea de traficare a influenței în modalitățile prevăzute, alternativ, de lege.

Inițiativa săvârșirii infracțiunii aparține traficantului când este vorba de pretindere, sau cumpărătorului de influență interesat de primirea sau acceptarea promisiunii de bani sau foloase.

Deși procurorul a reținut în cauză două stări de fapt ireconciliabile, ele sunt reduse la o situație de fapt valorificată atât ca trafic de influență cât și ca infracțiunea de cumpărare de influență, ceea ce duce la concluzia că săvârșirea traficului de influență este automat urmată de cumpărarea de influență, ceea ce excede oricărei variante legale.

Probele din dosar nu au confirmat acuzațiile aduse lui G..

S-a susținut că urmărirea penală s-a derulat cu încălcarea exigențelor art. 110, 285 alin. (1), (2) C. proc. pen., art. 305 alin. (2), (3) C. proc. pen., art. 306 alin. (1), (3), (5) C. proc. pen. și art. 309, 323 C. proc. pen., aflate în corelație cu art. 5 și 6 paragraf 2 și 3 și art. 8 din CEDO.

Cele două mandate de siguranță națională au fost emise pe numele inculpaților H. și F. cu mult înainte de declanșarea procesului penal la 30.10.2013.

Nu a existat nicio diferență de conținut, nu se indică nici un act premergător sau vreun mijloc de probă care să fi condus la începerea urmăririi penale de la momentul sesizării din oficiu 30.10.2013, al actelor premergătoare urmăririi penale, anterior datei de 1.02.2014, și al Ordonanței din 13.02.2014, în care se prevăd expres faptele pentru care s-a început urmărirea penală.

La dosar nu s-au regăsit procesele-verbale ale transcrierii convorbirilor interceptate cu autorizarea Curții de Apel București din perioada 30.10.2013 - aprilie 2014 în ce-l privește pe G. și familia acestuia.

Procurorul a precizat încă din camera preliminară că după sesizarea organelor de urmărire penală și anterior începerii urmăririi penale n-au fost realizate decât interceptări de convorbiri telefonice.

Fără să existe alte probe decât cele chiar de procuror prezentate, la 2.04.2014 s-a dispus efectuarea, în continuare, a urmăririi penale cu privire la cele două infracțiuni reținute în sarcina inculpatului G. cu trimitere la date și probe care nu sunt indicate, individualizate și care nu se regăsesc în cauză.

Odată cu începerea perchezițiilor domiciliare din 2.04.2014, informații cu caracter secret de serviciu, pasaje din convorbiri interceptate au fost scurse spre media, încălcându-se grav prezumția de nevinovăție a lui G., expus public încătușat cu mâinile la spate, prin aplicarea unui tratament degradant în vădită contradicție cu normele CEDO.

Rechizitoriul este narativ, bazat pe supoziții, presupuneri, interpretări subiective și este lipsit de claritate, de analiza fiecărei infracțiuni sub aspectul elementelor constitutive.

Pentru cumpărarea de influență nu există nici măcar o expunere a situației de fapt, nu se arată care sunt probele prin care ea este dovedită, nu rezultă când și unde G. i-a promis lui H. că va obține o soluție favorabilă.

La fila x din Rechizitoriu, procurorul a susținut că obiectul promisiunii făcute de H. este de fapt cel pretins de G. în schimbul soluției favorabile din dosarul nr. x al Curții de Apel Craiova, pentru ca la fila x verso rechizitoriu să se afirme că G. a pretins și primit de la H. mai multe foloase pentru a-l determina pe funcționarul public (judecătorul de la Curtea de Apel Craiova) să facă acte care intră în atribuțiile acestuia de serviciu.

Frecvent se folosește o sintagmă cu un caracter generic:

"așa cum va reieși din cele ce vor fi prezentate mai jos", fără ca "mai jos" să prezinte ceva concret, material din activitatea infracțională ori probatorii.

Din împrejurarea că sora lui G. deținea funcția de președinte al secției de contencios administrativ a Curții de Apel Craiova, procurorul vrea să se înțeleagă că G. ar fi pretins față de H. că ar avea influență asupra judecătorului, dar nu rezultă din nicio probă când acesta ar fi afirmat că are influență, unde, momentul, când a susținut că ar avea o asemenea influență.

Aceste circumstanțe, inexistente în realitate au fost doar supoziții redate la filele x din rechizitoriu, încălcându-se drepturile prevăzute de art. 24 din Constituție. Din convorbirile interceptate, excluse de instanță, dintre H. și BB. nu a rezultat nimic în legătură cu G., dar ele sunt prezentate ca fiind probele ce dovedesc că G. a pretins că are influență asupra judecătorului. Prin declarația sa, acest martor a infirmat susținerile procurorului de la fila x verso din rechizitoriu cu privire la o convorbire inexistentă, presupus extrasă din datele de trafic conform art. 5 alin. (2) din Legea nr. 505/2004 și nu din listingurile comerciale.

Deși nu a existat o convorbire dintre W. și X., motiv pentru care nu există nicio transcriere a acesteia, procurorul face trimitere la ea și încearcă să creeze conexiuni din simplul fapt că frații G. se aflau în același timp în locuința părinților și deci astfel s-a consumat infracțiunea de trafic de influență și în contextul unei convorbiri a surorii lui G. cu judecătorul cauzei lui H..

Inculpatul, prin avocat, a continuat prin a afirma că aceleași formulări ambigue se folosesc pentru a invoca faptul că H. a pretins față de G. că își va exercita atribuțiile de serviciu pentru realizarea foloaselor pretins promise lui G..

Nu au fost descrise nici împrejurările, momentul, locul unde și cum G. ar fi pretins aceste foloase, de unde rezultă astfel de acte materiale din probele administrative.

Pe de o parte, procurorul a afirmat că G. l-a asigurat pe H. că are influență asupra judecătorului să dea o soluție bună, pentru ca apoi să precizeze că H. nu avea certitudinea în sensul că va obține o soluție favorabilă.

Până la trimiterea în judecată, procurorul nu a stabilit cu claritate situația de fapt a fiecărei infracțiuni reținute în sarcina lui G., în sensul că nu este determinat cine, cui a pretins, ce a pretins mai înainte, cine a primit, cine nu a respins, despre ce foloase era vorba. Nu a făcut referiri punctuale la mijloacele de probă și cu care din fapte se află în corelație.

S-au redat în rechizitoriu pasaje, frânturi de convorbiri telefonice, înlăturate de instanță, cu o interpretare personală pentru a le da sensul care ar corespunde a ceea ce susține procurorul ca acuzație, dar care nu derivă din presupusa conversație.

Nu a rezultat din probele reproduse secvențial în rechizitoriu că G. ar fi pretins cele trei foloase.

Referitor la menținerea/mutarea lui G. la București s-a invocat drept mărturie, declarația martorului EEEEEEEE., care face afirmații contrare celor redată în Rechizitoriu, inclusiv pe competențele celui care putea să execute această acțiune.

EEEEEEEE. a explicat că nu a avut decât o discuție protocolară cu H., nu s-a pomenit de soția lui G., H. nu i-a făcut nicio solicitare cu privire la niciunul dintre soții G. și nu i-a înmănat nici un document.

L. a declarat că H. nu i-a propus niciodată mutarea lui G. și că el este cel care a avut o astfel de inițiativă, pe care G. a declinat-o.

Nu a rezultat din probele pe care le invocă procurorul că G. ar fi solicitat sprijin pentru ca soția sa să fie mutată în București, într-o funcție de conducere la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA. Susținerea procurorului nu are în vedere faptul că fiul dnei G. se mutase cu școala în Craiova, iar G. refuzase oferta lui L..

H., în toate declarațiile, în toate fazele procesuale a arătat că G. nu i-a cerut nimic, iar acesta la rândul său nu i-a promis nimic, nici în legătură cu soția acestuia.

Până și procurorul, în concluziile orale, a afirmat că "se pare că a existat un document", în condițiile în care cere instanței o soluție de condamnare.

S-a invocat adresa nr. x pentru a susține înaintarea propunerii privind-o pe W. la Administrația Prezidențială, când de fapt se referă la o activitate informală a ministrului justiției. Lucrarea x de la Cabinetul ministrului, expediată la 4.09.2013, nu reprezenta decât o fișă a lucrării, fără numele vreunei persoane și care nu a fost identificată în documentele cancelariei ministeriale și nici nu s-a regăsit la CSM.

O situație nebuloasă a stat la baza unei acuzații grave pentru care se cere pedeapsă cu închisoarea.

Martorul MMMMMMMM., grefier la CSM, a confirmat această situație care ridică întrebări și niciun răspuns.

Și martora PEEEEPPP, șefa cabinetului ministrului, a invocat emiterea unei adrese cu nr. x înaintată la DNA, dar care la rândul ei nu a fost de găsit.

Traficul de influență de care e acuzat G. nu a fost absolut deloc probat; nu a existat nicio discuție dintre inculpat și magistratul X., nu rezultă să fi existat vreo discuție dintre martor și sora lui G. pe soluția din dosar; nu există vreun sms de la G., din Rusia, pentru H. privind soluția dosarului.

Procurorul a denaturat fapte reale, concrete, obiective, prin susținerile sale dându-le o conotație penală.

Nici cel de-al treilea zis "folos" nu a fost dovedit în cauză, câtă vreme atât martorii OOOOO., WWWWW. și H. au declarat că la 25.04.2013 nu s-a discutat nimic despre concesiunea terenului pentru tatăl inculpatului G., că H. a aflat la DNA de această solicitare. Membrii Consiliului local au declarat că nu au fost influențați în votul lor, nu au existat presiuni să se avizeze această concesiune.

Terenul concesionat nu aparține domeniului public al statului, ci al celui privat al mun. Orșova, cum s-a statuat prin acte normative și sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova.

CCCCC., registrator șef la Oficiul Registrului Cadastrului a recunoscut că deși cunoaște sentința judecătorească, nu a pus-o în aplicare întrucât mai trebuie emise de Primărie alte acte administrative.

LLLLL., martor în cauză a confirmat că terenurile aparțin domeniului privat al municipiului Orșova.

Procedura de concesionare a fost legală, iar martorul MMMMM. nu a făcut afirmații care să contrazică restul probatoriului.

Inculpatul, prin avocat, a invocat raportul Comisiei de specialitate, adresele nr. x și y/2014, din 2015, prin care s-au concesionat terenuri, procesele-verbale ale ședințelor ordinare ale Consiliului local, hotărârea din 30.04.2013 a acestuia.

Evaluarea făcută de expertul independent CCCCCCCC. a fost una corectă, atât în stabilirea valorii redevenței, cât și a duratei acestei plăți.

Între valoarea de 25.000 RON stabilită de expertul CCCCCCCC., cea a specialistului DNA de 28.000 RON, suma stabilită prin expertiză în instanță de 26.700 RON redevență este în măsură să se înscrie în marja de precizie acceptabilă specifică metodelor și tehnicilor de evaluare.

Expertul a explicat că acest teren are o formă neregulată, se află într-o zonă frecvent afectată de viituri, este neconsolidat, este construibil, condiționat în vederea extinderii de o construcție preexistentă.

În lumina tuturor acestor considerente s-a solicitat achitarea inculpatului în baza art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. pentru ambele infracțiuni reținute în sarcina lui G..

În concluziile scrise s-a făcut o evaluare punctuală a probatoriului, o analiză concretă a elementelor constitutive ale celor două fapte deduse judecării.

În ultimul cuvânt, inculpatul a susținut că nu este vinovat de nicio faptă penală, nu a săvârșit nicio contravenție în 42 de ani de viață și 20 de ani de carieră; nu sunt probe care să susțină acuzațiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA.

Toată cariera și-a clădit-o pe muncă și corectitudine, a beneficiat de apreciere profesională, a participat la cooperări internaționale.

A refuzat propunerea secretarului de stat L. de a lucra în IGPR.

Soția sa a participat la o procedură inițiată de Ministerul Justiției la propunerea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, care nu s-a finalizat.

Relațiile cu H. au fost instituționale și niciodată nu i-a cerut vreun favor.

Terenul concesionat tatălui său era folosit gratuit de acesta de 25 de ani și problemele ce țineau de consolidarea clădirii, față de alunecările de teren, au determinat formularea unei cereri pentru concesionare a două fâșii de teren, alipite de imobilul proprietatea părinților.

Timp de 6 luni s-a aflat, din octombrie 2013 - martie 2014 sub urmărire prin orice mijloace tehnice, el și familia acestuia.

Fără să fie citat, s-a trezit într-o procedură judiciară și în 30 de minute a fost luat de mascați, dus la DNA în București unde după 12 ore, la 0:30 a devenit suspect, inculpat și reținut, încătușat, plimbat în fața presei, având sentimentul unei condamnări prin oprobriul public declanșat spectaculos.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea a constatat următoarele:

În Capitolul I al Rechizitoriului nr. x, procurorul a descris situația de fapt vizând activitatea infracțională presupus săvârșită de inculpatul G., de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen. și cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen.

Între cele 90 de pagini ale Capitolului 2 al rechizitoriului, 25 de pagini fac referire la inculpatul G. ori fac trimitere la acte presupus infracționale ce ar fi fost comise de acesta.

Faptele penale de care este acuzat inculpatul G. au fost grefate pe expunerea descriptiv-narativă a infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului H..

Acuzarea a constatat că fapta inculpatului G. de a pretinde și primi, în parte, de la H. mai multe foloase (menținere, apoi promovare a inculpatului, numirea soției într-o funcție de conducere în DNA și concesionarea a două suprafețe de teren tatălui său) pentru a determina un funcționar public, asupra căruia a lăsat să se creadă că are influență (judecător la Curtea de Apel Craiova) să facă acte care intră în atribuțiile acestuia de serviciu (soluție favorabilă pentru H.) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 alin. (1) C. pen.

Textul legii a prevăzut că infracțiunea se realizează în trei modalități: - pretindere, primire ori acceptare; aceste acte se execută direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul și vizează bani sau foloase pentru persoana care are sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta (funcționarul public) să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

În speță, dat fiind calitatea celui asupra căruia se permite să se intervină, respectiv asupra actelor emise de un funcționar public, sunt aplicabile, potrivit acuzării, prevederile art. 6 din Legea nr. 78/2000, care fac trimitere la infracțiunile de corupție, între care și traficul de influență reglementat de C. pen.

Faptele s-au circumscris unei perioade anterioare modificării C. pen. (1969) însă în Rechizitoriu, în temeiul art. 5 alin. (1) C. pen. s-a apreciat, fără a se argumenta, că legea mai favorabilă pentru inculpat este legea penală nouă, intrată în vigoare la 1.02.2014.

Săvârșirea acestei infracțiuni de pericol presupune o atingere adusă relațiilor sociale de la nivelul instituțiilor publice, private, protejate prin lege și care trebuie să se bucure de respectul tuturor în exercitarea activităților ce incumbă funcționarilor publici.

O condiție identificată nu numai la nivel teoretico-juridic, este aceea ca subiectul activ al infracțiunii (care poate fi orice persoană) să se afle în relații bune, cu cel cu privire la care are influență sau lasă doar să se creadă că are influență când pretinde, primește sau acceptă bani sau un folos pentru sine, pentru altul ca să-l determine să îndeplinească actul dorit de orice natură ar fi acesta. Subiectul activ trebuie să se bucure de încrederea funcționarului, acesta să nu dezmință când cineva afirmă că el (autorul) are trecere la funcționarul respectiv.

Înțelegerea delictuoasă dintre autorul infracțiunii și cel cărui îi revine folosul, oricare ar fi acesta, are ca motiv determinant - influența.

Un alt aspect definitoriu se referă la funcționarul care-și desfășoară activitatea în cadrul instituției și face posibilă realizarea actului urmărit; influența trebuie exercitată asupra funcționarului, înainte ca acesta să fi îndeplinit actul ce constituie obiectul influenței.

Infracțiunea se consumă în condițiile acordului de voință punctual, o convenție ilicită care se realizează în modalități alternative și care presupune ca subiectul activ să acționeze cu intenție directă, pentru atingerea unui anumit scop.

Elementele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență cumulativ întrunite se referă, între altele, la discuțiile dintre cei implicați, care trebuie să fie relevante sub aspectele definitorii ale infracțiunii - să pretindă o sumă de bani, să aibă credibilitate subiectul activ că se află în relații de o anumită natură sau nivel, pentru ca influența lui în fapt sau aparentă asupra funcționarului să atingă scopul, atitudinea inculpatului să exprime nemijlocit sau indirect că această influență există asupra funcționarului.

Pentru a fi în fața unei infracțiuni de trafic de influență, inculpatul trebuie să promită că îl va determina pe funcționar să acționeze; promisiunea poate fi explicită sau implicită; mijloacele de probă administrate, la rândul lor, trebuie să fie valide, solide și suficiente pentru a se trage concluzia că această promisiune s-a făcut.

Modalitățile de incriminare ale textului prevăzut de art. 291 alin. (1) C. pen. nu cuprind modificări semnificative în raport de dispozițiile art. 257 alin. (1) C. pen. (1969).

Infracțiunea de trafic de influență este una comisivă, pretinderea de bani/foloase etc trebuie urmată de executare, respectarea promisiunii de prestare a foloaselor.

Modalitățile alternative ale acțiunii inculpatului s-au identificat fiecare ca un contra-echivalent al conduitei lipsite de probitate a persoanei influențate sau aparent influențate.

Pe de altă parte, jurisprudența este constantă în sensul că nu este necesar să se identifice numele funcționarului, ci el să desfășoare activitatea într-o instituție care este presupusă a avea activitatea care să permită realizarea scopului urmărit.

Inculpatul își asumă obligația, angajamentul de a-l determina pe funcționar să adopte atitudinea incriminată de textul de lege. În lipsa promisiunii faptele de a pretinde, primi, accepta foloasele nu constituie infracțiunea de trafic de influență.

Fără a ne rezuma doar la abordarea teoretică, pe care se fundamentează doctrina și jurisprudența actuală în construcția practicii CEDO s-a menționat că instanțele românești se înscriu în curentul gândirii juridice europene astfel încât este firesc ca ele să fie vădit și justificat interesate de o fundamentare analitică a faptelor pentru care se dispune sesizarea și trimiterea în judecată a inculpaților.

În acest context, simplele afirmații ori concluzii ale acușării, fără ca ele să conțină referiri explicite, relevante la edificiul probator ce stă drept temelie al dovedirii faptelor nu sunt în măsură și nici suficiente să susțină rechizitoriul.

Din aceeași perspectivă, nici Curtea nu a confirmat prin judecata sa rechizitoriul fără o examinare și analiză pertinentă a aspectelor esențiale ale faptelor incriminate, care trebuie să depășească stadiul de susțineri ori supoziții prezentate ca definitorii în dovedirea infracțiunilor și a vinovăției.

În speță, procurorul a făcut trimitere la mai multe decizii ale CSJ prin care s-a statuat, pe de o parte, că nu este nevoie să fie identificat funcționarul public față de care se exercită sau se lasă să se înțeleagă că se exercită influența, fiind necesar să fie în atribuțiile lui actul urmărit a se produce spre folosul făptuitorului, iar pe de altă parte nu interesează dacă intervenția a avut loc sau actul ce trebuia făcut e sau nu ilicit. S-a mai susținut că nu are relevanță dacă nemijlocit sau prin intermediul altei persoane se exercită influența asupra funcționarului public.

Procurorul a făcut referiri, tot din perspectiva practicii constante a instanței supreme mai veche sau mai nouă, la necesitatea precizării actului pentru a cărui îndeplinire urmează a se exercita influența făptuitorului.

În abordarea activității infracționale descrise în Capitolul I, procurorul a făcut câteva precizări potrivit cărora:

"În cuprinsul rechizitoriului, din considerente de spațiu", de regulă, sunt redată convorbiri interceptate pe baza mandatelor de siguranță națională parțial, selectiv, cu o relevanță semnificativă și date de trafic pentru convorbiri care nu au fost interceptate, fiind reținute în condițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 506/2004.

Convorbirile declasificate conform legii nr. 182/2002 și transcrise în procese-verbale au fost atașate dosarului de urmărire penală.

În același sistem selectiv, secvențial, sunt redată câteva declarații luate după efectuarea înregistrărilor ale unora din martorii audiați în faza urmăririi penale la Parchet.

În rechizitoriu nu s-a făcut referire la poziția procesuală a inculpatului G., la declarațiile acestuia ori la probatoriul pe care l-a propus în apărare.

În contextul dat, întreg probatoriul administrat în dovedirea infracțiunilor și a vinovăției inculpatului G. s-a redus la mai multe convorbiri telefonice interceptate (H. cu BB., cu G., cu F. și alte persoane) la date de trafic neidentificate aflate în volumul 13 al dosarului de urmărire penală și câteva declarații testimoniale redată selectiv și fragmentar, după relevanța apreciată de acuzare.

Prin încheierea de ședință din 28.11.2014, judecătorul de cameră preliminară a exclus din probatoriu măsurile de supraveghere și convorbirile interceptate în baza Legii nr. 51/1991 transcrise în procesele-verbale atașate la dosar, motivând amply această măsură confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală prin încheierea penală nr. 339/16.03.2015.

În paginile care se referă la infracțiunea de trafic de influență presupus săvârșită de G., procurorul a precizat numeroase supoziții și s-a rezumat la presupuneri/interpretări ale unor replici din convorbirile telefonice reținute ca edificatoare pentru comportamentul considerat infracțional al acestuia.

În altă ordine de idei, nu de puține ori când textele sunt clare, cu un mesaj ușor descifrabil chiar prin naturalețea exprimării, acuzarea le percepe dintr-o perspectivă subiectivă care se depărtează de evidența sensului informației și aceasta riscă, într-o astfel de manieră, să fie deturnată sau deformată în esența ei.

S-a reținut în rechizitoriu că H. "știe că G. este fratele lui W., președintele secției de contencios administrativ al Curții de Apel Craiova și că acesta a luat legătura cu G. pentru a-l determina să efectueze demersuri în vederea obținerii unei soluții favorabile lui în dosarul aflat pe rolul acestei Curți, "bineînțeles, în schimbul unor foloase".

S-a mai precizat că G., la sfârșitul săptămânii, merge regulat la părinții săi în Orșova, unde se întâlnește cu sora acestuia.

Aceste două elemente au fost considerate ca suficiente de edificatoare în sensul ca G. să răspundă solicitării lui H. în schimbul unor foloase.

Fără circumscrierea altor elemente, împrejurări care să susțină supozițiile procurorului, în opinia acuzării, existența rudeniei și întâlnirile celor doi frați în domiciliului părinților capătă "ab initio" un aspect penal.

În aceeași sferă a presupunerilor se înscrie și convorbirea telefonică din 5.03.2013 (de 35 de secunde) și un sms din 1.03.2013 care în opinia procurorului, au fost suficiente să probeze că secretarul Consiliului județean Mehedinți se întâlnește într-un scop ilicit cu G..

S-a afirmat că aceste două comunicări sunt repere pentru a aprecia că s-a mărit frecvența contactelor dintre cei doi, sporadică până în 1.03.2013.

Dacă la fila x R procurorul precizează că H. a luat legătura cu G. să-l determine să facă demersuri pentru obținerea unei soluții favorabile la C.A. Craiova în considerarea relației de rudenie cu președinta secției de contencios, la f. x R procurorul a afirmat, la fel de DDDDDDDD. că "G. l-a contactat pe H. și a pretins că prin intermediul lui W. va exercita influență asupra judecătorului investit cu judecarea cauzei pentru obținerea a trei foloase legate de carierele profesionale ale soților G. și concesionarea unei suprafețe de teren lui G., tatăl fraților G.".

Nici într-o situație sau alta nu se înțelege care este probatoriul din care să rezulte cele afirmate, când și în ce împrejurări G. a pretins cele susținute de procuror, în condițiile în care nici măcar din probele la care se rezumă acuzarea (interceptări, excluse la 28.11.2014) nu rezultă aceste aspecte cu valoare juridică pentru identificarea infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului G..

Fără a aborda teoretic și jurisprudențial semnificația altor aspecte descrise de procuror în rechizitoriu, s-a evidențiat că "H. nu avea (încă) certitudinea că va obține o soluție favorabilă" și inițiază în cauza ce-l privea o cerere de strămutare, ulterioară celei formulate de ANI și respinsă de Înalta Curte de Casație și Justiție .

Or, în această privință, procurorul a lansat îndoiala că G. va face sau va fi suficient de eficient să influențeze soluția cauzei în favoarea lui H., ceea ce aduce atingere maximă unor tipicități obiective ale traficului de influență și anume existența unei înțelegeri, a unei promisiuni, al unui angajament ferm că actul pentru care influența urmează să se exercite se va realiza.

Pe de altă parte, dintre datele de trafic, indicate generic în volumul 13 al dosarului de urmărire penală, s-au redat cele care configurează perioada Paștelui, 5-7.05.2013; ele fiind corelate astfel încât să constituie un scenariu cronologic veridic cu privire la comunicarea dintre G., W., X., H. .

În cauză nu s-au furnizat alte date temporale de comparație pentru a concluziona în favoarea tezei avansate de procuror. În baza acestui unic segment probațional, necoroborat cu alte dovezi, s-a susținut de către procuror că G. l-a asigurat pe H. de certitudinea unei soluții favorabile a Curții de Apel Craiova. În acest mod s-a justificat în rechizitoriu așa-zisa schimbare de atitudine a lui H., dorința lui de a se judeca procesul și îngrijorarea pentru amânarea pronunțării.

Cel puțin la fel de relevant în cauză este și faptul că H. nu știa și nici nu se interesase, contrar preocupării sale pentru propriul dosar, cine era judecătorul care urma să-l judece .

Între cele reținute în rechizitoriu au fost două-trei episoade apreciate elocvente de procuror pentru sprijinul dat de G. lui H., dar controversate în lipsa unor alte probatorii care să confirme teza acuzării.

- întâlnirea dintre H. și G., căruia i se remite un plic opac; procurorul susține că acesta conținea practică judiciară ce ar fi urmat prin intermediul lui W. să ajungă la judecătorul X., (înregistrare video exclusă din probatoriu la 28.11.2014);

- versiunea avansată de G. vizează acte medicale, radiografiile rezultate în urma examinării fiicei acestuia, pe care H. i le-a remis și care au fost depuse ca probatorii în apărare în instanță;

- întâlnirea dintre H. și O. a fost evaluată de procuror ca o tentativă a lui H. de a comunica prin intermediul acesteia, cu W., să se asigure că va primi o soluție favorabilă;

- în același timp, tot din rechizitoriu rezultă că H. urma să-i înmâneze dnei G. niște acte, despre care G. a confirmat că acele înscrisuri proveneau de la un proiectant cunoscut în locuința lui H. și care urma să fie pus în contact cu părinții lui G. pentru edificarea unei case .

Un aspect considerat la rândul lui de natură a convinge cu privire la demersurile ilicite interpușe pentru o soluție judiciară favorabilă lui H., este utilizarea "limbajului camuflat" și folosirea telefonului martorei LLLLLLLL. În convorbirile telefonice dintre H. și G. pe perioada concediului de odihnă în Rusia al celui din urmă.

Pe de o parte, psihologia socială a cunoscut de ceva vreme o mutație semnificativă în aria comunicativă, care nu trebuie neapărat și în orice circumstanțe să aibă o conotație penală. Camuflajul verbal invocat de procuror, cu semnificațiile racordate la o suspiciune prezumată doar dintr-un probatoriu care nu se corelează și cu alte elemente sau dovezi nu este edificator prin el însuși și are o valoare juridică îndoielnică.

Din rechizitoriu și declarația martorei LLLLLLLL. a reieșit pe de altă parte că, în calitatea sa de consilier șef de cabinet, era un factor intermediar de comunicare între persoanele cu funcții de conducere de la nivelul Consiliului sau Prefecturii.

Așa se poate explica și faptul că la un moment dat s-a realizat comunicarea dintre H. și G. (aflat în concediu) .

În actul de sesizare al Curții, procurorul, în baza numai a convorbirilor interceptate (probatoriu exclus la 24.11.2014) și a acelor secvențe redată, cu o relevanță asumată de acuzare, interpretează dialogurile dintre H. și G. din perspectiva unui limbaj disimulat. Inculpatul G. a declarat în instanță că replicile sale nu au avut un subtext, nici când a afirmat că "și-a făcut bagajele" și că "totul e bine", ori că "totu-i în regulă" întrucât se asigurase că problemele de serviciu erau bine gestionate; pe de altă parte se bucura de zilele unei primăveri târzii. Acesta a mai evidențiat că mesajul primit de la sora sa era unul de felicitare de ziua numelui său. Frecvența convorbirilor telefonice începând cu 5 mai se justifică prin zilele de serbare de nume și zi de naștere a membrilor din familie, susțineri, sub acest aspect, ușor verificabile prin înscrisurile depuse la dosar.

Afirmațiile procurorului, câtă vreme nu au și un suport probator și rămân la nivelul unor supoziții menite să-i fundamenteze doar propria interpretare indusă în rechizitoriu, nu au fost în măsură să se constituie prin ele însele argumente certe, sigure, solide în cauză.

În același context, deși procurorul a afirmat că G. a aflat de soluția pricinii de la sora sa și i-a spus lui H., probe care se coroborează între ele dovedesc că BB. a aflat soluția din ECRIS și i-a adus-o la cunoștință lui H.. Mai mult s-au făcut verificări și nu a rezultat că W. ar fi accesat sistemul ECRIS.

X., audiată ca martoră, în toate fazele procesuale a declarat că nu a fost supusă niciunei presiuni sau influențe în pronunțarea hotărârii date, iar motivarea acesteia reprezintă propriile considerații în raport de probele din dosar. Problemele de drept discutate la nivelul colegilor din secție, ridicate în speță, pe fondul unei legislații noi și cu o practică judiciară încă nestructurată, nu au avut menirea de a găsi o soluție

punctuală, ci de abordare de principiu, la cote de generalitate, la care se discută ori de câte ori se urmărește consolidarea unei practici unitare judiciare previzibile și corecte.

În altă ordine de idei, procurorul a afirmat că G. viza să ocupe funcția de director adjunct al Direcției Ordine Publică din IGPR și era nevoie de propunerea inspectorului general EEEEEEEEE. pentru secretarul de stat L.; H. se angajase să obțină acest folos pentru G..

Or, fie și rezumându-ne doar la ceea ce Rechizitoriul face trimitere, rezultă cu certitudine că dacă G. și-ar fi dorit vreun post în conducerea IGPR, acesta nu ar fi fost de fel un post de director adjunct, care era la nivelul funcției pe care o îndeplinea și cu aceeași salarizare.

De altfel, din fragmentele declarațiilor lui EEEEEEEEE., K. și L. redată în rechizitoriu rezultă în mod clar că G. declină oferta din 10.04.2013 secretarului de stat, riscând să nu mai beneficieze de vreo altă ocazie. Și nu a rezultat de niciunde că G. nu-și asumă eventualitatea la acel moment ca în viitor W. să poată fi numită într-o funcție de conducere, iar inculpatul să n-o mai poată urma, câtă vreme i s-a spus direct că o altă ocazie pentru cariera lui ar mai ține doar de bunăvoința celui care are decizia, dincolo de criterii, condiții sau merite profesionale.

Convorbirile interceptate în temeiul Legii nr. 51/1991 de SRI și excluse definitiv la 16.03.2015 prin încheierea penală nr. 339/16.03.2015 a Î.C.C.J., secția penală, transcrise în procesele-verbale și redată selectiv și fragmentat referitoare la cariera lui G. nu s-au coroborat nici cu declarațiile martorilor audiați în faza de urmărire penală, unele dintre acestea, fragmentate, redată în Rechizitoriu.

Chiar și în aceste condiții, demersurile lui H. pentru realizarea celor trei foloase în beneficiul lui G., între care și cel legat de cariera profesională a acestuia (discuțiile cu K., KKKKKKKK., GGGGGGGG., EEEEEEEEE. etc.) nu au lămurit prin ele însele momentul când acestea au fost inițiate în raport de înțelegerea presupusă dintre H. și G., în ce împrejurări au avut loc Toate aceste aspecte sunt definitorii pentru întrunirea cumulativă a cerințelor pentru existența infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului G..

În discuție s-a pus și evoluția carierei soției inculpatului G., privită ca o condiționalitate în rezolvarea numirii lui G. într-o funcție de conducere la București.

S-a invocat adrese trimise de Ministerul Justiției la CSM nr. x/4.09.2013, adresa nr. x/24.04.2013 a CSM cu propunerea acestuia către Președintele țării.

Toate aceste documente au fost susceptibile de interpretări și vădit îndoielnice câtă vreme din înscrisuri și declarațiile martorilor audiați inclusiv la Parchet nu se confirmă cu certitudine susținerile acuzării care, în pofida demersurilor efectuate în faza de urmărire penală, nu a depus la dosarul nr. x/2013 acte din care să rezulte asumarea numirii procurorului W. într-o funcție de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, modalitatea și procedura urmată pentru a se ajunge la această propunere.

O altă afirmație care necesită probatorii să o susțină a fost cea care se referă la demersurile lui H., la care acesta îl asociază și pe inculpatul F., pentru ca G. - tatăl inculpatului G. să obțină concesiunea unei suprafețe de teren în imediata vecinătate a terenului proprietatea doctorului G. pentru extindere construcție imobil.

Din actele dosarului, din declarațiile inculpatului în toate fazele procesuale, inclusiv din exemplificările procurorului, a rezultat clar că G. l-a abordat pe F. în calitatea lui de responsabil cu salubritatea și alimentarea cu apă a orașului să efectueze verificări și să ia măsurile ce se impuneau "să nu mai care apă cu găleata la locuința tatălui său". În același sens, cu altă ocazie, procurorul a afirmat că G. i-a reproșat lui F. că nu a dat curs solicitării lui și nici nu a venit cu oamenii să verifice situația în teren.

Or, dezvoltând ulterior aceste episoade, procurorul a construit un comentariu care nu se conjugă cu varianta inițială, ci se referă la evaluarea terenului ce urma a fi solicitat spre concesionare de G.. Și aceasta în condițiile în care F. n-avea nicio calitate sau abilitare să analizeze terenul respectiv, inclusiv ca evaluare, iar dacă ar fi făcut-o nu avea nicio valoare juridică sau de altă natură. Și reproșul lui G. este convertit într-un alt sens decât cel evidențiat tot în Rechizitoriu, în sensul că acesta s-ar fi simțit lipsit de sprijin în dobândirea concesiunii terenului .

S-a avansat insistent ideea implicării lui F. la cererea lui H. în asigurarea condițiilor pentru emiterea hotărârii de concesionare a terenului de către Consiliul local Orșova.

S-au audiat la Parchet martorii LLLLL. - secretarul Primăriei Orșova, tatăl lui YYYYY., consilier PP. și președinte al Comisiei de urbanism, MMMMM. - consilier QQQ., din declarațiile cărora s-au redat în rechizitoriu, secvențe apreciate ca relevante în dovedirea vinovăției lui G..

Curtea a reținut că acțiunile de îndepărtare a celor arătați din sfera de decizie a hotărârilor Consiliului local Orșova, presupus inițiate de F., aflat în relații de dușmănie de notorietate în zonă cu cei nominalizați nu sunt în măsură să configureze conotația penală din partea inculpatului G., așa cum lasă acuzarea să se înțeleagă.

Nici la Parchet și nici în instanță acești martori și alții alăturați lor, nu au declarat că hotărârea de concesionare a 242 mp - două fășii de teren în imediata vecinătate a proprietății familiei dr. G., s-ar fi emis în condiții de nelegalitate. Nu s-au confirmat nici susținerile procurorului că s-ar fi exercitat influențe asupra consilierilor pentru a vota favorabil pentru doctorul G.. Deși s-a susținut în rechizitoriu că G. ar fi cerut lui H. sprijin să obțină pentru tatăl acestuia concesiunea respectivă, nu rezultă din narația descriptivă din Capitolul I când, în ce condiții, împrejurări a avut loc această solicitare punctuală și în ce măsură și G. și H. s-au implicat efectiv în procedurile premergătoare concesiunii și ulterior acesteia.

Contrar susținerilor procurorului, nu a rezultat vreo înțelegere ilicită pe acest aspect între H., G., F., OOOOO. (primarul Orșovei), WWWWW. cu ocazia vizitei la reședința lui F. (25.04.2013) și unde, între altele, au discutat despre o vizită a primarului în Serbia, unde i-a invitat pe oricare dintre cei prezenți și nimic despre concesiunea pentru doctorul G..

Din evaluarea probelor prezentate de Parchet, exceptând pe cele administrate de SRI, respectiv: declarații, înscrisuri etc., în faza de urmărire penală și în instanță, nu rezultă ca fiind dovedite elemente definitorii care prin conținutul lor constitutiv să justifice existența infracțiunii de trafic de influență în contextul și încadrarea juridică dată de procuror prin rechizitoriu.

Nu a rezultat din dosar și din probe că inculpatul G. se cunoștea cu judecătorul X. și cu atât mai puțin că s-ar fi aflat în relații și că acestea erau bune, cordiale.

Pe nici un aspect nu s-au identificat probatorii că G. s-ar fi bucurat de încrederea judecătorului X., că ar fi putut să-i influențeze astfel soluția pronunțată.

Nu s-au identificat în probatoriu aspecte care să formeze convingerea Curții că acțiunea inculpatului de influențare a judecătorului s-a exercitat la vreun moment dat.

Niciun martor audiat la Parchet sau vreun înscris nu atestă când a avut loc acordul de voință punctual pentru a identifica momentul când s-a consumat infracțiunea, s-a realizat convenția ilicită în una din modalitățile alternative prevăzute de lege.

Inculpatul G., la Parchet și în instanță a declarat că nu a cunoscut niciun judecător de la Curtea de Apel Craiova, secția de contencios, că, personal, a pierdut cauze aflate pe rolul acestei instanțe și faptul că președinte de secție era sora acestuia nu a avut nicio relevanță nici în ceea ce privește dosarele sale personale, nici raportat la speța de față.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA nu a produs nicio probă care să demonteze aceste afirmații și alte susțineri ale inculpatului cu referire la presupusul parcurs infracțional.

Potrivit doctrinei care se regăsește aplicată în jurisprudența constantă a instanțelor, subiectul activ trebuie să acționeze cu intenție directă, or în cauză, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA nu identifică prin probatorii cum și-a exprimat inculpatul G. această intenție.

Nici chiar în convorbirile interceptate de SRI, excluse de judecătorul de cameră preliminară și nici din alte probe nu rezultă discuții relevante sub aspectul definirii infracțiunii, nici datele de trafic invocate nu sunt în măsură să confirme presupunerile procurorului, câtă vreme ele nu se mai coroborează și cu alte dovezi care să le întărească substanța și mesajul.

Elementele de tipicitate obiectivă ale infracțiunii, punctuale în cauză, vizează actul de pretindere, credibilitatea inculpatului că are influență asupra judecătorului, că se află în relații apropiate, iar din atitudinea acestuia rezultă acest lucru și faptul că cel asupra căruia se exercită influența în virtutea acestei relații, poate da curs solicitării.

Or, în rechizitoriu, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a afirmat că H. pentru care se presupune comiterea de către G. a infracțiunii de trafic de influență, nu avea certitudinea, siguranța că G. era în relații care să conducă la influențarea judecătorului pentru o soluție favorabilă lui; G. nu se bucura, din partea lui H. de credibilitate, în sensul că el chiar avea influență asupra judecătorului.

De altfel, din întregul eșafodaj probator administrat în ambele faze procesuale nu rezultă că G. a promis lui H., explicit sau implicit, că va determina pe judecător să dea soluția favorabilă lui. În lipsa acestei promisiuni, fapta de a pretinde, primi, accepta etc - nu constituie infracțiunea de trafic de influență. Așa cum s-a arătat, această infracțiune este una comisivă, care presupune ca pretinderea unui folos să fie urmată de respectarea promisiunii prin satisfacerea pretenției.

Aceleași considerente au fost evident aplicabile și în cazul în care făptuitorul comite infracțiunea de trafic de influență prin intermediul altei persoane.

Este firesc ca acțiunea întreprinsă de intermediar să se însumeze activității infracționale a autorului infracțiunii.

Din nicio probă nu a rezultat că frații G. au discutat cu privire la influențarea judecătorului X. în soluționarea cauzei care-l privea pe H.

Chiar dacă s-ar presupune că H. avea știință (din dosar nu rezultă dacă da, când, în ce împrejurări ar fi putut afla) că G. a convenit cu W. ca prin intermediul acesteia din urmă să acționeze în sensul influențării judecătorului, el, prin demersurile sale judiciare și construcția apărării în instanță, astfel cum sunt relevate de procuror, dovedește mai mult, că nu avea încredere și nu dădea crezare faptului că sora inculpatului G. ar fi putut să determine judecătorul pentru o anumită soluție. Lipsa de credibilitate a fost evidentă și prin ceea ce procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA exprimă prin interpretarea unor episoade din presupusul traseu infracțional legate de remiterea unui plic opac de H. lui G., care la rândul lui a afirmat că acel plic conținea acte medicale și nimic altceva, de încercările lui H. de a o contacta pe O., mama fraților G., cu scopul, spune procurorul, de a-i parveni lui W. niște înscrisuri pentru dosar, înscrisuri despre care G. afirmă că erau niște schițe ale unui proiect de construcție casă pentru părinții fraților G., depuse la dosar în instanță.

Intermediarul are o participare esențială în acțiunea nemijlocită de înlăturare a elementului material al infracțiunii și, la rândul ei, trebuie dovedită prin probe decisive, complete, sigure.

Or, din susținerile procurorului nu a rezultat dacă la momentul presupusului acord de voință, al promisiunii făcute de G., H. avea sau nu reprezentarea certă că intermediarul W. se afla în postura relațională, de credibilitate, de încredere din partea judecătorului asupra căruia urma să se exercite acțiunea de determinare a soluției urmărite, ca scop.

Faptul că H. știa că sora lui G. era președintele secției Curții de Apel Craiova unde i se judecă dosarul, nu a fost prin el însuși suficient și elocvent ca în mod automat, rudă fiind cu G., să-și fi arătat disponibilitatea să intermedieze o influență cu privire la ceva precis, de care avea cunoștință în detaliu, în mod explicit.

Datele de trafic invocate de procuror ar fi putut constitui eventual premise de la care să se construiască un probatoriu convingător, coerent, solid, prin care susținerile acuzării să capete și substanță.

N-a rezultat și nici nu s-a invocat de procuror în nicio fază procesuală că s-ar fi identificat în urma măsurilor de supraveghere încuviințate de Curtea de Apel București privindu-l pe inculpatul G. discuții pe acest subiect, relevante dintre frații G..

Textele legale în acord cu convențiile normative europene au atestat că procurorului îi revine sarcina probei și că în cursul urmăririi penale acesta strângea și administra dovezi în măsură să dovedească existența faptelor ilicite și vinovăția persoanei inculpate; probele sunt strânse și administrate atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului (art. 100 C. proc. pen.).

Probele se obțin în procesul penal, în sensul că acestea se realizează într-un cadru procesual al unei cauze și în limitele acesteia. Procurorul prin Ordonanță a dispus efectuarea acestora și procedează la evaluarea lor. Probele nu au o valoare dinainte stabilită, și prin libera apreciere a procurorului acestea construiesc fundamentul acuzării în măsura în care motivat nu sunt înlăturate, nefiind utile și pertinente cauzei.

Contrar evidenței care se conturează prin probele administrate de procuror, care se reduc, potrivit rechizitoriului în marea lor majoritate la interceptări efectuate de Serviciul Român de Informații cu mult anterior începerii urmăririi penale în acest dosar, la câteva fragmente din doar câteva declarații de martori consemnate în cauză, acuzarea, în concluziile orale a susținut că:

- "H. s-a obligat față de G. să-i îndeplinească "trei dorințe";

- "... au fost audiați în fața instanței funcționari înalți din cadrul Ministerului de Interne care au arătat că inculpatul G. le-a solicitat, că s-a dorit etc... mutarea lui la București";

- "K., EEEEEEEE. și L. susțin actul de acuzare";

- "se pare că a existat acel document" (referire la cererea numitei W.).

În condițiile în care s-au exclus probele administrate în temeiul Legii nr. 51/1991 pentru motivele amplu arătate de judecătorul de cameră preliminară prin încheierea din 24.11.2014, definitivă prin încheierea penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar dintre cele administrate în faza de urmărire penală s-au reținut în vederea infracțiunilor și a vinovăției inculpatului, doar câteva declarații de martori (și acestea selectate și secvențiale), iar despre probele propuse de inculpatul G., admise sau respinse de procuror nu s-a făcut vorbire, Curtea a procedat în temeiul art. 376, art. 381 C. proc. pen. la administrarea probelor solicitate de procuror și inculpat.

Declarațiile martorilor, astfel cum au fost redată în cuprinsul hotărârii supuse unei aprecieri, evaluări obiective, punctuale au adus precizări complementare care se coroborează între ele și care contribuie la elucidarea tuturor elementelor care definesc situația de fapt reținută în rechizitoriu.

Edificatoare în lămurirea cumulării elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență au fost câteva aspecte:

1. Procurorul își sprijinea acuzația de trafic de influență pretins comis de inculpatul G. pe declarațiile a trei martori, care în realitate contrazic afirmațiile din Rechizitoriu și care nu sunt prin nicio altă probă înlăturate:

- BB. afirmă între altele în instanță și la Parchet în multiplele calități în care a fost audiat (suspect, martor etc) că nu a avut decât legături instituționale cu G., că H. nu i-a cerut să contacteze pe judecătorul care era investit cu judecarea dosarului său (H. nu știa că este civil, dacă este bărbat sau femeie, potrivit rechizitoriului) sau pe președinta secției de contencios a Curții de Apel Craiova, ori pe G. să intervină prin sora sa la judecătorul cauzei pentru o soluție favorabilă;

- martorul BB., verificând site-ul Curții în ziua pronunțării în dosarul lui H. a citit soluția și i-a comunicat-o acestuia.

Această declarație a fost în concordanță cu depozițiile celorlalți martori, care la rândul lor se coroborau și cu declarațiile inculpaților în cauză.

Procurorul a evidențiat ca probatorii, generic doar date de trafic pe care le prezuma ca mesaj și conținut într-un sens care nu avea acoperire în condițiile date.

Volumul 13 al dosarului de urmărire penală conținea peste 430 de pagini cu date de trafic ce privesc pe toți inculpații din cauză. Procurorul a invocat datele de trafic fără nicio precizare legată de identificarea acestora, a persoanelor, a împrejurărilor la care se referă aceste date perioada vizată, fapta față de care au relevanță. În aceste condiții nici procurorul nu a fost edificat, clarificat asupra acestor aspecte și nu numai, astfel apare firesc să indice acest mijloc de probă generic și neidentificabil, imposibil de verificat ori confirmat prin vreo probă.

Toate aceste constatări nu puteau fi valorificate ca ele să fie utile și pertinente pentru cauză.

Martora X. a declarat că nu-l cunoaște pe H., care nu s-a prezentat în instanță, nu a discutat cu W. despre speță, în secție s-a pus doar o problemă de drept în discuția judecătorilor, cum se obișnuiește în situații de practică neunitară sau chestiuni de interpretare judiciară; relația acesteia cu W. este strict colegială.

Comunicarea dintre H. și G. prin intermediul lui LLLLLLLL., potrivit declarației în instanță a acesteia, cu nimic diferită de cele de la Parchet, s-a dovedit a fi una obișnuită, frecvent uzitată, nu numai cu G., dar și cu alte persoane autorizate de H. să o contacteze pe LLLLLLLL..

Martora a precizat că mesajele primite pe telefonul său pentru H., după ce le citea le redirecționa spre acesta, astfel că nu a avut sentimentul că H., folosindu-i telefonul, s-ar fi ferit să i se cunoască conținutul comunicărilor sale, câtă vreme ea avea acces liber la ele.

Niciuna dintre aceste probe nu au avut concludența care să constituie o bază a acuzațiilor aduse de procuror inculpatului G. sub niciun aspect:

- nici al pretinderii față de H. că îl determina pe judecător să dea o anumită soluție;

- nici al acordului punctual de voință presupus între G. și H. pentru ca să se exercite această influență;

- nici al promisiunii că G. va acționa, cu intenție și scop să-și trafice influența asupra judecătorului;

- nici al vreunui contact care să probeze intenția și acțiunea ilicită a inculpatului G..

Infrațiunea de trafic de influență presupune ca subiectul activ să beneficieze de un folos pentru exercitarea influenței sale.

În speță, acest folos a fost exprimat în trei pretinse solicitări din partea lui G. către H. care, afirmă procurorul, s-a obligat să i le rezolve.

1. În ceea ce privește evoluția carierei inculpatului G. în poliție, contrar susținerilor din rechizitoriu, martorii propuși de procuror, prin declarațiile date, concordante și concludente au susținut că:

- G. nu a cerut să fie primit sau promovat în vreo funcție în IGPR (L. - martor);

- G. a avut o discuție colegială, întâmplătoare la un moment dat cu K., fostul șef local al lui G. cu ceva vreme în urmă, când i-a spus acestuia că ar vrea să nu mai facă naveta și ar veni în Capitală, dacă și soția ar lucra în București (declarație K.);

- în primăvara 2013, consultându-se cu IIIIIIII. și K., L. a făcut o listă cu posturile vacante în IGPR și printre cei vizați a fost și G. pe care îl aprecia pentru seriozitatea și profesionalismul său, dar care-i produsese oarecare nemulțumiri după cum gestionase dezăpezirea de peste iarnă; martorul i-a făcut propunerea de mutare într-un post similar ca nivel de conducere și salarizare - director adjunct în IGPR, ofertă pe care G. a declinat-o; aflând că G. ar fi dorit cândva să vină în București, martorul s-a simțit ofensat de refuzul acestuia;

- nici H., nici G. și nici K. nu au solicitat mutarea inculpatului în București, nu s-a declanșat nicio procedură, nu i s-a cerut nicio intervenție pentru ca soția lui G. să ocupe o funcție în Parchet în București;

- martorul EEEEEEEEE. reiterează declarația de la Parchet și precizează că s-a întâlnit întâmplător cu H. în Guvern, au avut o discuție protocolară; H. i-a spus de buna colaborare cu G., fără alte amănunte, fără a-i remite vreun document sau alt înscris;

- nici direct, ori indirect, prin intermediari, nici H., FFFFFFFF. sau L. nu i-au cerut să-l mute pe VVVVV. la București, nici acesta nu a cerut și nici nu i-a pomenit nimănui de venirea lui W. într-o funcție de conducere în Parchet în București; martorul EEEEEEEEE. a precizat că a întâlnit-o pe W. cu ocazia unui bilanț al Parchetului;

- martorul nu a discutat despre G. nici cu Ministrul de Interne, nici cu Prim ministrul, iar când K., într-una din frecvențele discuții cu privire la personal, i-a spus că G. ar face un referat de eliberare din funcție, EEEEEEEEE. i-a replicat că vor discuta când îi va parveni un astfel de raport, care nu i-a fost niciodată remis.

Cronologia aspectelor la care se referă martorii propuși chiar de procuror, a condus la ideea că la nivelul MAI s-a inițiat o posibilă mutare a lui G. la București (era nevoie și de acordul său și de declanșarea unei proceduri) înainte ca H. să fi întreprins vreo acțiune în beneficiul lui G., dacă aceasta chiar s-ar fi materializat. Or, în această situație, modul în care s-au derulat evenimentele nu se înscrie în cerințele prevăzute de lege - adică demersurile să fi fost făcute înainte ca L. să-i fi propus lui G. mutarea la București.

2. Un al doilea folos ce l-ar fi urmărit G. potrivit Rechizitoriului era numirea soției, W. într-o funcție de conducere la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA.

Martorii audiați la cererea Parchetului, au declarat în esență că:

- nicio persoană, deci nici H., nu a cerut să se intervină pentru cariera lui W. și nici nu i-a parvenit vreun CV al acesteia (martor GGGGGGGG.);

- nu a avut relații speciale cu G. care i-a fost coleg, iar cu H. și F. sunt simple cunoștințe (martor SS.);

- discuții telefonice cu H. au fost doar de complezență, nu a primit de la acesta nici un CV al dnei W., despre care nici nu știa cine este, nu i-a remis nici un document din partea lui H. lui GGGGGGGG., niciodată H. nu i-a vorbit despre soții G. și nu i-a solicitat servicii, altele decât să-i faciliteze intrarea în Guvern și să transmită un act la Ministerul Sănătății de la Consiliul Județean Mehedinți (martor KKKKKKKK.);

- corespondența cu număr de înregistrare fără antet, semnătura, doar cu stampila Ministerului Justiției s-a transmis ca răspuns la adresa emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, dar nu rezultă că aceasta ar fi conținut CV-ul dnei W. pentru că nu s-a verificat, după cum nu a cunoscut nici adresa "x/17.09.2014 emisă de DRU și nici nu are cunoștință de fișa lucrării nr. x transmisă la CSM" (martora PTTTTTTT.);

- nu își aduce aminte de vreun document la cabinetul Ministrului Justiției care să privească pe W., în condițiile în care toate aceste corespondențe ar fi trebuit să treacă prin cabinetul condus de martora pentru a pleca spre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA și CSM și să fie adusă la cunoștința ministrului căruia nu i-a parvenit niciunul din aceste înscrisuri (martora PTTTTTTT.);

- martorului MMMMMMMM., grefier la secretariatul CSM i s-a arătat la Parchet o condică de corespondență cu data de 4.09.2013 primită sub o semnătură care i s-a spus că îi aparține, deși acesta nu este convins că semnătura este a sa, astfel cum se vede dintr-o copie xerox a unei pagini și nu i s-a arătat documentul original; martorul în prezent lucrează la DNA;

- din verificările făcute, documentul presupus primit de CSM de la Ministerul Justiției nu apare în nicio evidență informatică sau scriptică, nu se regăsește în secretariat, iar dacă ar fi fost o lucrare urgentă și transmisă la Cabinetul președintelui CSM, aceasta ar fi fost primită direct, inclusiv în situația în care corespondența ar fi ajuns după orele de program (MMMMMMMM.).

Sinteza declarațiilor concordante ale martorilor propuși de parchet și de inculpatul G. nu a confirmat supozițiile procurorului care ar fi trebuit la sesizarea instanței să fie cert, să dovedească că H., G. sau oricare dintre martorii audiați ar fi putut să fi implicați în promovarea dnei W.

Incertitudinea cu privire la existența și eventualul circuit al unor posibile documente ce ar fi putut să o vizeze pe W. subzistă și la momentul când, la dezbaterile pe fond, procurorul afirmă că "se pare că a existat acel document" ... "dar lucrurile au căpătat o cauză misterioasă de la un anumit moment".

Or, probele care au forță juridică în fața judecătorului au fost probele certe, sigure, solide, semnificative prin cuprinsul lor în dovedirea aspectelor care vizează existența unei fapte penale și a unei vinovății.

Menirea procurorului în decelarea probatoriului era de a limpezi, de a clarifica, inclusiv împrejurările, și orice element care să concure la existența unui probatoriu convingător și în măsură să contribuie la susținerea acuzării.

Supozițiile, incertitudinile procurorului cu privire, inclusiv la existența documentului care ar fi atestat probabil vreuna din aserțiunile acestuia, se transferă astfel și judecătorului conform principiului "in dubio pro reo".

Probele existente nu configurează nicio discuție dintre G. și H. pe acest subiect și nici dintre H. și celelalte persoane audiate; actele care există sunt incerte, presupuse a fi fost trimise de la Ministerul de Justiție la CSM, de la DNA la Ministerul Justiției și posibil sau nu cu referire la W..

Așa fiind, niciunul din elementele obiective ale infracțiunii de trafic de influență nu se circumscrie în cadrul legal care definește fapta presupus a fi fost săvârșită de inculpatul G..

3. Procurorul a sesizat instanța cu privire la inculpatul G. și pentru că în comiterea presupusului trafic de influență, acesta a mai pretins un folos de la H., pentru care acesta a făcut demersuri, afirmă rechizitoriul, prin intermediul lui F..

În dovedirea demersurilor de extindere a unei concesiuni pentru 242 mp unui concesionar ce avea deja terenul și imobilul în imediata vecinătate a terenului solicitat în perioada anului 2013 de dr. G., tatăl inculpatului G. se fac în rechizitoriu referiri la pretinse dovezi extrem de neconcludente.

Procurorul a afirmat că din declarațiile martorilor audiați la Parchet, dintre care a solicitat audierea doar a lui CCCCCC., YYYYY. ar fi confirmat intervențiile lui H., prin F., pentru ca G. să obțină pentru tatăl său cele două fâșii de teren în concesiune.

Contrar acestor interpretări, în dezacord cu ceea ce cuprind declarațiile acestor martori și a celorlalți audiați și la cererea inculpatului și asumați și de procuror, Curtea a reținut că:

- cererea de concesiune a doctorului G. a urmat procedura legală;
- nici G., nici H., nici F. nu au intervenit și nu au influențat votul favorabil concesiunii;
- inițierea procedurilor disciplinare (LLLLL.) și de conflict de interese (MMMMM. consilier local), la nivel de comentarii, în discuții informale, s-au pus în sarcina lui F., dar acestea nu au avut nici un impact asupra hotărârii Consiliului local Orșova, gen de hotărâre care s-a mai votat în practica acestui Consiliu (martor OOOOO.);
- LLLLL., cu vădite resentimente față de F., iar MMMMM. declarat în relație de dușmănie, au declarat că F., H. și G. nu au acționat în sensul de a influența votul Consiliului local în favoarea drului G. și că procedura concesiunii a fost una legală;
- la rândul său CCCCCC. a declarat că nimeni nu a făcut presiuni asupra acestuia în legătură cu înscrierea în cartea funciară a terenurilor concesionate doctorului G. și că există între Oficiul de cadastru și Consiliul local o disfuncționalitate în punerea de acord a unor acte normative. Este o situație generalizată din lipsa numerelor de cadastrare pentru terenuri;
- aflați în diferende de familie și de partid cu F., YYYYY. - consilier local, fiul lui ZZZZZZZZ., șeful direcției juridice din Primărie și LLLLL., secretarul Primăriei, președinte al Comisiei de urbanism, a arătat că procedura concesiunii a fost corectă, că a avizat-o la nivelul Comisiei și, după câte își amintește a dat un vot favorabil concesiunii alături de ceilalți consilieri, aflând ulterior că există o hotărâre judecătorească care atestă că terenul în discuție se afla în domeniul privat al orașului;
- nici G., nici H., direct, indirect sau prin intermediari, nu au făcut presiuni și nu au exercitat influență asupra lui pentru a vota în favoarea concesiunii dlui G.;

"Viceprimarul U. a arătat că dl. G. se bucură de considerație și respect în urbe, terenul concesionat se află într-o zonă periferică a orașului, unde au loc alunecări de teren, în zona râului Țurlui;

- Consiliul local a mai dat astfel de hotărâri inclusiv în favoarea lui YYYYY. (terenul cu o stație de autobuz), că procedura de concesionare s-a efectuat potrivit legii, cu întocmirea unui raport de evaluare și documentele aferente;

- 16 consilieri locali prezenți la votarea hotărârii de concesiune în favoarea dlui G. au declarat, sub prestare de jurământ, că procedura de concesiune a fost legală, conform cu celelalte situații similare în practica acestui Consiliu; s-a întocmit, la cererea Primăriei și cu plata aferentă către un expert independent, un raport de evaluare care nu a fost contestat după cum și hotărârea ea însăși a primit, conform legii, avizul de legalitate al Prefectului;

- niciunul dintre consilieri nu a fost influențat, nu s-au făcut presiuni asupra lor de către G., F., H., direct, indirect sau prin intermediari, să voteze favorabil, și indiferent de animozitățile de partid existente și la nivelul Consiliului, fiecare a votat conform actelor de la mapa de documente atașate proiectului de hotărâre respectivă.

În cauză au fost audiați și expertul CCCCCCCC. și specialistul DNA WVVVVV., care au declarat că raportul s-a întocmit pe baza informațiilor din presă, fără a lua în considerare hotărârile Consiliului în domeniu; s-a ales metoda bonității, constatându-se că valoarea stabilită de expertul CCCCCCCC. se apropie de raportul de constatare al Parchetului. Specialistul DNA și specialistul DNA WVVVVVVV., la rândul lui, a arătat că:

- evaluarea s-a făcut pe baza documentelor atașate de procuror Ordonanței prin care a dispus efectuarea acestui raport cu obiectivele stabilite de procuror;

- s-au luat în calcul și s-au consultat hotărârile Consiliului în materie, nu au existat atașate documente privind proprietatea limitrofă vecină terenului concesionat; s-a apreciat că s-a făcut concesionarea fără licitație și potrivit Ordonanței procurorului valoarea s-a stabilit ca pentru o vânzare, chiar dacă și indiferent că în speță era vorba de o concesiune;

- diferențele de valori s-au limitat la marja admisibilă de lege și astfel nu s-a constatat vreo pagubă pentru Primăria orașului.

Audierea martorilor s-a făcut în condiții de contradictorialitate, oralitate, sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind ample argumentate și consemnate sub semnătura acestora.

Pe de altă parte, până la judecata cauzei nu s-a comunicat Curții dacă în ce privește pe W. și X., față de care s-au dispus cercetările acestea sunt (încă din 2013-2014) în curs, s-au finalizat și în ce modalitate.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA nu a comunicat nici dacă cercetarea martorilor DDDD., CCCC. și AAAAAAAA., pentru care procurorul de ședință s-a sesizat pentru mărturie mincinoasă și favorizarea infractorului s-a finalizat și în ce modalitate.

În dispozitivul rechizitoriului s-a afirmat că sunt în derulare (2014) cercetarea martorilor din lucrări care au ascuns adevărul sau n-au declarat tot ce cunoșteau fără a fi identificați, nominalizați.

Nici până la judecarea cauzei Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA nu a comunicat dacă aceste cercetări s-au finalizat și care au fost martorii vizați.

În aceste condiții, Curtea a apreciat că toate declarațiile martorilor sunt câștigate cauzei.

Evaluând probatoriile astfel cum au fost evidențiate și având în vedere cerințele ce trebuiesc îndeplinite ca fapta de trafic de influență să existe, Curtea a apreciat că G. nu se face vinovat de comiterea acestei

infracțiuni pentru că probatoriul administrat nu a reușit să înlăture dincolo de orice îndoială rezonabilă, contradicțiile ce privesc presupusa faptă, astfel că regula "in dubio pro reo" devine incidentă.

Elementele constitutive nu s-au regăsit cumulativ reunite în ceea ce procurorul descrie ca situație de fapt.

Eșafodajul acuzației se bazează pe supoziții, prezumții, suspiciuni și chiar îndoieli exprimate "expressis verbis" de procuror, aprecieri secvențiale în raport de probatorii "din lipsă de spațiu", rezumativ selectiv selecționate după relevanța asumată în rechizitoriu.

Pentru considerentele arătate, Curtea în baza art. 396 alin. (1), (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen. l-a achitat pe inculpatul G. pentru infracțiunea prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (faptă descrisă în Capitolul I f. x R).

2. În sarcina inculpatului G. s-a reținut "corelativ infracțiunii de trafic de influență", infracțiunea de cumpărare de influență în modalitatea normativă prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen., faptă pentru care inculpatul, în stare de arest, a fost trimis în judecată .

Potrivit art. 292 C. pen. cumpărarea de influență constă în "promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase pentru sine pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri".

Procurorului îi revine pe parcursul urmăririi penale obligația ca în urma sesizării sale, din oficiu în speță, să strângă probatoriile menite să dovedească existența faptei și a vinovăției inculpatului, să le coroboreze și din analiza întregului ansamblu probator să deceleze clar, neîndoielnic elementele materiale ale laturii obiective și pe cele ale laturii subiective a infracțiunii, identificarea subiecților activi, pasiv și a obiectului infracțiunii, legătura de cauzalitate și efectele acestei activități infracționale.

Sesizarea instanței nu a fost făcută doar printr-o descriere a situației de fapt însoțită de încadrarea juridică, întrucât procurorul este cel care trebuie să-și susțină actul de acuzare pentru fiecare infracțiune în parte și pe baza unui probatoriu care o vizează punctual.

Corelativitatea nu justifică prezentarea unei infracțiuni prin intermediul situației de fapt al altei infracțiuni, întrucât obiectul acestora este diferit, subiectele de drept nu sunt similare, iar elementele constitutive cumulative vizează o presupusă activitate infracțională distinctă.

Traficul de influență și cumpărarea de influență sunt două infracțiuni autonome, distinct reglementate de C. pen., care nu se presupun obligatoriu și simultan.

Infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului G. este grefată pe descrierea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului H. și se reduce la o descriere narativă însoțită de fragmente de declarații de martori și interpretări, impresii sugestiv explicative cu privire la interceptări rupte din context, selectiv fragmentate.

Judecătorul este investit să judece o cauză în limitele sesizării cu referire la faptă și inculpat. El judecă pe baza probatoriului rezultat din efectuarea urmăririi penale și care trebuie să explice și să convingă că inculpatul, cu vinovăție și în împrejurările date, a săvârșit fapta astfel cum este descrisă de procuror, cu urmările cerute de lege ca aceasta să constituie o infracțiune.

Maniera abordării corelativității dintre cele două infracțiuni s-a redus doar la enunțarea încadrării juridice a faptei penale pusă în sarcina inculpatului de cumpărare de influență față de care nu există nicio referire

expresă . Nu a existat nici măcar vreo corelare între probatoriile care ar susține această acuzație și cele care vizează exclusiv traficul de influență.

Nu a rezultat care au fost elementele din care procurorul a apreciat că această infracțiune s-a consumat de sine-stătător și în condițiile incriminării prevăzute de lege.

Jurisprudența este constantă și fermă în respectarea prevederilor art. 6 par. 2 și 3 lit. a) CEDO care se referă la sesizarea judecătorului cu o infracțiune precisă, detaliată și completă prin descrierea faptelor și analiza lor structurală și evaluarea existenței unui probatoriu convingător ce conține dovezi decisive, determinate, solide, complete, certe care înlătură orice îndoială că inculpatul nu ar fi săvârșit fapta reținută prin legalitatea, pertinența, concludența și utilitatea lor.

În lipsa descrierii faptei deduse judecății ca infracțiune de cumpărare de influență și identificarea oricăror alte elemente definitorii, din amalgamul probator expus ca fundament al infracțiunii de trafic de influență, Curtea, pentru considerentele arătate a făcut aplicarea prevederilor art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. în temeiul cărora l-a achitat pe inculpatul G. pentru infracțiunea prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (fapta indicată în Cap. I - f. x R).

Urmează a se constata că inculpatul G. a fost reținut la data de 3.04.2014 și arestat preventiv la data de 04.04.2014 până la data de 16.10.2014, dată de la care s-a aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 pus sub control judiciar până la revocarea definitivă a acestei măsuri la 21.06.2016, potrivit deciziei penale nr. 953/4.07.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Față de cererea formulată de inculpatul G. de îndreptare a erorii materiale privind fapta descrisă la Capitolul I - f. x R până la redactarea prezentei hotărâri, în sensul că s-a menționat art. 292 alin. (2) cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. în loc de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., Curtea, având în vedere încheierea din 28 decembrie 2017, după verificarea actelor și lucrărilor dosarului, a făcut aplicarea art. 278 alin. (2) și (3) C. proc. pen. și a admis cererea să procedeze la îndreptarea erorii materiale, astfel cum a fost menționată.

*

* *

VIII. 1. Între alți inculpați, a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, inculpatul H. cercetat pentru mai multe fapte de corupție și asimilate acestora.

În Capitolul I s-au prezentat, prin 18 transcrieri de convorbiri telefonice interceptate în baza mandatelor de siguranță națională date de Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul Legii nr. 51/1991 la cererea SRI prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și 3 declarații de martori secvențial redată în rechizitoriu, infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

S-a afirmat în rechizitoriu că H. a pretins față de G. că, folosindu-se de influența de care se bucura în cadrul structurilor de conducere ale PP. și a autorității sale ca președinte PP. Mehedinți și președinte al Consiliului județean Mehedinți, își va exercita influența asupra unor funcționari din Guvern, M.A.I., Poliția Română și Consiliul local al municipiului Orșova pentru a-i determina să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul realizării foloaselor solicitate de către G..

Prin exercitarea influenței lui H. urma să se mențină (temporar) G. în funcția de inspector șef al IPJ Mehedinți, să fie numit într-o funcție de conducere în IGPR când soția acestuia, procuror W., la rândul ei, urma să fie numită într-o funcție de conducere în Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

- DNA și tatăl său, G. să primească în concesiune, în condiții avantajoase, două suprafețe de teren în suprafață totală de 200 mp situate în centrul municipiului Orșova.

La rândul său, H. urmărea un folos necuvenit, pentru sine - obținerea unei soluții favorabile în dosarul nr. x/2012 al Curții de Apel Craiova prin interpușii lui G..

Convorbirile telefonice interceptate în condițiile Legii nr. 51/1991, anterior sesizării Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA referitoare la vreuna din faptele vreunui din inculpații din prezenta cauză, inclusiv cu privire la H., redată secvențial după relevanța apreciată de procuror, au fost excluse la 28.11.2014 de către judecătorul de Cameră preliminară prin încheierea care cuprinde și motivația, rămasă definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Î.C.C.J.

În privința datelor de trafic invocate de procuror în rechizitoriu, acestea nu au fost identificate, ce persoane vizează, pe perioade, cu ce durată, care este frecvență și cum se corelează cu celelalte probe, ce anume dovedesc dintre aspectele activității infracționale și în ce măsură contribuie la definirea comiterii infracțiunii de trafic de influență (În aprilie 2013 discuții dintre G., H. și F.).

Volumul 13 al dosarului de urmărire penală nr. 321/P/2013 cuprinde peste 400 de pagini, astfel că simplul enunț generic de "date de trafic", fără alte elemente de particularizare, în condițiile în care nu s-au identificat nici numerele de telefon și titularii acestora, iar aceste referiri se mai fac în rechizitoriu și pentru alți inculpați și fapte din dosar, nu sunt în măsură să constituie probatorii cu relevanță și să fie utile pentru dovedirea infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului H..

S-a arătat în rechizitoriu că inspectorul general al Poliției române, EEEEEEEE. la acel moment, era cel care numea în funcție pe directorii și directorii adjuncți din cadrul IGPR și propunea Ministrului Afacerilor Interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și cu avizul consultativ al prefectului, numirea și eliberarea din funcție, prin Ordin, a inspectorilor șefi ai inspectoratelor de poliție județene.

Procurorul a pretins că menținerea în funcție și o numire ulterioară într-o funcție de conducere a lui G. în cadrul IGPR se putea realiza prin concursul lui EEEEEEEE. (art. 3 alin. (2) din Legea nr. 28/2002).

Prin rechizitoriu s-a afirmat că H. i-a cerut cu stăruință lui K. - adjunct al secretarului de stat în M.A.I., șef al Departamentului de ordine și siguranță Publică din M.A.I. să întreprindă demersuri să-l determine pe EEEEEEEE. să acționeze pentru numirea lui G. într-o funcție de conducere în IGPR.

În rechizitoriu s-a susținut că împreună cu șeful Cancelariei primului-ministru GGGGGGGG., H. a stabilit o întâlnire la guvern pentru 13.06.2013, când se dorea și o întrevvedere cu premierul.

În aceste condiții, a afirmat procurorul, la 13.06.2013, H. s-a întâlnit cu EEEEEEEE. la sediul guvernului și i-a solicitat să-l mențină pe G. în funcția de la IPJ Mehedinți, iar la o dată ulterioară să îl numească într-o funcție de director adjunct în cadrul IGPR.

Procurorul a afirmat că după demersurile lui K., la 10.04.2013 secretarul de stat L. i-a comunicat lui G. că urma să fie numit director adjunct la Direcția de Ordine publică din IGPR.

La acel moment, s-a arătat în rechizitoriu că G. nu a acceptat să fie numit în funcția oferită, întrucât soția sa, W., nu fusese numită într-o funcție de conducere într-un Parchet din București.

Procurorul a evidențiat în rechizitoriu că H. și G. au discutat despre funcția oferită, care era cea despre care îi spusese H. lui K. și că acesta s-a angajat să rezolve și problema funcției de conducere în Ministerul Public pentru procurorul W..

Pe de altă parte, existența unor incidente la IPJ Mehedinți datorate unor reclamații, l-a determinat, independent de chestiunile anterior abordate, pe H. să-i ceară la 17.04.2013 lui K. să-l asigure pe L. că G. se bucură de suportul local al prefectului și președintelui Consiliului Județean.

În sensul celor arătate s-au redat în rechizitoriu fragmente din declarațiile lui K. și L. .

Din declarația martorului FFFFFFFF. a rezultat că acesta se cunoștea cu H. din 2001 și cu G. de când martorul era șeful IPJ Mehedinți.

În primăvara lui 2013 L. era nemulțumit de activitatea lui G. și vroia să-l schimbe din funcție.

În aceste condiții, întrucât de la H. și G. aflase că cel din urmă vroia să vină la București pe o funcție corespunzătoare celei de șef IPJ Mehedinți întrucât soția acestuia primise aprobare pentru o funcție la un Parchet în București, FFFFFFFF. i-a adus la cunoștință lui L. că și VVVVV. vrea să vină să lucreze în București.

După ce a verificat posturile de conducere vacante din București, L. l-a contactat pe G. pentru un post de director adjunct la Direcția ordine Publică din IGPR, post pe care G. l-a refuzat, optând pentru un post în Craiova pentru că soția sa nu mai venea să lucreze într-un Parchet în București.

În luna iunie 2013, H. i-a cerut lui FFFFFFFF. să-i aranjeze o întâlnire cu EEEEEEEE. - șeful inspectoratului general al IGPR unde voia să se meargă cu G., fără să spună ce anume urmau să discute. În cele din urmă, H. i-a comunicat că discutase cu EEEEEEEE. la guvern astfel că nu mai era de actualitate solicitarea anterioară a acestuia .

H. a ținut legătura cu K., se afirmă în rechizitoriu, și la 11.06.2013 i-a adus la cunoștință acestuia că vrea să intervină la premier pentru G. și să se vadă și cu EEEEEEEE. pentru același scop.

În rechizitoriu se susține că GGGGGGGG. l-a chemat pe EEEEEEEE. la guvern, lucru pe care H. i l-a spus și lui SS., fost director DGA din M.A.I.

H. a fost la guvern singur, fără G. și s-a întâlnit cu EEEEEEEE. convocat de GGGGGGGG. - șeful Cancelariei premierului căruia i-a spus să-l mențină pe G. în funcție, cu o promovare ulterioară, solicitări despre care procurorul afirmă, că EEEEEEEE. a fost de acord. Incidental i-a pomenit și de situația soției lui G..

La rândul său L. a declarat câteva aspecte, redate, ca atare în rechizitoriu:

- secretar de stat în M.A.I., L., după iarna 2012-2013 cu incidente în activitatea de dezăpezire care nu a fost bine gestionată de IPJ Mehedinți, l-a admonestat pe G. spunându-i că va lua măsuri drastice.

Constatând că existau trei posturi de conducere vacante, după consultarea cu IIIIIIII., consilierul lui L., cu K. - subsecretar de stat, martorul l-a contactat pe VVVVV. și i-a propus un post de director adjunct la Direcția Ordine Publică; între timp, până la discuția cu BBBBBBBBB. aflase de la FFFFFFFF. că și VVVVV. își dorea să vină la București unde și soția sa urma să ocupe un post.

G. l-a refuzat însă, întrucât copilul era încă în cursul anului de învățământ, iar soția sa nu reușise să ocupe o funcție în București .

II. H. a făcut demersuri pentru ca G. să obțină pentru tatăl acestuia - G. concesiunea unui teren în Orșova; în 30.04.2013 Consiliul local Orșova i-a concesiionat pentru 49 de ani, 242 mp cu o redevență de

25.062 RON, plătită în 10 ani, valoarea de piață reală, fiind, spune procurorul de 28.356 RON, cu prețul anual al folosului de 511 RON față de G.;

- H. a apelat la F., președintele PP. Orșova cu care era în relații apropiate, pentru a realiza acest folos pentru G..

Pentru concesionarea acestui teren către G., F., a afirmat procurorul, a făcut mai multe demersuri pentru a înlătura unele impedimente:

- trecerea terenului din proprietatea statului român în proprietatea publică a municipiului Orșova și intabularea în cartea funciară:

- inițierea de către Consiliul Local al Orșovei a unei acțiuni de rectificare de carte funciară (art. 1 din Legea nr. 7/1996) .

Pentru a se putea adopta o hotărâre de consiliu local în sensul dorit de F., de H. și G. s-a apreciat că era nevoie de înlăturarea lui LLLLL. - secretar al Primăriei Orșova care ar fi putut semnala că terenul nu putea fi concesionat.

În raport de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 "hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor în funcție".

Pentru a se realiza majoritatea calificată necesară aprobării hotărârii de concesionare a terenului în discuție, a Consiliului Local Orșova, era necesară, afirmă procurorul, înlăturarea consilierului MMMMM. înainte de ședința din 30.04.2013 .

Din rechizitoriu a rezultat că F. a discutat cu G. despre analizarea terenurilor vizate de G..

La 12.04.2013 s-a întocmit un raport de evaluare pentru cele două suprafețe de teren în suprafață totală de 242 mp cu valoare de 25.062 RON. Acest raport a fost atașat proiectului hotărârii înaintat Consiliului local.

Tot din rechizitoriu rezultă că la 16.04.2013 G. a depus o cerere de concesionare, cu motivarea extinderii construcției existente, fără a se depune actele de proprietate ci doar raportul de evaluare din 12.04.2013.

LLLLL. a fost eliberat din funcție la 17.04.2013 în urma unei sancțiuni disciplinare, în locul acestuia fiind numit PPPPP., calificată de procuror în rechizitoriu, "ca persoană obedientă" lui F. și H..

În declarația sa, martorul LLLLL., a declarat la Parchet că H. a vrut să-l dea afară pentru că "încurcă pe la Orșova".

Procurorul a apreciat că F. a purtat convorbiri cu G. care i-a reproșat că "l-a uitat", referindu-se, potrivit rechizitoriului, la demersurile demarate pentru concesiune.

Pentru a asigura ca majoritatea membrilor Consiliului local să voteze hotărârea de concesiune în favoarea lui G., F. a făcut demersuri ca să înceteze mandatul consilierului MMMMM. înainte de 30.04.2013.

SSSSS. și TTTTT. au sesizat la 19.04.2013 Primăria Municipiului Orșova că acest consilier se afla în conflict de interese, s-a întocmit de către PPPPP. (temporar secretar al Primăriei Orșova), un material cu privire la încălcarea de către MMMMM. a dispozițiilor art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003. La

22.04.2013 F. i-a adus la cunoștința viceprimarului orașului Orșova - U. că prefectul așteaptă sesizarea, după ce primise raportul despre MMMMM., iar la 25.04.2013 s-a constatat încetarea de drept a mandatului de consilier lui MMMMM..

În fragmentul de declarație redat în rechizitoriu MMMMM. declară că nu știa ce cuprindea documentația lui G. pentru concesionarea a 200 mp.

A mai relatat procurorul despre întâlnirea (joi 25.04.2013) la care au participat H., G., F., OOOOO. (primar), WWWWW. (șeful poliției locale), când s-au adunat să ia masa împreună.

La 14 zile de când se depusese cererea pentru concesionare, Consiliul local a emis hotărârea solicitată, despre care F. a aflat de la SSSSS..

Procurorul, referitor la această concesionare a concluzionat în rechizitoriu că nu a fost respectată procedura legală de concesionare, că terenurile erau intabulate în cartea funciară ca proprietate a statului din 18.02.2013, că nu se puteau face acte de dispoziției anterior clarificării situației juridice de către Consiliul local Orșova, că nu s-a făcut de către concedent o evaluare proprie a terenului, ci s-a folosit un raport de evaluare depus de concesionar.

III. Procurorul a concluzionat că în urma demersurilor sale, H. a obținut și celălalt folos pentru G. menținerea în funcție până se hotăra să vină la București și se rezolva și situația soției - procuror W. de a fi numită într-o funcție de conducere în Parchet în București.

H. a promis lui G. că își va folosi influența pentru ca soția acestuia W. să fie numită într-o funcție de conducere într-un parchet din București și va interveni la nivelul structurilor guvernamentale.

S-a invocat în rechizitoriu prevederile art. 45 din Legea nr. 303/2004.

Procurorul a afirmat că H. a întreprins o serie de demersuri în vederea propunerii promovării lui W. de către Ministrul Justiției.

Potrivit rechizitoriului în data de 8 iulie 2013 după Biroul permanent al PP, H. s-a întâlnit cu premierul, întâlnire despre care i-a vorbit lui SS. și l-a asigurat de numirea acestuia într-o funcție la DGAF.

Rechizitoriul a mai relatat că H. i-a cerut unui consilier de la Cancelaria premierului - KKKKKKKK. să-i spună lui GGGGGGGG. să-i remită cv-ul lui W. premierului.

Procurorul a apreciat că H. în discuțiile cu NNNNNN. și JJJJJ. se referă la premier cu apelativele "șefu' al mare" și "omu", iar discuțiile pe acest subiect sunt eliptice.

În 12 august 2013, H. i-a cerut lui KKKKKKKK. să-i reamintească lui GGGGGGGG., între altele, despre numirea lui W..

La 2 septembrie 2013 H. i-a adus la cunoștință lui G. că soția acestuia urma să fie contactată în vederea propunerii pentru funcția de procuror șef de secție în Direcția Națională Anticorupție.

Rechizitoriul a consemnat că la 4.09.2013 Ministrul Justiției a trimis la CSM propunerea cu adresa nr. x/4.09.2013 privind-o pe W. pentru această funcție.

Despre W. și promovarea ei, H. a mai discutat în 8.09.2013 și cu SS. un apropiat al acestuia.

Prin adresa nr. x/24.04.2013 Ministerul Justiției a comunicat că nu a fost înaintată propunerea la Președinție de către CSM, în urma unei retrageri "informale" a propunerii lui W. pentru o funcție de conducere în DNA.

S-a apreciat de procuror că fapta de trafic de influență comisă de inculpatul H. a fost descrisă și ea a constat în faptul că acesta a pretins și a primit de la G. un folos - soluționarea favorabilă a dosarului nr. x/2012 al Curții de Apel Craiova pentru a determina pe funcționarii publici asupra cărora a lăsat să se creadă că are influență - inspector general al IGPR, Ministerul Justiției - să facă acte care intră în atribuțiile lor de serviciu - referitoare la carierele profesionale ale soților G.. S-a considerat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor prev. de art. 5 alin. (1) C. pen.

Deși a fost audiat la Parchet, în rechizitoriu nu se amintește nimic de declarațiile inculpatului H. cu privire la poziția sa procesuală față de această acuzație și nici despre evaluarea unui eventual probatoriu în apărare dacă acesta a fost administrat.

H. a declarat că se cunoaște cu G. din copilărie și mai bine din anul 2003.

Dintre soții G., soția W. își dorea să lucreze amândoi în București iar K. și-l dorea pe G. în subordinea sa la București pentru că avea încredere în el.

H. a negat că ar fi făcut demersuri pentru a-l ajuta pe G. să vină să lucreze în București și a arătat că FFFFFFFF. l-a rugat să-l convingă pe G. să accepte acest transfer.

H. a relatat că G. i-a cerut să meargă împreună la EEEEEEEE. pentru că erau niște probleme în teritoriu, dar în cele din urmă s-a văzut doar H. cu acesta, la guvern după ce fusese contactat de GGGGGGGG..

În acea discuție nu s-a vorbit nimic de transferul lui G. și despre W..

Întâlnirea cu EEEEEEEE. care a durat 5-10 minute, a fost întâmplătoare, apoi H. s-a văzut cu NNNNNN. și a plecat din guvern. H. l-a cunoscut pe EEEEEEEE. cu ocazia acelei întâlniri de la guvern.

Discuția cu KKKKKKKK. s-a referit la cv-ul primei soții a lui G., care dorea să fie numită inspector de specialitate la IJS Mehedinți (12.06.2014 - f. x dup);

- G. se plângea de o hărțuire sistematică din partea superiorilor săi și dorea să afle aceste lucruri și EEEEEEEE. pe care l-a acest moment, H. nu-l cunoștea.

H. a infirmat că ar fi discutat cu EEEEEEEE. despre W..

K. și G. au avut o discuție despre promovarea lui G. despre care a aflat și H..

H. a declarat că nu a știut nimic de vreo concesiune de teren tatălui lui G., nu a discutat cu nici un consilier local din Orșova, iar la un moment dat a fost invitat cu alte persoane, între care, VVVVVV., MMMMMM. și OOOOOO. să ia masa la F..

La Guvern, H. s-a întâlnit în anticamera șefului Cancelariei, cu EEEEEEEE..

Prin expresia "șefu al mare" l-a desemnat pe șeful Cancelariei premierului, nu pe acesta din urmă.

H. s-a cunoscut cu GGGGGGGG., KKKKKKKK. și SS. dar n-a discutat cu aceștia de cv-ul lui W. (3.04.2014 - C.A.B., secția I penală, f. x dup).

În instanță inculpatul H. a fost audiat la 28.07.2015 și 22.09.2017 și-a menținut declarațiile de la Parchet și cu privire la infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina lui a mai făcut următoarele precizări:

- H. era preocupat de situația precară a dotării și funcționării poliției județene care se confrunta și cu probleme de personal și i-a cerut lui K. subsecretar de stat în MAI, fost șef IPJ Mehedinți să le faciliteze (H. și G.) o discuție cu EEEEEEEE. . inspector general al IGPR.

Așteptându-l pe premier, H., întâmplător s-a întâlnit cu EEEEEEEE., l-a cunoscut și i-a spus că dorește să-i vorbească de problemele cu care se confruntă, de personal, deficit de dotare etc.

EEEEEEEE. i-a spus că nu colaborează bine cu G., iar pe soția acestuia o cunoștea instituțional.

H. nu-l cunoaște pe L. și din discuțiile cu K. a reieșit că G. nu vroia să plece din județ din motive personale.

Niciodată G. nu i-a cerut intervenții pentru promovarea lui sau a soției sale W. pe care a văzut-o o singură dată la un botez unde fuseseră invitați de F..

Nu a promis, nu a lăsat să se înțeleagă că ar putea interveni față de diferiți funcționari guvernamentali sau locali pentru promovare în funcții.

H. a depus la secretariatul PP. un cv al primei soții a lui G. care dorea să fie promovată în funcția de inspector și de unde actul pleca în procedură la Ministerul Învățământului.

La masa la care a fost și H. invitat de F. nu s-a discutat nimic de concesiunea vreunui teren pentru VVVV. Nu a intervenit la nici un consilier local pe acest subiect și nu a discutat niciodată cu RRRRR. și MMMMM. (28.07.2015 C.A.B.).

EEEEEEEE. cunoștea situația din teritoriu și EEEEEEEE. l-a sunat pe G. în legătură cu cele semnalate (personal, dotare tehnică precară etc.).

G. nu i-a cerut sprijin instituțional și nici pe plan profesional în legătură cu funcția deținută.

În dovedirea acuzațiilor, procurorul a solicitat audierea martorilor SS., EEEEEEEE., L., K., GGGGGGGG., KKKKKKKK. și MMMMMMMM. și depunerea înscrisurilor:

- dispoziția nr. x/17.04.2013 a primarului OOOOO. (4.551 - vol. 11/vol. 23 dup);

- dispoziția nr. x/1.04.2014 a primarului Orșovei;

- dispoziția nr. x/19.04.2013 privind promovarea lui PTTTT.;

- Ordin nr. 126/25.04.2013 al prefectului jud. Mehedinți;

- Anexe la H.G. nr. 963/2002;

- date de trafic - vol. 13;
- proces-verbal ședință 30.04.2013 Consiliul local Orșova;
- Adresa nr. x/2014 a Guvernului României - răspuns la solicitare DNA;
- adresa nr. x/24.04.2015 a CSM către DNA;
- fișa lucrări x/2013;
- documente CSM;
- convorbiri telefonice interceptate în condițiile Legii nr. 51/1991 - excluse la 28.11.2014 definitiv prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Î.C.C.J., secția penală.

Cererea de probatorii s-a pus în discuție de procuror în condițiile în care sunt contestate probatoriile administrate la Parchet; în alte condiții probele sunt deja câștigate cauzei și nu necesită, conform legii, readministrarea lor.

Inculpatul, prin avocat, a solicitat reaudierea martorilor din lucrări.

Curtea la 9.10.2015 a încuviințat administrarea probatorilor cu martori și înscrieri pentru celelalte probatorii operând hotărârile pronunțate încă din Camera preliminară.

În desfășurarea cercetării judecătorești pentru dovedirea acuzațiilor s-au audiat martorii din lucrări asupra audierii cărora au convenit și acuzarea și apărarea.

I.1. K. a fost audiat la 2.04.2014 la Parchet și și-a completat declarația în instanță la 25.03.2016.

El a declarat că:

- îl cunoaște pe H. din 2001 și relațiile lor sunt neutre, iar pe G. de când i-a fost subaltern;
- G. s-a bucurat de apreciere, bine pregătit profesional, corect, exigent, fără aspecte negative constatate în activitatea sa;
- în deplasările sale săptămânale din 2013 la domiciliul din Drobeta Tr. -Severin, K. a aflat de la G. că soția acestuia era posibil să vină să lucreze în București și atunci se gândea și el să se mute cu serviciul la București;
- discuția a fost între cei doi, la stadiul de conversație, o informație legată de viața cuplului;
- în primăvara 2013, secretarul de stat L., nemulțumit de cum a gestionat G. în Mehedinți înzăpezirea din iarna 2012/2013 cu blocări de drumuri etc. i-a spus lui K. că l-ar muta într-unul din posturile vacante de director adjunct în cadrul Direcției de Ordine Publică din cadrul IGPR, post temporar de conducere, care nu reprezenta pentru G. o promovare ci o mutare;

- în discuția cu L., G. i-a spus că nu e interesat de venirea la București, problema cu soția nu mai era de actualitate și mai degrabă ar pleca la Craiova;
 - și ministrul NNNNNNNN. ar fi vrut ca G. să plece de la IPJ Mehedinți urmare unui incident cu un parlamentar față de care organele de poliție fuseseră foarte intransigente în trafic;
 - de altfel, se făceau admonestări, presiuni asupra lui G., s-au dispus controale, acesta a fost muștruluit de ministrul de interne în prezența parlamentarului căreia i se suspendase permisul de conducere;
 - K. a discutat cu H. despre nevoile poliției județene și regreta că G. voia să plece din județ;
 - în aceste condiții K. i-a spus că ar exista o posibilitate legată de discuțiile din primăvară cu L.;
 - a aflat ulterior că H. s-a văzut cu EEEEEEEE. - Inspectorul general al IGPR nu a aflat însă ce au discutat, ci doar faptul că nu a fost însoțit de G.;
 - G. putea accede la o funcție de conducere prin promovare, doar prin concurs;
 - deși regreta că G. voia să plece, atitudinea lui H. era de a-l ajuta, fără ca relațiile dintre aceștia să fie apropiate, doar prin natura profesiilor lor;
 - martorul n-a avut cunoștință dacă s-a discutat cu EEEEEEEE. despre mutarea lui G. sau numai despre problemele din teritoriu, EEEEEEEE. fiind cel care urma să-l propună Ministrului de interne în acest sens;
 - niciun moment, VVVVV. nu i-a cerut, direct, indirect, sau să-l lase pe FFFFFFFF. să înțeleagă că i-ar cere să găsească o cale modalitate să-l ajute să vină la București;
 - de altfel, nici nu avea K. vreo posibilitate în acest sens;
 - în realitate, G. vroia să-și realizeze o problemă de familie, navetă - și nu au discutat nimic în concret de vreo funcție în București, dorea să nu mai facă naveta;
 - după sancționarea în trafic a parlamentului OOOOOOOO. și a fostului prefect CCCCCCCC., G. nu a mai dorit mutarea despre care i-a spus și lui L., dar era afectat de controalele generate de acea măsură în care organele de poliție își făcuseră doar datoria.
2. La Parchet (4.07.2014) și în instanță martorul SS. a declarat că se cunoaște cu H. din 2000 și se află în relații de simple cunoștințe iar pe F. l-a văzut de 2-3 ori în anturajul lui H.;
- pe GGGGGGGG. și KKKKKKKK. i-a cunoscut când PP. Mehedinți l-a susținut pentru ocuparea unei funcții în Ministerul Mediului;
 - convorbirea telefonică redată audio nare nicio relevanță, întrucât nu a avut nicio discuție cu H. cu privire la carierele profesionale ale soților G., iar conversația era pur de complezență, martorul nefiind interesat de ce îi spunea H. la telefon;
 - martorul nu a cunoscut-o pe W., iar G., prin intermediul lui QQQQQQQQ. l-a rugat pentru un sprijin într-o problemă medicală a fetei acestuia;

- nu a existat vreo discuție între H. și SS. despre susținerea candidaturii numitei W. pentru DNA (19.07.2016 C.A.B.).

3. GGGGGGGG. în declarația de la parchet - 25.06.2014 și din instanță - 6.07.2016 a declarat următoarele:

- se cunoaște cu H. din 2010 pe linie de partid, iar pe SS. l-a în momentul când a primit cv-ul acestuia pentru o candidatură cu susținere politică;

- nu l-a întâlnit nici pe G. nici pe soția acestuia și nu i s-a remis nici un cv cu acest nume și nici premierul nu s-a interesat de el;

- nu l-a solicitat pe EEEEEEEE. să vină la guvern decât pentru chestiuni instituționale, la cererea premierului și în niciun caz pentru H.;

- nu are cunoștință că EEEEEEEE. s-a întâlnit cu H. în guvern și ce au discutat;

- KKKKKKKK. a fost consilier la guvern și nu-și putea permite să intervină la șeful Cancelariei pentru a susține pe cineva, inclusiv pe W.;

- nu i-a fost adus la cunoștință după finalizarea acestei cauze de către procuror că a fost interceptat.

4. KKKKKKKK. și-a completat declarația de la Parchet (25.06.2014) cu declarațiile din instanță de la 22.04.2016 și 16.09.2016, reținându-se următoarele:

- din 2013, martorul era șeful organizației de tineret PP. Mehedinți și pe H. îl cunoștea din 2010;

- nu i-a cunoscut pe G. și W.;

- pe SS. l-a cunoscut prin H., iar GGGGGGGG. era în 2013 șeful Cancelariei primului ministru;

- H. nu a remis la guvern nici un cv al dnei W., nici lui NNNNNN., nici lui JJJJ., iar audierea convorbirii cu H. nu-i amintește care a fost subiectul acesteia;

- discuțiile cu H. au vizat eventuale cv-uri ale unor persoane - SS., QQQQQQQQ., care aveau susținere politică pentru diferite demnități;

- H. nu s-a referit în discuțiile cu martorul la niciunul dintre soții G..

5. EEEEEEEE., șeful poliției române din 2008 a fost audiat la parchet (10.04.2014) și în instanță (22.04.2016 C.A.B.) și a declarat, între altele, următoarele:

- în primăvara anului 2013, (martie, aprilie), K. i-a spus că H., președintele Consiliului Județean Mehedinți dorește să discute cu acesta, audiență care nu a avut loc;

- nu și-a amintit să fi fost vreo discuție de numire a lui G. în unul din posturile vacante de director adjunct la Direcția Ordine Publică din cadrul IGPR;

- martorul a avut cuvinte de apreciere pentru activitatea desfășurată de G.;
- în iunie 2013, pe culoarele guvernului l-a abordat o persoană care s-a prezentat președintele Consiliului Județean și care i-a spus că are o relație bună cu Poliția Mehedinți și îl apreciază foarte mult pe inspectorul șef;
- cu acea ocazie H. nu a pomenit nimic de soția lui G. și nu i-a adresat nicio rugămintă cu privire la cariera lui G.;
- H. nu a mai încercat să ia legătura cu martorul după prima solicitare de audiență din martie- aprilie 2013;
- G. nu a solicitat eliberarea din funcție de inspector șef și nu se intenționa, în baza unui control, debarcarea lui din funcție;
- numirea, revocarea șefilor și adjuncților acestora din IGPR se face de inspectorul șef, iar funcția de inspector șef se ocupă prin concurs;
- a aflat de la K. că a discutat cu L. - secretar de stat în MAI cu privire la G. care să vină să lucreze în București, dar acesta deși inițial părea să-și dorească mutarea, ulterior nu a făcut niciun demers și chiar a refuzat să plece din județ;
- de soția lui G., martorul știa că este procuror și se întâlnește în trecut cu dânsa cu ocazia unor evenimente profesionale;
- martorul nu a făcut nicio legătură între solicitarea audienței de către H. și întâlnirea din guvern și ce anume intenționa H. să-i aducă la cunoștință;
- funcția despre care a vorbit K. - de director adjunct în cadrul IGPR trebuia întâi eliberată și apoi putea intra în discuția pentru ocupare temporară;
- EEEEEEEE. nu a avut vreo discuție cu L. despre G.;
- G. nu era în nicio cercetare disciplinară sau în pericol pentru vreo sancțiune;
- s-au făcut verificări cu privire la incidentul în care a fost implicat un parlamentar față de care s-au luat măsuri și s-a verificat dacă acestea au fost legale;
- martorul nu a primit nici un cv al vreunuia dintre soții G., nu a discutat cu premierul despre G.;
- competențele unui inspector șef județean de IPJ sunt mai mari decât cele ale unui director adjunct din structura centrală ministerului;
- nu a știut și nici nu i s-a adus la cunoștință că au fost interceptate convorbirile sale telefonice și ale lui GGGGGGGG..

6. La 2.04.2014 a fost audiat la Parchet martorul L., secretar de stat în MAI și reaudiat în 25.03.2016 în instanță.

Martorul a evidențiat că:

- nu a fost mulțumit cum a gestionat G. dezăpezirea din iarna 2012/2013, când au fost închise drumurile înzăpezite și cum se implica în conducerea inspectoratului, părere împărtășită și de EEEEEEEE.;

- în primăvara lui 2013 l-a sunat pe G. și l-a întrebat dacă îl interesează un post de conducere din IGPR de director adjunct la Direcția de Ordine Publică, după ce s-a consultat cu IIIIIIII. K. care îi și spusese că și soția sa urma să vină să lucreze în București;

- G. l-a refuzat afirmând că situația soției nu era rezolvată și copilul urma cursurile școlare;

- martorul se întâlnea periodic cu inspectorii șefi pentru că existau multe probleme de rezolvat, era lipsă de personal, multe locuri vacante de conducere;

- astfel s-au întocmit liste cu persoane capabile, cu 15-20 ani vechime, valoroși profesional pentru a-i numi în funcții de conducere, fiecare având câte 2000 de angajați în subordine;

- între aceștia a fost menționat și G.;

- astfel de discuții, martorul a avut și cu G. și cu alte persoane din 10-12 județe;

- funcțiile erau salarizate identic astfel că nu se organiza vreun concurs, iar în locul lui G., cum se obișnuia era pus unul dintre adjuncți;

- în discuția telefonică cu G., acesta nu i-a spus că și el își dorea să vină la București;

- după un anumit interval de timp l-a resunat pe G. care în mod definitiv i-a spus că nu dă curs acestei propuneri,

- nu s-a făcut niciun demers concret pentru G. sau pentru alți candidați;

- martorul i-a vorbit lui EEEEEEEE. despre această listă, cei vizați erau subordonații lui și despre G. cu privire la care urma să se discute în concret după ce făcea raportul;

- fișa de evaluare a inspectorilor șefi erau întocmite de inspectorul general și lui L. i se prezenta un test cu calificativele profesionale;

- niciodată G. nu l-a contactat să-i solicite vreo funcție de conducere;

- martorul nu-l știa pe președintele Consiliului județean Mehedinți;

- nimeni din conducerea județului Mehedinți, nici H. nu i-a cerut vreo funcție de conducere pentru G..

II. 1. P P P P P P P P., consilier al ministrului justiției cu atribuții de șef de cabinet în 2013, a fost audiată ca martor în dosar la 22.04.2016 de instanță cu privire la promovarea procurorului W. la un Parchet din București - DNA - Structura Central.

Martora a declarat că:

- nu a semnat nicio adresă cu numele dnei procuror W. către CSM;
- toate actele care ieșeau de la cabinetul Ministrului treceau prin mâna martorei;
- adresa nr. x/24.04.2014 emisă de Ministrul Justiției doar cu ștampilă, fără antet și nr. de înregistrare, răspuns la adresa din 18.04.2014 se referă la urma corespondenței nr. x/4.09.2013 și la documentele cărora martora nu le-a verificat existența - respectiv cv-urile lui SSSSSSS. și W.

2. La 4.07.2016 s-a audiat martorul MMMMMMM. de către instanță care a declarat că menține declarația dată la parchet la 8.05.2014.

Acesta a declarat că este grefier detașat la CSM, la cabinetul secretarului general adjunct și împreună cu DDDDDDDDD. se ocupă de corespondență;

- semnatura de pe condica de expediție a Ministerului Justiției aferentă lucrării din 4.09.2013 pare să fie a martorului;
- în urma solicitării DNA, nu s-a reușit identificarea acestei lucrări la CSM;
- lucrarea nu apare în nicio condică sau evidență;
- cazul în care să fi fost înaintată direct președintelui CSM la cabinet această lucrare este puțin probabil, câtă vreme apare semnătura grefierului de la Cabinetul Secretarului general;
- din octombrie 2015 martorul a devenit grefier la DNA;
- adresa în discuție, dacă era trimisă președintelui CSM avea mențiunea de confidențial și de la Cabinetul Secretarului general era direcționată către acel cabinet;
- s-au făcut verificări și la cabinetul Secretarului general, al președintelui CSM și acea adresă de la Ministerul Justiției al cărei conținut martorul nu-l știe, nu s-a reușit a fi identificată;
- numele procurorului W. nu i-a spus nimic și nu a făcut nicio conexiune cu adresa în discuție;
- DNA nu i-a arătat decât copia xerox a semnăturii care crede că îi aparținea din registrul de corespondență al Ministerului Justiției nu și lucrarea în sine, al cărei conținut nu l-a cunoscut.

III. 1. La 6.05.2016 a fost audiat de către instanță primarul Orșovei OOOOO. ca martor și între altele a declarat că:

- F. l-a invitat ad-hoc să ia masa la domiciliul acestuia, unde se mai aflau H. și G. și unde nu a stat mai mult de o oră;
- nu s-a discutat nimic despre concesiunea terenului către G.;

- H. nu a intervenit în niciun fel cu privire la concesionarea terenului lui G..

2. Martorul WWWWW. audiat la Parchet la 2.04.2014 și la 19.07.2016 la instanță a declarat că:

- într-o după-masă din aprilie 2013 a servit masa la invitația lui F. cu OOOOO., H. și G., șeful acestuia;

- cât timp s-a aflat la masă nu s-a discutat nimic despre concesionarea unui teren lui G.;

- nu știe ca H. sau F. să fi făcut vreo presiune asupra vreunor funcționari din primărie, ori asupra consilierilor locali pentru a se aproba această concesionare de teren;

- martorul cunoștea situația terenului de la soția acestuia - arhitect șef al municipiului Orșova care îi spusese că s-au îndeplinit toate procedurale și s-a dat o hotărâre de concesionare;

- de asemenea, martorul a afirmat că nu s-a făcut nicio intervenție sau presiune cu privire la concesiunea terenului care nu avea importanță deosebită.

3. U. a fost audiat la Parchet la 25.06.2014 și în instanță, la 6.05. și 16.09.2016 și, între altele, a declarat că:

- în legătură cu terenul concesionat lui G., nimeni nu a făcut nicio intervenție, s-au respectat condițiile legale;

- cu privire la terenurile proprietate publică aflate în intravilanul municipiului Orșova s-a arătat de viceprimarul orașului că există o divergență de ordin juridic: ele aparțin municipiului Orșova, dar în cartea funciară apar ca proprietatea statului;

- Primăria a inventariat aceste terenuri, care au fost atestate prin hotărârea instanței;

- s-a respectat întocmai procedura legală și s-a votat de Consiliul local această concesionare care a avut la bază un raport de evaluare efectuat de un expert independent;

- nu a existat nicio presiune asupra consilierilor din partea nimănui;

- niciodată H. nu a intervenit în nicio problemă din postura funcției sale, nu a influențat în nici un fel activitatea Consiliului local;

- problemele ivite cu privire la terenurile ce aparțin municipiului Orșova se datorează lipsei operațiunilor în cadastru;

- niciodată H. și F. nu i-au cerut să voteze, într-un anumit fel, indiferent de concesiunea, vânzarea ori închirierea unor bunuri;

- nimeni nu a îndrăznit să vină cu vreo intervenție referitor la vreo hotărâre a Consiliului local, inclusiv H.;

- martorul a votat în baza documentelor ce fundamentau proiectele de hotărâri avizate de comisiile de specialitate.

4. CCCCCCCC. în declarația din 22.04.2016 a arătat instanței că în 2012-2013 a încheiat cu primăria Orșova un contract pentru efectuarea de rapoarte de evaluare imobiliară, fiind plătit de primărie pe bază de factură;

- la 12.04.2013 a efectuat raportul de evaluare imobiliară la cererea primăriei prin Serviciul urbanism și plătit pe bază de factură, pe baza documentelor și inspecția la fața locului referitor la terenul aflat la periferia orașului;

- martorul locuiește în Drobeta Tr. Severin;

- niciodată nu i s-a cerut de primărie să prevadă în raport o anume valoare decât cea care corespunde condițiilor prevăzute de lege;

- la momentul evaluării terenului nu știa cine era proprietarul suprafeței din vecinătatea terenului evaluat.

5. Și la Parchet și în instanță (7.04.2014 și 6.05.2016) martorul CCCCCC. a declarat între altele că:

- terenurile de pe raza Orșovei sunt la dispoziția faptică a Primăriei, respectiv sunt proprietatea municipiului orșova, cum rezultă din anexele H.G.. nr. 963/2002;

- nu s-a pus executat hotărârea pentru că terenurile trebuiau identificate și cadastrate;

- nu a fost contactat și nimeni nu a intervenit în vreun fel la înscrierea în cartea funciară a acestui teren sau al concesiunii către G.;

- prin hotărârea nr. 641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova s-a hotărât "operarea în registrele CF, Partea a II-a, a dreptului de proprietate publică al mun. Orșova asupra imobilelor înscrise în H.G.. 963/2002";

- nu s-a exercitat, nu s-a pus în aplicare această hotărâre judecătorească pentru că terenurile nu aveau număr topografic sau cadastral.

La cererea inculpaților G. și F. au fost audiați în datele de 30 și 31.05.2016, 17.06.2016 membrii Consiliului local al municipiului Orșova.

Martorii CCCCCC., ZZZZZZ., AAAAAA. (13.05.2016), XXXXXX. și GGGGGG. (17.06.2016) toți membrii QQQ. au declarat, între altele, că au votat pentru aprobarea hotărârii de concesiune a terenului în favoarea doctorului G., că au fost respectate toate normele procedurale, că nimeni nu i-a influențat nu a făcut presiuni asupra acestora pentru vot, inclusiv F. și H..

Martorii FFFFFFF. (30.05.2016), TTTTTT., YYYYYY., UUUUUU., VVVVVV. (17.06.2016) toți membrii PP. au declarat că au votat în cunoștință de cauză, că cererea de concesiune a doctorului G. a fost avizată de comisiile de specialitate din primărie, că nimeni, nicio persoană, nici H., nici F. nu le-a influențat votul, nu au făcut presiuni sau intervenții pentru votul favorabil dat.

Martorii DDDDDDD. (KKKKKK.) - 30.05.2016, WWWWWW., TTTTTT., BBBBBB. (KKKKKK.) - 17.06.2016 audiați în instanță, au declarat că nici H., nici F. nu au făcut presiuni, asupra lor, nu au recurs la acțiuni de influențare pentru votul în favoarea doctorului G..

În schimb pe linie de partid erau direcționați să nu voteze proiectele de hotărâri inițiate de PP. sau de alte partide.

Astfel unii dintre cei audiați au votat totuși în favoarea concesiunii pe care au considerat-o legală și alții au lipsit (TTTTT.) sau au dat curs cerinței de partid și s-au abținut de la vot.

La rândul lor, OOOOOO., EEEEEEE. (KKKKKK./YYYYYYY.) și SSSSS. (LLLLLL.) audiați la 17.06.2016 au declarat că nimeni nu le-a influențat votul vreodată, au votat în cunoștință de cauză, cu procedurile legal îndeplinite și cu avizele comisiilor de specialitate ale primăriei, fără a se face presiuni ori a li se impune un vot anume de la oricine, nici de la H. sau F.; aceștia (mai puțin EEEEEEE. care a lipsit) au votat pentru concesionarea terenului doctorului G., respectat în comunitate.

Deși declarațiile martorilor LLLLL., YYYYY., MMMMM. din 31 și 30.05.2016 în instanță sunt marcate de resentimente față de F., cu toții, cărora li se adaugă și declarația lui PPPPP. (3.02.2017) au declarat între altele, că nici F., nici H. nu au făcut presiuni, nu i-au influențat pe consilieri în votul lor pentru doctorul G..

Declarația lui YYYYY. are mai multe variații și sensuri în raport de cât este de mare adversitatea pe care o are față de F. în relație cu neajunsurile făcute părinților acestuia de către F..

În același timp, la nivelul comisiei conduse de martorul YYYYY., G. a primit un aviz favorabil.

Depozițiile martorilor sunt concordante între ele și acestea, cu celelalte declarații ale martorilor și inculpaților H., G. și F. ale căror susțineri atestă că:

- în faza de urmărire penală, G. a fost audiat de procuror și de judecătorul de drepturi și libertăți la 2.04.2014, 3.04.2014, 16.06.2014 și la 30.07.2014 și 28.07.2015 de instanță;

- inculpatul G. și-a menținut în instanță declarațiile date la parchet și în mod constant a afirmat:

- nu a avut nicio înțelegere cu H., de nici un fel, nici ca acesta să-l ajute să obțină o soluție favorabilă în dosarul de la Curtea de Apel Craiova, nici ca H. să-l sprijine să fie G. promovată la IGPR în București, nici cu privire la promovarea soției sale W. într-o funcție de conducere în DNA Central ori să obțină tatăl inculpatului, G., concesionarea unei suprafețe de 242 mp de teren pe care îl folosea gratuit;

- nu a avut nicio înțelegere cu F. cu privire la sprijinirea tatălui său să primească o Hotărâre a Consiliului local favorabilă concesiunii;

- singura discuție avută cu F. era legată de o defecțiune la rețeaua de alimentare cu apă a imobilului tatălui inculpatului.

F. a fost audiat la Parchet în data de 3.04.2014 de judecătorul de drepturi și libertăți la 3.04.2014 și în instanță la 30.07.2014 și 28.07.201.

F. a declarat constant că nu i s-a cerut de H. sau de G. să-l sprijine pe G. pe lângă membrii Consiliului local Orșova ori în orice alt mod ca acesta să obțină concesionarea unei suprafețe de 242 mp teren din jurul fostului cabinet veterinar unde a funcționat.

- inculpatul se cunoaște de mulți ani cu H. și G., dar relațiile lor s-au rezumat la nivelul activității de partid (cu H.) și ocazionale (mese festive sau incidente cu rețeaua de alimentare cu apă de care era responsabil F., reclamate de G.).

Luându-se act că nu mai sunt cereri, probatorii de administrat sau excepții de ridicat s-au declarat deschise dezbaterile în fond.

În concluziile orale, procurorul a solicitat condamnarea inculpatului H. pentru infracțiunile de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și de cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

S-a susținut de procuror că faptele sunt dovedite cu declarațiile martorilor FFFFFFFF, L., BB., convorbirile telefonice, datele de trafic al convorbirilor din acea perioadă care din 1.11.2013 au fost interceptate în baza mandatului emis de Curtea de Apel București. Nu există nicio convorbire interceptată în baza mandatului de siguranță națională.

Procurorul, referindu-se la inculpatul H. a afirmat că prin cercetarea judecătorească s-a ajuns la concluzia că inculpatul avea o influență deosebită ca lider local, extrem de influent ca președinte al Consiliului județean. Din probe a reieșit că putea vorbi cu oricine și că acele persoane erau la rândul lor influente în alte domenii, pentru a obține avantaje pentru el sau alte persoane.

Referitor pentru fapta de la Capitolul I, H. a încercat să obțină o soluție favorabilă la Curtea de Apel: a existat referatul ANI, se afla într-o situație de incompatibilitate, s-au formulat cereri de strămutare la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru amânarea judecării dosarului, pentru a avea garanția unei soluții favorabile; s-au evidențiat de procuror demersurile făcute pentru a obține soluția dorită în sensul său și pentru a le răsplăti prin avantajele obținute pentru G..

În concluziile scrise procurorul a precizat că toate considerațiile expuse pe larg la pct. 9 din concluziile scrise (cu referire la G.) și toate probele indicate la acest punct sunt valabile și pentru cele două infracțiuni de trafic de influență și cumpărare de influență reținute în sarcina inculpatului H..

Punctul 9 din concluziile scrise cu referire la aceleași infracțiuni reținute în sarcina lui G. conțin, în sistem copy-paste, redată filele x din rechizitoriu. Paginile 165-170 au reprezentat copy-paste al paginilor redată din cererea de probatorii.

Inculpatul, prin avocat, cu privire la această faptă de trafic de influență reținută în sarcina sa, a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

Nu s-a dovedit că H. urma să-și angajeze promisiunea de a interveni pe lângă diferite persoane;

- G. era un profesionist, apreciat și nu era nicio problemă să-și piardă postul sau să fie menținut pe post;

- plecarea la București nu era o promovare ci o mutare pe același salariu cu privire la care a fost de acord, dar în cele din urmă a ales varianta IPJ Mehedinți;

- decizia aparținea Ministrului de Interne și G. trebuia să-și manifeste acordul;

- întâlnirea dintre H. și EEEEEEEEE. nu a însemnat decât o discuție de 5-10 minute în care H. a avut cuvinte de apreciere pentru G. care avea probleme în teritoriu cu lipsa de personal și dotarea precară.

W. avea o carieră profesională onorabilă ca procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, nu avea nici nu s-au găsit probe care să susțină teoria unei susțineri ministeriale pentru o funcție de conducere pentru DNA - Structura Centrală.

H. a afirmat (și spusele lui n-au fost contrazise prin probe) că nu a știut despre concesionarea unei suprafețe de teren în favoarea lui G.;

- niciodată nu s-a pus problema ca G. să fie înlăturat din funcție; prima soție a lui G. era în procedură pentru ocuparea unui post de inspector, fiind profesoară.

H. nu i-a cerut lui G., nicio intervenție în dosarul său și nici nu l-a rugat pe F. să-l ajute pe G. să obțină pentru tatăl său concesiunea unui teren.

Nimic din probatoriu nu a confirmat că H. a influențat într-un fel concesiunea respectivului teren.

Niciodată H. nu i-a cerut lui BB. să-l influențeze pe judecătorul care-i soluționa cauza pentru o soluție favorabilă.

Martorii SS., MMMMMMMM., PPPPPPPP., K., L. și chestorul EEEEEEEE., KKKKKKKK., au relatat în concret toate aspectele care dovedesc contrariul celor susținute de procuror.

În același sens sunt și declarațiile CCCCCCCC., VVVVVVVV. și WWWWWW..

Existența infracțiunii de trafic de influență presupune un interes - legitim sau nu - al cumpărătorului de influență, intermedierea rezolvării acestei probleme în schimbul unui folos injust pentru traficant sau un terț și reprezentarea subiectivă a cumpărătorului de influență că are capacitatea de a influența funcționarul în sensul dorit.

Probele trebuie să dovedească că nu era vorba de o sancțiune disciplinară, că plecarea la București, nu era anterior analizată și lipsea acordul lui G..

Primul folos nu există.

Al doilea folos nu există, inclusiv în situația unei retragerii informale a transferului lui W..

În acest sens nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Pentru cel de-al treilea folos, procurorul nu a dovedit că era nelegală concesiunea, că nu se puteau face acte de dispoziție, că prețul concesiunii era sub prețul pieții.

Consilierii audiați au confirmat că au fost respectate toate normele legale pentru concesiunea terenului în discuție.

Pe de altă parte, nu a fost nicio dovadă a vreunei discuții dintre H. cu G. sau cu F. pe acest subiect.

Nu este îndeplinită condiția înțelegerii prealabile.

În rechizitoriu sunt avansate mai multe variante:

- G. pretinde de la H. trei foloase necuvenite;

- H. a pretins și primit o soluție favorabilă în dosarul aflat pe rolul Curții de Apel Craiova.

Nu se stabilește, susține apărarea în concluziile sale de către procuror cui îi aparține inițiativa rezoluției infracționale și prin ce probe se și dovedește aceasta.

În același timp nu rezultă stabilirea și dovedirea momentului când s-a luat rezoluția infracțională.

Raportat la data de 13.03.2013 - data introducerii unei noi cereri de strămutare a dosarului Curții de Apel Craiova nr. 1185/54/2012, s-a apreciat că până la acea dată nu intervenise nicio înțelegere între H. și G..

În schimb în același act de sesizare se mai avansează și varianta în care până la 13.03.2013 H. nu efectuase niciun demers pentru foloasele pretinse de G.. În acest context ar rezulta că exista o înțelegere și inițiativa aparținuse lui G..

Nici împrejurările nu sunt clar edificative cu privire la determinarea lui G. ca la rândul său să facă demersuri pentru o soluție favorabilă în instanță.

Din actele dosarului și reflectarea lor în rechizitoriu ar rezulta, în astfel de circumstanțe că în luna iulie 2013 nu s-ar fi exercitat influența lui H. asupra lui EEEEEEEE. care la începutul anului 2013 avusese deja o discuție cu K. despre dorința lui G. de a lucra la București.

Câtă vreme martorul BB. afirmă că H. nu i-a cerut să-l contacteze pe G. nu se evidențiază nici presupusa înțelegere.

Singurul decident referitor la postul de la București pentru inculpatul G. era Ministrul de Interne care nu apare în ecuație, în sensul că G. îl refuză pe L., acesta nu are o convenție cu EEEEEEEE. care auzise că eventual G. ar dori să vină în București potrivit lui K., dar nu e decis s-o facă și deci nu întocmește un raport ca să se inițieze vreo procedură.

De aici a rezultat că la 13.06.2013 H. când s-a întâlnit cu EEEEEEEE. întâmplător la guvern nu a discutat mai mult decât a declarat.

Ca atare, în aceste coordonate temporale, s-a susținut de apărare, era nefiresc ca G. să pretindă ceva, ce tocmai refuzase la apelul telefonic al lui L..

În rechizitoriu s-a afirmat că după demersurile lui H. la 4.09.2013 Ministrul Justiției face la CSM propunerea cu privire la W..

Urmează un amalgam de adrese între care este vorba de unele din 2013 care însă nu s-au mai identificat nici scriptic, nici fizic și altele din 2014 să le confirme pe cele din 2013 prin această corespondență dintre DNA, Ministerul Justiției și CSM.

Documente nedatate, nesemnate, incomplete, unele neștampilate și declarații de martori infirmă aceste demersuri (MMMMMMMM., PPPPPPP., GGGGGGGG., KKKKKKKK.).

Cu privire la cel de-al treilea folos, Parchetul a făcut speculații, exacerbează conflicte politice locale care prin ele însele nu pot constitui probe.

Momentul rezoluției infracționale a fost stabilit la 25.04.2013 ocazionat de o întâlnire în domiciliul lui F.. Declarațiile celor audiați - consilierii locali, primarul, viceprimarul etc. nu au dovedit această afirmație.

În opinia apărării, Parchetul și-a fundamentat acuzațiile, aproape în exclusivitate pe convorbirile interceptate în baza Legii nr. 51/1991 excluse din cauză și despre care chiar procurorul în Ordonanța din 12.12.2014, în mod expres a afirmat că nu pot fi refăcute în cadrul procedurii prevăzute de art. 345 alin. (3) C. proc. pen. și care nu poate fi extinsă cu privire la mijloacele de probă.

Prin sentința penală nr. 339/16.03.2016 s-a constatat că excluderea probelor a fost concretizată de Parchet prin recunoașterea imposibilității legale de a reface probele administrate în condiții de nelegalitate.

Prin avocat, inculpatul a făcut o analiză de text a reglementării infracțiunii de trafic de influență și susține că procurorul trebuie să facă dovada că făptuitorul are influență sau lasă să pară că are, că există un raport de cauzalitate directă dintre influență (reală sau presupusă) și exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Trebuia să existe înțelegere prealabilă, actul de traficare să fie detectabil.

Atribuțiile funcționarului efectuate defectuos s-au datorat influenței traficantului.

Inculpatul, a concluzionat prin avocat, iar în ultimul cuvânt a solicitat achitarea, în lipsa unor probe care să dovedească întrunirea cumulativă a elementelor infracțiunii de trafic de influență.

Examinând actele și lucrările dosarului Curtea a constatat următoarele:

În rechizitoriu, procurorul a susținut că G. a pretins față de H., că prin intermediul surorii sale W. își poate exercita influența asupra judecătorului care judecă la Curtea de Apel Craiova dosarul nr. x/2012 pentru ca H. să obțină o soluție favorabilă.

În schimbul exercitării acestei influențe G. a pretins trei foloase pe care să i le procure H.: să fie menținut/promovat într-o funcție de conducere în IGPR, soția sa W. să fie numită într-o funcție de conducere în DNA - Structura Centrală, iar tatălui lui G. să i se concesioneze de Consiliul local, prin hotărâre, suprafața de 242 mp teren în Orșova.

Procurorul a susținut că H., a pretins față de G. că își folosește influența ca șef în organele de conducere PP. și ca președinte al Consiliului județean, asupra unor înalți funcționari publici din guvern, MAI, IGPR, din consiliul local al municipiului Orșova pentru a obține foloasele solicitate de G., prin modul în care acele persoane urmează a-și îndeplini atribuțiile de serviciu.

Procurorul a afirmat că H., în luna martie 2013, a demarat demersurile pentru obținerea foloaselor lui G..

Din rechizitoriu, Curtea a reținut că menținerea și promovarea lui G. se putea realiza cu inspectorul general al IGPR EEEEEEEE. de care depindea o propunere în acest sens.

Pentru a ajunge la chestorul EEEEEEEE., H. a apelat la K., adjunct al secretarului de stat L., care la un moment dat îl contactează pe G., îi face oferta de a se muta în București ca director adjunct la Direcția de ordine publică din IGPR.

G. a refuzat această ofertă și se invocă drept motiv faptul că soția lui G. rămânea în continuare la Craiova, fără post de conducere în DNA - Structura Centrală în București.

În rechizitoriu s-a făcut o confuzie legată de mesajul ce urma K. să-l transmită lui L. din partea lui H. și al prefectului județului Mehedinți privind sprijinul acordat lui G. și care nu avea nicio legătură cu

promovarea acestuia la București, ci cu atmosfera creată de niște reclamații legate de modul cum gestiona activitatea în IPJ Mehedinți.

- H. insistă, afirmă procurorul cu demersurile arătate și în iunie 2013, vizând obținerea celui de-al treilea folos pentru G..

Procurorul a susținut că pentru obținerea acestui folos H. a apelat la F. care controla modul în care se adoptau hotărârile Consiliului local al municipiului Orșova și cum funcționarii din aparatul tehnic al Primăriei Orșova își îndeplineau atribuțiile de serviciu.

În rechizitoriul s-a reținut că F. a discutat cu G. în data de 9.04.2013 pentru a analiza situația terenurilor în discuție.

De asemenea s-a reținut că F. a întreprins mai multe acțiuni pentru a se realiza această concesiune de teren:

- demersuri pentru clarificarea regimului juridic al terenului de 242 mp și intabularea acestuia ca domeniu privat al municipiului;

- demersuri pentru promovarea unei acțiuni de rectificare de carte funciară de către Consiliul local al orașului;

- înlăturarea lui LLLLL. din funcția de secretar al Primăriei pentru a înlătura o eventuală vigență în verificarea legalității hotărârii Consiliului local și a lui MMMMM. consilier KKKKKK., pentru a se asigura de o majoritate calificată la vot.

Cererea lui G. din 16.04.2013 a urmat raportului de evaluare a terenului la suma de 25.062 RON.

Audiți și în instanță și la Parchet martorii LLLLL. și MMMMM. au insistat asupra relațiilor tensionate dintre fiecare dintre aceștia și F.. MMMMM. a declarat că se află în relații de dușmănie cu F. și chiar în aceste condiții, niciunul dintre ei nu au afirmat că vreodată F. să fi intervenit, să fi făcut presiuni asupra lor sau a altor consilieri pentru a-i determina pe cei în drept să voteze în favoarea concesiunii pentru doctorul G..

Procurorul a lăsat să se creadă că între F. și G. ar fi existat o discuție în data de 19.04.2013 cu reproșuri legate că F. "l-ar fi uitat" înțelesul acestor vorbe fiind în opinia procurorului - lipsa demersurilor pentru concesiune (?!).

În 25.04.2013, la domiciliul lui F. au fost invitați să servească masa H., G., OOOOO. (primarul Orșovei) WWWWW. șef serviciu în IPJ Mehedinți și acestei întâlniri procurorul îi acorda o importanță deosebită pentru că H. afirmă că la un apel oarecare telefonic:

"uite, sunt pe la Orșova, cu primarul, cu G. și stau cu ăștia la masă, la un vin" și într-o discuție ulterioară cu F. ambii fac comentarii după cât "au vomitat", "n-a scos două vorbe" și a fost "la wc", unul dintre comeseni.

Procurorul a invocat datele de trafic în perioada - sfârșitul lunii martie parcursul lunii aprilie 2013 - care ar atesta discuțiile telefonice ale lui G. cu H. și cu F..

Procurorul a afirmat că "în urma realizării de către F. a demersurilor arătate, hotărârea Consiliului local a fost votată și terenul în suprafață de 242 mp a fost trecut în domeniul privat al orașului și concesiunată lui G." în condițiile în care F. controla 11 din cei 17 consilieri.

Procurorul a mai afirmat că nu a fost respectată procedura legată de concesiune, iar aceasta s-a făcut la un preț inferior valorii reale printr-un raport depus de concesionar.

Curtea a mai reținut că la 13.06.2013 H. s-a întâlnit, în alt context, cu EEEEEEEE., chemat de către GGGGGGGG. - șeful Cancelariei premierului.

S-a susținut în rechizitoriu că H. i-a cerut să-l mențină pe G. la IPJ Mehedintși și să-l numească cândva în funcție de conducere la IGPR.

Știa că va merge la premier GGGGGGGG. și K..

Procurorul a remarcat faptul că H. intenționa la 13.06.2013 să-l pună pe premier "să sune" să rămână G. pe post, fără însă să precizeze și cui să-i dea telefon în acest sens.

Curtea, contrar a ceea ce lasă să se înțeleagă procurorul, a înțeles că H. voia să-l întâlnească pe G. la EEEEEEEE. nu să-l susțină în carieră ci să i se aducă la cunoștință greutatea din IPJ Mehedintși: lipsă personal, dotare precară și atmosferă tensionată speculată de reclamații fără fond.

Potrivit rechizitoriului, repetitiv menționat, H. i-a vorbit lui EEEEEEEE., în percepția procurorului, de G. și soția acestuia, incidental.

H., a concluzionat în actul de sesizare, a obținut cel de-al doilea folos pentru G..

H. și-a folosit influența, s-a reținut în rechizitoriu și a întreprins demersurile necesare numirii lui W. șef secție la DNA, la nivelul structurilor guvernamentale.

S-a susținut că H. a luat masa cu premierul și, între altele, ar fi discutat și despre W. și apoi l-a sunat pe KKKKKKKK. să-i aducă lui GGGGGGGG. cv-ul dnei G. pentru premier.

Procurorul pentru a da substanță acestor afirmații care nu constituie decât supoziții a afirmat că în convorbiri se evită referirile explicite referitoare la premier, folosindu-se expresiile "șefu' al mare" și "omu" sau să vorbească la telefon acest subiect.

H. l-a contactat pe KKKKKKKK. la 12.08.2013 pentru a-i comunica lui GGGGGGGG. să-i parvină premierului mai multe cv-uri, între care și cel al lui W..

S-a amintit în rechizitoriu despre adrese trimise de ministerul justiției la CSM care nu au fost înaintate către președinție ca urmare a unei "retrageri" informale, deși susține procurorul că aceasta fusese chemată și că totul "era OK".

Întreaga descriere a faptei de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului s-a rezumat la câteva convorbiri telefonice interceptate din 8.03.2013 - aprilie 2013, date de trafic din aceeași perioadă și doar câteva din numeroasele declarații de martori: EEEEEEEE., L., ZZZZZZZZ., MMMM. .

Datele de trafic au fost generic enunțate, fără a fi identificate în dosarul de urmărire penală, nici ca numere de telefon, nici după titularii acestora, ori după frecvența, perioadele selectate, ce anume aspecte vizează etc.

În aceste condiții, Curtea nu a edificat asupra utilității și pertinentei acestor date despre care nu are nici cele mai mici indicii cu privire la evaluarea lor de către procuror ca mijloace de probă.

Contrar afirmațiilor procurorului, cele câteva convorbiri interceptate și selectiv, secvențial, redade în rechizitoriu după relevanța apreciată de acesta, s-au efectuat în baza mandatelor de siguranță națională cu se precizează în actul de sesizare (nr. x/15.01.2013 și y/13.08.2013 - f. x R) și nicidecum a mandatelor emise de Curtea de Apel București, cum se afirmă în concluziile scrise.

Anterior sesizării din oficiu a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, la cererea SRI, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat Înaltei Curți de Casație și justiție, în baza art. 3 din Legea nr. 51/1991 să se autorizeze și să se emită mandate de siguranță națională pe numele lui H. și al lui F.

Ulterior, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a solicitat să se desecretizeze de către SRI convorbiri interceptate și a procedat la transcrierea unora dintre acestea în procese-verbale.

Pentru motivele consemnate în încheierea din 28.11.2014 de către judecătorul de cameră preliminară aceste convorbiri telefonice interceptate, înregistrări în baza Legii nr. 51/1991 au fost excluse din probatoriu, măsură confirmată prin sentința penală nr. 339/16.03.2015.

În aceste împrejurări, descrierea infracțiunii a fost grefată pe aceste convorbiri care nu își pot depăși nivelul de mijloace de probă.

Procurorul a susținut că:

- "G. a pretins ...";
- "H. a pretins ...";
- "H. a apelat la ...";
- "H. insistă cu demersurile ...";
- "F. a făcut mai multe demersuri ...";
- "În urma demersurilor lui F., hotărârea Consiliului local a fost votată ...";
- "H. i-a cerut să-l numească pe G.,...";
- "H. intenționa la 13.06.2013 să-l pună pe premier să sune ...";
- "H. și-a folosit influența și a întreprins demersurile necesare numirii lui W. ...";
- "H. a luat masa cu premierul și a discutat despre W., între alte subiecte";
- "H. îl contactează pe KKKKKKKK. să ducă cv-ul lui GGGGGGGG. și acesta premierului".

Toate aceste susțineri converg, spre constituirea elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență în condițiile prev. de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen.:

"Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri constituie infracțiunea de trafic de influență".

Inculpatul subiect activ calificat doar în condițiile art. 7 din Legea nr. 78/2000, acționează cu intenție directă, cu un scop determinat într-una din cele trei modalități pentru care trebuie să existe și premisele: bani, folos etc. pentru sine sau altul.

Prin obiectul său juridic, se ocrotesc relațiile sociale ale instituției publice sau private care prin integritatea funcționarilor consolidează încrederea cetățeanului și dă credibilitate acestora.

Infracțiunea se realizează printr-o acțiune expresă sau tacită de a pretinde, de a accepta ori a primi bani, un folos etc.

Latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență constă în motivul determinant al tranzacției care este influența ce vizează atribuțiile funcționarului într-una din variantele reglementate prin lege ca acesta să le îndeplinească, să nu le îndeplinească, să urgenteze sau să întârzie efectuarea unui act sau să îndeplinească un act contrar îndatoririlor.

Subiectul activ trebuie să aibă influență sau să lase să se creadă, vizibil, credibil că are trecere față de funcționar, ori să accepte că viziunea încrederii funcționarului în inculpat este reală, că relațiile dintre aceștia sunt bune și în măsură să susțină promisiunea determinării lui în scopul urmărit.

În același timp intervenția traficantului de influență trebuie să aibă loc înainte ca funcționarul, în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, să realizeze ceea ce se urmărește prin acțiunea subiectului activ al infracțiunii. Intervenția lui ulterioară lipsește fapta de conținutul său ilicit.

Nu în ultimul rând ceea ce i se cere funcționarului trebuie să fie în competența lui.

Urmarea imediată săvârșirii faptei ilicite este starea de pericol creată care se află în raport de cauzalitate cu acțiunea traficantului de influență.

Consumarea infracțiunii presupune existența unui acord de voință punctual, o convenție ilicită care are loc în momentul pretinderii, ori al acceptării folosului fără să fie nevoie ca determinarea funcționarului să aibe și rezultatele scontate.

În speță, inculpatul H. a fost cel despre care se afirmă că a promis să determine funcționari ai statului, că prin îndeplinirea atribuțiilor lor de serviciu să se obțină folosul necuvenit pentru G. în componentele sale distincte.

Probele administrate pe parcursul urmăririi penale au avut menirea să fundamenteze actul de sesizare.

În instanță s-au administrat probatorii care la rândul lor trebuie să clarifice, în ce măsură activitatea infracțională presupusă, existența ei, a vinovăției inculpatului și urmările acesteia sunt dovedite.

Contrar afirmațiilor din rechizitoriu, probele pe care le-a invocat procurorul pentru susținerea acuzației de trafic de influență (declarațiile martorilor K. și L.) nu au confirmat înțelegerea ilicită dintre H. și G. în ceea ce privește influențarea funcționarilor publici din guvern, poliție, consiliul local Orșova.

De altfel, nu s-a identificat funcționarul, (nici legea nu obligă), care urma prin atribuțiile lui să dea curs influenței.

Din declarațiile lui K. a rezultat că G. nu i-a cerut nimic legat de carierele profesionale ale soților G.. Și K. a apreciat că discuțiile dintre cei doi ca între foști colegi, nu au fost de natură a insinua sau a cere vreun sprijin, ci a relata o situație familială, a dificultăților existente în viața conjugală cu privire la naveta de la Craiova la Orșova.

Nici H. nu i-a cerut în concret ceva legat de cariera soților G., când a declarat că-l sprijină în carieră pe G. pentru că e un om capabil.

Cum rezultă din probe, H. lui K., i-a cerut să se vadă cu EEEEEEEE., dar nu i-a spus și scopul întrevederii.

Motivul unei astfel de întrevederi unde avea să fie și G. de față era altul decât presupune procurorul prin actul de sesizare. Controalele frecvente, reclamații discutabile ce-l vizau pe G., problemele cu care acesta se confrunța în teritoriu constituiau motivele apărute mai evident, după intervenția organelor de poliție din Mehedinți, în trafic, de suspendare a carnetului de conducere al unui parlamentar. În acest context, vroia să-l asigure ca G. avea tot suportul organelor administrative locale, că era apreciat ca un bun profesionist.

Aceasta s-a coroborat și cu același mesaj pe care dorește să-l transmită, prin K. și lui L..

Înțelegerea ilicită dintre H. și G. pe acest parcurs infracțional nu poate să se susțină prin supoziții.

Nu se deduce cu certitudine nici momentul când s-a consumat infracțiunea, când au convenit asupra fiecărui folos în parte.

Nu în ultimul rând, chiar și din declarațiile trunchiate, secvențial redade în rechizitoriu, ale martorilor, ale lui L. rezultă că acesta l-a inclus pe G. pe lista celor vizați să ocupe funcțiile de conducere vacante din IGPR. Acesta nemulțumit de cum gestionase G. dezăpăzirea din iarna 2012/2013, găsisse un prilej pe care a urmărit să-l valorifice și după consultările de rigoare, între alții și cu K., i-a propus lui G. postul de director adjunct la Direcția de Ordine Publică din IGPR, funcție cu responsabilități mai puține, dar cu același salariu.

VVVVV. a refuzat, destul de incomodat de această ofertă care a venit într-un moment care nu avantaja familia și nici nu-l încânta ca statut.

Și în ce-l privește pe L., cât și pe EEEEEEEE., K. le-a menționat, în contextul discuțiilor de personal, și intenția lui G. ca vreodată să lucreze în IGPR.

În mod constant, la Parchet și în instanță, martorul EEEEEEEE. i-a răspuns lui K., care personal și-l dorea pe G. coleg în IGPR, că se va discuta de vreo numire a lui G. în IGPR când avea să facă un raport cu această cerere.

Or, din cronologia faptelor, susținute și de probatoriile completate în instanță, a rezultat că dacă H. a abordat această problemă - sprijin pentru G., prin valorificarea eventualei sale influențe din dubla sa calitate în partid și administrație - aceasta a intervenit ulterior tuturor acestor discuții care au avut loc în februarie - martie 2013.

O cerință a legii este ca să se probeze că exercitarea influenței se face față de persoana care are în atribuții numirea lui G. la IGPR, să nu fie vorba de o sancțiune disciplinară pe de o parte, iar pe de altă

parte aceasta să intervină înaintea luării unei decizii în cadrul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu vizate în demersurile respective.

Din probatoriile invocate de procuror nu a rezultat cu claritate să fi fost supus G. vreunei proceduri care să-l atenționeze asupra posibilității mutării din funcție și acesta, vigilent, să facă demersuri pentru menținerea sa.

Și inculpatul și martorii L. și EEEEEEEEE. au dat asigurări în declarații, că nu intră în discuție o astfel de justificare în ideea mutării lui G. în IGPR.

Pe de altă parte, G. obținuse postul prin concurs și acest lucru presupunea o procedură aparte care nici nu s-a discutat și nici nu s-a inițiat.

Depozițiile lui JJJJJ. și GGGGGGGG. ori SS. sunt departe de a configura concluzia că influența exercitată de H. se manifesta în a determina pe aceștia să acționeze conform intervenției lui.

K. i-a vorbit lui L. de G., tangențial, consultat de L. și nu la cererea lui H..

Inculpatul H. a cerut să i se transmită lui EEEEEEEEE. aprecierea de care se bucură G. pe plan local, dar nu a solicitat ceva anume pentru acesta. În sensul legii are mai mult valoarea unei recomandări vis-a-vis de persoană și nu în considerarea funcției, ceea ce pune în discuție caracterul ilicit.

În ceea ce privește un alt folos pentru care se pretinde de procuror că H. s-a angajat să-i procure pentru G. numirea dnei W. într-o funcție de conducere în DNA - Structura Centrală, procurorul apreciază că declarațiile lui MMMMMMMM. și PPPPPPPP., înscrisurile invocate sunt în măsură și suficiente să dovedească acest aspect al activității pretins infracționale a lui H..

Sarabanda adreselor din 2013 care pleacă din Ministerul Justiției dar ajung/nu ajung la CSM, adresele menite a demonstra existența adreselor din 2013 emise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA către Minister și CSM legate de un cv al doamnei W., sunt la rândul lor insuficiente sau vădit neclare.

În lipsa unor probatorii noi, relevante care să clarifice acele adrese, nesemnate, fără antet și eventual doar o șampilă, declarațiile celor doi martori indicați de procuror nu sunt lipsite de credibilitate: - nu a ajuns niciun cv la Cancelaria premierului, la guvern.

Nici MMMMMMMM., nici JJJJJ. pe de o parte nu au văzut cv-ul lui W., iar pe de altă parte JJJJJ. și NNNNNN. vorbiseră de cv-urile altor persoane: SS., FFFFFFFF. etc.

H., în declarația sa, nu confirmă că ar fi discutat cu G. despre promovarea soției și nici despre cv-ul acesteia care trebuia să ajungă pe biroul premierului.

Nu s-a verificat prin probatoriu de către procuror dacă varianta cv-ului primei soții a lui G. se confirmă în contextul procedurilor de partid și de susținere pentru diferite funcții.

Procurorul, prin multiple afirmații, a evidențiat în rechizitoriu că H. și respectiv F. s-au înțeles cu G. fiecare în parte și respectiv H. prin F. să facă demersuri și să influențeze pe consilierii locali ai Orșovei să-i concesioneze doctorului G. o suprafață de 242 mp, teren din jurul cabinetului veterinar, folosit gratuit de acesta, încă de când imobilul a devenit proprietatea lui.

Nu a rezultat din probele invocate de procuror și redade secvențial în rechizitoriu când, în ce împrejurări H. a apelat la F. să-și exercite influența direct și prin intermediul acestuia față de consilierii Orșovei.

Deși s-a susținut de către procuror că G. i-ar fi reproșat că "l-a uitat" cu semnificația demersurilor pentru concesiune, că ar fi participat la o masă în domiciliul lui F. în compania lui H., WWWWW. și OOOOO. (primar Orșova) unde s-ar fi discutat despre concesiunea terenului, probele în multitudinea și varietatea lor din cadrul cercetării judecătorești nu confirmă supozițiile din rechizitoriu:

- unul dintre aspecte privește reparația rețelei de alimentare de la locuința doctorului G. iar procurorul nu a combătut în nici un mod această mărturie, știut fiind că firma lui F., printre altele era responsabilă și cu aceste neajunsuri create gospodăriilor din Orșova;

- toate declarațiile celor prezenți la masa luată în domiciliul lui F. sunt concordante și atestă că n-au discutat despre concesiunea terenului pentru doctorul G..

De altfel în dovedirea acestei afirmații procurorul invocă două conversații care confirmă că se afla și H. în compania celorlalți la masă la un pahar de vin și că a doua zi H. și F. făceau comentarii glumețe despre cine a băut vin, a vomat și a fost la wc, dintre invitați (?!).

Declarațiile tuturor consilierilor locali ai municipiului Orșovei au fost relevante, concludente, explicite.

Indiferent de apartenența lor politică, de relațiile interpartinice, de colaborare sau de dușmănie (de principiu consilierii KKKKKK. nu votau, în nicio circumstanță, proiectele promovate de primar, de PP.), toți consilierii au declarat:

- niciodată H. nu a interferat cu activitatea Consiliului, nu a făcut demersuri direct, indirect, să influențeze votul vreunui consilier indiferent de problemele ce le votau;

- H. nu a intervenit față de niciunul dintre consilieri pentru concesiunea terenului doctorului veterinar G.;

- F. nu a influențat, în numele lui H. sau în nume propriu, votul vreunui consilier cu privire la nicio chestiune;

- F. nu a influențat direct/indirect vreun consilier pentru concesiunea terenului de 242 mp lui G.;

- hotărârea de concesiune a terenului în discuție s-a bazat pe respectarea procedurii legale, raportul de evaluare efectuat la cererea Primăriei a stabilit valoarea în raport de prețul pieței, au existat toate avizele cerute de actele normative din partea comisiilor de specialitate din primărie;

- hotărârea a fost confirmată de prefect și nu a fost contestată de nimeni.

În cauză au fost reaudiți și martorii LLLLL., MMMMM. care încă de la Parchet și în instanță, distinct de relațiile neprietenoase dintre fiecare dintre aceștia și F., chiar de dușmănie (MMMMM.) au declarat că F. direct sau indirect, în nume personal sau din partea lui H. nu a făcut niciun demers să influențeze vreun consilier juridic în votul fiecăruia pentru doctorul G..

Niciun membru KKKKKK. nu a fost supus vreunei presiuni sau exercitarea vreunei influențe din partea lui H. sau F. și din discuțiile cu ceilalți consilieri, niciunul nu a confirmat ca vreodată H. sau F. să le fi cerut să voteze într-un fel anume.

Procurorul a sancționat oral faptul că membrii familiei VVVVV. au invocat prevederile art. 117 C. proc. pen. și că dacă nu erau motive discutabile ar fi trebuit să contribuie la aflarea adevărului; prin tăcerea lor, lasă posibilitatea confirmării acuzațiilor din rechizitoriu.

În opinia Curții, textul de lege invocat nu poate face obiectul unor comentarii ale procurorului sau judecătorului, câtă vreme este vorba de un drept rezervat unor anume categorii de persoane, de care se ia act, fără să se dea curs la interpretări pe care legiuitorul "ab initio" le-a exclus.

Nu a rezultat din context nici celelalte afirmații legate de acțiunile premergătoare ședinței din 30.04.2013 a Consiliului local al Orșovei care nu se regăsesc dovedite prin probatoriul pe care se fundamentează rechizitoriul și care îl vizează pe F.

Chestiunile juridice invocate legate de Cartea funciară, de cadastru, la rândul lor au fost pe larg discutate și abordate de martorii CCCCC., OOOOO., U., inclusiv de către martorii LLLLL., YYYYY., MMMMM., ale căror declarații secvențial sunt redată în rechizitoriu și nu diferă ca substanță de ale celorlalți audiați.

În consecință, evaluând toate aspectele legate de infracțiunea de trafic de influență, aplicate faptic la actele la care procurorul a făcut trimitere că definesc elementele ei constitutive, în cadrul probatoriului considerat ca relevant și credibil Curtea a apreciat că acesta nu este în măsură să dovedească, din această perspectivă că fapta există:

- nu a rezultat că VVVVV. a pretins că prin sora acestuia, H. va obține o soluție favorabilă în dosarul nr. x/2012 judecat de Curtea de Apel Craiova;

- nu a rezultat că VVVVV. ar fi pretins de la H. trei foloase necuvenite din partea lui H.;

- nu a rezultat când, în ce împrejurări, H. a pretins față de G. că-și poate utiliza influența din dubla sa calitate pentru a influența vreo trei categorii de funcționari din mai multe instituții ale statului să-și îndeplinească atribuțiile astfel încât să satisfacă pretențiile lui G.;

- nu a rezultat, când, în ce împrejurări H. a apelat la F. pentru a influența votul consilierilor locali din Orșova, sau i-a influențat direct în considerarea funcțiilor sale de partid și de stat;

- nu a rezultat din nicio probă invocată de procuror că a existat o înțelegere între F. și G. cu referire la influențarea favorabilă a votului consilierilor pentru concesionarea terenului;

- nu a rezultat de niciunde ce discuții au purtat, când și dacă ele au avut ca subiect cele pretinse de procuror ca supoziții - H. și premierul, H. și EEEEEEEE., ... H. și ceilalți comeseni din domiciliul lui F. etc.

În ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. în condițiile art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. reținută în sarcina inculpatului, probele invocate de procuror ca fundament al acuzațiilor din rechizitoriu nu se înscriu între cele care să dovedească vinovăția persoanei cercetate, să convingă prin incidența lor că fapta există, mai departe de indicii, de supoziții, bănuieli și suspiciuni care pot să fie justificări pentru etape primare ale cercetării, dar în niciun caz suficiente și prin ele însele să confirme fapta ilicită și să justifice o condamnare.

Curtea a apreciat că probatoriul administrat în contextul judiciar legal nu a reușit să înlăture dubiul cu privire la săvârșirea faptei de către inculpat, dincolo de orice îndoială rezonabilă în vreuna dintre modalitățile prevăzute de lege - pretindere, primire, acceptare și cu referire la exercitarea unei presupuse influențe asupra funcționarului public de a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile în măsură să producă folosul urmărit ca scop.

Așa fiind, în condițiile aplicabilității principiului in dubio pro reo- Curtea, în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen. l-a achitat inculpatul pentru infracțiunea de trafic de influență, fapta descrisă în Capitolul I - f. x R.

*

* *

2. În Capitolul I al rechizitoriului, între altele, procurorul a descris o situație de fapt pe care o încadrează juridic în infracțiunea de trafic de influență potrivit art. 292 alin. (1) C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen., reținută în sarcina inculpaților G. și H. .

"Corelativ acestei infracțiuni de trafic de influență, afirmă procurorul în rechizitoriu, în sarcina inculpatului H. se reține infracțiunea de cumpărare de influență în modalitatea normativă prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen.."

Textul incriminării infracțiunii de cumpărare de influență s-a referit la cele trei modalități alternative de comitere a acestei fapte prin: promisiune, oferire sau dare de bani, ori alte foloase pentru sine sau altul, direct ori indirect unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Procurorul i-a revenit obligația, pe parcursul urmăririi penale, să strângă probele care să dovedească existența faptei, împrejurările în care s-a produs, cine este autorul și vinovăția acestuia. Când s-a constatat că au fost respectate dispozițiile legale, că există probele necesare și legal administrate, instanța este sesizată prin rechizitoriu (art. 327 și urm. C. proc. pen.).

Această infracțiune, în plan teoretic, este definită ca una comisivă, care poate fi săvârșită de orice persoană, inclusiv de un funcționar public care cumpără influență asupra altui funcționar public, cu intenție directă calificată ca scop.

Ea se realizează, se consumă în momentul promiterii expres sau implicite a unui folos necuvenit, când se remite efectiv folosul, bani ori când se oferă bani sau un folos traficantului de influență care trebuie să promită că va determina funcționarul să acționeze în folosul cumpărătorului de influență.

Acțiunea care constituie și elementul material al laturii obiective trebuie să se realizeze mai înainte sau în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu ceea ce conduce la urmarea imediată, la pericolul ce vizează activitatea instituțională.

Din probele administrate trebuie să rezulte momentul și împrejurările în care inculpatul H. ar fi promis, ar fi oferit sau dat traficantului de influență un folos pentru ca el să intervină în activitatea funcționarului să îndeplinească acea atribuție din care rezultă folosul cumpărătorului.

Din actul de acuzare a rezultat în ce modalitate se realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii, fățiș sau aluziv, expres sau implicit".

Spre deosebire de "traficul de influență", în ceea ce privește cumpărarea de influență, inițiativa o are cumpărătorul de influență; cele două infracțiuni au caracter autonom, există de sine-stătător și au fiecare un conținut constitutiv distinct (Î.C.C.J. - d.p. nr. 2296/16.07.2014).

Relevantă pentru cauză este și identificarea momentului în care "traficantul" G. îl asigură pe H., "cumpărătorul" de influență, că acesta are capacitatea de a determina judecătorul să dea soluția dorită ca folos pentru H. și că în considerarea lui, acest efect se va și produce.

Relația de rudenie speculată de procuror și evidențiată într-o postură ilicită care ar rezulta din niște apeluri din datele de trafic ori frecvența unor convorbiri precum și contactele vizuale dintre W. și X., colege de secție, considerate de procuror ca având conotație penală, fără vreo probă certă, solidă, obiectivă, nu pot constitui premise care să edifice un eșafodaj probatoriu convingător și credibil.

Din aceleași probe ar trebui să reiasă și modul în care martora X. a răspuns actului de influență exercitat de G., prin sora acestuia, în folosul lui H., dacă acesteia i s-a spus sau a realizat că influența lui G. este în folosul cumpărătorului de influență H..

Audiat la Parchet, inculpatul H. a negat că ar fi avut vreo discuție cu vreun judecător în legătură cu soluționarea dosarului aflat pe rolul Curții de Apel Craiova. Inculpatul H. a declarat că nu o cunoaște pe W., nici pe judecătorul care i-a judecat cauza, nici dacă a fost vorba de un domn sau o doamnă .

În declarația din 12.06.2014, la Parchet inculpatul a arătat că acesta este posibil să fi remis lui G. un plic cu analizele fetiței acestuia, mamei lui G., niște fotografii de la un proiectant, iar convorbirea cu G., aflat în concediu, prin intermediul lui LLLLLLLL., șefa de cabinet, nu a constituit ceva aparte, utilizând această modalitate de comunicare și cu alte persoane, întrucât nu erau chestiuni private la care aceasta să nu aibă acces.

În rechizitoriu nu s-a menționat despre audierea lui H. și nici dacă aceasta a vizat și infracțiunea de cumpărare de influență, dacă s-au propus probe în apărare.

De altfel, procurorul nu a făcut nicio referire nici la declarațiile acestuia din instanță, nici cu privire la probatoriile în apărare solicitate la Parchet sau la martorii audiați în instanță.

Inculpatul a declarat la 28.07.2015 și 22.09.2017 în mod constant și coroborat cu declarațiile de la Parchet și ale martorilor audiați în cauză că nu a cunoscut-o pe W. și nu a avut nicio înțelegere cu fratele acesteia să intervină la judecătorul care judeca dosarul nr. x/2012 în folosul lui H..

Procurorul în susținerea acuzațiilor, inclusiv cu referire la fapta de cumpărare de influență a solicitat audierea de martori în condițiile în care sunt contestări ale acestora:

- W.;

- G.;

- O.;

- W.;

- BB.;

- X.;

- LLLLLLLL. .

S-a solicitat de către procuror proba cu înscrisurile enumerate în Nota de probatorii din 6.11.2015 (punctele 1-6, 10,11) și convorbirile telefonice interceptate în baza Legii nr. 51/1991 (excluse din 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară).

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea martorilor din lucrări și proba cu înscrisurile depuse la dosar .

Procurorul a solicitat respingerea probelor testimoniale și cu înscrisuri solicitate de inculpat.

Curtea a încuviințat și administrat probatoriile solicitate de Parchet proba testimonială și cu înscrisuri, convorbirile interceptate fiind deja excluse din probatoriu din 28.11.2014, precum și probele solicitate de inculpat.

Din contextul infracțional abordat în Capitolul I al rechizitoriului, între faptele ilicite la care se referă procurorul este și infracțiunea de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului H., ce se rezumă la afirmații constatatoare, supoziții și prezumții tributare fazei de urmărire penală.

Procurorul a afirmat că H. a formulat o cerere de anulare a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate întocmit cu privire la nerespectarea de către acesta a regimului juridic al conflictului de interese, cerere înregistrată sub nr. x/2012 pe rolul Curții de Apel Craiova.

Anterior primului termen de judecată, A.N.I. a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să strămute judecarea cauzei la o altă instanță, cerere respinsă.

Din motive medicale invocate de avocatul inculpatului H., cauza s-a amânat la primul termen de judecată pentru termenul data de 19.03.2012.

Între timp, la 13.03.2012 inculpatul H. a formulat o cerere de strămutare a judecării cauzei cu termen la 31.05.2012.

Procurorul a afirmat că H. a luat legătura cu inspectorul șef al IPJ Mehedinți pentru a-l determina să efectueze demersuri pe lângă sora lui, W., pentru a obține o soluție favorabilă la Curtea de Apel Craiova, unde aceasta era președinta secției de contencios administrativ și fiscal, pe rolul căreia se afla dosarul nr. x/2012.

Procurorul a mai arătat că H. urma să-i procure lui G. în schimb unele foloase.

În același context, procurorul a evidențiat faptul că frații G. își petreceau sfârșitul de săptămână, în mod regulat, în locuința părinților lor în Orșova.

Procurorul precizează, că în cauză s-au utilizat convorbirile telefonice interceptate din februarie 2013 în baza Legii nr. 51/1991, a mandatelor de siguranță națională nr. x/15.02.2013 și y/13.08.2013 emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele inculpaților H. și F.

La dosar s-au depus doar transcrierile convorbirilor declasificate și care în opinia procurorului, constituie probe în condițiile art. 139 alin. (3) C. proc. pen., la fel și datele de trafic care cad sub incidența art. 170 C. proc. pen.

În rechizitoriu s-au redat parțial, selectiv, convorbirile care s-au considerat relevante.

* *

Față de precizările procurorului din rechizitoriu, Curtea a observat o confuzie conceptuală a acestuia între mijloacele de probă la care se referă articolele 139 alin. (3) C. proc. pen. și art. 170 C. proc. pen. și probele astfel cum au fost ele definite prin art. 97 C. proc. pen.

Pe de altă parte, față de momentul autorizării acestor interceptări, Curtea a reținut că la acea dată: februarie - august 2013, erau operante prevederile art. 91¹ C. proc. pen. și judecătorul autoriza interceptarea/înregistrarea convorbirilor la cererea procurorului care efectua sau supraveghea urmărirea penală pentru stabilirea situației de fapt, identificarea, localizarea făptuitorilor, care nu se putea realiza prin alte mijloace și cercetarea se întârzia.

În acest sens opera și art. 91¹ alin. (3) C. proc. pen.

Or, data sesizării din oficiu a procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a fost la 30.10.2013, urmărirea penală a început la 13.02.2014 cu mult după ce convorbirile au fost autorizate să fie interceptate într-o altă cauză generată de Legea nr. 41/1991 și nu în cea în care au fost utilizate.

*

* *

Procurorul a precizat că în data de 8.03.2013 G. i-a trimis surorii sale 4 mesaje la care aceasta i-a răspuns cu 3 mesaje, ultima lor comunicare în acest mod fiind 16.03.2013. În seara aceleiași zile sora lui VVVVV. a apelat-o pe judecătorul X., colega de secție care avea pe rol dosarul lui H.. Acestea, afirmă procurorul, au discutat 7 minute.

În rechizitoriu s-a făcut referire la o serie de convorbiri interceptate (excluse la 28-11-2014) și de faptul că H. și BB. evitau să pronunțe nume întrucât erau conștienți că discuțiile puteau fi interceptate, astfel încât să nu se știe că în discuțiile lor se refereau la G. cu care, se lasă impresia, că urma BB. să se întâlnească.

Curtea a observat că nu se dau nici măcar indicii de ce ar fi trebuit să fie cei doi "conștienți că discuțiile pot face obiectul unor măsuri de interceptare, câtă vreme nu rezultă din rechizitoriu că erau cercetați pentru vreo faptă penală de care să aibă vreunul din ei cunoștință".

În caz contrar, procurorul avansa o teză în afara oricărei norme legale conform căreia, se poate opera oricând, oricum o intruziune în viața privată a unei persoane prin organele judiciare deși legea nu permite restrângerea drepturilor constituționale decât dacă există cel puțin o suspiciune rezonabilă că ar fi implicată într-o activitate infracțională.

*

* *

Procurorul a susținut în rechizitoriu că G. a pretins față de H. că prin intermediul surorii sale, își poate exercita influența asupra judecătorului X. și poate determina ca soluția ce se va pronunța să-i fie acestuia favorabilă.

Procurorul a afirmat că în schimbul acestei influențe G. i-a pretins niște foloase.

În rechizitoriu s-a reținut că H. a pretins față de G. că își folosește influența de lider de partid și de autoritate administrativă pentru a-i determina pe funcționarii unor instituții de stat să contribuie, prin atribuțiile lor la realizarea foloaselor pretinse de G..

Procurorul a relevat că H. a pretins de la G. influențarea judecătorului pentru soluția favorabilă în dosarul nr. x/2012.

În rechizitoriu s-a arătat că la 13.03.2013, BB., a depus o cerere de strămutare a cauzei la altă instanță, ca să mai câștige timp prin suspendarea acesteia.

Frecvența discuțiilor telefonice dintre H. și BB., a afirmat procurorul, reflectă nesiguranța soluției așteptate.

Cauza a fost amânată pe 16.04.2013 luându-se în calcul pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pe cererea de strămutare, fără suspendarea cauzei de la Curtea de Apel Craiova.

Procurorul a susținut că între timp H. a demarat acțiunile pentru realizarea solicitărilor pentru G..

În acest context sunt discuțiile cu K., cu referire la EEEEEEEE., șeful IGPR.

G. a declinat propunerea lui L. de a lucra în IGPR pentru motive familiale.

Procurorul a afirmat că i se va transmite lui L. că G. se bucură de susținerea lui H. și a prefectului județului.

S-a invocat în acest sens fragmente din declarațiile secvențiale ale lui K. și L..

Între timp, H. continuă demersurile în 2013 pentru obținerea folosului la care s-a obligat în favoarea lui G..

H. a apelat la F., care controla consilierii locali din Orșova.

F. a declanșat o acțiune de îndepărtare a lui LLLLL., secretarul Primărie Orșova și a lui MMMMM., consilier local pentru a se asigura de voturile celor rămași.

Procurorul a susținut că F. a purtat o discuție cu G. despre analizarea situației terenurilor. În realitate, discuția vizează o problemă la rețeaua de aprovizionare cu apă pentru care acesta îl asigură că va trimite oameni să repare; redarea ei trunchiată denaturează în mod vădit adevăratul înțeles.

Procurorul a redat procedurile în care se afirmă că s-a implicat F..

S-au mai redat secvențial și declarațiile lui LLLLL., MMMMM..

H., F. și G. (19.04.2013) discută, spune procurorul, despre concesiune, iar acest lucru rezultă din afirmația lui G. "M-au uitat".

Procurorul a afirmat că în data de 25.04.2013, tot despre concesiune au discutat în domiciliul lui QQQQQQ., H., VVVVV., OOOOO., MMMMM. etc.

În rechizitoriu s-a reținut că VVVV. a fost în martie- aprilie 2013 în contact permanent cu H. și QQQQQQ..

Prin intervenția lui F. s-a obținut concesiunea terenului pentru doctorul G., tatăl lui G..

La 14 mai 2013 s-a fixat un alt termen pentru H. în dosarul Curții de Apel Craiova.

Între 5-7 mai 2013 a fost Paștele și G. și sora lui s-au aflat în locuința părinților din Orșova.

Procurorul a susținut că pe 7 mai 2013 sora lui VVVV. a sunat-o pe dna. judecător X. și au discutat 5 minute, apoi s-au văzut în Craiova și ulterior W. a revenit în domiciliul părinților. A doua zi sora lui G. s-a întâlnit cu X. seara iar G. a vorbit la telefon cu H..

Aceste aspecte au fost cuantificate de procuror ca "demersuri" pentru obținerea de către G. a folosului promis lui H..

S-a considerat în rechizitoriu, pe de altă parte, că cele descrise l-au asigurat pe H. de o soluție favorabilă și astfel la 10.05.2013 renunță la cererea de strămutare a judecării cauzei.

Procurorul a afirmat că BB. i-a transmis lui H. certificatul de grefă de atestare a renunțării la cererea de strămutare și acesta a fost remis într-un plic opac A4 lui G. în aceeași zi în fața hotelului "VV".

Din rechizitoriu a rezultat că H. i-a procurat lui BB. practică judiciară și a cerut avocatului A. să pregătească concluziile scrise pentru 14.05.2013.

G., cu soția au plecat în străinătate în 13/14.05.2013 și H. a ținut legătura telefonică cu acesta, inclusiv prin telefonul lui LLLLLLLL. pentru a-i da o explicație, se afirmă de către procuror pentru amânarea pronunțării.

În această perioadă, o convorbire de 1 minut din 14.05.2013 dintre G. și sora lui, este singurul contact telefonic pe parcursul întregii vacanțe dintre cei doi frați.

Fragmente din declarațiile numitelor X. și LLLLLLLL. sunt redată în rechizitoriu.

Procurorul a apreciat că în conversațiile dintre H. și G. s-a folosit un limbaj camuflat dându-se conotații anume cuvintelor "acia" și respectiv "aicea".

În realitate, rezultă din parcursul rechizitorial că H. folosea frecvent acești termeni în înțelesul lor firesc - fila x, 115 ("acia") și fila x, 119 ("aicea") R.

Procurorul a descifrat dintr-o convorbire telefonică intenția lui H. de a-i parveni lui O., mama fraților G. "niște hârtii" pentru ca cineva să le vadă, știind că W. se afla în domiciliul părinților.

Soluția de admitere a cererii lui H. dată pe 21.05.2013 a fost introdusă în sistemul informatic la 11:22.

La 11:47 W. în 21.05.2013, îi transmite un mesaj fratelui său.

H. a aflat soluția în dosar de la BB. în jurul orei 17:22.

Procurorul a susținut că G. l-a asigurat telefonic că soluția îi este favorabilă și H. a contactat-o pe O. pentru a se vedea la domiciliul acesteia.

Procurorul a procedat la o analiză a conținutului hotărârii judecătorești făcând aprecieri asupra acurateții motivării și evidențiind aspecte considerate de acesta lacunare.

În urma acestei succinte analize a hotărârii judecătorești și pentru motivele arătate, procurorul a dispus disjungerea cauzei pentru a cerceta judecătorul care a pronunțat sentința pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual.

După ce H. a obținut folosul dorit de acesta de la G., la rândul său, precizează procurorul, a continuat demersurile pentru realizarea celor trei foloase la care s-a angajat față de G..

Tot din discuții telefonice, procurorul a elaborat o narație a intervențiilor lui H. cu ocazia întâlnirilor cu GGGGGGGG., KKKKKKKK., K. și întâmplător cu EEEEEEEE..

Relatările procurorului din rechizitoriu nu au fost însă conforme cu conținutul convorbirilor telefonice redată în rechizitoriu și cu declarațiile celor audiați la Parchet și în instanță.

Procurorul dă conotații personale prin relatarea unor aspecte care ar deriva din conversațiile la care se rezumă aproape exclusiv fundamentul probator.

Din periplul adreselor nu rezultă circuitul parcurs de un posibil CV al soției lui G., despre care se susține de procuror că H. i-a vorbit, într-un restaurant, premierului.

În finalul Capitolului I, procurorul a făcut câteva considerații teoretice doar cu privire la infracțiunea de trafic de influență și nici măcar o aluzie la infracțiunea de cumpărare de influență care se reduce la singura frază de la pagina 88 a rechizitoriului.

În dovedirea celor susținute prin actul de acuzare, Curtea a procedat la audierea martorilor BB., LLLLLLLL., X..

În declarația dată la Parchet în 3.04.2014 BB. a fost audiat după ore întregi de așteptare pe un scaun într-o încăpere cu 23 de persoane, în calitate de suspect.

În această calitate a mai fost audiat și în iunie și iulie 2014.

Audiat ca martor în instanță la 19.07.2016, BB. și-a menținut declarațiile anterioare și a precizat că niciodată H. nu i-a cerut să-l contacteze pe G. pentru a interveni prin sora acestuia la judecătorul care era investit cu dosarul nr. x/2012.

Relațiile martorului cu VVVVV. au fost strict instituționale.

H. nu i-a cerut niciodată să contacteze pe W. - președintele secției de contencios și fiscal al Curții de Apel Craiova sau pe colega ei de secție, X..

De pe site-ul Curții, apelând la un coleg avocat a aflat soluția pronunțată și i-a comunicat-o telefonic lui H..

Și la Parchet și în instanță, X. (7.07.2014 - f. x - vol. dup și 4.07.2016 - f. x C.A.B.) a declarat că nu a discutat nimic cu W. despre dosarul în discuție și nici nu s-a aflat între colegii cu care au pus în dezbatere chestiuni de drept legate de speța de față, care nu mai fusese pe rolul instanței.

Relațiile dintre acestea sunt colegiale, amicale legate de chestiuni familiale și activitate în secție.

H. nu a fost prezent la niciun termen de judecată, astfel că nu l-a cunoscut.

Hotărârea s-a pronunțat pe baza probelor din dosar, fără nicio influență. Odată pronunțată soluția, grefierul de ședință o implementează în sistemul ECRIS.

Între cei audiați pe acest segment pretins infracțional a fost și șefa de cabinet a Cancelariei Prefectului, LLLLLLLL., care, audiată la instanță și-a menținut declarația de la Parchet .

Aceasta a arătat că H. obișnuiește să-i folosească telefonul nu numai când la legătura cu G., dar și cu alte persoane care-l caută sau pe care îi contactează martora pentru H..

De altfel, la ședințele cu directori, primari, deconcentrate, H. le-a spus să-l caute pe telefonul martorei dacă nu-l pot contacta pe numărul lui de telefon.

Mesajele primite pentru H., după ce le citea, i le retransmitea pe telefonul acestuia.

În declarație la Parchet s-a consemnat greșit în sensul că sms-ul trimis de G. martorei a fost transmis în ziua când l-a căutat H. pe G., ceea ce nu a semnalat cu ocazia consemnării și semnării declarației.

Martora nu avea cunoștință de conținutul convorbirilor telefonice dintre H. și persoanele de la telefon, inclusiv cu G..

Pentru motivele arătate, deplasări frecvente, activitate intensă, H. a apelat la utilizarea telefonului martorei, nu a avut sentimentul că s-a folosit de telefonul acesteia pentru că cel al lui H. ar fi fost vizat și interceptat.

Faptul că martora avea acces la mesajele primite de acesta sau că el trimitea mesaje pe telefonul ei, era o dovadă că nu avea convorbiri private sau cu persoane pe care nu le-ar fi vrut știute în spațiul public.

Martorii G., O., W. au solicitat aplicarea prevederilor art. 117 C. proc. pen.

În tot parcursul rechizitoriului nu s-a menționat calitatea niciunei persoane care a fost audiat în cauză - inculpat, martor etc.

În timpul desfășurării cercetării judecătorești a reieșit cu preponderență că aproape toți cei audiați, cu puține excepții au fost audiați și ca martori și apoi și ca suspecți ori inculpați.

De altfel din dispozitivul rechizitoriului aceste aspecte au fost evidențiate prin disjungerea cauzei față de persoane cu mai multe calități identificate dar și cu privire la martori ce urmau a fi cercetați pentru infracțiunile prevăzute de art. 273, art. 269 C. pen.

*

* *

După administrarea de probatorii s-au declarat deschise dezbaterile în fond.

Printre altele, procurorul a solicitat condamnarea inculpatului H. pentru infracțiunea de cumpărare de influență în baza art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

S-a susținut că fapta este dovedită prin declarația martorului BB. și a convorbirilor interceptate, a datelor de trafic din acea perioadă.

S-a mai precizat că din 1.11.2013 interceptările convorbirilor au fost realizate în baza mandatelor date de Curtea de Apel București.

S-a arătat că H. a încercat să obțină o soluție favorabilă la Curtea de Apel Craiova, că a existat situația premisă - referatul ANI, cu privire la starea de incompatibilitate a acestuia; cererile de strămutare au urmărit tergiversarea soluționării cauzei până la momentul când a avut garanția unei soluții favorabile și a dorit judecarea cu celeritate a dosarului.

În cauză s-au demonstrat demersurile inculpatului pentru a obține folosul și cum să răsplătească pe G. pentru foloasele pretinse de acesta.

În concluziile scrise, procurorul a făcut trimitere la punctul 9 în care sunt redată în sistem copy-paste filele x din rechizitoriu li în copy-paste filele x din Nota de probatorii depusă la 6.11.2015 la dosar.

Inculpatul, prin avocat, a făcut o sinteză a situației de fapt din Capitolul 1 al rechizitoriului, cum s-a ajuns la existența dosarului nr. x/2012 pe rolul Curții de Apel Craiova prin care H. a contestat raportul întocmit de Agenția Națională de Integritate cu privire la incompatibilitatea acestuia prin participarea la votarea hotărârii nr. 104/31.08.2009 în calitate de consilier județean.

În același context, sesizarea ANI s-a finalizat cu netrimiteră în judecată a lui H..

Convorbirile interceptate de Parchet, excluse din probatoriu pentru modul neprocedural în care au fost administrate, nu fac, pe fondul lor decât să susțină nevinovăția inculpatului.

Rezultă că H. nu știa cine îl judecă, iar pe de altă parte speculația procurorului că inculpatul a avut revelația influenței prin sora lui G. și a renunțat la cererea de strămutare pentru a obține judecarea cauzei și o soluție favorabilă s-a apreciat a fi o teză necredibilă.

Judecătorul X. a declarat cu sinceritate despre modul onest în care a judecat pricina în discuție, ca și celelalte cauze, cu precizarea că punctual nu a discutat cu nimeni, nici cu W. despre dosar, că nu a fost influențată și nu s-au făcut presiuni asupra acesteia.

Decizia Î.C.C.J. din 10.03.2015 a confirmat soluția Curții de Apel, cu amendamentul că votul sau lipsa acestuia din partea lui H. nu ar fi schimbat conținutul hotărârii Consiliului Județean pentru că O.U.G. nr. 68/2008 era obligatorie pe tot teritoriul țării, dar prezența acestuia în respectiva ședință nu a avut justificare.

Nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență. Nu este nicio dovadă că inculpatul, a susținut apărarea, și-a manifestat dorința, prin intermediul oricui, să influențeze soluția dosarului nr. x/2012

Declarația martorei X. este relevantă în acest sens.

Fapta în sine nu a existat ca acțiune în sensul elementului material al laturii obiective, nu se poate discuta de latura subiectivă, de o urmare imediată.

Inculpatul, prin avocat și personal, în ultimul cuvânt și-a susținut nevinovăția pe probatoriul din dosar și a solicitat achitarea sa în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea a reținut următoarele:

Fapta de cumpărare de influență este "corelativ" pusă în sarcina inculpatului H., fără ca procurorul să procedeze la o expunere a descrierii acesteia.

Nu există niciun element care să contureze distinct trăsăturile specifice ale acestei infracțiuni autonome. În opinia procurorului doar în condițiile "premisă" ale unui trafic de influență se înfăptuiește infracțiunea de cumpărare de influență.

Incertitudinea faptelor și felul în care sunt redată ca alternative variabile, contribuie la nedefinirea infracțiunii, lipsită de elementele sale constitutive, care trebuie să se regăsească în planul infracțional.

Pe de o parte, subiectul activ ce acționează cu intenție directă și cu un scop determinat este H., care are inițiativa de cumpărător de influență pentru ca "mai în josul paginii" să apară G. care pretinde că are influență asupra judecătoarei pentru o soluție favorabilă lui H..

Nu există nicio referire la vreo probă, fie și enunțativ deși procurorul a avut obligația, înainte de sesizarea instanței să verifice claritatea faptelor într-o descriere explicită în măsură să se înțeleagă coroborarea probelor pe care își fundamentează acuzația.

Decizia CCR nr. 324/2004 subliniază că strângerea probelor în faza de urmărire penală nu se rezumă la simpla inventariere a acestora. Mijloacele de probă, la rândul lor, trebuie verificate și validate prin dovezile care depășesc caracterul lor exemplificativ.

Procurorul a afirmat că H. a luat legătura cu G., ca acesta să o determine pe sora sa, colegă cu judecătorul X. să obțină o soluție favorabilă pentru H. în cauza aflată pe rolul Curții de Apel Craiova.

Procurorul nu a expus în ce condiții, când, cum a luat H. legătura cu G. și cum s-au înțeles ca acesta să obțină folosul dorit.

Nu a rezultat în ce circumstanțe G. la rândul său prezintă credibilitatea cerută de lege de a avea trecere la o judecătoare pe care nici nu o cunoaște, ca aceasta să accepte o soluție care să producă folos lui H..

În afara faptului că frații G. locuiesc la prinții lor, sporadic și că există legătura de rudenie între ei, alte elemente care să se conjuge și să creeze climatul infracțional apt să conducă la atingerea scopului nu apar în context.

Rechizitoriul nu cuprinde date dacă G. a informat-o pe W. despre miza influenței ei asupra judecătorului cauzei, inclusiv pentru familia G., dacă ea și-a exprimat vreun acord în condițiile în care nici nu-l cunoștea pe H..

Din rechizitoriu nu s-a evidențiat niciun aspect al profilului fiecărui inculpat, persoane fie și aparent implicate în acest cadru infracțional pentru a putea verifica susținerile la care se face trimitere.

Cuantificarea minutelor de apel telefonic, frecvența lor, sunt elemente ale unei ecuații pretins infracționale care nu subzistă decât în contextul convorbirilor interceptate. Aceste mijloace de probe trebuiau să conducă la probe utile, pertinente care să configureze situația de fapt în componentele ei descriptive.

Pe de o parte, H. e prezentat ca fiind preocupat de derularea etapelor judiciare din instanță, îngrijorat până la un moment, care este doar anunțat 13.03.2013, dar despre care nu se evidențiază niciun aspect concret.

Cu supoziții, presupuneri nu se poate, în această fază procesuală, să se edifice un probatoriu convingător, credibil, explicit cu privire la datele care îi conferă lui H. o altă stare de spirit decât până la acest moment.

Dar, în lipsa unui cadru infracțional complet, complex intervine un paradox greu de explicat pentru care nu există vreo probă edificatoare.

H. devine mai încrezător, renunță la cererea de strămutare, dorește să se judece, să se redacteze de urgență concluziile scrise și pe orice cale să ajungă la judecător, dar în același timp se află în aceeași stare de nesigurantă.

Or, textul legii are în vedere faptul că funcționarul urmează să și îndeplinească atribuțiile în condițiile unei influențe/presiuni din partea cuiva în care are încredere, iar cumpărătorul trebuie să fie sigur că cel care s-a obligat să-i producă folosul, la rândul său este de toată încrederea, motiv pentru care și el cumpărătorul se îndatorează la rândul lui.

Pe acest aspect nu a existat nicio evaluare ori apreciere în rechizitoriu în măsură să contureze și din această perspectivă starea infracțională.

S-au invocat "limbaj camuflat", semnificații anume pentru "aicea", "acia" comunicatori intermediari, dar nu s-a dovedit și relevanța acestora în înlăturarea prezumției de nevinovăție.

Nu s-au regăsit în rechizitoriu probe concrete care să susțină varianta că plicul A4 înmănat de H. lui G. în fața hotelului "VV." ar fi conținut altceva decât acte medicale al fetei lui G..

Teza susținută de procuror a fost că "plicul" ar fi conținut practică judiciară/concluzii care să parvină judecătorului pe care H. nu l-a cunoscut nici în această calitate (nu s-a prezentat în instanță) și nici ca persoană (domn/doamnă).

Încă din faza de urmărire penală niciun martor nu a confirmat susținerile acuzării cu privire la pretinsul cumpărător de influență. Depozițiile martorilor după audierea sau lecturarea convorbirilor interceptate se pliază deja pe conținutul acestora.

Despre soluție H. a aflat de la BB., audiat în cauză și ca suspect și ca martor.

Declarațiile lui X., LLLLLLLL. nu au fost contrazise de nicio probă din dosar și cu toate acestea s-a dispus prin rechizitoriu disjungerea cauzei pentru cercetarea în condițiile art. 273 și 269 C. pen. a tuturor celor care nu au spus sau au ascuns adevărul.

Curtea nu a identificat probe exclusive, determinante cu o asemenea relevanță și importanță ca să susțină acuzația procurorului.

Îndoiala profită inculpatului și este recunoscută ca un corolar al prezumției de nevinovăție. Regula "in dubio pro reo" are deplină aplicabilitate în cauză.

Judecata trebuie să se întemeieze pe probe decisive, solide, credibile, complete, sigure și în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Ea nu se poate fundamenta pe supoziții și prezumții care, eventual, pot genera activități de cercetare pentru eventuale fapte ilicite.

Întregul eșafodaj al probatoriului se reduce în cea mai mare măsură la mijloacele de probă provenite din activitatea SRI în executarea mandatelor de siguranță națională care au fost preluate de Parchet și folosite ca atare în prezenta cauză.

"Datele de trafic", la rândul lor, reprezintă o sintagmă general invocată care nu se completează cu nicio informație care să le confirme punctual, aplicat pe speță, în raport de aspecte concrete (persoane, perioade de timp, activitate infracțională) și să fie utile și pertinente.

Probleme testimoniale selectate și fragmentate după relevanța apreciată de procuror nu sunt, la rândul lor, în măsură să susțină teza acuzării, chiar în situația în care ele s-au greșit pe convorbiri interceptate, audiate sau lecturate la Parchet înainte de audiere.

Toate împrejurările de fapt relevate în cele ce preced ca și considerațiile de ordin jurisprudențial și doctrinar, converg spre concluzia că în cauză, în lipsa descrierii faptei deduse judecății, a împrejurărilor în care se pretinde că s-a comis infracțiunea, a elementelor constitutive care nu se întrunesc cumulativ și a incertitudinii existenței vreunei vinovății, fapta reținută în sarcina inculpatului H. nu există.

Curtea în consecință, a dispus achitarea inculpatului H. pentru fapta prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. în baza art. 396 alin. (1), (5) C. pen. raportat la art. 16 lit. a) C. proc. pen. (Capitolul 1 - f. x R).

*

* *

3. H. a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 constând în folosirea influenței inculpatului de președinte al organizației județene Mehedinți a PP. pentru a determina mai mulți funcționari publici de la Casa Națională de Asigurări de Sănătate și de la Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu astfel încât acesta să obțină folosul urmărit.

S-a afirmat în rechizitoriu că H. controlează și administrează în fapt S.C. TT. S.R.L., firmă care are ca obiect de activitate prestarea de servicii medicale paraclinice cu utilizarea laboratorului RMN situat în Drobeta Tr. -Severin.

S-a susținut de către procuror că H. în 2013 a influențat repartizarea de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate a fondurilor destinate serviciilor medicale paraclinice și a fondurilor destinate caselor județene de asigurări de sănătate, cu favorizarea CJAS Mehedinți în raport de fondurile alocate celorlalte județe.

Inculpatul H. și-a exercitat influența asupra președinților CNAS - DDDDD., HHHH. și asupra lui UUU., director general în CNAS.

Aceeași influență de lider de partid și-a exercitat-o H. și asupra lui D. - președinte al CJAS Mehedinți și a lui C. consilier principal în CJAS Mehedinți, care și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu în sensul favorizării societății controlate de către H..

În urma demersurilor lui H., peste 64% din fondurile pentru servicii paraclinice au fost direcționate către S.C. TT..

Această societate a fost înființată în aprilie 2007 și H. a avut calitatea de administrator, deținând 95% din părțile sociale și 5% fiind deținute de soția acestuia EEEEE..

Din noiembrie 2010, E., inculpată în cauză, a devenit administratorul societății.

După alegerea în iunie 2012 a lui H. ca președinte al Consiliului Județean, în iulie 2012 acesta a cedat cele 95 de părți sociale mamei sale TTTT..

Procurorul a afirmat că H. a continuat să administreze în fapt societatea.

H. a dobândit o influență deosebită înăuntrul structurilor de partid și, implicit, susține procurorul, în condițiile în care acest partid se află la guvernare, asupra funcționarilor cu funcții de conducere din cadrul instituțiilor publice centrale, respectiv CNAS, obținând, prin intermediul TT. S.R.L. avantaje patrimoniale pentru sine considerabile.

În această activitate a fost ajutat, s-a reținut în rechizitoriu, de către E., administrator al societății TT., care gestionează contabilitatea firmelor controlate de inculpat.

Procurorul a susținut că în urma influenței și autorității inculpatului, CJAS Mehedinți a primit de CNAS în 2013 - 5.586.000 RON pentru servicii medicale paraclinice, cu 28% mai mult decât în 2012.

Din această sumă S.C. TT. a primit de la CJAS Mehedinți 3.595.862 RON, adică 64,37% din întreaga sumă alocată pentru servicii paraclinice pentru județul Mehedinți.

În 2012, CJAS Mehedinți, a decontat doar 1.583.026 RON pentru aceleași servicii către S.C. TT..

În 2013 veniturile obținute de la CJAS Mehedinți au fost în proporție de 97,78% din totalul de venituri realizate de TT..

În urma demersurilor interesate ale lui H. pentru a obține venituri pentru firma sa pe care o controla, în 2013, județul Mehedinți a primit 1,71% din totalul sumelor plătite pentru astfel de servicii caselor județene de asigurări de sănătate, în condițiile în care județul are doar 1,21% din numărul de asigurați la nivel național.

CJAS Mehedinți, și prin ea S.C. TT., au fost favorizate în raport de celelalte case județene de sănătate ca urmare a influenței liderului de partid H..

Influența lui H. s-a exercitat cu preponderență în perioada întocmirii bugetului pentru anul 2013 pentru CNAS și repartizarea acestuia către casele județene și cu prilejul alocării unor sume suplimentare ca urmare a rectificărilor bugetare din 2013.

H. a avut în 8.03.2013 la sediul CNAS, o discuție cu DDDDD., UUU. cu privire la bugetul ce urma a fi aprobat pe 2013 pentru județul Mehedinți pentru servicii paraclinice.

Procurorul a afirmat că după ce, în 8.03.2013 H. s-a întâlnit la CNAS cu JJJJ. și UUU. și au discutat despre bugetul pe 2013, H. i-a comunicat lui M. că vor încheia contractul cu CJAS Mehedinți și își vor achita datoriile către bănci ale firmelor sale.

În rechizitoriu s-a susținut că H. administra în fapt S.C. TT. și ZZZ. S.R.L..

Din Nota de informare privind criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, întocmită la 25.03.2013 de UUU. și aprobată de DDDDD., rezultă că suma aflată la dispoziția CNAS în 2013 pentru servicii paraclinice a fost de 355.500.000 RON. Ea a fost cuprinsă în Legea nr. 5/2013 a bugetului de stat.

Criteriile stabilite și care au stat la baza repartizării sumelor pentru casele județene de sănătate vizau egalitatea puterii de cumpărare a serviciilor medicale de același tip și numărul de asigurați.

Pentru casele județene de asigurări de sănătate s-au prevăzut 288.890.000 RON și dintre aceste sume - 4.200.000 RON pentru CJAS Mehedinți.

La nivel național s-a aprobat ca 1,70% din sume să fie pentru serviciile paraclinice, în timp ce la CJAS Mehedinți aceste sume s-au ridicat al 4,98%.

Criteriile de repartizare au fost aprobate prin Hotărârea nr. 5/29.03.2013 a președintelui CNAS DDDDD., care a aprobat la 1.04.2013 referatul cu privire la aceste criterii întocmit de UUU. din care rezultă că 4.268.000 RON s-a alocat pentru CJAS Mehedinți pentru investigațiile RMN.

H. a contactat-o pe D. să discute despre contractul pe care TT. urma să-l încheie cu CJAS Mehedinți pe anul 2013.

La 12.04.2013 IIII. i-a adus la cunoștință lui H. că CNAS trimisese bugetul pe 2013 și finanțarea pentru servicii paraclinice era superioară altor domenii.

H. s-a interesat de la C. de firma concurentă EEE. S.R.L., despre care însă acesta nu știa dacă își depusese cerere de evaluare.

S-a susținut, de asemenea, că D. l-a determinat pe GGG. administrator al EEE. S.R.L. să accepte încheierea unui contract cu o valoare inferioară și, în acest fel, firma lui H. primea mai mult.

La 23.04.2013 s-a încheiat contractul dintre CJAS Mehedinți și S.C. TT. reprezentat de E. cu valabilitate de la 1.05.2013, cu o sumă anuală contractată de 2.080.601,71 RON respectiv 48,74% din suma repartizată de CNAS pe 2013 pentru servicii paraclinice pentru întreg județul.

Prevederile contractului au fost cele din contractul cadru - doi medici cu program de 6 ore zilnic, asigurarea prezenței medicului în laborator toată durata programului și furnizarea de servicii să respecte criteriile de calitate.

Din discuțiile lui H. și declarațiile lui BBBB., CCCC. și DDDD., în rechizitoriu s-a reținut că medicii nu erau prezenți la laborator și erau plătiți cu 5000-7000 RON lunar, investigațiile se făceau superficial, se depuneau spre decontare bilete de trimitere pentru care nu se prezenta persoana indicată pe bilet, cea

mai mare parte a biletelor de trimitere spre decontare erau eliberate de medicul GGGG., al cărui cabinet este găzduit fără plată în clinica S.C. TT..

Martorii au declarat după cum urmează:

DDDD. a arătat că:

- S.C. TT. este controlată de H. și administrată de E.;
- cele mai multe diagnostice la RMN sunt herniile de disc;
- după efectuarea investigațiilor, acestea se trimit pe skype dr. EEEE., rezultatele interpretării revin pe skype și se introduc în folderul pacientului, dr. FFFF. transmite rezultatele pe format de hârtie și urmează aceeași procedură de înregistrare în folderul pacientului;
- E. comunică zilnic plafonul ce trebuie atins pentru decontarea biletelor, iar plafonul lunar de decontare este de 350.000-400.000 RON;
- investigațiile sunt mai scurte ca timp, unele se făceau altor persoane decât celor nominalizați pe biletele de trimitere sau erau pe numele salariaților lui H. de la hotelul "VV.", lucru cunoscut și de H.;
- medicii FFFF. și EEEE. nu au obiecții cu privire la timpul de investigație, care asigură investigarea unui număr mai mare de pacienți, întrucât H. și M. le cer să lucreze cât mai multe bilete de trimitere;
- M. introduce zilnic biletele în sistem și ea este cea care obține de la CJAS plafonul ce poate fi decontat de CJAS Mehedintși;
- la TT. s-au făcut lucrări de reabilitare prin zugrăveală și montare termopan;
- plafonul de decontare s-a mărit substanțial de când H. este președinte al Consiliului Județean.

CCCC. a declarat:

- S.C. TT. aparține lui H.;
- în sediul clinicii există cabinetele mai multor medici, dintre care dr. GGGG. eliberează cele mai multe bilete de trimitere pentru investigare hernie de disc la RMN;
- investigațiile și rezultatele acestora de cele mai multe ori se trimit prin skype și apoi sunt introduse de DDDD. sau BBBB. în folderul pacienților;
- administratorul M. se ocupă de decontarea acestor servicii la CJAS Mehedintși până la un plafon de 400.000 RON;
- pe o țură sunt 10-15 pacienți și câteodată se fac mai puține secvențe cu ocazia investigației și medicii FFFF., iar EEEE. își asumă responsabilitatea rezultatelor;

- de când H. este președinte al Consiliul Județean a crescut plafonul lunar de decontări.

BBBB. a declarat:

- S.C. TT. S.R.L. este administrată în fapt de H. și de activitățile zilnice se ocupă E.;

- în TT.-RMN funcționează mai multe cabinete de doctori, între care dr. GGGG. - neurolog și GGGGGGGGG. - neurolog și ortoped eliberează cele mai multe bilete de trimitere pentru investigații RMN;

- plafonul lunar de decontări era de 400.000 RON, uneori se micșorau timpii de investigație pentru a investiga cât mai mulți pacienți, lucru cunoscut și de E.;

- TT. a avut însă suficienți pacienți pentru asigurarea plafonului;

- pentru pacienții care nu făceau investigația RMN, trecuți totuși pe lista de decontare nu se consemna pe biletul de trimitere și în registrul de înregistrare nu se trecea substanța de contrast;

- la sfârșitul anului, la TT. s-au făcut lucrări de reabilitare, zugrăveală și montare termopan.

Casa județeană de sănătate în cazul lipsei medicului de la clinică, putea să dispună rezilierea pe deplin a contractului; pentru nerespectarea altor obligații din contract se aplicau sancțiuni care puteau ajunge, la a treia constatare, la rezilierea deplină a contractului.

D. nu a dispus măsuri efective de control, erau formale verificările iar procesele-verbale aveau caracter stereotip.

Compența echipelor de control era aprobată de D. și din acestea făcea parte C..

În Drobeta Tr. -Severin în afară de S.C. TT. mai exista un alt prestator de servicii medicale - RMN - S.C. EEE. S.R.L. al cărui contract a fost reziliat în 2012 după ce IIII. a devenit președinte al CJAS și H. - președinte de Consiliu județean.

În aprilie 2013 CJAS a încheiat contract cu această societate cu o valoare anuală de contract de 553.614,29 RON, reprezentând 26,6% din valoarea contractului lui S.C. TT.;

- administratorul acestei firme este GGG. și a declarat următoarele:

- societatea S.C. EEE, S.R.L. a fost supusă în august 2012 unui control de două săptămâni de către CJAS pentru verificarea activității martie 2010 - martie 2012, deși în luna iulie 2012, din dispoziția dr. I. mai fusese firma controlată pe aceeași perioadă;

- la 5.09.2012, în urma controlului, D. a dispus rezilierea contractului firmei lui GGG. și i-a fost imputată suma de 105.000 RON contestată de acesta și aflată la data declarației sub măsura suspendării executării;

- S.C. TT. aparține lui H.;

- GGG. a aplicat pentru încheierea unui nou contract cu CJAS pentru anii 2013-2014 și a prevăzut pentru decontare x.000 RON lunar pentru servicii paraclinice RMN;

- la solicitarea lui C., GGG. a avut o discuție cu D. cu privire la suma estimată pentru viitorul contract;

- apoi s-a prezentat comisia de evaluare compusă din C. și dr. FFF. care au stabilit un punctaj și la data de 30.04.2013 s-a încheiat contractul cu CJAS Mehedinți pentru 69.201 RON lunar semnat de D.;

- la o săptămână de la încheierea contractului s-a defectat pentru o lungă perioadă aparatul RMN al S.C. EEE. S.A. și la 27.05.2013 a cerut Casei redistribuirea sumei de 61.800 RON aferentă lunii mai.

În rechizitoriu s-a mai susținut că H. și-a continuat exercitarea influenței față de UUU. - director general al CNAS și față de D. - director CNAS.

D. și C. au continuat să favorizeze TT. S.R.L. și să defavorizeze pe S.C. EEE. S.R.L.:

- în urma cererii de redistribuire formulată în mai de firma lui GGG., s-a aprobat cererea lui E. de a se suplimenta valoarea anuală de contract și a valorii aferente lunii iunie pentru S.C. TT.;

- s-a întocmit NOTA DE FUNDAMENTARE de către C., s-au încheiat acte adiționale și a operat diminuarea valorii anuale de contract pentru EEE. și s-a majorat corelativ valoarea anuală de contract per S.C. TT.;

- cererile de suplimentare a valorii anuale de contract pentru anumite luni, formulate de E., erau urmate de diminuarea valorilor pe lunile următoare și de încheierea de acte adiționale cu referate prealabile întocmite de C. (21, 28.06.2013, 7.08.2013);

- la 27.08.2013 CNAS a întocmit o informare cu repartizarea influențelor ce decurgeau din O.G. 17/30.07.2013 - rectificare buget pe 2013, aprobată de HHHH.;

- în urma rectificării bugetare pentru județul Mehedinți - servicii paraclinice i s-au aprobat de CNAS o sumă suplimentară de 936.000 RON adică 2,74% din suma alocată la nivel național caselor județene - 36.625.500 RON, numărul de asigurați la Mehedinți fiind de 1,21% din numărul de la nivel național;

- criteriile de repartizare au vizat numărul de asigurați, costul/asigurat la nivel național, propunerile caselor de asigurări de sănătate cu privire la necesarul de credite bugetare și de angajamente până la sfârșitul anului.

Prin alocarea sumelor suplimentare, județul a primit 5.204.000 RON.

În rechizitoriu s-a afirmat că sumele suplimentare alocate CJAS Mehedinți, inclusiv din noiembrie 2013, au fost direcționate de D. exclusiv către TT..

Procurorul a afirmat în actul de sesizare că IIII. repartiza inițial sumele lunare suplimentare către ambele societăți, după care C. solicita administratorului GGG. de la S.C. EEE. S.R.L. să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate, întocmea redistribuirile către TT. (acte adiționale din 28.08.2013, 11.09.2013, 31.10.2013 de suplimentare valoare anuală de contract pentru ambele societăți, de diminuare la cerere a acestei valori pentru S.C. EEE. și respectiv suplimentare pentru ambele societăți);

- anterior adoptării O.U.G. nr. 99/2013 cu privire la rectificarea din noiembrie a bugetului de stat pe 2013, CJAS Mehedinți a formulat la 4.10.2013 o cerere către CNAS pentru suplimentare fonduri alocate pe 2013 pentru servicii paraclinice până la valoarea de 6.003.840 RON, motivat de realizările pe tipuri de investigații, numărul de investigații estimat pe 2013 și listele de așteptare.

La 3.11.2013, H. s-a întâlnit cu HHHH. și au discutat în legătură cu fondurile ce aveau să fie alocate județului Mehedinți pentru servicii paraclinice;

- HHHH., ca președinte al CNAS a semnat referatul cu privire la repartizarea influențelor ce decurg din O.G. nr. 99/2013 din care rezultă că CJAS Mehedinți avea să primească 795.840 RON sumă suplimentară - credite de angajament, adică 7,70% din suma suplimentară la nivel național alocată caselor județene;

- județului Mehedinți i s-a alocat pentru servicii paraclinice suma suplimentară de 381.680 RON referitor la creditele bugetare, reprezentând 10.41% din întreaga sumă acordată la nivel național caselor județene de sănătate, mai mult fiind repartizat doar municipiului București și județului Galați.

Ulterior acestei noi rectificări bugetare s-au suplimentat valorile anuale de contract, pe baza notelor de fundamentare întocmite de C. ambelor firme - TT. și EEE.;

- în urma cererilor de diminuare formulate de S.C. EEE. s-au încheiat acte adiționale de diminuare a valorii anuale de contract pentru această firmă și acte adiționale de alocare sume pentru diferite luni pentru S.C. TT. (12.11.2013, 26.11.2013, 3,17,30.12.2013, 22,29.01.2014 și 20.02.2014).

În susținerea acestor afirmații se redă un fragment din declarația lui GGG., administratorul EEE.:

- în septembrie 2013 C. i-a adus la cunoștință lui GGG. că a primit o suplimentare de 170.000 RON pentru servicii paraclinice, despre care GGG. i-a spus că nu o poate deconta în raport de activitatea firmei, astfel că urma să restituie banii CJAS;

- la 14.10.2013 i-a spus și i-a cerut lui C. să-i întocmească o cerere de renunțare a S.C. EEE. la suma de 200.000 RON, cerere care a reiterat-o și lunile următoare pentru redistribuire de către CJAS, întocmite de N. și semnate de GGG.;

- după aceste cereri de renunțare, controalele Casei nu mai erau atât de frecvente;

- redactarea cererilor de renunțare ale lui GGG., semnate de acesta, este "un aspect ce denotă faptul că practic nu s-a sugerat de către C. să renunțe la sumele de bani primite în plus și era evident că IIII. știa acest lucru ";

- cererile erau întocmite la jumătatea lunii pentru a se putea realoca sumele la care s-a renunțat către ceilalți furnizori de servicii paraclinice din județ, dar o prejudicia pe "EEE." întrucât ar mai fi putut efectua până la începutul lunii următoare un număr de investigații RMN și să ceară să i se deconteze o sumă mai mare;

- lui EEE., în urma verificărilor și evaluărilor Comisiei de evaluare i se stabilise un punctaj maxim cu drept de decontare de 69.201 RON lunar, realizat uneori, dar se putea într-o lună ajunge și la 180.000 RON, astfel că sumele alocate suplimentar nu le putea utiliza;

- în mai 2014 serviciile prestate, decontate de 141.016,88 RON de CJAS Mehedinți au fost mai mari decât în aprilie 2014;

- în urma percheziției biroului lui C. (în dosar s-au efectuat peste 60 de percheziții) s-a găsit, la 2.04.2014, o NOTĂ DE FUNDAMENTARE pentru actualizare valori de contract prin derulare sume EEE. și suplimentare pentru S.C. TT.

În cauză, cu privire la această infracțiune - art. 13 Legea nr. 78/2000 a fost audiat la Parchet H.; despre declarațiile acestuia nu s-au amintit și nici de eventualele probatorii în apărare în ceea ce-l privește.

Inculpatul a fost audiat și în instanță, unde și-a menținut declarațiile de la Parchet (12, 13.06.2013):

- S.C. TT. a fost înființat în 2007 și activitatea ei curentă contabilă și administrativă este asigurată de E. care ține contabilitatea tuturor firmelor familiei H.;

- în 2009, în urma unui control, TT. a fost închis pentru 6 luni de președintele CJAS Mehedinți de atunci - I.;

- din august/ septembrie 2012 președinte la CJAS Mehedinți este D. cu care H. s-a aflat în relații de serviciu și care a fost numită în funcție de JJJJ. sau HHHHHHHH. de la CNAS;

- contractele S.C. TT. cu CJAS Mehedinți se încheie în baza unor criterii prestabilite, conform evaluării comisiei CJAS, astfel că TT. nu a beneficiat de nicio favoare din partea Casei județene;

- H. a purtat discuții cu HHHH. și alți directori generali: ex. UUU. din CNAS legate de finanțarea Spitalului județean;

- H. nu a avut nicio contribuție la numirea ca președinte CJAS Mehedinți a lui D.;

- H. nu are niciun amestec în încheierea contractelor de prestări servicii dintre CJAS Mehedinți și S.C. TT.;

- H. a afirmat că nu a discutat cu HHHH. despre fonduri destinate serviciilor paraclinice RMN;

- pe durata mandatului său din 2012 a redeschis două spitale, s-a finalizat blocul materno-infantil, s-a reabilitat spitalul din municipiul Orșova și peste 50% din infrastructura Mehedințului (declarație din 3.04.2014, camera de consiliu - ora 01:51).

Din declarațiile date în instanță de inculpatul H. (30.07.2014, 28.07.2015 și 22.09.2017 C.A.B.) s-au reținut următoarele cu privire la această faptă (art. 13 din Legea nr. 78/2000) reținută în sarcina sa:

- inculpatul și-a menținut declarațiile date la parchet;

- inculpatul a discutat în 2012 cu JJJJ. și UUU. (CNAS) pentru fondurile necesare Spitalului județean Mehedinți, cel mai mare angajator cu 1800 de angajați de pe raza județului Mehedinți;

- datoriile spitalului erau foarte mari și I. l-a încunoștiințat, ca director al Spitalului, pendinte de Consiliul județean, că alte spitale de același nivel primesc un buget mai consistent în funcție de decontare/pacient;

- nici JJJJ., nici IIIIIIII. (CJAS Mehedinți) nu i-au cerut și el nu le-a cerut vreo intervenție vreodată pentru nimic;

- E. nu i-a furnizat nici un fel de informații care să fie utilizate de H. în discuțiile cu JJJJ. și UUU.;
- M. nu i-a cerut niciodată vreun sprijin sau ca inculpatul să intervină la CJAS pentru alocare sume suplimentare pentru decontare, ea fiind cea care se ocupa în cunoștință de cauză de toată activitatea S.C. TT. S.R.L.;
- nu exista concurență între EEE. și TT. întrucât CJAS Mehedinți stabilea punctajul fiecărei firme conform criteriilor avansate de CNAS, ele fiind singurele firme de profil din Mehedinți;
- preocupare primordială a inculpatului a fost finanțarea pentru dezvoltarea județului Mehedinți pe latura medicală, pentru care nu existase preocupare până la numirea sa ca președinte al Consiliului Județean (CJ);
- la un moment dat, trezoreria județeană poprise conturile Spitalului și nu se mai puteau face plăți personalului sanitar, motiv pentru care în calitate sa de președinte CJ, înarmat cu documente s-a adresat instituțiilor locale, centrale, a avut discuții cu JJJJ., HHHH., la Ministerul Sănătății, însoțit de I. - directorul Spitalului pentru a convinge autoritățile să sprijine resuscitarea unităților spitalicești din județ printr-o finanțare corespunzătoare;
- inculpatul a precizat că discuțiile cu IIII. și N. au vizat problemele legate de Spital;
- de asemenea, inculpatul a afirmat că nu a făcut nici un fel de intervenție în interesul firmei familiei sale - S.C. TT., iar discuțiile cu E. aveau o frecvență fluctuantă - de loc sau de 2-3 ori la telefon și nu priveau aspecte concrete decizionale legate de activitatea firmei;
- inculpatul nu i-a cerut lui IIII. nici un favor, serviciu și nici aceasta lui, în toate relațiile lor instituționale.

În dovedirea acuzațiilor inculpatului H. procurorul a apreciat că reaudierea martorilor din lucrări se impune în măsura în care acestea se contestă.

Procurorul care a instrumentat cauza a solicitat să se audieze martorii din dosarul de urmărire penală: DDDD., CCCC.; BBBB.; EEEE.; FFFF.; GGG.; UUU.; GGGGG.; HHHHH. .

Totodată procurorul care a instrumentat dosarul de urmărire penală, în Nota de probatorii (10-18 file) f. x C.A.B. a solicitat să se aibă în vedere următoarele înscrisuri:

- Raport de constatare întocmit de specialiștii DNA (f. x dup,
- adresa nr. x/30.05.2015 a CNAS;
- înscrisuri cu sumele primite de S.C. TT. de la CJAS Mehedinți;
- înscrisuri plăți către case județene de sănătate plătite de CNAS în 2013;
- Informare criterii de repartizare FOND NAȚIONAL UNIC de asigurări sociale de sănătate;
- asistența medicală pentru specialități paraclinice, cu anexa alocărilor de sume;

- Hotărârea nr. 5/29.03.2013 emisă de CNAS - DDDDD.;
- contract furnizare servicii medicale;
- procese-verbale de constatare controale CJAS Mehedinti;
- dispoziția nr. x/134.05.2013;
- dispoziția nr. x/7.06.2013 (f, 230-231 - vol. 26 dup);
- adresa nr. x/12.08.2013;
- adresa nr. x/11.10.2013;
- dispoziția nr. x/10.12.2013;
- notificare nr. x/2012 pentru S.C. EEE. S.R.L.;
- contract nr. x/30.04.2013;
- cerere nr. x/27.05.2013;
- cerere nr. x/7.06.2013;
- Notă de fundamentare nr. x/7.06.2013;
- acte adiționale;
- cerere din 22.06.2013;
- act adițional;
- cerere din 28.06.2013;
- act adițional nr. x/15.07.2013;
- cerere nr. x/7.08.2013;
- act adițional nr. x/7.08.2013;
- informare repartizare influențe ordonanța Guvernului nr. 17/2013;
- Referat nr. x/27.08.2013 repartizare influențe;

- H., la telefon, se recomanda vicepreședinte național al unei formațiuni politice și președinte al Consiliului Județean (CJ);
- toate convorbirile telefonice priveau bugetul pentru CJAS (Mehedinți), cum de altfel se interesau și alți președinți de CJ;
- niciodată H. nu i-a spus că ar avea în familie sau el însuși o firmă cu obiect de activitate medical și nici n-a cerut vreodată ei, lui GGGGG. sau F., să-i deblocheze vreo sumă de bani pentru servicii paraclinice;
- martora, într-o discuție de curtoazie (demisionase) i-a spus lui H. că s-a semnat bugetul pentru paraclinice;
- CNAS nu a favorizat nicio casă județeană, bugetul fiind aprobat și repartizat conform legii;
- toate demersurile lui H. la CNAS se refereau la CJAS Mehedinți, interesul său fiind justificat de funcția ce o deținea la Consiliul Județean;
- H., nici la DDDDD. și nici la martoră, nu a venit cu vreo solicitare și nici nu ar fi avut vreo șansă cu vreo intervenție (Bădescu fusese comisar de poliție);
- așa cum se interesau toți președinții de CJ, și lui H. martora i-a răspuns, ceea ce era deja public, că s-a aprobat bugetul pentru casele județene;
- nimeni nu putea influența cuantumul bugetului stabilit pentru fiecare Casă județeană, acesta era conceput într-un sistem informatizat SIUI, care avea în vedere plățile și datele despre asigurați, contracte, număr de medici etc.;
- la nivelul CNAS nu opera nicio intervenție cu repartizarea în termen a bugetului primit de CJAS;
- Casa Națională verifica dacă au rămas cheltuieli ce nu s-au consumat și nu mai proceda la rectificarea bugetară, iar dacă apărea vreo suspiciune de diferențe se trimiteau organele de control la CJAS respectivă;
- bugetul unei Case județene informatizat nu poate fi modificat, el crește sau scade numai în raport de servicii și numărul de asigurați dacă suferă modificări;
- nu a favorizat pe nimeni niciodată și H. nu era nici dator, nici obligat față de martoră;
- martora și-a menținut declarația de la Parchet.

Martora HHHHH. a declarat (16.09.2016):

- lucrează la CNAS din 1999, e director al Direcției Buget din CNAS și are ca atribuții:
- să elaboreze propunerile de buget;
- să estimeze bugetul pe următorii 3 ani;

- repartizarea fondurilor pe Casele județene de asigurări de sănătate;
- urmărirea execuției bugetare pe fiecare Casă județeană și CNAS.
- direcția Buget împreună cu alte direcții, elaborează criteriile de repartizare pe Casele județene, care au în vedere propunerile acestora, argumentațiile și justificările lor, avându-se în vedere creditele de angajament și creditele bugetare realizate în anii precedenți;
- conform Legii nr. 500/2002, ordonatorul principal de credite - CNAS repartizează bugetul pe casele județene care transmit propuneri de trimestrializare a fondurilor aprobate, inclusiv pentru serviciile paraclinice;
- se centralizează și se emite fila de buget cu repartizarea pe trimestre și se are în vedere asigurarea creditelor bugetare necesare decontării serviciilor medicale paraclinice în limita creditelor de angajament aprobate;
- nu a avut nicio discuție cu D. de la CJAS Mehedinti cu privire la decontarea serviciilor paraclinice;
- Casele județene au relații contractuale cu diverși furnizori de servicii medicale și lunar se raportează serviciile realizate în S.I.U.I., fiind verificate și validate de CJAS, inclusiv Mehedinti;
- martora nu îl cunoaște pe H. și nimeni, niciodată, nici H., nici IIIIIIII., JJJJ., HHHH. sau UUU. nu i-au cerut să semneze acte, adrese legate de decontarea de servicii paraclinice pentru CJAS Mehedinti.

Martora și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut câteva precizări în instanță:

- CJAS nu a solicitat niciodată prin intermediul președintelui CNAS sau a directorului general al CNAS vreun favor pentru CJAS Mehedinti;
- procedurile sunt clare, informatizate și nu se poate interveni peste acestea;
- ca o chestiune de principiu, se aplică criteriile generale și în raport de buget sau de rectificarea de buget, fiecare Casă județeană poate primi o creștere de buget pe un domeniu de asistență medicală;
- nimeni nu a făcut vreo presiune, vreo solicitare să se dea Casei Județene Mehedinti un buget mai mare;
- toate Casele județene cer măriți de buget, dar ele sunt analizate și avute în vedere cu ocazia deblocării de fonduri sau rectificări bugetare;
- nu îi parvin informații legate de persoanele care au legături cu administrațiile caselor județene de sănătate, dacă dețin sau sunt prestatori de servicii medicale.

Martora GGGGG., audiată la Parchet (22.05.2014) și în instanță (16.09.2016) a declarat:

- din 2012 a îndeplinit funcția de director general adjunct și de director general al CNAS ca delegat sau titular;
- avea ca atribuții - coordonarea activității CNAS, a Direcției economice;

- bugetul anual în faza de proiect, ia în calcul propunerile Caselor județene; ele se centralizează la CNAS, se aprobă de Consiliul de administrație al CNAS, se transmite Ministerului de Finanțe și după aprobarea bugetului de Parlament se stabilesc criteriile de repartizare pe casele județene, avizate de Consiliul de administrație și aprobate de președintele CNAS;
- acestea se transmit caselor județene pe fiecare domeniu, inclusiv pe servicii paraclinice;
- în baza contractului cadru de acordare a asistenței medicale, CJAS cu obligația să încheie contracte cu furnizorii de servicii medicale, inclusiv paraclinice, conform și Hotărârii de Guvern și normele de elaborare ale contractului cadru, potrivit cărora stabilesc sumele care se contractează cu fiecare furnizor;
- domeniul de asistență medicală paraclinică are în vedere pe cea de laborator și de investigații de imagistică (RMN);
- lunar CJAS cere CNAS să deschidă credite bugetare în limita creditelor angajament și a creditelor bugetare aprobate trimestrial;
- martora nu îl cunoaște pe H., nu a discutat niciodată nimic cu această persoană și nici cu JJJJ., UUU. sau HHHHH. despre acesta sau despre servicii paraclinice în legătură cu el;
- majorările de buget pentru plăți și servicii paraclinice se fac în mod general pentru toate Casele județene care solicită, dar nu și-a amintit să fi existat în timpul lui JJJJ. sau HHHH. vreo solicitare a CJAS de bani pentru servicii paraclinice;
- nici H., nici IIIIIIII., JJJJ., HHHH. sau UUU. nu i-au cerut să semneze acte legate de decontare servicii paraclinice pentru CJAS Mehedinți;
- nu a cunoscut că H. a deținut o firmă cu obiect de activitatea servicii paraclinice tip RMN;
- nu a observat ca Mehedinți să aibă sume mai mari pentru aceste servicii, câtă vreme CJAS Mehedinți în 2013 a avut aproximativ 5-6 milioane RON, iar la CJAS Timișoara - au fost 11 milioane RON pentru servicii paraclinice;
- în instanță declarația a fost menționată cu precizările că:
- nu s-a cunoscut personal cu H. și nici nu au comunicat telefonic;
- nimeni nu a venit cu vreo intervenție pentru CJAS Mehedinți;
- toate casele de sănătate au primit bugetul mărit sau o majorare a acestuia în cazul suplimentării sau rectificării de buget la nivel național, pe baza criteriilor aprobate de consiliul de administrație al CNAS;
- nu au fost sesizări cu privire la repartizarea și administrarea bugetului de către CJAS Mehedinți;
- nu a cunoscut ca H. ori familia acestuia să aibe o firmă în domeniul medical;
- niciodată președintele CNAS nu i-a spus că H. se interesează de chestiuni bugetare sau adiacente legate de CJAS și serviciile medicale.

HHHH. a declarat în instanță (11.11.2016) următoarele:

- martorul este din Drobeta Tr. -Severin, a absolvit facultatea de medicină din Timișoara și s-a intersectat cu H. în activitatea politică, cu ocazia înființării UUUUU.;

- H. a fost permanent preocupat de problemele instituțiilor de sănătate din județ, s-a ocupat de finalizarea unor lucrări - blocul materno-infantil, inaugurarea redeschiderii spitalului din Strehaia, se implica pentru interesele legitime ale comunității;

- stabilirea bugetului CNAS și a caselor județene se făcea după o procedură care se aplica și în situația rectificărilor bugetare;

- propunerile de buget ale CJAS-urilor erau analizate, se întocmea un referat, se aproba de către Consiliul de administrație al CNAS;

- reprezentanți ai Consiliilor județene, obișnuiau să-l contacteze în preajma întocmirii proiectului bugetului pentru a-i spune de nevoile din teritoriu, dar totul rămânea la nivel de discuții, pentru că era o procedură care era obligatorie și nu putea să nu fie respectată;

- în general cererile bine argumentate ale CJAS-urilor erau, cu ocazia rectificărilor bugetare, satisfăcute, fără discriminare sau favoruri;

- Mureș nu are număr mare de asigurați, dar are multe Spitale Universitare și beneficiază de un buget mai mare;

- în alte județe nu sunt furnizori și atunci nici repartizare sume pentru servicii paraclinice;

- niciodată H. nu i-a cerut vreo intervenție punctuală, pe finanțare pentru CJAS Mehedinți;

- martorul vorbea frecvent cu H., despre politică și "bârfă politică";

- H. nu i-a cerut niciodată nimic pentru firma cu activitate medicală a familiei acestuia și nici n-ar fi obținut nimic;

- nu s-a plâns de plăți către CJAS Mehedinți pentru serviciile paraclinice;

- la începutul mandatului, H. i-a spus că e posibil să se fi rătăcit în nelucrare o hârtie a CJAS și dacă putea să se verifice și e posibil să fi cerut dnei GGGGG. să verifice dacă era blocată în parcursul ei din departamentele CNAS, fără însă să afle dacă s-a verificat și ce s-a avut în vedere cu acest act în funcție de ce solicita;

- nu a interpretat această solicitare ca o intervenție, întrucât nu i-a cerut nimic în legătură cu ce cuprindea acel act;

- H. nu i-a cerut niciodată nici un favor, pentru sine, pentru vreo firmă sau pentru vreun altul;

- în cazul în care erau cereri fundamentate de suplimentare fonduri pentru două servicii paraclinice, ele se aveau în vedere și la aprobarea rectificării de buget se ținea cont de ambele solicitări;

- Gorj nu are nicio unitate de acest gen, CJAS Cluj și Iași au fost menținute pe bugetele repartizate și nu s-a întâmplat să existe contestări pe cât buget s-a dat uneia sau alteia dintre Casele județene de sănătate.

Martora FFF., audiată la 4.12.2015, a declarat că:

- este director executiv medic șef la CJAS Mehedinți și din 2005 face parte din comisiile de evaluare a punctajelor pentru furnizorii de servicii paraclinice; din 2009 e colegă cu C.;

- vizitele de evaluare aveau ca obiect verificarea aplicării normelor medicale, a metodologiei de aplicare a contractului cadru corespunzător criteriilor care sunt publice și permit și autoevaluarea;

- rapoartele de evaluare ce privesc TT. nu au fost niciodată, inclusiv pe punctaj, contestate de vreun alt furnizor de servicii paraclinice și niciodată E. directorul societății nu a cerut comisiei să facă modificări ori să se menționeze altceva decât au găsit în teren;

- nimeni, nici N. nu putea să influențeze calcularea punctajului și să favorizeze un furnizor, în speță, TT., întrucât normele metodologice sunt foarte clare;

- după 2013-2014 au rămas doar contractele operaționale în teritoriu și cele tematice, iar din Ordinul CNAS controalele operative nu au mai fost prevăzute în structura de control al Casei;

- martora a făcut parte, alături de N., din comisiile pe anii 2012-2013;

- la TT. nu s-au găsit nereguli sancționabile, nu s-au aplicat amenzi și nu s-au constatat disfuncționalități dintre raportări, înregistrările din registrele societății și cu ce s-a raportat Casei;

- activitatea TT. a fost suspendată când nu au avut numărul de medici ceruți de normele legale;

- există diferențieri între TT. și EEE. S.R.L. și diferența de punctaj cu avantaj pentru TT. este din aparatul RMN mai performant, cu mai multe accesorii, o antenă în plus față de S.C. EEE. S.A., etc.

KKK. - audiată la 4.12.2015 a declarat, între altele:

- este șef serviciu constatare decontare servicii medicale din CJAS Mehedinți, iar C. din 2009 lucra în funcția de consilier la serviciul de contractare decontare a serviciilor medicale paraclinice;

- în această calitate, N. se ocupa de primirea dosarelor de contractare ale furnizorilor de servicii, calcula valoarea de contract, elabora forma acestor contracte supusă aprobării conducerii, primea raportările făcute de furnizori, le verifica și se ocupa de decontarea serviciilor;

- prin decizia conducerii CJAS, N. putea fi membru în comisiile de control ale furnizorilor de servicii și participa la astfel de contracte;

- nimeni, vreodată, nu s-a plâns de activitatea lui C., nici furnizorii de servicii și nici conducerea CJAS;

- raportările furnizorilor de servicii paraclinice nu se fac manual, ci prin sistemul informatic, on-line;

- nu există nicio posibilitate tehnică de a eluda sistemul informațional, nu poate fi folosit sistemul pentru a favoriza pe vreun furnizor sau să facă alte raportări sau decontări diferite decât s-a raportat;
- verificarea reală, efectivă a serviciilor paraclinice efectuate se realizează de echipele de control la sediul furnizorilor de servicii, în raport de biletele de trimetre transmise și înregistrările din documentele firmei;
- de la Biroul de control se știa că exista un control anual, dar s-a emis un ordin al CJAS pentru organizarea unui control lunar operativ înainte de finanțare; de asemenea se mai constituiau echipe de control dacă era vreo sesizare cu privire la vreun furnizor de servicii medicale;
- TT. are contracte cu CJAS din 2007 și i se stabilesc fondurile pentru serviciile paraclinice în funcție de documentele depuse pentru evaluare, personalul angajat și îndeplinirea celorlalte condiții impuse de CJAS-CNAS;
- sistemul informațional nu permite ca furnizorul să raporteze mai multe servicii decât a realizat în concret, deci nu se poate repartiza mai mult decât valoarea anuală de contract;
- martora nu l-a cunoscut pe H., ci îl știa ca persoană publică; nu a contactat-o în nicio problemă, nu au discutat niciodată și nu știe ca N. să fi discutat cu H. despre nivelul contractual al plafonului pentru TT. sau altcineva din conducerea CJAS;
- procedura de contractare este foarte complexă, strictă și nu se poate interveni în etapele derulării acestuia;
- IIII., ca șef al CJAS nu a intervenit în nici un fel în procedura de contractare ori de suplimentare a fondurilor;
- CNAS trimitea fondurile suplimentare din fila bugetului anului respectiv și se proceda la suplimentarea fondurilor diferiților furnizori, între care și cei de servicii paraclinice pe aceleași criterii de la contractare și în funcție de punctajul fiecărui furnizor;
- suplimentarea fondurilor avea o procedură standard în format electronic, informatizat care nu putea fi încălcată, astfel că nicio persoană din conducerea Casei; nici IIII., șefa CJAS nu a solicitat vreo suplimentare pentru vreun furnizor de servicii;
- serviciile paraclinice presupun investigații RMN și de laborator pentru care sunt furnizori specializați;
- C. era singura care avea atribuții de contractare și decontare la nivelul CJAS;
- în afara TT. există și "EEE.", care are un personal mai redus ca număr și un RMN - aparat mai puțin performant;
- în 2013-2014 "EEE." a avut frecvent solicitări legate de imposibilitatea atingerii plafonului dat de casă pe motive de lipsă de personal, defecțiuni multiple ale aparatului RMN;
- când unul din furnizori nu își atinge plafonul acordat într-o lună, în termenul prevăzut de lege acesta are obligația să aducă CJAS la cunoștința și în baza procedurilor instituite de casă, fondurile rămase necheltuite se repartizează la alt furnizor, care are capacitatea să le cheltuiască, raportat și la listele de așteptare a pacienților;

- relaționarea între CJAS și furnizori se face în scris, la 3 luni sunt întâlniri între CJAS și furnizori și nu s-a întâmplat ca vreun furnizor să nu poată cheltui fondurile și să nu sesizeze CJAS pentru redistribuirea fondurilor rămase necheltuite;

- GGG. de la S.C. EEE. nu s-a plâns vreodată că ar avea nemulțumiri în relaționarea cu CJAS;

- se mai obișnuiește la depunerea dosarelor de contractare sau în cazul altor solicitări, pentru a facilita relaționarea cu CJAS, indiferent de furnizor, să se printeze formulare din calculatorul CJAS și solicitantii le completează pe loc.

Martora TTT. audiată la 4.12.2015, la rândul său a declarat:

- până în august 2013, la pensionare, martora a îndeplinit funcția de consilier superior în Biroul de control;

- comisia de control operativ era una mixtă, pe lângă reprezentantul Biroului de control mai erau reprezentanții celorlalte departamente din CJAS;

- delegarea membrului din Comisia operativă din partea Biroului de control se făcea din cei 6 consilier prin rotație;

- controalele vizau furnizorii de servicii - farmacii, laboratoare, servicii paraclinice;

- martora a făcut parte dintr-o comisie operativă care a verificat pentru evaluare S.C. TT.;

- controlul dura într-un număr de zile restrâns, se pleca de la raportările făcute de furnizori, se verifica concordanța cu serviciile prestate, documentele primare, registrul de înregistrări, cronologia biletelor de trimitere;

- biletele de trimitere erau verificate dacă erau corect completate, ce anume urma să se examineze ca segmente, dacă aveau parafa mediului specialist și fișa de solicitare;

- se mai verifica dacă programarea pacientului se făcea înăuntrul celor 30 de zile de la emiterea biletului de trimitere, substanța de contrast folosită în raport de documentele de magazie, se verificau stocul și cât s-a consumat într-o lună;

- nu s-au constatat, în urma controalelor, nereguli sau neconcordanțe între ce s-a raportat faptic și s-a înregistrat la CJAS;

- nici la TT, nici la alt furnizor nu s-a întâmplat ca înaintea controlului să i se sugereze că sunt nereguli și dacă le constată comisia să nu fie luate în considerare;

- martora nu a știut cine este patronul firmei, a cunoscut-o doar pe E., administratorul societății, care a semnat și toate documentele;

- nimeni nu a cerut în Biroul de control operativ, colectivului acestuia vreun favor, sau avantaj prin raportul de evaluare;

- EEE. a contestat rezultatele controlului efectuat cu privire la activitatea firmei;

- comisia de control operativ avea în componență trei membri, între care unul era din Biroul de control operativ;
 - martora lucrează în CJAS din 1998 și în Biroul operativ de prin 2004/2005;
 - în urma controlului tematic din 2012 s-au constatat la S.C. EEE. S.R.L. neconcordanțe cu privire la stocul de substanță de contrast și aprovizionarea declarată, medici care erau trecuți în evidență cu examinări RMN, iar ei erau de fapt la Spitalul județean, ștersături și modificări în registre, lipsă medic anestezist și a unui cabinet de profil și efectuarea RMN la copii până în 8 ani etc.;
 - rezultatul acestui control a fost retragerea de la plata a S.C. EEE., măsură contestată de firmă.
- GGG. audiat la Parchet 23.05.2014 și la 6.11.2015 de instanță și-a menținut declarația dată în fața comisarului șef și a făcut completări și precizări după cum urmează:
- martorul a înființat S.C. EEE. în 2007 și din decembrie anul 2007 a încheiat cu CJAS contracte de prestări servicii paraclinice - RMN și în 2009/2012;
 - în urma unui control - iulie 2012 i-a fost imputată de CJAS suma de 20.000 RON, președinte fiind dr. I.;
 - în august 2012, noul președinte al CJAS D. a dispus un al doilea control cu aceeași tematică și perioadă de verificat, în urma căruia i s-a reziliat contractul la 5.09.2012 și i-a fost imputată suma de 105.000 RON;
 - actul de control este suspendat, fiind contestat de martor;
 - după aprobarea contractului cadru din aprilie 2013, martorul a depus documentația pentru contractarea de servicii paraclinice și pentru care a fost evaluat și stabilit un punctaj maxim de 69.201 RON lunar la 30.04.2013;
 - în luna mai 2013, s-a defectat după o săptămână de activitate aparatul RMN, iar repararea lui a durat o perioadă mai lungă, astfel că prin adresa din 27.05.2013 către CJAS Mehedinți a cerut redistribuirea sumei de 61.800 RON aferentă lunii mai în lunile următoare;
 - în septembrie 2013, în urma rectificării bugetului, C. l-a anunțat că are un plafon mai mare, de aproximativ 170.000 RON pe care firma martorului nu avea condiții să o consume, astfel că i s-a spus că urmează să-i restituie Casei sumele necheltuite;
 - la 14.10.2013, în biroul lui N., martorul i-a spus acesteia să-i întocmească o cerere, pe care a și semnat-o, prin care arăta că renunță la 200.000 RON, cerere înregistrată la CJAS;
 - aceste sume urmau a fi redistribuite și astfel martorul a luat spusele lui N. ca o sugestie să renunțe la sumele în plus; el a afirmat că îi este imposibil să consume fondurile suplimentare date pentru că nu există timp fizic necesar pentru programul de lucru pe care îl avea firma pentru investigații;
 - adresele de renunțare la sumele suplimentare erau întocmite de N. pe calculatorul său la mijlocul lunii, astfel încât era răgaz pentru redistribuire, altfel se returnau la bugetul statului;
 - SIU Drobeta Tr. -Severin nu are aparatură pentru investigații RMN, există o altă firmă ce aparține lui H., familiei sale;

- până în 2007 nu au existat firme în Mehedinți și CJAS a încheiat contracte cu firme din Timiș, Dolj;
- punctajul stabilit de comisia de evaluare a CJAS pentru S.C. TT. a fost superior firmei EEE. în raport de aparatură și personal;
- firma EEE. nu a fost dezavantajată prin punctaj, pentru că sunt criteriile stricte cuprinse în contractul cadrul, iar rezultatul este afișat pe site-ul CJAS;
- TT. are doi medici, doi operatori, personal calificat, două ture, program de câte 6 ore, un număr de pacienți mai mare, program și sâmbăta câteodată, spre deosebire de EEE. care are doar un medic, un asistent, o singură tură și un program "luni-vineri";
- contestația la actul de constatare al CJAS în urma căruia i s-a reziliat contractul a fost respinsă de CNAS, dar nu i s-a comunicat hotărârea;
- echipa de control a găsit ștersături în registru, bilete de trimitere cu ștersături și corecturi cu pastă corectoare, rubrici cu modificări din evidențe etc.;
- punctajul a fost stabilit corect când s-a încheiat contractul în 2013 cu CJAS;
- martorul a evidențiat că în relaționarea profesională cu C. nu a avut ce să îi reproșeze, au conlucrat bine legat de activitatea firmei - prestator de servicii paraclinice;
- martorul după rectificarea de buget a primit o suplimentare de fonduri pe care el nu o putea satisface, ceea ce îl obliga să restituie sumele pentru a fi redistribuite celorlalți furnizori care aveau contracte cu CJAS;
- din septembrie 2013 - martie 2014, martorul a renunțat la sumele suplimentare adăugate plafonului deja existent și sumele au fost redistribuite;
- martorul nu a avut elemente concrete, ci doar îndoieli că exagerările constatate în actul de control ascundeau alte interese;
- din auzite știa ca S.C. TT. aparținea lui H., cu care s-a întâlnit o singură dată pe culoarele unei bănci;
- contractele se făceau la sesizare, la reclamații, erau inopinate, erau cu tematică, când se anunța perioada și subiectul de verificare;
- au mai fost controale, s-au mai găsit deficiențe, dar au fost și situații când nu s-au găsit nereguli;
- în mai 2013 a avut o discuție cu IIII., șefa CJAS și în octombrie cu N., căreia i-a spus că nu poate cheltui sumele suplimentare primite;
- N. nu a făcut decât să-l ajute să conceapă și să dactilografieze cererea referitoare la imposibilitatea de cheltuire a sumei primite;
- martorul a făcut câteva luni astfel de cereri pentru că în mod real nu le putea utiliza, astfel că nu avea nicio problemă că aceste sume erau redistribuite către cealaltă firmă competitoră;

- contrar celor declarate la Parchet, s-au mai efectuat controale la firmă și după ce a renunțat la sumele suplimentare;
- nu a dat nicio conotație discuției cu IIII. de la CJAS și nici nu a discutat cu N. despre suplimentarea de sume, pentru că ele veneau după rectificarea de buget și în raport de punctaj;
- EEE. a atins plafonul când a avut doi medici și două ture de program;
- când martorul a fost audiat la Parchet, a avut sentimentul că cel care îl audia îi sugera fraza din declarație că "N. i-ar fi cerut să renunțe la sumele alocate";
- în timp ce martorul relatează la Parchet, comisarul șef SSS. dicta unei persoane care scria la calculator și fiind obosit și târziu, martorul nu a reacționat, n-a avut vreo obiecție când comisarul a dictat ce martorul nu declarase în legătură cu N.;
- cererile de renunțare la sumele suplimentare alocate erau semnate, ștampilate de martor și înregistrate în registrul firmei;
- N. nu a făcut parte din echipa de control care i-a imputat 120.000 RON;
- în 2010 s-a reziliat și contractul lui TT. iar firma EEE. a angajat unul din medicii de la TT. pe perioada rezilierii de 5-6 luni;
- în urma controlului care a dus la rezilierea contractului s-au constatat diferențe legate de substanța de contrast, faptul că a făcut o examinare RMN unei minore de 8 ani, că nu avea sală de preanestezie și angajat un anestezist pentru a face astfel de examinări RMN;
- laboratorul are sediul lângă Spital și are permanent clienți pentru RMN; atunci când aparatul a fost defect, o perioadă firma nu a fost în activitate;
- CJAS nu poate fi indusă în eroare cu privire la numărul de examinări efectuate și pentru că există un program integrat.

Martora FFFF. a fost audiată la parchet la 15.05.2014 și la instanță la 6.11.2015 și la 19.07.2016, declarând următoarele:

- lucrează în S.C. TT. din 2007 în baza unui contract de muncă ca medic radiolog și imagistică medicală, cu un program de 6 ore pe tură, efectuând investigații ale pacienților programați cu bilete de trimitere de la medicul specialist;
- s-au relatat etapele procedurii, care presupune o fază scriptică de evidențiere, o fază de investigație imagistică cu sau fără substanță de contrast pe segmentul indicat de medic și faza de examinare a expunerii imagistice a pacientului, întocmirea documentației medicale evidențiate în sistem informatic;
- documentele sunt semnate și ștampilate de medic, ștampilă pe care nu a folosit-o decât medicul căruia îi aparține;
- activitatea din clinică avea fluctuații de program în funcție și de activitatea din Spital, dar și în aceste condiții, asigura examinarea tuturor investigațiilor și când mai erau nevoie de mai multe secvențe, se repeta investigația RMN gratuit;

- substanța de contrast se folosește la recomandarea medicului pacientului ori se stabilește de mediul radiolog, atunci când aceasta este necesară și pacientul nu are reacții alergice;
- colectivul are o bună colaborare cu E. - administratorul firmei;
- nu au existat situații ca să se examineze alte persoane decât cele de pe biletele de trimitere;
- niciodată E. nu i-a cerut să parafeze bilete de trimitere pentru care nu au avut loc examinări;
- nici direct, nici prin E., H. nu a intervenit în activitatea de medic a martorei, nu i-a solicitat nici un favor și nici nu a văzut ca acesta să aibe vreo implicare în activitatea firmei;
- M. nu implica medicii în probleme administrative și nu l-a pomenit niciodată pe H. ca având vreo legătură cu activitatea clinicii.

EEEE., în declarația de la Parchet (15.05.2014) și de la instanță (6.11.2015 și 19.07.2016) a arătat că își desfășoară activitatea de medic specialist radiolog imagistică medicală din 2003 la Spitalul județean și din 2012 la S.C. TT., în baza contractului încheiat cu E. cu un salariu de 1000 RON și un program de 6 ore/zi;

- martora a descris procedura investigației, examinării și a evidențierii în sistemul informatic al pacientului și al rezultatului investigației;
- au fost situații când, în mod excepțional a mai avut întârzieri la program dar acest lucru nu a afectat actul medical, examinările semnate și parafate au fost la timp întocmite și documentația inclusă în fluxul informatic;
- nu are cunoștință să fi existat pacienți care au fost înregistrați dar nu și investigați;
- a aflat că S.C. TT. ar aparține lui H.; că de fapt ar fi a familiei H.;
- nu a primit mai mult de 1000 RON lunar și o primă de 200 RON, de la S.C. TT.;
- niciodată M. nu i-a solicitat parafa și nimeni nu a folosit parafa medicului EEEE.;
- în afara celor programați pentru examinare cu RMN, mai sunt și urgențele;
- substanța de contrast se aplică la solicitarea medicului specialist sau medicul radiolog dispune în funcție de investigație ori lipsa vreunei alergii la substanța pe care o administrează asistentul/tehnicianul;
- s-a utilizat și examinarea pe skype a investigațiilor, evaluarea diagnosticului transmis apoi pentru evidențierea informatică în fișa pacientului;
- niciodată M. nu i-a spus, nu i-a cerut să limiteze numărul de secvențe în examinarea pacientului pentru stabilirea diagnosticului;
- nici un asistent nu s-a plâns de M. sau de altcineva că li s-a cerut micșorarea numărului de secvențe în examinarea pacienților;

- M. este apreciată și respectată, percepută pozitiv de colectiv;
- M. nu i-a cerut niciodată martorei să semneze un document al unui pacient neexaminat;
- niciodată într-o ședință de personal, de colectiv nu li s-a spus că este un plafon și să li să ceară să desfășoare activitatea de natură a fi atinsă suma respectivă;
- într-un program de 6 ore se examinau 11-14 pacienți;
- se lucra câteodată și sâmbăta, iar când se considera că nu este edificatoare investigația aceasta se refăcea gratuit;
- martora s-a întâlnit cu H. de vreo trei ori din 2007, de la angajarea sa și aceasta odată când își vizita soția internată în spital și când colectivul a fost invitat la sărbătorirea zilei de naștere a acestuia;
- nu are cunoștință ca H. să se fi implicat în activitatea sau conducerea S.C. TT..

DDDD. a fost audiată la 2.04.2014 la Parchet și la 4.12.2015 în instanță.

Martora a declarat între altele că a lucrat din 2007 în S.C. TT., se ocupă cu programarea pacienților pentru investigațiile RMN;

- societatea TT., afirmă martora, este controlată în fapt de H., și în concret E. se ocupă de administrarea firmei;

- martora a relatat procedurile administrative de evidențiere a pacienților ce urmează a fi investigați și apoi examinate secvențele imagistice, introduse în sistemul informatic;

- plafonul lunar era de 300.-400.000 RON și, pentru atingerea lui, pacienții erau ținuti mai puțin timp în aparatul RMN;

- martora a mai relatat că erau pacienți care nu fuseseră investigați, cu bilete de trimitere pe numele altor persoane; unele bilete erau cu numele salariaților lui H. de la hotelul VV.;

- se efectuau 15-16 investigații în intervalul 8-21 zilnic;

- H. și M. le spuneau că trebuiau introduse cât mai multe bilete de trimitere;

- plafonul s-a mărit după ce H. a devenit președinte al Consiliului Județean.

În data de 2.04.2013 a fost împreună cu alți colegi, chemată la ora 13 la o întâlnire cu un procuror care le-a cerut la orele 15 să fie prezenți de la Drobeta Tr. -Severin la București pentru audiere;

- martora a fost audiată la ora 23;

- li s-a spus, martorei, lui CCCC. și BBBB. că vor fi luați cu duba și duși la DNA dacă nu se vor prezenta;

- în timp ce era audiată, cel care o audia i-a spus că din martoră devine inculpată dacă nu spune adevărul;

- urmare unui eveniment de familie din 1.04.2013, de emoție i s-a făcut rău și în timp ce i s-a adus un pahar de apă, o persoană i-a zis:

"dacă nu vorbește, nu vorbește!";

- datorită presiunii care a resimțit-o în noaptea audierii din partea procurorilor, a Parchetului, nu-și mai amintește clar declarația dată;

- la Parchet i s-a cerut să vorbească despre decontările către CJAS;

- martora, din 2007 este secretara S.C. TT.;

- din 2007-2012 H. a fost acționar al societății, după care a devenit mama acestuia; până în 2010 administratorul firmei a fost SSSS., urmată din 2010 de E.;

- martora relatează etapele procedurii de la înregistrare, investigație, examinare și evidențiere informatică;

- există lista de așteptare și pacienții sunt invitați și telefonic;

- nu se poate examina altă persoană decât cea trecută în biletul de trimitere;

- media unei examinări este de 15-20 minute, în funcție de afecțiune;

- activitatea TT. a fost suspendată în 2009, fără a afecta pe cei care-și plăteau investigația;

- firma a avut încă de la înființare un plafon mare și apoi a mai apărut pe piața medicală o altă societate de profil;

- numirea lui H. nu a avut nicio importanță pentru mărirea plafonului societății TT.;

- plafonul era în raport de pacienții programați se ajungea la 2-3 miliarde vechi, iar la data audierii acesta era de 1.8 miliarde lunar, deși lista de așteptare are deja înscriși 150 de pacienți;

- angajați ai hotelului VV. au făcut investigații în baza biletelor de trimitere;

- nici M. sau H. nu le-a cerut să înregistreze mai multe bilete de trimitere decât era legal;

- H. nu a avut nicio intervenție, implicare în activitatea societății;

- după ce a fost audiată, martora a semnat declarația fără să o citească pentru că abia aștepta să semneze și să plece;

- martora a precizat că pentru atingerea plafonului lunar se restrângea timpul examinării RMN (consemnare nereală);
- nu-și amintește să fi spus că au fost investigate alte persoane decât cele menționate pe biletele de trimitere;
- nu este adevărat ce s-a consemnat de către procuror că pe biletele de trimitere ale angajaților din VV. au fost investigate alte persoane;
- nu este real, chiar dacă procurorul a consemnat în acest mod, că ar fi spus că atingerea plafonului se făcea cu înscrierea a cât mai multor bilete de trimitere;
- E. nu i-a cerut să înregistreze bilete de trimitere pentru vreo persoană;
- nu se puteau face raportări false, întrucât la finalul zilei biletele de trimitere erau verificate și semnate de dr. FFFF., EEEE. și M.;
- au existat controale anuale, de fond și tematice;
- CJAS controla biletele de trimitere, însemnările din registru, înregistrările din calculator;
- cu o lună, o lună jumătate înainte de zădărnirea Spitalului RMN și montarea unui geam termopan fuseseră achiziționate materialele folosite la igienizare.

CCCC., martoră în dosar a fost audiată la Parchet la 2.04.2014 și în instanță la 4.12.2015 și la 14.10.2016

Din declarațiile sale s-au reținut următoarele:

- martora funcționează în Spitalul județean din 1995 și din octombrie 2007 și la S.C. TT.;
- din câte cunoaște, societatea TT. aparține președintelui Consiliului Județean și este administrată în concret de către E.;
- martora a relatat procedura în care se desfășoară investigația, examinarea și transmiterea rezultatelor de către medici inclusiv prin skype pentru a fi evidențiate în sistemul informatic și fișa pacientului;
- la sfârșitul zilei, biletele de trimitere sunt predate lui E., care se ocupă de decontarea serviciilor la CJAS;
- plafonul lunar este de 400.000 RON și se fac investigații la 10-15 pacienți/tură; se fac un număr de secvențe mai redus pentru a atinge numărul de examinări, iar medicii FFFF. și EEEE. își asumă examinarea pacienților;
- plafonul lunar de decontări de servicii a crescut după ce H. a devenit președinte de Consiliu Județean;
- martora a fost chemată la ora 15 la DNA București în data de 2.04.2014 fără să cunoască în ce calitate și amenințată de un comisar de poliție că dacă nu se prezintă va primi o amendă de 50.000.000 RON vechi;

- înștiințarea se referea la o infracțiune de fals în înscrisuri;
- martora a fost audiată la DNA București în jurul orelor 23 și din cauza stresului, a oboselii își amintește frânturi din declarația dată legată de investigarea unor pacienți de prin anii 2007-2008;
- martora este asistent medical radiologie și din 2007 funcționează la S.C. TT.;
- după efectuarea investigației, medicul este cel care analizează și face interpretarea secvențelor imagistice;
- din 2011 până în 2015 a fost administrator M. Valșentina;
- la nivelul clinicii, medici, asistenți au stabilit câți pacienți să fie examinați pe zi - 10-12 examinări RMN, cu o medie de timp de examinare de 15 minute;
- întotdeauna au fost examinați pacienți cu biletele de trimitere și nu are cunoștință să se fi examinat o persoană pe biletul de trimitere al altcuiva, al unei rude etc;
- nu a fost impusă normă de pacienți pentru plafonul de 400.000 RON lunar;
- medicul este cel care stabilește numărul de secvențe și în lipsa lui, investigația se efectuează la un număr de secvențe pe care dacă medicul nu-l consideră suficient, în mod gratuit se repetă investigarea;
- M. nu le-a impus niciodată câte examinări să realizeze și ca număr de secvențe în timp;
- nu a susținut unele fragmente din declarația de la Parchet, pentru că ele au fost induse prin întrebări sugestive;
- la Parchet i s-a spus că e audiată ca martor, că se știe deja totul și se urmărește doar să se vadă dacă spune adevărul în legătură cu decontarea serviciilor RMN;
- afirmația că s-au prezentat alte persoane pe bilete de trimitere decât titularii s-a referit la anii 2007-2008 la începutul activității TT.;
- comisarul care a audiat-o nu a consemnat toate răspunsurile martorei la întrebările puse; cu titlu de exemplu, răspunsul că H. nu era prezent în TT. care nu se regăsește în declarație;
- plafonul s-a mărit pentru investigații RMN investirea ca președinte al Consiliul Județean, dar este adevărat că înainte de acest moment prin ordinul CNAS s-a mărit plafonul pentru servicii paraclinice și nu crede că această mărire s-a datorat noii funcții a lui H.;
- martora nu a fost amenințată sau sub presiunea vreunui inculpat cu privire la declarațiile sale;
- de societate se ocupă TTTT., cu care are discuții legate de administrarea societății;
- comisarul, audiind-o, i-a spus că a venit la audiere ca martor, dar poate să i se schimbe această calitate;

- după lecturarea la parchet a declarației, deși a avut nemulțumiri după cum s-a consemnat, s-a simțit vulnerabilă față de modul cum reacționa comisarul la obiecțiunile de consemnare a declarației;

- deși a spus celui ce o audia că nu știa date despre decontarea biletelor de trimitere, a continuat să o audieze, fără ca ea să știe ce anume dorește să afle de la acesta în condițiile, în care o anunțase că îi putea schimba calitatea în raport de răspunsurile date;

- este imposibil să se folosească secvențe de la un pacient pentru alt pacient, pentru că totul este informatizat;

- biletele de trimitere ajungeau la E.;

- au fost două contracte de fond pe an, câte două contracte operative pe an pe verificarea câte 2 luni de activitate la TT.;

- după numirea lui H. ca președinte, au fost mai multe controale, care putea să fie și la vreo sesizare sau reclamație;

- controalele erau efective, făcute de echipe de 3-4 persoane de la CJAS;

- există liste de așteptare cu mulți pacienți;

- nu s-au făcut presiuni, intervenții în activitatea martorei ca asistentă de laborator;

- activitatea RMN a firmei a fost suspendată 3-6 luni, când a prestat investigații doar cu plata acestora;

- clinica este foarte solicitată și în prezent;

- patronul firmei este familia H.;

- martora a menționat doar declarația din 4.12.2015;

. trecător l-a văzut martora pe H. în clinică; nu s-a amestecat în activitatea medicală;

- în 2014 au crescut fondurile alocate societății ceea ce s-a resimțit în activitatea TT., care este intensă și cu liste de așteptare.

La 2.04.2014 a fost audiat la parchet martorul BBBB. și reaudiat în instanță la 6.11.2015

- din 1997 martorul este asistent la Spitalul județean și din 2012 și la TT.,N;

- societatea este administrată în fapt de H., președintele Consiliului Județean și de activitățile curente, zilnice se ocupă E.; martorul nu știe de drept cine sunt administratorii firmei;

- martorul relatează modul în care se desfășoară procedura de investigare;

. plafonul este de 400.000 RON lunar și pentru atingerea acestuia se lucrează în ture prelungite, unele investigații sunt superficiale și au fost investigate alte persoane decât cele de pe biletele de trimitere;

- E. introducea biletele de trimitere în sistemul informatic;

- firma are foarte mulți pacienți, nu exista timpul fizic să facă față și sunt liste de așteptare;

- unele investigații se fac cu substanță de contrast care se consemnează pe biletul de trimitere;

- interpretarea se face de către cei doi medici;

- se ajungea cam la 10 pacienți pe tură cu programare și urgențe;

- se făceau între 18-22 secvențe pe segment la investigarea pacienților; aparatul fiind programat ca în raport de segment, afecțiune să arate numărul necesar de secvențe;

- în lipsa medicului, se aplica substanța de contrast pacientului pentru investigație, dacă din fișa medicală a acestuia reieșea că i s-a mai aplicat;

- de decontarea biletelor se ocupa M., care le introducea în sistem;

- pentru acoperirea plafonului s-a lucrat și sâmbăta;

- a fost o singură situație de care a aflat că o rudă ar fi fost investigată pe biletul de trimitere al titularului, ceea ce a spus la Parchet, dar s-a consemnat altfel;

- investigarea pacientului era, ca procedură aceeași, indiferent că erau medici sau nu, pentru că ei făceau analiza examinării imagistice;

- nu au existat situații să fie înregistrate bilete de trimitere fără examinarea bolnavului;

- reducerea numărului de secvențe se făcea în limita în care să nu se afecteze diagnosticul;

- au fost controale la TT. pe registre, documente, personal.

După administrarea probatoriilor, luând act că nici procurorul și nici inculpatul nu a mai formulat vreo cerere sau excepție, s-au declarat deschise dezbaterile conform art. 387 și art. 388 C. proc. pen.

În concluziile sale procurorul a solicitat condamnarea inculpatului H. pentru cele trei infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 între care și cea care privește folosirea influenței de lider de partid pentru obținerea pentru sine de foloase necuvenite față de funcționarii de la CNAS și CJAS Mehedinți.

Procurorul și-a fundamentat acuzațiile pe convorbirile telefonice interceptate în temeiul Legii nr. 51/1991 (excluse la 28.11.2014 din probatoriu) pe datele de trafic, invocând declarațiile martorilor UUU., HHHH. și GGG..

S-a susținut că H. și-a exercitat influența cu ajutorul inculpatei E., între aceștia înregistrându-se frecvente convorbiri telefonice; de asemenea H. era în contact cu președinții CNAS - HHHH., directori generali CNAS - UUU., cu președintele CJAS și alți doi funcționari ai CNAS ori CJAS. UUU., în mărturia sa, evidențiat că la un moment dat H. o suna cam des, ceea ce o deranja.

După ce H. a devenit președinte al Consiliului Județean a crescut cifra de afaceri a TT.

Contrar susținerilor apărării și a depoziției martorului GGG., între cele două firme cu același obiect de activitate existau diferențe prea mari cu privire la sumele alocate de CJAS, iar aceste diferențe să se justifice doar pentru că S.C. EEE. S.R.L. avea un singur medic angajat.

Acest lucru s-a datorat, a susținut procurorul, poziției inculpatului, care și-a folosit influența ca lider politic și a făcut demersuri care au adus un folos necuvenit pentru S.C. TT. în raport de S.C. EEE. S.R.L..

Concluziile scrise depuse de procuror la dosar constituie redarea în sistem copy-paste a 22 de pagini din Capitolul II al rechizitoriului, la care s-au adăugat și referirile de la punctul 7 al concluziilor ce o privesc pe inculpata E. (pct. 7 - fila x se referă însă la C.).

Faptul că cei trei martori audiați la Parchet și care audiați în instanță, au revenit asupra declarațiilor, s-a justificat prin aceea că sunt încă angajații societății TT. ce aparține familiei H.; ei nu au oferit motive plauzibile - intimidare și oboseală - pentru că erau prezenți avocații inculpaților, nu puteau fi influențați, fiind persoane cu o anume pregătire. Pe de altă parte, declarațiile acestora, a evidențiat procurorul, s-au coroborat cu declarațiile lui EEEE., convorbirile dintre M. și H. care nici nu voiau să mai știe că medicii nu respectau programul de lucru și nu se respectau clauzele contractuale.

Procurorul a precizat că aceste convorbiri telefonice interceptate sunt extrem de relevante pentru întreaga cauză. Astfel, rezultă cum H. acționa în calitate sa de președinte al Consiliului Județean, era interesat de bugetul Casei de Asigurări pentru buna funcționare a sistemului medical din județ, dar în realitate îl interesa doar bugetul pentru paraclinice.

H. s-a oferit, pe de altă parte, să o susțină pe UUU. să rămână pe post la schimbarea conducerii CNAS, pentru ca aceasta la rândul ei să-i fie suport pe viitor.

În declarația din instanță, martora UUU. nu și-a adus aminte acele momente care nu i-ar fi convenabile, dar își menține declarațiile de la urmărirea penală.

S-au menționat ca probe de susținere a acuzațiilor și înscrisurile:

- procese-verbale de redare a convorbirilor interceptate (excluse la 28.11.2014);
- declarațiile martorilor DDDD., CCCC., BBBB., EEEE., UUU., HHHH.;
- declarațiile inculpatului H.;
- înscrisurile enunțate din concluziile care se referă la D., E. și C.;
- adresa x/30.05.2014 a CNAS;
- înscrisuri cu referire la plățile pentru casele județene;

- contract furnizare servicii medicale;

- date trafic - vol. 13 dup.

Inculpatul, prin avocat, cu privire la folosirea influenței asupra funcționarilor CNAS și CJAS pentru obținerea unui folos necuvenit pentru sine/altul, a arătat că în mod greșit s-a reținut că în urma rectificărilor bugetare, alocarea de fonduri către CJAS Mehedinți au fost mai mari; aceste fonduri au fost mai mari pentru toate casele județene de asigurare de sănătate;

- dr. HHHH. a exemplificat situația județului Mureș, județ mic, cu număr de locuitori mic, dar care întotdeauna a primit alocări bugetare mai mari, fiind și centru universitar, cu spitale clinici mari;

- criteriile de evaluare sunt analizate de CNAS, indiferent că toate casele județene cer fonduri mai mari, mai multe (martor UUU.);

- criteriile în raport de care se fac alocările nu țin de rugăminți, solicitări, implorări (martor DDDDD.), se au în vedere capacitatea de a se cheltui fondurile, de administrarea și gestionarea lor, pentru ca la sfârșitul exercițiului bugetar să nu revină la buget fonduri nefolosite și reportate pentru anul următor (martor dr. HHHH.);

- bugetul pentru servicii paraclinice în anul 2013 a fost mai mare pentru toate casele județene de sănătate;

- CJAS repartizează pentru fiecare instituție ce acordă servicii paraclinice după criterii prestabilite - număr pacienți, capacitatea de a asigura serviciul medical, posibilitatea de a cheltui și a raporta sumele de bani alocate, cu restituirea lor în caz contrar;

- TT. a primit sume care puteau fi cheltuite în raport de criteriile publice stabilite de CNAS pentru CJAS Mehedinți;

- martorul GGG. a relatat cum a primit un punctaj maxim și o valoare anuală de contract de 71.000 RON lunar, dar nu a putut fizic să cheltuiască mai mult de 69.000 RON și a returnat diferența, dată fiind situația firmei sale - are un RMN mai vechi, cu perioade lungi în reparații, capacitate redusă de examinare, iar pe de altă parte este un program luni-vineri, o singură tură, un singur medic radiolog, două asistente și un informatician;

- martorul GGG. a mai arătat că firma lui H. funcționează în două schimburi, câteodată și sâmbăta, program de 6 ore, cu doi medici și personal mediu care lucrează și la Spitalul județean;

- s-a susținut prin rechizitoriu că pentru a avea mai multe examinări, erau scurtate procedurile, investigațiile, alegerii care nu au fost dovedite cu eventuale sesizări, semnalări, reclamații de la medici, pacienți, inclusiv către CJAS;

- în mod nereal s-a reținut în rechizitoriu că au fost alocate fonduri exagerate către TT., care depășeau posibilitățile de cheltuire;

- în actul de sesizare se afirmă că IIII. - președinte CJAS și C., consilier CJAS, protejau de controale S.C. TT. și controlau frecvent pe S.C. EEE. S.R.L.;

- GGG. a declarat că firma sa a avut activitatea suspendată datorită unei investigații a unei minore fără să respecte protocolul, iar TT. la rândul său, pentru vreo 6 luni a avut de asemenea suspendată

activitatea pentru niște nereguli, timp în care S.C. EEE. a avut doi medici și a putut acționa la întreaga capacitate de cheltuire a banilor;

- există Hotărârea de Guvern care stabilește criteriile după care CNAS repartizează fondurile, iar cheltuirea acestora se cenzurează de Curtea de Conturi.

Apărarea a solicitat achitarea inculpatului în temeiul art. 16 lit. a) C. proc. pen.

În concluziile scrise, inculpatul, prin avocat, a făcut referire la declarațiile directorului general al CNAS - UUU. care cu privire la alocările bugetare suplimentare nejustificate acordate în anul 2013 către CJAS Mehedinti, apreciate ca atare de Parchet.

Aceasta a arătat că era imposibil, obiectiv vorbind ca să se aloce sume în alt quantum decât cuvenit fiecărei Case județene de către CNAS, față de condițiile ce vizau numărul de locuitori, volumul serviciilor medicale prestate, sistemul informatizat de transmitere și preluare a datelor, controalele permanente la nivelul CNAS, fluctuațiile fiind determinate de numărul angajaților și numărul serviciilor prestate;

- suma alocată pentru servicii paraclinice către CJAS Mehedinti nu a avut nicio legătură cu eventualul interes personal al inculpatului; care nu avea cunoștință martora că familia H. avea o firmă cu astfel de obiect de activitate;

- UUU. a vorbit de două ori cu H. la telefon și asemenea tuturor președinților de consilii județene a solicitat și el majorarea și suplimentarea plafoanelor după aprobarea bugetului, nevoia de fonduri având un caracter general, iar CNAS posibilități limitate;

- a mai avut loc o discuție protocolară după ce UUU. a demisionat;

- martorele HHHHH. și GGGGG. nu l-au cunoscut pe H. și ele au confirmat cele spuse de UUU. că nu au fost niciodată contactate cu vreo solicitare de H., fiind în funcție de conducere în CNAS (audiate la 16.09.2016 - director direcție buget și respectiv director general adj. economic);

- martorul HHHH. (audiat la 11.11.2016) președinte al CNAS din vara anului 2013 a confirmat cele deja declarate în cauză, evidențiind caracterul obiectiv al datelor și informațiilor raportate din teritoriu avute în vedere la rectificările anuale pentru suplimentările bugetare;

- cunoscându-se cu H. de mulți ani, martorul nu a fost niciodată abordat de acesta în legătură cu bugetul alocat către CJAS Mehedinti, discuțiile lor telefonice erau personale;

- despre modul cum funcționa S.C. TT. s-au evidențiat de apărare declarațiile martorilor CCCC., BBBB., FFFF., EEEE., GGG., care, sintetic, au arătat în mod concordant că.

- H. nu s-a implicat în activitatea TT.;

- au fost perioade când la Spitalul județean și la TT. decontările de la CJAS au fost mult întârziate, iar numărul de pacienți este foarte mare și după ce H. nu mai deține o funcție publică;

(CCCC. - asistentă la Spitalul județean și de 9 ani și la S.C. TT.);

- M. se ocupa de activitatea administrativă curentă a S.C. TT. care este foarte solicitată, are un plafon mediu lunar de 400.000 RON, atins și depășit datorită numărului mare de cereri;

- în lipsa medicului radiolog, asistenții efectuau investigațiile, examinate apoi de medici pentru a satisface toate programările;
- substanța de contrast se folosea numai din dispoziția medicului (BBBB., audiat la 6.11.2015);
- martora FFFF. audiată la 6.11.2015 și 19.07.2016 lucrează în clinică din 2007, clinică administrată de E. și despre care nu are vreo informație că H. ar avea vreo implicație în activitatea acesteia;
- nu au existat niciodată nemulțumiri din partea pacienților referitoare la examinare, durata investigației, utilizarea substanței de contrast, procedura de comunicare, inclusiv cu mediul specialist, ori că investigațiile ar avea un caracter superficial sau incomplet;
- martora a evidențiat că examinarea efectivă a pacienților era informatizată, cu centralizarea datelor, a biletelor de trimitere, secvențe corespunzător diagnosticului, cu sau fără substanță de contrast;
- solicitare foarte mare, liste de așteptare în condițiile în care sunt doar două aparate RMN, iar TT. are unul nou și performant, cu investigații prin programare sau sistem de urgență;
- nu a semnat niciodată documente de examinare pentru persoane care nu au fost consultate.

Martora EEEE., între altele a declarat că M. se ocupa de activitatea curentă a societății, de aprovizionare, igienă, decontările lunare, iar pe H. l-a văzut doar la organizarea 1-2 evenimente festive ale angajaților;

- în urma audierii martorului GGG. la 6.11.2015, s-a considerat că firma acestuia are o activitate mai redusă față de cea a familiei H., ca volum, personal, performanță, program de lucru;

- activitatea firmei a fost întreruptă ca urmare a unor deficiențe tehnice, de evidențiere în registre și după remedierea acestora în 2013, a încheiat contract cu CJAS, iar după rectificarea bugetară i s-au alocat sume pe care nu aveau cum să le deconteze;

- martorul a declarat că a avut o relație corectă cu D. și C. și nu a avut sentimentul că H., prin funcționari CJAS, i-ar sabota activitatea;

- nu s-a pus problema de competiție între cele două singure firme de profil, întrucât ambele lucrau la capacitate maximă;

- CJAS în urma raportărilor, dispunea controale, verificări ale datelor de identificare ale pacienților, numărul, tipul investigațiilor, costul examinării; se aveau în vedere punctajele, autoevaluarea și neregulile erau menționate într-un raport cu propuneri de măsuri (martora FFF.);

- în condițiile în care nu se puteau cheltui sumele alocate de la buget sau suplimentar, normele legale obligau la returnarea lor și redistribuirea acestora în același plan.

Concluzionând, inculpatul prin avocat a evidențiat următoarele:

- criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate nu au fost de natură a avantaja județul Mehedinți și nici nu se puteau da fonduri la cererea oricui anume, câtă vreme orice creștere a bugetului unei Case județene trebuie să aibă acoperire prin datele informatice (martori - UUU., HHHHH., GGGGG.);

- procedura este clară, aprobată prin hotărârea CNAS și nimeni, nici H. nu a cerut niciun favor la repartizarea fondului bugetar (martor HHHH.);
- apelurile telefonice, analiza bugetară comparativă a valorilor procentuale alocate altor județe, ponderea bugetară a serviciilor paraclinice în județul Mehedinți nu au relevanță față de incriminarea faptei;
- procurorul nu dovedește cu probe că IIII. și N., în exercitarea atribuțiilor lor, ar fi favorizat S.C. TT. prin încheierea contractului cu CJAS și i-ar fi adus un folos necuvenit lui S.C. TT.;
- nu există nicio probă că GGG. ar fi fost determinat să accepte o valoare anuală de contract inferioară lui S.C. TT. - fondurile au fost alocate conform criteriilor CNAS aplicate de CJAS Mehedinți;
- nu este nicio dovadă că măsurile de control dispuse de D. au fost formale, câtă vreme ele se derulau potrivit hotărârii CNAS;
- nu au fost sesizări care să determine și alte măsuri deja dispuse prin rapoartele de control referitoare la nerespectarea prevederilor contractuale;
- repartizarea sumelor suplimentare către fiecare din cele două societăți s-a făcut potrivit criteriilor și hotărârilor CNAS, cu obligația returnării sumelor necheltuite (martorii GGG., KKK., FFF., TTT.);
- C. era singura cu atribuții de contractare, decontare la nivelul CJAS și cu privire la care nu a existat nicio plângere/sesizare;
- capacitatea firmei nu a putut valorifica sumele suplimentare de la buget și le-a returnat pe cele necheltuite, conform actelor normative și nu presiunii lui N. de a renunța în vederea redistribuirii.

Nu există elementul material al infracțiunii și nu există fapta pentru care H. a fost trimis în judecată.

În ultimul cuvânt, inculpatul a afirmat că nu e vinovat și a solicitat achitarea pentru această faptă.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea a constatat următoarele:

Inculpatul H. a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, pentru mai multe fapte de corupție și asimilate acestora.

Între infracțiunile supuse cercetării judecătorești se află și trei fapte reglementate prin art. 13 din Legea nr. 78/2000 privind folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite.

În speță, s-a reținut în rechizitoriu că H., în calitate de președinte al organizației județene Mehedinți a PP., și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru S.C. TT. a unor foloase necuvenite constând în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celor care i s-ar fi cuvenit.

Capitolul II al rechizitoriului a conținut referiri la această faptă în dovedirea căreia sunt redată convorbiri telefonice, fragmente, interceptate în baza Legii nr. 51/1991 excluse din probatoriu la 28.11.2014 de către judecătorul de cameră preliminară, secvențe din declarațiile martorilor DDDD., CCCC., BBBB., GGG. .

S-au mai invocat drept probatorii în susținerea acestei acuzații, în mod generic, proba cu date de trafic . Pe acest aspect, care în aceeași manieră se regăsește și la celelalte fapte ilicite imputate inculpatului, nu se fac nici un fel de precizări legate de persoanele aflate în datele de trafic, despre ce perioade este vorba, despre frecvența acestora, despre durata lor, ce anume segment infracțional privește, eventualele corelații cu alte probatorii pentru a le putea distinge dintre datele de trafic cuprinse în cele peste 400 de pagini ale volumului 13 al dosarului de urmărire penală nr. 321/P/2013, care privesc pe toți inculpații trimiși în judecată prin rechizitoriu.

Aceste date, în astfel de circumstanțe, nu au fost nici relevante și nici utile sau pertinente cauzei, câtă vreme sunt lipsite de orice identificare, aplicare directă la speța în sine și nu particularizează de loc contribuția ce ar fi putut s-o aducă această probă. Pe de altă parte, convorbirile interceptate pe mandate de siguranță națională au fost excluse încă din Camera preliminară pentru motivele care s-au regăsit amplu explicate în încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție; de asemenea, a fost îndoielnică relevanța multora din fragmentele de convorbiri redade din procesele-verbale secvențiale expuse după importanța apreciată de procuror.

Cu titlu de exemplu a fost evidențiat dialogul dintre H. și "Domnul"; dintre H. și "Doamna" fără identificarea acestor domni și doamne, ori convorbirile care se rezumă la:

"vin să vorbim ceva"; "să treci pe la mine"; "te-ai văzut cu omul ală?"; "e în regulă totu' "; "te aștept aicea"; "poate veni mătuși-mea ... până la tine?" .

Procurorul a apreciat ca fiind relevante discuțiile în care inculpatul primește informații publice legate de bugetul primit de CJAS de la CNAS, referitor la neplata în lipsa banilor de buget rectificat care a întârziat, din motive mai mult sau mai puțin birocratice, să parvină CJAS etc., ori se preocupă de plata datoriilor, a creditelor firmei familiei H. către stat și alți furnizori

Și la Parchet și în instanță s-au audiat inculpații și martorii despre care însă nu și-a amintit nimic, inclusiv cu ocazia dezbaterilor, a concluziilor orale și scrise unde se face trimitere, ca fiind valabile, la concluziile ce o privesc pe D. și pentru H., deși fiecare stă în proces în nume propriu, IIII. fiind acuzată de luare de mită iar H. pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Procurorul a făcut referire la trei declarații ale martorilor DDDD., CCCC. și BBBB., consemnate cu ocazia audierii la Parchet, în condiții care se confirmă prin mențiunile organului de cercetare penală de pe declarație.

În instanță, acești martori, între alții, audiați în dosar, au adus precizări, completări, inclusiv martorul GGG., la declarațiile de la Parchet, iar pentru unii dintre ei (DDDD., CCCC. și BBBB.), s-au soldat cu declarația procurorului de ședință, în timpul audierii martorilor, înainte de finalizarea și semnarea declarației, că se sesizează împotriva fiecăruia dintre cei trei inculpați pentru infracțiunile de favorizare a infractorului și mărturie mincinoasă.

Până la finalizarea cercetării judecătorești, Parchetul nu a informat Curtea ca răspuns la adresele emise de instanță dacă există, pentru faptele sesizate din oficiu de procurorul de ședință, vreo hotărâre definitivă în ceea ce îi privea pe cei trei martori, astfel încât declarațiile acestora rămân câștigate cauzei.

Prin rechizitoriu s-au făcut următoarele afirmații constatatoare de către procuror - H. a controlat în fapt și a administrat în fapt S.C. TT..

I.1. H. și-a folosit influența conferită de funcția președinte PP. Mehedinți pentru a determina mai mulți funcționari publici din CNAS și CJAS Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul obținerii folosului urmărit de acesta - crearea premiselor decontării de către această societate S.C. TT. a unor sume cât mai mari din bugetul asigurărilor sociale de sănătate (în 2013 - S.C. TT. a decontat 3.595.762 RON).

2. H. a influențat modalitatea în care CNAS a repartizat, cu prilejul aprobării bugetului pentru 2013, a rectificărilor bugetare către casele județene de sănătate fondurile destinate serviciilor paraclinice, cele repartizate județului Mehedinți fiind disproporționate în raport cu cele alocate celorlalte județe.

3. H. și-a exercitat influența față de DDDDD., UUU. și HHHH. de la CNAS (președinți și director general);

4. H. a făcut demersuri pentru direcționarea celei mai mari părți a sumelor alocate către județul Mehedinți pentru servicii paraclinice (peste 64% din totalul acestor sume) către TT..

5. H. și-a folosit influența față de D. și C. (președinte și consilier CJAS), care și-au desfășurat atribuțiile de serviciu favorizând S.C. TT..

6. Rezultatul exercitării de către H. a influenței și autorității sale a fost că, potrivit adresei x/30.05.2014 a CNAS, suma totală plătită în 2013 pentru specialități paraclinice în județul Mehedinți a fost de 5.586.000 RON, cu 28,70% mai mare decât în 2012.

7. Din această sumă TT. a primit de la CJAS 3.595.762 RON cu o creștere de 127,14% mai mult decât în 2012;

- în 2013, cvasi-totalitatea veniturilor realizate sunt obținute de S.C. TT. de la CJAS-97,78%.

8. H., prin demersurile sale în 2013 a făcut să se primească de către CJAS 1,71 % la nivel național din sumele pentru serviciile paraclinice, în condițiile în care județul Mehedinți are doar 1,21% din numărul de asigurați la nivel național.

9. H. și-a exercitat influența în martie - aprilie 2013 la întocmirea bugetului pe 2013 față de DDDDD., UUU. și în mai 2013 pentru rectificarea bugetului - sume suplimentare față de HHHH..

Procurorul a afirmat că la 8.03.2013 la CNAS, H. s-a întâlnit cu JJJJJ. și cu UUU. și au discutat despre bugetul pe 2013.

Nicio probă nu a dovedit că această discuție a avut loc și că subiectul acesteia l-au constituit sumele alocate pentru servicii paraclinice.

Și dacă nu s-ar fi exclus convorbirile interceptate de SRI pentru infracțiuni prevăzute de Lega nr. 51/1991, singura convorbire, redată și ea parțial cu UUU. și tot nu s-ar fi putut aprecia ca o probă concludentă că H. spune:

"Uite acum vin și vreau să mă văd cu tine și cu șefu' tau cinci minute ..." și nimic mai mult. Și nicio altă probă nu vine, nu adaugă la frazele eliptice cărora procurorul le dă valoare definitorie pentru acuzare.

În opinia procurorului sintagma "admisibilă în fapt" s-a tradus prin faptul că H. i-ar fi spus (nu sunt probe în acest sens) că vor încheia contractul pe 2013 cu CJAS, că se vor plăti datoriile la bancă lui M., care era administratorul firmelor familiei H.. Nu rezultă ce anume ar fi putut să fie spectacolul pentru M. legat de două aspecte care se presupuneau de la sine și nu constituiau informații confidențiale, ci cât se poate de publice.

S-a afirmat că rezultatul demersurilor făcute se reflectă în bugetul 2013 stabilit de JJJJJ. și UUU. la CNAS.

Pe tot parcursul filelor x R nu a rezultat în concret ce demersuri, în ce au constat ele, ce au vizat și cum au determinat întregul buget al CNAS pe 2013, astfel ca H. să fie beneficiarul unui folos necuvenit pentru S.C. TT..

Referindu-se la Nota de informare întocmită la 25.03.2013 de UUU. referitoare la criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, procurorul a afirmat, după ce a evidențiat intervenția lui H. la stabilirea bugetului pe 2013 pentru CNAS, că "acestea nu erau de natură a avantaja județul Mehedinți" (?!).

S-a făcut trimitere la cifrele care statuează că județului Mehedinți CNAS i-a alocat 4.200.000 RON, adică 1,45% din 288.890.000 RON la nivel național și din aceasta 4,98% pentru servicii paraclinice din bugetul anual propus de 84.300.000 RON.

II. H., a afirmat procurorul în rechizitoriu, a convocat-o pe D. - președinte CJAS să discute despre contractul S.C. TT. cu CJAS.

Singura probă care ar susține, în opinia procurorului, această afirmație, dacă ea nu ar fi exclusă din 28.11.2014, s-ar reduce la "Treci până la mine, mâine ..." și niciun alt probatoriu care să susțină, să confirme ceea ce s-a consemnat în actul de sesizare a instanței.

În rechizitoriu s-a mai reținut că D. îi aduce la cunoștință lui H. că s-a primit de a CNAS fila de buget, că finanțarea serviciilor paraclinice este mai bună în raport de alte domenii, dar nu se spune nimic de faptul că este încunoștiințat că "pentru spital, avem cu 60 de miliarde mai mult decât anu' trecut", de unde rezultă că referirile speculative și scoase din context dau altă turnură convorbirii, dialogului.

Procurorul a făcut vorbire despre o discuție dintre H. și C. pentru a afla informații despre societatea rivală "S.C. EEE.", dar nu punctează și faptul că discuția nu are nicio finalitate pentru că N. face conversație din politețe, că altfel nu știe despre ce s-ar putea interesa H., câtă vreme, o convorbire interceptată pe Legea nr. 51/1991 - mandat de siguranță națională nu are acoperire într-un probatoriu testimonial etc.

III. Nicio probă nu a confirmat că IIII. I-a determinat pe GGG. să încheie un contract cu o valoare inferioară pentru EEE. pentru ca să-i profite lui S.C. TT..

La 23.04.2013 CJAS Mehedinți și S.C. TT. prin E. a încheiat contractul de furnizare de servicii medicale - specialități paraclinice, valabil de la 1.05.2013 ale cărui prevederi sunt conforme cu forma contractului - cadru stabilit de CNAS și în ceea ce privesc obligațiile ce decurgeau în sarcina societății contractante.

Rechizitoriul a redat declarațiile lui DDDD., CCCC. și BBBB. care concordă cu privire la câteva aspecte selectate și redată în actul de sesizare:

- TT. e controlată în fapt de H. - președinte al Consiliului Județean;
- în concret de administrarea societății se ocupă E.;
- plafonul este de 400.000 RON și M. îi anunță plafonul zilnic;
- li se spune să introducă mai multe bilete de trimitere;
- bilete de trimitere ale salariaților familiei H. cu investigarea rudelor acestora;

- secvențe reduse ca număr pentru investigații, să crească numărul pacienților examinați;
- plafon substanțial mărit de când H. e președinte consiliu județean (DDDD.);
- S.C. TT. aparține președintelui H. de la Consiliul Județean și administrată în concret de E.;
- M. se ocupă de decontarea biletelor de trimitere;
- pe o zi sunt 10-15 pacienți investigați;
- se fac mai puține secvențe și se crește numărul pacienților pentru a realiza plafonul zilnic mai mare de când H. este președinte Consiliu Județean (CCCC.);
- firma e administrată în fapt de președintele Consiliului Județean - H. și de activitățile zilnice se ocupă E.;
- M. se ocupă de decontarea biletelor de trimitere;
- se lungesc turele până la ora 21, sau se lucrează și sâmbăta pentru a realiza plafonul zilnic;
- s-au investigat persoane pe bilete de trimitere care erau eliberate pe numele altor pacienți;
- S.C. TT. are mulți pacienți, cu liste de așteptare;
- pe biletele de trimitere se menționează folosirea substanței de contrast pentru titularii biletelor, nu și când investigațiile se fac altor persoane decât titularii (BBBB.).

Curtea a mai reținut că aceste probatorii tindeau, în concepția Parchetului, să susțină faptul că la TT. nu se respectau clauzele contractuale și pentru că D., sub influența lui H. dispunea controale formale și fără măsuri efective după constatarea deficiențelor care impuneau rezilierea contactului. De altul, subscriind acestei abordări, procurorul afirmă că procesele-verbale de constatare aveau un caracter stereotip, întocmite de C., care făcea permanent parte din echipele de control.

Procurorul a mai susținut și în considerarea declarației lui GGG., că CJAS Mehedinți avea o altă atitudine față de acest al doilea prestator de servicii paraclinice căruia, la un moment dat, în urma unui control i s-a reziliat contractul cu CJAS și i s-au imputat importante sume de bani, contestate de altfel la CNAS de GGG..

Noul contract încheiat la 30.04.2013 cu EEE. are prevăzută valoare anuală de contract de 553.614,29 RON, deci doar 69.201,79 RON/lunar, adică 26,6% din valoarea anuală de contract a S.C. TT..

În fragmentul de declarație dată la Parchet de GGG. și menționată în rechizitoriu a rezultat, între altele, că prin C., D. l-a invitat pe GGG. la CJAS și i-a comunicat că se va prezenta la firma acestuia o comise de evaluare pentru încheierea contractului de prestare și furnizare servicii paraclinice - RMN.

În urma evaluării, punctajul stabilit a fost mai mic decât își apreciasse GGG. nivelul acestuia (72.000 RON lunar).

La puțin timp, conform clauzelor contractuale, GGG. a solicitat redistribuirea sumei de 61.800 RON aferentă lunii mai, întrucât urmare unor defecțiuni majore, aparatul RMN nu mai putea funcționa.

Procurorul a făcut noi afirmații în sensul că H. a continuat cu exercitarea influenței sale asupra lui UUU. și D. în vederea plății sumelor solicitate pentru TT..

Din contextul probator lipsesc însă tocmai dovezile care să demonstreze cum își exercita H. influența pentru ca cele două instituții să-și îndeplinească obligațiile de a plăti sumele la care se obligaseră prin contract.

Este larg acceptat în doctrină și practică faptul că înregistrarea, interceptarea unor convorbiri telefonice, nu se pot substitui probelor la care se face referire în art. 97 și urm. C. proc. pen., art. 327 și urm. C. proc. pen.

Ele pot eventual constitui puncte de plecare în administrarea unor probe care să le confirme sau nu, care să se coroboreze între ele și să conducă spre adevăr.

Pe de altă parte, nici administrarea de probe testimoniale nu se poate reduce la ascultarea prealabilă a unor convorbiri telefonice ori lecturarea transcriptului acestora pentru a fi în măsură, valorificând eventuală stare emoțională, să se inducă răspunsuri confirmative la întrebări sugestive.

Din rechizitoriu a rezultat că după încheierea contractelor și TT. și EEE. au formulat cereri de renunțare la anumite sume pentru redistribuire, prin diminuare valoare anuală de contract, fie suplimentarea acestuia pentru luna următoare.

În acest mod, a evidențiat procurorul în rechizitoriu că s-au încheiat acte adiționale semnate de D. (CJAS Mehedinți) și E. (SC TT.) și GGG. (SC EEE.) cu Note de fundamentare semnate de C..

Acest lucru s-a exemplificat cu cererile formulate de E. de suplimentare a valorii anuale de contract pentru iulie, august 2013 etc.

Rechizitoriul a redat unele pasaje care să dovedească prin relevanța lor relația dintre HHHH. și H..

În considerarea activității lor de partid, relaționarea acestora nu a reflectat aspecte discutabile pentru vreunul dintre ei.

Ordonanța nr. 17/30.07.2013, de rectificare a bugetului de stat pe 2013, a fost urmată de o informare cu privire la repartizarea influențelor, de un referat întocmit de CNAS la 27.08.2013 prin care s-au alocat pentru servicii paraclinice, între altele, sume suplimentare caselor județene în sumă de 36.625.500 RON și din acestea 2,75% - 936.000 RON către CJAS Mehedinți.

S-a susținut prin rechizitoriu că sumele aplicate pentru servicii paraclinice județului Mehedinți au fost direcționate de D. exclusiv către TT..

Această susținere a fost raportată la evaluarea cererilor S.C. TT. și EEE., de suplimentare de diminuare pentru redistribuire a sumelor suplimentare.

Cererile erau urmate de Note de fundamentare întocmite de C. și încheierea de acte adiționale (28.08.2013, 2, 11 septembrie 2013, 4, 14, 30, 31 octombrie 2013).

În octombrie 2013 s-a adoptat O.U.G. pentru rectificarea bugetului pe 2013 urmată de referatul din 7.11.2013 aprobată de HHHH. - președinte CNAS.

CJAS Mehedinți a primit 795.840 RON pentru servicii paraclinice, deși are doar 1,21% din asigurați, reprezentând 7,70% din suma suplimentară alocată la nivel național al CJAS.

În ce privește creditele bugetare județul Mehedinți pentru servicii paraclinice a primit suma suplimentară de 381.680 RON, adică 10,41% din întreaga sumă alocată tuturor caselor de sănătate pentru servicii paraclinice.

După rectificarea din noiembrie 2013 se menționează în rechizitoriu cererile lui EEE, în imposibilitate să utilizeze sumele suplimentare, cele de suplimentare a valorii anuale de contract pe diferite luni formulate de S.C. TT. și încheierea actelor adiționale în baza notelor de fundamentare .

Declarația martorului GGG. a reprezentat suportul probator prin care Parchetul tinde să se ateste că N., determinându-l pe GGG. să renunțe la sumele suplimentare, putea să opereze apoi redistribuirea sumelor prin CJAS.

Totodată, GGG. a precizat că firma sa a obținut punctajul maxim din partea comisiei de evaluare, astfel că în mod inutil i se alocaseră sume suplimentare.

Dintre cele peste 60 de percheziții efectuate, dar despre care nu se face nicio referire legată de faptele reținute în sarcina inculpatului, a celorlalți inculpați din dosar, o percheziție domiciliară din Biroul lui C. - a evidențiat o Notă de fundamentare privind propunerea de actualizare a valorilor de contract și un proiect de act adițional de suplimentare sume pentru TT..

Instrumentarea cauzei penale de către procuror s-a finalizat în condițiile art. 327 coroborat cu art. 328 C. proc. pen. raportat la art. 286 C. proc. pen. și art. 97 și urm. C. proc. pen. cu sesizarea instanței prin rechizitoriu pentru cercetarea judecătorească a acuzațiilor aduse inculpatului.

Probele între care nu există o ierarhizare, au menirea să dovedească existența infracțiunii, săvârșirea ei de către inculpat, faptele, împrejurările în care aceasta a fost comisă.

În ambele faze procesuale s-au administrat probe de către procuror și inculpat, și motivat organele judiciare pot respinge probe considerate neutile ori nefondate.

Probele se evaluează în ce măsură se coroborează, converg spre dovedirea sau nu a acuzațiilor și prin concludența lor se formează convingerea judecătorului cu privire la judecata ce o va face, la hotărârea ce o va pronunța în măsură să fie convingătoare, motivată și argumentată.

În speță, Curtea, sesizată prin rechizitoriu, a administrat probele invocate de acuzare, cele solicitate în apărare și cele rezultate din amplul proces al cercetării judecătorești.

Fapta dedusă judecății și reținută în sarcina inculpatului H. presupune acțiunea unei persoane cu funcție de conducere într-un partid, care se folosește de această calitate și își exercită influența ori autoritatea asupra unui funcționar public; ca urmare, prin îndeplinirea neîndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, inculpatul obține pentru sine sau altul bani, bunuri, folos necuvenit.

Inculpatul este un subiect activ, calificat, care, cu intenție directă, aduce atingere relațiilor sociale ce constituie obiectul juridic al infracțiunii (protejarea credibilității celor care îndeplinesc funcții într-un partid politic).

Folosirea influenței/autorității datorate funcției și nu personalității celui care conduce un partid, sindicat etc. duce la realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii; ea se traduce prin exercitarea aptitudinii, capacității inculpatului de a avea trecere, de a determina schimbarea atitudinii, conduitei, hotărârii, deciziei funcționarului.

Starea de pericol creată pentru relațiile sociale protegute este urmarea imediată, legătura de cauzalitate rezultând din fapta comisă prin acțiune; pericolul este iminent, inevitabil.

Latura subiectivă a infracțiunii comise cu intenție, a fost calificată prin scopul de a obține un folos.

Din aceste considerente a rezultat că nu este suficient să afirmi, să susții că inculpatul și-a folosit funcția de conducere din partid pentru a induce funcționarului ideea îndeplinirii atribuțiilor sale astfel încât să-i producă un folos.

1. Nu a rezultat din dosar cum s-a manifestat influența inculpatului H. asupra funcționarilor CNAS ori CJAS, cum s-a ajuns, în ce mod să se creeze premisele ca TT. să beneficieze de decontarea unor sume mai mari și în raport de care variantă modificată prin exercitarea influenței acestuia.

Un singur apel telefonic în care se anunță o vizită la birou, nu a constituit prin el însuși o justificare pentru a face afirmația că H., cu JJJJ. și UUU., au discutat despre bugetul 2013 și i-au hotărât soarta, altfel decât cei doi funcționari publici avuseseră intenția să-l propună Ministerului Finanțelor, Parlamentului.

2. Procurorul nu a amintit nimic despre modalitatea în care CNAS repartizase bugetul caselor județene, asupra căreia, în urma influenței lui H., s-au operat modificări. Aceeași chestiune s-a pus și cu privire la rectificările bugetare și fondurile alocate Caselor județene de sănătate.

Nu a rezultat care este acțiunea prin care H. a schimbat decizia funcționarilor publici de la CNAS și s-a ajuns la o altă alocare de sume suplimentare în favoarea județului Mehedinți, superioară altor județe.

A lipsit din dosar acele probatorii care să dovedească că până la intervenția lui H., prin influența sa de lider de partid, altul era cuantumul alocării sumelor suplimentare destinate CJAS Mehedinți.

3. Descrierea faptei nu se poate rezuma doar la o frază prin care s-a afirmat că H. și-a exercitat influența față de JJJJ., UUU. și HHHH..

Niciuna din mărturiile la care procurorul face trimitere în rechizitoriu nu constituie un suport pentru această afirmație pentru a fi dovedită, inclusiv sub aspectul modalității în care influența s-a manifestat.

S-a afirmat că H. a contribuit prin influența lui la direcționarea a 64% din totalul sumelor pentru serviciile paraclinice către TT..

Nu a existat parametri la care instanța să se raporteze de unde s-a plecat cu direcționarea și prin ce metode, asupra cui a lucrat influența lui H. ca să se dirijeze sumele alocate pentru serviciile paraclinice, în marea lor parte către firma familiei H..

5. Potrivit procurorului, D. și C. - președinte și consilier în CJAS, și-au desfășurat atribuțiile prin încălcarea legii (se presupune), pentru a favoriza pe S.C. TT..

În această situație, ar fi trebuit să se prezinte în rechizitoriu care erau statul de funcții, fișa postului, statutul funcționarului public aplicabil celor două funcționare, unde se regăsesc reglementate atribuțiile

fiecăreia care ar fi trebuit corect îndeplinite și în ce măsură au încălcat sau nu aceste norme generale și specifice profesiei și, bineînțeles, care este gradul sancționabilității.

Or, în Ordonanța din 12.12.2014, ulterioară excluderii convorbirilor interceptate în temeiul Legii nr. 51/1991 (28.11.2014), procurorul a afirmat că obligațiile de serviciu, sarcinile și îndeplinirea acestora se regăsesc în C. pen. care sancționează încălcarea atribuțiilor de serviciu.

6. Adresa evidențiată de procuror în rechizitoriu nr. x din care a rezultat că suma totală pe 2013, plătită de CNAS către CJAS Mehedinți a fost cu 28,79% mai mare decât în 2012 - 5.586.000 RON nu se completează și cu alte documente care să explice mai mult decât o face afirmația procurorului că este rezultatul exercitării influenței și autorității sale.

Adică pe lângă influența care a schimbat hotărâri, decizii, atitudini, concepții, a mai funcționat și prestigiul, considerația inculpatului H., adică autoritatea lui.

Nu a fost exclus ca din documentele CNAS, al Ministerului Sănătății, Economiei, Finanțelor, ale Camerei de Conturi și în legea bugetului nr. 500/2013 să existe niște acte care să fie eventual relevante în balanță cu exercițiul influenței lui H. pentru a da explicații riguroase la acest aport financiar consistent pentru județul Mehedinți.

Nu în ultimul rând, o radiografie a situației, inclusiv economice a județului Mehedinți ar fi fost edificator și mai explicativ pentru a înțelege dacă și în ce măsură s-a favorizat județul Mehedinți sau s-a reparat vreo nedreptate anterioară.

În activitatea amplă a cercetării judecătorești, Curtea a dat posibilitatea și acuzării și apărării să producă probe care să fundamenteze susțineri, să înlăture lacune și să concure la definitivarea unui probatoriu concludent, pertinent și util cauzei.

7. Cifrele avansate pentru S.C. TT. primite de la CJAS Mehedinți, crescute față de 2012, precum și faptul că 97,78% din veniturile firmei vin din alocațiile bugetare nu merg mai departe de supozițiile care le justifică prin influența inculpatului ca lider de partid.

În primul rând în relaționarea cu CNAS și CJAS, H. se prezenta ca președinte al Consiliului Județean și rezultă din declarații testimoniale că atât la nivelul caselor de asigurări de sănătate cât și a altor contracte cu alte instituții, adresabilitatea reprezentanților acelor instituții era cu titulatura de președinte în considerarea Consiliului Județean pe care-l conducea.

8. Rechizitoriul nu a oferit și alte explicații cel puțin la fel de plauzibile ca exercitarea influenței inculpatului H. pentru faptul că deși județul Mehedinți are doar 1,21% din numărul de asigurați la nivel național, pentru anul 2013 CJAS a primit 1,71% din sumele pentru serviciile paraclinice la nivel național.

S-a vorbit în rechizitoriu de demersuri și exercitarea influenței de către H. trimestrial sau cu ocazia întocmirii bugetului, alocării, rectificării acestuia.

9. Din materialul probator nu s-a distins nici un înscris sau depoziție de martor din care să rezulte că H., în vreuna din etapele arătate la care se mai adaugă și "așa-zisele demersuri din octombrie și noiembrie 2013, a avut realmente o convorbire cu JJJJJ., UUU., HHHH. în care să discute despre buget și să le mai schimbe și deciziile cu privire la acesta prin simpla sa exercitare de influență.

Paradoxal, deși influența inculpatului a fost plenară, atotcuprinzătoare și perpetuă, astfel încât în cursul doar a unei presupuse întâlniri de 5 minute, determină schimbarea oricărei decizii luate de responsabili ai instituției CNAS în favoarea sa și a firmei familiei H., Nota de informare întocmită de UUU. și aprobată de JJJJJ. nu este, potrivit procurorului, de natură a avantaja județul Mehedinți".

III. În aceeași termeni de autoritate dată de prestigiu, considerație, în rechizitoriu s-a afirmat că H. a convocat-o pe președinte CJAS - D. să discute contractul pe care TT. urma să-l încheie cu CJAS.

Nici frânturile de convorbiri interceptate și selectiv redade în rechizitoriu și nicio altă probă nu a susținut afirmația că cei doi s-au întâlnit și au avut subiect de discuție o problemă de familie a inculpatului H..

D. îi aduce la cunoștință lui H. că CNAS a trimis fila de buget și pentru spital cu 60 de miliarde mai mult decât în 2012 pentru spital, dar în rechizitoriu acest aspect nu este socotit relevant, deși informația îi parvine lui H. în aceleași împrejurări în care s-a spus că și finanțarea serviciilor paraclinice era mai bună, inclusiv față și de alte domenii.

Nu este de neglijat faptul că Spitalul județean de urgență se află în administrarea, custodia Consiliului județean, ceea ce dă o justificare, în parametri de legalitate a dispoziției dintre directorul CNAS și președintele Consiliului județean, inclusiv cu privire la servicii paraclinice care cuprindeau în afară de servicii RMN și laboratoarele de specialitate pendinte și de Spitalul județean.

O dovadă în plus indică faptul că prioritatea autorității dintre funcțiile lui H., cea de președinte al Consiliul Județean este cea mai prezentă în mentalul public, instituțional și relațional.

În opinia Curții, invocarea de către procuror a unor discuții telefonice (excluse la 28.11.2014) dintre H., IIII. și respectiv cu C. nu a fost suficientă pentru a convinge că influența, autoritatea lui H. le impunea cum să-și îndeplinească sarcinile sau cum să-i servească interesele.

În primul rând, informațiile despre care procurorul a afirmat că IIII. le-ar fi dat lui H. sunt informații publice, care se puteau regăsi pe site-ul CJAS, inclusiv cu privire la buget, alocare, redistribuire, rectificare etc.

III. Un alt segment care are menirea de a configura modul în care se exercită influența lui H. asupra funcționarilor din CJAS se referă la contractele de furnizare de servicii paraclinice încheiate cu CJAS de cele două (singure) firme private cu activitate în domeniul medical din Mehedinti.

Nici Spitalul județean de urgență Drobeta Tr. -Severin nu avea în dotare un aparat RMN, astfel că aceste servicii din 2007 erau asigurate de EEE. administrată de GGG. și S.C. TT., administrată din 2010 de E. complice, coinculpată în cauză.

O primă critică acuzatoare din rechizitoriu a vizat Notele de fundamentare, referatele de evaluare întocmite de C., participarea acestora în comisiile de evaluare sau controale operative.

În același context s-a situat și președintele CJAS care o desemnează pe N. în comisii și controale apreciate de rechizitoriu formale, stereotipe, să întocmească acte adiționale și care semnează contractele de furnizare servicii.

Depozițiile martorilor CCCC., DDDD., BBBB. și GGG. au evidențiat câteva aspecte care se afirmă că au fost ignorate de CJAS, ca efect al exercitării influenței lui H. asupra funcționarilor publici care își îndeplinesc sarcinile așa încât să fie în folosul necuvenit al familiei H., sau a lui H. personal.

- prezența medicilor la program;

- decontarea biletelor de trimitere peste numărul real cu pacienți investigați;

- plafonul și valoarea anuală de contract;

- investigarea pe bilete de trimitere ai căror titulari nu sunt persoanele respective;
- bilete de trimitere pentru pacienți care nu sunt examinați;
- reducerea secvențelor imagistice pentru a crește numărul de pacienți pe tură etc.;
- amestecul lui H. în administrarea firmei.

Toate acestea au fost situații care, potrivit dispozițiilor contractului-cadru ar fi trebuit constatate și să atragă sancțiuni, până la rezilierea temporară a contractului cum s-a întâmplat în 2009 la S.C. TT. și în 2012 firmei EEE..

Or, lipsa evidențierii acestora potrivit rechizitoriului, denotă rezultatele influenței lui H. asupra celor care dispuneau controale fie că erau tematice, fie operative.

În rechizoriu s-a susținut că D. a direcționat sumele suplimentare după rectificarea bugetară exclusiv spre S.C. TT..

C., la rândul său, după ce repartiza sumele lunare suplimentare către fiecare din cele două firme, îi solicita lui GGG. să semneze cereri de renunțare la sumele alocate și ele erau apoi redistribuite către TT. .

Procurorul nu a explicat, de principiu, care, în raport de lege, erau încălcările ce aveau ca efect această redistribuire a sumelor suplimentare către singura firmă de altfel în măsură să le primească.

Încă din declarațiile de la Parchet GGG. a prezentat aspectele legate de aceste cereri de renunțare pe care le justifică prin faptul că nu avea un RMN performant, reparațiile durau perioade îndelungate, avea personal redus și doar o singură tură de luni până vineri etc.

Cererile erau semnate, parafate și înregistrate în firmă.

După rectificarea influențelor ce decurg din O.G. nr. 99/2013 din octombrie 2013 și creditele bugetare puteau fi achitate, ca sume, în 2013, județul Mehedinți a primit pentru servicii paraclinice 381.680 RON, sume mai mari primind doar București și Galați.

Au fost exemplificate în dosar cererile de diminuare formulate de S.C. EEE. S.R.L. urmate de cererile de suplimentare a valorii anuale de contract în lunile noiembrie, decembrie 2013, ianuarie și februarie 2014.

Ceea ce nu rezultă din datele statistice a fost în ce a constat nelegalitatea încheierii acestor acte adiționale și în ce măsură legea interzice operațiuni de felul acesta.

S-a susținut în rechizoriu că în lipsa acestei redistribuiri, sumele necheltuite se întorceau în bugetul CNAS, cu reconsiderarea, în anii ce urmează, a constituirii bugetelor pentru Casele județene de sănătate.

Tot din probe, încă de la Parchet, de stabilirea că nivelul sumelor suplimentare se stabileau pentru direcționarea lor spre beneficiari (TT. și EEE. după aceleași criterii de repartizare a bugetului, plecându-se de la punctajul stabilit de comisia de evaluare.

Mai mult, GGG., încă de la Parchet recunoaște că punctajul său era unul maxim, de necontestat, căruia îi corespundeau sumele alocate, dar pentru care nu avea timp fizic să le cheltuie.

Pe multe din aspectele rămase neelucidate, martorii audiați în instanță au făcut precizări, completări celor afirmate la Parchet sau au explicat împrejurările în care au făcut declarațiile și cât de conforme sunt cu ce s-a reținut și consemnat în scris de cei care i-au audiat.

Punctual cu privire la bugetul pentru județul Mehedinți și la rectificările acestuia martorii au arătat, inclusiv referitor la relaționarea CNAS cu H. următoarele:

- DDDDD., fost comisar de poliție, președintele CNAS și UUU. - director general în CNAS au respectat procedura în respectarea condițiilor pentru elaborarea proiectului de buget pentru casele de asigurări de sănătate;

- niciodată H. nu a venit la vreunul dintre aceștia cu solicitări, intervenții, cel mult se interesa, ca și ceilalți președinți de Consilii județene, dacă s-a adoptat bugetul și dacă se rezolvase o cerere a CJAS Mehedinți sau se rătăcise prin birourile CNAS;

- în raport de criteriile ce vizează întocmirea proiectului de buget nu se poate interveni în sistemul informatic care generează în final bugetul, ce urmează a-și primi viza de la Ministerul Finanțelor și votul parlamentar;

- CNAS verifica acuratețea informațiilor transmise de casele județene și orice creștere a bugetului unei case județene de sănătate are acoperire în datele evidențiate informatic;

- nu s-a primit nicio sesizare, contestare a bugetului CJAS Mehedinți din partea cuiva;

- la nivelul CNAS nu a fost nimeni favorizat pe nici un aspect bugetar;

- H. nu era dator sau obligat pentru că nu i s-a făcut nicio favoare;

- la nivelul CNAS nu s-a știut că familia H. avea o afacere cu obiect de activitate în domeniul medical (UUU. - 22.05.2014 - Parchet și 16.09.2016 C.A.B.);

- relațiile dintre HHHH. și H. erau derulate pe linie de partid și instituțional;

- H. preocupat de situația spitalelor din Mehedinți, redeschiderea spitalelor vechi, finalizarea altora noi etc.;

- procedura de constituire a proiectului bugetului nu permitea vreo imixtiune, toate etapele sunt informatizate, la fel și cu privire la rectificarea bugetară care se face după criterii prestabilite;

- cererile caselor județene sunt analizate de comisii, în departamente de specialitate;

- ca exemplu, județul Mureș nu are un număr mare de asigurați dar primește un buget mai mare pentru că are pe teritoriul său multe spitale universitare;

- niciodată H. nu i-a cerut ceva, punctual sau indirect în legătură cu finanțarea CJAS Mehedinți;

- a aflat în perioada preelectorală din 2012, din mediile publice că familia H. ar avea o afacere în domeniul prestării serviciilor paraclinice;

- discuții cu D. - CJAS Mureș au fost legate de datoriile acumulate de spitalul județean;
- cererile fundamentate, cu respectarea procedurilor legale, cu privire la servicii paraclinice la nivelul județului Mehedinți li se dau curs;
- H. nu i-a făcut niciodată vreo solicitare legată de buget, iar faptul că s-a interesat de o adresă transmisă CNAS dacă a fost rezolvată și nu cum a fost rezolvată nu a fost perceput ca o intervenție;
- la rectificarea buget pe 2013, CJAS Cluj și Iași au fost mulțumite cu finanțările primite; de altfel niciodată casele de sănătate județene nu au contestat finanțările date uneia sau alteia (HHHH. - 11.11.2016);
- niciodată CJAS Mehedinți nu a cerut vreun favor cu ocazia întocmirii bugetului și pentru că nu se poate interveni în procesul informatic al constituirii acestuia;
- pentru fiecare din casele județene de sănătate se aplică aceleași criterii, iar cererile acestora, cu rigoare și conform procedurilor se analizează în contextul documentelor de fundamentare;
- nu parvin informații legate de persoanele din sistem dacă au firme cu activitate și specific medical (HHHHH. - 12.05.2014 parchet și 16.09.2013 C.A.B.);
- nu l-a cunoscut niciodată pe H., nu a comunicat cu acesta telefonic;
- niciodată nu i-a cerut cineva creșterea bugetului CJAS Mehedinți;
- nu au existat sesizări cu privire la sau de la CJAS Mehedinți;
- nu a știut și nu știa ce afaceri familiare are H.;
- tuturor caselor județene de sănătate li se aplica aceleași criterii stabilite de CNAS (GGGGG. - 22.05.2014 parchet; 16.09.2016 C.A.B.);
- membrii comisiei de evaluare stabileau în teren în ce măsură societatea evaluată respecta normele și metodologia de aplicare;
- niciodată E. nu a cerut comisiei să nu se consemneze în raport eventualele deficiențe stabilite;
- punctajul stabilit pentru TT. nu a fost niciodată contestat;
- normele metodologice sunt publice și nu poate fi favorizat niciun furnizor;
- se fac controale tematice și operaționale și nu s-au înregistrat nereguli sancționabile la S.C. TT.;
- diferențe între cele două societăți reies și din punctajul stabilit fiecăruia;
- C. și-a îndeplinit atribuțiile conform normelor și a făcut parte din comisiile de evaluare (FFF. 4.12.2015 .C.A.B.);

- din 2009, C. este consilier la serviciul de contractare-decontare a serviciilor medicale paraclinice;
- N. a făcut parte din comisiile de control a furnizorilor de servicii paraclinice;
- nimeni nu a formulat vreo sesizare, vreo plângere față de activitatea lui N.;
- se lucrează în sistem informatic on-line și astfel se transmit raportările către CJAS;
- nu există nicio posibilitate tehnică de a se eluda sistemul informatic al CJAS;
- verificările realității efective a serviciilor se face în teren de echipele de control;
- nu se pot raporta date fictive în condițiile sistemului informatic;
- H. este cunoscut doar ca persoană publică și nu a contactat pe membrii echipei de control;;
- niciodată D. nu a intervenit în procedura de contractare;
- CNAS transmite fondurile suplimentare din fila de buget și se au în vedere aceleași criteriile și pentru repartizarea sumelor suplimentare;
- N. este singura care se ocupa de contractare și decontare la CJAS;
- procedura obligă furnizorul care nu cheltuie sumele alocate să anunțe CJAS printr-o cerere de diminuare pentru a opera redistribuirea, altfel sumele se întorc la buget;
- în 2013-2014 EEE. a făcut multe cereri din imposibilitate de a atinge plafonul dat de casă din motive de personal, program, aparat RMN;
- la CJAS au loc întâlniri cu furnizorii la 3 luni;
- niciodată GGG. nu s-a plâns de relaționarea cu CJAS;
- la CJAS, în calculator exista formulare pentru diferite cereri pentru a facilita relaționarea cu furnizorii, care le completează, semnează, parafează și se depun la casă (KKK. 4.12.2015 C.A.B.);
- comisia de control de la CJAS este mixtă cu reprezentanți de la Biroul de control și celelalte departamente;
- procedura de verificare se aplică oricărui furnizor de servicii conform criteriilor publice din contractul-cadru aprobat de CNAS;
- nu a constatat nereguli, nu i s-au sugerat nereguli cu ocazia controlului la S.C. TT.;
- EEE. a contestat o dată raportul comisiei de control în 2012, dar ceea ce s-a contestat a fost real și i s-a respins contestația la CNAS (TTT. - 4.12.2015);

- punctajul lui S.C. TT. este superior lui EEE. pentru că are doi medici, program în două ture, - luni - sâmbătă, personal auxiliar specializat, aparatură performantă;
- criteriile de evaluare ale comisiei de control sunt stricte, conform contractului-cadru, afișat pe site-ul CJAS;
- în urma unui control în 2012 CJAS a reziliat contractul, i-a imputat o sumă importantă, GGG. a contestat-o, însă CNAS i-a respins contestația;
- punctajul stabilit după reluarea colaborării cu CJAS este corect;
- în relaționarea profesională cu C. nu a avut ce să-i reproșeze legat de activitatea firmei sale;
- în urma rectificărilor de buget, CNAS a trimis CJAS sumele suplimentare pe care însă EEE. nu avea potențialul să le cheltuie;
- potrivit procedurii, aceste sume se redistribuie altor furnizori de pe piață și cu contract cu Casa;
- din septembrie 2013 - martie 2014 a anunțat EEE. că nu poate cheltui sume suplimentare;
- GGG. nu a avut nicio problemă cu IIII. legată de contractul lui;
- au fost controale care au găsit nereguli, altele care nu au găsit la firmă;
- în octombrie 2013, în discuția cu N., i-a comunicat că nu poate cheltui sumele alocate și i-a dactilografiat cererea pe care a semnat-o și a depus-o la Casă;
- ulterior, renunțării la sumele alocate a continuat să primească controale de la Casă;
- GGG. nu a avut nicio problemă că sumele necheltuite de EEE. se direcționau către S.C. TT.;
- nu este în vreo relație cu H., s-a întâlnit întâmplător pe culoarele unei bănci cu acesta;
- nu are niciun element să creadă că ar fi avut vreun amestec în rezilierea din 2012 a contractului sau cu CJAS;
- cu ocazia întâlnirii cu președinta CJAS i s-a adus la cunoștință că urma să fie evaluat de comisia de evaluare pentru punctaj;
- suplimentarea bugetară vine de la CNAS prin CJAS și se face în raport de punctaj asupra căruia nu se poate interveni;
- la Parchet s-au consemnat lucruri pe care nu le-a declarat, dar fiind audiat după multe ore de așteptare, nu-și amintește cum s-a procedat așa, pentru că nu este adevărat că N. i-ar fi cerut să renunțe la sumele suplimentare primite;
- nu a avut niciodată vreo discuție cu E. referitor la plafonul stabilit de CJAS;

- sunt întâlniri trimestriale între CJAS și furnizori de servicii paraclinice;
- Casa nu poate fi indusă în eroare prin raportări false întrucât există un program integrat (GGG. 6.11.2015 C.A.B., 23.05.2014 Parchet);
- H. nu a fost văzut venind în clinică de când este președinte CJ;
- E. se ocupă de administrarea firmei și nu a amintit niciodată că H. ar avea vreo implicare;
- din 2007 de când lucrează în clinică H. nu i-a cerut niciun serviciu, favor direct sau prin persoane interpușe;
- lucrează în ture, cu un program, de 6 ore, cu recuperarea orelor atunci când din motive profesionale sau personale (graviditate, naștere copil) prezența în clinică a fost mai redusă în orele de program;
- asistenții realizează investigația imagistică și medicul o examinează și stabilește diagnostic;
- nu știe să fi existat investigate alte persoane decât titularii biletelor de trimitere;
- nu a aflat niciodată că ar fi fost bilete de trimitere fără persoane investigate;
- investigațiile se făceau în baza de programări și urgențe;
- substanța de contrast se folosea când o cerea medicul specialist sau decidea medicul radiolog în raport de starea alergică a pacientului;
- asistenții administrau substanța de contrast când reieșea din fișa pacientului că s-a mai folosit cu prilejul altor investigații;
- E. este administratorul firmei și foarte apreciată de personal, nu au existat diferențe între medici, asistenți, personal și dânsa;
- nimeni nu a folosit parafa dr. FFFF.;
- biletele de trimitere sunt trimise în fluxul informatic, iar de decontarea lor se ocupă E.;
- în cazul în care numărul de secvențe apar ca insuficiente, se face gratuit o nouă investigație, nu există rabat de la actul calificat medical;
- H. nu a avut niciodată vreo implicare în activitatea sa de medic (FFFF. 15.05.2014 - parchet, 19.07.2016 C.A.B.);
- E., administratorul S.C. TT. este apreciată de colectiv;
- nici M., nici H. nu i-au cerut vreun serviciu, favor;

- investigațiile se fac conform programării;
 - în cadrul activității sale au fost situații când a trimis prin skype rezultatul examinării investigațiilor imagistice ce intră în atribuțiile asistentelor;
 - nu i s-a cerut de nimeni să investigheze un anumit număr de pacienți, se lucra câteodată și sâmbăta datorită listelor cu număr mare de pacienți în așteptare;
 - niciodată nu i s-a cerut să parafeze un bilet de trimitere fără ca pacientul să fie consultat, sau alt pacient decât cel din bilet;
 - se consultau 11-14 pacienți pe tură, iar dacă se aprecia că mai sunt necesare secvențe imagistice, se repeta investigația gratuit;
 - ca și FFFF. era plătită 1000 RON lunar în baza contractului de angajare;
- (15.05.2014 parchet, 6.11.2015, 19.07.2016 C.A.B.) EEEE.
- se investigau pacienți programați și în general cam 7-10 pacienți pe tură;
 - aparatul RMN este performant și față de diagnostic sau segment pentru investigație stabilește numărul de secvențe imagistice necesare;
 - substanța de contrast se aplică conform prescripției medicale; în lipsa acesteia, când este necesară, se face o analiză pentru alergie;
 - clinica are un plafon lunar de 4 miliarde RON și de decontare bilete de trimitere se ocupă E.;
 - pentru atingerea plafonului s-a lucrat și până la orele 22 și chiar sâmbăta;
 - nu a existat să se investigheze pacienți care nu aveau bilete de trimitere sau să fie altcineva decât titularul;
 - la Parchet a relatat de o situație care a auzit prin 2007-2008, dar care nu există de atunci practică în clinică, după cum a făcut precizări și la audiere, dar nu s-a mai consemnat;
 - nu se reduc secvențele imagistice în defavoarea actului medical și creșterea numărului de pacienți, întrucât aparatul stabilește acest lucru la debutul investigației;
 - clinica este supusă controalelor CJAS pe toate aspectele (2.04.2014 parchet, 6.11.2015 C.A.B. BBBB.);
 - declarația dată la parchet a fost sub presiunea oboselii, a celui care a interogat-o, amenințată că va fi amendată, că poate primi o altă calitate decât cea de martor și deși unele consemnări nu-i aparțin, nu au fost declarate de aceasta, nu a mai obiectat față de reacțiile la unele din afirmațiile sale, ceea ce a condus la semnarea declarației fără a o mai citi;
 - în 2013 a crescut plafonul stabilit de CJAS pentru TT., care are o activitate intensă cu mulți pacienți pe listele de așteptare;

- pe ture se fac 10-12 examinări RMN, media de investigație este de 14 minute;
- prin 2007-2008, la începutul activității TT. s-a investigat persoană pe biletul de trimitere al alteia;
- în clinică se investighează pacienți programați, la urgență, cu bilete de trimitere, nu exista situație să nu se investigheze persoanele care prezintă bilete de trimitere care sunt decontate de M. la CJAS;
- M. nu a impus personalului să examineze mai mulți pacienți, nici să reducă numărul de secvențe, pentru a acoperi plafonul se prelungeau turele, se lucra sâmbăta;
- nu a existat nicio legătură între mărirea plafonului clinicii TT. și numirea lui H. la CJ;
- nimeni nu a făcut presiuni asupra martorei după audierea de la Parchet;
- nu se pot folosi secvențele imagistice ale unui pacient la alt pacient deoarece totul este integrat într-un program informatic;
- Clinica este supusă controalelor CJAS și numărul lor s-a mărit de când H. este la CJ; controalele sunt efective și riguroase pe toate aspectele activității clinicii;
- activitatea S.C. TT. s-a suspendat câteva luni pentru pacienții cu decontare servicii, în urma unui control (2.04.2014 Parchet, 14.10.2016, 4.12.2015 C.A.B. - CCCC.);
- declarația a fost dată după multiple ore de așteptare de la ora 13 la ora 23:00, sub amenințarea de a fi transportată cu duba la audiere, că din martor poate deveni inculpat "dacă nu vorbește ..." și într-o stare emoțională datorată și unei probleme de familie;
- a semnat declarația fără să o citească și sub imperiul acelei stări, nu-și amintește ce a declarat și cum s-a consemnat;
- după 2012, TTTT. a preluat S.C. TT. și administrator este E.;
- se funcționează în două ture 8-14 și se examinează 14-20 pacienți cu bilete de trimitere programați, urgențe etc.;
- există liste de așteptare cu mulți pacienți;
- nu se investighează un pacient pe biletul de trimitere al altuia, nici programul informatic nu permite;
- pentru a asigura investigațiile se prelungesc turele și se lucrează și sâmbăta;
- în 2009 activitatea S.C. TT. a fost suspendată pentru pacienții asigurați, în urma unui control al CJAS;
- au fost investigați și angajați ai hotelului VV. în baza trimiterilor medicilor specialiști;
- nici H., nici M. nu le-a solicitat să înregistreze mai multe bilete de trimitere decât se investigau;

- de când H. este președinte Consiliul Județean nu a mai avut nicio activitate, intervenție în clinică;
- au fost afirmații pe care martora nu le-a făcut dar sunt consemnate în declarația pe care a semnat-o fără să citească;
- M. nu i-a cerut niciodată să înregistreze bilete de trimitere fără examinare pacient;
- nu se pot raporta date false la CJAS datorită fluxului informatic, al programului informatizat;
- biletele de trimitere sunt verificate și semnate de medici și de E. care le decontează la CJAS;
- clinica este supusă controalelor CJAS (2.04.2014 - Parchet, 4.12.2015 C.A.B. - DDDD..

Deși audiați în cauză, procurorul nu face nicio referire la declarațiile de la Parchet și din instanță ale inculpaților H., D., C. și E..

Inculpatul H. a declarat că toate contractele dintre S.C. TT. și CJAS au fost încheiate în baza unor criterii prestabilite;

- S.C. TT. nu a fost favorizată de D., comisia de evaluare din CJAS a respectat criteriile legale;
- discuțiile cu JJJJ., HHHH. și UUU. au vizat finanțarea necesară pentru Spitalul Județean de Urgență;
- nu are cunoștință ca C. să-i fi cerut lui EEE. să renunțe la anumite sume de bani (13.06.2014 Parchet);
- se află în relații bune cu HHHH., dar nu i-a cerut bani pentru RMN;
- H. nu are nicio legătură cu încheierea contractelor dintre S.C. TT. și CJAS;
- pe UUU. a văzut-o o singură dată în biroul lui JJJJ. și a avut o discuție telefonică de curtoazie legată de plecarea ei din CNAS (3.04.2014 Parchet);
- H. nu a cerut lui C. nicio intervenție, vreun folos, acesta nu are nicio obligație față de N.;
- când era acționarul firmei S.C. TT., tot E. se ocupa de administrarea firmei ca și din 2010;
- nu a cerut lui M. informații pe care să le folosească în discuțiile cu JJJJ., UUU. sau HHHH.;
- M. nu i-a cerut niciodată lui H. să facă intervenții pentru clinică la CJAS;
- discuțiile cu M. se refereau la plata datoriilor firmei pentru a nu avea vreo reclamă negativă pentru incidente de plăți și o imagine negativă la adresa persoanei lui H.;
- nu a existat concurență între S.C. TT. și EEE. pentru că aveau punctaj diferit;

- nu s-a implicat în activitatea firmei;
- deciziile în S.C. TT. se luau de M. și TTTT.;
- discuțiile cu D. și C. le-a avut în legătură cu Spitalul Județean de Urgență;
- spitalul se afla în custodia, administrarea Consiliului Județean și cu privire la acesta discuta cu JJJJ. și HHHH.;
- nu a făcut nicio intervenție nici la CNAS ori la CJAS pentru S.C. TT.;
- problemele legate de TT. erau rezolvate de TTTT. și M., nu a solicitat lui D. nici un folos sau vreun favor (28.07.2015, 22.09.2017 C.A.B.);
- D., ca director general - președinte CJAS se ocupă de gestionarea eficientă a FNUAS, de încheierea de contracte cu furnizorii de servicii autorizați, de controlul și monitorizarea derulării contractelor încheiate etc.;
- din 2013 CNAS a impus trimestrializarea creditului de angajament, cu trimiterea valorii de contract pe trimestru;
- în 2013, defalcarea pe domenii de paraclinice a bugetului a fost stabilită de către Comisia Paritară, avizată de Consiliul de administrație al CJAS;
- potrivit contractului cadru și normelor metodologice, valoarea nerealizată se contractează cu ceilalți furnizori;
- nu s-a implicat în activitatea de decontare servicii paraclinice, în scăderea adresabilității unei firme;
- decontarea serviciilor paraclinice se face prin raportările transmise electronic, verificate și semnate de C. și E./GGG. (3.04.2014 - Parchet);
- niciodată, H. nu i-a cerut vreun serviciu și nici IIII. nu a pretins vreun favor;
- H. era interesat de situația Spitalului județean, de calitatea serviciilor, de asigurarea de medici de familie, de plățile restante ale Consiliului Județean față de Spital;
- informațiile date lui H., erau publice, se regăseau pe site-ul CJAS;
- bugetele furnizorilor de servicii paraclinice au crescut din 2013 și pentru că Ministerul Sănătății a primit în 2013 buget mai mare, s-a pus accentul pe creșterea calității pe sănătate, degrevarea Spitalelor și asigurarea de servicii ambulatorii;
- în 2013 crescând bugetul pentru spitale, a crescut și pentru serviciile paraclinice;
- până în 2013 celelalte județe au primit un buget mult mai mare decât județul Mehedinți, iar în 2013 acest județ a primit buget mai mare decât cel primit în anii anteriori dar nu în comparație cu celelalte județe;

- până la publicarea bugetului, furnizorii de servicii paraclinice se interesau de sumele alocate sau cu privire la plățile restante ale Casei către aceștia ca și H.;
- s-au instituit controale tematice, inopinate, operative inclusiv la S.C. TT.;
- C. lucrează cu 20 de furnizori de servicii și nu au existat plângeri cu privire la activitatea acesteia;
- dintre furnizorii de servicii, TT. este cea care are volumul cel mai mare de activitate, e cea mai performantă;
- nu este posibil să se raporteze consultații fictive, dat fiind programul informatizat și imagistica aparatului;
- IIII. nu a avut relații cu furnizorii, și nu se poate ca cineva să ceară diminuarea punctajului, care se stabilește de o comisie de evaluare (16.07.2015);
- C. este din 1999 consilier principal la CJAS și se ocupă cu verificarea documentelor justificative pentru decontarea de către furnizorii de servicii paraclinice;
- decontarea serviciilor medicale se face prin aplicația informatică S.I.U.I., sistem care validează raporturile transmise de furnizori și se întocmește decontul cu factura însoțită de biletele de trimitere, borderourile emise de aplicația S.I.U.I. de la furnizor, cu semnătură electronică, apoi se întocmesc documentele de plată;
- niciodată H. nu a interferat cu atribuțiile sale de serviciu, nu i-a cerut vreun ajutor, nu a avut vreo solicitare pentru TT. (03.04.2014 parchet);
- niciun furnizor nu poate fi favorizat, toate operațiunile sunt informatizate;
- H. nu a relaționat în niciun mod cu S.C. TT., singura care administra firma era E.;
- bugetul CJAS este stabilit de CNAS, Comisia paritară (5-6 membri) stabilește modul de distribuire al bugetului pentru toate serviciile medicale care sunt evaluate după criteriile prestabilite, publice;
- S.C. TT. are o dotare superioară, îndeplinește condiții pe care S.C. EEE. nu le are fiind confruntată cu lipsă de personal, program redus, aparat RMN cu frecvente defecțiuni etc.;
- sumele suplimentare alocate de CNAS pentru CJAS se repartizează după aceleași criterii și evaluări;
- nu avea cum să ajute/defavoriza vreunul din furnizori, date fiind atribuțiile de serviciu, activitatea informatizată;
- CJAS a avut o bună colaborare cu GGG. și i-a redactat o cerere ca să nu se mai deplaseze la firmă;
- N. nu a avut nicio discuție cu H. nici cu referire la S.C. EEE. nici pe alte subiecte;
- Comisia paritară este independentă de președintele CJAS;

- la documente se depun și listele cu cei programați, avute în vedere la redistribuirea sumelor suplimentare necheltuite de unii furnizori (30.06.2015);
- inculpata E. a arătat că este administratorul S.C. TT. de care s-a ocupat efectiv și până în 2012 când era acționar H.;
- se ocupă de relația cu CJAS, cu finanțele publice, cu furnizorii, salariații etc.;
- decontează serviciile paraclinice la CJAS;
- investigațiile se fac prin programare, ele durează de la 20 de minute la mai mult de o oră, zilnic sunt consultate 20-25 de persoane în cele două ture de câte 6 ore;
- secvențele imagistice sunt transferate la medicii specialiști care fac interpretările;
- biletele de trimitere se introduc în S.I.U.I. pentru decontare;
- nu s-au trimis niciodată bilete de trimitere fără consultul pacienților;
- lunar S.C. TT. decontează servicii de aproximativ 400.000 RON;
- nu a avut decât relații instituționale cu D., căreia nu i-a făcut nicio solicitare și nu i-a cerut nici un favor;
- lunar trimitea on-line lui C. raportarea pe serviciile paraclinice și îi preda biletele de trimitere și factura de furnizare servicii (audiere între 1:35 - 2:45 - 3.04.2014 Parchet);
- CJAS trimitea controale, verificând între altele actele și secvențele imagistice;
- au existat situații când mai învoia pentru un timp de la program pe medici fără a se afecta activitatea, se transmiteau secvențele imagistice pe skype și examinările erau transmise pe calculator pentru a intra în fluxul programului informatic;
- exista diferență importantă de punctaj între cele două firme de pe piața serviciilor paraclinice;
- S.C. TT. a investit în achiziție importante, pentru aparatură performantă astfel că H. se interesa de plata datoriilor la bănci, furnizori, taxe și impozite la stat etc;
- în cazul în care apar nereguli, lipsă de corespondență între ce se transmite și documente reacționează sistemul informatic on-line care le sesizează să se înlăture;
- aparatul RMN are prevăzute date tehnice care preia toate informații despre persoană și investigație peste care este imposibil să se intervină (16.07.2015).

Curtea a constatat că declarațiile inculpaților se coroborează cu cele ale martorilor, cei mai mulți audiați și la Parchet, astfel încât multe dintre datele ce le cuprind erau cunoscute încă din faza de urmărire penală.

Majoritatea covârșitoare a probelor administrate a constituit rezultatul unei activități judiciare concrete care este departe de a confirma susținerile din rechizitoriul cu care procurorul a investit instanța.

Sub toate aspectele - folosirea influenței/autorității, intenția directă a subiectului calificat de a-și atinge scopul, folosul necuvenit pentru sine/altul - H.-TT., nu au fost în mod cert dovedite de probatoriul invocat de procuror, care se reduce la câteva declarații testimoniale și circa 10 convorbiri interceptate pe mandat de siguranță națională, cu mult înainte ca Parchetul să se sesizeze cu această faptă.

Pe de altă parte, în nicio modalitate probatoriile nu au fost nici combătute, nici completate de procuror astfel încât acestea să fie apte să formeze convingerea deasupra oricărui dubiu că persoana cercetată H. și-a folosit influența, cu intenție și a urmărit scopul de a determina funcționari să facă rabat la obligațiile lor de serviciu și să-i procure lui sau S.C. TT. un folos care nu i/li se cuvenea: decontări de bilete de trimitere la un nivel valoric mare, obținere de buget și sume suplimentare într-un procent major, cu ignorarea unor eventuale nereguli în clinică ori defavorizarea firmei concurente.

În situația unor probe aduse în acuzarea inculpatului fără să fie relevante, convingătoare, pentru motivele mai sus evidențiate, Curtea, în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen. l-a achitat, din lipsă de probe, pe inculpatul H. pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (faptă descrisă în Capitolul II - f. x R).

Regula "in dubio pro reo" corolar la prezumției de nevinovăție are, contextul menționat, deplină aplicabilitate.

*

* *

Prin rechizitoriul nr. x/2013, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a dispus trimiterea în judecată a mai multor inculpați între care și pe inculpatul H., în stare de arest la sesizarea instanței.

Printre acuzațiile care i s-au adus inculpatului au fost și cele privind folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deținea o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

S-au avut în vedere comiterea de către H. a două astfel de infracțiuni în urma cărora IIII. a fost numit într-o funcție de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier 1 și respectiv III. a fost numit într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin.

Aceste infracțiuni au fost descrise în Capitolul II . În cuprinsul acestui segment al rechizitoriului au fost transcrise convorbiri telefonice interceptate la cererea SRI prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în baza mandatului de siguranță națională emis pe numele lui H. de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală .

Convorbirilor interceptate și redate secvențial din procesele-verbale de transcriere, excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară, măsură confirmată de sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție li s-au adăugat redarea fragmentată a declarațiilor martorilor JJJJ. (în realitate numele corect al martorului este MMMM.) și KKKK. (cu referire la beneficiarul folosului necuvenit IIII.) și a declarației martorului HHH. (cu referire la beneficiarul folosului necuvenit III.).

Procurorul a explicat faptul că, în astfel de situații ilicite folosul are un caracter necuvenit în sensul că beneficiarul nu e îndreptățit să îl obțină și chiar dacă ar exista o eventuală îndreptățire, el este necuvenit dacă s-a obținut prin încălcarea procedurilor legale ori prin acte de dispoziție discreționare.

Legiuitorul a statuat că nicio persoană nu a fost îndreptățită să obțină un folos interzis de lege, obținut prin mijloace nelegale ori prin exercitarea discreționară a atribuțiilor funcțiilor publice.

La speță, s-a arătat în rechizitoriu că pentru ca numirile în funcțiile publice de conducere să aibă un caracter convenit, trebuie să aibă la bază criteriile de natură exclusiv profesionale, nu subiective ori discreționare sau bazate pe influențe politice în activitatea administrației publice.

I. S-a susținut că H. și-a folosit influența și autoritatea conferite de dubla sa calitate de președinte de Consiliu Județean și de partid - lider PP. Mehedinți pentru ca soțul numitei D. - președinta CJAS Mehedinți să fie numit inspector vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier I și apoi șef de birou.

Acesta este un folos necuvenit s-a amintit în rechizitoriu pentru că respectiva mutare temporară la Biroul Vamal Porțile de Fier I a lui IIII. s-a realizat prin influența lui H., care la rândul lui urmărea ca în exercitarea atribuțiilor sale, D. să favorizeze TT. la momentul încheierii contractului cu CJAS.

S-a mai afirmat că H. a făcut și demersuri pentru a-l înlătura pe KKKK. de la conducerea Biroului Vamal Porțile de Fier I în considerarea numirii lui IIII. în acest post.

Traiectul profesional al lui IIII. a fost evidențiat din momentul transferării acestuia din funcția de consilier juridic al comunei Șimian în cea de inspector vamal în cadrul DJAOV - Caraș-Severin, Biroul Vamal Reșița și mutat apoi temporar la FRAOV - Timișoara, Biroul Vamal Porțile de Fier, cu prelungirea delegării până în iunie 2014.

Pentru o scurtă perioadă de timp KKKK. a fost mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier I după o lună de zile (13.06. - 19.07.2013).

Toate convorbirile telefonice interceptate excluse din probatorii, au fost invocate de procuror ca fiind baza doveditoare a infracțiunii comise de H., pe lângă care a evidențiat cele două declarații ale lui KKKK. și JJJJ. (corect de fapt MMMM.) .

Din declarație acestuia din urmă a rezultat că MMMM. (și nu JJJJ.) director al DRAOV Timișoara însoțit de IIII., l-a vizitat, într-o vizită de curtoazie, după instalare în funcție, pe H. la sediul Consiliului Județean, înainte de a se vedea cu prefectul județului și șeful Biroului Vamal Porțile de Fier I.

Cu acea ocazie, discutând despre personalul din vămi, martorul a spus că este posibil să fi vorbit și de mutarea lui IIII. la Porțile de Fier I și ulterior H. să se fi interesat de acesta și telefonic .

La rândul său, KKKK. a declarat că după ce IIII. a fost mutat la Biroul Vamal Porțile de Fier I, s-au întezit controalele; era un zvon că H. vroia să-l pună șef în locul lui, dar el nu a avut nici un element care să-l determine să creadă că H. a avut vreo implicare în prelungirea detașărilor lui IIII..

Deși audiat la Parchet, declarațiile lui H. nu au fost menționate în rechizitoriu pentru niciuna din faptele pentru care a fost trimis în judecată, deci nici cea cu referire la fapta prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Audiat în instanță, H. (22.09.2017) și-a menținut declarațiile de la parchet și le-a completat în susținerea nevinovăției sale.

La cererea procurorului și a inculpatului prin avocat, Curtea a încuviințat audierea martorilor din lucrări, precum și audierea lui IIII., MMMM., KKKK., RRRR. și proba cu înscrisuri.

Din probatoriul administrat au rezultat următoarele:

- IIII. nu a apelat la nimeni pentru mutarea temporară și prelungirea acesteia;
- obișnuia să mai vorbească cu H. despre detașarea lui, cu formalitățile pe care presupunea o astfel de situație;
- nu a participat la discuția dintre MMMM. și H. (IIII.).

MMMM. a relatat că mutarea lui IIII. s-a datorat lipsei de personal și nu crede că în discuțiile cu H. la prima vizită după instalarea acestuia în funcție de președinte al Consiliului Județean să fi discutat despre IIII., prelungirea mutării sale și numirea ca șef birou Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Nu a fost exclus a declarat martorul, ca H. ulterior dispozițiilor de prelungire a mutării lui IIII. să se fi interesat de situația acestuia.

Nu și-a amintit ca vreodată H. să fi cerut ca IIII. să fie pus în locul lui KKKK..

Martorul n-a știut că familia H. deține TT. și nici cu ce se ocupa soția lui IIII..

Acesta a mai explicat că Porțile de Fier I a fost un punct vamal aglomerat, cu trafic intens, se practica în mod obișnuit detașări și prelungirile acestora cu acordul inspectorilor vamali.

Din septembrie 2013 Biroul Vamal Porțile de Fier I a trecut sub autoritatea Direcției Generale Craiova și nici martorul nu a mai lucrat la DRAOV Timișoara.

KKKK. și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- IIII. a lucrat la Biroul Vamal Porțile de Fier I până în 2011 și a revenit în 2013 ca inspector vamal la Porțile de Fier I fiind mutat temporar, cu prelungiri succesive;
- a dat crezare unor zvonuri și apoi datorită și frecvenței unor controale, acțiuni disciplinare, abateri contravenționale în rândul personalului, a avut sentimentul că s-ar urmări înlăturarea acestuia din funcția de șef birou și înlocuirea cu IIII. care fusese văzut în compania lui MMMM. când acesta îl vizitase pe H.;
- cât timp a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier II, KKKK., Biroul Vamal Porțile de Fier I a fost condus cu delegație de adjunctul său;
- mutarea lui KKKK. la Biroul Vamal Porțile de Fier II s-a datorat faptului că acest birou nu avea șef, era condus de un inspector vamal cu delegație care după încetarea acesteia nu mai vroia să conducă biroul;
- relația cu IIII. durează de mult, aceștia au lucrat din 1999 împreună până la disponibilizarea lui IIII., care este apreciat ca profesionist, cu experiență și vechime în muncă, îndeplinește condițiile pentru îndeplinirea funcției, iar pe de altă parte erau prieteni de familie, iar soția lui IIII. medicul de familie al lui KKKK.;
- KKKK. era apreciat la nivelul conducerii locale și județene, se confruntau cu lipsa de personal, transferările, delegările erau frecvente.

RRRR. a fost cel care a aflat de la prefectul județului că intenționa să-l schimbe pe KKKK. întrucât erau probleme, discuții, scandaluri legate de traficul de țigări;

- martorul l-a avertizat pe KKKK., dar nu i-a spus și cine urmărea să-l schimbe din postul de la Porțile de Fier I.

În concluziile orale, cu ocazia dezbaterilor, procurorul s-a referit la una dintre cele trei infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 782/000 și a cerut condamnarea inculpatului H. pentru cele trei fapte de folosire a influenței și autorității sale. Acestea s-au completat cu concluziile scrise ce conțineau referirile făcute de procuror la infracțiunile comise de D. și C. și care reprezintă redarea fidelă a susținerilor din rechizitoriu în sistem copy-paste.

Inculpatul, prin avocat, a apreciat că dacă acesta avea o asemenea autoritate și influență nu a înțeles de ce trebuia pentru a-și impune voința dincolo de limitele legii, să mai dea mită.

În opinia Parchetului, IIII. nu avea de ce să fie vameș, iar N. nu era capabil să fie șef serviciu.

În opinia apărării ambele infracțiuni nu s-au regăsit asociate faptelor de dare de mită și a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

Inculpatul în ultimul cuvânt a solicitat achitarea susținând și nevinovăția.

Examinând actele și lucrările cauzei, Curtea pentru considerentele arătate a dispus achitarea inculpatului H. în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. pentru fapta prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 vizând folosul necuvenit adus numitului IIII..

În rechizitoriu s-a reținut că inculpatul și-a folosit autoritatea și influența de șef local de partid și a procurat lui IIII. un folos necuvenit constând în numirea acestuia ca inspector vamal mutat temporar de la biroul vamal Reșița la Biroul vamal Porțile de Fier I (PF 1), delegare prelungită până în iunie 2014.

S-a mai susținut că H. a făcut demersuri ca IIII. să fie numit șef la biroul Vamal Porțile de Fier I prin înlăturarea lui KKKK. șef al aceluia punct de vamă.

Procurorul a apreciat că declarațiile martorilor redade secvențial în rechizitoriu, convorbirile interceptate în baza Legii nr. 51/1991 și transcrise și ele fragmentar în actul de sesizare și datele de trafic, enunțate generic fără vreo particularizare la speta de față reprezintă un fundament probator suficient să dovedească că IIII. a ocupat postul de inspector vamal exclusiv datorită influenței inculpatului H..

În cauză, deși H. a fost audiat la Parchet, procurorul nu face nicio referire la conținutul acesteia în rechizitoriu și nici cu privire la alte probe testimoniale efectuate în faza de urmărire penală care nu rezultă că au fost înlăturate, dar nici nu sunt evaluate într-un fel.

De altfel nicio probă administrată în faza de cercetare judecătorească nu a constituit un subiect de analiză pentru procuror care se rezumă strict la conținutul rechizitoriului.

Rechizitoriul însuși a fost lipsit de o astfel de abordare analitică în ce privește fapta și împrejurările în care aceasta se susține că s-a comis. Descrierea ei s-a redus la afirmații constatatoare cu valoare de concluzii exprimate de procuror care face trimitere la convorbirile transcrise în rechizitoriu, dar care prin natura lor nu pot constitui nici măcar probe și cu atât mai puțin oglinda fidelă descriptivă a faptei.

Potrivit art. 13 din Legea nr. 78/2000 în cauză se pune problema exercitării influenței și autorității lui H. doar ca lider de partid, nu se are în vedere și calitatea sa de președinte al Consiliului Județean pentru că legea nu o prevede.

Folosirea acestei autorități are drept scop obținerea pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Infrațiunea se comite de un subiect activ calificat, cu intenție directă și care urmărește un scop determinat.

Elementul material al laturii obiective constă în folosirea influenței ori a autorității pentru obținere de bani, bunuri, alte foloase necuvenite.

Traducerea termenului de "influență" corespunde aptitudinii, capacității unei astfel de persoane cu funcție de conducere în partid de a avea trecere, de a schimba atitudinea, hotărârea, decizia cuiva tocmai datorită funcției pe care o deține.

Autoritatea la rândul ei a semnatificat în termenii legii prestigiul, considerația general acceptate ale persoanei cu funcție de conducere în partid.

Ambele nu derivă din calitățile sale personale, care eventual au fost evidențiate prin alegerea în funcția de conducere în partid, ci din poziția deținută.

Infrațiunea se realizează numai printr-o acțiune și are ca urmare o stare de pericol pentru relațiile sociale protegute de lege.

Fără existența unei situații premisă respectiv existența unui partid în cadrul căruia să se exercite funcția de conducere nu se poate vorbi de săvârșirea acestei infrațiuni.

Văzând dubla calitate a lui H., procurorul nu a lămurit atunci când susține că a săvârșit această infrațiune, dacă atunci când a acționat prin influență/autoritate să obțină folosul necuvenit pentru IIII., a avansat calitatea sa de șef de partid și atunci analiza cu privire la existența infrațiunii este pertinentă, ori s-a avut în vedere calitatea de președinte de Consiliu Județean, calitate care nu este specifică potrivit legii infractorului care comite fapta prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, unde subiectul este calificat - "fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid ...". În acest mod, prin reglementarea menționată s-au ocrotit anumite relații sociale, credibilitatea și încrederea cetățeanului în entitățile politice angajate în procesul de dezvoltare socio-economică a țării.

De aceea, această distincție a fost necesară în speță, utilă și în lipsa unor elemente care să o lămurească operează principiul in dubio pro reo.

Procurorul a afirmat contrar probelor din dosar că H. a făcut demersuri în februarie 2013 să-l determine pe JJJJ. (nu există acest martor, poate MMMM. - director DRAOV Timișoara), să facă la rândul său demersuri în favoarea lui IIII. pentru mutarea și prelungirea acesteia la Biroul Vamal Porțile de Fier I, ca inspector vamal, a încercat numirea lui ca șef al biroului și că datorită influenței inculpatului, KKKK. a fost mutat temporar la Biroul vamal Porțile de Fier II, de unde a revenit la Biroul Vamal Porțile de Fier I în 19.07.2013.

Din perspectiva procurorului, IIII. este doar soțul doamnei D. director la CJAS Mehedinți.

În pofida acestei abordări, din probele dosarului a rezultat că IIII. este funcționar vamal de peste 20 de ani, nu a fost numit într-o funcție publică și nici de conducere la momentul în care s-au emis acuzații împotriva soției sale pentru fapte penale presupus săvârșite de aceasta.

IIII. s-a bucurat din partea autorităților vamale, a șefului Biroului Vamal Porțile de Fier I - KKKK. de apreciere pentru profesionalismul său, experiența, vechimea în munca de lucrător vamal.

Cel care a hotărât detașarea lui IIII. și prelungirea acestei mutări temporare a fost șeful ANAF de la București și nu directorul MMMM..

Și martorii KKKK. și MMMM. în declarațiile lor au afirmat că se confruntă în zonă cu lipsă de personal, că este un flux de trecere în creștere, că erau frecvente detașările pentru rezolvarea de situații punctuale și că niciunul nu a simțit vreo presiune, influență în activitatea de manageriere a personalului în punctele de vamă, inclusiv cu privire la IIII. din partea lui H..

KKKK. a declarat că n-a avut niciun element care să-i confirme că H. ar fi fost artizanul mutării sale la Biroul Vamal Porțile de Fier II.

De altfel, în locul său la Biroul Vamal Porțile de Fier I nu a fost numit altcineva, nici IIII., ci adjunctul său a fost delegat să conducă Biroul Vamal Porțile de Fier I. În ceea ce privește Biroul Vamal Porțile de Fier II, acesta nu mai avea nicio conducere titulară sau delegată, întrucât inspectorului vamal delegat în funcția de conducere al acelui birou, i se terminase delegarea, și fiind și lipsit de experiență refuzase un nou mandat, ceea ce presupunea găsirea urgentă a unei soluții.

De altfel în perioada de o lună cât KKKK. a fost în concediu de odihnă, în concediu medical dat de dr. D. medic și prietenă de familie și la Biroul Vamal Porțile de Fier II a luat urgente măsuri organizatorice. Tot din declarația acestuia care este în concordanță cu cea a martorului RRRR. a rezultat că zvonul că era vizat să fie mutat de la Biroul Vamal Porțile de Fier I, alimentat de întâlnirea dintre H. și MMMM. însoțit de IIII., venea ca urmare a intenției prefectului județului, nemulțumit de discuțiile legate de traficul de țigări, de abaterile disciplinare și contravenționale a personalului vamal aflat în subordinea, de a-i găsi un înlocuitor. Din zvonistica locală, KKKK. a aflat că un fost coleg de frontieră era interesat să revină în rândul sistemului vamal.

Atitudinea lui KKKK. în raport de abordarea procurorului a apărut paradoxală câtă vreme pe de o parte invocă lipsa de personal și cerea prelungirea detașării unor inspectori vamali, între care și a lui IIII., iar pe de altă parte dă ascultare unor zvonuri de stradă că H. l-ar înlocui din funcție, în condițiile în care tot KKKK. spune că era respectat și apreciat de acesta și de celelalte autorități vamale.

În același context, din probe a rezultat că la momentul emiterii Ordinului din 13.06.2013 al ANAF privind mutarea temporară a lui KKKK., singura persoană despre care se afirmă în dosar că fusese contactat de H. pentru primirea, mutarea și prelungirea mutării lui IIII., MMMM. (și nu JJJJ., cum greșit se reține de procuror în rechizitoriu și concluziile orale) era deja detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Este relevant în cauză că a rezultat din proba cu înscrisuri și depozițiile testimoniale de asemenea următoarele:

- H. nu-l cunoștea pe MMMM. la momentul când el dispusese cu privire la mutarea lui IIII. în condițiile procedurii care se finaliza cu hotărârea ANAF (a se vedea Ordinul din 18.02.2013 privind transferul lui IIII. și mutarea acestuia începând din 27.02.2013, conform Ordinului din 25.02.2013);

- nu rezultă din probatoriu că MMMM. l-a vizitat pe președintele PP. Orșova și nici că a fost la sediul partidului să se întâlnească cu H.;

- JJJJ., potrivit declarației sale, necombătute de procuror, înaintea unor întâlniri cu prefectul județului (sediul în aceeași clădire cu Consiliul județean) și cu KKKK. - șef de birou vamal Porțile de Fier I, a făcut o vizită de curtoazie după investitura cu funcția de președinte al Consiliului Județean, lui H., unde printre altele s-a discutat despre lipsa de personal, context în care, a afirmat martorul, s-ar fi putut ca H. să-i vorbească de IIII., dar nici atunci, nici ulterior nu i-a cerut să-l numească pe IIII. șef în locul lui KKKK..

H., în oricare din calitățile sale de autoritate, nu avea cum să facă demersuri pentru numirea lui IIII. ca inspector vamal întrucât acesta fusese în exercițiul funcției până în 2011 și revenise în sistem la 15.02.2013.

Pe de altă parte la acel moment, H. nu-l cunoștea pe MMMM., iar când s-au întâlnit la sediul Consiliului Județean, MMMM. dispusese deja mutarea temporară a lui IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier I prelungită apoi din lipsa de personal la acest punct de vamă, inclusiv la cererile scrise ale lui KKKK. până la 30.06.2014, inclusiv de cel care i-a urmat la conducerea DRAOV.

În măsura în care președintele Consiliului Județean (și nu președintele PP. - Mehedinți) H. l-a abordat pe MMMM. cu referire la IIII., cuvintele de apreciere la adresa lui IIII., eventuala recomandare călduroasă nu putea decât, post factum, să-i confirme lui MMMM. că măsurile luate în privința acestui lucrător vamal fuseseră bune, constructive, de apreciat.

Mutarea lui IIII. s-a făcut cu acordul acestuia la fel și prelungirea delegației, în condițiile în care nu exista nici un avantaj ca salarizare fiind la un punct de frontieră sau altul, iar apropierea de casă a locului de muncă reprezenta un beneficiu atât pentru instituție, cât și pentru el, dar în niciun caz o asemenea consecință nu poate fi asimilată unui "folos necuvenit".

Probele au atestat că IIII. era un profesionist apreciat, cu experiență, care în urma concursului de ocupare a postului funcționează și în continuare la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Or, în aceste condiții, parcursul real profesional al lui IIII., fundamentat pe probe devine și a fost confirmat ca real și necombătut de procuror cu vreun probatoriu care să aibă credibilitate.

Afirmații care au natura unor constatări ce izvorăsc, eventual, din niște convorbiri telefonice interceptate ce nu reprezintă probe sau mijloace de probă menite să concure la aflarea adevărului, nu au constituit argumente că traiectul profesional al lui IIII. din 15.02.2013 la 25.02.2013 și mai departe este un folos necuvenit.

Este greu de acceptat că au operat considerente subiective și discreționare (despre care procurorul nu pomeneste nimic în rechizitoriul) bazate pe "ingerința factorului politic" în activitatea administrației publice, când, cu titlu de exemplu, IIII., deja inspector vamal din 15.02.2013, lucru pe care H. nu-l știa, la 22.02.2013 când avea actele de mutare în fața sa, IIII. îi explica lui H. "ce înseamnă funcție de execuție" (?!)

Nu în ultimul rând, procurorul a vorbit de un folos și nu-l califică nicidecum, adică nici că ar fi "necuvenit" cum cere legea pentru ca fapta să existe, în schimb avansează teorii care rămân la acest nivel fără aplicabilitate în speță, în raport de probe, martori, înscrisuri și nu în ultimul rând al laturii subiective, a participației subiective a inculpatului care nu a avut reprezentarea că oarecari aprecieri cu privire la o persoană pot căpăta o conotație ilicită, sancționabilă penal.

În mod clar percepția lui H. în mediul conjunctural presupus penal nu este avut în vedere ca șef al PP. - Mehedinți, nici de IIII., cu care se afla într-o relație de amicitie, nici de MMMM. care nu l-a vizitat la investitura sa de lider de partid, ci în calitate de președinte al Consiliului Județean și nici de KKKK. care se raportează în declarațiile sale doar la autoritățile administrative.

Dând curs tezelor teoretice din rechizitoriu fără o abordare practică, punctuală în funcție de probele din dosar, Curtea a reținut următoarele, având în vedere dovezile cauzei:

- caracterul necuvenit al folosului, spune procurorul, presupune că beneficiarul să nu fie îndreptățit la obținerea acestuia;

- în speță IIII. este numit la 15.02.2013 în funcția de inspector vamal și revine în sistemul vamal unde lucrase din 1999 până în 2011, înainte ca H. să aibă cunoștință de acest episod profesional al lui IIII. sau vreo intervenție în orice calitate de prieten, de șef de partid sau șef al administrației județene. În opinia Curții nicio probă nu combate pe cele identificate și de procuror și care atestă ca IIII. era absolut îndreptățit să fie numit în această funcție;

- caracterul necuvenit al folosului, spune procurorul, presupune că acesta, chiar dacă ar exista o îndreptățire, să fi fost obținut prin încălcarea procedurilor legale ori prin acte de dispoziție discreționare;

- în speță, IIII., asemenea altor vameși colegi, a fost mutat temporar, conform actelor de la dosar, cu respectarea tuturor formalităților cerute de lege, (adresele emise de KKKK. pentru solicitare de personal, de prelungire a delegațiilor, între care și a lui IIII., de MMMM. - director al DRAOV -Timișoara, de hotărârile ANAF, cu acordul persoanelor mutate temporar, inclusiv al lui IIII.).

Nu a fost suficient, ca organul judiciar să afirme că "s-a încălcat procedura legală" prin obținerea folosului necuvenit (numire, mutare, prelungire în cazul lui IIII.) fără să-și arate care anume proceduri sau norme legale au fost încălcate, mai ales că probele sunt la dosar de la începerea urmăririi penale.

Deși s-a afirmat existența unor acte discreționare, procurorul nu face trimitere la niciun astfel de act și la persoana de la care provine.

În aceste condiții a fost dificil ca inculpatul să-și facă apărarea câtă vreme nu rezultă din dosar care sunt acele acte care eventual îl incriminează.

Când MMMM. l-a cunoscut pe președintele Consiliului Județean, documentația legală privind parcursul profesional al lui IIII. era deja în procedurile prevăzute de lege, astfel că din perspectiva acestuia nu se identifică nici mijloace, nici dispoziții nelegale, discreționare.

Raportat la datele din dosar, sentința penală nr. 336/2.03.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a confirmat faptul că în cazul în care beneficiarul IIII. este îndreptățit să obțină folosul - numire, mutare, prelungire, mutare pentru considerentele deja arătate, nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Pe de altă parte, atât doctrina cât și practica au statuat că "demersurile, rugămintele, insistențele, recomandările nu se pedepsesc de legea penală, chiar dacă ar avea ca rezultat determinarea funcționarului să facă un act nedrept și să încalce, din slăbiciune, îndatoririle funcției sale" (curs univ. 2014 - JJJJJJJJ.).

Lipsa unei evaluări, a unei analize a elementelor materiale, ale laturii obiective, a laturii subiective ca elemente constitutive ale infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, a urmăririi imediate și a legăturii de cauzalitate între urmare și pericolul social în condițiile în care probatoriul existent în dosarul de urmărire penală permitea clarificarea tuturor aspectelor aparent incerte, împrejurările concrete în care cu vinovăție sau nu inculpatul a fost presupus vinovat de săvârșirea infracțiunii, sunt esențiale în soluționarea cauzei.

Curtea a apreciat, în contextul materialului probator existent că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, că nu s-a realizat un raport de cauzalitate între presupusa activitate infracțională a lui H. și urmarea acesteia, un rezultat socialmente periculos.

Numirea lui IIII. și mutarea lui la Biroul Vamal Porțile de Fier I ca inspector vamal nu a constituit decât complinirea lipsei de personal, el nu a fost numit în locul altuia, dovadă că prelungirea mutării s-a făcut până s-a titularizat, prin concurs pe post.

Pe de altă, parte nu se poate vorbi de o încălcare a relațiilor de serviciu pe parcursul instituțional - birou vamal Porțile de Fier I, DRAOV - Timișoara, ANAF București, care definesc subiectul pasiv specific pentru că lipsește ilicitul ca element definitoriu al faptei.

Sub aspectul laturii subiective nu s-au identificat probatorii care să contureze atitudinea ilicită a inculpatului care, în cazul în care a abordat subiectul IIII. în discuția cu MMMM., s-a limitat la "vorbe frumoase" intervenite ulterior mutării, ca o confirmare a calităților umane, personale, profesionale ale unui inspector vamal apreciat în forurile instituțiilor respective.

Chiar probele administrate în faza de urmărire penală au demonstrat cu, și fără eventualele "vorbe frumoase ale lui H.", că IIII. pentru toate motivele arătate deja, era unul dintre inspectorii vamali solicitați, pe baza acordului sau să funcționeze la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Nu în ultimul rând a fost evidentă o dublă abordare de către procuror a aceleiași acțiuni considerate ilicite puse în sarcina inculpatului, care în funcție de infracțiunea descrisă se definește ca folosirea de influență și autoritate prin actul de conduită ilicită - element material al laturii obiective al acestei infracțiuni, sau ca dare de mită care se materializează într-una din variantele alternative - promisiune, oferire, dare.

Din coroborarea tuturor acestor considerații Curtea în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. l-a achitat pe inculpatul H. pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (folosirea influenței sau a autorității de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid în favoarea lui IIII.) - (fapta din Capitolul II - f. x R).

*

* *

II. Inculpatul H. a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. x/2013 acuzat fiind și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 de folosire a influenței și autorității sale de președintele PP. - Mehedinți în scopul obținerii pentru III. de foloase necuvenite constând în numirea acestuia într-o funcție de conducere a unui serviciu în cadrul Direcției de Impozite și Taxe aflată în subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin.

În rechizitoriu s-a reținut că H. a început demersurile pentru a determina numirea lui III. într-o funcție de conducere utilizându-și influența și autoritatea deținută prin funcție în contextul în care TT. S.R.L. urma să încheie un contract de prestări servicii medicale pe anul 2013 cu CJAS unde C. își exercita atribuțiile de serviciu.

H. a reușit să-l determine pe HHH. - primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin să îl numească pe III. într-o funcție publică de conducere în aparatul tehnic al primăriei se susține în rechizitoriu.

S-a afirmat, de asemenea, că urmare a demersurilor lui H., prin dispoziția nr. x/23.01.2013, primarul HHH. l-a numit pe N. temporar șef Serviciu Asistență Contribuabili, soluționare contestații și petiții pe o perioadă de 6 luni cu o creștere salarială corespunzătoare funcției.

III. din 2.12.2013, tot din dispoziția primarului (nr. 3413/2013) fusese desemnat să coordoneze activitatea aceluiași serviciu.

În rechizitoriu s-a afirmat că H. a început demersurile în aprilie 2013, la data când (12.04.2013) întâi a discutat telefonic cu soția lui N., despre evaluarea societății medicale EEE. S.R.L. societate concurentă celei controlate de H., în vederea încheierii contractului de furnizare servicii medicale paraclinice (RMN) cu CJAS Mehedintși, și apoi cu HHH..

Procurorul a concluzionat în sensul ca H. a urmărit să o recompenseze pe C. pentru felul în care își îndeplinea atribuțiile de serviciu și a făcut demersuri pentru promovarea soțului ei III..

În susținerea acestor acuzații aduse inculpatului H. de a fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 se redă în rechizitoriu un fragment din declarația martorului HHH. din care s-a reținut următoarele:

- în aprilie 2013 într-o convorbire telefonică cu președintele Consiliului Județean H., martorul afirmă că H. i-a cerut să-l pună șef pe III. la Serviciul Persoane fizice întrucât avea o obligație față de acesta și posibil și față de soția acestuia (nu-și amintește sigur martorul);

- în urma discuției cu JJJ., directorul Direcției de Taxe și Impozite, HHH., și cu acordul directoarei prin dispoziția nr. x/23.01.2014 l-a numit pe III. șef Serviciu asistență contribuabili martorul a purtat discuții chiar cu III. căruia i-a spus că și H. a insistat să-l pună șef.

Descrierea faptei s-a redus la reiterarea unor fraze care au același conținut, respectiv cărora li se alătură două convorbiri telefonice înregistrate de SRI în baza mandatului de siguranță națională, excluse la 28.11.2014 din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară și declarația unui singur martor, redată secvențial și din care rezultă că aceasta a fost consemnată după luarea, audierea sau lecturarea transcriptului unei convorbiri telefonice dintre H. și HHH..

În rechizitoriu nu s-a făcut nicio referire la audierea inculpatului cu privire la această faptă, la eventualele probe pe care acestea le-ar fi administrat în faza urmăririi penale ori cu referire la alte dovezi.

S-a arătat aceeași descriere a situației de fapt, prin rechizitoriu, unde procurorul a stabilit încadrarea juridică a infracțiunii de dare de mită și a infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, reținute în sarcina inculpatului.

Inculpatul H. a fost audiat în instanță la 30.07.2014, 28.08.2015 și la 22.09.2017 și-a menținut declarațiile date în faza de urmărire penală din 3.04.2014, 12.06.2014 și 13.06.2014 cu privire la care procurorul nu a făcut nicio referire.

Din declarațiile inculpatului H. s-au reținut următoarele:

- nu a intervenit cu vreo rugămintă la MMMM. să-l numească inspector de vamă pe IIII., iar pe primarul HHH. l-a rugat să-l primească în audiență pe III.;

- IIII. a lucrat 20 de ani în vamă, după restructurare a figurat într-un registru de rezervă și s-a reangajat în sistem;

- inculpatul nu a avut nicio legătură nici cu angajarea, nici cu transferul, nici cu prelungirea detașării lui IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier I;

- în vara anului 2013, IIII. l-a însoțit pe MMMM. de la Timișoara DRAOV într-o vizită de curtoazie, pentru a se cunoaște cu H., întâlnire în cursul căruia nu a avut nicio intervenție cu privire la IIII.;
- discuția a durat vreo 10 minute, la acel moment IIII. era deja angajat la Timișoara și detașat la Porțile de Fier I;
- odată cu reangajarea lui OOOOOOOOOOOO. au mai fost reangajate alte două persoane care fuseseră anterior disponibilizate;
- nu și-a pus problema IIII. să ajungă șef la punctul vamal, iar cu privire la KKKK., inculpatul avea cunoștință despre niște afaceri dubioase în vamă;
- H. nu a avut nici un amestec în detașarea lui KKKK.;
- IIII. urma să fie promovat șef la unul din serviciile ce se înființau în cadrul Direcției de Taxe și Impozite și i-a adus la cunoștință lui H. că urma să fie șef la alt serviciu decât își dorea el și în urma unei discuții cu primarul, lui H. i s-a spus că N. o să fie șef la Serviciul la care se decisese deja;
- nu a avut inculpatul nicio obligație față de vreunul din soții N.;
- IIII. l-a abortat pe H. după o ședință de partid și i-a spus că este numit șeful unui serviciu nou înființat, dar el dorește să funcționeze în serviciul anterior; dintr-o discuție cu primarul HHH. a aflat că N. rămâne unde a fost mutat și i-a spus acestuia:

"Asta e".

În dovedirea acuzațiilor, procurorul a solicitat audierea martorilor KKKK., JJJJ., IIII., HHH., IIII. (133-135 - vol. 6 dup), proba cu înscrisuri: Ordinele nr. 322/15.02.2013 ANV, nr. 355/25.02.2013 ANV, nr. 1769/13.06.2013 ANV, nr. 1826 din 28.06.2013 ANV, nr. 2267/30.07.2013 ANV, decizia nr. 3151/1.10.2013, decizia nr. 6/6.01.2014 și convorbiri telefonice perioada februarie - iulie 2013, date de trafic vol. 13 + CD și înscrisuri, dispoziția nr. x/23.01.2014, dispoziția nr. x/2.12.2013 .

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea martorilor din lucrări și proba cu înscrisuri.

Instanța a încuviințat probatoriile solicitate și a procedat la audierea martorilor:

Martorul IIII., la instanță ca și la Parchet a declarat că lucrează din 1999 în Direcția de Taxe și Impozite Primăria Drobeta Tr. -Severin, din 2006 este inspector principal și a funcționat în Serviciul de persoane fizice și juridice din DITL Drobeta Turnu-Severin;

- și-a desăvârșit pregătirea profesională printr-un masterat, a urmat cursuri postuniversitare;
- la momentul când s-a reorganizat DITL în trei servicii specializate și pentru unul din ele era avut și martorul în vedere pentru funcția de șef serviciu, IIII. a apreciat că față de activitatea sa de peste 20 de ani în direcție, cu pregătirea sa profesională, cu vechimea cea mai mare în funcție, în direcție, cu atribuțiile de serviciu de la acel moment - coordona din decembrie 2013 serviciul în care funcționa, era îndrituit să aibă o opțiune pentru vreunul din servicii;
- martorul era apreciat profesional de către directorul JJJ., de către primar la care a făcut mai multe încercări nereușite de a avea o audiență pentru a-și exprima dorința sa profesională;

- după o ședință de partid a PP., într-un cerc restrâns de lideri și câțiva cetățeni, de față fiind și martorii PPP. și LLL., stând de vorbă la o cafea, martorul a întrebat dacă cineva îl poate ajuta să intre în audiență la primar să-și rezolve o problemă profesională, întrebare la care H. i-a răspuns să-l caute a doua zi;

- în urma discuțiilor cu primarul și cu directorul JJJ., martorul a rămas să fie numit temporar șef la Serviciul Asistență Contribuabili, apreciindu-se că este în măsură și calificat pentru această funcție pentru care nu avea contracandidat, întrucât pentru fiecare serviciu se stabilise deja cine avea să le conducă temporar;

- nu exista nicio diferență de grad sau salariu între cele trei funcții de conducere;

- în urma concursului din 2015, martorul s-a titularizat pe acest post;

- soția sa, C. nu a avut nicio contribuție la promovarea sa, atribuțiile sale de serviciu nu o presupunea ca factor de decizie, iar martorul nu știa dacă H. a cunoscut-o și în ce împrejurări.

Martorul HHH. și-a menținut, în mare parte declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări și completări:

- s-a luat decizia înființării a trei servicii în cadrul Direcției DITL Drobeta Turnu-Severin conduse de JJJ. care a avut o decizie în numirea temporară a șefilor acestor servicii, respectată de primar pentru că aceasta cunoștea oamenii și performanțele lor profesionale;

- până la organizarea concursului pentru titularizare pe funcție pentru a le ocupa erau suficiente: o cerere, referat din partea DITL, îndeplinirea condițiilor pentru ocuparea postului;

- primarului în diferite ocazii sau situații i se dau sugestii, i se fac recomandări, dar acesta nu a luat nicio decizie fără să verifice îndeplinirea de condiții, calitățile care-l susțineau pe candidat pentru funcție și numirile le făcea numai în urma consultării cu directorul JJJ.;

- III. îndeplinea toate condițiile pentru postul de conducere și indiferent de opțiunea acestuia și recomandarea cuiva, s-a apreciat că putea fi performant la conducerea serviciului hotărât la primărie și pentru care s-a și titularizat mai târziu prin concurs;

- martorul se cunoaște cu H. din 1995, și din 2012 au relații instituționale, ambii lideri de partid - QQQ. și H. la PP.;

- H. i-a spus martorului că N. ar vrea să fie numit în funcția de conducere în Serviciul în care lucrea deja, numire care a avut loc la Serviciul stabilit de JJJ. la 5-6 luni de la această discuție telefonică și care s-a circumscris, în opinia purtătorului, situației frecvente în care primea sugestii, recomandări.

Martorul PPP., viceprimar, lider KKKKKK., a fost de față când N. a reușit să aibă audiența la primar care avea o relație mai restrictivă cu angajații Primăriei, când i s-a spus categoric că va fi numit în funcția de șef serviciu unde s-a stabilit și nu avea niciun contracandidat, discuție în care N. nu a pomenit numele lui H., și a fost asigurat că este apreciat și se va descurca în noua sa postură, cu tot ajutorul conducerii Primăriei;

- martorul a declarat că nu știe să fi existat vreodată relații de amiciție dintre H. și HHH.;

- s-a mai precizat de către martor că N. a abordat pe toată lumea, inclusiv pe acesta pentru a putea avea o discuție cu primarul legat de Serviciul unde urma să fie numit și pentru faptul că primarul nu discuta

decât cu directorii de departamente și cu mare greutate accepta să primească cu ceilalți angajați ai Primăriei.

LLL., primar al comunei Jiana (2012 - 2014) și lider PP., prin declarația sa de martor a confirmat susținerile lui III. și H.;

- după ședințele de partid, obișnuiau să mai stea de vorbă și cu diverși cetățeni care apelau pentru sprijin, sfaturi, H. fiind cunoscut ca o persoană care era disponibilă să ajute în caz de nevoie;
- N. a spus celor prezenți că nu reușea să intre în audiență la primar să-și rezolve o problemă personală, la care H. i-a replicat să-l contacteze a doua zi să-i spună dacă poate să-l ajute;
- martorul nu a aflat despre ce era vorba și dacă N. s-a văzut cu primarul și și-a rezolvat problema;
- la rândul său ceruse ajutor lui H. pentru repararea drumului județean care străbătea comuna, iar alții îi ceruseră sprijinul să procure un medicament sau să găsească un loc de muncă.

După administrarea probatoriilor și față de precizările inculpaților, prin avocați, că nu mai sunt alte cereri de formulat, Curtea a declarat conform art. 388 C. proc. pen. deschise dezbaterile în fond:

Procurorul a cerut condamnarea inculpatului H. pentru trei infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 și s-a referit succint la fapta legată de societatea TT. în raport de care și-a exercitat influența cu ajutorul lui E..

În concluziile scrise nu a făcut nicio referire la cele trei fapte prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 apreciind că ceea ce s-a concluzionat în ceea ce o privește pe coinceputa D. la punctele respective din concluziile scrise sunt valabile și în ceea ce privesc infracțiunile de folosire a influenței și autorității unui lider de partid pentru obținerea unui folos necuvenit pentru sine sau altul.

Inculpatul, prin avocat, a făcut o descriere a faptelor pentru care H. a fost trimis în judecată, inclusiv cu privire la presupusul folos necuvenit pentru III.. S-a arătat că martorii au clarificat împrejurările în care, rugat de N., H. l-a contactat pe HHH. să-l primească în audiență, că vrea să funcționeze ca șef la serviciul unde a lucrat până la momentul schimbării organigramei. S-a subliniat că N. era apreciat pentru profesionalismul său, își merita postul și chiar dra normal faptul că dorea să se țină cont și de opțiunea sa. H. nu a avut nici un scop de a-i aduce lui N. un folos necuvenit, a acționat în ideea posibilității ca acesta să-și exprime într-o audiență primarului, reticent a se întâlni cu angajații, doleanța cu privire la o problemă personală.

În opinia apărării, nu a fost vorba de un folos necuvenit, câtă vreme N. era apreciat, bine pregătit profesional, cu experiență și vechime în muncă și se hotărâse deja, la nivelul conducerii Primăriei să fie numit într-o funcție de conducere.

Nu a rezultat de ce H. a făcut un demers considerat injust, și nici de ce numirea ca șef de secție la cea dorită de N. ar fi reprezentat un folos necuvenit.

S-a arătat că nu rezultă care este rezultatul material în urma acțiunii lui H., dacă acesta este consecința acțiunii sale, și care este raportul de cauzalitate între acțiune și urmare.

Pe de altă parte, s-a susținut de apărare, nu sunt îndeplinite trei condiții din norme de incriminare - rezultatul socialmente periculos, legătura de cauzalitate și subiectul pasiv al infracțiunii - titular al valorii sociale ce constituie obiectul juridic al infracțiunii - Direcția de Taxe și Impozite din cadrul Primăriei Drobeta Turnu-Severin.

În opinia Parchetului, funcția de șef la Serviciul Asistență Contribuabili îndeplinită de N. la eventuala influență a autorității lui H. față de primarul HHH., a reprezentat rezultatul socialmente periculos, în condițiile în care acesta era pregătit profesional și apreciat de conducere.

Martorii au arătat condițiile în care H. a aflat de problema serviciului unde să fie numit șef N. și de asemenea că rezultatul discuției H. - HHH. nu s-a configurat în nimic, decizia cu privire la N. fiind luată deja în forul conducerii Primăriei astfel că și din acest punct de vedere nu se realizează raportul de cauzalitate dintre acțiune și urmare.

H. s-a adresat lui HHH., dar decizia a aparținut directorului JJJ. ca titular al valorilor sociale protegute de lege (relațiile de serviciu din DTIL - Primăria Drobeta Turnu-Severin) și care în această ecuație juridică constituie subiectul pasiv special.

HHH. nu a perceput contactarea de către H. ca o exercitare de influență sau autoritate, întrucât, deja se hotărâseră numirile temporare de șefi de secție, iar pe de altă parte această discuție s-a înscris în frecvențele situației când primarul primea solicitări, recomandări, sugestii etc.

Pe de altă parte, și HHH. și H. erau lideri de partid, numai că la partide diferite (RRR., PP.) astfel că, s-a apreciat de apărare, este greu de dovedit și acceptat că într-o astfel de conjunctură politică adversă, influența ori autoritatea lui H. ar fi avut vreo eficiență, ceea ce altfel s-a și văzut.

Discuția dintre cei doi nu a indus nicio modificare față de ceea ce se hotărâse cu mult înainte acesteia.

S-a cerut achitarea inculpatului H. pentru obținerea unui folos necuvenit pentru III. prin presupusa folosire a influenței și autorității acestuia de lider de partid.

Inculpatul a declarat că este nevinovat și a solicitat să fie achitat.

Examinând actele și lucrările dosarului administrate legal în ambele faze procesuale ale cauzei, Curtea a constatat următoarele:

Procurorul a susținut că inculpatul H. a contribuit exclusiv la numirea lui III. în funcția de conducere a unui serviciu din cadrul Direcției de Taxe și Impozite - Primăria Drobeta Turnu-Severin, exercitându-și influența și autoritatea funcției sale de președinte al Consiliului Județean și de lider de partid față de primarul HHH. și în acest mod N. a primit un folos necuvenit - funcția de conducere, cu o salarizare mai mare în detrimentul contracandidatului său.

Această acuzație s-a sprijinit pe declarația martorului HHH., redată secvențial în rechizitoriu și pe două convorbiri telefonice interceptate de SRI excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară la 28.-11.2014 pentru motivele deja arătate în preambulul hotărârii.

În cauză au fost audiați inculpații C., H., martorii III., HHH., PPP, LLL.; despre declarațiile acestora procurorul nu aminteste și nu face nicio analiză, evaluare a probatoriului desăvârșit în condiții de contradictorialitate și publicitate în instanță.

Generic, procurorul a invocat datele de trafic, indicându-se volumul 13 al dosarului de urmărire penală - nr. 321/P/2013, care are peste 400 de pagini și vizează pe toți inculpații, pe perioade considerabile de timp.

Nu s-a făcut nicio precizare cu privire la date de identificare - respectiv perioada, frecvența, aspectul ce trebuie dovedit, numerele de pagină la care sunt îndosariate, pe cine privește etc.

În acest context, doar invocarea datelor de trafic între alte probe fără să se precizeze ce corelare există între acestea, nu a reprezentat o solicitare fundamentată ca probatoriu și nici nu-și susține utilitatea, relevanța ori eficiența.

Mărturia lui HHH., completată și cu precizările făcute în instanță nu converg spre varianta susținută de procuror.

În prezența a mai multor martori, prin februarie - martie 2013 N. i-a abordat dacă cineva dintre cei prezenți, între care se afla și H., îl puteau ajuta să intre în audiență la primar pentru o problemă personală.

Tot din probatorii a rezultat că această rugămintă a fost formulată în contextul în care era știut că primarul nu discuta decât cu șefii de departamente, nu și cu angajații Primăriei (martor PPP. - viceprimar), ceea ce justifică într-un fel în concepția sa sprijinul cuiva, cu un statut superior celui de simplu angajat, pentru a accede, pur și simplu, la o audiență.

Încă din faza de urmărire penală rezultă că H., cunoscut ca o persoană care avea disponibilitate să-și ajute semenii (în cauză se dau și câteva exemple în acest sens) fie că erau probleme personale sau instituționale (martorii PPP. și LLL., III. etc) i-a spus lui N. să-l contacteze a doua zi, să vadă dacă îl poate ajuta cu ceva. Aceste afirmații au fost făcute în prezența martorilor, iar ulterior, i-a spus lui N. că "o să fie șef de serviciu acolo unde hotărăște primarul".

Martorul HHH., în altă ordine de idei, a aflat unde lucrează soția lui N., după ce s-a declanșat procedura judiciară împotriva lui H..

Cei doi (HHH. și H.) se cunoșteau din 1995 și au avut relații strict instituționale din 2012.

Pentru HHH., contactarea lui de către H., subiectiv vorbind, s-a înscris în categoria obișnuită de rugăminți, solicitări, recomandări care ajungeau la primar pentru diferite chestiuni.

Fără a avea siguranța că își amintește spusele lui H., HHH. a declarat că este posibil ca acesta să-i fi spus că ar avea o obligație față de N. și fără nicio certitudine și față de soția acestuia; H. nu i-a explicat în ce ar fi constat aceste obligații, care puteau, foarte bine să fie doar cuvinte de circumstanță, considerate oportune pe subiectul discuției cu HHH..

Declarația de la Parchet a lui HHH. a fost structurată în parcursul ei pe o discuție telefonică (fragmentată selectiv) dintre H. și HHH..

De altfel, convorbirile telefonice interceptate nu au fost, potrivit doctrinei și practicii, mijloace sau probe, prin ele însele.

Probele administrate pe tot parcursul procesului de procuror și de instanță au confirmat sau nu acele surse de informație, legal la rândul lor obținute și prin concordanța lor să concure la aflarea adevărului și o judecată corectă, echitabilă.

În mod evident, discuția cu H. a venit după ce subiectul era tranșat, hotărârea privind numirile șefilor noilor servicii luată, directorul JJJ. susținându-l pe N. pentru Serviciul de asistență contribuabili pentru care în final acesta și-a dat acordul pentru interimat; în 2015, după concurs, s-a și titularizat pe postul în care a fost numit prin dispoziție la 23.01.2014.

Încă de la Parchet, HHH. a arătat că în luarea acestor decizii privind șefii noilor secții, egale în grad și salarizare, a dat toată disponibilitatea directorului JJJ. pentru că aceasta cunoștea oamenii cu care lucra,

performanțele lor umane și profesionale prin care să asigure eficiența activității serviciilor și nu în ultimul rând era ea însăși un profesionist, corect și onorabil.

A rezultat astfel, contrar afirmațiilor procurorului, că H. nu avea cum să-și folosească influența și autoritatea de lider de partid (norma legală afirmă influența ori autoritatea) pentru numirea lui N. într-o funcție de conducere pentru că directorul JJJ. i-a adus la cunoștință acesteia în februarie 2013 că o să fie numit șef al unui Serviciu ce urma să se înființeze, și deși era o numire temporară, era nevoie de acordul său.

Într-un context public H. află că N. o să fie șef și că acesta era nemulțumit de serviciul respectiv (în februarie - martie 2013).

Pe de altă parte cel care a împărtășit "necazul" într-un cerc de persoane, într-o discuție în public, nu privat și a vorbit despre intransigența directorului JJJ., peste voința căreia primarul, pentru motivele arătate nu înțelegea să treacă, indiferent de rugămințile sau insistențele din partea oricărui ar fi venit - N., PPP., H. etc. a fost N..

Potrivit teoreticienilor, subiectul activ calificat al acestei infracțiuni, acționează cu intenție și are inițiativa activității de a obține, ca scop, folosul pentru altul, în speța de față.

Acest folos nu a putut fi o plată ori o răsplată și nici obținut la cerere.

Subiectul pasiv special - Direcția de Taxe și Impozite este, într-adevăr, titularul ocrotirii valorilor sociale transpuse în relațiile dezvoltate în cadrul instituției și ele reprezintă obiectul juridic al infracțiunii.

Elementul material al laturii obiective al infracțiunii în discuție se traduce prin acțiunea lui H. care inițiază, potrivit procurorului, demersuri pentru ca HHH. primarul orașului Drobeta Turnu-Severin să le dea curs.

Legea penală nu sancționează însă rugăminți, insistențe, recomandări, demersuri despre care chiar primarul vorbește în declarație că aria acestor acte binevoitoare este mare, cu scopul de a-l "ajuta" pe primar să ia decizii cât mai bune și să fie omul potrivit la locul potrivit.

Or, H. exact acest lucru a făcut, a folosit terțiul propriei obligații față de persoana - aspect de care HHH. nu-și amintește cu siguranță, motiv pentru care nu este exclus ca organul judiciar să-l fi audiat după ce a luat la cunoștință, sub o formă sau alta, convorbirea telefonică interceptată,. Singurul loc unde se vorbește de orice obligații față de unul sau ambii soți N. este acesta.

Procurorul a afirmat că H. și-a folosit și autoritatea și influența de președinte al Consiliului Județean Mehedinți și de organizație județeană a PP. pentru numirea lui N. într-o funcție publică de conducere în primărie.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 îl constituie relațiile sociale referitoare la corectitudinea, cinstea persoanelor care îndeplinesc, în speță, o funcție de conducere într-un partid și care își folosesc influența ori autoritatea pe care le au.

Autoritatea constituie prestigiul, considerația general acceptate pentru persoana care îndeplinește funcție de conducere în partid.

Influența, la rândul ei se definește prin aptitudinea, capacitatea persoanei care îndeplinește, în speță, o funcție de conducere într-un partid de a avea trecere, de a-i schimba cuiva atitudinea, concepția, hotărârea, decizia, datorită funcției pe care o îndeplinește.

O conotație comună atât pentru exercitarea influenței și/ori a autorității este că acestea derivă din funcție și nu din calitățile personale.

Partidele politice, persoane juridice fără scop lucrativ cu rol important în viața socio-economico-politică a țării, sunt marcate, uneori, de personalitatea celor care îndeplinesc funcții de conducere și care bucurându-se de influența și autoritatea pe care o au, le pot folosi în scopul obținerii pentru sine sau pentru alții de bani, bunuri, foloase necuvenite, creându-se grave stări de pericol.

În aceste condiții s-a ajuns la incriminarea prin art. 13 din Legea nr. 78/2000 a faptelor persoanelor care îndeplinesc funcții de conducere în partid, într-un sindicat, ori o persoană juridică fără scop lucrativ și care folosesc influența și autoritatea funcției cu scopul obținerii unui folos necuvenit.

Prin această incriminare se ocrotesc relațiile sociale ce vizează corectitudinea, onestitatea, prestigiul, credibilitatea de care trebuie să se bucure persoanele cu funcții de conducere, dar și partidele, sindicatele, patronatele etc.

În condițiile în care este vorba de o reglementare strictă care vizează doar persoanele cu funcții de conducere în partid etc., eventual exercitare doar a influenței și/ori autorității funcției de președinte al Consiliului Județean de către H., lider PP. Mehedinți față de HHH., lider KKKKKK., procurorul nu produce nicio probă că subiectul activ calificat - H. ar fi acționat cu intenție directă și scop declarat să-și impună influența față de HHH.; adică printr-o convorbire telefonică să-i schimbe/modifice/înlătore decizia deja luată în forul de conducere al Primăriei, de HHH., și nici dacă și în ce condiții, pe linie de partid, ar fi putut să aibă vreo influență și din ce postură, asupra liderului altui partid - KKKKKK., primar al orașului Drobeta Turnu-Severin.

În rechizitoriul s-a învederat și de autoritate, care la rândul ei presupunea că H. s-ar fi bucurat sau ar fi trebuit să se bucure de o recunoaștere publică, generală, de considerație, și prestigiu în îndeplinirea funcției sale în partid.

Or, în discuție nu s-a pus autoritatea în lăuntrul său la nivelul partidului a cărei organizație județeană o conducea, ci în afara acesteia.

Pe de altă parte, martorul HHH. a declarat că se cunoaște cu H. din 1995, dar din 2012 nu au decât relații instituționale - din perspectiva calităților dobândite de președinte de Consiliu Județean și respectiv de primar al municipiului Drobeta Tr. -Severin, cu autoritatea funcției dată prin lege.

În acești termeni ai ecuației, a fost greu de admis, în lipsa oricăror probe care să dovedească contrariul, că III. a fost numit într-o funcție de șef serviciu urmare a demersurilor lui H. despre care procurorul afirmă că au început în aprilie 2013 până la emiterea dispoziției nr. 171/23.01.2013 (corect este 2014) de către primar.

În rechizitoriul, s-a susținut că H. a întreprins demersurile arătate în data de 12.04.2013, după o convorbire telefonică cu soția lui N. care nu are nicio relevanță în cauză.

Probele administrate în instanță, ignorate de procuror care s-a rezumat numai la ceea ce s-a instrumentat în urmărirea penală nu au făcut decât să mențină, să completeze și să precizeze punctual cele declarate la parchet încă de la primele audieri.

Astfel, a rezultat cu certitudine că III. la sfârșitul anului 2012, cu ocazia unei noi organigrame stabilite pentru anul 2013, era un candidat serios pentru numirea în funcția de șef al noului Serviciu ce urma să se înființeze.

În februarie 2013, directorul JJJ. de la DTIL - Primăria Drobeta Tr. -Severin l-a numit șef al unui nou serviciu. N. a făcut în perioada februarie - martie 2013 multiple încercări pentru a discuta cu primarul despre această numire și dorința lui de a deveni șef la serviciul unde lucra deja.

Martorul PPP. a declarat că erau trei servicii unde erau deja stabiliți a șefi dna KKKKKKKKK. la persoane fizice, dna JJ. la persoane juridice și N. la insolvență, funcții cu același grad, cu salarizare egală și pentru care nu existau contracandidați. PPP. l-a sfătuit pe N. să insiste să discute cu primarul, iar LLL. cel care după o ședință de partid l-a asigurat că unul din cei prezenți aveau să-l ajute să discute cu primarul.

Aflați între cei care au asistat la cele spuse de N., H. l-a invitat să-l caute a doua zi, să-i spună dacă îi poate fi de ajutor.

La oarece timp, s-a întâlnit întâmplător cu H. care l-a întrebat dacă l-a primit primarul. N. a reușit să se întâlnească cu primarul, au purtat o discuție în prezența lui PPP., viceprimar, în care N. a fost asigurat că se va descurca la noul serviciu, va avea tot concursul conducerii în problemele juridice.

Nici N. și nici HHH. nu au pomenit nimic de H., a declarat martorul PPP..

La următoarea întâlnire cu H., acesta i-a replicat, în trecere, "vei fi șef acolo unde o să hotărască primarul".

N., din probe, era preocupat de desăvârșirea lui profesională, absolvise un masterat, cursuri universitare de specializare, era apreciat pentru profesionalismul său, avea experiența ași vechimea cea mai mare din Primărie, îndrituit să ocupe funcția oferită pentru care îndeplinea și condițiile prevăzute de lege.

Pentru a ocupa temporar această funcție a fost evaluat profesional, a primit o recomandare de la DTIL și a formulat o cerere în care și-a dat acordul pentru numirea ca șef la Serviciul Asistență Contribuabili.

Cererea scrisă depusă la cabinetul Primarului cu opțiunea sa pentru Serviciul persoane fizice nu a influențat în niciun fel decizia directorului JJJ. ca N. să conducă, nou serviciu.

Această hotărâre a avut de la început girul Primarului, care la rândul său aprecia performanțele profesionale ale lui N..

În acest fel, s-au respectat toate normele legale, iar în 2015 după organizarea concursului, N. s-a titularizat pe postul Serviciului Asistență Contribuabili.

III. a fost numit temporar în funcție de conducere la 23.01.2014 cu respectarea condițiilor și procedurilor legale, era îndreptățit la această funcție datorită calităților sale personale și profesionale, îndeplinea condițiile prevăzute de lege, fără ingerința vreunui factor politic și fără ca un lider de partid să-și impună influența și/sau autoritatea funcției de partid.

De altfel, determinarea, intransigența directorului JJJ. s-a impus tuturor celor care apreciau că hotărârea acesteia de a numi în funcție după capacități, profesionale, a eficienței și abilităților personale, a persoanelor vizate și evaluate obiectiv, nu ar fi putut fi anihilate.

Dovada a fost convorbirea în care H. l-a sesizat pe HHH. cu dorința lui N. de a conduce Serviciul pe care urma să-l coordoneze din decembrie 2013 și care a rămas la nivelul de discuție, întrucât directorul JJJ. s-a bucurat de multă încredere în onestitatea, corectitudinea și credibilitatea acesteia de a lua hotărâri din partea primarului HHH..

De altfel, în aprilie când s-a antamat această unică discuție redată de procuror, dar fără relevanță, din perspectiva măsurilor luate de judecătorul de cameră preliminară, deja nu se mai puneau problema de numire, ci de serviciul unde urma să funcționeze N. care se stabilește la 23.01.2014.

În cauză inculpatul H. nu a avut inițiativa unei acțiuni care, prin natura ei, să constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii în discuție; III. a cerut să fie ajutat să intre în audiență la primar pentru a continua să lucreze în serviciul unde era și pe care de altfel, urma să-l coordoneze din decembrie 2013.

N. fusese propus și susținut de directorul JJJ. și agreat de primarul HHH. pentru că era apreciat pentru meritele sale profesionale și a celorlalte calități care l-au promovat în funcție, îndeplinind toate condițiile prevăzute de lege.

H. nu a avut inițiativa discuției cu HHH., ci N. a fost cel care a formulat o cerere de sprijin. H. a reacționat în numele aprecierii pe care o avea față de acesta, pentru activitatea lui de om de campanie, simpatizant și apoi coleg de partid.

În discuția cu HHH., H. l-a recomandat pe N. și acesta a fost un gest de răsplată pentru ceea ce el făcuse în campanie ca om devotat și de încredere.

Acest lucru a fost evident, inclusiv prin replica:

"o să fii șef unde hotărăște primarul", care s-ar traduce prin aceea că în afara unei sugestii, recomandări H. nu marșase la mai mult adică să schimbe hotărârea primarului, ceea ce este de esența infracțiunii.

Nici nu se puneau problema ca H. să-și impună influența sau autoritatea de lider de partid, când cei doi HHH. (KKKKKK.) și H. (PP.) erau din partide diferite, situate și în sfera adversității politice. Astfel, H. s-a rezumat la o recomandare și nu și-a propus să-l determine pe HHH. într-un anumit fel, acceptând din start varianta pe care acesta oricum hotărâse să o dea.

În cauză nu se putea opera eventual o favoare ca între colegi de partid, dat fiind că făceau parte din entități politice adverse.

Așadar, sintetizând, H. nu a avut nicio inițiativă în a-l susține pe N., de la care vine solicitarea; la momentul în care are loc discuția cu HHH., deja hotărârea luată (fusese eligibil încă din 2012 și la începutul anului directorul JJJ. îi confirmase că-l numise șef serviciu), iar H., doar îl recomandă pentru calitățile lui profesionale deja recunoscute.

Legea nu sancționează recomandarea ori răsplata, iar inițiativa nu i-a aparținut lui H. și ea a intervenit ulterior deciziei luate la nivelul conducerii primăriei, față de N. care îndeplinea toate condițiile prevăzute de lege.

Astfel nu s-a putut vorbi de un folos necuvenit în interesul legii, nici de exercitarea influenței și/ori a autorității lui H. pentru toate considerentele deja expuse.

Nu au fost întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, lipsind atât latura obiectivă cât și vinovăția pretinsă de lege ceea ce a condus la achitarea inculpatului H. în baza art. 16 lit. b) C. proc. pen.

Prin rechizitoriul nr. x/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată pe inculpatul H. pentru două infracțiuni de dare de mită în

modalitatea normativă prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. (1969) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012) și art. 5 C. pen.

În Capitolul II al rechizitoriului procurorul a afirmat că inculpata D., "în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte al Casei județene de asigurări de Sănătate Mehedinți, a pretins și primit de la H. un folos constând în numirea soțului acesteia într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului vamal Porțile de Fier 1 în scopul de a-și îndeplini diverse acte privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu, respectiv realizarea intereselor patrimoniale al TT. SRL".

Procurorul a mai afirmat că fapta reținută în sarcina inculpatei D. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 5 C. pen.

În continuare, în rechizitoriul verificat sub aspectul legalității și al temeiniciei la 28.07.2014 conform art. 328 alin. (1) C. proc. pen. s-a arătat că:

"Corelativ acestei infracțiuni de luare de mită, în sarcina inculpatului H. se va reține infracțiunea de dare de mită, în modalitatea normativă prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. (1969)" raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012) și art. 5 C. pen.

În același Capitol II al rechizitoriului, despre inculpata C., după descrierea faptei, s-a arătat că în "exercitarea atribuțiilor funcției de consilier principal în cadrul Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți a pretins și primit de la H. un folos constând în numirea soțului acesteia într-o funcție din subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin în scopul de a-și îndeplini diverse acte privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. SRL".

Fapta reținută în sarcina inculpatei s-a arătat în rechizitoriul "întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 5 C. pen..".

În continuare, procurorul a afirmat în rechizitoriul:

"corelativ acestei infracțiuni de luare de mită, în sarcina inculpatului H. se reține infracțiunea de dare de mită, în modalitatea normativă prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. (1969)" raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012 și art. 5 C. pen.

I. Între filele x ale Capitolului II al rechizitoriului au fost cuprinse 13 transcrieri a unor convorbiri telefonice interceptate în baza Legii nr. 51/1991, redată parțial, care prin încheierea din 28.11.2014 au fost excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară, încheiere rămasă definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Au fost redată parțial două declarații de martori - JJJJ. și KKKK. în care s-a consemnat că H. s-a întâlnit cu JJJJ. și este posibil să fi discutat de prelungirea detașării temporare a lui IIII. Biroil Vamal Porțile de Fier 1, că KKKK. nu cunoștea ce implicație să fi avut H. în acordarea prelungirilor detașării lui IIII. și pe de altă parte era de notorietate că H. și-l dorea pe IIII. în locul lui KKKK..

În rechizitoriul s-a afirmat că H. și-a folosit autoritatea și influența conferite de calitatea de președinte al Consiliului Județean Mehedinți, de președinte al organizației județene de partid al PP. pentru a obține foloase necuvenite pentru IIII., soțul lui D..

În același context s-a susținut că, în 2013 inculpatul H. l-a determinat pe directorul executiv al Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara JJJJ. ca IIII. să fie mutat și menținut în funcție de inspector vamal la Porțile de Fier I (PF1).

H. a determinat schimbarea din 13.06.2013 a lui KKKK. din funcția de șef birou vamal și cu toate că a făcut demersuri, nu a reușit ca IIII. să fie numit în funcția de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 (PF 1).

Procurorul a susținut că toate aceste demersuri se justificau pentru a o determina pe D. în exercitarea atribuțiilor ei de serviciu să favorizeze S.C. TT. cu ocazia încheierii contractului de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 cu Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți.

În parcursul profesional al lui IIII. s-a reținut că până în 15.02.2013 IIII. a funcționat în comuna Șimian drept consilier juridic și apoi a fost transferat ca inspector vamal în Biroul Vamal Reșița.

La 21.02.2015, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara a dispus mutarea temporară cu începere de la 25.02.2013 a lui IIII. la Biroul de Vamă PF I până în 30.06.2013.

Procurorul a afirmat că această mutare temporară a lui IIII. la Biroul de vamă PF I s-a datorat influenței exercitate de H., care în aceeași perioadă a început demersurile pentru schimbarea lui KKKK. din funcția de șef al Biroului Vamal respectiv.

S-a arătat în rechizitoriu că urmare presiunilor exercitate de H., KKKK. a fost mutat la Porțile de Fier 2 - birou vamal de unde a revenit în funcția deținută la 19.07.2013.

În același timp dispoziția de mutare temporară a lui IIII. s-a prelungit până la 31.07.2013 și apoi încă 60 de zile cu începere de la 1.08.2013 până în 30.06.2014. Aceste date au fost confirmate de JJJJ. și KKKK..

II. Două convorbiri interceptate în baza Legii nr. 51/1991 excluse din probatoriu la 28.11.2014 pentru motivele deja expuse și declarația parțial redată a martorului HHH. constituie probele prin care procurorul a reținut și a considerat că H. și-a folosit autoritatea și influența ca președinte al Consiliului Județean și ca președinte PP. Mehedinți pentru a o determina pe C. consilier principal la CJAS Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul acestuia.

Tot din rechizitoriu a mai reieșit că H. a făcut demersuri pentru obținerea de foloase de către III., soțul lui C. în perioada când TT. urma să încheie contractul de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 cu CJAS Mehedinți.

În aceeași modalitate și în considerarea funcțiilor sale, H. l-a determinat pe HHH. primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin să îl numească pe III. într-o funcție publică în cadrul aparatului tehnic al primăriei.

În rechizitoriu s-a mai afirmat că datorită demersurilor lui H. încă din aprilie 2013, HHH. l-a numit pe III., temporar șef Serviciu asistență contribuabili pe o perioadă de 6 luni cu creșterea salariului. Procurorul a invocat faptul că aceste demersuri se realizau în timp ce H. se interesa de evaluarea societății medicale EEE. S.R.L., societate concurentă pentru TT. și controlată de H. în vederea încheierii unui contract de furnizare de servicii medicale paraclinice.

S-a reținut, totodată că H. a urmărit să o recompenseze pe C. pentru cum înțelegea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu, prin demersurile pentru promovarea soțului acesteia.

În declarația sa, martorul HHH. a arătat că H., în aprilie 2013 i-a sugerat să-l numească pe III. șef serviciu la persoane fizice întrucât ar fi avut o datorie față de acesta, cum de altfel și N. îi ceruse într-o întrevvedere. Sfătuindu-se cu JJJ., șefa Direcției Impozite și Taxe, primarul l-a numit pe N. la Serviciul Asistență Contribuabili, temporar șef de birou.

Judecătorul de cameră preliminară, constatând neregularități ale actului de sesizare nr. 321/P/2013 a cerut procurorului să aprecieze asupra unei completări a descrierii faptelor reținute în sarcina inculpatei C..

Prin ordonanța din 12.12.2014 verificată conform art. 328 alin. (1) C. proc. pen. s-a afirmat că prin coroborarea probatoriului se demonstrează săvârșirea faptei, că s-a realizat latura obiectivă prin furnizarea folosului de către H. conform declarației lui HHH.. Promovarea lui III. s-a făcut exclusiv prin demersurile lui H. ceea ce i-a adus și o creștere de salariu.

În ce privește latura subiectivă a cauzei, inculpata C. a recunoscut că folosul urma să fie unul necuvenit și că scopul viza modul în care își îndeplinea atribuțiile de serviciu.

Probatoriile au dovedit, în opinia procurorului, infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatei C..

Inculpatul a fost audiat la 12 și 13.06.2014 la parchet, la 3.04.2014 în Camera de Consiliu a Curții de Apel București, secția I penală .

În aceste declarații, inculpatul a negat că ar fi avut vreo implicare în mutarea temporară a lui IIII. și prelungirea acesteia la Biroul Vamal PF I și că ar fi intervenit în numirea într-o funcție de conducere a lui III. în aparatul tehnic al Primăriei; primarul HHH. dorea numirea lui N. ca șef la Serviciul Asistență Contribuabili, iar acesta dorea să fie numit la un alt serviciu, despre care inculpatul i-a comunicat primarului urmând ca acesta să decidă.

Inculpatul a fost audiat și în instanță la 30.07.2014, la 28.07.2015 și la 22.09.2017 când și-a menținut declarațiile anterioare față de soții IIII. și N., că nu s-a implicat în detașarea (IIII.) sau promovarea (III.) vreunuia dintre ei. Discuția cu primarul HHH. s-a rezumat în a-i comunica faptul că III. vroia să rămână în serviciul în care lucra de multă vreme, fără vreo solicitare anume, decizia primarului fiind cea care s-a socotit utilă pentru primărie.

În rechizitoriu nu s-a făcut nicio mențiune despre audierea inculpatului la Parchet, susținerile sale ori probele solicitate în apărare.

În dovedirea acuzațiilor procurorul a solicitat audierea martorilor KKKK., JJJJ., IIII., HHH. și III. și proba cu înscrisuri, convorbiri interceptate, date de trafic - vol. 13 dup, ordine și decizii ale conducătorilor celor două instituții (vamă și primărie - f. x - cerere de probe).

Inculpatul a solicitat audierea martorilor din lucrări și proba cu înscrisuri.

Curtea a încuviințat probele cu martori și înscrisuri pentru procuror și inculpat, probatoriul fiind completat cu declarații testimoniale rezultate din dezbateri.

S-a procedat la audierea martorilor IIII., MMMM. și RRRR. la 26.05.2017 .

IIII. în faza de urmărire penală a declarat că nu a cerut nicio intervenție nici lui MMMM. și nici lui H. pentru mutarea sa temporară la Biroul Vamal PF I, că discuta prietenește cu H. cu privire la chestiuni de serviciu, fără vreo implicare a acestuia în cariera sa profesională (14.05.2014 și 3.03.2017 C.A.B.).

MMMM. (așa cum se numește în realitate și nu JJJJ.), după investirea lui H. ca președinte al Consiliului Județean i-a făcut o vizită de curtoazie în calitate de director al Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale, ocazie cu care au discutat despre problemele lipsei de personal din vămi și posibil și despre IIII., care lucra la PF I prin mutare temporară, de care probabil ulterior H. s-a mai interesat.

Martorul RRRR. a declarat că prefectul XXXX. era nemulțumit de activitatea șefului Biroului vamal PF I KKKK. pentru că erau multe scandaluri și discuții cu privire la traficul de țigări în punctul de vamă. Martorul i-a adus la cunoștință faptul că se intenționează schimbarea lui KKKK. din funcție fără a preciza însă și unde, în forurile de conducere se discutau aceste chestiuni.

KKKK. a fost audiat la 13.05.2014 la Parchet, la 19.07.2016 și la 3.03.2017 în instanță.

Martorul și-a menținut declarațiile date la Parchet în care a precizat că după mutarea temporară și prelungirea acesteia a lui IIII., la Biroul Vamal PF I a avut sentimentul că s-au înmulțit controalele ordonate de DRAOV Timișoara, i se reproșa nerespectarea unor proceduri în vamă și mai mulți lucrători erau cercetați disciplinar.

În aceste condiții, martorul a considerat și în raport de niște zvonuri și după vizita lui MMMM. însoțit de IIII. la H., că președintele Consiliului Județean urmărea să-l schimbe cu IIII. în funcția de șef Biroul Vamă la PF I. Nu a avut niciun alt element care să justifice această supoziție.

KKKK. a fost mutat temporar în aceeași funcție de conducere la Biroul Vamal PF II când era în concediu de odihnă, punct de vamă unde a funcționat o lună și jumătate, a fost și în concediu medical acordat de mediul IIII., soția lui IIII., Martorul a revenit apoi la conducerea Biroului Vamal PF I.

Martorul a declarat că are cuvinte de apreciere cu privire la IIII. care este un profesionist, un inspector vamal cu multă experiență și cu care se află în relații de prietenie.

Acesta a mai făcut precizări legate de lipsa mare de personal și necesitatea practicării detașărilor temporare, mai ales pe timp de vară, în situația lui IIII. fiind foarte mulți inspecții vamali.

Curtea a procedat și la audierea martorilor III. (14.05.2014 la Parchet - f. x dup; 11.11.2016 - f. x C.A.B.), HHH. (23.04.2014 la Parchet - f. x dup; 14.10.2016 - f. x C.A.B.), PPP. (26.04.2017 - f. x C.A.B.) și LLL. (26.05.2017 - f. x C.A.B.).

III. și-a menținut declarația de la Parchet, completată în instanță și a precizat că:

- funcționează din 1999 la DITL - Primăria Drobeta Turnu-Severin și din 2013 șef serviciu Asistență Contribuabili;

- în urma reorganizării Direcției de Impozite și Taxe s-au înființat trei servicii și martorul era vizat pentru o funcție de conducere la unul din servicii; întrucât și-ar fi dorit să conducă Serviciul constatare persoane fizice din DITL - Turnu Severin și nu cel de Asistență Contribuabili a încercat, fără succes, să discute cu primarul această situație; astfel i-a cerut lui H., după o ședință de partid unde martorul participase ca simpatizant, să-l ajute să intre în audiență la primar cu privire la numirea lui în funcție de conducere;

- ulterior discuției dintre martor și HHH., H. i-a spus că va fi șef de serviciu acolo unde hotărăște primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin;

- nu a avut cunoștință ca H. să fi discutat cu primarul cu privire la care serviciu să fie numit șef.

Martorul în instanță a arătat că primarul a luat în considerație hotărârea directorului JJJ. și a fost numit temporar în funcție de șef serviciu pentru ca în 2015 să fie titularizat pe funcție după examenul de promovare la Serviciul constatări și petiții;

- N. a apreciat că în raport de pregătirea profesională, cea mai mare vechime în domeniu i s-ar fi convenit să aleagă unde temporar, să fie șef serviciu și nu ca un favor, ci în considerarea a ceea ce îl caracterizează;

- martorul a apelat la H. să-i faciliteze o audiență la primar pentru că el era cunoscut ca unul care asculta păsurile oamenilor, ajuta pe cine putea dintre cei care aveau probleme personale, situații de viață.

HHH. în instanță și-a menținut declarația de la Parchet la care a făcut unele precizări:

- martorul a purtat mai multe discuții cu III. pentru funcția unde intenționa temporar să-l pună șef serviciu și în acest sens a discutat și cu H.;

- H. nu s-a interferat în activitatea Primăriei, iar în ceea ce-l privește pe N. l-a recomandat pentru un serviciu din Direcția de Impozite și Taxe, dar i-a comunicat că directorul JJJ. a optat pentru N. pentru șefia Serviciului de Asistență contribuabili;

- numirea în funcții temporare se face de Direcția respectivă printr-o solicitare scrisă, N. adresându-se și în acest mod conducerii Primăriei;

- N. îndeplinea condițiile pentru a ocupa funcția de conducere, dar JJJ. a avut decizia pe cine și unde să numească șef serviciu;

- martorul nu știa, la momentul acelor discuții nici cine era și nici unde lucra soția lui N.;

- indiferent de discuțiile cu H. pe acest subiect, dacă persoana îndeplinea condițiile, distinct de orice recomandare martorul lua măsura în funcție de respectarea criteriilor și opinia directorului JJJ. care își cunoștea oamenii și era o femeie corectă.

La cererea inculpatului H. s-au mai audiat martorii PPP. și LLL. .

PPP. viceprimar al orașului Drobeta Turnu-Severin între anii 2012-2014 l-a cunoscut pe H. după ce a devenit președintele Consiliului Județean și între aceștia au fost doar relații instituționale, martorul fiind vicepreședinte al QQQ.;

- timp de 12 ani a fost consilier local și din această postură a interacționat cu toate serviciile primăriei, cu funcționarii acesteia, respectiv și cu III.;

- odată cu înființarea a trei servicii în cadrul Direcției de Impozite și taxe erau trei candidaturi - dna KKKKKKKKKK. la persoane fizice, dna JJ. la persoane juridice și N. la insolvență, toți fiind competenți și față de care ultimul cuvânt îl avea primarul ce se sfătuia cu directorul JJJ.;

- HHH. era mai greu de abordat, așa că N. a discutat cu PPP. și sfătuit de acesta a reușit să vorbească cu primarul chiar în prezența martorului, cerându-i lui HHH. să fie numit șef serviciu persoane fizice unde lucra de multă vreme, ocazie în care nu a pomenit de H. sau că s-ar bucura de susținerea acestuia;

- martorul nu a auzit ca H. să fi discutat cu HHH. referitor la N. și pentru că primarul era membru KKKKKK. și nu exista între aceștia o relație amicală.

S-a audiat și martorul LLL. care, între 2012-2014 a fost primar al comunei Jiana și era vicepreședinte PP. Mehedinți;

- pe III., martorul îl știa de multă vreme, mai ales pe tatăl acestuia;

- III. era un simpatizant al PP. și obișnuia, împreună și cu alți cetățeni, după ședință să rămână la o cafea cu liderii locali cărora le mai spuneau din problemele lor;

- N. și în prezența lui H. a cerut sprijin și în prezența martorului, să acceadă la o audiență la primar pentru problema sa;

- H. i-a cerut să-l caute a doua zi, dar martorul nu a aflat dacă și cum și a rezolvat N. problema, cu sau fără sprijinului H.;

- au mai fost situații discutate după ședințe, ridicate de cei adunați la discuții -însuși LLL. vroia sprijin pentru repararea unui drum județean.

În dezbaterile orale pe fond, procurorul a solicitat ca inculpatul H. să fie condamnat pentru cele două infracțiuni de dare de mită în condițiile art. 290 C. pen.

S-a apreciat că din convorbirile interceptate din datele de trafic, documentele de la dosar și depozițiile martorilor s-a dovedit de către Parchet, cu prisosință că cele două funcții ocupate de IIII. și III. se datora intervenției lui H. care la rândul lui a primit un folos.

Infracțiunile de dare de mită prevăzute de art. 255 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 constau în faptul că inculpatul a dat mită lui D. și C., cum rezultă din descrierea faptelor celor două inculpate în sensul că i s-a asigurat soțului lui IIII. un post la Punctul Vamal Porție de Fier II, iar soțului lui N. poziția de director în cadrul ANAF.

În concluziile scrise, procurorul a precizat că în sarcina inculpatului s-au reținut și două infracțiuni de dare de mită constând în oferirea lui D. numirea soțului acesteia ca inspector vamal la Biroul Vamal PF I, pentru ca aceasta să-și îndeplinească diverse acte privitoare la îndatoririle de serviciu în vederea realizării intereselor patrimoniale ale TT. S.R.L., societate a cărei activitate o controla inculpatul H..

Inculpatul a oferit inculpatei C. un folos constând în numirea soțului într-o funcție de conducere în cadrul unui serviciu din subordinea Primăriei Drobeta Tr. -Severin în scopul ca aceasta să-și îndeplinească acte diverse potrivit îndatoririlor de serviciu pentru realizarea intereselor patrimoniale ale TT..

Procurorul a precizat că aceste infracțiuni sunt în strânsă relaționare cu mijloacele de probă, considerațiile la care s-a referit în punctele IV, V, VI, VII din concluziile scrise sunt valabile și pentru dovedirea infracțiunilor de dare de mită reținute în sarcina inculpatului.

Inculpatul, prin avocat, în concluziile orale a arătat:

Cu privire la infracțiunile de dare de mită ai căror beneficiari sunt IIII. și III., apărarea a invocat lipsa unui folos injust ceea ce presupune că dacă ar fi fost în acest fel, ar fi însemnat că cei doi nu aveau nici un merit profesional, pregătire și experiență și ar fi fost numiți în funcții doar din dispoziția lui H..

Martorul JJJJ., director al Direcției regionale vamale Timișoara a arătat că la funcționarii publici operează principiul mobilității, că în vamă se practică rotirea inspectorilor vamali pentru a acoperi nevoile de personal, valorificarea experienței acestora și pentru a nu apărea obiceiuri neadecvate.

H. nu a avut nicio implicare în numirea lui IIII. ca vameș, întrucât el îndeplinește această funcție de aproximativ 20 de ani.

H. nu a avut nici un amestec în mutarea lui KKKK. la Biroul Vamal PF II și nici nu s-a pus problema numirii lui IIII. în locul acestuia. Martorul a declarat că prin 2011 - 2012 a auzit că unii ar fi dorit să-l mute din postul de la Biroul Vamal PF I, dar nu știa în concret cine anume, iar martorul RRRR. a relatat că prefectul județului intenționa să-l schimbe dar nu cu IIII..

KKKK. a declarat că de la momentul în care s-a dispus să funcționeze la Biroul Vamal PF II, a intrat în concediu de odihnă și apoi în concediul medical acordat de medicul său D. și prietenă de familie, soția lui IIII..

S-a mai arătat că nu era nicio diferență salarială între Birourile Vamale PF I și PF II, responsabilitățile erau aceleași, IIII. era vameș de mult timp, iar martorul LLLL. a arătat că astfel de mutări temporare în vămi sunt frecvente, așa încât nu există niciun element care să conducă la ideea de mită sau la influența presupusă a lui H..

Martorul JJJJ. a declarat că l-a cunoscut pe H. după investire în funcția de președinte al Consiliului Județean, au discutat generalități și nu i-a cerut nici să pună, nici să mute vreun vameș.

În ceea ce-l privește pe III. din ampla cercetare judecătorească a rezultat că este funcționar în cadrul Direcției de taxe și impozite cu o vechime în muncă mare și la un moment dat a fost propus pentru șefia unui serviciu în cadrul acestei direcții.

La sfârșitul unei ședințe de partid, la care participa ca simpatizant, când mulți veneau să discute cu liderii și să le ceară un sfat, un sprijin l-a abordat pe H. să-l ajute să intre într-o audiență, pentru că deși încercase nu reușise să vorbească cu primarul HHH. despre serviciul în care acesta vroia să-l numească șef.

Viceprimarul a relatat că primarul HHH. nu primea în audiență, fiind și o persoană mai dificilă, astfel că el era cel care stătea însă de vorbă cu oamenii și l-a sfătuit pe N. să discute cu primarul.

Primarul, în discuția cu N. i-a spus că directorul JJJ. îl vrea pe acesta la Serviciul Asistență contribuabili și în această funcție va fi numit.

În opinia apărării, nu a existat nicio infracțiune de mită, întrucât H. nu a avut nicio contribuție în numirea ca șef a lui N., care nu era nici incapabil, nici novice în meserie, ca să-l pună șef H. prin influența sa politică.

A sugera să fie primit un cetățean, un funcționar în audiență de către primar nu înseamnă că s-a exercitat o influență, cu intenție de a oferi mită sau de a genera foloase necuvenite pentru terț.

În ultimul cuvânt, inculpat H. a solicitat achitarea sa pentru că este nevinovat.

Examinând ansamblul probator administrat, în condițiile legii în ambele faze procesuale, Curtea a reținut următoarele:

În zece fraze, în Capitolul II al rechizitoriului procurorul a susținut că inculpatul H. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. (1968) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

Descrierea acestei fapte s-a rezumat la următoarele susțineri:

- H. și-a folosit autoritatea și influența conferite de calitatea sa de președinte al Consiliului Județean și de președinte al PP. Mehedinți pentru a obține foloase necuvenite pentru IIII., soțul lui D.;

- în această modalitate, H. a determinat-o pe D., președinta Casei Județene de Asigurări de Sănătate (CJAS) Mehedinți, să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul lui;

- în luna februarie 2013 H. și-a folosit autoritatea și influența să-l determine pe JJJJ. - director al DRAOV Timișoara să facă demersuri pentru ca IIII. să fie mutat și apoi menținut într-o funcție de inspector vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier I;

- H. a încercat să determine numirea lui IIII. în funcția de șef al Biroului Vamal Porțile de Fier I, fără rezultat;

- H. a reușit însă, grație influenței și autorității sale să determine schimbarea la 13.06.2013 a lui KKKK. din funcția de șef Birou Vamal PF I;

- toate aceste demersuri au fost făcute de H. pentru că TT. urma să încheie contractul de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 cu CJAS Mehedinți și acesta urmărea ca președinta Casei - D. să-și exercite atribuțiile de serviciu pentru favorizarea acestei societăți;

- IIII. la 15.02.2013 este mutat din funcția de consilier juridic al comunei Șimian în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal Reșița și urmare a influenței lui H. DRAOV Timișoara cere la 21.02.2013 și se dispune la 25.02.2013, mutarea lui IIII. din 27.02.2013 până la 30.06.2013 la Biroul Vamal PF I din municipiul Orșova;

- H. în același timp demarează demersurile pentru înlăturarea lui KKKK. din funcția de șef Biroul Vamal PF I, care este mutat de la 13.06.2013 la 1.08.2013 la Biroul Vamal PF II în aceeași funcție, dar care revine la PF I la 19.08.2013;

- în baza solicitării DRAOV Timișoara din 14.06.2013 se prelungește mutarea temporară a lui IIII. până la 31.07.-2013 și din 15.07.2013 se dispune prelungirea acestei mutări de la 1.08.2013 cu încă 60 de zile, pentru ca la 6.01.2014 mutarea temporară să se prelungească până în 30.06.2014.

Această faptă reținută în sarcina inculpatului H. fost dovedită potrivit susținerilor din rechizitoriu de declarațiile martorilor JJJJ. și KKKK. .

În rechizitoriu, s-a apreciat de procuror, în temeiul art. 5 C. pen., că legea mai favorabilă aplicabilă în speță este art. 255 alin. (1) C. pen. (1969) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 luându-se în calcul calitatea de funcționar sau a celei prevăzute în art. 308 alin. (1) C. pen. raportat la art. 175 alin. (2) C. pen. În concluziile orale, s-a opinat pentru aplicarea art. 290 C. pen. actual.

Darea de mită, constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, direct sau indirect, foloase care nu i se cuvin, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri (art. 255 alin. (1) raportat la art. 254 C. pen.).

Doctrina propune o analiză și o evaluare teoretică a faptei ilicite reglementate de lege în măsură să clarifice, din punct de vedere juridic, actele persoanei inculpate care înfrâng normele, sfidează protecția relațiilor sociale ocrotite și creează un pericol cu urmări grave față de valorile sociale.

Infrațiunea de dare de mită este de sine-stătătoare, chiar dacă este corelativă luării de mită.

Ea se realizează prin promisiune, oferire sau dare de bani, de foloase în modurile și scopurile prevăzute de art. 254 C. pen.

Subiectul activ al infracțiunii poate fi orice persoană, nu este calificat și acționează cu intenție directă. El este o persoană care printr-o activitate ilicită caută să-și rezolve în mod fraudulos interesele și pune în pericol bunul mers al activității altor persoane publice sau private.

Infracțiunea se consumă instantaneu.

Promisiunea se definește și prin făgăduință, angajament, obligația unei persoane față de un funcționar public de a-i remite un folos dacă va acționa în interesul ei.

Promisiunea este un act unilateral care se realizează în scris, verbal și ea trebuie să ajungă la cunoștința destinatarului (funcționarului), în orice mod, fără să aibă relevanță dacă o acceptă sau o respinge. Infracțiunea de dare de mită înseamnă și oferire în diferite forme: a prezenta, a arăta, a etala, a înfățișa banii, un folos funcționarului care urmează să le primească pentru în îndeplinirea/neîndeplinirea unui act din atribuțiile sale de serviciu. Oferta nu este afectată de termen și ea trebuie să fie precisă, neechivocă, concretizată într-o acțiune efectivă și reală, să fie inițiativa mituitorului.

Oferta precedată de promisiune presupune că infracțiunea de dare de mită se consumă la momentul formulării promisiunii.

Darea de mită, de bani, de foloase presupune ca mituitorul să-i dea, să-i reamită efectiv funcționarului o valoare - bani, un folos, din proprie inițiativă sau la solicitarea funcționarului.

"Legea penală nu pedepsește, se afirmă de către teoreticienii dreptului, demersurile, rugămintile, recomandările, chiar dacă ar avea drept rezultat determinarea funcționarului să facă un anumit act nedrept, să încalce din slăbiciune, îndatoririle funcției sale", dacă nu se urmărește vreun folos injust de către nicio persoană.

În același context, folosul promis trebuie să fie necuvenit, adică să nu constituie o plată/răsplată în vederea efectuării unui act determinat, să fie dat, promis pentru cel mituit sau pentru o terță persoană; oferirea, promisiunea, datul să fie pentru un act ce stă în atribuțiile mituitorului, indiferent dacă e licit sau ilicit.

Legea nu condiționează existența infracțiunii de producerea unui rezultat determinat, concret.

Infracțiunea de dare de mită este calificată ca una de pericol, care conduce la îndeplinirea unor acte incorecte ori la neîndeplinirea unor atribuții.

Nu este infracțiune de dare de mită dacă fapta se realizează prin constrângere.

Fiind îndeplinite cumulativ elementele laturii obiective, a raportului de cauzalitate dintre activitatea infracțională (actul de a promite) și urmarea imediată - pericolul pentru valorile sociale apărute prin lege, a laturii subiective care se traduce prin intenția directă și un scop determinat, infracțiunea de dare de mită se realizează în momentul în care se promite, când se înmânează ce se oferă sau dă.

Potrivit art. 327 C. proc. pen. când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpatul care răspunde penal, că s-au respectat dispozițiile legale, garanțiile unui proces echitabil și există probele necesare și legal administrate, procurorul dispune trimiterea în judecată a acestuia.

Rechizitoriul s-a referit la fapta și persoana urmărită penal și conținea date privitoare la faptă, încadrarea sa juridică, date cu privire la persoana inculpatului, motivele de fapt și de drept, probele și mijloacele de probă în măsură să dovedească acuzațiile aduse.

Procurorul îi revine sarcina să probeze faptele ilicite reținute în sarcina inculpatului să relateze împrejurările în care acestea au fost săvârșite, să evidențieze, prin coroborarea lor toate aspectele definitorii, iar prin evaluarea acestora să se determine coordonatele infracționale care conduc la întrunirea cumulativă a elementelor laturii obiective și subiective ale infracțiunii.

În speță, a lipsit descrierea faptei reținute în sarcina inculpatului H. acuzat de comiterea infracțiunii de dare de mită în condițiile art. 255 alin. (1) C. pen.

Procurorul circumscrie descrierea faptei unor afirmații care s-au rezumat la:

- H. face demersuri pentru a o determina pe D. din perspectiva funcției și atribuțiilor sale să-și exercite îndatoririle în interesul acestuia;

- H. își folosește autoritatea și influența pentru a-l determina pe JJJJ. (numele este greșit martorul se numește MMMM. - director al DRAOV - Timișoara) să facă demersuri pentru mutarea temporară a lui IIII. la BV PF I;

- H. face demersuri pentru ca la încheierea contactului de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 CJAS Mehedinți condusă de D. să favorizeze societatea TT. prin atribuțiile pe care le exercită;

- IIII., din consilier juridic este numit inspector vamal la biroul vamal Reșița și în urma influenței exercitate de H. acesta e mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier I și i se prelungește această delegare până în iunie 2014;

- H. demarează demersuri pentru schimbarea lui KKKK. din funcția de șef birou vamal Porțile de Fier I, care pentru câteva săptămâni este mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier II, revenind la 19.08.2013 la Porțile de Fier I.

În cauză a fost audiat la Parchet inculpatul H., dar în rechizitoriu nu s-a făcut vorbire de aceasta, deși este o probă în dosar și operează imperativ dispozițiile art. 97 C. proc. pen.

La Parchet s-au audiat mai mulți martori, dintre care sunt nominalizați doar KKKK. și un alt martor căruia i s-a greșit numele, nu este JJJJ. cu apare în rechizitoriu ci MMMM.. Nu rezultă dacă procurorul a înlăturat restul de probatorii și cu ce motivare.

În rechizitoriu s-au redat de convorbiri telefonice secvențiale, interceptate în baza legii nr. 51/1991 care prin ele însele nu pot constitui probe și cu atât mai puțin oglindă descriptivă a faptei incriminate, convorbiri excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară.

Pe de altă parte, inculpatul, are dreptul, urmărit penal fiind, să i se aducă la cunoștință în mod concret, obiectiv, clar fapta pentru care e acuzat și tot ceea ce prefigurează presupusa activitate infracțională pentru a-și construi apărarea.

Procurorul a susținut că H. "face demersuri", "folosește autoritatea și influența pentru a determina ...", "își exercită influența" ... "demarează demersuri"...

S-au transcris secvențial, fragmente din declarațiile a doi martori și apoi s-a stabilit încadrarea juridică a faptei.

Nu a existat nicio evaluare, o analiză, o coroborare a probelor câte sunt din care să se înțeleagă mecanismul, logica gândirii și abordării procurorului cu privire la care dintre variantele alternative ale activității infracționale se regăsește în cauza de față.

Infracțiunea de dare de mită este, așa cum s-a arătat, de sine-stătătoare și se realizează prin promisiune, ofertă, dare a unui folos necuvenit pentru cel mituit sau altă persoană.

La care oare dintre cele trei alternative de acțiune ale mituitorului se referă procurorul și cum se poate aprecia dacă este vorba de o făgăduială, un angajament, de o obligație față de funcționar sau este vorba de a oferi, de a prezenta, de a înfățișa mituitului bani sau un folos necuvenit ce urmează a primi funcționarul dacă săvârșește/nu săvârșește un act ce intră în atribuțiile sale și e pentru interesul mituitorului.

În timp ce în situația promisiunii, infracțiunea se consumă instantaneu, la momentul promisiunii, în cazul ofertei, ea nu este afectată de termen, în schimb trebuie să fie precisă, neechivocă, concretă, efectivă, reală și din inițiativa mituitorului.

În cazul în care mita este sub forma dăruirii de bani sau foloase, asta presupune că i se remite funcționarului la cererea lui sau din inițiativa mituitorului o valoare, un folos necuvenit, în nici un caz o plată datorată sau răsplată ori prin constrângere.

Pe de altă parte și în doctrină și în practica judiciară s-a consacrat faptul că "legea penală nu sancționează demersurile, rugămințile, insistențele, recomandările chiar dacă ar avea drept rezultat determinarea funcționarului să facă un act nedrept, să încalce, din slăbiciune, îndatoririle funcției sale".

Or, în speță, mai departe de transcrierea unor secvențe de convorbiri interceptate, care ar fi trebuit să conducă spre administrarea de probe apte să confirme sau nu cele invocate și de restricționarea probatoriului testimonial, procurorul nu mai instrumentează nicio altă dovadă.

Nu a rezultat din rechizitoriu în ce sens trebuia să acționeze D. ca prin îndeplinirea sarcinilor de serviciu să avantajeze TT. la încheierea contractului cu CJAS.

Legea prevede ca mituitul să aibă în atribuțiile lui posibilitatea să întreprindă acel act, ori în raport de normele emise de Ministerul Sănătății și CNAS rezultă că nu se puteau ignora cerințele punctuale, informatizate ale contactului tip aplicat la nivel național.

Din orice perspectivă s-ar privi nu rezultă din rechizitoriu să fi existat o înțelegere între D. și H. ca să primească drept folos mutarea soțului la Biroul Vamal Porțile de Fier I și eventual și avansat șef de birou vamal, iar H. să beneficieze de condiții de contractare mai avantajoase decât concurența și în ce să conștie ele.

Până să-l cunoască H. pe directorul DRAOV - MMMM., acesta deja formulase solicitarea și se dispuseseră mutarea temporară a lui IIII. la Biroul vamal Porțile de Fier I.

Lipsa de personal, incidentele profesionale din zona vămilor, aflul mare la punctele de frontieră sunt doar câteva aspecte de notorietate care explică sistemul mutărilor temporare, a birourilor de vamă conduse de persoane cu puțină experiență și ele delegate în funcție, inclusiv delegarea lui IIII. pentru care acesta și-a dat acordul.

Plecând de la un zvon, în rechizitoriu se croiește o încrengătură infracțională care l-a avut în vedere pe KKKK..

Prieten de familie cu familia IIII., KKKK. pe de o parte a solicitat prelungirea mutării temporare a lui IIII. la Porțile de Fier I, pe de altă parte îl bănuia că îi vrea funcția de șef; în același context, KKKK. afirmă că H. îl apreciază și sunt în relații cordiale ori că se știe deja, e de notorietate că H. îl vrea pe IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier I șef de vamă.

Și în aceste condiții, KKKK. în declarația dată la Parchet a afirmat că nu știa ca inculpatul H. să fi fost implicat în prelungirea delegării lui IIII. la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

În altă ordine de idei KKKK. l-a apreciat pe IIII. pentru că este profesionist, până în 2011 lucrase la Biroul Vamal Porțile de Fier I și revenise în 2013, avea experiență, vechime mare și îndeplinea condițiile ca inspector vamal.

Deși scopul probatorului ar fi fost să se dovedească faptul că H. și-a folosit influența pentru obținerea de foloase necuvenite pentru IIII., probatoriul a dovedit contrariul: IIII. avea toate atuurile să funcționeze la Biroul Vamal Porțile de Fier I ca inspector vamal. Încă din faza urmăririi penale s-a evidențiat acest lucru prin înscrisurile de la dosar, declarațiile martorilor MMMM. și KKKK..

În schimb, în rechizitoriu s-a accentuat situația personală a martorului KKKK. audiat și în instanță și care a afirmat, contrar spuselor procurorului, că odată ce s-a dispus mutarea temporară a acestuia la Biroul Vamal Porțile de Fier II, nimeni nu a fost numit în locul lui, ci adjunctul său a preluat conducerea biroului.

Din probe a rezultat că la Biroul Vamal Porțile de Fier II era condus de o persoană fără experiență, numită cu delegație și care refuzase să mai continue pe funcție; astfel era nevoie de o persoană cu experiență, de încredere, ca KKKK., care de altfel cum a ajuns la acest punct vamal a luat urgente măsuri organizatorice.

Pentru ca să rezulte și să fie dovedită infracțiunea de dare de mită trebuie identificate toate elementele, împrejurările de fapt care să califice fapta, dacă ea există, ca dare de mită într-una din variantele el alternative.

Procurorul nu a acționat la vreo analiză a elementelor laturii materiale obiective - acțiunea de a promite, oferi, a da, a laturii subiective în ce măsură există legătură de cauzalitate între urmarea imediată a faptei ilicite și pericolul social care-l presupune.

Declarațiile lui IIII. de la Parchet, ale lui RRRR. și ale celorlalți la care s-au făcut referiri, nu au fost în măsură să configureze infracțiunea de dare de mită în sarcina lui H..

Totul este generic, mai mult conceptual ca exprimare și foarte puțin aplicat la faptele în sine care să lămurească: ce aștepta H. de la D.? știa ea în concret ce trebuia să facă în măsură să satisfacă interesul lui H. și el să-i promită/să-i ofere/să-i dea un folos apreciat ca necuvenit în sensul legii?

Nu e nicio dovadă că a existat un moment în care H. i-a făcut lui D. vreo promisiune, din proprie inițiativă ori o ofertă la cererea lui IIII..

Nu a existat vreo probă care să dovedească că IIII. a luat la cunoștință de acțiunile lui H., exceptând "două cuvinte de apreciere" ale lui H. la momentul când IIII. funcționa deja la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Pe de altă parte, chiar procurorul a afirmat că acțiunile lui H. s-au rezumat, în mare lor majoritate la demersuri, recomandări etc. cărora legea nu le dă conotație penală.

Pentru considerentele arătate, Curtea în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. l-a achitat pe inculpatul H. pentru infracțiunea prev. de art. 255 alin. (1) C. pen. (1968) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (fapta cu privire la IIII. - Capitolul II - f. x R). *

* *

II. Ordonanța din 12.12.2014 a procurorului este o completare a rechizitoriului, în urma constatării unor neregularități, inclusiv cu referire la descrierea faptei reținute în sarcina inculpatei C. - luare de mită.

Procurorul a afirmat că C. a pretins și primit folosul de la H. - numirea soțului în funcția de conducere "în scopul de a-și îndeplini îndatoririle care îi reveneau în calitate de consilier principal la CJAS Mehedinți";

- obligațiile profesionale încălcate "sunt cele impuse de C. pen. funcționarilor - să nu pretindă și să nu primească foloase pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu";

- C. și-a îndeplinit neadecvat atribuțiile - a întocmit NODE DE FUNDAMENTARE în baza cărora s-au întocmit acte adiționale favorabile S.C. TT., a efectuat controale formale la această firmă, se evidențiază în rechizitoriu.

S-a afirmat în Ordonanță că latura obiectivă a infracțiunii de luare de mită reținută în sarcina numitei C. constă în declarația lui HHH. și discuția telefonică a acestuia cu H.. Din aceste probe rezultă că "numirea în funcția de conducere a lui III." s-a făcut exclusiv ca urmare a demersurilor lui H. și a adus o creștere de salariu în familia N.. Funcția și mărirea de salariu au natura unor foloase obținute, afirmă procurorul, de C. de la H.. Susține procurorul că III. nu a fost promovat pentru performanțele sale profesionale, ci ca urmare a influenței exercitate de un lider politic.

A mai subliniat procurorul că H. a afirmat că avea obligații față de C. și indirect rezultă că el a acționat ca urmare a unei solicitări anterioare a inculpatei. Procurorul evidențiază că această împrejurare e demonstrată de probe indirecte pentru că altfel "nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească III. în lipsa unei cereri exprese a inculpatei C.".

În Ordonanță s-a mai susținut că inculpata cunoștea cum urma, în ce modalitate necuvenită să fie obținut folosul său și că scopul viza modul cum își îndeplinea atribuțiile de serviciu.

Probele se spune în Ordonanța din 12.12.2014 pe care se sprijină acuzația adusă lui C. au fost convorbirile înregistrate (Legea nr. 51/1991, excluse la 28.11.2014 din probatoriu) între H. și HHH. (obligația de a da curs solicitării inculpatei, care prin atribuțiile sale avea legătură cu bugetul alocat de CJAS S.C. TT.) dintre H. și C., în care aceasta îi cere ca numirea soțului să se realizeze prin înlăturarea persoanei care urma să ocupe funcția de conducere.

Infracțiunea dedusă judecătii (luare de mită) s-a desfășurat din martie 2013 până în ianuarie 2014 când s-a emis dispoziția de numire a lui III. în funcția de conducere și soția acestuia a primit folosul necuvenit.

Instanța a reținut că în rechizitoriu, procurorul a susținut că H. și-a folosit autoritatea și influența celor două funcții publice să obțină pentru III. un folos necuvenit;

- demersurile au fost făcute de H. pentru că urma TT. să încheie cu CJAS Mehedinți contractul de prestări servicii pe 2013, activitate de care erau pendinte și atribuțiile lui C.;

- folosindu-și atribuțiile funcțiilor, afirmă procurorul, H. l-a determinat pe HHH. primarul orașului Drobeta Turnu-Severin să-l numească pe III. într-o funcție de conducere în primărie prin dispoziția nr. x/23.01.2013 (2014 corect) de promovare temporară cu creștere salariu. Anterior din dispoziția nr. x/2.12.2013 N. fusese desemnat să coordoneze activitatea aceleiași serviciu de către HHH..

Procurorul a invocat o conexiune între aceste circumstanțe și o convorbire telefonică dintre H. și C. despre evaluarea firmei concurente, S.C. EEE..

În final, procurorul a redat o declarație, secvențial transcrisă a lui HHH., concluzionează că demersurile lui H. au fost în sensul de a da o recompensă pe C. pentru felul cum își îndeplinea atribuțiile și stabilește încadrarea juridică.

Singurele probe la care face referire procurorul în dovedirea infracțiunii de dare de mită reținută în sarcina inculpatului H., în afara declarației redată la pag. 133 au fost două pasaje din două convorbiri telefonice dintre H. și HHH. (12.04.2013) și dintre H. și N. (12.04.2013) ambele excluse deja de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, anterior emiterii Ordonanței din 12.12.2014.

Curtea, în considerarea aspectelor teoretice evidențiate cu privire la infracțiunea de dare de mită reglementată de art. 255 alin. (1) C. pen. (1969) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și a contextului infracțional descris în rechizitoriul cu privire al folosul necuvenit presupus obținut de H. în favoarea lui C. pentru soțul acesteia III., a avut în vedere următoarele:

Sintetizând afirmațiile procurorului care se fundamentează pe o declarație de martor și două convorbiri telefonice s-a reținut:

- H. își folosește autoritatea și influența de persoană publică ca să obțină un folos necuvenit pentru III. pentru a o determina pe C. să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul inculpatului, adică încheierea contractului S.C. TT. cu CJAS Mehedinți în favoarea firmei controlate de H.;

- H., l-a determinat pe HHH. să îl numească pe III. într-o funcție publică de conducere în cadrul primăriei, uzitând de autoritatea și influența sa de președinte al Consiliului Județean și de președinte PP. Mehedinți;

- III. a fost numit temporar în funcția de conducere la 23.01.2013 (corect 2014) - afirmă procurorul în rechizitoriul x cu o creștere salarială; N. exercita din 2.12.2013 (?) coordonarea activității aceleiași serviciu din dispoziția primarului;

- procurorul susține că toate demersurile efectuate de către H. au urmărit să o recompenseze pe C. pentru felul în care își îndeplinea sarcinile de serviciu;

- în ordonanță se susține că C. a pretins și primit folosul de la H. pentru motivele deja arătate;

- N. a încălcat C. pen. și a primit un folos necuvenit contrar obligațiilor profesionale;

- folosul necuvenit reprezintă numirea în funcție de conducere și salariul mărit ce urma să-l primească III.;

- H. a afirmat față de primarul HHH. că avea obligații față de C.;

- indirect, în opinia procurorului, H. a acționat ca urmare a unei solicitări anterioare a lui C.;

- procurorul evidențiază că "această împrejurare e demonstrată de probele indirecte", pentru că altfel "nu s-ar putea accepta ca inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească III. în lipsa unei cereri exprese a inculpatei C."

Inculpatul H. a fost audiat la Parchet cu privire la această faptă, s-au reaudiat martorii din lucrări, inculpata C., inculpata C., martorul III., precum și martorii HHH., JJJ., PPP., LLL..

Procurorul nu a amintit de niciuna dintre aceste probe, nu a procedat la vreo evaluare și nici nu a solicitat înlăturarea lor din probatoriu. Și în rechizitoriul și în concluziile orale s-a făcut trimitere doar la convorbirile interceptate, date de trafic, generic enunțate fără vreo particularizare la infracțiunea de față ca persoane, timp, durată ori număr de înregistrări.

În lipsa unei descrieri a faptei, procurorul a enumerat niște constatări, care, în opinia Curții, ar fi trebuit să constituie eventualele concluzii ale unei analize a tuturor elementelor care configurează conținutul infracțiunii de dare de mită, împrejurările care ar fi trebuit detaliate, în măsură să o definească în sensul legii.

Chiar dacă este corelativă luării de mită, darea de mită este o infracțiune de sine-stătătoare, săvârșită de orice persoană care, fără a fi un subiect calificat, acționează cu intenție directă, iar infracțiunea se consumă instantaneu.

Câtă vreme procurorul vorbește pe de o parte că H. "urmărește să o determine pe C. ... să-l determine pe HHH. ..., iar pe de altă parte se afirmă că H. a urmărit să o recompenseze pe C. ..., că avea obligații față de ea ... (deci răsplată) și într-o altă variantă că C. i-a pretins și a și primit de la H. un folos necuvenit, nu se poate identifica sub ce formă din cele alternativ prevăzute de lege s-ar fi realizat existența infracțiunii de dare de mită.

Mai mult, chiar procurorul interogativ, a avansat varianta probelor indirecte pe care nu le exprimă sau explică, dar care îi conferă o justificare în sensul că, "altfel nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția ce urma să o dobândească III. în lipsa unei cereri exprese a soției".

Nu a rezultat din precaritatea probatoriului restricționat de procuror dacă în speță este vorba de un act unilateral al inculpatului H., o promisiune și sub ce formă - angajament, făgăduială, obligație - despre care funcționarul are cunoștință, ori H. prezintă funcționarului, (ca ofertă), ce urmează să primească ca folos necuvenit - respectiv funcția de conducere pentru III..

Nu a rezultat din doar aceste aspecte, nici dacă H. a discutat și a promis lui C. un folos necuvenit și aceasta a acceptat și la rândul ei a acționat în interesul lui H., nici ca aceasta i-ar fi cerut lui H. o funcție de șef pentru soțul ei și acesta ar fi obținut un astfel de folos pentru soții N.. În lipsa identificării chiar și a unor probe indirecte afirmațiile din rechizitoriul rămân doar alegeri.

Mai mult, procurorul a avansat și ideea că de fapt, funcția de șef serviciu pentru III. presupus obținută de H. reprezintă o recompensă pentru C., ori o răsplată pentru o obligație pe care se presupune că o avea față de aceasta. Nu în ultimul rând procurorul vorbește despre demersuri, încercări să determine pe unul (C.) pe altul (HHH.).

Probele existente încă din instrumentarea cauzei la Parchet, menținute și completate în instanță, în condiții de publicitate, contradictorialitate, nu a confirmat că eventualele demersuri, în sensul legii, s-au finalizat ca urmare sau chiar exclusiv intervenției lui H..

III., încă de la Parchet și în instanță a declarat că a dorit să i se faciliteze intrarea în audiență la primar, nu pentru a discuta numirea într-o funcție de conducere, ci unde să o exercite, la care dintre noile servicii derivate din Direcția de impozite și taxe. III. era apreciat la nivelul conducerii primăriei, ca profesionist, cu

experiență și vechime în muncă, îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, deja din decembrie 2013 coordona activitatea serviciului în discuție, directorul JJJ. îl avea în vedere pentru unul dintre cele trei servicii, deci nu avea contracandidați, astfel că i se părea firesc să-și facă cunoscută dorința să conducă serviciul unde funcționase în vechea organigramă în loc de Serviciul Asistență contribuabili.

HHH. l-a primit în audiență pe III. și așa cum i-a spus și lui H., era decis deja ca N., potrivit directorului JJJ. să funcționeze la Serviciul Asistență Contribuabili pentru că s-a apreciat că este în măsură să facă față acestor sarcini.

Pe de altă parte, viceprimarul PPP. a asistat când a avut loc discuția dintre HHH. și N., iar acesta nu a invocat în vreun fel sau altul numele lui H..

În altă ordine de idei, nici influența și nici autoritatea lui H. nu ar fi avut vreo șansă la HHH., cei doi și viceprimarul fiind lideri la partide diferite și în posturi diferite (PP., KKKKKK., QQQ.), potrivit declarației lui PPP..

Iar dacă procurorul a evidențiat că demersurile acestea ale lui H. ar fi fost eficiente, exclusive prin autoritatea și așa zisă influență a acestuia, este de observat ce valoare juridică dă legiuitorul unor astfel de demersuri. "Legea penală nu pedepsește insistențele, rugămintele, recomandările, demersurile chiar dacă ar avea drept rezultat determinarea funcționarului să facă un act nedrept, să încalce, din slăbiciune îndatoririle funcției sale", cum se reține și de doctrină.

În raport de celelalte aspecte ale speței relevate de procuror - recompensă, plată pentru o obligație etc., folosul promis trebuia să fie necuvenit pentru ca fapta să existe, adică să nu constituie o plată/răsplată în vederea unui act determinant, care să fie dat, oferit, promis pentru cel mituit sau pentru o terță persoană, indiferent dacă e licit/ilicit.

Audierile inculpaților H. și C. au fost în concordanță cu depozițiile martorilor HHH., JJJ., PPP., LLL. (audiți la Parchet, unii reaudiți în instanță) despre care procurorul nu amintește, după cum nu se acordă atenție nici replicii lui H. care-i spune lui N. "o să fii șef de serviciu acolo unde are să hotărască primarul".

Deci, la momentul "demersului" lui H., deja era luată decizia la nivelul primăriei cu privire la N.. Și așa cum rezultă din probe, nu se pune problema dacă să-l pună în funcție de conducere pe N., ci care serviciu să-l conducă.

Iar influența și autoritatea lui H. nu a avut valoare față de autoritatea directorului JJJ. în care HHH. avea toată încrederea că este corectă, că își cunoaște oamenii și valențele lor profesionale pentru a asigura toate condițiile unei bune funcționări a aparatului tehnic al primăriei după principiul "omul potrivit, la locul potrivit".

Nu în ultimul rând, nu a rezultat din vreo probă că C. știa sau a intervenit pe lângă H. să-i fie soțul promovată și să aducă acasă un salariu mai mare.

Până la publicitatea cauzei penale, HHH. nici nu știa cu ce se ocupa soția lui N., o dovadă în plus că în CJAS aceasta avea o funcție fără o vizibilitate și fără putere de decizie.

Nu au fost aspecte concret în cauză din care să rezulte că nu ar fi contat meritele profesionale recunoscute ale lui III., ci doar influența de partid.

Evidența a rezultat din faptul că N. nu avea contracandidat, și era vorba doar despre serviciu urma să-l conducă, toate cele trei servicii având importanță egală, cu renumerații similare, doar cu specialități diferite.

Curtea, evaluând întregul material probator administrat în cele două faze procesuale - martori, înscrisuri, exceptând interceptările efectuate de SRI în baza Legii nr. 51/1991 pentru motivele arătate în preambulul hotărârii și datele de trafic înlăturate din probatoriu în temeiul art. 100 alin. (3) C. proc. pen. în condițiile în care au fost evidențiate generic, fără a viza aspecte concrete ale cauzei, pentru a fi niște probe utile și pertinente, a constatat că nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită reținută în sarcina lui H..

Nu a rezultat că C. ar fi acționat în atribuțiile sale de serviciu în interesul lui H..

Nu s-a evidențiat vreo înțelegere, când și cu privire la ce dintre C. și H. pentru ca acesta să aibă inițiativa unei promisiuni, a unei oferte sau să-i dea un folos necuvenit acesteia sau soțului.

Niciuna din variantele avansate de procuror nu și-a găsit acoperire, fundamentare în mărturiile testimoniale, în înscrisurile aflate în dosarul de urmărire penală și mai ales nu a cuantificat substanța materială a faptei ilicite reținute în sarcina lui H..

Pe de o parte s-a afirmat că fapta s-a comis de către H. la 23.01.2013 (2014 corect) când HHH. a emis dispoziția de numire în funcția de șef serviciu a lui III., iar pe de altă parte, în rechizitoriu procurorul afirmă că infracțiunea s-a comis în intervalul aprilie 2013 - ianuarie 2014 (nu 2013 cum apare în rechizitoriu) odată cu demersurile lui H..

Câtă vreme lipsește descrierea faptei, a împrejurărilor concrete în care aceasta s-a consumat, nu s-a făcut nicio referire la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de dare de mită, și nu s-a făcut o analiză a probelor și în ce măsură acestea, legal administrate dovedesc existența faptei, că inculpatul este subiectul activ care cu vinovăție a săvârșit fapta pentru care trebuie să răspundă penal, Curtea, în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. a dispus achitarea inculpatului H. pentru lipsa existenței infracțiunii prevăzute de art. 255 alin. (1) C. pen. (1968) coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. (fapta privind pe III. - Capitolul II - f. x R). În Capitolul II al rechizitoriului, procurorul a descris faptele inculpatului H. de a fi efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

Potrivit actului de sesizare al instanței, în perioada iunie 2012 - martie 2014 H. a acționat ca de administrator de fapt al societății comerciale TT. S.R.L., calitate incompatibilă cu funcția de președinte al Consiliului Județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această societate foloase necuvenite, constând în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celor justificate, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de funcția publică deținută.

Totodată, s-a susținut în rechizitoriu că în perioada iunie 2012 - martie 2014, H. a acționat ca administrator de fapt al societății comerciale ZZZ. S.R.L., calitate incompatibilă cu funcția de președinte al Consiliului Județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această societate foloase necuvenite constând în obținerea în activitatea comercială a acesteia, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de funcția publică deținută, a unor venituri suplimentare substanțiale, nefiscalizate.

Procurorul a redat în rechizitoriu normele art. 87 din Legea nr. 161/2003 din care rezultă că funcția, între altele, de președinte al Consiliului Județean este incompatibilă cu orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale.

Potrivit rechizitoriului, H. a exercitat în fapt funcția de director al TT. S.R.L..

S-a arătat că prin "operațiuni financiare ca acte de comerț" se înțelege desfășurarea, cu titlu comercial, în cadrul unei activități de producție, comerț sau prestări de servicii, a oricărei operațiuni care presupune o plată, o circulație a banilor sau creditelor (art. 8 alin. (2) Legea nr. 71/2011).

În cazul de față operațiunile comerciale s-au realizat prin intermediul altor persoane (interpuse).

H. a fost cel care a luat nemijlocit decizii referitoare la încheierea celor mai importante tranzacții ale societăților comerciale controlate de acesta și a dat dispoziții angajaților să le execute.

Președintele Consiliului Județean Mehedinți a desfășurat activități incompatibile cu funcția sa, exercitând activități specifice unei funcții de conducere ale societăților TT. S.R.L. și ZZZ. S.R.L..

În opinia procurorului, inculpatul, deși nu avea formal nicio calitate, prin conduita lui a desfășurat cu titlu comercial activități incompatibile cu funcția sa publică și a avut drept scop obținerea de bunuri, bani sau alte foloase care au un caracter necuvenit.

Cele două fapte penale reținute în sarcina inculpatului au fost relateate în Capitolul II al rechizitoriului filele x, între care au fost redată convorbiri telefonice interceptate și o declarație a suspectei Y.

Între paginile 137 - 162 și 174 - 179 au fost transcrise convorbiri telefonice interceptate în baza unor mandate de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele inculpatului H., excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, măsură confirmată prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Între filele x au fost redată convorbirile telefonice din perioada 9.12.2013 - 3.01.2014 interceptate în baza mandatului de supraveghere tehnică emis de Curtea de Apel București.

În aceste convorbiri interceptate, redată secvențial, fragmentate se poartă discuții între H. și E. care s-au referit la preocupările conducerii administrative a firmelor pentru plata datoriilor la stat și furnizori, inclusiv a comisioanelor și datoriilor restante, la banii, valoarea de contract ce urma să fie vărsată în cont, cu referire la definitivarea igienizării clinicii, la măsurile pentru eficientizarea programului de clinică al medicilor, la date referitoare la venituri ale soției inculpatului de trecut în declarația de avere a acestuia.

I. 1. În rechizitoriu s-a susținut următoarele:

- probele dovedesc că H. a administrat în fapt cele două societăți comerciale sus-menționate și a exercitat întreaga putere de decizie cu privire la activitatea lor.

H. a dat dispoziții administratorului societății TT. S.R.L. E. care administra și ZZZ. S.R.L. unde figurează EEEEE., soția inculpatului - administrator și lui Y. - manager la ZZZ. S.R.L. care se ocupa de activitatea hotelului VV. din Drobeta Turnu-Severin, cu privire la toate operațiunile financiare:

- încasarea veniturilor provenite din activitatea economică curentă;
- efectuarea de plăți către partenerii economici și către bugetele publice;
- restituirea împrumuturilor bancare contractate de acestea" etc.

În rechizitoriu s-a precizat că H. a administrat în fapt cele două societăți prin faptul că a negociat contractul încheiat între TT. și Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți, ori cu alți parteneri comerciali, a urmărit derularea încasărilor și plăților aferente activității comerciale, a făcut demersuri directe pentru a determina creșterea acestora și grăbirea efectuării plăților către firmele contractate de el, a controlat cum M. repartiza sumele de bani provenite din încasări, a dispus ce plăți să se facă, în ce quantum, inclusiv în cazul plăților care nu aveau caracter curent, a făcut demersuri ca societățile

menționate să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici și a negociat cu directorul BBB. Mehedinți condițiile de rambursare a creditelor bancare luate de cele două societăți.

Ulterior achitării cheltuielilor curente, veniturile erau utilizate pentru achitarea unor linii de credit contractate de cele două societăți. H. primea în mod nemijlocit sume de bani substanțiale care nu figurau în evidențele contabile, periodic sub formă de bani lichizi prin M. și Y..

În declarația, selectiv fragmentată după relevanța apreciată de procuror a suspectei Y. s-a arătat că aceasta este manager la ZZZ. și se ocupă de contractele de publicitate ale RR., iar asociată la aceste firme este TTTT., iar administrator EEEEE.. Activitatea de televiziune a fost coordonată de S..

Banii facturați din activitatea ZZZ. s-au depus în contabilitate și banii strânși în urma organizării de evenimente la hotelul LLLLLLLLL. - nunți, botezuri etc. - în număr de 3-4 pe lună și în sumă de 15.000 - 30.000 RON după fiecare eveniment îi sunt remiși personal sau prin secretară lui H..

Martora se ocupa de procurarea produselor ce se servesc la masă cu ocazia organizării acestor evenimente.

În rechizitoriu nu s-a regăsit depozițiile altor martori ori vreo declarație a inculpatului H. cu privire la acuzațiile aduse și nicio referire la o altă probă.

Deși inculpatul H. a fost audiat de procuror de mai multe ori la 12.06.2014, 13.06.2014 și cu ocazia prezentării judecătorului de drepturi și libertăți la 3.04.2014 acesta nu a fost de loc cu privire la cele două fapte prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 integrat.

În instanță, H. a fost audiat la 30.07.2014, la 28.07.2015 și 22.09.2017.

În mod constant, în declarațiile date H. a arătat că E., ca administrator al societății S.C. TT. și a celorlalte firme ale familiei, se ocupa exclusiv de relaționarea cu CJAS Mehedinți, cu furnizori și de orice alte relații economice. Până la investirea lui H. în funcții publice și acesta era acționar al firmei, tot M. era cea care avea în atribuții plăți, încasări, relații cu alte firme. Fiind o afacere de familie, H. se interesa de bunul mers al firmelor, de plata datoriilor la stat întrucât o reclamă negativă, ori incidente de plăți ar fi putut crea o imagine nedorită cu privire la persoana acestuia. Discuțiile telefonice cu M. nu au însemnat nimic altceva decât preocuparea comună pentru bunul mers al firmelor, întrucât M. era cea care lua măsuri, ea întocmea acte legate de administrarea firmelor și în niciun caz H. care nu se prea ocupa de firme nici când era acționar, M. fiind cea care răspundea de activitatea lor.

După ce nu a mai fost acționar la cele două firme, inculpatul a declarat că nu a mai îndeplinit niciun act legat de activitatea firmelor, nu a semnat acte, nu s-a întâlnit cu parteneri de afaceri, nu a negociat, nu a încheiat contracte, nu a avut semnătură în bancă.

Fiind afaceri de familie, discuțiile avute erau la nivelul informării din această postură.

De administrarea firmelor se ocupau E. și Y..

Locuința familiei se află la 40 km de Turnu-Severin, astfel că mama inculpatului nu se deplasează zilnic la firme. Cu ocazia evenimentelor de la hotelul "VV.", sumele rezultate din organizarea acestora îi parveneau lui TTTT. prin inculpat, un fel de curierat. Evenimentele aveau loc în general la sfârșit de săptămână, Y. nu putea depozita la domiciliul său sume atât de importante, motiv pentru care le trimitea lui TTTT. prin inculpat, aceasta le pune în seif și apoi a doua zi le depunea la bancă. Decizii legate de TT. s-au luat de TTTT. și E..

Discuțiile dintre H. și M. aveau o frecvență instabilă când nu vorbeau de loc timp de săptămâni, fie vorbeau de 2-3 ori pe zi când M. îi transmitea prin el lui TTTT. să vină în oraș pentru chestiuni ale firmei, fie îi comunica lui H. vreun mesaj din partea lui TTTT. să facă ceva cumpărături etc.

Inculpatul nu a discutat nici cu TTTT., nici cu M. chestiuni punctuale, despre activitatea vreuneia dintre firme și nu a intervenit în vreun fel în favoarea acestora la vreun for.

I. 4. Procurorul a solicitat ca probatorii prin concluziile orale și scrise, audierea lui Y., a invocat în dovedirea existenței faptelor și a vinovăției inculpatului, probatorii cu transcrierile convorbirilor telefonice, parte interceptate pe mandatul emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, parte autorizate de Curtea de Apel București și înscrisuri astfel cum au fost enumerate în scris.

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea tuturor martorilor din lucrări, a martorilor MMMMMMMMM. și NNNNNNNNN. și proba cu înscrisuri privind documente emise de ZZZ., legate de relaționarea S.C. TT. cu CJAS Mehedinți.

Procurorul a solicitat respingerea tuturor probelor solicitate de inculpatul H., atât cele din lucrări, cât și probele solicitate în apărare în instanță deoarece toate susținerile Parchetului sunt probate astfel că cererile inculpatului nu sunt utile cauzei, fiind în favoarea doar a audierii lui Y..

Curtea, prin încheierea de ședință din 9.10.2015 s-a pronunțat asupra cererilor de probatorii consemnate în încheierea de ședință din 11.09.2015, încuviințând proba testimonială și cea cu înscrisuri cu solicitarea ca ele să fie identificate ca atare pentru parchet și proba cu martori și înscrisuri pentru inculpatul H..

Audiată în instanță la 11.11.2016, martora Y. a completat declarația de suspectă dată la 13.04.2014 la Parchet, pe care și-a amintit-o, în parte, și a menținut-o.

Martora a relatat condițiile în care a fost audiată de procuror: la ora 6 a.m. un comisar șef și jandarmi i-au percheziționat locuința și hotelul VV., apoi a fost luată și împreună cu aceștia a fost adusă la DNA Central în București, unde a stat până la 3 dimineața într-o sală, fără mâncare și fără apă, când a fost audiată timp de o jumătate de oră.

La data audierii de instanță, martora Y. funcționa la S.C. OOOOOOOO. S.A. consilier juridic, firmă care nu are nicio legătură cu firmele familiei H.. Activitatea martorei la ZZZ. era sub coordonarea lui TTTT..

- martora, ca manager, se ocupa de organizarea de evenimente - nunți, botezuri, petreceri etc, încheia antecontracte cu un avans fix de 2000 RON pentru asigurarea programării;

- înainte cu o săptămână de eveniment TTTT. se întâlnea cu beneficiarii și se stabileau detaliile, se emitea factura;

- evenimentele aveau loc sâmbăta, plățile se făceau după eveniment, astfel că duminica dimineața avea asupra sa o sumă importantă de bani pe care la solicitarea lui TTTT. i-o remitea lui H.;

- TTTT. locuia la 40-50 km de oraș și aceasta îi cerea să-i remită sumele de bani prin H. când era în localitate, aceasta fiind o convenție generală;

- martora locuia cu chirie la acel moment și nu avea curajul să țină în casă sume prea mari de bani;

- așa cum a declarat și procurorului, administratorii hotelului, societății erau EEEEE. și TTTT. și martora era în permanentă legătură, în contact cu acestea ca manager;

- după cum au convenit, în general, martora, telefonic îi comunia lui TTTT. cum se derula evenimentul, ocazie cu care îi spunea când era H. în oraș să-i trimită prin acesta banii cash plătiți la sfârșitul evenimentului;

- pe lună se organizau cam 3-4 evenimente și după terminarea acestora se făcea curățenie, se transmitea lui TTTT. banii prin fiul său, banii primiți după eveniment erau în baza unei facturi pe care martora o avea în copie;

- niciodată banii cash nu rămâneau la martoră, iar dacă fiul lui TTTT. nu putea să vină în localitate, găsea o altă modalitate să-i parvină acesteia sumele respective;

- în hotel se cazau grupuri de turiști, se organizau mese festive, rareori se făcea cazare pentru o persoană;

- hotelul avea 10-12 angajați, avea structuri departamentale specializate pe achiziționare produse, hrană, băuturi, toate sub supravegherea lui TTTT. care se ocupa și de instruirea și calificarea personalului;

- TTTT. era cea care avea semnătură în bancă și facturile se plăteau cash sau prin bancă;

- martora a declarat că n-a avut nicio informație că H. s-ar fi implicat într-o negociere cu BBB. Mehedinți cu privire la condiții de rambursare a unor credite bancare luate pentru cele două societăți, inclusiv pentru cea unde era ea manager;

- au fost diferite contracte cât martora era manager la hotelul VV., era persoana de contact care dădea informațiile și documentele necesare și când solicitările excedeau informațiile sale, TTTT. era cea care intervenea;

- banii trimiși prin H., dnei TTTT., după câte știa erau depuși în bancă de aceasta;

- convorbirile telefonice cu H. în afara celor legate, la solicitarea lui TTTT., de trimiterea sumelor încasate după evenimente, priveau situațiile când venea să servească masa la hotel și ce anume să-i pregătească sau când se organizau evenimente ale familiei H..

La 31.03.2017, a fost audiată martora TTTT. care, între altele, a declarat că pentru evenimentele festive Y. încheia precontracte cu solicitanții care primeau chitanțe, facturi pentru avansul achitat, apoi în preajma datei prestabilite, se încheiau contractele, se plătea și se emiteau facturile. Y. și personalul se ocupau de aprovizionare, martora fiindu-le de asemenea de ajutor.

La finalul evenimentului, sau înaintea lui BB., dacă acesta era la sfârșit de săptămână îi trimiteau bani plătiți de beneficiari prin fiul acesteia;

- Y. trimitea banii și factura în copie, le pune în mașină și astfel martora era cea care avea grijă să le ia din mașină, pentru ca a doua zi să le predea contabilului pentru a le înregistra în contabilitate și a le depune în bancă, unde contabila avea semnătură.

La Parchet a fost audiată la 23.04.2014 ca suspect E. care a declarat că:

- aceasta îndeplinea funcția de administrator la S.C. TT., unde sunt asociate TTTT. și EEEEE.;

- martora a susținut că H. nu s-a implicat și nu se implică în activitatea de administrare a acestei societăți și nici nu au existat aspecte pe diferite activități în care să i se furnizeze în concret informații acestuia;
- martora a declarat că ea răspunde de toată activitatea firmei în relația cu CJAS Mehedinți, cu furnizorii, cu salariații;
- între TT. și CJAS Mehedinți exista un contract și lunar firma decontează servicii paraclinice prin CJAS Mehedinți.

În referirile procurorului la faptele incriminate de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 nu s-a făcut nicio referire la declarația lui E. care a fost audiată la parchet. În instanță la 16.07.2015 a fost audiată inculpata E., care între altele a declarat:

- a fost angajata firmelor familiei H. din decembrie 2007 până în 22 mai 2015, s-a ocupat de contabilitatea acestora și ca administrator s-a ocupat de colaborarea firmelor cu instituțiile statului, cu furnizorii, cu banca, cu personalul etc.;
- în perioada dinaintea investiturii de președinte al Consiliului Județean când H. se ocupa de S.C. TT., tot martora era cea care efectiv desfășura activitatea de administrator;
- martora se ocupa inclusiv cu încheierea și derularea contractului cu CJAS Mehedinți;
- din 2010 martora a devenit administrator și dacă era nevoie, pe diferite chestiuni, se consulta cu TTTT.;
- S.C. TT. a făcut credite pentru servicii și credite pentru care sunt de făcut plăți până în 2018, astfel că H. se interesa la societate cu privire la plățile făcute, întrucât vroia să se asigure că se face plata datoriilor care erau importante; martora știa ce are de făcut, nu avea nevoie de indicații sau ordine să facă plățile datoriilor;
- martora a declarat că nu i-a înmănat personal lui H. bani lichizi care să provină din activitatea societății TT..

La parchet și în instanță s-au mai audiat martorele EEEE. (15.05.2015) la 6.11.2015 și 19.07.2016 (C.A.B. și f. x C.A.B.) - instanță și FFFF. (15.05.2014 - f. x d.u.p.) la Parchet și la 6.11.2015 și 19.07.2016 în instanță.

În abordarea infracțiunilor prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000, procurorul nu a făcut nicio trimitere la declarațiile celor două martore care fac referiri la aspecte enunțate în Capitolul II al rechizitoriului privindul pe H..

EEEE. a declarat că:

- de la angajare din 2007 știa că firma S.C. TT. aparținea familiei H.;
- de la angajare la data audierii în instanță s-a întâlnit de vreo 3 ori cu H., când era soția acestuia spitalizată, la sărbătorirea zilei acestuia de naștere;
- nu avea informații ca H. să se fi implicat în activitatea sau conducerea TT.;

- de administrarea firmei se ocupa E. și nimeni din personal nu s-a plâns de managementul acesteia;
- cu privire la programul de lucru de 6 ore se mai întâmpla să întârzie sau în unele zile să presteze la clinică mai puține ore, dar acestea se întâmplau în corelație cu activitatea din Spital, alte zile recupera orele neefectuate și în niciun caz nu afecta activitatea sa, întrucât citea și analiza examinările pacientului, comunicând rezultatul potrivit procedurilor stabilite pentru actul medical;
- nu a primit vreo indemnizație de 5000 RON de la S.C. TT..

La parchet, martora FFFF. a declarat că e angajată la S.C. TT. din 2007 unde niciodată nu a primit salariu de 5000 RON, iar administrator al firmei este E. care se ocupă de activitatea acesteia.

În instanță martora a făcut câteva completări, menținându-și declarațiile de la Parchet.

- martora s-a angajat la TT. înainte de venirea lui E.;
- nimeni din personal nu are vreo nemulțumire față de activitatea de administrator a dnei M.;
- H. nu a avut nicio implicare în vreun fel sau altul în activitatea desfășurată de martoră, nu i s-a impus nici un act medical;
- nici H., nici M. nu au intervenit în activitatea martorei;
- M. nu implica medicii în probleme administrative pe care le efectua, niciodată nu l-a pomenit pe H. că acesta ar fi avut vreo contribuție, implicare în vreo activitate a societății;
- martora, pe parcursul activității desfășurate în TT. nu l-a văzut pe H. la clinică;
- la angajare a crezut că cei care conduceau firma erau prof. dr. FFFFF. și dl. H., iar apoi în timp și până în prezent nu știe cui aparține aceasta;
- din 2007 de când funcționează la clinică dl. H. nu i-a cerut niciun favor direct sau indirect, prin persoane interpușe în ce privește activitatea martorei, (consultații, programări, în legătură cu aparatura medicală sau cu referire la orice alte aspecte).

I. 6. În concluziile orale cu privire la aceste fapte (art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000) procurorul a solicitat condamnarea inculpatului, întrucât ele și vinovăția acestuia sunt dovedite.

Dovadă acestor fapte au fost convorbirile telefonice existente la dosar, datele de trafic care arată că existau convorbiri telefonice frecvente și nejustificate în opinia procurorului între H. și M. în condițiile în care se neagă că acesta ar fi controlat activitatea firmelor.

Procurorul a prezentat situația de fapt după care a afirmat că H. în exercițiul funcției de președinte al Consiliului Județean a controlat practic activitatea de la S.C. ZZZ. și de la S.C. TT..

S-a susținut de procuror că M. "nu făcea nici măcar un pas fără a-l contacta și a-l întreba pe acesta care la rândul său, suna și dădea nenumărate dispoziții ca un veritabil șef al respectivei societăți".

"Din declarațiile tuturor martorilor, spune procurorul, rezultă că avea un interes vădit pentru sumele ce se acordau spre decontare Casei Județene și apoi cele de la Casa Județeană către el".

S-a mai afirmat de acuzare că "toate probele administrate în cauză atestă că H., pe de o parte, era extrem de interesat în modul în care își desfășoară activitatea această societate, iar pe de altă parte, sunt declarații de martori din care rezultă că acesta făcea demersuri pentru a obține tot felul de favoruri pentru TT.. Poziția pe care o are inculpatul M. și toate convorbirile existente între aceștia nu fac decât să conducă la concluzia că el controla această societate și a controlat-o în toată această perioadă".

"Din înscrisurile de la dosar s-a evidențiat de procuror că această societate (TT.)" a aparținut tot timpul familiei H. într-o formă sau alta și că este ușor să pui pe altcineva ca administrator pentru ca formal să nu mai figurezi în acte, dar să continui să controlezi activitatea; practica și Curtea Constituțională, într-o decizie recentă a stabilit, afirmă procurorul că efectuarea de acte de comerț incompatibile cu funcția înseamnă atunci când controlezi activitatea societății respective".

Procurorul a solicitat înlăturarea declarației martorei TTTT. pentru că este subiectivă, este pro cauza, în susținerea fiului ei inculpat, iar pe de altă parte nu este în acord cu celelalte probe care au dovedit aspectele evidențiate.

Deși a afirmat că martora a controlat tot timpul societatea "nu există nici măcar o convorbire din datele de trafic pe care să o fi avut, M. cu TTTT.". S-a afirmat că H. era sunat când TTTT. nu răspundea la telefon; nu a rezultat, arată procurorul, în niciun fel, în ce modalitate controla TTTT. activitatea societății TT., în schimb a rezultat cu prisosință că acest lucru îl făcea inculpatul H. și nu în mod ocazional, în mod excepțional și nu ca un ajutor pe care îl dădea mamei sale. Și nici ca un ajutor mamei sale nu ar fi fost în regulă având în vedere poziția sa.

Activitatea inculpatului H. era incompatibilă cu orice fel de act de comerț sau activitate comercială asemenea incompatibilității altor profesioniști.

În ce privește societatea ZZZ., convorbirile interceptate, traficul de date au dovedit că H. controla și activitatea acestei societăți, cum rezultă și din acte: tot timpul a fost controlată de inculpatul H., un exemplu fiind convorbirile cu Y. în acest sens.

Această martoră audiată în instanță, în fața evidențelor, a recunoscut convorbirile telefonice cu H., că acesta o ajuta luând banii și ducându-i lui TTTT. astfel rezultă că H. controla și această societate și în acest mod a încălcat prevederile legale art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

Concluziile scrise depuse de procuror se referă la aceste două fapte în filele de la 216 la 270 care au redat în întregul lor, în sistem copy-paste filele x din Capitolul II al rechizitoriului, iar filele x sunt redarea fidelă a filelor x din Nota de probatorii depusă de procurorul de la urmărirea penală și însoțită de procurorul de ședință la 9.10.2015.

Inculpatul, prin avocat, în apărare oral a solicitat achitarea acestuia pentru faptele prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 în baza art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen. pentru următoarele considerente:

- procurorul prin rechizitoriu și concluziile orale afirmă că Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că faptele de comerț sunt incompatibile cu funcția persoanei care se află într-o astfel de stare datorită funcției publice, inclusiv controlul activității unei firme;

- actul de comerț înseamnă o tranzacție, o vânzare-cumpărare, o achiziție, o negociere, un transfer bancar ceea ce implică să se semneze actele, să se negocieze, să se identifice partenerii contractuali, să existe semnătura persoanei în bancă, să emită ordine de plată, să facă încasări, să dispună;

- procurorul, în concluziile sale, a afirmat că inculpatul H. controla firma, ceea ce nu este real, administrarea acesteia fiind făcută de TTTT. chiar și când înainte de investirea în funcția publică se ocupa inculpatul de firmă;

- H. nu avea cunoștințele care să-i permită controlul vreunei firme, iar administratorii firmelor familiei H., SSSS. și E. erau persoane serioase, pricepute, cu cunoștințe în domeniu de contabilitate, raportări, exercițiu financiar, stabilire și plată impozite;

- în acest context faptul că H. dădea telefon să se asigure că s-au plătit datoriile și că totul e în ordine fiind vorba de o firmă de familie nu poate în acest context, în opinia apărării, să aibă conotație penală faptul că dorea să se informeze și să-i îndrume să aibă grijă să nu facă datorii, să plătească facturile, să plătească furnizorii;

- inculpatul, prin avocat, susține că a te informa nu înseamnă nici acte de comerț, nici controlul asupra unei firme, în înțelesul legii;

- control poate fi considerat ca atare când nu negociezi, dar aduci clienți, tranzacționezi, recomanzi, acționezi astfel încât să influențezi rezultatele financiare ale societății;

- la TT. nu era ce să se controleze, întrucât firma a mers bine inclusiv după arestarea inculpatului și în prezent, există liste de așteptare, este singurul aparat RMN care funcționează etc.;

- declarația martorei Y. a fost edificatoare în sensul că împreună cu TTTT. administrau ZZZ., se încheiau antecontracte, contracte, se eliberau facturi, chitanțe, se făcea aprovizionarea pentru evenimentele publice;

- cum evenimentele aveau loc la sfârșit de săptămână, în ziua de luni următoare se contabilizau și se depuneau banii în bancă, astfel afirmația procurorului că erau bani nefiscalizați nu are niciun suport probator;

- H. era cel care câteodată aducea banii și factura fiscală în copie de la Y. lui TTTT., întrucât managerul, locuind la bloc, cu chirie îi era teamă să aibă asupra acesteia sume atât de consistente;

- nu rezultă de niciunde că inculpatul a făcut acte de comerț, TTTT. ocupându-se de activitatea hotelului cu aprovizionarea etc., el neavând nicio implicare.

În concluziile scrise, inculpatul prin avocat, completând pe cele orale, a evidențiat că procurorul nu a identificat nicio acțiune concretă întreprinsă de H. în activitatea celor două firme și totuși acesta a apreciat că interesul manifestat de inculpat pentru situația financiară a familiei are un caracter ilicit și constituie un act de comerț incompatibil cu funcția publică deținută.

S-au invocat dispozițiile deciziei CCR nr. 603/2015 care a constatat că sintagma "raporturi comerciale" este lipsită de claritate și previzibilitate referindu-se la prevederile art. 301 C. pen. și care își găsesc aplicabilitate și în cazul art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000, unde nu se poate determina cu precizie conținutul noțiunii de "act de comerț".

În înțelesul unui act de comerț nu pot fi cuprinse decât activități efectiv comerciale prin care se generează beneficii societăților comerciale controlate în mod implicit.

Probele administrate de instanță au infirmat, între altele, că H. ar fi intervenit la CJAS Mehedinți să i se repartizeze sume mai mari față de anii anteriori, o alocare bugetară suplimentară, câtă vreme le rectificarea bugetară din 2013 toate casele județene au primit alocații bugetare mai mari;

- nu pot fi considerate acte de comerț interesul manifestat de H. ca să fie achitate facturile către furnizori, să se respecte programul de activitate; nu poate fi calificat penal un astfel de demers.

Nu s-au dovedit afirmațiile din rechizitoriu că H. s-ar fi implicat în încheierea contractului dintre CJAS Mehedinți și TT. prin faptul că urmărea constant derularea încasării și plăților, față de explicațiile clare ale lui E. semnatarea contractului cu respectarea clauzelor privind raportul dintre numărul pacienților examinați și timpul de investigații.

O altă afirmație nedovedită de procuror s-a referit la faptul că H. s-ar fi comportat ca un administrator de fapt și că ar fi încercat să deturneze o parte a bugetului de sănătate alocat județului Mehedinți către societatea sa. Se susține de apărare că nu există vreo dovadă a prejudicierii bugetului CJAS Mehedinți în condițiile în care, modalitățile de efectuare a decontărilor sunt prevăzute de lege, datele sunt publice, iar contractul de prestări servicii este un formular standard care nu permite intervenții.

În ceea ce privește săvârșirea faptei în legătură cu activitatea firmei S.C. ZZZ, S.R.L. în rechizitoriu s-a susținut, neadevărat, că H. a negociat un contract cu BBB. și condițiile de rambursare a unui credit al societății, că a beneficiat de servicii gratuite din partea unor agenți economici.

Nu s-a cuantificat nici un folos material injust de procuror de care să fi beneficiat această firmă.

Contractul de creditare și condițiile de restituire erau nenegociabile cu BBB. și nu putea H., în virtutea funcției să le modifice.

Contractul dintre BBB. și S.C. ZZZ. s-a încheiat la 27-07.2011, iar la acel moment, H. nu îndeplinea nicio funcție publică și pe parcurs clauzele contractului nu au fost modificate, împrumutul rambursându-se în condițiile stabilite inițial.

Martorele Y. și TTTT. au făcut declarații concordante cu privire la menirea lui H. de a transmite de la Y. la TTTT. sumele de bani din plățile efectuate pentru evenimentele de la sfârșitul săptămânii, întrucât managerul nu avea posibilitatea să asigure aceste mari în locuința ei de la bloc.

Aceste sume de bani erau apoi contabilizate și depuse în bancă.

S-a mai susținut că prin ea însăși, simpla efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț nu determină elementul material al infracțiunii, acestea însemnând realizarea unor tranzacții referitoare la bani și credite, adică:

- emitere de ordine de plată;
- formulare de retragere numerar;
- emiterea și semnarea unor facturi pentru societățile administrate de inculpat;
- semnare a avizelor de însoțire marfă;
- negocierea și semnarea unor contracte comerciale;
- întocmirea unor borderouri pentru cursele auto;

- încheiere procese-verbale de recepție lucrări etc.

Pe de altă parte, s-a susținut de avocatul inculpatului H. că un act de speculație sau intermediere în circulația bunurilor, făcut în mod organizat reprezenta o operațiune financiară efectuată ca act de comerț.

Totodată s-a evidențiat că realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 impune ca operațiunile financiare să fie realizate ca acte de comerț, să fie incompatibile cu funcția, atribuția, sarcinile pe care le îndeplinește subiectul activ calificat conform legii.

Actul de comerț presupune operațiuni cu bani, titluri de credit, circulație de valori într-un cadru comercial.

Infracțiunea este săvârșită când există un scop special - obținere de bani, bunuri, foloase necuvenite pentru sine, pentru altul; în lipsa acestuia lipsește caracterul ilicit al faptei.

În rechizitoriu sunt asimilate ca operațiuni financiare ca acte de comerț legate de cele două firme următoarele presupuse acțiuni ale inculpatului:

- negocierea condițiilor contractelor încheiate de TT. cu CJAS Mehedinți;

- urmărirea în amănunt a derulării încasărilor și plăților;

- demersuri pentru ca cele două societăți comerciale să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici.

S-a arătat în concluziile apărării că lui H. nu îi sunt imputate efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț; nici negocierea condițiilor contractuale cu CJAS Mehedinți nu poate fi asimilată operațiunilor financiare, iar pe de altă parte, această negociere nu a existat pentru că E. a semnat contractul cu CJAS Mehedinți care are clauze standard și valoare stabilită după punctajul obținut în urma evaluării documentației depuse de S.C. TT. S.R.L. și unde administratorul, fie el de drept sau de fapt nu poate interveni (a se vedea f. x R).

În considerarea rechizitoriului, scopul acțiunilor inculpatului era decontarea de sume necuvenite din bugetul asigurărilor de sănătate cu prejudicierea bugetului CJAS Mehedinți. Or, din dosar nu a rezultat și nici nu a existat vreo dovadă că CJAS Mehedinți ar fi suferit vreun prejudiciu, ci doar un document care atestă modalitatea legală în care s-au făcut decontările către S.C. TT..

În același context nu s-a făcut dovada că H. se informa despre veniturile și cheltuielile S.C. TT. S.R.L. - afacere de familie cu scopul de a se deconta de la bugetul asigurărilor sume mai mari decât cele cuvenite.

În sarcina lui H. s-a mai reținut că efectua demersuri ca firma să beneficieze de servicii gratuite de la alți agenți economici, demersuri care nu sunt operațiuni financiare ca acte de comerț și nu implică un scop dovedit de a obține pentru societate foloase necuvenite.

În ceea ce privește contractul de credit nr. x/27.07.2011 încheiat între BBB. și S.C. ZZZ. S.R.L. împrumutat și S.C. TT. S.R.L. coîmprumutat a fost semnat a afirmat apărarea, înainte ca H. să fie președinte al Consiliului Județean, iar clauzele inițiale, nemodificate sunt active.

Și dacă acest contract ar fi fost încheiat în alte împrejurări, negocierea cu BBB. a condițiilor de rambursare a creditului nu este o operațiune cu scopul obținerii unui folos necuvenit întrucât e vorba de o cheltuială și nu de un venit.

Nu a apărut în rechizitoriu că H. ar fi modificat sau ar fi încălcat condițiile de rambursare a creditului prin documente bancare obținute datorită funcției, în defavoarea băncii și cu folos necuvenit pentru S.C. P.P.P.P.P.P.P.P. S.R.L. ca să se constate ilicitul penal.

S-a cerut achitarea inculpatului H. în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) sau c C. proc. pen.

I. 7. Inculpatul în ultimul cuvânt, între altele, a solicitat achitarea pentru faptele de care este acuzat, fiind nevinovat.

II. 1. Examinând actele și lucrările dosarului Curtea a reținut următoarele:

Inculpatul H. a fost trimis în judecată, între alte infracțiuni, pentru comiterea a două fapte penale prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale.

Reglementarea acestei norme a urmărit apărarea relațiilor sociale referitoare la corectitudinea, onestitatea, credibilitatea, prestigiul persoanei și ale instituției unde activează ca funcționari și care în îndeplinirea funcției, a atribuțiilor, însărcinărilor, trebuie să se abțină de la efectuarea unor operațiuni financiare ca acte de comerț, ori de la încheierea de tranzacții financiare utilizând informațiile deținute sau obținute în virtutea funcției și obținerea prin aceasta a unor avantaje.

Cel care săvârșește această faptă este o persoană care exercită o funcție, îndeplinește o anume însărcinare care legal sunt incompatibile cu efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, cu obținerea de informații și folosirea lor în tranzacții financiare.

Subiectul infracțiunii este un subiect activ, nemijlocit și calificat.

În ce privește elementele constitutive ale infracțiunii, doctrina a analizat conținutul material al laturii obiective și a arătat că efectuarea de operațiuni financiare înseamnă realizarea unor tranzacții privitoare la bani și la credite.

Săvârșirea unei astfel de infracțiuni presupune ca aceste operațiuni financiare să fie efectuate ca acte de comerț prin care se înțeleg operațiuni de bancă și schimb care se definesc ca "acțiuni cu un scop final - act de speculație ori intermediere în circulația bunurilor, făcută în mod organizat" și respectiv schimbul monedelor în cele două forme ale sale.

În același context faptele de comerț au fost definite celelalte contracte și obligațiuni ale unui comerciant.

Pentru ca operațiunile financiare să aibă relevanță penală, ele trebuiau realizate ca acte de comerț și să fie incompatibile conform legii cu funcția, cu atribuțiile și sarcinile pe care le îndeplinește ca funcționar ori demnitar.

A doua modalitate normativă al elementului material al laturii obiective constă în încheierea de tranzacții financiare folosind informațiile obținute în exercitarea funcției - adică înțelegeri intervenite între cel puțin două persoane prin care se stabilește modalitatea transmiterii unor drepturi ori se efectuează schimburi comerciale, ca urmare a informațiilor obținute numai în virtutea funcției deținute și care prin natura lor facilitează tranzacțiile.

Urmarea unor astfel de tranzacții este starea de pericol pentru relațiile sociale protejate de lege în acest domeniu.

Infrațiunea prevăzută de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 este una comisivă și intenționată și are ca scop dobândirea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri, foloase necuvenite.

Câtă vreme prin rechizitoriul s-a susținut că inculpatul a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț și se vorbește clar de o activitate comercială întreprinsă de H., iar aceasta presupune funcționarea unor raporturi comerciale, este firesc, față de abordarea Curții Constituționale a României în mai multe decizii, să se identifice în actul de acuzare sensul, semnificația sintagmei "raporturi comerciale" în raport de funcționarul incompatibil cu astfel de relații când utilizează informații în virtutea funcției, sau urmărește folos necuvenit pentru sine sau altul dintr-o activitate care-i este interzisă prin lege.

În acest context, procurorul în rechizitoriul nu s-a preocupat în ce măsură aceste relații exprimă elementul material al infracțiunii prev. de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000, textul incriminator stabilind, în conexiune cu celelalte elemente existența/inexistența infracțiunii.

Așa cum a evidențiat Curtea Constituțională standardul de protecție a libertății individuale a impus ca limitarea acesteia să se realizeze prin lege, clar, precis, transparent, previzibil pentru ca beneficiarul acestei norme să-și decidă conduita în cunoștință de cauză. În consecință actele de comerț se consumă în raporturile comerciale, care trebuie să exprime neechivoc obiectul material al unui text incriminatoriu cu valențe referitoare la situația funcționarului public care urmărește un folos necuvenit prin realizarea unor activități incompatibile prin lege.

Este deja general acceptat că de la intrarea în vigoare a noului C. civ. "raportul comercial nu mai are un înțeles normativ determinat sau determinabil, el își găsește aplicabilitatea și înțelesul propriu în funcție de spectrul legii în care devine operabil".

Sub acest aspect art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 în circumstanțele prevăzute de lege, este îndoielnic că exprimă înțelesul clar, determinat al semnificației sintagmei "raporturi comerciale", astfel cum apare ea în viziunea constituțională în contextul penal.

II. 2. La fel de importante și în consonanță cu normele constituționale au fost și acele dispoziții obligatorii care prevăd prin art. 327 și urm. C. proc. pen. că odată respectate "dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrate se emite rechizitoriul, se sesizează instanța când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că inculpatul a săvârșit-o cu vinovăția și răspunde penal".

Rechizitoriul s-a limitat la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală, a cuprins obiectul dosarului, motivele de fapt și de drept, date privitoare la persoana inculpatului, la fapta reținută, probele și mijloacele de probă și orice alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei.

În speță, în lipsa descrierii faptelor reținute în sarcina inculpatului H., procurorul a prezentat generic încadrarea juridică a acestora, o sinteză a aspectelor considerate definitorii pentru presupusa activitate infracțională care se fundamentează exclusiv pe interceptarea convorbirilor telefonice ale inculpatului H. cu E., D., coinculpate în aceeași cauză.

Prin rechizitoriul s-a afirmat, fără elemente concrete că inculpatul H., în condiții de incompatibilitate, a efectuat, prin persoane interpușe, operațiuni financiare ca acte de comerț ca să obțină pentru S.C. TT. foloase necuvenite - decontare din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mai mari, urmare influenței conferite de funcție și respectiv pentru ZZZ. - susținere în activitatea comercială a firmei de venituri suplimentare, substanțiale, nefiscalizate.

Prin cele 4 fraze de precizări de la filele x (R) procurorul a afirmat că cele câteva zeci de pagini de transcrieri de interceptări descriu, prin ele însele, situațiile de fapt care se rezumă la conținutul convorbirilor telefonice și la declarația suspectei Y..

Așa cum s-a arătat, majoritatea convorbirilor au fost interceptate în baza mandatului de siguranță națională cerut și pus în executare de SRI prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care s-a adresat Înaltei Curți și care acoperă perioada februarie- noiembrie 2013.

Prin încheierea din 28.11.2014, rămasă definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția penală, judecătorul de cameră preliminară, în condițiile legii a exclus din probatoriul cauzei convorbirile interceptate în baza Legii nr. 51/1991 și transcrise în procesele-verbale aflate în dosarul nr. x/P/2013 al Parchetului de pe lângă Direcția Națională Anticorupție.

Această măsură a fost dispusă după ce judecătorul de cameră preliminară a luat la cunoștință aceste interceptări din rechizitoriu redade, secvențial, fragmentate, după relevanța dată de procuror.

Replicile lui H. au fost consemnate de la fila x R și urm.; acestea sunt repetitive prin înțelesul lor comun și au redat preocuparea inculpatului H.:

- pentru plata datoriilor la stat, a TVA-ului, a arieratelor, a ratei la RMN, a curentului electric, a chirie, a leasing-ului, a impozitelor, a salariilor, a creditului de la BBB., a penalităților;

- pentru prezența personalului medical în clinică, un act medical de standard calificat și un dialog medic-pacient eficient;

- pentru igiena și curățenia clinicii.

Interceptările efectuate din decembrie 2013 - ianuarie 2014 încuviințate de Curtea de Apel București au reflectat o inabilitate de înțelegere a lui H. față de discursul prea tehnic al lui E. și măsurile pe care le decidea la nivelul S.C. TT. și ZZZ., față de relaționarea acesteia în termeni contractuali cu CJAS atât în privința decontărilor cât și al numeroaselor contractelor Casei la S.C. TT..

Referirile la dialogul dintre H. și D. s-a particularizat în sensul că în dorința de a afla o informație H. o întreabă pe IIII. - directorul CJAS dacă se procedează ca în 2012 și se face plata decembrie pe decembrie la deconturile potrivit contractului, întrebare fără altă conotație, căreia IIII. îi răspunde că pentru servicii, inclusiv firma familiei H., pentru deconturi sunt prevăzuți banii ca valoare de contract pe luna noiembrie cu plata pe decembrie.

IIII. i-a mai spus că plata decontării serviciilor urmează a se face în funcție de cât rămâne din luna noiembrie pentru că nu existau fonduri mai mari decât bugetul Casei și că plata decembrie pe decembrie urma să se facă doar pentru spitale.

Replica lui H. la această informație nu a fost nici contrariată, nici amenințătoare, nici de presiune sau de a pretinde mai mult, ci una pur constatatoare:

"Lasă, bine că sunt spitalele".

Din discuția lui H. cu "QQQQQQQQ." (despre care procurorul într-o paranteză spune că o cheamă QQQQQQQQ. și era angajata S.C. RRRRRRRR. SRL), a rezultat că urmau niște lucrări de pavoazare a curții motelului ce aparținea familiei H. și la maternitate, unde se plantaseră niște pomi pentru care facturarea se făcuse și se făcea din dispoziția lui "SSSSSSSS." cu WW. S.A. și predarea acestora primăriei cu plantarea pe aliniamentele stradale.

Cu E. a mai purtat discuții H. cu privire la soția acestuia EEEEE. care este angajata S.C. TT. și realizează venituri, informații care trebuiau consemnate în declarația de avere a inculpatului.

Nu a existat altă discuție despre alți bani, sume pe care M. urma să-i remită lui H., decât cei declarați soției acestuia, în considerarea statutului său în firmă, de persoană remunerată, salariată.

Exceptând interceptările convorbirilor telefonice redată în rechizitoriu, procurorul și-a mai fundamentat acuzațiile pentru două fapte prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 pe declarația suspectei Y., care viza însă alte aspecte decât cele ale convorbirilor interceptate.

În dosarul de urmărire penală, volumul 4 - f. x și filele x se aflau două procese-verbale de efectuare a unor percheziții domiciliare și informatice, la domiciliul și la biroul suspectei, iar în volumul 6 fila x demersuri pentru cazierul suspectei la filele x declarația acesteia și la filele x procesul-verbal prin care i se aduce la cunoștință învinuirea care i s-a adus.

Procurorul urmare dispoziției instanței, a procedat la opisarea celor 37 de volume ale dosarului de urmărire penală nr. 321/P/2013 și din evidența acestui opis nu rezultă fapta pentru care a fost, dacă a fost inculpată Y., ordonanțele procurorului prin care a dispus măsurile convenite într-o procedură de urmărire penală, care era statutul acesteia la sfârșitul acestei proceduri, câtă vreme în dispozitivul rechizitoriului nu este nicio prevedere, care să o privească.

Nu a rezultat deci, dacă Y. a avut sau nu vreun statut de martor ori înainte sau după ce a fost inculpată sau nu.

Din declarația de suspectă, Curtea a reținut că aceasta era manager la ZZZ., iar la RR. se ocupa cu încheierea de contracte de publicitate. De activitatea de televiziune se ocupa S..

Administrator și respectiv asociat au fost EEEEE. și TTTT. cu care Y. ținea legătura și-i remitea sumele de bani plătite pentru evenimentele festive de la hotelul "VV." prin H..

La sfârșitul evenimentelor în special de la sfârșit de săptămână, banii strânși din astfel de mese festive - 3-4 pe lună, - care se ridicau la 15-30.000 RON/eveniment erau înmânați lui H. pentru a-i remitea lui TTTT..

Y. se ocupa cu aprovizionarea: mâncare, băutură, decorare mese etc. pentru unele produse nu se luau facturi, iar din banii rezultați din organizarea acestor evenimente banii facturați se contabilizau și alții îi remitea lui H..

Audiată și de Curte, în calitate de martoră, Y. și-a menținut declarațiile pe care le-a completat cu privire la modul în care a fost audiată la 3 dimineața la DNA - Structura Centrală, circumstanțele în care se afla de ore întregi de așteptare fără apă și mâncare pentru a fi audiată 30 de minute (pe declarația de suspect nu este menționată ora audierii).

Alte precizări s-au referit la faptul că ea a răspuns doar la întrebările procurorului punctual, că la acel moment locuia cu chirie într-un bloc și îi era teamă să păstreze în locuința acesteia peste week-end o sumă atât de mare, astfel că de cele mai multe ori când era în oraș H. și trecea pe la VV. îi remitea banii și o copie a facturii pentru TTTT..

TTTT. încheia precontractele, se plătea o sumă fixă de 2000 RON de asigurare programare, în avans, iar cu o săptămână înainte de eveniment TTTT. încheia contractul cu beneficiarul evenimentului și la sfârșitul festivității se făceau plățile.

Banii remiși lui TTTT., după câte știa martora urmau să fie contabilizați și introduși în bancă.

La data declarației, martora lucra la o altă instituție care nu este pendinte de vreo firmă a familiei H..

Pe lună erau 3-4 evenimente organizate cu ajutorul celor 10-12 angajați, de care se ocupa TTTT.; aceasta supraveghea toată activitatea, ocupându-se de contactele firmei, inclusiv în relația cu băncile.

Cele declarate de martoră sub toate aspectele, inclusiv faptul că TTTT. având locuința la 40-50 km de oraș, îi cerea ca sumele achitate în baza facturii să-i fie remise prin H., sunt în concordanță cu restul materialului probator.

Deși au fost audiate de Parchet E., în calitate de suspect, și EEEE. și FFFF. în calitate de martore, pe aspecte ce privesc între altele și efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț în legătură cu S.C. TT., procurorul, nu face nicio referire la conținutul acestora în rechizitoriu.

La Parchet și în instanță, E., administrator la firma S.C. TT. unde sunt asociate TTTT. și EEEEE. a declarat în consonanță cu ceilalți martori că ea, până în 2015, a fost responsabilă cu toată activitatea acestei firme, inclusiv când H., înainte de investirea sa ca președinte al Consiliului Județean administra S.C. TT..

Între altele, în instanță ca martoră, E. a declarat că ea se ocupa de contractul cu CJAS Mehedinți, cu furnizorii cu banca - etc, că H. era preocupat ca firma să-și desfășoare activitatea fără să-i creeze probleme de imagine și să-l asigure că se plăteau datoriile la stat, eventuale penalități, datorii, credite, salariile personalului, se respectau obligațiile contractuale cu furnizorii să nu existe nemulțumiri care să genereze subiecte publice etc.

Personalul lui H. nu i-a remis bani lichizi proveniți din activitatea societății, care era de fapt o afacere ce aparținea familiei H..

Ambele martore, a reținut Curtea, medici angajați din 2007 la TT.-RMN au declarat că în toți anii când au funcționat la această societate nu știe ca H. să se fi implicat în activitatea firmei unde a fost văzut de vreo 3 ori în toată această perioadă (EEEE.) cu ocazii diferite - festive și vizitarea soției spitalizate; tot personalul știa că TTTTTTTTT. se ocupa de firmă și nu erau nemulțumiri față de managementul acesteia; niciodată H. nu le-a cerut vreun favor direct sau prin persoane interpuse, nu s-a implicat în vreo activitate administrativă.

Procurorul a redus materialul probator la câteva fragmente de convorbiri interceptate de SRI și unele în baza mandatelor date de Curtea de Apel București, secvențial redacte, considerate ca fiind relevante împreună cu un fragment din declarația suspectei Y. pentru a susține două fapte de încălcare a dispozițiilor art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 prin efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru S.C. TT., prin persoane interpuse, foloase necuvenite, prin decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celei convenite, ca urmare a exercitării influenței conferite de funcția publică a lui H..

Folosind o exprimare similară, procurorul în rechizitoriu a susținut că aceleași fapte le-a săvârșit și în ceea ce privește S.C. ZZZ. S.R.L., H. exercitându-și influența conferită de funcția publică pentru obținerea în folosul firmei a unor venituri suplimentare substanțiale nefiscalizate.

Descifrarea înțelesului sintagmei "operațiuni financiare ca acte de comerț", realizate, afirmă procurorul, prin persoane interpuse, susținerea că H. lua nemijlocit decizii la încheierea celor mai importante tranzacții ale celor două societăți comerciale controlate de el și dădea dispoziții angajaților nu sunt urmate și de relatări/aspecte concrete, punctuale cu privire la ambele firme.

Mai departe de fraze generice fără ancorare în activitatea propriu-zis infracțională procurorul nu marșează și se referă în același registru doar la enunțarea unor dispoziții date lui M. și Y. cu privire la încasarea veniturilor firmelor, la efectuarea de plăți către partenerii economici și bugetele publice, restituirea împrumuturilor bancare contractate, dispoziții apreciate ca intervenții aplicate în fapt, în activitatea celor două societăți.

În rechizitoriu s-au mai făcut afirmații rămase în această fază în lipsa de probatorii în sensul că H. ar fi negociat contractul dintre CJAS și S.C. TT., că folosindu-se de influența posturii sale politico-administrative, prin demersuri directe a determinat creșterea și grăbirea efectuării plăților către firmele familiei, controlate de acesta.

S-a mai susținut că H. se interesa de activitatea lui M. cu referire la: încasări, plăți, că beneficia pentru aceste firme de servicii gratuite din partea altor agenți economici, că a negociat cu directorul BBB. Mehedinți condițiile de rambursare a creditelor bancare ale celor două societăți, că după cheltuielile curente, firmele procedau la achitarea liniei de credit contractate și că primea, de la M. și Y. nemijlocit, sume de bani substanțiale care nu figurau în evidențele contabile.

În concluziile orale, procurorul a apreciat ca faptele și vinovăția inculpatului sunt dovedite de interceptările convorbirilor telefonice și datele de trafic, că M. se supunea dispozițiilor lui H., că rezultă cu claritate ca acesta avea interes pentru un folos necuvenit, că își folosea funcția pentru a obține favoruri pentru S.C. TT..

Aceeași atitudine - afirmă procurorul - a avut-o H. și față de S.C. ZZZ., câtă vreme, potrivit declarației martorei Y. prin intermediul lui, aceasta îi transmitea numitei TTTT., sumele încasate la finalul evenimentelor festive organizate de firmă, activitate incompatibilă cu funcția acestuia.

Curtea a reținut, în acest context că probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege, ele se evaluează în ansamblul lor și instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele care trebuie să dovedească, dincolo de orice îndoială rezonabilă existența faptelor și vinovăția inculpatului.

În același timp, instanței îi revenea obligația de a lua act de probatoriile administrate de procuror atât în favoarea cât și în defavoarea inculpatului cu privire la toate cerințele reglementate de art. 98 C. proc. pen., la împrejurările de fapt de care depinde aplicarea legii.

Instanța, în mod nemijlocit, în condiții de contradictorialitate, oralitate și publicitate, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale prevăzute de lege (art. 4 și urm. C. proc. pen.) a încuviințat administrarea de probatorii atât pentru acuzare cât și apărare, astfel încât acestea să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și la persoana inculpatului.

Inculpatul H., trimis în judecată pentru mai multe fapte penale, așa cum rezultă din rechizitoriu, a fost audiat de cel puțin 3 ori și cu ocazia fiecăreia dintre audieri, nu a fost interogat de procuror cu privire la aceste două fapte incriminate de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

În concluziile orale procurorul a cerut condamnarea inculpatului în baza exclusivă a probatoriilor administrate în faza de urmărire penală, nu a făcut nicio referire la declarațiile din instanță, ale inculpatului, ale martorilor audiați, cu excepția solicitării înlăturării probei testimoniale a martorei TTTT., pe care a calificat-o drept subiectivă.

Concluziile scrise depuse de procuror, câtă vreme redau fidel paginile din rechizitoriu și din cererea de probatorii, la rândul lor nu au evaluat și probatoriul administrat în instanță și nici nu se motivează oral sau în scris rațiunile și criteriile care să justifice o astfel de abordare.

Procurorul, în concluziile orale a amintit și a invocat datele de trafic al convorbirilor inculpatului pe care-l apreciază consistent și cu valoare probatorie evidentă.

În opinia Curții, evidențierea generică a datelor de trafic care sunt cuprinse în volumul 13 de urmărire penală cu peste 430 de file, cuprinzând date cu privire la toți inculpații din prezenta cauză, fără a le particulariza în funcție de faptă, de perioada, de persoanele implicate și a le identifica în raport de opisul paginilor dosarului redactat la cererea instanței, nu a contribuit la îmbogățirea materialului probator și nici nu-și dovedește eficacitatea.

Exceptând convorbirile interceptate de SRI și excluse de judecătorul de cameră preliminară și care nu a operat în cauză convorbirile interceptate în lunile decembrie și ianuarie 2014 în baza mandatului de supraveghere tehnică emis potrivit încheierii curții de Apel București au fost transcrise parțial în rechizitoriu și unele cu un înțeles deloc explicit și lipsit de relevanță (ex.: f. x R - convorbire 23.01.2014 ora 11:00:06).

Convorbirile telefonice pe care procurorul și-a fundamentat acuizarea s-au referit la plățile pe care E. spune că le are de făcut cu referire la salarii, leasing, comisioane, datorii sau pe care le-a efectuat deja.

Contrar a ceea ce rezultă tocmai din acest probatoriu determinant în acuzațiile aduse inculpatului, procurorul a invocat negocieri dintre H. și CJAS Mehedinți pentru a obține sume suplimentare pentru S.C. TT.. Aceste afirmații au fost contrazise de replicile dintre H. și D. care-i aduce la cunoștință că plata "decembrie pe decembrie se face doar pentru Spitale" ceea ce-l face pe H. să afirme că:

"Foarte bine, lasă, bine că sunt spitalele", că nu se fac plăți decât la valoarea de contract în decembrie pentru noiembrie, întrucât CJAS nu avea mai mult decât bugetul "să plătească ca în urmă cu un an, adică decembrie pe decembrie".

Evident, nu a fost o negociere, nu a fost o dovadă a exercițiului presupusei influențe date de funcția inculpatului, iar informațiile date de IIII. erau publice, nu private.

Și că lucrurile stăteau așa, dovadă au fost convorbirile în care M. îi spunea inculpatului că iar au control de la CJAS, apoi că așteaptă evaluarea de la CJAS, că a devenit imună la câte controale este supus TT. .

Or, dacă s-ar fi adevărat prin vreo probă că afacerea familiei H. ar fi beneficiat de vreo protecție în considerarea funcției inculpatului, evident nu ar mai fi existat sau doar într-un număr redus controale de la CJAS.

Procurorul a avansat ideea că acestea ar fi fost formale, dar în speță nu reiese din ce considerente ar rezulta că ele erau formale și chiar și în această variantă nesuținută de nicio probă din cele două convorbiri telefonice și declarația lui Y., tot nu erau excluse controalele la S.C. TT. pentru că H. era Președinte la Consiliul Județean.

Procurorul nu a evidențiat din convorbirile între inculpat și M., faptul că H. considera că dialogul dintre medic și pacient este important chiar și în condițiile noii tehnologii de evaluare și comunicare informatică inclusiv în medicină și în acest context aprecia prezența medicilor în clinică.

Din dialogul cu "QQQQQQQQ." nu s-a evidențiat de către procuror faptul că brazii constituiau un subiect cu privire la care SSSSSSSSS. (!?) îi spusese acesteia că s-au facturat când s-au luat de la UUUUUUUUU. și dat primăriei, astfel că ce se mai plantează întră în alte aliniamente stradale.

S-a mai interesat inculpatul H. dacă e "gata curățenia aici" și M. urmează să vadă în ce stadiu se mai află igienizarea clinicii și să-l informeze și pe acesta.

"A-l informa" nu se traduce nici prin negociere, tranzacție, operațiune financiară ca act de comerț și nici de firmă aflată sub control al unei persoane incompatibile, cel puțin în împrejurările la care se reduce acest episod, fără alte elemente care să-i imprime un caracter penal.

Edificator pentru a configura persoana inculpatului, inclusiv în relația cu E. a fost modul în care se interesează de datele ce trebuiesc menționate în declarația de avere, de salariul soției EEEEE. retribuită conform legii.

Din ansamblul convorbirilor telefonice această discuție ar fi singura care ar avea vreo conexiune cu afirmația că M. i-ar fi înmânat bani lichizi lui H.; în lipsa oricăror alte detalii explicite pe acest aspect, dacă M. nu ar fi negat că acest lucru s-ar fi întâmplat vreodată și s-ar fi marșat pe ideea că ar fi putut fi vorba de salariul numitei EEEEE..

Declarația martorei Y. nu a fost în contradicție cu apărarea inculpatului. Încă de la Parchet în succinta declarație, ca suspectă, Y. a relatat ceea ce a menținut și completat în declarația din instanță ca martoră.

Ea a fost confirmată în susținere de martora TTTT. care sub prestare de jurământ, sub incidența art. 117 raportat la art. 114 C. proc. pen. a detaliat relaționarea acesteia cu martora Y. cu privire la firma ZZZ. S.R.L. - VV..

Procurorul nu a administrat nicio altă probă, în măsură să consolideze acuzațiile că inculpatul a efectuat în fapt acte de administrare.

Cu titlu de exemplu procurorul a afirmat că din conținutul următoarei convorbiri rezultă că H. făcea acte de administrare în fapt:

H.: Ce faci VVVVVVVV.?

WWWWWWWWW.: Ce să fac? Uite, pe-aci, pe la treabă.

H.: Ai finalizat-o, în regulă cu ăia?

WWWWWWWWW.: Da. Unde...? Ești aci?

H.: Nu. Am plecat acuma.

WWWWWWWWW.: Da. Da. Este în regulă.

H.: BineCe faci cu ăștia, cu drumu' ăla?

WWWWWWWWW.: Mâine dimineață, deci vine XXXXXXXXX. și cred că turnăm și asfaltu' până seara.

H.: Da. Băi, nu-i normal ce se întâmplă. Am avut o mizerie pe-acolo! Fir-ai dracu' să fie!

WWWWWWWWW.: Sper să nu ne mai plouă, să ne lase dracu' în pace! Sper să nu mai plouă
.Dacă nu plouă, mâine seară, aproape sigur o ai rezolvată acolo. Îi pun să și măture, să-și facă treaba până la cap.

H.: Bine. Bine.

În afară de această conversație, plasată în două ore la un interval de o oră (?!), de precizarea procurorului că H. face acte de administrare în fapt la S.C. ZZZ. nu a existat nici un alt element care să permită o evaluare, o coroborare cu vreo altă probă din dosar cu privire la aceste pretinse fapte de încălcare a prevederilor art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

A afirmat procurorul despre negocieri cu CJAS Mehedinți care nu se regăsesc în nicio convorbire telefonică;

- se susține că H. negociază contracte încheiate cu parteneri comerciali fără să spună concret cu cine anume, care contracte, cu ce obiect, cu privire la care dintre firme, când, în ce împrejurări, și aceasta în condițiile în care nu particularizează măcar aceste subiecte din ce discuție telefonică rezultă și cu cine este în dialog;

- în aceeași modalitate sunt redată și așa-zisele demersuri directe ale lui H. pentru a determina creșterea încasărilor și grăbirea plăților către firmele controlate de el fără a spune ceva concret, în ce constau ele, la care dintre firme se referă, în ce împrejurări, demersuri față de cine etc.; în același context rezultă că H. ar fi grăbit efectuarea de plăți către firmele controlate de el în condițiile în care din discuțiile telefonice rezultă că H. era preocupat de imaginea sa publică și vroia să se asigure că prin activitatea ei la firma familiei, M. plătește dările la stat, penalitățile, leasingul, salariile, creditele la bancă, comisioanele etc.;

- procurorul, în lipsa oricăror dovezi, având în vedere cele pe care își fundamentează acuzațiile, afirmă că H. făcea demersuri folosindu-se de calitatea de președinte al Consiliului Județean pentru ca cele două societăți comerciale să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici;

- nu rezultă în ce împrejurări în ce condiții, cu cine, când și în ce au constat aceste demersuri și cum și-a folosit calitatea oficială;

- nu se face nicio corelație cu vreo probă când se spune că aceste servicii gratuite pentru firmele familiei H. sunt plătite din fonduri publice;

- o altă remarcă a procurorului privește negocierea lui H. cu directorul BBB. Mehedinți a condițiilor de rambursare a creditelor bancare luate de cele două societăți comerciale;

- nu rezultă ce calitate avea H. la momentul contractării creditului și ce condiții erau stabilite la acel moment și dacă acestea au suportat modificări, când, în ce împrejurări ?!;

- se afirmă că H. beneficia de sume de bani substanțiale neînregistrate în evidențele contabile ori rezultate din denaturarea acestora, primind bani lichizi de la M. și Y.;

- astfel de susțineri nu pot fi confirmate doar prin afirmații dintr-o conversație telefonică, ele trebuie fundamentate pe documente, evidențe contabile, rapoarte de constatare, probe testimoniale credibile și concordante cu alte probe indiferent ca natură.

Declarația lui Y. de la Parchet, (cu titlu de exemplu), percheziționată la 6 dimineața, luată cu jandarmii și dusă la DNA - Structura Centrală în București și audiată la 3 dimineața (declarația nu are consemnată ora audierii, nici că a fost înregistrată, audio sau video), din postura de suspect nu a confirmat varianta procurorului nici când a fost audiată de instanță. Nu există alte probatorii care să lămurească acest aspect privind curieratul banilor plătiți la finalul evenimentelor festive de la VV., transmiși de Y. prin H. lui TTTT.. Probatoriul procurorului nu s-a completat la momentul derulării urmăririi penale cu o verificare a scriptelor contabile ale acestei firme.

Cât privește banii lichizi dați de M. lui H., situație contestată constant de aceasta a fost o supoziție bazată pe fraze eliptice, care nu se conjugă între ele și nu conturează o situație concretă, clară, confirmată de probatorii credibile și concordante.

În opinia Curții nu a fost suficient să afirmi doar că situația de fapt rezultă din multitudinea de convorbiri telefonice.

Interceptările autorizate pentru cercetarea acestor presupuse două infracțiuni (art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000), nu pot fi decât niște eventuale premise de la care se strâng probe care le confirmă sau nu.

Or, procurorul, așa cum s-a arătat, s-a rezumat la două categorii de probe care nu se conjugă între ele și la cele patru generice fraze prin care, după un calup de transcrieri parțiale de secvențe de convorbiri, relevante și suficiente în opinia organului judiciar, anunță DDDDDDD. că:

"situația de fapt descrisă mai sus rezultă din conținutul multitudinii de convorbiri telefonice";
"administrarea în fapt de către H. rezultă din conținutul convorbirilor"; "efectuarea în fapt de către H. de acte de administrare ... rezultă din conținutul următoarelor convorbiri telefonice" (f, 178 R); "din această convorbire rezultă că drept urmare a influenței exercitate de către H. a beneficiat de ...".

Nu aceeași abordare a manifestat-o procurorul în instrumentarea cauzei privindu-l pe inculpatul F. și cu referire la inculpatele E. și C. .

În ordonanța din 12.12.2014 de remediere a neregularităților identificate în cuprinsul rechizitoriului nr. x din 25.07.2014, procurorul a analizat obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 face referiri la subiectul activ și pasiv, evaluează elementul material al laturii obiective și latura subiectivă a infracțiunii cu privire la alte două inculpate trimise în judecată în aceeași cauză.

Procurorul chiar a afirmat că prin "analiza coroborată a probatoriului administrat în cauză demonstrează atât săvârșirea faptei, cât și forma de vinovăție cu care a acționat inculpata".

O analiză a laturii subiective a infracțiunii s-a efectuat în ceea ce-l privește pe inculpatul F. trimis în judecată prin același rechizitoriu.

În actul de sesizare nu s-a făcut însă nicio analiză, evaluare a activităților infracționale reținute în sarcina inculpatului H. în condițiile art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000. Nu menționează în ce măsură inculpatul este subiect activ, calificat care acționează intenționat, nu se face nicio referire la elementele constitutive ale infracțiunilor - latura lor materială și subiectivă, elementul material al laturii obiective, al legăturii de cauzalitate între acestea și eventuală urmare cu caracter periculos pentru relațiile protejate prin lege.

Interceptările inițiate în temeiul art. 3 din Legea nr. 51/1991 nu au fost urmarea unor date și indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea infracțiunii de corupție incriminată în condițiile Legii nr. 78/2000 și nici nu s-au impus pentru stabilirea situației de fapt, identificarea sau localizarea inculpaților pentru că nu se putea face altfel prin alte mijloace or cercetarea ar fi fost întârziată.

Din oficiu, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA a cerut SRI să declassifice aceste interceptări înregistrate cu privire la mai multe fapte ilicite, între care și cele referitoare la art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 cu privire la H.. Ulterior, la DNA s-au întocmit procesele-verbale cu transcrierile interceptărilor autorizate de Înalta Curte de Casație și Justiție, s-au redat secvențial, parțial, fragmente considerate de procuror relevante în rechizitoriu, ele constituind în opinia sa probe, unice dovezi de altfel, prin care s-a descris situația de fapt pentru fiecare din cele două fapte prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

Curtea a apreciat că aceste interceptări urmau să fie, în afara datelor ori indiciilor temeinice care le-au genera, un punct de plecare în administrarea de probe în înțelesul art. 100 și urm. C. proc. pen. modif. (art. 62 și urm. C. proc. pen. anterior modificării prin Legea nr. 281/2003).

Ori ele, în mod nelegal, din mijloace de probe în înțelesul legii de la momentul instrumentării lor, au devenit direct probe apreciate de procuror ca atare.

Mai mult, decizia Curții Constituționale a României nr. 91/2018 a arătat imperativ că Legea nr. 51/1991 nu conferă calitatea de probă/mijloace de probă datelor și informațiilor rezultate din activități specifice culegerii de informații autorizate prin această lege, ceea ce exprimă și textul art. 91¹ C. proc. pen. care se referă la date și informații.

În acest context, un probatoriu precar, completat cu interceptările încuviințate de Curtea de Apel București și puse de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA la dispoziția SRI ca beneficiar terțiar a vizat doar unele dintre presupusele aspecte infracționale.

Pe de altă parte, situația judiciară a lui Y. a rămas incertă pentru că la dosarul de urmărire penală nu se află decât declarația sa de suspectă, supusă unor percheziții domiciliare și informatice; din dosarul de urmărire penală nu a rezultat și nu s-a evidențiat de către procuror, în opusul celor 37 volume al dosarului de urmărire penală o Ordonanță prin care să se dispună vreo măsură în ceea ce o privește și nici în capitolul VIII al rechizitoriului nu s-a dispus nimic în acest sens.

Dar chiar și în această situație, de a se încerca dovedirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 prin declarația suspectei Y. (cu doza ei prezumată de subiectivism), s-a remarcat faptul că nu s-a confirmat ceea ce procurorul a susținut în prezentarea succintă a situație de fapt; prin completările, ca martor, în instanță, Y. a confirmat mai degrabă declarațiile inculpatului H. și a martorei TTTT. de la cercetarea judecătorească.

Nu în ultimul rând, apare de neînțeles ca pe parcursul urmăririi penale, inculpatul H. să fie audiat de câteva ori și niciodată cu privire la aceste două fapte.

O atare stare de lucruri în mod cert a afectat exercitarea drepturilor procesuale garantate prin art. 82 și urm. C. proc. pen., art. 88 și urm., art. 100 și urm. C. proc. pen. și normele constituționale care se coroborează și cu art. 6 CEDO.

Inculpatul, în condițiile legii, în orice fază procesuală avea dreptul să combată prin probe aserțiunile procurorului și ansamblul probator care le-a susținut, în cunoștință de cauză.

Ori, în speță, procurorul nu a lămurit, punctual, factual dacă ceea ce i se impută inculpatului sunt acte ce se înscriu între operațiunile financiare ca acte de comerț.

În doctrină s-a făcut distincția clară între acte de comerț ca atare și operațiuni financiare ca acte de comerț.

Prin definiție operațiunile financiare nu au fost acte comerț, iar eventuala implicare activă în administrarea unei societăți etc. nu se încadrează în termenul și consecința constitutivă a operațiunilor financiare.

În rechizoriu nu a existat vreo corelare între descrierile situațiilor de fapt prin convorbiri interceptate, cu probe care să le și dovedească; nu este suficient doar să se afirme modul, circumstanțele în care inculpatul subiect activ calificat s-a folosit intenționat de funcția lui pentru a obține pentru sine sau pentru cele două societăți comerciale un folos necuvenit, legal nedatorat.

Nu s-a făcut dovada că H., în virtutea funcției sale, a avut acces la pârghii economice și la informații de natură să îi confere avantaje față de ceilalți participanți la circuitul economic.

În consecință, pentru considerentele arătate, precaritatea materialului probator nu a fost în măsură să convingă instanța că inculpatul a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina lui. Câtă vreme a operat principiul in dubio pro reo în favoarea inculpatului și în cauză nu s-a probat concludent, fundamentat, dincolo de orice îndoială rezonabilă că faptele au fost săvârșite de inculpat, Curtea în baza art. 396 alin.

(1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 lit. c) C. proc. pen. l-a achitat pe inculpatul H. pentru fiecare din cele două infracțiuni prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000 (fapte descrise în Capitolul II - f. - 180 R).

*

* *

În Capitolul V al rechizitoriului s-a descris fapta inculpatului H. de trafic de influență în modalitatea prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 modificată prin Legea nr. 178/2012 și art. 5 alin. (1) C. pen. (Legea nr. 286/2009).

Fapta reținută în sarcina inculpatului a fost aceea de "a pretinde și primi de la Z. foloase patrimoniale (prin renunțarea acestuia la plata contravalorii manoperei și materialelor pe care le-a utilizat la lucrările pe care le-a efectuat în beneficiul lui H. în august 2013 și în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al TT. SRL) pentru a o determina pe I. (manager al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, funcționar public) asupra căreia avea influență, să facă acte care intra în atribuțiile acesteia de serviciu, respectiv să-i acorde, prin atribuire directă două contracte de lucrări publice către societatea YYYYYYYYYY. S.R.L.."

Procurorul a afirmat că în august 2013 H. i-a solicitat lui Z., administratorul firmei YYYYYYYYYY. S.R.L. să schimbe învelitori din tablă la imobilul din zona Valea Cernei, între Orșova și Topleț - locuință a familiei H..

Z. a achiziționat materialele cu suma de 28.039,51 RON potrivit facturii din 1.08.2013 și a efectuat lucrarea, fără însă a-i solicita lui H. plata costului materialelor și a manoperei în considerarea calității acestuia de președinte al Consiliului Județean. Aceste lucrări au fost facturate și plătite la 25 aprilie 2014, după arestarea preventivă a inculpatului H..

S-a mai reținut în rechizitoriu că H. i-a cerut în octombrie 2013 directorului Spitalului I. să încheie un contract, prin achiziție directă, cu S.C. YYYYYYYYYY. S.R.L. pentru lucrările de renovare a secției de ortopedie a Spitalului.

I. a încheiat două contracte cu această firmă administrată de Z. pentru lucrări de instalații - în 4.11.2013 și pentru lucrări de compartimentare, datat 14.11.2013 prin procedura achiziției directe în condițiile art. 19 O.U.G. nr. 34/2006.

H. a alocat din fondurile Consiliului Județean sumele necesare efectuării plăților către YYYYYYYYYY. S.R.L. de către Spitalul Județean. Valoarea celor două contracte s-a ridicat la 180.794,47 RON și respectiv 303.018,26 RON fără TVA.

La 6 decembrie 2013 Trezoreria județului Mehedinți a sistat efectuarea plăților de către Spitalul județean către YYYYYYYYYY. S.R.L. ca urmare a datoriilor neplătite față de alți furnizori - art. 14 alin. (8) din Legea nr. 273/2006.

H. a exercitat demersuri pentru ca funcționarii DGFP Mehedinți să identifice o soluție de deblocare a plăților și la 18.12.2013 s-a procedat la achitarea sumelor datorate de Spital societății YYYYYYYYYY. S.R.L. prin deblocarea plăților.

În această perioadă, H. i-a cerut lui Z. să efectueze cu titlu gratuit lucrări de renovare la sediul S.C. TT. S.R.L., lucrări pe care acesta le-a executat.

Între filele x au fost redade convorbiri interceptate - transcrise, excluse din probatoriu la 28.11.2014 de către judecătorul de Cameră preliminară, măsură rămasă definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Î.C.CJ.; între filele x sunt redade transcrierile convorbirilor interceptate în baza mandatului de supraveghere emis de Curtea de Apel București.

Depozițiile martorilor Z. și ZZZZZZZZ., a inculpatei I. au fost redade la finalul prezentării presupusei activități infracționale a inculpatului H., urmate de încadrarea juridică dată faptei.

În baza art. 318 C. proc. pen. s-a renunțat la urmărirea penală împotriva lui Z. cercetat pentru infracțiunea prev. de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 5 C. pen.

Audiat la parchet, Z. la 26.06.2014 a declarat că a fost abordat de H. pentru schimbarea unei învelitori din țigla în tablă la restaurantul de pe Valea Cernei ce aparține familiei.

Z. a cumpărat materialele respective: jgheaburi, burlane, tablă, pe care H. a zis că i le va plăti, fără a preciza însă când și a trimis 5-6 muncitori care nu erau angajații săi și au efectuat lucrarea.

În octombrie 2013 și H. și I., directorul Spitalului județean i-au cerut să facă niște lucrări de reabilitare la secția de ortopedie a Spitalului județean.

În octombrie/ noiembrie 2013 S.C. YYYYYYYYY. S.R.L. a încheiat un contract în valoare de 200.000-300.000 RON . În timpul lucrărilor de reabilitare, Z. a observat că erau necesare și alte lucrări la instalații termice, sanitare etc. În urma discuției pe acest aspect cu directorul I. s-au făcut verificări de angajații Spitalului și în două săptămâni s-a încheiat un alt contract în valoare de 200.000-300.000 RON pentru schimbarea instalației termice, sanitare, dotare saloane cu grupuri sanitare proprii, pături, noptiere.

În noiembrie/ decembrie 2013 H. i-a cerut să facă o lucrare la sediul societății TT. de igienizare a holurilor, a unei încăperi și a unei băi. Într-un week-end a trimis doi angajați ai societății și au executat lucrările de igienizare și montare a 2 mp de linoleum într-o baie.

În ce privește plata, H. nu a achitat firmei, ci i-a plătit direct pe muncitori. Materialele fuseseră cumpărate de Spital, iar cu muncitorii a stat o doamnă din partea instituției care le-a dat câte 100-200 RON și mâncare.

La două săptămâni după o audiere la DNA, părinții lui H. i-au achitat în trei tranșe contravaloarea materialelor și firma le-a eliberat facturile respective.

Martorul a precizat că a mai avut contracte cu Spitalul, printre altele cel pentru reabilitarea secției de chirurgie.

După reabilitarea secției de ortopedie, Spitalul avea de achitat 500.000 RON, iar plățile fuseseră oprite.

Z. a discutat numai cu directorii AAAAAAAAAA. și J. de la care a aflat că un ordin de plată fusese blocat la trezorerie. Aceste aspecte nu le-a discutat nici cu H., nici cu I.. La sfârșitul anului 2013 i-au fost plătite lucrările.

Declarația lui I. redată doar cu aspectele considerate relevante, a fost consemnată la dosar și s-au reținut următoarele:

- după reabilitarea secției de chirurgie a Spitalului județean de către S.C. YYYYYYYYYY. S.R.L. administrată de Z., directorul Spitalului a făcut demersurile Consiliul Județean pentru reabilitarea și a secției de ortopedie după rectificarea bugetară din vara anului 2013.

Calculule făcute în comparație cu cheltuielile reabilitării secției de chirurgie au condus la suma de 450.000 RON.

În ședința Consiliului Județean s-a hotărât alocarea sumei de 600.000 RON pentru reabilitarea secției de Ortopedie.

Prin luna octombrie 2013, în biroul lui H., I. l-a întâlnit pe Z. pe care îl cunoștea și cu privire la care H. i-a spus ca reabilitarea secției urma să o facă cu dânsul. I. a fost de acord cu această propunere și în considerarea ca secția de chirurgie fusese reabilitată de firma acestuia.

Z. a vizitat Spitalul, a făcut o estimare a cheltuielilor necesare care s-au ridicat la 100.000 euro fără TVA cu referire la instalații electrice, încălzire, apă, canal și lucrări de compartimentare.

Achiziția de mobilier nou depășea 100.000 euro.

I. a avut mai multe discuții cu AAAAAAAAAA. și J. - directori financiar-contabil și economic, în urma cărora s-a realizat că nu putea să încheie un alt contract pentru achiziționare de mobilier, pentru că era imposibil să se schimbe destinația banilor alocați deja.

Pe de altă parte, fiind sfârșitul anului, nu putea organiza o licitație care necesita o procedură îndelungată și exista riscul să piardă alocația bugetară pe anul 2013.

În urma discuției și cu H., au stabilit că lucrările de reabilitare să fie împărțite în două contracte în raport de estimările făcute - unul cu nr. x având ca obiect lucrări de instalații electrice, de încălzire, sanitare pentru 180.794 (fără TVA) RON și un alt contract nr. x pentru lucrările de compartimentare și achiziție mobilier sanitar în sumă de 308.018 RON fără TVA. H. a asigurat-o pe martoră că Z. lucrează bine, că i-ar fi reparat acestuia acoperișul casei.

În rechizitoriu a fost redată și declarația martorului ZZZZZZZZ., referent de specialitate în Biroul de achiziții al Spitalului județean care a declarat următoarele:

Cele două contracte cu YYYYYYYYYY. S.R.L. au fost încheiate la sfârșitul anului, la 4 și 14.11.2013, prin încredințare directă; Nota justificativă a fost redactată de martor pentru alegerea procedurii de atribuire, semnată de ZZZZZZZZ., AAAAAAAAAA. și I..

Cele două contracte aveau ca obiective lucrări de instalații electrice, de încălzire și canalizare, respectiv de compartimentare în secția de ortopedie.

Valoarea celor două contracte depășea 100.000 euro.

I. i-a adus la cunoștință martorului că firma YYYYYYYYYY. S.R.L. urma să presteze aceste servicii, că era administrată de Z., fără însă a-i preciza cum s-a ajuns la această firmă pentru contractare.

În rechizitoriu nu s-a evidențiat poziția procesuală față de acuzația adusă inculpatului H..

În concluziile orale completate cu cele scrise (11.09.2015), procurorul a solicitat audierea martorilor Z. și ZZZZZZZZ. și proba cu înscrisuri:

- factura din 1.08.2013 emisă de YYYYYYYYYY. S.R.L.;
- informații de la ONRC;
- două contracte de prestări servicii nr. x/4.11.2013 și nr. y/14.11.2013;
- documente privind situația plăților restante și a arieratelor Spitalului Județean de Urgență;
- proces-verbal de redare scrisă a unor convorbiri telefonice din 28.03.2014;
- documente privind reparațiile efectuate la imobilul din Topleț;
- plata pentru materialele achiziționate în august 2013 de Z. conform facturii din 25.04.2014 făcută de părinții lui H., după arestare a fiului lor.

Inculpatul H., prin avocat, a solicitat audierea martorului Z..

Probatoriile au fost încuviințate la 9.10.2015 de către Curte.

Inculpatul H. a fost audiat la Parchet la 12 și 13.06.2014, la 3.04.2014 în camera de consiliu la propunerea arestării preventive.

În niciuna din aceste declarații nu i s-a cerut inculpatului H. să relateze aspecte legate de infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina acestuia, ce se regăsește în CAPITOLUL V al rechizitoriului.

In instanță, H. a fost audiat la 30.07.2014, 28.07.2015 și la 22.09.2017 .

Audiat fiind, inculpatul H., cu privire la contractele încheiate de Z. cu Spitalul județean de Urgență și la lucrările de reparații a acoperișului imobilului proprietate a familiei sale, a declarat următoarele:

- inculpatul l-a cunoscut pe Z. cu ocazia recepției lucrărilor de la Școala generală nr. 1, când l-a întrebat pe acesta dacă face lucrări de renovare acoperiș, fiind în căutarea unor meșteri buni.- H. l-a prezentat pe Z. mamei sale, care s-a ocupat de cei 5-6 muncitori trimiși ulterior de Z. să repare acoperișul de la locuința părinților, de cazarea și plata acestora. Z. s-a oferit să cumpere el materialele necesare pentru lucrările la acoperiș, urmând să efectueze toate cheltuielile și plata să se facă la sfârșitul lucrării. H. nu s-a mai preocupat de această problemă, rămasă în sarcina mamei sale.

Înainte ca H. să devină președinte al Consiliului Județean, Z., prin firma sa, a făcut lucrările de renovare a secției de chirurgie a spitalului. H. și-a propus pe perioada mandatului său să asigure fonduri Spitalului pentru renovarea secției de Ortopedie. H. i-a cerut lui Z. să facă o estimare pentru finanțarea acestui obiectiv, care s-a ridicat la 6 miliarde RON vechi.

Consiliul județean, după rectificarea bugetară, prin Hotărâre, a alocat sumele aferente lucrărilor de renovare a secției spitalului.

Au existat discuții pe care H. le-a avut cu I., F. de la direcția economică a Consiliului Județean cu privire la sumele alocate de Consiliul județean a căror destinație nu se putea schimba. În urma acestei situații, s-a hotărât să se încheie două contracte, dar H. nu i-a cerut lui I. să procedeze astfel, ci din discuții s-a găsit această soluție, fiind lucrări prea mici ca să se organizeze licitație.

Această alegere a fost similară celei pentru secția de chirurgie.

Z. a aflat din presă de preocuparea Consiliului Județean de a renova spitalul, și cum el mai avusese lucrări contractate cu unitatea spitalicească a luat legătura cu cei de la conducerea spitalului pentru a le face o ofertă.

Până la 28.07.2014, Z. era urmărit penal, perioadă în care a fost audiat de procuror și ca martor, ori numai ca martor (nu rezultă clar din dosar) la datele de 26.06.2014 și 2.04.2014 redade în rechizitoriu.

Renunțarea la urmărirea penală a lui Z. nu a urmat procedura prevăzută de art. 318 C. proc. pen., în sensul că nu s-a renunțat printr-o Ordonanță de renunțare supusă prevederilor acestui text, ci prin rechizitoriul prin care s-au trimis în judecată mai mulți inculpați, între care și H..

La data de 3.02.2017 a fost audiat în instanță martorul Z. care și-a menținut declarațiile de la Parchet și a făcut câteva completări:

- martorul a executat o lucrare la o vilă pe Valea Cernei, proprietatea familiei H., în sensul că a achiziționat materialele necesare reparării acoperișului efectuate de o echipă de muncitori care nu făceau parte din firma lui Z. și care au fost plătiți de părinții lui H.;
- H. i-a prezentat pe părinții săi când martorul a venit cu echipa de muncitori care a lucrat o lună și ceva la vila familiei H.;
- materialele au fost achiziționate în august 2013 și prin octombrie- noiembrie martorul a avut o discuție cu părinții lui H. cu privire la o lucrare la Herculane, iar la finalizarea acesteia urmau să-i facă martorului și plata pentru costul materialelor, propunere acceptată de martor; lucrarea de la Herculane nu a început;
- în timpul lucrărilor din Valea Cernei mama lui H. i-a zis martorului că vrea o igienizare la sediul policlinicii unde este RMN-ul și să-i trimită doi muncitori;
- H. l-a contactat telefonic și împreună cu martorul s-au deplasat la policlinică să vadă acesta despre ce era vorba;
- fiind o lucrare de o zi-două, martorul nu s-a implicat cu firma sa, ci a recomandat doi muncitori care la sfârșit de săptămână, pe timpul lor liber au făcut igienizarea și au fost plătiți de beneficiar;
- martorul a contractat lucrări cu Spitalul Mehedinți din 2009, a participat la licitațiile organizate, în general nu prea s-au prezentat firme de construcții, fiind mai tot timpul singurul înscris la licitație, deoarece lucrările de spitale sunt dificile, plățile la bugetari se fac anevoios;
- pentru lucrarea de renovare de la Spitalul județean a fost căutat și de H. și de I., s-au încheiat două contracte și activitatea s-a finalizat într-o lună;
- plățile către firmă s-au făcut foarte greu, spre sfârșitul anului 2013;

- din discuțiile cu H. înțelesese că locurile unde lucrase martorul erau proprietățile acestuia, pentru ca ulterior să afle de la mama acestuia că aparțineau părinților lui, familiei H.;
- în realitate, martorul nu a știut care sunt proprietarii imobilelor unde a avut lucrări pe vremea cât H. era președintele Consiliului Județean;
- martorul a declarat că la Parchet a răspuns tuturor întrebărilor ofițerului judiciar de poliție, iar în instanță a făcut completări la ce a întrebat ofițerul și a consemnat în declarație;
- recepția lucrării de la Spital s-a făcut în octombrie - noiembrie și plata în decembrie de către spital;
- martorul nu a încheiat contracte cât a fost H. președintele Consiliului județean cu acesta, dar anterior și după aceea a avut vreo 3-4 contracte cu Consiliul județean;
- au mai fost organizate și de spital vreo două licitații, între care la una nu a fost declarat câștigător;
- martorul a declarat că nu i s-a permis să plece din DNA până nu i s-au adus de la sediul firmei sale bunurile de consum de materiale folosite pentru restaurantul din Valea Cernei ce au fost contabilizate;
- după ce H. l-a prezentat părinților, când martorul a însoțit echipa pentru lucrare, nu a mai purtat nicio discuție cu acesta, doar după terminarea lucrării l-a sunat să discute de igienizarea sediului policlinicii cu RMN.

La 31.03.2017 a fost audiată la cererea inculpatului H., audiere care a fost încuviințată, TTTT. care, între altele, a declarat:

- martora a prezentat instanței firmele care aparțin familiei și pe care le coordonează, având administratori de firmă angajați;
- casa în care locuiesc soții H. este proprietatea acestora și în ea locuiește și H. cu familia;
- în apropierea unui eveniment fericit în familie, TTTT. și soțul acesteia au dorit să renoveze casa, acoperișul, motiv pentru care l-au rugat pe fiul lor să le găsească pe cineva să le facă lucrarea;
- în aceste condiții, H. i l-a prezentat pe Z. care le-a procurat materialele și i-a adus o echipă de muncitori, urmând să le facă plata acestora pentru munca depusă;
- cum în 2005 achiziționase o pensiune la Băile Herculane, a discutat cu Z. să înceapă și acolo o lucrare cu repararea acoperișului, dar s-a decis să se facă plata totală, inclusiv a contravalorii pentru materialele procurate pentru imobilul din Valea Cernei la finalizarea lucrării de la Herculane;
- aceste lucrări nu au mai continuat, că începuseră ploile, astfel că n-au apucat decât să plătească echipa de muncitori;
- materialele venite de la Z. erau cu avize de marfă, facturi.

În concluziile orale cu privire la această faptă prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen., procurorul, după o succintă descriere a faptei a concluzionat că H. și M. au recunoscut ce rezultă și din convorbirile

telefonice, că s-au făcut lucrări de renovare la TT.. În opinia procurorului nu contează costurile acestei activități, ci faptul că fapta a existat, fiind o infracțiune periculoasă.

Pe de altă parte, nimeni nu a negat că s-au încheiat, prin atribuire directă, două contracte firmei care a renovat secția de ortopedie.

Convorbirile telefonice interceptate și martorii audiați confirmă săvârșirea de către inculpat și a acestei infracțiuni.

Între filele x ale concluziilor scrise procurorul a redat copy-paste filele x din rechizitoriu și a evidențiat înscrisurile menționate în cererea de probatorii de la f. x depusă în instanță la 11.09.2015.

Inculpatul, prin avocat, a solicitat să se rețină încadrarea din vechiul C. pen.. I. și Z. au declarat că exista o colaborare veche contractuală cu privire la lucrări ce priveau Spitalul județean efectuate de YYYYYYYYY. S.R.L., pentru că era o firmă serioasă, făceau lucruri de calitate și la termen, fiind foarte apreciată. După încheierea contractului s-a constatat că mai erau și alte spații de renovat și în acest fel s-a încheiat un act adițional la contractul inițial. I. a declarat că nu era nevoie să-l recomande pe Z. pentru lucrări H., pentru că acesta era deja un partener contractual cunoscut al spitalului, prin calitatea lucrărilor.

H. l-a prezentat pe Z. mamei sale care s-a ocupat de echipa venită să lucreze la recopertarea acoperișului și căreia i-a achitat contravaloarea muncii prestate, iar materialele conform înțelegerii dintre TTTT. și Z., urmau să se plătească la finalizarea lucrării de la pensiunea din Herculane care a întârziat să înceapă.

Z. s-a jenat la arestarea lui H. să ceară plata pentru materiale de la familia H. când lucrarea a început târziu, din cauza ploilor s-a mai întrerupt și muncitorii au întârziat finalizarea lucrării în Valea Cernei, urmând ca în primăvară să se înceapă lucrări și în Herculane, lucrări care n-au mai avut loc.

Z. a dovedit existența tuturor actelor contabile legate de această lucrare, astfel încât nu sunt elemente care să conducă la ideea că H. ar fi avut nevoie să și trafice influența față de I. pentru a-i atribui lui Z. contractul și actul adițional.

Nu există folos injust, banii fiind achitați conform dovezilor de la dosar.

Inculpatul a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen.

În concluziile scrise, inculpatul prin avocat, a arătat că Z. a negat că ar fi apelat la H. să i se atribue lucrări la Spital, câtă vreme firma acestuia de construcții, una din ele, puține în oraș, este apreciată pentru că e serioasă, respectă termenele.

Acesta a arătat că el a discutat cu TTTT. în legătură cu lucrarea de la Valea Cernei și igienizarea de la policlinică.

Nu a existat nicio înțelegere în luna august 2013 între H. și Z., ca H. să-i promită lui Z. că va exercita influența asupra lui I. pentru executarea unor lucrări la Spital.

Aceste lucrări urmau să se execute prin octombrie- noiembrie 2013, în această perioadă nu a existat nicio discuție între cei doi, în sensul că H. nu îi mai plătește materialele în schimbul traficării influenței.

În mod eronat, Parchetul a transformat contravaloarea materialelor de construcție achiziționate în august 2013, și care urmau a fi plătite la finalizarea și a lucrării de la Herculane, în primăvara anului 2014, cu un folos pretins de H..

Nici contravaloarea muncii prestate de echipa de muncitori și plăți de TTTT. nu poate constitui un folos. Z., și la Parchet și în instanță, a afirmat că H. a zis că plătește materialele, lucru confirmat și de părinții lui H., care vroiau să mai înceapă o lucrare la Băile Herculane și să facă o plată finală.

Nu a existat nicio discuție ulterioară între H. și martorul Z. cu privire la contravaloarea materialelor în sensul ca H. să pretindă neplata contravalorii materialelor achiziționate, iar Z. să accepte propunerea în schimbul încheierii contractelor de prestări servicii cu Spitalul județean.

Interesul în executarea lucrării nu a fost manifestat de Z., nu a existat un moment de "negociere" în atribuirea contractului.

Z. și I. au constatat necesitatea și a altor lucrări și au încheiat două contracte de achiziție.

I., în declarația dată, a arătat că după rectificarea bugetară s-a pus problema renovării secției de ortopedie, că nu era timp fizic pentru o licitație și se pierdea alocația bugetară; pe de altă parte a verificat cum și cine făcuse renovarea secției de chirurgie, respectiv firma administrată de Z..

Igienizarea de la S.C. TT. s-a realizat după renovarea secției de ortopedie de către persoane particulare și plata manoperei s-a achitat de beneficiar.

Nu există nicio probă, a susținut inculpatul prin avocat, care "să confere certitudinea că în octombrie 2013 inculpatul H. pentru a nu-i plăti lui Z. contravaloarea materialelor și-a exercitat influența asupra lui I. pentru a contracta, prin achiziție directă, cu firma YYYYYYYY. S.R.L. lucrarea de la secția de ortopedie".

În consecință, inculpatul a solicitat aplicarea art. 396 alin. (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. - trafic de influență, constatându-se lipsa vinovăției inculpatului.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea a reținut următoarele:

Inculpatul H. a fost trimis în judecată pentru mai multe fapte de corupție, între care și cea de trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 7 din Legea nr. 78/2000 modif. prin Legea nr. 178/2012 și art. 5 alin. (1) C. pen. (Legea nr. 286/2009).

S-a susținut prin rechizitoriu că inculpatul a pretins și primit de la Z. un folos necuvenit constând în neplata unor materiale de construcție, achiziționate de Z. pentru renovarea acoperișului locuinței familiei H. și lucrări de renovare - un hol, o cameră, o baie din spațiul TT. ce aparține de asemenea familiei H..

În schimbul acestui folos, H. urma să o determine pe I., managerul Spitalului județean de Urgență Mehedintzi, funcționar public, asupra căruia el avea influență, să facă acte care intrau în atribuțiile acesteia de serviciu - să acorde, prin achiziție directă două contracte de lucrări publice către S.C. YYYYYYYYYY. S.R.L..

Faptele incriminate s-au petrecut sub imperiul vechiului C. pen., dar încadrarea juridică stabilită de procuror a avut în vedere aplicarea legii mai favorabilă, apreciată ca fiind, în considerarea art. 5 alin. (1) C. pen., traficul de influență prevăzut de art. 291 alin. (1) C. pen.

Generic vorbind, infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune de pericol, săvârșită de un subiect activ care se află sau pretinde că se află în bune relații cu persoana - funcționar public, asupra căruia are sau afirmă că are influență, element determinant în cuantificarea faptei ilicite ca atare.

Potrivit doctrinei, influența se exercită înainte ca funcționarul să fi îndeplinit actul - obiect al influenței, când există un acord de voință punctual, și când subiectul activ acționează cu intenție directă, cu un scop.

Cel care își traficează influența își exprimă cât mai credibil relația cu persoana asupra căreia o va exercita, în măsură să nu existe îndoială că n-ar avea înțelegere, atitudinea acestuia manifestându-se nemijlocit sau indirect, dar într-o manieră de care nu se poate dezice.

Inculpatul trebuie să promită că îl va determina pe funcționar să acționeze în sensul solicitat.

Promisiunea explicită sau implicită trebuie dovedită prin probe și mijloace de probă, valide, solide, suficient de credibile că promisiunea făcută s-a realizat - exercitarea influenței, care nu presupune obligatoriu și atingerea scopului în favoarea celui pentru care s-a traficat.

Acțiunea inculpatului se realizează în mai multe modalități alternative.

În lipsa promisiunii faptei de a pretinde, primi ori accepta un folos nu există infracțiunea de trafic de influență, pentru că lipsește unul din elementele sale constitutive.

Prezentarea cvasi-narativă a faptelor de care este acuzat inculpatul se completează cu 9 convorbiri telefonice interceptate în luna decembrie 2013 în baza mandatului de supraveghere tehnică emis de Curtea de Apel București și alte convorbiri interceptate în perioada iulie- noiembrie 2013 în bază de mandat de siguranță națională, transcrise parțial, secvențial din procesele-verbale excluse din materialul probator de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014 potrivit încheierii rămase definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Inculpatul, deși a fost audiat de mai multe ori la Parchet, în rechizitoriu nu se regăsește vreo declarație care să exprime poziția sa procesuală în această cauză și probatoriul propus în apărare. De altfel, în niciuna din declarațiile sale, inculpatul nu a fost audiat cu privire la această faptă.

În instanță, inculpatul a declarat cu privire la împrejurările în care l-a cunoscut pe Z., la preocupările directorului Spitalului județean de Urgență Mehedinți de a renova/reabilita secția de ortopedie a Spitalului, în condițiile în care în urmă cu câțiva ani renovase secția de Chirurgie (2012) cu firma YYYYYYYYYY. S.R.L. a lui Z., la eforturile de a asigura finanțarea acestui proiect de către Consiliul Județean cu resursele din rectificarea bugetară.

Inculpatul H. a mai explicat modalitatea în care s-a încheiat contractul cu Z. prin atribuire directă și actul adițional, ambele fiind baza reabilitării instalațiilor Spitalului, al mobilierului acestuia, al compartimentării secției. S-a urmărit realizarea obiectivului, evitarea pierderii alocației bugetare, în condițiile în care organizarea unei licitații, din motive procedurale și de timp - sfârșitul anului, nu mai era posibilă în raport de momentul când s-au primit sumele alocate, urmare a rectificării bugetare. În acest sens, s-au purtat discuții cu J. - directorul economic al Consiliului Județean și AAAAAAAAAA. - director financiar-contabil al Spitalului județean.

Contrar susținerilor din rechizitoriu fragmentele de declarații alese după relevanța apreciată de procuror, date de Z., I. și ZZZZZZZZ., coroborate între ele, nu au fost în măsură să fundamenteze acuzația adusă.

Z., aflat și el sub acuzație până la 28.07.2014 când prin rechizitoriu s-a renunțat la urmărirea sa penală, l-a cunoscut pe H. după ce mai efectuase lucrări la instituții publice, printre ultimele fiind o școală a cărei recepție a avut loc în vara lui 2013.

A rezultat din ansamblul probator testimonial că Z. se bucura de o bună reputație, firma acestuia era printre singurele care aveau lucrări de anvergură ca dificultate la Spitalul județean de Urgență etc., era serioasă în respectarea contractelor, a termenelor asumate.

În luna iulie 2013 H. se interesa de o firmă cu specialiști pentru repararea acoperișului locuinței familiei, care să-i garanteze calitatea lucrărilor în baza unui contract, cu plăți prin bancă.

În urma bunelor recomandări, H. l-a contactat pe Z. și l-a pus în contact cu TTTT.; după ce a vizitat imobilul al cărui acoperiș urma să fie schimbat, s-a convenit și cu privire la efectuarea plăților și a achiziționării materialelor de către Z., cu plata la final.

Astfel, cum a rezultat din dosar, echipa de 5-6 muncitori recomandată de Z. a lucrat vreo lună și ceva și au fost plătiți de familia H..

S-a mai arătat că TTTT. l-a mai solicitat pentru renovarea unei pensiuni din Băile Herculane și s-au învoit să facă o plată totală la terminarea lucrărilor angajate pentru familia H.. Din motive, inclusiv de vreme nefavorabilă, lucrările la noul punct de lucru au întârziat să înceapă și Z., întrucât nu stabiliseră un termen de plată pe achizițiile facturate de el pentru acoperișul locuinței familiei H., decât generic, la terminarea tuturor proiectelor discutate, nu a formulat vreo solicitare pentru plata materialelor achiziționate de firma lui; pe de o parte pentru că spusese că îl va plăti (n-avea motive să creadă că nu o va face) și pe de altă parte, funcția îndeplinită de H., de președinte al Consiliului Județean îl îndreptătea să creadă că din această postură H. nu și-ar fi permis să nu plătească, iar în viitor avea să mai contracteze lucrări cu oficialitățile.

La 25.04.2014, familia H. a achitat pe bază de factură contravaloarea materialelor de construcție, manopera fiind plătită echipei la terminarea lucrării, ceea ce nu a fost negat nici de către Parchet.

A mai reținut Curtea că H., pe lângă faptul că era atent cu imaginea sa publică, era preocupat să realizeze proiecte județene, de a se finaliza cele rămase din legislațiile anterioare și care necesitau finanțări importante, în beneficiul comunității dar și pentru satisfacerea vanității sale ca aceste eforturi să fie cunoscute și mediatizate.

Și din declarația acestuia, a lui I. și ZZZZZZZZ. a rezultat că s-au făcut demersuri legale pentru ca după rectificarea bugetară, Consiliul Județean, pe baza evaluării conducerii Spitalului, să aprobe finanțarea renovării secției de ortopedie și să se contracteze lucrările respective.

Procurorul a interpretat probatoriul ce îi fundamentează acuzația diferit de ceea ce rezultă cu evidență din declarațiile din dosar pe care, pe de altă parte, nu le combate cu nicio altă dovadă.

În rechizitoriu s-a susținut că inculpatul a dispus ca Spitalul să încheie două contracte prin achiziție directă în loc să se organizeze licitația pentru lucrările de renovare a secției de ortopedie a spitalului.

Or, raportat la etapele premergătoare finanțării a rezultat că după evaluarea la nivelul Spitalului a costurilor care se ridicau la 400-600.000 RON pentru renovare, a urmat o rectificare bugetară târzie, spre toamnă și Hotărârea Consiliului județean Mehedinți pentru a se înlocui instalațiile, mobilierul și a se face o nouă compartimentare a secției.

S-a explicat de I. că la nivelul conducerii financiar-contabile a Consiliului (director J.) și a Spitalului (AAAAA.) s-a decis că organizarea unei licitații, care prevede o procedură cu respectarea unor termene stricte, risca pierderea alocației bugetare ce trebuia până la sfârșitul anului întrebuintată.

Pe de altă parte, I. și-a exprimat dorința, pentru a grăbi efectuarea lucrărilor să încheie un al doilea contract pentru mobilier cu o altă firmă decât YYYYYYYYY. S.R.L., în aceeași procedură de achiziție directă.

Hotărârea Consiliului Județean nu permitea însă divizarea finanțării în funcție de lucrări și natura lor, ci aceasta viza un obiectiv unic.

De altfel, inițial la nivelul conducerii spitalului, intenția era să renoveze, să reabiliteze instalațiile termice, electrice etc. ale spitalului. În urma unei verificări ale celorlalte aspecte legate de buna funcționare a unității spitalicești, s-a apreciat că sunt necesare și alte lucrări - mobilier și compartimentare, pentru care s-a ales, în condițiile date, încheierea unui act adițional în 14.11.2013 la cel din 4.11.2013.

În mod concordant și Z. și I. au afirmat că au mai lucrat împreună, (spitalul și YYYYYYYYYY. SRL); un alt contract important fusese cel din 2011 pentru renovarea secției de chirurgie, la un moment când H. nu îndeplinea o funcție publică.

ZZZZZZZZZ. este de altfel cel care a și redactat Nota justificativă de a se urma această procedură în termenii conveniți de conducerile financiar-contabile ale celor două entități. Prin rechizitoriu în afară de o afirmație nesusținută probator, cele mai sus relatate nu sunt combătute de procuror sub nicio formă.

S-a mai pretins în rechizitoriu că în afara folosului - reparare gratuită a acoperișului casei familiei H., inculpatul ar mai fi pretins o igienizare la TT. a familiei H. în aceleași condiții.

Procurorul s-a rezumat, în dovedirea acestei infracțiuni doar la audierea celor care aveau la rândul lor un statut judiciar similar a inculpatului H.. Nu s-a invocat nicio probă testimonială care să confirme ori să combată afirmațiile celor audiați de către procuror.

În declarațiile lor, pe parcursul urmăririi penale și în instanță, s-au făcut referiri și la împrejurările în care s-au efectuat lucrări la secția de ortopedie, ori la TT. a familiei H. (declarațiile lui E., TTTT. etc.).

La TT.-RMN, materialele fuseseră achiziționate de Clinică pentru igienizarea unui hol, a unei camere și a unei băi. Z. nu a angajat firma în această lucrare, pe care a apreciat-o minoră, ci a pus la dispoziție doi muncitori, care la un sfârșit de săptămână au efectuat această activitate. E. le-a cumpărat mâncare, iar TTTT. le-a plătit acestora câte 100 - 200 RON, sumă ce ar fi încasat și firma lui Z. dacă ar fi contractat această lucrare.

Nu a existat în rechizitoriu sau în concluziile orale ale procurorului vreo abordare, analiză, evaluare a acestor declarații și probe cu care să le combată.

De altfel, procurorul în concluziile sale orale, cele scrise au reprezentat de fapt retranscrierea rechizitoriului, nu a făcut referiri decât la probele administrate în faza de urmărire penală, în pofida amplului material probator, edificator administrat în timpul cercetării judecătorești.

Schema infracțională propusă prin rechizitoriu a constat în:

- H. îi promite lui Z. că o determină pe I., directorul spitalului, să contracteze lucrările de renovare a secției de ortopedie cu firma acestuia și pretinde și primește în schimbul traficării acestei influențe un folos constând în:
- repararea gratuită a acoperișului casei familiei H., fără plata manoperei și a materialelor și
- igienizarea gratuită a unor spații ale TT. a familiei H..

Procurorul a precizat că la 25.04.2014 familia H. a plătit contravaloarea materialelor achiziționate de Z., manopera fiind achitată echipei de muncitori la finalizarea lucrării, versiune agreată și de acuzare și necombătută în vreun fel.

Materialele pentru igienizarea unor spații ale TT. - rezultă din probatoriul agreat și de procuror că a fost achiziționat la nivelul clinicii.

A mai precizat procurorul că H., în decembrie 2013, a cerut sprijin de la DGFD Mehedintși pentru deblocarea conturilor Spitalului județean de Urgență pentru a se plăti debitele, inclusiv față de firma YYYYYYYYYY. S.R.L..

Demersurile lui H., sancționate de procuror, au vizat mai mult decât interesul cuiva, și anume dorința de finalizare a lucrărilor de la secția de Ortopedie inclusiv pentru mediatizarea acesteia, dar în principal în folosul bolnavilor și al cadrelor medicale.

Grefarea presupusei activități infracționale a inculpatului H. în acest tipar conceptual al procurorului nu a reflectat din punct de vedere probator un element definitoriu pentru existența acestei fapte ilicite - promisiunea făcută de H. lui Z. că I. determinată de el, îi va oferi contractul privind lucrările de renovare a secției de ortopedie.

În raport de datele cauzei, fie și rezumate doar la probele pe care și fundamentează procurorul acuzația, nu a rezultat când, nemijlocit sau indirect, această promisiune s-a făcut și s-a pretins folosul necuvenit.

Așa cum s-a arătat, doctrina statuează în mod clar că lipsa promisiunii înseamnă lipsa existenței faptei ilicite, după cum și lipsa unor probe valide, credibile, consolidate prin această promisiune să fie dovedită are aceeași finalitate.

Infracțiunea se consumă la momentul când se face promisiunea în condițiile cerute de lege (credibilitate etc).

Renunțarea la urmărirea penală a lui Z., pentru motive care nu au fost cunoscute în cauză și într-o procedură distinctă de cea prevăzută de lege, a fost un element care prin sine are un aport la clarificarea situației judiciare dedusă judecății.

În concret:

- în iulie 2013 H. caută o firmă să-i repare acoperișul locuinței familiei sale;
- primește recomandări pentru firma lui Z., pe care H. nu îl cunoaște dar despre care i se spune că are cea mai serioasă firmă de construcții, cu un renume foarte bun;
- din dosar rezultă că H., atent cu imaginea lui publică, dorește să încheie un contract cu o firmă, cu plată prin bancă și aceasta să aibă contracte cu Consiliul județean;
- Z., contactat pentru această lucrare, trimite echipa de muncitori la locuința familiei H. și se înțelege cu TTTT. ca plata finală (materiale acoperiș) la care se obligase H. la întâlnirea cu Z. să se facă la finalizarea unei alte renovări a unei proprietăți a familiei în Băile Herculane;
- reabilitarea acoperișului locuinței respective a durat vreo lună și jumătate, spre toamnă, când din cauza sezonului de ploai nu au mai început lucrările la Băile Herculane;
- nu rezultă, în această situație să fi existat vreo discuție între Z. și H. sau TTTT., care-i făcuse propunerea unei plăți finale pentru toate lucrările, în care să se fi pus problema achitării contravalorii materialelor pentru acoperiș; aceasta înseamnă că, pe de o parte, familia H. chiar dorea reabilitarea

pensiunii, iar Z. era interesat de acea lucrare; situația în sine era o garanție că înțelegerea lor rămâne valabilă pentru acest proiect;

- pe de altă parte, Z. la rândul său, nu a inițiat la sfârșit de an vreo discuție cu referire la plata acestui debit, iar în primăvară nu i s-a părut decent și oportun să facă o astfel de solicitare, inițiativa aparținând familiei H. să-i facă, în aprilie 2014 această plată;

- existența însăși a facturilor contabilizate de Z., dorința lui H. de a se angaja pentru lucrările de reparații o firmă cu garanții și plată prin bancă constituie premise că permanent s-a avut în vedere plata acestui debit - contravaloarea materialelor și nicidecum sustragerea de la obligația de plată; la aceasta se mai adaugă și grija lui H. pentru imaginea sa publică și evitarea oricăror subiecte de presă în ceea ce-l privea;

- acesta ar reprezenta primul folos pretins cerut de H. (în iulie 2013 cum susțin probele propuse în rechizitoriu și nu în august, cum se afirmă în rechizitoriu), fără însă a se specifica ceva în legătură cu vreo discuție înțelegere dintre Z. și H. ca în schimbul acestui folos, Z. să-i ceară să și valorifice influența asupra directorului I. pentru a-i oferi un contract pentru Spitalul județean, nici direct, nici indirect.

Or, la acest moment, potrivit procurorului, H. a primit deja un folos necuvenit și nu a rezultat dacă a avut loc vreo înțelegere între Z. și H., dacă H. a făcut vreo promisiune celuilalt;

- în iulie 2013 nu avusese loc rectificarea bugetară, nu se cunoștea cuantumul alocației bugetare, Consiliul Județean nu luase nicio hotărâre pentru finanțarea reabilitării secției de ortopedie a Spitalului, deci nu existau premisele reale, valide, credibile care să fundamenteze un act ilicit în sensul estimat de procuror;

- spre deosebire de H., care l-a cunoscut pe Z. la o inaugurare a unei școli reabilitate de firma acestuia și i-a fost laudativ recomandat, I. îl cunoștea în urma altor colaborări avute de Spital cu societatea acestuia care în 2011 reabilitase secția de Chirurgie;

- abia în luna octombrie 2013 I. are o discuție cu H., la solicitarea acestuia despre reabilitarea secției de Ortopedie și i-l propune pe Z. ca fiind recomandabil pentru lucrări de calitate;

- în timp ce H. invocă faptul că este nemulțumit de lucrările efectuate la locuința familiei acestuia (acoperiș, casă), I. îi spune că îl cunoaște pe Z. și că acesta reabilitase, cu ani în urmă, secția de chirurgie și a fost pe deplin de acord cu o nouă colaborare a Spitalului cu firma acestuia;

- Z. în declarațiile sale, inclusiv în instanță, confirmă faptul că a executat mai multe lucrări la spital, că a participat la mai multe licitații, că în general era singurul ofertant, față de dificultatea și specialitatea lucrărilor pentru o instituție spitalicească;

- Z. mai afirmă că l-au contactat și H. și I. și în final s-au încheiat, în împrejurările arătate, prin achiziție directă, două contracte în noiembrie; cu privire la plățile corelative s-au stopat pentru un timp, dar din cauza arieratelor Spitalului și blocarea activității lui bancare pe o durată scurtă de timp;

- pe baza Notei justificative, în urma unei evaluări, Consiliul Județean aprobă finanțarea acestei lucrări;

- conducerile financiar-contabile ale Consiliului și spitalului, în condițiile lipsei obiective de timp pentru organizarea unei licitații până la sfârșitul anului, și a riscului de a pierde alocația bugetară au ales varianta de atribuire directă unei singure firme, deoarece hotărârea Consiliului Județean se referise la această finanțare pentru o lucrare și nu lucrări de reabilitare a secției Spitalului;

- această explicație se află în rechizitoriu ea nu a fost completată cu alte probatorii de procuror, astfel încât a fost agreată, dar distorsionată, punând în sarcina exclusivă a inculpatului H. atribuirea directă a celor două contacte, contrar celor ce reies din probe;

- nici în această fază, procurorul nu amintește dacă H. a făcut promisiunea lui Z. că va primi lucrarea, dacă H. a pretins vreun folos, nici dacă a adus la cunoștință lui Z. discuția dintre H. și I. din octombrie 2013 și în ce mod a fost privită ca o recomandare, etc.;

- mai mult, Z. declară că atât I. cât și H. l-au căutat și interesat fiind de lucrările de la spital, unde mai lucrase, a făcut o vizită, a evaluat și a propus o reabilitare mai extinsă, dat fiind starea secției;

- discuțiile dintre I., director al Spitalului și H., președintele Consiliului Județean, în toate aceste etape ale perfectării lucrării în discuție, erau firești, câtă vreme Spitalul se afla în custodia, administrarea Consiliului Județean, ceea ce explică și autoritatea lui H. pe care o invocă I. în relațiile sale de subordonat;

- cu două convorbiri interceptate în decembrie 2013 între H. și E. rechizitoriul fundamentează cel de a-l doilea presupus folos pretins de H. în traficul influenței sale față de I. pentru atribuirea lui Z. a contractului de reabilitare a secției de ortopedie a spitalului;

- la 10.12.2013 ora 13:35:58 au loc următoarele replici dintr-o convorbire telefonică (secvențială) în care:

DIA: ... "Au venit oamenii?"

DV: ... n-ați zis că vin vineri? Nu veniți."

- de la 15.12.2013 ora 10:49:59 (duminică) sunt redată, parțial câteva replici:

DV:

"Ce să fac gătesc. Fusei de dimineață și deschisei acolo și scoaserăm ... și rămaseră să zugrăvească la ..."

DIA: O ieșit frumos, holu'ăla e superb".

- aceste convorbiri selectate de procuror pentru relevanța lor vin tocmai să confirme afirmațiile lui Z. că nu a angajat firma în acea igienizare, ci la sfârșit de săptămână s-au dus doi muncitori care pentru lucrare au primit mâncare și bani.

Concluzionând, primul folos a fost realizat, în opinia procurorului, în iulie 2013, al doilea folos s-a efectuat în decembrie 2013; cu privire la niciunul din cele două foloase necuvenite (unul anterior și altul ulterior încheierii contractelor prin atribuire directă în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2006) nu a existat vreo referire punctuală, temporală, în rechizitoriu că H. a promis că a primit în schimb foloase, iar Z. contractele.

Nici I., nici Z., în declarațiile lor nu pomenesc despre vreo înțelegere, despre promisiuni, angajamente care le-ar fi făcut H. sau s-ar fi lăsat să se înțeleagă că le-a făcut pentru un folos propriu sau pentru altul (TT.), cu scopul ca Z. să dobândească acest contract;

- niciuna din convorbirile interceptate, atent selecționate și transcrise fragmentat nu pomenesc când, dacă, cum, în ce împrejurări H. a promis, și ce a promis, ce a pretins de la Z. pentru a-și trafica influența asupra directorului I., înainte ca acestea să încheie actele contractuale cu YYYYYYYYY. S.R.L..

Toate aceste aspecte au rezultat din modul în care s-a instrumentat această cauză și în care, prin narația aparent descriptivă, lipsită de orice evaluare analitico-juridică nu s-au dovedit elementele definitorii pentru ca infracțiunea de trafic de influență să existe: - un acord de voință, punctual, o convenție ilicită care să dea consistență unei promisiuni a inculpatului să-și traficeze influența, pentru care să pretindă un folos necuvenit, iar scopul acțiunii sale directe, intenționate, să se realizeze și prin folosul urmărit de cel pentru care s-a traficat influența.

Cuplarea artificială a unor evenimente în care au fost implicați inculpatul H., ceilalți coinculpați Z. și I., într-un interval de timp care se desfășoară din luna iulie până în decembrie nu și-a găsit confirmarea în conexiunile făcute în rechizitoriu. Singurele probe au provenit din audierile inculpaților, concordante și care nici măcar aparent au susținut acuzațiile din rechizitoriu.

Pe parcursul cercetării judecătorești, cu ocazia audierilor lui AAAAAAAAAA., J. etc, a inculpatului H., nu s-a verificat dovedirea tezelor avansate de acuzare.

În considerarea celor arătate, pentru motivele amplu dezvoltate, Curtea în baza art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. a dispus în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. achitarea inculpatului H. pentru motivul că fapta de trafic de influență, descrisă în Capitolul V - f. x R, nu există.

*

* *

În Capitolul V al rechizitoriului procurorul a reținut în sarcina inculpatului H. fapta de primire de foloase necuvenite prevăzută de art. 256 alin. (1) C. pen. (1969), cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 178/2012) și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen. (Legea nr. 286/2009).

Potrivit rechizitoriului, între contractele de investiții publice încheiate de Consiliul Județean Mehedinți s-au aflat și cele cu SC "DDDDDDDDDD" S.A. privind edificarea blocului materno-infantil al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin (BMI) și reabilitarea "Muzeului Regiunii Porțile de Fier" Drobeta Turnu Severin.

Această firmă de construcții a subcontractat anumite lucrări - achiziționarea și montarea de tâmplărie PVC societății SC "BBBBBBBBBB" SRL administrată de CCCCCCCCCC..

În septembrie 2013, H. a dat dispoziție să se facă plata de către Consiliul județean Mehedinți a sumelor datorate societății DDDDDDDDDD. pentru lucrările efectuate la Blocul materno-infantil al Spitalului județean și a semnat documentele de plată - propunere de angajare de cheltuieli, angajamentul bugetar individual și ordonanțarea de plată din 20.09.2013 în valoare de 1.385.000,17 RON.

Plata s-a achitat la 25.09.2013 și respectiv 11.10.2013 de către Consiliul județean societății DDDDDDDDDD. S.R.L..

Această firmă, la rândul ei, avea obligații de plata către BBBBBBBBBB. S.R.L., astfel că după plățile efectuate pentru lucrările finalizate de DDDDDDDDDD. S.R.L., a onorat obligațiile sale de plată către BBBBBBBBBB. S.R.L..

În decembrie 2013 când se efectuau lucrări de renovare a spațiului în care își desfășura activitatea S.C. TT. S.R.L., H. a solicitat lui CCCCCCCCC. "să i se monteze, cu titlu gratuit, în această locație, o tâmplărie tip termopan, folos pe care l-a și primit". Filele x cuprind transcrierea a trei convorbiri telefonice și a unui mesaj SM interceptate la 24.09.2013 (interceptate pe mandat de siguranță națională și excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară) și la 9,16,18 și 19.12.2013 în baza mandatului de supraveghere emis de Curtea de Apel București. Din convorbirile redade a reieșit că H. și cu CCCCCCCCC. urmau să se întâlnească în oraș, la policlinică (9.12.2013) că CCCCCCCCC. urma avea să monteze tâmplărie în câteva zile (16.12.2013) când venea sticla (18.12.2013), care a sosit la 19.12.2013.

Filele x cuprindeau fragmente selectate din declarațiile martorilor CCCCCCCCC., EEEEEEEEE. și E..

Audiat la Parchet, CCCCCCCCC. a declarat că firma lui a subcontractat de la DDDDDDDDDDD. o lucrare de montaj tâmplărie din lemn stratificat la obiectivul "Muzeul regiunii" Porțile de Fier din Drobeta Turnu Severin.

Întrucât nu i s-au plătit lucrările efectuate la acest obiectiv și acumulate datorii la stat, firma sa nu a mai continuat montajul tâmplăriei, deși conducerea Consiliului Județean îi solicita să finalizeze lucrarea contractată pentru 90.000 euro.

La nivelul Consiliul Județean au fost multe ședințe cu participarea lui H., J., EEEEEEEEE., FFFFFFFF. de la DDDDDDDDDDD. pe acest subiect. S-a decis să se facă plata restantă de Consiliul Județean pentru lucrările deja efectuate de către DDDDDDDDDDD.. În urma acestei plăți, în septembrie 2013 CCCCCCCCC. a primit la rândul său sumele datorate în baza contractului și a finalizat lucrările ce-i reveneau la muzeu.

În decembrie 2013, CCCCCCCCC. s-a întâlnit cu H. care i-a cerut să monteze tâmplărie tip termopan în sediul policlinicii unde funcționa S.C. TT., despre care martorul știa că-i aparține acestuia.

Nu i-a cerut lui H. nicio plată, pentru că s-a simțit obligat, deoarece acesta, prin diligențele de la Consiliul Județean, deblocase plățile restante.

Vicepreședintele Consiliului Județean, EEEEEEEEE. a declarat procurorului următoarele:

- H. i-a convocat la o ședință pe EEEEEEEEE., J. și pe reprezentanții firmelor DDDDDDDDDDD. (FFFFFFF.) și S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. (CCCCCCCCC.) în iulie 2013, pentru a le cere să se finalizeze montarea tâmplăriei tip termopan aflate din 2011 în custodia DDDDDDDDDDD. la Muzeul Regional;

- incidentul generat de neplata lucrărilor subcontractate firmei S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. de către DDDDDDDDDDD. a evidențiat că, la rândul său, Consiliul Județean avea de făcut plăți pentru lucrări deja efectuate la Muzeul Regional și din lipsa de fonduri bănești, firma titulară a contractului pentru lucrări de renovare nu le putea efectua, iar S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. refuza continuarea lucrărilor până la plata datoriilor acumulate față de această firmă;

- în interval de o lună, H., consultându-se și cu directorul economic J., a hotărât să se facă de către Consiliul Județean plățile pentru lucrările deja efectuate de DDDDDDDDDDD.; astfel nu se mai putea invoca motivul că nu-și poate plăti datoriile astfel ca S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. să finalizeze montajul termopanului, iar GGGGGGGGGG. să poată desfășura lucrări în interiorul clădirii muzeului.

Audiată la Parchet, E. a declarat că în decembrie 2013 s-a procedat la igienizarea unui spațiu (hol, baie, birou) aparținând S.C. TT. S.R.L. și la înlocuirea unei ferestre de lemn cu rama din PVC. EEEEE. sau TTTT. au dispus să se facă igienizarea spațiului; lavabilul l-a cumpărat martora și pentru montajul ferestrei au venit doi muncitori care au fost plătiți de una din doamnele H.; mâncarea pentru muncitori a fost achiziționată de martora, fără să se întocmească acte contabile pentru aceste cheltuieli.

Procurorul a reținut că "se observă încercările inculpatei E. de a minimaliza valoarea lucrărilor efectuate".

Încadrarea juridică a vizat fapta inculpatului H., descrisă mai sus, de a pretinde și primi de la CCCCCCCCC. foloase pentru acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte al Consiliului Județean Mehedinți (în sensul dispunerii efectuării de plăți), cunoscând că acestea vor fi folosite de către beneficiar pentru plata unor creanțe către societatea BBBBBBBBBB. S.R.L., "întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite în modalitatea normativă prevăzută de art. 256 alin. (1) din C. pen. din 1969, cu aplicarea dispozițiilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 178/2012) și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen. (Legea nr. 286/2009)".

În cuprinsul rechizitoriului nu a existat nicio referire la o eventuală audiere a inculpatului H. de către procuror ori cu privire la exprimarea poziției sale procesuale față de acuzațiile aduse - primire de foloase necuvenite.

În faza de urmărire penală H. a fost audiat ca suspect ca inculpat, declarațiile fiind consemnate în volumul 2 al dosarului nr. x/2013 la filele x, evidențiate în opusul întocmit de parchet la solicitarea Curții.

Secția I penală a Curții de Apel București l-a audiat pe inculpat la 3.04.2014 în camera de Consiliu, dispunând arestarea preventivă a acestuia.

Inculpatul a mai fost audiat în Camera preliminară din data de 30.07.2014 în condițiile discutării prelungirii măsurii preventive a acestuia.

În niciuna din aceste declarații procurorul nu i-a cerut inculpatului să declare cu privire la acuzațiile de primire de foloase necuvenite cuprinse în Ccapitolul 5 al rechizitoriului.

În instanță, în faza cercetării judecătorești inculpatul a fost audiat la 28.07.2015 și la 22.09.2017 pentru completări la declarația anterioară, la cererea acestuia .

Audiat de instanță, inculpatul a declarat că:

- firma DDDDDDDDDDD., în 2009, pe baza unor fonduri europene a preluat contractul de modernizare a Muzeului Regiunii Porțile de Fier, iar BBBBBBBBBBB. S.R.L. administrat de CCCCCCCCCC., avea în subcontractare montarea geamurilor termopan:

- în 2011, Consiliul județean a plătit lui DDDDDDDDDDD. suma de 5 miliarde RON vechi, contravaloarea tuturor geamurilor termopan care nu fuseseră date în custodia S.C. BBBBBBBBBBB. subcontractor pentru montarea acestora. DDDDDDDDDDD. a efectuat doar un avans ca plată către subcontractor pentru lucrările efectuate;

- în vara 2013 cu ocazia unei ședințe convocate de H. cu participarea reprezentanților muzeului, a celor două firme, ai Consiliului Județean, acesta a aflat că deși Consiliul făcuse plata cu privire la montarea tâmplăriei tip termopan din 2011, aceasta nu fusese montată. H. a dispus constituirea unei comisii disciplinare pentru sancționarea directorului HHHHHHHHHH., responsabil cu acest obiectiv din partea Consiliului Județean.

Pentru a urgenta și finaliza montarea termopanelor de la Muzeul Regional, H. i-a pus în vedere firmei DDDDDDDDDDD. care derula o lucrare la Blocul materno-infantil, să-și rezolve problemele cu S.C. BBBBBBBBBBB. pentru ca acesta să desăvârșească lucrarea subcontractată, și a se dispune efectuarea plăților datorate de Consiliul Județean titularului de contract;

- s-au efectuat plățile și fiecare constructor și-a finalizat obiectivele aflate sub contract;

- dintre cele 50 și ceva de geamuri ale S.C. TT. S.R.L., fereastra de la Serviciul contabilitate a rămas cu geamul termopan nemontat;

- în discuțiile purtate între H. și mama acestuia, ea i-a sugerat, ca într-o zi de sâmbătă, să vorbească cu numitul CCCCCCCCCC. să trimită pe cineva să monteze tâmplăria tip termopan; discuția a avut loc în decembrie 2013, iar montajul ferestrei plătit celor care l-a executat de mama inculpatului (aproximativ 100 RON).

În dovedirea acuzației aduse inculpatului H., procurorul a solicitat audierea martorilor din lucrări CCCCCCCCCC. și a lui EEEEEEEEE. .

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea martorului IIIIIIIIII. care a efectuat lucrarea montajului ferestrei tip termopan și a martorilor din lucrări.

Curtea a încuviințat administrarea probei testimoniale și a procedat la audierea martorilor din lucrări. În urma audierilor din timpul cercetării judecătorești, s-a mai încuviințat și audierea martorei JJJJJJJJJ., rezultată din dezbateri.

EEEEEEEEEE. a fost audiată de ofițerul de poliție judiciară la 4.06.2014 și între altele a declarat că din dispoziția lui H., după discuțiile din vara 2013, referitoare la plăți de lucrări către DDDDDDDDDD. și aceasta către S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L., a dat în lucru situațiile privind blocului materno-infantil pentru ca J. să efectueze plata pentru lucrări efectuate de DDDDDDDDDD.. Ulterior martora a aflat că se monta tâmplăria la muzeu.

În declarația dată de EEEEEEEEE. în instanță la 11.11.2016 s-au consemnat următoarele completări:

- renovarea Muzeului Porțile de Fier a început în 2012, dar din 2011 Consiliul Județean plătișe tâmplăria termopan din fondurile europene accesate firmei DDDDDDDDDD., căreia i s-a dat în custodie tâmplăria;

- întrucât directorul HHHHHHHHHH. nu înregistrase procesul-verbal de custodie la Consiliul Județean existau niște discuții pentru recuperarea materialului și montarea ferestrelor de către firma subcontractoare S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L., chestiuni care au fost lămurite de H. prin organizarea ședinței, cu participarea celor implicați.

La cererea inculpatului H. a fost audiată martora la 28.05.2017 care a declarat:

- din 2013 este directorul Muzeului regiunii Porțile de Fier, care în 2010 a câștigat o finanțare europeană pentru restabilirea și definitivarea muzeului ca un produs turistic;

- săptămânal erau organizate vizite pe șantier și ședințe de analiză la Consiliul Județean de către H. în prezența reprezentanților beneficiarilor, a constructorului;

- într-una din vizitele pe șantier, prin 2013, H. a aflat că lucrările nu pot avansa pe șantier la două pavilioane, întrucât nu se montase tâmplăria decât pe o suprafață de 100 mp din 500 mp proiectați, astfel că a cerut verificări, procese-verbale de constatare a situației și soluții;

- la ședința următoare a cerut DDDDDDDDDD. custodele tâmplăriei al cărei montaj îl subcontractase lui S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L., să-și rezolve divergențele între cele două firme și să se monteze termopanele;

- în câteva luni S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. a montat și cei 400 mp de tâmplărie;

- H. a avut o atitudine fermă față de ambele firme constructoare pe care l-a avertizat foarte serios ca lucrarea trebuie finalizată până în 2014 pentru a nu pierde finanțarea europeană; în caz contrar, era decis să sesizeze organele statului, cu atât mai mult cu cât plata se efectuase pentru montaj din 2011;

- martora nu a considerat și nici nu a perceput vreo atitudine mai prietenoasă față de CCCCCCCCC., proprietarul firmei S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L., H. fiind realmente supărat că din cauza celor două firme ar fi putut pierde finanțarea proiectului, ceea ce altfel s-a și întâmplat în 2016, Consiliul Județean fiind nevoit să facă în 2016 un împrumut cu termen de finalizare renovare decembrie 2017.

La 3.03.2017 a fost audiat martorul CCCCCCCCC., care a completat declarația de la Parchet cu următoarele precizări:

- și-a menținut declarația de la parchet deși ofițerul de poliție judiciară care l-a audiat în punea întrebări cu tentă acuzatoare față de H. și-l făcea să se simtă oarecum sub o anumite presiune în timpul audierii;

- S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. a încheiat în aprilie 2011 contract pentru montare termopane la Muzeul Porțile de Fier cu firma KKKKKKKKKK., pendinte de DDDDDDDDDD. S.R.L. a lui FFFFFFFFFF.;

- această firmă (KKKKKKKKKK. SRL) nu și-a respectat angajamentele contractuale și au apărut întârzieri la montaj; după plata unui avans, cu toate notificările nu s-a mai făcut nicio plată și firma a intrat în insolvență;

- prin 2012, președintele Consiliul Județean H. a organizat o întâlnire la Consiliu despre contractele și stadiul de realizare legate de Muzeul Porțile de Fier cu reprezentanții firmelor KKKKKKKKKK. FFFFFFFFFF., LLLLLLLLLL., dnele F. și EEEEEEEEE., ocazie în care au fost întrebați când finalizează lucrarea;

- martorul i-a adus la cunoștință problemele cu care se confruntau și acesta le-a cerut să-și rezolve firmele chestiunile între ele și să se finalizeze lucrarea;

- deși a durat ceva timp, în cele din urmă, s-au făcut plățile de rigoare și s-au montat termopanele;

- încă lucra la Muzeul Porțile de Fier când s-a întâlnit întâmplător cu H. și mama acestuia, căreia i-a fost prezentat ca fiind cel care se ocupa de lucrările de la muzeu;

- cu acea ocazie, dna H. l-a întrebat dacă poate monta o fereastră din termopan rămasă nemontată la sediul TT. S.R.L. care aparține familiei H.;

- martorul i-a spus că îi va trimite doi oameni ca să monteze fereastra când îi va avea liberi;

- apoi a stabilit telefonic, cu H. să meargă să vadă unde era de pus fereastra și nu au mai purtat nicio discuție pe acest subiect și nici nu a mai trecut martorul pe la sediul policlinicii;

- cum s-a stabilit, rama au adus-o la atelier să-i pună geamul și apoi doi oameni trimiși de CCCCCCCCC. au montat fereastra și au primit de la o doamnă câte 50 RON;

- martorul a declarat că la firma lui se mai fac câteva mici lucrări, fără vreo semnificație pentru câte o cunoștință și nu sunt percepute propriu-zis ea o "lucrare";

- și în speță, martorul a subliniat că montarea unei ferestre termopan nu se ridică la mai mult de 70 de RON și în nici un caz nu a perceput montajul ferestrei ca o mită pentru H., el se aștepta ca muncitorii să primească un "ciubuc" sau chiar câte o bere,

- lucrările firmei sale la Muzeul Porțile de Fier valorau miliarde; faptul că H. în urma ședinței de la Consiliu, a deblocat lucrările și s-au finalizat nu înseamnă că montarea ferestrei era o răsplată;

- martorul nu s-a simțit obligat față de H., iar unele mici servicii fără importanță chiar le face fără nici un cost;

- nici înainte și nici după ce a montat fereastra nu a primit vreo comandă de la S.C. TT. sau de la H. sau familia acestuia;

- pentru că lucrările de la muzeu trăgăneau iar cheltuielile erau acoperite prin fonduri europene, existând riscul de a se pierde dacă nu se finaliza lucrarea s-a convocat acea ședință la Consiliu, întrucât DDDDDDDDD. avea contract pentru refacerea muzeului.

Martora TTTT. audiată de Curte la 31.03 2017 a declarat următoarele:

- în 1994 familia H. a înființat firma MMMMMMMMM. S.R.L. și TTTT. era administrator unic; în 2006 s-a fondat firma ZZZ. condusă de H. ca administrator unic, în fapt firma fiind condusă tot de TTTT.;

- în 2007, H. împreună cu doctorul FFFFF. au înființat în Turnu Severin firma TT. S.R.L.;

- TTTT., datorită unei experiențe de 12 ani în domeniul carburanților, s-a ocupat practic de cele 3 firme, de stațiile de benzină luate în franciză de la NNNNNNNNNN.;

- H. nici în firma din 2007 nu a avut nicio participare, nu a întocmit documente, nu a avut specimen de semnătură în bancă etc.;

- în 2008 a numit-o administrator pe SSSS. și în 2012 pe Y. la TT. - respectiv ZZZ.; din 2010 administrator la TT. a fost numită E., care avea și semnătură în bancă;

- coordonatorul general al firmelor familiei H. a fost dintotdeauna martora, fiul acesteia nu a fost interesat de aceste activități fiind ocupat cu activitatea din Consiliul Județean din 2007, sau de partid;

- întotdeauna firmele familiei au avut raporturi directe cu banca, NNNNNNNNNN. aducea marfa, banca venea și ridica banii rezultați din vânzări și firma primea un comision;

- în 2012 TTTT. a preluat părțile sociale ale lui H. devenit președinte de Consiliul Județean;

- E. a propus și TTTT. a fost de acord să zugrăvească de sărbători spațiul deținut de S.C. TT., nu înainte de a se monta geamul cu fereastră termopan de la biroul contabilei;

- martora a apelat mai întâi la Z., dar muncitorii acestuia nu mai lucrau la sfârșit de an;

- fiind în mall-ul din Turnu Severin cu H. s-au întâlnit întâmplător cu numitul "CCCCCCCCC."; din discuții, a înțeles că dl. "CCCCCCCCC." se ocupa cu montajul de termopane și l-a rugat s-o ajute cu montajul unei ferestre pe care o aveau depozitată la hotelul "VV.";

- rama de termopan a ferestrei și geamul au fost trimise la firmă la CCCCCCCCC. și el a trimis pe cineva pentru o sumă mică de câteva zeci de RON să monteze fereastra.

Curtea, după audierea martorilor a luat act de precizarea procurorului și a inculpaților că nu mai sunt cereri sau solicitări de alte probatorii și a declarat deschise dezbaterile în fond.

Procurorul a solicitat condamnarea inculpatului H. la pedepse orientate spre maximum special prevăzut de lege, cu executare în regim de detenție întrucât în raport de poziția deținută, modalitatea în care a săvârșit faptele, scopul pedepsei nu ar putea fi atins fără executarea ei prin privare de libertate.

În opinia procurorului, legea aplicabilă este noua lege care absoarbe această infracțiune de primire de foloase necuvenite în infracțiunea de mită, întrucât în prezent legiuitorul se referă la scopul săvârșirii infracțiunii și nu la momentul anterior sau ulterior de primire a folosului patrimonial, iar practica a stabilit cu valoare de certitudine că infracțiunea de primire de foloase necuvenite reprezintă mită.

S-a descris pe scurt fapta săvârșită în luna august 2013, dovedită prin audierea martorilor, care se coroborează chiar cu declarațiile lui H. și TTTT., care nu neagă că s-au realizat aceste lucrări.

În opinia procurorului nu contează dacă suma era sau nu importantă întrucât nu există un prag valoric.

Procurorul a susținut că H. a pretins de la CCCCCCCCC. primirea de foloase patrimoniale constând în efectuarea unei lucrări în mod gratuit la S.C. TT. S.R.L., după ce H. a îndeplinit în folosul lui CCCCCCCCC. acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte, respectiv dispoziția efectuării de plăți, cunoscând că acestea vor fi folosite de către beneficiar pentru plata unor creanțe către societatea BBBBBBBBBB. S.R.L., administrată de CCCCCCCCC..

În concluziile sale, procurorul a afirmat că fapta este dovedită prin convorbirile telefonice și modalitatea în care au avut loc evenimentele.

Referirile la infracțiunea prevăzută de art. 256 alin. (1) C. pen. în concluziile scrise se regăsesc la filele x în sistem copy-paste filele x din rechizitoriu.

În concluziile orale, inculpatul, prin avocat, a făcut o scurtă descriere a situației de fapt și a afirmat că fapta este corect încadrată juridic pe principiul ultraactivității legii penale mai favorabile.

Un act de normalitate de a interveni să se deblocheze o situație pendinte de Consiliul Județean de către H. ca președinte al Consiliului i se dă de procuror o conotație penală, constând în rezolvarea acesteia în schimbul montării unui geam de către CCCCCCCCC. la S.C. TT..

Declarația martorului CCCCCCCCC. a punctat cu claritate că s-a angajat să trimită pe cineva să monteze fereastra și să-i "cinstească" cu câteva zeci de RON.

În concluziile scrise s-a precizat că nu există nicio legătură între intervenția absolut legitimă a lui H. de a rezolva, ca președinte al Consiliului Județean, un incident dintre firmele angajate pentru renovarea Muzeului Regional, legat de neplata unor lucrări cu efecte asupra continuării montării termopanului, finalizarea acestora și înlăturarea riscului de a pierde fondurile europene, și montarea, pe de altă parte de către firma lui CCCCCCCCC. a unei ferestre de termopan la sediul TT..

Intervenția lui H. a nu a însemnat un favor făcut DDDDDDDDD. S.R.L. și nici o situație convenabilă martorului CCCCCCCCC. în schimbul unui folos necuvenit.

Valoarea prestației de montare a geamului TT. a fost de câteva zeci de RON, în timp ce sumele ce urmau să le primească BBBBBBBBBB. era de sute de milioane.

Nicio probă nu a dovedit vreo înțelegere explicită cu CCCCCCCCC. în sensul de a-i fi promis acestuia deblocarea plăților în schimbul montării geamului termopan la un preț de 50 RON, la S.C. TT..

Elementul material al laturii obiective al infracțiunii de primire de foloase necuvenite constă în acțiunea de primire de către subiectul activ, căruia i se dă un folos patrimonial pentru realizarea atribuțiilor de serviciu; or în speță, în varianta acuzării cumpărătorul îi oferă funcționarului și acesta primește bani sau folosul necuvenit după ce a îndeplinit un act specific funcției, fără o înțelegere prealabilă.

Pe de altă parte, inculpatul, prin avocata susținut că folosul trebuie să fie o plată/preț pentru un act determinat ce stă în atribuțiile funcționarului, folos primit după îndeplinirea actului de serviciu și care este proporțional în raport de valoarea actului întocmit de funcționar și valoarea folosului patrimonial primit.

Din această perspectivă lipsește elementul material și intenția infracțională, câtă vreme nu CCCCCCCCC. este cel care oferea drept recompensă montarea geamului termopan lui H. ci H. îi solicita prestarea unui serviciu (plătit de altfel).

A mai susținut H. că interesul major în deblocarea situației existente la Muzeul Regional era al Consiliului Județean, să nu piardă finanțarea europeană, să se finalizeze lucrările, confirmat și de martora JJJJJJJJ..

Plata lucrărilor lui DDDDDDDDD. nu a fost condiționată de plata pe mai departe către S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L..

CCCCCCCCC. nu a avut percepția că l-ar recompensa pe H. cu montarea unei ferestre pentru că deblocase lucrurile.

Ordinul de plată al Consiliului Județean a fost de 1.385.000,17 RON, plătit în două tranșe.

În ultimul cuvânt inculpatul a solicitat și pentru această faptă achitarea pentru că actele sale nu au intrat în sfera ilicitului penal.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea a reținut următoarele:

Normele procesual penale reglementează condițiile în care procurorul emite rechizitoriul și trimite în judecată când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că s-au respectat dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, urmărirea penală este completă, există probe necesare și legal administrate care atestă că inculpatul a săvârșit fapta cu vinovăție (art. 327 C. proc. pen.).

Cuprinsul rechizitoriului conținea datele referitoare la faptă, încadrarea juridică dată acesteia, probele și mijloacele de probă doveditoare, date referitoare la persoana inculpatului, motivele de fapt și de drept care trebuie să se fundamenteze pe întreg materialul cuprins în volumele dosarului de urmărire penală ce însoțește rechizitoriul la sesizarea instanței (art. 327 -329 C. proc. pen.).

Fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată este reglementată de art. 256 alin. (1) C. pen. 1969 și se referă la "primirea de către un funcționar, direct sau indirect, de bani ori alte foloase, după ce a îndeplinit un act în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia".

Textul de lege, de incriminare a faptei, urmărește sancționarea creării unei stări de pericol pentru valorile sociale ocrotite, prin incorectitudine, prin lipsa de probitate, cu efecte în creșterea neîncrederii cetățenilor în instituțiile statului, în autoritatea și prestigiul lor.

Fapta prin ea însăși, este una de pericol, mai puțin gravă decât celelalte infracțiuni care se înscriu în aceeași categorie a actelor de corupție. În privința acestei infracțiuni, cel care dă un folos după ce actul funcțional s-a efectuat, o face din mulțumire, de bună voie și nu din constrângere ca în alte situații infracționale.

Primirea unui folos prezumă, spre deosebire de alte situații, că funcționarul, în mod cinstit, corect își exercită atribuțiile de serviciu la care este obligat și că există o recompensare pe care o primește, un favor pe care îl acceptă după efectuarea actului respectiv, deși nu era un contraserviciu convenit și reglementat.

Subiectul activ al infracțiunii este funcționar, deci calificat și săvârșirea actului ilicit se face cu intenție directă.

Elementul material al laturii obiective constă în primirea, luarea în posesiune, în stăpânire de către funcționar a banilor sau a foloaselor care i se remit.

Actul licit, dintre cele care intră în atribuțiile funcționarului este unul dintre criteriile de diferențiere dintre infracțiunea de primire de foloase (necuvenite) și aceea de luare de mită cum de altfel s-a evidențiat în doctrină și practică. Lipsa unei înțelegeri anterioare între cel ce dă și cel care primește folosul este de asemenea esențială.

Pe de altă parte banii sau folosul nu pot fi, în sensul legii, datorate funcționarului în conformitate cu normele serviciului său, ele trebuie să constituie o răsplătă nedatorată și fără vreo înțelegere anterioară.

Urmarea imediată constă, potrivit doctrinei, în crearea unei stări de pericol pentru bunul mers al activității instituției unde este angajat funcționarul, făptuitor al unui act de primire de foloase necuvenite.

Din actele infracționale trebuie să rezulte și o legătură de cauzalitate dintre fapta în sine (activitatea infracțională) și urmarea imediată. Fapta este comisivă și instantanee în substanța ei.

Latura subiectivă presupune ca funcționarul în mod conștient să primească folosul pe care îl vrea sau îl acceptă, cu intenție directă, ceea ce se diferențiază de situația când funcționarul este în eroare, nu-și dă seama că primește un folos necuvenit. În același context, este de evidențiat că folosul primit direct/indirect este pentru sine, nu pentru altul, ca în cazul altor infracțiuni de corupție.

Teoreticienii au evidențiat în planul laturii subiective că intenția presupune din partea subiectului cunoașterea faptei pe care el și-o propune să o săvârșască și producerea urmărilor; prin această faptă el știe și acceptă să se creeze starea de pericol pentru buna reputație a funcționarilor sub raportul probității.

În evaluarea gravității faptei incriminate trebuie să se țină seama de natura și importanța actului îndeplinit anterior, dar și de natura și quantumul folosului, dacă primirea folosului este directă, indirectă etc.

În speță, în patru fraze, procurorul a afirmat că în septembrie 2013 H. a acționat cu scopul ca DDDDDDDDDDD. să-și achite obligațiile de plată către BBBBBBBBBBB. S.R.L. și a dispus întocmirea documentelor de plată aferente lucrărilor efectuate de DDDDDDDDDDD. la blocul materno-infantil al Spitalului județean. Astfel, la 20.09.2013 și 11.10.2013 s-au achitat sumele datorate acestei firme, care mai avea un contract pentru lucrări de reabilitare a Muzeului Regiunii Porțile de Fier, parte din ele pentru montaj termopane subcontractate către S.C. BBBBBBBBBBB. S.R.L..

Într-o ultimă fază înainte de redarea încadrării juridice, procurorul a afirmat că în decembrie 2013, în condițiile în care se făceau lucrări de renovare a spațiului deținut de S.C. TT. S.R.L., H., după ce a exercitat atribuțiile de serviciu (din vara lui 2013) a solicitat de la CCCCCCCCCC. montarea cu titlu gratuit de tâmplărie tip termopan la acest spațiu, folos pe care l-a primit.

În rest, rechizitoriul cuprindea patru transcrieri de convorbiri telefonice dintre care cea din 24.09.2013 face parte din probatoriul exclus la 28.11.2014, măsură confirmată definitiv prin sentința penală nr. 339/2015 a Î.C.C.J. și redarea în sistem copy-paste a trei fragmente din declarațiile a trei martori.

În ultima frază a CAPITOLULUI V al rechizitoriului la încadrarea juridică s-a arătat că "sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite, în modalitatea normativă prevăzută de art. 256 alin. (1) C. pen. (1969) cu aplicarea dispozițiilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificărilor aduse de Legea nr. 178/2012) și a dispozițiilor art. 5 alin. (1) C. pen. (Legea nr. 286/2009) prin faptul că, inculpatul, după ce a îndeplinit în folosul lui CCCCCCCCCC. acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte al Consiliului Județean Mehedinți - dispoziție pentru efectuarea de plăți către DDDDDDDDDD. care să-și plătească niște creanțe către S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. administrată de CCCCCCCCCC. - a pretins și primit un folos patrimonial constând în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al TT. SRL".

În rechizitoriu nu s-au regăsit aplicate cerințele legale reglementate de art. 327 C. proc. pen., ci doar o înșiruire de transcrieri de convorbiri telefonice și declarații testimoniale, care nu sunt evaluate în contextul actului presupus infracțional. În această modalitate, practic lipsește descrierea faptei și în afara încadrării juridice, nu există nicio viziune explicită, analitică a cauzei din partea procurorului care a instrumentat dosarul, nu rezultă ce conexiuni, interpretări ale probatoriului au condus spre fundamentarea acuzației. Simpla înșiruire a unor probatorii existente în dosarul de urmărire penală, la care se limitează procurorul în redactarea rechizitoriului, nu este prin ea însăși suficientă pentru a acuza și a cere instanței să condamne.

În rechizitoriu nu a rezultat data când i s-a remis folosul lui H..

Deși audiat în cauză de procuror, H. nu a fost întrebat nimic despre această acuzație, nu a fost evidențiată poziția sa declarativ procesuală față de probatoriile administrate, nu s-a amintit de nicio probă în apărare, în situația în care inculpatul nu a recurs la dreptul la tăcere și și a avut o conduită procesual-activă.

Declarațiile martorilor audiați la Parchet nu au fost în măsură să ateste în mod determinant că montarea unei ferestre termopan a constituit un "folos", în înțelesul legii pentru H..

Nu în ultimul rând, nu este de ignorat o altă cerință evidențiată de doctrină, de practică și care se referă la disproporționalitatea dintre valoarea actului licit efectuat de funcționar și contravaloarea folosului primit de la beneficiarul actului emis în condițiile legii.

În niciun caz nu putea fi împărtășită opinia procurorului că în lipsa unui prag, disproporționalitatea este nesemnificativă.

În rechizitoriu nu s-a menționat momentul când se consumă primirea folosului de către inculpat, direct sau indirect, în schimb se afirmă că în decembrie 2013 acesta i-a cerut lui CCCCCCCCCC. să-i monteze o fereastră.

În doctrină și literatura juridică s-a statuat că actul licit efectuat conform atribuțiilor de serviciu de către funcționar este urmat imediat de primirea folosului de cel care ar beneficia de actul licit.

În aceste condiții varianta înțelegerii dintre TTTT. și CCCCCCCCCC. ar fi fost mai plauzibilă pentru că montajul ferestrei a avut loc în timp, mai aproape de momentul întâlnirii întâmplătoare din mall, decât de momentul când s-a emis actul licit - vara lui 2013.

S-a justificat această susținere, pentru că săptămânal, H. făcea vizite pe șantierul muzeului și ședințe la Consiliul Județean cu cei implicați în derularea contractelor de renovare încheiate de Consiliu.

În aceste condiții, dacă CCCCCCCCCC. ar fi intenționat să facă un gest de mulțumire față de H., ocazii ar fi fost multiple imediat după ce s-a dat decizia, s-au făcut plăți către DDDDDDDDDD. și aceasta către S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L.. Nu era nevoie ca CCCCCCCCCC. să aștepte, potrivit susținerilor procurorului, ca H. să-i fi cerut un folos și să-l accepte.

Spre deosebire de alte fapte de corupție folosul primit, acceptat direct sau indirect este pentru sine, nu pentru altul. Or, din actele dosarului rezultă clar că de la investirea ca președinte al Consiliului Județean, H. a cedat cele 95 părți sociale lui TTTT., care coordonează afacerile TT..

Pe de altă parte, au fost concordante declarațiile martorilor CCCCCCCCCC. și TTTT. cu privire la solicitarea unui montaj pentru o fereastră din termopan realizat de doi muncitori trimiși de la firma S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. și plățiți de TTTT., situație confirmată de E..

Procurorul a afirmat că H. a solicitat folosul pe care l-a primit după câteva luni (?), în timp ce martorii CCCCCCCCCC., TTTT. și E. au susținut că TTTT. a solicitat montarea ferestrei care s-a realizat în câteva zile.

Diligențele președintelui Consiliului Județean de a debloca întârzierea unor lucrări finanțate cu fonduri europene ce riscau a se pierde, nu a rezultat să fi fost în interesul de a primi, după câteva luni, un folos constituit din montarea, în valoare de aproximativ 50 - 100 RON a unei ferestre termopan la sediul S.C. TT., firmă la care, de la investirea sa, nu mai avea nicio participație, părțile sale sociale fiind preluate de TTTT., care a și plătit contravaloarea operațiunii.

Or, când într-o ședință cu toți factorii implicați, președintele Consiliului Județean le pune în vedere să-și îndeplinească obligațiile contractuale pentru a nu se crea consecințe neplăcute, iar atitudinea acestuia a fost percepută ca fiind una hotărâtă și determinată față de ambii reprezentanți ai firmelor respective, este greu de crezut că acesta avea în vedere să primească un "folos" drept mulțumire și recunoștință din partea S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. (JJJJJJJJ.), ca CCCCCCCCCC. să nu fi gândit, dacă avea această intenție, ori urmarea vreun scop viitor, să-i remită un folos lui H., de îndată ce i-au fost plătite creanțele de DDDDDDDDDD..

A existat concordanță între declarațiile inculpatului audiat de instanță, martorii EEEEEEEEE., JJJJJJJJJ., E., TTTT., CCCCCCCCCC. și ceea ce rezultă din convorbirile din decembrie 2013, iar aceste probatorii nu converg spre dovedirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 256 C. pen.

Încă din 2014, E. a declarat că fereastra termopan a fost montată de doi muncitori pe care TTTT. sau EEEEE. i-a plătit, iar martora le-a cumpărat mâncarea care le-a fost servită.

TTTT., audiată în instanță, a declarat (și CCCCCCCCCC. în declarația sa completată a confirmat), că întâmplător, însoțită fiind de fiul ei, s-au întâlnit cu CCCCCCCCCC. care i-a fost prezentat ca persoana care lucra montajul termopanelor la Muzeul regional. În această conjunctură, TTTT. a abordat subiectul montării unei ferestre din termopan la un birou al firmei TT., rămasă nemontată dintr-o lucrare de 50 de astfel de obiecte.

Convorbirile telefonice au confirmat și ele că nu CCCCCCCCCC. a fost cel care s-a gândit să monteze o fereastră termopan, ca gest de mulțumire, la proprietatea unuia dintre membrii familiei H.. Mai mult, rezultă din probatoriu că nici nu se prea grăbea cu realizarea acestei lucrări, întrucât urma să trimită

muncitorii, când aceștia erau liberi, pentru o sumă mică de bani, știind că aceștia urmau să fie răsplătiți. Martorul a declarat că frecvent din firmă mai ajută cunoștințe cu mici lucrări, pe care nu le contorizează ca lucrări ale firmei, ci un mijloc în care angajații săi mai câștigă un ban.

În acest context, sub toate aspectele a rezultat concludent că disponibilitatea lui CCCCCCCCCC. de a răspunde solicitării lui TTTT., el însuși nu a perceput-o altfel decât în felul conduitei sale obișnuite, necondiționate, uzuale și nu "intuitu personae".

Martorul a afirmat că audierea acestuia la Parchet s-a derulat sub presiunea celui care l-a ascultat, prin tendința acuzatoare a întrebărilor care îl vizau pe H., astfel că și răspunsurile s-au circumscris în sensul consemnărilor pe care a înțeles să le completeze în instanță.

Așa cum au arătat martorele, înțelegerea dintre TTTT. și CCCCCCCCCC. nu s-a constituit într-o formă contractuală cu evidența contabilă, întrucât montajul ferestrei din termopan s-a făcut de muncitorii care, liberi de alte activități la firmă, au executat lucrarea pentru care și ei au înțeles că își păstrează plata primită, fără a o remite cuiva la firmă. Și acest lucru denotă că mărturia lui CCCCCCCCCC. este în sensul celor declarate de TTTT. și E..

În altă ordine de idei, CCCCCCCCCC. a afirmat că după montarea ferestrei la TT. nu s-a ales cu nicio comandă, nici mică și nici mare de la această firmă sau legată de familia H..

Toate aceste aspecte nu au fost contracarate din partea acuzării nici pe parcursul cercetării judecătorești și nici în concluziile orale ori scrise (cele scrise reprezintă transcrierea celor 5 file din rechizitoriu); nu se face nicio referire la probele administrate de instanță, în ce măsură încadrarea juridică a faptei presupuse realizează o concordanță între conținutul legal al infracțiunii și trăsăturile concrete, faptice ale acesteia.

Declarațiile celor trei martori, transcrierea secvențială a 3-4 convorbiri interceptate nu pot prin natura lor să complinescă lipsa cu desăvârșire a descrierii faptei inculpatului, care se limitează doar la o încadrare juridică și texte de lege.

Interesul manifestat de H. a vizat evitarea pierderii fondurilor europene, finalizarea lucrărilor de renovare a Muzeului Regional și nicidecum o favoare pentru firma lui CCCCCCCCCC.. H. nu a făcut decât o plată datorată lui DDDDDDDDDD. căreia, ca parte contractantă, i-a cerut să finalizeze lucrarea de la Muzeul Regional. H., în această relație contractuală, din poziția sa de președinte al Consiliului județean, în exercitarea funcției, era decis, deși neconvenabil sub presiunea termenelor impuse de finanțarea europeană, să sesizeze organele statului față de DDDDDDDDDD..

Rezolvarea divergențelor dintre DDDDDDDDDD. și S.C. BBBBBBBBBB. S.R.L. era la latitudinea acestora și numai ei puteau să găsească soluția pentru a-și îndeplini fiecare angajamentele lor contractuale, în care Consiliul județean nu avea nicio participare. Scopul inculpatului a fost ca DDDDDDDDDD. să își îndeplinească obligațiile contractuale.

În atare situație, Curtea pentru considerentele arătate a apreciat că în înțelesul legii nu există o faptă penală, un act ilicit care să cadă sub incidența art. 256 alin. (1) C. proc. pen. în ceea ce-l privește pe H..

În concluziile orale procurorul a solicitat să se aplice legea penală nouă acestei fapte care nu mai este incriminată distinct, ci este cuprinsă în infracțiunea de luare de mită. Această infracțiune de primire de foloase necuvenite, abordată în noua redactare nu mai este ținută de momentul în care a fost primită ci de scopul săvârșirii faptei.

Pentru aceste considerații s-a cerut condamnarea inculpatului pentru luare de mită.

În cadrul juridică dată de rechizitoriu în considerarea art. 5 C. pen. (Legea nr. 286/2009) a infracțiunii prevăzute de art. 256 alin. (1) C. pen. (1968) cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 în firma anterioară modificărilor aduse pe Legea nr. 178/2012 s-a circumscris aplicării prevederilor art. 7 C. pen. cu privire la ultraactivitatea legii penale, incidentă în cauză.

Pentru considerentele arătate, Curtea în baza art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. l-a achitat pe inculpatul H. pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prevăzută de art. 256 C. pen. (1968) cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

*

* *

În ceea ce îi privește pe inculpații H., J. și I., Curtea a reținut următoarele:

În Capitolul III al rechizitoriului al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție nr. 321/P2013, procurorul a descris infracțiunile comise de inculpatul H., arestat preventiv la trimiterea în judecată, de inculpatele J. și I., cercetate în stare de libertate, în legătură cu încheierea de către Spitalul județean de Urgență - Drobeta Tr. - Severin cu societățile OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.A., a unui contract de achiziții de aparatură medicală.

Fapta reținută în sarcina fiecăruia dintre cei trei inculpați a fost prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 - permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

S-a susținut de către procuror că în perioada ianuarie- septembrie 2013 inculpații au permis reprezentanților furnizorilor de echipamente medicale S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și societății de leasing PPPPPPPPPP. S.A. "accesul la informații care nu erau destinate publicității ce constau în preconizarea de către reprezentanții Consiliului județean Mehedinți și al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Tr. - Severin a demarării unei proceduri de achiziție publică având ca obiect achiziționarea de echipamente medicale și de mobilier necesar utilării blocului materno-infantil din cadrul Spitalului județean de Urgență, precum și date tehnice și financiare necesare întocmirii documentației de atribuire a achiziției publice".

Prin acțiunea inculpaților, a susținut procurorul, au fost înlăturați competitori economici și iar cei doi agenți economici menționați au obținut în acest mod un folos necuvenit și li s-a asigurat o marjă de profit maximală.

Probatoriile pe care procurorul și-a fundamentat acuzațiile au fost:

- fragmente din convorbirile telefonice dintre H. și D., I., J., QQQQQQQQQQ., dintre J. și I., RRRRRRRRRR. și SSSSSSSSSS. interceptate în perioada aprilie- septembrie și noiembrie 2013 potrivit mandatelor de siguranță națională emise în baza încheierilor date de Înalta Curte de Casație și Justiție, la solicitarea SRI prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, înainte de începerea urmăririi penale utilizate, în dosarul nr. x/2013, selectate după relevanța apreciată de procuror . Aceste convorbiri telefonice transcrise în proces-verbale au fost excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară prin încheierea din 28.11.2014, rămasă definitivă prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția penală;

- fragmente din declarațiile lui I., J., AAAAAAAAAA., ZZZZZZZZ., TTTTTTTTTT., UUUUUUUUUU., VVVVVVVVVV., WWWWWWWWWW. și EEEEEEEEE. (213-214 R);

În Rechizitoriu s-a făcut trimitere la textul legal care reglementa atribuirea contractelor de achiziție publică O.U.G. nr. 34/2006, care prin art. 2 prevede scopul și principiile care stau la baza atribuirii acestor contracte, respectiv:

- promovarea concurenței, garantarea tratamentului egal, fără discriminare a operatorilor economici;

- asigurarea transparenței și integrității procesului de achiziție publică precum și a utilizării eficiente a fondurilor publice, prin respectarea procedurilor de atribuire de către autoritățile contractante;

- aplicarea principiilor nediscriminării, al tratamentului egal, al necunoașterii reciproce, al transparenței, al proporționalității, al eficienței utilizării fondurilor, al asumării răspunderii în atribuirea contractului de achiziție publică.

Potrivit legii, valoarea contractului de achiziție publică a fost estimată și determinată înainte de inițierea procedurii de atribuire a contractului respectiv (art. 26); pe de altă parte, se transmite în scris orice comunicare, solicitare, informare, notificare; orice document scris se înregistrează în momentul transmiterii și primirii, iar comunicarea, transmiterea și stocarea informațiilor se realizează cu asigurarea integrității și confidențialității datelor respective (art. 59).

Prin respectarea normelor legale se apără interesele autorităților contractante de a achiziționa bunuri și servicii optime tehnice și financiare (în speță în beneficiul cetățenilor județului Mehedinți) precum și ale operatorilor economici care se bucură de o concurență economică corectă, o creștere a calității serviciilor ofertanților în favoarea beneficiarilor acestora.

Procurorul a susținut că stabilirea bunurilor, estimarea valorică s-au realizat cu participarea beneficiarului la momentul procedurii de negociere, contrar normelor O.U.G. nr. 34/2006; cei trei inculpați, din considerente obscure au acționat în mod direct și susținut pentru ca operatorii economici OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.A. să obțină contractul de achiziții cu o valoare semnificativă.

Procurorul a apreciat că inculpatul H. a manifestat un interes vădit pentru încheierea acestui contract de achiziție cu cei doi operatori economici și în realizarea scopului său le-a atras și pe I. și pe J..

În rechizitoriu s-a reținut că după terminarea construcției blocului materno-infantil aparținând Spitalului județean de Urgență Drobeta Tr. - Severin, în cursul anului 2012, directorul spitalului, I. a convenit cu reprezentanții OOOOOOOOOO. S.R.L. să realizeze echiparea cu echipament medical și mobilarea acestuia încă de la începutul anului 2013.

Pe de o parte, I. i-a cerut lui UUUUUUUUUU, reprezentantul S.C. OOOOOOOOOO. să-i prezinte materiale referitoare la produsele vândute de această societate, iar pe de altă parte, le-a solicitat medicilor din secțiile ce urmau să fie găzduite de blocul materno-infantil, să întocmească liste cu echipamente și materiale pentru dotarea acestora.

Această acțiune s-a soldat cu elaborarea unor liste de echipamente și mobilier, de utilități, dintre care una înregistrată la 4.07.2013 și cu materiale promoționale a produselor aparținând S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L.. Cu ocazia percheziției efectuate în biroul managerului spitalului, I., pe lângă aceste documente s-a mai găsit o notă de calcul a valorii echipamentelor necesare utilării blocului materno-infantil cu suma de 2.627.467 euro (fără TVA).

Cu ajutorul cadrelor medicale ale societății OOOOOOOOOO. S.R.L., directorul de vânzări XXXXXXXXXXXX. a estimat necesitatea de utilare a blocului materno-infantil până în iunie 2013, beneficiind de datele tehnice (nepublice) puse la dispoziție de I. cu privire la structura blocului maternal-infantil și necesitățile constatate ce urmau să facă obiectul părții tehnice a documentației de atribuire a achiziției publice.

I. i-a adus la cunoștință lui H. că era în legătură cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. pentru dotarea blocului maternal-infantil al spitalului, proprietatea Consiliului județean Mehedinți, cel puțin din luna aprilie 2013, astfel că acesta la rândul său a avut la 8.05.2013 o primă discuție cu UUUUUUUUUU., promotor al produselor acestei societăți și cu XXXXXXXXXXXX., director de vânzări.

S-a mai susținut în rechizitoriu că au existat mai multe întâlniri cu reprezentanți ai acestei societăți pentru a se stabili valoarea contractului de achiziții publice și modalitatea concretă de finanțare a acestuia.

În acest scop, H., președinte al Consiliului județean, J., director executiv al Consiliului Județean Mehedinți și președinte al Consiliului de administrație al Spitalului județean de Urgență au pus, afirmă procurorul, la dispoziția reprezentanților OOOOOOOOOO. S.R.L. date financiare (nepublice), disponibilități financiare al Consiliului județean, valoarea contractului de achiziții publice, modalitatea concretă de finanțare.

Având la cunoștință informații tehnice (furnizate de I.) și cele financiare (date de H. și J.), reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., împreună cu H. au convenit, potrivit rechizitoriului, (încălcându-se prevederile legale ale O.U.G. nr. 34/2006), să se desfășoare procedurile pentru atribuirea achiziției publice de către această societate și ca modalitate de finanțare să se încheie un contract de leasing pe o perioadă de 7 ani cu PPPPPPPPPP. S.A. ca finanțator.

S-a mai susținut că între reprezentanții celor două societăți și H., J. și I. au avut loc mai multe întâlniri în Drobeta Tr. -Severin, București și Mamaia, s-a întocmit un "proiect" al documentației de atribuire pus la dispoziția Consiliului județean și Spitalului județean în vederea publicării în sistemul electronic de achiziții publice (SEAP).

H. s-a manifestat de multe ori în sensul urgentării încheierii contractului în condițiile convenite și a cerut lui J. și I. să grăbească demersurile pentru încheierea acestuia.

În același context, a mai precizat procurorul, din dispoziția lui H., la 19.07.2013, J. s-a întâlnit cu reprezentanți ai S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. la București și aceștia i-au remis "proiectul" documentației de atribuire a contractului pe suport de hârtie și în format electronic (pe un memory-stick).

Prin directorul executiv al direcției de resurse umane YYYYYYYYY., această documentație a ajuns la TTTTTTTTTT. (consilier juridic în cadrul compartimentului de achiziții publice), pentru a fi verificată și implementată pe SEAP.

La 25.07.2013 H. și J. s-au întâlnit la Mamaia, se reține în rechizitoriu, cu reprezentanții lui S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. și au definitivat cadrul financiar în care urma să se încheie contractul de achiziții publice.

Totodată H., la întâlnirea din Mamaia, a adus la cunoștința societății OOOOOOOOOO. faptul că achiziția publică urma să fie realizată de Spitalul județean de Urgență, deși blocul materno-infantil aparținea, ca și spitalul în care urma să funcționeze; Consiliului județean, ca proprietar al clădirii.

Hotărârea aceasta se justifică prin faptul că Legea nr. 273/2006 prevedea prin art. 563 limitări bugetare pentru gradul de îndatorare, la nivelul finanțelor publice locale.

În mod constant s-a arătat în rechizitoriu că H. pretindea atât lui I. cât și lui J., să grăbească încheierea contractului de achiziție, să se publice în SEAP documentația de atribuire a acestuia.

La 9 august 2013 UUUUUUUUUU. (SC OOOOOOOOOO.) și YYYYYYYYYY. (PPPPPPPPPP. SA) s-au întâlnit în sediul Consiliului Județean cu J. și TTTTTTTTTT., cărora le-au înmânat varianta actualizată a documentației de atribuire ce urma să fie publicată pe SEAP.

În ședința Consiliului de administrație al Spitalului județean de Urgență din 21.08.2013, prezidat de J., I. a prezentat spre aprobare o Notă justificativă referitor la valoarea de 2.700.000 euro (fără TVA) reprezentând costul echipamentelor medicale și al mobilierului pentru blocul materno-infantil.

În afara aprobării acestei Note, s-a hotărât ca achiziția să se facă prin încheierea unui contract de achiziții publice pentru acțiuni multianuale, cu valoare totală de rambursat de 3.800.000 euro (fără TVA).

La 2.09.2013, J. și TTTTTTTTTT., în sediul Consiliului Județean și în prezența reprezentanților celor doi operatori economici - S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PTTTTTTTTT. S.A., au verificat documentația de achiziție transmisă, în aceeași zi de Spitalul județean de Urgență la Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice pentru verificări înainte de publicarea pe SEAP.

Prin anunțul de participare (nr. x) valoarea estimată a achiziției publice a fost de 16.872.200 RON. S-au menționat în anunț doar codurile CPV pentru echipamente medicale și servicii de instalare de echipament medical, deși contractul prevedea furnizare și leasing.

I. i-a adus la cunoștință lui H. la data de 11.09.2013 că documentația urma să fie publicată pe SEAP și până la Crăciun urmau să fie aduse și echipamentele.

Documentația a fost publicată pe SEAP la 13.09.2013.

În aceeași zi, reprezentanții S.C. PTTTTTTTTT. S.A. le-au transmis lui J. și I. că din documentația publicată pe SEAP lipsea codul CPV aferent serviciilor de leasing.

Urmare acestei omisiuni, în data de 14.09.2013 H., nemulțumit de întârzierea încheierii contractului de achiziții publice cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PTTTTTTTTT. S.A., potrivit rechizitoriului, le-a pus în vedere numitelor J. și I. să repare greșeala făcută, astfel riscând să piardă funcțiilor de conducere deținute.

La 16.09.2013 I. s-a întâlnit la București cu reprezentanții celor doi operatori economici și s-a hotărât anularea acestei proceduri în data de 17.09.2013.

Procurorul a afirmat că această anulare rapidă a avut ca scop împiedicarea înscrierii vreunui eventual alt competitor care ar fi putut să conteste anularea procedurii, modul de desfășurare sau rezultatul acesteia.

După emiterea deciziei de anulare nr. x/17.09.2013 a procedurii de atribuire, I., în sediul Consiliului județean și în prezența celor două societăți, prin reprezentanții lor și a lui J. a transmis în sistemul electronic de achiziții publice (SEAP) documentația de atribuire nr. x cu valoarea estimată de 3.800.000 euro și cu CPV pentru serviciile de leasing.

În rechizitoriu s-a reținut că în caietul de sarcini aferent acestei proceduri de atribuire se regăsește oferta transmisă de S.C. OOOOOOOOOO., cu aceeași formatare a textului scris al situației tabelare și cu o ordonare alfabetică centralizată pe categorii de produse, diferită sub acest aspect de ceea ce cuprindea oferta găsită la percheziție în biroul lui I..

Aceasta a retransmis către ANRMAP la 24.09.2013 documentația pentru verificări, comunicând acest aspect lui H..

Noua documentație a fost publicată pe SEAP la 2.10.2013, iar la 31.10.2013 s-a încheiat, s-a susținut prin rechizitoriu (formal) acordul-cadru de asociere între cei doi operatori economici.

SC OOOOOOOOOO. și PTTTTTTTTT. S.A. au depus la 12 noiembrie un formular de ofertă cu 3.341.336,36 euro (fără TVA) și 4.143.257,0864 euro cu TVA pentru serviciile ce făceau obiectul achiziției publice.

În Rechizitoriu nu s-a făcut trimitere la nicio declarație a inculpatului H. și nici la alte probatorii administrate în faza de urmărire penală.

Declarație I.

1. Din declarația lui I. s-au selectat fragmente considerate relevante de procuror și s-a reținut:

- în data de 8.05.2013, I. s-a deplasat la Consiliul Județean, însoțită de reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., UUUUUUUUUU. și XXXXXXXXXXXX. și au purtat discuții cu H. cu privire la dotarea blocului materno-infantil;

- I. i-a prezentat pe cei doi reprezentanți ai societății drept potențiali ofertanți;

- H., președinte al Consiliului județean, cu ocazia altor discuții, i-a cerut lui I. să întocmească listele cu necesarul de echipamente pentru blocul materno-infantil;

- la 25.07.2013, I. a aflat de la H. că el, împreună cu J. au mai avut convorbiri cu cei de la S.C. OOOOOOOOOO. și în urma lor, s-a hotărât ca Spitalul județean să facă achiziția cu finanțare de la Consiliul Județean, întrucât acesta nu mai avea plafon de garantare;

- I. a prezentat lui H. și alți ofertanți care însă nu și-au mai făcut apariția, dintre ofertanți fiind preferată de H. și J. S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L.;

- I. a aflat de întâlnirea dintre H. și reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. de la Mamaia la 25.07.2013, inclusiv cu privire la organizarea licitației pentru achizițiile publice stabilite de către spital;

- din dispoziția lui H., I. a organizat ședința Consiliului de Administrație al Spitalului județean, unde aceasta are doar statut de invitată, la 30.07.2013;

- J., reprezentanta Consiliului județean a propus Consiliului de Administrație al Spitalului ca Spitalul să facă licitația, ceea ce s-a și aprobat, iar ulterior, prin hotărârea Consiliului nr. 14/21.08.2013, s-a stabilit ca valoarea estimată pentru dotarea blocului materno-infantil să fie de 2.700.000 euro fără TVA, cu finanțarea asigurată de Consiliul Județean Mehedinți;

- Spitalul a făcut un studiu de piață privind costul dotărilor blocului materno-infantil, bazat pe ofertele de la BBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., OOOOOOOOOO., DDDDDDDDDDD. și alte oferte de la alți furnizori, ce au stat la baza stabilirii maximului sumei pe care Consiliul Județean putea să o suporte;

- perioada de 7 ani din contractul de leasing a fost stabilită de Consiliul Județean;

- la 11.09.2013 s-a introdus pe SEAP documentația de atribuire, prezenți în Consiliul Județean fiind EEEEEEEEEEE., ZZZZZZZZ., J. și reprezentanții OOOOOOOOOO.;

- publicarea pe SEAP s-a făcut fără codul de leasing;

- în data de 14.09.2013, I. a avut o discuție la Spital cu UUUUUUUUUU. și FFFFFFFF. care i-au adus la cunoștință lipsa de pe SEAP a codului de leasing, CPV;

- I. a încercat și a crezut că i-a lămurit că era prevăzută pe SEAP o achiziție în sistem de leasing și astfel, lipsa codului CPV nu împiedică cu nimic asupra procedurii licitației;
 - ulterior acestei discuții, reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. au mers la Consiliul Județean, au discutat cu H. și F., insistând să fie introdus în SEAP codul de leasing CPV;
 - la cererea finanțatorului acestei achiziții, respectiv a Consiliului județean prin H. și J., I., cu respectarea normelor legale, a efectuat modificarea pe SEAP.
2. J., în declarația dată la urmărirea penală (nu rezultă în ce calitate), în fragmentul selectat de procuror, ca fiind relevant, în cauză a arătat că:
- a acceptat să poarte discuții cu reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și P.P.P.P.P.P.P.P.P.P. S.A. cu privire la documentația ce urma să fie publicată pe SEAP din dispoziția lui H. care în mod direct și prin I., a avertizat-o că în cazul în care nu se încheia acel contract, pleca din Consiliul Județean, pierzându-și și funcția și locul de muncă;
 - J., la mijlocul lunii iulie 2013 s-a întâlnit la sediul OOOOOOOOOO. cu reprezentanții acestei societăți care i-au dat un plic ce conținea "ceva oferte financiare" și pe care prin YYYYYYYY. I-a trimis lui H.;
 - plicul conținea datele financiare despre care F. discutase cu cei de la OOOOOOOOOO.;
 - reprezentanții OOOOOOOOOO. au solicitat o întâlnire cu H. pentru a discuta despre dotarea blocului materno-infantil, întâlnire pe care H. a acceptat-o;
 - la 25.07.2013, J. s-a întâlnit în Mamaia cu reprezentanții OOOOOOOOOO. între care era și UUUUUUUUUU. și i-a condus pe terasa hotelului GGGGGGGGGGGG. unde aceștia au rămas să discute cu H., discuție la care F. nu a participat, întrucât a crezut că se negociau prețurile produselor ce urmau a fi achiziționate de la acest operator economic;
 - la ședința din 21.08.2013 a Consiliului de administrație al Spitalului județean, J., ca reprezentant al Consiliului județean, a făcut propunerea pentru valoarea estimată și cu privire la cine urma să efectueze finanțarea pentru blocul materno-infantil;
 - F. nu a avut decât mandat verbal de la H. și de la el a cunoscut că valoarea estimată era de 2.700.00 euro cu TVA, astfel cum îi comunicaseră cei de la OOOOOOOOOO. și P.P.P.P.P.P.P.P.P.P. S.A. ca sumă pentru care aceștia puteau încheia contractul, discuție la care participase și F.;
 - în luna septembrie, la solicitarea lui H., în biroul lui J. a avut loc o discuție cu reprezentanți ai OOOOOOOOOO., o doamnă și UUUUUUUUUU. și cu I. care a venit cu aceștia la Consiliu;
 - cu ocazia acelei discuții, reprezentanții OOOOOOOOOO. i-au înmânat lui F. un stick și un biblioraft cu oferta acestei societăți pentru dotarea blocului materno-infantil - produse medicale, fișe tehnice, alte fișiere etc.;
 - documentația de pe stick a suferit niște modificări pe calculatorul lui J., făcute de cei de la OOOOOOOOOO., după care stickul și biblioraftul cu listarea produselor, F. i le-a remis lui TTTTTTTTTT.;
 - cei de la S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. au cerut lui H. și lui F. ca aceștia să asiste la introducerea datelor pe care le discutaseră în aplicația SEAP pentru a fi sigur că acestea aveau să fie trecute așa cum stabiliseră;

- inițial s-a încercat introducerea datelor pe aplicația SEAP din biroul lui F., fiind prezenți cei de la OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.A. și TTTTTTTTTT., și întrucât nu s-a reușit, această activitate s-a realizat în sediul Spitalului, fără ca F. să mai fie prezentă;

- datele introduse în SEAP au fost cele stabilite de către reprezentanții celor două societăți - operatori economici cu H., I. și J. pe aspectele financiare;

- după publicarea documentației de atribuire pe SEAP, reprezentanții PPPPPPPPPP. au sesizat că lipsea codul CPV; F. i-a îndreptat spre I., pentru ca ulterior H. să decidă anularea licitației după discuțiile cu reprezentanții celor două societăți care au venit cu propunerea de anulare și repunere ulterior pe SEAP a documentației cu CPV;

- documentația a fost reintrodusă pe SEAP, din biroul lui F. de către TTTTTTTTTT. în prezența reprezentanților celor doi operatori economici care îi dictau datele ce trebuiau introduse;

- licitația a fost adjudecată de aceste două societăți, în asociere, singurele înscrise altfel;

- până la încheierea contractului de furnizare echipamente medicale s-a solicitat potrivit legii, dat fiind calitatea de garant a Consiliului județean, avizul de la Comisia de avizare a împrumuturilor publice de la Ministerul Finanțelor pentru suma de 2.420.000 euro;

- dintr-o eroare, reprezentanții Consiliului județean au analizat o serie de cambii, față de condițiile impuse de PPPPPPPPPP. S.A., până la concurența sumei de 4.143.000 euro și nu de 2.420.000 euro, contravaloarea bunurilor din contract, întrucât la primirea cambiilor nu le-au calculat valoarea totală;

- după negocieri, s-a încheiat contractul de furnizare echipamente medicale cu nr. x/5.02.2014, pentru prețul convenit de 4.143.257,09 euro cu TVA, Consiliul Județean urmând să garanteze plata sumelor datorate de către utilizator conform art. 9 pct. 4 din contract.

3. AAAAAAAAAA. - director financiar contabil la Spitalul județean de Urgență Drobeta Tr. -Severin a declarat că:

- de la începutul anului 2013 se discuta despre dotarea blocului materno-infantil;

- directorul I. a purtat numeroase discuții cu un reprezentant al S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., care se ocupa cu furnizarea de materiale sanitare și cu participarea directorului HHHHHHHHHH.;

- întrucât AAAAAAAAAA. ca director financiar contabil al Spitalului nu era de acord ca dotarea să se facă de Spital, întrucât nu avea fondurile necesare, clădirea nu era încă în administrarea spitalului, iar dotarea trebuia făcută de Consiliul Județean căruia îi aparținea proiectul construcției ce includea și dotarea cu echipamente medicale, aceasta nu a fost cooptată în discuțiile cu cei de la OOOOOOOOOO.;

- deși proiectantul blocului materno-infantil prevăzuse și dotarea cu aparatură medicală, acest lucru nu s-a avut în vedere la întocmirea caietului de sarcini pentru noua licitație; astfel au fost prevăzute echipamente medicale pe care medicii QQQQQQQQQQ. și IIIIIIIIII. le-au considerat "niște chinezării sau care nu erau necesare";

- de la I., AAAAAAAAAA. a aflat prin luna august că exista o hotărâre a Consiliului județean prin care s-a aprobat ca licitația să fie făcută de Spitalul județean și că fondurile urmau să vină de la Consiliu;

- AAAAAAAAAA. a aflat până la publicarea pe SEAP a documentației, că cei de la OOOOOOOOOO. au avut permanent discuții cu I., cu directorul HHHHHHHHHH. și cu cei din Consiliul Județean;

- publicarea pe SEAP s-a făcut de către I. împreună cu HHHHHHHHHH. și EEEEEEEEEEE.;

- de la SSSSSSSSS., AAAAAAAAAA. a aflat că după ce i-a comunicat lui I. că s-au înscris deja doi participanți, aceasta a dispus anularea licitației și a doua zi, acesta cu I. cu laptopul de la achiziții, au mers la Consiliul Județean Mehedinți pentru a introduce din nou pe SEAP modificările necesare;

- aceștia au fost însoțiți de o doamnă de la OOOOOOOOOO. și s-au deplasat cu o mașină cu nr. de Cluj;

- AAAAAAAAAA. a făcut parte din comisia de licitație dar nu a fost chemată la deschiderea plicurilor și verificarea documentelor de către SSSSSSSSS., JJJJJJJJJ., KKKKKKKKKK., doctorul QQQQQQQQ., urmând a fi solicitată când se ajungea la partea economică;

- a fost declarată câștigătoare a licitației S.C. OOOOOOOOOO. în asociere cu PPPPPPPPP. S.A.;

- la spital s-a primit un model de contract unde erau niște articole care, în opinia martire F. dezavantaja spitalul, astfel încât a solicitat niște lămuriri înainte de a-l semna;

- I. i-a cerut AAAAAAAAAA. să meargă să aibă o discuție cu H. privind obiecțiile pe care aceasta le ridică față de contract, discuție în care H. i-a reproșat că nu e loială și "ochii din verzi, și-i fac negri";

- la insistențele lui I., AAAAAAAAAA. a vizat și cambiile, deși îi spusese că acestea, emise de PPPPPPPPP. S.A., nu pot fi acceptate întrucât legislația nu permitea acest sistem de decontare la instituțiile publice;

- toate documentele care se întocmeau cu privire la licitație au fost aprobate de Consiliul Județean, inclusiv în ce privește "echipamente în format global" în valoare de aproximativ 6 miliarde RON vechi și care nu au fost identificate în detaliu.

4. ZZZZZZZZ., referent de specialitate în cadrul Biroului de achiziții al Spitalului județean de Urgență Drobeta Tr. -Severin a declarat, între altele, următoarele:

- înainte de punerea pe SEAP a documentației de atribuire, ZZZZZZZZ. și EEEEEEEEEEE., jurist din cadrul Biroului Achiziție și șefa lui directă s-au deplasat la Consiliul Județean în biroul lui TTTTTTTTT., unde se mai afla o doamnă și unde a venit și J.;

- cei doi s-au deplasat la Consiliu din dispoziția lui I. și de la TTTTTTTTT., EEEEEEEEEEE. a primit caietul de sarcini și documentația aferentă pe stick pentru blocul maternal-infantil;

- până la publicarea pe SEAP a documentației, EEEEEEEEEEE. s-a întâlnit de mai multe ori cu doamna de la OOOOOOOOOO. în biroul lui I.;

- din dispoziția directorului Spitalului, ZZZZZZZZ. și EEEEEEEEEEE. au făcut prima introducere pe SEAP a documentației;

- din dispoziția lui I., atât ZZZZZZZZ., cât și ceilalți colegi urmau să o anunțe câți participanți s-au înscris la licitație;

- când ZZZZZZZZZ. i-a comunicat că sunt înscriși doi participanți, I. a afirmat:

"trebuie să o anulăm";

- la două-trei zile, i s-a cerut acestuia să revină la serviciu din concediu de către dna LLLLLLLLLLLL., din dispoziția lui I. în legătură cu anularea licitației;

- I. i-a spus lui ZZZZZZZZZ. că s-au identificat niște erori ce trebuiau înlăturate - lipsa din titlu a denumirii leasing, lipsa codului leasing CPV, încă a unui cod și modificarea în caietul de sarcini la "numărul de bucăți";

- după două zile de la anularea licitației, ZZZZZZZZZ. a însoțit-o pe I. la Consiliul Județean, având asupra lui laptopul Biroului de achiziție; deplasarea s-a efectuat cu o mașină x albă condusă de un domn de la OOOOOOOOOO.;

- în Consiliul Județean, aceștia au mers în biroul lui J. unde se mai afla o doamnă, probabil tot de la OOOOOOOOOO.;

- ZZZZZZZZZ. a introdus documentația pe SEAP fiind corectată și supravegheat de I., F. și doamna de la OOOOOOOOOO.;

- ZZZZZZZZZ. a fost numit de I. în Comisia de evaluare a ofertei - singura depusă fiind cea a S.C. OOOOOOOOOO. în asociere cu PPPPPPPPPP. S.A.;

- din discuțiile dintre I. și F., ZZZZZZZZZ. a înțeles că EEEEEEEEEEE. greșise la prima introducere a documentației pe SEAP prin neintroducerea codului CPV.

5. TTTTTTTTTT., consilier juridic în cadrul Serviciului de achiziții al Consiliului județean Mehedinți, la rândul său a declarat, printre altele:

- în luna august 2013, J. i-a comunicat lui TTTTTTTTTT., că din dispoziția lui H. urma să se ocupe de achiziția în vederea dotării blocului materno-infantil, ce urma să fie făcută de Spitalul județean de Urgență Drobeta Tr. Severin;

- în prezența șefului serviciului de contabilitate MMMMMMMMMMM., J. i-a făcut cunoștință lui NNNNNNNNNNN. cu YYYYYYYYYY. de la PPPPPPPPPP. și cu UUUUUUUUUU. de la S.C. OOOOOOOOOO. despre care F. a afirmat că:

"urmează să se ocupe de dotarea blocului maternal din dispoziția lui H.";

- la aceeași întâlnire, reprezentanții celor două societăți i-au înmânat lui J. un stick de culoare albastră și un biblioraft care cuprindeau documentația ce urma să fie pusă pe SEAP, care la rândul ei i le-a dat lui NNNNNNNNNNN. să le studieze;

- din discuțiile purtate de NNNNNNNNNNN. cu cei doi operatori economici, acesta a înțeles că ei făcuseră "documentația prin care trebuia să se achiziționeze în sistem de leasing aparatura necesară blocului materno-infantil, iar lui îi revedea sarcina să facă corecturile necesare pentru a se putea publica pe SEAP";

- studiind documentația, TTTTTTTTT. nu a constatat că pe SEAP trebuia pus un cod de leasing, ci codul de furnizare echipamente, modelul de contract atașat fiind cel al furnizării de echipamente;
- la o întâlnire ulterioară dintre TTTTTTTTT. și o altă doamnă de la spitalul județean s-a stabilit ca spitalul să se ocupe de această achiziție și de proceduri, astfel încât TTTTTTTTT. a predat lui J. stick-ul și biblioraftul ce au fost remise celor doi reprezentanți ai spitalului;
- pe stick și în documentația din biblioraft se aflau: fișa de date achiziții, modele de formulare pentru licitație, caiete de sarcini cu datele tehnice ale echipamentelor ce urmau a fi achiziționate, date care apoi, cu mici modificări au fost puse pe SEAP;
- într-una din discuțiile purtate de TTTTTTTTT. cu J., aceasta i-a spus că cele două societăți ar fi putut câștiga licitația, întrucât condițiile din documentație îi avantajau foarte mult; în opinia lui ZZZZZZZZ., putea să mai apară și altă firmă concurentă;
- prin septembrie 2013, F. l-a chemat la o întrunire la președintele H., unde se mai găsea și directorul spitalului, I., cerându-i-se să se ocupe de introducerea pe SEAP a caietului de sarcini a blocului matern-infantil;
- în opinia lui TTTTTTTTT., la acel moment, astfel cum i-a spus și lui J., achiziția trebuia făcută de spital, pentru că beneficiarul final al echipamentelor nu era Consiliul Județean, ci spitalul, iar "Ministerul Finanțelor nu mai dădea voie consiliilor județene să ia împrumuturi pentru investiții, întrucât fondurile erau alocate achitării creditelor de întârziere";
- NNNNNNNNNN. a aflat că varianta de leasing cu garantarea Consiliului județean a fost cea cu care au venit cei de la PPPPPPPPP. și OOOOOOOOOO.;
- clădirea ce urma să fie dotată cu echipament la momentul publicării pe SEAP a documentației ca și la data declarației la Parchet, nu se afla în administrarea Spitalului;
- TTTTTTTTT. mai precizează că, la prima încărcare pe SEAP s-a folosit codul pentru contract de furnizare echipamente și nu cel de leasing, iar apoi, deși s-a menționat codul de leasing, modelul de contract a rămas cel de furnizare echipamente propus de cei doi operatori economici;
- TTTTTTTTT. a făcut parte din comisia de evaluare, dar a participat doar la ultima ședință de evaluare; s-au înscris doar PPPPPPPPP. și OOOOOOOOOO., în asociere, declarați câștigători ai licitației;
- la negocierea contractului au participat I., J., OOOOOOOOOO., dna LLLLLLLLLL., dna PPPPPPPPPP. juristul Spitalului și din partea societăților comerciale: YYYYYYYYYY., QQQQQQQQQQ. și UUUUUUUUUU. de la OOOOOOOOOO.; contractul de leasing era diferit de contractul publicat pe SEAP, ceea ce legal nu ar fi fost posibil, dar probabil s-a întâmplat, după opinia lui NNNNNNNNNN., din lipsa de experiență a celor de la spital;
- cu ocazia negocierilor s-au purtat discuții pe condițiile de garantare și clauze noi contractuale pe care cei de la PPPPPPPPP. le-au impus;
- în decembrie 2013, din dispoziția lui H., TTTTTTTTT. a depus dosarul pentru obținerea avizului de garantare la Comisia din secretariatul Ministerului Finanțelor Publice;
- în ianuarie 2014, TTTTTTTTT., împreună cu EEEEEEEEE., vicepreședinte al Consiliului județean, s-au deplasat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, unde nu l-au întâlnit pe secretarul de stat la care îi trimisese H., dar care au fost îndreptați către RRRRRRRRRR., care la rândul ei i-a pus în

contact cu șeful de cabinet al președintelui Comisiei de avizare JIRU, respectiv secretarul Comisiei dna AAAAAAAAAA. și cu alte două persoane;

- la întâlnirea cu aceste ultime persoane, TTTTTTTTTT. l-a invitat și pe YYYYYYYYYY. de la PTTTTTTTTT. care se întâlnise deja cu dl. Jiru, cu câteva zile înainte, iar pe de altă parte, contractul semnat de ambele părți trebuia depus de operatorii economici;

- s-au mai depus câteva copii de pe niște documente xeroxate la PTTTTTTTTT., la dosarul aflat spre avizare și cu privire la care se făcuseră demersuri să se explice conținutul actelor din dosar.

La cererea lui H., vicepreședintele Consiliului Județean EEEEEEEEE. s-a deplasat, însoțită de TTTTTTTTTT., la începutul lunii ianuarie 2014, la București să verifice dacă dosarul pentru avizarea garantării contractului ce urma să-l încheie spitalul județean cu cei doi operatorii economici era complet.

6. EEEEEEEEE. a declarat că până la acel moment nu cunoștea date despre acest contract astfel încât a aflat amănunte de la TTTTTTTTTT.;

- Comisia de Autorizare a Împrumuturilor locale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice îl avea președinte pe dl Jiru, iar secretariatul tehnic era asigurat de SSSSSSSSSSS. - șef serviciu și AAAAAAAAAA.;

- în demersurile de a verifica dacă dosarul depus spre avizare era complet, Bxxădănoiu și NNNNNNNNNNN. s-au întâlnit cu RRRRRRRRRRR. de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, la inițiativa lui H., doamnă care i-a îndreptat spre altă persoană de la Ministerul Finanțelor publice, care la rândul ei i-a pus în legătură cu cei de la secretariatul tehnic al Comisiei;

- în discuția cu AAAAAAAAAA. și SSSSSSSSSSS., acestea le-au comunicat că trebuie să mai depună și alte documente și totodată NNNNNNNNNNN. le-a înmănat niște acte provenite de la Consiliul Județean;

- în 19.01.2014, H. i-a adus la cunoștință martorei că urma să plece la București să mai depună niște documente la dosarul aflat la Comisia de avizare pentru ședința din 21.01.2014 și că avea să o contacteze pe RRRRRRRRRRR. cu privire la aceste date;

- EEEEEEEEE., în data de 20.01.2014 a depus la secretariatul Comisiei documentele primite de la TTTTTTTTTT. și care urmau să completeze actele de la dosar, a contactat-o pe RRRRRRRRRRR., care, asemenea l AAAAAAAAAA., i-a spus să aștepte "ședința din 21.01.2014 și să așteptăm să vedem rezultatul ședinței", "să așteptăm rezultatul de la Comisie";

- AAAAAAAAAA. i-a comunicat că dosarul era complet iar "comisia va hotărî dacă le acorda avizul sau nu";

- RRRRRRRRRRR. i-a făcut cunoștință lui EEEEEEEEE. cu Jiru, fără să-i spună ceva despre avizul pe care aceasta îl aștepta de la comisie;

- în biroul lui Jiru, SSSSSSSSSSS. i-a comunicat acestuia că dosarul depus de Consiliul Județean Mehedinți era complet;

- EEEEEEEEE. a revenit în Ministerul Finanțelor Publice în jurul orelor 14:00 și a mers la secretariatul biroului dlui Jiru, așteptând pe hol cu TTTTTTTTTT.; când s-a întâlnit cu acesta, i-a comunicat că sunt discuții de ordin legislativ cu privire la dosarul de la Mehedinți;

- EEEEEEEEE. a avut în ziua de 20 și 21.01.2014, numeroase discuții telefonice cu H., căruia i-a spus că sunt probleme de ordin legislativ în comisie pentru avizul cerut de Mehedinți și că urma în data de 22.01.2014 să se ia "hotărâre în acest sens";

- potrivit afirmațiilor lui EEEEEEEEE., H. a avut mai multe convorbiri telefonice cu RRRRRRRRRR., UUUUUUUUUU. și Jiru cu privire la discuțiile legate de aviz;

- în dimineața de 22.01.2014, prin email, a primit de la Mehedinți copia unui aviz dat de comisie unor cazuri similare asemeni celui în situația în care aparent se afla Consiliul Județean Mehedinți;

- EEEEEEEEE. a aflat că doi membrii se opuneau avizării favorabile a cererii Consiliului județean și au cerut în comisie lămuriri;

- invitată în biroul unde se ținea ședința Comisiei, EEEEEEEEE. nu a cunoscut bine datele tehnice, dar a prezentat din perspectiva beneficiului spitalului, importanța avizului pentru ca acest contract să se realizeze;

- la terminarea ședinței Comisiei, la o oră, după audierea lui EEEEEEEEE., membrii Comisiei au avizat favorabil cererea Consiliului județean Mehedinți, și după o oră i-a fost înmănat avizul de către AAAAAAAAAA..

În cauză, în faza de urmărire penală, între alte persoane, au mai fost audiați și UUUUUUUUUU. (fg. 299 R), WWWWWWWWWW. și VVVVVVVVVV. .

7. UUUUUUUUUU., în declarația redată, secvențial, fragmentat după relevanța apreciată de procuror, a arătat că:

- este distribuitor și promotor al produselor comercializate de OOOOOOOOOO. S.R.L. și în această calitate, la sfârșitul anului 2012, a aflat de la I. că urma să se doteze cu echipamente medical și mobilier blocul materno-infantil al Spitalului județean;

- I. i-a solicitat să-i prezinte o ofertă spitalului și pe durata ianuarie - iunie reprezentanți ai S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. prin XXXXXXXXXXXX., director de vânzări, FFFFFFFF., VVVVVVVVVV. și alte persoane au făcut mai multe vizite la spital, au purtat discuții cu I. și cu medicii șefi de secție cu privire la necesarul de echipamente;

- înainte de terminarea întocmirii ofertei, I. i-a dus pe UUUUUUUUUU. și XXXXXXXXXXXX. și i-a prezentat lui H., în fața căruia s-a afirmat că după 3-4 luni de muncă, oferta e spre finalizare, conform cu cele solicitate de specialiștii din Spitalul județean;

- întâlnirea s-a justificat prin faptul că H. era finanțatorul proiectului și că acesta nu găsisese încă o sursă de finanțare;

- OOOOOOOOOO. s-a ocupat să găsească o sursă de finanțare care s-a identificat în societatea S.C. PPPPPPPPPP. S.A. și în luna august UUUUUUUUUU., cu un reprezentant al S.C. PPPPPPPPPP. S.A. au prezentat procedura de finanțare lui I., lui H. și J.;

- ca reprezentant al PPPPPPPPPP., YYYYYYYYYY. însoțit de UUUUUUUUUU., au mai făcut 2-3 vizite la spital și la Consiliul Județean, solicitând o serie de informații;

- UUUUUUUUUU., XXXXXXXXXXXX. și YYYYYYYYYY., în luna august și în lunile următoare ale lui 2013 au fost de mai multe ori în biroul lui J. unde de altfel i s-a înmânat, conform practicii în domeniu, caietul de sarcini întocmit de S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. în format electronic și pe format de hârtie sub nr. de înregistrare al Consiliului;

- după predarea ofertei tehnice, au mai existat discuții între spital și Consiliul Județean și firma de leasing cu privire la codul de licitații;

- UUUUUUUUUU. i-a însoțit pe XXXXXXXXXXXX. și FFFFFFFF. la întâlnirile cu I. și F. când li s-au prezentat variantele de finanțare identificate de XXXXXXXXXXXX.;

- J. le-a spus că se pot întâlni cu H. la Mamaia unde UUUUUUUUUU. și XXXXXXXXXXXX., în holul hotelului GGGGGGGGGGGG. le-au prezentat într-o discuție de 5 minute variante de finanțare;

- după ce s-a retras de pe SEAP anunțul de licitație, UUUUUUUUUU., împreună cu YYYYYYYYYY. și XXXXXXXXXXXX. au purtat discuții cu Spitalul județean și ulterior a fost repus pe SEAP anunțul de licitație;

- cele două societăți au câștigat licitația iar negocierile au durat 2-3 luni întrucât cei din comisie nu înțelegeau conținutul contractului pus la dispoziție într-un interval de o lună de PPPPPPPPPP., ai cărei reprezentanți s-au deplasat la Drobeta Tr. Severin pentru a da explicațiile necesare;

- UUUUUUUUUU. a afirmat că la momentul licitației, OOOOOOOOOO. nu deținea echipamentele ce urmau a fi livrate în cadrul contractului către Spitalul județean.

8. VVVVVVVVVV. directorul general al OOOOOOOOOO. S.R.L., a declarat între altele, în fragmentul de declarație redat în Rechizitoriu că:

- în vara anului 2013 (iunie- iulie 2013), UUUUUUUUUU. le-a adus la cunoștință că Spitalul de Urgență județean Drobeta Tr. Severin urmează să doteze cu echipamente medicale blocul materno-infantil;

- FFFFFFFF., VVVVVVVVVV., XXXXXXXXXXXX. specialiști în diferite domenii ai medicinei, în numele OOOOOOOOOO., au avut discuții cu directorul spitalului, I., dar mai ales cu medicii din spital pe o perioadă de vreo 2 luni pentru a identifica necesarul de echipamente și a se prezenta gama de produse medicale oferite;

- VVVVVVVVVV. a apreciat că XXXXXXXXXXXX., în perioada iunie- decembrie 2013 este posibil să se fi întâlnit cu reprezentanți ai Consiliului județean care era finanțatorul proiectului și pentru finalizarea acestuia; a avut mai multe prospectări pentru ca în final să se agreeze o înțelegere cu S.C. PPPPPPPPPP. S.A. care a și prezentat spitalului și Consiliului județean o ofertă de finanțare la sfârșitul lunii august - începutul lunii septembrie 2013;

- publicația documentației de atribuire a apărut pe SEAP în luna octombrie; ea a fost retrasă și publicată din nou, cu adăugarea codului de leasing CPV;

- până la semnarea contractului au mai fost negocieri pe contract;

- OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.A. au încheiat un contract de asociere în luna octombrie, înainte de publicația pe SEAP a documentației de atribuire, PPPPPPPPPP. fiind lider de asociere, iar în ianuarie 2014, după câștigarea licitației și încheierea negocierilor, cele două societăți au încheiat un contract de furnizare echipamente;

- la solicitarea spitalului, contractul este suspendat.

9. WWWWWWWWWW., fost director de departament la Pppppppppp. a declarat următoarele aspecte redade în rechizitoriu:

- în luna iulie 2013 a fost contactat de XXXXXXXXXXXX. pentru un proiect legat de dotarea unui bloc materno-infantil cu echipamente medicale, din cadrul spitalului județean de urgență din Drobeta Tr. -Severin;

- acesta s-a întâlnit de vreo două ori cu I. - directorul Spitalului, cu J. și H., în scopul clarificării unor aspecte legate de produsele de leasing, la cererea acestora ori a reprezentanților S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L.;

- WWWWWWWWWW. a dat celor de la OOOOOOOOOO. o serie de 7-8 simulări pe diferite sume de produs standard leasing;

- însoțit de FFFFFFFFFF., WWWWWWWWWW. a mers la Consiliul Județean pentru a-i explica lui J. "încă odată" ce înseamnă leasingul financiar", fiind de față și o persoană căreia J. i-a dat dispoziție să se ocupe de documentele legate de proiect;

- prin septembrie- octombrie, cei de la Spital au publicat, pe SEAP documentația de licitație privind blocul materno-infantil, lipsind codul de leasing, fără de care Pppppppppp. S.A. nu putea să participe în asociere cu OOOOOOOOOO. la licitație;

- prima licitație s-a anulat și după ceva vreme a apărut anunțul pe SEAP cu un cod ce prevedea finanțarea în leasing;

- ulterior s-a încheiat acordul de asociere dintre Pppppppppp. S.A. și OOOOOOOOOO. și după ce s-au depus documentele de licitație, acesta a încheiat contractul său de muncă cu Pppppppppp.;

- WWWWWWWWWW. a mai precizat că în cadrul discuțiilor avute cu reprezentanți ai spitalului și ai Consiliului județean nu s-a pus problema decât "de garantarea de către Consiliul Județean cu un contract de fidejusiune și nu cu avalizarea unor cambii pentru că garanțiile constituite sub formă de cambii, tehnic nu sunt posibile și trezoreria nu acceptă în decontare aceste efecte de comerț".

Față de situația de fapt descrisă, procurorul a stabilit încadrarea juridică a faptelor fiecărui inculpat, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 .

*

* *

În faza de urmărire penală, H. a fost audiat ca suspect, ca inculpat de procuror, de judecătorul de drepturi și libertăți în dosarul nr. x/2014 al secției I penală - Curtea de Apel București la 3.04.2014 .

În rechizitoriu nu s-a menționat absolut nimic din cele declarate de inculpatul H. cu privire la infracțiunile reținute în sarcina sa, astfel cum rezultă din procesele-verbale de aducere la cunoștință a învinuirilor aflate la filele x dup și din Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale împotriva acestuia .

Procurorul nu a precizat în Rechizitoriu care este poziția procesuală a inculpatului H. față de acuzațiile care i s-au adus.

Inculpatul H. a fost audiat la 30.07.2014 în faza camerei preliminare, în camera de consiliu de Curtea de Apel București și apoi în ședință publică după începerea cercetării judecătorești la 28.07.2015 și respectiv la 22.09.2017 .

Cu privire la acuzația întemeiată pe art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 inculpatul în faza de urmărire penală a declarat că:

- Spitalul județean a organizat licitația, iar Consiliul Județean avea doar calitatea de girant al acestei investiții;

- este posibil ca încă din 8 mai I. să îi fi comunicat de intenția S.C. OOOOOOOOOO. de a participa la licitație și că dorea să vină cu reprezentanții societății la H., aspecte de care la audiere nu și-a amintit;

- cu cei de la OOOOOOOOOO., a declarat H., nu s-a întâlnit la mare la GGGGGGGGGG., ci la București cu tot sfatul lor de conducere, după adjudecarea lucrării, în luna ianuarie pentru ca acesta să se asigure că dotarea urma să se facă conform caietului de sarcini până la 25 aprilie, întrucât în 28 aprilie primeau vizita Premierului;

- a doua întâlnire a fost la sediul Consiliului județean, într-o zi de luni, după întâlnirea de la București la care au participat H., J., I., reprezentanții celor două societăți care au venit să completeze documentele, asigurându-i că 25 aprilie era un termen fezabil pentru finanțare;

- la Mamaia, s-a întâlnit întâmplător cu directorul economic al Consiliului județean (J.) care i-a comunicat intenția unei firme să doteze maternitatea și care urma să participe la licitație;

- inculpatul H. a mai precizat că J. nu a fost niciodată angajata vreuneia din societățile familiei sale .

În declarația de inculpat din 13.06.2014, audiat de procuror, H. a făcut următoarele precizări referitoare la dotarea blocului materno-infantil ce aparținea Spitalului județean de Urgență Drobeta Tr. -Severin:

- în 2008 când H. era vicepreședinte al Consiliului județean condus de WWWWWWWWWW. s-a încheiat un contract cu firma "DDDDDDDDDD" din Timișoara, aparținând lui FFFFFFFFFF., pentru finalizarea construcției unei maternități noi, în valoare de 10.000.00 euro;

- până în iunie 2012 s-au efectuat lucrări în proporție de 65-70%, fiind utilizate până în noiembrie 2011 toate cele 10.000.000 euro;

- s-au mai încheiat anexe la contract, după ce H. a devenit președintele Consiliului județean pentru anumite lucrări ce nu fuseseră prevăzute în proiectul inițial și s-au aprobat finanțări suplimentare de 50.000 euro, lucrările fiind terminate în octombrie- noiembrie 2013;

- demersurile pentru utilizarea maternității au început în primăvara anului 2013; Ministerul Sănătății i-a spus că nu sunt bani pentru investiții;

- pentru construirea maternității, Consiliul Județean contractase un credit în valoare de 10.000.000 euro, gradul de îndatorare era foarte ridicat, astfel încât s-au căutat alte soluții pentru finanțarea dotării cu echipamente medicale;

- împreună cu I., directorul spitalului, cu directorul economic J. din Consiliul Județean, vicepreședinții Consiliului au stabilit ca I. să se ocupe de întocmirea necesarului de aparatură și dotări, să întocmească caietul de sarcini, iar Consiliul Județean să asigure partea de finanțare;

- la nivelul spitalului s-a constituit o comisie care să stabilească necesarul de utilare, iar pe de altă parte, atât la spital cât și la Consiliu, firmele specializate în echipamente medicale se interesau de condițiile de contractare pentru maternitatea a cărei construire se finalizase;

- I. a venit cu două, trei firme pentru a discuta despre dotare și condiții, ocazie cu care H. le-a transmis că nu pot asigura fonduri proprii pentru finanțare, astfel încât cei interesați trebuiau să găsească o soluție în acest sens;

- în iulie 2013, aflându-se în Mamaia, în urma unui apel telefonic de la J., care se afla și ea în Mamaia, în vacanță probabil, H. a acceptat să se vadă cu trei persoane despre care a aflat atunci că sunt de la OOOOOOOOOO., interesați de dotarea maternității, cărora le-a spus, ca și celorlalți interesați, că vor trebui să găsească o soluție pentru finanțarea proiectului;

- până la întâlnirea din hotelul GGGGGGGGGG. din Mamaia, care a durat aproximativ 10 minute, H. a afirmat că nu știa despre ce firmă era vorba și nici ce ofertă avea;

- H. în august- septembrie 2013 s-a mai întâlnit întâmplător prin Consiliul Județean cu reprezentanți ai firmei OOOOOOOOOO., care veneau probabil în legătură cu utilarea maternității;

- caietul de sarcini a fost întocmit de Consiliul Județean, dar el nu a avut nicio contribuție la stabilirea necesarului și nici nu a avut cunoștință dacă acesta, înainte de a se publica pe SEAP, a fost comunicat persoanelor interesate;

- H. a mai afirmat că a aflat că OOOOOOOOOO. a găsit o sursă de finanțare, după ce s-a publicat proiectul pe SEAP și s-a înscris în procedura de licitație;

- ulterior, H. a aflat de la J. că se greșise un cod CPV, chestiune tehnică pe care nu a înțeles-o, dar care trebuia urgent remediată, astfel că le-a cerut lui I. și F. să rezolve problema, să nu se pericliteze licitația;

- H. a aflat de parteneriatul dintre OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. la momentul când s-au înscris la licitație;

- H. a fost interesat doar de finalizarea proiectului în condiții optime și nicidecum să favorizeze OOOOOOOOOO.;

- OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. au fost singurele firme înscrise, declarate de comisie câștigătoare, contractul fiind semnat de H., mandat de Consiliul Județean, în calitate de girant; condițiile financiare au fost cele din caietul de sarcini, cu rambursarea cât mai îndelungată în timp, după dorința președintelui Consiliului județean;

- contractul s-a semnat în a doua jumătate a lunii ianuarie 2014, după obținerea avizului Comisiei din Ministerul Finanțelor;

- avizul dat a fost favorabil și acesta angaja răspunderea Ministerului Finanțelor de a achita împrumutul, dacă nu s-ar fi plătit sumele de Consiliul Județean;

- pentru asigurarea contactului cu secretariatul acestei Comisii, H. a delegat-o pe EEEEEEEEEEE., vicepreședinte al Consiliului;

- H. nu a cunoscut niciun membru al Comisiei, nu a exercitat nicio influență asupra acestora, iar pe de altă parte nu a avut nicio cunoștință că s-ar fi transmis date de către spital către OOOOOOOOOO. sau invers, pentru întocmirea caietului de sarcini în relație cu oferta acestei firme;

- la 6.01.2014 a discutat cu J. despre situația unei finanțări a acestui proiect de către Ministerul Sănătății dacă XXXXXXXXXXXX. ajungea ministru .

În declarația din 30.07.2014, inculpatul H., cu privire la această infracțiune reținută în sarcina sa, a arătat că:

- la Turnu-Severin se află o maternitate din 1960, în 1990 s-a început construcția unui alt sediu, care s-a finalizat după ce H. s-a implicat ca președinte al Consiliului Județean;

- problema importantă a fost dotarea maternității care nu se putea finanța de Ministerul Sănătății în mijlocul anului 2013, dar se putea organiza o licitație de către spital, iar girant să fie Consiliul Județean;

- multe firme erau interesate de acest proiect, doar pentru dotare, nu și pentru finanțare;

- în acest context, H. a discutat cu doi reprezentanți ai OOOOOOOOOO. în prezența directorului economic al Consiliului județean (J.) ca aceștia să vină și cu dotarea și cu finanțarea;

- licitația a parcurs o procedură legală, nu a fost contestată de nicio firmă, H. nu a avut nicio implicare în realizarea acestei achiziții, în schimb s-a ajuns, în urma discuțiilor cu această firmă de la 4.000.100 euro la 2.400.000 euro fără TVA, cu un termen de rambursare de la 2 la 7 ani.

În alte declarații cu referire la alte infracțiuni puse în sarcina inculpatului H., acesta, la 28.07.2015 a făcut câteva precizări legate de dotarea blocului maternal-infantil și condițiile în care s-au efectuat procedurile de achiziție, după cum a urmat:

- construcția clădirii maternității noi din Tr. Severin și dotarea acesteia s-a început în 1990 cu o finanțare de 10 milioane de euro împrumutați de Consiliul Județean de la BBB.;

- banii s-au consumat în totalitate însă construcția se afla în 2012 edificată doar în proporție de 70%, ceea ce a presupus alocarea a 30 miliarde de RON vechi de către Consiliul Județean pentru finalizarea lucrării;

- dată fiind îndatorarea Consiliului, singura soluție de finanțare pentru dotarea blocului materno-infantil era fie o rectificare de buget a Ministerului Sănătății, fie ca spitalul să facă un împrumut girat de Consiliul județean;

- H. i-a cerut lui I. să aplice ultima variantă, și la cererea acesteia a desemnat pe J. - directorul economic al Consiliului județean și pe TTTTTTTTTT. - șeful departamentului de achiziții, să gestioneze această activitate;

- la nivelul Spitalului, s-a constituit o comisie din care făceau parte și medici și s-a constituit o listă cu necesarul de utilități;

- din lipsa de fonduri pentru un studiu de fezabilitate, după ce s-a întocmit lista cu echipamentele medicale și mobilier, s-au prezentat mai multe firme de specialitate interesate, au vizitat spațiile clădirii, au avut întâlniri cu I. și cu H., care le-a explicat că se va întocmi caietul de sarcină, dar firmele vor trebui să vină și cu finanțarea și cu o perioadă mare de returnare;

- H. a precizat că nici el, nici I. și nici altcineva nu a venit la Consiliu să spună că ar avea vreo afinitate pentru vreo firmă;

- caietul de sarcini a fost întocmit de comisia de la spital și s-a afișat pe SEAP;

- la câteva zile după publicare, J. l-a anunțat că lipsește codul CPV, cu riscul anulării licitației, motiv pentru care le-a cerut lui I. și F. să remedieze greșeala și să se menționeze C. pen. SEAP;

- după remediere, procedura s-a derulat corect, fără contestații, reclamații, s-a înscris o singură firmă în parteneriat cu un finanțator;

- la Mamaia s-a întâlnit cu reprezentanții OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. și cu J., unde au discutat de finanțarea proiectului și despre cine făcea licitația;

- la o săptămână-două s-au finalizat toate actele, s-au completat documentele cerute de Comisia de avizare din cadrul Ministerului de finanțe, Consiliul fiind reprezentat de EEEEEEEEEEE., vicepreședinte delegat de H.; după ședința de Consiliu, acesta, abilitat ca girant, a semnat minuta ședinței din ianuarie 2014, discutarea contractului făcându-se în prezența presei și a dnelor I. și F.;

- la sfârșitul lunii februarie, începutul lunii martie 2014, prin J. a stabilit o întâlnire cu toată conducerea OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP, vreo 10 persoane, întrucât era nemulțumit că firma nu realizase dotarea în 30 de zile, cum se obligase și cu ocazia acelei întâlniri, le-a cerut ca până în luna aprilie să se realizeze dotarea cu echipamente, în caz contrar se mergea până la anularea contractului;

- H. a mai precizat că discuțiile pe care le-a făcut cu cele 5-6 firme aduse de I. și F. au vizat obligativitatea asigurării de acestea a finanțării.

În declarația din 22.09.2017, inculpatul H. și-a menținut declarațiile anterioare, care concordă cu probele testimoniale (audierea a aproximativ 200 de martori) administrate în cauză. H. a depus acte noi constând într-o decizie a Î.C.C.J. și o Ordonanță de clasare dată de Parchetul DNA Craiova cu privire la fapte identice cu cele ce i se rețin în sarcină în prezenta cauză în susținerea nevinovăției.

Inculpatul H. a arătat că după arestarea sa, Curtea de Conturi a făcut un control al activității economice a Consiliului județean pe perioada 2012-2014, fără să constate vreo ilegalitate.

Raportul a fost trimis, pentru verificări la DNA Craiova și înregistrat pe rolul Parchetului în 2015, iar în aprilie 2017, după audierea inculpatului, a directorului J., a membrilor Consiliului Județean s-a dat Ordonanța de clasare.

În această Ordonanță, a arătat inculpatul există pasaje care se referă la dotarea blocului maternal-infantil și la faptul că nu s-au identificat ilegalități, aspecte care sunt cercetate și în prezenta cauză.

În cadrul Ministerului finanțelor exista Comisia de creditare și avizare cu un număr mare de dosare pe rol la nivel național, motiv pentru care solicitanții aveau obligația să-și trimită delegați - persoane specializate să dea explicațiile necesare pentru edificarea membrilor Comisiei, pentru completarea dosarelor cu acte la momentul verificării secretariatului Comisiei.

Cu o zi-două înainte de ședința Comisiei, Secretariatul acționa ca un filtru pentru a se asigura că dosarele erau complete și a intra în discuția acesteia; Bxxădănoiu și NNNNNNNNNN. au fost delegați și telefonic s-a comunicat la Consiliu ce acte mai erau necesare de depus. Inculpatul H. nu a cunoscut pe niciunul din cei 9 membri ai Comisiei, care în final au dat un aviz favorabil și chiar directorul trezoreriei din Ministerul finanțelor ZZZZZZZZZZ. care inițial s-a abținut de la vot, la câteva luni, s-a convins că cererea Consiliului județean Mehedinți era legală.

În funcția sa de președinte al Consiliului județean nu se prevedeau atribuții care să vizeze informații ce nu se dădeau publicității sau să nu se permită accesul unor persoane neautorizate.

Toți cei care au lucrat la acest proiect și-au îndeplinit corect atribuțiile, în discuțiile cu mai mult firme, inclusiv în Mamaia, nu s-a discutat ceva punctual legat de licitație.

Pe de altă parte, J. era obligată să-l anunțe pe inculpatul H. de lipsa codului CPV, cu riscul pierderii unei investiții de 30 milioane de euro; el trebuia să cunoască toate aspectele legate de dotare și finanțare, el a vrut, de la numirea sa ca președinte al Consiliului județean, să cunoască în amănunt toată activitatea angajaților Consiliului județean și ai instituțiilor subsecvente. H. nu avea nici cunoștințele, nici informațiile de care ar fi fost eventual interesate firmele.

- I. și F. au rezolvat consecințele acestei scăpări și l-au informat pe H. cu privire la aspectele respective.

Nimeni nu a susținut vreo firmă, nici pe OOOOOOOOOO., existau la Spital o comisie de organizare a licitației și una de monitorizare a licitației la Consiliul Județean, procedura desfășurându-se în condiții de legalitate.

2. Inculpata I. a fost audiată ca suspect în datele de 3 aprilie 2014 și 19.06.2014, ca inculpat (declarație f. x dup) în faza de urmărire penală, precum și cu ocazia cercetării judecătorești la datele din 30.06.2015 și 22.09.2017 .

I., la Parchet a declarat următoarele:

- după finalizarea construcției clădirii noii maternități, inaugurarea acesteia a fost televizată: apoi s-au prezentat mai multe firme - BBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., OOOOOOOOOO. și o firmă din București de echipamente medicale în vederea dotării blocului materno-infantil;

- s-au purtat discuții cu aceste firme interesate, cu participarea și a lui J., YYYYYYYY., alte persoane, iar la întâlnirile cu OOOOOOOOOO., BBBBBBBBBBBB. și o firmă din București a participat și H., ca președinte al Consiliului județean;

- evaluările acestor firme erau estimate între 4,5 și 5 milioane euro pentru echiparea clădirii, astfel încât s-a hotărât ca acest necesar de utilități să fie stabilit la nivelul spitalului pentru echipamente cu un preț mai scăzut;

- din discuțiile cu H. nu a rezultat să existe vreo preferință pentru vreo firmă din cele interesate în dotarea clădirii;

- documentația de atribuire a fost întocmită de funcționarii Biroului de achiziție pe baza referatelor și listelor provenite de la medicii șefi de secție (EEEEEEEEEE., YYYYYYYYYY., ZZZZZZZZZZ. și ZZZZZZZZZZ.);

- după încărcarea pe SEAP s-a constatat că nu era trecut codul CPV pentru operațiunile de leasing, ceea ce s-a adus la cunoștința lui H. care a dispus ca I. și F. să remedieze această omisiune;

- această necesară corecție i-a fost adusă la cunoștință de UUUUUUUUUU. de la OOOOOOOOOO., cu care s-a întâlnit la o conferință în București;
 - documentația a fost afișată din nou pe SEAP, și în final, după depunerea ofertelor s-a constatat că era o singură ofertă a două societăți asociate OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.A., declarată câștigătoare;
 - după negocieri, s-a semnat la sfârșitul lui ianuarie 2014 contractul, fiind obținut avizul Comisiei de avizare din cadrul Ministerului Finanțelor;
 - la data declarației nu se livraseră echipamentele, data limită fiind stabilită la 5.05.2014;
 - I. a ținut legătura cu firma de leasing, - cu YYYYYYYYYY. și cu privire la modalitatea de finanțare s-au avansat mai multe variante - finanțarea spitalului din fonduri de la minister și parțial venituri proprii ori din fonduri ale Consiliului județean .
- În Rechizitoriu a fost redată parțial declarația de suspect a lui I. (19.06.2014, f. x dup) cu privire la fapta care i se impută.
- În același context, aceasta a mai arătat, la fel de relevant următoarele:
- își menține declarația din 3.04.2014;
 - dl UUUUUUUUUU. de la OOOOOOOOOO. s-a interesat la I. de dotarea clădirii noii maternități și a primit permisiunea, ca împreună cu dl. AAAAAAAAAAAA. de la Biroul administrativ să meargă să viziteze clădirea, să facă o schiță cu necesarul de utilități;
 - ulterior, I. s-a mai întâlnit de vreo 2-3 ori cu alți reprezentanți ai OOOOOOOOOO., între care și cu dl FFFFFFFF., înainte de publicarea pe SEAP a documentației de atribuire;
 - cu acordul lui I., reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., BBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC. și DDDDDDDDDDD. interesați de dotarea noii maternități au purtat discuții cu medicii din secția de obstetrică-ginecologie pentru a le spune de ce aparatură au nevoie și ce pot oferi firmele dintre tipurile de echipamente promovate;
 - aceste firme i-au transmis lui I., inclusiv de la BBBBBBBBBBBB. proiecte privind dotarea blocului materno-infantil;
 - modele pentru caietul de sarcini și documentația de atribuire au fost luate de la J. și de pe SEAP, care este posibil să-i fi parvenit de la directorul economic de la OOOOOOOOOO.;
 - documentația de la Consiliul Județean i-a fost dată șefei Serviciului de achiziții de la Spitalul județean - EEEEEEEEEEE., care urma să se ocupe de aceasta și de caietul de sarcini;
 - Consiliul Județean a luat decizia ca acesta să fie garant, iar Spitalul Județean, autoritate contractuală întrucât nu mai exista plafon de garantare la Ministerul Finanțelor pentru spitale;
 - necesarul de aparatură medicală a fost vizat de medicii șefi de secție, apoi I. a avizat documentația prezentată la sfârșitul lunii august 2013 de EEEEEEEEEEE., aceasta s-a transmis pentru validarea ANRMAP, într-un interval de vreo două săptămâni s-au mai făcut mici corecturi și la 11 sau 13.09.2013 s-a publicat documentația pe SEAP;

- după 4-6 zile, nu se înscrișese nicio firmă și între timp (termenul maxim este de 45 zile) s-a constatat de către J. că lipsește codul CPV, cod de leasing;

- CCCCCCCCCC. nu i-a cerut nimănui, nici lui NNNNNNNNNN., să-i comunice dacă s-a înscris vreun ofertant la prima publicare pe SEAP;

- împreună cu SSSSSSSSS. și cu laptopul Biroului de achiziții, s-au deplasat cu un autoturism CIELO al Spitalului, fără a fi însoțită de vreun reprezentant al OOOOOOOOOO., (nu s-a întâlnit în acea zi cu niciunul dintre aceștia), la Consiliul Județean;

- cu o zi înainte de a merge la Consiliu, s-a întâlnit cu dl. UUUUUUUUUU. de la OOOOOOOOOO., care s-a interesat dacă se face finanțare directă și căruia I. i-a spus că s-a făcut o eroare ce avea să fie corectată;

- în ziua când s-a reintrodus documentația pe SEAP în biroul dnei F. era I., SSSSSSSSS. și o doamnă care crede că era din Consiliul Județean;

- în mai 2013 au avut loc una-două întâlniri la Consiliul Județean la care au participat și reprezentanții OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. firme asociate ce au instigat licitația;

- modelul de contract din documentația de atribuire era de tipul "furnizare", iar contractul încheiat în final a fost de tip "leasing" dat prin oferta de finanțare de către PPPPPPPPPP.;

- în documentația de pe SEAP nu s-a prevăzut vreo garanție cu privire la achiziția echipamentelor, dar în urma negocierilor cu câștigătorul licitației s-a constituit o garanție pe sumele din contul Spitalului județean Mehedintzi, cu destinația dotarea blocului materno-infantil;

- deși știa că Trezoreria nu accepta să lucreze cu cambii și dacă acestea ar fi fost introduse la plată de PPPPPPPPPP. S.A. nu ar fi fost decontate, I. a acceptat în numele spitalului aceste cambii până la concurența a 3.800.000 euro avalizate și de Consiliul Județean Mehedintzi;

- în contract există o prevedere în care societatea se obligă să le folosească doar în cazul în care legislația permite utilizarea cambiilor;

- în discuțiile cu H., acesta a luat act de intențiile firmelor prezentate de I., interesați de dotarea clădirii noii maternități care nu este în administrarea Spitalului, (OOOOOOOOO., BBBBBBBBBBBB., BBBBBBBBBBBB. etc) și i-a cerut să facă listele cu necesarul de utilități;

- I., în legătură cu finanțarea proiectului i-a spus lui H. că Spitalul nu putea face această investiție cu fonduri proprii întrucât legea prevedea la momentul respectiv că investițiile din fondurile proprii erau de maxim 15.000 euro, exceptând investițiile din veniturile proprii care erau mici.

I. a fost audiată de instanță, în ședința publică la 30.06.2015 când și-a menținut declarațiile anterioare pe care le-a completat cu următoarele:

- și-a îndeplinit în mod legal atribuțiile și achiziția publică s-a făcut cu respectarea normelor legale, se consideră nevinovată și nu recunoaște infracțiunea reținută în sarcina sa;

- finalizarea construcției noii maternități ca și dotarea acesteia constituiau priorități determinate de Raportul de control al Direcției Sanitare în care se consemna că maternitatea existentă nu mai corespundea criteriilor sanitare de funcționare și de vizita Comisiei de acreditare din trimestrul patru al

anului 2013 pentru a aviza funcționarea maternității care în condițiile date risca să nu primească avizul de acreditare;

- AAAAAAAAAAAAAA., șeful biroului administrativ i-a spus lui I. că nu exista un necesar de mobilier și echipamente, motiv pentru care i-a contactat pe furnizorii care lucrau deja cu Spitalul - IIIIIIIIIII. de la BBBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDDD. de la BBBBBBBBBBBB. din București, EEEEEEEEEEEE. de la CCCCCCCCCC., II. de la DDDDDDDDDDDD. și UUUUUUUUUU. de la OOOOOOOOOO. pentru a lua informații de piață privind aceste produse.

I. i-a însoțit pe IIIIIIIIIII. de la BBBBBBBBBBBB., pe DDDDDDDDDDDD. de la BBBBBBBBBBBB., pe UUUUUUUUUU. și XXXXXXXXXXXX. de la OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.A. să poarte discuții cu H., J. și NN. din Consiliul Județean cu privire la dotarea noii maternități, fără să existe vreun interes anume pentru vreuna din acestea, ci doar dorința să se rezolve problema finanțării;

- aceste firme, în ianuarie- februarie 2013 i-au adus cataloage, au vizitat instituția, au făcut o sistematizare cu privire la necesarul de utilități și i-au înaintat câte o ofertă de preț:

- BBBBBBBBBBBB. - 5 milioane euro

- BBBBBBBBBBBB. - 2 milioane euro pentru o parte din necesarul de echipamente; aceste două firme, la cererea lor, au primit cu aprobarea lui I. și planșele cu poziționarea etajelor și a încăperilor pe etaj

- CCCCCCCCCC. - 3 milioane euro

- DDDDDDDDDDDD. - 5 milioane euro

- OOOOOOOOOO. - 2,5 milioane euro;

- I., în calitate de manager al spitalului a transmis Ministerului Sănătății și Consiliului județean, proprietarul și administratorul clădirilor spitalului, o adresă prin care a estimat valoarea investițiilor pe anul 2013 la 27.000.000 RON, respectiv 5 milioane euro, necesarul financiar pentru blocul materno-infantil;

- Ministerul Sănătății nu a răspuns adresei emise de I., iar din discuțiile cu H. a rezultat că exista posibilitatea suportării unei finanțări până la concurența sumei de 2-3 milioane euro;

- în acest context au existat discuții cu reprezentanții firmelor cărora li s-a adus la cunoștință că Ministerul Sănătății nu a comunicat nicio implicare în finanțarea proiectului, că finanțarea acestuia s-ar fi putut realiza cu sprijinul Consiliului județean și că se punea problema unui eventual parteneriat privat și eventual furnizorii să aducă soluții, întrucât investiția era urgentă;

- societățile BBBBBBBBBBBB., FFFFFFFFFFFFF. și DDDDDDDDDDDD. au afirmat că așteaptă rectificarea bugetară din vară, BBBBBBBBBBBB. a propus un credit furnizor pe o perioadă de 2-3 ani, după verificare ca timp și sumă, Consiliul Județean n-a agreat oferta, iar OOOOOOOOOO. prin XXXXXXXXXXXX. a propus un parteneriat cu un leasing financiar, cu privire la care nici I. și nici la nivelul Consiliului județean nu aveau expertiză, singurele informații fiind explicațiile date de XXXXXXXXXXXX.;

- în iulie 2013, telefonic, H., aflat la mare, i-a comunicat că nu există plafon la Ministerul Finanțelor decât pentru spital, care este beneficiarul direct al sumelor necesare pentru achiziții și la solicitarea acestuia, la 30 iulie 2013 I. a convocat Consiliul de administrație al spitalului și s-a hotărât ca spitalul să facă această achiziție publică;

- s-a hotărât să se elaboreze fișa de date, s-a primit de la Consiliul Județean documentația care avea la bază fundamentările făcute de Spital și la 21.08.2013, Consiliul de administrație, prin hotărâre, a stabilit valoarea de achiziție la 2.700.000 euro;
- s-a respectat întru totul prevederile O.U.G. nr. 34/2006 cu modificări, cu privire la procedura și publicarea documentației de atribuire, nu și modalitatea de stabilire a valorii achiziției;
- publicarea achiziției pe SEAP s-a făcut de EEEEEEEEEEE., din documentație rezultă că finanțarea era pe 7 ani în 84 de rate lunare, dar lipsea codul de leasing, CPV, semnalată lui CCCCCCCCCCCC. de H. telefonic;
- întrucât asocierea între două societăți ca furnizor și finanțator nu a fost agreată că acoperă lipsa CPV, I. a anulat prima aplicație de pe SEAP ceea ce au dorit și H. și F. și s-a făcut o nouă publicare la Consiliul Județean de către ZZZZZZZZ. în prezența lui J.;
- singurul motiv al anulării primei publicări pe SEAP a fost, precizează I., lipsa codului CPV;
- după 45 de zile s-a deschis unica ofertă ce aparținea S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. în parteneriat cu S.C. PPPPPPPPPP. S.A.;
- după avizul Ministerului Finanțelor s-a semnat contractul cu firma câștigătoare pentru 4.000.000 euro și 7 ani de finanțare, rezultând un avantaj pentru finanțator pentru care exista 6% dobânda anuală, care este media de piață la toate băncile din România și un avantaj pentru spital care nu a plătit niciun avans;
- proiectul blocului materno-infantil exista din 2001, o investiție publică importantă și așteptată, pentru finalizarea căruia s-au depus străduințe să se găsească sursă de finanțare și s-a realizat fără încălcarea legii;
- nu s-a produs nici un prejudiciu spitalului s-au economisit 18.000 euro onorariu pentru un studiu de fezabilitate, documentația fiind întocmită de spital;
- I. a bănuț că H. a discutat cu cei de la OOOOOOOOOO. despre finanțare, care îi prezentaseră niște cataloage cu două zile înainte ca acesta să plece la mare și că ar fi fost un interes vis-a-vis de această firmă cu reprezentanții căreia s-a văzut și la mare;
- I. a aflat, telefonic, de la H. de lipsa codului CPV și la câteva zile de la publicarea pe SEAP, UUUUUUUUUU. și FFFFFFFFFF. s-au prezentat la biroul lui I. și aceasta a avut discuții de ordin tehnic cu cel de la PPPPPPPPPP.;
- ofertanții nu pot, a afirmat I., după publicarea anunțului pe SEAP să ceară modificarea anunțului, și dacă chiar emit o astfel de solicitare nu poate fi primită, în speță s-a apreciat că s-ar fi întârziat realizarea achiziției prin eventualele dificultăți ce s-ar fi creat în zona finanțării și I. a preferat să anuleze primul anunț, să publice documentația de atribuire cu indicarea codului de leasing CPV;
- caietul de sarcini a fost preluat de EEEEEEEEEEE. pe un stick unde se aflau caracteristicile tehnice ale echipamentelor pentru noua maternitate, de la Consiliul Județean;
- I. apreciază că toate firmele contactate sau care s-au adresat conducerii spitalului au fost tratate egal, au avut acces la spațiile clădirii, li s-a adus la cunoștință necesarul de echipamente medicale și mobilier, s-a organizat, la finalizarea construcției clădirii noii maternități, o conferință de presă unde s-a vorbit de interesul pentru această investiție publică și li s-a adus fiecareia la cunoștință problema finanțării în lipsa fondurilor de la Ministerul Sănătății și din partea spitalului;

- trei dintre firmele interesate au fost însoțite de I. la discuțiile cu președintele Consiliului județean, cu directorul economic, care au vizat chestiunile de finanțare;

- H. și-a luat, la investirea sa ca președinte al Consiliului județean, angajamentul politic că "în toamnă, se va naște în noua maternitate" și solicita să se urgenteze efectuarea procedurii de licitație, interesându-se de mersul acesteia, în mod justificat și a desemnat pe J. ca persoană de contact în proiectul cu dotarea blocului materno-infantil;

- I. i-a adus la cunoștință că s-a înscris un singur ofertant;

- caietul de sarcină s-a întocmit inspirându-se din documentele de pe SEAP, din oferta 0000000000. și din cele ale altor firme ce prezentaseră oferte în cunoștință de cauză, pentru că li s-au oferit informații pentru o ofertă viabilă care urmărea prețul cel mai mic, caracteristicile tehnice fiind minimale;

- directorul economic AAAAAAAAAA. și dr. QQQQQQQQQ. au furnizat informații eronate legate de echipamentele ce se doreau achiziționate: s-a apreciat că era o ocazie să se doteze cu câteva echipamente și restul Spitalului județean, unde aparatura era mai veche de 25 de ani;

- I. a mai precizat, că "indiferent de numărul de ofertanți înscrși, autoritatea contractantă poate anula procedura dacă există deficiențe în cele câteva situații prevăzute de lege" .

La 22.09.2017 după finalizarea administrării probatoriilor în ceea ce o privea pe inculpata I. aceasta a mai făcut câteva precizări cu relevanță în cauză. Astfel:

- planșele legate de clădirea blocului maternal sunt publice, afișate pe site-uri la Primărie, la Consiliul județean și la Inspectoratul de stat pentru construcții;

- I. a procedat la o cercetare de piață pentru stabilirea necesităților de utilități în baza Ordonanței nr. 34/2006 și Directivei europene nr. 24/ februarie 2014;

- I. a afirmat că a respectat prevederile art. 67 din Ordonanța nr. 34/2000 antrenând mai multe firme interesate de proiect, fără a le afecta starea concurențială dintre ele;

- ședințele de evaluare finalizate cu procese-verbale, au fost semnate și de directorul economic AAAAAAAAAA.;

- decizia de anulare a licitației a fost semnată de ZZZZZZZZ. și avizată de I. în temeiul Ordonanței nr. 34/2006;

- înscrierea celui de-al doilea anunț pe SEAP era necesar pentru a respecta decizia Consiliului de administrație și a Consiliului județean și în afara datelor legate de leasingul financiar-codul CPV, mai erau de făcut și alte corecții, între care și avansul zero pentru ofertanți;

- necesarul de echipamente și evaluarea de 5 milioane euro erau cunoscute din documentele publice încă din martie- iulie 2013 când I. s-a adresat Consiliului județean și Ministerului Sănătății cu referire la proiectul legat de spital;

- AAAAAAAAAA., șeful Biroului de achiziții a apreciat că nu era nevoie de două lavoare pentru sălile de operație (cost 7000 euro/1 obiect), deși utilitatea acestora era evidentă și că erau suficiente oxigenatoare, în condițiile în care solicitările Spitalului nu fuseseră satisfăcute de Direcția Sanitară;

- cu privire la afirmațiile lui ZZZZZZZZ. legate de accesul și intervențiile în SEAP, I. a precizat că fiecare funcționar care avea acces la SEAP avea o parolă personală și în orice moment putea ști și cine anume intervenea cu informații pe SEAP; nu a cerut parola niciunui dintre funcționari;

- I. a mai afirmat că "între prima și a doua licitație nu s-a făcut nicio contestație și dacă într-adevăr ar fi existat vreo suspiciune cu privire la prima licitație, cea de-a doua era deschisă pentru orice alt ofertant care era interesat de această licitație".

3. În faza de urmărire penală, J. a fost audiată de procuror și de ofițerul de poliție judiciară la 3.04.2014 și la 19.06.2014

În instanță J. a fost audiată la 30.06.2015 și la 11.09.2015 .

J. a declarat la 30.04.2014 că:

- din 2012 este directorul executiv al Consiliului județean Mehedinți;

- după finalizarea construcției noii maternități, în 2012 Consiliul a luat hotărârea să doteze cu aparatură blocul materno-infantil;

- în lipsă de fonduri proprii ale Consiliului pentru investiții, s-a hotărât de către H. președinte și cei doi vicepreședinți ai Consiliului EEEEEEEEE. și NN. să se folosească fondurile Spitalului județean, iar Consiliul să fie garant în contract;

- la solicitarea directoarei Spitalului I., H. a dispus ca TTTTTTTTT., jurist la compartimentul Achiziții Publice al Consiliului și J. să-i acorde sprijin în acest proiect, la întocmirea documentației și pentru a găsi fondurile pentru necesarul de utilități;

- în iunie 2013, I. i-a comunicat inculpatei J. că o serie de firme și-au manifestat interesul să participe la dotarea blocului maternal;

- era de notorietate că Spitalul de Urgență urma să doteze clădirea noii maternități;

- între firmele interesate era și S.C. OOOOOOOOOO. cu privire la care în august 2013, în prezența lui I., H. i-a cerut lui J. să ia legătura cu dl. UUUUUUUUUU. pentru a avea o discuție în legătură cu acest proiect;

- în drum spre mare, J. s-a întâlnit la sediul S.C. OOOOOOOOOO., sau la un punct de lucru al acestuia în București, cu dl UUUUUUUUUU. căruia i-a explicat că nici spitalul și nici Consiliul Județean nu aveau fonduri, singura șansă a proiectului fiind creditarea;

- la Mamaia, J. s-a întâlnit cu H. și i-a adus la cunoștință cele discutate la București;

- cei de la Spital, cu TTTTTTTTT. și o doamnă de la OOOOOOOOOO. au lucrat la întocmirea caietului de sarcini fie la spital, fie în Consiliul Județean și cu participarea sporadică a lui J., care îl informa personal pe H. de stadiul activității;

- la sfârșitul anului conducerea spitalului a publicat în SEAP cererea de ofertă privind dotarea noii maternități, însă ulterior s-a observat că s-au greșit două coduri legate de finanțare, motiv pentru care s-a hotărât retragerea ofertei și repunerea ei cu codul corect;

- în ianuarie 2014, OOOOOOOOOO. în asociere cu PPPPPPPPPP. S.A. a fost declarată câștigătoarea ofertei și s-a format o comisie pentru încheierea contractului cu cele două societăți asociate;
- din comisia respectivă de negociere și încheiere contract făceau parte I., dna ZZZZZZZZZZZZ., alți angajați ai Spitalului și TTTTTTTTTT. și J. de la Consiliul Județean;
- contractul s-a încheiat la 5.02.2014 cu o valoare de 2.400.020 euro a bunurilor, iar diferența de aproximativ 1.400.000 euro, fiind dobânzi și comisioane;
- Consiliul Județean are în contract calitatea de garant al valorii bunurilor livrate de OOOOOOOOOO. față de PPPPPPPPPP. S.A.;
- în cadrul contractului, Consiliul Județean a avalizat 83 de cambii în valoare totală de 3.900.000 euro, care în lipsa plăților de către spital, pot fi puse în executare;
- pentru garantarea Consiliului Județean s-a cerut avizul Ministerului de Finanțe, vicepreședintele Consiliului EEEEEEEEEEE. fiind desemnată de H. să susțină interesele proiectului în fața Comisiei de avizare, înainte de încheierea contractului.

În declarația din 19.06.2014, J. a mai precizat la Parchet următoarele:

- înainte de publicarea pe SEAP a documentației de atribuire, la solicitarea lui H., în luna septembrie a avut loc în biroul său o întâlnire cu I. care i-a adus pe dl. UUUUUUUUUU. și o doamnă Y. de la S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. ce urmau să-i remită, potrivit spuselor lui H., o ofertă legată de dotarea blocului maternal;
- J. a primit de la cei de la firmă un stick ce cuprindea produse medicale, fișe tehnice, serie de alte fișiere și un biblioraft cu produsele listate de pe stick;
- la data instalării, ca președinte, H. luase hotărârea ca licitația să fie făcută de spital, cei din Consiliu, conform dispoziției acestuia, urmând să-i sprijine în realizarea proiectului;
- cei de la OOOOOOOOOO. S.R.L. au făcut câteva modificări pe stick, după care J. l-a chemat pe TTTTTTTTTT. din dispoziția lui H. și i-a înmănat stickul și biblioraftul cunoscând ce avea de făcut;
- în iulie 2013, J. a avut o întâlnire la București cu cei de la OOOOOOOOOO. și au discutat despre finanțarea proiectului și la cererea acestora la 25.07.2013 s-au întâlnit la Mamaia - GGGGGGGGGG. cu H.;
- J. la 19.07.2013 a primit de la reprezentanții firmei S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. un plic cu oferte financiare, pe care prin YYYYYYYY. le-a trimis lui H.;
- până la publicarea pe SEAP a anunțului, la discuții veneau și reprezentanți ai S.C. OOOOOOOOOO. ȘI PPPPPPPPPP., iar după publicarea pe SEAP, discuțiile s-au purtat cu YYYYYYYYYY. de la PPPPPPPPPP.;
- pe președintele Consiliului de Administrație al Spitalului, J. l-a convocat și prin hotărâre s-a aprobat dotarea blocului maternal pentru valoarea de 2.700.000 euro cu TVA și finanțarea prin Consiliul Județean;
- pentru propunerile făcute în Consiliul de Administrație al Spitalului, J. avea mandatul verbal al lui H. și niciodată unul scris din partea lui sau a Consiliului Județean;

- mandat verbal din partea lui H. a avut și când a propus suma de 2.700.000 euro pe care o știa de la H., căruia cei de la OOOOOOOOOO. i-o comunicaseră;
 - acest lucru l-a aflat într-una din discuțiile pe care H. le-a avut cu cei de la această societate, în biroul lui și în prezența lui J.;
 - cei de la S.C. OOOOOOOOOO. au cerut să fie prezenți la introducerea datelor în aplicația SEAP pentru a fi sigur că se introduceau datele pe care le discutaseră;
 - cei de la cele două societăți asociate au însoțit personalul la spital unde s-a făcut introducerea pe SEAP a datelor din documentație și în prezența lui TTTTTTTTTT.;
 - datele introduse pe SEAP, au fost cele convenite cu H., I., J. și cei de la cele două firme, cu mențiunea că reprezentanții celor două societăți au discutat cu J. doar aspectele financiare;
 - după publicare, cei de la PPPPPPPPPP. au observat că lipsește codul CPV și au anunțat-o pe J., iar aceasta pe I.;
 - în urma discuțiilor avute de H. cu cei doi reprezentanți ai firmelor implicate, acesta i-a cerut lui I. să anuleze licitația și ulterior să se repună pe SEAP documentația de atribuire cu codul de leasing;
 - această reintroducere s-a făcut din biroul lui J. de pe laptopul lui TTTTTTTTTT., în prezența celor de la PPPPPPPPPP. și OOOOOOOOOO., care îi dictau acestuia datele de introdus; J. a acceptat să aibă discuții cu cele două firme cu privire la documentația ce urma să se publice pe SEAP, din dispoziția lui H.;
 - J. nu a vrut să participe la discuțiile dintre H. și reprezentanții celor doi operatori economici din holul hotelului GGGGGGGGGG., la Mamaia pentru că "nu vroia să fie de față dacă negociau cumva prețurile produselor ce urmau a fi achiziționate de la dânsii";
 - contractul încheiat sub nr. x/502.2014, după negocieri, prevedea prețul de 4.143.259,09 euro cu TVA;
 - anterior semnării contractului s-a obținut avizul Comisiei de avizare a împrumuturilor publice de la Ministerul Finanțelor pentru suma de 2.420.000 euro, contravaloarea bunurilor din contract;
 - EEEEEEEEE., vicepreședintele Consiliului Județean s-a ocupat, din dispoziția lui H. de obținerea avizelor iar J. a întocmit documentația trimisă la Comisie;
 - întrucât această documentație cuprindea câteva erori, sesizate de doamna de la minister, de la Comisie, acestea au fost corectate, H. implicându-se direct să vadă de ce nu se dădea avizul;
 - Spitalul de Urgență nu avea în administrare clădirea blocului maternal când s-a luat decizia organizării de către spital a licitației;
 - una din condițiile impuse de PPPPPPPPPP. S.A. a fost ca să se avalizeze de către Consiliul Județean o serie de cambii, care în final s-a ridicat la 4.143.000 euro în loc de 2.420.000 euro conform art. 9 pct. 4 din contract;
- J. a afirmat că "dacă nu executa cele dispuse de dl. președinte H., își pierdea nu numai funcția ci și locul de muncă", afirmație făcută de H. în fața Consiliului județean, față de I., întărită și prin numirea lui

GGGGGGGGGGGG. șef de serviciu contabilitate, adjunct al lui J., întrucât se exprimase că nu avea încredere că i se vor respecta dispozițiile;

- de asemenea, inculpata a mai menționat că din acest contract încheiat cu cele două firme, nu a avut niciun avantaj de niciun fel.

La termenul de judecată de la 30.06.2015 inculpata J. a declarat instanței că recunoaște faptele ce i s-au reținut în sarcina sa, astfel cum au fost fundamentate pe probatoriul administrat de Parchet.

Inculpata a mai arătat că la întâlnirea din Mamaia dintre H. și UUUUUUUUUU., a asistat doar la o parte din discuții, când reprezentantul firmei i-a adus la cunoștință lui H. că există la Ministerul Finanțelor un fond de investiții motiv pentru care i-a solicitat președintelui Consiliului Județean să determine urgentarea acțiunilor privind finanțarea acestei investiții;

- H. a contactat-o pe I. și i-a cerut să urgenteze procedura licitației în urma discuției cu UUUUUUUUUU. pe care îl cunoștea din întâlniri anterioare;

- inculpata a mai arătat că au mai fost și alte firme interesate de proiect, dar că oferta lui S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. era cea mai avantajoasă, astfel încât s-au purtat, la nivelul Consiliului județean, prin J., din dispoziția lui H., mai multe discuții;

- s-a mai precizat de inculpată că prelucrările datelor regăsite în procedura de licitație nu au fost făcute la nivelul Consiliului județean;

- inculpata a mai punctat aspecte deja declarate la Parchet legate de sesizarea celor de la OOOOOOOOOO. cu privire la lipsa codului CPV, prin telefon atât a dnei F. cât și a dnei I., prin intermediul directorului executiv fiind anunțat și H. care le-a cerut celor două directoare o remediere urgentă a acestor lipsuri și republicarea corectă a anunțului pe SEAP;

- J. a fost desemnată să se ocupe de relația cu S.C. OOOOOOOOOO., motiv pentru care îl anunța pe H., cu privire la tot ce avea legătură cu această firmă și proiectul în care erau implicați .

Această declarație a fost completată la data de 11.09.2015 de către inculpată în fața instanței cu următoarele:

- toate măsurile luate de J. au fost urmarea dispozițiilor lui H. care a desemnat-o să se ocupe de relația cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și căruia inculpata F. îi aducea la cunoștință tot ce ținea de derularea proiectului de dotare al blocului materno-infantil;

- H. l-a desemnat și pe TTTTTTTTT. să sprijine pe I. în organizarea licitației de către spital;

- pe cei de la OOOOOOOOOO. S.R.L. i-a cunoscut în cursul anului 2013 în biroul lui H., unde se afla și I. și unde i s-a spus de către H. că firma respectivă avea posibilitățile pentru a participa la această dotare, fiind desemnat ca om de legătură dl. UUUUUUUUUU., care s-a ocupat de formalități din partea acesteia;

- la momentul acestor discuții blocul maternal nu se afla în administrarea spitalului și în lipsa fondurilor Consiliului județean, H. a hotărât ca licitația să fie organizată de spital;

- discuții cu firma S.C. OOOOOOOOOO. și H. au mai fost, una dintre ele fiind în vara lui 2013 la Mamaia, dar J. nu a participat decât la cele din biroul lui H.;

- la întâlnirea de la hotelul GGGGGGGGGG., după ce Ministerul Finanțelor nu a mai dat finanțări consiliilor județene, au participat H., UUUUUUUUUU. și încă 2-3 persoane, între care și reprezentanți ai firmei PPPPPPPPPP. pe care, potrivit spuselor inculpatei, H. nu-i cunoscuse, se pare până la acel moment;
- cei prezenți i-au cerut lui H. să urgenteze procedurile și acesta a contactat-o telefonic pe I.;
- OOOOOOOOOO. a participat la elaborarea caietului de sarcini și acest lucru a fost privit ca un ajutor întrucât TTTTTTTTTT. nu cunoștea bine ce date tehnice ar fi trebuit să conțină acest caiet;
- H. a fost de acord ca PPPPPPPPPP. să participe cu cealaltă firmă la acest proiect;
- inculpata a mai declarat că toate aceste discuții și întâlniri dintre H. și reprezentanții celor două firme asociate în proiect nu au fost aduse la cunoștința membrilor Consiliului Județean;
- remedierea lipsei codului CPV despre care J. a fost sesizată de UUUUUUUUUU. nu a fost văzută ca un favor pentru S.C. OOOOOOOOOO., ci s-a considerat necesar în raport de problema finanțării și deși I. nu împărtășea acest punct de vedere, a achiesat la anularea licitației și repunerea ofertei de licitație cu CPV - cod de leasing;
- Consiliul Județean a fost încunoștințat că urma să fie o achiziție prin licitație și prin hotărâre s-a stabilit calitatea de garant a acestuia;
- de obținerea avizului de la Ministerul Finanțelor s-a ocupat EEEEEEEEE.;
- evaluarea blocului maternal s-a făcut la 2.500.000 euro;
- H. le-a amenințat și pe F. și pe I. că le dă afară dacă nu se relua repede licitația;
- I., în Consiliul de administrație al spitalului a mai nominalizat alte trei firme interesate de proiect, pe care F. nu le-a reținut și nici nu a relaționat cu ele, exceptând S.C. OOOOOOOOOO. cu privire la care avea dispoziție de la H. să păstreze contactul.
- cu privire la H., inculpata a arătat că se implica în mod real în toate activitățile Consiliului județean astfel că preocuparea lui pentru realizarea procedurii de licitație, de finalizare a dotării maternității era în firescul atitudinii acestuia;
- acest proiect a fost mult mediatizat, maternitatea din clădirea veche nu mai îndeplinea condițiile sanitare, astfel încât el vroia să mute mamele și nou-născuții în noua clădire și era de înțeles interesul manifestat de H. în grăbirea procedurilor;
- inculpata a reconfirmat că la momentul când I. i-a prezentat lui H. pe reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. de față erau și cei doi vicepreședinți EEEEEEEEE. și NN. de la Consiliul Județean;
- în Consiliul Județean s-a discutat acest proiect al dotării prima dată în ianuarie 2014 și apoi în alte ședințe, fiind un subiect de interes public;
- în Consiliul de administrație al spitalului s-au discutat probleme legate de procedură, s-au prezentat firmele interesate de proiect, s-a discutat generic de dotare, nimic în concret despre sume de bani și alte detalii;

- inculpata a arătat că singura modalitate de finanțare era cea prin leasing;

- la aplicarea pe SEAP a documentației de atribuire s-au deplasat la Spital CCCCCCCCCC., UUUUUUUUUU., Lxxorena de la firmă și NNNNNNNNNN.;

- din declarația lui J. a mai reieșit că I. a făcut mai multe demersuri la mai multe bănci pentru creditare, pentru finanțare, dar fără succes;

- procedura licitației a fost realizată de spital, J. doar a ținut legătura cu firmele asociate din dispoziția și cunoștința lui H. căruia îi comunica toate datele legate de proiectul în care era implicată și această firmă;

- inculpata a declarat că menține solicitarea de la prima sa audiere în sensul că își recunoaște vinovăția, dorește să i se aplice procedura simplificată, să se ia act că își însușește probatoriile instrumentate la Parchet și înțelege să solicite ca probatorii în instanță înscrisuri.

În fundamentarea acuzațiilor aduse inculpaților H., I. și J. trimiși în judecată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, procurorul a apreciat că în condițiile în care probele administrate de Parchet în faza de urmărire penală nu au fost contestate, operează prevederile art. 374 alin. (8) C. proc. pen.

În Notele scrise procurorul a solicitat audierea martorilor:

- UUUUUUUUUU.;

- VVVVVVVVVV.;

- HHHHHHHHHH.;

- YYYYYYYYYY.;

- WWWWWWWWWW.;

- ZZZZZZZZZZ.;

- TTTTTTTTTT.;

- AAAAAAAAAA.;

- UUUUUUUUUU.;

- RRRRRRRRRR.;

- ZZZZZZZZZZ.;

- AAAAAAAAAA.;

- EEEEEEEEEEE. .

Între probatoriile solicitate de procuror în concluziile scrise au fost enumerate și următoarele înscrisuri:

- liste de echipamente și mobilier necesare și materiale de promovare;
- nota justificativă prezentată de către I. pentru valoarea de 2.700.000 euro;
- hotărârea nr. 14/21.08.2013 a Consiliului de administrație al Spitalului județean;
- hotărârea din 2.09.2013 - documentația de atribuire;
- anunțul de participare nr. x cu valoare estimată a achiziției publice exprimată în RON 16.872.200 RON;
- publicația documentației din 13.09.2013 aplicată pe SEAP;
- decizia de anulare a procedurii de atribuire nr. x/17.09.2013 emisă de I.;
- noua documentație de atribuire nr. 1x din 17.09.2013;
- caietul de sarcini;
- noua documentație de atribuire la 2.10.2013;
- asocierea dintre cele două firme;
- formular de ofertă din 12.11.2013;
- convorbiri redactate prin datele de trafic din vol. 13 dup;
- convorbiri interceptate și transcrise în procesele-verbale aflate la fila x dup (excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară);
- contractul nr. x/5.02.2014 încheiat între Consiliul Județean și Spitalul județean;
- adresa din 17.12.2012 pentru avizare pentru suma de 2.421.212,78 euro solicitată de H.;
- hotărârea nr. 3421/21.01.2014 de avizare favorabilă pentru garantarea solicitată de H.;
- Contractul nr. x/5.02.2014 pentru suma de 4.143.257,99 euro.

Inculpatul H., prin avocat, a solicitat audierea a patru martori: JJJJJJJJJ.- asistent medical, pe medicul șef al secției de obstetrică-ginecologie, medicul șef al secției de neonatologie și șeful biroului de achiziții publice și reaudierea martorilor din lucrări, precum și proba cu înscrisuri:

- hotărârea Consiliului județean din ianuarie 2014, decizia de numire a comisiei de evaluare;

- hotărâri ale Consiliului județean și corespondența legală de dotarea blocului materno-infantil, fotografiile ale clădirii noii maternități.

I., prin avocat, a solicitat audierea martorilor AAAAAAAAAA., ZZZZZZZZ., TTTTTTTTTT., reprezentanții firmelor care au relaționat în legătură cu realizarea obiectivului - dotarea noii maternități, șefii din sectorul administrativ de la Spitalul județean și medicii șefi de diverse specialități și secții, un număr de 14 martori dintre care instanța urma să aprecieze.

Inculpata J. a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri în circumstanțiere, respectiv, caracterizări.

Procurorul a solicitat respingerea administrării probatoriilor solicitate de H., admiterea în parte a martorilor propuși de I. și proba cu înscrisuri, fără a se opune la probele în circumstanțiere solicitate de J..

Instanța, la 9.10.2015 a încuviințat probele solicitate de Parchet, mai puțin cele excluse la 28.11.2014, de inculpatul H. privind audierea martorilor JJJJJJJJJJ., IIIIIIIIII., JJJJJJJJJJ. și ZZZZZZZZZZ. martorii din lucrări și înscrisuri.

S-au încuviințat proba cu înscrisuri originale și certificate conform legii aflate în vol. 10 C.A.B. și audierea martorilor propuși de I. respectiv: IIIIIIIIII. - BBBBBBBBBBBB., EEEEEEEEEEE. - "CCCCCCCCCCC.", DDDDDDDDDDD. - BBBBBBBBBBBB., KKKKKKKKKKK. - DDDDDDDDDDD., AAAAAAAAAAAAA. - șeful serviciului administrativ, LLLLLLLLLLLL. și ZZZZZZZZZZ., și martorii din lucrări.

Instanța a încuviințat administrarea probei cu înscrisuri în circumstanțiere solicitată de inculpata J..

Pe parcursul cercetării judecătorești s-a continuat cu audierea, sub prestare de jurământ, a martorilor audiați de procuror în faza de urmărire penală și a celor propuși în instanță, după cum urmează:

1. Martorul ZZZZZZZZZZ., audiat la Parchet la 18.06.2014 și-a menținut declarația, (redată și în rechizitoriu f. x R) și cu ocazia audierilor din 29.01.2016 și 11.11.2016 de către instanță, a declarat:

În calitatea sa de referent de specialitate din cadrul Biroului de achiziții al Spitalului județean de Urgență, ZZZZZZZZZZ. a participat la organizarea licitației pentru dotarea blocului materno-infantil cu echipamente medicale și mobilier.

Acesta, pe lângă cele deja declarate la Parchet, a mai făcut câteva precizări legate de organizarea de licitații în general de către Spitalul Județean și de modul cum s-au desfășurat etapele procedurii de dotare a noii maternități.

Între altele, ZZZZZZZZZZ. a declarat următoarele:

- până la organizarea acestei licitații și ulterior ei "nu s-a obișnuit ca în perioada pregătirii documentației, înregistrării ei pe SEAP sau ulterior, în perioada definitivării contractului să se ia legătura cu vreunul dintre posibii participanți la licitațiile ce urmau să se organizeze";

- caietul de sarcini nu a fost elaborat de spital care era și organizatorul licitației;

- caietul de sarcini i-a fost remis martorului de către TTTTTTTTTT. sub forma unui stick (format electronic), la momentul când acesta, împreună cu directorul I. și șefa biroului de achiziții, EEEEEEEEEEE., s-au deplasat la Consiliul Județean (iunie 2013);
- până în septembrie 2013 când au postat pe SEAP documentația de aplicare, martorul nu a mai participat la nicio discuție, la nicio întâlnire legată de acest proiect;
- în schimb, potrivit spuselor EEEEEEEEEEE., martorul a aflat că reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., până la publicația pe SEAP, au venit de nenumărate ori în spital, în biroul managerului;
- S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. este apreciată de martor ca fiind o firmă serioasă de la care spitalul a cumpărat numeroase produse, derulând, la data declarației, două alte contracte cu aceasta;
- Spitalul mai colabora și cu alte firme care frecvent își promovau produsele în fața conducerii acestuia;
- martorul a declarat în mod constant că la cererea directorului I., după prima publicație pe SEAP, i-a comunicat acesteia că s-au înscris doi participanți la licitație, situație pe care i-a comunicat-o și colegii lui dna ZZZZZZZZZZ.;
- martorul a precizat că atât el cât și ZZZZZZZZZZ. au văzut înregistrați doi participanți la prima publicație pe SEAP;
- la anunțul făcut de martor, în prezența și a altor persoane care erau într-o ședință cu directorul I., aceasta a reacționat cu expresia "trebuie să anulăm licitația";
- a fost solicitat de directorul spitalului să revină din concediu pentru a proceda la anularea licitației, mesajul fiind transmis insistent, telefonic prin dna ZZZZZZZZZZ.;
- pe de o parte, martorul afirmă că nu s-a făcut nicio motivare cu privire la anularea primei publicații (29.01.2016), iar pe de altă parte, în aceeași declarație spune "bănuiesc că șeful de birou de achiziții a făcut acel document justificativ pentru anularea primei publicări pe SEAP";
- în același context, martorul, în declarația din 11.11.2016, a afirmat că la întoarcerea din concediu "a făcut o notă de anulare, un proces-verbal în care a prevăzut că lipsea din publicație codul CPV și codul de leasing din documentația întocmită de EEEEEEEEEEE.";
- la ceva timp, martorul, la cererea directorului I., a însoțit-o cu laptop-ul Biroului de achiziții la Consiliul Județean în biroul directorului J., deplasându-se cu un autoturism x alb condus de o persoană de la S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L.;
- în biroul lui J. se mai aflau în afara lui CCCCCCCCCC. și martorii - o doamnă și domnul de la OOOOOOOOOO., martorul având sentimentul că și doamna era de la aceeași firmă, purtându-se discuții la care NNNNNNNNNN. nu a intervenit;
- martorul a reintrodus datele în SEAP, care cuprindea și codul de leasing CPV; la prima publicare acest cod a lipsit și martorul nu a avut cunoștință, dacă inițial, s-a hotărât să existe și un contract de leasing care necesita și codul CPV, și nici nu și-a amintit ca în documentația postată inițial pe SEAP să fi existat vreo mențiune legată de un leasing pentru 24 de luni, iar dacă în documentația întocmită de EEEEEEEEEEE. s-ar fi aflat vreo mențiune cu privire la vreo finanțare, de plata în sistem leasing, le-ar fi introdus în publicația SEAP și ar fi apărut și codurile;

- martorul a arătat că s-a înscris un singur participant - S.C. 0000000000. S.R.L. asociată cu PPPPPPPPPP. S.A., iar lipsa altor ofertanți s-a datorat, în opinia acestuia, faptului că nu dispuneau de un sistem de leasing;

- martorul a făcut parte din comisia de licitație, desfășurată cu respectarea prevederilor legale, condusă de JJJJJJJJJJ., care i-a convocat pe membrii comisiei mai puțin pe AAAAAAAAAA.; aceasta s-a prezentat totuși, participând la finalul ședinței când s-a hotărât primirea ofertei de la cei doi agenți economici asociați și s-a închis licitația;

- între directorul I. și directorul AAAAAAAAAA. era o stare tensionată, generată și de faptul că I. era percepută ca o persoană severă, de care personalul se temea, mai apropiată fiindu-i JJJJJJJJJJ.;

- martorul a declarat că AAAAAAAAAA. colabora bine cu personalul și era percepută într-o notă favorabilă;

- fiecare dintre cei din birou au o parolă de acces pentru sistemul SEAP, nu se pot face modificări ci doar să se introducă o altă publicație a precizat martorul;

- H. nu a participat la nicio întâlnire sau discuții legate de această fază a licitației.

2. Martora ZZZZZZZZZZ. a fost audiată la 14.10.2016 de instanță, la propunerea inculpatului H..

Aceasta a declarat următoarele:

- a făcut parte din comisia de licitație cu privire la dotarea blocului maternal, comisie care a respectat toate prevederile legale și a dat dovadă de transparență;

- ca membru al comisiei, martora nu a purtat nicio discuție cu vreun ofertant, distribuitor sau furnizor de materiale;

- la elaborarea caietului de sarcini au colaborat vreo cinci persoane, șefii de secție;

- în vederea întocmirii acestui caiet pentru achiziționarea de aparatură, cei de la serviciul de achiziții au pus la dispoziție informații, cataloage, documentații lămuritoare, sau studiat procedurile de achiziții de la alte spitale;

- martora a precizat că nicio firmă furnizor, distribuitor, indiferent dacă a participat sau nu la licitație, nu putea să participe la redactarea caietului de sarcini;

- mai multe firme, între care și 0000000000., au vizitat blocul maternal pentru a cunoaște necesitățile de utilități, inclusiv și sub aspectul dimensiunilor, vizite care au avut loc înainte de a începe procedura propriu-zisă de achiziție;

- în opinia martorei, nu s-au încălcat prevederile O.U.G. nr. 34/2006, s-a făcut publicitate acestui proiect și furnizorii din acest domeniu medical erau interesați de a face funcțională noua maternitate;

- nici în această procedură și în nicio alta, martora nu a fost contactată de H., nu i-a solicitat niciodată să dea mai multă atenție vreunui ofertant și nici aceasta nu l-a contactat să-l anunțe despre vreo etapă a procedurii de achiziție, sau de modificările făcute pe SEAP și completarea codului de leasing;

- martora a precizat că personalul de execuție nu comunică informații legate de administrarea spitalului către Consiliul Județean, ci contactele se stabilesc cu administrația spitalului;

- accesul la site-ul SEAP se făcea cu parola pe care o avea fiecare, nu se puteau face modificări pe SEAP, iar dacă se anula o procedură, aceasta se făcea doar motivat; orice modificare este publică, vizibilă și dacă publicația nu este conformă se menționează "documentație respinsă";

- în prima procedură de achiziție, în fișa tehnică era menționat și modul de finanțare, iar în caietul de sarcini era prevăzut că urma să aibă loc finanțare prin leasing;

- martora a arătat că și în condițiile în care OOOOOOOOOO. nu ar fi îndeplinit condițiile, chiar dacă era singura ofertantă, ar fi fost descalificată încă din perioada evaluării documentelor de calificare, deși era o firmă cunoscută, de la care s-au achiziționat, în timp, multiple aparaturi și cu care s-a colaborat foarte bine;

- după părerea martorului, lipsa codului de leasing, la prima postare pe site, a fost o omisiune care a fost îndreptată prin cea de-a doua postare;

- directorul spitalului, dr. I. a luat decizia anulării primei postări pe site și completarea documentației cu CPV de leasing;

- în legătură cu anularea primei proceduri de achiziție, martora a mai adăugat că în întreaga documentație nu era decât codul CPV cu privire la instalare și furnizare a materialelor și s-a constatat că Spitalul nu putea, conform legii nr. 73/2013 să efectueze în 60 de zile plățile, achitarea facturilor, ceea ce a condus, cu acordul ANREMAP, la anularea procedurii; în a doua postare s-a adăugat codul de leasing constată pe site-ul SEAP.

În declarația de la 26.02.2016, martora ZZZZZZZZZZZZ. propusă și de I. a detaliat aspecte legate de activitatea comisiei de licitație făcând și unele precizări lămuritoare referitoare la etapa premergătoare întocmirii caietului de sarcini pentru achiziția de echipamente necesare noii maternități:

- martora a făcut parte din comisia de deschidere a licitației în discuție, fiind prezenți toți membrii la 14.11.2013, în prealabil din 13.11.2013 a curs termenul de depunere a ofertelor;

- la deschiderea documentelor de calificare s-a constatat că era o singură ofertă, deși nu au fost clauze restrictive și oricine putea participa la această licitație, s-a încheiat un proces-verbal și s-a stabilit să se treacă la evaluarea tehnică, efectuată în 40 de zile în loc de 20 zile cât prevede legea, ca urmare a unui mare număr de fișe tehnice de evaluat;

- în acest interval au avut loc discuții, clarificării, s-a primit lista principalelor livrări pe ultimii 3 ani, s-au cerut puncte de vedere ale altor beneficiari, inclusiv pe segmentul de service;

- nici un medic șef secție, membru în comisie nu a ridicat vreo excepție sau vreo critică în sensul că produsele n-ar fi fost necesare și le aveau deja în dotare;

- dr. IIIIIIIIIII. a solicitat niște lămuriri cu privire la unele produse medicale oferite;

- după evaluarea tehnică s-a constatat valabilă oferta și a urmat evaluarea financiară cu acele clauze prevăzute de lege;

- oferta financiară a fost analizată punct cu punct, s-au discutat clauzele contractuale și numai după a cincea variantă s-au finalizat discuțiile;
- modelul de contract în forma inițială a fost elaborat de ofertanți și astfel postat pe SEAP; membrii comisiei au lucrat până au ajuns la o formă finală care s-a regăsit și în oferta financiară cu prețul care nu putea fi negociat;
- martora, ca șef al Biroului de achiziții, cu 3-5 zile înainte de deschiderea ofertelor a întocmit un referat cu propuneri de membri pentru comisia de licitație, înaintat conducerii spitalului, care a emis decizia de numire, astfel încât aceștia știau că au fost desemnați și când avea să aibă loc deschiderea ofertelor;
- AAAAAAAA., director financiar-contabil a participat la deschiderea licitației și la deschiderea ofertei;
- au fost multe firme interesate de acest proiect, dar s-au reținut de la ofertare datorită chestiunilor financiare, a condiției leasingului;
- și după prima postare pe SEAP s-a înscris un singur ofertant când în documentația de aplicare era trecut doar cod CPV pentru furnizare și instalare de echipamente medicale;
- din caietul de sarcini postat prima dată pe SEAP rezultă că acest contract nu putea să aibă loc decât în condiții de leasing care s-a hotărât încă de la momentul deciziei declanșării procedurii de achiziție și era obligatoriu să fie menționat "expressis verbis" CPV pentru leasing sub denumirea "contract de leasing multinațional";
- martora a avut discuții cu I. cu referire la anularea primei publicații, a cerut argumente care au fost consemnate într-un raport de 6 pagini transmis și agreat de ANRMAP, ceea ce a permis în urma anulării primei postări, publicarea documentației de achiziție pe SEAP cu completările omise;
- fără avizul ANRMAP nu se poate face nicio modificare pe SEAP;
- această licitație cu leasing a fost singura de acest gen între licitațiile care în timp au mai fost organizate de spital și unde s-a mai întâmplat să fie doar un singur ofertant;
- în orice procedură de achiziție, a precizat martora, este necesar să se cunoască ce produse s-ar înscrie în valoarea estimată de spital, care le sunt prețurile, produsele promoționale și cataloagele.

4. La 14.10.2016 a fost audiat martorul IIIIIIIIIII. propus de inculpatul H., șeful secției de obstetrică al Spitalului județean și membru în comisia de licitație pentru dotarea noii maternități .

Acesta a declarat că vechea clădire a maternității avea mari probleme de igienă, de construcție, nu avea avize de funcționare și necesita aparatură și mobilier nou.

În vederea stabilirii caietului de sarcini s-au studiat oferte din cataloage, s-au interesat la centrele universitare medicale din Craiova și Timișoara despre aparatura și funcționalitatea acesteia, și-au expus punctele de vedere cu privire la achizițiile considerate ca necesare.

Martorul nu a fost niciodată contactat de H. sau de vreun reprezentant al vreunei firme furnizoare, nici de OOOOOOOOOO., lui i s-a cerut părerea pur profesională despre indicii de performanță ai aparaturilor în vederea întocmirii caietului de sarcină.

Acesta nu a fost în teren cu alți șefi de secție și conducerea administrativă ci a consultat doar cataloagele, astfel că nici la momentul declarației nu știa în ce a constat oferta OOOOOOOOOO..

5. Martora JJJJJJJJJJJ. propusă de inculpatul H. a fost audiată la 11.11.2016 și a declarat următoarele:

- a făcut parte din comisia de licitație pe o perioadă de o lună, după care demisionând din funcția de șef secție neonatologie, a demisionat și din funcția de membru al acestei comisii;

- martora a apreciat că nu era nevoie să se facă achiziții de aparatură câtă vreme echipamentele existente nu îndepliniseră termenul de casare, MMMMMMMMMMMM. în mod gratuit, în mai multe tranșe, în 2000, 2006 îi dotaseră cu echipamente și mobilier încă în stare de bună de funcționare; primiseră donații de la firma NNNNNNNNNNNN.;

- martora, împreună cu directorul medical OOOOOOOOOOOO. s-au deplasat la Primărie, unde au avut discuții cu două doamne care au afirmat că investiția este necesară și trebuie profitat de finanțarea existentă;

- față de aceste aprecieri, martora a replicat în sensul că nu e necesară nicio investiție, întrucât incubatoarele, mesele de reanimare erau la fel de performante ca cele deja existente, monitorul ce se dorea achiziționat diferea doar că avea ecran color, iar pe de altă parte nu exista posibilitatea valorificării aparatului vechi, care are o destinație specifică;

- împreună cu alți colegi a vizitat construcția nouă, și-au exprimat niște doleanțe în legătură cu circuitele de maternitate, locația spațiilor pentru terapie intensivă de care nu s-a ținut cont;

- nu a participat la întâlnirea cu CCCCCCCCCCCC, PPPPPPPPPPP, HHHHHHHHHHH. și AAAAAAAAAAAAA. pentru a discuta despre această dotare, dar este posibil să fi întocmit niște liste cu necesar și să fi avizat achiziționarea unei mese de reanimare pentru o sală septică și un incubator nou de transport;

- în fața instanței, martora a recunoscut un înscris semnat de aceasta datat 1.06.2013 parte componentă a altui înscris din 5.06.2013, semnat și de doctorul IIIIIIIIII., înaintat Direcției Spitalului județean și care cuprindea lista cu echipamente funcționale din 1.06.2013;

- în aceeași declarație, martora a arătat că nu era responsabilitatea acesteia să decidă dacă un aparat/echipament mai era util, funcțional pentru secție;

- aparatura din secție se afla sub mentenanța unei firme care, în baza unui referat, proceda la repararea defecțiunilor, astfel că nu putea să întocmească o listă cu echipamentele defecte pentru că acestea nu existau în departamentul său.

6. La propunerea lui I. la 26.02. și 11.11.2016 a fost audiată martora JJJJJJJJJJJ., director îngrijiri medicale până în 2015 în Spitalul județean de Urgență, care a declarat următoarele:

- în vara anului 2013 s-a organizat o conferință de presă cu ocazia deschiderii oficiale a blocului maternal, când s-a anunțat și preocuparea Consiliului Județean și a Spitalului de a declanșa procedurile pentru dotarea blocului materno-infantil cu echipamente medicale și mobilier;

- s-au arătat interesate multe firme din domeniul medical și reprezentanții acestora au primit aprobarea de a vizita clădirea, au avut acces la planurile clădirii, li s-au înmănat schițe pentru a propune echipamente utile în raport de dimensiunile aparatelor și spațialitatea clădirii;

- aceștia luau contact cu directorul I., căreia i-au prezentat produse promoționale, cataloage și, din dispoziția acesteia, erau însoțiți de martoră sau de dl. AAAAAAAAAAAAAA. de la serviciul administrativ prin clădirea noii maternități;

- dintre firme s-au prezentat cei de la "BBBBBBBBBBBB.", ce are deja un contract de mentenanță cu spitalul;

- în urma vizitelor, firmele au făcut niște oferte care au fost evaluate și suma estimativă a fost transmisă Ministerului Sănătății, care nu a alocat nicio finanțare pentru blocul maternal;

- conducerea spitalului a cerut medicilor șefi de secție să facă propuneri de echipamente, apoi au avut loc discuții cu firmele interesate raportat la acestea;

- s-a procedat la o comparație dintre lista din 2009 întocmită de proiectantul clădirii și cea rezultată după consultări cu medicii șefi, privind produsele oferite, mult mai apropiate de nevoile actuale ale Spitalului;

- martora a fost desemnată de I., președintele comisiei de licitație și în această calitate a deschis licitația; au apărut discuții cu privire la unele echipamente legate de țara de proveniență, chestiuni ce nu au fost invocate la momentul întocmirii listei cu echipamente, dar care s-au lămurit în urma informațiilor favorabile primite de I. de la spitalele unde funcționau unele din utilitățile trecute pe lista de achiziție;

- s-a mai precizat de martoră că fără cooperarea cu firmele care au făcut diferite oferte și au prezentat echipamente nu s-ar fi reușit să se stabilească valoarea estimativă, cu atât mai mult cu cât produsele de pe lista din 2009 nu mai corespundea cerințelor medicilor în 2013;

- membrii comisiei au participat la toată procedura, evaluările au fost conforme cu legea și nu au fost motive pentru respingerea unicului ofertant, deși teoretic ar fi fost posibil;

- I. nu a avut nicio intervenție în procedura de deschidere a licitației, în cea de evaluare tehnică și financiară, nu s-a exercitat nicio influență asupra comisiei.

Martora a mai relatat că în nicio licitație la care a participat ca membru al comisiei de licitație (catering, dezinfecție, consumabile), inclusiv cea legată de dotarea noii maternități nu a simțit nicio presiune, influență din partea inculpatului H.;

- preocuparea acestuia pentru dotarea blocului maternal nu a părut neobișnuită, era de notorietate publică dorința lui H. să se pună în funcție noua maternitate și nici nu i s-ar fi părut martorei deplasat dacă acesta s-ar fi interesat de licitație, atâta timp cât nu-i cerea date tehnice, mărci etc;

- martora nu s-a deplasat cu nicio firmă la H. la Consiliul Județean, acesta nu a fost văzut în spital și nu au existat discuții între martoră și H. pe acest subiect .

7. În declarația dată la 26.02.2016, martorul AAAAAAAAAAAAAA., propus de I., inginer în cadrul departamentului administrativ al Spitalului Județean de Urgență a declarat următoarele:

- I. i-a cerut martorului să contacteze firmele DDDDDDDDDDD. și BBBBBBBBBBBBB. pentru ca aceasta să-i întâlnească pe reprezentanții lor, să discute despre evaluarea necesară de echipamente, să viziteze spațiile clădirii, să primească planșe și schițe pentru a avea reprezentarea dimensiunilor aparaturii pentru dotare;

- I. s-a întâlnit cu cei de la BBBBBBBBBBBB., BBBBBBBBBBBB., OOOOOOOOOO. și din dispoziția directorului, martorul i-a însoțit în sala de nașteri, de operație și sterilizare;

- martorul a primit de la inginerul QQQQQQQQQQQ. de la Biroul de achiziții al Consiliului județean o listă cu echipamente, după ce firmele au vizitat clădirea noii maternități, listă care exista în secțiunea investiției pentru blocul materno-infantil;

- după pensionarea lui YYYYYYYYYY., AAAAAAAAAAAA. este cel care se ocupa de aparatura medicală - reparare, înlocuire, achiziționare;

- după deschiderea licitației au existat discuții că se achiziționau echipamente medicale deja existente, erau noi - instalații de apă sterilă și oxigenare, situației pe care martorul le-a adus la cunoștința lui J. și lui I. care i-a motivat că aceste aparate urmau a fi folosite la Spitalul județean unde era nevoie de astfel de utilități.

8. AAAAAAAAAA. a fost audiată la Parchet la 18.06.2014, declarație redată parțial în rechizitoriu și ulterior în instanță la 29.01.2016, și 11.11.2016, martor din lucrări propusă spre audiere de I. și H..

Martora și-a menționat declarația de la Parchet și a mai precizat următoarele:

- relația dintre aceasta și directorul I. erau strict profesionale;

- cu martora nu s-a discutat nimic legat de necesitatea dotării blocului materno-infantil până în momentul când trebuia semnată NOTA justificativă pentru inițierea demersului de a organiza o licitație;

- au fost discuții contradictorii pe acest subiect până când Consiliul Județean a hotărât să asigure finanțarea spitalului, aflat în deficit bugetar;

- martora obținea informații de la ZZZZZZZZZ. referitoare la întocmirea documentației, a caietului de sarcini, introducerea datelor în SEAP, înscrierea a doi ofertanți după prima postare și anularea primei licitații;

- ZZZZZZZZZ. a mai informat-o cu privire la întâlnirea lui I. și ZZZZZZZZZ. la Consiliul Județean unde s-au deplasat cu o mașină cu număr de Cluj și s-a introdus documentația SEAP, de față fiind și o doamnă de la OOOOOOOOOO. care i-a însoțit, aceasta i-a însoțit la Consiliul Județean;

- martora nu a fost consultată în acest proiect, serviciul de achiziții fiind în subordinea lui I.;

- martora și-a exprimat constant punctul de vedere că licitația trebuia organizată de Consiliul Județean;

- deși făcea parte din comisia ce urma să deschidă plicurile cu ofertele făcute, acesteia i s-a spus de către HHHHHHHHHH. că urma să fie invitată la comisie când ajungeau la partea financiară a ofertei;

- unica firmă ofertantă a fost declarată câștigătoare și, potrivit uzanței, în ofertă se cuprindea și modelul de contract;

- contractul propus de S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. avea multe referiri juridice, martora a solicitat lămuriri de la dl. RRRRRRRRRR., consilierul juridic al Spitalului, a cerut membrilor comisiei o discuție pe toate aspectele contractului ceea ce nu s-a acceptat, astfel că în final împreună cu I., la Consiliul Județean au

avut o discuție cu H. care i-a reproșat și în prezența lui J. că nu este loială și "din ochi verzi, i-i face negri";

- H. nu i-a făcut un reproș, martora nu s-a simțit amenințată, iar în finalul discuției acesta a dispus să se ia toate măsurile pentru a finaliza dosarul;

- discuții au mai fost între martoră și I. cu privire la semnarea cambiilor în condițiile în care, deși P P P P P P P P P P. cerea cu insistență ca acestea să fie semnate, era știut că trezoreria nu ar fi autorizat o astfel de procedură;

- la încheierea contractului cu O O O O O O O O O O., A A A A A A A A A A. le-a sesizat faptul că erau prevăzuți 6 miliarde de RON vechi pentru achiziționarea de echipamente în format global, fără identificarea aparatului și se cumpărau lămpi scialitice, deși se achiziționaseră deja nu cu multă vreme în urmă;

- până la înregistrarea documentelor pe SEAP, în secretariatul direcției conduse de I. l-a văzut pe dl. U U U U U U U U U U. un reprezentant al S.C. O O O O O O O O O O.;

- martora nu a semnat vreo NOTĂ către Ministerul Sănătății ori Consiliul Județean în demersurile lui I. de a obține fonduri pentru acest proiect, iar în condițiile în care Consiliul Județean a hotărât să-și asume finanțarea nu a mai avut obiecțiuni cu privire la organizarea licitației;

- martora a mai declarat că reprezentantul O O O O O O O O O O. - U U U U U U U U U U. venea frecvent în spital când se aborda problema licitației, că existau discuții între C C C C C C C C C C. și H H H H H H H H H H. și respectiv medicii șefi de secție care criticau suplimentarea listei cu materiale care nu erau necesare sau fuseseră achiziționate anterior;

- martora a mai aflat și de la șeful biroului administrativ că față de lista inițială de achiziții, au fost, în final, cumpărate și alte aparate care în opinia acestuia nu erau necesare ori cantitățile de produse erau mai mari decât se prevăzuse în listă;

- spitalul a colaborat bine cu firma O O O O O O O O O O., fiind o firmă serioasă care respecta termenele, produsele erau de bună calitate și s-au încheiat contracte multiple, finanțările fiind asigurate fie de Consiliul Județean, fie din bugetul instituției;

- în condițiile suspendării contractului încheiat după licitația din 2013, Spitalul a mai organizat alte licitații pentru proiecte cu finanțare proprie și completare din partea Consiliului județean, achiziționându-se deja dintre materialele cuprinse în contractul inițial cu S.C. O O O O O O O O O O.;

- A A A A A A A A A A. a fost apreciată din punct de vedere profesional, astfel că relațiile deficitare cu I. nu au influențat factorii de decizie din Consiliul Județean;

- martora s-a aflat în relații bune cu H., acesta a răspuns solicitărilor formulate de aceasta de a se asigura, de exemplu, prezența lui T T T T T T T T T T. la ședințele Comisiei pentru finalizarea contractului și a beneficia și de informațiile juridice de care aveau nevoie;

- în relația cu autoritatea județeană, Consiliul Județean a mai organizat două licitații și s-a semnat de către spital un contract pe 2 ani;

- disensiunile dintre martoră și directorul I. erau cunoscute în spital de subordonații lui A A A A A A A A A A., de aceea a avut sentimentul că în proiectul de față, deși era membru al Comisiei de licitație, deși cunoștea bine procedurile legale, era evitată prezența ei;

- această stare de lucruri nu a avut nicio influență asupra relațiilor sale cu H. care nu s-a implicat în nicio discuție cu privire la dotarea noii maternități, nu a auzit să fi dat indicații sau să fi avut vreo predilecție pentru vreun ofertant;

- martora nu are informații ca în perioada premergătoare licitației să fi existat și alte firme decât cea reprezentată de UUUUUUUUUU. care să fi făcut oferte de produse medicale și să fi vizitat spitalul, interesate fiind de proiect;

- martora a menționat că s-au întocmit liste cu aparatură după discuțiile cu medicii șefi de secție, că au existat discuții în sensul că unele nu erau necesare, alte echipamente nu trebuiau înlocuite ori cantitatea era mai mare decât necesarul;

- martora nu a fost informată și nici ea nu s-a interesat care a fost motivul unei noi postări .

9. În faza de urmărire penală a fost audiat martorul TTTTTTTTT. la 2.04.2014 și la 4.06.2014 (declarație redată selectiv în rechizitoriu, declarațiile aflate în vol. 16 după și la 3.02.2017 în instanță .

Martorul a făcut o remarcă importantă în declarațiile date, consemnate de procuror și cu relevanță în cauză:

- "din experiența mea în acest domeniu (al licitațiilor) afirm faptul că, majoritatea licitațiilor, din cauza insuficienței calificării a funcționarilor din instituțiile publice, documentația tehnică este pusă la dispoziție de către operatorii economici care intenționează să participe la licitație. În cvasitotalitatea cazurilor, operatorul economic care aduce această documentație tehnică ajunge să fie și câștigătorul licitației", "... punerea la dispoziție a documentației tehnice de către agenții economici interesați este o practică curentă în domeniul achizițiilor publice".

TTTTTTTTT. a precizat că menirea acestuia a fost să verifice documentația tehnică de pe stick din punctul de vedere al legislației de achiziții și în urma analizei nu a avut observații și a restituit stickul lui J., care-l primise de la S.C. OOOOOOOOOO..

J. i-a comunicat lui NNNNNNNNNN. că cele două societăți urmau să se ocupe de dotarea blocului materno-infantil urmare a dispoziției date de H..

La declarațiile date în faza de urmărire penală, menținute în instanță, TTTTTTTTT. a mai adăugat:

- în documentația tehnică elaborată de S.C. OOOOOOOOOO. în format electronic se afla modelul unui contract de leasing și din dispoziția lui H., martorul a fost desemnat ca împreună cu J. să acorde sprijin Spitalului în negocierea și încheierea contractului cu firma câștigătoare a licitației;

- nu a existat nicio presiune a lui H. sau F. asupra martorului cu ocazia analizei documentației tehnice; negocierile au durat vreo două zile pentru încheierea contractului;

- în urma analizei, martorul nu a sesizat pe nimeni că în documentația tehnică dată spre studiu ar fi existat greșeli sau lipsuri;

- lipsa CPV privind leasingul constituia un impediment în procedura de licitație ceea ce a justificat rectificarea intervenită pe SEAP;

- martorul a luat la cunoștință decizia comisiei de evaluare, a semnat procesele-verbale și, ca membru, dacă ar fi fost cazul, ar fi putut să-și exprime o opinie separată;

- în ceea ce o privește pe AAAAAAAAAA., directorul financiar-contabil, a participat la ședințele de negocieri cu ceilalți membrii.

H. și I. au solicitat audierea martorilor - reprezentanți ai firmelor furnizoare de echipamente medicale - IIIIIIIIII. (SC BBBBBBBBBB. - f. x C.A.B.) audiat la 29.01.2016; DDDDDDDDDDD. (BBBBBBBBBBBB. - f. x C.A.B.) audiat la 26.02.2016; KKKKKKKKKKK. (DDDDDDDDDD. - f. x C.A.B.) audiată la 29.01.2016; EEEEEEEEEEE. (CCCCCCCCC. - f. x C.A.B.) audiat la 26.02.2016; WWWWWWWWWW. (RRRRRRRRRRR.) audiat la 18.06.2014 la parchet și la 29.01.2016 în instanță; UUUUUUUUU. audiat la 16.06.2014 la parchet și la 29.01.2016 în instanță; VVVVVVVVV. audiat la 17.06.2014 la parchet și la 9.12.2016 în instanță; XXXXXXXXXXX. audiat la 11.11.2016; YYYYYYYYY. audiat la 18.06.2014 la parchet și la 11.11.2016 în instanță; HHHHHHHHHHH. audiat la 16.06.2014 la parchet și la 3.02.2017, ultimii cinci martori reprezentanți ai S.C. OOOOOOOOO. S.R.L. și S.C. PPPPPPPPP. S.A..

10. Martorul IIIIIIIIII., în perioada 2006-2015 a avut funcția de administrator și director general al firmei S.C. BBBBBBBBBBB. și din 2012, firma a asigurat service-ul și mentenanța echipamentelor din spital.

Din presă, martorul a aflat de intenția Spitalului de a dota noua maternitate și a contactat-o pe I. care i-a permis să viziteze încăperile clădirii, i-a remis informații legate de suprafețele încăperilor, o schiță sumară a construcției. Discuții a purtat și cu H., întrucât el era cel care patrona spitalele. Martorul a lăsat mape de materiale, pliante, broșuri, listă cu prețuri unitare și la spital și la Consiliu și timp de două luni au pregătit și a depus la cele două instituții oferta firmei de dotare pe etaje, pe camere, cu echipamente. Discuții cu I. a avut martorul și despre finanțarea proiectului dar, nu i-a dat niște răspunsuri clare pe acest aspect. A existat o corespondență pe e-mail între firmă și I., căreia martorul i-a transmis și un model de plăți lunare ce urma să le facă Spitalul.

Martorul a mai afirmat că nu a fost necesar și nici obligatoriu să se procedeze la vizitarea clădirii când cumpărătorul indica ce echipamente dorește, care erau capacitățile și dimensiunile acestora în raport de spațiile unde urmau să fie depozitate. El a purtat discuții și cu medicii spitalului care a dorit și o verificare a circuitelor de sterilizare din spital.

Martorul nu și-a amintit să fi fost vreo publicare pe site SEAP fără să se prevadă în caietul de sarcini finanțarea cu leasing. Neavând un astfel de parteneriat, firma nu a putut să participe la licitație, deși a depus o ofertă și la Consiliu și la spital cu câteva luni de zile înainte de caietul de sarcini.

11. DDDDDDDDDDD., din 2013 a reprezentat o firmă germană BBBBBBBBBBBB. ce activează în domeniul construcțiilor și dotărilor de spitale.

Martora a aflat de dotarea Spitalului de la H., prieten de familie, care a întrebat-o dacă nu este interesată să facă eventual o ofertă. Acesta a pus-o în legătură cu I., au avut discuții cu privire la ce echipamente se doreau a fi achiziționate, a făcut o ofertă generală spitalului.

Întrucât I. i-a spus că nu au finanțare, iar firma nu avea o schemă de finanțare, nu putea să participe la licitație.

După cum a aflat de la I., spitalul, prin aceste discuții a urmărit să își evalueze cât de mare era proiectul, să aprecieze de câtă finanțare aveau nevoie.

Martora a vizitat spitalul, a primit schițele și planul clădirii, în general, firma când are discuții cu beneficiarii, stabilește oferta. Când beneficiarul nu este prea lămurit cu privire la ceea ce își dorește să solicite, atunci firma face în locul acesteia proiecția bugetară pe baza de informații pe care le primește de la beneficiar, inclusiv prin vizitarea locației.

Pentru a fi realizat o ofertă nu era suficient ca spitalul să spună că dorește să doteze instituția medicală și pe vorbe, firma să elaboreze o ofertă cum era cazul în situația dată. În consecință trebuia vizitată clădirea, luate la cunoștință schița, planurile și orice alte informații utile de la beneficiarul în cunoștință de cauză.

Martora a făcut o ofertă generală cu denumirea unor echipamente, fără date tehnice și cu un preț general și nu s-a discutat nimic despre achiziție, procedură de licitație după ce i s-a spus despre oferta cu schemă de finanțare.

Martora nu a discutat nimic cu H. despre acest proiect, iar firma nu a avut nicio colaborare cu spitalul până la data declarației.

12. KKKKKKKKKKKK. de la "DDDDDDDDDD." nu a putut da relații despre colaborarea cu Spitalul în proiectul de dotare a Spitalului întrucât era angajata firmei din septembrie 2014.

13. Reprezentantul firmei "CCCCCCCCCCC." martorul EEEEEEEEEEEE. a aflat de proiectul de dotare al noii maternități, s-a prezentat la secretariatul Spitalului și a avut o discuție cu I. care i-a cerut să o ajute și să-i aducă o ofertă de echipamente medicale. S-au purtat discuții și cu medicii spitalului și în final i s-a remis lui I. o listă cu echipamente, fără date tehnice și mențiuni despre prețuri. Conducerea firmei a comunicat însă că nu puteau livra echipamente la prețurile de care era interesat beneficiarul, potrivit listei ce o pusese la dispoziția firmei. I. a mai avut discuții cu cei din conducerea societății, se ajunsese la un preț inițial de 4 milioane euro. În final martorul a pus la dispoziția directorului spitalului oferta cu lista de echipamente și cu mențiunile acestuia legate de date tehnice și preț și liste cu propuneri de echipamente.

Firma nu a primit de la spital nici planșe, nici schițe; ea nu a participat la licitație pentru că nu se pliau pe buget.

14. WWWWWWWWWW. audiat la Parchet a prezentat informații legate de relația dintre S.C. Pppppppppp S.A. și Spitalul județean de urgență, respectiv Consiliul Județean, cu directorul I. și președintele H.. Declarația redată în Rechizitoriu a fost menținută de martor cu ocazia audierii de către instanță la 29.01.2016.

Martorul a mai purtat discuții cu directorul J., căreia i-a mai explicat ce înseamnă leasing-ul financiar.

Pppppppppp. a fost solicitat de S.C. Oooooo0000. S.R.L., prin XXXXXXXXXXXX. să colaboreze și să facă o ofertă de finanțare într-un proiect legat de dotarea noii maternități din Drobeta Tr. -Severin. Împreună s-au deplasat în luna august 2013, însoțiți și de Ffffffffffff. la Consiliul Județean, au avut loc discuții cu J. și cu I., iar în septembrie - octombrie s-a publicat pe SEAP documentația de licitație fără să cuprindă codul de leasing.

Martorul i-a spus lui Ffffffffffff de la S.C. Oooooo0000. S.R.L. că din punct de vedere juridic a fost exclusă orice colaborare dacă nu se remediază această omisiune.

După republicarea documentației de achiziție, sau înaintea acesteia, Pppppppppp. S.A. și Oooooo0000. au semnat acordul de asociere.

Martorul a mai precizat că în urma discuțiilor cu Spitalul Mehedinți și Consiliul Județean "nu s-a pus problema garantării de către Consiliul Județean decât cu un contract de fidejusiune și nu cu avalizarea unor cambii, întrucât constituirea garanțiilor sub formă de cambii nu este tehnic posibilă, întrucât Trezoreria nu acceptă în decontare aceste efecte de comerț".

În declarația de la instanță s-au mai făcut câteva precizări relevante legate de promovarea leasingului în discuțiile cu președintele Consiliului județean, cu directorul financiar al Consiliului, de explicațiile legate de

detaliile și avantajele utilizării leasingului financiar. Martorul a făcut și 5-7 simulări începând de la 1 milion de RON. De asemenea, le-a explicat că cel ce organizează licitația are posibilitatea să apeleze la un credit, la o formă de leasing sau la un finanțator și în raport de acestea face și mențiunile respective în caietul de sarcini, care cuprinde și un model de contract tip.

S-au dat multiple explicații celor două instituții pe fiecare subiect legat de finanțare în cele 2-3 vizite făcute înainte de publicarea documentației pe SEAP.

Martorul a mai declarat că finanțatorul sau furnizorul nu pot întocmi caietul de sarcini și cum nici Consiliul Județean și nici Spitalul nu aveau experiență în acest domeniu financiar, acesta i-a îndrumat să studieze caietele de sarcini publice ale altor municipalități care au apelat la leasing pentru achiziționare de echipamente medicale.

Au mai avut loc discuții înainte de publicarea pe SEAP legate de lipsa garanțiilor.

Lipsa CPV pentru leasing din caietul de sarcini publicat pe SEAP a fost considerată ca alegerea altei variante de finanțare prin resurse proprii sau audit. Beneficiarul alege modelul de contract, respectiv cel care organizează licitația.

Martorul a apreciat acest contract benefic pentru firmă, întrucât interesul este să-și promoveze produsele și în caietul de sarcini pe partea de finanțare s-au prevăzut condiții normale, aplicabile în orice altă situație de folosire a sistemului de plăți în leasing.

La punerea publicației pe SEAP, în lipsa codului CPV leasing, cele două asociate nu s-au înscris pentru licitație.

15. În declarațiile date la Parchet și în instanță martorul UUUUUUUUUU., reprezentant din 2013 a S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., a susținut următoarele:

- la sfârșitul anului 2012 martorul a auzit de la directorul spitalului, I. că vor să doteze noua maternitate și i-a cerut acestuia o ofertă;

- în 3-4 luni, (ianuarie- iunie 2013) martorul și alte persoane din firmă au făcut mai multe vizite în clădirea maternității, au discutat cu medicii, cu șefii de secții pentru a afla ce echipamente medicale doresc, care este necesarul de aparatură;

- I., spre finalul pregătirii ofertei, i-a prezentat lui H. pe UUUUUUUUUU. și XXXXXXXXXXXX. la Consiliul Județean unde s-au deplasat din motive care nu i-au fost clare martorului, decât dacă se avea în vedere că el era finanțatorul proiectului;

- cei de la firmă i-au prezentat stadiul ofertei, iar H. le-a spus că nu a găsit încă sursa de finanțare;

- S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. a găsit drept finanțator pe PPPPPPPPPP. S.A. și reprezentanții celor două firme au avut discuții cu H., cu I., cu F. în cele două-trei vizite făcute la cele două instituții. I. a ținut legătura cu aceștia telefonică, prin e-mail.

XXXXXXXXXX. și YYYYYYYYYY. au avut, de asemenea, multe discuții cu J..

OOOOOOOOOO. a întocmit caietul de sarcini care a fost remis lui J. sau I., înregistrat la Consiliul Județean, sub formă electronică (stick) și pe suport de hârtie de către UUUUUUUUUU..

Din august- septembrie discuțiile cu J. și I. au fost preluate de P P P P P P P P P P, respectiv de Y Y Y Y Y Y Y Y Y Y, care a prezentat mai multe variante de finanțare.

Discuția de la hotelul G G G G G G G G G G, din Mamaia cu H. în prezența lui J. a durat sub 5 minute, X X X X X X X X X X. i-a prezentat acestuia câteva variante de finanțare, după ce firma P P P P P P P P P P. contactase 2-3 bănci.

După ce s-a retras publicația de pe SEAP, U U U U U U U U U U, X X X X X X X X X X. și Y Y Y Y Y Y Y Y Y Y. au avut discuții cu I. și ulterior s-a repus documentația pe SEAP cu CPV de leasing.

Negocierea contractului după câștigarea licitației a durat 2-3 luni.

Cei de la P P P P P P P P P P. au transmis un model de contract care a fost analizat vreo lună, au necesitat explicații întrucât cei din comisa de contractare nu înțelegeau prea bine conținutul acestuia.

Martorul a aflat, dar nu a cunoscut ofertele altor firme, probabil mai scumpe decât oferta avantajoasă a S.C. O O O O O O O O O O., sub prețul pieței.

Martorul U U U U U U U U U U. și-a menținut declarația de la Parchet și a precizat că au contactat Consiliul Județean, întrucât a aflat de la I. că acesta era finanțatorul proiectului.

Au fost 3-4 firme care se mai interesau de proiect, au vizitat Spitalul; s-au purtat discuții cu bănci, firme de leasing pentru ca O O O O O O O O O O. să se implice în acest proiect cu finalizarea unui contract.

Directorul I., de altfel, a adus la cunoștința reprezentanților O O O O O O O O O O. că mai erau firme interesate de proiect.

Martorul a afirmat că firma s-a înscris pentru licitație și după prima și după a doua postare pe SEAP, iar proiectul de finanțare a fost elaborat de P P P P P P P P P P..

La momentul licitației firma nu avea echipamentele medicale pentru care se organizase acea licitație, echipamente de ultimă generație și de bună calitate.

Martorul a predat lui J. documentația și discuțiile la Mamaia s-au purtat și în prezența acesteia.

Martorul a mai precizat că era în practică firmei să vizualizeze spațiile ce urmau a fi dotate cu echipamente.

16. Audiata la Parchet și de instanță la 11.11.2016 martorul X X X X X X X X X X. a declarat că din 2013 lucra la O O O O O O O O O O. și firma, prin U U U U U U U U U U. își promova produsele în zona județului Mehedinți, a aflat că Spitalul județean se interesa de procurarea de echipamente pentru o maternitate.

Martorul, la jumătatea anului 2013 a făcut câteva deplasări la Tr. -Severin unde s-a întâlnit cu H., J. de la Consiliul Județean și cu I. de la Spitalul județean înainte de declanșarea procedurii de achiziție.

Pentru o bună documentare, specialiștii firmei, potrivit uzanței acesteia, a vizitat spațiile ce urmau a fi echipate, se instruiău după schițele și planșele ce li se remitea și totodată a făcut prezentarea echipamentelor sub aspectele calitative, tehnice, garanții, marcă etc.

După prima deplasare la Tr. Severin, li s-au adus la cunoștință datele tehnice ale echipamentelor medicale necesare și din caietul de sarcini au constatat că acestea se află și în portofoliul firmei produse care de altfel se regăsesc și la alți producători; există alte firme care produc la aceleași cote tehnice ca și OOOOOOOOOO. echipamentele respective.

Nu au primit nicio promisiune că vor câștiga această licitație din partea nimănu;

- firma a avut sentimentul că s-ar afla într-o competiție deși nu aveau astfel de date.

Discuțiile cu directorul Spitalului au vizat reducerea costurilor echipamentelor și în acest context s-a căutat un partener finanțator, prin asociere pentru OOOOOOOOOO..

În vara anului 2013, martorul împreună cu UUUUUUUUUU. au avut o întâlnire de 5-10 minute cu H. și J. la Mamaia despre calitatea produselor și despre costuri.

Martorul a mai afirmat că aceste discuții, cu siguranță, s-au purtat și cu alte firme interesate.

Ofertele firmei lui XXXXXXXXXXXX. în ce privește mobilierul medical era de proveniență chineză, 25% din produse erau de această natură, iar instrumentarul medical de proveniență germană, avea recomandări din partea unor spitale din Suedia, Germania și Franța.

Martorul a mai subliniat că pentru participarea la o licitație "nu este definitivă deplasarea fizică în locația ce urmează a fi dotată, dar este importantă".

17. Declarația de la Parchet dată la 17.06.2014 și redată secvențial în rechizitoriu, a martorului VVVVVVVVVV. a fost menținută în instanță, la 9.12.2016 .

Martorul a declarat următoarele:

"S.C. OOOOOOOOOO. prin XXXXXXXXXXXX. a avut discuții cu președintele H. de la Consiliul județean, cu directorul J. și directorul I. de la Spitalul județean în perioada premergătoare semnării contractului, iar după finalizarea acestei etape discuțiile au continuat cu reprezentantul PPPPPPPPPP., VVVVVVVVVV., cel care în octombrie 2013 a semnat contractul de asociere din partea S.C. OOOOOOOOOO., înainte de publicarea pe SEAP a documentelor în vederea licitației".

Martorul VVVVVVVVVV. s-a întâlnit o singură dată cu H., în martie 2014, în sediul Consiliului Județean, unde în prezența a 10 persoane, s-au semnat niște documente pentru completarea unor rubrici ce vizau garanția pentru plata, de către H., I., PPPPPPPPPP. și S.C. OOOOOOOOOO..

S-a mai precizat că firma își promovează produsele în spitale înainte de a le lansa în procedura de contractare.

Contractul de furnizare de echipamente a fost încheiat în ianuarie 2014.

În ceea ce privește produsele din ofertă acestea au fost de bună calitate, la standardele cele mai înalte ca randament și tehnică, proveneau de la producători importanți, firme recunoscute, între care una se află pe locul 3 mondial.

SC OOOOOOOOOO. nu a avea exclusivitate pe vreunul din produsele oferite spitalului, mai sunt firme specializate în domeniu.

Firma nu a avut sentimentul că a fost favorizată de către beneficiarul echipamentelor medicale și mobilier, întrucât s-a înscris într-o procedură obișnuită, astfel încât până la rezultatul final n-a avut nicio certitudine că va fi declarată câștigătoarea licitației.

18. Declarațiile date de martorul HHHHHHHHHHHH., director general al firmei Pppppppppp. S.A. (16.06.2014 la parchet - f. x dup și la 3.02.2017 în instanță - f. x C.A.B.) au făcut referire la contractul încheiat de această firmă și S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și între acești doi operatori economici și Spitalul județean de urgență și Consiliul Județean.

Negocierile dintre cele două firme au început după apariția documentației pe SEAP, iar cele privind contractul de furnizare echipamente după ce acestea au fost declarate câștigătoarele licitației.

La aceste negocieri a participat YYYYYYYYYY. din partea societății Pppppppppp..

Prețul contractului a fost de 4.143.259,09 euro din care 801.920,73 euro TVA.

Valoarea totală a cambiilor emise de Pppppppppp., acceptate de Spital și avalizate de Consiliul Județean se ridică la valoarea prețului contractului.

Potrivit condițiilor din contract, Consiliul județean a solicitat, conform legii, avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale înainte de încheierea contractului, constituindu-se astfel garanțiile legale.

Martorul nu s-a întâlnit niciodată nici cu H., nici cu YYYYYYYYYY. a fost cel care a purtat discuții la Ministerul Finanțelor și cu reprezentanții Consiliului Județean și ai Spitalului.

Serviciile oferite de Pppppppppp. puteau fi oferite și de alte societăți de profil din țară; firma a mai încheiat astfel de contracte și cu alte societăți de profil, cu alte spitale din țară și în demersurile acestora nu a existat vreo favorizare din partea beneficiarului.

19. Martorul YYYYYYYYYY. a fost audiat la Parchet la 13 și 18 iunie 2014 și la 11.11.2016 de către instanță.

Acesta a declarat constant că în cursul lunii octombrie 2013 a aflat de pe SEAP de procedura de achiziție publică pentru Spitalul județean și la sfârșitul lunii s-a încheiat un acord de asociere între firma Pppppppppp. și OOOOOOOOOO. S.R.L., în vederea participării în această procedură de licitație.

Pe baza ofertei comerciale a furnizorului, în perioada prealabilă licitației propriu-zise, firma Pppppppppp. a pregătit documentele pentru oferta de finanțare.

În prima jumătate a lunii noiembrie s-a depus oferta pe SEAP, în format electronic și, după efectuarea procedurii, prin decembrie au fost anunțați că au fost declarați câștigătorii licitației.

YYYYYYYYYY. a declarat că nimeni din firma sa nu a avut nici un contact cu spitalul, cu conducerea Consiliului Județean înaintea invitării la negocierea contractului OOOOOOOOOO. nu a comunicat firmei Pppppppppp. ca anterior începerii negocierii să fi fost în contact cu spitalul sau alte instituții legate de dotarea acestuia.

Ulterior negocierii, prin primăvara anului 2014 YYYYYYYYYY., VVVVVVVVVV. și o altă persoană de la OOOOOOOOOO. s-au întâlnit în București, la un hotel unde era cazat H. și în 5-10 minute, aceștia i-au dat câteva informații care-l interesau legate de termenele de livrare a echipamentelor și despre măsura în

care acestea urma să fie respectat. Nici YYYYYYYYYY., nici VVVVVVVVVV. nu au știut care era scopul acelei întâlniri până nu s-au văzut cu H..

PPPPPPPPPP. a mai încheiat contracte, acorduri de asociere, firma asigurând finanțarea în parteneriat pentru participare la licitații.

Prin leasingul financiar, firma și-a obținut câștigul ce provenea din dobânzi, comisioane etc.

La negocieri PPPPPPPPPP. a fost reprezentat de YYYYYYYYYY. asistat de avocatul firmei, reprezentantul S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., directorul Spitalului și comisia de negocieri cu 4-5 membri de la judiciar, achiziții și financiar.

La sfârșitul lunii ianuarie YYYYYYYYYY. s-a întâlnit cu directorul economic F. și contabilul Y. de la Consiliul Județean, care i-au pus la dispoziție documentele necesare încheierii și derulării contractului.

În urma discuțiilor s-au modificat la cererea spitalului, multe clauze contractuale pentru care li s-au oferit consultanță și multiple explicații.

Oferta a fost fermă, s-a avut în vedere prețul cel mai scăzut, astfel că nu putea fi modificat cu ocazia negocierilor.

Prețul contractului a fost de 4.143.257,09 euro inclusiv TVA.

Consiliul județean a obținut, conform legii, avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale pentru garantarea obligațiilor de plată rezultate din contract.

20. Martorul din acte EEEEEEEEEEE. audiată la parchet la 4.06.2014 declarație în rechizitoriu, a fost audiată de instanță la cererea inculpatului H. la 11.11.2016 .

EEEEEEEEEEE. și-a menținut declarația și a făcut alte câteva precizări și completări:

- a îndeplinit funcția de vicepreședinte al Consiliului județean și la începutul anului 2014, H. a delegat-o să meargă la Ministerul Dezvoltării Regionale pentru a lua legătura cu RRRRRRRRRRR., să se asigure că dosarul pentru avizarea garantării împrumutului pentru achiziționarea de echipamente are documentația completă;

- martora însoțită de TTTTTTTTT., a aflat de situația dosarului de la personalul secretariatului tehnic al Comisiei, care le-a cerut să mai depună niște documente de ordin economic;

- aceste acte le-a depus în preziua ședinței Comisiei de avizare la Secretariat;

- și personalul din Secretariatul Comisiei din Ministerul Finanțelor și RRRRRRRRRRR. i-au spus martorei să aștepte hotărârea Comisiei conduse de dl Jiru;

- întâmplător EEEEEEEEEEE. l-a întâlnit pe dl. Jiru în secretariatul RRRRRRRRRRR., căruia i-a fost prezentată și pe care l-a întâlnit și a doua zi, când acesta a afirmat că sunt probleme de ordin legislativ;

- în toată această perioadă, EEEEEEEEEEE. s-a aflat în contact telefonic cu H. și cu J., care i-au trimis pe email o hotărâre a Comisiei dată într-o speță similară celei a județului Mehedinți;

- Comisia de avizare i-a cerut niște date tehnice de care nu avea martora cunoștință și a fost solicitată să dea câteva explicații legate de necesitatea definitivării dotării noii maternități și situația echipamentelor;

- martora mergea frecvent la aceste instituții Ministerul Finanțelor, Ministerul Dezvoltării regionale și susținea multiplele cereri formulate de Consiliul județean, cu privire la implementarea proiectelor finanțate cu fonduri europene;

- H. i-a comunicat că l-a contactat pe dl Jiru, dar nu i-a spus ce au discutat;

- H. nu i-a cerut niciodată lui EEEEEEEEEEE. să-și încalce atribuțiile legale, nu i-a impus vreo decizie, au avut o relație profesională corectă și nu a avut niciun interes personal legat de obiectivul dotării noii maternități;

- martora a mai afirmat că obținerea avizului și realizarea dotării blocului materno-infantil a devenit o dispută politică, subiect de declarații politice ale fostului președinte al Consiliului județean WWWWWWWWWWW. care într-o conferință de presă televizată a declarat că niciodată nu se va obține avizul cerut de noul președinte al Consiliului.

21. Din declarațiile martorei RRRRRRRRRRR. date la Parchet (3.06.2014 - f. x dup) și în instanță (03.02.2017 - f. x C.A.B.) a rezultat că din 2013 este director general adjunct al Direcției generale de programe europene din Ministerul Dezvoltării regionale și administrației publice, și prin natura serviciului este contactată zilnic de zeci de persoane cu diferite solicitări între care este posibil să fi fost și H. pe care l-a cunoscut cu ocazia unui eveniment organizat de minister ori EEEEEEEEEEE., vicepreședinte al Consiliului Județean Mehedinți.

Martora a declarat că din multitudinea de persoane care au contacte cu direcția pe care o conduce nu-și amintește de vreo persoană cu numele de NNNNNNNNNNN., nu cunoaște membrii din Comisia de avizare și nici pe cei care funcționează în Secretariatul Comisiei, deci nici pe dna F..

În ce privește accesul la un secretar de stat, inclusiv UUUUUUUUUUU. nu a constituit vreo problemă și nu e nevoie să se apeleze la cineva pentru a-l face intrarea.

22. Martora AAAAAAAAAAAAA. a declarat la Parchet (29.05.2014 - f. x dup) și în instanță în 3.02.2017 următoarele:

- martora lucrează din 2000 în Direcția generală de trezorerie din Ministerul Finanțelor - consilier superior și face parte din Secretariatul Comisiei pentru analiza împrumuturilor locale cu următoarele atribuții:

- verifică documentația depusă de autoritățile locale contractante;

- sprijină autoritățile locale în întocmirea dosarelor cu actele necesare;

- transmite documentele pentru verificare la Direcția de Buget;

- asigură și răspunde la cerințele de informații ale membrilor Comisiei, întocmește hotărârea de avizare/neaizare și comunicarea acesteia;

- în decembrie 2013 șefa de serviciu SSSSSSSSSSS. i-a repartizat spre verificare documentația Consiliului județean pentru obținerea avizului privind garantarea unei finanțări nerambursabile ce urma a fi contactată de Spitalul județean Mehedinți;

- martora a luat legătura cu dl. NNNNNNNNNNN. și o doamnă de la Consiliul Județean Mehedinți și le-a comunicat ce documente mai trebuiesc depuse, fie pentru ședința de la sfârșitul anului ori pentru cea de la începutul anului 2014;
- la 17.01.2014, cu adresa nr. x s-au înregistrat copiile și actele complementare la cererea de autorizare a garantării financiare transmise apoi pentru verificări la Direcția de buget;
- originalele oricăror documente se depun în ziua în care se întrunește Comisia (22.01.2017 în speță);
- dacă se confirmă de către solicitant că s-au trimis documentele prin poștă, cererea se pune pe ordinea de zi a Comisiei;
- cererea Consiliului județean a fost aprobată pentru suma ce era trecută în documentele transmise - 2.421.218,78 euro, ce urma a fi contractată, prețul contactului fiind de 4.143.257,09 euro;
- hotărârea semnată de președintele Comisiei, SSSSSSSSSSS., a fost înmănată dnei vicepreședinte a Consiliului județean în 22.01.2014;
- Consiliul Județean putea avaliza cambii de către Spitalul județean până la concurența sumei de 2.421.212,78 euro, dacă această avalizare se făcea în raport de avizul primit;
- o altă obligație a Consiliului Județean este ca în termen de 10 zile de la semnarea contractului de leasing prin care se garantează împrumutul pentru spital să fie trimis la Ministerul Finanțelor;
- în cazul în care Consiliul Județean ar fi garantat pentru o sumă mai mare decât cea avizată de minister se sesizează, conform Legii nr. 273/2006 Direcția Finanțelor publice pentru control;
- cererea Consiliului Județean Mehedinți s-a discutat în ședință lunară, convocată de SSSSSSSSSSS., cu participarea membrilor consemnați în procesul-verbal de ședință și care votează în majoritate sau unanimitate, fără ca acest ultim vot să fie obligatoriu;
- în Comisie au existat discuții evidențiate de TTTTTTTTTT. cu privire la garantarea de împrumuturi pentru spitalele cu probleme financiare;
- în 22.01.2014 la ședință au participat membrii Comisiei între care erau și SSSSSSSSSSS., TTTTTTTTTT., ZZZZZZZZZZ., martora SSSSSSSSSSS., alte persoane și vicepreședintele Consiliului Județean;
- referitor la documentația depusă înainte de a fi pusă cererea pe rol, s-a cerut Consiliului Județean să refacă unele calcule greșite, să depună situația stingerii plăților restante pentru a opera avizarea Comisiei, ceea ce s-a făcut prin reeșalonarea unei părți din datorie și plata diferenței;
- instituțiile pot contacta secretariatul pentru a afla care este situația cererii avansate, dacă mai sunt necesare documente;
- martora nu a fost contactată de H., nici de vreo altă persoană pentru a accelera instrumentarea cauzei.

23. Martorul ZZZZZZZZZZ., în declarațiile date la Parchet la 29.05.2014 și în instanță în 9.12.2016 a avut o poziție constantă. Acesta și-a menținut prima declarație și a făcut câteva completări chestiuni de principiu și punctuale, după cum a urmat:

- din 2007 martorul este directorul general al Direcției Generale Trezorerie și contabilitate publică din cadrul Ministerului Finanțelor și membru al Comisiei de Autorizare a Împrumuturilor locale;
- în data de 21.01.2014 pe rolul Comisiei s-a aflat și cererea Consiliului Județean Mehedinți de avizare a unui împrumut și garantarea acestuia pentru dotarea Spitalului județean de urgență Mehedinți;
- în opinia martorului nu erau incidente prevederile O.U.G. nr. 95/2006 și ale legii nr. 273/2006 și considera că spitalele nu se încadrau în aceste dispoziții legale pentru a primi un aviz favorabil la solicitarea aflată pe rolul Comisiei;
- după ședința Comisiei, la solicitarea secretarului de stat UUUUUUUUUUUU. de la Ministerul Dezvoltării Regionale, care are doi reprezentanți în Comisie, a avut loc o discuție argumentată legată de chestiunea ridicată de martor în ședință, în urma căreia s-a trimis prin email o NOTĂ tuturor membrilor Comisiei cu prezentarea punctului de vedere pe normele aplicabile în speță, care susținea că nu este nici un impediment în acordarea garantării acelu împrumut;
- martorul a mai discutat, în biroul secretarului de stat SSSSSSSSSSSS., în prezența dlui UUUUUUUUUUUU., VVVVVVVVVVVV., consilieri personali ai dlui Jiru și alte persoane din Ministerul Finanțelor despre condițiile legale considerate îndeplinite de către ceilalți membri ai Comisiei;
- în urma acestor argumentări, martorul a apreciat că cei cu opinia majoritară erau mai bine pregătiți în acest domeniu și astfel a votat în sensul avizării;
- în timpul discuțiilor generale a fost prezent și un reprezentant al Consiliului Județean, care la momentul dezbaterilor pe fond a cererii a fost invitată să aștepte în secretariat rezultatul deliberării;
- discuția cu UUUUUUUUUUUU. s-a purtat în cadrul bunei colaborări dintre instituții, nu a perceput-o ca o presiune sau influență asupra votului său;
- martorul nu a fost abordat de nimeni de la Consiliul Județean Mehedinți; însă la nivelul Ministerului Finanțelor i s-a spus că apreciază greșit documentele ce susțineau solicitarea Consiliului Județean Mehedinți;
- la solicitarea vreunui dintre membrii Comisiei sau la nivelul secretariatului se putea invita pentru lămuriri un reprezentant al entității locale respective;
- martorul a votat favorabil această solicitare deși la acel moment nu a fost convins de argumentele de la nivelul Comisiei, dar în următoarele 4 luni s-a lămurit, după documentele ce le-a consultat, că garantarea împrumutului pentru dotarea unei unități spitalicești se află enumerată printre serviciile publice, inclusiv în cazul cererii Consiliului Județean Mehedinți;
- în activitatea Comisiei au mai fost astfel de discuții legate de diferite cereri față de care nu opera obligatoriu regula unanimității, dar se tindea în general să fie un vot unanim; discuțiile se purtau până toată lumea era convinsă de valabilitatea chestiunilor respective;
- în solicitările de finanțare, de garantare a împrumuturilor, entitățile locale se ghidau după legea finanțelor publice locale și a hotărârii de funcționare a Comisiei de avizare a împrumuturilor;
- martorul, în speță, nu era lămurit dacă dotarea în sistem leasing a unui spital putea să i se aplice în considerare, după opinia sa, că acesta nu putea fi considerat serviciu public;

- Comisia de avizare are 9-11 membri cu diferite specialități, reprezentând diverse structuri, direcții din anumite ministere care votează după convingerile personale;

- în discuțiile avute și cu SSSSSSSSSSS. În prezența mai multor persoane s-a analizat situația în care spitalul poate fi considerat că are caracterul de serviciu public și dacă în consecință Consiliul Județean poate să-i garanteze un împrumut;

- în practica Comisiei, se întâmplă să fie invitați reprezentanți ai solicitanților care asistă doar la discuțiile generale nu și la dezbaterile în fond și în momentul votului.

24. În declarația de la Parchet din 4.06.2014, martora UUUUUUUUUUUU. a declarat următoarele:

- din 2012 îndeplinește funcția de secretar de stat în Ministerul Dezvoltării Regionale și al Administrației Publice și coordonează Direcția de Programe Europene, Direcția de Administrație Publică, Direcția de Infrastructură etc.

- în Comisia de autorizare, garantare împrumuturi de la Ministerul Finanțelor, fac parte și reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale;

- la solicitarea lui H., i-a trimis lista cu documentele necesare pentru a formula o cerere de autorizare a unui împrumut, fără ca ulterior să se intereseze la comisie de situația acestuia;

- martora nu a cerut niciunui funcționar să verifice documentația Consiliului Județean Mehedinți și nici să-l sprijine la nivelul Comisiei pentru o avizare favorabilă;

- martora discuta cel puțin o dată pe săptămână cu ZZZZZZZZZZ. probleme ale autorităților locale .

În instanță martora și-a menținut declarația și a adus următoarele precizări:

- menirea acestui minister este de a reprezenta în guvern entitățile administrative locale și interesele lor, motiv pentru care frecvent era contactată de președinții de Consilii județene cu probleme ivite în activitatea acestora;

- între cei care o contactau s-a aflat și H.;

- în legătură cu finanțarea spitalului județean nu i-a solicitat nimic care să depășească limitele atribuțiilor martorei ori vreo intervenție și nici n-a avut martora sentimentul că H. ar fi avut vreun interes personal în cauză;

- în dorința de a-și îndeplini obiectivele la nivelul județelor lor, președinții de Consilii deveneau mai insistenți în beneficiul județului;

- martora a tratat absolut echidistant orice președinte de Consiliu Județean sau primar, indiferent de apartenența lui politică și nu a interpretat insistențele, justificate de altfel, pentru atingerea obiectivelor invocate de către aceștia, prin solicitările formulate, și nu crede să fi avut la bază și dorințe ori orgolii de concurență pe linie de partid;

- H. nu înțelegea și nu era lămurit din punct de vedere al legalității cu referire la condițiile pretinse de actele normative în domeniu și aștepta să i se explice și de către martoră aceste aspecte;

- martora nu s-a obligat cu nimic față de H., ca și ceilalți el apela la secretarul de stat în virtutea calității sale de reprezentativitate a entităților locale;
- martora putea cere o NOTĂ informativă despre situația unei cereri aflate pe rolul Comisiei de autorizare, se putea face apoi o cercetare administrativă care se comunica apoi celor doi reprezentanți ai ministerului și conducerii județului ori solicitantului cu ce trebuia completat dosarul sub aspectul documentelor relevante;
- reprezentanții Ministerului în comisie erau WWWWWWWWWWWW. și JJJJ.;
- martora conlucrează frecvent cu ZZZZZZZZZZ. prin natura funcției și în relația cu acesta nu și-a depășit niciodată atribuțiile de serviciu;
- martora se afla în contact telefonic cu președinții autorităților județene locale, unii erau mai insistenți, motiv pentru care îi contacta ea când lăsa să se întrevadă probleme urgente de rezolvat, cum de altfel se mai întâmpla și în ceea ce-l privea pe H. care mai era și președintele Consiliului Uniunii Naționale a Consiliilor județene;
- în ce privește solicitarea de autorizare a "unui împrumut pentru dotarea unei unități medicale i s-a părut martorei la fel în ceea ce privește solicitarea lui H. ca și a oricărui altor conducători de entități locale, ca fiind benefică, o instituție potrivită pentru instituțiile de sănătate";
- martora făcea referate ministrului de resort, îi prezenta situația activităților desfășurate și care erau în atenție spre rezolvare;
- niciodată nici premierul, nici ministrul dezvoltării nu i-au cerut, nu i-au sugerat și nici nu i-au adresat întrebări legate de investiția pentru care H. solicita un împrumut.

După administrarea probatoriilor inițial încuviințate la care s-au alăturat și cele rezultate pe parcursul cercetării judecătorești în baza art. 387 C. proc. pen. s-a constatat terminată cercetarea judecătorească și s-a declarat descrise dezbaterile pe fondul cauzei.

1. Procurorul a solicitat condamnarea inculpatului H. pentru infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 faptă descrisă în Capitolul III al rechizitoriului, vinovăția acestuia fiind dovedită prin declarațiile inculpatei J., a martorilor audiați în cauză care redau aspecte infracționale incompatibile cu dispozițiile legislației privind achizițiile publice.

S-au mai invocat generic date de trafic, convorbiri telefonice interceptate (excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară, măsură confirmată definitiv prin sentința penală nr. 339/16.03.2015 a Î.C.C.J.) ca probatorii în măsură să susțină acuzarea.

În concluziile scrise, procurorul a precizat că infracțiunea pentru care inculpatul H. a fost trimis în judecată a fost analizată cu referire la inculpata J. și "toate considerațiile și analiza probelor sunt valabile și pentru susținerea acuzației aduse lui H., faptele inculpaților (H., F., I.) fiind săvârșite cu aceeași ocazie, în aceleași împrejurări și vizează aceleași informații nedestinate publicității", motiv pentru care nu au mai fost reluate.

În concluziile orale, procurorul a solicitat condamnarea inculpatei I. în baza art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, apreciind că legea mai favorabilă, față de similitudinea regimului sancționator, este legea în vigoare.

În sarcina inculpatei s-a reținut săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite.

În dovedirea acuzației, procurorul a invocat interceptările convorbirilor telefonice desfășurate în acea perioadă (excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară) traficul acestor convorbiri, declarațiile martorilor AAAAAAAAAA., ZZZZZZZZ., TTTTTTTTT., UUUUUUUUU., VVVVVVVVV., WWWWWWWWWW. și înscrisurile emaneate de la Consiliul de administrație al Spitalului, Nota explicativă prezentată de I., anunțul de participare la licitație etc., precum și declarația inculpatei J..

Discuțiile dintre societățile S.C. OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.A., prin reprezentanți, cu inculpata I. și ceilalți coinculpați cu privire la întocmirea caietului de sarcini excedau cadrulul legal prevăzut de O.U.G. nr. 34/2006 privind avantajele exclusive ale acestor firme în raportul concurențial cu alte firme.

Sub acest aspect, s-au invocat documentele deținute de inculpata I. și găsite în biroul acesteia cu ocazia perchezițiilor autorizate de instanță.

În concluziile scrise, procurorul a făcut trimitere la considerentele și probatoriile analizate în concluziile ce privesc pe inculpata J. care a acționat împreună și cu inculpatul H. la comiterea infracțiunilor reținute în sarcina fiecăruia și care au condus la încălcarea normelor legale ce privesc achizițiile publice.

După o scurtă prezentare a situației de fapt, procurorul a cerut condamnarea inculpatei J. în baza aceluiași temei prevăzut de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 în condițiile procedurii simplificate prevăzute de art. 396 alin. (10) C. proc. pen. S-a apreciat că legea mai favorabilă este legea în vigoare care nu diferă sub aspect sancționator de legea veche, urmând, ca instanța să aprecieze în raport de criteriile de individualizare.

Prin acțiunile sale, inculpata a încălcat prevederile O.U.G. nr. 34/2006 privind achizițiile publice, a contribuit la favorizarea a doi operatori economici în această procedură de licitație, inclusiv prin elaborarea caietului de sarcini. Probatorele administrate - declarații de martori, înscrisuri, dovedesc vinovăția acesteia, recunoscută de altfel, ceea ce conduce la aplicarea art. 396 alin. (10) C. proc. pen. și reducerea pedepsei cu 1/3.

Procurorul a solicitat să se aibă în vedere la individualizarea pedepsei ce se va aplica inculpatei că s-a prezentat la toate termenele de judecată (ori a motivat lipsa), deși a ales procedura simplificată în termenul legal.

Concluziile scrise ale procurorului privind-o pe J. au fost cuprinse între filele x și se refereau la fapta reținută în sarcina acesteia și descrisă în Capitolul III al rechizitoriului.

Filele x ale concluziilor au redat identic în sistem copy-paste filele x ale Capitolului 3 al rechizitoriului, iar între filele x au fost enumerate înscrisurile menționate (în sistem copy-paste) de procuror în filele x din cererea de probatorii depusă la 6.11.2015 la dosarul cauzei.

*

* *

Inculpatul H., prin avocat, în ceea ce privește fapta prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 a pus concluzii de achitare în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. pentru lipsa oricărei intenții privind comiterea acestei infracțiuni, întrucât întâlnirile dintre el și cei de la OOOOOOOOOO., inclusiv în Consiliul Județean nu atestă în nici un mod intenția lui de a-i favoriza sau de a le genera foloase.

În susținerea acestei teze s-au învederat următoarele:

- în nicio fază procesuală nu s-a clarificat care sunt informațiile nedestinate publicității potrivit legii și cum le-a transmis H.;

- după prezentarea situației de fapt se arată că s-a organizat o conferință de presă unde s-a spus că urmează dotarea secției blocului materno-infantil cu echipamente și mobilier, informație publică aflată și pe site-ul spitalului;

- s-a făcut trimitere la regimul stabilit prin art. 7 din legea nr. 182/2002 informațiilor nedestinate publicității, la tipul acestora cu caracter de secret de serviciu și secret de stat, la persoanele care au acces la ele, la regimul lor de păstrare;

- s-a invocat art. 26 O.U.G. nr. 34/2006 care prevede că valoarea estimată a contractului de achiziție publică să fie determinată înainte de inițierea procedurii de atribuire a contractului și care, în opinia apărării nu este o informație nepublică deoarece pe site se afișează caietul de sarcini și din cuprinsul lui se poate realiza care este suma pusă la dispoziție;

- martorii audiați au declarat că erau multe firme interesate care au vizitat spitalul și sălile de intervenții chirurgicale; și-au format păreri asupra dimensiunilor încăperilor, au obținut planșe, schițe etc. toate acestea nefiind informații nepublice;

- printre firmele interesate a fost și S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., un furnizor vechi, tradițional al Spitalului;

- s-a susținut că H. ar fi avut o combinație cu cei de la OOOOOOOOOO. cu care s-a întâlnit și la mare, întâlnire stabilită prin J., dar tot din probe a reieșit că discuția de la Mamaia, care a durat câteva minute, s-a rezumat la faptul că S.C. OOOOOOOOOO. prin reprezentanții săi i-a comunicat lui H. că vor să participe la licitație și că acesta le-ar fi spus:

"participați";

- H. nu a avut nicio legătură cu întocmirea caietului de sarcini, medicii au fost consultați, în vederea dotării, cu echipamente medicale și mobilier și pe de altă parte li s-au explicat specificațiile tehnice ale aparatelor;

- firmele interesate au făcut propuneri, oferte în scris și au solicitat câteva milioane de euro pentru această dotare, contribuind la întocmirea caietului de sarcini într-un domeniu foarte specializat și cu privire la care autoritatea contractantă nu avea cunoștințele necesare să indice parametrii tehnici pentru fiecare aparat;

- din probe a mai rezultat că nu existau resurse financiare la nivelul Consiliului județean astfel încât achiziția trebuia făcută în sistem de leasing, adică să cumpere pe încredere, să încheie contactul, iar furnizorii de utilități să doteze noua maternitate și să se plătească când se putea;

- în aceste circumstanțe, din lipsă de experiență și aplicarea sistemului de leasing, toate firmele au renunțat, mai puțin S.C. OOOOOOOOOO. și PPOPPPPPPP, care au acceptat niște condiții de finanțare delicate - să plătească o sumă mare de aproximativ 2.700.000 euro și ea primească restituirea banilor în 7 ani;

- în acest fel, firma de leasing își lua și el dobânda, OOOOOOOOOO. vindea aparatura la un preț convenabil pentru toți și maternitatea putea fi pusă în funcțiune;

- lipsa codului de leasing la prima postare a fost sesizată de aceste firme spitalului, care l-a anunțat și pe H.; el a cerut să se remedieze urgent eroarea pentru a nu afecta procedura licitației și să se reposteze oferta cu datele complete și corecte;

- site-ul SEAP este un domeniu public și securizat, orice modificare rămâne în sistem astfel încât susținerile lui NNNNNNNNNN. că pe un astfel de site - plasezi, etc. ștergi, nu sunt reale, motiv pentru care verificând prima și a doua ofertă de achiziție în 2013 rezultă că între aceste oferte nu a existat înscrierea a două firme;

- după ultima postare a existat o singură ofertă și un singur câștigător - cele două firme asociate;

- nu s-a stabilit care a fost folosul injust, cui i-a revenit și nici de ce H. vroia să îi îmbogățească pe cei de la OOOOOOOOOO.;

- procurorul nu a afirmat niciodată și nici din probe nu a rezultat că H. se cunoștea cu cei de la firmele în discuție, că H. urma să primească un comision, că avea o înțelegere frauduloasă cu aceștia;

- s-a mai pretins că H. ar fi trimis-o pe dna EEEEEEEEE. să pledeze cauza la Ministerul Finanțelor să obțină garantarea finanțării și ar fi insistat să se asigure realizarea acestei investiții;

- martorii au arătat pe de o parte că există la Ministerul Finanțelor practica prezentării a unor reprezentanți care să explice clar obiectul cerinței care nu era suficient de explicită, inclusiv prin actele din dosar;

- EEEEEEEEE. a susținut cauza Consiliului județean și cu toată opoziția unui membru (martor ZZZZZZZZZZ.) care nu era la acel moment edificat asupra prevederilor legale, dar s-a lămurit ulterior s-a avizat favorabil garantarea cerută de Consiliu, Ministerul Finanțelor, dându-și girul ca proiectul să funcționeze.

Concluziile orale au fost completate de cele scrise în care s-a mai precizat că:

- procurorul susține că H., I. și J. au acționat în mod coordonat în vederea atribuirii contractului de achiziție publică agentului economic OOOOOOOOOO. S.R.L. asociat cu P P P P P P P P P P., încălcând prevederile O.U.G. nr. 34/2006 privind achizițiile publice;

- H. a permis accesul la informații nedestinate publicității reprezentanților celor doi agenți economici și a urmărit să genereze foloase necuvenite, potrivit procurorului, firmelor respective prin înlăturarea competiției;

- în același context, I. a permis accesul în clădirea blocului maternal, vizitarea spațiilor, întocmirea de oferte de către furnizorii de utilități între care s-a aflat și OOOOOOOOOO., a cărei ofertă finală s-a dovedit în consonanță totală cu cerințele beneficiarului, Spitalul județean de Urgență;

- s-a mai afirmat că procurorul a apreciat că prin furnizarea informațiilor tehnice agentul economic a pus la dispoziția Consiliului județean și Spitalului de Urgență oferta publică de achiziție publicată pe SEAP, care să corespundă întocmai cu oferta agentului economic;

- apărarea mai redă și elementele considerate doveditoare de către procuror care constau în:

- remiterea stickului în format electronic și suport de hârtie conținând documentația de atribuire pentru postarea pe SEAP lui J. desemnată de H. să relaționeze cu acest agent economic;

- întâlnirea de la Mamaia dintre H. și reprezentanții OOOOOOOOOO. unde au definitivat cadrul financiar în care urma să se încheie contractul, iar H. a luat decizia de atribuire a acestui contract de achiziție;
- hotărârea din 21.08.2013 a Consiliului de administrație al spitalului, prin care s-a votat Nota explicativă cu privire la valoarea estimată de 2.700.000 euro fără TVA, cu o valoare de rambursat de 3.800.000 euro fără TVA;
- insistențele lui H. de a se posta oferta de achiziție pe SEAP și urgentarea finalizării procedurii de achiziție;
- s-a mai subliniat că procurorul a concluzionat că oferta publică postată pe site-ul SEAP era identică cu propunerile lui S.C. OOOOOOOOOO. în asociere cu PPPPPPPPPP., astfel încât procedura de achiziție publică a avut un caracter formal, cu înlăturarea competitorilor;
- Spitalul de urgență a acceptat, ca și Consiliul Județean, prin H., toate condițiile financiare impuse de cele două societăți, asigurându-le realizarea intereselor lor - încasarea imediată a valorii produselor și a 1.600.00 euro de către finanțator, ce urma a fi achitate din bugetul Consiliului județean;
- tot în favoarea și la cererea finanțatorului Spitalul județean au emis cambie pentru fiecare rată lunară, urmând a fi avalizată de Consiliul Județean;
- s-a mai susținut, spune apărarea, de către procuror că H. a apelat la persoane din Ministerul Finanțelor să urgenteze și să aprobe avizul pentru garantarea împrumutului, deși nu avea nicio îndreptățire să se preocupe, să trimită pe Bxxădănoiu și NNNNNNNNNN. să dea lămuririle necesare Comisiei de avizare.

În combaterea acestor date ce emană din Rechizitoriul, inculpatul, prin avocat, a invocat declarațiile martorilor audiati de instanță care nu au fost contrazise cu nimic declarația de nevinovăție a inculpatului: AAAAAAAAAA. (discuții cu H. privind instituția care trebuia să organizeze licitația), ZZZZZZZZ. (afirmația acestuia că s-au înscris doi ofertanți după prima postare pe SEAP - înlăturată de H., ca fiind nereală), ZZZZZZZZZZ. (a confirmat existența unei singure oferte justificată și de valoarea de contract foarte mare și de dificultăți în conceperea ofertei ca și conținut), AAAAAAAAAA. (lipsă mare de echipamente, multe vechi, depășite, asigurarea vizitei mai multor reprezentanți de firme în spațiile clădirii noii maternități).

Martorii IIIIIIIIIII, JJJJJJJJJJ., JJJJJJJJJJ., EEEEEEEEEEE., DDDDDDDDDDD., ZZZZZZZZZZ., EEEEEEEEEEE., UUUUUUUUU., IIIIIIIIIII., KKKKKKKKKKK., WWWWWWWWWW., XXXXXXXXXXXX., YYYYYYYYYY., TTTTTTTTTT., ZZZZZZZZZZ. și UUUUUUUUUUU., prin declarațiile lor concordante au demontat, în opinia apărării, acuzațiile nefondate ale procurorului.

- H. nu a fost văzut decât la inaugurarea blocului materno-infantil;
- mai mulți reprezentanți de firme au vizitat clădirea, spațiile acesteia, primind planșe și schițe, au făcut oferte cu valori estimative;
- medicii au contribuit la stabilirea necesarului de echipamente și mobilier;
- nu s-a avut reprezentarea între martori că H. ar fi avut vreo preferință pentru vreo firmă ofertantă;
- reprezentanții de firme au oferit prețuri apreciate exagerat de mari de autoritatea contractantă;

- S.C. OOOOOOOOOO. a încheiat contracte cu Spitalul pentru furnizarea de produse din 2011 și a căutat o firmă de finanțare;

- unele firme nu au găsit finanțări și nu au putut răspunde cerințelor caietului de sarcini;

- lipsa de experiență la nivelul Spitalului și Consiliului județean nu putea conduce la conceperea caietului de sarcini de persoane neavizate, astfel că aveau nevoie de o reală consultanță pe care unii le-au acordat-o (WWWWWWWWW.);

- nu s-a promis firmei OOOOOOOOOO. câștigarea licitației, nu a beneficiat de tratament preferențial din partea nimănui, nici a lui H. și s-a făcut o ofertă de preț care să le asigure comisionul oricărui furnizor;

- reprezentantul de la P P P P P P P P P P. nu se afla în nici un fel de relații cu H. sau cu I., li s-a cerut să respecte termenele de livrare;

- reprezentanții autorităților locale care solicitau avize erau prezenți, iar persoane din serviciul tehnic al Comisiei de avizare verificau dacă dosarele erau complete, ori li se cereau documente suplimentare și explicații pentru chestiuni prea tehnice;

- despre aceste demersuri, discuții, H. a fost informat, dar în același timp s-a semnalat și existența unor adevărate lupte politice în momentul când deputatul WWWWWWWWWW. (KKKKKK.) a afirmat că niciodată nu va obține avizul de finanțare, lăsând percepția că disputa politică ar prima față de interesul public;

- au existat rețineri în Comisia de avizare în condițiile în care unul dintre membrii nu erau suficient lămurit pe aspect legislativ, iar discuția cu UUUUUUUUUUUU. a fost pur tehnică, cu privire la probleme procedurale.

Din punct de vedere juridic, în opinia apărării, nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 nici sub aspect material, nici subiectiv.

Potrivit legii persoana trebuia să știe că informațiile nu au fost destinate publicității, iar prin natura acestora să cauzeze un prejudiciu care conducea la îmbogățirea altuia.

"Subiectul activ al acestei infracțiuni este titularul informației care acționează cu intenție directă, calificată prin scop, respectiv obținerea de foloase necuvenite".

S-a invocat de apărare decizia CCR nr. 50/2.02.2017 cu referire la informațiile nepublice care sunt cele clasificate (secrete de stat și de serviciu) reglementate de Legea nr. 182/2002 și la informațiile confidențiale care "se identifică în funcție de domeniul specific prevăzut de legile speciale, regulamente, convenții ori angajamente ale subiecților active".

Din această perspectivă și a prevederilor art. 102-105 din Legea nr. 215/1001, inculpatul H. nu putea fi, a afirmat apărarea, subiect activ al acestei infracțiuni.

Pe de altă parte s-a apreciat că "informațiile nedestinate publicității nu au caracter public, ele sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri impuse de interese sociale superioare".

În speță, cerința pretinsă de legiuitor pentru incriminarea faptei a fost ca permiterea accesului unor persoane neautorizate la informațiile nedestinate publicității ori folosirea, în orice mod, direct sau

indirect, a acestor informații obținute în virtutea funcției, atribuțiilor să se realizeze pentru a obține pentru sine sau pentru altul bani, bunuri, foloase necuvenite.

Apărarea a făcut o analiză teoretică, doctrinară a laturii subiective și a apreciat că rezoluția infracțională și scopul infracțiunii s-au regăsit în conștiința persoanei.

Câtă vreme acestea nu se exteriorizau, nici nu puteau fi probate. S-a susținut că scopul trebuie să fie prefigurat, urmărit, să se acționeze de manieră să se înțeleagă că actele materiale se săvârșesc pentru a atinge acel scop.

În opinia apărării, procurorul nu a făcut dovada că cei doi agenți economici au obținut un folos necuvenit, prin folosirea informațiilor obținute.

În această categorie nu intră înlăturarea competitorilor economici, nici asigurarea unei marje de profit maximal.

Lipsa de finanțare s-a făcut cunoscută de I. și nu de H., după demersuri care nu s-au finalizat pozitiv.

Postarea și repostarea pe SEAP a ofertei de licitație nu a avut nicio conexiune cu H. și nici nu s-a dovedit că măsurile luate au urmărit favorizarea acelor două firme asociate.

Demersurile realizate la nivelul Ministerului Finanțelor au fost tendențios prezentate deși percepția nu a fost niciodată că H. ar fi avut vreun interes personal legat de funcționarea blocului materno-infantil.

Cum procurorul prin actul de acuzare nu a făcut dovada că H. a permis în sensul legii accesul la informații nepublice, nu era un deținător al unor astfel de informații, deci nu a fost dovedit ca un subiect activ calificat și nici nu s-a probat existența vreunui folos; inculpatul prin avocat a solicitat aplicarea art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen. rap la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. pentru fapta prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

*

* *

Inculpata I., prin avocat, a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen. întrucât nu au fost întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatei - art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu privire la caracterul informațiilor considerate a fi nepublice și la care nu aveau acces persoane neautorizate.

În acest sens au fost invocate prevederile art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006 conform cărora "persoana fizică sau juridică care a participat la întocmirea documentației de atribuire are dreptul în calitate de operator economic, de a fi ofertant, asociat sau subcontractant, dar numai în cazul în care implicarea sa în elaborarea documentelor de atribuire nu e de natură să distorsioneze concurența".

Din această perspectivă, apărarea a susținut că I. în perioada preparatorie organizării licitației s-a adresat mai multor firme și niciuna nu a beneficiat de un tratament preferențial.

În sensul legii, inculpata prin avocat, a considerat că informațiile nu au fost catalogate ca fiind nedestinate publicității și ca atare nu poate fi incriminat accesul la acestea.

Nu a fost întrunită nici cerința existenței folosului pentru sine sau altul, câtă vreme nu există nicio probă din care să rezulte că în demersurile sale ar fi intenționat să favorizeze asocierea de societăți pentru adjudecarea licitației de către S.C. OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.A..

Decizia de anulare a postării inițiale pe SEAP, dispusă la cererea lui H., nu a avut ca scop a descalifica sau a nu recunoaște un drept unui eventual alt licitator, ci pentru a respecta Ordinul nr. 509/2011, art. 1 anexa 1 al președintelui ANRMAP, care prevede obligativitatea indicării codului CPV.

Achitarea s-a solicitat pentru faptul că fapta nu este prevăzută de legea penală.

În concluziile scrise s-a procedat la analiza laturii obiective și subiective a infracțiunii, apreciindu-se că:

- intenția reprezentanților Consiliului județean și a spitalului de a organiza o procedură de achiziție publică nu poate constitui un act de natură să se socotească un element constitutiv al infracțiunii, care ar mai cuprinde și permiterea accesului la date tehnice și financiare unor persoane neautorizate;
- I. a apelat la firmele cu care avea deja încheiate contracte pentru a stabili un necesar de echipamente medicale și mobilier, le-a oferit informații și date tehnice, schițe - releveu, planșe pentru a elabora o evaluare, urmată de ofertă;
- I. nu a desfășurat activități în legătură cu datele financiare, a purtat discuții cu mai multe firme, între care și S.C. OOOOOOOOOO. pe care le-a prezentat lui H.;
- inculpata, în mai- iunie 2013 le-a adus la cunoștință agenților economici că nu a obținut spitalul finanțare bugetară și că cei interesați de proiect urmau să găsească o soluție de finanțare;
- în aceste condiții, firmele au renunțat la o posibilă participare la acest proiect și doar S.C. OOOOOOOOOO. s-a asociat cu un finanțator;
- aceste două firme au întocmit un necesar de echipamente și ele au dat informații pe un stick reprezentanților Consiliului județean și nu invers;
- H. este cel care i-a cerut lui I. să anuleze postarea pe SEAP pentru lipsa codului CPV; au existat discuții cu J., cu cei doi agenți economici și deși inculpata aprecia că sunt normele legale respectate, a procedat la a doua postare pe SEAP conform art. 209 din O.U.G. nr. 34/2006;
- toate informațiile date de I. nu au caracter de informații nedestinate publicității;
- necesarul de echipamente s-a stabilit cu medicii șefi de secție pe baza informațiilor furnizate de firmele de profil consultate;
- celor de la S.C. OOOOOOOOOO. li s-a prezentat forma finală a utilităților, cu ocazia publicării pe SEAP;
- în acest sens s-a invocat practică judiciară - Decizia nr. 687/2009 a C.A. Bacău, decizia nr. 189/2010 și nr. 1534/2011 a C.A. București, Hotărârile CEJ în cazul XXXXXXXXXXXXX.- cauzele 21/03 și 34/03 și în cazul MICHAINKI - cauza 213/2007;
- nu există nicio dovadă că I. ar fi acționat în vreo împrejurare cu scopul de a obține pentru sine sau pentru altul bani, bunuri sau foloase necuvenite;

- demersurile sale au vizat o comunicare transparentă cu toate acele firme care puteau să ofere o estimare de echipamente, o evaluare, întrucât costurile angajării unei firme de specialitate ar fi adus costuri suplimentare pentru spital și a acționat în spiritul art. 67 O.U.G. nr. 34/2006.

În consecință inculpata, prin avocat, a solicitat aplicarea art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen.

Concluziilor apărării li se alătură și cele redactate de inculpata I. în care face niște precizări legate inclusiv de următoarele împrejurări:

- în mod greșit Parchetul consideră, fără temei legal că "intențiile de investiții pentru anul viitor sau în curs, în cadrul unei unități publice sunt secrete";

- blocul materno-infantil (BMI) s-a realizat în baza unui proiect de construcție din 2001, cu estimare de dotare în 2009 și considerat o investiție financiară importantă cu privire la care Consiliul Județean prin hotărârile sale a decis darea în folosință, cu dotările necesare - informații publice intens mediatizate;

- datele tehnice și financiare necesare întocmirii documentației de atribuire nu sunt încadrate de Parchet în nicio categorie de informații nepublice și nu se indică nici un temei legal care să prevadă clar și concret că aceste informații sunt nepublice;

- Legea nr. 544/2001 în art. 2 lit. b) definește "informația publică, iar în art. 12 alin. (1) lit. c) prevede că sunt exceptate de la accesul liber al cetățenilor" informații privind activitățile comerciale sau financiare dacă publicitatea acestora aduce atingere ... precum și principiului concurenței loiale";

- se mai invocă și prevederile art. 2 Legea nr. 11/1991 unde se definește concurența neloială ca "practici de concurență neloială - practici care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei concurențe și care produc sau pot produce pagube oricărui participant pe piață";

- din această perspectivă inculpata I. apreciază că planșele, schițele releveu ale BMI, sunt documente publice;

- necesarul preconizat de echipamente și mobilier este fie întocmit de spital pentru a-l pune la dispoziția S.C. ROPMBIOMEDICA, fie este întocmit de cadrele medicale ale firmei;

- se vorbește de încălcarea O.U.G. nr. 34/2006 fără însă a se preciza clar temeiul; Parchetul confundă procedura de negociere cu procedura de atribuire care a fost deschisă în septembrie 2013;

- I. a făcut o cercetare de piață și a contactat în deplină transparență firme care au avut acces egal la informațiile despre BMI și conform art. 26 din Legea nr. 34/2006 înaintea demarării procedurii de achiziție s-a determinat valoarea estimată pornindu-se de la ofertele făcute, prețuri, analize, cunoscute de foarte multe persoane și care nu puteau avea caracter comercial;

- spitalul putea, conform art. 3 alin. (3) H.G. nr. 925/2006 să contracteze servicii de consultanță pentru elaborarea documentației de atribuire, dar aceasta era o cheltuială din buget;

- în aplicarea art. 67 O.U.G. nr. 34/2006, I. fără a distorsiona concurența a folosit operatori economici, personal din spital pentru întocmirea necesarului de echipamente, le-a solicitat același tip de oferte, li s-a permis accesul în spațiul clădirii BMI, au avut loc discuții de lucru, care în opinia inculpatei nu sunt informații nedestinate publicității;

- declarațiile martorilor deja menționați precum și înscrisurile de la f.1-165 și anexele 1a-23a, 24b-30b, 31c-32c susțin activitatea desfășurată, cu bună-credință, de inculpată, în condițiile legii și în interesul instituției;
- O.U.G. nr. 34/2006 nu reglementează modul de determinare a valorii estimate, sau cum se întocmește Caietul de sarcini;
- se invocă normele europene DIRECTIVA 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului European din 26.02.2014 - CAP. III art. 40 și 41 care se referă la consultări preliminare de piață;
- în opinia inculpatei Parchetul face confuzie între etapa premergătoare unei licitații când se cer oferte din "piață", se fac estimări de prețuri, se întocmește caietul de sarcini și procedura efectivă de atribuire, în cazul BMI fiind folosită "licitația deschisă conform art. 20 alin. (1) O.U.G. nr. 34/2006";
- parchetul interpretează eronat și art. 49 O.U.G. nr. 34/2006 cu referire la comunicările dintre autoritatea contractantă și participații la licitație, conferă informațiilor caracter nepublic în loc de confidențialitate cunoscute de participanți la momentul depunerii ofertelor;
- nicio societate nu a contestat această licitație postată pe SEAP, în jurnalul European al Achizițiilor publice și primirea tot on-line a ofertelor;
- și unicului ofertant i s-au cerut lămuriri, propuneri de clauze contractuale, modelul de contract făcând parte din oferta financiară;
- spitalul nu avea resurse bugetare proprii și nici de la Ministerul Sănătății, astfel că H. i-a spus că necesarul de utilități ar trebui să se încadreze între 2,5 - 3 milioane euro fără TVA ceea ce el a și făcut public la 1.08.2013 cu ocazia inaugurării BMI;
- de la mare a sunat-o, surescitat, H. că nu există fonduri de garantare de la Ministerul finanțelor pentru consiliile județene, ci doar pentru spitale și să convoace Consiliul de administrație;
- în acest mod Consiliul de Administrație a întocmit procesul-verbal din 30.07.2013 și HCA nr. 14/21.08.2013 și s-a decis valoarea estimată, modul de achiziție prin leasing financiar pe 7 ani;
- după prima postare pe SEAP (proba din anexe 40-42, fila x) se înscrieseră un singur ofertant S.C. YYYYYYYYYYYY. și nu doi, cum susține Parchetul, care nu a contestat anularea procedurii;
- procedura s-a reluat în aceleași condiții de leasing și termen de rate de 84 luni, cu verificarea ANRMAP înainte de publicarea pe SEAP al celui de-al doilea anunț, conform art. 49 alin. (2), alin. (2)² și art. 50¹ O.U.G. nr. 34/2006;
- I. i-a dictat lui ZZZZZZZZZZ. modificările și conținutul celei de-a doua postări pe SEAP;
- comisia de licitație a fost una extinsă și dacă avea vreun interes stabilea una restrânsă și cu personal slab pregătit;
- inculpata a urmărit toate fazele și etapele acestui proiect și apoi s-a interesat de eficiența, calitatea aparaturii la spitale care deja foloseau astfel de echipamente;

- inculpata s-a asigurat că s-a menționat drept clauză contractuală posibilitatea refuzului unui produs care nu respecta cerințele stabilite;

- Parchetul, în mod eronat, susține că s-au acceptat toate condițiile finanțatorului, când de fapt au fost negocieri dure;

- potrivit art. 198 alin. (1) lit. b) și art. 173 O.U.G. nr. 34/2006, contractul se încheie la prețul din oferta financiară conform art. 204 alin. (1); astfel, prețul oferit de cei doi agenți economici asociați nu putea fi supus negocierii, ci doar alte clauze contractuale;

- parchetul susține că "marja de profit" este folosul necuvenit - 801.921 euro care de fapt e cota de TVA care revenea la bugetul statului și a fost verificat conform art. 6 H.G. nr. 9/2007 anexa 2 de Comisia de avizare a împrumuturilor, așa cum au fost verificate legalitatea dobânzilor, a comisioanelor aferente împrumutului;

- Parchetul nu a dovedit ce înseamnă "înlăturarea competitorilor economici" și nici nu a identificat/calculat marja de profit maximal pentru a menționa în clar care ar fi fost aceasta;

- un folos necuvenit presupune un prejudiciu bugetului public, ori Parchetul nu a avansat această teorie, nu s-a solicitat anularea contractului încheiat conform art. 2 Legea nr. 500/2002 și nu a solicitat spitalului să se constituie parte civilă.

Inculpata a afirmat că în unele declarații testimoniale există contradicții vizibile care denaturează adevărul.

Martorul AAAAAAAAAA. a adus critici legate de proiectul de achiziție pe care nu le-a enunțat față de I. ca manager al Spitalului pe parcursul derulării acestuia.

Prima evaluare a necesarului de utilități a făcut-o "BBBBBBBBBBB." și în baza acesteia s-a întocmit referatul de solicitare de fonduri de la Ministerul Sănătății, spitalul având la acel moment, doar sarcina să întocmească lista cu echipamente, în lipsa fondurilor bugetare. Aceste documente au fost semnate de AAAAAAAAAA. fără obiecțiuni.

În declarația sa AAAAAAAAAA. a vorbit de sesizările unor medici, fără să identifice cu privire la achiziționarea unor aparate care nu erau necesare - lămpi scialitice, care nici măcar nu au făcut obiectul licitației. Într-o altă declarație a afirmat spitalului să cunoască ofertele firmelor de specialitate pe care le promovau.

Martora a fost numită de I. în comisia de evaluare, dar interesul acesteia a fost destul de scăzut deși a afirmat că nu a fost solicitată la ședințele acesteia, însă procesele-verbale sunt semnate fără obiecțiuni;

- modelul de contract făcea parte din oferta financiară depusă on-line de ofertant, ceea ce denotă că martora nu cunoștea procedura și nici nu a solicitat lămuriri, nici nu a întocmit vreo NOTĂ scrisă individuală cu un punct de vedere divergent (art. 75 alin. (5) H.G. nr. 925/2006) și nici nu a adus eventuale corecții după studiul acestuia;

- vizita făcută la H., la Consiliul Județean a fost pentru a-i cere ca TTTTTTTTT. să facă parte din comisia de evaluare dată fiind expertiza acestuia, dar martora afirmă într-o declarație că H. a acuzat-o de lipsă de loialitate în legătură cu realizarea acestui contract, pentru ca în altă declarație că pe durata licitației nu a avut nicio discuție cu H.;

- cambiile au fost semnate după ce AAAAAAAAAA. a avut discuții la Trezorerie și i s-a spus că nu este un instrument de plată folosit în instituțiile publice, astfel nu era niciun risc pentru Spital dacă dădea curs cerinței firmei ofertante.

Martorul ZZZZZZZZ. a recunoscut că împreună cu EEEEEEEEE. a introdus în SEAP prima licitație, pentru ca apoi să nu-și mai amintească dacă era prevăzut termenul de leasing și să afirme, contrar adevărului, că după prima postarea se înscriseră două firme, când de fapt era doar YYYYYYYYYY., care nu a contestat anularea licitației.

Pe de o parte a afirmat că i-a adus la cunoștință lui I. că s-au înscris doi ofertanți și aceasta i-a zis că trebuie anulată licitația, pe de altă parte că era în concediu și să se găsească motivele de anulare.

A declarat că nu s-a făcut nicio motivare la anularea licitației, pentru ca apoi ZZZZZZZZ. să afirme că șeful de birou făcuse actul justificativ pentru anulare, iar în noiembrie 2016 că el este cel care a întocmit Nota de anulare - proces-verbal de constatare a lipsei codului CPV.

Declarații contradictorii au fost și în legătură cu deplasarea cu mașina unui reprezentant al S.C. OOOOOOOO. când afirma că în timp ce el posta publicația pe SEAP persoana respectivă discuta cu I. și F., deși anterior declarase că îi dicta ce să scrie pe SEAP.;

TTTTTTTT. desemnat să facă parte din comisia de evaluare și să se ocupe de acest contract, deși a constatat că lipsea codul CPV nu a semnalat acest lucru la prima postare și a semnat procesele-verbale aferente în condițiile în care afirmă că nu a participat decât la evaluarea în final a ofertei.

Martorul a invocat niște clauze dezavantajoase pentru spital despre care nu a sesizat nimic deși au fost negocieri foarte serioase și îndelungate.

UUUUUUUUU. prin declarațiile sale nu a susținut acuzația Parchetului privind favorizarea S.C. OOOOOOOO., a făcut însă niște afirmații imprecise legate de contactele și discuțiile avute cu I., în legătură cu stickul și documentația pe suport de hârtie, cu evaluările la care se ajunsese, cu discuțiile cu H., cu finanțarea investiției.

UUUUUUUUU. a afirmat că a mai văzut 3-4 firme prin spital, i s-a spus că au mai fost societăți interesate de proiect, astfel că nu s-a pus problema înlăturării competitorilor economici.

Vizitarea clădirii a fost edificatoare, pentru că față de unele echipamente în funcție de dimensiuni, erau necesare niște transformări interioare ale construcțiilor.

În același context unele din echipamente au fost aduse pentru verificări de funcționare, mostre care apoi au fost returnate firmelor.

Martorul WWWWWWWW. a arătat că din lipsă de experiență, I. s-a interesat de leasingul financiar pentru care nu era nevoie de o garanție imobiliară.

Inculpata i-a cerut lui J. să contacteze mai multe bănci în speranța că se putea găsi vreun ofertant cu plata de 75% în primul an și restul de 25% în următorii 6 ani.

J., prin avocat, a solicitat să se ia act că inculpata a recunoscut fapta reținută în sarcina sa, o regretă. A acționat în dorința punerii în funcțiune a noii maternități pentru condiții mai bune în acest segment medical.

De asemenea s-a cerut a se lua în considerare actele în circumstanțiere.

În concluziile scrise, inculpata a cerut aplicarea prevederilor art. 396 alin. (10) C. proc. pen., cu o pedeapsă orientată către minimul special, cu aplicarea art. 83 C. pen.

Inculpata a avut o conduită corectă pe tot parcursul procesului, sinceră, a cooperat cu organele de anchetă.

Inculpata a fost la primul contact cu legea penală, fiind un incident izolat datorită unei conjuncturi nefericite.

Actele în circumstanțiere au atestat că nu este un pericol public, nu a creat niciun sentiment de insecuritate socială, fiind singura întreținătoare de familie, având în grijă pe fiul și mama sa.

În subsidiar, să se aplice dispozițiile art. 91 C. pen., inculpata fiind de acord să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, cu respectarea obligațiilor stabilite de instanță.

În ultimul cuvânt, pe acest aspect, inculpatul H. a afirmat că nu este vinovat, că în județ s-au făcut lucruri bune pornind de la sistemul de sănătate, cu sprijinul și al lui I., s-au redeschis spitale, s-a finalizat construcția maternității și a cerut să fie achitat.

Inculpata I. a arătat în ultimul cuvânt că a întocmit un memoriu cu privire la acuzațiile nefondate care i s-au adus.

A condus spitalul din 2012 până în 2014, a realizat multiple obiective, a repus în funcțiune două din spitalele orășenești incluse în 2010, de la Vânju Mare și Strehaia, s-a informatizat contabilitatea, din 2013 s-au emis rețete electronice, s-a primit certificarea pentru calitatea managementului, s-au renovat tot în 2013 trei secții ale spitalului, s-au obținut 56 de calculatoare din sponsorizări.

Vechea clădire a maternității din 1930 nu mai îndeplinea condițiile de funcționare, astfel încât era o urgență punerea în funcțiune a blocului materno-infantil.

Nu a cunoscut devizul din 2009 și nici nu a avut personal calificat pentru determinarea necesarului de echipamente, iar în același timp, dat fiind resursele bugetare precare, nu a contactat un serviciu de consultanță pentru studiu de fezabilitate sau pentru întocmirea fișei de date a achiziției, spitalul fiind într-o pierdere financiară de 1.000.000 RON/lună.

În acest context a realizat o cercetare de piață și a apelat la o consultanță gratuită a unor firme specializate din domeniu pentru propuneri de dotări și estimări de costuri.

La acel moment pentru această fază O.U.G. nr. 34/2006 avea lipsuri de reglementare cu privire la estimarea valorii unei achiziții și întocmirea caietului de sarcini premergător unei achiziții publice.

Firmele, prin reprezentanții lor, au depus declarații în instanță, inclusiv despre estimările făcute în jurul sumei de 2,5-5 milioane euro.

Ajutorul acestor operatori pentru înțelegerea finanțării prin leasing, a creditorului furnizor, la întocmirea necesarului de utilități, s-a înscris în prevederile art. 67 O.U.G. nr. 34/2006.

Parchetul nu a demonstrat prin ce mijloace s-au îndepărtat competitorii economici și cum s-a ajuns ca marja de profit să fie maximală, cât din valoarea contractului este considerată "folos necuvenit" și cum s-a ajuns ca informațiile să fie calificate nepublice.

Anularea primei postări de licitație pe SEAP s-a datorat unei erori tehnice necesar a fi corectată, măsură care nu a fost contestată de nimeni.

Parchetul nu a apreciat că s-a creat un prejudiciu bugetului de stat și nu a făcut aplicarea prevederilor legii nr. 500/2002, nu au considerat că reprezentanții celor două firme asociate ar fi comis vreo ilegalitate.

Acuzațiile nu au vizat pe cei doi, comisia de evaluare, adjudecare a achiziției ci pe directorul spitalului, care nu a fost membru al acestor comisii, de asemenea președintele Consiliului județean și directorul economic al Consiliului. În aceste condiții contractul încheiat a fost legal și nu conținea foloase necuvenite.

Inculpata I. a cerut achitarea sa pentru că nu exista fapta ce i-a fost reținută în sarcină - art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

Inculpata J., în ultimul cuvânt a declarat că și-a recunoscut fapta, o regretă, încearcă un sentiment de rușine în fața instanței, la aprecierea căreia a lăsat soluționarea cauzei în ceea ce o privește.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea a reținut următoarele:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată, prin rechizitoriul nr. x/2013, pe inculpații H., în stare de arest preventiv și pe I., J. cercetate în stare de libertate, fiecare fiind acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 - permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

S-a susținut că fiecare din cei trei inculpați a încălcat prevederile O.U.G. nr. 34/2006 și a permis societăților comerciale asociate S.C. OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.A. să aibă, prin reprezentanții lor, acces la informațiile vizând demararea unei proceduri de achiziție publică pentru echipamente medicale și de mobilier pentru blocul materno-infantil din cadrul Spitalului Județean de urgență Drobeta Tr. -Severin, aflat în custodia Consiliului Județean Mehedinți; aceștia, prin autoritatea funcțiilor lor au pus la dispoziția celor doi agenți economici datele tehnice și financiare necesare întocmirii documentației de atribuire a achiziției publice și li s-a asigurat o marjă de profit maximală ca folos necuvenit, prin înlăturarea competitorilor economici.

Atât procurorul cât și inculpații, dintre care I., cu preponderență, au făcut trimitere la articole semnificative din O.U.G. nr. 34/2006 cu incidență în cauză, după cum a urmat:

- art. 2 ce vizează scopul și principiile ce stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică;
- art. 3 lit. j), k), q), s)², t, ț - cu referire la definirea unor termeni: documentație de atribuire, fișa de date, oferta, persoane cu funcții de decizie, propunere financiar și tehnică;
- art. 5 alin. (1) - definiție contract de furnizare;
- art. 8 lit. b) - definiția autorității contractante;
- art. 18 alin. (1) lit. a) - procedurile de atribuire;

- art. 18 alin. (1) lit. b) - dialogul competitiv;
- art. 20 - atribuire contract de achiziție prin licitație deschisă;
- art. 24 - protejarea informațiilor de către autoritatea contractantă;
- art. 25 - stabilirea estimării valorii contractului de achiziție publică;
- art. 26 - momentul determinării valorii estimate a contractului;
- art. 28 alin. (5) - contractarea de servicii financiare;
- art. 33 - evaluarea documentației de atribuire de ANRMAT;
- art. 35 - caietul de sarcini și specificațiile tehnice;
- art. 40 - acces la obținerea documentației de atribuire de către ofertanți;
- art. 44 - legalitatea asocierii operatorilor economici;
- art. 49 și 50 - operatorul SEAP și obligațiile publicării, inclusiv a eratelor;
- art. 54 lit. d) - inițierea licitației deschise, organizarea concursului de soluții;
- art. 65 și 64 - garantarea integrității și confidențialității datelor recepționate;
- art. 66 - măsuri pentru evitarea concurenței neloiale;
- art. 67 - participarea ca ofertant a persoanei juridice care a luat parte la întocmirea documentației;
- art. 69 - persoanele care nu au dreptul să fie implicate în procesul de verificare/evaluare a candidaturilor/ofertelor;
- art. 69² - anunțul cu privire la funcțiile de decizie în cadrul autorității contractante;
- art. 75 alin. (5) - accesul la documentația de atribuire cu data publicării anunțului de participare;
- art. 124 - procedura de cerere de oferte - condiții;
- art. 130 - anularea procedurii de cerere de oferte;
- art. 150 - oferta orientativă.

Procurorul a apreciat că, în contextul dat, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

Prin natura și conținutul său această infracțiune este una de pericol, iar obiectul acesteia nu este unul material, ci este constituit din relațiile sociale referitoare la activitatea de servicii ce impun o atitudine corectă persoanelor care, în mod direct/indirect, permit, contrar legii, accesul unor persoane neautorizate la aceste informații.

Subiectul activ este calificat, este persoana care direct sau indirect, prin persoane interpușe, permite, (conform tezei a doua a art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000) accesul unor persoane neautorizate la informații privilegiate. Persoana, subiect activ calificat al acestei infracțiuni nu poate fi decât aceea care cunoaște sau deține, direct/indirect, prin interpuși, licit, în virtutea competențelor, prerogativelor pe care le are, informații care nu sunt destinate publicității și care permite accesul la ele unor persoane neîndreptățite, care urmăresc ca scop să obțină un folos iar acela să fie necuvenit.

Legea penală nu a incriminat deținerea ilicită a unor informații ce nu sunt destinate publicității ci permiterea accesului acestor persoane neîndreptățite ce au ca scop obținerea de avantaje necuvenite prin folosirea acelor informații.

Deținerea licită a unor astfel de informații o are doar persoana în calitatea sa de funcționar în cadrul prerogativelor, însărcinărilor sale de serviciu.

Aceste "informații privilegiate" sunt orice fel de date referitoare la emitent sau la oricare dintre valorile mobiliare emise de acesta sau de persoane afiliate a căror divulgare în acest mod pot influența prețul sau alte aspecte ale operațiunilor cu aceste valori, care nu sunt publice și în raport de care se permite accesul unor persoane neautorizate ce urmăresc un scop și un folos necuvenit.

Subiectul pasiv este persoana juridică în care își desfășoară activitatea făptuitorul, deținătoarea informațiilor ce nu sunt destinate publicității, preexistența structurii instituționale condiționând existența infracțiunii, la încălcarea legii.

Între alternativele de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii este și permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

Elementul material al laturii obiective al infracțiunii se realizează printr-o acțiune comisivă - comunicare, punere la dispoziție ori prin inacțiune constând în lăsarea informațiilor, evident intenționată, la îndemâna sau cunoștința celor neautorizați, indiferent dacă aceștia le utilizează sau nu.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin îndeplinirea cerinței negative impuse de legiuitor.

Urmarea imediată a săvârșirii infracțiunii constă în starea de pericol creată pentru relațiile sociale protejate, iar legătura de cauzalitate rezultă "ex re" .

Infracțiunea fiind intenționată, latura ei subiectivă este definită prin intenția directă, calificată de scopul obținerii, între altele, a unui folos necuvenit. Ea se consumă în momentul în care este cumulativ realizat elementul material al laturii obiective și când a apărut urmarea socialmente periculoasă.

Faptele puse în sarcina fiecăruia dintre inculpații H., I., J. de a fi permis fiecare din poziția sa de autoritate unor agenți economici să aibă acces la informații nedestinate publicității s-au conturat în cuprinsul contextului narativ din Capitolul III al rechizitoriului.

Cu probele administrate în faza de urmărire penală, readministrate în timpul cercetării judecătorești - audiere de martori, înscrisuri, audierea martorilor propuși de inculpații H. și I. s-a dovedit întrunirea cumulativă a elementelor laturii obiective și subiective a scopului urmărit și prin intermediul informațiilor nedestinate publicității, a realizării folosului necuvenit, într-o circumstanțiere reală în înțelesul legii.

Fiecare inculpat, din propria perspectivă, dorea să se realizeze proiectul dotării blocului materno-infantil al spitalului, deși preexistau condiții precare de a se finaliza în condiții de normalitate.

I., dintr-o inițiativă proprie circumscrisă relaționării cu H., factor de autoritate superior prin multiplele sale calități funcționale, inclusiv de președinte al Consiliului Județean care avea în subordine Spitalul Județean de Urgență, a intermediat întâlniri între H., cunoscut drept finanțatorul proiectului BMI (bloc materno-infantil) și S.C. OOOOOOOOOO. și S.C. PPPPPPPPPP. S.A., prin reprezentanții lor. Tot prin intermediul inculpatei I., H. s-a mai întâlnit cu reprezentanți ai altor două firme în virtutea pretențiilor acestuia de a fi permanent în contact și în cunoștință de cauză cu privire la toate acțiunile și informațiile legate de demersurile de finalizare a proiectului BMI.

Interesul inculpatului H. cu privire la implicarea celor doi operatori economici S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.A. în încheierea contractului de achiziție a echipamentelor medicale și a mobilierului pentru BMI era atât de evident încât a desemnat pe directorul economic al Consiliului Județean J. să fie persoana de legătură dintre cele două societăți comerciale asociate și H. pe de o parte, și cu directorul Spitalului județean de urgență pe de altă parte.

În acest mod inculpatul H. era permanent la curent cu toate acțiunile desfășurate la nivelul Spitalului Județean, cât și cele ale agenților economici, care, în funcție de informațiile puse la dispoziție, s-au pliat în măsură să propună o ofertă, cum i s-a cerut, de manieră să corespundă cerințelor finanțatorului și să se coroboreze și cu scopul urmărit de ofertanți, care diferă de tranzacția comercială propriu-zisă, dar care, în valoarea ei intrinsecă cuprinde și ceea ce în înțelesul legii este un "folos necuvenit".

Inculpatul H., așa cum a reținut procurorul și cum a declarat chiar inculpatul, coinculpății și martorii audiați în cauză, s-a întâlnit cu reprezentanții celor doi agenți economici și la Drobeta Tr. -Severin, și la București și în Mamaia, discuții care au vizat în special chestiuni legate de finanțare, de colaborarea pe acest palier, de termene și asigurarea de garanții din partea Consiliului județean în varianta, cuantumul, durata agreeate de H. și impuse de cele două societăți comerciale asociate.

Situația de fapt dovedită în plan probator a vizat în același timp activitatea infracțională recunoscută de altfel de J.. Aceasta a fost cea care, la cererea imperativă a lui H. s-a pus la rândul ei la dispoziția celor două societăți comerciale asociate, s-a întâlnit cu reprezentanții lor de multe ori în Tr. -Severin, în București, la Mamaia, discutând aspectele financiare, stabilirea valorii estimate, agreearea unei finanțări în sistem leasing, cu tot concursul pentru cei doi agenți economici.

În calitatea sa de președinte al Consiliului de administrație al Spitalului județean de Urgență, J. a comunicat, după consultările care tocmai s-au evidențiat, valoarea estimativă, iar Consiliul a votat prin hotărâre notă întocmită de directorul spitalului, I. prin care se angajase în organizarea licitației deschise pentru echipamente medicale și mobilier, cu finanțare din partea Consiliului și garanțiile avizate de Comisia de autorizare a împrumuturilor entităților locale.

Tot J. a declarat că s-au avalizat cambiiile emise de Spitalul Județean la cererea celor doi agenți economici peste valoarea de contract garantată de Consiliu, acceptându-se o astfel de procedură contrară practicii Trezoreriei, în cunoștință de cauză.

Menținându-și poziția sinceră de recunoaștere a faptelor sale, J., încă de la primele declarații a mai precizat că a acceptat această conduită în activitatea sa de director economic pentru că i s-a ordonat de H. care pretindea să cunoască toate acțiunile legate de proiectul în discuție, cerea soluții din partea administrației Spitalului, Consiliului Județean dar și din partea celor doi agenți economici; în exercițiul autorității sale recurgea la atitudini ce impuneau obediență pentru a nu risca măsuri excepționale care puteau pune în nesiguranță nu numai funcția dar și locul de muncă al celor vizați.

J. a realizat că modalitatea de a conlucra cu cele două societăți asociate nu era tocmai în concordanță cu legea; din considerentele arătate, J. a apreciat că și în situația dată, chiar dacă nu a primat legea, s-a urmărit un beneficiu pentru întreaga comunitate, care fusese o promisiune electorală ce se voia realizată de H., încă de la investirea acestuia ca președinte al Consiliului Județean.

J. s-a întâlnit cu reprezentanții celor două societăți în mai multe locuri, au discutat numai chestiuni legate de finanțare și prin intermediul acesteia, cei doi agenți economici au transmis directorului Spitalului documentația de atribuire în format electronic pe un stick și în format pe hârtie cu biblioraft.

Verificarea aparentă și de formă a acestei documentații s-a realizat de TTTTTTTTT., desemnat la rândul lui de H. să asigure consultanță în organizarea licitației spitalicești.

Deși a observat unele deficiențe, a remarcat unele inadvertențe, acestea nu au fost aduse la cunoștința niciunui factor de decizie și s-a derogat de sarcinile de serviciu ce-i fuseseră delegate și cu privire la care secretarul Consiliului Județean, BB., îl sfătuisese, potrivit declarației din dosar, să-și limiteze participarea la acest proiect.

În mod constant și inculpații și martorii au declarat că cei de la PTTTTTTTT. S.A. și S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. au comunicat lui F., distinct și lui I. și lui H. prin cei desemnați să relaționeze cu acesta în proiectul de față că la prima postare pe SEAP a documentației de achiziție lipsea codul CPV pentru leasing.

Firma de leasing care explicase funcționarilor din spital și Consiliu procedura de finanțare prin leasing a comunicat că fără postarea pe SEAP a codului CPV acestia nu mai puteau să se înscrie în asociere cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. în lista ofertanților.

H. a dat dispoziție ca spitalul să demareze de urgență procedura de îndreptare a erorii prin omisiune. Pe cea de-a doua postare pe SEAP s-a menționat codul CPV. Dar modelul de contract a rămas cel vechi, ceea ce după deschiderea unicei oferte și declarării câștigătorului contractului de achiziție, la momentul negocierilor, contractul să se semneze într-un alt format decât cel din publicația de pe SEAP.

În procedura de garantare a împrumutului pentru Consiliul Județean ca finanțator al Spitalului Județean de urgență s-a obținut și avizul Comisiei de Autorizare din cadrul Ministerului Finanțelor. PTTTTTTTT. S.A. prin reprezentantul său YYYYYYYYY. a avut la rândul său niște contacte la nivelul Ministerului Finanțelor pentru a se asigura că și această etapă se finalizează în condiții optime, pentru a se valorifica ceea ce se obținuse prin discuțiile premergătoare definitivării valorii estimative a contractului și ulterior câștigării licitației.

În opinia Curții, probatoriile administrate, inclusiv de către procuror și readministrare de instanță, au confirmat practica utilizată de a se invita reprezentanți ai entităților locale pentru a da lămuriri cu privire la solicitările acestora, dată fiind multitudinea, varietatea de probleme și diversitatea legislativă greu de acoperit în contextul dat.

S-au explicat clar atribuțiile secretariatului acestei Comisii care are menirea unui organism ce îndrumă pe cei cărora li se adresează cum să aibă un dosar cu o documentație completă și edificatoare cu șanse de reușită în fața Comisiei.

Niciunul din martorii audiați (RRRRRRRRRR., ZZZZZZZZZZZ., UUUUUUUUUU., ZZZZZZZZZZ.) nu au avansat vreo asigurare pentru EEEEEEEEE., vicepreședinte al Consiliului Județean delegată de H. să susțină cererea Consiliului de garantare a împrumutului și TTTTTTTTT. abilitat și el de H. și J., că vor primi un aviz favorabil.

Invariabil, i s-a spus lui EEEEEEEEE. să aștepte ce va spune Comisia, a asistat la dezbateri, a fost audiată de Comisie cu explicații mai puțin tehnico-financiare dar relevante pentru importanța proiectului pentru comunitate, iar la momentul votului a așteptat în afara Comisiei.

Probleme de ordin legislativ au iscat oarecari controverse între membrii Comisiei, Ministerul Dezvoltării Regionale, prin reprezentanții săi a comunicat și prin email o NOTĂ explicativă a legislației în vigoare aplicabilă și în final s-a acordat un aviz favorabil. Directorul Trezoreriei, membru în Comisie, ulterior s-a lămurit de justetea interpretării legii care a dus la aprobarea acestei garanții pentru Consiliul Județean Mehedinți (martorul ZZZZZZZZZZ.).

Dacă în aceste proceduri, Consiliul Județean s-a preocupat de aspectele de finanțare, Spitalului Județean de Urgență Drobeta Tr. -Severin i-a revenit sarcina, prin I., să se ocupe de chestiunile tehnice.

În definirea situației de fapt, dovedită prin probatoriul administrat s-a reținut corect de către procuror că modul în care s-a gestionat această fază a organizării licitației deschise de către Spital nu s-a făcut cu respectarea dispozițiilor O.U.G. nr. 34/2006 în spiritul normei legale.

Deși ceilalți doi inculpați H. și I. au negat săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor, în realitate, prin declarațiile lor, ale martorilor din lucrări, ale celor propuși de aceștia, ale coînculpatei J. au configurat situația de fapt astfel cum a fost reținută de procuror.

AAAAAAAAAAAA. a apelat la firme private pentru a-și încropi o documentație de achiziție, le-a cerut acestora să-i comunice materiale promoționale cu echipamente medicale și mobilier, le-a solicitat, în concret, oferte, a abordat generic și într-o formă neclară chestiuni de finanțare, le-a permis să viziteze BMI, li s-au pus la dispoziție schițe/plașe-relevu și orice informații despre construcția Blocului materno-infantil, chiar și dintre cele pe care O.U.G. nr. 34/2006 nu le are în vedere în procedura achizițiilor publice.

Un element relevant în cauză în legătură cu publicitatea acestei licitații a fost faptul că ea a avut impact doar la firmele cu care Spitalul colabora de mai mult timp și cu care a avut și are contracte în derulare, între acestea găsiindu-se și S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L..

Relaționarea mai veche dintre Spital și aceste firme "de casă" a creat o comuniune locală, astfel încât solicitarea directorului I. de sprijin din partea firmelor private de specialitate în domeniu ajutor în elaborarea unei note justificative de echipamente, întocmirea de oferte pentru documentația de achiziție nu se înscriu, contrar susținerilor inculpatei I., în perspectiva abordată de O.U.G. nr. 34/2006.

Inculpata a permis și discuții între reprezentanți ai firmelor și medicii și asistenții șefi de secție pentru ca unii să-și promoveze produsele, iar medicii să-și expună solicitările, necesitățile de utilități care să se aibă în vedere.

Aparent, regimul aplicat firmelor a fost identic, însă în realitate menirea lor, contrar normei legale a fost de a constitui o primă variantă a necesităților de utilități ce au reprezentat, conform declarațiilor testimoniale plaja de operare de câteva luni pentru ca specialiștii S.C. OOOOOOOOOO. să elaboreze documentația de achiziție care i-a fost transmisă prin J. lui I.. Astfel s-a evaluat și valoarea estimată înainte de a se publica pe SEAP și s-a inclus în conținut și un model de contract.

Probele au reliefat că prin această documentație redactată de S.C. OOOOOOOOOO. și P.P.P.P.P.P.P.P. S.A., în plan financiar, s-au regăsit elemente din oferta emanată de la cele două societăți asociate, ceea ce denotă că factorii de decizie, între care și inculpata I., au acceptat "de plano" să se regăsească în oferta beneficiarului echipamentele medicale produse și condiționări care ulterior n-ar mai fi putut fi obiect de negociere.

Din punct de vedere financiar, prin numeroase declarații (ale inculpaților, ale martorilor WWWWWW, TTTTTTTTTT., UUUUUUUUUU.) s-a afirmat că niciuna din cele două entități instituționale ale statului nu aveau personal specializat, cunoscător al practicilor și procedurilor financiare, că în realitate în astfel de cazuri, practic firma care întocmește documentația pe acest aspect este preocupată să-și asigure și interesele care au determinat implicarea sa în proiectul respectiv.

Atenționarea cu privire la codul CPV de leasing a venit de la o firmă privată, posibilă ofertantă care numai pentru că lucruse la întocmirea documentației de achiziție putea să realizeze că de fapt era o omisiune și nicidecum nu se mergea pe finanțare directă.

Însăși I., în declarația sa, a afirmat că nu era firesc ca o firmă privată/societate comercială să atenționeze și să ceară să se menționeze codul CPV pentru leasing, cu mențiunea că altfel nu se mai asocia cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. în acest proiect.

I. a primit de la H. telefonic solicitarea fermă de a grăbi și iniția procedura de anulare a primei postări pe SEAP și postarea remedierii lipsei constatate de CPV. Deși în opinia acestuia ar fi existat în titulatura documentului termenul de furnizare finanțare în sistem de leasing, la nivelul decizional al Consiliului Județean, s-au asumat cele comunicate de societatea finanțatoare.

În aceste condiții a fost evident că un rol preponderent în realizarea proiectului BMI I-a avut firma PTTTTTTTTT. asociată cu S.C. OOOOOOOOOO.; care și-a manifestat și susținut ferm poziția, consolidându-și interesele la care Consiliul Județean, prin H., a achiesat necondiționat.

Inculpata I., în declarațiile sale a avansat variante diferite referitoare la modificările intervenite la documentația de achiziție ce s-a postat pe SEAP, pe de o parte afirmă că doar s-a adăugat CPV pentru leasing, iar pe de altă parte a enumerat mai multe adăugiri la documentul în discuție.

Contrar normelor legale cu ocazia celor două postări, firmele asociate au asistat la publicarea documentației pe SEAP, s-au asigurat că postarea se face corect, impunându-și prezența în biroul unde, de pe laptopul lui ZZZZZZZZZZ. s-a operat postarea la Spitalul Județean și respectiv la Consiliul Județean.

Această atitudine provenea din relaționarea cu H. finanțatorul proiectului, persoană de autoritate, de decizie care a purtat mai multe discuții; au aflat astfel direct sau indirect, prin inculpatele F. și I., informații care au condus la realizarea scopului și obținerea unui folos necuvenit în sensul legii.

I., în virtutea atribuțiilor sale, a desemnat membrii Comisiei de evaluare, de licitație și aceasta s-a desfășurat fără să existe contestări de orice natură.

Fricțiunile existente la nivelul conducerii Spitalului dintre I. și AAAAAAAAAA. s-au resimțit în activitatea de evaluare și cu ocazia deschiderii unicii oferte. Președinta Comisiei, martora HHHHHHHHHHH., a apreciat că prin desemnare, fiecare membri știa când aveau loc ședințele Comisiei și ca atare prezența directorului financiar-contabil AAAAAAAAAA. s-a produs la momentul discutării doar a chestiunilor din domeniul financiar.

Cu ocazia negocierilor pentru contractul de asociere, s-a mai relevat încă o dată că documentația de achiziție s-a întocmit cu un aport hotărâtor din partea celor două societăți asociate și pentru faptul că modelul de contract conținea multiple aspecte greu sau deloc de înțeles prin tehnicitatea lor specifică, el a obligat la multe discuții explicative, lămuritoare la nivelul Comisiei de negociere cu reprezentanți ai Consiliului ai spitalului și ai firmelor asociate.

Începând cu data de 9.04.2014, contractul de furnizare în sistem leasing financiar de echipamente medicale pentru BMI a fost suspendat.

Potrivit adresei nr. x/20.10.2017 emisă la cererea Curții, Consiliul Județean Mehedinți, a comunicat că Blocul Materno-infantil funcționa din 30.10.2014, avea 5 secții și cu cea de pediatrie mutată la 27.08.2015 în BMI.

Blocul maternal-infantil a devenit funcțional cu mobilier reconșionat cu veniturile Spitalului și modernizat în 2015 cu mobilier pentru secția de pediatrie din sponsorizări. Cu veniturile Spitalului, ale Consiliului și din sponsorizări în perioada 2014-2016 s-au achiziționat echipamente medicale pentru BMI.

Analiza probatorului administrat, în mare parte în acord chiar și cu declarațiile inculpaților care nu recunosc comiterea vreunei fapte penale, a confirmat, contrar atitudinii procesuale a unora dintre inculpați - H. și I., că faptele deduse judecării au reprezentat o activitate infracțională dovedită pentru fiecare din cei trei inculpați, care cu vinovăție au permis unor persoane neautorizate să aibă acces la informații nedestinate publicității, astfel încât să se atingă atât scopul urmărit cât și obținerea unui folos necuvenit de către firmele asociate.

Curtea a avut în vedere și coroborarea declarațiilor cu înscrisurile depuse la dosar expuse în hotărâre. Ele, rândul lor, au definitivat parcursul demersurilor inițiate de I., susținute de J. și valorificate de H. prin autoritatea funcției și a percepției cuvântului decizional și asumat al acestuia în derularea activității infracționale.

În privința convorbirilor interceptate la cererea și cu execuția SRI în baza mandatelor de siguranță obținute prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care a sesizat Înalta Curte pentru alte infracțiuni decât cele pentru care au fost cercetați inculpații și cu mult înainte ca Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA să instrumenteze prezenta cauză, Curtea a luat act de excluderea lor încă din faza camerei preliminare astfel că ele nu au făcut parte din ansamblul probator care susține acuzarea pentru această infracțiune reținută în sarcina fiecărui inculpat.

Curtea nu a apreciat ca fiind concludentă nici cerința procurorului de a da eficiență probatorie unor date de trafic.

Din modul în care s-au invocat aceste probe, Curtea a considerat că nici procurorul nu era edificat cu privire la acestea câtă vreme, în afara unei cereri generice, fără o particularizare în raport de faptele în discuție, o evidențiere a acestora sub aspectul celor care au legătură cu datele de trafic, când s-au realizat în timp, frecvență etc nu au venit să susțină punctual acuzațiile în speță.

Simpla trimitere la "datele de trafic din volumul 13 al dosarului de urmărire nr. x/2013, cu peste 300 de pagini și tabele cu astfel de date pentru toți cei 10 inculpați și toate faptele acestora, nu este suficientă prin ea însăși pentru a-i da valoarea probatorie în cauză."

IX. Pe de altă parte, din declarațiile date de inculpata J. a rezultat că a înțeles că societatea comercială s-a subrogat practic atribuțiilor instituției organizatoare a licitației, a elaborat, pe baza datelor care i s-au pus la dispoziție publicația de achiziție ce urma a fi postată pe SEAP, completată cu datele provenind de la firmele asociate.

Autorității contractante i-a revenit doar sarcina să verifice, potrivit lui TTTTTTTTTT., doar chestiunile de ordin juridic.

Lipsa de experiență în domeniul finanțării prin leasing, dezinteresul profesional manifestat de TTTTTTTTTT. de la Consiliul Județean și ZZZZZZZZ. de la Spitalul județean au concurat în consecință la implicarea majoră a celor doi agenți economici asociați în determinarea necesarului de utilități pentru BMI, a conținutului contractului de achiziție acceptat de finanțatorul proiectului, cu negocieri ulterioare limitate prin rigorile legii.

J. a conștientizat că relaționarea cu cele două firme asociate nu s-a redus doar la o eventuală consultanță într-o anumită limită, ci s-a desăvârșit prin întocmirea documentației de achiziție. Pe de altă parte, factorul decizional perceput ca atare de reprezentanții celor două societăți, H. a încurajat demersurile acestora prin discuții și întâlniri care au vizat chestiunile legate de finanțare și de garanțiile cu privire la care s-a dovedit că cele două firme și-au impus punctul de vedere. La cererea acestora, spitalul a emis un

număr important de cambii pe care Consiliul le-a avalizat peste prețul de contract și în dezacord cu practicile Trezoreriei, care nu-i erau necunoscute.

J. a fost desemnată, în termeni categorici de către H. să constituie practic cureaua de transmisie a informațiilor între S.C. OOOOOOOOOO. și Pppppppppp. și respectiv președintele Consiliului Județean, cu obligația de a-i aduce la cunoștință acestuia toate activitățile, procedurile, etapele derulării legăturii cu firmele asociate agreate. De buna funcționare și finalitatea scontată a acestui proiect, depindeau, cum a declarat în cauză J. - funcția sa de conducere, locul său de muncă. I., - directorul spitalului, se afla într-o situație similară.

În considerarea celor arătate, J. și-a dat seama că nu era firesc ca o firmă privată să solicite o repostare pe SEAP pentru o omisiune, să pretindă o intervenție rapidă din partea autorității contractante în acest sens și să ceară să asiste, pentru a fi sigură, pe cel care urma să posteze din nou pe SEAP documentația de achiziție completată cu CPV de leasing.

Inculpata a recunoscut că acceptând aceste devieri de la aplicarea legii, aflată fiind în subordinea celui care gestiona, după propriile cuvinte "totul", H., s-a supus dispozițiilor acestuia din motive deja evidențiate, chiar dacă știa că sunt contrare legii.

Prin declarațiile sale J. a confirmat parcursul său infracțional, în sensul celor deja arătate.

Până la redactarea și postarea pe SEAP a documentației de atribuire, J. a avut multiple întâlniri cu reprezentanți ai S.C. OOOOOOOOOO. și Pppppppppp. și, potrivit declarațiilor sale discuțiile cu aceștia au privit chestiunile financiare. Aceasta a fost cea care a comunicat lui I. prețul contractului pe care l-a aflat de la H. și a participat la ședința Consiliului de Administrației al spitalului, convocată de I. la cererea lui H. și unde s-a hotărât organizarea licitației de către Spital cu finanțare de la Consiliul Județean, garantată și avizată ulterior de Ministerul Finanțelor.

J. a conștientizat că firmele asociate urmăreau ca prin contractul de achiziție să obțină mai mult decât un profit în înțelesul legii și prin activitatea ei le-a pus la dispoziție date de finanțare care urmăreau să se regăsească în documentația de atribuire, dar care s-au prelucrat și în oferta înscrisă în procedura de licitație, informații care nu erau destinate publicității. Că aceasta este realitatea a fost confirmată și de faptul că celelalte firme angrenate în demersurile lui I., nu au beneficiat astfel de informații, ci potrivit spuselor lor, doar de date generice, neclare, insuficient de aplicate la concret.

Au fost câteva aspecte care la rândul lor au susținut afirmațiile procurorului în inculparea lui J.. Ele au vizat perceperea celor doi operatori economici, încă de la debutul întâlnirilor lor, nu numai ca viitori ofertanți înscrși în competiție pentru contractul de achiziție de echipamente medicale și publice pentru BMI, ci ca viitori responsabili cu dotarea noii maternități.

J., la un moment dat, după redactarea de către cei doi agenți economici asociați a documentației, a caietului de sarcini a afirmat către ZZZZZZZZ. că firmele în discuție aveau toate șansele să câștige acea licitație, întrucât oferta lor corespundea și deținea toate elementele necesare.

Martorii implicați în această fază de contacte, furnizare de informații, redactare documente, postare, repostare a caietului de sarcini pe SEAP, au confirmat afirmațiile lui J.: TTTTTTTTTT., ZZZZZZZZ., UUUUUUUUUU., YYYYYYYYYY., WWWWWWWWWW., BBBBBBBBBBBBBB. etc.

Declarațiile coinalpților H. și I. au completat tabloul infracțional, inclusiv cu privire la activitatea a inculpatei J..

S-a reținut, chiar și în aceste împrejurări factuale, fără a diminua aportul infracțional al acestei inculpate că acțiunile întreprinse au condus la realizarea elementelor cumulativ constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 12 din Legea nr. 78/2000 sub toate aspectele. În același timp s-au conturat și aspecte

care au concurat la determinarea lui J. să devină o verigă a lanțului infracțional legate de relația de subordonare față de H., prin natura atribuțiilor de serviciu.

Aceasta a acceptat să coopereze cu cei doi agenți economici, să le permită accesul la informații pe care le-au folosit pentru definitivarea procedurii de licitație dar și pentru obținerea unui folos necuvenit prin astfel de mijloace.

Poziția procesuală a acesteia a fost de recunoaștere constantă a faptelor comise pe care le-a regretat.

Inculpata a solicitat să i se aplice procedura simplificată și asumarea consecințelor legale ale probatorului administrat de procuror, completat de înscrisurile depuse în instanță, în circumstanțiere.

Evaluând activitatea infracțională a inculpatei J., Curtea a constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, că fapta există, ele au fost săvârșite cu vinovăție în sensul legii.

Curtea a avut în vedere prevederile art. 374 alin. (4) C. proc. pen., raportat la art. 396 alin. (10) C. proc. pen. și va dispune condamnarea inculpatei la o pedeapsă cu închisoarea.

În aprecierea quantumului, Curtea a avut în vedere pericolul social al acestor fapte, împrejurările în care au fost săvârșite, elementele care definesc persoana inculpatei și în ce măsură pedeapsa ce se va aplica, prin forța sa coercitivă și preventivă va avea ca impact reconsiderarea atitudinii sale comportamentale și reinsertia sa socială.

Din aceleași considerente, Curtea a apreciat că aplicarea imediată a pedepsei nu este oportună și necesară.

Pentru aplicarea prevederilor art. 83 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 84 C. pen., Curtea a avut în vedere îndeplinirea cumulativă a mai multor condiții:

- pedeapsa ce se va stabili trebuie să nu fie mai mare de 2 ani;
- inculpata este la prima încălcare a legii penale;
- aceasta și-a manifestat acordul de presta o muncă neremunerată în folosul comunității;
- elementele care o caracterizează pe inculpată sunt de natură a reliefa calitățile personale ale acesteia; profund marcată de săvârșirea infracțiunii pe care a recunoscut-o și regretat-o, inculpata este preocupată să-și corecteze conduita și să se regăsească în comunitatea ale cărei exigențe înțelege să le respecte și să revină la statutul pe care l-a avut în societate de persoană respectată și apreciată, inclusiv ca mamă a unui minor pe care îl are în îngrijire ajutată de mama acesteia.

În aceste temeieri legale și pentru motivele expuse, în baza art. 83 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 84 C. pen. s-a dispus amânarea aplicării pedepsei ce s-a stabilit pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 85 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 86 alin. (1) C. pen. inculpata a fost obligată să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) se va prezenta la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;

b) va primi vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) va anunța, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;

d) va comunica schimbarea locului de muncă;

e) va comunica informațiile și documentele de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute de art. 85 alin. (1) lit. c)-e) C. pen. s-au comunicat Serviciului de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți conform art. 86 alin. (1) C. pen.

S-au pus în vedere inculpatei prevederile art. 87 și art. 88 C. pen. și în baza art. 404 alin. (3) C. proc. pen. s-a atras atenția asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În urma evaluării activității infracționale, a conduite procesuale a structurii caracteriale a personalității inculpatei, Curtea a aprecia că în cauză, pentru atingerea scopului măsurilor dispuse, nu au fost aplicabile și prevederile art. 85 alin. (2) C. proc. pen.

X. În privința inculpatei I., aceasta a declarat că toate acțiunile întreprinse de ea în desăvârșirea proiectului BMI au fost legale și realizate cu scopul de a pune în funcție noua maternitate în beneficiul comunității.

Inculpata I. a justificat măsurile luate pe întreg parcursul organizării licitației ca fiind în concordanță cu prevederile legale și cu niște costuri cât mai mici, în condițiile deficitului bugetar parcurs de Spitalul județean la acel moment.

Pe de o parte spitalul avea pierderi de un milion/lună, costul unei consultanțe de specialitate pentru întocmirea documentației de achiziție, a caietului de sarcini se ridica la peste 1500 euro, iar lista din 2009 cu echipamente medicale și mobilier cuprinsă, inclusiv din punct de vedere financiar în proiectul de construire și dotare a clădirii noii maternități, la momentul când i-a fost adusă la cunoștință nu mai corespundea, potrivit medicilor spitalului, nivelului de performanță și tehnicitate din 2013/2014.

S-a invocat de inculpată că s-a apelat și s-au cooptat medicii șefi de secție, asistenții șefi în determinarea necesarului de utilități și mobilier, astfel încât să se achiziționeze echipamente performante, de ultimă generație care să ridice calitatea actului medical.

Și inculpata I. și inculpata J., martorii audiați în cauză TTTTTTTTTT., ZZZZZZZZ., WWWWWWWWWW., YYYYYYYYYY., au explicat că erau lipsiți de experiență, nu aveau cunoștințele necesare nici cei care lucrau în departamentele de achiziții publice și nici cei care ocupau funcții decidente de conducere în Consiliul Județean și în spital.

S-a mai precizat, inclusiv de inculpata I. că probleme erau și în ceea ce privește funcționarii instituțiilor; pe lângă faptul că nu se pricepeau nici la finanțări prin leasing sau alte modalități, ca să fi fost identificate și utilizate la acel moment, nici la selectarea după criterii, de ultimă oră, a echipamentelor și mobilierului pentru BMI, aceștia au abordat o conduită de dezinteres, de detașare, lipsiți de responsabilitate în exercițiul sarcinilor de serviciu, inclusiv în proiectul în care au fost desemnați în considerarea abilităților ce le presupuneau funcțiile îndeplinite în instituțiile lor (TTTTTTTTT. - consilier juridic - Consiliul Județean, ZZZZZZZZ. - Spitalul județean).

Conform propriilor declarații, I. a apelat la reprezentanții firmelor care aveau deja contracte în derulare cu Spitalul, colaborarea cu acestea desfășurându-se de multă vreme, inclusiv în segmentul serviciilor de mentenanță.

Așa cum au declarat și reprezentanții firmelor BBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., DDDDDDDDDDD., BBBBBBBBBBBB., S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., I. le-a cerut pe lângă pliante cu produse promoționale, cataloage, să întocmească și oferte cu produsele pe care le propuneau pentru dotare, să fie avute în vedere la elaborarea caietului de sarcini. Dintre firmele care au răspuns solicitării directorului Spitalului, după conferința de presă de la investirea în funcția de președinte a Consiliului Județean a lui H., prima a fost BBBBBBBBBBBB.. I. a apelat și la AAAAAAAAAAAAA., șeful Biroului administrativ și martor în cauză, pentru a contacta firmele private care acționau în domeniul medical să aibă discuții cu directorul spitalului, asigurându-le posibilitatea să viziteze spațiile ce urmau a fi dotate, să discute cu medicii din spital, să primească schițe, planșe - releveu etc.

Aceste demersuri și consultări întreprinse de I. cu firmele private angrenate deja în alte colaborări contractuale cu Spitalul, au condus la întocmirea unor liste cu produse și echipamente. În acest stadiu, pentru multiple considerente, Consiliul Județean urma să organizeze licitația pentru dotarea BMI, Spitalul județean de Urgență Mehedintși, aflându-se în custodia Consiliului Județean, ca și blocul materno-infantil (BMI) de altfel.

Lista concepută în maniera mai sus arătată a parvenit conducerii economico-administrative a Consiliului Județean.

Autoritatea contractantă reprezentată de H., perceput ca finanțator al proiectului în discuție, s-a întreținut cu reprezentanții unor firme prezentate de I., ca societăți comerciale de specialitate interesate de dotarea BMI. Între aceste firme a fost și S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., care, luând la cunoștință de necesarul de utilități astfel cum a fost întocmit de Spitalul județean, după un studiu de aproximativ 2 luni a întocmit documentația de achiziție pe care în format electronic și pe suport de hârtie le-a predat directorului economic J. din Consiliul Județean. La rândul său, aceasta a înmănat documentația spre verificare din punct de vedere juridic lui TTTTTTTTT., și el de asemenea desemnat de H. să conlucreze la acest proiect.

I. a mai relatat despre încercarea de a obține pe diferite căi finanțare pentru BMI din momentul în care nici Ministerul Sănătății și nici Consiliul Județean nu aveau resurse bugetare de alocat.

I. s-a adresat pentru consultanță CCCCCCCCCCCC., a solicitat directorului F. să contacteze alte 3-4 bănci pentru vreo posibilă creditare, sens în care au fost și declarațiile martorilor audiați în cauză.

În urma contactelor și a demersurilor s-a hotărât ca Spitalul județean să organizeze licitația, să beneficieze de o finanțare garantată de Consiliul Județean cu avizul Comisiei de avizare a împrumuturilor pentru entitățile locale din cadrul Ministerului Finanțelor.

În acest mod s-a pus problema ca firmele interesate de acest proiect să propună o ofertă și o soluție pentru finanțare.

Înainte de orice măsură din cadrul organizării procedurii de licitație, S.C. OOOOOOOOOO. s-a asociat cu PPPPPPPPPP. S.A. și s-a estimat valoarea aproximativă a contractului de achiziție cu concursul acestora.

TTTTTTTTT. audiat ca martor a declarat că a fost sfătuit de secretarul Consiliului, BB. să evite pe cât posibil participarea sa la această licitație, fără să dea alte amănunte; deși a constatat unele deficiențe la contractul de achiziție, ZZZZZZZZ. nu le-a semnalat nici lui F., nici lui I. și a mai precizat că în lipsa unei pregătiri, a unor cunoștințe în domeniul finanțărilor reglementate ca proceduri de lege, practic S.C. OOOOOOOOOO. asociată cu PPPPPPPPPP. S.A. au instituit și condus procedura de finanțare în mod vădit în interesul lor.

De altfel, I. a declarat că s-a mirat de întâlnirile și discuțiile ce au urmat dintre firma privată și H., de faptul că acestuia i-au adus, telefonic, la cunoștință, că postarea pe SEAP s-a făcut cu omiterea codului CPV pentru leasing.

La fel de neînțeles s-a apreciat și de J. faptul că reprezentanții firmelor asociate au cerut și li s-a încuviințat să asiste în sediul Consiliului Județean și să participe la repostarea caietului de sarcini cu CPV pentru leasing; în varianta testimonială un reprezentant al S.C. OOOOOOOOOO. a dictat datele postate de ZZZZZZZZ. iar în cea a inculpatei I. aceasta a fost cea care a fost prezentă, alături de ZZZZZZZZ. care a postat pe SEAP publicația de achiziție corectă, în biroul lui J..

În baza relației de subordonare și delegării, H. primea toate informațiile legate de discuțiile și măsurile care s-au luat, de la J. și în această modalitate i-a cerut lui I. să se repare greșeala strecurată în prima postare.

Din materialul probator a rezultat că I. a procedat, cu respectarea procedurilor legale, la anularea primei postări despre care reprezentanții PPPPPPPPP. au sesizat neregulile și au solicitat o repostare pentru ca această firmă, asociată cu S.C. OOOOOOOOOO. să mai oferteze pentru contractul de achiziție.

Documentația publică de achiziție conținea toate datele de finanțare, un model de contract care în final, după câștigarea licitației și negocierii la încheiere, acesta a fost diferit de cel inițial.

Chiar dacă I. constant a susținut că nu a comis nicio infracțiune, totuși prin declarațiile date, concluziile scrise și orale, probele testimoniale administrate inclusiv la solicitarea acesteia, înscrisurile depuse în ambele faze procesuale atestă că inculpata a permis unor persoane neautorizate să aibă acces la informații nedestinate publicității.

Datele pe care le-a pus la dispoziție din postura sa de înalt funcționar public - director al Spitalului județean au fost valorificate de S.C. OOOOOOOOOO. în documentația pe care a întocmit-o cu PPPPPPPPP. S.A.; astfel le-a permis acestora să includă produse pe care erau interesați să le vândă și care au fost contestate de personalul medical, administrativ și financiar din punct de vedere al performanței tehnice, al mărcii ca proveniență.

Au fost medici care au declarat că urmau să se achiziționeze echipamente pe care le dețineau deja, la fel de performante ca cele propuse să se achiziționeze ori aveau o carte tehnică nu tocmai convingătoare cu privire la dotarea acestora și funcționalitatea lor (dr. QQQQQQQQQ. și dr. IIIIIIIIII.).

S-au mai exprimat și alte opinii legate de aparatură în sensul că fie numărul echipamentelor era mai mare decât aveau nevoie să achiziționeze, fie că anvergura lor era liminară dat fiind proveniența lor (martorul AAAAAAAAAA.).

Directorul financiar AAAAAAAAAA. a sesizat, de asemenea, că era prevăzută o sumă mare de 6.000.000 RON pentru aparatură care nu era identificată și care avea o valoare globală.

Aceste critici I. le-a explicat ori interpretat ca fiind neîntemeiate deoarece:

- din lipsă de fonduri, la alte secții ale spitalului erau aparaturi care necesitau înlocuirea întrucât nu mai erau la un nivel corespunzător de funcționare și cu ocazia acestei proceduri se acopereau din aceeași finanțare mai multe nevoi;
- au existat multe negocieri și unele echipamente nu au mai fost avute în vedere să fie achiziționate, astfel că martorii au vorbit despre produsele dintr-una din etapele procedurii;

- chiar dacă în maternitate funcționau echipamente de generație relativ nouă, cele ce urmau să fie achiziționate puteau fi transferate și la alte secții ale Spitalului (deși după specificul lor potrivit dr. QQQQQQQQQQ., nu puteau fi utilizate pentru alte servicii medicale);

- achiziționarea unor alte produse de valoare pecuniară consistentă într-un număr mai mare decât cel necesar urmărirea asigurarea în timp a acestor echipamente;

- disputele și punctele de vedere divergente dintre AAAAAAAAAA. și I. au constituit în opinia inculpatei, explicația insinuărilor și a afirmațiilor făcute, fără acoperire, de directorul financiar.

A rezultat că în documentația de achiziție s-au conjugat pe de o parte cerințele mai mult sau mai puțin stringente ale spitalului ca beneficiar al achizițiilor și interesul, pe de altă parte al firmelor asociate de a vinde produse pe care ele erau interesate să le vândă, că erau echipamente sau servicii financiare, distinct de profitul care este recunoscut de lege.

Paradoxal s-au instituit multiple demersuri pentru a depăși dificultățile financiare, bugetare (consultanță gratuită de la firme private (!) care derulau deja contracte cu Spitalul, de la firme bancare private), de a se identifica soluții de finanțare care în cele din urmă s-au găsit dar într-o sumă inferioară celei inițial avansate (5 milioane euro) cu garanții avizate de Ministerul Finanțelor. În același timp în dezacord cu prevederile O.U.G. nr. 34/2006, deși consultările cu medicii șefi de secție au fost pentru echipamente și produse medicale și mobilier pentru BMI, s-au prevăzut produse și pentru dotarea altor secții, înlocuirea de aparaturi similare pentru o eventuală utilizare viitoare etc.

Și aceasta în condițiile în care publicația ar fi trebuit să cuprindă pentru achiziție, produse punctuale numai pentru noul bloc materno-infantil, care cădeau sub incidența actului normativ ce reglementează achizițiile publice.

Deși s-a afirmat că nu s-a urmărit ca firmele asociate să beneficieze de un folos necuvenit ca urmare a permisiunii de a avea acces la informații nedestinate publicității, totuși, I. a răspuns cerinței PTTTTTTTTT și a emis cambii în favoarea firmelor asociate, deși cunoștea în mod cert că Trezoreria nu admitea astfel de practici și cambiiile au fost avalizate de Consiliul Județean, nu la prețul de contract, ci la valoarea totală a contractului de peste patru milioane euro. Martorul AAAAAAAAAA., la cererea inculpatei I., avusese întrevederi cu cei de la Trezorerie pe acest subiect și cu toate informațiile primite, și conducerea Spitalului și cea a Consiliului Județean au marșat la emiterea și avalizarea cambiilor, cu "justificarea" potrivit căreia, dacă legea nu va permite în viitor, ele nu vor putea fi executate.

Toate aceste aspecte nu au fost negate, ele s-au confirmat prin declarațiile, inclusiv al inculpaților . Ele au întărit convingerea instanței că firmele asociate au beneficiat în mod real de un regim preferențial, pe care l-au exploatat la maximum.

Inculpata I. a susținut că firmele au beneficiat de un tratament egal în modul în care le-a abordat. În considerarea activității lor comune contractuale le-a solicitat sprijinul, de la pliante promoționale la întocmirea de oferte.

Publicitatea mediatică inițiată printr-o conferință de presă, organizată de Consiliul Județean, a avut menirea să lanseze o invitație firmelor să participe la proiectul dotării BMI.

În aceste condiții de "mediatizare" au răspuns doar firmele care derulau deja contracte cu Spitalul. Dintre aceste firme s-a arătat interesată S.C. OOOOOOOOOO. care s-a asociat cu PTTTTTTTTT și care nu aveau nicio exclusivitate pentru vreun produs medical sau financiar prin care să difere față de celelalte firme.

Acești agenți economici s-au aflat în contacte repetate cu H..

- anularea primei postări pe SEAP s-a efectuat în condițiile legii și pentru a respecta normele O.U.G. nr. 34/2006, aspect căruia procurorul nu a putut să-i dea o altă conotație;

- inculpata a apelat la firme care aveau contracte în derulare cu Spitalul și a dat dovadă de transparență, le-a prezentat lui H. la fel ca și pe S.C. OOOOOOOOOO. și li s-a adus la cunoștință că pentru proiect nu exista sursă de finanțare, punându-le în vedere să vină cu oferte și soluții de finanțare;

- inculpata a procedat în acest mod la o cercetare de piață, le-a pus firmelor la dispoziție informații viabile, le-a permis accesul în Spital, le-a furnizat, schițe, planșe-relevu, absolut în concordanță cu art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006 câtă vreme procurorul nu a reușit să demonteze o situație reală și bazată pe lege și nici nu a identificat informațiile nedestinate publicității și nici că cele tehnice și financiare ar fi dintre cele nepublice;

- consultarea cu privire la achiziționarea echipamentelor s-a făcut și cu medicii șefi de secție, în cunoștință de cauză;

- nu s-a adus nicio atingere principiului concurenței loiale, nicio altă firmă nu a contestat vreo măsură din cele ce priveau procedura și organizarea licitației;

- S.C. OOOOOOOOOO. a primit forma finală a documentației și atribuire;

- procurorul vorbește de marja de profit maximală dar de fapt este vorba de suma ce privește TVA ce urma să revină statului;

- Comisia de avizare a confirmat legalitatea comisiunelor pe care și le-a arogat S.C. OOOOOOOOOO.;

- declarațiile contradictorii ale martorilor nu sunt în măsură să răstoarne prezumția de nevinovăție de care se bucură și pe care procurorul nu a infirmat-o prin susțineri lipsite de fundamentare probatorie.

În acest context inculpata a solicitat achitarea sa pentru fapta prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

Analizând aspectele invocate de inculpata I., Curtea a considerat că toate aceste susțineri în apărare sunt contrazise prin ansamblul probator, chiar de dovezile propuse de aceasta și de propriile declarații.

În parcursul motivării prezentei hotărâri, Curtea a ilustrat toate textele legale la care procurorul și inculpata au făcut trimitere oral și în scris și care reglementează clar prin normele sale în ce măsură acțiunile inculpatei s-au circumscris Ordonanței care se referă la dobândirea de bunuri prin achiziții publice.

Inculpata a declarat că toată conduita acesteia în acest proces de organizare a licitației s-a conformat dispozițiilor lui H., ordinelor acestuia

- de a întocmi lista cu echipamente;

- de a coopera cu J. desemnată de H. să fie în contact permanent cu S.C. OOOOOOOOOO., (delegarea nu a avut în vedere "colaborarea" și cu celelalte firme prezentate de I. lui H.);

- de a grăbi procedura de anulare a primei postări pe SEAP și de a emite decizia de anulare și motivare a acesteia pentru a nu impieta parcursul licitației) (17.09.2013);

- de a se întâlni cu reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. și firma asociată în legătură cu omisiunea CPV leasing inclusiv la București (16.09.2013);

- de a accepta supravegherea firmelor asociate la ambele postări să fie siguri că nu se operau modificări peste cele deja convenite (13.09.2013 - 2.10.2013);

- de a primi stickul și formatul pe suport de hârtie al documentației de atribuire și al caietului de sarcini de la S.C. OOOOOOOOOO. prin J.;

- de a lua la cunoștință de valoarea estimată comunicată de cele două firme asociate lui H. și lui I. prin J. care a prezidat ședința Consiliului de administrație al Spitalului în care s-a votat prin hotărâre organizarea licitației de către Spital cu finanțare de la Consiliul Județean, garantată de Ministerul Finanțelor.

Și toate acestea în condițiile în care declarațiile date inculpata a menționat că:

- nu i s-a părut ilegal, în condițiile actului normativ în discuție, ca să existe mai multe întâlniri între S.C. OOOOOOOOOO. și firma asociată, cu J. și cu H.;

- că o firmă privată să semnaleze lipsa CPV pentru finanțarea leasing, să asiste autoritatea contractantă - organizatorul și finanțatorul proiectului BMI - la postarea și repostarea publicației de atribuire pe SEAP;

- să primeze cererea de anulare a primei postări formulată de cele două firme asociate în condițiile în care în cuprinsul primei postări apărea sintagma "în sistem leasing", în versiunea lui I. obligată de H. la presiunea operatorilor economici menționați să procedeze în conformitate cu solicitarea firmelor;

- să emită cambii la cererea PTTTTTTTT. acceptată de H. deși știa că Trezoreria nu accepta aceste practici comerciale, doar ca să satisfacă doleanța firmei finanțatoare care a beneficiat și de avalizarea de către Consiliul Județean nu numai a prețului contractului garantat ci pentru toată valoarea de contract etc.

În așa-zisa "cercetare de piață", inculpata, folosindu-se de ascendentul său de autoritate contractantă s-a adresat firmelor care aveau contracte cu Spitalul, unele în derulare (BBBBBBBBBBB. pentru mentenanță) cărora (gratuit) le-a cerut nu numai pliante, cataloage, prezentare de produse promoționale, ci chiar întocmirea de liste cu echipamente medicale și mobilier, oferte pentru care le-a furnizat "informații viabile" și le-a permis să viziteze spitalul, să li se pună la dispoziție schițe, planșe deși potrivit spuselor lui I. puteau fi găsite pe site-urile unor instituții oficiale - Primăria Drobeta Tr. -Severin; I. a avut inițiativa să conducă reprezentanții a două-trei firme la H. - președintele Consiliului Județean pentru a-i asigura că implicarea și a Consiliului Județean prin președintele său gira seriozitatea proiectului de dotare a BMI.

Contrar așteptărilor inculpatei reprezentanții acestor firme (SC OOOOOOOOOO., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBB.) prezentate lui H. dar și a firmelor DDDDDDDDDDD., BBBBBBBBBBBB., au declarat că:

- nu au înțeles de ce trebuiau să se întâlnească cu H., care a fost scopul urmărit de I. sau de ambii oficiali;

- datele legate de finanțare au fost incerte, needificatoare, într-o formă nebuloasă cât să nu se spună că nu s-a abordat și acest subiect;

- vizitele la locație nu sunt necesare câtă vreme beneficiarul știe ce dorește să achiziționeze, or, în speță, reprezentanții firmelor plimbate prin spital, invitați la discuții cu medicii șefi de secție, după o activitate de câteva luni au elaborat listele de echipamente, inclusiv oferte în raport de care li s-a adus la

cunoștință, cam ce valoare se estima pentru această achiziție sumele avansate fiind peste finanțarea la care se spera să se obțină 2.700.000 euro fără TVA;

- după consultanța gratuită din partea CCCCCCCCCCCC. care nu s-a oferit să crediteze proiectul, I. a cerut, sub presiunea lui H. de a găsi soluții și lui J. să contacteze bănci dispuse să se implice în acest proiect.

Spre deosebire de celelalte firme de care s-a folosit I. pentru a obține doar o imagine a necesităților de echipamente, a valorilor de piață în ce privește pe cei doi agenți economici asociați, relațiile s-au diferențiat pentru că aceștia au primit informațiile, inclusiv cele care nu au parvenit celorlalte firme, au redactat documentația și au realizat la 9.08.2013 și o variantă actualizată a acesteia (SC OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP.) cu datele de finanțare primite de la Consiliul Județean - inculpatul H. prin inculpata J..

Inculpata și în aceste condiții, cu mărturiile testimoniale consemnate la dosar, a susținut că listele au fost întocmite cu medicii șefi de secție, că nu s-a adus prin măsurile întreprinse de ea vreo atingere principiului concurenței loiale.

Plecând de la materialele întocmite gratuit de firme (BBBBBBBBBBB. a fost prima contactată pentru acest motiv, fiind și firma care se ocupa de mentenanța Spitalului) s-au purtat discuții cu medicii, care ulterior au constatat că în oferta firmelor asociate declarate câștigătoare ale licitației s-au regăsit echipamente cu o performanță îndoielnică raportat la firma de unde proveneau, unele echipamente aflate într-un număr mai mare decât cel necesar ori echipamente pe care nu le necesitau în BMI sau care nu erau nevoie să fie înlocuite întrucât de-abia le primiseră, unele prin donație în 2006 (martorii AAAAAAAAAA., AAAAAAAAAA., JJJJJJJJJJ.).

Obiecțiuni au existat și din partea direcției financiar-contabile și a biroului administrativ și de achiziții ale Spitalului județean.

Justificările inculpatei au fost paradoxale câtă vreme, așa cum s-a arătat deja, dorea consultanța gratuită, apela la firme care derulau contracte cu Spitalul, sperau într-o rectificare bugetară și în momentul în care, în urma unei consultanțe financiare "gratuite" a unui viitor ofertant la licitație - PPPPPPPPPP., obține cu greu o sumă sub cei 5.000.000 euro de care s-a afirmat că era nevoie pentru spital - doar în jur de 2.421.212,78 euro, preț de contract, cu o valoare totală de 4.143.257,99 euro în discuție se pun echipamente care din varii motive nu erau necesare, nici ca număr, nici ca performanță, nici ca trebuință, la care s-au mai adăugat și altele neidentificate, globale pentru o sumă de 6.000.000 RON.

Or, astfel de împrejurări ori intenții de a profita de ocazie și a mai dota și alte secții or a asigura pentru viitor echipamente ce ar fi urmat la un moment dat să fie înlocuite sunt la fel de neavenite în raport de O.U.G. nr. 34/2006 în ansamblul ei după cum de neadmis este și varianta "prețului gratuității" consultanței de a de încorpora în listele întocmite și produse pe care agentul economic era interesat să le vândă.

Inclusiv inculpata I., ceilalți inculpați și martorii TTTTTTTTT., ZZZZZZZZ., EEEEEEEEEEE., ZZZZZZZZZZ., YYYYYYYYYY., XXXXXXXXXXXX., F. UUUUUUUUUU. etc. au declarat că S.C. OOOOOOOOOO. a fost cea care a redactat forma finală a documentației de atribuire, caietul de sarcini, reactualizat la 9.09.2013.

Spitalul județean și Consiliul Județean au remis celor două firme asociate, după ce au beneficiat de "ajutorul, sprijinul" gratuit al celorlalte firme informațiile în măsură ca acestea să elaboreze propunerile tehnice și financiare.

WWWWWWWWW., VVVVVVVVVV., XXXXXXXXXXXX., UUUUUUUUUU. au declarat că firma finanțatoare există și funcționează din dobânzi și comisioane, din contracte cu valoare mare care să le asigure vizibilitate și importanță pe piață unde se mai află multe alte firme ca PPPPPPPPPP.. Nici S.C.

OOOOOOOOOO. S.R.L. nu avea un statut aparte pe segmentul ei de piață, nu avea exclusivitate pentru vreun produs pe plan național și ca ea erau multe astfel de firme. Dintre toate aceste "multe firme", deși s-a afirmat că s-a mediatizat proiectul din cauza de față, nu s-au arătat interesate decât firmele care derulau contracte cu Spitalul, între care și S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L.; de aici s-a dedus că mediatizarea, publicitatea s-au oprit doar la acestea, care până la un moment care s-a apreciat oportun de autoritatea contractantă, au sprijinit Spitalul gratuit pentru ca el să se edifice ce echipamente avea nevoie pentru dotarea BMI.

Față de cele afirmate de martorii audiați s-a înțeles interesul celor două firme asociate de a fi în preajma celui care a purtat documentația de atribuire pe SEAP pentru a se asigura că ceea ce se stabilise în cadrul întâlnirilor cu J., H. și I. nu suferea modificări inclusiv cu privire la profitul prevăzut de lege dar care s-a conturat într-o marjă maximală, explicabilă prin politica firmei finanțatoare despre care a relatat martorul WWWWWWWWW..

Sumele în discuție nu au fost cele de TVA ce urmau, cum a afirmat I., să ajungă al stat, ci acele asupra căror valoarea s-a convenit și care a făcut contractul interesant pentru PPPPPPPPP. pentru a participa la acea asociere.

De altfel, cu delegație, reprezentantul PPPPPPPPP. - YYYYYYYYYY., potrivit declarației lui TTTTTTTTTT. avusese anterior întâlnirii cu delegația Consiliului Județean, din cadrul Ministerului Finanțelor o discuție pe cererea de avizare a garantării împrumutului cu președintele Comisiei - SSSSSSSSSSS..

În susținerea apărării, inculpata nu a mai amintit însă nimic despre propriile afirmații legate de faptul că ambele instituții ale statului aveau funcționari care nu se pricepeau la astfel de sisteme de finanțare, nici conducerea nu era edificată, astfel încât singurele lămuriri pe aspectele financiare veneau de la autorul propunerii de finanțare, care l-a întocmit și care urma să fie asociatul firmei ofertante în procedura de licitație.

Așa cum s-a mai evidențiat în acest mod s-a constituit folosul necuvenit al celor care în final au câștigat și licitația ca unic ofertant. Legea, respectiv O.U.G. nr. 34/2006 ori Legea nr. 78/2000 nu sancționează pe dobânditorul folosului necuvenit; aceste acte normative coroborate au în vedere pe cel care a permis ca în mod direct/indirect, cu intenție directă și cu un scop bine definit, să se obțină un folos necuvenit prin acțiunea subiectului activ calificat. Acesta, pentru sine sau pentru altul, încalcă legea, și creează o stare de pericol pentru protecția relațiilor sociale de încredere într-un domeniu sau altul - în speță în domeniul achizițiilor publice.

I. a acționat într-o manieră care să conducă la realizarea obiectivului urmărit, să fie agreată la nivelul forului decizional care era Consiliul Județean a dispus la măsuri radicale atât față de aceasta cât și cu privire la J. în cazul eșecului proiectului BMI (pierdere funcție, loc de muncă).

În același timp inculpata a acceptat împrejurări care nu au acoperire legală, în mod deliberat și nu confuzional în unele dintre fazele derulării procedurilor.

A știut și a conștientizat că nu era firesc să existe întâlniri private cu reprezentanții firmelor asociate, că aceștia au primit informații care pentru alții au fost nepublice, că au redactat, au elaborat efectiv documentația de atribuire și caietul de sarcini; nu s-au rezumat doar să contribuie la pregătirea documentației și au impus cerințele care au fost cuprinse în propunerile tehnice și de finanțare și s-au regăsit în oferta înscrisă în procedura de licitație.

În mod evident, I. ca funcționar decident, deci subiect activ calificat, prin atitudinea și conduita sa a permis accesul celor două firme asociate - persoane neautorizate, la informații care nu erau destinate publicității. Declarativ, inculpata a afirmat că toate firmele contactate au beneficiat de același tratament ca și S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L..

Faptic, menirea firmelor care l-au întâlnit și pe H. s-a redus la folosirea lor pentru a întocmi liste de echipamente, în timp ce S.C. OOOOOOOOOO. a beneficiat în cele câteva luni de studiu, de toate datele cerute de lege pentru întocmirea publicației pentru SEAP, stabilirea valorii estimative, a modelului de contract.

Că cele două firme asociate au dobândit un folos necuvenit prin folosirea informațiilor puse la dispoziție prin documentația tehnică și de finanțare este evident.

Astfel este explicabilă preocuparea reprezentanților agenților economici asociați, de a fi omniprezenți, să se asigure că nu au intervenit modificări în documentele întocmite de aceștia, agreate de factorii decidenți, mai mult sau mai puțin în cunoștință de cauză.

Sumele importante, de nivel maximal prin cumulul lor alături de profitul prevăzut de lege a justificat interesul ca I. să anuleze rapid prima postare, să se asigure că nu intervin și alte modificări pentru postarea a doua pe SEAP decât înlăturarea omisiunii CPV leasing, că se obține aprobarea garantării împrumutului acordat Consiliului Județean, că I. emite cambiile, iar Consiliul Județean le avalizează.

În baza analizei întregului material administrat de instanță a rezultat că faptele pentru care I. a fost trimisă în judecată de procuror există și au fost comise cu vinovăție.

Curtea pentru toate considerentele amplu expuse a dispus condamnarea inculpatei la o pedeapsă cu închisoarea în temeiul art. 396 alin. (4) C. proc. pen. pentru infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

În stabilirea cuantumului pedepsei, Curtea a avut în vedere fapta comisă, gradul ei de pericol social, împrejurările în care a fost săvârșită, precum și elementele care definesc personalitatea inculpatei, disponibilitatea acesteia de reconsiderare a statutului său, reinsertia sa socială care este pe deplin posibilă.

Inculpata nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii pentru care a fost acuzată, dar a dovedit preocupare pentru administrarea unui probatoriu amplu.

Inculpata I. a dovedit o conduită procesuală onestă, corectă a contribuit la celeritatea desfășurării cercetării judecătorești și nu a împiedicat în nici un mod aflarea adevărului.

În alt registru al personalității sale I. a fost cunoscută ca o persoană respectată, apreciată la nivelul comunității din care provine, a contribuit în mod major la ridicarea nivelului actului medical, la asigurarea unor condiții decente de spitalizare în noile spații spitalicești ce au fost recuperate spre folosul pacienților din zona județului Mehedinți.

Toate aceste date fundamentate pe probatoriul cauzei s-au îndreptat spre aplicarea unei pedepse spre minimumul prevăzut de lege, justificat și de faptul că inculpata, în bună măsură a conștientizat gravitatea situației sale judiciare, chiar dacă și-a susținut constant nevinovăția pentru motivul că nu a conferit conotații penale unor acțiuni și acte pe care le-a efectuat. Pe de altă parte, Curtea a avut în vedere circumstanțele cauzei, aplicarea unei pedepse sub 2 ani închisoare, în lipsa unei antecedente penale, cu disponibilitate de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității și caracterizări favorabile, de evidențiere a personalității inculpatei, care nu are predispoziție infracțională, cu suficiente resurse umane și intelectuale de a reevalua contextul infracțional în care a fost angrenată și trimisă în judecată.

În baza art. 83 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 84 C. pen. s-a dispus pentru motivele arătate, amânarea aplicării pedepsei pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, fiind în mod cumulativ întrunite cerințele prevăzute de textele de lege menționate.

În baza art. 85 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 86 alin. (1) C. pen., inculpata a fost obligată să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informațiile și documentele de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 86 alin. (1) C. pen. pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c)-e) C. pen. s-au comunicat Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți.

S-a pus în vedere inculpatei prevederile art. 87 și 88 C. pen. și în baza art. 404 alin. (3) C. proc. pen. s-a atras atenția inculpatei asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În considerarea celor deja expuse, Curtea a apreciat că măsurile dispuse au fost de natură a atinge scopul prevăzut de lege astfel încât a apreciat că niciuna din obligațiile prevăzute de art. 85 alin. (2) C. pen., nu și-au găsit incidența în cauză.

Inculpatul H., la rândul său, în mod constant a declarat că nu se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000. El a susținut că nu putea să săvârșească o astfel de faptă întrucât nu avea nicio calitate și atribuții de serviciu să-și aroge dreptul de a permite sau nu vreunor persoane neautorizate accesul la informații nepublice pe care nici acesta nu le deținea.

În același timp și cu aceeași determinare, inculpatul H. a afirmat că încă de la investirea sa ca președinte al Consiliului Județean și-a propus să cunoască în amănunt activitățile desfășurate nu numai la nivelul Consiliului Județean dar și în ce privea instituțiile aflate în subordinea Consiliului, între care și Spitalul județean de Urgență Mehedinți.

Această conduită a fost recunoscută în abordarea relațională cu toți încadrații instituțiilor, descrisă de martori în mod concordant. H. fiind perceput ca o persoană autoritară, care se implica inclusiv în actul decizional al conducătorilor instituțiilor.

Inculpatul H. a invocat promisiunile electorale și proiectele pe care dorea să le realizeze în beneficiul comunității, cerând tuturor să se mobilizeze, să găsească soluții pentru finalizarea mai multor angajamente publice, între care și dotarea blocului materno-infantil al Spitalului Județean de Urgență.

În acest context s-a evidențiat și disputele politice, competiția pe plan local între politicieni cu referire la succesele pe care se străduiau să le realizeze cu efectele electorale urmărite. Martorii au făcut trimitere, cu titlu de exemplu, la disputa dintre H. și fostul președinte al Consiliului Județean, parlamentarul WWWWWWWWWW. care își exprima convingerea că dotarea blocului materno-infantil și punerea maternității în stare de funcționare erau iluzorii.

În mod evident, și din această perspectivă, H. și-a asumat cu determinare proiectul în discuție.

I. și J., factori de decizie în instituțiile în care funcționau (directori în Spitalul județean și respectiv în Consiliul Județean) au declarat că dispozițiile lui H. prevalau, dat fiind, subordonarea funcțională a acestora și din acest motiv i se aduceau la cunoștință toate datele și informațiile legate de derularea, între altele, a proiectului BMI.

Mai mult, după discuțiile cu reprezentanții firmelor aduse de CCCCCCCCCC. la Consiliu, acesta a delegat pe J. și TTTTTTTTT. să păstreze contactul cu una dintre firme S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. asociată ulterior cu S.C. PPPPPPPPPP. pentru a sprijini Spitalul județean în organizarea licitației pentru achiziționarea de echipamente medicale.

De la început H. a fost perceput ca fiind autoritatea contractantă, finanțatorul proiectului, astfel încât prin interpuși sau direct, firmele asociate au ținut legătura cu acesta și au cooperat în plan decizional.

Nu a rezultat din materialul probator ca H. să fi avut aceeași conduită cooperantă cu privire la celelalte două societăți cu reprezentanții cărora s-a întâlnit, nici că i-ar fi cerut lui J. să colaboreze cu acestea în același mod cum s-a procedat cu cele două firme asociate.

Niciuna din firmele S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. nu aveau drepturi exclusive de valorificare de produse, potrivit chiar reprezentanților lor, audiați în cauză, societăți comerciale de profil fiind numeroase pe piața comercială cu specific medical.

Astfel, din această perspectivă nu s-a justificat atenția specială, evidentă acordată firmelor asociate.

Cu niciuna dintre celelalte firme ofertante nu s-a întâlnit H. astfel cum a făcut-o, la cererea lui S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L., la București, Drobeta Tr. -Severin sau la Mamaia.

Din dispoziția inculpatului H., li s-au pus la dispoziție toate informațiile necesare inclusiv de ordin financiar pentru a se elabora documentația de atribuire pentru întocmirea caietului de sarcini.

Relaționarea între cele două firme și H. era punctuală și pe întreg parcursul derulării proiectului BMI.

Acest lucru a reieșit și din faptul că reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. nu numai că au întocmit documentația în care s-a menționat valoarea estimativă a contractului, s-a redactat un model de contract dar aceștia au pretins funcționarilor - factori de decizie din Consiliul Județean și Spitalul județean să-i asiste la postarea publicației pe SEAP, să fie siguri că ea urma să fie cea asupra căreia se convenise. Astfel se asigurau că prevederile, cerințele de care erau interesați să se realizeze prin acest contract și să nu fie modificate (martorii UUUUUUUUUU., XXXXXXXXXXXX. etc.).

În mod nefiresc într-o astfel de procedură reglementată de O.U.G. nr. 34/2006 firma privată a solicitat să se folosească un sistem de finanțare prin leasing, propunere acceptată de H. care a cerut lui I. și F. să conlucreze cu ofertanții asociați, să le furnizeze informațiile necesare înainte și ulterior publicării pe SEAP a documentației (martor YYYYYYYYYY., WWWWWWWWWW.).

Reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. i-au avertizat că pe SEAP lipsea codul CPV pentru leasing, iar H., de îndată, a contactat-o pe I. să anuleze prima postare și să găsească înlăturarea omisiunii acestui CPV.

În aceste condiții, martorul YYYYYYYYYY., reprezentant al PPPPPPPPPP. a afirmat că în lipsa CPV leasing, nu s-ar mai fi asociat cu cealaltă firmă, să participe la licitație, ceea ce l-a determinat pe H. să precipite acțiunile pentru înlăturarea acestui impediment din procedura de licitație.

Tot PPPPPPPPPP. a fost cea care a explicat lui H., lui F. și I. avantajele utilizării finanțării prin leasing pentru care aceasta a optat și propus autorității contractante, iar la rândul ei a acceptat această variantă.

Sub atenta observație a firmei PPPPPPPPPP, s-au derulat și demersurile pentru obținerea avizului Comisiei de acordare de împrumuturi pentru utilitățile locale din cadrul Ministerului Finanțelor.

OOOOOOOOOO. a cerut lui YYYYYYYYYY, reprezentantul PPPPPPPPPP, să se alăture delegației Consiliului județean pentru eventuale explicații de ordin financiar, în condițiile în care acesta deja contactase factori responsabili din Ministerul Finanțelor ce urmau să hotărască asupra cererii Consiliului Județean Mehedintți.

Pe întreg parcursul discuțiilor cu firmele asociate, H. chiar înainte de finalizarea procedurii, în fazele sale incipiente, le-a cerut asigurări cu privire la respectarea termenelor de livrare a echipamentelor și în mod cert le-a dat de înțeles că sunt cei agreeți pentru definitivarea proiectului.

Față de disponibilitatea totală din partea inculpatului H., cel ce urma să semneze contractul de achiziție, prezumat că era în cunoștință de cauză și deținea informațiile, inclusiv cele confidențiale care au fost valorificate prin perfectarea contractului, J. și I. nu puteau să adopte decât o atitudine similară față de cele două firme asociate. J. a prezentat, de altfel, lui TTTTTTTTTT, pe reprezentanții lui S.C. OOOOOOOOOO. - UUUUUUUUUU. și XXXXXXXXXXXX, ca fiind firma ce urma să se ocupe de dotarea maternității și cu altă ocazie că firma putea să fie câștigătoarea licitației întrucât corespundea condițiilor prevăzute în documentația de atribuire și caietul de sarcini. Și aceasta, în condițiile în care au acceptat să conlucreze în această manieră, deși nu împărtășeau multe din deciziile lui H. de care cele două firme asociate s-au prevalat; ele au solicitat discuții directe și acceptate de H., să supravegheze postarea pe SEAP, au insistat ca H. să grăbească anularea primei postări și repostarea supravegheată pentru înlăturarea omisiunii CPV leasing.

H. a împărtășit mai curând opțiunea firmei PPPPPPPPPP, de anulare a postării, decât varianta lui I. care l-a asigurat că exista mențiunea de finanțare prin leasing în prima postare cu efectele de la lege chiar în lipsa menționării CPV leasing și că nu era nevoie de anulare.

Negocierile contractului de achiziție au fost tensionate sub presiunea unor neînțelegeri a unor termeni tehnici și juridici de către cei ce reprezentau autoritatea contractantă și a timpului și termenelor asumate (AAAAAAAAAA., TTTTTTTTTT.) de firmele asociate.

În considerarea disponibilității lui H. de a semna contractul de achiziție în condițiile impuse de firmele asociate, I. a emis cambiile impuse de PPPPPPPPPP, deși știa că Trezoreria nu le acceptă, J. le-a avalizat în numele Consiliului Județean la valoarea contractului ce cuprindea și comisioane, etc. în loc de preț garantat de contract 2.421.212,78 euro.

Practic, instituțiile statului au fost la dispoziția firmei finanțatoare care într-un fel sau altul a direcționat funcționalitatea proiectului.

Firmele asociate, în mod evident, erau interesate de contractarea acestei achiziții și obținerea folosului urmărit, distinct de profitul prevăzut de lege.

Martorul WWWWWWWWWW. a și declarat că interesele firmei erau legate de valoarea importantă a contractului, clauzele convenabile precum și nivelul comisioanelor, dobânzilor care stau la baza existenței și funcționării societății, grija manifestată de a nu face modificări la prevederile elaborate de ele în documentația de achiziție, de a supraveghea toate operațiunile, dovedesc odată în plus că s-a profitat de lipsa de cunoaștere a procedurilor și produselor financiare a celor din spital și Consiliu și s-au prevăzut și echipamente medicale cu prețuri substanțiale, de care fie nu era nevoie, fie erau prea multe ca număr, fie urmau să doteze, contrar legii, alte secții ale Spitalului.

Acestea odată trecute în documentația de achiziție, prețul deja cuantificat, nu mai putea fi negociat.

Câtă vreme H. a acceptat toate condițiile cerute de firmele asociate și avea să semneze contractul, acestea și-au înțeles șansele de a participa la finalizarea proiectului, încă de la primele discuții, mai ales că nu au mai sesizat prezența vreunor alte firme mici în incinta spitalului, nici a Consiliului Județean.

Din declarațiile reprezentanților celor două firme a rezultat că de acest proiect au aflat în cea mai mare parte doar societățile care derulau deja contracte cu Spitalul sau Consiliul județean, de la persoanele care prezentau, în numele firmelor, produse promoționale, medicale și care au fost și contactate de administrația spitalului.

Publicitatea acestui proiect s-a redus de fapt la o conferință de presă organizată de Consiliul județean; au fost efecte modeste în plan mediatic și nu s-au făcut eforturi de a fi mai vizibilă, câtă vreme pe de o parte firmele deja cunoscute au sprijinit pe directorul I., gratuit să-și întocmească lista de echipamente, să se întocmească caietul de sarcini și să se găsească un finanțator

De altfel, corelarea intereselor dintre cele două firme asociate și cel manifestat de H., s-a conturat încă de la primele întâlniri și discuții, pe parcursul întregii proceduri, firmele întocmind documentația de atribuire și caietul de sarcini, cu informațiile primite de la beneficiar în condițiile convenabile viitorilor ofertanți asociați și acceptate de H., care a pretins respectarea termenelor de executare a contractului de livrare a echipamentelor sub sancțiunea rezilierii contractului.

Dotarea blocului materno-infantil era un proiect la care H. se obligase electoral să-l realizeze, iar finalizarea acestuia reprezenta o reușită care era desigur apreciată la nivelul comunității, dar care urma să fie fructificată și pe linie de partid prin vizita premierului de la acea vreme, ca un act de apreciere și recunoaștere.

Și aceste aspecte sunt relevante și ele completează tabloul infracțional astfel cum a fost realizat prin dovezile administrate și la care s-a făcut referire în prezenta hotărâre.

Că au recunoscut (J.) sau nu (I. și H.) inculpații au săvârșit infracțiunea pentru care fiecare a fost trimis în judecată și prin probe s-au dovedit și fapta și vinovăția fiecăruia dintre ei.

S-a invocat și de inculpata I. și de inculpatul H. că au fost respectate prevederile O.U.G. nr. 34/2006 cu privire la promovarea concurenței, a nediscriminării, a promovării transparenței, al tratamentului egal aplicat operatorilor economici și al utilizării eficiente a procedurilor publice.

În același sens, s-a susținut că documentația de atribuire a cuprins informațiile legate de obiectul contractului, iar fișa de date din această documentație s-a referit doar la informații generale ale autorității contractante.

O.U.G. nr. 34/2006 facilitează înțelegerea unor termeni ce vizează definirea conducătorului autorității contractante ca persoană cu funcție de decizie în înțelesul acestui act normativ, propunerea financiară și propunerea tehnică elaborate în raport de documentația de atribuire, respectiv pe baza cerințelor din caietul de sarcini.

Inculpatul H., în înțelesul O.U.G. nr. 34/2006 este o autoritate publică contractantă (art. 8 alin. (1) lit. a) care, în calitatea de președinte al Consiliului Județean Mehedinți a activat la nivel regional; Spitalul județean de urgență Mehedinți, la rândul său, se înscrie conform art. 1 lit. b) alin. (3), între instituțiile aflate în subordinea și controlul Consiliului Județean ca autoritate contractantă, care are obligația să respecte principiile prevăzute la art. 2 alin. (2), în relațiile cu operatorii economici ce sunt interesați să participe la procedura de atribuire, în speță licitația deschisă în cadrul căreia s-a depus oferta.

Caietul de sarcini postat pe SEAP cuprinde specificații tehnice și caracteristicile referitoare la nivelul calitativ, tehnic, de performanță, la cerințele funcționale, la caracteristicile de mediu și standardele europene, dacă există omologări tehnice europene.

Deși potrivit art. 38 din O.U.G. nr. 34/2006 nu se indică în caietul de sarcini originea, sursa, producția, marca de fabrică sau de comerț pentru a nu favoriza sau elimina dintre ofertanții operatori economici, acestea au fost cunoscute și s-au regăsit în oferta celor doi operatori economici asociați ceea ce au iscat nemulțumiri sub diferite aspecte în rândul viitorilor utilizatori ai acelor echipamente medicale. De aici rezultă o corespondență dintre produsele reperate de I. din ofertele primelor firme contactate, (BBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC.) preluate de S.C. OOOOOOOOOO. în redactarea documentației de atribuire pregătită pentru postarea pe SEAP și regăsite în oferta firmelor asociate, declarate câștigătoare ale licitației, după cum rezultă din probatoriul administrat.

Inculpata I. a indicat prevederile art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006 cu referire la "posibilitatea oricărui operator economic de a participa la întocmirea documentației de atribuire și de a fi ofertant asociat sau subcontractant, dar numai în cazul în care implicarea sa în elaborarea documentației de atribuire nu este de natură să distorsioneze concurența".

În concretețea lui, textul are în vedere operatorul economic care se implică în elaborarea documentației de atribuire; în speță, însă operatorul economic a elaborat această documentație, nu a participat la elaborarea acesteia doar cu pliante, cataloage etc.

Declarațiile au fost constante atât ale martorilor cât și ale inculpaților (UUUUUUUUU., XXXXXXXXXXX., YYYYYYYYYY., WWWWWWWWWW., EEEEEEEEEEE., VVVVVVVVV., HHHHHHHHHHHH. și I., F. și H.) cu privire la folosirea datelor din ofertele unora dintre firmele contractate de I. pentru întocmirea listei cu echipamentele necesare medicale asupra cărora s-au pronunțat și medicii șefi de secție, cu observațiile deja menționate.

Această fază s-a realizat la momentul când Spitalul avea sarcina să întocmească propunerea tehnică pentru Consiliul Județean ce ar fi urmat să organizeze licitația.

În lipsa finanțării din partea Ministerului Sănătății, având în vedere deficitul bugetar, al spitalului, firma PPPPPPPPP. asociată cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. au hotărât și au propus autorității contractante - H., finanțarea prin leasing. După un studiu de aproximativ două-trei luni au întocmit documentația de atribuire și au elaborat caietul de sarcini încărcat electronic pe un stick și formatat pe suport de hârtie, care au fost remise lui J. și respectiv lui TTTTTTTTT., căruia i-a revenit doar misiunea de a verifica respectarea condițiilor cerute de lege. Este evident că dispozițiile legale au fost desconsiderate și modul în care s-au elaborat documentele pentru inițierea procedurii de licitație nu au nicio susținere normativă.

Spre deosebire de prevederile art. 69² O.U.G. nr. 34/2006 operatorii economici asociați au știut cine este factorul decizional, recunoscut drept finanțatorul proiectului înainte ca autoritatea contractantă să precizeze în fișa de date persoanele ce dețin funcții de decizie în cadrul autorității contractante.

Apărarea inculpatului H. în sensul că nu s-a înscris în categoria persoanelor care aveau atribuții, sarcini de serviciu legate de informațiile confidențiale ce vizau proiectul BMI, nu este fondată.

Dacă inculpatul a susținut o astfel de teză, firesc era ca până la semnarea contractului cu cele două firme în calitatea sa de autoritate contractantă, să nu fi avut niciun contact cu acestea. Or, din propriile declarații, ale coinculpatei și martorilor din lucrări ori propuși de inculpați a rezultat că tocmai în virtutea funcției sale a acceptat și apoi a perpetuat discuții, întâlniri cu reprezentanții firmelor cu privire la chestiuni financiare pentru care la cererea celor două societăți a făcut toate demersurile ca finanțarea și garantarea ei să funcționeze (UUUUUUUUU., XXXXXXXXXXX., YYYYYYYYYY., WWWWWWWWWW.).

Inculpatul H. a fost cel care a cerut lui J. să colaboreze cu cele două firme asociate, să le dea tot concursul pentru a finaliza proiectul.

J. a avut mână liberă, undă verde să comunice acestora informațiile care le solicitau din postura lor cu ascendent față de Consiliu și spital în probleme de finanțare prin leasing, procedură recunoscută de instituțiile statului.

J., avea de asemenea obligația de a-i comunica și a-l ține la curent pe H. cu tot ceea ce presupunea informarea și suportul ce li s-a pus la dispoziție celor două firme de H. prin această inculpată.

Așa s-a și explicat faptul că relaționarea cu cele două societăți nu s-a redus doar la o consultanță generică, ci a constat într-un studiu de aproximativ 2-3 luni concretizat prin întocmirea documentației de atribuire pe baza informațiilor primite în detaliu și la obiect. În acest context și împrejurări cele două firme l-au perceput pe H. ca fiind finanțatorul proiectului, autoritate contractantă prin atribuțiile conferite de lege care s-a manifestat ca persoană decidentă, de care depindeau cei din subordinea lui angrenați în activitatea comună cu firmele din dispoziția acestuia.

Așa s-a și înțeles de ce aceștia au fost introduși de CCCCCCCCCC. la H. și de ce aceștia solicitau să aibă discuții directe cu H., indiferent în ce colț de țară (București, Drobeta Tr. -Severin, Mamaia) ele cereau girul lui H., indiferent dacă el stăpânea problemele abordate, câtă vreme în concret o abilitase pe J., să-l reprezinte calificat în fața reprezentanților firmelor în cauză.

Curtea a considerat că apărarea inculpatului nu putea fi primită pe aspectele abordate din următoarele considerente:

1 - din declarațiile inculpatului H., ale martorilor (UUUUUUUUUU., XXXXXXXXXXXX., YYYYYYYYYY., WWWWWWWWWW.) ale coinculpatelor I. și J. a rezultat în mod evident că nu numai că H. știa de asocierea dintre cei doi agenți economici, dar chiar reprezentantul WWWWWWWWWW. al PPPPPPPPPP. i-a explicat lui H. necesitatea unei finanțări în sistem leasing, faptul că exista o posibilitate ca Ministerul Finanțelor să garanteze un împrumut pentru Consiliul Județean pentru dotarea BMI; pe de altă parte când i s-a adus la cunoștință lui H., că lipsea CPV leasing de pe SEAP i s-a mai precizat că fără anularea primei publicații de pe SEAP, înlăturarea omisiunii și repostarea a publicației, PPPPPPPPPP. nu se mai asocia cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L..

Contrar afirmațiilor inculpatului H., acesta știa toate aceste aspecte încă dinaintea înlocuirii documentației de atribuire și a caietului de sarcini, pentru că aceste documente, pe linie de propunere de finanțare fuseseră întocmite de PPPPPPPPPP. S.A..

Și că aceasta este realitatea, a dovedit-o multiplele declarații de martori că funcționarii Consiliului și al spitalului nu aveau cunoștințe în domeniu, doar explicațiile de la PPPPPPPPPP. era singura lor sursă de documentare la care au apelat. Inclusiv în perioada negocierilor contractului de achiziție, membrii comisiei de negociere din Consiliu și spital aveau nevoie de explicații ale dispozițiilor tehnice și juridice din conținutul contractului propus ca model încă din fazele premergătoare negocierii.

2. Inculpatul însuși și confirmat de I. și J., a declarat că se interesa în detaliu de toate aspectele legate de acest proiect și pentru a se asigura de reușita acestuia a delegat două persoane - F. și TTTTTTTTTT. să fie informat cu privire la tot ce se derula în contract cu cele două firme asociate și în cunoștință de cauză lua măsuri urgente.

3. Această măsură denotă interesul manifestat evident pentru S.C. OOOOOOOOOO., pe care l-au perceput și agenții economici respectivi câtă vreme H. n-a desemnat pe nimeni să-l țină la curent cu celelalte firme BBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC. și ofertele ce li se ceruseră în acea fază. După ce i-au fost prezentate de I., H. nu a mai avut întâlniri și cu aceste firme cum s-a întâmplat cu operatorii economici asociați cu care s-a întâlnit în trei locuri din țară la cererea acestora.

4. Mai mult decât permite O.U.G. nr. 34/2006, operatorilor economici asociați li s-a cerut să întocmească documentația de atribuire, caietul de sarcini și li s-au furnizat toate informațiile între care și cele nedestinate publicității, informații care ulterior s-au regăsit în oferta acestora pentru înscrierea la licitație.

Spre deosebire de S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP., celorlalte firme (BBBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDD. etc) li s-a solicitat de către I. doar liste cu produse, cu echipamente medicale și oferte, iar în ce privește finanțarea proiectului datele furnizate au fost vagi,

într-o formă destul de nebuloasă, incertă (BBBBBBBBBBB.). Acestea nu li s-a solicitat să întocmească documentația de atribuire și nici caietul de sarcini ceea ce denotă că nici nu le-au fost date toate informațiile de care au beneficiat operatorii economici asociați, față de acestea funcționând prevederea legală referitoare la informațiile nedestinate publicității.

5. În ce privește susținerea inculpatului că firmelor posibil ofertante li s-a aplicat un tratament egal, aceasta nu s-a confirmat. În privința atenționării acestora să găsească și sursa de finanțare, ea a devenit categorică și fermă la momentul când i s-a adus la cunoștință lui H. asocierea dintre S.C. 0000000000. și un finanțator.

6. Valoarea estimativă a fost calculată, pe baza informațiilor parvenite de la autoritatea contractantă, nu de aceasta ci de cei doi operatori economici asociați care i-au și comunicat-o lui H., iar acesta lui J.; aceasta a întocmit nota justificativă votată de Consiliul de Administrație al Spitalului. Celelalte firme nu au avut cunoștință de această valoare decât după publicația de pe SEAP, în timp ce operatorii economici asociați, beneficiind de aceste informații, și-au pliat oferta pe aceleași date și au putut în acest mod, distinct de profitul prevăzut de lege să-și asigure o marjă maximală de câștig.

Așa s-a justificat că permanent cereau și li se accepta solicitarea să fie prezenți la postarea/repostarea/pe SEAP a publicației în forma cunoscută și convenită cu factorii decidenți.

7. Întreaga conduită a finanțatorului decident al proiectului a fost de natură să creeze premisele favorabile pentru ca firmele asociate să câștige licitația câtă vreme erau în cunoștință de cauză pe toate aspectele legate de proiect până la publicația pe SEAP, și au elaborat oferta pe informații valabile. În acest context J. i-a prezentat pe cei de la S.C. 0000000000. și PPPPPPPPPP. lui TTTTTTTTTT. ca fiind cei ce urmau să se ocupe de dotarea BMI. ZZZZZZZZZZ. la rândul lui a declarat că din discuțiile dintre J. și alte persoane, la un alt moment al derulării proiectului, s-a aflat ca S.C. 0000000000. avea o ofertă care îi permitea să câștige licitația întrucât corespundea tuturor condițiilor prevăzute în caietul de sarcini.

8. S-a mai susținut de către H. că tuturor firmelor ce i s-au prezentat li s-au dat aceleași date și că s-a respectat și principiul nediscriminării cerut de O.U.G. nr. 34/2006. Afirmatia a fost infirmată de probele din dosar, câtă vreme doar agenții economici asociați au primit informațiile în măsură să permită redactarea documentației de atribuire și întocmirea caietului de sarcini.

Pe de altă parte, UUUUUUUUUU., reprezentantul S.C. 0000000000. S.R.L. a declarat că nu și-a explicat de ce I. "i-a dat la vedere", i-a prezentat lui H., alți reprezentanți de firme (BBBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC.) care au declarat că:

- nu este nevoie să se viziteze locația pentru stabilirea echipamentelor propuse spre vânzare, decât dacă beneficiarul nu știe, nu cunoaște cum să-și întocmească lista de utilități, necesare, că,

- datele ce le comunică firma sunt de nivel general, pentru că nu este menirea acesteia să întocmească documentația de atribuire, că

- nu este în concordanță cu legea ca furnizorul și finanțatorul să redacteze caietul de sarcini, să semnaleze autorității contractante eventuale omisiuni, erori din publicația de pe SEAP.

La rândul ei, inculpata I. a afirmat că nu era firesc ca o firmă posibil ofertantă să solicite autorității contractante să anuleze publicația de pe SEAP și să se riposteze apoi cu îndreptarea erorilor semnalate și cu atât mai puțin să supravegheze această operațiune cu motivarea că agentul economic să fie sigur că publicația cuprinde toate aspectele convenite înainte de postarea pe SEAP. I. nu și-a explicat de ce au mai existat întâlniri între H. și cele două firme asociate și în ce măsură și cât de mare era interesul acestuia numai pentru această firmă.

La rândul ei J. a afirmat că la întâlnirea de la Mamaia, s-a retras la un moment dat pentru că a avut senzația că urmau să tranzacționeze ceva, eventual produsele, ceea ce denotă că relaționarea interesată a lui H. cu reprezentanții acestor agenți economici era percepută, chiar și de cei din preajma sa ca fiind evidentă, distinct de preocuparea acestuia pentru binele comunității.

Inculpatul H. a mai invocat că nu a promis celor doi operatori economici că vor câștiga licitația. Tocmai conduita specială, disponibilitatea lui H. în relația cu aceste firme asociate, posibilitatea unilaterală acordate de a-și întocmi oferta după informațiile ce le-au parvenit pentru redactarea documentelor ce urmau a fi postate pe SEAP, percepția inclusiv a personalului decizional din Consiliul Județean că sunt previzionabili câștigători ai licitației, dovedesc că erau premise evidente de încurajare spre o finalizare a colaborării printr-un contract de achiziție.

După întocmirea documentelor de către agenții economici sub semnătura autorității contractante, în termenii impuși de S.C. OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP., în situația unei posibile concurențe de oferte, cei doi agenți aveau un ascendent valabil față de celelalte firme (BBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., DDDDDDDDDDDDD., BBBBBBBBBBBB.).

10. În termenii O.U.G. nr. 34/2006 art. 3 lit. s)² și k coroborat cu art. 8, în calitatea sa de conductor al autorității contractante H., persoană cu funcție de decizie, recunoscut ca finanțator al proiectului și semnat al contractului de achiziție, s-a constituit un subiect activ calificat care direct sau indirect în modalitatea descrisă a comis o faptă penală.

11. H. a permis celor două firme asociate să-i asigure pe lângă profitul recunoscut de lege și o marjă maximală care așa cum afirma YYYYYYYYYY. reprezenta câștigul firmei și îi asigura existența ca finanțator prin comisioane și dobânzi.

Inculpatul H. a acceptat toate condițiile puse de firmele asociate conduse de PPPPPPPPPP., prețul contractului convenit la 4.143.257,09 euro inclusiv TVA, emiterea și avalizarea de cambii de către Consiliul Județean, ceea ce a permis acestora, în afara documentației să elaboreze și contractul de achiziție a cărui negociere nu putea funcționa, după publicarea pe SEAP, decât în limitele restrictive ale legii, pe care firmele le-au avut în vedere în momentul în care au prevăzut clauze favorabile acestora și cerințele limitative ale reglementărilor.

În urma analizei tuturor acestor aspecte ce converg spre dovedirea comiterii cu vinovăție a infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 de către inculpatul H., Curtea a înlăturat și apărarea potrivit căreia Consiliul Județean și Spitalul Județean de Urgență nu aveau personal calificat și nimeni din consilierii juridici (TTTTTTTTT.), funcționari ai departamentelor economice (director J.) financiar-contabile (AAAAAAAAAA.) administrative, de achiziții publice (AAAAAAAAAAAAA., ZZZZZZZZ.) nu aveau cunoștințe în domeniul instrumentelor de finanțare în condițiile în care gestionau fonduri publice.

Nepriceperea, ignoranța, superficialitatea, dezinteresul funcționarilor din cele două instituții ale statului, recunoscute chiar de conducătorii acestora - I., J., H. clamate ca apărări pentru faptul că inculpații au generat o procedură paralelă celei instituite de O.U.G. nr. 34/2006, nu a putut fi primită.

Atingerea unui obiectiv de orice natură ar fi inclusiv în beneficiul comunității (dotarea BMI) în alte condiții decât în cele riguroase ale legii a creat premisele unui act infracțional care nu poate fi justificat nici de nepriceperea celui care și-a asumat atribuții sau a celor prin care, indirect, a acționat, nici prin condiționarea unui termen de finalizare a unui proiect cu recunoaștere festivă a unui potențial succes personal, comunitar ori de partid, ori din rivalități politice (WWWWWWWWWWW.) provocatoare.

În mod evident, latura obiectivă a elementului material al infracțiunii s-a realizat în momentul când s-a permis celor doi operatori economici asociați să aibă acces la informațiile utilizate pentru redactarea documentației de atribuire, de întocmire a caietului de sarcini și care până la postarea pe SEAP a acestora, au fost necunoscute celorlalte firmei, interesate de proiectul dotării BMI.

Inculpatul H., din considerente deja expuse urmărea finalizarea urgentă a proiectului BMI, respectarea termenului de livrare a echipamentelor, motiv pentru care în procedura de achiziție a utilităților necesare a permis celor doi agenți economici asociați prin J. să accedă la informații financiare nepublice de la nivelul Consiliului Județean și să obțină un folos necuvenit constând într-o marjă maximală a profitului din oferta sub prețul pieței înscrisă în procedura de licitație.

Întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 în împrejurările reținute de procuror și dovedite prin probatoriul administrat atât sub aspectul existenței faptei cât și al vinovăției a condus la aplicarea prevederilor art. 396 alin. (1) și (2) C. proc. pen. și la condamnarea inculpatului H. la o pedeapsă cu închisoarea conform art. 187 C. pen. între limitele statuate.

La stabilirea cuantumului pedepsei, Curtea a avut în vedere gravitatea faptelor comise, împrejurările în care acestea au fost săvârșite, gradul sporit de pericolozitate pentru ordinea de drept, premisele de reconsiderare a conduitei inculpatului, măsura în care a conștientizat efectele nocive ale actului infracțional, gradul de reinsertie socială.

În baza art. 45 C. pen. s-a stabilit o pedeapsă complementară de interzicere pe o durată de 2 ani a drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), d), g), k) C. pen.

S-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), d), g) și k) C. pen. în condițiile și pe durata prevăzută de art. 54 C. pen. raportat la art. 65 alin. (3) C. pen.

Inculpatul H. a avut o conduită procesuală constructivă, în stare de libertate s-a prezentat la termenele de judecată ori și-a justificat obiectiv lipsa la vreun termen, a contribuit la cercetarea judecătorească cu celeritate, a asigurat prezența martorilor propuși în apărare.

Anterior săvârșirii faptei pentru care a fost condamnat, inculpatul nu a fost cunoscut să fi săvârșit alte fapte penale pentru care să fi suportat rigorile legii, s-a bucurat de respect și considerație din partea comunității din care provine, are o familie organizată și prezintă toate elementele care să îndrituie Curtea a depus stăruințe pentru reevaluarea valorilor sociale protejate de lege și reconsiderarea conduitei sale civice marcată, în prezenta, de amprenta infracțională.

Inculpatul s-a aflat în arest preventiv din 3.04.2014 până la 16.10.2014, apoi în arest la domiciliu până în 1.04.2015 și sub control judiciar de la 1.04.2015 la 11.11.2016.

În toată această perioadă restrictivă de libertate, inculpatul a avut o conduită corespunzătoare, a cooperat cu organele judiciare în ambele faze procesuale și a dat dovadă de o vădită preocupare pentru reconsiderarea situației sale judiciare.

Pentru aceste considerente, Curtea a apreciat că aplicarea pedepsei este suficientă și chiar fără executarea acesteia că nu sunt premise că inculpatul se va mai afla într-o postură infracțională și să comită vreo altă faptă prevăzută de legea penală.

Cum în cauză au fost întrunite și celelalte condiții prevăzute de art. 91 C. pen., Curtea a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani ca termen de supraveghere conform art. 92 C. pen.

Pe durata termenului de supraveghere, inculpatul a fost obligat să respecte următoarele măsuri prevăzute de art. 93 C. pen.:

- să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;

- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor de existență.

Pe parcursul termenului de supraveghere, în temeiul art. 92 alin. (2) lit. d) C. proc. pen. inculpatul a fost obligat să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. (3) C. proc. pen. inculpatul a prestat o muncă neremunerată în folosul comunității pe durata a 60 de zile în cadrul Primăriei municipiului Orșova.

În baza art. 96 C. pen. s-a atras atenția inculpatului cu privire la cazurile de revocare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

Inculpatul H. a fost reținut la data de 3.04.2014 și arestat preventiv din 4.04.2014 până în 16.10.2014, dată de la care s-a aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 pus sub control judiciar până la revocarea acestei măsuri preventive din 11.11.2016.

La momentul arestării inculpatului, judecătorul a fost sesizat de procuror cu cererea de arestare însoțită de un dosar cu numeroase volume de urmărire penală consistent în probatorii care să susțină presupusa activitate infracțională de 12 infracțiuni și declarații ale inculpatului H. sumare și insuficient de explicite pentru o extinsă presupusă infracționalitate.

Pe măsură ce au avansat fazele procesuale, arestul preventiv, pentru motivele consemnate de judecător prin încheiere, a fost înlocuit cu arestul la domiciliu și în contextul desfășurării cercetării judecătorești și administrării de probe s-a dispus măsura controlului judiciar în ceea ce-l privește pe inculpat, cu asigurarea garanțiilor procesuale pe întreaga perioadă de lipsire și restricție de libertate.

La 11.11.2016, judecătorul a dispus revocarea controlului judiciar, măsură rămasă definitivă prin decizia penală nr. 1423/14.11.2016 a Î.C.C.J.

În considerarea cercetării inculpatului în stare de libertate, judecătorul a apreciat, conform motivării cuprinse în încheierea de ședință din 11.11.2016 că pe parcursul procesului, inculpatul a avut o conduită procesuală corectă, s-a prezentat la toate temenele de judecată, nu a tergiversat și nu a împiedicat realizarea actului de justiție și a contribuit la aflarea adevărului prin prestație sa procesuală și probatoriul administrat în instanță.

În considerarea acestor împrejurări, Curtea în baza art. 72 C. pen. și art. 399 alin. (9) C. proc. pen. a dedus din pedeapsa închisorii ce s-a aplicat inculpatului H., durata reținerii a arestării preventive și a arestului la domiciliu de la 3.04.2014 la 1.04.2015 inclusiv.

În ceea ce privesc onorariile avocaților din oficiu ce au fost acordate în temeiul art. 275 alin. (6) C. proc. pen., Curtea a avut în vedere prevederile art. 81 din Legea nr. 51/1995 coroborate cu art. 5 Capitolul 3 al Protocolului privind plata onorariilor avocațiale cu nr. x/2015 - y/2015.

În baza art. 274 alin. (2) C. proc. pen. Curtea a obligat pe inculpații I., J. și H. la câte 3000 RON cheltuieli judiciare avansate pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești către stat.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpații I. și H..

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, în considerarea dispozițiilor art. 412 alin. (4) din C. proc. pen., a criticat hotărârea instanței de fond, pentru netemeinicie, sub următoarele aspecte:

1. Neaplicarea dispozițiilor art. 406 alin. (4) C. proc. pen.

În acest sens, a menționat că hotărâre a fost pronunțată la data de 20.12.2017, redactată și comunicată, potrivit mențiunilor din sistemul ECRIS la data de 22.08.2018. Totodată, s-a mai precizat ca potrivit Decretului nr. 461 din 14.06.2018, publicat în Monitorul Oficial nr. 495 din data de 15.06.2018, doamna judecător EEEEEEEEEEEEE. a fost eliberată din funcție la data de 15.06.2018, prin pensionare. Având în vedere aceasta situație rezultă ca la data la care hotărârea a fost redactată și semnată, președintele completului, și unicul membru al acestuia nu mai deținea calitatea de magistrat, aflându-se într-un vădit caz de împiedicare de a semna hotărârea, iar potrivit dispozițiilor art. 406 alin. 4. C. proc. pen., hotărârea trebuia semnată de președintele instanței, caz în care ar fi trebuit să existe mențiune pe hotărâre despre cauza care a determinat împiedicarea.

2. Instanța de fond în mod greșit a considerat că au fost excluse din materialul probator procesele-verbale de redare a convorbirilor interceptate în baza autorizațiilor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În acest sens, a arătat că, în mod greșit, s-a considerat că respectivele mijloace de proba au fost excluse în mod definitiv prin încheierea nr. 339 din 16 martie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În susținere, a arătat că Înalta Curte de Casație și Justiție, prin respingerea contestației Parchetului, făcută împotriva încheierii din 28.11.2014, nu a avut ca scop menținerea dispozițiilor cuprinse de aceasta - excluderea unor probe - și nici faptul că acest tip de încheiere nu poate fi atacată, ci doar imposibilitatea de a ataca acest tip de încheiere separat și independent de cea dată potrivit art. 346 C. proc. pen., respectiv cea din 19.01.2015. Or, aceasta rezultă din faptul că I. C. civ..J. a respins, ca inadmisibilă, contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din camera de consiliu din 28 noiembrie 2014 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, secția a II-a Penală, în dosarul nr. x/2014.

Astfel, încheierea din 28 noiembrie 2014 a fost dată în temeiul art. 345 alin. (2) C. proc. pen., iar potrivit art. 347 alin. (1) C. proc. pen. se poate declara contestație doar împotriva încheierii dată în temeiul art. 346 alin. (1) și alin. (3)-(5) C. proc. pen.. Încheierea dată în temeiul art. 345 alin. (2) C. proc. pen. se comunică doar procurorului pentru a da posibilitatea acestuia să remedieze, în termenul prevăzut de lege, neregularitățile constatate de judecătorul de cameră preliminară și să își exprime poziția cu privire la menținerea dispoziției de trimitere în judecată, dându-se în egală măsură posibilitatea procurorului să solicite el însuși restituirea cauzei, în vederea refacerii rechizitoriului sau a efectuării unor acte de urmărire penală dacă se apreciază că sunt necesare pentru îndreptarea neregularităților procesuale.

Un alt argument, pentru care Parchetul a apreciat că nu au fost excluse probele constând în interceptările realizate conform mandatelor de siguranță națională, este dat tot de motivarea instanței de control judiciar, astfel, la pagina 102 din respectiva încheiere se retine ca "Prin încheierea dată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul curții de apel la dată de 28 noiembrie 2014 rămasă definitivă prin respingerea, ca inadmisibilă, a contestației parchetului, prin prezenta încheiere rămâne exclusă din materialul probator declarația din 20 iunie 2014 a lui A., redată la fila x a rechizitoriului nr. x și îndosariată la fila x al dosarului de urmărire penală, probatoriul privind pe inculpatul A., respectiv declarația dată în calitate de suspect, declarația dată de inculpat cu respectarea dreptului la apărare, fiind asistat, declarații în care a uzat de dreptul la tăcere, declarația inculpatei I., procesul-verbal de redare a unei convorbiri telefonice purtate între H. și I., înscrisul falsificat ridicat de la Oficiul Registrului Comerțului Mehedinti, se circumscriu sub aspectul legalității îndeplinirii condițiilor prevăzute pentru mijloacele de probă respective, competența curții de apel fiind atrasă de calitatea de avocat a inculpatului."

Parchetul a apreciat că în acest paragraf instanța se referea în mod explicit care anume probă a rămas exclusă, indicând-o în mod expres. În plus, se poate observa ca se folosește forma pentru singular "rămâne exclusă din materialul probator declarația (...)", or dacă ar fi avut în vedere și excluderea altor probe, le-ar fi menționat și pe acestea.

De asemenea, din același paragraf, rezultă ca o serie de probe, printre care și un proces-verbal de redare a unei convorbiri dintre H. și I. (convorbire interceptată în cadrul mandatelor pentru siguranța națională), "se circumscrie sub aspectul legalității îndeplinirii condițiilor prevăzute pentru mijloacele de proba respective (...)"

Un alt argument ce rezultă tot din motivarea hotărârii I.C.C.J., este faptul că se reține de către Înalta Curte că, prin ordonanța din 12 decembrie 2014, confirmată de procurorul șef secție, rezultă că procurorul de caz a remediat în mod detaliat aspectele arătate prin încheierea din 28 noiembrie 2014 de către judecătorul de cameră preliminară din cadrul curții de apel.

Astfel, instanța de control judiciar a reținut că:

"Totodată, prin ordonanța emisă procurorul a făcut delimitarea legală cu privire la notele de redare a convorbirilor stocate pe cei 7 suportați optici și la imposibilitatea refacerii proceselor-verbale de redare a convorbirilor în cadrul procedurii reglementate de art. 345 alin. (3) C. proc. pen., care se referă exclusiv la remedierea actului de sesizare și nu poate fi extinsă la mijloacele de probă, invocând dispozițiile art. 102 alin. (3) raportat la art. 280 alin. (3) C. proc. pen., precizări cu privire la respectarea dispozițiilor Legii nr. 51/1991 care nu pot forma obiectul controlului realizat de judecătorul de cameră preliminară, iar înscrisurile prin care sunt transmise informațiile către organele de urmărire penală și corespondența subsecventă nu pot fi depuse la dosarul cauzei, regimul lor fiind stabilit de legea informațiilor clasificate."

În opinia Parchetului, chiar dacă acest paragraf nu precizează expres că nu sunt excluse respectivele probe la care făcea referire judecătorul de cameră preliminară de la fond, prin faptul că analizează chestiunea proceselor-verbale de redare și reține justetea argumentelor procurorului care nu poate reface procesele-verbale de redare în cadrul procedurii de cameră preliminară, denotă pe de o parte, că apreciază întemeiată contestația parchetului, chiar sub acest aspect al chestiunii legate de procesele-verbale de redare și al Legii nr. 51/1991, iar pe de altă parte că analizează și chestiuni ce s-au dispus prin încheierea din 28.11.2014 și nu doar pe cele ce s-au dispus prin încheierea din 19.01.2015.

3. Greșita achitare a inculpatului A. în temeiul art. 16 lit. b) C. proc. pen. (fără indicarea tezei) pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 C. pen. din 1968 cu aplicarea art. 5 C. pen.

În acest sens, s-a prezentat fapta reținută în sarcina inculpatului A. prin actul de sesizare, redând convorbire telefonică care s-a purtat în ziua de 30.07.2013, la ora 12:28:47, între H. și I..

Sunt prezentate ca relevante declarațiile martorului BB., acesta confirmând toate susținerile acuzării în sensul ca el este cel care i-a expus situația de incompatibilitate raportat la societatea CC. S.R.L., în care se afla I., inculpatului H., și tot martorul este cel care a îndrumat-o pe I. către A. pentru a rezolva aceasta situație.

Parchetul evidențiază că motivarea soluției de achitare a instanței de fond este greșită, avându-se în vedere lipsa probelor (or, cu privire la aceste aspecte s-a arătat ca exista probe certe de vinovăție a inculpatului), iar un alt aspect avut în vedere de instanța de fond este cel ce ține de modalitatea de săvârșire a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătura privată .

S-a menționat că un alt argument folosit de instanța de fond în fundamentarea soluției de achitare este acela că practic nu s-au produs consecințe juridice prin fapta inculpatului A., și pe cale de consecință, ar lipsi elementele de tipicitate ale infracțiunii.

În plus, în speța de fata, situația premisa nu consta în faptul că existau niște neregularități ce trebuiau înlăturate pentru a nu produce prejudicii, ci în faptul ca un funcționar public s-a aflat într-o situație reala de incompatibilitate și pentru a nu se mai afla în aceasta situație s-a săvârșit infracțiunea prevăzuta de art. 290 vechiul C. pen.

Parchetul a apreciat că în cadrul acestui motiv de apel trebuie analizat și temeiul achitării și modul în care acesta este în acord cu motivarea instanței. S-a menționat că instanța a apreciat că temeiul achitării este art. 16 lit. b) C. proc. pen., fără a fi indicată teza avuta în vedere de instanța.

În aceste condiții, Parchetul a considerat ca temeiul achitării este incert, pentru ca din hotărârea instanței de fond, rezulta ca, în cauza ar fi aplicabile cel puțin trei dintre literele articolului 16 C. proc. pen.

În cuprinsul motivelor au fost enumerate anumite înscrisuri, apreciindu-se ca fiind relevante sub aspectul dovedirii infracțiunii, întrucât arată situată premisă a săvârșirii infracțiunii.

4. Greșita achitare a inculpatului B. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 308 C. pen., în baza art. .16 lit. c) C. proc. pen.

Or, argumentele instanței în susținerea soluției de achitare a inculpatului B. retine, pe de o parte, că procurorul face o narațiune a situației de fapt, neîntemeiată pe probe, este nereală, întrucât procurorul în legătura cu fiecare afirmație ce o face raportat la situația de fapt, indică și probele în susținerea respectivei afirmații. Pe de alta parte, s-a arătat că instanța de fond afirmă ca există probe, ea însăși reținând o mare parte a situației de fapt susținută de acuzare ca fiind reala, însă respectivele probe nu sunt suficiente pentru a forma convingerea instanței ca fapta a fost săvârșit de inculpatul B.. În acest sens, în conținutul motivelor de apel, s-a precizat situația de fapt relevantă în dovedirea vinovății, au fost redate anumite convorbiri telefonice, fiind prezentate pasaje din declarațiile inculpaților și martorilor.

S-a arătat că un alt argument folosit de instanța de fond în susținerea soluției de achitare dispusa de aceasta, este natura relațiilor amicale dintre H. și B., și faptul ca în acest context este foarte plauzibil ca suma de 5000 RON dovedit primita de B. de la H. sa fie restituirea unui împrumut. Pentru a retine acest aspect instanța face trimitere la declarațiile inculpatului B., și la declarațiile martorilor CCC. și S.. S-a apreciat ca acest argument nu poate fi primit și cu atât mai puțin poate fundamenta soluția de achitare, întrucât, pe de o parte este foarte puțin probabil ca B. să-l fi împrumutat pe H., iar pe de alta parte singurul care afirma ca așa au stat lucrurile este inculpatul B., or declarația lui nu poate fi avută în vedere decât în situația în care se coroborează cu celelalte mijloace de proba administrate în cauză, ceea ce nu este real. Cat despre faptul ca martorii S. și CCC. afirmă ca cei doi -H. și B.- au o relație veche de amiciție cu sușuri și coborâșuri, nu este un aspect contestat de nimeni, chiar H. a dat declarații explicite asupra acestei împrejurări, relația acestora fiind reținuta ca atare și în actul de sesizare.

B. nu a putut dovedi în nici un mod faptul ca obișnuia sa primească bani de la H. în mod frecvent în această modalitate, căci dacă așa ar fi stat lucrurile, ar fi însemnat că și în alte rânduri H. să-i fi mai transmis sume de bani în cont.

Instanța de fond a mai arătat în motivare că nu s-a dovedit faptul pretinderii de către acuzare, aspect de asemenea nereal, întrucât pretinderea s-a realizat cu ocazia convorbirii telefonice din data de 02-08-2013, la ora 20:15:18, în care H. îl roagă din nou sa înceteze cu atacurile la adresa OO., iar B. acceptă și îi spune ca îi va trimite un SMS, cu un cod IBAN," pentru a da ceva", lucru cu care inculpatul H. e de acord, dar imediat îi cere asigurări ca va înceta, ceea ce înseamnă ca ambii au în vedere ca suma de bani se va da pentru acest motiv și nu pentru altul.

Un alt argument folosit de instanța de fond (a se vedea pagina 133 a hotărârii) este dat chiar de convorbirile telefonice, pe care instanța de fond le consideră excluse. Or, s-a subliniat ca acestea nu pot fi avute în vedere de instanță doar în sensul dorit de aceasta.

5. Greșita achitare a inculpatei C. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 254 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen. și respectiv greșita achitare a inculpatului H. pentru infracțiunea corelativă de dare de mită în baza art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

S-a apreciat de către Parchet că soluția instanței de fond este greșită, aceasta contravenind materialului probator administrat în cauză. În acest sens s-a menționat că:

- rezultă din materialul probator, respectiv din convorbirile interceptate în baza autorizațiilor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, că inculpata i-a cerut lui H. ca numirea soțului să se realizeze prin înlăturarea persoanei care urma să ocupe funcția de conducere;

- în cursul convorbirii cu martorul HHH., inculpatul H. a precizat în mod expres că obligația de a da curs solicitării inculpatei derivă tocmai din funcția acesteia și din atribuțiile pe care le avea în legătură cu bugetul alocat societății TT. S.R.L.;

- împrejurarea ca aceste discuții au avut loc la datele și orele susținute de acuzare rezultă din datele de trafic solicitate companiilor de telefonie mobilă, aflate la dosarul cauzei;

- demersurile efectuate de către H. în vederea promovării lui III. au fost demarate tocmai pentru a o determina și, totodată, recompensa pe C. pentru modalitatea în care aceasta înțelegea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu;

- declarația martorului HHH. nu pot fundamenta soluția de achitare pronunțată de instanța de fond, deși aceasta a făcut dese referiri la această declarație, în fundamentarea soluției sale, însă nu a arătat de ce nu reține aspectele importante pentru cauză;

- soțul inculpatei a recunoscut că a intervenit pe lângă inculpatul H., pentru a obține avantaje la locul de muncă.

În acest context, nu se pot reține susținerile apărării și ale instanței de fond, în sensul că folosul obținut de C. nu este necuvenit, pentru că nu aceasta este modalitatea în care se obține o promovare într-o instituție publică, și câtă vreme promovarea obținută de III. a avut loc în modalitatea descrisă mai sus, dovedită indubitabil, apreciem că acest folos este unul necuvenit, care se circumscrie elementelor constitutive ale infracțiunilor de luare, respectiv dare de mită.

În susținere au fost enumerate înscrisuri care probează cele afirmate.

Cat privește temeiul achitării, în cazul acestei inculpate, și anume art. 16 lit. a) C. proc. pen., Parchetul a apreciat ca acesta vine în contradicție cu motivarea instanței de fond, motivare din care rezulta că materialul probator a fost insuficient pentru a dovedi săvârșirea infracțiunii de către inculpata C..

6. Greșita achitare a inculpatei D., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen. și respectiv greșita achitare a inculpatului H. pentru infracțiunea corelativă de dare de mită în baza art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

S-a subliniat ca unul din argumentele instanței de fond în motivarea soluției de achitare dispusă față de inculpata D. este faptul că nu rezultă în ce mod și-a exercitat inculpata IIII. atribuțiile în sensul favorizării societății TT..

În conținutul motivelor de apel, s-a precizat situația de fapt relevantă în dovedirea vinovăției, au fost redade anumite convorbiri telefonice, fiind prezentate pasaje din declarațiile martorilor, precum și probele ce susțin acuzația.

S-a arătat că, în motivarea soluției sale, instanța de fond a subliniat că inculpata IIII. nu și-a încălcat atribuțiile de serviciu, și a reținut ca reala afirmația inculpatei din declarația sa, ce vine în contradicție cu materialul probator, ca discuțiile frecvente pe care le purta cu H., vizau de fapt interesele publice ale Consiliului Județean și respectiv ale Spitalului Județean. Se poate însă observa cu ușurință din conținutul proceselor-verbale de redare ale convorbirilor telefonice ca aceste discuții vizau întotdeauna interesul personal al lui H. în legătură cu decontarea serviciilor paraclinice, în legătură cu societatea concurenta EEE.- detinatoare de aparat RMN, din aceleași discuții rezulta și faptul inculpata IIII. de fiecare dată îi oferea informațiile solicitate, deși acestea nu puteau fi justificate în nici un fel de interes pe care acesta l-ar fi avut în calitatea sa de președinte al Consiliului Județean, ci erau vădit de interes personal.

7. Greșita achitare a inculpatei E. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 C. pen. (1968) raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. c) C. proc. pen.

În conținutul motivelor de apel, sunt prezentate: descrierea faptei reținută în sarcina inculpatei, conținutul constitutiv al infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 în raport cu care se analizează situația de fapt, demonstrându-se că fapta reținută îndeplinește condițiile de tipicitate.

În acest sens, s-a menționat că elementul material al infracțiunii săvârșită de inculpată constă în medierea relației dintre H. și funcționarele din cadrul casei județene de asigurări de sănătate pe lângă care acesta și-a exercitat influența, precum și ajutorul continuu dat acestuia pentru a putea intra în posesia folosului necuvenit realizat - sumele suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate iar sub aspectul laturii subiective inculpata a acționat cu intenție directă, prezentându-se punctual activitatea infracțională.

Se precizează că instanța de fond în motivarea soluției sale de achitare subliniază în mai multe rânduri că sumele respective erau primite în mod legal, respectându-se procedurile, ceea ce nu este relevant însă, căci așa cum rezulta din întreg dosarul cauzei, ceea ce se analizează în cadrul activității infracționale, nu este dacă procedural, se întocmeau toate documentele cerute de lege, sau dacă se respectau procedurile în alocarea sumelor, ci faptul că aceste sume au fost alocate în aceasta modalitate cu aparenta de legalitate într-un quantum fără precedent până la acel moment, doar ca urmare a influenței deosebite de care se bucura H. la acel moment, datorate poziției sale extrem de consolidate în cadrul partidului, influență manifestată și uzitată atât pe plan local cât și național.

Cât despre activitatea inculpatei M., aceasta rezultă cu prisosință din întregul material probator și din declarațiile tuturor martorilor, care arată fără excepție ca aceasta era cea care coordona activitatea TT., și numai prin activitatea reunită a celor doi s-a putut realiza scopul final vizat de activitatea lor și anume decontarea unor sume mai mari decât se cuveneau din bugetul asigurărilor sociale de sănătate de către societatea S.C. TT. S.R.L.

A fost redată convorbirea purtată în ziua de 08.03.2013, la ora 18:37:55, între H. și E., fiind considerată relevantă de parchet.

Totodată, s-a făcut o descriere a faptelor, concluzionându-se că, în întreaga sa activitate de folosire a influențe în vederea obținerii de foloase necuvenite pentru TT. S.R.L. H. a fost ajutat de către E., administratorul TT. S.R.L. (care, în fapt, gestionează contabilitatea tuturor firmelor controlate de către H.).

Au fost enumerate probele relevante în susținerea vinovăției inculpatei.

8. Greșita achitare a inculpatului F., pentru săvârșirea a trei infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen.

A. Inculpatul F. în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a PP. și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru G. a unui folos necuvenit - respectiv concesionarea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren.

În legătura cu această prima faptă a inculpatului F., instanța de fond a dispus achitarea acestuia pe considerentul ca fapta nu exista, pe scurt argumentele instanței fiind următoarele "Curtea apreciază că acțiunea penală este lipsită de temei și de probele care să justifice existența unei infracțiuni (art. 15 C. proc. pen.).

În motivele de apel, parchetul prezintă pe larg situația de fapt din care reiese vinovăția inculpatului. În acest sens, s-a arătat că:

- instanța de fond susține ca procurorul nu a dovedit că inculpatul F. controla votul a 11 din cei 17 consilieri, apreciem ca aceasta împrejurare a fost dovedita prin declarațiile martorilor audiați în cauză;

- instanța reține că acuzarea nu a făcut dovada existenței unei înțelegeri între H. și F. în legătura cu concesionarea terenului său între G. sau G. (tatal primului și beneficiarul concesiunii), și F..

În acest sens a fost redată convorbirea din 9 aprilie 2013, purtată între F. și G., cuprinsa în procesul-verbal din data de 19.03.2014 întocmit de procuror și aflat la filele nr. x, din vol. 2. În legătura cu aceasta convorbire s-a precizat că instanța de fond o analizează, deși o consideră exclusă din materialul probator.

În continuare s-au prezentat evenimentele în legătura cu concesionarea terenului, convorbirea telefonică purtată de F. cu U., pasaje din declarația martorilor LLLL., MMMM., demonstrându-se că argumentația instanței este greșită.

Parchetul a arătat că:

- folosul obținut de către F. a fost unul necuvenit, în condițiile în care - chiar presupunând că avea dreptul de a concesiona fără licitație respectivele terenuri - nu a fost respectată procedura legală de concesionare,

- că în cauza a fost efectuat un raport de expertiză dispus de către instanța de judecată, care a concluzionat că valoarea terenurilor în discuție este mai mare decât cea stabilită de raportul de evaluare avut în vedere de consiliul local, în același sens au fost și concluziile raportului întocmit de expertul parte al Direcția Națională Anticorupție, expert independent. Instanța de fond a fost în eroare atunci când a afirmat că DNA a renunțat la expertul parte,

- ca din expertizele întocmite în cauza și depuse la dosar a rezultat și că raportul de evaluare întocmit la solicitarea Primăriei Orșova nu respecta exigentele impuse de ANEVAR, în vigoare la data evaluării fiecărui imobil.

B. În sarcina inculpatului F. s-a mai reținut ca și-a folosit influența de lider de partid pentru a obține pentru societatea SC "WW." S.A. al cărei administrator este un folos necuvenit, prin influențarea votului membrilor Consiliului local al municipiului Orșova în sensul vânzării, fără licitație a terenului de 2056 mp, și la un preț mai mic decât cel real și cu nerespectarea condițiilor legale. În legătură cu această faptă instanța de fond a dispus achitarea în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen.

În susținerea afirmației ca F., în calitatea sa de președinte al organizației Orșova a PP., exercita o influență directă asupra majorității consilierilor locali, influență care îi permitea ca, prin hotărârile luate de autoritatea publică locală deliberativă, să-și atingă propriile interese ori pe cele ale persoanelor aflate în anturajul său, parchetul a indicat convorbirile telefonice interceptate în cauză, precum și declarațiile mai multor martori.

C. În sarcina inculpatului F. s-a mai reținut și faptul ca în calitatea sa de președinte al organizației municipale Orșova a PP, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru ZZZZZ. S.R.L. a unui folos necuvenit constând în aprobarea vânzării către aceasta cu încălcarea cadrului legal a unei suprafețe de teren.

Parchetul a apreciat că argumentele instanței nu pot fi primite, în conținutul motivelor de apel, prezentându-se pe larg raționamentul avut în vedere de acuzare.

Asfel, în legătură cu declarațiile martorilor consilieri locali, trebuie avut în vedere că aceștia nu puteau recunoaște că au votat contra convingerii lor, în plus mulți dintre ei nici măcar nu își mai aminteau cum au votat, fiindu-le reamintit de către instanța, potrivit procesului-verbal al respectivei ședințe. Totodată mulți au recunoscut ca nu aveau cunoștințele necesare, sau timpul necesar pentru studiul documentației ce stătea la baza hotărârii, dar urmăreau să vadă dacă existau avizele comisiilor de specialitate caz în care votau favorabil.

S-a apreciat că atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești au rezultat clar câteva aspecte relevante și anume

- F. controla voturile a cel puțin 11 dintre consilieri

- Anterior ședinței de consiliu local existau întâlniri ale consilierilor în cadrul partidelor din care făceau parte, unde veneau și liderii locali ai partidului și se decidea ce anume va fi votat favorabil și ce nu.

- Influența și autoritatea inculpatului F. raportat la unii dintre consilieri era așa de mare încât aceștia mergeau pana acolo încât îl sunau în timpul ședinței și lăseau telefonul deschis pentru ca acesta să audă ce anume se discuta și modul în care votează fiecare

- Deși nu avea nici o calitate în cadrul Primăriei sau Consiliului Local Orșova, inculpatul F. cunoștea aspecte extrem de importante în legătura cu ce urmează sa se voteze și mai mult decât atât se implica în procesul decizional (cel puțin în cazul terenurilor ce fac obiectul prezentului motiv de apel, dar a rezultat ca și în alte situații ce nu fac obiectul prezentei cauze).

Au fost enumerate probele relevante în susținerea vinovăției inculpatului.

9. Greșita achitare a inculpatului G. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. c). C. proc. pen. și greșita achitare a aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen. și respectiv greșita achitare a inculpatului H. pentru infracțiunile de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. c). C. proc. pen., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen.

În cuprinsul motivelor de apel, parchetul a realizat o descriere a situației de fapt, prezentând pasaje din declarațiile unor mători și, totodată, au fost redată conversatii telefonice.

S-a arată de către Parchet că nu poate fi de acord cu susținerile instanței de fond, în sensul ca acuzarea consta în narațiunea unor fapte nesusținute de nici un mijloc de proba, câtă vreme pentru orice afirmație a procurorului exista un corespondent în ansamblul mijloacelor probatorii, de altfel instanța nu oferea măcar un exemplu de afirmație făcută de procuror care sa nu fie probata.

Tot în acest context, s-a observat că inculpatul G. a refuzat propunerea de a veni în București pe postul respectiv, din motive personale și de sincronizare cu interesele familiei sale, și nicidecum pentru ca nu ar fi solicitat acest lucru inițial de la inculpatul H., iar acest aspect nu influențează demersurile făcute de inculpatul H.. Niciunul dintre cei doi inculpați, nu a putut justifica frecvența convorbirilor dintre ei, în respectiva perioadă, și nici inculpatul H. nu a emis o explicație plauzibilă, faptului ca acțiunea extrem de perseverent în demersurile vizând cariera inculpatului G., în condițiile în care ambii recunosc ca nu se aflau în relații de prietenie, ci erau simple cunoștințe.

Probele avute în vedere:

- Raportul de evaluare ANI/ filele x și filele x nr. x - 1, teza probatorie - starea de conflict de interese în care se află inc. H., conține referiri la actele ce au creat situația de incompatibilitate și totodată este actul care a stat la baza formării dosarului nr. x/2012, ce face obiectul infracțiunii de trafic de influență săvârșită de H..

- Dosarul nr. x/2012, filele. 34 - 242 teza probatorie - este dosarul pentru soluționarea favorabilă a căruia inc. H. a lăsat să se creadă că are influență asupra unor funcționari publici și îi poate determina pe aceștia să acționeze în sensul dorit de inculpatul G. - soluționarea favorabilă a dosarului sus-menționat reprezentând folosul pentru care și-a traficată influența.

Totodată, respectivul dosar și soluționarea acestuia, în sensul intereselor inc. H., reprezintă și folosul în schimbul căruia inc. G. a pretins de la inc. H. obținerea unor avantaje ce țin de cariera sa și a soției și altele de natură patrimonială pentru tatăl său.

- Cerere de strămutare formulată de ANI - filele x teza probatorie - arată că se formulase o cerere de strămutare soluționată la 08.01.2013, și cu toate acestea în vederea tergiversării cauzei, la data de 13.03.2013, H. formulează o nouă cerere, solicitând același lucru.

- Cerere de strămutare și suspendare formulată de inc. H. - filele x.

- Solicitare certificat grefă pentru cerere de strămutare, filele x, teza probatorie - dovedește că se urmărește tergiversarea judecării dosarului nr. x/2012 până la găsirea unei modalități pentru obținerea pe căi oculte a unei soluții favorabile.

- Cerere de strămutare formulată de A., în dosarul nr. x/2012, după repunerea pe rol a dosarului, pentru a se acorda un alt termen + adeverință medicală - filele x - teza probatorie - dorința de tergiversare a cauzei a inc. H., în sensul celor de mai sus.

- Convorbire de 35 de secunde între BB. și G. - 05.03.2013 - perioadă în care dosarul era pe rolul Curții de Apel Craiova, secția de contencios administrativ, al cărei președinte era numita W. - sora inc. G. - vol. 13 - date trafic telefonie mobilă înscrisuri + CD - dovedește faptul că se încearcă și chiar se obține crearea unei conexiuni cu o persoană care ar putea influența soluția din dosarul nr. x/2012, această convorbire apare cu atât mai relevantă cu cât între cei doi nu mai existase nici o comunicare din data de 01.01.2013.

- SMS - expediat de G. către BB. la 11.03.2013 ora 11⁵⁴ - date trafic - vol. 13 urmărire penală - înscris + CD - teza probatorie dovedește că între cei doi era o comunicare relativ intensă - în perioada desfășurării activității infracționale, deși anterior aceștia nu mai comunicaseră din data de 01.01.2013. Totodată aceste comunicări aveau loc după convorbiri purtate de inc. H. cu BB. - rezultate din traficul de date din fila x și următoarele + CD-urile atașate aceluiași volum.

- Proces-verbal din data de 30.06.2014 privind posturile telefonice ce prezintă interes în cauză - filele x, relevant pentru identificarea și urmărirea datelor de trafic/transfer existente între persoanele ce prezintă interes pentru activitatea infracțională.

- Certificat grefă Înalta Curte de Casație și Justiție - din data de 18.03.2013, din care rezultă că există cerere de strămutare pe rol - vol. 10, fil. 33 - rezultă că inc. H. încă dorea amânarea cauzei, întrucât se afla în plină negociere cu inc. G. pentru obținerea unei soluții favorabile în cauza nr. 1181/54/2012.

- Încheiere din data de 19.03.2013 pronunțată în dosarul nr. x/2012 - filele x - din care rezultă că s-a dispus amânarea cauzei ca urmare a depunerii certificatului de grefă la care am făcut referire la punctul 10, deși din acesta nu reieșea că Înalta Curte de Casație și Justiție ar fi dispus și suspendarea judecării cauzei până la soluționarea cererii de strămutare.

- Procesele-verbale de redare a convorbirilor indicate pe larg mai sus+ CD interceptări.

- Cerere de renunțare la judecarea strămutării ce făcea obiectul dosarului nr. x/2013 al ICCJ din data de 10.05.2013 - fila x.

- Cerere emiteră certificat de grefă de unde să rezulte modul de soluționare a cererii de strămutare - vol. 10, fil. 24-, din ambele înscrisuri rezultă poziția pe care o avea acum inc. H., cu privire la judecarea dosarului nr. x/2012, în sensul că nu mai dorea amânarea cauzei, ci judecarea ei cât mai grabnică, întrucât primise asigurări că soluția îi va fi favorabilă.

- Convorbiri între H. și BB., în data de 10.05.2013, când cel din urmă se afla la București pentru a obține documentele dorite de inc. H. - înscrisuri+CD - vol. 13 - rezultă că aceștia au ținut legătura în ziua respectivă, dată ce prezintă interes pentru modul cum reține acuzarea că s-au desfășurat evenimentele.

- Convorbire H. - G., în aceeași dată 10.05.2013, la ora 14:27 - date trafic, vol. 13 - înscrisuri + CD.

- Convorbire G. și W. - 10.05.2013, ora 14:56 - date trafic - vol. 13 - înscrisuri+CD.

- Convorbire G. și H., în aceeași dată - 10.05.2013, ora 18:15 - vol. 13 - înscrisuri+CD.

Din analiza datelor de trafic la care am făcut referire, din cronologia lor și ținând seama de persoanele între care au avut loc convorbirile, rezultă că după ce depusese diligențe de a obține documentele de la ICCJ necesare ca judecata să aibă loc la 14.05.2013, inc. H. face demersuri pentru a aduce la cunoștința persoanelor interesate acest aspect, mai exact la cunoștința lui G., acesta din urmă imediat o suna pe sora sa, persoană deosebit de importantă în economia acestor demersuri, apoi după o vreme G. revine cu telefon la inc. H. pentru a-i asigura că totul se desfășoară conform planului.

- Convorbire între G. care l-a contactat pe inc. H., din 13.05.2013, ora 09:22 - date trafic - vol. 13 - relevantă întrucât convorbirea are loc cu o zi înainte de termenul de judecată și totodată cu câteva ore înainte ca inc. G. să părăsească țara (concediu de odihnă), când se presupune că avea preocupări decât să-l contacteze pe inc. H., dar dată fiind dinamică desfășurării evenimentelor și faptul că a doua zi era termenul de judecată era necesară o ultimă asigurare ca totul va fi bine a doua zi.

- Încheierea de ședință din 14.05.2013 pronunțată în dosar nr. x/2012 - fila x - din care rezultă că inc. A. a depus certificatul de grefă la care am făcut referire mai sus, care era practic identic cu cel depus la termenul anterior, dar cel mai important a învederat că inc. H. a renunțat la cererea de strămutare, aspecte ce confirmă ceea ce am arătat mai sus, în sensul că dorea judecata cauzei la acel termen, H. fiind asigurat că soluția îi va fi favorabilă.

Prin aceeași încheiere se amână pronunțarea.

- Convorbire între G. și W. - ora 09:00 din data de 14.05.2013 - singura convorbire dintre cei doi în perioada cât G. a fost plecat din țară - relevantă întrucât demonstrează contactul direct ce a fost

menținut între cei implicați în evenimentele din prezentul capitol, în ziua judecării cauzei, chiar în condițiile în care inc. G. se afla în concediu - trafic date - vol. 13, înscrisuri+CD.

- SMS de la LLLLLLLL. - consilier județean în cadrul prefecturii Mehedinți, (care se afla în aceeași clădire ca și Consiliul Județean Mehedinți), către G., la data de 14.05.2013, ora 13:36 - trafic date - vol. 13, înscrisuri+CD - este relevantă această comunicare, întrucât așa cum rezultă din alte mijloace de probă, inc. H. folosea telefonul numitei LLLLLLLL. pentru discuții cu caracter ocult, în plus data și ora la care s-a trimis SMS -ul în cauză relevă că inc. H. dorea să ia legătura cu inc. G., deși cunoștea că acesta nu se află în țară, însă la acel moment inc. H. aflase că se amânase pronunțarea și ar fi dorit să cunoască dacă este totul în regulă. Mai mult decât atât SMS- ul respectiv denotă și împrejurarea că H. aprecia că este cazul să evite folosirea telefonului personal, dat fiind caracterul ilicit al chestiunii ce urma să se discute.

- Convorbire G. - LLLLLLLL., la data de 14.05.2013, ora 17:01 - 32 secunde și convorbire G. - H. la 17:06 - trafic de date - vol. 13, înscrisuri+CD - comunicările dovedesc că H. a folosit telefonul martorei LLLLLLLL. doar pentru a comunica fără teama de a fi interceptat, însă cum H. și LLLLLLLL. nu se mai aflau în aceeași locație, G. l-a sunat chiar pe H. - primul aflându-se în concediu de odihnă în continuare, dar în permanent contact cu H..

- Convorbire din 15.05.2013, ora 10:28 între LLLLLLLL. (postul telefonic al acesteia) și G. - durată 2 minute - trafic date vol. 13, înscrisuri+CD, relevă că cei doi au dorit în continuare să comunice în mod ocult, ceea ce s-a și realizat, întrucât convorbirea din ziua anterioară nu se putuse purta deschis, fiind de la postul telefonic ce-i aparținea inc. H..

- Convorbire din 18.05.2013 - H. cu G. - ora 15:06 - trafic de date - vol. 13, înscrisuri+CD, rezultă că deși inc. G. se afla în concediu, comunica intens cu H. (deși nu erau legați de nici o relație de prietenie care să justifice frecvența convorbirilor dintre aceștia în această perioadă, în schimb faptul că în această perioadă inc. H. era în așteptarea soluției din dosarul nr. x și dorea asigurări că soluția va fi în sensul dorit de el justifică frecvența comunicărilor dintre cei doi.

- După această convorbire G. trimite două SMS-uri la 15:25 și 15:27 către numărul de telefon aparținând martorei LLLLLLLL., iar la ora 15:28 de pe telefonul martorei LLLLLLLL., se inițiază apel pe telefonul lui G. - cu durată de 30 secunde, iar la 15:51 G. îi trimite un SMS lui H. - trafic date - vol. 13, înscrisuri+CD, rezultă că, în continuare cei doi comunică, atât pe căi oculte, cât și în mod direct, iar modul în care se desfășoară aceste comunicări, durata și cronologia lor, ținând seama de faptul că G. era în continuare în concediu de odihnă, denotă că ele erau în strânsă legătură cu soluția ce urma să fie pronunțată în cauză peste numai câteva zile.

- Convorbire din data de 18.05.2013, ora 15:52, între H. și O. (mama inc. G. și a martorei W.).

- Convorbire din data de 19.05.2013, ora 20:30, între H. și O. - date trafic, vol. 13, înscrisuri+CD.

Toate aceste convorbiri relevă continuarea comunicărilor cu membrii familiei G., în diferite zile, la intervale orare dintre cele mai variate - deși anterior nu existase o astfel de comunicare între persoanele la care am făcut referire - de altfel, ea va înceta să se mai desfășoare de îndată ce activitatea infracțională se epuizează.

- Decizia civilă nr. 212 din 21.05.2013, pronunțată în dosarul nr. x/2012, filele x - rezultă că soluția pronunțată în cauză îi este favorabilă inc. H., aspect susținut de acuzare.

- Înscris ECRIS - filele x, din care rezultă că la ora 11:22, la data de 21.05.2013, a fost introdusă în sistemul ECRIS, soluția în dosarul nr. x/2012.

- Adresă Curtea de Apel Craiova și legendă - vol. 2, fil. 175-178, utila pentru identificarea din fișele de ECRIS a persoanelor care au operat date în acest sistem informatic în perioada analizată.

- SMS de la W. - trafic de date, vol. 13, înscrisuri+CD - către G., la data de 21.05.2013, ora 11:47, relevant întrucât este trimis la circa 20 de minute după ce soluția a fost introdusă în sistemul ECRIS, este totodată singura comunicare inițiată de W. către fratele său în toată perioada de când fratele său era plecat din țară.

- Convorbire din data de 21.05.2013, ora 17:25, între H. și G..

- Convorbire din data de 21.05.2013, ora 20:07 între H. și O. - trafic de date - vol. 13, înscrisuri+CD, ambele convorbiri relevă intensitatea comunicării dintre inc. H. și membrii familiei G., în chiar ziua pronunțării soluției în cauza în care era interesat - comunicare care ulterior acestui moment nu mai este la fel de intensă sau chiar lipsește cu desăvârșire - a se vedea în acest sens datele de trafic - existente în vol. 13, care sunt urmărite până în mai 2014.

- Decizia civilă nr. 212 din 21.05.2013, motivată în data de 07.06.2013, pronunțată în dosarul nr. x/2012 - vol. 10, fil. 228-237, din considerentele acesteia rezultă că au fost preluate în totalitate concluziile scrise, depuse de inc. H., prin apărător A., vol. 10, fil. 217-219, și că nu a adăugat elemente de fapt ce reieșeau din înscrisurile de la dosarul cauzei - care conduceau la concluzia că inc. H. avea un interes serios în problema supusă dezbaterii în ședința respectivă.

- Convorbire din data de 10.06.2013, ora 15:20, inițiată de inc. H. către GGGGGGGG. - șeful cancelarului primului ministru - date de trafic, vol. 13, înscrisuri+CD, rezultă faptul că inc. H., obținând soluția dorită în dosarul nr. x/2012, a început demersurile pentru obținerea foloaselor promise lui G..

- Convorbirile din 10.06.2013, ora 08:48 și ora 11:01, H. - G. - vol. 13, date trafic, înscrisuri+CD-uri, rezultă că acum G. era informat de către H. despre demersurile pe care acesta le face în vederea obținerii pentru VVVVV. a avantajelor promise.

- Convorbire din data de 13.06.2013, ora 09:55 între H. și G..

- Convorbire din 13.06.2013 la 10:56 între GGGGGGGG. (șeful cancelariei primului ministru l-a apelat pe EEEEEEEE.).

- SMS trimis de către H. la ora 11:01 - 13.06.2013 către G..

- SMS trimis de către G. lui H., ora 11:38 - 13.06.2013.

- Convorbire din 13.06.2013, ora 12:18 inițiată de H. către G.. Date trafic - vol. 13, înscrisuri+CD, rezultă din acestea demersurile pe care inculpatul H. le desfășura în vederea obținerii foloaselor promise lui G. și apoi imediat convorbirile cu scop informativ cu acesta din urma.

- Convorbire telefonică din data de 08.07.2013, ora 15:36 între H. și KKKKKKKK.-consilier în cadrul cancelariei primului ministru.

- Convorbire din aceeași dată, ora 19:11 între H. și GGGGGGGG..

- Convorbire din 11.07.2013, ora 08:53 între H. și KKKKKKKK..

- Convorbire din data de 12.08.2013 dintre H. și KKKKKKKK..

- SMS de la H. către G. din data de 02.09.2013, ora 11:56, date trafic - vol. 13, înscrisuri+CD - toate aceste comunicări sunt relevante, atât raportat la persoanele între care au loc, cât și la cronologia lor, confirmând susținerile acușării.

Adresa nr. x/24.04.2014 a CSM, împreună cu documente anexate - vol. 2 fil. 245-254, prin care se înaintează DNA urma corespondenței nr. x/04.09.2013, din care rezultă că numita W., era propusă de ministrul Justiției pentru funcția de procuror șef al secției Judiciare din cadrul DNA, totodată rezultă implicit și că propunerea privind pe W. nu a fost înaintată Administrației Prezidențiale de către Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea numirii în funcție (în fapt, această ne-înaintare a propunerii a fost determinantă de o "retragere informală" a acesteia de către ministrul justiției).

- Fișa lucrării nr. x - vol. 2, fil. 256.

Aceste înscrisuri dovedesc fără dubiu, că imediat după comunicările la care am făcut referire la punctele anterioare, la 04.09.2013, Ministrul Justiției avizează favorabil numirea în funcția promisă de inc. H., a numitei W..

- Corespondența și documentele provenind de la CSM - vol. 2, fil. 258-265 - din care rezultă că, deși lucrarea nr. x/2013 a fost predată sub semnătură grefierului MMMMMMMM. la CSM, lucrarea nu a fost găsită și nici nu figurează să fie predată altui compartiment din cadrul CSM.

- Declarațiile martorilor la care am făcut referire mai sus, atât din timpul urmăririi penale cât și din fața instanței de judecată.

10. Greșita achitare a inculpatului H. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. c) C. proc. pen., pentru săvârșirea a două infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. b) C. proc. pen., pentru săvârșirea a două infracțiuni prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prevăzută de art. 256 C. pen. (1968) cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr. 187/2012) și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen.

I. S-a reținut în sarcina inculpatului H. ca în cursul anului 2013 a pretins și primit de la G. un folos (constând în soluționarea favorabilă a dosarului nr. x/2012 al Curții de Apel Craiova) pentru a determina funcționari publici asupra cărora a lăsat să se creadă că are influență (inspectorul general al Poliției Române și ministrul justiției, funcționari din cadrul Consiliului local Orșova - prin intermediul lui F.) să facă acte care intră în atribuțiile acestora de serviciu.

II. Corelativ acestei infracțiuni de trafic de influență, în sarcina inculpatului H. s-a reținut infracțiunea de cumpărarea de influență, în sensul că pentru foloasele obținute de către H., în favoarea inculpatului G., a cumpărat la rândul său influența acestuia pe care acesta a pretins ca o are asupra unui judecător din cadrul Curții de Apel Craiova, pentru ca acesta să facă acte care intră în atribuțiile sale de serviciu (în sensul pronunțării unei soluții favorabile lui H. într-o cauză în care era parte).

În legătură cu aceste două infracțiuni, reținute în sarcina inculpatului H., s-a precizat, ca toate considerațiile expuse pe larg la motivul de apel ce îl vizează pe G. și toate probele indicate acolo sunt valabile și în cazul inculpatului H., activitatea infracțională a celor doi fiind în strânsă relaționare, fiind interconectă.

III. S-a reținut în sarcina inculpatului H. că, în calitate de președinte al Organizației Județene Mehedinti a PP, cu ajutorul inculpatei E., și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru TT., societate aparținând familiei sale și pe care în fapt o controla, a unor foloase necuvenite - constând în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celei care i s-ar fi cuvenit .

S-a precizat în legătura cu această faptă că toate considerațiile expuse pe larg la punctul 7 - ce o vizează pe E. și toate probele indicate la acel punct sunt valabile și pentru inculpatul H., în legătură cu săvârșirea acestei infracțiuni în calitate de autor, astfel încât în cele ce urmează ne vom referi doar la acele aspecte și probe ce nu au fost analizate la punctul 7.

În conținutul motivelor de apel, s-a precizat situația de fapt relevantă în dovedirea vinovăției, au fost redate anumite convorbiri telefonice, fiind prezentate pasaje din declarațiile martorilor, precum și probele ce susțin acuzația:

- Procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice,
- Declarațiile martorilor DDDD., CCCC., BBBB., EEEE. UUU., HHHH., declarațiile inculpatului H..
- Înscrierile la care ne-am referit la punctele ce le vizează pe E., C. și D..
- Adresa nr. x/30.05.2014 a Casei Naționale de Asigură de Sănătate din care rezultă că suma totală plătită de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate în anul 2013 pentru asistență medicală pentru specialitate paraclinică în județului Mehedinți a fost 5.586.000 de RON (sumă mai mare cu 28,70% față de cea care fusese plătită de Casa Națională de Asigurări de Sănătate pentru aceleași servicii în județul Mehedinți în anul 2012, aceasta în condițiile în care la nivel național creșterea față de anul precedent a fost de doar 10,69%), vol. 9, filele x.
- Înscrieri din care rezulta ca din totalul sumelor plătite caselor județene de asigurări de sănătate în anul 2013 pentru servicii paraclinice, județul Mehedinți a primit 1,71% (comparativ, în anul în 2012 procentul fusese de 1,47%, și cu anul 2011, când acesta fusese de 1,54%); aceasta în condițiile în care județul Mehedinți are doar 1,21% din numărul de asigurați de la nivel național, așa cum rezultă din documentele întocmite de Casa Națională de Asigurări de Sănătate. Aceasta dovedește că inculpatul H., prin influența conferita de poziția politică, asupra conducerii Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, a obținut venituri pentru societatea pe care o controla vol. 9, filele x și 16.
- Contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală de specialitate din ambulatoriu pentru specialitățile paraclinice - nr. 383/23.04.2013, cu valabilitate de la 1 mai 2013, încheiat între Casa de Asigurări de Sănătate Mehedinți, reprezentată de către D. și TT. S.R.L., reprezentat de către E.. Din acest contract rezultă că suma anuală contractată astfel, a fost de 2.080.601,71 de RON (ceea ce reprezintă 48,74% din suma care fusese repartizată de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate pentru anul 2013 întregului județ Mehedinți pentru servicii paraclinice; de altfel, prin actele adiționale care aveau să fie încheiate această suma avea să fie suplimentată considerabil, așa cum se va vedea în cele ce urmează. Contractul este relevant și sub aspectul sancțiunilor care erau prevăzute pentru nerespectarea clauzelor sale.

Astfel, nerespectarea obligației de a asigura prezența unui medic de radiologie și imagistică medicală în fiecare laborator era prevăzută sub sancțiunea rezilierii de plin drept a contractului; în cazul nerespectării celorlalte obligații în contract erau prevăzute de asemenea sancțiuni, anume la prima constatare a încălcării, un avertisment scris, iar la a doua constatare, o diminuarea cu 10% a contravalorii serviciilor medicale aferente lunii respective; iar la a treia constatare a nerespectării acestor obligații rezilierea de plin drept a contractului. vol 24, filele x.

- date trafic vol. 13 UP.

În legătură cu cele patru infracțiuni (în calitate de președinte al Organizației Județene Mehedinți a PP., și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru III. a unui folos necuvenit - constând în numirea într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea primăriei Drobeta Turnu Severin; infracțiunea de dare de mită, constând în oferirea pentru D., numirea într-o funcție de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier I, a soțului acesteia IIII., în scopul ca aceasta de a-și îndeplini diverse acte privitoare la îndatoririle de serviciu în vederea realizării intereselor patrimoniale ale TT. S.R.L. -

societate a cărei activitate o controla inculpatul H.; inculpatul H. i-a oferit inculpatei C. un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea primăriei Drobeta Turnu Severin), în scopul ca aceasta de a-și îndeplini diverse acte privitoare la îndatoririle sale de serviciu, în sensul realizării intereselor patrimoniale ale TT. S.R.L), s-a făcut precizarea că au fost analizate pe larg în cadrul motivelor de apel ce le vizează pe inculpatele D. și C..

S-a mai arătat că s-a reținut în sarcina inculpatului H., ca a pretins și primit de la Z. foloase patrimoniale (constând în renunțarea de către acesta la plata contravalorii manoperei și materialelor pe care le utilizase la lucrările pe care le efectuate în beneficiul lui H., în august 2013 și în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al TT. S.R.L.) pentru a o determina pe I., manager al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, funcționar public asupra căruia acesta avea influență, să facă acte care intră în atribuțiile acesteia de serviciu (în sensul acordării, prin atribuire directă, a două contracte de lucrări publice către societatea YYYYYYYYYY. S.R.L).

În acest sens, a fost descrisă situația de fapt relevantă în dovedirea vinovății, au fost redade anumite convorbiri telefonice, fiind prezentate pasaje din declarațiile martorilor, precum și probele ce susțin acuzația.

În dovedirea acestei fapte au făcut referire la următoarele probe:

- Factura din data de 01.08.2013 emisa de YYYYYYYYYY. S.R.L, administrata de Z. filele x, rezulta suma și faptul că Z. a achiziționat materialele necesare lucrărilor solicitate de H. (în valoare de 28.039,51 RON).

- Informații de la ONRC privind societatea YYYYYYYYYY. S.R.L. filele x, din care rezulta istoricul societății și faptul ca este administrată de martorul Z..

- Două contracte, unul pentru lucrări de instalații, nr. 117 din 4 noiembrie 2013, vol. 8, filele x, iar celălalt pentru lucrări de compartimentare, 121 din 14 noiembrie 2013, filele x; cele doua contracte dovedesc ca lucrările de renovare a secției de ortopedie a Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, condus de I. au fost atribuite societății YYYYYYYYYY. S.R.L, la solicitarea inculpatului H., iar divizarea acestor lucrări în cadrul a două contracte s-a făcut tocmai pentru a face posibilă acordarea acestora prin procedura achiziției directe (în condițiile în care valoarea acestora a depășit plafonul de 100.000 de euro, prevăzut de dispozițiile art. 19 din ordonanța de urgență nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii). Valoarea celor două contracte acordate de către Spitalul Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin către societatea YYYYYYYYYY. S.R.L. a fost de 180.794,47 de RON, respectiv de 303.018,26 de RON, ambele valori fiind fără TVA.

- Documente privind situația plăților restante și arieratelor aparținând Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, și dispozițiile emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mehedinți, filele 106-120.

Rezultă ca efectuarea plăților de către Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin a fost sistată la data de 6 decembrie 2013 de către trezoreria județului Mehedinți [din cauza faptului că spitalul avea datorii vechi neplătite către alți furnizori

- Proces-verbal de redare în forma scrisă a unor convorbiri telefonice, întocmit la data de 28.03.2014, vol. 8, filele x. Conține convorbirile relevante pentru dovedirea faptei tratate la acest subpunct.

- Documentele privind situația plăților restante și arieratelor aparținând Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin și dispozițiile emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mehedinți, filele 106-120.

- Documente privind reparațiile efectuate la imobilul situat în localitatea Toplet, ce aparține părinților inculpatului H., filele x, din care rezultă că s-au efectuat reparații la acest imobil .

Cu privire la aceasta infracțiune, apărarea inculpatului H. a încercat să acrediteze ideea că lucrările au fost plătite și din acest motiv nu ne-am afla în prezenta infracțiunii de trafic de influență. În acest sens, s-a făcut precizarea că aceste lucrări au fost plătite în luna aprilie 2014, adică după arestarea preventivă a inculpatului, plata ce a intervenit în mod evident pentru ca acesta să își poată formula o astfel de apărare, nu s-a formulat o explicație plauzibilă în sensul de ce aceasta plata s-ar fi făcut la aproape un an, de la momentul la care Z. efectuase lucrarea și plățile aferente ei către furnizori.

În sarcina inculpatului H., s-a reținut ca a pretins și primit de la CCCCCCCCCC. foloase patrimoniale, constând în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al TT. S.R.L., după ce a îndeplinit în folosul lui CCCCCCCCCC. acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte al consiliului județean Mehedinți (în sensul dispunerii efectuării de plăți, cunoscând că acestea vor fi folosite de către beneficiar pentru plata unor creanțe către societatea BBBBBBBBBB. S.R.L., administrată de către CCCCCCCCCC.).

În acest sens, a fost descrisă situația de fapt relevantă în dovedirea vinovății, au fost redată anumite convorbiri telefonice, fiind prezentate pasaje din declarațiile martorilor, precum și probele ce susțin acuzația.

Probele prezentate:

- Propunerea de angajare de cheltuieli, angajamentul bugetar individual și ordonanțarea de plată (documente date 20 septembrie 2013), în valoare de 1.385.000,17 RON; în baza acestor documente, la data de 25 septembrie 2013 consiliul județean Mehedinți a achitat către societatea DDDDDDDDDD. S.A. suma de 300.000 de RON (diferența fiind achitată la data de 11 octombrie 2013); această sumă a fost folosită apoi pentru efectuarea de plăți către societatea BBBBBBBBBB. S.R.L. vol. 11, filele x.

- Proces-verbal de redare în forma scrisă a unor convorbiri telefonice, întocmit la data de 28 03 2014, vol. 8, filele x, vizează convorbirile la care am făcut referire mai sus.

- declarațiile martorilor CCCCCCCCCC., EEEEEEEEEEE., declarațiile inculpatei, E..

S-a mai reținut în sarcina inculpatului H., faptul ca în perioada iunie 2012 - martie 2014, acționând în calitate de administrator de fapt al societății comerciale TT. S.R.L., calitate incompatibilă cu funcția de președinte al consiliului județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această societate foloase necuvenite constând, printre altele, în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celei cuvenite, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de funcția publică deținută.

De asemenea, s-a reținut în sarcina inculpatului H., ca în perioada iunie 2012 - martie 2014, acționând în calitate de administrator de fapt al societății comerciale ZZZ. S.R.L., calitate incompatibilă cu funcția de președinte al consiliului județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această societate foloase necuvenite, constând în obținerea în activitatea comercială a acesteia, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de funcția publică deținută, a unor venituri suplimentare substanțiale, nefiscalizate.

În acest sens, a fost descrisă situația de fapt relevantă în dovedirea vinovății, au fost redată anumite convorbiri telefonice, fiind prezentate pasaje din declarațiile martorilor, precum și probele ce susțin acuzația.

Parchetul a menționat că, din probele administrate în cauză, a rezultat că inculpatul lua nemijlocit deciziile referitoare la încheierea celor mai importante tranzacții ale societăților comerciale controlate de acesta, decizii pe care le comunica angajaților în vederea punerii în executare.

În acest mod, inculpatul a desfășurat o activitate specifică unei funcții de conducere în cadrul acestor societăți, activități incompatibile cu funcția de președinte al consiliului județean.

Împrejurarea că inculpatul nu avea formal nicio calitate în cadrul acestor societăți este lipsită de relevanță pentru existența infracțiunii, în condițiile în care legiuitorul a urmărit să sancționeze conduita concretă a persoanelor care desfășoară cu titlu comercial activități incompatibile cu funcția publică.

Faptele au avut ca scop obținerea de bani, bunuri sau alte foloase care au caracter necuvenit, în condițiile în care însăși efectuarea acestor activități comerciale este interzisă în mod expres de lege.

Pentru probarea faptelor au fost prezentate următoarele probe:

- Acte privitoare la înființare și modificările intervenite cu privire la statutul societății S.C. TT. S.R.L. - relevante, întrucât arată istoricul acestei societăți de la înființare și până la un moment ulterior săvârșirii infracțiunilor din prezentul capitol, în plus din acestea rezultă că societatea a aparținut, de la înființare și până în prezent, fie inculpatului H., fie unor persoane din familia sa (mama, soție, etc.), filele x și filele x.

- Raport de constatare întocmit de specialiștii D.N.A - relevă modul în care a crescut cifra de afaceri a TT., în perioada 2011-2013, cea mai mare cifră de afaceri fiind cea de la nivelul anului 2013 (perioada activității infracționale), totodată, raportul de constatare reține că veniturile TT., erau provenite în proporție de peste 90%, de prestările de servicii facturate de Casa de Asigurări de Sănătate Mehedinți, filele x.

- Înscrieri din care rezultă că TT. S.R.L. a primit de la Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți suma de 3.595.762 de RON (adică 64,37% din întreaga sumă alocată județului Mehedinți pentru servicii paraclinice); față de situația din anul precedent (când suma plătită de către Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți către TT. S.R.L. fusese de doar 1.583.026 de RON), în anul 2013 s-a înregistrat o creștere cu 127,14% a sumei plătite de Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți către societatea controlată de către H.; totodată trebuie arătat că, în anul 2013, veniturile obținute de către TT. S.R.L. de la Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți au reprezentat cvasi-totalitatea veniturilor realizate de această societate (anume 97,78%), filele x, filele x și filele x (contracte și acte adiționale aferente anului 2012 relevante pentru comparația cu anul 2013).

- Informare privind criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin Legea bugetului de stat nr. 5/2013, întocmită de martora UUU., filele x.

- La capitolul "Asistența medicală pentru specialități paraclinice - activitatea curentă" (capitol de unde se asigură inclusiv plata investigațiilor TT.), suma aflată la dispoziția Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru anul 2013 a fost de 355.500.000 de RON (suma totală pentru specialități paraclinice fiind de 382.700.000 de RON), vol. 9, fila x.

- Hotărârea nr. 5 din 29 martie 2013, emisă de DDDDD., în calitate sa de președinte al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, prin care s-a aprobat modul de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, evidențiat de înscrisurile de la punctul 6, relevă că bugetul a fost aprobat în forma de mai sus, favorabilă inculpatului H., vol. 9, filele 30-31.

- Convorbiri purtate între inculpatei H., D. și C. în perioada imediat ulterioară momentului aprobării bugetului în forma vădit favorabilă județului Mehedinți, evidențiată mai sus - aprilie 2013, relevă că în acea perioadă inculpatul își negocia cu persoanele cu funcții de răspundere la nivelul Casei Județene de Sănătate Mehedinți, modalitatea de încheiere a contractului de furnizare servicii medicale. Date trafic, vol. 13-inscrisuri+CD și procese-verbale de redare.

Convorbiri telefonice între H., UUU., D., din care rezultă că și după încheierea contractelor, pe parcursul derulării lor, inculpatul H. a continuat să își exercite influența asupra celor două și că acesta acționa ca un veritabil conducător al societății TT. - trafic date, vol. 13 înscrisuri +CD și procese-verbale de redare.

Relevante pentru infracțiunile analizate la aceste subpuncte (XI și XII), sunt multitudinea de convorbiri purtate în toată această perioadă între inculpații H. și E. - date trafic, vol. 13, înscrisuri +CD.

- Proces-verbal de redare din 31 03 2014, filele x.

- Convorbiri între inculpatul H. și Y., purtate pe parcursul a câteva luni (martie- octombrie), așa cum rezultă din analiza datelor de trafic vol. 13 înscrisuri + CD, relevante în ceea ce privește administrarea în fapt de către H. a activității societății ZZZ. S.R.L.

- Acte privitoare la înființare și modificările intervenite cu privire la statutul societății S.C ZZZ. S.R.L. - relevante, întrucât arată istoricul acestei societăți, de la înființare și până la un moment ulterior săvârșirii infracțiunilor din prezentul capitol, precum și implicarea inculpatului H. în administrarea acestei societăți, filele x.

11. Greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților H., I. și J..

Parchetul a apreciat sentința instanței de fond ca fiind netemeinică sub aspectul individualizării pedepselor aplicate inculpaților H., I. și J., pentru săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina acestora (art. 12 lit. b) Legea 78/2000.

S-a considerat că instanța de fond cu ocazia stabilirii pedepsei și a modalității de executare, a minimalizat gravitatea faptelor comise și care derivă din modul concret de punere în executare a rezoluției infracționale, contextul în care au fost săvârșite infracțiunile, calitatea specială a inculpatei I. -manager al Spitalului Județean de Urgență Mehedinți, la momentul desfășurării activității infracționale, valorile sociale lezate, consecințele negative pe care o asemenea conduită penală le produce în opinia publică, precum și poziția psihologică a inculpatei în raport de activitatea infracțională desfășurată, elemente pe care le apreciem că fiind criterii de agravare ale răspunderii penale care nu pot fi eludate de circumstanțe personale favorabile.

Sub aspectul individualizării pedepsei principale s-a apreciat că aceasta, astfel cum a fost stabilită de judecătorul fondului sub aspectul quantumului și modalității de executare, este necorespunzătoare în raport de criteriile generale de individualizare ale pedepsei, întrucât este insuficientă pentru a se atinge scopul sancțiunii penale și totodată nu relevă pericolul social concret al actelor comise de inculpata, lăsând a se naște în percepția societății imaginea că justiția penală nu are o poziție suficient de fermă în cazul faptelor de corupție, iar subiecții care vor comite asemenea fapte nu se vor supune unor consecințe serioase.

Prin sancțiunea penală aplicată s-au produs efecte atât asupra conduitei inculpatei, pedepsa contribuind la reeducarea acesteia, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare.

În ceea ce o privește pe inculpata J., instanța de fond a avut în vedere aceleași considerente, la stabilirea pedepsei și a modului de executare, aceasta a solicitat aplicarea dispozițiilor vizând procedura simplificată, astfel încât sub aspectul quantumului s-a considerat pedepsa ca fiind temeinică, însă modalitatea de executare a fost apreciată ca fiind nejustificat de blândă, mult mai potrivită fiind suspendarea pedepsei sub supraveghere, pentru procesul de reeducare al inculpatei, raportat și la circumstanțele reale de săvârșire a faptei.

Această modalitate de a acționa a unor funcționari publici, care în dorința de a satisface interesele personale ale conducătorului unității din care fac parte în detrimentul intereselor generale ale societății și

care au drept consecință de cele mai multe ori, producerea unor prejudicii fie materiale (nu este cazul infracțiunii de față), fie de altă natură, este des întâlnită și tocmai de aceea ar trebui sancționată exemplar, o astfel de atitudine, poate produce prejudicii serioase pe termen lung atât prin afectarea încrederii societății în integritatea funcționării publice, cât și prin crearea unui mod de a fi, care afectează categoria profesională a funcționarilor publici la nivel de generații.

În ceea ce îl privește pe inculpatul H. s-a considerat ca pedeapsa aplicată este necorespunzătoare atât în cuantum, cât și ca modalitate de executare.

Parchetul a apreciat ca pedeapsa de 1 an și 6 luni, (serios orientată spre minim), și în modalitatea de executare aleasă de instanța, în condițiile în care, singura circumstanță favorabilă ce se poate reține, este data de lipsa antecedentelor penale, goleşte de conținut, însuși scopul pentru care aceasta este aplicată.

În raport de circumstanțele reale de săvârșire a faptei, dar și de vasta activitate infracțională a acestui inculpat, ce rezultă din întreaga cauză, de poziția avută pe parcursul procesului penal, se impunea aplicarea unei pedepse mai severe.

Prezența acestuia în fața instanței de fond la majoritatea termenelor de judecată și faptul că a propus probatorii în favoarea sa, (aceasta fiind de altfel o atitudine ce ține de normalitate), nu justifică aplicarea unei pedepse orientate spre minim și în modalitatea de executare a suspendării sub supraveghere.

Astfel, având în vedere aceste aspecte reale care constituie în mod incontestabil elemente care agravează situația inculpaților, circumstanțele personale apreciate de instanță ca fiind favorabile, lipsa antecedentelor penale, familia organizată, nu au putut constitui ab inițiu criterii apte să creeze un regim juridic blând, cu atât mai mult cu cât acestea nu au fost suficiente pentru a-i împiedica pe inculpați să comită faptele reținute în sarcina lor.

Fără a realiza un just echilibru între circumstanțele reale și cele personale, Parchetul a apreciat că se impune valorificarea doar a acelor elemente care pot fi apreciate ca fiind cu adevărat meritorii pentru persoana inculpaților, și nu acelea care constituie o stare de normalitate, instanța a stabilit pedepse blânde, lipsite de proporționalitate, minimalizând în acest mod pe baza unor criterii netemeinice pericolul real al faptei și al inculpaților.

Lipsa antecedentelor penale este un aspect ce nu reprezintă un merit deosebit care să justifice clemență, ci e o stare de normalitate, specifică majorității membrilor societății, ba mai mult este chiar o condiție pe care trebuia să o îndeplinească inculpații (funcționari publici).

În contextul general economic și social, s-a apreciat că acest gen de infracțiuni ar trebui sancționat corespunzător și la aplicarea pedepselor ar trebui să se aibă în vedere tabloul de ansamblu și actual al societății noastre.

Apelantul inculpat H. a criticat hotărârea pronunțată de prima instanță sub aspectul dispoziției de condamnare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea 78/2000, pe care a considerat-o nelegală și netemeinică, în raport cu considerentele următoare:

Analiza textului legal presupune cu titlu de situație premisă existența unor date și informații nedestinate publicității, respectiv cărora să li se confere un caracter secret, respectiv secret de serviciu sau secret de stat, astfel cum prevede art. 15 lit. c) din Legea nr. 182/2002 și care sunt de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat. Pe de altă parte, din Decizia nr. 50/2.02.2017, CCR a statuat că noțiunea de "informații ce nu sunt destinate publicității" are în vedere toate informațiile nepublice care pot fi de două categorii și anume: informații clasificate, care intră sub incidența Legii nr. 182/2002 și informații confidențiale, pentru care există obligativitatea păstrării acestui caracter.

A precizat că, în cauză, atribuirea prin licitație publică a mobilierului și aparaturii necesare pentru dotarea blocului materno-infantil nu reprezintă informații clasificate.

În privința informațiilor confidențiale, potrivit art. 2 din Legea nr. 78/2000, persoanele prevăzute la art. 1 din lege sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin în exercitarea funcțiilor atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile atribuțiile, ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele ori pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Identificarea ori individualizarea informațiilor confidențiale se face în funcție de domeniul specific prevăzut în legile speciale, regulamente sau angajamente ale subiectului activ. Potrivit art. 102 din Legea nr. 215/2001 președintele Consiliului Județean nu este titularul de date și informații confidențiale, prin urmare inc. H. nu poate fi subiect activ al acestei infracțiuni.

Pe de altă parte, aspectele reținute în rechizitoriu ca reprezentând informații nedestinate publicității nu au nici ele caracter nepublic.

Potrivit art. 26 din O.U.G. nr. 34/2006, valoarea estimată a contractului de achiziție publică trebuie să fie determinată înainte de inițierea procedurii de atribuire a contractului respectiv, prin urmare nu este o informație nepublică, după cum nu are acest caracter nici modalitatea de finanțare.

Concluzia ce rezultă este că informațiile confidențiale includ acele informații care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor îngrădiri legale impuse de interesele sociale superioare.

Încadrarea juridică dată faptei pretins săvârșită de inculpatul H. nu conține nicio analiză în legătură cu natura datelor și informațiilor care ar fi fost divulgate pe parcursul procedurii de desfășurare a licitației, astfel încât nici în rechizitoriu, dar nici în concluziile orale, nu au fost indicate elementele de natură nepublică pe care inculpatul le-ar fi dezvăluit unor terți, fără a avea această îndreptățire.

Un alt element constitutiv al acestei infracțiuni îl reprezintă generarea unui folos necuvenit pentru un terț, astfel încât făptuitorul să aibă reprezentarea clară a rezultatului acțiunii sale, să îl urmărească în mod nemijlocit și să acționeze în vederea realizării acestui deziderat final.

În cazul de față, acuzarea ar fi trebuit să facă dovada existenței unui folos necuvenit pe care S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. în asocierie cu finanțatorul său P.P.P.P.P.P.P.P.P.P. S.R.L. l-ar fi obținut prin folosirea informațiilor obținute de la inc. H..

Rechizitoriul a menționat că acești doi agenți economici ar fi fost favorizați și, pe cale de consecință, ar fi obținut un folos necuvenit, prin înlăturarea competitorilor economici și asigurarea unei marje de profit maximal.

Această aserțiune este total contrazisă de felul în care s-au derulat faptele, astfel cum a rezultat din toate declarațiile martorilor audiați, și care au atestat că problema utilității blocului materno-infantil fusese discutată în mod public, inclusiv într-o conferință de presă, organizată imediat după inaugurarea clădirii nou construite și, de asemenea, pe pagina de internet publică a Spitalului județean Drobeta Turnu Severin au fost publicate materiale în care era enunțată această idee, ceea ce a reprezentat o invitație informală pentru toate firmele interesate de a participa la proiect.

Or, s-au prezentat la Spitalul Județean un număr mare de societăți comerciale, între 5 și 7, majoritatea dintre acestea fiind firme cu care spitalul colabora, au vizionat spațiile, au identificat căile de acces, dimensiunile și amplasarea încăperilor, încercând să formuleze oferte pentru autoritatea contractantă, doar după vizionarea prealabilă a sediului.

Aceiași martori au arătat că firmele pe care le reprezintă au utilat în decursul timpului și alte spitale sau secții specializate și întrucât urmau a furniza cantități mari de mobilier și aparate medicale, iar nu un singur produs, simpla examinare a schiței spațiului era insuficientă existând o practică în sensul de a face investigații personale tocmai pentru a evita livrarea unor produse voluminoase și care nu puteau fi introduse prin ușile încăperilor sălilor de operație, etc.

Cu privire la costurile produselor, martorii audiați au declarat că au formulat oferte care să fie în mod evident avantajoase în primul rând pentru furnizori, dar fără a intra în negocieri efective, au fost informați într-o primă etapă că sumele cerute sunt peste posibilitățile financiare ale CJ, iar ulterior li s-a comunicat că de fapt spitalul, în calitate de autoritate contractantă, nu dispunea de nicio sumă de bani, iar achiziția urmează să se realizeze în sistem leasing, fapt ce i-a determinat pe reprezentanții firmelor furnizoare să se retragă, motivat de faptul că nu mai participaseră niciodată la o procedură de achiziție cu acest specific, și ar fi fost dificil să identifice o societate de leasing care să accepte astfel de condiții.

Circumstanțele în care s-a desfășurat procedura de achiziție publică nu a lăsat nicio îndoială în privința faptului că inc. H. a urmărit în mod exclusiv beneficiul spitalului județean și nicidecum al furnizorului de mobilier și aparatură medicală, cu care nu avea niciun fel de relații personale, fapt ce a rezultat din declarația martorului UUUUUUUUUU., reprezentant al S.C. OOOOOOOOOO..

Atât inculpatul, cât și martorii audiați, au confirmat că în vara anului 2013, în timp ce se afla pe litoral, H. a fost vizitat în holul hotelului în care locuia cu familia, de inc. J., UUUUUUUUUU. și un alt domn din partea PRRRRRRRRR. S.R.L., care l-au informat că aceste două societăți sunt interesate să participe la procedura de achiziție, inculpatul recomandându-le să păstreze legătura cu dna I., managerul general al spitalului, astfel încât iese din discuție orice interes propriu pe care inc H. l-ar fi avut, fie de a favoriza aceste firme, fie de a obține el vreun beneficiu în urma acestei colaborări.

În legătură cu modul în care în care a fost întocmit caietul de sarcini, astfel cum inculpatul a prezentat anterior, martorii audiați și care își desfășoară și în prezent activitatea la secția de obstetrică-ginecologie a Spitalului județean Turnu Severin, au arătat instanței că nu aveau noțiuni tehnice în legătură cu aparatura medicală pe care doreau să o achiziționeze, motiv pentru care au făcut doar mențiuni de principiu în legătură cu produsele pe care le apreciau utile în vederea dotării blocului materno-infantil, urmând ca parametrii de identificare a produselor să fie preluați fie din alte caiete de sarcini întocmite în situații similare, fie prin consultarea cu specialiști în domeniul aparaturii medicale, întrucât era absolut firesc ca un medic să nu dețină informații de natură tehnică, cu excepția unor indicatori cu caracter foarte general.

În legătură cu modul în care a fost alcătuită și postată oferta pe site-ul SEAP, a fost audiat în două rânduri martorul ZZZZZZZZ., care a susținut că după realizarea primei postări a realizat că s-au înscris la licitație două firme, fapte pe care le-a adus la cunoștința inc. I., astfel că aceasta le-a dat dispoziție să retragă oferta de pe site-ul SEAP, acțiune pe care procurorii pretind că ar fi decis-o cu scopul înlăturării competitorilor.

În realitate, astfel cum s-a demonstrat, inclusiv pe bază de înscrisuri, oferta era eliptică în sensul că fusese omis codul CPV, acesta fiind esențial pentru ca anunțul public să fie complet, deoarece indica faptul că finanțarea urma a fi realizată în sistem leasing și acesta a fost motivul pentru care oferta inițială a fost retrasă, a fost completată prin adăugarea codului CPV și repostată pe site-ul SEAP.

A fost depus la instanță un document din care rezultă că site-ul SEAP este un domeniu public, asupra căruia nu se poate interveni fără ca modificările să fie conservate și orice postare sau modificare se face cu acordul administratorului acestui domeniu virtual, tocmai pentru că nu este un cont privat de tipul unui blog, pe care utilizatorul poate face orice mențiuni dorește.

Din înscrisurile depuse a rezultat că, după prima postare, la licitație s-a înscris o singură firmă, prin urmare este total neavenită afirmația martorului ZZZZZZZZ. în sensul că managerul general I. a decis retragerea ofertei publice de achiziție de teama existenței unei competiții.

Absența codului CPV din oferta inițială a fost confirmată de către toate persoanele audiate, atât în calitate de inculpați cât și de martori, aceștia fiind unanimi în a declara că în absența codului CPV oferta era incompletă, deoarece finanțarea în sistem leasing reprezenta un element esențial în procedura de achiziție publică.

Aceste persoane au relatat, de asemenea, că l-au informat pe inc. H. despre situația creată, acesta a fost foarte nemulțumit și, deși nu avea cunoștințe în domeniu, le-a cerut să remedieze cât mai repede problema, dar fără a avea nicio implicare directă în acțiunea concretă de retragere și modificare a ofertei inițiale.

Cu privire la felul în care au fost derulate acțiunile ulterioare, în rechizitoriu s-a reținut că inc. H. ar fi desfășurat activități de natură infracțională, prin faptul că a trimis, pe lângă documentația necesară în vederea garantării finanțării și o delegație din partea Consiliului Județean formată din vicepreședintele CJ Mehedinți EEEEEEEEEEE., precum și martorul FFFFFFFFFFFFFF., care să susțină în cadrul comisiei speciale constituite la nivelul Ministerului Finanțelor interesele Consiliului Județean.

Martora EEEEEEEEEEE. a declarat la rândul său că acest demers a fost cât se poate de legitim, că s-a deplasat la București și a luat legătura cu dna AAAAAAAAAAAAA., consilier la Ministerul de Finanțe, iar aceasta i-a spus că dosarul trebuie completat cu câteva documente, actele fiind transmise în format electronic de la Consiliul Județean.

De asemenea, martora a declarat că au fost discuții și la Ministerul Lucrărilor Publice, că nu s-au făcut intervenții nelegitime, că a fost invitată să participe la ședința comisiei organizată la nivelul Ministerului Finanțelor, unde a susținut punctul de vedere al CJ Mehedinți privind garantarea finanțării pentru utilarea blocului materno-infantil, pe baza documentelor prezentate, dar și a unor informații pe care le avea de la fața locului.

În rechizitoriu s-a încercat acreditarea ideii că inc. H. a încercat să influențeze decizia comisiei apelând la martorele RRRRRRRRRRR. și UUUUUUUUUUU., cărora le-a solicitat sprijinul în sensul de a-i contacta pe membrii comisiei cu solicitarea de a vota favorabil cererea venită din partea CJ Mehedinți.

Ambele doamne au contestat astfel de intervenții, arătând că procedura a fost respectată, dosarul de finanțare era complet, plata urma să fie realizată din fondurile proprii ale CJ Mehedinți, iar Ministerul Finanțelor avea rolul de a garanta această finanțare, fără a intra în discuție alocarea vreunei sume de bani pe considerente politice, astfel cum încearcă să acrediteze Ministerul Public.

De altfel și unicul martor care a avut obiecțiuni în cadrul ședinței, respectiv dl ZZZZZZZZZZ., a arătat instanței cu ocazia audierii sale, că la momentul întrunirii comisiei nu avea toate datele necesare, întrucât nu mai participase la ședințe similare, dar ulterior s-a documentat și a constatat că solicitarea venită din partea CJ Mehedinți era absolut îndreptățită.

Concluzionând în legătură cu modul în care s-a desfășurat procedura de achiziție publică privind dotarea blocului materno-infantil, a apreciat că aceasta a fost corectă, transparentă și a urmărit în mod exclusiv interesul autorității contractante, în condițiile în care nu exista nicio formă de finanțare, nici măcar resurse pentru plata avansului, astfel încât majoritatea formelor de profil au considerat că este o investiție riscantă și după primele discuții purtate cu conducerea spitalului județean, au declinat ofertele inițiale.

Suma finală de 2,8 mil euro a reprezentat cea mai bună ofertă pe care o putea primi Consiliul Județean, iar termenul de rambursare de 7 ani poate fi de asemenea apreciat ca fiind convenabil pentru autoritatea contractantă.

Ca urmare a anulării licitației în urma declanșării prezentului dosar penal, efectul a fost acela că blocul materno-infantil funcționează cu mobilier vechi, uzat și ruginit, cu aparatură medicală depășită cu săli de

naștere și spații de îngrijire a copiilor prematuri nu dispun de aparatură modernă, astfel cum fusese preconizat în procedura de achiziție.

Tot ca efect al anulării acestei proceduri, OOOOOOOOOO. a vândut produsele oferite la 2,8 mil euro cu peste 4 milioane euro, fapt ce a rezultat chiar din declarația martorului UUUUUUUUUU..

Instanța de fond a reținut că inculpatul ar fi desemnat-o pe inc. J. pentru a păstra legătura exclusiv cu reprezentanții OOOOOOOOOO. deducând din aceasta interesul lui H. pentru ca această firmă să câștige în final licitația și, totodată, el însuși s-ar fi implicat în relația cu martorii reprezentanți ai aceleiași societăți, cu care, astfel cum a arătat anterior a avut mai multe întâlniri atât la sediul CJ Mehedinți cât și pe litoral, dar și în București.

Desemnarea dnei J. pentru coordonarea din partea Consiliului Județean a procedurii de achiziție publică era cât se poate de firească având în vedere calitățile pe care aceasta le îndeplinea în perioada respectivă, și anume președinte al Consiliului de Administrație al Spitalului și director economic al CJ Mehedinți, în condițiile în care Spitalul Județean era proprietatea Consiliului Județean.

Având cunoștințele de specialitate necesare, și anume fiind economist, inculpata F. era cea mai în măsură să se implice în numele și în interesul Consiliului Județean în această procedură de achiziție.

Din probele dosarului a rezultat că inculpatul nu a fost informat nici de către J., dar nici de reprezentanții OOOOOOOOOO., în legătură cu numărul și frecvența întâlnirilor pe care aceștia le-au avut în decursul timpului, iar la rândul său nu a avut nicio discuție cu caracter privat cu martorii UUUUUUUUUU. și WWWWWWWWWW., nici la sediul Consiliului Județean și nici în București.

În legătură cu întâlnirea de la Mamaia, a rezultat, fără dubiu, că aceasta s-a realizat la cererea expresă a celor doi domni, aceștia nu au primit niciun fel de date sau informații concrete legate de procedura de achiziție și nici nu li s-a sugerat de către inculpat să se implice în întocmirea caietului de sarcini ori să întocmească ei înșiși listele cu necesarul de produse ce urma să fie obiectul licitației publice.

Cu privire la întâlnirea care a avut loc în București, aceasta a fost ulterioară datei semnării contractului dintre CJ Mehedinți și asocieria OOOOOOOOOO.-PPPPPPPPP., iar discuțiile s-au purtat în legătură cu întârzierea furnizării aparaturii medicale de către câștigătorii licitației, având în vedere că aceștia se angajaseră ca produsele să fie livrate până la 1.01.2014, termen care nu fusese respectat.

Din probatoriul cauzei a rezultat cu suficientă claritate că inculpatul H. nu a avut niciodată relații apropiate cu martorii UUUUUUUUUU. și WWWWWWWWWW., nu a avut numerele lor de telefon și nici aceștia nu l-au contactat vreodată pe inculpat.

În legătură cu presupusa aducere la cunoștință a sumei maxime de care dispunea Consiliul Județean pentru achiziționarea mobilierului și aparaturii, nimeni dintre cei interogați nu a susținut nici în fața urmărire penală și nici în fața judecătorului că H. ar fi furnizat o asemenea informație, după cum nici faptul că li s-a permis accesul în spital pentru vizionarea spațiilor nu este în responsabilitatea inculpatului, deși în sine, un asemenea procedeu este uzual, având în vedere amploarea procesului, numărul mare de piese de mobilier și aparatură medicală ce urmau să fie furnizate, dar și necesitatea de a cunoaște, nu doar prin studierea planurilor, ci și prin vizualizare directă, dimensiunile spațiilor de acces, ale sălilor de tratament și operație și ale spațiilor de cazare.

A mai reiterat susținerile tuturor persoanelor audiate, inclusiv ale martorului UUUUUUUUUU. care a declarat că dotarea unui spital este o operațiune de mare anvergură și având în vedere numărul mare de produse ce trebuie furnizate și dimensiunile acestora, este absolut necesar ca furnizorul să aibă reprezentarea concretă a spațiului, înălțimea și descinderea ușilor de acces, astfel încât aparatura să fie funcțională și să poată fi amplasată corespunzător.

A relevat instanței de control judiciar că toate firmele interesate în această procedură și-au trimis reprezentanții la sediul Spitalului Județean exact în acest scop, astfel încât nu a existat nicio preferință pentru OOOOOOOOOO..

În legătură cu împrejurarea că această firmă ar fi fost tratată ca o firmă "de casă" în relația cu spitalul Județean, a relevat faptul că inc. H. nu a fost niciodată informat în legătură cu furnizorii de aparatură medicală sau consumabile cu care colaborase până în momentul respectiv spitalul, aceasta nefăcând parte din domeniul său de competență și responsabilitate.

Faptul de necontestat că firma OOOOOOOOOO. livrase și în trecut diferite aparate de monitorizare către spital nu a reprezentat decât un argument secundar în condițiile în care seriozitatea acestei firme, calitatea bună a produselor livrate și respectarea termenelor de garanție nu puteau fi decât în avantajul beneficiarului.

Inculpatul a considerat total impropriu a se aprecia că relația cu un partener serios, cunoscut și lider în materia furnizării aparatelor medicale se poate încadra în disp. art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

A menționat că, în același context, se impun unele precizări legate de faptul că judecătorul de fond a concluzionat că firma OOOOOOOOOO. a fost aceea care a furnizat listele de necesar pentru maternitate în raport de produsele pe care le deținea, iar caietul de sarcini a fost întocmit tot de acest ofertant, fiind transmis pe un stick Consiliului Județean.

Din declarațiile tuturor martorilor audiați și care reprezentau alte potențiale firme furnizoare, a rezultat că și acestea au prezentat pliante cu aparatele pe care le dețineau sau le puteau procura, cu parametri tehnici și costurile acestor produse, astfel încât autoritatea contractantă să aibă reprezentarea raportului calitate preț.

Conținutul stickului este exact acesta, respectiv materiale de prezentare ale produselor de care dispuneau, având în vedere numărul mare de obiecte ce urmau a fi achiziționate și care făceau practic imposibilă deplasarea reprezentanților cu bibliorafturi întregi care să conțină prezentarea produselor cu datele tehnice ale acestora.

În rechizitoriu s-a regăsit susținerea că respectivul stick ar fi fost remis doamnelor YYYYYYYY. și J. cu ocazia unei deplasări pe care au făcut-o în București în ziua de 13.07.2013, scopul deplasării fiind tocmai acela de a se întâlni cu reprezentanții OOOOOOOOOO. de la care urmau să primească respectivul mediu de stocare, acest obiect urmând apoi să intre în posesia inc. H., astfel încât, în calitate de președinte al CJ Mehedinți, acesta să ia cunoștință despre intențiile firmei OOOOOOOOOO. și oferta acestei societăți.

Ca urmare a demersurilor efectuate de inculpat, în vederea clarificării acestei situații, a rezultat că în ziua de 12.07.2013 a fost primită la CJ Mehedinți adresa din partea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin care s-a solicitat participarea la concursul pentru ocuparea unei funcții publice a doamnelor YYYYYYYY. și J. pentru data de 19.07.2013, în calitate de membre ale comisiei de concurs, sens în care au fost întocmite ordinele de deplasare pentru data amintită, respectiv 18.07.2013, documente pe care inculpatul este în măsură să le prezinte instanței de apel.

Prezența în București a doamnelor YYYYYYYY. și J. nu a avut nicio legătură cu interesul acestora și a inc. H. de a obține vreun stick din partea firmei OOOOOOOOOO., și niciuna din persoanele audiate nu a confirmat această aserțiune din rechizitoriu.

Parchetul a reținut că stickul a fost preluat de dna YYYYYYYY. care s-a deplasat după terminarea concursului la locul său de domiciliu și că aceasta i l-ar fi remis inculpatului H. la revenirea sa din concediu.

Audiată în cursul urmăririi penale, martora YYYYYYYY. a negat vehement faptul că ar fi primit vreun stick de memorie de la reprezentanții OOOOOOOOOO., declarând că în ziua următoare terminării concursului, inc. J. s-a deplasat ea însăși pe litoral, unde s-a întâlnit cu inc H. care, la rândul său, își petrece vacanța în stațiunea Mamaia, astfel încât în orice ipoteză era exclus să păstreze stickul de memorie (pe care oricum nu l-a primit), fiind în logica lucrurilor că dacă ar fi avut acest obiect, stickul ar fi fost preluat de inc. J. pentru a fi înmănat lui H. în stațiunea Mamaia.

Audiată în legătură cu aceeași împrejurare, inc. J. a negat la rândul său faptul că ar fi intrat în posesia acestui stick în urma unei prezumtive întâlniri cu reprezentanții OOOOOOOOOO., ce ar fi avut loc la 18.07.2013 în București, precum și faptul că ar fi primit un astfel de stick care să fi rămas în posesia martorei YYYYYYYY., urmând ca despre conținutul acestuia să ia cunoștință inc H. la revenirea din concediu.

Întrucât martora YYYYYYYY. nu a fost concepută în citativul rechizitoriului, aceasta nu a fost audiată în primul ciclu procesual, motiv pentru care inculpatul a apreciat absolut necesară pentru lămurirea situației audierea ei în fața instanței de apel.

De asemenea, persoanele audiate au declarat că acest stick nu a ajuns niciodată la inc. H., astfel încât inculpatul nu a cunoscut nici de existența nici de conținutul datelor înscrise în acest mijloc de stocare.

Unele detalii legate de modul în care a fost postată licitația pe site-ul SEAP au fost considerate incriminatoare de către judecătorul fondului și de natură să confirme presupunerea că inc H. ar fi avut reprezentarea implicării firmei OOOOOOOOOO. în desfășurarea procedurii de achiziție publică.

Este de netăgăduit faptul că postarea inițială pe site-ul public a avut un caracter incomplet, fiind omisă inserarea codului CPV, și care atesta faptul că finanțarea se făcea în sistem leasing, acest amănunt și mai precis absența lui putând să inducă în eroare ofertanții.

Este la fel de adevărat că această carență a fost constatată de către reprezentanții OOOOOOOOOO., dar întrucât postarea avea un caracter public, ea putea fi la fel de bine observată de orice persoană care ar fi accesat site- ul SEAP.

Coinculpatele I. și F. au declarat că i-au adus la cunoștință inculpatului că există o omisiune în legătură cu această postare, fără a oferi însă detalii și mai ales fără a-i aduce la cunoștință inculpatului cine anume le-a semnalat această deficiență.

Reacția inculpatului a fost fermă și le-a cerut celor două să remedieze cât mai rapid acest neajuns, fără a da indicații clare în legătură cu modul în care ar fi trebuit să se procedeze, cele două inculpate declarând că H. nu avea niciun fel de cunoștințe în materie informatică, prin urmare, oricum nu ar fi avut cum să cunoască procedura ce trebuia urmată în această privință.

Conduita și reacția inculpatului sunt ușor de explicat prin faptul că acesta își dorea într-adevăr ca procedura să se finalizeze cât mai rapid având în vedere întârzierile care deja se produsese în finalizarea construcției și darea în folosință a maternității, din cauza modului defectuos de administrare a obiectivului în perioada anterioară.

Această preocupare, pe care H. a recunoscut-o în mod constant, nu poate fi calificată drept o conduită ilicită, întrucât aceasta trebuie să fie atitudinea oricărei persoane responsabile în raport de îndatoririle publice ce îi revin.

S-a imputat de către instanță faptul că întreaga procedură de licitație a avut un caracter aproape formal, în sensul că nici spitalul și nici CJ nu au luat măsuri pentru a se face o publicitate largă acestei acțiuni, limitându-se la organizarea unei conferințe de presă și la publicarea anunțului de licitație într-un ziar național.

Modalitatea în care a fost realizată publicitatea nu este o chestiune care să intre în sfera de atribuții ale președintelui Consiliului Județean, prin urmare nici responsabilitatea penală a acestuia nu poate fi atrasă în legătură cu chestiuni care exced sferei sale de competență directă, fiind sarcina autorității contractante să identifice cele mai eficiente modalități de publicitate în vederea atragerii unui număr cât mai mare de competitori.

S-a reținut de asemenea de către instanță că inculpații au încercat să justifice colaborarea cu firma OOOOOOOOOO. prin faptul că nu aveau cunoștințe de specialitate în privința aparatului medical ce urma a fi achiziționată și au considerat că întocmirea caietului de sarcini de către o firmă specializată ar fi necesitat costuri suplimentare.

Nici acest argument nu rezistă unei critici severe în condițiile în care, astfel cum a arătat anterior, listele de necesar cu privire la mobilier, aparatură medicală și inventar, fuseseră realizate încă din anul 2009 de către S.C. GGGGGGGGGGGG. S.R.L., prin urmare nu erau niciun fel de elemente de mare noutate care să fi apărut în perioada 2009 (atunci când a fost întocmit proiectul) și până în 2013 (când s-a realizat procedura de achiziție publică).

Suplimentar față de aceasta, inculpatul a învederat faptul că șefii secțiilor medicale audiați și ale căror declarații au fost prezentate anterior, au declarat că li s-a cerut de către managerul spitalului, I. să alcătuiască listele de produse pe care le apreciau utile pentru dotarea blocului materno-infantil, prin urmare, deși la nivelul CJ nu exista personal specializat în materie de aparatură medicală și mobilier destinat spitalelor, punctul de plecare l-a reprezentat proiectul firmei GGGGGGGGGGGG. din anul 2009, completat cu solicitările medicilor și șefilor de secție din cadrul Spitalului Județean Mehedinți.

Instanța a reținut că inc. H. ar fi solicitat în mod explicit reprezentanților OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. să-și ia angajamentul că vor respecta termenul de livrare și că aceste discuții ar fi fost anterioare momentului încheierii contractului de furnizare, ceea ce ar face dovada unei disponibilități certe a inculpatului față de aceste societăți.

Aceste discuții sunt reale, dar ele au intervenit după momentul semnării contractului și reflectă același interes al inc. H. pentru finalizarea cât mai rapidă a procedurii de achiziție, ceea ce din nou nu constituie o conduită sancționabilă penal.

Referitor la declarația inc. J. care a recunoscut în mod constant acuzațiile ce i-au fost aduse, atitudine procesuală pe care judecătorul fondului a considerat-o decisivă pentru stabilirea vinovăției și condamnarea nu doar a acesteia, ci și a inc. H. și I., se impun unele precizări:

Această inculpată a relatat împrejurări de fapt care o privesc și care în sine nu constituiau fapte de natură penală, respectiv faptul că a avut discuții cu martorii WWWWWWWWWW. și UUUUUUUUUU., legate de desfășurarea procedurii și stabilirea necesarului de aparatură și mobilier, recunoscând totodată că deținea numerele de telefon personale ale acestora, să le furnizase propriul său număr de contact și purtaseră mai multe convorbiri pe parcursul timpului.

Faptele personale ale acestei inculpate nu erau de natură să atragă responsabilitatea penală a altui inculpat, în speță H., despre care nu s-a putut stabili sub aspect probator că ar fi fost informat de către inculpata J. despre faptul că are contacte personale repetate cu cei doi martori, că s-a întâlnit cu aceștia în diverse locuri și împrejurări, ori că le-ar fi furnizat detalii legate de limitele de finanțare.

În măsura în care această inculpată și-a recunoscut propriile fapte, chiar dacă în opinia apărării inculpatului H. nici acestea nu sunt de natură penală, nu reprezintă un argument pentru condamnarea inc. H., din moment ce inc. HHHHHHHHHHHH. nu a declarat niciodată că l-a încunoștințat pe președintele Consiliului Județean Mehedinți despre faptul că se întâlnește și discută cu reprezentanții OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP.

Singurul moment necontestat în care inc. H. a luat cunoștință de faptul că J. poartă discuții cu acești doi martori, a fost acela petrecut pe litoral, în vara anului 2013, când inc J. i-a cerut permisiunea lui H. să-1 viziteze la hotel împreună cu cei doi domni, la cererea acestora.

Toate persoanele audiate în legătură cu durata și conținutul discuțiilor au declarat, indiferent de calitatea procesuală, că discuțiile au durat câteva minute, UUUUUUUUUU. a arătat instanței că s-a prezentat ca reprezentant al S.C. OOOOOOOOOO., în condițiile în care H. nu-1 cunoștea și 1-a informat exclusiv în legătură cu intenția firmei sale de a participa la licitație, fără a cere sau obține informații concrete legate de finanțare și mai ales fără a primi niciun fel de asigurări în sensul că OOOOOOOOOO. va fi favorizată în cadrul procedurii respective.

Deși a declarat că nu a fost prezentă la acest dialog, inc J. a fost contrazisă nu doar de H., ci și de cei doi martori care au prezentat lucrurile în sensul celor mai sus relatate.

Analiza coroborată a probatoriilor legate de desfășurarea procedurii de licitație, au relevat nu numai lipsa implicării directe a inc H. în legătură cu realizarea etapelor acestei proceduri, dar și absența oricărui interes special pe care să-1 fi acordat firmei OOOOOOOOOO. în sensul de a pune la dispoziția reprezentanților acesteia date și informații nedestinate publicității.

A rezultat din declarații că toate firmele care s-au declarat interesate și care au discutat cu I. și J. au pus întrebări legate de modul în care urma să se efectueze plata, întrebări firești, deoarece niciun comerciant nu poate aborda o operațiune de această anvergură fără a avea certitudinea existenței unei surse de finanțare.

Martorii audiați din partea firmelor interesate au recunoscut în fața instanței că au avut cunoștință de faptul că la nivelul Consiliului Județean nu exista resursa financiară necesară pentru plata produselor și că este necesară identificarea unui finanțator de către ofertant, declarând că li s-a părut această procedură mult prea complicată și nesigură în perspectiva derulării contractului de furnizare, motiv pentru care au abandonat ideea de a participa la procedură.

Realizarea plății nu este o informație privilegiată, dimpotrivă este o chestiune de onestitate ca un cumpărător să informeze furnizorul de produse că nu dispune de resursa financiară pentru plata acestora fiind necesară găsirea unor soluții adiacente.

La fel de adevărat este și faptul că toate firmele interesate, cu mult înainte de postarea ofertei pe SEAP au făcut și estimări de preț, fapt relatat nu doar de inc. I. care a discutat în mod direct cu persoanele respective, ci și de persoane care au reprezentat aceste firme la discuții și care au arătat instanței că nefiind vorba de un singur produs, ci de o multitudine de aparate și piese de mobilier, au prezentat oferte aproximative, astfel încât autoritatea contractantă să aibă chiar și cu titlu estimativ reprezentarea costurilor la care se expuse.

Instanța de fond a apreciat că informațiile privilegiate și care ar fi fost furnizate firmei OOOOOOOOOO. erau reprezentate de faptul că achiziția nu se putea realiza din fondurile proprii ale Consiliului Județean, fiind necesară identificarea unei soluții de finanțare în sistem leasing, precum și de valoarea aproximativă a sumei pe care autoritatea contractantă era dispusă să o achite.

Condițiile de finanțare au fost aduse la cunoștința tuturor posibililor ofertanți, prin urmare OOOOOOOOOO. nu a fost beneficiarul acestor informații de o manieră care să favorizeze această firmă în detrimentul altor competitori.

În privința sumei maxime pe care o putea achita Consiliul Județean, și în raport cu care urma a fi configurată oferta, niciuna dintre persoanele audiate nu a declarat că un astfel de detaliu ar fi fost făcut public, prin urmare nici OOOOOOOOOO. nu a deținut respectiva informație.

Ultimul aspect legat de așa numitele relații privilegiate este cel referitor la natura produselor, pe care dorea să le achiziționeze spitalul, dar și aceste detalii au fost cunoscute chiar și cu titlu generic de către toți ofertanții, care în urma discuțiilor purtate cu managerul I. au aflat că este nevoie de paturi, noptiere, incubatoare, mese de operație, aparatură pentru secțiile de neonatologie, monitoare, ecografe, etc, prin urmare tot ceea ce compune dotarea unei maternități.

În legătură cu ultima apreciere a judecătorului fondului legată de interesul pe care l-ar fi avut cei trei inculpați, printre care și H. de a favoriza firma OOOOOOOOOO., respectiv faptul că ar fi fost vorba de o firmă " de casă" în relația cu spitalul județean și că în trecut aceasta ar mai fi pus la dispoziția unității sanitare aparate și consumabile, a menționat că inc H. nu cunoștea care sunt furnizorii spitalului județean și nici nu avea motive să cunoască aceste amănunte, iar pe de altă parte buna reputație a OOOOOOOOOO. în relațiile contractuale anterioare cu spitalul nu putea constitui altceva decât o garanție a faptului că și acest contract de furnizare, în măsura în care ar fi fost încheiat, ar fi fost de natură să aducă beneficii ambelor părți.

Sentința criticată conține și observația că atât OOOOOOOOOO., cât și firma de leasing au obținut beneficii financiare ca urmare a încheierii contractului de furnizare a produselor pentru dotarea maternității, dar această constatare nu prezintă relevanță, fiind evident că niciun comerciant nu dorește să acționeze în pierdere, ca orice finanțator, inclusiv banca percepe dobânzi și comisioane pentru sumele acordate (dovadă contractul de credit BBB. pe care inculpatul l-a evocat anterior), pe cale de consecință câștigul financiar obținut de pe urma unui act de comerț este de esența acestei activități și nu conține în sine nimic fraudulos.

Inculpatul a mai amintit în acest sens declarațiile martorilor care au vizitat spitalul din partea firmelor BBBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDD., BBBBBBBBBBBBBB. și CCCCCCCCCCCC. și ale căror oferte aproximative depășeau suma de 5 milioane euro, prin urmare marja de profit pe care doreau să și-o asigure era considerabil mai mare, ceea ce din nou nu are în sine nimic fraudulos, deoarece marja de profit și procentul de comision pot fi stabilite de comerciant, fiind o chestiune de concurență pe o piață liberă.

În legătură cu modul în care s-a comportat inc. H. în raport de această procedură s-a solicitat achitarea inculpatului în temeiul art. 396 alin. (5) C. proc. pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit. b) teza II C. proc. pen., urmând a se constata că inculpatul nu a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege, anume aceea de a genera foloase necuvenite pentru ofertantul OOOOOOOOOO. S.R.L., acțiunile sale fiind circumscrise unui interes legitim, anume acela de a obține cea mai bună ofertă și finanțarea pentru dotarea spitalului județean.

Apelanta inculpată I. a criticat hotărârea atacată sub următoarele aspecte:

1. Sub un prim aspect, inculpata a criticat hotărârea atacată prin prisma neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care a fost trimisă în judecată, deoarece în opinia sa, faptei imputate îi lipsește atât latura obiectivă cât și latura subiectivă.

Astfel, faptei imputate îi lipsește latura obiectivă, deoarece nu s-au probat două din elementele de bază, și anume existența unor informații cu caracter nepublic și totodată existența unui folos necuvenit.

Tot astfel, faptei îi lipsește și latura subiectivă, deoarece inc. I., în calitate de manager al Spitalului Județean, angajat cu CIM al S.C. DD. și ulterior a CJ Mehedinți a pus în executare HCA nr. 14/21.08.201 și HCJ nr. 99/28.08.2013 prin care se decidea ca spitalul să organizeze licitația și se stabilea valoarea estimată și modul de achiziție prin leasing financiar pe o perioadă de 7 ani, criteriul pentru atribuirea licitației fiind prețul cel mai mic.

1.1. A menționat că, deși, instanța de fond a început cu analiza laturii obiective și subiective a infracțiunii, s-a plecat de la premise eronate, deoarece în cazul infracțiunii prev. de art. 12 lit. (b) din Legea nr. 78/2000, nu se poate vorbi de " informații privilegiate", care sunt specifice infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. (a) din Legea nr. 78/2000.

Astfel, a precizat că " informațiile privilegiate", la data imputării faptei erau definite de art. 244 din Legea nr. 297/2004 a pieții de capital, care statuează că prin informație privilegiată se înțelege o informație de natură precisă care nu a fost făcută publică, care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai mulți emitenți ori la unul sau mai multe instrumente financiare, și care, dacă ar fi transmisă public, ar putea avea un impact semnificativ asupra prețului acelor instrumente financiare sau asupra prețului instrumentelor financiare derivate cu care se află în legătură.

Ori, în cazul de față nu este vorba despre astfel de informații, deoarece inc. I. a fost trimisă în judecată pentru altă faptă, motiv pentru care, înainte de toate, trebuie stabilită natura informațiilor la care face referire DNA, respectiv dacă informațiile nedestinate publicității, la care face trimitere DNA, au caracter secret, altminteri lipsa acestei condiții, antameaza lipsa existenței infracțiunii.

De altfel, din conținutul Legii nr. 78/2000, nu rezultă sub nici o formă care este definiția acestor informații nedestinate publicității, după cum legea nu stabilește nici criteriile de identificare a acestora și nici nu indică domeniile de activitate care utilizează asemenea informații.

Pe cale de consecință, era necesară examinarea punctuală, identificarea și stabilirea cu precizie a naturii informației, respectiv a sursei sau izvorului lipsei de publicitate, ce nu poate fi presupusă sau dedusă în niciun caz pe baza art. 1 și 2 din Legea nr. 78/2000, dar nici pe baza unor norme cu caracter general.

După cum se poate observa din hotărârea atacată și din rechizitoriul x, nu au fost examinate în concret natura acestor informații, deși apărarea a învederat constant că informațiile aduse la cunoștința societăților interesate de a participa la licitație au fost informații generale care nu aveau caracter secret.

Din analiza întregului dosar, nu rezultă care sunt acele norme legale care au fost încălcate, care definesc în mod clar informațiile care nu ar avea caracter public într-un spital județean public și nici cum s-a stabilit că informațiile publicate în SEAP în cadrul Documentației de atribuire ar fi fost de natură să determine un folos necuvenit cuiva, de îndată ce toată procedura s-a efectuat în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2006.

În cadrul Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, la momentul și perioada faptei imputate, nu exista vreo hotărâre/decizie de stabilire a unor informații ca având caracter secret și nici în contractul de muncă și fișa de post a inculpatei nu existau astfel de mențiuni.

Faptul că urma să utilizeze blocul materno-infantil, în perioada imediat următoare, era de notorietate (Conf presa mai 2013 - proba fila x; s-au făcut adrese publice către CJ MH și Ministerul Sănătății prin DSP Mehedinți privind valoarea preconizată a investiției - în martie 2013).

În sensul învederat în prezentele critici, s-a pronunțat ICCJ prin decizia penală nr. 1465 din 28.04,2014, în cauza nr. 3300/105/2008.

A reiterat faptul că, la nivelul S.C. DD., manager persoană juridică a Spitalului Județean Mehedinți, al cărei angajat cu contract individual de muncă era inc. I., nu exista nici o decizie de stabilire a caracterului secret al unor informații.

Spitalul Județean Dr. Tr. Severin, în calitate de instituție publică, raportat la obiectul de activitate al acestuia, are transparență maximă atât în ceea ce privește achizițiile cât și serviciile medicale oferite.

Acuzarea, potrivit art. 99 C. proc. pen., avea obligația să probeze care sunt informațiile secrete, folosul necuvenit și paguba produsă vreunui participant la licitație.

În schimb inc. I. a dovedit ca a acționat cu bună-credință, într-o perioadă lungă de timp cu implicare transparentă, personală a sa și a întregului colectiv responsabil din spital dar și a celor care s-au arătat interesați de proiect.

Analiza acestor prevederi, în raport cu starea de fapt, ce rezultă din probele administrate în cauză, a determinat neîncadrarea faptei imputate în categoria unor informații nedestinate publicității și, pe cale de consecință, inexistența faptei imputate, premisă esențială pentru existența infracțiunii prev. de art. 12 lit. (b) din Legea nr. 78/2000, fapt ce duce la concluzia că, soluția de condamnare este greșită.

1.2. Inculpata I., în calitate de manager al Spitalului, a pus în executare HCA nr. 14/21.08.201 și HCJ. nr. 99/28.08.2013, prin care s-a hotărât ca spitalul să organizeze licitația și se stabilea valoarea estimată la 2.700.000 euro fără TVA și modul de achiziție prin leasing financiar pe o perioadă de 7 ani.

Nefiind membru în Consiliul de Administrație al Spitalului inculpata I. nu avea nici o putere de decizie, ci doar de execuție, trebuind să pregătească documentația, caietul de sarcini pentru organizarea licitației de achiziției bunuri -echipamente și mobilier, specific utilității BMI, așa că aceasta a dispus serviciului de achiziții în consecință.

Potrivit art. 26 din O.U.G. nr. 34/2006, în vigoare la data respectivă, valoarea estimată a unui contract de achiziție publică trebuie să fie determinată înainte de inițierea unei proceduri de atribuire a contractului respectiv.

Cu privire la implicarea celor cinci furnizori în etapa premergătoare (BBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDD., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBB. și OOOOOOOOOO.), inculpata a subliniat că, potrivit art. 67 din oug nr. 34/2006, persoana fizică sau juridică care a participat la întocmirea documentației de atribuire are dreptul, în calitate de operator economic, de a fi ofertant, ofertant asociat sau subcontractant, dar numai în cazul în care implicarea sa în elaborarea documentației de atribuire nu este de natură să distorsioneze concurența.

Că lucrurile sunt astfel, a fost statuat prin Hotărâri judecătorești definitive: Decizia nr. 687/2009 Curtea de Apel Bacău, Decizia nr. 189/2010 și Decizia nr. 1534/2011 Curtea de Apel București, Hotărârile C.E.J în cazul XXXXXXXXXXXXX. din 3 martie 2005, în Cauzele 21/03 și 34/03, obligatorii potrivit art. 20 și art. 148 alin. (2) din Constituția României.

Dintr-o altă perspectivă, este de subliniat faptul că O.U.G. nr. 34/2006, nu conține prevederi referitoare la modul de determinare de către autoritatea contractantă a valorii - estimate sau la cum se întocmește Caietul de sarcini, situație în care, dacă legea nu prevede, organul de cercetare penală sau instanța nu poate stabili cu de la sine putere o normă care nu există și astfel să justifice condamnarea unei persoane (ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus).

În același sens este de precizat faptul că, în cadrul Uniunii Europene, s-a stabilit ca și cerință în ghidurile de finanțare prin fonduri europene pentru achiziții de produse, prezentarea a minim 3 oferte de la furnizori specializați pentru acele produse, tocmai pentru a justifica suma solicitată în proiectele de finanțare.

Mai mult, în tendința de reglementare a acestei etape premergătoare unei achiziții publice, DIRECTIVA 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului European din 26.02.2014 prevede acum, în mod expres, la Capitulul III art. 40 și 41 "CONSULTĂRI PRELIMINARE DE PIAȚA", pentru stabilirea valorii estimate a achiziției.

Din anul 2016 această Directivă a fost implementată în România, în noua Lege a achizițiilor publice Legea nr. 98/2016 și normele de aplicare H.G. nr. 395/2016, cu prevederi exprese la etapa de planificare, premergătoare unei achiziții publice. În sensul învederat, inculpata a solicitat Înaltei Curți să observe prevederile exprese ale art. 139 alin. (1) și (2) din Lg. nr. 98/2016. Tot astfel, sunt și prevederile art. 18 și 19 din H.G. nr. 395/2016.

Drept urmare, este de forța evidenței că, stabilirea valorii estimate a contractului, respectiv datele tehnice și valorice, nu se putea realiza decât prin participarea unor agenți economici din "piața specializată" la întocmirea documentației, situație în care nu se poate alege ideea că informațiile privind valoarea de estimare a contractului, au caracter nedestinat publicității, de îndată ce chiar legiuitorul, prin art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006, admite implicit faptul că pentru a participa la elaborarea unei documentații, trebuie să ai acces la necesarul beneficiarului.

Pe cale de consecință, inculpata I. a procedat în "spiritul O.U.G. nr. 34/2006 și nu contrar, cum susține instanța de fond, iar buna ei credință și responsabilitatea asumată s-a confirmat prin faptul că, acțiunile sale sunt azi legitime în norme concrete, respectiv în art. 139 din Legea nr. 98/2016 și art. 18-19 din H.G. nr. 395/2016, prevederi introduse în noua legislație deoarece lipseau din O.U.G. nr. 34/2006.

Datorită necunoașterii procedurii de achiziție din partea acuzării dar și a instanței de fond, s-a creat artificial o confuzie între etapa premergătoare unei licitații, când se cer oferte din "piață", se fac estimări de prețuri, se stabilește valoarea contractului de achiziție, se întocmește caietul de sarcini și o procedura efectivă de atribuire "Cerere de oferte" prevăzută de art. 18, alin. (1), lit. (e) și art. 124-130 din O.U.G. nr. 34/2006.

Ori, în cazul utilizării BMI, după etapa premergătoare s-a folosit procedura " LICITAȚIA DESCHISĂ" conform art. 20 alin. (1), art. 73 - 80 și art. 21 alin. (1), întreaga procedură realizându-se ON-LINE, prin publicarea întregii Documentații de atribuire (Fisa de date + caiet sarcini) în SEAP, precum și primirea tot ON-LINE, securizat în SEAP, a ofertelor. Publicarea s-a făcut și în Jurnalul European al Achizițiilor publice, în conformitate cu art. 51 din O.U.G. nr. 34/2006.

O altă eroare a acuzării și a instanței de fond este cea referitoare la art. 59 din O.U.G. nr. 34/2006, care se referă la comunicările care se fac între autoritatea contractantă și participanții la o licitație publică, după momentul publicării în SEAP a unei achiziții, comunicări care privesc în principal modul de punere la dispoziție a caietului de sarcini, răspunsuri la clarificări, modul de depunere a ofertelor, explicații privind date financiare sau tehnice privind oferta etc, așa cum se prevede în art. 60 - 65 din O.U.G. nr. 34/2006.

Atât acuzarea cât și judecătorul fondului au interpretat eronat acest articol, deoarece contrar legii l-a extins și asupra relaționării legale, care a existat între Spitalul Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin cu diferiții furnizori (în procedura premergătoare licitației) înainte de publicarea în SEAP a licitației și au conferit acestora sensul de "furnizare informații nepublice".

A mai subliniat faptul că:

- în toată perioada de desfășurare a licitației, toate solicitările de clarificări, existente între achizitor și firmele interesate de a depune oferte, după publicarea în SEAP, s-au realizat în conformitate cu prevederile art. 59, prin fax sau mail și depuse în dosarul de achiziție.

- dovada acestor solicitări de la firmele interesate în perioada de timp acordată pentru depunerea ofertelor, în SEAP, de la IIIIIIIIIIIII., OOOOOOOOOO., S.C. JJJJJJJJJJJJ. S.R.L., se afla în vol. 15 de UP;

- nici una dintre aceste societăți și nici dintre celelalte care au adus oferte de dotare și prețuri (BBBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBBB.) nu au contestat licitația.

- în perioada de evaluare oferte a licitației, care a durat 40 zile, spitalul a cerut unicului ofertant (OOOOOOOOOO. + PPPPPPPPPP.), clarificări asupra unor documente și informații, inclusiv asupra unor propuneri de clauze contractuale;

- inculpata a declarat că prima societate care i-a ajutat/prezentat și a făcut propuneri de dotări pe corpuri de clădire, etaje și camere, a fost BBBBBBBBBBBB., în perioada ianuarie - martie 2013, care a apreciat

investiția la cea. 5.000.000 euro, doar dotările necesare utilării BMI, fără costuri de finanțare pe termen lung iar societatea SI DDDDDDDDDDD. a apreciat similar, fără a aduce o oferta scrisă.

- din referate, care sunt publice, privind necesarul preconizat al investiției la BMI, a reieșit, pe de o parte, faptul că inițial se spera ca finanțarea să se asigure din bugetul Ministerului Sănătății, iar pe de alta parte faptul ca nu s-a convenit, de la început, cu societatea OOOOOOOOOO. să realizeze utilarea BMI;

- ulterior, celelalte firme au venit cu oferte pentru dotări și unele descrieri tehnice, multe evident similare la toate firmele, pentru o achiziție cu plata la livrare, de aprox. 3.800.000 euro (CCCCCCCCCCC.), 2.600.000 euro (OOOOOOOOOO.) și 1.485.000 euro (BBBBBBBBBBBB.), însă oferta era parțială;

- s-a discutat cu toate aceste societăți despre posibilitatea lor de asigurare și o eventuala finanțare pe termen lung, aspect ce rezultă din înscrisurile depuse ca probe la vol. 10 CAB Anexe la - 32c filele x, ignorate de instanța de fond;

- au fost trimise tuturor secțiilor interesate listele cu propunerile de dotări pe secții și camere, pentru a le studia și, completa/modifica;

- ulterior, în 1 iulie 2013, în preajma rectificării bugetare, s-a retransmis solicitarea către Ministerul Sănătății (Adresa nr. x/1 iulie 2013 cu valoarea de 5.000.000 euro), iar aceste documente transmise către Ministerul Sănătății au fost semnate de Directorul medical, Directorul de îngrijiri și Directorul economic al spitalului (AAAAA.).

- deoarece Ministerul Sănătății nu a acordat sumele de bani nici la rectificarea bugetară, iar la 1 august 2013 s-a inaugurat construcția BMI, CJ Mehedinți a dorit urgentarea dotării cu mobilier și echipamente noi, dar a precizat că avea deja o limita de creditare maximă, iar singurul mijloc legal de utilare fără a avea banii, în opinia și decizia CJ Mehedinți, a fost ca achiziția să se facă prin leasing financiar.

Susținerea că preconizarea utilării BMI, reprezenta o informație nedestinată publicității și că, în etapa premergătoare, stabilirea valorii estimative a contractului de achiziții realizată cu ajutorul a cinci societăți furnizoare de echipamente specifice, în conformitate cu art. 61 din O.U.G. nr. 34/2006, reprezintă infracțiune și a pronunța o hotărâre de condamnare, în condițiile în care întreaga procedură de achiziție s-a desfășurat potrivit O.U.G. nr. 34/2006, reprezintă o interpretare distorsionată a legii privind achizițiile publice.

A menționat că nu s-a distorsionat concurența și nici un potențial furnizor nu a fost înlăturat de la competiția publică deschisă în sistem on - line, în condițiile în care achiziția era publicată pe sistemul SEAP, precum și în Jurnalul Uniunii Europene, sisteme la care aveau acces toți furnizorii din România și Europa. S-a precizat că societățile care s-ar fi considerat prejudiciate ar fi putut contesta procedura la CNSC, potrivit art. 255 și urm. din O.U.G. nr. 34/2006

Referitor la specificațiile tehnice ale mobilierului sau echipamentelor a făcut referire la aplicabilitatea art. 38 O.U.G. nr. 34/2006 care prevede că este interzis să indici marca produsului sau țara de proveniență, arătând că specificațiile tehnice ale unor echipamente și prețurile lor nu pot fi obținute decât de la furnizori specializați, acesta fiind și rostul unei analize de piață, precum și scopul logico-juridic al art. 61 din O.U.G. nr. 34/2006.

Drept urmare, contrar acușării și reținerilor instanței de fond, se poate conchide argumentat că, nu a existat nici o înlăturare a vreunui competitor, care avea libertatea să se înscrie la licitație, să facă o ofertă on line în SEAP și să participe la licitația publică deschisă supravegheată de ANRM, motiv pentru care soluția de condamnare apare vădit netemeinică și nelegală.

1.3. Așa cum s-a învederat, existența infracțiunii imputate, presupunea folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

S-a învederat că acuzarea nu a probat mod cert care este câștigul, avându-se în vedere că Legea nr. 78/2000, privește faptele de corupție, care trebuie dovedite concret.

În acest sens, a făcut referire la Decizia nr. 422/2017 pronunțată de Curtea Constituțională, care clarifică noțiunea de „folos necuvenit”. Or, instanța de fond a reținut că, folosul necuvenit a constat în înlăturarea competitorilor economici și în asigurarea unei marje de profit maximal pentru asocieria dintre OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.R.L..

De asemenea, acuzarea a interpretat trunchiat că prima licitație introdusă în SEAP a fost anulată, pentru a favoriza cele două societăți, ignorând, în mod vădit, faptul că, scopul principal al anulării era lipsa codului CPV din documentație, deși exista oricum mențiunea de „leasing” și „plata în rate în 84 luni” și în prima documentație de atribuire, respectiv că beneficiarul nu va plăti inițial nici un leu.

Precum a rezultat din probele de la dosar, Decizia nr. x/17.09.2013 de anulare a primei procedurii, a fost redactată la sediul spitalului de către ZZZZZZZZZZ. și ZZZZZZZZZZZZ. și aprobată de inc. I. (anexa aflată în dosar vol. 14 u.p. file x) și conținea justificarea anularii, în condițiile art. 209 alin. (1) lit. (d) și alin. (2) din O.U.G. nr. 34/2006, având toate elementele care s-au introdus în al doilea anunț de licitație, iar aceste elemente s-au verificat din nou de către ANRMAP, înainte de a fi publicat în SEAP al doilea anunț, neputându-se schimba nimic din ceea ce fusese justificat ca erata pentru anulare, conform art. 49 alin. (2), alin. (2), și art. 501 din O.U.G. nr. 34/2006

Așa cum inc. I. a declarat, împreună cu martorul ZZZZZZZZZZ., au procedat la introducerea în SEAP a celui de al doilea anunț, în data de 17.09.2013. Dovada acestor verificări se afla la dosarul achiziției, astfel încât al doilea anunț de participare, apare în SEAP cu nr. x/02.10.2013 (deci după 14 zile de la trimiterea către SEAP).

Faptul că în Caietul de sarcini existau specificații tehnice generale ale fiecărui echipament, acestea nu favorizau nici un ofertant, deoarece în temeiul art. 36 alin. (2) din O.U.G. nr. 34/2006, nici o ofertă nu putea fi respinsă pe baza propunerii tehnice „dacă ofertantul demonstrează prin orice mijloc adecvat că produsele, serviciile sau lucrările oferite asigură îndeplinirea performanțelor sau cerințelor funcționale solicitate, precum sunt conforme cu: (a) un standard național care adoptă un standard european; (b) o omologare tehnică europeană; (c) o specificație tehnică comună utilizată în Comunitatea Europeană; (d) un standard internațional; (e) alte reglementări tehnice elaborate de organisme de standardizare europene.

De altfel, așa cum s-a putut observa din anunțul postat pe SEAP și aprobat de ANRMAP, după la dosarul cauzei, criteriul principal de selecție al licitației, a fost „PREȚUL CEL MAI MIC”, iar nu „oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere tehnico-economic”.

Referitor la acest criteriu, a mai subliniat că, atât DNA cât și judecătorul fondului, s-au aflat într-o gravă eroare de drept, dovedind necunoașterea prevederilor O.U.G. nr. 34/2006, deoarece nu exista posibilitatea de negociere a prețului, întrucât criteriul de atribuire pentru aceasta licitație a fost „prețul cel mai mic”, așa cum prevedeau normelor imperative ale art. 198 alin. (1) lit. (b) din O.U.G. nr. 34/2006.

A mai precizat că, în conformitate cu art. 173 din O.U.G. nr. 34/2006, normele imperative interziceau primirea de oferte alternative în baza acestui criteriu, iar contractul se încheia la prețul din oferta financiară câștigătoare, astfel cum prevede expres art. 204 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2006. Pe cale de consecință, prețul ofertat de Asocieria OOOOOOOOOO. - PPPPPPPPPP., nu putea fi supus negocierii, ci doar alte clauze contractuale.

Dintr-o altă perspectivă, structura de preț este astfel prezentată de către DNA (când cu TVA, când fără TVA), încât să "pară" că exista acea "marja de profit maximal" pe care o consideră ca fiind "folos necuvenit". A mai menționat faptul că diferența de la suma de 3.341.336 euro, până la 4.143.257 euro, adică suma de 801.921 euro, suma prezentată de Parchet ca făcând parte din "suma considerabilă de 1.600.000 euro" prezentată la pag. 200 din Rețchizitoriu ca fiind o "marja maxima de profit", este de fapt cota de TVA care revenea bugetului de stat, acest lucru fiind menționat în diversele tabele centralizatoare ale ofertei financiare.

Ori, aceasta ofertă financiară a fost supusa avizării Ministerului de Finanțe, în cadrul Comisiei de avizare a garantării unor împrumuturi locale care, așa cum este descris și la pag. 201 din rețchizitoriu, are conform H.G. nr. 9/2007, art. 6 din Anexa 2 atribuții de verificare a legalității dobânzilor și comisioanelor aferente împrumutului și a dat AVIZ FAVORABIL.

Astfel, acele comisioane și dobânzi descrise ca "profit maximal" de către DNA la pag. 200 din Rețchizitoriu, și de instanță de fond la pag. 506,507,513, sunt de fapt elemente legale, verificate și avizate de un organ abilitat prin lege.

În caz contrar, neavizarea de către Comisie ar fi condus la neîncheierea contractului, acest aspect fiind esențial și specificat în Fisa de date a achiziției publice - FDA (Secțiunea VI. 3).

Nu este de omis a fi subliniat faptul că prețul echipamentelor și al mobilierului, a fost de 1.952.590 euro fără TVA, diferența până la 3.341.336 euro fără TVA, adică suma de 1.388.746 euro fără TVA, reprezenta costul leasingului, adică costul de creditare pentru cele 84 de luni (7 ani).

De îndată ce, oferta introdusă în SEAP, de către Asociația OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.R.L., era mai mică decât, valoarea estimată în contract, cu 458.664 euro, iar acesta a fost cel mai scăzut preț oferit, deoarece nici o altă ofertă nu s-a mai depus, alegația DNA că, inculpata a acționat cu scopul de a obține un folos necuvenit pentru cele două societăți, apare ca vădit nefondată, neexistând nici o probă care să conducă la o astfel de concluzie.

1.4. În expunerea aceluiași raționament, a mai subliniat faptul că, deși este aleasă ideea obținerii unui folos necuvenit de către Asociația OOOOOOOOOO.

SRL și PPPPPPPPPP. S.R.L., folos care, în concepția acuzării, are caracter penal, cele două societăți nu sunt vinovate, iar contractul de achiziții nu a fost anulat.

1.5. Într-o altă ordine de idei, din structura infracțiunii imputate inc. I., nu a rezultat care este urmarea socialmente periculoasă, atâta timp cât licitația a fost considerată corectă și contractul valid, deoarece nici acuzarea și nici instanța de fond, nu arată care norme din O.U.G. nr. 34/2006 au fost încălcate și de ce încălcarea acestor norme ar avea caracter penal.

A reiterat că inc. I. nu a fost trimisă în judecată pentru art. 12 lit. (a) din Legea nr. 78/2000, ci pentru art. 12 lit. (b), care nu are nici o legătură cu informațiile privilegiate prevăzute de legea pieței de capital.

2. S-a arătat că, sub aspectul laturii subiective, fapta imputată nu există, deoarece inc. I., nu este vinovată de acuzația adusă.

Astfel, având în vedere că, în procedura premergătoare publicării licitației în SEAP, cu 5 (cinci) furnizori (BBBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDD., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBB. și OOOOOOOOOO.) s-a colaborat în același mod, au avut posibilitatea de a vizita construcția BMI, au relaționat cu conducerea și celălalt personal menționat, s-a putut realiza în condițiile -art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006 valoarea estimativă a contractului și necesarul de mobilier și echipamente, în conformitate iar nu contrar dispozițiilor art. 26 din O.U.G. nr. 34/2006, nu reprezintă o vinovăție în sensul legii penale, astfel cum s-a afirmat fără suport probator.

3. În mod greșit instanța de fond a pronunțat o hotărâre de condamnare, reținând în considerentele hotărârii apelate: o stare de fapt nedovedită; mijloace de probă au fost interpretate trunchiat; declarații de martori care nu se coroborează, raționamente juridice bazate pe presupuneri, iar nu pe fapte de care depinde aplicarea legii; condamnarea inculpatei pe motivul recunoașterii faptei de către inc. J., raportat la faptele reținute în sarcina acestei ce a făcut aceasta; etc.

Considerentele critice ce au stat la baza condamnării inculpatei, se regăsesc la pct. X din sentința apelată., de la pag. 499 la pag. 513.

Instanța de fond a reținut, în considerente, la fila x că Asociația OOOOOOOOOO, S.R.L. și PPPPPPPPPP, S.R.L. ar fi instituit și condus procedura de achiziție și că în prezența și la solicitarea acesteia, ar fi fost repostat anunțul privind licitația și s-a inserat cod CPV pentru leasing.

Așa cum a rezultat din actele de la dosar, primul furnizor care a formulat o ofertă, pentru stabilirea valorii estimative și a comunicat cataloage, promoții etc, a fost BBBBBBBBBBBB., apoi BBBBBBBBBBBB. și CCCCCCCCCC. și OOOOOOOOOO. au venit cu oferte și calcule estimative. Tot din actele de la dosar, a rezultat că după prima postare în SEAP, s-a înscris o singură societate, alta decât cele din consultarea de piață, însă lipsind codul CPV pentru leasing aceasta a fost anulată, în conformitate cu legea.

Faptul că, ulterior, când s-a retransmis anunțul în SEAP, cu indicarea codului CPV (codul CPV s-a introdus pt. a respecta Ordinul Președintelui ANRMAP 509/2011, Anexa 1), dar și cu alte completări ale anunțului (cum ar fi "avansul 0 -zero RON, prezentarea financiară cu mai multe grafice de eşalonare") ar fi fost prezentă o persoană de la OOOOOOOOOO., precum s-a declarat și s-a reținut de instanța de fond, este lipsit de relevanță, deoarece datele din Decizia de anulare au fost stabilite la nivelul spitalului controlate de ANRMAP și obligatoriu de publicat în al doilea anunț, situație în care nimeni nu avea ce să influențeze în licitație, nimeni nu putea stabili cine ofertează și nimeni nu știa ce conține oferta celui alt, până la data și ora stabilită să devină public.

Așa cum s-a putut observa, judecătorul fondului a reținut expres că inc. I. a respectat prevederile O.U.G. nr. 34/2006, iar singurul lucru care i s-a imputat penal este că a permis unor persoane neautorizate să aibă acces la informații nedestinate publicității.

Instanța a motivat că inc. I., martorii YYYYYYYYYY., XXXXXXXXXXXX., ZZZZZZZZZZ., EEEEEEEEEEE., H. au declarat ca documentația de atribuire publicată în SEAP a fost elaborată de OOOOOOOOOO. și impusă spitalului.

Sub un prim aspect, s-a precizat că numita EEEEEEEEEEE. nu a fost audiată în cauză, iar ceilalți martori menționați au declarat cele reținute eronat de instanța de fond. Doar UUUUUUUUUU., TTTTTTTTTT. și J. au vorbit despre o documentație tehnică și despre colaborarea cu serviciul achiziții al spitalului pentru această documentație - adică acele fișe cu specificații tehnice ale unor aparate despre care a declarat și inculpata I. că au fost folosite, ca și ale altor firme, în Caietul de sarcini. Niciunul din martorii și inculpații audiați în cauză nu au declarat că inc. I. a solicitat societății OOOOOOOOOO. să întocmească Documentația de atribuire.

În raport cu considerentele instanței de fond de la fila x, reiese că aceasta nu a înțeles procedura de achiziție "licitație deschisă", prin SEAP în sistem on-line.

A mai motivat instanța de fond condamnarea inculpatei pe considerentul că, aceasta a achiziționat echipamente care nu erau necesare, aspect, însă, ce ține de oportunitate pentru actul medical. Motivarea instanței de fond că nu ar fi trebuit achiziționate anumite aparate medicale nu reprezintă o infracțiune, deoarece necesitatea achiziționării unor aparate era o cerință a normelor sanitare în vigoare, impuse de DSP prin Planuri de conformare anuale sau multianuale, fiind atributul medicilor pe secții, a conducerii spitalului, și care nu au fost contestate așa cum s-a reținut greșit, toți Șefii de secție din comisia de licitație semnând Procesele-verbale de adjudecare a licitației .

A mai motivat instanța de fond condamnarea inculpatei pe oportunitatea achiziționării unor echipamente sau aparate medicale, fără a le indica și fără a motiva de ce nu trebuiau cumpărate acele aparate.

Or, potrivit Planului de conformare, obligatoriu pentru autorizarea sanitară a spitalului, era asumată achiziționarea acestor echipamente, fiind evidențiate în concret în acest plan anexat prezentei.

Instanța de fond a dat prevalență declarațiilor martorei AAAAAAAAAA. care a declarat că existau obiecte neidentificate în valoare de 6.000.000 RON (în altă parte s-au specificat 6.000.000 euro) în caietul de sarcini, în contra înscrisurilor din care a reieșit exact ce achiziționau, listă e tabelara și alfabetică, pe produse .

Or, este evident că instanța de fond nu a lecturat actele de la dosar și nici caietul de sarcini publicat în SEAP.

Precum prevede art. 38 alin. (1) O.U.G. nr. 34/2006, inculpata nu avea voie să indice mărci de echipamente pe care le dorea și nici țara de proveniență, iar dacă o făcea, ANRMAP respingea postarea în SEAP. În acest sens s-a reținut o convorbire telefonică a Dr. QQQQQQQQQQ., exclusă ca probă din dosar, care face remarci cu privire la faptul că produsele achiziționate ar fi din China.

Instanța de fond a interpretat trunchiat declarațiile martorilor audiați în cauză, din analiza obiectivă și echidistantă a acestora rezultând inexistența infracțiunii imputate.

Astfel, deși de la pag. 466 din hotărârea apelată au fost descrise parțial extrase din declarațiile martorilor audiați în cauză, s-a dat eficiență juridică doar la părți din aceste depoziții, încălcându-se prevederile art. 103 alin. (2) C. proc. pen., care prevăd că existența infracțiunii și a vinovăției inculpatului s-a făcut cu trimitere la toate probele evaluate din care ar trebui să rezulte cu forța evidenței acuzarea adusă.

Astfel, din depoziția martorului ZZZZZZZZ., a reieșit că procedura de licitație s-a desfășurat cu respectarea prevederilor legale, aspect ignorat de instanța de fond.

Tot astfel, martora ZZZZZZZZZZ., prin depoziția sa, a confirmat toate apărările efectuate de inculpată în cursul procesului penal, însă cu toate acestea, instanța de fond nu le-a reținut și nici nu a făcut referire la acestea.

În același sens este și declarația martorului IIIIIIIIII., care a confirmat apărările inculpatei și a explicat modul în care s-a întocmit caietul de sarcini, precum și situația dezastruoasă în care se afla vechea maternitate.

Deși martora JJJJJJJJJJ. a declarat că nu erau necesare investițiile, aceasta a recunoscut că a avizat achiziția unor echipamente, fapt ce a confirmat teza apărării că tot necesarul a fost stabilit de medici, asistentele șef și personalul care lucra efectiv pe secții,

Instanța de fond a ignorat complet și depoziția martorei JJJJJJJJJJ., care în calitate de Președinte al comisiei de licitație, a oferit o serie de explicații atât din faza premergătoare demarării procedurii, cât și ulterior publicării în SEAP a licitației.

De altfel, atât explicațiile acestei martore, precum și cele oferite de ZZZZZZZZZZ., au fost complet ignorate, nefiind formulate nici o apreciere cu privire la acestea.

S-a observat faptul că, instanța de fond a reținut părți din declarația martorei AAAAAAAAAA., despre care martorul ZZZZZZZZ. a declarat că se afla într-o stare tensionată cu inculpata I., care era foarte severă profesional. S-a reținut declarația acestei martore, care nu a fost susținută de nici un mijloc de probă, cu

privire la achiziționarea unor produse neidentificate în valoare de 6 miliarde RON vechi. De îndată ce în caietul de sarcini era trecut tot mobilierul și echipamentele necesare, apare ca evident că depoziția acesteia este eronată, motiv pentru care condamnarea apare ca vădit netemeinică, fapt ce putea fi stabilit printr-o simplă lectură a caietului de sarcini.

Tot astfel, a fost interpretată trunchiat și depoziția martorului TTTTTTTTTT., care a subliniat că, lipsa codului CPV constituia impediment pentru licitație și impunea rectificarea în SEAP.

Deși lipsa caracterului secret a utilării BMI a rezultat din depoziția martorului IIIIIIIIII., administrator al BBBBBBBBBBBB., care a auzit din presă de dotarea noi maternități, instanța de fond a apreciat că o astfel de informație avea caracter secret. S-a reținut expres din depoziția acestui martor că BBBBBBBBBBBB. nu a participat la licitație, deoarece nu a găsit un partener societate de leasing, fapt ce probează că acuzarea și instanța de fond a reținut eronat că, competitorii au fost înlăturați.

Incontestabil că, dacă instanța de fond analiza depoziția martorei DDDDDDDDDDDD., reprezentant BBBBBBBBBBBBBB., ar fi constatat că aceasta era prietenă de familie cu inculpatul H., însă cu toate acestea, nu a participat la licitație, deoarece societatea sa nu avea o schemă de finanțare. Deși a avut acces la aceleași date, ca și ceilalți furnizori, a ales să nu participe la licitație, deși pe considerentul prieteniei cu inc. H., DNA ar fi susținut că putea fi favorizată, însă s-a dovedit contrariul

Refuzul de a participa la licitație, motivat de lipsa unei scheme de finanțare, a probat toate apărările formulate de inculpata I., însă acestea au fost ignorate de judecătorul fondului.

În sensul învederat prin apărările formulate în prezentul apel, a fost și depoziția martorului EEEEEEEEEEEE., reprezentantul CCCCCCCCCC., care a confirmat accesul la aceleași informații, dar care nu a participat la licitație deoarece nu se pliau pe buget.

S-a conchis că, nici un competitor nu a fost înlăturat, astfel cum a alegat DNA și a reținut instanța de fond.

Din analiza detaliată a depozițiilor martorilor audiați în fața instanței de fond, într-un mod obiectiv, neutru și echidistant, s-a putut concluziona că faptele de care depinde aplicarea legii penale și care au fost imputate inculpatei I. nu au existat, lipsind orice formă de vinovăție, însă cu toate acestea, printr-o interpretare scoasă din context, trunchiată și lipsită de orice legătură cu realitatea, s-a ajuns la pronunțarea unei hotărâri de condamnare vădit greșită.

A reținut instanța de fond că " înscrisurile depuse " (pag. 501) atestă că inculpata I. a comis fapta incriminată, fără a se specifica concret la ce înscrisuri se face referire. La fila x din hotărâre, instanța a făcut referire la unele înscrisuri găsite în biroul inculpatei I., de la spital, care priveau liste cu mobilier și echipamente atribuite OOOOOOOOOO., regăsite în vol. 16 u.p filele x.

Însă se observă că, din analiza acestor înscrisuri, reies de fapt argumente în favoarea apărării, deoarece acestea confirmau cele declarate și susținute tot timpul de inculpata I., în ceea ce privește activitatea complexă desfășurată timp de 5-6 luni pentru stabilirea necesarului de dotări cuprinzând exact forme tabelare pe care s-a lucrat cu medicii, cu adnotări ale inculpatei și ale altora, din personalul spitalului.

Tot astfel, filele x, conțineau exact proiectul de dotări GGGGGGGGGGGG. S.R.L. din 2009 și comparațiile cu 2013, - ceea s-a și declarat că s-a făcut.

Doar între filele x au fost prezentări cu poze și specificații de la OOOOOOOOOO., între filele x, au fost tabele neidentificate cu antet sau sigla care să indice OOOOOOOOOO., elemente care au condus la concluzia că acuzarea și instanța a interpretat trunchiat probele, denaturând o stare de fapt evidentă.

Tot astfel, nu este motiv de condamnare a inculpatei, "deoarece la solicitarea P P P P P P P P P P, aceasta a emis cambii avalizate". A mai relevat faptul că aceste cambii nu au fost emise de spital ci acceptate ca efecte de comerț legal în România, prevăzute de legea 273/2006, avalizate de CJ, situație în care este de neînțeles de ce în motivarea condamnării sale, apare un astfel de raționament, deoarece nu se prejudicia spitalul în nici un fel și oricum nu au caracter penal.

Sub un prim aspect, o astfel de garanție, nu reprezintă o infracțiune, deoarece Legea nr. 58/1934 prevede cambia, iar în mediul de afaceri, aceasta este folosită ca un mijloc de garanție a unei obligații, iar Legea 273/2006 a finanțelor publice locale prevede astfel de mijloace de garantare.

A susținut instanța de fond că, inculpata s-a folosit gratuit de firmele B B B B B B B B B B, C C C C C C C C C C, D D D D D D D D D D și B B B B B B B B B B, pentru a constitui o bază de date cu privire la necesarul de utilare BMI, însă în conformitate cu art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006, acest lucru nu este infracțiune.

Obținerea unui ajutor gratuit și scutirea spitalului de câteva zeci de mii de euro, a făcut dovada că inculpata a acționat ca un bun administrator. Împrejurarea că aceste societăți nu s-au înscris în SEAP cu oferte, deși erau libere să o facă, on-line, din propriile sedii sau de oriunde avea o conexiune la internet, nu este imputabilă inculpatei.

A susținut instanța de fond la fila x alin. (2) din hotărârea atacată, că folosul necuvenit este evident, însă acesta nu rezulta din nici o probă de la dosar, deoarece inculpata nu a obținut absolut nimic, iar Asociația O O O O O O O O O O. S.R.L. și P P P P P P P P P P. S.R.L., a obținut contractul în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2006.

Precum inculpata a învederat, folosul necuvenit în concepția Legii nr. 78/2000, este un folos ilicit, de natură penală, care reprezintă o faptă de corupție, faptă care potrivit art. 99 C. proc. pen., trebuie dovedită, iar nu presupusă.

Ori, în cauza de față, acuzarea nu a dovedit care este folosul necuvenit, deoarece alegarea ideii că Asociația O O O O O O O O O O. S.R.L. și P P P P P P P P P P. S.R.L. a câștigat licitația deoarece a primit informații secrete, este lipsită de suport.

Cum acuzarea nu a cerut prin rechizitoriul anularea licitației, anularea contractului, înseamnă că a apreciat că aceasta a fost legală, conform O.U.G. nr. 34/2006, sens în care și judecătoarea fondului a făcut aprecieri.

De îndată ce inculpata a respectat legea, aceasta a îndeplinit atribuțiile legale, în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2006, iar informațiile la care se face referire nu au caracter secret, se poate conchide că inculpata fost condamnată în mod nedrept.

De asemenea, condamnarea acesteia, cu motivarea că inculpata J. a recunoscut fapta imputată ei, nu înseamnă că și inculpata I. este vinovată, deoarece aceasta nu răspunde pentru faptele acestei inculpate, răspunderea fiind subiectivă, personală, în dreptul penal.

Drept urmare, față de cele mai sus învederate, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. (a) inculpata a solicitat admiterea apelului și, în baza art. 423 C. proc. pen., desființarea hotărârii atacate și în rejudecare, în temeiul art. 396 alin. (5) C. proc. pen., rap. la art. 16 alin. (1) lit. (a) C. proc. pen., achitarea inculpatei I. de infracțiunea prev. de art. 12 alin. (1) lit. (b) din Legea nr. 78/2000.

La solicitarea apelanților, instanța a încuviințat și administrat probe, prin încheierea din 19 februarie 2019 fiind încuviințată atât administrarea probei testimoniale cu martorii solicitați, cât și a probei cu înscrisuri, care au fost depuse la dosarul cauzei.

La termenul din 19 martie 2019 au fost audiați martorii UUU., K., KKKKKKKK., Ștefan, LLLLL., YYYYY. și MMMM., la termenul din 14 mai 2019 au fost audiați martorii GGG., BBBB., CCCC., DDDD., KKKK. și HHHH., la termenul din 18 iunie 2019 au fost audiați martorii HHH., AAAAAAAAAA., ZZZZZZZZ. și MMMM., la termenul din 10 septembrie 2019 au fost audiați martorii Y., TTTTTTTTTT., BB., LLLLLLLL., EEEEEEEEEE. și CCCCCC., la termenul din 10 octombrie 2019 au fost audiați martorii Z., CCCCCCCCCC., S., ZZZZZZZZZZ. și UUUUUUUUUU., iar la termenul din 21 noiembrie 2019 au fost audiați martorii KKKKKKKKKKKK., Bălănescu II., YYYYYYYY., EEEEEEE., BBBBBB., U. și TTTTTT..

La termenul din 23 ianuarie 2020 instanța a audiat și inculpații I., H. și J., care au fost de acord să dea declarații în cauză.

Înalta Curte de Casație și Justiție examinând sentința apelată, în raport de criticile formulate, de actele și lucrările dosarului, dar și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. (1) și (2) C. proc. pen., în limitele impuse de art. 418 și art. 419 C. proc. pen., constată că apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și de inculpații I. și H. împotriva sentinței penale nr. 254/F din data de 20 decembrie 2017 a Curții de Apel București, secția a II-a Penală, pronunțată în dosarul nr. x/2014, sunt nefondate, pentru motivele ce se vor arăta:

I. Prealabil analizei criticilor formulate de către apelanți care vizează starea de fapt reținută de instanța de fond, Înalta Curte va analiza critica formulată de către apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, cu privire la neaplicarea prevederilor art. 406 alin. (4) C. proc. pen.

A susținut acesta că hotărârea a fost redactată, potrivit mențiunilor din sistemul ECRIS la data de 22.08.2018, în condițiile în care prin Decretul nr. 461 din 14.06.2018, publicat în Monitorul Oficial nr. 495 din data de 15.06.2018, doamna judecătoreasă EEEEEEEEEEEEEE. a fost eliberată din funcție la data de 15.06.2018, prin pensionare.

În aceste condiții, la data la care hotărârea a fost redactată și semnată, președintele completului, și unicul membru al acestuia nu mai deținea calitatea de magistrat, aflându-se într-un vădit caz de împiedicare de a semna hotărârea, iar potrivit dispozițiilor art. 406 alin. (4). C. proc. pen., hotărârea trebuia semnată de președintele instanței, caz în care ar fi trebuit să existe mențiune pe hotărâre despre cauza care a determinat împiedicarea.

În condițiile în care din analiza respectivei hotărâri judecătorești rezultă că nu există o astfel de mențiune, apelantul apreciază că se poate considera că hotărârea nu este semnată.

Date fiind disp. art. 406 alin. (4) teza finală din C. proc. pen., dispoziții imperative și exprese, pentru situația particulară a unei împiedicări obiective de semnare a unei sentințe hotărârea trebuia semnată, pentru magistratul pensionat, de către președintele instanței cu obligativitatea existenței mențiunii pe hotărâre.

Consideră apelantul că în situația în care hotărârea a fost semnată de către magistratul care a participat la judecata fondului aceasta este nulă, fiind semnată de o persoană care nu mai avea calitatea de magistrat, iar în situația în care aceasta a fost semnată de o altă persoană, fără a se întocmi mențiunea specificată de norma legală, sancțiunea este aceeași.

În ambele situații sancțiunea care intervine este aceea a nulității absolute, ceea ce impune admiterea căii de atac și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Cu privire la această critică, instanța de control judiciar constată că susținerile apelantului referitoare la faptul că hotărârea atacată a fost redactată de către judecătorul fondului după ce acesta s-a pensionat sunt corecte, din actele și lucrările dosarului rezultând indubitabil că la data de 22.08.2018, când hotărârea a fost motivată, doamna judecătoreasă EEEEEEEEEEEEEE. era eliberată din funcție, prin pensionare,

prin Decretul nr. 461 din 14.06.2018, al Președintelui României, publicat în Monitorul Oficial nr. 495 din data de 15.06.2018.

De asemenea, așa cum rezultă din verificările efectuate de către instanța de apel, respectiv relațiile comunicate de către Curtea de Apel București prin adresa emisă la 06.02.2019, hotărârea a fost semnată personal de către judecătorul fondului și de către grefierul care a participat la judecată după data motivării acesteia, deci după momentul la care magistratul se pensionase.

În aceste condiții, apare ca fiind evident că în cauză trebuia să fie aplicate prevederile art. 406 alin. (4) teza finală C. proc. pen., respectiv

Cu toate acestea, Înalta Curte consideră că în cauză nu poate interveni sancțiunea nulității absolute, așa cum a invocat apelantul, ci sancțiunea care ar putea fi incidentă este, cu certitudine, nulitatea relativă, în conformitate cu prevederile art. 282 alin. (1) C. proc. pen.:

"Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului."

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de apel a avut în vedere prevederile art. 281 alin. (1) C. proc. pen., text legal care consacră cazurile de încălcare a legii care atrag întotdeauna aplicarea sancțiunii nulității absolute, iar printre aceste nu sunt incluse și prevederile art. 406 C. proc. pen.

Nu poate fi acceptată susținerea apelantului în sensul că semnarea hotărârii de către magistratul care a pronunțat-o, dar ulterior momentului la care acesta s-a pensionat, echivalează cu lipsa semnăturii, în condițiile în care aplicarea semnăturii pe hotărârea judecătorească de către persoana care a redactat considerentele acesteia nu poate fi ignorată, fiind o certitudine, iar ficțiunea juridică propusă prin motivele de apel nu are nicio consacrare legală.

Apelantul nu a indicat doctrina de specialitate care justifică în opinia sa includerea acestei încălcări a unei prevederi legale în cazurile de nulitate absolută, iar Înalta Curte la rândul său nu a identificat elemente care să o conducă la concluzia că această abatere de la norma legală este sancționată în modul pretins.

Ca atare, problema invocată de către apelant va fi analizată prin prisma prevederile legale vizând nulitatea relativă, dispozițiile art. 282 C. proc. pen. fiind cele care sunt incidente în cauză.

Constatând evidenta încălcării a prevederilor art. 406 C. proc. pen., în sensul că hotărârea atacată nu a fost semnată de către președintele instanței în condițiile în care magistratul care a pronunțat hotărârea nu mai funcționa în cadrul instituției, ca urmare a pensionării acestuia, precum și faptul că această nulitate relativă a fost invocată în termenul procedural, respectiv prin intermediul motivelor de apel, în condițiile în care încălcarea legii a intervenit ulterior pronunțării hotărârii atacate, Înalta Curte urmează a analiza dacă condiția legală, ca prin această activitate să se fi produs o vătămare a drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, este îndeplinită.

Din analiza motivului de apel menționat nu rezultă faptul că Parchetul a invocat că prin această încălcare a prevederii legale incidente s-ar fi produs o vătămare a drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali.

De remarcat este și faptul că cei ale căror drepturi ar fi fost pretins vătămăte, părțile sau subiecții procesuali principali, nu au invocat la rândul lor existența acestei încălcări a legii, ceea ce conduce în mod evident la concluzia că aceștia nu au considerat că prin semnarea hotărârii de către judecătorul care a pronunțat-o le-a fost vătămat vreun drept legal consacrat.

Instanța de apel consideră, de altfel, că nici nu ar fi putut fi invocată o asemenea vătămare în condițiile în care redactarea hotărârii și semnarea acesteia de către judecătorul care a participat la judecarea cauzei în fond, chiar dacă ulterior momentului la care acesta s-a pensionat, constituie o garanție a asigurării echității procedurii desfășurate, magistratul care a adoptat soluția în cauză fiind cel mai în măsură să explice raționamentul logico-juridic pe care l-a avut în vedere, prin intermediul considerentelor sentinței.

În acest sens este și jurisprudența CEDO, care apreciat ca fiind contrar prevederilor art. 6 al Convenției redactarea hotărârii de către un alt judecător decât cel care a participat la judecarea cauzei, în această situație fiind încălcat dreptul la un proces echitabil (cauza Cerovšek și Božičnik contra Sloveniei, cererile nr. x/12 și y/12, Decizia din 7 martie 2017, definitivă la 7 iunie 2017).

În condițiile în care s-ar fi aplicat prevederile art. 406 alin. (4) teza finală C. proc. pen., respectiv hotărârea ar fi fost semnată de către președintele instanței, nu ar fi existat nicio garanție cu privire la persoana care a redactat hotărârea judecătorească, fiind mult mai probabil ca dreptul părților la un proces echitabil, așa cum acesta a rezultat din jurisprudența CEDO anterior citată, să poată fi apreciat ca fiind vătămat.

În aceste condiții, Înalta Curte consideră că în cauză nu se poate reține incidența unui caz de nulitate relativă, chiar dacă prevederile legale invocate de către apelant au fost încălcate, neexistând nicio vătămare a unor drepturi ale părților sau subiecților procesuali principali care să justifice aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 282 alin. (1) C. proc. pen., respectiv desființarea actului.

II. O altă critică formulată de apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție ce se impune a fi analizată prioritar vizează faptul că instanța fondului a considerat, în mod greșit, că au fost excluse din materialul probator procesele-verbale de redare a convorbirilor interceptate în baza mandatelor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și celelalte probe menționate în încheierea din 28 noiembrie 2014 pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Curtea de Apel București.

S-a susținut în cadrul motivelor de apel, în esență, faptul că prin încheierea nr. 339 din 16 martie 2015 pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care au fost soluționate contestațiile formulate împotriva încheierilor din camera de consiliu pronunțate la 28 noiembrie 2014, respectiv 19 ianuarie 2015, de către Judecătorul de Cameră Preliminară de la Curtea de Apel București, nu au fost excluse în mod definitiv probele menționate anterior.

Învederează apelantul că respingerea ca inadmisibilă a contestației pe care a exercitat-o împotriva încheierii din data de 28 noiembrie 2014 pronunțată de către Judecătorul de Cameră Preliminară de la Curtea de Apel București în dosarul nr. x/2014 are avut drept temei prevederile art. 347 alin. (1) C. proc. pen., text legal care permite exercitarea căii de atac doar împotriva încheierii pronunțate în temeiul prevederilor art. 346 alin. (1) și alin. (3)-(5) C. proc. pen., nu și împotriva încheierii pronunțate în conformitate cu prevederile art. 345 alin. (2) C. proc. pen.

Se precizează că din considerentele încheierii pronunțate de Înalta Curte nu rezultă faptul că cele dispuse prin încheierea din 28 noiembrie 2014 nu pot fi analizate din punct de vedere al legalității și temeiniciei cu ocazia cercetării încheierii pronunțate la 19 ianuarie 2015 în conformitate cu prevederile art. 346 C. proc. pen.

Apreciază apelantul că în conformitate cu prevederile art. 347 C. proc. pen., forma în vigoare la momentul exercitării căii de atac respective, se puteau formula critici atât cu privire la modul de soluționare a cererilor și excepțiilor prin încheierea intermediară pronunțată în conformitate cu prevederile art. 345 alin. (1) C. proc. pen., cât și în privința modului în care a fost soluționată procedura de cameră preliminară în conformitate cu prevederile art. 346 alin. (3) și (4) C. proc. pen.

De asemenea, din dispozițiile art. 347 C. proc. pen. rezultă în mod clar că poate fi atacată și soluția de excludere a probelor.

De asemenea, susține apelantul faptul că un argument suplimentar pentru care se poate aprecia că nu au fost excluse probele constând în interceptările realizate conform mandatelor de siguranță națională rezultă din considerentele încheierii pronunțate de instanța de control judiciar, în cuprinsul acesteia fiind enumerate probe considerate ca fiind excluse cu caracter definitiv, între acestea nefiind menționate acele înregistrări.

Mai mult, tot din aceleași considerente rezultă faptul că instanța de control judiciar a considerat ca fiind remediate de către procurorul de caz aspectele arătate prin încheierea din 28 noiembrie 2014 și chiar dacă acest paragraf nu precizează expres că nu sunt excluse respectivele probe la care făcea referire judecătorul de cameră preliminară de la fond, prin faptul că analizează chestiunea proceselor-verbale de redare și reține justetea argumentelor procurorului care nu poate reface procesele-verbale de redare în cadrul procedurii de cameră preliminară, denotă pe de o parte, că apreciază întemeiată contestația parchetului, chiar sub acest aspect al chestiunii legate de procesele-verbale de redare și al Legii nr. 51/1991, iar pe de altă parte că analizează și chestiuni ce s-au dispus prin încheierea din 28.11.2014 și nu doar pe cele ce s-au dispus prin încheierea din 19.01.2015.

Înalta Curte analizând această critică o apreciază ca fiind nefundată, judecătorul fondului reținând în mod just faptul că prin încheierea pronunțată de către instanța de control judiciar a fost confirmată decizia vizând excluderea unor probe dintre cele administrate în cursul urmăririi penale.

Preliminar, instanța de apel reține că în conformitate cu prevederile art. 54 lit. b) C. proc. pen.. " Judecătorul de cameră preliminară este judecătorul care, în cadrul instanței, potrivit competenței acesteia: verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală"

Procedura de cameră preliminară, care are ca obiect, în conformitate cu prevederile art. 342 C. proc. pen.:

"verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.", poate impune pronunțarea din partea judecătorului investit cu soluționarea cauzei, a două categorii de încheieri, respectiv încheierea prevăzută de art. 345 alin. (3) C. proc. pen.. prin care poate dispune printre altele și excluderea uneia sau a mai multor dintre probele administrate, precum și încheierea prevăzută de art. 346 alin. (3) ori 4 C. proc. pen.

Potrivit prevederilor art. 345 alin. (3) C. proc. pen.. "În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare sau în cazul în care sancționează potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei."

În conformitate cu prevederile art. 346 alin. (3) C. proc. pen.. judecătorul de cameră preliminară poate dispune restituirea cauzei la Parchet atunci când sunt îndeplinite condițiile de la lit. a)-c), iar potrivit art. 346 alin. (4) C. proc. pen.:

"În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecății."

Art. 347 alin. (1) C. proc. pen.. consacră dreptul procurorului, al părților și al persoanei vătămate de a exercita calea de atac a contestației împotriva încheierilor pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară în conformitate cu prevederile art. 346 alin. (1)-(4)¹ C. proc. pen., fără a institui această posibilitate și în privința încheierii pronunțate în conformitate cu prevederile art. 345 alin. (3) C. proc. pen.

Din analiza încheierii nr. 339 pronunțate de către Judecătorul de Cameră Preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 16 martie 2015 rezultă faptul că acesta, în aplicarea textelor legale anterior citate, a privit ca fiind inadmisibilă contestația formulată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii pronunțate la data de 28 noiembrie 2014 de către Judecătorul de Cameră Preliminară din cadrul Curții de Apel București în dosarul nr. x/2014.

Sub acest aspect judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție investit cu contestațiile exercitate atât de către parchet, cât și de către inculpați, a reținut că respectiva cale de atac exercitată împotriva încheierii din 28 noiembrie 2014 pe care judecătorul de la Curtea de Apel București a dat-o în conformitate cu prevederile art. 345 alin. (2) C. proc. pen. este una inadmisibilă, în condițiile în care legea nu prevede o asemenea cale de atac, iar rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut imposibilitatea atacării acestei încheieri ține de natura procedurii respective, încheierea în cauză fiind una care se comunică doar procurorului pentru ca acesta să aibă posibilitatea remedierii neregularităților constatate de către judecătorul de cameră preliminară și pentru a își exprima poziția cu privire la menținerea dispoziției de trimitere în judecată.

Mai mult, în analiza efectuată cu privire la celelalte critici formulate de către contestatori, judecătorul de cameră preliminară investit cu soluționarea căii de atac, nu a antamat în nici un mod chestiunea ce viza înlăturarea probelor menționate în motivul de apel formulat de către parchet, acesta făcând referiri cu privire la alte probe excluse de către judecătorul de la curtea de apel.

În aceste condiții, având în vedere pe de o parte faptul că a fost respinsă ca inadmisibilă contestația formulată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din 28 noiembrie 2014 pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din Cadrul Curții de Apel București, iar pe de altă parte faptul că prin aceeași hotărâre contestația parchetului împotriva încheierii din camera de consiliu din 19 ianuarie 2015 pronunțată de același judecător de cameră preliminară a fost admisă, dar pentru alte motive, fără a se menționa expres nici în dispozitivul încheierii, după cum nici în considerentele acesteia, că se apreciază ca fiind câștigate cauzei probele înlăturate anterior din dosar, în mod evident concluzia reținută prin hotărârea ce face obiectul prezentei căi de atac este una justă.

Instanța de apel apreciază ca fiind întemeiate susținerile apelantului referitoare la faptul că în procedura reglementată de art. 347 C. proc. pen. se poate analiza și soluția de excludere a probelor dispusă în cauză, însă, reține că în prezenta cauză judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci când a realizat analiza cauzei nu a dispus desființarea soluției adoptate de judecătorul de la instanța de fond cu privire la excluderea unor probe.

Nu poate fi încălcată autoritatea de lucru judecat a soluțiilor adoptate în procedura de cameră preliminară pe baza unor raționamente care nu au fundament în hotărârea judecătorească, așa cum solicită apelantul, referirea pe care judecătorul de cameră preliminară de la instanța de control judiciar a făcut-o cu privire la anumite probe ce au fost excluse din materialul probator neputând constitui un temei pentru a se interpreta că per a contrario celelalte probe sunt acceptate în cauză.

De asemenea, referirea în considerentele încheierii la unele dintre procesele-verbale de redare a unor convorbiri, în sensul reținerii justetei argumentelor procurorului referitoare la imposibilitatea refacerii acestor mijloace de probă, nu poate avea semnificația pe care i-a atribuit-o apelantul, respectiv că acea parte din contestația formulată a fost apreciată ca fiind întemeiată și cu privire la aceste aspecte, neexistând motive pentru a se considera justă această aserțiune, fiind doar o speculație a acestuia.

În mod evident, în măsura în care judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție aprecia că dispoziția de excludere a anumitor mijloace de probă era una eronată dispunea remedierea acestei situații prin desființarea încheierii atacate sub acest aspect, însă din analiza încheierii nr. 339/16 martie 2015 nu rezultă acest lucru, elementele cu privire la care s-a apreciat ca fiind eronată soluția adoptată de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond fiind menționate expres în dispozitivul hotărârii și ample motivate în considerentele acesteia.

Pentru aceste motive criticile formulate de către apelant nu pot fi primite, fiind apreciate ca nefondate, judecătorul fondului interpretând în mod just încheierea nr. 339/2015 pronunțată de către Judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

III. Instanța de fond a reținut în mod corect și complet situația de fapt și a realizat o justă interpretare și apreciere a mijloacelor de probă legal administrate în cursul urmăririi penale, probe ce au fost readministrare în cursul cercetării judecătorești.

Pe baza mijloacelor de probă de probă legal administrate în cursul urmăririi penale (astfel cum această legalitate s-a stabilit prin încheierile din 28 noiembrie 2014 și 19 ianuarie 2015, definitive prin încheierea nr. 339 din 16 martie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție), situația de fapt a fost reținută în mod corect la primul grad de jurisdicție.

Înalta Curte de Casație și Justiție nu va relua starea de fapt reținută în prezenta cauză în condițiile în care judecătorul fondului a realizat o amplă analiză a probelor dosarului, elementele care au format obiectul criticilor apelanților urmând a fi analizate punctual.

IV. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție

1. Apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a criticat în primul rând sentința pronunțată de Curtea de Apel București cu privire la soluția de achitare a inculpatului A., pentru comiterea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 C. pen. anterior, soluție pronunțată în conformitate cu prevederile art. 16 lit. b) C. proc. pen.

A învederat acesta că prin actul de sesizare s-a reținut în sarcina inculpatului A. că, în intervalul 30 iulie - 8 august 2013, acționând în calitate de avocat, în exercitarea activităților profesionale prevăzute de art. 3 lit. c) din Legea nr. 51/1995, a atestat în mod necorespunzător realității data unui act juridic (decizie privind pe S.C. CC. S.R.L.), actul juridic menționat punându-l la dispoziție numitei I., pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice.

A susținut apelantul că starea de fapt, așa cum rezultă din probele administrate în cauză, confirmă acuzația adusă inculpatului.

De asemenea, a mai invocat apelantul că susținerea instanței de fond referitoare la inexistența unei prevederi legale care să instituie condiționarea atestării de avocat a documentului nu are nici o relevanță, în condițiile în care inculpata I. avea nevoie de o dovadă cu privire la faptul că nu mai era administrator al societății menționate anterior momentului numirii în funcția de manager al Spitalului Județean.

Mai mult, nici aspectele menționate cu privire la condițiile în care se putea comite infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în condițiile vechiului C. pen., nu sunt considerate de către apelant ca fiind unele corespunzătoare, în condițiile în care contrafacerea sau plătirea au fost acceptate ca fiind moduri de comiterea a acestei infracțiuni așa cum acest lucru rezultă și din Decizia nr. 1/1970 a Plenului Fostului Tribunal Suprem.

Nici mențiunea din sentință referitoare la lipsa consecințelor juridice a acțiunii inculpatului, ceea ce conduce la lipsa tipicității infracțiunii, nu sunt considerate de către apelant ca fiind unele corecte, în condițiile în care atestarea inculpatului era necesară pentru a înlătura starea de incompatibilitatea în care s-a aflat inculpata I. și care ar fi putut să fie constată de Agenția Națională de Integritate. Împrejurarea că nu s-a făcut dovada faptului că s-ar fi realizat o asemenea cercetare este apreciată ca fiind una fără relevanță pentru a se reține comiterea infracțiunii.

În fine, apelantul susține și că temeiul achitării avut în vedere de către instanța fondului nu este indicat în mod corespunzător, fiind unul incert, în condițiile în care din considerentele sentinței rezultă că ar fi aplicabile cel puțin trei litere dintre cele de la art. 16 C. proc. pen.

Înalta Curte analizând sentința apelată, prin prisma acestor critici, consideră că soluția adoptată de judecătorul fondului este una legală și temeinică, aspectele menționate de către apelant fiind unele nefondate.

În prealabil este necesar a se menționa faptul că toate referirile din cuprinsul motivelor de apel la înregistrările unor convorbiri telefonice realizate în cauză în baza mandatelor de securitate națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și la declarația inculpatului A., dată în cursul urmăririi penale în calitate de martor, nu vor fi avute în vedere nici de către instanța de apel, după cum a procedat și judecătorul fondului, în condițiile în care aceste probe au fost excluse în mod definitiv din dosar prin încheierea pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Curtea de Apel București, la data de 28 noiembrie 2014, definitivă prin încheierea nr. 339 din 16 martie 2015 pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aceste condiții, instanța de apel remarcă faptul că judecătorul fondului a apreciat în mod corect care este probatoriul ce putea fi analizat cu privire la infracțiunea ce face obiectul acuzației în privința inculpatului A..

Înalta Curte reține că judecătorul fondului, în baza probelor pe care le-a menționat în cuprinsul hotărârii atacate, a stabilit în mod corect starea de fapt, care nu mai trebuie reluată în considerentele acestei decizii, criticile apelantului vizând în realitate faptul că față de această stare de fapt, nu au fost reținute ca fiind întrunite condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Judecătorul fondului a reținut pe baza declarațiilor inculpatei I. și a martorului BB., faptul că prima, la îndemnul martorului, s-a adresat inculpatului Stănoiu Cristian Damian pentru demararea procedurii de înregistrare în evidențele Oficiului Registrului Comerțului Mehedinți a deciziei nr. 1/04.10.2012 emisă de către S.C. CC. S.R.L. în cursul anului 2013, pentru a evita existența unui conflict de interese prin raportare la calitatea de administrator al unei societăți private și, simultan, de reprezentant al societății comerciale care asigură managementul Spitalului Clinic Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin, toată această pretinsă stare de incompatibilitate fiind identificată de către martorul menționat la solicitarea inculpatului H..

Decizia specificată anterior apare ca fiind emisă la 04.10.2012, de către reprezentantul S.C. CC. S.R.L., respectiv inculpata I., iar pe această decizie inculpatul A. a aplicat semnătura pe ștampila de atestare a datei certe, conform prevederilor art. 3 lit. c) din Legea nr. 51/1995, mențiunea cuprinsă pe decizie fiind că această activitate s-a realizat la 4.10.2013, în condițiile în care în Registrul de atestări al Biroului de avocatură este menționată data de 04.10.2012.

Înalta Curte consideră că argumentele apelantului, referitoare la faptul că instanța de fond în mod eronat a apreciat ca neexistând elementul material al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prin raportare la considerațiile teoretice pe care aceasta le-a prezentat în cuprinsul sentinței, sunt nefondate

Chiar dacă sub imperiul C. pen. anterior, în cazul infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 C. pen. anterior, jurisprudența a statuat că această infracțiune există și în situația în care inculpatul contraface un înscris în întregime, în sensul plâsmuirii acestuia, Decizia de îndrumare nr. 1/1970 a Plenului Fostului Tribunal Suprem având un caracter obligatoriu pentru instanțele de judecată în privința interpretării date textului legal, în speță nu suntem în ipoteza plâsmuirii înscrisului sub semnătură privată.

Instanța de fond, prezintă în considerentele sentinței, elemente teoretice diferite de cele susținute de apelant, deoarece acestea sunt singurele aplicabile speței, în sensul că analiza pe care a realizat-o a avut în vedere starea de fapt rezultată în probatoriu, nefiind în prezența unui înscris pretins plâsmuit de către inculpat, acuzația vizând aplicarea unei atestări peste înscrisul întocmit în prealabil în condiții care nu au fost stabilite sau analizate de către acuzare.

Nu s-a reținut în sarcina inculpatului A. că ar fi întocmit integral înscrisul sub semnătură privată cu un conținut fals, situație în care ar fi fost necesară verificarea de către instanță a întrunirii condițiilor unei plăsmui, ci doar că acesta a aplicat o ștampilă de atestare a datei și a semnat decizia.

În aceste condiții, judecătorul fondului a procedat corespunzător verificând dacă acțiunile inculpatului se circumscriu modalităților normative ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 C. pen. anterior rap. la art. 288 C. pen. anterior, respectiv dacă fapta a fost comisă prin operațiunile de contrafacere, subscriere sau alterare a unui înscris sub semnătură privată și a stabilit în mod just că nu s-a dovedit că ar fi procedat la imitarea scrisului, nici a semnăturii autorului înscrisului (subscriere), după cum nu a operat nicio alterare, vreo modificare materială a redactării cum prevede legea.

Pe de altă parte, condiția esențială pentru latura obiectivă a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată este aceea ca documentul falsificat să fie folosit în vederea producerii de consecințe juridice, fie direct de către falsificator, fie prin încredințarea sa unei terțe persoane.

Indiferent de cine a folosit documentul, în condițiile în care din dosar nu rezultă cine a depus cererea pentru înregistrarea modificărilor la Oficiul Registrului Comerțului, cert este că atestarea făcută de inculpatul A. nu era una care să producă vreo consecință juridică, atestarea datei realizată de către acesta fiind fără vreo semnificație concretă, documentul devenind opozabil terților de la momentul efectuării mențiunilor în Registrul Comerțului.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, art. 197 alin. (1), forma în vigoare la data comiterii pretensei infracțiuni, societatea comercială cu răspundere limitată este "administrată de unul sau mai mulți administratori, asociați sau neasociați, numiți prin actul constitutiv sau de adunarea generală.", iar potrivit prevederilor art. 204 alin. (2) din același act normativ, actul constitutiv al unei societăți comerciale cu răspundere limitată se modifică prin act autentic doar cu privire la elementele menționate în acest text legal.

Pe cale de consecință, cum revocarea unui administrator nu reprezintă un element pentru care legea impunea cu caracter obligatoriu întocmirea deciziei în formă autentică, fiind suficient înscrisul sub semnătură privată, iar decizia ce a fost atestată de către inculpat avea această formă, aceasta era pe deplin valabilă și fără a se realiza atestarea menționată cu privire la data întocmirii acesteia.

În privința înregistrării acestor modificări în Registrul Comerțului, efectul mențiunilor este cel prevăzut de art. 5 din Legea nr. 26/1990, "Înmatricularea și mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în altă publicație, acolo unde legea dispune astfel."

În aceste condiții, indiferent de data atestată de către inculpat momentul la care documentul începea să își producă efectele juridice era cel al realizării formalităților legale privind înregistrarea sa în Registrul Comerțului.

Pe cale de consecință, instanța de apel consideră că judecătorul fondului a reținut în mod corespunzător faptul că activitățile inculpatului nu întrunesc nici condiția esențială a laturii obiective a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în forma prevăzută de art. 290 C. pen. anterior, respectiv ca documentul falsificat să producă efecte juridice ca urmare a alterării sale, efectele juridice pe care decizia în cauză le producea fiind unele fără legătură cu atestarea realizată de către inculpat.

Ca atare, criticile apelantului sunt privite ca nefondate în privința acestui aspect, decizia privind numirea unui alt administrator al societății fiind cea care producea efectul susținut de către acesta, iar nu atestarea realizată de către inculpatul A., căci opozabilitatea față de terți a măsurii adoptate de către societate se realizează de la momentul înregistrării în Registrul Comerțului, până la acel moment actul neavând nici o semnificație juridică.

În fine, ultima critică formulată vizează neindicarea tezei din art. 16 lit. b) C. proc. pen., care a fundamentat soluția de achitare, apelantul susținând că din considerentele sentinței rezultă că sunt aplicabile cel puțin trei dintre literele articolului 16 C. proc. pen.

Înalta Curte reține că susținerea apelantului este parțial corectă, instanța de fond neindicând care este teza din cuprinsul art. 16 lit. b) C. proc. pen., pe care este întemeiată soluția de achitare, însă acest aspect nu este unul care să conducă la nelegalitatea soluției adoptate, în condițiile în care din considerentele sentinței rezultă cu certitudine că teza avută în vedere a fost aceea că fapta nu este prevăzută de legea penală, chiar dacă la un moment dat se analizează de către judecătorul fondului și întrunirea laturii subiective a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată. Nici un moment, în considerentele sentinței, nu a fost antamată problema lipsei probelor care să justifice soluția de achitare, contrar susținerii apelantului.

Pe de altă parte, în condițiile în care infracțiunea pentru care a fost cercetat inculpatul este una de pericol, nesusceptibilă de producerea unui prejudiciu, Înalta Curte nu identifică nici elementele pentru care indicarea tezei ar prezenta o anumită relevanță, doar acuratețea juridică a sentinței nefiind un temei suficient pentru admiterea căii de atac.

2. Cu privire la soluția de achitare a inculpatului B. criticile apelantului Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, au vizat, în esență, greșita reținere a stării de fapt de către prima instanță, cu consecința pronunțării în mod eronat a soluției prevăzute de art. 16 lit. c) C. proc. pen.

A susținut apelantul că din coroborarea probelor existente la dosarul cauzei, inclusiv a proceselor-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatelor emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție, rezultă comiterea infracțiunii de luare de mită de către inculpatul B. în modalitatea reținută în actul de sesizare a instanței de judecată.

A precizat apelantul că argumentele instanței de fond, pentru care aceasta a pronunțat soluția de achitare, nu pot fi acceptate în condițiile în care susținerile inculpatului referitoare la condițiile în care a primit suma de 5000 RON de la inculpatul H., respectiv restituirea unui împrumut, nu au suport probator, fiind concepută astfel încât nu poate fi verificată.

Mai mult aceste susțineri nu pot fi acceptate și prin prisma disproporției de putere financiară dintre inculpat și cel care i-a remis suma de bani, ceea ce face nereducibile afirmațiile referitoare la acordarea unui împrumut inculpatului H. de către inculpatul B..

Apelantul critică soluția primei instanțe și în privința argumentului reținut de aceasta vizând existența relațiilor de prietenie dintre inculpații menționați, ceea ce ar fi condus la reținerea ca plauzibilă a situației ca suma de 5000 RON primită de către B. să reprezinte restituirea unui împrumut acordat inculpatului H.. Susține acesta că argumentul menționat nu poate fi primit și nu poate fundamenta soluția de achitare, în condițiile în care este foarte puțin probabil ca inculpatul B. să-l fi împrumutat pe inculpatul H., iar pe de altă parte singurul care afirmă că așa au stat lucrurile este primul inculpat, iar declarația sa nu se coroborează cu alte mijloace de probă.

Nici argumentul primei instanțe referitor la nedovedirea pretinderii de către inculpatul B. a sumei de bani consideră apelantul că nu este fondat, în condițiile în care această pretindere rezultă din convorbirea telefonică din data de 02 august 2013, ora 20:15, în care inculpatul B., la solicitarea inculpatului H. de a înceta atacurile la adresa OO. acceptă și spune că îi va trimite un SMS cu un cod IBAN, "pentru a da ceva". Această convorbire telefonică este confirmată prin declarația inculpatului H., declarație de care prima instanță a făcut abstracție și care se coroborează cu celelalte probe existente la dosarul cauzei. Cu privire la această declarație susține apelantul că sublinierea instanței de fond că aceasta a fost dată în calitate de inculpat nu poate duce la excluderea ei, declarațiile inculpatului fiind mijloace de probă și ele pot fi avute în vedere în ansamblul materialului probator, aceasta cu atât mai mult cu cât inculpatul H. nu avea nici un motiv să fi mințit cu privire la acest aspect.

Ca atare apreciază apelantul că faptul pretinderii a fost pe deplin dovedit, la fel și motivul pentru care a solicitat mita, după cum este dovedit și faptul primirii, care, de altfel, este reținut și de către instanța fondului.

Apelantul critică hotărârea și pentru că instanța de fond a reținut în parte convorbirile telefonice, în favoarea inculpatului, cu toate că a apreciat că acestea au fost excluse dintre probele dosarului, situație în care ar fi trebuit să nu le valorifice în nici un mod.

În fine, ultima critică vizează faptul că judecătorul fondului a afirmat că procurorul nu a explicat preocuparea inculpatului B. de a obține informații despre OO. și activitatea acesteia și a constitui și alte subiecte, precum și comentariile acerbe ale inculpatului în contextul reținerii, arestării și presupusei activități infracționale a inculpatului H., când se putea socoti vulnerabil după primirea sumei de 5000 RON nu cu titlul de împrumut, ci de mită. Susține apelantul că elementele menționate în considerentele sentinței sunt mult ulterioare comiterii infracțiunii, iar procurorul nu avea cum să le prevadă.

Înalta Curte, analizând criticile formulate de către apelant, consideră că acestea sunt nefondate, instanța de fond pronunțând soluția de achitare în considerarea stării de fapt reținute în mod corespunzător pe baza materialului probator existent la dosarul cauzei.

Argumentele ample prezentate de către judecătorul fondului în sentința atacată cu privire probele care au justificat reținerea stării de fapt nu vor fi reluate de către instanța de apel, fiind însușite de această, punctual urmând a fi analizate criticile formulate de apelant.

În prealabil, instanța de apel reiterează precizările făcute anterior cu privire la excluderea convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile în care cu privire la aceste probe s-a dispus în mod definitiv prin încheierea pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Curtea de Apel București, la data de 28 noiembrie 2014, definitivă prin încheierea nr. 339 din 16 martie 2015 pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Ca atare, toate elementele din cuprinsul motivelor de apel care vizează aceste convorbiri interceptate în baza mandatului de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție cu nr. x/15.02.2013 la cererea Serviciului Român de Informații prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, transcrise în procesele-verbale întocmite de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție la data de 30.06.2014, nu vor putea fi avute în vedere de instanța de apel, lucru pe care l-a realizat și judecătorul fondului, starea de fapt reținută în hotărârea atacată fiind una care a rezultat din coroborarea celorlalte probe existente de la dosarul cauzei.

Prima instanță a pronunțat soluția de achitare în conformitate cu prevederile art. 16 lit. c) C. proc. pen., reținând că probele administrate în cauză nu sunt suficiente pentru a înlătura prezumția de nevinovăție ce este garantată de lege în favoarea inculpatului, iar instanța de control judiciar nu poate reține o altă situație.

Starea de fapt, în privința inculpatului B., a fost reținută în rechizitoriu, în principal, alături de procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice și a convorbirilor prin SMS înregistrate în baza mandatului de siguranță națională, din coroborarea declarațiilor inculpatului H., în care acesta afirmă că a oferit inculpatului B. suma de 5.000 RON, la solicitarea acestuia, pentru a înceta atacurile de presă la adresa martorei OO., cu înscrisurile ce relevă calitatea inculpatului de realizator al unei emisiuni la postul NN., cu fișa postului, corespondența electronică ce vizează modul de stabilire a conținutului editorial al emisiunii NN., precum și specific, modul de stabilire al conținutului edițiilor din 09 și 10 iulie 2013 al emisiunii, datele de trafic telefonic ce atestă convorbirile din data de 09 iulie 2013 și 10 iulie 2013 purtate de către H. cu martora OO., precum și cu inculpatul B., înscrisuri din care rezultă că ultima emisiune realizată înainte de plecarea în concediu, la 02 august 2013, a fost consacrată martorei menționate, corespondența electronică dintre inculpat și producătorul și redactorul emisiunii, din care rezultă intenția acestuia de a aborda din nou subiectul OO., date de trafic vizând convorbirile aceluiași persoane, declarația martorei E., privind depunerea sumei de 5.000 RON în contul inculpatului și extrasele conturilor inculpatului B. de la BBB.. vizând perioada aprilie - iulie 2013.

Cum acele procese-verbale au fost excluse în mod definitiv din dosarul cauzei, rezultă că acuzația a fost susținută de declarația inculpatului H., probă directă cu privire la comiterea infracțiunii de luare de mită, acesta relatând fapte constatate personal, și restul probelor, care sunt unele indirecte în privința infracțiunii menționate, acestea vizând în principal atribuțiile pe care inculpatul B. le avea la postul de televiziune unde lucra, modul în care acesta își pregătea emisiunile pe care le realiza, cu accent pe emisiunile ce o vizau pe martora OO., relațiile de prietenie dintre cei doi inculpați, precum și aspectele vizând remiterea sumei de 5.000 RON prin intermediul martorei E..

Inculpatul B., fără a nega primirea sumei de 5.000 RON de la inculpatul H., a susținut că această sumă reprezintă returnarea unui împrumut pe care i l-a acordat acestuia, eșalonat, prin plata unor sume de bani mai mici atunci când ultimul venea în București, la ședințe de partid, în condițiile în care nu folosea cardul și avea mai mult sume de bani în valută.

În condițiile acestui probatoriu, judecătorul fondului, în mod just, a apreciat că prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată prin probatoriul administrat atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești realizate în cauză, probele directe cu privire la infracțiunea de luare de mită nefiind coroborate cu suficiente probe indirecte, pentru ca să fie creată convingerea instanței, mai presus de orice îndoială, cu privire la comiterea faptei ce face obiectul acuzării de către inculpat.

Ceea ce rezultă cu certitudine din probele existente la dosarul cauzei este că inculpatul H. a remis inculpatului B. suma de 5.000 RON, prin intermediul martorei E..

Acest lucru rezultă atât din declarațiile inculpaților H. și B., cât și din declarațiile martorei E., care se coroborează cu privire la acest aspect, însă scopul remiterii sumei de bani nu se poate stabili din aceste probe.

Martora E. nu a cunoscut care este motivul pentru care suma de bani a trebuit remisă inculpatului B. în contul indicat de inculpatul H., iar cei doi inculpați au declarat diferite cu privire la acest element. H. susține că această sumă reprezenta mita oferită pentru ca să fie încetată campania de presă împotriva martorei OO., în vreme ce B. susține că suma reprezintă restituirea unui împrumut.

În aceste condiții, pentru a se putea stabili cu certitudine starea de fapt, respectiv care a fost motivul pentru care s-a procedat la remiterea sumei era necesară administrarea unor probe directe sau indirecte, din coroborarea cărora să rezulte cu certitudine, până la nivelul înlăturării oricărei bănuieli legitime, comiterea infracțiunii de către inculpat.

Probe directe nu au mai fost administrate în cauză, declarația martorei OO. neputând constitui o astfel de probă cu privire la obiectul probațiunii, iar probele indirecte nu sunt de natură a determina motivul pentru care s-a procedat la remiterea sumei de bani. Atribuțiile inculpatului B., modul în care acesta își realiza emisiunile, precum și intențiile pe care acesta le-a exprimat cu privire la subiectele pe care dorea să le abordeze în cadrul acestora, nu sunt elemente suficiente pentru a justifica reținerea în sarcina inculpatului a comiterii infracțiunii ce face obiectul sesizării.

Critica apelantului vizând inexistența unui suport probator în privința susținerilor inculpatului B. cu privire la motivul pentru care a primit suma de bani de la inculpatul H., respectiv restituirea unui împrumut, nu poate fi primită în condițiile în care în mod evident acuzării îi revine sarcina de a demonstra comiterea infracțiunii, inculpatul nefiind obligat a produce probe cu privire la nevinovăția sa.

Acest lucru este consacrat legal în prevederile art. 99 alin. (1) și (2) C. proc. pen.. " În acțiunea penală sarcina probei aparține în principal procurorului, iar în acțiunea civilă, părții civile ori, după caz, procurorului care exercită acțiunea civilă în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă.

Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția, și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare."

Din prevederile legale menționate anterior, subsumate prezumției de nevinovăție, rezultă indubitabil faptul că, în măsura formulării unei acuzații față de o persoană, procurorul are obligația de administra toate probele necesare pentru a răsturna prezumția menționată, inculpatului nerevenindu-i sarcina de a administra probe. În măsura în care această prezumție este răsturnată, inculpatului îi este recunoscut dreptul de administra probe prin care să demonstreze contrariul.

În aceste condiții, procurorului îi revine sarcina de a prezenta probe care să demonstreze comiterea infracțiunii de către inculpat, nefiind necesar a administra probe pentru a combate teza formulată de către apărare, fiind irelevantă aceasta până la momentul răsturnării prezumției de nevinovăție.

Administrarea unor probe din care rezultă că inculpatul B. nu avea mijloace materiale pentru a acorda un împrumut inculpatului H. nu are nici o relevanță în prezenta cauză, probațiunea fiind necesar a se canaliza către demonstrarea motivului real pentru care s-a procedat la remiterea sumei, în măsura în care acesta conducea la reținerea infracțiunii ce face obiectul acuzații.

În același sens, existența unei disproporții cu privire la puterea financiară a celor două persoane nu este de natură a justifica reținerea comiterii infracțiunii de către inculpatul B..

Împrejurarea că judecătorul fondului a reținut existența unor relații de prietenie între cei doi inculpați, ceea ce l-a determinat să considere ca fiind plauzibilă acordarea unor împrumuturi reciproce, inclusiv cu privire la suma de 5.000 RON, reprezintă cu certitudine un element care este probat suficient în cauză, astfel încât critica apelantului nu poate fi primită.

De asemenea, mergând pe aceeași linie logică anterior expusă, aceste elemente nu sunt relevante cu privire la obiectul probațiunii, apărările inculpatului căpătând relevanță în momentul în care prezumția de nevinovăție este răsturnată, ceea ce în cauza de față nu s-a realizat, neexistând probe certe, pertinente cu privire la motivul pentru care s-a procedat la remiterea sumei de bani.

Apelantul a mai susținut și faptul că prima instanță în mod greșit nu a reținut comiterea infracțiunii de luare de mită în varianta pretinderii în condițiile în care aceasta rezultă din coroborarea proceselor-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională cu declarațiile inculpatului H..

Înalta Curte, având în vedere excluderea acelor procese-verbale dintre probele cauzei în cursul procedurii de cameră preliminară, constată că probele valabile la dosarul cauzei cu privire la acest aspect sunt doar declarațiile inculpatului H., declarații pe care acesta le-a dat în cursul urmăririi penale, în condițiile în care era cercetat atât pentru comiterea infracțiunii de dare de mită, cât și pentru celelalte infracțiuni care fac obiectul cauzei. Această împrejurare a condus în mod just judecătorul fondului la concluzia că valoarea probatorie a acestora este una redusă, ele fiind făcute într-o perioadă în care inculpatul era într-o postură vulnerabilă, procedura penală desfășurată împotriva sa, precum și măsurile preventive sub imperiul cărora se afla, fiind de natură a determina colaborarea sa cu organele judiciare în speranța ușurării poziției sale în proces. Faptul că inculpatul a menținut declarațiile în fața instanței de fond nu este de natură a conferi acestora o valoare probantă superioară, aceasta și în condițiile în care nu se coroborează cu alte probe de la dosar.

Instanța de apel remarcă faptul că remiterea sumei de 5.000 RON este în mod cert probată, existând în acest sens declarațiile concordante ale inculpaților și martorei E., însă ce nu este probat într-un mod adecvat este împrejurarea că această acțiune a fost consecința pretinderii sale de către inculpatul B. pentru ca acesta să nu își îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile de serviciu, sub acest aspect probațiunea existentă la dosar fiind în mod cert deficitară.

Menționarea în considerentele sentinței apelate a unor elemente care țin de conduita inculpatului B. cu privire la alte persoane care au făcut subiectul emisiunilor pe care le-a realizat, elemente care rezultă din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înlăturate dintre probele dosarului, nu reprezintă un element care să afecteze legalitatea sentinței atacate ori temeinicia acesteia, fiind în mod cert o reflectare a faptului că judecătorul fondului și-a aplecat atenția asupra acestor documente, dar nu a procedat la valorificarea lor în defavoarea inculpatului în condițiile în care au fost înlăturate dintre

probele cauzei pentru motivele reținute în cursul procedurii de cameră preliminară. Aceste elemente circumstanțiale nu au nici o relevanță cu privire la obiectul probațiunii.

În fine, ultima critică a apelantului vizează faptul că instanța de fond a reproșat procurorului că nu a avut în vedere conduita inculpatului cu privire la martora OO., activitatea acesteia fiind ulterior analizată în emisiunile realizate, precum și cu privire la evenimentele vizând arestarea preventivă a inculpatului H., elemente care în accepțiunea apelantului fiind ulterioare comiterii faptei nu au relevanță în cauză.

Instanța de apel apreciază ca fiind juste aceste susțineri ale apelantului, în sensul că atitudinea inculpatului B. ulterior faptelor ce fac obiectul cauzei nu era necesar a face fi studiată de către acuzare, iar supoziția instanței că, în măsura comiterii pretinsei infracțiuni de luare de mită, inculpatul ar fi avut o conduită mai rezervată reprezintă o simplă supoziție. Însă, aceasta nu a constituit motivul pentru care a fost pronunțată soluția de achitare a inculpatului, lipsa probelor care să justifice reținerea tipicității obiective și subiective a infracțiunii de luarea de mită fiind aceea care a fundamentat hotărârea adoptate, iar instanța de apel, așa cum anterior s-a menționat, achiesează la concluzia judecătorului fondului.

3. Criticile formulate de către apelantul cu privire la greșita achitare a inculpatei C. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 254 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen. și respectiv greșita achitare a inculpatului H. pentru infracțiunea corelativă de dare de mită în baza art. 1a art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.. vizează temeinicia sentinței.

Se susține în motivele de apel că inculpata C. a săvârșit infracțiunea de luare de mită în modalitatea pretinderii și primirii de la H. a unui folos, constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere, în scopul de a-și îndeplini îndatoririle care îi reveneau în calitate de consilier principal în cadrul casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți.

Obligațiile profesionale încălcate de inculpată sunt, pe de o parte, cele impuse de C. pen. tuturor funcționarilor, respectiv de a nu pretinde și a nu primi foloase pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Pe de altă parte, așa cum a rezultat din starea de fapt reținută în rechizitoriu, C. și-a exercitat atribuțiile de serviciu în mod neadecvat, în beneficiul TT. S.R.L., între care:

(1) prin întocmirea notelor de fundamentare în baza cărora au fost încheiate actele adiționale prin care s-au diminuat sumele alocate unei societăți comerciale concurente și s-au alocat sume suplimentare în favoarea TT. și

(2) prin efectuarea de controale cu caracter pur formal cu privire la activitatea TT., controale soldate cu constatarea "unei depline conformități" a activității acesteia.

Precizează apelantul că din coroborarea materialului probator existent la dosarul cauzei rezultă că inculpata a solicitat inculpatului H. obținerea folosului material menționat. Sunt avute în vedere convorbirile interceptate în baza autorizațiilor emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție care se coroborează cu declarația martorilor HHH. și III., soțul inculpatei, ultimul recunoscând că a intervenit pe lângă inculpatul H. pentru a obține un avantaj la locul de muncă, folos care este unul necuvenit, în condițiile în care nu se respectă modalitățile legale de promovare în funcție într-o instituție publică.

Caracterul necuvenit al folosului, susține apelantul, presupune fie ca beneficiarul să nu fi fost îndreptățit la obținerea acestuia, fie ca folosul, chiar dacă exista o anumită îndreptățire să fi fost obținut prin încălcarea prevederilor legale ori prin acte de dispoziție discreționare. Astfel, un folos interzis de lege sau obținut prin mijloace nelegale ori prin exercitarea discreționară a atribuțiilor funcțiilor publice este întotdeauna necuvenit, legiuitorul prezumând în mod absolut că nici o persoană nu este îndreptățită să îl obțină. În prezenta cauză, numirea soțului inculpatei în funcția publică a avut în vedere considerente de natură subiectivă și discreționară.

Învederează apelantul că din probele scrise existente la dosarul cauzei rezultă că în perioada 2011 - 2013 a crescut cifra de afaceri a S.C. TT. (raportul de constatare întocmit de către specialistul DNA), că aceeași societate a primit de la CJAS Mehedinți suma de 3.595.752 RON, 64,37 % din întreaga sumă alocată județului Mehedinți pentru servicii paraclinice, în anul 2013 înregistrând o creștere cu 127,14% a sumei plătite de casă, (contracte și acte adiționale aferente anului 2012 relevante pt. comparația cu anul 2013), modul superficial și formal în care erau efectuate controalele pentru societatea favorizată de echipe din care a făcut parte, cu două excepții inculpata N., constatările proceselor-verbale având un caracter stereotip (procesele-verbale de constatare întocmite cu ocazia controalelor efectuate de Casa de Asigurări de Sănătate Mehedinți la SC. TT., dispozițiile de constituire a echipelor de control), că din contractul întocmit cu societatea concurentă, S.C. EEE. S.R.L, pentru anul 2013 rezultă că acesta a avut doar 26,6% din valoarea contractului de același tip, încheiat de către TT. S.R.L. cu CJAS Mehedinți, precum și că după încheierea contractului inculpata C., alături de inculpata D. au continuat să își exercite atribuțiile de serviciu în vederea favorizării TT. S.R.L. și defavorizării corelative a EEE. S.R.L., toate actele adiționale încheiate având la bază un referat întocmit de către inculpata N..

Mai precizează apelantul că din înscrisurile existente la dosarul cauzei rezultă modul ilicit în care erau repartizate sumele suplimentare alocate CJAS Mehedinți și cum au fost acestea direcționate de către D. exclusiv către TT.

De asemenea, rezultă din toate aceste înscrisuri că pentru a putea realiza această alocare a fondurilor exclusiv către societatea controlată de către H. și totodată pentru a da o aparență de legalitate acestei operațiuni, în fiecare lună D. repartiza inițial sumele lunare suplimentare atât către TT. cât și către EEE., după care C. solicita administratorului acesteia din urmă să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate, sume care apoi erau redistribuite către TT.

Susține Parchetul că toate înscrisurile menționate în motivele de apel coroborate cu declarația martorului HHH. și cu procesul-verbal de redare a convorbirilor din data de 31.03.2014, precum și cu datele de trafic, confirmă susținerea din rechizitoriu potrivit căreia demersurile efectuate de către H. în vederea promovării lui III., demersuri care au fost și încununete de succes, au fost demarate tocmai pentru a o determina și, totodată, recompensa pe C. pentru modalitatea în care aceasta înțelegea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu.

O altă critică formulată vizează temeiul achitării, în cazul acestei inculpate, și anume art. 16 lit. a) C. proc. pen., cu privire la care apelantul apreciază că acesta vine în contradicție cu motivarea instanței de fond, motivare din care rezulta ca materialul probator a fost insuficient pentru a dovedi săvârșirea infracțiunii de către inculpata C..

Înalta Curte analizând criticile formulate de către apelant apreciază că acestea sunt nefondate, instanța de fond reținând în mod just, din probatoriul administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, în mod just starea de fapt.

Preliminar, în condițiile în care în motivele de apel se fac ample referiri la convorbirile telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv la procesele-verbale de redare a acestor convorbiri din data de 31.03.2014, probe înlăturate în mod definitiv din cauză în cursul procedurii de cameră preliminară, instanța de apel va reitera precizările făcute și anterior, pe parcursul motivării prezentei decizii, în sensul că acele convorbiri și procesele-verbale de redare în formă scrisă nu vor fi avute în vedere la stabilirea stării de fapt, cum de altfel a procedat și judecătorul fondului.

Instanța de apel, analizând criticile formulate de către apelant, consideră necesar a stabili, prioritar, care este încadrarea juridică a faptei pentru care inculpata a fost cercetată și trimisă în judecată, în condițiile în care așa cum remarca judecătorul fondului rechizitoriul are o formulare ambiguă.

Prin actul de sesizare a instanței de judecată inculpata a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, faptă prevăzută de art. 254 alin. (1) din C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din C. pen.

Cu toate acestea atunci când în rechizitoriu se menționează încadrarea juridică se face referire la prevederile Noului C. pen., respectiv art. 289 alin. (1) din C. pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 5 din C. pen.

Așa cum a remarcat și judecătorul fondului, textul legal indicat în rechizitoriu, în partea dispozitivă are în vedere încadrarea juridică a faptelor pretins comise de către inculpată în dispozițiile legale ale vechiului C. pen., care prevedea că infracțiunea de luare de mită constă în "Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri".

Prin raportare la această încadrare juridică au fost analizate acțiunile inculpatei de către judecătorul fondului, aspect care este apreciat de către instanța de apel ca fiind unul just, dar și cu influență în privința soluției adoptate, în condițiile în care reglementarea anterioară avea un caracter mai restrictiv din punct de vedere al destinatarului folosului pretins ori primit de către inculpat.

Pentru reținerea infracțiunii în sarcina inculpatei era necesară demonstrarea comiterii acțiunilor care sunt incriminate prin textul legal ca fiind componente ale laturii obiective ale infracțiunii, respectiv săvârșirea faptei în vreuna dintre modalitățile normative, prin pretinderea unor bani sau foloase necuvenite ori prin primirea acestor foloase.

În cauză, prin actul de acuzare se reține în sarcina inculpatei C. comiterea infracțiunii de luare de mită în ambele variante normative, aceasta atât pretinzând, cât și primind un folos necuvenit.

În acord cu prima instanță, Înalta Curte constată că din probatoriul administrat în cauză, cel care a fost apreciat ca fiind legal administrat în procedura de cameră preliminară, nu rezultă comiterea infracțiunii în oricare dintre variantele normative menționate.

Astfel, în privința pretinderii folosului necuvenit, probele administrate în cauză nu demonstrează în nici un mod săvârșirea acestei fapte, declarațiile martorilor menționați de către apelant nefiind de natură a oferi elemente de natură a conduce la concluzia enunțată de parchet.

Astfel, din declarațiile martorului HHH., audiat la 23 aprilie 2014 la DNA, secția de combatere a infracțiunilor de corupție și la data de 14 octombrie 2016 la Curtea de Apel București, secția a-II-a Penală, iar la 19 iunie 2019 în fața instanței de apel, rezultă că au existat intervenții din partea inculpatului H. pentru a îl numi pe III. în funcția de șef serviciu în cadrul direcției de impozite și taxe locale Drobeta Turnu Severin, pentru o perioadă determinată, însă acest martor nu a putut preciza dacă a fost menționată în cadrul discuțiilor inculpata C.. A mai indicat martorul că în mai multe rânduri III., soțul inculpatei a fost cel care a intervenit pe lângă el pentru a îl numi în funcția de șef serviciu, iar în final a procedat la această numire, dar nu pe postul dorit de cel menționat, ci pe un alt post similar, în condițiile în care directorul Direcției Taxe și Impozite Local - Drobeta Turnu Severin, martora JJJ., persoană cu care s-a consultat și care a fost lăsată să decidă a apreciat că o altă persoană era mai potrivită pentru respectiva funcție.

Martorul III., audiat în cursul urmăririi penale la data de 14 mai 2014, iar în cursul cercetării judecătorești desfășurate la 11 noiembrie 2016, soțul inculpatei C., a susținut că el a fost persoana care a făcut demersuri pentru a fi numit pe perioadă determinată în funcția de șef serviciu în cadrul Direcției Taxe și Impozite Locale - Drobeta Turnu Severin, demersurile sale incluzând apelarea la inculpatul H., cu care se cunoștea din perioada campaniei electorale a PP.. În acest sens a purtat discuții atât cu martorul HHH., primarul orașului, cât și cu inculpatul H., deoarece considera că vechimea sa în funcție și pregătirea profesională îl recomandau pentru ocuparea respectivei funcții. A mai susținut acesta că nu are cunoștință dacă inculpata, soția sa, îl cunoaște pe inculpatul H..

Din coroborarea declarațiilor celor doi martori menționați, contrar susținerilor apelantului, nu rezultă că inculpata N. ar fi realizat intervenții pentru a determina pe inculpatul H. să susțină candidatura martorului III. pentru postul vizat.

Mai mult instanța de fond a administrat și alte probe din care rezultă că inculpatul H. a acționat pe lângă martorul HHH. pentru a determina numirea soțului inculpatei N. în funcția de șef serviciu ca urmare a solicitării realizate de către ultimul cu ocazia unei ședințe de partid. Acest lucru rezultă din declarațiile martorilor menționați în cuprinsul considerentelor sentinței, LLL. și PPP..

În aceste condiții, în mod corespunzător, prima instanță a reținut ca nefiind demonstrată în cauză pretinderea de către inculpata N. a folosului necuvenit, folos care consta în numirea soțului în funcția de conducere din cadrul direcției din cadrul Primăriei Drobeta Turnu Severin.

Pe de altă parte, din probele existente la dosarul cauzei nu rezultă nici împrejurarea că inculpata a primit folosul necuvenit, cea de-a doua variantă normativă a infracțiunii de luare de mită reținută în sarcina acesteia.

Astfel, așa cum rezultă din ampla analiză realizată de judecătorul fondului, numirea în funcția de conducere a soțului inculpatei, martorul III., este rezultatul conduitei pe care a acesta a adoptat-o la locul de muncă, a faptului că era apreciat de către conducerea instituției, respectiv de către directorul direcției, de către viceprimar și de către primar, avea pregătirea profesională impusă de funcția pe care dorea să o ocupe.

Nu rezultă din probele administrate în cauză că numirea persoanei menționate în funcția de conducere ar fi fost una care era în contradicție cu legea, ori că ar fi fost rezultatul acțiunilor inculpatului H., acțiuni care au constat doar în rugămintea adresată martorului HHH. de a proceda la numirea în funcție, solicitare pe care martorul a precizat că nu a considerat-o ca fiind importantă în condițiile în care modalitatea de ocuparea a funcțiilor se stabilise în forurile de conducere al primăriei.

Așa cum rezultă din declarațiile martorului menționat, în realitate numirea în funcția de conducere a fost influențată mai mult de către martora JJJ., șefa direcției, aceasta fiind persoana care a stabilit conducătorii direcțiilor, martorul III. fiind numit la conducerea unui alt serviciu decât ar fi dorit și pentru care ar fi avut loc intervenția inculpatului H..

Remarcă instanța de apel, pe de altă parte, că se pune și problema în ce măsură numirea martorului III. în funcția de conducere din cadrul Primăriei Drobeta Turnu Severin reprezintă un folos necuvenit.

Sub acest aspect, apelantul a susținut că simpla numire a lui III. în respectiva funcție de conducere reprezintă un folos necuvenit, indiferent dacă acesta avea sau nu vocația să ocupe postul respectiv, după cum nu avea importanță dacă această numire era una legală sau nu, în condițiile în care această numire este rezultatul manifestării de voință, discreționară, a martorului HHH..

Înalta Curte, consideră că susținerea apelantului nu poate fi acceptată, numirea în funcție a martorului menționat nu poate fi apreciată ca fiind una abuzivă și în mod cert nu poate fi considerată ca fiind un folos necuvenit, față de condițiile concrete ale cauzei, așa cum acestea au fost reținute de către judecătorul fondului, în mod just.

Martorul menționat îndeplinea toate condițiile legale pentru ocuparea postului de conducere, asta în condițiile în care după perioada în care a ocupat temporar funcția de conducere, ca urmare a dispoziției nr. 171/2013 a Primarului mun. Drobeta Turnu Severin, acesta a ocupat, prin concurs, funcția, cu caracter definitiv.

Pe de altă parte, dispoziția de numire nu a fost una discreționară a martorului HHH., acesta explicând în declarațiile pe care le-a dat condițiile în care a fost adoptată aceasta, precum și faptul că stabilirea concretă a persoanelor care urmau să ocupe funcțiile de conducere la cele trei servicii înființate a fost rezultatul propunerilor formulate de către martora JJJ..

Pe cale de consecință, instanța de apel apreciază că în mod just judecătorul fondului a apreciat probatoriul existent la dosarul cauzei și prin raportare la acesta a stabilit în mod just că inculpata nu a pretins și nu a primit nici un folos material necuvenit, criticile apelantului fiind nefondate sub acest aspect.

Criticile apelantului vizând, în esență, nereținerea de către prima instanță a faptului că inculpata și-ar fi exercitat în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu, nu pot fi primite de instanța de apel.

Astfel, elementele menționate în actul de sesizare a instanței de judecată ca reprezentând modalitatea în care inculpata și-a încălcat sarcinile ce îi reveneau în calitatea de consilier principal în cadrul CJAS Mehedinți au fost considerate de către prima instanță, în mod just, ca neavând acest caracter.

În primul rând, participarea inculpatei C. în cadrul unor echipe care realizau diverse controale la societatea comercială TT. nu poate, în mod cert, reprezenta o încălcare a atribuțiilor de serviciu, ci tocmai modul în care aceasta își îndeplinea aceste atribuții, desemnarea sa în cadrul echipelor menționate nefiind un atribut al funcției sale, ci al inculpatei D., iar în cauză nu au fost administrate probe din care să rezulte că inculpata N. avea posibilitatea de a refuza participarea în echipele menționate.

Înalta Curte nu poate achiesa la susținerea apelantului referitoare la caracterul superficial și formal al controalelor realizate la sediul societății comerciale, în condițiile în care aceasta este dedusă în actul de sesizare din faptul că nu au fost identificate deficiențe în activitatea societății, presupunerea acuzării nefiind obiectivată prin nici o altă probă care să demonstreze contrariul. În cauză nu au fost administrate probe din care să rezulte contrariul, iar inexistența unor deficiențe constatate în procesele-verbale nu poate constitui un temei pentru a aprecia că activitatea a fost una formală și superficială.

Un alt palier care în opinia acuzării reprezintă o dovadă a îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu de către inculpata N. este vizat de modul în care aceasta a relația CJAS Mehedinți cu S.C. TT. în sensul că a întocmit note de fundamentare care au justificat diminuarea sau suplimentarea valorilor lunare de contract în vederea încheierii potrivit legii de acte adiționale, inclusiv după suplimentarea sumelor alocate după rectificarea de buget, iar în acest mod a fost favorizată societatea menționată în defavoarea societății concurente EEE. S.R.L.

Judecătorul fondului a reținut în mod just că din probele administrate în cauză nu rezultă această conduită a inculpatei, din declarația martorului GGG., administratorul ultimei societăți, rezultând condițiile obiective care au determinat reducerea sumelor de bani pe care societatea sa le-a primit de la CJAS Mehedinți, iar înscrierile aflate la dosarul cauzei demonstrează doar scriptic care erau pașii prin care se realiza această reducere și corelativ redistribuirea sumelor către cealaltă societate care realiza același gen de investigații medicale din județ.

Înalta Curte nu va relua elementele prezentate amplu în considerentele sentinței apelate, dar va reține faptul că martorul menționat, fiind audiat în cursul cercetării judecătorești desfășurate în apel, la termenul din 14 mai 2019, a menținut toate declarațiile anterioare. A detaliat acesta care au fost condițiile în care a fost încheiat contractul dintre societatea sa și CJAS Mehedinți în anul 2013, modul în care s-a desfășurat acesta, precizând faptul că societatea sa, din motive obiective, respectiv program redus de lucru, cu un singur operator al aparatului RMN, nu putea cheltui toate sumele alocate, ceea ce putea constitui un risc pentru o prelungire ulterioară a contractului. În aceste condiții a înțeles, ca urmare a consultării cu inculpata C., să formuleze cereri de renunțare la sumele suplimentare primite, cereri care erau întocmite de către inculpata la solicitarea sa, ca o formă de sprijin. Martorul nu a confirmat nici în fața instanței de control judiciar susținerea acuzării referitoare la faptul că inculpata era persoana care îl determina să formuleze aceste cereri.

În aceste condiții, instanța de apel consideră că aspectele criticate de către apelant cu privire la modul în care prima instanță a reținut conduita inculpatei, stabilind că aceasta nu are nici o tangență cu ilicitul penal, nu pot fi primite, activitățile inculpatei neputând fi circumscrise îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor de serviciu.

În fine, ultima critică formulată, ce vizează stabilirea greșită a temeiului achitării, nu poate fi acceptată în condițiile în care nu insuficiența probatoriului a fost motivul pentru care a fost pronunțată soluția de achitare, ci, așa cum rezultă și din elementele prezentate în considerentele prezentei decizii, inexistența acțiunii care poate fi circumscrisă elementului material al infracțiunii de luare de mită, atât în forma pretinderii, cât și în varianta normativă a primirii unui folos material. De asemenea, acțiunile inculpatei nu pot fi reținute ca reprezentând o îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor de serviciu. În aceste condiții, în mod just judecătorul fondului a dispus soluția de achitare în baza art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., acesta fiind, în mod indubitabil, textul legal aplicabil.

În condițiile în care, în mod corespunzător, instanța de fond nu a reținut infracțiunea de luare de mită în sarcina inculpatei C., stabilind că fapta nu există, având în vedere și modalitatea normativă de comiterea a acestei fapte, cum rezultă din actul de sesizare a instanței, respectiv prin pretindere și primire, corelativ, în privința inculpatului H., soluția de achitare este una corectă, dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. fiind pe deplin aplicabile și în ceea ce îl privește cu referire la infracțiunea de dare de mită prev. de art. 255 alin. (1) C. pen. (1968) coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

Nu se poate concepe existența unei infracțiuni de dare de mită în condițiile în care infracțiunea de luare de mită nu a existat, cele două infracțiuni fiind interdependente.

4. Sentința Curții de Apel București a fost criticată și cu privire la soluția de achitare a inculpatei D., pentru savarsirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen. și respectiv greșita achitare a inculpatului H. pentru infracțiunea corelativă de dare de mită în baza art. 1a art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., apelantul susținând că aceasta este una greșită, rezultatul aprecierii eronate a probelor administrate în cauză.

Precizează apelantul că o primă critică vizează faptul că instanța de fond a considerat că inculpata D. nu a și-a încălcat atribuțiile de serviciu în sensul favorizării societății TT., aceasta în condițiile în care din probele existente la dosar rezultă că aceasta l-a încunostințat pe inculpatul H. cu privire la faptul că a primit de la CNAS bugetul pentru anul 2013, iar finanțarea serviciilor paraclinice era superioară celei asigurate pentru ale domeniului medical.

De asemenea, susține apelantul că din interceptările telefonice rezultă că inculpata IIII., pentru a favoriza interesele TT. l-a determinat pe GGG. să accepte încheierea unui contract cu o valoare inferioară, astfel încât contractul încheiat cu societatea controlată de inculpatul H. să aibă o valoare superioară, iar ulterior a semnat contractele cu cele două societăți comerciale în condițiile favorabile ultimei societăți. Mai mult, inculpata și-a încălcat atribuțiile de serviciu nedisponând controale cu privire la societatea al cărei administrator era inculpatul H., precum și numind persoanele care au făcut parte din echipele de control la această societate, astfel încât activitățile de verificare să fie unele formale, procesele-verbale de control având un caracter stereotip și fără a identifica deficiențe.

Cu privire la demersurile realizate de către inculpatul H. pentru a oferi folosul necuvenit care reprezenta obiectul infracțiunilor corelative de luare și dare de mită, apelantul precizează că din înregistrările convorbirilor telefonice rezultă că acesta, începând cu 20.02.2013 a purtat convorbiri cu persoane care puteau să îl ajute în numirea soțului inculpatei IIII. în funcția de șef al Biroului Vamal Porțile de Fier I, prin schimbarea martorului KKKK. din această funcție. De asemenea, indică apelantul că urmare a demersurilor inculpatului H., IIII. a fost mutat temporar pe o funcție de execuție în cadrul acestui birou vamal.

Convorbirile telefonice menționate sunt confirmate și de declarațiile martorilor MMMM. și KKKK..

Mai susține apelantul că toate considerațiile referitoare la caracterul necuvenit al folosului făcute în cazul inculpatei C. sunt aplicabile și în privința inculpatei IIII..

Înalta Curte analizând aceste critici le apreciază ca fiind nefondate, judecătorul fondului pe baza probelor administrate în cauză, atât în cursul urmăririi penale, acele probe care au fost apreciate ca fiind legal

administrare în cursul procedurii de cameră preliminară, cât și în cursul cercetării judecătorești, a reținut în mod corect starea de fapt.

Așa cum anterior s-a menționat, când au fost analizate criticile formulate de către apelant cu privire la ceilalți inculpați, instanța de apel apreciază că procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în baza mandatelor de siguranță națională emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție au fost, în cursul procedurii de cameră preliminară, în mod definitiv excluse de la dosarul cauzei, apreciindu-se ca fiind nelegală modalitatea de administrare a acestora. Pe cale de consecință, nu s-a putut stabili situația de fapt de către prima instanță prin raportare la aceste probe, iar instanța de apel nu va avea în vedere toate referirile apelantului, în cadrul motivelor de apel, la aceste probe.

Cu privire la prima critică formulată, instanța de apel reține, în primul rând, în acord cu judecătorul fondului, faptul că din probele administrate în cauză nu rezultă care sunt atribuțiile de serviciu pe care inculpata le-a încălcat.

În mod evident pentru reținerea infracțiunii de luare de mită este necesar a se identifica care sunt activitățile pe care inculpata le-a desfășurat în exercitarea atribuțiilor specifice funcției de președinte al CJAS Mehedinți pentru a favoriza TT. S.R.L. în relația contractuală cu instituția menționată.

În actul de sesizare s-a reținut în primul rând faptul că inculpata i-a adus la cunoștință inculpatului H., persoana care controla societatea comercială menționată, faptul că primise de la CNAS bugetul pentru anul 2013 aferent instituției pe care o conducea, iar acesta prevedea o finanțare pentru serviciile paraclinice care era superioară celei asigurate pentru alte domenii medicale.

În al doilea rând, acuzarea a reținut faptul că inculpata, pentru a favoriza interesele TT. S.R.L., l-a determinat pe GGG., administratorul societății concurente, să accepte încheierea unui contract cu o valoare inferioară, astfel încât contractul care avea să se încheie cu societatea controlată de către H. să poată avea o valoare cât mai mare.

În al treilea rând s-a reținut faptul că inculpata nu a dispus măsurile necesare pentru ca instituția pe care o conducea să realizeze controale la S.C. TT., controale care dacă ar fi fost efectuate în mod obiectiv nu puteau avea o altă urmare decât constatarea deficiențelor existente în activitatea societății ceea ce ar fi condus, pe cale de consecință, la rezilierea contractului încheiat între C.J.A.S. Mehedinți și societate. În realitate controalele efectuate au avut un caracter pur formal, constatările din procesele-verbale având un caracter stereotip, concluzionând că nu s-au constatat deficiențe în activitatea societății.

În fine, în sarcina inculpatei s-a mai reținut și faptul că aceasta ar fi realizat alocarea fondurilor suplimentare primite de la C.N.A.S. pentru anul 2013 exclusiv către TT. S.R.L., în acest sens procedând la o repartizare inițială către ambele societăți comerciale care prestau servicii paraclinice, după care inculpata C. solicita administratorului S.C. EEE. S.R.L. să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate, sume care apoi erau redistribuite către TT.

Toate aceste activități ar fi fost realizate prin încheierea actelor adiționale la contractul inițial la datele de 28 august 2013, 11 septembrie 2013, 18 octombrie 2013, 31 octombrie 2013, 12 noiembrie 2013, 3 decembrie 2013, 30 decembrie 2013, 22 ianuarie 2014, 29 ianuarie 2014, prin care societatea comercială controlată de către inculpatul H. primea sume suplimentare pentru serviciile paraclinice pe care le presta, corelativ cu reducerea sumelor plătite S. C. EEE. S.R.L.

Cu privire la atribuțiile de serviciu încălcate de inculpată, instanța de apel, în acord cu judecătorul fondului, reține faptul că acestea nu pot fi identificate, referirile realizate de către procuror în actul de acuzare, reiterate în motivele de apel formulate, nefiind unele de natură a permite individualizarea acestora, în sensul că nu sunt indicate dispozițiile legale sau regulamentele ce le instituiau. Cu toate acestea, instanța de apel va analiza criticile formulate prin raportare la atribuțiile reținute și de către judecătorul fondului ce vizau gestionarea eficientă a Fondului Național Unic al Asigurărilor de Sănătate, încheierea de contracte cu furnizorii de servicii medicale controlul și monitorizarea derulării contractelor încheiate.

În primul rând, comunicarea către inculpatul H. a faptului că instituția pe care o conducea a primit bugetul aferent anului 2013, iar în cuprinsul acestuia era prevăzută o componentă mai importantă pentru finanțarea serviciilor paraclinice, nu poate fi în nici un mod considerată ca fiind o încălcare a acestor atribuții, în condițiile în care aceste informații erau unele cu caracter public.

Pe de altă parte, din punct de vedere probator, apelantul a invocat în dovedirea acestei conduite a inculpatei procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională, însă aceste probe au fost excluse în mod definitiv din probatoriul cauzei în cursul procedurii de cameră preliminară, iar din această cauză nu vor putea fi reținute ca fiind dovedite aserțiunile apelantului.

În accepțiunea apelantului, cel de-al doilea set de acțiuni pe care inculpata D. le-a realizat pentru a favoriza interesele inculpatului H. este reprezentat de modalitatea în care aceasta a impus administratorului societății comerciale concurente să încheie contractul cu C.J.A.S Mehedinți într-un quantum mult mai redus, pentru a se putea încheia contractul cu S.C. TT. la o valoare cât mai mare.

Anterior, cu ocazia analizării criticilor formulate de apelant în privința soluției de achitare a inculpatei C., au fost prezentate considerentele pentru care instanța de apel apreciază că judecătorul fondului, în analiza realizată, a reținut în mod just că nu se poate considera că administratorul S.C. EEE. S.R.L. a fost obligat să încheie contractul de prestare servicii paraclinice într-un quantum mai redus, precum și că acesta a fost determinat să renunțe la anumite sume de bani de care societatea sa a beneficiat ca urmare a rectificării bugetare.

Așa cum rezultă din declarațiile acestuia, martorul GGG, în cursul procedurii de încheiere a contractului cadru societatea al cărei administrator era nu a fost dezavantajată, fiind stabilit un punctaj maxim prin raportare la dotarea materială și la personalul societății, punctaj reflectat în quantumul sumei stabilite prin contractul cadru, iar ulterior cererile de renunțare la o parte din sumele alocate au fost formulate din cauza imposibilității fizice de cheltuire a acestora, determinată de defectarea echipamentului și lipsa personalului de exploatare a acestuia.

Pe cale de consecință, având în vedere și toate considerentele expuse de către prima instanță în hotărârea atacată, în condițiile în care probele administrate în cursul cercetării judecătorești desfășurate în apel nu au fost de natură a demonstra o altă situație de fapt, Înalta Curte consideră că nu se poate reține în sarcina inculpatei D. încălcarea atribuțiilor de serviciu nici în această modalitate.

O altă categorie de acțiuni care în accepțiunea apelantului demonstrează încălcarea atribuțiilor de serviciu de către inculpată vizează pe de o parte favorizarea S.C. TT. prin nedisponerea controalelor necesare pentru verificarea activității societății, precum și efectuarea acestor controale în mod formal, prin intermediul unor echipe de control desemnate de către inculpată, rezultatele acestor activități fiind consemnate în rapoarte cu un conținut similar și care nu reflectă deficiențele existente în activitatea societății.

Judecătorul fondului a analizat toate probele administrate în cursul urmăririi penale și în etapa cercetării judecătorești desfășurate în fața sa, iar concluzia la care acesta a ajuns, respectiv că nu se poate reține încălcarea unor atribuții de serviciu în sarcina inculpatei, este una îmbrățișată și de instanța de apel, neexistând elemente care să conducă la o concluzie contrară.

În sentința atacată se indică procedura care era stabilită pentru formarea echipelor de control, precum și modul în care erau desemnați consilierii care urmau a exercita această activitate, directorul economic al CJAS Mehedinți formulând propuneri cu privire la persoanele care să participe în aceste echipe de control, iar inculpata fiind potrivit atribuțiilor de serviciu persoana care le desemna.

Așa cum se reține în hotărâre nu au existat situații în care inculpata să fi desemnat alte persoane în cadrul echipelor de control decât cele care i-au fost propuse, ori că ar fi impus participarea anumitor persoane, după cum nu au existat situații în care să fi exercitat presiuni asupra membrilor acestor comisii, în sensul formulării unor anumite concluzii în cadrul actelor de control redactate, indiferent de natura acestora.

Pe de altă parte, Înalta Curte reține, suplimentar față de judecătorul fondului, că acuzațiile formulate cu privire la activitatea inculpatei D. sunt cel puțin contradictorii, în condițiile în care pe de o parte se susține că aceasta nu a dispus controalele care se impuneau cu privire la activitatea societății controlate de către inculpatul H., iar pe de altă parte că aceasta a influențat activitatea de control desfășurată cu privire la această societate. Cele două acțiuni sunt cel puțin, consideră instanța de apel, antagonice. Fie se reține că nu au fost efectuate controale la societatea comercială, fie se reține că aceste controale au fost efectuate și rezultatele acestora au fost influențate de către inculpată. În cauză, în mod evident, față de probele cauzei se reține că au fost efectuate aceste activități de control la S.C. TT., deci, evident, nu se poate reține că inculpata nu și-a îndeplinit obligația de a dispune măsurile necesare pentru a verifica respectarea prevederilor contractuale.

Cu privire la influențarea conținutului rapoartelor de control, în cauză nu au fost administrate nici un fel de probe, susținându-se doar faptul că inculpata era cea care controla modalitatea de formare a echipelor de control, ceea ce este un lucru în conformitate cu realitate, dar aceasta reprezintă exercitarea unei atribuții de serviciu, iar pe de altă parte că societatea inculpatului H. funcționa într-un mod defectuos, lucru ce ar fi trebuit să determine rezilierea contractului de furnizare servicii.

Judecătorul fondului a analizat probele administrate în cauză cu privire la aceste aspecte, concluziile acestuia fiind apreciate de către instanța de apel ca fiind unele juste, declarațiile martorilor GGG., BBBB., DDDD. și CCCC., date atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești fiind de natură a prezenta modul în care se desfășura activitatea la această societate comercială, fiind reliefate deficiențele existente.

Cu toate acestea, constatările menționate, rezultate din declarațiile martorilor, precum și din actele existente la dosar, nu sunt de natură a demonstra că inculpata ar fi influențat în vreun mod membrii comisiilor de control pentru ca aceștia să întocmească rapoarte de control cu concluzii favorabile S.C. TT., căci acesta ar fi trebuit să fie obiectul probațiunii cu privire la inculpată. În lipsa demonstrării acestei conduite a inculpatei, instanța de apel nu poate ajunge la o concluzie diferită de prima instanță, respectiv că inculpata nu și-a încălcat atribuțiile de serviciu.

Analizând această chestiune și din alt punct de vedere, Înalta Curte consideră că imputarea în sarcina inculpatei D. a faptului că nu a procedat la realizarea demersurilor necesare pentru rezilierea contractului cu S.C. TT. ca urmare a faptului că existau deficiențe importante în activitatea societății, care încălcau prevederile contractuale, apare ca fiind cert nefondată și pe de altă parte ca depășind competențele profesionale ale organului judiciar.

Astfel, în condițiile în care rapoartele de control întocmite de către consilierii CJAS Mehedinți nu conțineau elemente care să releve anumite deficiențe majore în activitatea societății comerciale, inculpata nu putea demara nici un fel de activități în sensul pretins de către acuzare, neexistând temei factual care să justifice aplicarea sancțiunilor menționate în rechizitoriu, respectiv până la rezilierea contractului încheiat.

Pe de altă parte, chiar dacă din declarațiile martorilor menționați în actul de sesizare rezultă faptul că activitatea societății comerciale nu se desfășura mereu în parametrii contractuali, nici organul de urmărire penală, după cum nici instanțele de judecată nu au competența profesională de a aprecia cu privire la gravitatea încălcărilor prevederilor contractuale, fiind în mod evident necesară efectuarea unei expertize de specialitate pentru a stabili în ce măsură sunt încălcate obligațiile asumate, iar această probă nu există la dosarul cauzei. De altfel, declarațiile martorilor, care sunt oricum o probă cu o fiabilitate redusă în prezenta cauză, în condițiile în care aceștia și-au nuanțat susținerile în fața instanțelor de judecată, nu pot fi singurele probe care să justifice reținerea unei anumite conduite contractuale a societății comerciale, fiind necesară coroborarea și cu documentele ce reflectă activitatea acesteia, lucru realizat prin sentința atacată, concluziile acesteia în sensul că au fost constatate deficiențe punctuale la societatea comercială cu privire la care s-au dispus măsurile necesare pentru remediere fiind unele care rezultă din probatoriul administrat în cauză.

În fine, apelantul susține că inculpata și-a încălcat atribuțiile de serviciu în condițiile în care a direcționat sumele de bani prevăzute în bugetul instituției pentru plata serviciilor paraclinice RMN în mod exclusiv către societatea pe care o controla inculpatul H., prin determinarea conducerii societății concurente să renunțe la o parte dintre sumele de bani ce îi erau repartizate conform contractului încheiat cu CJAS Mehedinți.

În acord cu judecătorul fondului, instanța de apel consideră că nu se poate reține în sarcina inculpatei această acțiune ca fiind una cu semnificație penală, în sensul atribuit prin actul de acuzare și reiterat în motivele de apel.

În mod evident, prin semnarea actelor adiționale la contractul cadru încheiat între CJAS Mehedintși și TT., menționate anterior, s-au creat condițiile pentru a se realiza plata sumelor adiționale aflate în bugetul instituției atât în baza rectificării bugetare, cât și în urma renunțării la o parte din sumele pe care le contractase societatea concurentă, S.C. EEE. S.R.L.

Dar această acțiune nu poate fi considerată ca având conotație penală în condițiile în care nu a fost rezultatul unei manifestări abuzive, frauduloase a inculpatei, ci urmare a contractului cadru încheiat, precum și ordinelor emise de Ministerul Sănătății și de CNAS, prin care s-au stabilit criteriile de redistribuire a bugetelor alocate, conform normelor de aplicare.

De asemenea, condițiile în care s-a produs renunțarea la o parte din sumele care se cuveneau S.C. EEE. a fost analizată anterior și de instanța de apel, atunci când s-au verificat motivele de apel cu privire la inculpata C., concluzionându-se că instanța de fond a stabilit în mod just, pe baza probelor administrate în cauză, că această atitudine a reprezentantului societății, martorul GGG., a avut la baza anumite circumstanțe concrete, independente de voința sa, respectiv imposibilitatea de atingere a plafonului lunar alocat societății sale conform contractului semnat fie din cauza defectării echipamentului, fie datorită lipsei personalului care să îl opereze, oricum fără ca această opțiune să fie influențată de inculpatele N. sau IIII..

Concluzionând cu privire la aceste critici, Înalta Curte constată că acestea sunt nefondate, judecătorul fondului reținând în mod corespunzător că prin acțiunile sale inculpata D. nu și-a încălcat atribuțiile de serviciu, probele administrate în cauză nedemonstrând aceste abateri de la normele care îi guvernau activitatea în funcția de Președinte a CJAS Mehedintși.

Un alt palier al criticilor formulate de către apelant la adresa sentinței pronunțate de Curtea de Apel București vizează nereținerea faptului că inculpatul H. a procurat inculpatei IIII. un folos necuvenit, constând în aceea că a determinat numirea soțului acestei inculpate, IIII. ca lucrător vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, fie prelungirea mutării acestuia la acest punct vamal, fie numirea ca șef al Biroului Vamal Porțile de Fier 1.

În primul rând este de reținut faptul că judecătorul fondului a apreciat în mod corect că din probele dosarului nu rezultă care au fost modalitățile alternative în care a fost comisă fapta de luare de mită, respectiv fapta de dare de mită. Nu rezultă din nici o probă dacă inculpata IIII. a fost cea care a solicitat folosul necuvenit, ori inculpatul H. a fost cel care a promis sau oferit acest folos.

În mod evident, transcrierile convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nu pot fi avute în vedere la stabilirea acestui aspect, în condițiile în care acestea au fost excluse dintre probele cauzei în cursul procedurii de cameră preliminară, iar alte probe cu privire la acest condițiile în care s-a realizat înțelegerea dintre inculpați, în care dintre modalitățile normative existente, nu au fost administrate în cauză nici în cursul cercetării judecătorești realizate în fața primei instanțe, după cum nici în fața instanței de apel.

În aceste condiții, în care nu se probează în nici un mod existența unei acțiuni incriminate în textul legal invocat drept temel al acuzării, nefiind dovedită elementul material al laturii obiective al infracțiunilor de luare și, corelativ, de dare de mită, cercetarea celorlalte elemente ale infracțiunii nu prezintă relevanță.

Cu toate acestea judecătorul fondului a cercetat probele care au fost administrate în cauză pentru a demonstra existența folosului necuvenit, iar apelantul a criticat starea de fapt reținută prin sentință, apreciind că din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională care se coroborează cu declarațiile martorilor MMMM., KKKK. se confirmă demersurile efectuate de către inculpatul H. pentru a asigura soțului inculpatei IIII. folosul necuvenit.

Instanța de apel, consideră că toate referirile la probele obținute în baza mandatelor de siguranță națională emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile în care acestea au fost excluse de la dosar așa cum s-a menționat anterior, nu pot fi avute în vedere, urmând a fi analizate criticile formulate numai în raport de celelalte probe.

Din înscrisurile existente la dosarul cauzei rezultă tot traseul profesional al martorului IIII., iar acesta a fost amplu analizat și corect stabilit de către judecătorul fondului, iar din declarațiile martorului MMMM., inclusiv cea dată în cursul urmăririi penale, reluată în motivele de apel, rezultă că la momentul la care acesta s-a întâlnit cu inculpatul H., IIII. era deja mutat în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier 1, chiar dacă doar temporar. Ulterior, celui menționat i-a fost menținută detașarea la biroul vamal menționat, fără ca din declarațiile martorului MMMM. să rezulte că acest lucru era rezultatul influenței pe care inculpatul H. a exercitat-o asupra sa. Martorul, chiar dacă în cursul urmăririi penale a fost confruntat cu transcrierea convorbirii telefonice înregistrată în baza mandatului de siguranță națională, pe care a purtat-o la în data de 28 iunie 2013 cu inculpatul H., nu a declarat că ultimul a intervenit pentru a îi prelungi detașarea martorului IIII., ci doar că se interesa cu privire la acesta aspect.

Declarația martorului KKKK. nu este apreciată de către instanța de apel ca fiind relevantă pentru reținerea stării de fapt cu privire la elementele probațiunii din prezenta cauză, martorul neprezentând elemente relevante cu privire la caracterul necuvenit al folosului pretins oferit și primit în cauză de către inculpații H. și IIII..

În fine, cu privire la acest caracter necuvenit al folosului, instanța de apel reține că judecătorul fondului a realizat o amplă analiză a condițiilor în care a intervenit transferul numitului IIII. în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal PF 1, iar concluziile sale sunt unele conforme probelor existente la dosarul cauzei. În esență, cel menționat a fost transferat la acel punct vamal în condițiile în care exista o nevoie la nivelul instituției de mobilizare a personalului, combinată cu o lipsă de lucrători cu vechime, experimentați, toate acestea fiind motivele esențiale care au determinat adoptarea acestei măsuri. Nu se poate reține că IIII. nu îndeplinea condițiile pentru a obține acest transfer, fiind de remarcat faptul că el era perfectat anterior momentului la care se pretinde de către acuzare că s-a realizat prima intervenție a inculpatului H..

În privința demersurilor pe care inculpatul menționat le-ar fi realizat pentru numirea lui IIII. în funcția de șef la BV PF 1, acestea nu au nici o relevanță și nici nu pot fi analizate ca fiind un folos necuvenit, în condițiile în care nu s-au concretizat în nici un mod.

Pe cale de consecință, toate criticile formulate de către apelant cu privire la soluția de achitare pronunțată de către judecătorul fondului în privința inculpaților D., pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen. și H., pentru comiterea infracțiunii de date de mită, prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. din 1968 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012 și art. 5 din C. pen., sunt privite ca nefondate și urmează a fi respinse ca atare.

5. Apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție a mai criticat hotărârea pronunțată de către Curtea de Apel București și cu privire la soluția de achitare a inculpatei E. pentru infracțiunea de complicitate la folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, soluție dispusă în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen.

A susținut apelantul că în mod eronat instanța de fond nu a reținut din probele administrate în cauză că inculpata E. a mediat relația dintre H. și funcționarele din cadrul casei județene de asigurări de sănătate pe lângă care acesta și-a exercitat influența, precum și ajutorul continuu dat acestuia pentru a putea intra în posesia folosului necuvenit realizat - sumele suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate.

De asemenea, inculpata a furnizat informațiile și înscrisurile pe care inculpatul H. le-a folosit cu prilejul întâlnirilor cu DDDDD. (președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate), UUU. (directorul general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate) și D. (președintele casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți), în care au fost stabilite sumele ce urmau să fie alocate către S.C. TT. S.R.L.

Mai mult, prin modul în care gestiona activitatea societății inculpata a determinat utilizarea fictivă a sumelor alocate, ceea ce a permis solicitarea unor sume suplimentare, cereri pentru aprobarea cărora H. și-a folosit influența.

De asemenea, precizează apelantul că inculpata a acționat cu intenție directă în comiterea faptelor imputate, urmărind obținerea folosului necuvenit de către societate, în condițiile în care cunoștea atât funcția deținută de către inculpatul H., cât și influența pe care acesta o avea asupra funcționarilor casei de asigurări. A avut și reprezentarea caracterului necuvenit al sumelor suplimentare obținute din bugetul asigurărilor de sănătate și a urmărit obținerea acestui folos.

Rezultatul exercitării de către H. a influenței și autorității sale a fost faptul că societatea comercială pe care acesta o controla a primit în cursul anului 2013 de la CJAS Mehedintși suma de 3.595.762 RON, 64,37% din întreaga sumă alocată județului Mehedintși pentru servicii paraclinice, marcându-se o creștere de 127,14% față de anul precedent.

Mai susține apelantul că instanța de fond a reținut în mod eronat că sumele de bani erau primite în mod legal, respectându-se procedurile legale, acest aspect fiind unul nerelevant, în condițiile în care ceea ce se analizează nu dacă se respectau procedurile în alocarea sumelor de bani, ci faptul că aceste sume au fost alocate într-un quantum fără precedent doar ca urmare a influenței pe care inculpatul H. a manifestat-o atât pe plan local, cât și național.

De asemenea, susține apelantul că activitatea inculpatei M. rezultă din întregul material probator, aceasta fiind cea care coordona activitatea TT. S.R.L. și numai prin activitatea reunită a celor doi inculpați s-a putut realiza scopul final vizat, decontarea unor sume de bani mai mari decât se cuveneau.

Precizează apelantul că din probele administrate rezultă că după ce inculpatul H. vorbea cu reprezentanții C.N.A.S o contacta pe inculpata E. pentru a îi indica ce demersuri a făcut și cum urmează să procedeze aceasta, întrucât fără ajutorul nemijlocit al acesteia nu ar fi fost posibilă obținerea foloaselor.

Înalta Curte, analizând toate aceste critici formulate de către apelant, apreciază că acestea sunt nefondate, judecătorul fondului realizând o corectă apreciere a probelor administrate atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești, iar pe baza acestor probe stabilind în mod just starea de fapt. Probele administrate în cursul cercetării judecătorești desfășurate în apel nu sunt de natură a modifica starea de fapt reținută prin sentința apelată și, pe cale de consecință, nici soluția cu privire la infracțiunea pentru care inculpata a fost trimisă în judecată.

În primul rând, în condițiile în care și în motivele de apel cu privire la infracțiunea reținută în sarcina inculpatei E. se fac ample referiri la conținutul convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație de Justiție, instanța de apel va reitera elementele menționate anterior, referitoare la imposibilitatea utilizării acestora pentru stabilirea stării de fapt, în condițiile excluderii acestor probe încă din cursul procedurii de cameră preliminară.

În al doilea rând, instanța de apel nu poate primi critica formulată de către apelant vizând faptul că inculpata E. a fost persoana care a mediat relația dintre inculpatul H. și angajatele CJAS Mehedintși, inculpatele N. și IIII., persoane față de care acesta și-a exercitat influența în vederea obținerii foloaselor necuvenite, aspect care nu ar fi fost reținut de către prima instanță în mod eronat.

Instanța de apel remarcă faptul că nicăieri în actul de sesizare, așa cum acesta a fost precizat, nu se menționează condițiile în care s-a realizat această mediere și în ce au constat acțiunile realizate de către inculpată, fiind folosită exclusiv această formulă generică. Nu rezultă dacă inculpata a fost persoana care a creat condițiile pentru ca inculpatul H. să intre în legătură cu cele două persoane menționate în vedere exercitării influenței sale, fie prin furnizarea unor date de contact, ori prin prezentarea acestor persoane inculpatului H.. Mediarea presupune în mod cert o acțiune concretă, care să poată fi verificată, prin care se realizează intervenția pentru realizarea unei înțelegeri între două sau mai multe persoane. În prezenta cauză nu rezultă în ce a constat activitatea inculpatei M. sub acest aspect, probele administrate nevizând acest aspect, susținerea din actul de sesizare, reiterată în motivele de apel fiind una singulară. Mai mult,

din analiza întregului act de sesizare a instanței, instanța de apel reține că relațiile inculpatului cu cele două coinculpate menționate erau preexistente momentului temporal ce face obiectului prezentei cauze.

În alt treilea rând, susținerile apelantului referitoare la faptul că în mod eronat prin sentința apelată nu s-a reținut că inculpata a furnizat informațiile și înscrisurile pe care inculpatul H. le-a folosit cu prilejul întâlnirilor cu DDDDD. (președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate), UUU. (directorul general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate) și D. (președintele casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți), în care au fost stabilite sumele ce urmau să fie alocate către S.C. TT. S.R.L., nu pot fi primite, în condițiile în care din actul de sesizare al instanței nu rezultă care au fost aceste documente furnizate de inculpată, iar probațiunea nu a fost orientată spre demonstrarea acestui aspect.

Pe de altă parte, instanța de apel remarcă faptul că acțiunile inculpatului H. circumscrise infracțiunii la care se pretinde că a fost complice inculpata M., așa cum acestea au fost descrise în actul de sesizare, nu au presupus în mod evident prezentarea unor înscrisuri, influențarea decidenților din CNAS și CJAS Mehedinți fiind realizată, în măsura în care se acceptă acest lucru, prin convorbirile purtate cu persoanele respective, prin exercitarea autorității conferite de funcția deținută de inculpat în partidul politic din care făcea parte. În condițiile în care procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice, înregistrate în baza mandatelor de siguranță națională, au fost înlăturate ca probe de la dosarul cauzei, conținutul convorbirilor respective nu mai pot fi avute în vedere de instanța de apel, după cum nu au fost avute în vedere nici de prima instanță, iar acest aspect creează o imposibilitate de stabilire a modului de realizarea a influențării decidenților, probațiunea fiind precară sub acest aspect.

Altă critică care nu poate fi acceptată de către instanța de control judiciar vizează faptul că instanța de fond în mod eronat nu a reținut actele de ajutor pe care inculpata E. le-ar fi dat inculpatului H. pentru ca acesta să obțină folosul necuvenit.

Judecătorul fondului a realizat o amplă analiză cu privire la modul în care inculpata și-a desfășurat activitatea în calitatea sa de administrator al S.C. TT. S.R.L., iar concluziile sale sunt unele fundamentate pe probe existente la dosarul cauzei, iar instanța de apel consideră că nu este necesară reluarea acestora, fiind acceptate ca fiind unele juste, conform probelor administrate în cauză. Probațiunea administrată în cursul cercetării judecătorești realizată în apel nu este de natură a invalida aceste concluzii.

Cu toate acestea, Înalta Curte consideră necesar a remarca faptul că prin raportare la modul de constituire a acuzației aduse inculpatei E. cercetarea activităților inculpatei ulterioare exercitării influenței de către inculpatul H. nu are nici o finalitate, în condițiile în care, în conformitate cu prevederile 48 alin. (1) C. pen., complicitatea poate interveni anterior sau concomitent comiterii infracțiunii la care inculpatul înlesnește sau ajută în orice mod, iar actele comise de către complice ulterior acestui moment nu mai pot avea această conotație penală, putând întruni, eventual, elementele constitutive ale unei alte infracțiuni.

Infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 este una de pericol, urmarea imediată prevăzută de lege fiind starea de pericol creată pentru valorile sociale protejate de norma penală referitoare la încrederea publică în activitatea desfășurată de partide (ori sindicate, persoane juridice fără scop patrimonial), care presupune lipsa oricăror acte de folosire a influenței pentru obținerea de foloase necuvenite.

Scopul menționat în norma de incriminare, respectiv obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, este parte componentă a laturii subiective a acestei infracțiuni, fiind fără relevanță pentru reținerea existenței infracțiunii dacă acest scop a fost atins ori nu, dacă foloasele necuvenite au fost obținute sau nu.

În aceste condiții, infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000 se consumă la momentul la care autorul a exercitat activitățile incriminate de textul legal, respectiv și-a folosit influența ori autoritatea ce îi erau conferite de funcția deținută într-un partid, sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, urmărind scopul menționat anterior.

Pe cale de consecință, complicitatea nu mai este posibilă ulterior acestui moment al consumării infracțiunii, iar cercetarea acțiunilor pe care complicele le-a realizat după consumarea infracțiunii la care a înțeles să acorde ajutor nu mai are nici o relevanță din punct de vedere al acestei forme a participației penale.

Ca atare, Înalta Curte nu va mai analiza criticile formulate de către apelant cu privire la acest aspect, nefiind necesar în cadrul obiectului probațiunii a se stabili ce acțiuni a săvârșit complicele în măsura în care infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 deja fusese consumată, iar complicitatea nu putea subzista ulterior acestui moment.

Un alt palier vizat de criticile apelantului este reprezentat de faptul că instanța de fond în mod eronat nu a reținut că prin modul în care inculpata gestiona activitatea S.C. TT. a creat condițiile pentru ca inculpatul H., prin folosirea influenței sale, să determine majorarea sumelor de bani pe care societatea le primea de la CJAS Mehedinti.

În dezacord cu opinia apelantului, instanța de apel consideră că judecătorul cauzei în fond a realizat o corectă analiză a probelor administrate atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești, și prin raportare la acestea a stabilit în mod just starea de fapt.

În mod evident, considerentele anterior menționate, referitoare la momentul consumării infracțiunii la care inculpata E. se susține că a fost complice, sunt pe deplin aplicabile și cu privire la această critică, putând face obiectul analizei instanței doar acțiunile care au legătură cu activitatea de exercitare a influenței, toate acțiunile care vizează valorificarea pretinsului beneficiu nelegal neputând face obiectul complicității la comiterea infracțiunii de către autor.

Astfel, instanța de apel consideră că paradigma de la care pornește acuzarea, respectiv că prin administrarea societății de către inculpată se creează premisele pentru ca inculpatul H. să obțină prin influența sa sume de bani de la CNAS și respectiv CJAS Mehedinti, este greșită, în condițiile în care acțiunea inițială era cu certitudine aceea de a determina acordarea unor sume suplimentare de bani la bugetul celor două instituții pentru plata serviciilor paraclinice, iar ulterior acestea erau obținute de către societate în baza contractului încheiat, precum și a actelor adiționale semnate din partea societății de către inculpată, în calitatea sa de administrator.

În aceste condiții, modul în care inculpata a gestionat activitatea societății nu este poate reprezenta elementul material al complicității la infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, toate acțiunile acesteia fiind ulterioare pretinselor fapte ale inculpatului H..

Depunerea cererilor prin care se solicita transferul sumelor care nu erau realizate în cursul unui interval temporal, precum și a cererilor vizând suplimentarea valorii anuale de contract, cereri care erau formulate în baza contractului negociat și încheiat între societate și CJAS Mehedinti nu poate reprezenta un act care să reprezinte un sprijin al demersurilor inculpatului H., toate fiind ulterioare stabilirii bugetului instituției pentru servicii paraclinice. Prima categorie de cereri aveau în vedere bugetul repartizat inițial, iar cea de-a doua bugetul așa cum acesta a suplimentat prin referatele din 27 august 2013 și 07 noiembrie 2013, precum și prin O.U.G: 99/2013 privind rectificarea bugetului de stat pe anul 2013.

În fine, toate criticile formulate de către apelant vizând reținerea eronată a caracterului legal al folosului obținut de către inculpatul H. ca urmare a comiterii faptei ce îi era imputată, cu sprijinul inculpatei M., nu pot fi primite în condițiile în care din probele administrate în cauză nu rezultă acest lucru.

În esență, problema caracterului nelegal al folosului obținut, așa cum acesta este expus în acuzare, vizează faptul că activitatea societății TT. nu se desfășura în conformitatea cu prevederile contractului semnat cu CJAS Mehedinti, fie prin prisma faptului că medicii care realizau investigațiile nu erau prezenți la sediul societății, ceea ce potrivit contractului atrăgea sancțiunea rezilierii acestuia, fie pentru că erau examinate și alte persoane decât cele care erau menționate în biletele de trimitere emise de către medicii ce își desfășurau activitatea în cadrul aceleiași societăți comerciale.

Probele care au mai rămas în cauză pentru fundamentarea acestei susțineri după înlăturarea transcrierilor convorbirilor telefonice sunt reprezentate de declarațiile martorilor DDDD., CCCC. și BBBB..

În cursul urmăririi penale declarațiile celor trei martori confirmă parțial acuzația formulată, însă în fața primei instanțe aceștia și-au schimbat poziția procesuală, în sensul că au infirmat toate elementele probatorii care sprijineau acuzația formulată. În motivarea retractării primelor declarații au susținut cei trei că datorită modului concret în care s-a făcut audierea lor în cursul urmăririi penale, la o oră târzie, în condiții de oboseală și stres, precum și cu perspectiva de a fi sancționați au înțeles să prezinte elemente care nu reprezentau pe întreg realitatea, acceptând să semneze declarațiile dactilografiate, chiar dacă acestea nu redau cu fidelitate cele afirmate.

Martorii menționați au fost audiați și în cursul cercetării judecătorești desfășurate în apel, la termenul din 14 mai 2019, iar declarațiile acestora sunt concordante cu cele date în fața primei instanțe, susținerile esențiale ale acestora vizând faptul că medicul de specialitate era prezent la efectuarea investigațiilor, iar când acesta lipsea nu se realizau aceste activități.

În aceste condiții, având în vedere și declarațiile martorelor FFFF. și EEEE., medicii care efectuau respectivele investigații, audiați atât în cursul urmăririi penale, cât și de prima instanță, din care rezultă că acestea erau prezente la efectuarea activităților respective, precum și faptul că nu au existat situații în care să fie întocmite bilete de trimitere pentru pacienți care nu au fost examinați efectiv, Înalta Curte consideră că judecătorul fondului a reținut în mod just că nu poate fi reținut caracterul nelegal al sumelor primite de către societatea comercială administrată de inculpatul E. în baza contractului încheiat cu CJAS Mehedinți.

Pe de altă parte, apelantul a susținut că acest caracter nelegal al folosului primit de S.C. TT. rezultă și din faptul că sumele repartizate din bugetul CNAS către CJAS Mehedinți sunt mult mai mari decât cele repartizate altor județe, după cum și din faptul că suma primită de societatea comercială de la CJAS Mehedinți reprezenta 64,37% din întreaga sumă alocată județului Mehedinți pentru servicii paraclinice, în creștere cu 127,14% față de anul precedent, iar instanța de fond în mod eronat nu reținut existența acestuia pe baza probelor dosarului.

Cu privire la prima componentă a criticii formulate, Înalta Curte consideră că judecătorul fondului în mod just a reținut insuficiența probatoriului pentru demonstrarea acestui caracter nelegal. În mod evident creșterea cuantumului sumelor primite de CJAS Mehedinți pentru investigații paraclinice de la CNAS, chiar dacă una relativ importantă, prin raportare procentuală la alte județe, așa cum se prezintă în acuzare, nu poate reprezenta singurul element care să conducă la concluzia că aceasta este nelegală, fiind necesară administrarea și altor probe care să concorde în această direcție. Era necesară, în mod evident, administrarea unui probatoriu mult mai amplu care să demonstreze că această alocare de resurse bugetare s-a realizat fără a exista o necesitate reală în județul respectiv, după cum era necesară demonstrarea caracterului arbitrar al acestei atribuiri.

În cauză, în schimb, există în schimb documente care atestă stabilirea unor criterii pentru repartizarea acestor fonduri bugetare, respectiv informarea din 25 martie 2013 și referatul privind criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin legea bugetului de stat nr. 5/2013, propus spre aprobare de UUU., directorul general al CNAS, aprobat de președintele CNAS, hotărârea nr. 5/2013 emisă de Președintele CNAS, informarea cu privire la repartizarea influențelor ce decurg din ordonanța guvernului nr. 17/2013 din data de 30 iulie 2013, referatul întocmit la data de 27 august 2013 (înregistrat sub nr. x/27 august 2013) cu privire la repartizarea influențelor ce decurg din ordonanța guvernului nr. 17/2013 din data de 30 iulie 2013, documente au fost aprobate Președintele CNAS. Aprecierea pe care o realizează acuzarea cu privire la aceste documente nu poate constitui o dovadă a caracterului nelegal al acestui mod de repartizare a fondurilor bugetare, simpla raportare cantitativ procentuală nefiind suficientă în stabilirea acestui element.

De asemenea, componenta subsecventă a criticii, respectiv că societatea pretins controlată de către inculpatul H. a primit cea mai mare parte a bugetului alocat CJAS Mehedinți pentru servicii paraclinice, respectiv 64,37%, iar această activitate societății era în proporție majoritară pe relația cu CJAS Mehedinți, nu poate fi primită în condițiile în care această analiză este una simplistă, judecătorul fondului analizând probele existente la dosarul cauzei din care rezulta condițiile în care se desfășura această

relație contractuală, iar din acestea a rezultat modalitatea prin care societatea a ajuns să fie beneficiară a acestor sume.

Și instanța de apel a analizat anterior, când a cercetat criticile vizând soluțiile de achitare pronunțate cu privire la inculpatele IIII. și N., condițiile în care au fost încheiate contractele de prestări servicii între CJAS Mehedinți și cele două societăți care prestau servicii paraclinice RMN în județ, precum și actele adiționale încheiate cu acestea, stabilind că nu se poate reține că în executarea acestui contract au fost dovedite elemente de nelegalitate, diminuarea sumelor pe care una dintre societăți le încasa în urma prestațiilor realizate conform contractului încheiat cu instituția publică fiind una justificată, iar majorarea sumelor primite de către TT. având corespondent în activitatea prestată.

Pe de altă parte, faptul că majoritatea veniturilor societății comerciale menționate proveneau din contractul cu CJAS Mehedinți nu poate constitui un element care să conducă la concluzia acuzării, respectiv la reținerea caracterului nelegal al folosului obținut, neexistând nici o normă legală care să interzică acest lucru, iar orientarea activității unei societăți comerciale reprezintă în mod evident un atribut al conducerii acesteia în funcție de obiectivele stabilite, precum și prin raportare la nișa de piață în care activează. În condițiile în care societatea comercială avea un obiect de activitate care ținea de sănătatea publică în mod evident majoritatea veniturilor nu puteau proveni decât de la instituția publică care are ca funcție principală decontarea cheltuielilor realizate de către cetățeni, în baza sumelor care sunt parte a bugetului asigurărilor de sănătate.

Pentru toate aceste considerente, instanța de apel apreciază că soluția adoptată de judecătorul fondului de achitare a inculpatei E. pentru comiterea infracțiunii de complicitate la folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție politică în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite în conformitate cu prevederile art. 396 alin. (1) și (5) C. proc. pen.. rap. la art. 16 alin. (1) lit. c) C. proc. pen.. este una legală și temeinică, iar criticile apelantului sunt nefondate.

6. Apelantul a criticat soluția adoptată de către prima instanță și cu privire la inculpatul F., susținând că în mod greșit s-a pronunțat soluția de achitare a acestuia pentru savarsirea infracțiunilor de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen.

În esență, a învederat acesta că din probele existente la dosarul cauzei rezultă că faptele imputate inculpatului au fost comise de către acesta în forma reținută în actul de sesizare a instanței de judecată, iar prima instanță a realizat o greșită interpretare a mijloacelor de probă existente la dosarul cauzei.

A. Susține apelantul că în privința demersurilor desfășurate de către inculpat pentru a obține cesionarea către numitul G. a terenului în suprafață de 242 m², pentru o perioadă de 49 ani, în mun. Orșova, acestea au fost inițiate de inculpatul H., pentru a procura un folos inculpatului G., iar acțiunile inculpatului F. rezultă din coroborarea convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatelor de siguranță națională emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție, cu declarațiile martorilor LLLLL., MMMMM., datele de trafic telefonic.

Precizează apelantul, în esență, că inculpatul F. care avea funcția de președinte al organizației municipale Orșova a PP. și se afla în relații apropiate cu H., la solicitarea ultimului, prin exercitarea influenței sale asupra consilierilor locali din cadrul Consiliului Local Orșova a determinat adoptarea unei hotărâri de consiliu în sensul dorit de inculpatul G., cu toate că această hotărâre nu putea fi în mod legal adoptată.

Impedimentul legal existent pentru adoptarea acestei hotărâri era reprezentat de faptul că terenul respectiv era întabulat în cartea funciară ca fiind proprietatea Statului Român, iar în aceste condiții Consiliul Local Orșova nu putea efectua acte de dispoziție cu privire la acesta.

În aceste condiții, susține apelantul că inculpatul a procedat la înlăturarea din funcție a martorului LLLLL., secretarul Primăriei Orșova, persoană care putea semnala nelegalitatea hotărârii și care nu era de acord cu această hotărâre, lucru realizat în urma procedurii desfășurate începând cu data de 10 aprilie 2013 și

finalizată prin dispoziția nr. x/17 aprilie 2013 a Primarului mun. Orșova, prin care s-a dispus eliberarea din funcție a martorului.

De asemenea, deoarece pentru adoptarea hotărârii era necesară o majoritate calificată, iar inculpatul F. controla voturile doar a 11 din cei 17 consilieri locali în funcție, acesta a realizat demersuri pentru ca înainte de ședința de consiliu local din data de 30 aprilie 2013 să îi înceteze mandatul de consilier local martorului MMMMM., astfel dobândind majoritatea calificată necesară. În acest sens, la data de 19 aprilie consilierii locali SSSSS. și TTTTT. au formulat o sesizare cu privire la un conflict de interese în care s-ar fi aflat martorul MMMMM., iar ulterior sesizare formulată de către Primăria mun. Orșova, prin PTTTT., vizând încălcarea prev. art. 90 și 92 din Legea nr. 161/2003 de către consilierul local a fost soluționată de prefectul județului, NNNNN., prin emiterea ordinului nr. 126/2013 care constata încetarea de drept a mandatului de consilier local al martorului MMMMM..

Apelantul precizează că prima instanță în mod eronat nu reține existența unei înțelegeri între inculpatul F. și inculpatul H. cu privire la concesiunea suprafeței de teren, în condițiile în care aceasta rezultă din convorbirile telefonice și, de asemenea, din faptul că persoanele interesate în cauză s-au întâlnit la data de 25 aprilie 2013, în localitatea Orșova, respectiv inculpații H., G., F., precum și primarul mun. Orșova și WWWWW.. De asemenea, din analiza datelor de trafic rezultă că la finalul lunii martie și pe tot parcursul lunii aprilie 2013 G. a ținut legătura în permanență atât cu H., cât și cu F..

Mai învederează apelantul că în ședința de consiliu local din 30 aprilie 2013 a fost adoptată hotărârea dorită de către inculpatul F. ca urmare a influenței pe care acesta a exercitat-o asupra consilierilor locali, lucru care rezultă și din convorbirile telefonice pe care le-a purtat cu YYYYY., SSSSS.. Mai mult inculpatul F. primea telefoane de la mai mulți consilieri locali care îl informau cu privire la modul în care s-a votat.

Susține apelantul că din acest probatoriu rezultă comiterea infracțiunii menționate în actul de sesizare, hotărârea fiind adoptată ca urmare a influenței exercitate de inculpat, iar folosul obținut fiind unul nelegal, în condițiile în care nu a fost respectată procedura de concesiune, terenul fiind întabulat ca proprietate a Statului Român, iar concedentul nu a efectuat o evaluare proprie a terenului, ci a folosit un raport de evaluare depus de concesiune, ceea ce a permis concesiunea la un preț inferior valorii reale, așa cum acest lucru rezultă din raportul de constatare efectuat în cauză.

Cu privire la aceste critici, Înalta Curte consideră că ele sunt nefondate, judecătorul fondului reținând în mod corect starea de fapt pe baza probelor legal administrate existente la dosar.

Instanța de apel, așa cum s-a arătat și în precedent, nu va avea în vedere la analiza criticilor formulate de către apelant procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatelor de siguranță națională emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție, acestea fiind excluse definitiv de la dosarul cauzei. Ca atare toate referirile la convorbirile telefonice înregistrate din cuprinsul motivelor de apel nu vor fi analizate, indiferent de relevanța acestora pentru stabilirea stării de fapt.

Pe de altă parte, Înalta Curte consideră că esențială pentru reținerea infracțiunii ce face obiectul acuzării este demonstrarea elementului material, parte a laturii obiective a infracțiunii, respectiv acțiunea de exercitare a influenței pe care inculpatul se pretinde că o avea asupra consilierilor locali Orșova prin prisma funcției pe care o deținea, de președinte al organizației locale a PP.

Numai în măsura în care se demonstrează acest lucru este necesară analiza probațiunii și cu privire la celelalte elemente pentru a se stabili întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prev. de art. 13 din legea nr. 78/2000.

În condițiile în care hotărârea a fost adoptată ca urmare a votului exprimat liber de către consilierii locali, fără ca inculpatul să îi determine să voteze într-un anumit mod favorabil intereselor sale, faptul că această hotărâre are sau nu elemente de nelegalitate nu prezintă relevanță din punct de vedere penal. Instanța investită cu cercetarea prezentei cauze nu este îndrituită a analiza legalitate unor acte administrative în măsura în care acestea nu au influență cu privire la fapta penală dedusă judecării.

Nu poate face obiectul judecății penale, în măsura în care nu se determină comiterea de către inculpat a acțiunii ce reprezintă elementul material al infracțiunii, elementele precum cele care vizează cuantumul redevenței stabilite pentru concesiune terenului, caracterul de bun aparținând domeniului Statului Român, ori orice altă chestiune reținută în actul de sesizare și cu privire au fost administrate probe în cursul urmăririi penale, ori în cursul cercetării judecătorești realizate în fața primei instanțe. Aceste aspecte au fost prezentate în actul de sesizare pentru a justifica caracterul necuvenit al folosului obținut ca urmare a acțiunilor inculpatului, dar în măsura în care nu pot fi reținute aceste acțiuni nu mai este necesară stabilirea acestui aspect.

De asemenea, deoarece, în care mare parte, probațiunea administrată în prezenta cauză cu privire la infracțiunea imputată inculpatului F., vizează condițiile în care a fost adoptată hotărârea Consiliului Local Orșova cu privire la concesiunea suprafeței de teren către G., respectiv pretinsele activități de realizare a majorității calificate impuse de lege și înlăturarea unor persoane care ar fi putut contesta legalitatea hotărârii, analiza acestor probe se poate realiza tot numai după stabilirea certă a faptului că inculpatul a influențat activitatea consilierilor locali. În situația în care nu se reține acest lucru, această probațiune nu are nici o valoare pentru reținerea infracțiunii în sarcina inculpatului, fiind fără vreo relevanță penală întâlnirile acestuia cu alți inculpați din prezenta cauză, ori discuțiile pe care le-a purtat cu alte persoane cu privire la subiecte conexe.

Cu privire la obiectul esențial de probat pentru stabilirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea 78/2000, instanța de apel reține faptul că în cursul urmăririi penale a fost administrată proba testimonială, fiind audiați mai mulți martori, ceri reținuți de în actul de sesizare, menționați și în motivele de apel fiind YYYYY., LLLLL. și MMMM., iar în cursul cercetării judecătorești efectuate de către prima instanță s-a administrat proba testimonială, fiind audiați consilierii locali Orșova care au participat la ședința din 30 aprilie 2013 când a fost adoptată hotărârea despre care se susține că a fost rezultatul exercitării influenței de către inculpatul F.

Instanța de fond a analizat în extenso declarațiile martorilor EEEEEEE., SSSSS., ZZZZZZ., AAAAAA., GGGGGGG., XXXXXX., CCCCCC., DDDDDDD., BBBBBB., TTTT., propuși de către inculpatul F., WWWWWW., OOOOOO., FFFFFFFF., TTTT., UUUUUU., toate aceste persoane declarând faptul că și-au exprimat votul cu privire la hotărârea prin care a fost concesionat terenul către G. în mod liber, fără a fi influențați în exercitarea acestuia în vreun mod de către inculpat.

În cursul cercetării judecătorești desfășurate în fața instanței de apel au fost reaudiați martorii EEEEEEE., BBBBBB., U., TTTT., la termenul din 21 noiembrie 2019, care și-au menținut poziția procesuală susținând că nu au fost influențați în nici un mod de către inculpatul F. cu privire la modul în care trebuiau să voteze hotărârea în discuție a Consiliului Local Orșova.

Pe de altă parte, în cursul urmăririi penale, în fața primei instanțe, precum și în cursul cercetării judecătorești desfășurate în apel, au fost audiați și martorii YYYYY., LLLLL., MMMM., audiați la termenul din 19 martie 2019 de Înalta Curte, acești martori prezentând constant o altă situație, respectiv că inculpatul F. exercita influențe constante asupra consilierilor locali, indiferent de formațiunea politică din care aceștia făceau parte, controlul exercitat de către acesta vizând 4 consilieri locali ai PP., 4 consilieri de la QQQ., un consilier din partea LLLLLL. și 2 consilieri locali care părăsiseră PP.

Martorul YYYYY. a relatat și în fața instanței de apel că inculpatul, în perioada în care era consilier local din partea PP. impunea modul în care consilierii locali trebuiau să voteze în Consiliu, organizând înaintea fiecărei ședințe de consiliu local o ședință a consilierilor în care le comunica acestora cum să voteze cu privire la chestiunile aflate pe ordinea de zi. Martorul a precizat că a participat personal la majoritatea ședințelor de acest gen, iar la aceste ședințe erau prezenți atât consilierii PP., cât și cei din cadrul alianței UUUUU., ori din partea altor partide, cum ar fi LLLLLL.. A mai precizat martorul că consilierii locali votau în funcție de interesul inculpatului F. fie de frică, fie din alte considerente, cert fiind că acesta îi chema și le spunea cum trebuie să voteze în funcție de interesele sale. Cu privire la hotărâre vizând concesiunea terenului către G., martorul a precizat că a votat așa cum i s-a comandat. Susținerile martorului sunt relativ constante, cele învederate în fața instanței de apel fiind susținute și în celelalte faze ale procesului penal în care a fost audiat, existând diferite variații, care însă în opinia instanței de apel nu afectează notabil coerența susținerilor sale.

Martorul LLLLL., tatăl martorului menționat anterior și secretarul Primăriei Orșova, a avut, în fața instanței de apel, susțineri similare referitoare la posibilitatea inculpatului F. de a influența consilierii locali ai mun. Orșova cu privire la votul pe care aceștia îl acordau pentru adoptarea hotărârilor în cadrul consiliului, precizând că inculpatul putea să realizeze acest lucru în calitate sa de președinte al organizației PP. Orșova și crede că a și făcut acest lucru în cadrul ședințelor pe care le organiza anterior ședințelor consiliului local. A precizat martorul că nu cunoaște ce se discuta în cadrul acelor întâlniri, dar rezultatul se vedea, consilierii respectivi votând într-un mod unitar.

De asemenea, declarațiile acestui martor sunt unele constante pe parcursul procesului penal, aspectele prezentate pe scurt în fața instanței de apel fiind unele amplu relatate în fața instanței de fond, ori în cursul urmăririi penale, neexistând elemente care să conducă la crearea unei aparențe de nesinceritate.

În fine, martorul MMMMM., în fața instanței de apel a reiterat pe scurt aspectele pe care le-a prezentat în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești realizate în fond, susținând că inculpatul F. își exercita influența asupra unui număr de 11 consilieri locali, lucru pe care îl cunoaște din relatările a doi consilieri care au participat la ședințele organizate de inculpat anterior ședințelor de consiliu local, însă în ceea ce îl privește inculpatul nu a încercat să îi influențeze votul în cazul hotărârilor care vizau concesiunile din prezenta cauză.

În condițiile în care în fața primei instanțe, la termenul din 31 mai 2016 martorul a declarat că este în dușmănie cu inculpatul F., în fața instanței de apel acesta a precizat că a ales în mod greșit cuvântul când a dat respectiva declarație și că în realitate nu este nici în relații de dușmănie, dar nici în relații de prietenie cu acesta, având anumite postări la adresa inculpatului, dar în aceste nu folosește cuvinte jignitoare. Cu toate acestea a formulat o plângere penală față de inculpat pentru că acesta a încălcat condițiile controlului judiciar.

Înalta Curte, analizând coroborat aceste declarații, consideră că judecătorul fondului în mod corespunzător a concluzionat faptul că nu se poate reține din probele administrate că inculpatul F. și-a exercitat influența în calitate sa de președinte al organizației locale a unui partid asupra consilierilor locali Orșova pentru a îi determina să voteze o hotărâre conform intereselor sale în favoarea numitului G..

În sentința atacată s-a realizat o amplă analiză a declarațiilor martorilor menționați, precum și a declarațiilor inculpaților F., H. și G., iar concluzia menționată anterior la care a ajuns prima instanță este una pe care instanța de apel o consideră justă, însușindu-și toate argumentele cuprinse în hotărâre.

Contrar celor susținute de către apelant, declarațiile martorilor care susțin acuzarea, YYYYY., LLLLL. și MMMMM. au fost analizate de către judecătorul fondului acesta indicând elementele pentru care nu pot fi avute în vedere decât parțial aspectele relatate de aceștia, fiind indicată starea de confruntare existentă între aceștia și inculpat, considerentele care o determină fiind prezentate în sentință, nefiind necesară reluarea acestora.

Ce rezultă cu certitudine și din declarațiile martorilor YYYYY. și MMMMM. este faptul că inculpatul nu a exercitat personal vreo presiune sau influență pentru ca aceștia să își exercite votul în consiliu în sensul presupus dorit de către acesta, primul martor votând hotărârea deoarece cererea formulată de către G. beneficia de toate avizele și documentația aferentă era una completă, fără ca acest lucru să îi fie cerut de către F.. Cel de-al doilea martor nu a participat la procesul de vot în condițiile în care a fost înlăturat din consiliul local anterior ședinței.

În condițiile în care toți consilierii locali din Orșova audiați în calitate de martor în prezenta cauză au declarat că inculpatul F. nu le-a cerut să voteze favorabil hotărârea ce viza cererea formulată de către G., după cum nu le-a cerut să voteze într-un anumit sens și în privința altor hotărâri, instanța de apel consideră că acuzarea nu a făcut în nici un mod dovada exercitării influenței pe care ar fi avut-o inculpatul în sensul infracțiunii ce face obiectul acuzații.

Faptul că martorii YYYYY., LLLLL. și MMMMM. susțin că inculpatul era persoana care controla votul în Consiliul Local Orșova nu poate reprezenta un element care să justifice înlăturarea declarațiilor persoanelor care se presupune că ar fi acționat sub imperiul influenței lui F.. Declarațiile celor menționați

anterior nu indică de altfel care este sursa informațiilor care i-au condus la concluzia existenței acestei conduite a inculpatului, YYYYY. precizând că nu i s-a solicitat să voteze într-un anumit mod, MMMM. susținând că de la doi consilieri a aflat de activitatea inculpatului, fără ca el personal să fie abordat de acesta, iar LLLLL. concluzionând cu privire la existența acestei influențe ca urmare a modului în care se realiza votul în consiliu.

Pe de altă parte, instanța de apel nu poate reține nici susținerea apelantului în sensul că declarațiile martorilor consilieri audiați sunt în sensul că nu s-a exercitat vreo presiune în ceea ce îi privește din partea inculpatului pentru că altfel s-ar autoincrimina, în condițiile în care aceștia nu fac obiectul unei proceduri penale active, iar declarațiile pe care le-au dat în fața instanței vizează votul dat în cadrul unei proceduri legale.

Cum nu este dovedită acțiunea specifică elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, respectiv exercitarea influenței sau autorității pe care funcția din cadrul unui partid politic i-o conferă inculpatului, cercetarea celorlalte elemente pentru reținerea infracțiunii nu mai apare necesară, instanța de fond realizând totuși o amplă analiză a acestora, precum și a întregii stări de fapt avută în vedere în actul de sesizare, analiză considerată de instanța de apel ca fiind una justă, dar care nu era necesară.

Pe cale de consecință, soluția adoptată de prima instanță cu privire la această infracțiune este una legală și temeinică, impunându-se achitarea inculpatului în baza prevederilor art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., fapta nu există.

B. Apelantul a criticat soluția de achitare adoptată de prima instanță în privința inculpatului F. cu referire la infracțiunea prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, vizând exercitarea influenței sau autorității pentru adoptarea HCL nr. 54/7.06.2013 Orșova prin care a fost admisă cererea formulată de către S.C. WW. S.A. privind vânzarea fără licitație a unui teren de 2046 m² teren care a fost anterior concesionat acestei societăți.

În esență, criticile formulate de către acesta vizează aceleași elemente ca în cazul primei infracțiuni, apelantul susținând că din probele administrate în cauză rezultă faptul că inculpatul controla activitatea desfășurată de către consilierii locali Orșova, influențând modul în care aceștia își exercitau votul în cadrul consiliului, autoritatea și influența conferite de funcția de președinte al organizației municipale Orșova a PP. determinând consilierii locali să voteze hotărârea prin care Primăria Orșova vindea către S.C. WW. S.A., una dintre societățile pe care inculpatul le deține, suprafața de 2.046 m² la un preț subevaluat și cu încălcarea prevederilor legale privind vânzarea bunurilor proprietate a unităților administrative.

Apreciază apelantul că instanța de fond în mod eronat nu a reținut din coroborarea declarațiilor martorilor YYYYY., BBBB., MMMM., U. cu aspectele rezultate din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în cauză că inculpatul controla activitatea consiliului local și determina consilierii să voteze conform intereselor sale, chiar dacă hotărârea nu era una legală, cum este și situația hotărârii menționate, bunul vândut ca urmare a adoptării acesteia nefăcând parte din patrimoniul municipiului, fiind întabulat în cartea funciară ca fiind proprietatea Statului Român. Mai mult, hotărârea nu era legală și pentru că erau încălcate prevederile art. 123 din Legea nr. 215/2001, cumpărătorul terenului neputând fi considerat un constructor de bună credință, în condițiile în care încălcase condițiile contractului de concesiune.

Caracterul nelegal al hotărârii menționate adoptate de către Consiliul Local Orșova rezultă, susține apelantul, și din declarația dată de CCCCC., conducătorul biroului de cadastru și publicitate imobiliară Orșova.

Înalta Curte consideră că aceste critici formulate de către apelant sunt nefondate, argumentele prezentate anterior, când a fost analizată prima infracțiune reținută în sarcina inculpatului F., fiind pe deplin valabile și în cazul infracțiunii pretins comisă în legătură cu HCL nr. 54/2013 Orșova.

Instanța de apel reiterează faptul că nu vor putea fi avute în vedere la stabilirea stării de fapt procesele verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte, în condițiile în care aceste probe au fost excluse ca urmare a procedurii de cameră preliminară.

De asemenea, elementul esențial cu privire la care ar fi trebuit să se canalizeze acuizarea este același ca și în cazul infracțiunii analizate anterior, respectiv demonstrarea exercitării influenței sau autorității inculpatului, în calitatea sa de președinte al organizației locale a unui partid politic, asupra consilierilor locali pentru ca aceștia să adopte o hotărâre care să îi aducă un folos necuvenit. Doar în măsura în care se demonstrează această activitate a inculpatului este necesară administrarea de probatorii cu privire la caracterul necuvenit al folosului.

În cauză însă această probă nu a fost realizată, declarațiile martorilor consilieri locali Orșova, analizate anterior, infirmând acuzația vizând exercitarea influenței sau autorității inculpatului asupra acestora pentru adoptarea hotărârii favorabile acestuia, martorii menționând că nu au fost influențați în votul pe care îl exprimau în consiliu de către inculpatul F..

Cu privire la declarația martorei BBBBBB., invocată de către apelant în motivele de apel, instanța de apel reține că aceasta nu este una care să confirme susținerile apelantului în condițiile în care din cuprinsul declarației rezultă faptul că martora susține că nu cunoaște care era influența pe care inculpatul o avea în consiliul local referitor la hotărârile ce se adoptau în ședință. În privința declarației martorului YYYYY., instanța de apel reține suplimentar că acesta nu a făcut precizări cu privire la modul în care s-a exercitat votul cu privire la această hotărâre, specificând faptul că în perioada în care a fost consilier local viceprimarul și compartimentele de specialitate au venit cu propunerea de a vinde terenurile concesionate deja către cei care doreau să cumpere întrucât era nevoie de bani la bugetul local, pentru a plăti serviciile făcute de anumite societăți comerciale, între care și societatea inculpatului.

Martorul MMMMM. a prezentat amplu în declarația invocată de către apelant motivele pentru care acesta aprecia ca fiind nelegală hotărârea de consiliu local prin care s-a încuviințat vânzarea terenului de 2046 mp, atât pentru faptul că a fost adoptată într-o ședință extraordinară, cât și pentru că documentația nu era corespunzătoare, iar prețul de vânzare era prea mic în opinia martorului, precizând ulterior că nu a participat la ședința în care a fost adoptată respectiva hotărâre,

În fine, declarația ultimului martor invocat de către apelant, U., viceprimarul municipiului Orșova nu conține nici o referire la ședința de consiliu în care a fost adoptată hotărârea, martorul declarând că în calitate de președinte al PPPPPP., partid într-o alianță cu partidul condus de inculpat, colabora cu acesta în plan politic în vederea asigurării majorității necesare în Consiliul Local, pentru adoptarea proiectelor de hotărâri inițiate de primari.

Toate aceste declarații nu sunt de natură a demonstra faptul că inculpatul F. a influențat modul în care consilierii locali au votat cu privire la hotărârea în discuție, declarațiile celorlalți martori menționați infirmând această acuzație.

Înalta Curte consideră că afirmația apelantului referitoare la influența pe care inculpatul o avea asupra consilierilor locali este una corectă, însă pentru a se putea reține comiterea infracțiunii ce face obiectul sesizării nu este suficientă probarea acestei influențe cu caracter general, fiind necesară demonstrarea prin probe fiabile a faptului că inculpatul a realizat în mod specific activități prin care a determinat modul de acțiune al consilierilor cu privire la adoptarea acelei hotărâri în consiliul local.

În condițiile în care aceste probe nu există la dosarul cauzei, transcrierile convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională fiind înlăturare cu caracter definitiv în procedura de cameră preliminară, iar declarațiile martorilor consilieri locali infirmă influențarea activității lor de către inculpat, cu privire la adoptarea HCL nr. 54/2013, soluția adoptată de prima instanță, de achitare a inculpatului în baza art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., apare ca fiind singura justă, fiind rezultatul stabilirii în mod corect a stării de fapt, pe baza amplei analize realizată de aceasta cu privire la probele administrate în cauză.

Nu se poate pronunța o soluție de condamnare a inculpatului pe aserțiunea apelantului că " în cazul concesiunii acestui teren către WW. - societate despre care era unanim cunoscută ca aparține lui F., nici măcar nu era nevoie ca acesta să ceară expres să fie votată favorabil, căci era evident că acesta își dorea ca această concesiune să aibă loc, indiferent că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege sau nu.", aceasta având un caracter pur speculativ, fără relevanță în soluționarea cauzei. În mod evident, pronunțarea unei soluții de condamnare trebuie să aibă la bază probe solide din care să rezulte toate elementele laturii obiective și ale laturii subiective ale infracțiunii, vinovăția inculpatului urmând a fi stabilită la momentul la care nu mai există nici un dubiu care să fie interpretat în favoarea sa.

În fine, instanța de apel reține că și în cazul acestei infracțiuni probațiunea administrată în cursul urmăririi penale, precum și în fața instanței de fond a fost una extrem de amplă, însă în principal aceasta a vizat aspecte care nu au nici o relevanță în condițiile în care nu a fost probată acțiunea specifică laturii obiective a infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, respectiv în condițiile în care nu s-a demonstrat că inculpatul și-a exercitat influența și autoritatea sa, în calitate de președinte al organizației locale a unui partid politic pentru a determina adoptarea hotărârii de consiliul local în sensul pe care l-a dorit, sens care era apt să îi procure un folos necuvenit.

C. Cu privire la acest inculpat, apelantul a criticat soluția de achitare pronunțată de prima instanță și în privința infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, vizând modul de adoptare a HCL Orșova nr. 111 din data de 28 noiembrie 2013 prin care s-a aprobat vânzarea - fără licitație publică - a terenului în suprafață de 403 m² către ZZZZZ. S.R.L., vânzarea fără licitație publică având drept temei prevederile art. 123 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

Apelantul a reiterat argumentele pentru care consideră că soluția de achitare este una eronată, susținând că din probele administrate în cauză, mai ales înregistrările convorbirilor telefonice, precum și declarațiile aceluiași martori, rezultă comiterea faptei de către inculpat în modalitatea descrisă în actul de sesizare.

Au fost invocate suplimentar declarația martorului U. care a precizat că a primit de la inculpat raportul de evaluare pentru terenul în discuție, raport pe care l-a depus la secretariatul Primăriei, precum și declarația martorului AAAAAA., administratorul societății ZZZZZ. S.R.L., persoană despre care se susține că i-ar fi acordat un împrumut inculpatului, dar din declarația acesteia nu rezultă acest lucru, ci doar că ultimul i-ar fi solicitat acest împrumut, însă ulterior nu s-a mai prezentat pentru primirea banilor.

Se mai susține că argumentele instanței de fond referitoare la declarațiile martorilor consilieri locali, în sensul că nu au fost influențați sau controlați de inculpat în votul lor, nu pot fi primite în condițiile în care aceștia nu puteau recunoaște că au votat contra convingerii lor, din motive lesne de înțeles, și, în plus, mulți nu m-ai țineau minte cum au votat, aceasta cu atât mai mult cu cât nu aveau cunoștințele necesare sau timpul necesar pentru studiul documentației ce stătea la baza hotărârii.

Înalta Curte consideră că toate aceste argumente nu pot fi primite, susținerile apelantului fiind identice în cazul celor trei infracțiuni ce au făcut obiectul acușării în privința inculpatului F., iar acestea au fost analizate de instanța de control judiciar în cele ce preced.

În condițiile în care transcrierile convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională nu pot fi valorificate în cauză, iar declarațiile martorilor menționați de către apelant ca fiind concludente cu privire la obiectul probațiunii, nu au fost apreciate de instanța de control judiciar, în acord cu judecătorul fondului, ca fiind probe suficiente pentru a justifica o soluție de condamnare a inculpatului, fiind contrazise flagrant de declarațiile celor asupra cărora se presupune că s-a exercitat autoritatea și influența inculpatului, consilieri locali Orșova, soluția cu privire la aceste critici nu poate fi diferită, Înalta Curte privindu-le ca nefondate.

Și în cazul acestei infracțiuni, din probele rămase în cauză ca legal administrate, nu rezultă acțiunea specifică exercitată de către inculpat care să reprezinte elementul material al infracțiunii prev. de art. 13 din Legea 78/2000.

Împrejurarea inculpatul ar fi înmănat martorului U. raportul de evaluare pentru terenul care era vizat de hotărâre nu poate avea vreo semnificație din punctul de vedere al demonstrării activității specifice laturii

obiective a infracțiunii, după cum nici declarația martorului AAAAAA., care oricum nu are nici o relevanță în cauză, în condițiile în care nici măcar nu demonstrează acordarea împrumutului pretins, nu are nici un rol probator cu privire la acest aspectul esențial de dovedit, acțiunile inculpatului.

În fine, împrejurarea că apelantul consideră declarațiile martorilor consilieri locali ca fiind unele care nu pot fundamenta soluția instanței, reprezintă o simplă speculație, nefiind indicate nici un fel de elemente care să conducă la concluzia invalidării acestor probe, aspectele susținute de apelant fiind unele care nu au nici un fel de suport factic. În condițiile în care martorii au declarat constant că nu au fost influențați de inculpat în modul în care au votat în consiliul local, neexistând discrepanțe cu privire la acest aspect, declarațiile acestora sunt suficient de concludente pentru a justifica soluția de achitare adoptată de prima instanță și pe care instanța de control judiciar o consideră ca fiind justă, rezultat al stabilirii corespunzătoare a stării de fapt pe baza analizării probelor administrate în cauză.

7. Hotărârea primei instanțe a criticată de către apelant și în privința soluției de achitare a inculpatului G. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. c). C. proc. pen., și greșita achitare a aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., și respectiv greșita achitare a inculpatului H. pentru infracțiunile de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. c). C. proc. pen., pentru savarsirea infracțiunii prevazuta de prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen.

Învederează apelantul că judecătorul fondului a realizat o eronată apreciere a probelor administrate în cauză, din coroborarea acestora rezultând comiterea infracțiunilor anterior menționate.

Precizează că premisa pentru comiterea faptelor o reprezintă situația de conflict de interese în care se afla inculpatul H., constatată prin raportul de evaluare nr. x mai 2012 întocmit de A.N.I., motiv pentru care acesta a contestat raportul de evaluare la Curtea de Apel Craiova, formându-se dosarul nr. x/2012, dosar în legătură cu care au fost comise infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență.

Inculpatul H., cunoscând faptul că inculpatul G. este fratele judecătoarei W., care deținea funcția de președinte al secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Craiova, secție pe al cărei rol se afla dosarul având ca obiect contestația sa împotriva raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, a luat legătura cu acesta pentru a-l determina să efectueze demersuri în vederea pronunțării unei soluții favorabile în cauza care-l privea.

Susține apelantul că acest aspect rezultă din discuția telefonică purtată de inculpatul H. cu BB. la data de 08 martie 2013, ora 10:51, care se coroborează cu faptul că ultimul purtase o convorbire telefonică cu inculpatul G. la 05 martie 2013, în condițiile în care anterior convorbirile dintre cei doi aveau un caracter sporadic. De asemenea, convorbirea purtată între H. și BB. tot în data de 08 martie 2013, ora 11:59 reliefează același aspect și aceasta se coroborează cu faptul semnificativ că în aceeași zi, vineri 8 martie 2013, la ora 16:40, G. i-a expediat surorii sale W. patru mesaje SMS, aceasta i-a răspuns, expediindu-i trei mesaje la ora 16:56, după care G. i-a mai transmis surorii sale un nou mesaj, la ora 16:58 (aceasta în condițiile în care comunicările telefonice dintre cei doi aveau un caracter sporadic, precedentă comunicare telefonică având loc la data de 16 februarie 2013). În aceeași zi, W. aflată la Orșova, la locuința părinților, unde se afla și inculpatul G., la ora 19:11 a apelat-o pe judecătoarea X. (care urma ca la termenul din data de 19 martie 2013 să judece dosarul care îl viza pe H.), acestea purtând o convorbire de aproape 7 minute.

În același sens sunt și discuțiile telefonice purtate de inculpatul H. cu martorul BB. în data de 11 martie 2013, precum și sms-ul trimis de către inculpatul G. martorului.

Corelativ folosului pe care inculpatul VVVVV. urma să îl procure inculpatului H., ultimul trebuia să îi procure primului mai multe foloase solicitate de acesta, respectiv, menținerea lui G. în funcția de inspector-șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Mehedinți, urmată de numirea sa, la o dată ulterioară, într-o funcție de conducere în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, concesionarea de către tatăl inculpatului VVVVV. a două suprafețe de teren de la consiliul local Orșova, în condiții

avantajoase și numirea soției sale, VVVV. Elisabeta, într-o funcție de conducere în cadrul unei unități de parchet din București (fie la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fie la Direcția Națională Anticorupție).

Apelantul susține că din coroborarea transcrierilor discuțiilor telefonice purtate de inculpatul H. cu martorul K., adjunct al lui L., secretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, șef al Departamentului de Ordine și Siguranță Publică în cadrul aceluiași minister, din 20 martie 2013, ora 17:54 și 03 aprilie 2013, ora 15:39, rezultă interesul inculpatului H. în rezolvarea problemei și demersurile acestuia, care la data de 10 aprilie 2013 au avut rezultat, L. comunicându-i inculpatului G. că va fi numit în funcția de director adjunct al Direcției Ordine Publică din cadrul IGPR. Ultimul nu a acceptat numirea din considerente ce țineau de faptul că soția sa nu a fost numită într-o funcție de conducere la București. Sunt menționate ca demonstrând demersurile inculpatului H., și convorbirile telefonice purtate de către acesta la 10 aprilie 2013, ora 18:36, cu inculpatul G., precum și la 17 aprilie 2013, ora 11:40. De asemenea, invocă apelantul că prin declarația dată în calitate de martor K. a prezentat aspecte relevante în cauză, precizând explicit că inculpatul H. i-a cerut să îl ajute pe inculpatul G..

Susține apelantul faptul că din probele administrate rezultă că demersurile inculpatului H. în vederea asigurării folosului urmărit de inculpatul VVVV. au continuat în luna iunie 2013, lucru care rezultă din frecvența convorbirilor telefonice dintre ei, pentru care cei doi nu au nici o explicație plauzibilă, în condițiile în care susțineau că sunt simple cunoștințe.

De asemenea, în aceeași perioadă inculpatul H. a reluat demersurile pentru obținerea celui de-al doilea folos promis inculpatului G., concesionarea suprafeței de 242 m² din Orșova, în condiții favorabile, respectiv cu o redevență mai mică decât valoarea de piață a imobilului și cu încălcarea cadrului legal aplicabil. Cu privire la condițiile de dobândire a acestui folos apelantul susține că probele administrate în cauză dovedesc comiterea faptei de către inculpatul H..

În privința obținerii folosului pentru inculpatul H., apelantul susține că dovada demersurilor inculpatului G. rezultă din convorbirile telefonice purtate la data de 05 mai 2013, ora 19:48, precum și din faptul că la data de 7 mai 2013, ora 9:30 W. a purtat o convorbire cu judecătoarea X. de aproximativ 5 minute.

În aceeași zi, la 12,20 inculpații H. și G. poartă o nouă convorbire telefonică, iar în dimineața zilei următoare W. a plecat de la Orșova la Craiova și după o discuție telefonică cu X. cele două s-au întâlnit.

După întâlnire W., la ora 17:36 l-a contactat telefonic pe fratele său inculpatul G., care o sunase anterior la 15,38 și ulterior la 17,57.

De asemenea, precizează apelantul că în ziua de 08 mai 2013, inculpatul G. l-a sunat pe inculpatul H. de trei ori la ora 09:05, la ora 11:00 și la ora 20:52.

Toate aceste aspecte consideră apelantul că prezintă relevanță în condițiile în care susțin cele reținute în actul de sesizare și rezultă din datele de trafic existente la dosarul cauzei.

Mai precizează apelantul că în declarația pe care a dat-o în cauză, martora X. a susținut că nu a discutat cu W. soluția pe care urma să o dea în dosarul care îl privea pe H., însă aceasta putea preconiza soluția deoarece a purtat discuții cu privire la această cauză cu ceilalți judecători din cadrul secției, prezentându-și opinia care presupunea admiterea acțiunii formulate.

După ce a primit asigurări cu privire la soluția ce urma a fi pronunțată de către Curtea de Apel Craiova, inculpatul H. și-a schimbat atitudinea față de această cauză, renunțând la cererea de strămutare formulată la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin cererea depusă de către A.. Schimbarea de atitudine a inculpatului față de soluționarea cauzei de la Curtea de Apel Craiova rezultă din convorbirile telefonice purtate la 10 mai 2013 cu BB..

Apelantul precizează că după primirea documentelor pe care i le solicitase lui BB., respectiv a celor din care rezulta că nu se dispusese suspendarea cauzei de la Craiova, precum și că a renunțat la cererea de strămutare, între inculpații H. și VVVVV. a avut loc o întâlnire în fața hotelului VV. din Drobeta Turnu Severin, prilej cu care H. i-a înmănat lui G., într-un plic opac, format A4, documentele pe care le primise prin fax de la BB.. Consideră apelantul că judecătorul fondului a reținut în mod greșit că în cadrul acestei întâlniri H. i-ar fi restituit niste documente medicale, ce aparțineu unui membru al familiei lui G., deși rezulta clar din conversația de mai sus, ca H. îi spune lui VVVVV. ca vrea să îl roage ceva și de aceea trebuie să se întâlnească, fără să amintească că ar trebui să îi restituie ceva.

După această întâlnire, la ora 14:56, G. a purtat o convorbire telefonică cu sora sa, W., iar apoi, în seara aceleiași zile, la ora 18:15, G. l-a sunat pe H., toate aceste aspecte rezultând din datele de trafic.

Susține apelantul că ulterior acestui moment H. a luat măsuri pentru a se asigura că la termenul din 14 mai 2013 dosarul va fi soluționat, solicitându-i martorului BB. să pregătească concluziile scrise pentru termenul de judecată, așa cum acest lucru rezultă din convorbirea telefonică purtată la 12 mai 2013, ora 21:21.

Mai susține apelantul că din convorbirea telefonică purtată la data 13 mai 2013, ora 9:22 rezultă că inculpatul G. i-a comunicat inculpatului H. că totul este în ordine, în condițiile în care primul pleca din țară, iar termenul pentru soluționarea dosarului era la 14 mai 2013.

Cu privire la evenimentele ulterioare termenului de judecată din 14 mai 2013, apelantul învederează, că în condițiile în care instanța de judecată a amânat pronunțarea, inculpatul H. a încercat să i-a legătura cu inculpatul G. și pentru a evita interceptarea comunicațiilor a făcut acest lucru de pe telefonul martorei LLLLLLLL., dar nu a reușit acest lucru, iar declarațiile martorei cu privire la acest aspect sunt relevante, în condițiile în care nu a putut explica de ce H. a vorbit de pe telefonul său.

Invocă apelantul că din convorbirea purtată la ora 17:06 de G. cu H. rezultă că inculpații încercau să folosească un limbaj camuflat, iar inculpatul H. își manifesta neliniștea cu privire la amânarea pronunțării, iar a doua zi, la ora 10:28 are loc o convorbire de la postul telefonic al martorei LLLLLLLL., așa cum rezultă din traficul de date.

Ulterior, inculpatul H. a purtat în data de 18 mai 2013 o discuție cu inculpatul G. căruia i-a cerut numărul de telefon al mamei acestuia, O., din dorința de a lua legătura cu W., care se afla la sfârșit de săptămână la Orșova. În cadrul aceleiași convorbiri, inculpatul H. i-a solicitat să îi confirme că are certitudinea că hotărârea îi va fi favorabilă.

Apelantul mai susține că din conținutul convorbirii pe care inculpatul H. o poartă cu mama inculpatului G., rezultă că acesta ar fi intenționat să vină la locuința familiei G. cu niște hârtii pe care să se uite o altă persoană decât O., această persoană fiind W..

Ulterior, în data de 19 mai 2013 inculpatul H. poartă o nouă discuție telefonică cu O. și chiar se întâlnesc în fața locuinței acesteia, remarcând apelantul că, în condițiile în care W. plecase spre Craiova, O. a fost de acord să se întâlnească cu inculpatul.

La data de 21 mai 2013 a fost pronunțată soluția în dosarul nr. x/2013, în sensul admiterii acțiunii inculpatului H., soluția fiind introdusă în programul informatic ECRIS la ora 11:22, iar la ora 11:47 W. i-a trimis un mesaj SMS fratelui său inculpatul G..

Mai susține apelantul că din convorbirea purtată de către inculpatul H. cu inculpatul G. în aceeași zi la 17.25, rezultă că primul își manifesta neliniștea cu privire la faptul că nu cunoștea soluția adoptată, în vreme ce ultimul îl asigură că soluția care se pronunțase în acea zi era una favorabilă. Susține apelantul că din modul în care a procedat inculpatul H. rezultă că acesta avea anumite așteptări de la G., în sensul celor susținute în acuzare, iar modul în care comunica cei doi relevă faptul că primul inculpat aștepta anumite informații de la cel de-al doilea.

Apelantul susține că după primirea folosului de la G., H. a întreprins demersurile necesare pentru a îi asigura la rândul său primului foloasele promise, sens în care a întreprins o serie de demersuri folosindu-se de influența pe care o exercita asupra structurilor de conducere ale PP. și implicit la nivel guvernamental.

La data de 13 iunie 2013, inculpatul H. s-a deplasat la sediul Guvernului și i-a solicitat chestorului de poliție EEEEEEEE., Inspectorul General al Poliției Române, menținerea inculpatului G. în funcția pe care o ocupa, precum și să-l numească pe acesta la o dată ulterioară într-o funcție de director adjunct în cadrul IGPR.

Aceste aspecte rezultă, susține apelantul din convorbirile telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională pe care inculpatul le-a purtat cu GGGGGGGG., la 10 iunie 2013, ora 15:20, cu K., la 11 iunie 2013, ora 8:04, cu G., la 11 iunie ora 8:49 și 11,01, GGGGGGGG., la 12 iunie 2013, ora 18:12.

Solicitarea adresată de către inculpatul H. rezultă, potrivit susținerii apelantului, din convorbirea pe care acesta a purtat-o cu inculpatul G. la 13 iunie 2013, ora 9:55, din faptul că GGGGGGGG. la apelat pe chestorul EEEEEEEE. purtând o discuție de 21 secunde, din faptul că H. a trimis un sms către G., din convorbirea telefonică purtată de același inculpat cu SS. la ora 11:11, precum și din convorbirea purtată cu inculpatul G. la ora 12:18.

Precizează apelantul că prin aceste demersuri, care sunt confirmate, alături de procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice, prin datele de trafic, mesajele SMS, precum și prin declarațiile martorilor K., EEEEEEEE. și GGGGGGGG., ultimii confirmând derularea evenimentelor, dar fără a menționa că aceasta a avut loc pentru a îi crea lui G. un folos necuvenit, H. a obținut încă unul dintre foloasele solicitate.

În fine, susține apelantul că inculpatul H. a întreprins demersurile necesare procurării ultimului folos promis inculpatului G., respectiv numirea soției acestuia, W. într-o funcție de conducere în cadrul unei unități de parchet din București.

În acest sens, H. la data de 08 iulie 2013 s-a deplasat la restaurantul JJJJJJJ. din București împreună cu premierul HHHHHHHH., lucru care rezultă din convorbirea telefonică purtată cu SS., precum și din convorbirea telefonică purtată la ora 15:36 cu KKKKKKKK., consilier în cadrul Cancelariei Primului Ministru căruia i-a solicitat să-i transmită lui GGGGGGGG. ca acesta să îi ducă premierului HHHHHHHH. CV-ul W., soția inculpatului G.. De asemenea, același lucru rezultă din convorbirea purtată în aceeași zi cu GGGGGGGG., la ora 19:11.

Ulterior, în data de 11 iulie 2013 la ora 8:53 și 12 august 2013 inculpatul H. poartă două convorbiri telefonice cu KKKKKKKK. pentru a insista în rezolvarea problemei, pentru ca la 2 septembrie 2013, ora 11:56 să îi transmită lui G. un SMS în care îl anunța că soția sa va fi contactată în vederea propunerii sale în funcția de procuror șef de secție în cadrul DNA.

Susține apelantul că persoanele implicate în aceste demersuri recunosc practic discuțiile purtate, dar încearcă să acrediteze ideea că demersurile o vizau pe fosta soție a inculpatului G. și se refereau la un post de inspector școlar, susțineri ce sunt contrazise de conținutul conversațiilor, precum și de lipsa de justificare a demersului.

Urmare a demersurilor inculpatului H. la data de 4 septembrie 2013, Ministerul Justiției a transmis Consiliului Superior al Magistraturii adresa nr. x/4.09.2013, prin care a propus ca W. să fie numită în funcția de procuror-șef al secției judiciare a DNS, însă, propunerea privind pe W. nu a fost înaintată Administrației Prezidențiale de către Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea numirii în funcție (în fapt, această ne-înaintare a propunerii a fost determinantă de o "retragere informală" a acesteia de către ministrul justiției).

Înalta Curte analizând criticile formulate de către apelant consideră că acestea sunt nefondate, instanța de fond realizând o corespunzătoare analiză a probelor administrate în cauză și din coroborarea acestora stabilind în mod corect starea de fapt, iar prin raportare la aceasta a stabilit în mod just soluția ce se impunea în cauză.

Preliminar, instanța de apel remarcă faptul că motivele de apel nu conțin critici punctuale cu privire la starea de fapt reținută de judecătorul fondului, apelantul, în esență, reiterând starea de fapt reținută în actul de sesizare, precum și probele pe care rechizitoriul s-a întemeiat, fără a indica care probe sunt apreciate greșit prin sentința apelată și care a fost influența acestora în pronunțarea hotărârii atacate.

În al doilea rând, în condițiile în cuprinsul motivelor de apel sunt amplu redate fragmente din convorbirile telefonice interceptate în baza mandatului de securitate națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, conținutul unor mesaje SMS interceptate în baza aceluiași mandat, precum și datele de trafic, se va reitera ce a fost anterior menționat, când au fost analizate criticile apelantului cu privire la alți inculpați, că în cercetarea prezentei căi de atac instanța de control judiciar nu avea în vedere probele menționate anterior deoarece acestea au fost excluse din dosarul cauzei în urma încheierilor din 28 noiembrie 2014, respectiv 19 ianuarie 2015 pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel București, în condițiile în care această dispoziție a fost menținută prin încheierea nr. 339 pronunțate de către Judecătorul de Cameră Preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 16 martie 2015.

Pe cale de consecință, toate referirile la aceste probe nu vor putea fi avute în vedere de instanța de apel, după cum în mod similar a procedat și judecătorul fondului.

Judecătorul fondului a prezentat amplu starea de fapt așa cum aceasta a rezultat din ansamblul probelor administrate în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în mod nemijlocit, în etapa cercetării judecătorești, iar instanța de apel nu va mai relua aceste elemente, apreciind că aspectele de fapt reținute sunt unele corespunzătoare, probele administrate în apel nefiind de natură să conducă la reținerea unei alte stări de fapt.

Înalta Curte reține că punctul central, elementul care a determinat cercetarea inculpaților cu privire la infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență l-a reprezentat dosarul nr. x/2012 al Curții de Apel Craiova, dosar care avea ca obiect contestația formulată de către inculpatul H. împotriva raportului de evaluare nr. x mai 2012 întocmit de A.N.I. și pretensele demersuri pe care acest inculpat le-a desfășurat pentru a obține o soluție favorabilă în acest dosar.

Cu privire la momentul inițial al realizării înțelegerilor dintre cei doi inculpați, condițiile în care s-a realizat întâlnirea acestora de voință, în sensul stabilirii care sunt foloasele pe care fiecare dintre aceștia se aștepta să le primească de la partenerul său, în actul de sesizare nu este realizată vreo precizare, temporal această acțiune fiind plasată la începutul lunii martie 2013, fără a fi indicată modalitatea concretă prin care cei doi au luat contact. Se invocă faptul că H. cunoștea faptul că inculpatul G. era fratele judecătorei W. care deținea funcția de Președinte al secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Craiova, secție pe al cărei rol se afla dosarul având ca obiect contestația sa împotriva raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate - a luat legătura cu acesta pentru a-l determina să efectueze demersuri în vederea pronunțării unei soluții favorabile în cauza care-l privea, însă nu se precizează condițiile în care s-a realizat această acțiune, modalitatea concretă în care cei doi au comunicat.

Singurele probe care ar fi putut conduce la stabilirea acestui element ar fi declarațiile celor doi inculpați, în condițiile în care înregistrările convorbirilor telefonice au fost înlăturate din rândul probelor administrate în cauză, însă aceștia atât în cursul urmăririi penale, cât și în timpul cercetării judecătorești au negat realizarea acestei înțelegeri, fiecare susținând că s-au cunoscut încă din perioada liceului, iar prin prisma atribuțiilor de serviciu, H. în calitate de Președinte al Consiliului Județean, iar G., în calitate de Inspector Șef al IJP, se întâlneau mai des începând cu anul 2012, la ședințele Autorității teritoriale de ordine publică.

Nu rezultă din alte probe administrate în cauză acest aspect, în apel nefiind administrate alte probe relevante cu privire la acesta, iar instanța de apel consideră, în acord cu prima instanță, că pentru

reținerea tipicității obiective a infracțiunii este necesară stabilirea acestui punct de plecare a activității infracționale.

Sușinerile apelantului cu privire la faptul că inculpatul H. a luat legătura cu inculpatul G. nu sunt probate în nici un mod în cauză, instanța de apel remarcând faptul că acesta invocă tocmai probele excluse pentru a justifica reținerea acestei stări de fapt. Nu se invocă alte mijloace de probă care să confirme aserțiunea apelantului, iar în aceste condiții această critică nu poate fi primită.

Pe de altă parte, succesiunea convorbirilor telefonice purtate de către inculpații menționați, atât între ei, cât și cu terțe persoane, BB., W., X., precum și mesajele SMS schimbate, nu este de natură a contura pretinsa activitate infracțională, judecătorul fondului realizând chiar și analiza elementelor care țin de limbajul folosit, pretins disimulat, analiză care însă în opinia instanței de apel nu mai era necesară, în condițiile înlăturării probelor menționate anterior.

Apelantul a mai susținut că demersurile pe care, în mod corelativ, inculpatul H. le-a făcut pentru a dobândi folosul promis inculpatului G., rezultă din transcrierile convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție, care s-ar cobora cu declarațiile martorilor K., adjunct al lui L., secretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, șef al Departamentului de Ordine și Siguranță Publică în cadrul aceluiași minister, și L..

În condițiile în care primele probe menționate au fost înlăturate de la dosarul cauzei, aceste elemente de fapt ar trebui să rezulte din declarațiile martorilor menționați, însă instanța de apel constată că această susținere nu este întemeiată.

Audiții în cursul urmăririi penale martorii nu au confirmat demersurile inculpatului H. pentru obținerea folosului solicitat de către inculpatul G..

Astfel, martorul K. a precizat că inculpatul H. i-ar fi relatat despre dorința inculpatului G. de a obține o funcție în cadrul IGPR, însă fără a confirma existența unei solicitări pe care acesta să i-o fi adresat pentru sprijinirea acestuia în îndeplinirea acestui țel. În cursul cercetării judecătorești, atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de apel, fiind audiat la 19 martie 2019, martorul a menținut această poziție, în fața instanței de apel precizând expres faptul că inculpatul H. nu a intervenit în nici un mod în favoarea inculpatului G.. Mai mult inculpatul ar fi afirmat că îi pare rău că inculpatul G. dorește să se transfere, în condițiile în care avea o buna colaborare cu acesta.

Martorul L., în declarațiile date în cursul procesului penale a precizat condițiile în care a intenționat să dispună numirea inculpatului G. pe o funcție de conducere din cadrul IGPR, echivalentă cu funcția pe care acesta o avea în cadrul IJP Mehedintși. Atât în cursul urmăririi penale, cât și în declarațiile date în fața instanțelor de judecată, în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție fiind audiat la termenul din 27 februarie 2019, martorul a subliniat că măsura era una determinată de lipsa cadrelor cu experiență pentru desfășurarea activității la nivelul IGPR și nu de solicitările formulate de către inculpatul H.. Acest martor, a precizat, de altfel, că nu îl cunoaște pe inculpatul H., iar ideea de a proceda la numirea inculpatului G. pe un post în cadrul IGPR făcea parte dintr-o acțiune mai amplă, ce ținea de rezolvarea problemei manageriale menționate, vizând ocuparea posturilor vacante. În cadrul acestei activități a procedat la contactarea mai multor șefi din teritoriu, iar după discuția cu inculpatul G. nu a mai insistat în propunerea formulată, în condițiile în care acesta a precizat că nu dorește ocuparea postului deoarece are probleme în familie.

În aceste condiții, Înalta Curte consideră susținerile apelantului ca fiind nefondate cu privire la acest aspect, judecătorul fondului reținând în mod just inexistența probelor necesare pentru demonstrarea demersurilor inculpatului H. în vederea procurării folosului pretins promis inculpatului G., respectiv ocuparea unui post de conducere în cadrul IGPR.

În privința, criticilor formulate de apelant cu privire soluția adoptată de prima instanță, vizând fapta inculpatului H. referitoare la modul în care a fost obținută de către tatăl inculpatului G. concesiunea unei suprafețe de teren în suprafață de 242 m² situat în Orșova, instanța de apel menționează că a analizat

anterior circumstanțele realizării acestei concesiuni, când a analizat criticile formulate cu privire la inculpatul F., stabilind că judecătorul fondului a reținut în mod just că nu se poate reține din materialul probator administrat comiterea unei fapte penale.

Pe de altă parte, din același material probator existent la dosarul cauzei, nu rezultă nici activitățile pe care inculpatul H. le-ar fi realizat pentru obținerea folosului promis inculpatului G..

În cuprinsul actului de sesizare se precizează că folosul a fost asigurat inculpatului G. de către inculpatul H. prin intermediul inculpatului F., fără a se indica demersurile realizate de către inculpatul H. pentru atingerea acestui scop, singura mențiune fiind că acesta a făcut o solicitare către inculpatul F.. Se invocă faptul că la data de 25 aprilie 2013 a avut loc o întâlnire în Orșova între mai multe persoane, între care și inculpații menționați, fiind prezentate mai multe convorbiri telefonice purtate de către inculpatul H..

Instanța de apel, în acord cu judecătorul fondului, apreciază că menționarea existenței unor demersuri pretins realizate de către inculpatul H., fără ca acestea să fie individualizate, în sensul indicării acțiunilor sau inacțiunilor realizate de către inculpat, precum și prin indicarea cadrului temporal în care au fost realizate nu poate constitui un temei suficient pentru reținerea săvârșirii acestei infracțiuni de trafic de influență în sarcina inculpatului.

Cu privire la această pretinsă infracțiune probatoriul administrat în cauză se limitează la procesele-verbale de transcriere a unor convorbiri telefonice purtate în 25 și 26 aprilie 2013, însă acestea nu pot fi avute în vedere în condițiile excluderii lor dintre probele cauzei încă din procedura de cameră preliminară.

Apelantul susține că în criticile formulate cu privire la soluția de achitare a inculpatului F. a făcut referiri cu privire la acțiunile inculpatului H., însă instanța de apel nu poate achiesa la această susținere, criticile formulate acolo vizând acțiunile inculpatului menționat, fără a se putea decela elemente care să configureze faptele inculpatului H..

În aceste condiții, în care nu se pot identifica din probele dosarului care sunt acțiunile pe care inculpatul H. le-a realizat pentru a obține folosul promis inculpatului G., soluția primei instanțe apare ca fiind una corectă, criticile apelantului fiind nefondate.

Analizând în continuare criticile apelantului, Înalta Curte constată că acestea vizează nereținerea de către judecătorul fondului a faptului că inculpatul G. a continuat, în cursul lunii mai 2013, demersurile pentru obținerea unei soluții favorabile inculpatului H. În dosarul pe care acesta îl avea la Curtea de Apel Craiova, însă, probele invocate, în esență, sunt aceleași procese-verbale de transcriere a unor convorbiri telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție, probe care au fost înlăturate din dosarul cauzei și nu mai pot fi avute în vedere.

Suplimentar sunt invocate datele de trafic telefonic dintre inculpații menționați, dintre inculpatul G. și sora sa, W., dintre ultima și martora X., judecătorul investit cu soluționarea cauzei, toate acestea constituind în opinia apelantului dovezi cu privire la demersurile realizate de către inculpatul G..

Instanța de apel, contrar celor susținute de către apelant și în acord cu judecătorul fondului apreciază că purtarea acestor convorbiri telefonice, schimbul de mesaje între cei menționați, după cum nici întâlnirile ce au avut loc între W. și X., nu pot constitui elemente suficiente pentru a reține existența unor demersuri făcute de către inculpatul G. pentru a influența soluția pe care magistratul investit cu soluționarea cauzei urma să o pronunțe în dosarul de interes pentru inculpatul H..

Mai mult, sub acest aspect, apelantul precizează că declarația martorei X., din care rezultă că aceasta nu a purtat nici o discuție care să vizeze dosarul inculpatului H. cu W., demonstrează că soluția pe care aceasta urma să o pronunțe putea fi preconizată, în condițiile în care în discuțiile purtate cu ceilalți judecători din cadrul secției și-ar fi făcut cunoscută opinia asupra problemei de drept.

În opinia instanței de control judiciar, declarația martorei X., care a fost investită cu soluționarea cauzei, demonstrează inexistența unor demersuri pentru influențarea soluției pe care aceasta urma să o pronunțe în dosarul de interes pentru inculpatul H., prefigurarea soluției pe care magistratul urma să o pronunțe, având în vedere exprimarea unor opinii juridice în cadrul unor întâlniri profesionale, nefiind un element care să echivaleze cu anumite acțiuni realizate de către inculpatul G. pentru atingerea scopului urmărit de primul inculpat menționat.

De asemenea, interpretarea unor acțiuni ale inculpatului H. legate de dosarul de la Curtea de Apel Craiova, respectiv renunțarea la cererea de strămutare a cauzei, ca fiind dovada faptului că aceasta a obținut confirmarea de la inculpatul VVVVV. a faptului că soluția ce se va pronunța va fi una ce îi era favorabilă, nu reprezintă un element probatoriu, ci este o apreciere lipsită de orice suport a acușării. Poziția procesuală a inculpatului H. în dosarul respectiv reprezintă, în mod evident, o alegere personală, nefiind posibilă pe baza unor deducții stabilirea resorturilor intime care l-au determinat pe acesta la adoptarea acestei atitudini, atât formularea cererii de strămutare, cât și renunțarea la această cerere, reprezentând reflectarea strategiei pe care acesta a înțeles să o adopte în cauza respectivă pentru obținerea unui rezultat care îi era favorabil.

Pe de altă parte,

Sușinerile apelantului referitoare la faptul că judecătorul fondului în mod eronat nu a reținut din conduita inculpaților ulterioară termenului de judecată din 14 mai 2013 existența unei conivențe infracționale nu pot fi primite.

Întreaga construcție faptică a acușării, pentru care au fost administrate probe multiple, atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, pleacă de la premisa nedemonstrată a existenței atât a unei înțelegeri între cei doi inculpați, cât și a faptului că au fost realizate anumite demersuri de către inculpatul G. pentru obținerea unui rezultat favorabil inculpatului H. în dosarul acestuia. În condițiile în care nu a fost probată această conivență infracțională, iar demersurile nu au fost individualizate în nici un mod în actul de acușare, conduita inculpaților ulterioară termenului de judecată nu poate conduce la stabilirea acestor elemente.

Pe de altă parte, elementele probatorii esențiale cu privire la această conduită a inculpaților sunt tot convorbirile telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională, ce nu puteau fi avute în vedere în cauză, suplimentar fiind administrată proba cu declarația martorei LLLLLLLL., din care rezultă că inculpatul H. a folosit telefonul său pentru a comunica cu inculpatul G..

Indiferent de motivele care au justificat această acțiune a inculpatului H., instanța de apel nu poate considera că aceasta are legătură cu infracțiunile pretins comise către inculpați în condițiile în care nu există probe care să confirme această stare. În cauză, nu există probe care să conducă la stabilirea conținutului respectivei convorbiri, martora menționată anterior, audiată atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, în fața instanței de apel la termenul din 10 septembrie 2019, neputând oferi informații în acest sens.

Folosirea telefonului altei persoane, precum și folosirea unui limbaj care este apreciat de către acușare ca fiind camuflat, nu sunt elemente care să conducă la stabilirea vinovăției inculpaților, la determinarea faptelor concrete ale acestora, fiind doar speculații care nu pot conduce la reținerea existenței infracțiunilor imputate celor doi.

Tot din convorbirile telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională apelantul susține că rezultă și conduita ulterioară a inculpatului H., însă, instanța de apel nu poate avea în vedere aceste probe ca urmare a excluderii lor, și, pe cale de consecință, nu poate reține starea de fapt așa cum este prezentată în motivele de apel, ci consideră că aceasta este corect stabilită de instanța de fond.

De altfel, existența unei întâlniri între inculpatul H. și numita O., precum și condițiile în care aceasta a avut loc, nu prezintă nici o importanță pentru stabilirea conduitei infracționale a inculpaților, toată teoria dezvoltată de către apelant fiind una care are la bază speculații fără suport probator. Faptul că O. nu a acceptat să se întâlnească cu inculpatul H. în cadrul primei discuții pe care ar fi purtat-o, dar a fost de

acord a proceda în acest sens ulterior, la 19 mai 2013, nu poate prezenta nici o semnificație din punct de vedere penal, indiferent de actele pe care persoanele și le-au înmânat. Oricum, conținutul acestor documente nu a putut fi determinat prin probatoriul administrat în cauză.

Tot pe linia criticilor apelantului referitoare la soluția pronunțată în dosarul nr. x/2013, instanța de apel consideră că existența unor comunicări SMS între inculpatul G. și sora sa, la scurt timp după momentul în care la data de 21 mai 2013 minuta a fost introdusă în sistemul ECRIS nu are nici o relevanță, în condițiile în care, în mod evident, această introducere crea premisa pentru ca hotărârea adoptată să fi cunoscută de toate persoanele interesate prin intermediul internetului.

Criticile apelantului referitoare la nereținerea de către instanța a fondului a demersurilor pe care inculpatul H. le-ar fi realizat după pronunțarea favorabile de la Curtea de Apel Craiova pentru a procura inculpatului G. folosul vizând ocuparea unei funcții în cadrul IGPR nu pot fi primite, în condițiile în care și acestea au în vedere mai ales probele constând în procesele-verbale ale convorbirilor telefonice excluse de la dosarul cauzei în procedura de cameră preliminară, declarațiile martorilor audiați nefiind de natură a conduce la refigurarea unor acțiuni ce pot fi subsumate infracțiunii ce face obiectul acuzării.

Așa cum susține chiar apelantul, declarațiile martorilor K., EEEEEEEE. și GGGGGGGG., confirmă existența unei întâlniri între H. și EEEEEEEE. la Guvernul României, dar infirmă că aceasta ar avut loc pentru a îi crea lui G. un folos necuvenit. Aceste declarații au fost de altfel anterior analizate și de către instanța de apel, inclusiv cele pe care martorii le-au dat în cursul cercetării judecătorești realizate în apel, și ele nu sunt de natură a proba exercitarea influenței pe care se susține că inculpatul H. o avea pentru a obține folosul pe care inculpatul G. l-ar fi pretins. În aceste condiții, concluzia la care a ajuns prima instanță, respectiv a insuficienței probelor, este una pe deplin justificată, considerentele ample ale hotărârii atacate fiind lămuritoare și în concordanță cu probele dosarului.

În fine, ultima critică a apelantului, vizând demersurile realizate de către inculpatul H. pentru a procura ultimul folos promis inculpatului G., respectiv numirea soției acestuia, W. într-o funcție de conducere în cadrul unei unități de parchet din București, este, de asemenea, nefondată, judecătorul fondului reținând corect că nici în privința acestei acuzații probele nu sunt unele suficiente pentru a justifica pronunțarea unei soluții de condamnare.

Instanța de apel remarcă faptul că și în cazul acestei acuzații majoritatea probațiunii invocate de către apelant este formată din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înlăturate din dosar, declarațiile martorilor menționați nefiind de natură a confirma starea de fapt pretinsă de acuzare.

Astfel, martorul GGGGGGGG. în toate declarațiile pe care le-a dat în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanțelor de judecată, la 27 februarie 2019 în fața instanței de apel, a susținut că nu a primit în funcția pe care o ocupam CV-ul soției inculpatului G., W., persoană pe care nici nu o cunoștea personal. De asemenea, în discuțiile pe care le-am purtat cu H. nu a fost menționat niciodată numele doamnei W..

În același sens sunt și declarațiile martorului KKKKKKKK., acesta relatând, inclusiv în fața instanței de apel, la 19 martie 2019, că nu a primit de la inculpatul H. CV-ul soției inculpatului G. pentru a îl transmite premierului României.

În condițiile în care martorii menționați nu dau declarații care să confirme eforturile pe care acuzarea pretinde că inculpatul H. le-a realizat pentru a obține ultimul folos promis inculpatului G., iar aceștia au negat constant existența acestor înțelegeri, instanța de apel consideră că starea de fapt reținută în hotărârea atacată este una pe deplin corespunzătoare realității, cu precizarea că probele administrate în cursul cercetării judecătorești realizate de către instanța de control judiciar nu au fost de natură a infirma cele reținute de judecătorul fondului.

Având în vedere că nu au fost demonstrate demersurile inculpatului H. pentru a obține folosului în favoarea inculpatului G. ca urmare a influenței pe care se pretinde că o avea la nivelul administrației centrare a României, celelalte elemente cu privire la care s-au administrat probe atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața primei instanțe, vizând circuitul propunerii formulate de către Ministerul Justiției

privind promovarea soției inculpatului G. într-o funcție de la Direcția Națională Anticorupție apar ca fiind irelevante în cauză.

În mod cert nu pot fi determinate acțiunile inculpatului prin prisma existenței efectelor pretensei sale conduse, probațiunea fiind necesară a fi orientată cu preponderență către demonstrarea faptelor acestuia. Doar în măsura în care se realizează această probă, ceea ce în cauză nu se poate considera îndeplinit, căpătau relevanță aceste elemente.

Pentru toate aceste considerente, Înalta Curte consideră că toate criticile apelantului Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, vizând soluția de achitare pronunțată de judecătorul fondului a inculpatului G. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. c) C. proc. pen., de achitare a aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., și, respectiv achitarea inculpatului H. pentru infracțiunile de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. c) C. proc. pen., și pentru savarsirea infracțiunii prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen. apar ca fiind nefondate, prin hotărârea penală atacată realizându-se o corectă interpretarea a probelor administrate, starea de fapt stabilită prin raportarea la acestea conducând la pronunțarea unei soluții legale și temeinice.

8. Apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a criticat hotărârea primei instanțe cu privire la soluția de achitare a inculpatului H. pentru comiterea infracțiunilor de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. c) C. proc. pen., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 292 alin. (1) C. pen. coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. c) C. proc. pen., pentru săvârșirea a doua infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. b) C. proc. pen., pentru cele două infracțiuni de dare de mită prevăzute de art. 255 alin. (1) C. pen. (1968) coroborat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., pentru săvârșirea a doua infracțiuni prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000, în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., pentru infracțiunea de primirea de foloase necuvenite prevăzută de art. 256 C. pen. (1968) cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 (în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr. 187/2012) și art. 5 C. pen., în baza art. 16 lit. a) C. proc. pen., susținând că aceasta este netemeinică, în condițiile în care din probele administrate în cauză rezultă comiterea faptelor reținute în actul de sesizare în sarcina inculpatului.

I. În privința infracțiunilor de trafic de influență și cumpărare de influență, pretins comise de către inculpatul H. în relația acestuia cu inculpatul G., Înalta Curte reține că toate criticile formulate au fost analizate anterior când au fost verificate criticile formulate și cu privire la soluția de achitare a ultimului inculpat menționat, și, ca atare nu mai este necesară reluarea argumentelor prezentate, aceasta cu atât mai mult cu cât nici apelantul nu a reiterat aspectele susținute.

II. Soluția de achitare a inculpatului H. pentru comiterea infracțiunii de a își folosi influența și autoritatea în scopul obținerii pentru TT. a unor foloase necuvenite este criticată, apelantul susținând că din probele administrate în cauză rezultă în primul rând faptul că inculpatul și-a exercitat influența conferită de poziția politică asupra conducerii Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, ceea ce a condus la alocarea unui buget pentru asistență medicală pentru specialitatea paraclinică în județul Mehedinți în anul 2013 mai mare cu 28,70% decât în anul anterior, în condițiile în care creșterea la nivel național a fost de doar 10,68%, din totalul sumelor plătite caselor județene de asigurări de sănătate în anul 2013 pentru anul 2013, județul Mehedinți primind 1,71%, comparativ cu 1,47% cât primise în anul precedent, aceasta în condițiile în care județul are doar 1,21% din numărul de asigurați la nivel național. Inculpatul și-a exercitat influența într-o primă fază în lunile martie - aprilie 2013, față de DDDDD. (președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate) și față de UUU. (directorul general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate), iar ulterior, după ce începând cu luna mai 2013 cei doi au încetat să dețină aceste funcții, față de HHHH., noul președinte al instituției.

Susține apelantul că din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în cauză în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție, convorbiri purtate de către inculpat cu DDDDD. și UUU. rezultă această exercitare a influenței, iar urmare a acțiunii inculpatului au fost întocmite documentele prin care s-a realizat alocarea ilegală a bugetului aferent plății serviciilor medicale menționate anterior, documente prezentate amplu în motivele de apel.

De asemenea, din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice purtate de inculpat cu inculpata D. rezultă modalitatea în care a fost încheiat contractul dintre TT. și CJAS Mehedinți pentru furnizarea de servicii medicale în anul 2013, în condiții care să favorizeze societatea controlată de către inculpat, în defavoarea societății concurente, astfel încât mare parte dintre bugetul alocat județului pentru acest tip de servicii medicale să îi revină acestei societăți.

Mai susține apelantul că din probele administrate în cauză, respectiv procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice, precum și declarațiile martorilor BBBB., CCCC. și DDDD., rezultă că la societatea controlată de inculpatul H. activitatea nu se desfășura în conformitate cu prevederile contractuale, element care ar trebui să conducă la rezilierea contractului încheiat cu CJAS Mehedinți, dar acest lucru nu s-a realizat ca urmare a acțiunii infracționale a inculpatei D.. Cu privire la cei trei martori menționați se precizează în motivele de apel că schimbarea poziției procesuale a acestora în fața primei instanțe nu poate fi primită, neexistând o justificare pertinentă.

Apelantul precizează că din probele cauzei rezultă că după încheierea contractului menționat, inculpatul H. a continuat să își exercite influența asupra numitei UUU., precum și asupra inculpatei IIII., pentru a le determina să asigure în totalitate plata sumelor pe care societatea le solicita. Acest lucru rezultă, susține apelantul din coroborarea proceselor-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice cu declarațiile pe care martora UUU. le-a dat în cauză. În cursul cercetării judecătorești, martora a recunoscut purtarea convorbirilor telefonice, fără a mai putea relata subiectul acestora, dar precizând că își menține declarațiile de la urmărire penală.

Ulterior, după schimbarea conducerii CNAS, inculpatul H. și-a exercitat influența asupra președintelui instituției, HHHH., așa cum acest lucru rezultă din convorbirile telefonice dintre cei doi, obținând majorarea bugetului pentru servicii paraclinice alocat CJAS Mehedinți, sumele suplimentare fiind direcționate ulterior de către inculpata D. exclusiv către societatea controlată de inculpat. Apelantul precizează că din înscrisurile existente la dosarul cauzei rezultă modalitatea concretă în care s-a realizat această redirectionare a sumelor primite suplimentar, respectiv prin implicarea inculpatelor IIII., C. și E., prin încheierea actelor adiționale la contract, acte prin care se majora suma pe care societatea urma să o primească de la instituția publică.

Înalta Curte, cu privire la aceste critici formulate, menționează în primul rând ca starea de fapt cu privire la modul de încheiere și execuție a contractului încheiat între S.C. TT. și CJAS Mehedinți a fost analizată în prezenta decizie atunci când a fost examinat apelul vizând pe inculpatele D., C. și E., concluzionându-se, în esență, că starea de fapt reținută de prima instanță este una conformă probelor administrate în cauză, neputând fi identificate elemente care să conducă la concluzia că în executarea contractului încheiat între CJAS Mehedinți și S.C. TT. au existat elemente care să conducă la constatarea nelegalității acestuia, alocarea sumelor de bani pentru plata serviciilor medicale paraclinice realizându-se în conformitate cu prevederile legale, fără favorizarea, la nivel local, a acestei societăți comerciale în defavoarea concurenței, și cu respectarea contractului cadru încheiat. Considerațiile expuse acolo sunt pe deplin valabile și nu vor mai fi reluate.

În al doilea rând, instanța de apel remarcă faptul că și în susținerea criticilor formulate cu privire la soluția de achitare pentru comiterea acestei infracțiuni, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, apelantul menționează ca probe esențiale procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Cum aceste probe au fost excluse din dosarul cauzei prin încheierea de cameră preliminară pronunțată la data de 28 noiembrie 2014 de către Judecătorul de Cameră Preliminară din cadrul Curții de Apel București în dosarul nr. x/2014, menținută prin încheierea nr. 339 pronunțată de către Judecătorul de Cameră Preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 16 martie 2015, instanța de apel nu va putea avea în vedere acele probe, cum de altfel s-a menționat și anterior în considerentele acestei decizii.

Rezultă, pe cale de consecință, că toate acțiunile inculpatului H. referitoare la folosirea influenței pe care o avea în calitate de președinte a organizației județene a unui partid politic ar urma să fie dovedite din analiza declarațiilor martorilor audiați în cauză coroborate cu înscrisurile existente la dosarul cauzei.

În privința probelor testimoniale pe care apelantul le menționează ca dovedind comiterea faptei de către inculpatul H., prin influențarea deciziei de la nivelul CNAS, instanța de apel reține că în cursul urmăririi penale, precum și cu ocazia cercetării judecătorești realizate atât în fond, cât și în apel, au fost audiați martorii DDDDD., UUU. și HHHH., fiecare dintre aceștia negând faptul că ar fi fost influențați de către inculpat în stabilirea unui buget mai mare pentru CJAS Mehedinți.

Martorul DDDDD., în declarațiile date, în fața instanței de apel la termenul din 19 martie 2019, a precizat că, deși îl cunoaște pe inculpatul H., nu a fost niciodată contactat de acesta pentru a discuta în legătură cu bugetul ce urma a fi repartizat CJAS Mehedinți.

De asemenea, martora UUU., audiată pe parcursul procesului penal, la instanța de control judiciar la termenul din 19 martie 2019, a negat la rândul său existența unor intervenții din parte inculpatului pentru suplimentarea bugetului instituției menționate. Această martoră a explicat amply în fața primei instanțe, și succint în fața instanței de apel, care erau pașii ce se urmau pentru întocmirea bugetului CNAS și modalitatea concretă în care se stabileau bugetele aferente caselor județene de sănătate.

În fine, aceeași conduită a avut-o și martorul HHHH., în declarațiile pe care le-a dat, în fața instanței de apel la termenul din 14 mai 2019, susținând că nu a fost influențat în nici un mod de către inculpatul H. în stabilirea majorării bugetului CJAS Mehedinți la rectificarea bugetară din 2013.

În cursul procesului, au fost audiați și martorii HHHHH. și GGGGG., martori care nu au fost audiați în apel, însă nici din declarațiile acestora nu rezultă exercitarea influenței de către inculpatul H. asupra funcționarilor CNAS pentru stabilirea unui buget mai mare pentru CJAS Mehedinți, în vederea achitării unor prestații pentru servicii paraclinice, RMN.

În aceste condiții, având în vedere și declarațiile inculpatului H., care constant a negat comiterea infracțiunii în componenta analizată, respectiv influențarea funcționarilor CNAS, Înalta Curte constată că hotărârea pronunțată de prima instanță este una temeinică, fiind reținută în mod corect starea de fapt, toate argumentele primei instanțe fiind rezultatul unei ample analize a probelor cauzei. Probele administrate în fața instanței de control judiciar nu sunt apte a conduce la reținerea unei alte stări de fapt, din întreg ansamblul probator care a fost reținut la dosarul cauzei, fără a fi avute în vedere probele excluse, nerezultând comiterea faptei de către inculpat.

În privința componentei faptei imputate inculpatului H. ce vizează influențarea deciziei la nivelul CJAS Mehedinți, cu referire la inculpatele D. și C., instanța de apel a analizat anterior starea de fapt, când a cercetat apelul cu privire la achitarea acestora, reținând că nu se poate stabili pe baza probelor existente la dosarul cauzei o altă stare de fapt decât cea reținută de prima instanță, considerentele prezentate în hotărârea atacată fiind unele care au în vedere întreg probatoriul administrat, iar probele care au fost administrate în apel nu sunt de natură a conduce la o altă concluzie.

Nu rezultă din aceste probe care sunt acțiunile pe care inculpatul le-a realizat pentru influențarea celor două funcționare pentru a asigura majorarea bugetului pe care CJAS Mehedinți l-a alocat pentru plata serviciilor medicale paraclinice de interes pentru acesta, iar deducerea existenței unor acțiuni ale inculpatului pe baza existenței unei suplimentări a bugetului alocat, ori prin prisma faptului că mare parte din acest buget a fost folosit pentru realizarea plăților către societatea comercială pretins administrată de către inculpat, nu este posibilă, fiind necesară demonstrarea activității inculpatului și nu efectele pe care se pretinde că aceasta le-a produs.

Pe de altă parte, instanța de apel a arătat și în precedent că invocarea unor discrepanțe între fondurile alocate diferitelor județe pentru plata serviciilor paraclinice, precum și existența unor majorări ale acestor sume bugetate, care sunt mai mari pentru CJAS Mehedinți decât pentru alte județe, nu poate constitui un element în raport de care să se stabilească comiterea faptei, pe lângă împrejurarea că ceea ce se probează în realitate este rezultatul acțiunii pretinse a inculpatului, determinantă fiind insuficiența

probațiunii cu privire la acest aspect, instanța neputând să stabilească dacă aceste sume majorate reprezintă o anomalie generată de acțiunea inculpatului doar prin interpretarea unor date statistice, fără identificarea unor probe care să demonstreze inexistența necesității de a efectua aceste investigații clinice.

În fine, ultima critică a apelantului vizează greșita nereținere de către prima instanță a caracterului nelegal al folosului pe care l-ar fi dobândit societatea TT., caracter care ar fi rezultat din nerespectarea condițiilor contractuale, în modalitățile descrise în actul de acuzare.

Instanța de apel a analizat, de asemenea, anterior aceste critici, motiv pentru care nu va mai relua argumentele prezentate, esența fiind că probele administrate în cauză nu pot dovedi caracterul nelegal al sumelor încasate de către societatea comercială în executarea contractului încheiat cu CJAS Mehedintși, martorii audiați neindicând abateri de la prevederile contractuale care să conducă la concluzia pretinsă de către apelant.

Pe cale de consecință, instanța de apel apreciază că toate criticile apelantului cu privire la achitarea pronunțată de către judecătorul fondului cu privire la infracțiunea de folosire a influenței, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, reținută în sarcina inculpatului H., sunt nefondate, hotărârea fiind una temeinică, fiind analizate toate probele dosarului, concluzia reținută fiind conformă acestui material probator.

III. Apelantul critică și soluțiile de achitare pronunțate de către prima instanță cu privire la comiterea de către inculpatul H. a infracțiunilor de folosire a influenței și autorității în scopul obținerii unui folos necuvenit pentru III. și IIII., precum și infracțiunilor de dare de mită prin oferirea unui folos necuvenit inculpatei D., constând în numirea soțului acesteia IIII. în funcția de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier I, respectiv prin oferirea unui folos necuvenit inculpatei C., constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea Primăriei Drobeta Turnu Severin, motivele fiind indicate în secțiunile ce vizează faptele comise de cele două inculpate menționate.

Corelativ, și instanța de apel a prezentat motivele pentru care consideră că prima instanță a pronunțat o soluție corectă cu privire la aceste infracțiuni reținute în sarcina inculpatului H., în conformitate cu starea de fapt care a rezultat din probele existente la dosarul cauzei, atunci când a analizat criticile formulate cu privire la soluțiile de achitare a inculpatelor D. și C., astfel încât nu le va mai relua.

IV. Apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție critică și soluția de achitare pronunțată de către prima instanță cu privire la comiterea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 7 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen., de către inculpatul H. constând în aceea că a determinat-o pe inculpata I., managerul Spitalului Județean de Urgență Mehedintși să facă acte care intrau în atribuțiile acesteia de serviciu - să acorde, prin achiziție directă două contracte de lucrări publice către S.C. YYYYYYYYYY. S.R.L., în schimbul acestei acțiuni inculpatul primind de la martorul Z. un folos necuvenit, respectiv neplata unor materiale de construcție, achiziționate de Z. pentru renovarea acoperișului locuinței familiei H. și lucrări de renovare - un hol, o cameră, o baie din spațiul TT. ce aparține de asemenea familiei H..

Susține apelantul că din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție rezultă demersurile inculpatului, respectiv că acesta i-a dispus lui I. să întreprindă demersurile necesare pentru a contracta cu societatea YYYYYYYYYY. S.R.L., prin achiziție directă, lucrările de renovare a secției de ortopedie a spitalului. Ultima s-a conformat și spitalul a încheiat cu societatea două contracte, unul pentru lucrări de instalații, din 04 noiembrie 2013 și un altul din 14 noiembrie 2013, divizarea contractelor fiind făcută pentru a se putea recurge la procedura achiziției directe.

Mai mult susține apelantul că inculpatul a realizat demersurile necesare pentru ca funcționarii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mehedintși să identifice soluțiile necesare pentru deblocarea plăților către societatea comercială menționată, după efectuarea lucrărilor, în condițiile în care spitalul avea datorii vechi neplătite față de alți furnizori.

De asemenea, precizează apelantul că aceleași aspecte rezultă și din declarațiile martorului Z., precum și din declarația inculpatei I. și ale martorului ZZZZZZZZ., probe care se coroborează cu înscrisurile existente la dosarul cauzei.

Înalta Curte, analizând aceste critici, apreciază că ele sunt nefondate judecătorul fondului stabilind, pe baza amplului probatoriu administrat, în mod corespunzător starea de fapt, iar în raport de aceasta a pronunțat soluția de achitare.

De asemenea, invocarea de către apelant a probelor constând în procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională, în condițiile în care aceste probe au fost excluse de la dosarul cauzei, nu poate fi primită de către instanța de control judiciar, starea de fapt fiind stabilită în mod just doar prin raportare la celelalte probe aflate la dosar.

Instanța de apel, în acord cu judecătorul fondului, consideră că, deși în cursul urmăririi penale, precum și în fața primei instanțe au fost administrate probe numeroase pentru a demonstra existența folosului necuvenit, precum și activitatea inculpatului H. prin raportare la I., precum și cu referire la funcționarii DGFP Mehedinti, ceea ce nu a fost dovedit, elementul esențial în reținerea infracțiunii de trafic de influență, este realizarea elementului material al laturii obiective, respectiv promisiunea pe care inculpatul ar fi făcut-o martorului Z.. În lipsa demonstrării acestui element, toate probele ce vizează atât folosul necuvenit, cât și acțiunile pe care inculpatul le-a realizat pentru a influența activitatea managerului spitalului pentru acordarea prin atribuire directă a contractelor de lucrări, nu au nici o utilitate.

În condițiile în care singurele probe valide existente la dosarul cauzei care pot demonstra existența promisiunii pe care inculpatul a făcut-o martorului Z. sunt declarațiile celor doi, probațiunea putea să se limiteze la acestea, fără a fi necesară administrarea altor probe.

În mod evident, nu se poate proceda la reținerea unei acțiuni a inculpatului numai prin determinarea urmărilor acesteia, fiind necesară existența unor probe apte a demonstra cauza ce a produs rezultatul prevăzut de lege.

Din analiza coroborată a declarațiilor menționate, judecătorul fondului a ajuns la concluzia justă că nu a existat o promisiune pe care inculpatul să o fi făcut martorului cu privire la acordarea unor contracte de execuție lucrări din partea Spitalului Județean de Urgență Mehedinti, precum și garantarea faptului că prețul pentru aceste lucrări va fi încasat, instanța de apel neputând reține o altă stare de fapt.

În declarațiile date, atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața primei instanțe, martorul Z. nu a menționat faptul că există vreo legătură între obținerea contractelor menționate anterior și faptul că a achiziționat materiale pentru renovarea pensiunii familiei H., ori că a realizat lucrările la TT. TT.

Martorul a prezentat condițiile în care a achiziționat respectivele materiale, precum și faptul că a existat o înțelegere cu mama inculpatului H. ca plata acestora să se realizeze după realizarea și a unei alte lucrări la un imobil din Herculane. A mai precizat martorul că și anterior executase lucrări la Spitalul Județean de Urgență Mehedinti, reabilitarea secției de Chirurgie în anul 2011, iar în anul 2013 încheierea contractului și efectuarea lucrării de reabilitare i-a fost propusă atât de către inculpatul H., cât și de managerul spitalului I..

Din declarațiile martorului nu rezultă faptul că ar fi existat o înțelegere între el și inculpat în sensul reținut prin actul de acuzare, respectiv că inculpatul H. i-ar fi promis acordarea unor contracte de lucrări cu spitalul ca urmare a exercitării influenței pe care o avea asupra conducerii acestuia.

În declarațiile date inculpatul H. a prezentat o stare de fapt similară cu aceea indicată de martor, suplimentar indicând elemente legate de preocuparea sa pentru renovarea unității spitalicești, în calitatea sa de Președinte al Consiliului Județean Mehedinti. Nu a indicat existența unei înțelegeri în sensul care ar atrage răspunderea sa penală pentru infracțiunea de trafic de influență care să fi intervenit cu martorul.

În aceste condiții, în care din probele menționate nu rezultă comiterea de către inculpat a acțiunii incriminate de lege ca element material al infracțiunii de trafic de influență și la dosarul cauzei nu se află alte probe care să poată fi utilizate pentru determinarea acesteia, instanța de apel consideră că toate criticile apelantului sunt nefondate, judecătorul fondului pronunțând corect soluția de achitare pentru că fapta nu există pentru argumentele amplu expuse în hotărârea atacată, îmbrățișate și de instanța de control judiciar.

V. Apelantul a criticat și soluția de achitare pronunțată de judecătorul fondului cu privire la infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 alin. (1) C. pen. anterior, cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000.

Susține acesta, în esență, că din coroborarea probelor administrate în cursul urmăririi penale, în principal procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională, rezultă comiterea faptei așa cum aceasta a fost reținută prin actul de sesizare a instanței de judecată, respectiv inculpatul H. primind pentru îndeplinirea unor acte la care era obligat în temeiul funcției de Președinte al Consiliului Județean Mehedinți de la numitul CCCCCCCCCC. foloase materiale constând în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al S.C. TT.

Între Consiliul Județean Mehedinți și Societatea DDDDDDDDDDD. S.A. s-au derulat mai multe contracte de investiții publice, între care cele privind edificarea blocului materno-infantil al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin și cel privind efectuarea de lucrări de reabilitare la Muzeul Regiunii Porților de Fier Drobeta Turnu Severin.

Cât privește acest din urmă contract, societatea DDDDDDDDDDD. S.A. a subcontractat anumite lucrări (având ca obiect achiziționarea și montarea de tâmplărie PVC) societății BBBBBBBBBBB. S.R.L., administrată de către CCCCCCCCCC..

În luna septembrie 2013, H., acționând cu scopul de a asigura condițiile ca Societatea DDDDDDDDDDD. S.A. să-și achite obligațiile de plată către BBBBBBBBBBB. S.R.L., a dat dispoziție pentru întocmirea documentelor de plată aferente lucrărilor efectuate de cea dintâi societate la blocul materno-infantil al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, documente de plată pe care apoi acesta le-a semnat.

Astfel, H. a semnat propunerea de angajare de cheltuieli, angajamentul bugetar individual și ordonanțarea de plată (documente datate cu data de 20 septembrie 2013), în valoare de 1.385.000,17 RON; în baza acestor documente, la data de 25 septembrie 2013 consiliul județean Mehedinți a achitat către societatea DDDDDDDDDDD. S.A. suma de 300.000 de RON (diferența fiind achitată la data de 11 octombrie 2013); această sumă a fost folosită apoi pentru efectuarea de plăți către societatea BBBBBBBBBBB. S.R.L.

După exercitarea acestor atribuții de serviciu, în luna decembrie 2013, în condițiile în care se efectuau lucrări de renovare a spațiului în care își desfășoară activitatea TT.. S.R.L., H. a solicitat de la CCCCCCCCCC. montarea cu titlu gratuit de tâmplărie tip termopan la acest spațiu, folos pe care l-a și primit.

Mai indică apelantul că din declarația martorului CCCCCCCCCC. rezultă că acesta a prestat serviciul solicitat de către inculpat și nu i-a solicitat plata contravalorii acestuia deoarece și inculpatul făcuse suficiente diligențe pentru ca CJ Mehedinți să deblocheze niște sume de bani către DDDDDDDDDDD. astfel ca și societatea BBBBBBBBBBB. S.R.L. să primească la rându-i sumele pe care i le datora KKKKKKKKKK. S.R.L..

Martora EEEEEEEEE. a relatat condițiile în care s-a realizat deblocarea sumelor de bani care au ajuns la societatea martorului CCCCCCCCCC., prin acțiunile inculpatului H. în calitatea sa de Președinte al CJ Mehedinți, iar inculpata E. a prezentat activitățile de igienizare realizate la spațiul deținut de către S.C. TT. în cursul lunii decembrie 2013, lucrări care au inclus și înlocuirea a două ferestre, una din lemn și una din PVC.

Înalta Curte, analizând criticile formulate de către apelant, consideră că acestea sunt nefondate în condițiile în care probele administrate în cauză nu demonstrează pe de o parte faptul că inculpatul H. a fost persoana care a primit folosul reținut în actul de acuzare, iar pe de altă parte faptul că în realitate nu a existat nici un folos, în condițiile în care contravaloarea manoperei operațiunii de montaj al tâmplăriei tip termopan a fost achitată.

Astfel, faptul că inculpatul a participat la luarea deciziilor vizând plata unor sume de bani din bugetul Consiliului Județean Mehedinți, în baza unui contract de prestări servicii, către S.C. KKKKKKKKKK. S.R.L. a fost dovedită prin probele existente la dosarul cauzei, motivele pentru care acesta a procedat astfel, chiar dacă au fost amplu analizate în sentință, fiind unele nerelevante.

Pe de altă parte, din declarațiile martorului CCCCCCCCC., așa cum acestea au fost precizate în fața primei instanțe, rezultă faptul că la un anumit interval de timp după momentul deblocării sumelor de bani, întâmplător s-a întâlnit cu inculpatul și cu mama acestuia, iar ultima i-a solicitat să o sprijine prin montarea unei ferestre de termopan la sediul SC. TT., solicitare cu care a fost de acord, iar ulterior a trimis doi muncitori de la firma sa care să monteze tâmplăria.

A mai indicat martorul faptul că pentru lucrarea respectivă nu a fost realizată nici o plată către societatea sa, dar muncitorii trimiși au primit de la o persoană din societate suma de 50 RON, în condițiile în care dacă societate emitea chitanță și factură suma de plată era de 70 RON.

Instanța de apel reține faptul că declarația acestui martor dată în fața instanței de fond nu corespunde integral declarației pe care aceeași persoană a dat-o în cursul urmăririi penale, însă, în condițiile în care această probă testimonială se coroborează cu declarațiile martorei TTTT., martor audiat în cursul cercetării judecătorești, precum și cele susținute de către inculpata E., care a confirmat faptul că plata pentru manopera realizată de către muncitorii trimiși de martor a fost realizată, aspectele prezentate cu ocazia audierii sale de către instanța de judecată par a fi în concordanță cu realitatea.

Pe de altă parte, Înalta Curte, indiferent de condițiile în care a fost realizată această activitate, de persoana care a solicitat montarea tâmplăriei, de realizarea sau nu a plății manoperei, consideră ca fiind important de analizat în ce măsură se poate reține că inculpatul H. este persoana care a primit respectiva prestație.

Chestiunea a fost analizată și de către prima instanță, însă instanța de control judiciar consideră că importanța acesteia este deosebită, în condițiile în care dacă se stabilește că inculpatul nu este persoana care a primit bunurile nu mai este necesară analiza celorlalte elemente constitutive ale infracțiunii.

Așa cum reține și instanța de fond, aspect menționat și în actul de sesizare, inculpatul H. a avut calitatea de asociat la S.C. TT. S.R.L. de la momentul înființării acesteia în anul 2007, însă în cursul lunii iulie 2012 acesta a cedat cele 95% din părțile sociale deținute către mama sa TTTT., iar restul de 5% părți sociale aparțineau soției sale. În aceste condiții, instanța de apel reține că la momentul comiterii pretinselor fapte inculpatul nu mai avea din punct de vedere legal nici un fel de participare directă la societatea comercială.

În aceste condiții, inculpatul nemaiavând nici o participație directă la societatea comercială nu se poate reține faptul că ar fi beneficiat în vreun mod de eventuala prestație a martorului CCCCCCCCC.. Ca atare, nu se poate vorbi nici de faptul că acesta a primit respectivul folos reținut în sarcina sa prin actul de sesizare, prestație pe care de altfel instanța de apel nici nu o reține ca având această caracteristică, fiind, așa cum a reținut instanța de fond achitată contravaloarea prestației realizate de către angajații societății martorului.

Pe cale de consecință, criticile apelantului nu pot fi primite, argumentul prezentat mai sus, alături de toate considerațiile făcute de către prima instanță în hotărârea atacată, care sunt însușite de către instanța de control judiciar, conducând la pronunțarea unei corecte soluții de achitare a inculpatului H. pentru comiterea infracțiunii de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 C. pen. (1968) cu aplicarea art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C. pen.

VI. În fine, apelantul a criticat și soluția de achitare pronunțată de prima instanță cu privire la infracțiunile de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț în condițiile în care inculpatul H. ocupa o funcție publică, președinte al consiliului județean, incompatibilă cu asemenea acte.

Susține apelantul că prin probele administrate în cauză s-a probat comiterea acestor infracțiuni, inculpatul acționând în calitate de administrator de fapt al societăților comerciale TT. și ZZZ. S.R.L. în perioada în care ocupa și funcția publică menționată, activitățile sale conducând la obținerea de către cele două societăți a unor venituri mult superioare, nefiscalizate.

Precizează apelantul că în activitatea curentă a celor două societăți comerciale inculpatul dădea dispoziții inculpatei E., administratorul scriptic al TT., persoană care administra în fapt și cealaltă societate, și martorei Y., manager al ZZZ. S.R.L., cu privire la toate operațiunile celor două societăți, inclusiv cu privire la efectuarea operațiunilor financiare.

Activitatea de administrare în fapt a celor două societăți s-a materializat în negocierea condițiilor contractelor încheiate de către societăți cu instituții publice, urmărirea derulării încasărilor și plăților aferente activității comerciale, efectuarea de demersuri, în calitatea publică deținută pentru ca societățile comerciale să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici, negocierea condițiilor de rambursare a unor credite.

Mai mult, susține apelantul că inculpatul, în condițiile în care nu putea primi dividende de la societățile comerciale, primea în mod nemijlocit sume de bani substanțiale, neînregistrate în evidențele contabile ori rezultate din denaturarea acestora, bani ce îi erau înmânați de E. și Y..

Toată starea de fapt rezultă, susține apelantul, din coroborarea conținutului convorbirilor telefonice purtate de către inculpatul H. cu E., redată în procesele-verbale de transcriere, precum și din convorbirile dintre inculpat și Y..

Înalta Curte analizând această critică apreciază că este nefondată în condițiile în care judecătorul fondului a realizat o amplă analiză a probelor existente la dosarul cauzei, probe administrate atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, starea de fapt stabilită de către acesta fiind una corespunzătoare acestora.

Și în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 12 lit. a) din Legea 78/2000 care fac obiectul prezentei analize, majoritatea probațiunii este alcătuită din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție, probe înlăturate de la dosarul cauzei în procedura de cameră preliminară, și care nu vor fi avute în vedere.

Suplimentar, sunt invocate și procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în baza încheierii pronunțate de către Curtea de Apel București, probe legal administrate, precum și declarația martorei Y..

Din analiza proceselor-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatului emis de către Curtea de Apel București, așa cum acestea sunt menționate în actul de sesizare a instanței de judecată, și rețuate integral în motivele de apel, Înalta Curte, în acord cu judecătorul fondului, nu poate reține comiterea de către inculpat a faptelor ce îi sunt imputate.

Astfel, în cazul convorbirii purtate la data de 09.12.2013 cu inculpata E., aceasta nu confirmă calitatea de administrator de fapt al TT. a inculpatului, ci reflectă interesul său cu privire la activitatea societății, lucru care nu echivalează în mod cert cu actul de administrare pretins. În mod evident, din această convorbire rezultă că E. este cea care conduce activitatea, fiind persoana care stabilește când are loc curățenia programată a sediului, inculpatul acceptând acest lucru. Comunicarea unor situații financiare nu poate echivala cu exercitarea unor acte de administrare a societății, inculpatul nestabilind modul de utilizare a fondurilor, contrar celor susținute de către apelant.

Similar, discuția din aceeași zi cu inculpat D. nu este una din care să rezulte exercitarea unor acte de administrare de către inculpat, conținutul discuției relevând tot interesul inculpatului cu privire la sumele pe care societatea familiei sale trebuia să le primească de la CJAS Mehedinți.

Discuțiile invocate de către apelant în continuare, purtate exclusiv cu inculpata E. până la data de 3.03.2014, nu relevă, în cuprinsul lor, elemente care să conducă la concluzia că inculpatul ar fi realizat acte din care să rezulte exercitarea administrării societății, convorbirile purtate fiind mai mult unele de informare a inculpatului cu privire la aspectele cotidiene ale activității societății, instanța de apel neidentificând, după cum nici judecătorul fondului nu a făcut, elemente din care să rezulte că inculpatul a fost cel care a dirijat toate operațiunile comerciale ale firmei.

Inculpatul era informat cu privire la toată activitatea societății comerciale, interes prezentând pentru acesta modul în care se realiza circulația fluxului financiar, dar acest lucru nu reprezintă elementul material infracțiunii ce face obiectul cauzei, legea neinterzicând persoanelor care au dobândit o funcție publică să cunoască activitatea unei persoane juridice.

În condițiile în care societățile comerciale menționate în actul de sesizare a instanței de judecată aparțineau membrilor familiei inculpatului, un interes al acestuia cu privire la desfășurarea activității acestora era pe deplin justificat, iar din acele convorbiri interceptate nu rezultă depășirea unei limite rezonabile, nefiind individualizate elemente care să conducă la concluzia existenței unei linii de comandă. Nu rezultă că inculpatul, chiar dacă nu mai avea scriptic în societățile comerciale nici un rol, continua să exercite administrarea lor prin stabilirea direcțiilor de activitate, prin ordonarea unor activități specifice, prin adoptarea unor decizii care să fie circumscrise elementului material al infracțiunilor ce fac obiectul acuzării. De asemenea, nu sunt individualizate elemente din care să rezulte că inculpatul dispunea încheierea unor contracte comerciale, ori asumarea unor obligații față de alte persoane juridice, obligații care să determine apariția unor venituri importante pentru societatea comercială și implicit pentru inculpat.

Judecătorul fondului a prezentat în considerentele sentinței atacate ample considerente teoretice cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000, iar instanța de apel nu apreciază ca fiind necesară reluarea acestora, însușindu-și-le în condițiile în care reprezintă cu certitudine toate elementele ce trebuie supuse analizei pentru reținerea infracțiunii.

Remarcă instanța de apel că, față de starea de fapt, așa cum aceasta rezultă din coroborarea probelor administrate în cauză, nu se poate individualiza nici o acțiune a inculpatului care să poată fi circumscrisă elementului material al infracțiunilor, nici prin raportare la TT., după cum acest lucru este valabil și cu privire la ZZZ. S.R.L.

În mod evident, nu rezultă din probele cauzei că inculpatul ar fi realizat fapte de comerț prin intermediul administratorului scriptic al TT., respectiv prin intermediul managerului ZZZ. S.R.L., în sensul încheierii unor contracte, contrar celor susținute prin actul de acuzare și respectiv prin motivele de apel.

Din probele existente la dosarul administrat în mod legal, nu rezultă condițiile concrete privind încheierea contractului dintre TT. și CJAS Mehedinți, după cum nu rezultă implicarea inculpatului H. în această activitate. Pe de altă parte nu este de neglijat nici faptul că acel contract nu era unul care să presupună o anumită negociere, iar pe de altă parte față de profilul de activitate al societății comerciale, încheierea unui asemenea contract nu părea o problemă opțională, fiind mai mult o formalitate obligatorie pentru desfășurarea activității.

Pe de altă parte, din aceleași probe, nu rezultă faptul că inculpatul ar fi comandat modalitatea de utilizare a fondurilor care se aflau în patrimoniul societăților comerciale, așa cum anterior s-a menționat acesta limitându-se la a de informa cu privire la situația financiară a societăților.

Faptul că inculpatul solicită informații în cadrul unei convorbiri telefonice inculpatei E. cu privire la faptul modul de distribuire a dividendelor TT. își găsește o justificare în chiar respectiva convorbire, acesta dorind să cunoască aceste elemente pentru a le menționa în declarația de avere pe care era obligat să o dea în condițiile în care ocupa o funcție publică.

Aceeași convorbire telefonică este una relevantă cu privire la nivelul de cunoaștere a situației financiare a societății, în condițiile în care din discuție rezultă faptul că inculpatul nu știa că nu au fost distribuite dividendele în anii anteriori, că sumele au rămas în balanța contabilă a societății, după cum nu cunoștea cu siguranță statutul juridic al soției sale în cadrul societății, respectiv dacă aceasta era sau nu salariat.

Pe de altă parte, contrar susținerilor apelantului, declarațiile martorei Y., date în cursul urmăririi penale, invocate de către apelant ca demonstrând comiterea infracțiunii de către inculpat prin raportare la ZZZ. S.R.L. nu pot conduce la reținerea faptei, în condițiile în care reprezintă singura probă care relevă o activitate inculpatului cu privire la societatea comercială, iar pe de altă parte martora în cursul cercetării judecătorești a adoptat o altă conduită, susținând lipsa de implicare a inculpatului în activitatea societății.

În fața primei instanțe martora menționată și-a nuanțat declarația susținând, în esență, că activitatea societății comerciale era controlată de către mama inculpatului, TTTT., aceasta fiind cea care încheia contractele societății, supraveghea modul în care se desfășura activitatea, cu accent deosebit pe modul de organizare a evenimentelor festive, iar banii încasați îi erau remiși tot acesteia, iar în condițiile în care aceasta avea domiciliul la distanță apreciabilă față de locația unde se țineau evenimentele, încasările de la final de săptămână îi erau trimise prin intermediul inculpatului H..

Fiind audiată în fața instanței de apel, la 10 septembrie 2019, martora a precizat expres că inculpatul nu era implicat în nici un mod în activitatea S.C. ZZZ. S.R.L. și toată legătura o ținea cu mama inculpatului, TTTT..

Instanța de apel reține că activitatea care rezultă din declarația dată de martoră în cursul urmăririi penale, menționată de către apelant, nu poate fi subsumată elementului material al infracțiunii ce face obiectul cercetării, preluarea banilor încasați și nefiscalizați nereprezentând cu certitudine o operațiune financiară, ci eventual putea constitui elementul material al altor fapte prevăzute de legea penală, care însă nu fac obiectul sesizării instanței.

Pe de altă parte, din precizările martorei, făcute atât în fața primei instanțe, cât și în instanței de apel, rezultă cu certitudine neimplicarea inculpatului în activitatea societății comerciale, iar eventuala conotație penală a preluării sumelor de bani rezultate din evenimentele festive organizate la hotelul firmei este înlăturată, martora precizând că sumele menționate erau ulterior fiscalizate prin emiterea facturilor aferente.

Prin raportare la toate aceste elemente, instanța de apel apreciază criticile apelantului ca fiind nefondate, judecătorul fondului reținând în mod corect starea de fapt, prin coroborarea probelor dosarului, cele legal administrate, iar prin raportare la această stare de fapt a pronunțat soluția legală. Toate considerentele ample ale hotărârii atacate sunt însușite de către instanța de control judiciar, analiza apelului limitându-se la aspectele invocate de către apelant.

VII. Ultima critică formulată de către apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizează individualizarea judiciară a pedepselor aplicate inculpaților H., I. și J. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea 78/2000 reținută în sarcina acestora.

Susține apelantul că sentința este netemeinică în condițiile în care instanța de fond a apreciat în mod eronat circumstanțele personale ale inculpaților, conduita procesuală a acestora, minimalizând gravitatea faptelor comise, gravitate care derivă din modul de punere în executare a rezoluției infracționale, contextul în care au fost săvârșite faptele, funcțiile ocupate de către inculpați, valorile sociale lezate, consecințele negative pe care conduita infracțională le produce în opinia publică. Consideră apelantul că individualizarea pedepsei principale, astfel cum a fost stabilită de către judecătorul fondului, este necorespunzătoare, atât sub aspectul cuantumului, cât și în privința modalității de executare, fiind insuficiente pentru a atinge scopul sancțiunii penale.

În privința inculpatei J., apelantul învederează că instanța de fond, chiar dacă a stabilit o pedeapsă într-un cuantum adecvat, a stabilit o modalitate de executare nejustificat de blândă, suspendarea pedepsei sub supraveghere fiind modalitatea care poate conduce la reeducarea inculpatei.

Circumstanțele personale avute în vedere de instanța de fond la individualizarea pedepselor nu constituie ab initio criterii apte a crea un regim juridic blând, cu atât mai mult cu cât acestea nu au fost suficiente pentru a îi împiedica pe inculpați să comită fapte penale.

Înalta Curte reține că prima instanță a aplicat inculpatului H. o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității în scopul obținerii de foloase necuvenite, în baza art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, singura infracțiune reținută în sarcina sa, iar în privința modalității de executare a acesteia a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani.

Pentru a pronunța această soluție judecătorul fondului a avut în vedere, pe de o parte, gravitatea faptei, circumstanțele concrete ale comiterii acesteia, iar, pe de altă parte, circumstanțele personale ale inculpatului, conduita acestuia anterior comiterii faptei, precum și conduita adoptată în cursul procesului penal, ulterior punerii în libertate după perioada de arest preventiv și arest la domiciliu.

În mod evident infracțiunea reținută în sarcina inculpatului este una relativ gravă, aspect reflectat în cuantumul pedepsei prevăzut de norma de incriminare, însă nu se poate reține că prin modalitatea concretă de comitere a faptei, așa cum aceasta a fost reținută de judecătorul fondului, au fost atât de grav afectate relațiile sociale protejate de norma de incriminare încât să se impună aplicarea unei pedepse într-un cuantum orientat spre maximumul special.

Pe de altă parte, nu se poate nega faptul că de la momentul comiterii infracțiunii și până la pronunțarea soluției de către prima instanță, și cu atât mai mult la momentul pronunțării deciziei în apel, a trecut un interval de timp apreciabil, astfel încât, în mod evident, se poate considera că acest pericol social abstract s-a diminuat în concret, impactul social fiind în mod cert mult mai redus decât la momentele imediat ulterioare comiterii faptelor.

De asemenea, funcția publică în care s-a aflat inculpatul la momentul comiterii faptei nu poate conduce la reținerea necesității aplicării unei pedepse mai grave, neexistând nici un argument care să conducă instanța la concluzia utilității sancționării mai aspre a infractorului doar prin prisma funcției pe care acesta o ocupa la momentul respectiv.

Pe de altă parte, elementele personale avute în vedere de către prima instanță nu pot fi apreciate în sensul solicitat de către apelant, fiind evident că toată conduita inculpatului H., atât cea pe care a avut-o în societate anterior comiterii faptelor, cât și ulterior acestui moment, după cum și conduita procesuală a acestuia, militează pentru aplicarea unei pedepse în cuantumul care să asigure reintegrarea socială a acestuia, iar acesta nu poate fi orientat spre maximumul special.

În privința modalități concrete de executare a pedepsei, instanța de fond a considerat că nu este necesar ca aceasta să se realizeze într-un loc de detenție, iar instanța de apel apreciază că această opțiune este cea corectă, în condițiile în care argumentele care au justificat aplicarea unei pedepse într-un cuantum mai redus al pedepsei sunt valabile și în stabilirea modalității de executare.

De asemenea, nu este de neglijat nici faptul că inculpatul a fost sub puterea unor măsuri preventive, fiind arestat preventiv o perioadă considerabilă de timp, iar ulterior acesta a fost în stare de arest preventiv și sub control judiciar, toate aceste perioade constituind suficiente elemente pentru ca acesta să cunoască care sunt consecințele unor fapte similare în viitor, element care va contribui cu certitudine la realizarea scopului preventiv al pedepsei.

Pe cale de consecință, Înalta Curte consideră că prin sentința apelată s-a realizat o justă individualizare a pedepsei aplicate inculpatului H., criteriile prevăzute de art. 74 C. pen. fiind aplicate într-un mod judicios de către judecătorul fondului, acesta stabilind o pedeapsă aptă să conducă la reintegrarea socială a inculpatului, fără a constitui o sancțiune mult prea blândă, iar modalitate de executare este suficientă pentru atingerea scopului sancțiunii penale.

Argumentele anterior menționate sunt valabile și în cazul inculpatelor I. și J., existând o similitudine importantă în tuturor criteriilor legale analizate de către prima instanță.

Inculpatele sunt condamnate pentru comiterea aceleiași infracțiuni, însă contribuția acestora este mai redusă decât cea a inculpatului H., iar circumstanțele personale sunt, de asemenea, de natură a justifica o modalitate concretă de executare a pedepsei neprivativă de libertate.

În privința inculpatei J., instanța de apel remarcă și faptul că, suplimentar față de inculpații H. și I., aceasta a înțeles să solicite judecarea cauzei în procedura simplificată, element ce denotă în mod evident conștientizarea implicațiilor antisociale ale faptelor comise, precum și demonstrează, cu certitudine, intenția acesteia de a evita conduite similare.

În aceste condiții, amânarea aplicării pedepsei de 1 an închisoare stabilită de prima instanță pentru inculpata I., respectiv amânarea aplicării pedepsei de 8 luni închisoare pentru inculpata J., apare ca fiind măsura cea mai justă, cu atât mai mult cu cât obligațiile stabilite a fi respectate pe durata termenului de încercare sunt similare cu cele care pe care legea le prevede în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, modalitate de executare la care a făcut referire apelantul.

Pentru toate aceste considerente, Înalta Curte consideră că toate criticile formulate de către apelantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție sunt nefondate, motiv pentru care în baza art. 421 pct. 1 lit. b) C. proc. pen. va respinge ca nefondat apelul declarat.

Împotriva sentinței penale nr. 254/F din data de 20 decembrie 2017 a Curții de Apel București, secția a II-a Penală, pronunțată în dosarul nr. x/2014, au exercitat calea de atac a apelului și inculpații I. și H., criticile acestora vizând netemeinicia hotărârii cu privire la soluția de condamnare în privința infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității în scopul obținerii de foloase necuvenite.

Apelantul H. a învederat că din analiza textului legal care constituie temeiul condamnării sale rezultă necesitate unei situații premisă pentru reținerea infracțiunii, respectiv existența unor date și informații nedestinate publicității, cărora să li se confere un caracter secret, secret de serviciu sau secret de stat, astfel cum prevede art. 15 lit. c) din Legea nr. 182/2002 și care sunt de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat. Pe de altă parte, din Decizia nr. 50/2.02.2017, CCR a statuat că noțiunea de "informații ce nu sunt destinate publicității" are în vedere toate informațiile nepublice care pot fi de două categorii și anume: informații clasificate, care intră sub incidența Legii nr. 182/2002 și informații confidențiale, pentru care exista obligativitatea păstrării acestui caracter.

A precizat că, în cauză, atribuirea prin licitație publică a mobilierului și aparaturii necesare pentru dotarea blocului materno-infantil nu reprezintă informații clasificate.

În privința informațiilor confidențiale, potrivit art. 2 din Legea nr. 78/2000, persoanele prevăzute la art. 1 din lege sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin în exercitarea funcțiilor atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile atribuțiile, ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele ori pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Identificarea ori individualizarea informațiilor confidențiale se face în funcție de domeniul specific prevăzut în legile speciale, regulamente sau angajamente ale subiectului activ. Potrivit art. 102 din Legea nr. 215/2001 președintele Consiliului Județean nu este titularul de date și informații confidențiale, prin urmare inc. H. nu poate fi subiect activ al acestei infracțiuni.

Pe de altă parte, aspectele reținute în rechizitoriu ca reprezentând informații nedestinate publicității nu au nici ele caracter nepublic.

Potrivit art. 26 din O.U.G. nr. 34/2006, valoarea estimată a contractului de achiziție publică trebuie să fie determinată înainte de inițierea procedurii de atribuire a contractului respectiv, prin urmare nu este o informație nepublică, după cum nu are acest caracter nici modalitatea de finanțare.

Concluzia ce rezultă este că informațiile confidențiale includ acele informații care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor îngrădiri legale impuse de interesele sociale superioare.

Încadrarea juridică dată faptei pretins săvârșită de inculpatul H. nu conține nicio analiză în legătură cu natura datelor și informațiilor care ar fi fost divulgate pe parcursul procedurii de desfășurare a licitației, astfel încât nici în rechizitoriu, dar nici în concluziile orale, nu au fost indicate elementele de natură nepublică pe care inculpatul le-ar fi dezvăluit unor terți, fără a avea această îndreptățire.

Un alt element constitutiv al acestei infracțiuni îl reprezintă generarea unui folos necuvenit pentru un terț, astfel încât făptuitorul să aibă reprezentarea clară a rezultatului acțiunii sale, să îl urmărească în mod nemijlocit și să acționeze în vederea realizării acestui deziderat final.

În cazul de față, acuzarea ar fi trebuit să facă dovada existenței unui folos necuvenit pe care S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. în asociere cu finanțatorul său P P P P P P P P P P. S.R.L. l-ar fi obținut prin folosirea informațiilor obținute de la inc. H..

Rechizitoriul a menționat că acești doi agenți economici ar fi fost favorizați și, pe cale de consecință, ar fi obținut un folos necuvenit, prin înlăturarea competitorilor economici și asigurarea unei marje de profit maximal.

Această aserțiune este total contrazisă de felul în care s-au derulat faptele, astfel cum a rezultat din toate declarațiile martorilor audiați, și care au atestat că problema utilării blocului materno-infantil fusese discutată în mod public, inclusiv într-o conferință de presă, organizată imediat după inaugurarea clădirii nou construite și, de asemenea, pe pagina de internet publică a Spitalului județean Drobeta Turnu Severin au fost publicate materiale în care era enunțată această idee, ceea ce a reprezentat o invitație informală pentru toate firmele interesate de a participa la proiect. Or, s-au prezentat la Spitalul Județean un număr mare de societăți comerciale, între 5 și 7, majoritatea dintre acestea fiind firme cu care spitalul colabora, au vizionat spațiile, au identificat căile de acces, dimensiunile și amplasarea încăperilor, încercând să formuleze oferte pentru autoritatea contractantă, doar după vizionarea prealabilă a sediului.

Aceiași martori au arătat că firmele pe care le reprezintă au utilat în decursul timpului și alte spitale sau secții specializate și întrucât urmau a furniza cantități mari de mobilier și aparate medicale, iar nu un singur produs, simpla examinare a schiței spațiului era insuficientă existând o practică în sensul de a face investigații personale tocmai pentru a evita livrarea unor produse voluminoase și care nu puteau fi introduse prin ușile încăperilor sălilor de operație, etc.

Cu privire la costurile produselor, martorii audiați au declarat că au formulat oferte care să fie în mod evident avantajoase în primul rând pentru furnizori, dar fără a intra în negocieri efective, au fost informați într-o primă etapă că sumele cerute sunt peste posibilitățile financiare ale CJ, iar ulterior li s-a comunicat că de fapt spitalul, în calitate de autoritate contractantă, nu dispunea de nicio sumă de bani, iar achiziția urmează să se realizeze în sistem leasing, fapt ce i-a determinat pe reprezentanții firmelor furnizoare să se retragă, motivat de faptul că nu mai participaseră niciodată la o procedură de achiziție cu acest specific, și ar fi fost dificil să identifice o societate de leasing care să accepte astfel de condiții.

Circumstanțele în care s-a desfășurat procedura de achiziție publică nu a lăsat nicio îndoială în privința faptului că inc. H. a urmărit în mod exclusiv beneficiul spitalului județean și nicidecum al furnizorului de mobilier și aparatură medicală, cu care nu avea niciun fel de relații personale, fapt ce a rezultat din declarația martorului UUUUUUUUUU., reprezentant al S.C. OOOOOOOOOO..

Atât inculpatul, cât și martorii audiați, au confirmat că în vara anului 2013, în timp ce se afla pe litoral, H. a fost vizitat în holul hotelului în care locuia cu familia, de inc. J., UUUUUUUUUU. și un alt domn din partea P.P.P.P.P.P.P.P.P.P. S.R.L., care l-au informat că aceste două societăți sunt interesate să participe la procedura de achiziție, inculpatul recomandându-le să păstreze legătura cu dna I., managerul general al spitalului, astfel încât iese din discuție orice interes propriu pe care inc H. l-ar fi avut, fie de a favoriza aceste firme, fie de a obține el vreun beneficiu în urma acestei colaborări.

În legătură cu modul în care în care a fost întocmit caietul de sarcini, astfel cum inculpatul a prezentat anterior, martorii audiați și care își desfășoară și în prezent activitatea la secția de obstetrică-ginecologie a Spitalului județean Turnu Severin, au arătat instanței că nu aveau noțiuni tehnice în legătură cu aparatura medicală pe care doreau să o achiziționeze, motiv pentru care au făcut doar mențiuni de principiu în legătură cu produsele pe care le apreciau utile în vederea dotării blocului materno-infantil, urmând ca parametrii de identificare a produselor să fie preluați fie din alte caiete de sarcini întocmite în situații similare, fie prin consultarea cu specialiști în domeniul aparaturii medicale, întrucât era absolut firesc ca un medic să nu dețină informații de natură tehnică, cu excepția unor indicatori cu caracter foarte general.

În legătură cu modul în care a fost alcătuită și postată oferta pe site-ul SEAP, a fost audiat în două rânduri martorul ZZZZZZZZ., care a susținut că după realizarea primei postări a realizat că s-au înscris la licitație două firme, fapte pe care le-a adus la cunoștința inc. I., astfel că aceasta le-a dat dispoziție să retragă oferta de pe site-ul SEAP, acțiune pe care procurorii pretind că ar fi decis-o cu scopul înlăturării competitorilor.

În realitate, astfel cum s-a demonstrat, inclusiv pe bază de înregistrări, oferta era eliptică în sensul că fusese omis codul CPV, acesta fiind esențial pentru ca anunțul public să fie complet, deoarece indica faptul că finanțarea urma a fi realizată în sistem leasing și acesta a fost motivul pentru care oferta inițială a fost retrasă, a fost completată prin adăugarea codului CPV și repostată pe site-ul SEAP.

A fost depus la instanță un document din care rezultă că site-ul SEAP este un domeniu public, asupra căruia nu se poate interveni fără ca modificările să fie conservate și orice postare sau modificare se face cu acordul administratorului acestui domeniu virtual, tocmai pentru că nu este un cont privat de tipul unui blog, pe care utilizatorul poate face orice mențiuni dorește.

Din înscrisurile depuse a rezultat că, după prima postare, la licitație s-a înscris o singură firmă, prin urmare este total neavenită afirmația martorului ZZZZZZZZ. în sensul că managerul general I. a decis retragerea ofertei publice de achiziție de teama existenței unei competiții.

Absența codului CPV din oferta inițială a fost confirmată de către toate persoanele audiate, atât în calitate de inculpați cât și de martori, aceștia fiind unanimi în a declara că în absența codului CPV oferta era incompletă, deoarece finanțarea în sistem leasing reprezenta un element esențial în procedura de achiziție publică.

Aceste persoane au relatat, de asemenea, că l-au informat pe inc. H. despre situația creată, acesta a fost foarte nemulțumit și, deși nu avea cunoștințe în domeniu, le-a cerut să remedieze cât mai repede problema, dar fără a avea nicio implicare directă în acțiunea concretă de retragere și modificare a ofertei inițiale.

Cu privire la felul în care au fost derulate acțiunile ulterioare, în rechizitoriu s-a reținut că inc. H. ar fi desfășurat activități de natură infracțională, prin faptul că a trimis, pe lângă documentația necesară în vederea garantării finanțării și o delegație din partea Consiliului Județean formată din vicepreședintele CJ Mehedinți EEEEEEEEE., precum și martorul FFFFFFFFFF., care să susțină în cadrul comisiei speciale constituite la nivelul Ministerului Finanțelor interesele Consiliului Județean.

Martora EEEEEEEEE. a declarat la rândul său că acest demers a fost cât se poate de legitim, că s-a deplasat la București și a luat legătura cu dna AAAAAAAAAA., consilier la Ministerul de Finanțe, iar aceasta i-a spus că dosarul trebuie completat cu câteva documente, actele fiind transmise în format electronic de la Consiliul Județean.

De asemenea, martora a declarat că au fost discuții și la Ministerul Lucrărilor Publice, că nu s-au făcut intervenții nelegitime, că a fost invitată să participe la ședința comisiei organizată la nivelul Ministerului Finanțelor, unde a susținut punctul de vedere al CJ Mehedinți privind garantarea finanțării pentru utilizarea blocului materno-infantil, pe baza documentelor prezentate, dar și a unor informații pe care le avea de la fața locului.

În rechizitoriu s-a încercat acreditarea ideii că inc. H. a încercat să influențeze decizia comisiei apelând la martorele RRRRRRRRRR. și UUUUUUUUUU., cărora le-a solicitat sprijinul în sensul de a-i contacta pe membrii comisiei cu solicitarea de a vota favorabil cererea venită din partea CJ Mehedinți.

Ambele doamne au contestat astfel de intervenții, arătând că procedura a fost respectată, dosarul de finanțare era complet, plata urma să fie realizată din fondurile proprii ale CJ Mehedinți, iar Ministerul Finanțelor avea rolul de a garanta această finanțare, fără a intra în discuție alocarea vreunei sume de bani pe considerente politice, astfel cum încearcă să acrediteze Ministerul Public.

De altfel și unicul martor care a avut obiecțiuni în cadrul ședinței, respectiv dl ZZZZZZZZZZ., a arătat instanței cu ocazia audierii sale, că la momentul întrunirii comisiei nu avea toate datele necesare, întrucât nu mai participase la ședințe similare, dar ulterior s-a documentat și a constatat că solicitarea venită din partea CJ Mehedinți era absolut îndreptățită.

Concluzionând în legătură cu modul în care s-a desfășurat procedura de achiziție publică privind dotarea blocului materno-infantil, a apreciat că aceasta a fost corectă, transparentă și a urmărit în mod exclusiv interesul autorității contractante, în condițiile în care nu exista nicio formă de finanțare, nici măcar resurse pentru plata avansului, astfel încât majoritatea formelor de profil au considerat că este o investiție riscantă și după primele discuții purtate cu conducerea spitalului județean, au declinat ofertele inițiale.

Suma finală de 2,8 mil euro a reprezentat cea mai bună ofertă pe care o putea primi Consiliul Județean, iar termenul de rambursare de 7 ani poate fi de asemenea apreciat ca fiind convenabil pentru autoritatea contractantă.

Ca urmare a anulării licitației în urma declanșării prezentului dosar penal, efectul a fost acela că blocul materno-infantil funcționează cu mobilier vechi, uzat și ruginit, cu aparatură medicală depășită cu săli de naștere și spații de îngrijire a copiilor prematuri nu dispun de aparatură modernă, astfel cum fusese preconizat în procedura de achiziție.

Tot ca efect al anulării acestei proceduri, OOOOOOOOOO. a vândut produsele ofertate la 2,8 mil euro cu peste 4 milioane euro, fapt ce a rezultat chiar din declarația martorului UUUUUUUUUU..

Instanța de fond a reținut că inculpatul ar fi desemnat-o pe inc. J. pentru a păstra legătura exclusiv cu reprezentanții OOOOOOOOOO. deducând din aceasta interesul lui H. pentru ca această firmă să câștige în final licitația și, totodată, el însuși s-ar fi implicat în relația cu martorii reprezentanți ai aceleiași societăți, cu care, astfel cum a arătat anterior a avut mai multe întâlniri atât la sediul CJ Mehedinți cât și pe litoral, dar și în București.

Desemnarea dnei J. pentru coordonarea din partea Consiliului Județean a procedurii de achiziție publică era cât se poate de firească având în vedere calitățile pe care aceasta le îndeplinea în perioada respectivă, și anume președinte al Consiliului de Administrație al Spitalului și director economic al CJ Mehedinți, în condițiile în care Spitalul Județean era proprietatea Consiliului Județean.

Având cunoștințele de specialitate necesare, și anume fiind economist, inculpata F. era cea mai în măsură să se implice în numele și în interesul Consiliului Județean în această procedură de achiziție.

Din probele dosarului a rezultat că inculpatul nu a fost informat nici de către J., dar nici de reprezentanții OOOOOOOOOO., în legătură cu numărul și frecvența întâlnirilor pe care aceștia le-au avut în decursul timpului, iar la rândul său nu a avut nicio discuție cu caracter privat cu martorii UUUUUUUUUU. și WWWWWWWWWW., nici la sediul Consiliului Județean și nici în București.

În legătură cu întâlnirea de la Mamaia, a rezultat, fără dubiu, că aceasta s-a realizat la cererea expresă a celor doi domni, aceștia nu au primit niciun fel de date sau informații concrete legate de procedura de achiziție și nici nu li s-a sugerat de către inculpat să se implice în întocmirea caietului de sarcini ori să întocmească ei înșiși listele cu necesarul de produse ce urma a face obiectul licitației publice.

Cu privire la întâlnirea care a avut loc în București, aceasta a fost ulterioară datei semnării contractului dintre CJ Mehedinți și asocieria OOOOOOOOOO.-PPPPPPPPPP., iar discuțiile s-au purtat în legătură cu întârzierea furnizării aparaturii medicale de către câștigătorii licitației, având în vedere că aceștia se angajaseră ca produsele să fie livrate până la 1.01.2014, termen care nu fusese respectat.

Din probatoriul cauzei a rezultat cu suficientă claritate că inculpatul H. nu a avut niciodată relații apropiate cu martorii UUUUUUUUUU. și WWWWWWWWWW., nu a avut numerele lor de telefon și nici aceștia nu l-au contactat vreodată pe inculpat.

În legătură cu presupusa aducere la cunoștință a sumei maxime de care dispunea Consiliul Județean pentru achiziționarea mobilierului și aparaturii, nimeni dintre cei interogați nu a susținut nici în faza de urmărire penală și nici în fața judecătorului că H. ar fi furnizat o asemenea informație, după cum nici faptul că li s-a permis accesul în spital pentru vizionarea spațiilor nu este în responsabilitatea inculpatului, deși în sine, un asemenea procedeu este uzual, având în vedere amploarea procesului, numărul mare de piese de mobilier și aparatură medicală ce urmau a fi furnizate, dar și necesitatea de a cunoaște, nu doar prin studierea planurilor, ci și prin vizualizare directă, dimensiunile spațiilor de acces, ale sălilor de tratament și operație și ale spațiilor de cazare.

A mai reiterat susținerile tuturor persoanelor audiate, inclusiv ale martorului UUUUUUUUUU. care a declarat că dotarea unui spital este o operațiune de mare anvergură și având în vedere numărul mare de produse ce trebuie furnizate și dimensiunile acestora, este absolut necesar ca furnizorul să aibă reprezentarea concretă a spațiului, înălțimea și descinderea ușilor de acces, astfel încât aparatura să fie funcțională și să poată fi amplasată corespunzător.

A relevat instanței de control judiciar că toate firmele interesate în această procedură și-au trimis reprezentanții la sediul Spitalului Județean exact în acest scop, astfel încât nu a existat nicio preferință pentru OOOOOOOOOO..

În legătură cu împrejurarea că această firmă ar fi fost tratată ca o firmă "de casă" în relația cu spitalul Județean, a relevat faptul că înc. H. nu a fost niciodată informat în legătură cu furnizorii de aparatură medicală sau consumabile cu care colaborase până în momentul respectiv spitalul, aceasta nefăcând parte din domeniul său de competență și responsabilitate.

Faptul de necontestat că firma OOOOOOOOOO. livrase și în trecut diferite aparate de monitorizare către spital nu a reprezentat decât un argument secundar în condițiile în care seriozitatea acestei firme, calitatea bună a produselor livrate și respectarea termenelor de garanție nu puteau fi decât în avantajul beneficiarului.

Inculpatul a considerat total impropriu a se aprecia că relația cu un partener serios, cunoscut și lider în materia furnizării aparatelor medicale se poate încadra în disp. art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

A menționat că, în același context, se impun unele precizări legate de faptul că judecătorul de fond a concluzionat că firma OOOOOOOOOO. a fost aceea care a furnizat listele de necesar pentru maternitate în raport de produsele pe care le deținea, iar caietul de sarcini a fost întocmit tot de acest ofertant, fiind transmis pe un stick Consiliului Județean.

Din declarațiile tuturor martorilor audiați și care reprezentau alte potențiale firme furnizoare, a rezultat că și acestea au prezentat pliante cu aparatele pe care le dețineau sau le puteau procura, cu parametri tehnici și costurile acestor produse, astfel încât autoritatea contractantă să aibă reprezentarea raportului calitate preț.

Conținutul stickului este exact acesta, respectiv materiale de prezentare ale produselor de care dispuneau, având în vedere numărul mare de obiecte ce urmau a fi achiziționate și care făceau practic imposibilă deplasarea reprezentanților cu bibliorafturi întregi care să conțină prezentarea produselor cu datele tehnice ale acestora.

În rechizitoriul s-a regăsit susținerea că respectivul stick ar fi fost remis doamnelor YYYYYYYY. și J. cu ocazia unei deplasări pe care au făcut-o în București în ziua de 13.07.2013, scopul deplasării fiind tocmai acela de a se întâlni cu reprezentanții OOOOOOOOOO. de la care urmau să primească respectivul mediu de stocare, acest obiect urmând apoi să intre în posesia inc. H., astfel încât, în calitate de președinte al CJ Mehedinți, acesta să ia cunoștință despre intențiile firmei OOOOOOOOOO. și oferta acestei societăți.

Ca urmare a demersurilor efectuate de inculpat, în vederea clarificării acestei situații, a rezultat că în ziua de 12.07.2013 a fost primită la CJ Mehedinți adresa din partea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin care s-a solicitat participarea la concursul pentru ocuparea unei funcții publice a doamnelor YYYYYYYY. și J. pentru data de 19.07.2013, în calitate de membre ale comisiei de concurs, sens în care au fost întocmite ordinele de deplasare pentru data amintită, respectiv 18.07.2013, documente pe care inculpatul este în măsură să le prezinte instanței de apel.

Prezența în București a doamnelor YYYYYYYY. și J. nu a avut nicio legătură cu interesul acestora și a inc. H. de a obține vreun stick din partea firmei OOOOOOOOOO., și niciuna din persoanele audiate nu a confirmat această aserțiune din rechizitoriul.

Parchetul a reținut că stickul a fost preluat de dna YYYYYYYY. care s-a deplasat după terminarea concursului la locul său de domiciliu și că aceasta i l-ar fi remis inculpatului H. la revenirea sa din concediu.

Audiată în cursul urmăririi penale, martora YYYYYYYY. a negat vehement faptul că ar fi primit vreun stick de memorie de la reprezentanții OOOOOOOOOO., declarând că în ziua următoare terminării concursului, inc. J. s-a deplasat ea însăși pe litoral, unde s-a întâlnit cu inc. H. care, la rândul său, își petrece vacanța în stațiunea Mamaia, astfel încât în orice ipoteză era exclus să păstreze stickul de memorie (pe care oricum nu l-a primit), fiind în logica lucrurilor că dacă ar fi avut acest obiect, stickul ar fi fost preluat de inc. J. pentru a fi înmănat lui H. în stațiunea Mamaia.

Audiată în legătură cu aceeași împrejurare, inc. J. a negat la rândul său faptul că ar fi intrat în posesia acestui stick în urma unei prezumtive întâlniri cu reprezentanții OOOOOOOOOO., ce ar fi avut loc la 18.07.2013 în București, precum și faptul că ar fi primit un astfel de stick care să fi rămas în posesia martorei YYYYYYYY., urmând ca despre conținutul acestuia să ia cunoștință inc. H. la revenirea din concediu.

Întrucât martora YYYYYYYY. nu a fost concepută în citativul rechizitoriului, aceasta nu a fost audiată în primul ciclu procesual, motiv pentru care inculpatul a apreciat absolut necesară pentru lămurirea situației audierea ei în fața instanței de apel.

De asemenea, persoanele audiate au declarat că acest stick nu a ajuns niciodată la inc. H., astfel încât inculpatul nu a cunoscut nici de existența nici de conținutul datelor înscrise în acest mijloc de stocare.

Unele detalii legate de modul în care a fost postată licitația pe site-ul SEAP au fost considerate incriminatoare de către judecătorul fondului și de natură să confirme presupunerea că inc. H. ar fi avut reprezentarea implicării firmei OOOOOOOOOO. în desfășurarea procedurii de achiziție publică.

Este de netăgăduit faptul că postarea inițială pe site-ul public a avut un caracter incomplet, fiind omisă inserarea codului CPV, și care atesta faptul că finanțarea se făcea în sistem leasing, acest amănunt și mai precis absența lui putând să inducă în eroare ofertanții.

Este la fel de adevărat că această carență a fost constatată de către reprezentanții OOOOOOOOOO., dar întrucât postarea avea un caracter public, ea putea fi la fel de bine observată de orice persoană care ar fi accesat site- ul SEAP.

Coinculpatele I. și F. au declarat că i-au adus la cunoștință inculpatului că există o omisiune în legătură cu această postare, fără a oferi însă detalii și mai ales fără a-i aduce la cunoștință inculpatului cine anume le-a semnalat această deficiență.

Reacția inculpatului a fost fermă și le-a cerut celor două să remedieze cât mai rapid acest neajuns, fără a da indicații clare în legătură cu modul în care ar fi trebuit să se procedeze, cele două inculpate declarând că H. nu avea niciun fel de cunoștințe în materie informatică, prin urmare, oricum nu ar fi avut cum să cunoască procedura ce trebuia urmată în această privință.

Conduita și reacția inculpatului sunt ușor de explicat prin faptul că acesta își dorea într-adevăr ca procedura să se finalizeze cât mai rapid având în vedere întârzierile care deja se produsese în finalizarea construcției și darea în folosință a maternității, din cauza modului defectuos de administrare a obiectivului în perioada anterioară.

Această preocupare, pe care H. a recunoscut-o în mod constant, nu poate fi calificată drept o conduită ilicită, întrucât aceasta trebuie să fie atitudinea oricărei persoane responsabile în raport de îndatoririle publice ce ii revin.

S-a imputat de către instanță faptul că întreaga procedură de licitație a avut un caracter aproape formal, în sensul că nici spitalul și nici CJ nu au luat măsuri pentru a se face o publicitate largă acestei acțiuni, limitându-se la organizarea unei conferințe de presă și la publicarea anunțului de licitație într-un ziar național.

Modalitatea în care a fost realizată publicitatea nu este o chestiune care să intre în sfera de atribuții ale președintelui Consiliului Județean, prin urmare nici responsabilitatea penală a acestuia nu poate fi atrasă în legătură cu chestiuni care exced sferei sale de competență directă, fiind sarcina autorității contractante să identifice cele mai eficiente modalități de publicitate în vederea atragerii unui număr cât mai mare de competitori.

S-a reținut de asemenea de către instanță că inculpații au încercat să justifice colaborarea cu firma OOOOOOOOOO. prin faptul că nu aveau cunoștințe de specialitate în privința aparaturii medicale ce urma a fi achiziționată și au considerat că întocmirea caietului de sarcini de către o firmă specializată ar fi necesitat costuri suplimentare.

Nici acest argument nu rezistă unei critici severe în condițiile în care, astfel cum a arătat anterior, listele de necesar cu privire la mobilier, aparatură medicală și inventar, fuseseră realizate încă din anul 2009 de către S.C. GGGGGGGGGGGG. S.R.L., prin urmare nu erau niciun fel de elemente de mare noutate care să fi apărut în perioada 2009 (atunci când a fost întocmit proiectul) și până în 2013 (când s-a realizat procedura de achiziție publică).

Suplimentar față de aceasta, inculpatul a învederat faptul că șefii secțiilor medicale audiați și ale căror declarații au fost prezentate anterior, au declarat că li s-a cerut de către managerul spitalului, I. să alcătuiască listele de produse pe care le apreciau utile pentru dotarea blocului materno-infantil, prin urmare, deși la nivelul CJ nu exista personal specializat în materie de aparatură medicală și mobilier destinat spitalelor, punctul de plecare l-a reprezentat proiectul firmei GGGGGGGGGGGG. din anul 2009, completat cu solicitările medicilor și șefilor de secție din cadrul Spitalului Județean Mehedintii.

Instanța a reținut că inc. H. ar fi solicitat în mod explicit reprezentanților OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. să-și ia angajamentul că vor respecta termenul de livrare și că aceste discuții ar fi fost anterioare momentului încheierii contractului de furnizare, ceea ce ar face dovada unei disponibilități certe a inculpatului față de aceste societăți.

Aceste discuții sunt reale, dar ele au intervenit după momentul semnării contractului și reflectă același interes al inc H. pentru finalizarea cât mai rapidă a procedurii de achiziție, ceea ce din nou nu constituie o conduită sancționabilă penal.

Referitor la declarația inc J. care a recunoscut în mod constant acuzațiile ce i-au fost aduse, atitudine procesuală pe care judecătorul fondului a considerat-o decisivă pentru stabilirea vinovăției și condamnarea nu doar a acesteia, ci și a inc. H. și I., se impun unele precizări: această inculpată a relatat împrejurări de fapt care o privesc și care în sine nu constituiau fapte de natură penală, respectiv faptul că a avut discuții cu martorii WWWWWWWWWW. și UUUUUUUUUU., legate de desfășurarea procedurii și stabilirea necesarului de aparatură și mobilier, recunoscând totodată că deținea numerele de telefon personale ale acestora, să le furnizase propriul său număr de contact și purtaseră mai multe convorbiri pe parcursul timpului.

Faptele personale ale acestei inculpate nu erau de natură să atragă responsabilitatea penală a altui inculpat, în speță H., despre care nu s-a putut stabili sub aspect probator că ar fi fost informat de către inculpata J. despre faptul că are contacte personale repetate cu cei doi martori, că s-a întâlnit cu aceștia în diverse locuri și împrejurări, ori că le-ar fi furnizat detalii legate de limitele de finanțare.

În măsura în care această inculpată și-a recunoscut propriile fapte, chiar dacă în opinia apărării inculpatului H. nici acestea nu sunt de natură penală, nu reprezintă un argument pentru condamnarea inc H., din moment ce inc. HHHHHHHHHHHH. nu a declarat niciodată că l-a încunoștințat pe președintele Consiliului Județean Mehedinți despre faptul că se întâlnește și discută cu reprezentanții OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP.

Singurul moment necontestat în care inc. H. a luat cunoștință de faptul că J. poartă discuții cu acești doi martori, a fost acela petrecut pe litoral, în vara anului 2013, când inc J. i-a cerut permisiunea lui H. să-1 viziteze la hotel împreună cu cei doi domni, la cererea acestora.

Toate persoanele audiate în legătură cu durata și conținutul discuțiilor au declarat, indiferent de calitatea procesuală, că discuțiile au durat câteva minute, UUUUUUUUUU. a arătat instanței că s-a prezentat ca reprezentant al S.C. OOOOOOOOOO., în condițiile în care H. nu-1 cunoștea și l-a informat exclusiv în legătură cu intenția firmei sale de a participa la licitație, fără a cere sau obține informații concrete legate de finanțare și mai ales fără a primi niciun fel de asigurări în sensul că OOOOOOOOOO. va fi favorizată în cadrul procedurii respective.

Deși a declarat că nu a fost prezentă la acest dialog, inc J. a fost contrazisă nu doar de H., ci și de cei doi martori care au prezentat lucrurile în sensul celor mai sus relatate.

Analiza coroborată a probatoriilor legate de desfășurarea procedurii de licitație, au relevat nu numai lipsa implicării directe a inc H. în legătură cu realizarea etapelor acestei proceduri, dar și absența oricărui interes special pe care să-1 fi acordat firmei OOOOOOOOOO. în sensul de a pune la dispoziția reprezentanților acesteia date și informații nedestinate publicității.

A rezultat din declarații că toate firmele care s-au declarat interesate și care au discutat cu I. și J. au pus întrebări legate de modul în care urma să se efectueze plata, întrebări firești, deoarece niciun comerciant nu poate aborda o operațiune de această anvergură fără a avea certitudinea existenței unei surse de finanțare.

Martorii audiați din partea firmelor interesate au recunoscut în fața instanței că au avut cunoștință de faptul că la nivelul Consiliului Județean nu exista resursa financiară necesară pentru plata produselor și că

este necesară identificarea unui finanțator de către ofertant, declarând că li s-a părut această procedură mult prea complicată și nesigură în perspectiva derulării contractului de furnizare, motiv pentru care au abandonat ideea de a participa la procedură.

Realizarea plății nu este o informație privilegiată, dimpotrivă este o chestiune de onestitate ca un cumpărător să informeze furnizorul de produse că nu dispune de resursa financiară pentru plata acestora fiind necesară găsirea unor soluții adiacente.

La fel de adevărat este și faptul că toate firmele interesate, cu mult înainte de postarea ofertei pe SEAP au făcut și estimări de preț, fapt relatat nu doar de inc. I. care a discutat în mod direct cu persoanele respective, ci și de persoane care au reprezentat aceste firme la discuții și care au arătat instanței că nefiind vorba de un singur produs, ci de o multitudine de aparate și piese de mobilier, au prezentat oferte aproximative, astfel încât autoritatea contractantă să aibă chiar și cu titlu estimativ reprezentarea costurilor la care se expuse.

Instanța de fond a apreciat că informațiile privilegiate și care ar fi fost furnizate firmei OOOOOOOOOO. erau reprezentate de faptul că achiziția nu se putea realiza din fondurile proprii ale Consiliului Județean, fiind necesară identificarea unei soluții de finanțare în sistem leasing, precum și de valoarea aproximativă a sumei pe care autoritatea contractantă era dispusă să o achite.

Condițiile de finanțare au fost aduse la cunoștința tuturor posibililor ofertanți, prin urmare OOOOOOOOOO. nu a fost beneficiarul acestor informații de o manieră care să favorizeze această firmă în detrimentul altor competitori.

În privința sumei maxime pe care o putea achita Consiliul Județean, și în raport cu care urma a fi configurată oferta, niciuna dintre persoanele audiate nu a declarat că un astfel de detaliu ar fi fost făcut public, prin urmare nici OOOOOOOOOO. nu a deținut respectiva informație.

Ultimul aspect legat de așa numitele relații privilegiate este cel referitor la natura produselor, pe care dorea să le achiziționeze spitalul, dar și aceste detalii au fost cunoscute chiar și cu titlu generic de către toți ofertanții, care în urma discuțiilor purtate cu managerul I. au aflat că este nevoie de paturi, noptiere, incubatoare, mese de operație, aparatură pentru secțiile de neonatologie, monitoare, ecografe, etc, prin urmare tot ceea ce compune dotarea unei maternități.

În legătură cu ultima apreciere a judecătorului fondului legată de interesul pe care l-ar fi avut cei trei inculpați, printre care și H. de a favoriza firma OOOOOOOOOO., respectiv faptul că ar fi fost vorba de o firmă "de casă" în relația cu spitalul județean și că în trecut aceasta ar mai fi pus la dispoziția unității sanitare aparate și consumabile, a menționat că inc H. nu cunoștea care sunt furnizorii spitalului județean și nici nu avea motive să cunoască aceste amănunte, iar pe de altă parte buna reputație a OOOOOOOOOO. în relațiile contractuale anterioare cu spitalul nu putea constitui altceva decât o garanție a faptului că și acest contract de furnizare, în măsura în care ar fi fost încheiat, ar fi fost de natură să aducă beneficii ambelor părți.

Sentiința criticată conține și observația că atât OOOOOOOOOO., cât și firma de leasing au obținut beneficii financiare ca urmare a încheierii contractului de furnizare a produselor pentru dotarea maternității, dar această constatare nu prezintă relevanță, fiind evident că niciun comerciant nu dorește să acționeze în pierdere, ca orice finanțator, inclusiv banca percepe dobânzi și comisioane pentru sumele acordate (dovadă contractul de credit BBB. pe care inculpatul l-a evocat anterior), pe cale de consecință câștigul financiar obținut de pe urma unui act de comerț este de esența acestei activități și nu conține în sine nimic fraudulos.

Inculpatul a mai amintit în acest sens declarațiile martorilor care au vizitat spitalul din partea firmelor BBBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDD., BBBBBBBBBBBB. și CCCCCCCCCC. și ale căror oferte aproximative depășeau suma de 5 milioane euro, prin urmare marja de profit pe care doreau să și-o asigure era considerabil mai mare, ceea ce din nou nu are în sine nimic fraudulos, deoarece marja de profit și procentul de comision pot fi stabilite de comerciant, fiind o chestiune de concurență pe o piață liberă.

În legătură cu modul în care s-a comportat inc. H. în raport de această procedură s-a solicitat achitarea inculpatului în temeiul art. 396 alin. (5) C. proc. pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit. b) teza II C. proc. pen., urmând a se constata că inculpatul nu a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege, anume aceea de a genera foloase necuvenite pentru ofertantul OOOOOOOOOO. S.R.L., acțiunile sale fiind circumscrise unui interes legitim, anume acela de a obține cea mai bună ofertă și finanțarea pentru dotarea spitalului județean.

Apelanta inculpată I. a criticat hotărârea atacată sub următoarele aspecte:

1. Sub un prim aspect, inculpata a criticat hotărârea atacată prin prisma neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care a fost trimisă în judecată, deoarece în opinia sa, faptei imputate îi lipsește atât latura obiectivă cât și latura subiectivă.

Astfel, faptei imputate îi lipsește latura obiectivă, deoarece nu s-au probat două din elementele de bază, și anume existența unor informații cu caracter nepublic și totodată existența unui folos necuvenit.

Tot astfel, faptei îi lipsește și latura subiectivă, deoarece inc. I., în calitate de manager al Spitalului Județean, angajat cu CIM al S.C. DD. și ulterior a CJ Mehedinți a pus în executare HCA nr. 14/21.08.201 și HCJ nr. 99/28.08.2013 prin care se decidea ca spitalul să organizeze licitația și se stabilea valoarea estimată și modul de achiziție prin leasing financiar pe o perioadă de 7 ani, criteriul pentru atribuirea licitației fiind prețul cel mai mic.

1.1. A menționat că, deși, instanța de fond a început cu analiza laturii obiective și subiective a infracțiunii, s-a plecat de la premise eronate, deoarece în cazul infracțiunii prev. de art. 12 lit. (b) din Legea nr. 78/2000, nu se poate vorbi de "informații privilegiate", care sunt specifice infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. (a) din Legea nr. 78/2000.

Astfel, a precizat că "informațiile privilegiate", la data imputării faptei erau definite de art. 244 din Legea nr. 297/2004 a pieții de capital, care statuează că prin informație privilegiată se înțelege o informație de natură precisă care nu a fost făcută publică, care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai mulți emitenți ori la unul sau mai multe instrumente financiare, și care, dacă ar fi transmisă public, ar putea avea un impact semnificativ asupra prețului acelor instrumente financiare sau asupra prețului instrumentelor financiare derivate cu care se află în legătură.

Ori, în cazul de față nu este vorba despre astfel de informații, deoarece inc. I. a fost trimisă în judecată pentru altă faptă, motiv pentru care, înainte de toate, trebuie stabilită natura informațiilor la care face referire DNA, respectiv dacă informațiile nedestinate publicității, la care face trimitere DNA, au caracter secret, altminteri lipsa acestei condiții, antameaza lipsa existenței infracțiunii.

De altfel, din conținutul Legii nr. 78/2000, nu rezultă sub nici o formă care este definiția acestor informații nedestinate publicității, după cum legea nu stabilește nici criteriile de identificare a acestora și nici nu indică domeniile de activitate care utilizează asemenea informații.

Pe cale de consecință, era necesară examinarea punctuală, identificarea și stabilirea cu precizie a naturii informației, respectiv a sursei sau izvorului lipsei de publicitate, ce nu poate fi presupusă sau dedusă în niciun caz pe baza art. 1 și 2 din Legea nr. 78/2000, dar nici pe baza unor norme cu caracter general.

După cum se poate observa din hotărârea atacată și din rechizitoriul x, nu au fost examinate în concret natura acestor informații, deși apărarea a învederat constant că informațiile aduse la cunoștința societăților interesate de a participa la licitație au fost informații generale care nu aveau caracter secret.

Din analiza întregului dosar, nu rezultă care sunt acele norme legale care au fost încălcate, care definesc în mod clar informațiile care nu ar avea caracter public într-un spital județean public și nici cum s-a stabilit că informațiile publicate în SEAP în cadrul Documentației de atribuire ar fi fost de natură să

determine un folos necuvenit cuiva, de îndată ce toată procedura s-a efectuat în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2006.

În cadrul Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, la momentul și perioada faptei imputate, nu exista vreo hotărâre/decizie de stabilire a unor informații ca având caracter secret și nici în contractul de muncă și fișa de post a inculpatei nu existau astfel de mențiuni.

Faptul că urma să utilizeze blocul materno-infantil, în perioada imediat următoare, era de notorietate (Conf presa mai 2013 - proba fila x; s-au făcut adrese publice către CJ MH și Ministerul Sănătății prin DSP Mehedintși privind valoarea preconizată a investiției - în martie 2013).

În sensul învederat în prezentele critici, s-a pronunțat ICCJ prin decizia penală nr. 1465 din 28.04.2014, în cauza nr. 3300/105/2008.

A reiterat faptul că, la nivelul S.C. DD., manager persoană juridică a Spitalului Județean Mehedintși, al cărei angajat cu contract individual de muncă era inc. I., nu exista nici o decizie de stabilire a caracterului secret al unor informații.

Spitalul Județean Dr. Tr. Severin, în calitate de instituție publică, raportat la obiectul de activitate al acestuia, are transparență maximă atât în ceea ce privește achizițiile cât și serviciile medicale oferite.

Acuzarea, potrivit art. 99 C. proc. pen., avea obligația să probeze care sunt informațiile secrete, folosul necuvenit și paguba produsă vreunui participant la licitație.

În schimb inc. I. a dovedit ca a acționat cu bună-credință, într-o perioadă lungă de timp cu implicare transparentă, personală a sa și a întregului colectiv responsabil din spital dar și a celor care s-au arătat interesați de proiect.

Analiza acestor prevederi, în raport cu starea de fapt, ce rezultă din probele administrate în cauză, a determinat neîncadrarea faptei imputate în categoria unor informații nedestinate publicității și, pe cale de consecință, inexistența faptei imputate, premisă esențială pentru existența infracțiunii prev. de art. 12 lit. (b) din Legea nr. 78/2000, fapt ce duce la concluzia că, soluția de condamnare este greșită.

1.2. Inculpata I., în calitate de manager al Spitalului, a pus în executare HCA nr. 14/21.08.201 și HCJ. nr. 99/28.08.2013, prin care s-a hotărât ca spitalul să organizeze licitația și se stabilea valoarea estimată la 2.700.000 euro fără TVA și modul de achiziție prin leasing financiar pe o perioadă de 7 ani.

Nefiind membru în Consiliul de Administrație al Spitalului inculpata I. nu avea nici o putere de decizie, ci doar de execuție, trebuind să pregătesc documentația, caietul de sarcini pentru organizarea licitației de achiziției bunuri -echipamente și mobilier, specific utilării BMI, așa că aceasta a dispus serviciului de achiziții în consecință.

Potrivit art. 26 din O.U.G. nr. 34/2006, în vigoare la data respectivă, valoarea estimată a unui contract de achiziție publică trebuie să fie determinată înainte de inițierea unei proceduri de atribuire a contractului respectiv.

Cu privire la implicarea celor cinci furnizori în etapa premergătoare (BBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDD., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBB. și OOOOOOOOOO.), inculpata a subliniat că, potrivit art. 67 din oug nr. 34/2006, persoana fizică sau juridică care a participat la întocmirea documentației de atribuire are dreptul în calitate de operator economic, de a fi ofertant, ofertant asociat sau subcontractant, dar numai în cazul în care implicarea sa în elaborarea documentației de atribuire nu este de natură să distorsioneze concurența.

Că lucrurile sunt astfel, a fost statuat prin Hotărâri judecătorești definitive: Decizia nr. 687/2009 Curtea de Apel Bacău, Decizia nr. 189/2010 și Decizia nr. 1534/2011 Curtea de Apel București, Hotărârile C.E.J în cazul XXXXXXXXXXXX. din 3 martie 2005, în Cauzele 21/03 și 34/03, obligatorii potrivit art. 20 și art. 148 alin. (2) din Constituția României.

Dintr-o altă perspectivă, este de subliniat faptul că O.U.G. nr. 34/2006, nu conține prevederi referitoare la modul de determinare de către autoritatea contractantă a valorii - estimate sau la cum se întocmește Caietul de sarcini, situație în care, dacă legea nu prevede, organul de cercetare penală sau instanța nu poate stabili cu de la sine putere o normă care nu există și astfel să justifice condamnarea unei persoane (ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus).

În același sens este de precizat faptul că, în cadrul Uniunii Europene, s-a stabilit ca și cerință în ghidurile de finanțare prin fonduri europene pentru achiziții de produse, prezentarea a minim 3 oferte de la furnizori specializați pentru acele produse, tocmai pentru a justifica suma solicitată în proiectele de finanțare.

Mai mult, în tendința de reglementare a acestei etape premergătoare unei achiziții publice, DIRECTIVA 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului European din 26.02.2014 prevede acum, în mod expres, la Capitolul III art. 40 și 41 "CONSULTĂRI PRELIMINARE DE PIAȚA", pentru stabilirea valorii estimate a achiziției.

Din anul 2016 această Directivă a fost implementată în România, în noua Lege a achizițiilor publice Legea nr. 98/2016 și normele de aplicare H.G. nr. 395/2016, cu prevederi exprese la etapa de planificare, premergătoare unei achiziții publice. În sensul învederat, inculpata a solicitat Înaltei Curți să observe prevederile exprese ale art. 139 alin. (1) și (2) din Lg. nr. 98/2016. Tot astfel, sunt și prevederile art. 18 și 19 din H.G. nr. 395/2016.

Drept urmare, este de forță evidenței că, stabilirea valorii estimate a contractului, respectiv datele tehnice și valorice, nu se putea realiza decât prin participarea unor agenți economici din "piața specializată" la întocmirea documentației, situație în care nu se poate alege ideea că informațiile privind valoarea de estimare a contractului, au caracter nedestinat publicității, de îndată ce chiar legiuitorul, prin art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006, admite implicit faptul că pentru a participa la elaborarea unei documentații, trebuie să ai acces la necesarul beneficiarului.

Pe cale de consecință, inculpata I. a procedat în "spiritul" O.U.G. nr. 34/2006 și nu contrar, cum susține instanța de fond, iar buna ei credință și responsabilitatea asumată s-a confirmat prin faptul că, acțiunile sale sunt azi legiferate în norme concrete, respectiv în art. 139 din Legea nr. 98/2016 și art. 18-19 din H.G. nr. 395/2016, prevederi introduse în noua legislație deoarece lipseau din O.U.G. nr. 34/2006.

Datorită necunoașterii procedurii de achiziție din partea acuzării dar și a instanței de fond, s-a creat artificial o confuzie între etapa premergătoare unei licitații, când se cer oferte din "piață", se fac estimări de prețuri, se stabilește valoarea contractului de achiziție, se întocmește caietul de sarcini și o procedura efectivă de atribuire "Cerere de oferte" prevăzută de art. 18, alin. (1). lit. (e) și art. 124-130 din O.U.G. nr. 34/2006.

Ori, în cazul utilității BMI, după etapa premergătoare s-a folosit procedura "LICITAȚIA DESCHISĂ" conform art. 20 alin. (1), art. 73 - 80 și art. 21 alin. (1), întreaga procedură realizându-se ON-LINE, prin publicarea întregii Documentații de atribuire (Fisa de date + caiet sarcini) în SEAP, precum și primirea tot ON-LINE, securizată în SEAP, a ofertelor. Publicarea s-a făcut și în Jurnalul European al Achizițiilor publice, în conformitate cu art. 51 din O.U.G. nr. 34/2006.

O alta eroare a acuzării și a instanței de fond este cea referitoare la art. 59 din O.U.G. nr. 34/2006, care se referă la comunicările care se fac între autoritatea contractantă și participanții la o licitație publică, după momentul publicării în SEAP a unei achiziții, comunicări care privesc în principal modul de punere la dispoziție a caietului de sarcini, răspunsuri la clarificări, modul de depunere a ofertelor, explicații privind date financiare sau tehnice privind oferta etc, așa cum se prevede în art. 60 - 65 din O.U.G. nr. 34/2006.

Atât acuzarea cât și judecătorul fondului au interpretat eronat acest articol, deoarece contrar legii l-a extins și asupra relaționării legale, care a existat între Spitalul Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin cu diferiții furnizori (în procedura premergătoare licitației) înainte de publicarea în SEAP a licitației și au conferit acestora sensul de "furnizare informații nepublice".

A mai subliniat faptul că:

- în toată perioada de desfășurare a licitației, toate solicitările de clarificări, existente între achizitor și firmele interesate de a depune oferte, după publicarea în SEAP, s-au realizat în conformitate cu prevederile art. 59, prin fax sau mail și depuse în dosarul de achiziție.

- dovada acestor solicitări de la firme interesate în perioada de timp acordată pentru depunerea ofertelor, în SEAP, de la IIIIIIIIIIII., OOOOOOOOOO., S.C. JJJJJJJJJJJJ. S.R.L., se afla în vol. 15 de UP;

- nici una dintre aceste societăți și nici dintre celelalte care au adus oferte de dotare și prețuri (BBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBB.) nu au contestat licitația.

- în perioada de evaluare oferte a licitației, care a durat 40 zile, spitalul a cerut unicului ofertant (OOOOOOOOOO. + PPPPPPPPPP.), clarificări asupra unor documente și informații, inclusiv asupra unor propuneri de clauze contractuale;

- inculpata a declarat că prima societate care i-a ajutat/prezentat și a făcut propuneri de dotări pe corpuri de clădire, etaje și camere, a fost BBBBBBBBBBBB., în perioada ianuarie - martie 2013, care a apreciat investiția la cea. 5.000.000 euro, doar dotările necesare utilității BMI, fără costuri de finanțare pe termen lung iar societatea SI DDDDDDDDDDD. a apreciat similar, fără a aduce o oferta scrisă.

- din referate, care sunt publice, privind necesarul preconizat al investiției la BMI, a reieșit, pe de o parte, faptul că inițial se spera ca finanțarea să se asigure din bugetul Ministerului Sănătății, iar pe de alta parte faptul că nu s-a convenit, de la început, cu societatea OOOOOOOOOO. să realizeze utilarea BMI;

- ulterior, celelalte firme au venit cu oferte pentru dotări și unele descrieri tehnice, multe evident similare la toate firmele, pentru o achiziție cu plata la livrare, de aprox. 3.800.000 euro (CCCCCCCCCC.), 2.600.000 euro (OOOOOOOOOO.) și 1.485.000 euro (BBBBBBBBBBBB.), însă oferta era parțială;

- s-a discutat cu toate aceste societăți despre posibilitatea lor de asigura și o eventuala finanțare pe termen lung, aspect ce rezultă din înscrisurile depuse ca probe la vol. 10 CAB Anexe la - 32c filele x, ignorate de instanța de fond;

- au fost trimise tuturor secțiilor interesate listele cu propunerile de dotări pe secții și camere, pentru a le studia și, completa/modifica;

- ulterior, în 1 iulie 2013, în preajma rectificării bugetare, s-a retransmis solicitarea către Ministerul Sănătății (Adresa nr. x/1 iulie 2013 cu valoarea de 5.000.000 euro), iar aceste documente transmise către Ministerul Sănătății au fost semnate de Directorul medical, Directorul de îngrijiri și Directorul economic al spitalului (AAAAAAAAAA.).

- deoarece Ministerul Sănătății nu a acordat sumele de bani nici la rectificarea bugetară, iar la 1 august 2013 s-a inaugurat construcția BMI, CJ Mehedinți a dorit urgentarea dotării cu mobilier și echipamente noi, dar a precizat că avea deja o limita de creditare maximă, iar singurul mijloc legal de utilare fără a avea băni, în opinia și decizia CJ Mehedinți, a fost ca achiziția să se facă prin leasing financiar.

Susținerea că preconizarea utilității BMI, reprezenta o informație nedestinată publicității și că, în etapa premergătoare, stabilirea valorii estimative a contractului de achiziții realizată cu ajutorul a cinci societăți furnizoare de echipamente specifice, în conformitate cu art. 61 din O.U.G. nr. 34/2006, reprezintă infracțiune și a pronunța o hotărâre de condamnare, în condițiile în care întreaga procedură de achiziție s-a desfășurat potrivit O.U.G. nr. 34/2006, reprezintă o interpretare distorsionată a legii privind achizițiile publice.

A menționat că nu s-a distorsionat concurența și nici un potențial furnizor nu a fost înlăturat de la competiția publică deschisă în sistem on - line, în condițiile în care achiziția era publicată pe sistemul SEAP, precum și în Jurnalul Uniunii Europene, sisteme la care aveau acces toți furnizorii din România și Europa. S-a precizat că societățile care s-ar fi considerat prejudiciate ar fi putut contesta procedura la CNSC, potrivit art. 255 și urm. din O.U.G. nr. 34/2006

Referitor la specificațiile tehnice ale mobilierului sau echipamentelor a făcut referire la aplicabilitatea art. 38 O.U.G. nr. 34/2006 care prevede că este interzis să indici marca produsului sau țara de proveniență, arătând că specificațiile tehnice ale unor echipamente și prețurile lor nu pot fi obținute decât de la furnizori specializați, acesta fiind și rostul unei analize de piață, precum și scopul logico-juridic al art. 61 din O.U.G. nr. 34/2006.

Drept urmare, contrar acușării și reținerilor instanței de fond, se poate conchide argumentat că, nu a existat nici o înlăturare a vreunui competitor, care avea libertatea să se înscrie la licitație, să facă o ofertă on line în SEAP și să participe la licitația publică deschisă supravegheată de ANRMAP, motiv pentru care soluția de condamnare apare vădit netemeinică și nelegală.

1.3. Așa cum s-a învederat, existența infracțiunii imputate, presupunea folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

S-a învederat că acușarea nu a probat mod cert care este câștigul, avându-se în vedere că Legea nr. 78/2000, privește faptele de corupție, care trebuie dovedite concret.

În acest sens, a făcut referire la Decizia nr. 422/2017 pronunțată de Curtea Constituțională, care clarifică noțiunea de „folos necuvenit”. Or, instanța de fond a reținut că, folosul necuvenit a constat în înlăturarea competitorilor economici și în asigurarea unei marje de profit maximal pentru asocierea dintre OOOOOOOOOO. și PPPPPPPPPP. S.R.L.

De asemenea, acușarea a interpretat trunchiat că prima licitație introdusă în SEAP a fost anulată, pentru a favoriza cele două societăți, ignorând, în mod vădit, faptul că, scopul principal al anulării era lipsa codului CPV din documentație, deși exista oricum mențiunea de „leasing” și „plata în rate în 84 luni” și în prima documentație de atribuire, respectiv că beneficiarul nu va plăti inițial nici un leu.

Precum a rezultat din probele de la dosar, Decizia nr. x/17.09.2013 de anulare a primei procedurii, a fost redactată la sediul spitalului de către ZZZZZZZZZZ. și ZZZZZZZZZZZZ. și aprobată de inc. I. (anexa aflată în dosar vol. 14 u.p. file x) și conținea justificarea anularii, în condițiile art. 209 alin. (1) lit. (d) și alin. (2) din O.U.G. nr. 34/2006, având toate elementele care s-au introdus în al doilea anunț de licitație, iar aceste elemente s-au verificat din nou de către ANRMAP, înainte de a fi publicat în SEAP al doilea anunț, neputându-se schimba nimic din ceea ce fusese justificat ca erata pentru anulare, conform art. 49 alin. (2), alin. (2), și art. 501 din O.U.G. nr. 34/2006

Așa cum inc. I. a declarat, împreună cu martorul ZZZZZZZZZZ., au procedat la introducerea în SEAP a celui de al doilea anunț, în data de 17.09.2013. Dovada acestor verificări se afla la dosarul achiziției, astfel încât al doilea anunț de participare, apare în SEAP cu nr. x/02.10.2013 (deci după 14 zile de la trimiterea către SEAP).

Faptul că în Caietul de sarcini existau specificații tehnice generale ale fiecărui echipament, acestea nu favorizau nici un ofertant, deoarece în temeiul art. 36 alin. (2) din O.U.G. nr. 34/2006, nici o ofertă nu putea fi respinsă pe baza propunerii tehnice "daca ofertantul demonstrează prin orice mijloc adecvat că produsele, serviciile sau lucrările oferite asigură îndeplinirea performanțelor sau cerințelor funcționale solicitate, precum sunt conforme cu: (a) un standard național care adoptă un standard european; (b) o omologare tehnică europeană; (c) o specificație tehnică comună utilizată în Comunitatea Europeană; (d) un standard internațional; (e) alte reglementări tehnice elaborate de organisme de standardizare europene.

De altfel, așa cum s-a putut observa din anunțul postat pe SEAP și aprobat de ANRMAR, după la dosarul, cauzei, criteriul principal de selecție al licitației, a fost "PREȚUL CEL MAI MIC", iar nu "oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere tehnico-economic".

Referitor la acest criteriu, a mai subliniat că, atât DNA cât și judecătorul fondului, s-au aflat într-o gravă eroare de drept, dovedind necunoașterea prevederilor O.U.G. nr. 34/2006, deoarece nu exista posibilitatea de negociere a prețului, întrucât criteriul de atribuire pentru această licitație a fost "prețul cel mai mic", așa cum prevedeau normele imperative ale art. 198 alin. (1) lit. (b) din O.U.G. nr. 34/2006.

A mai precizat că, în conformitate cu art. 173 din O.U.G. nr. 34/2006, normele imperative interziceau primirea de oferte alternative în baza acestui criteriu, iar contractul se încheia la prețul din oferta financiară câștigătoare, astfel cum prevede expres art. 204 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2006. Pe cale de consecință, prețul oferit de Asocieria OOOOOOOOOO. - PPPPPPPPPP, nu putea fi supus negocierii, ci doar alte clauze contractuale.

Dintr-o altă perspectivă, structura de preț este astfel prezentată de către DNA (când cu TVA, când fără TVA), încât să "pară" că există acea "marja de profit maximal" pe care o consideră ca fiind "folos necuvenit". A mai menționat faptul că diferența de la suma de 3.341.336 euro, până la 4.143.257 euro, adică suma de 801.921 euro, suma prezentată de Parchet ca făcând parte din "suma considerabilă de 1.600.000 euro" prezentată la pag. 200 din Rechizitoriu ca fiind o "marja maximă de profit", este de fapt cota de TVA care revenea bugetului de stat, acest lucru fiind menționat în diversele tabele centralizatoare ale ofertei financiare.

Ori, această ofertă financiară a fost supusă avizării Ministerului de Finanțe, în cadrul Comisiei de avizare a garantării unor împrumuturi locale care, așa cum este descris și la pag. 201 din rechizitoriu, are conform H.G. nr. 9/2007, art. 6 din Anexa 2 atribuții de verificare a legalității dobânzilor și comisioanelor aferente împrumutului și a dat AVIZ FAVORABIL.

Astfel, acele comisioane și dobânzi descrise ca "profit maximal" de către DNA la pag. 200 din Rechizitoriu, și de instanță de fond la pag. 506,507,513, sunt de fapt elemente legale, verificate și avizate de un organ abilitat prin lege.

În caz contrar, neavizarea de către Comisie ar fi condus la neîncheierea contractului, acest aspect fiind esențial și specificat în Fisa de date a achiziției publice - FDA (Secțiunea VI. 3).

Nu este de omis a fi subliniat faptul că prețul echipamentelor și al mobilierului, a fost de 1.952.590 euro fără TVA, diferența până la 3.341.336 euro fără TVA, adică suma de 1.388.746 euro fără TVA, reprezenta costul leasingului, adică costul de creditare pentru cele 84 de luni (7 ani).

De îndată ce, oferta introdusă în SEAP, de către Asociația OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP.- S.R.L., era mai mică decât, valoarea estimată în contract, cu 458.664 euro, iar acesta a fost cel mai scăzut preț oferit, deoarece nici o altă ofertă nu s-a mai depus, alegația DNA că, inculpați a acționat cu scopul de a obține un folos necuvenit pentru cele două societăți, apare ca vădit nefondată, neexistând nici o probă care să conducă la o astfel de concluzie.

1.4. În expunerea aceluiași raționament, a mai subliniat faptul că, deși este aleasă ideea obținerii unui folos necuvenit de către Asociația OOOOOOOOOO.

SRL și PPPPPPPPPP. S.R.L., folos care, în concepția acuzării, are caracter penal, cele două societăți nu sunt vinovate, iar contractul de achiziții nu a fost anulat.

1.5. Într-o altă ordine de idei, din structura infracțiunii imputate inc. I., nu a rezultat care este urmarea socialmente periculoasă, atâta timp cât licitația a fost considerată corectă și contractul valid, deoarece nici acuzarea și nici instanța de fond, nu arată care norme din O.U.G. nr. 34/2006 au fost încălcate și de ce încălcarea acestor norme ar avea caracter penal.

A reiterat că inc. I. nu a fost trimisă în judecată pentru art. 12 lit. (a) din Legea nr. 78/2000, ci pentru art. 12 lit. (b), care nu are nici o legătură cu informațiile privilegiate prevăzute de legea pieței de capital.

2. S-a arătat că, sub aspectul laturii subiective, fapta imputată nu există, deoarece inc. I., nu este vinovată de acuzația adusă.

Astfel, având în vedere că, în procedura premergătoare publicării licitației în SEAP, cu 5 (cinci) furnizori (BBBBBBBBBBBB., DDDDDDDDDDD., CCCCCCCCCC., BBBBBBBBBBBB. și OOOOOOOOOO.) s-a colaborat în același mod, au avut posibilitatea de a vizita construcția BMI, au relaționat cu conducerea și celălalt personal menționat, s-a putut realiza în condițiile -art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006 valoarea estimativă a contractului și necesarul de mobilier și echipamente, în conformitate iar nu contrar dispozițiilor art. 26 din O.U.G. nr. 34/2006, nu reprezintă o vinovăție în sensul legii penale, astfel cum s-a afirmat fără suport probator.

3. În mod greșit instanța de fond a pronunțat o hotărâre de condamnare, reținând în considerentele hotărârii apelate: o stare de fapt nedovedită; mijloace de probă au fost interpretate trunchiat; declarații de martori care nu se coroborează, raționamente juridice bazate pe presupuneri, iar nu pe fapte de care depinde aplicarea legii; condamnarea inculpatei pe motivul recunoașterii faptei de către inc. J., raportat la faptele reținute în sarcina acestei ce a făcut aceasta; etc.

Considerentele critice ce au stat la baza condamnării inculpatei, se regăsesc la pct. X din sentința apelată., de la pag. 499 la pag. 513.

Instanța de fond a reținut, în considerente, la fila x că Asociația OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.R.L. ar fi instituit și condus procedura de achiziție și că în prezența și la solicitarea acesteia, ar fi fost repostat anunțul privind licitația și s-a inserat cod CPV pentru leasing.

Așa cum a rezultat din actele de la dosar, primul furnizor care a formulat o ofertă, pentru stabilirea valorii estimative și a comunicat cataloage, promoții etc, a fost BBBBBBBBBBBB., apoi BBBBBBBBBBBB. și CCCCCCCCCC. și OOOOOOOOOO. au venit cu oferte și calcule estimative. Tot din actele de la dosar, a rezultat că după prima postare în SEAP, s-a înscris o singură societate, alta decât cele din consultarea de piață, însă lipsind codul CPV pentru leasing aceasta a fost anulată, în conformitate cu legea.

Faptul că, ulterior, când s-a retransmis anunțul în SEAP, cu indicarea codului CPV (codul CPV s-a introdus pt. a respecta Ordinul Președintelui ANRMAP 509/2011, Anexa 1), dar și cu alte completări ale anunțului (cum ar fi "avansul 0 -zero RON, prezentarea financiară cu mai multe grafice de eşalonare") ar fi fost prezentă o persoană de la OOOOOOOOOO., precum s-a declarat și s-a reținut de instanța de fond, este lipsit de relevanță, deoarece datele din Decizia de anulare au fost stabilite la nivelul spitalului controlate de ANRMAP și obligatoriu de publicat în al doilea anunț, situație în care nimeni nu avea ce să influențeze în licitație, nimeni nu putea stabili cine ofertează și nimeni nu știa ce conține oferta celuilalt, până la data și ora stabilită să devină public.

Așa cum s-a putut observa, judecătorul fondului a reținut expres că inc. I. a respectat prevederile O.U.G. nr. 34/2006, iar singurul lucru care i s-a imputat penal este că a permis unor persoane neautorizate să aibă acces la informații nedestinate publicității.

Instanța a motivat că inc. I., martorii YYYYYYYYYY., XXXXXXXXXXXX., ZZZZZZZZZZ., EEEEEEEEEEE., H. au declarat ca documentația de atribuire publicata în SEAP a fost elaborata de OOOOOOOOOO. și impusă spitalului.

Sub un prim aspect, s-a precizat că numita EEEEEEEEEEE. nu a fost audiată în cauză, iar ceilalți martori menționați au declarat cele reținute eronat de instanța de fond. Doar UUUUUUUUUU., TTTTTTTTTT. și J. au vorbit despre o documentație tehnică și despre colaborarea cu serviciul achiziții al spitalului pentru această documentație - adică acele fișe cu specificații tehnice ale unor aparate despre care a declarat și inculpata I. că au fost folosite, ca și ale altor firme, în Caietul de sarcini. Niciunul din martorii și inculpații audiați în cauză nu au declarat că inc. I. a solicitat societății OOOOOOOOOO. să întocmească Documentația de atribuire.

În raport cu considerentele instanței de fond de la fila x, reiese că aceasta nu a înțeles procedura de achiziție "licitație deschisă", prin SEAP în sistem on-line.

A mai motivat instanța de fond condamnarea inculpatei pe considerentul că, aceasta a achiziționat echipamente care nu erau necesare, aspect, însă, ce ține de oportunitate pentru actul medical. Motivarea instanței de fond că nu ar fi trebuit achiziționate anumite aparate medicale nu reprezintă o infracțiune, deoarece necesitatea achiziționării unor aparate era o cerință a normelor sanitare în vigoare, impuse de DSP prin Planuri de conformare anuale sau multianuale, fiind atributul medicilor pe secții, a conducerii spitalului, și care nu au fost contestate așa cum s-a reținut greșit, toți Șefii de secție din comisia de licitație semnând Procesele-verbale de adjudecare a licitației.

A mai motivat instanța de fond condamnarea inculpatei pe oportunitatea achiziționării unor echipamente sau aparate medicale, fără a le indica și fără a motiva de ce nu trebuiau cumpărate acele aparate.

Or, potrivit Planului de conformare, obligatoriu pentru autorizarea sanitară a spitalului, era asumată achiziționarea acestor echipamente, fiind evidențiate în concret în acest plan anexat prezentei.

Instanța de fond a dat prevalență declarațiilor martorei AAAAAAAAAA. care a declarat că existau obiecte neidentificate în valoare de 6.000.000 RON (în altă parte s-au specificat 6.000.000 euro) în caietul de sarcini, în contra înscrisurilor din care a reieșit exact ce achiziționau, listă e tabelara și alfabetică, pe produse .

Or, este evident că instanța de fond nu a lecturat actele de la dosar și nici caietul de sarcini publicat în SEAP.

Precum prevede art. 38 alin. (1) O.U.G. nr. 34/2006, inculpata nu avea voie să indice mărci de echipamente pe care le dorea și nici țara de proveniență, iar dacă o făcea, ANRMAR respingea postarea în SEAP. În acest sens s-a reținut o convorbire telefonică a Dr. QQQQQQQQQQ., exclusă ca probă din dosar, care face remarci cu privire la faptul că produsele achiziționate ar fi din China.

Instanța de fond a interpretat trunchiat declarațiile martorilor audiați în cauză, din analiza obiectivă și echidistantă a acestora rezultând inexistența infracțiunii imputate.

Astfel, deși de la pag. 466 din hotărârea apelată au fost descrise parțial extrase din declarațiile martorilor audiați în cauză, s-a dat eficiență juridică doar la părți din aceste depoziții, încălcându-se prevederile art. 103 alin. (2) C. proc. pen., care prevăd că existența infracțiunii și a vinovăției inculpatului s-a făcut cu trimitere la toate probele evaluate din care ar trebui să rezulte cu forța evidenței acuzarea adusă.

Astfel, din depoziția martorului ZZZZZZZZ., a reieșit că procedura de licitație s-a desfășurat cu respectarea prevederilor legale, aspect ignorat de instanța de fond.

Tot astfel, martora ZZZZZZZZZZ., prin depoziția sa, a confirmat toate apărările efectuate de inculpată în cursul procesului penal, însă cu toate acestea, instanța de fond nu le-a reținut și nici nu a făcut referire la acestea.

În același sens este și declarația martorului IIIIIIIIII., care a confirmat apărările inculpatei și a explicat modul în care s-a întocmit caietul de sarcini, precum și situația dezastruoasă în care se afla vechea maternitate.

Deși martora JJJJJJJJJJ. a declarat că nu erau necesare investițiile, aceasta a recunoscut că a avizat achiziția unor echipamente, fapt ce a confirmat teza apărării că tot necesarul a fost stabilit de medici, asistentele șefe și personalul care lucra efectiv pe secții,

Instanța de fond a ignorat complet și depoziția martorei JJJJJJJJJJ., care în calitate de Președinte al comisiei de licitație, a oferit o serie de explicații atât din faza premergătoare demarării procedurii, cât și ulterior publicării în SEAP a licitației.

De altfel, atât explicațiile acestei martore, precum și cele oferite de ZZZZZZZZZZ., au fost complet ignorate, nefiind formulate nici o apreciere cu privire la acestea.

S-a observat faptul că, instanța de fond a reținut părți din declarația martorei AAAAAAAAAA., despre care martorul ZZZZZZZZZZ. a declarat că se afla într-o stare tensionată cu inculpata I., care era foarte severă profesional. S-a reținut declarația acestei martore, care nu a fost susținută de nici un mijloc de probă, cu privire la achiziționarea unor produse neidentificate în valoare de 6 miliarde RON vechi. De îndată ce în caietul de sarcini era trecut tot mobilierul și echipamentele necesare, apare ca evident că depoziția acesteia este eronată, motiv pentru care condamnarea apare ca vădit netemeinică, fapt ce putea fi stabilit printr-o simplă lectură a caietului de sarcini.

Tot astfel, a fost interpretată trunchiat și depoziția martorului TTTTTTTTTT., care a subliniat că, lipsa codului CPV constituia impediment pentru licitație și impunea rectificarea în SEAP.

Deși lipsa caracterului secret a utilării BMI a rezultat din depoziția martorului IIIIIIIIII., administrator al BBBBBBBBBBBB., care a auzit din presă de dotarea noi maternități, instanța de fond a apreciat că o astfel de informație avea caracter secret. S-a reținut expres din depoziția acestui martor că BBBBBBBBBBBB. nu a participat la licitație, deoarece nu a găsit un partener societate de leasing, fapt ce probează că acuzarea și instanța de fond a reținut eronat că, competitorii au fost înlăturați.

Incontestabil că, dacă instanța de fond analiza depoziția martorei DDDDDDDDDDD., reprezentant BBBBBBBBBBBB., ar fi constatat că aceasta era prietenă de familie cu inculpatul H., însă cu toate acestea, nu a participat la licitație, deoarece societatea sa nu avea o schemă de finanțare. Deși a avut acces la aceleași date, ca și ceilalți furnizori, a ales să nu participe la licitație, deși pe considerentul prieteniei cu inc. H., DNA ar fi susținut că putea fi favorizată, însă s-a dovedit contrariul

Refuzul de a participa la licitație, motivat de lipsa unei scheme de finanțare, a probat toate apărările formulate de inculpata I., însă acestea au fost ignorate de judecătorul fondului.

În sensul învederat prin apărările formulate în prezentul apel, a fost și depoziția martorului EEEEEEEEEEEE., reprezentantul CCCCCCCCCC., care a confirmat accesul la aceleași informații, dar care nu a participat la licitație deoarece nu se pliau pe buget.

S-a conchis că, nici un competitor nu a fost înlăturat, astfel cum a ales DNA și a reținut instanța de fond.

Din analiza detaliată a depozițiilor martorilor audiați în fața instanței de fond, într-un mod obiectiv, neutru și echidistant, s-a putut concluziona că faptele de care depinde aplicarea legii penale și care au fost imputate inculpatei I. nu au existat, lipsind orice formă de vinovăție, însă cu toate acestea, printr-o interpretare scoasă din context, trunchiată și lipsită de orice legătură cu realitatea, s-a ajuns la pronunțarea unei hotărâri de condamnare vădit greșită.

A reținut instanța de fond că " înscrisurile depuse " (pag. 501) atestă că inculpata I. a comis fapta incriminată, fără a se specifica concret la ce înscrisuri se face referire. La fila x din hotărâre, instanța a făcut referire la unele înscrisuri găsite în biroul inculpatei I., de la spital, care priveau liste cu mobilier și echipamente atribuite OOOOOOOOOO., regăsite în vol. 16 u.p filele x.

Însă se observă că, din analiza acestor înscrisuri, reies de fapt argumente în favoarea apărării, deoarece acestea confirmau cele declarate și susținute tot timpul de inculpata I., în ceea ce privește activitatea complexă desfășurată timp de 5-6 luni pentru stabilirea necesarului de dotări cuprinzând exact forme tabelare pe care s-a lucrat cu medicii, cu adnotări ale inculpatei și ale altora, din personalul spitalului.

Tot astfel, filele x, conțineau exact proiectul de dotări GGGGGGGGGGGG. S.R.L. din 2009 și comparațiile cu 2013, - ceea s-a și declarat că s-a făcut.

Doar între filele x au fost prezentări cu poze și specificații de la OOOOOOOOOO., între filele x, au fost tabele neidentificate cu antet sau sigla care să indice OOOOOOOOOO., elemente care au condus la concluzia că acuzarea și instanța a interpretat trunchiat probele, denaturând o stare de fapt evidentă.

Tot astfel, nu este motiv de condamnare a inculpatei, "deoarece la solicitarea Pppppppppp., aceasta a emis cambii avalizate". A mai relevat faptul că aceste cambii nu au fost emise de spital ci acceptate ca efecte de comerț legal în România, prevăzute de legea 273/2006, avalizate de CJ, situație în care este de neînțeles de ce în motivarea condamnării sale, apare un astfel de raționament, deoarece nu se prejudicia spitalul în nici un fel și oricum nu au caracter penal.

Sub un prim aspect, o astfel de garanție, nu reprezintă o infracțiune, deoarece Legea nr. 58/1934 prevede cambia, iar în mediul de afaceri, aceasta este folosită ca un mijloc de garanție a unei obligații, iar Legea 273/2006 a finanțelor publice locale prevede astfel de mijloace de garantare.

A susținut instanța de fond că, inculpata s-a folosit gratuit de firmele BBBBBBBBBBBB., CCCCCCCCCC., DDDDDDDDDDD. și BBBBBBBBBBBB., pentru a constitui o bază de date cu privire la necesarul de utilare BMI, însă în conformitate cu art. 67 din O.U.G. nr. 34/2006, acest lucru nu este infracțiune.

Obținerea unui ajutor gratuit și scutirea spitalului de câteva zeci de mii de euro, a făcut dovada că inculpata a acționat ca un bun administrator. Împrejurarea că aceste societăți nu s-au înscris în SEAP cu oferte, deși erau libere să o facă, on-line, din propriile sedii sau de oriunde avea o conexiune la internet, nu este imputabilă inculpatei.

A susținut instanța de fond la fila x alin. (2) din hotărârea atacată, că folosul necuvenit este evident, însă acesta nu rezultă din nici o probă de la dosar, deoarece inculpata nu a obținut absolut nimic, iar Asociația OOOOOOOOOO. S.R.L. și Pppppppppp. S.R.L., a obținut contractul în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2006.

Precum inculpata a învederat, folosul necuvenit în concepția Legii nr. 78/2000, este un folos ilicit, de natură penală, care reprezintă o faptă de corupție, faptă care potrivit art. 99 C. proc. pen., trebuie dovedită, iar nu presupusă.

Ori, în cauza de față, acuzarea nu a dovedit care este folosul necuvenit, deoarece alegarea ideii că Asociația OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.R.L. a câștigat licitația deoarece a primit informații secrete, este lipsită de suport.

Cum acuzarea nu a cerut prin rechizitoriul anularea licitației, anularea contractului, înseamnă că a apreciat că aceasta a fost legală, conform O.U.G. nr. 34/2006, sens în care și judecătoarea fondului a făcut aprecieri.

De îndată ce inculpata a respectat legea, aceasta a îndeplinit atribuțiile legale, în conformitate cu O.U.G. nr. 34/2006, iar informațiile la care se face referire nu au caracter secret, se poate conchide că inculpata fost condamnată în mod nedrept.

De asemenea, condamnarea acesteia, cu motivarea că inculpata J. a recunoscut fapta imputată ei, nu înseamnă că și inculpata I. este vinovată, deoarece aceasta nu răspunde pentru faptele acestei inculpate, răspunderea fiind subiectivă, personală, în dreptul penal.

Drept urmare, față de cele mai sus învederate, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. (a) inculpata a solicitat admiterea apelului și, în baza art. 423 C. proc. pen., desființarea hotărârii atacate și în rejudecare, în temeiul art. 396 alin. (5) C. proc. pen., rap. la art. 16 alin. (1) lit. (a) C. proc. pen., achitarea inculpatei I. de infracțiunea prev. de art. 12 alin. (1) lit. (b) din Legea nr. 78/2000.

Înalta Curte, analizând criticile formulate de către apelanții inculpați H. și I. apreciază că acestea sunt nefondate, judecătorul fondului reținând în mod corect starea de fapt, iar acesteia i-a dat o corectă încadrare juridică, reținând în mod just că acțiunile celor doi întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

În condițiile în care analiza realizată de către judecătorul fondului cu privire la starea de fapt este una extrem de amplă, cu referire la toate probele administrate în cursul procesului penal până la momentul pronunțării soluției atacate, instanța de apel nu va mai relua toate elementele factice reținute în hotărâre, urmând a fi analizate punctual numai criticile apelanților, având în vedere și probele administrate în cursul cercetării judecătorești desfășurate în apel.

Prealabil analizării tuturor criticilor formulate, instanța de apel consideră necesar a preciza că verificarea motivelor de apel este necesar a se limita, din punct de vedere faptic, la elementele care vizează latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii ce face obiectul acuzării, în condițiile în care starea de fapt menționată în rechizitoriu, după cum și aceea reținută de prima instanță, vizează o întreagă paletă de activități care în mod evident nu au nici o legătură cu tipicitate obiectivă ori subiectivă a faptei penale în discuție.

Din punct de vedere al calității cerute de lege pentru ca inculpații să fie subiecți activi ai infracțiunii reținute în sarcina lor nu sunt reținute condiții speciale, actul normativ stabilind că poate comite această faptă orice persoană care, prin prisma atribuțiilor de serviciu, deține sau cunoaște informații ce nu sunt destinate publicității, și le folosește, în mod direct sau prin interpuși, ori permite accesul unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

Inculpații prin funcțiile deținute în perioada respectivă aveau calitatea cerută de lege pentru a cunoaște informații cu privire la activitatea de dotare a Blocului Materno-Infantil al Spitalului Județean de Urgență Mehedinți care nu erau destinate publicității, aspect reținut corect de prima instanță și care nu a fost contrazis prin motivele de apel formulate.

Susținerea apelanțului H. în sensul că în conformitate cu prevederile art. 102 din Legea nr. 215/2001, președintele Consiliului Județean nu este titularul de date sau informații confidențiale și prin urmare nu poate fi subiect activ al acestei infracțiuni, nu pot fi primite, fiind demonstrat că acesta a cunoscut

informațiile care au fost comunicate societăților comerciale implicate în procedura de achiziție publică, fiind fără relevanță dacă acesta avea sau nu dreptul să le cunoască.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 se realizează printr-o acțiune comisivă - comunicare, punere la dispoziție ori prin inacțiune constând în lăsarea informațiilor, evident intenționată, la îndemâna sau cunoștința celor neautorizați, indiferent dacă aceștia le utilizează sau nu.

Cerința esențială a laturii obiective a acestei infracțiuni este ca informațiile pe care inculpatul le diseminează să fie unele care nu sunt destinate publicității.

Apelanții au susținut că informațiile vizate de acuzare nu fac parte dintre cele care nu erau destinate publicității, nefiind încadrate nici în categoria informațiilor clasificate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 182/2000, după cum nu erau nici informații confidențiale, în condițiile în care în conformitate cu prevederile Legii nr. 544/2001, reprezintă informație publică orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice.

Instanța de apel acceptă susținerea apelanților în sensul că informațiile care au determinat reținerea în sarcina lor a infracțiunii menționate nu fac parte dintre cele din categoria informațiilor clasificate, în sensul Legii nr. 182/2000, în condițiile în care nu au fost identificate între probele cauzei documente prin care instituțiile implicate în procedura de achiziție să le conferit un astfel de caracter.

În mod evident, în condițiile în care legea menționată indică, în art. 19, persoanele care pot atribui nivelurile de secretizare specifice informațiilor secret de stat, iar instituțiile implicate în cauză nu sunt incluse în prevederile textului legal, nu putem analiza informațiile diseminate prin prisma acestui caracter.

De asemenea, din probele cauzei nu rezultă că informațiile pe care inculpații le-au comunicat fac parte din categoria secretelor de serviciu, în conformitate cu prevederile art. 31 din același act normativ, în condițiile în care nu au fost identificate documente care să conducă la concluzia acordării acestui grad de clasificare de către conducătorii persoanelor juridice.

Pe de altă parte, instanța de apel nu poate reține ca fiind conform realității faptul că informațiile în discuție erau unele de interes public și care aveau și o anumită notorietate, în sensul că întreaga comunitate cunoștea intenția conducerii spitalului și a Consiliului Județean Mehedinți de a realiza utilizarea Blocului Materno-Infantil, precum și valoarea investiției.

În primul rând, informațiile ce s-a reținut că au fost puse la dispoziția societăților comerciale care au participat la procedura de licitație, S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. nu erau cele ce vizau intenția spitalului și a Consiliului Județean Mehedinți de a proceda la utilizarea corpului de clădire, aceasta fiind în mod cert o informație publică, ci datele financiare (nepublice) constând în disponibilitățile financiare ale consiliului județean, valoarea contractului de achiziții publice ce urma a se încheia și modalitatea concretă de finanțare a acestuia, informații tehnice referitoare la documentația de atribuire a achiziției publice ce urma a se derula, acestea nefiind informații publice și nici cu un caracter de notorietate.

Faptul că au fost întocmite anumite adrese către Consiliul Județean și Ministerul Sănătății prin care s-a indicat valoarea preconizată a investiției nu conferă caracter public informației, documentele respective nefiind unele care au fost aduse la cunoștința publicului, ci au urmat procedura administrativă specifică între instituțiile publice.

Apelanta I. a susținut că informațiile menționate ar fi informații publice și prin prisma prevederilor Legii nr. 544/2001, însă instanța de apel, în acord cu judecătorul fondului, consideră că această susținere nu poate fi primită, în condițiile în care în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. c) din acest act normativ, sunt exceptate de la accesul liber al cetățenilor "informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;"

În mod evident, rolul oricărei societăți comerciale este acela de a genera profit prin activitatea sa, iar acest lucru nu este unul de natură a conduce la reținerea caracterului necuvenit al folosului, însă, prin raportare la condițiile concrete în care a fost încheiat contractul, acest beneficiu apare ca fiind unul obținut necuvenit, în sensul legii penale.

În măsura în care participarea la licitația desfășurată de spital se realiza fără a exista nici o condiție favorizantă prin raportare la societatea comercială participantă, profitul pe care aceasta îl obținea din comercializarea bunurilor nu putea avea caracterul menționat anterior, însă reprezentanții acestei persoane juridice au depus toate eforturile pentru a își securiza tranzacția, luând legătura cu factorii de decizie implicați în procedură, inculpații H., I. și F., punând la dispoziția acestora toate documentele necesare pentru lansarea procedurii de achiziție, atrăgând atenția la eventualele erori în procesul de desfășurare a licitației, pentru a preîntâmpina contestările de natură a determina reluarea licitației.

În mod evident, în condițiile în care documentația necesară pentru organizarea licitației a fost întocmită de către societatea care ulterior a și câștigat-o, nu se mai poate discuta de o procedură corectă, stipularea produselor care au făcut obiectul cererii de achiziție în cadrul documentației în concordanță cu disponibilitățile furnizorului fiind de natură a garanta acestuia un profit maximal.

Pe de altă parte, apelanta I. a susținut că nu au fost realizate demersuri pentru a împiedica participarea altor societăți comerciale la procedura de licitație desfășurată, oferta spitalului fiind publicată atât în SEAP, cât și în Jurnalul Uniunii Europene, ceea ce a asigurat condițiile pentru alte societăți să participe la aceasta, iar societățile comerciale care au acordat sprijin anterior în vederea întocmirii necesarului de materiale nu au considerat că sunt în vreun mod dezavantajate de procedura demarată, aspect ce rezultă din necontestarea licitației.

Instanța de apel ar putea achiesa la aceste susțineri dacă în cauză nu ar fi existat nici o societate interesată de această licitație, însă, din probele dosarului rezultă, așa cum a reținut și judecătorul fondului, că la prima procedură inițiată de spital s-a înscris un ofertant, S.C. MMMMMMMMMMMMM., care însă, pe fondul anulării procedurii inițiale, pentru un motiv cel puțin nesemnificativ, a înțeles să nu mai participe la cea de-a doua procedură demarată.

Faptul că această societate nu a înțeles să conteste anularea primei licitații nu are nici o relevanță, în condițiile în care din probele dosarului nu rezultă motivul acestei opțiuni, instanța neputând prezuma care au fost aceste considerente.

În privința susținerilor apelantei I. vizând caracterul deosebit de complex al stabilirii necesarului de materiale pentru utilizarea BMI, împrejurarea ce a determinat apelarea atât la alte societăți comerciale care să acorde sprijin în conturarea acestei lucrări, cât și la apelarea la personalul spitalului pentru a contribui cu opinii de specialitate, Înalta Curte consideră că acestea sunt unele reale, care își au corespondent în probele dosarului, aspect reținut ca atare și de către judecătorul fondului, însă nu au nici o relevanță cu privire la faptele reținute în sarcina acestei inculpate, în condițiile în care ulterior demersurilor inițiale, care nu sunt singulare, acestea debutând încă din anul 2009, activitatea de întocmire a documentației necesare pentru lansarea licitației a fost realizată cu sprijinul exclusiv al S.C. OOOOOOOOO. S.R.L., această societate punând la dispoziția instituției toată documentația necesară.

Așa cum reține și judecătorul fondului, ulterior primirii acestei documentații s-a realizat o verificare formală la nivelul spitalului prin intermediul martorului TTTTTTTTT., fără a fi înlăturate deficiențele constatate, iar ulterior toată procedura a fost lansată prin intermediul platformei electronice. În condițiile în care societățile comerciale au identificat eroarea strecurată în documentație, vizând codul ce indica modalitatea de finanțare a achiziției, prin leasing, inculpații au procedat prompt la anularea primei proceduri și relansarea acesteia în condiții care să fie unele conforme solicitărilor agenților economici, pentru a evita eventualele contestații și dificultăți procedurale.

Pe cale de consecință, implicarea inițială a unor alte societăți comerciale în determinarea preliminară a necesarului de materiale pentru utilizarea BMI rămâne fără nici o relevanță, în condițiile în care după această etapă preparatorie, singura societate cu care inculpații au colaborat, în modalitatea descrisă în sentința apelată, este aceea care a și câștigat licitația organizată.

Sușinerile apelantei I. referitoare la prevederile legale cuprinse în actul normativ care stabilea condițiile de organizare a licitațiilor în acea perioadă temporală, O.U.G. nr. 34/2006, care nu conțineau dispoziții cu privire la modul de determinare a valorii estimate a produselor ce urmau a fi achiziționate de către autoritatea contractantă, precum și raportările la normele comunitare adoptate ulterior activității infracționale, prin care se permite stabilirea valorii estimate a contractului prin participarea unor agenți economici din piața specializată, nu pot fi acceptate în sensul dorit de apelantă, respectiv că aceasta a acționat în spiritul legii, în condițiile în care, așa cum s-a menționat și anterior, toate aceste contacte au avut cu mai multe societăți comerciale au avut loc la un moment anterior inițierii demersurilor efective pentru organizarea licitației. Atunci când a devenit o certitudine că se va putea organiza licitația, fiind identificate și soluțiile de finanțare a acesteia, problema esențială în întreaga procedură determinată de lipsa fondurilor financiare la nivelul Consiliului Județean Mehedinți, colaborarea s-a desfășurat exclusiv cu S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.A.

Judecătorul fondului nu a realizat nici o confuzie în sensul susținut de către apelanta I., colaborarea dintre autoritatea contractantă și societățile menționate anterior nefiind una care să se limiteze la a solicita oferte de piață, ci pe baza datelor ce le-au fost puse la dispoziție de către inculpați, agenții economici au întocmit documentația necesară lansării licitației pe care ulterior au și câștigat-o, în condițiile în care oferta depusă era identică cu cererea introdusă în sistemul SEAP, cele două având aceeași autor.

Pe cale de consecință, toate criticile formulate de către apelanta I. cu privire la aceste chestiuni, vizând modalitatea de întocmire a documentației necesare pentru desfășurarea licitației, nu pot fi primite, judecătorul fondului reținând în mod just pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și a celor administrate în mod nemijlocit, că pe baza informațiilor nepublice ce le-au fost puse la dispoziție societățile comerciale au realizat această documentație, iar ulterior au câștigat licitația, obținând astfel un folos necuvenit.

Instanța de apel nu va analiza sușinerile apelantei vizând conținutul ofertei întocmite, precum și condițiile de încheiere a contractului rezultat în urma licitației, deoarece aceste elemente nu au nici o relevanță cu privire la infracțiunea ce face obiectul acușării, criteriile pentru care beneficiul obținut de către asocieria S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.A este apreciat ca fiind unul necuvenit fiind anterior prezentate, cuantumul acestuia, profitul maximal pretins obținut, fiind elemente fără relevanță.

De asemenea, fără relevanță sunt și elementele care vizează condițiile în care a fost avizat contractul de achiziție cu ofertă financiară, în condițiile în care infracțiunea ce face obiectul prezentei cauze nu este una legală de nerespectarea prevederilor legale instituite pentru încheierea contractelor de achiziție de către instituțiile publice, ci acușarea ce se aduce inculpaților vizează comunicarea unor date nepublice către persoane care nu trebuiau să aibă acces la acestea, iar prin această activitate s-a obținut un beneficiu necuvenit.

Mai mult, față de infracțiunea ce face obiectul acușării, instanța reține că nu este în căderea sa, după cum nici judecătorul fondului nu a putut realiza, verificarea legalității contractului de achiziție încheiat, acțiunile ce se impută inculpaților fiind cele anterior menționate, prealabile încheierii tranzacției. În aceste condiții, criticile apelantei I. cu privire la aceste aspecte nu pot fi analizate, nefiind în mod cert aplicabile prevederile art. 52 C. proc. pen., legalitate contractului de achiziție neavând nici o influență cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 12 alin. (1) lit. (b) din Legea nr. 78/2000.

Criticile apelantei I. vizând eronata reținere de către prima instanță a existenței vinovăției sale în comiterea faptelor sunt apreciate ca fiind nefondate, elementele susținute de aceasta nefiind de natură a conduce instanța de apel la o altă concluzie decât cea pe care a reținut-o judecătorul fondului.

A susținut apelanta pe de o parte că a permis accesul mai multor societăți comerciale la construcția BMI și a colaborat cu acestea pentru determinarea valorii estimative a contractului, iar pe de altă parte mai multe persoane, medici și asistente au lucrat și au avizat necesarul de dotări, având în posesie listele de dotări, documente care nu aveau caracter secret, fiind cunoscut în comunitate cu circa 5 - 6 luni înainte de a se lua decizia organizării licitației că se va procesa la utilare clădirii.

Mai mult, documentația de atribuire a fost întocmită de către Serviciul achiziții al spitalului, cu participarea unor operatori economici, iar din momentul publicării anunțului în SEAP, toți potențialii furnizori au putut lua cunoștință de lista finală de dotări și prețul estimat total.

Înalta Curte, analizând actele și lucrările dosarului reține, în acord cu judecătorul fondului, în contradicție cu susținerile apelantei, că aceasta a acționat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, respectiv cu intenție directă.

Anterior au fost analizate elementele vizând condițiile în care inculpata apelantă a permis accesul S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.A. la informații care nu erau destinate publicității, precum și categoriile de informații vizate de această activitate, precum și faptul că pe baza acestor informații a fost concepută de către reprezentanții societăților menționate anterior documentația ce a fost folosită pentru inițierea procedurii de licitație. De asemenea, a fost analizată și susținerea acesteia vizând publicitatea care s-ar fi realizat cu privire la dotarea BMI cu echipamente și aparatură.

Toate aceste elemente nu sunt de natură a conduce la o concluzie diferită de cea reținută de prima instanță, respectiv că inculpata a acționat în mod coordonat cu inculpații H. și F. pentru realizarea obiectivului urmărit, dotarea BMI, iar pentru aceasta, cu intenție, a permis accesul firmelor asociate la informații care nu erau destinate publicității, condiții care nu au fost acordate celorlalte firme private care au fost contactate de către aceasta.

Apelanta I. mai critică sentința primei instanțe susținând că aceasta a reținut în mod eronat că societățile comerciale asociate au fost cele care au determinat anularea primei licitații inițiate, precizând că decizia a fost luată la nivelul spitalului, iar aceasta a fost controlată de ANRMAR, fiind necesară inserarea datelor suplimentare. Mai mult, instanța de fond a reținut că inculpata a respectat dispozițiile O.U.G. nr. 34/2006, iar ceea ce i se impută penal este că ar fi permis unor persoane neautorizate să aibă acces la informații nedestinate publicității, dar fără a indica care sunt acele informații.

Instanța de apel consideră că, în condițiile în care elementul material al infracțiunii ce face obiectul acuzării este tocmai cel ce vizează permiterea accesului la acele informații, elementele menționate de către apelantă au un caracter circumstanțial, fără a fi determinante în reținerea infracțiunii.

Pe de altă parte, instanța de fond a indicat informațiile care nu erau destinate publicității, fiind menționate anterior și în considerentele prezentei decizii, analizând și susținerile apelantei cu privire la faptul că a pus la dispoziția tuturor societăților interesate același gen de informații, concluzionând că doar în privința asocierii S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PPPPPPPPPP. S.A. a procedat la furnizarea unor informații complete, în cazul celorlalte firme fiind indicate doar elemente cu relevanță mult mai redusă.

În privința modalității concrete de întocmire a documentației de atribuire, Înalta Curte nu poate reține susținerile apelantei vizând întocmirea documentului de către angajații spitalului, în condițiile în care martorii audiați în cursul urmăririi penale și de prima instanță nu au relatat acest lucru.

În acest sens, din declarațiile martorilor ZZZZZZZZZZ. și TTTTTTTTTT., date în cursul urmăririi penale, cât și în fața primei instanțe, rezultă faptul că documentația necesară pentru organizarea licitației a fost primită de către inculpata J. de la reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. pe un stick și în format hârtie, aceasta din urmă fiind persoana care a predat-o martorului TTTTTTTTTT..

În declarația dată în cursul urmăririi penale și în fața primei instanțe inculpata F. a confirmat toate aceste susțineri, fără a indica alte elemente referitoare la modul de întocmire a documentației.

În fața instanței de apel, audiat la 10 septembrie 2019, martorul TTTTTTTTTT., deși a precizat că își menține declarațiile date anterior în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața primei instanțe, a prezentat o situație diferită, susținând că S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. nu a depus documentația care a fost folosită pentru lansarea procedurii de licitație, ci doar lucrările anterior efectuate de către societate și un contract de leasing. A susținut acesta că cele declarate în fața instanței de apel reprezintă doar o

precizarea față de elementele susținut anterior în cauză. Instanța de apel consideră că această așa zisă precizare formulată de către martor, care schimbă sensul declarațiilor sale anterioare, nu este una sinceră și nu poate fi avută în vedere, în condițiile în care intervine la mult timp după momentul realizării licitației respective. În mod evident, prin trecerea timpului memoria umană suferă alterări, iar în mod corespunzător declarațiile date la scurt timp după producerea evenimentului trebuie să fie cât mai fidele faptelor prezentate, în vreme ce declarațiile pe care martorul le face după un interval de timp mai îndelungat pot conține erori determinate de influențe exterioare și de estomparea amintirilor.

Pe de altă parte, fiind audiat în ședința publică din 18 iunie 2019, în cursul cercetării judecătorești desfășurate în apel, martorul ZZZZZZZZ. și-a menținut declarațiile pe care le-a dat anterior în cauză, inclusiv aspectele vizând prezența reprezentanților S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. în spital până la momentul publicării primei documentații în SEAP.

În privința declarației martorei ZZZZZZZZZZ. audiată la propunerea inculpatei I. atât de prima instanță, cât și de instanța de apel la termenul din 10 octombrie 2019, instanța de control judiciar consideră că, în condițiile în care susținerile sale referitor la modalitatea de întocmire a caietului de sarcini în cadrul spitalului de către funcționarii instituției nu se coroborează cu alte probe existente la dosar, nu se poate avea în vedere această probă testimonială, fiind evident că este una pro causa. În măsura în care martora cunoștea atât de bine toate elementele vizând modul de realizarea a procedurii de licitație, atât cu privire la întocmirea documentației, cât și în ceea ce privește modul de desfășurarea a acesteia, este greu de înțeles de ce audierea sa nu a fost solicitată încă din cursul urmăririi penale de către inculpați.

Cu privire la criticile inculpatei I. vizând modul în care instanța de fond a înțeles procedura de licitație online, precum și modul în care s-au utilizat cambiile avalizate, instanța de apel apreciază că acestea reprezintă elemente care nu au nici o relevanță prin raportare la infracțiunea ce face obiectul sesizării, după cum lipsite de relevanță sunt și aspectele ce țin de cantitățile concrete de produse achiziționate, precum și oportunitatea realizării acestei achiziții. Instanța nu a fost investită cu cercetarea legalității modului în care a fost încheiat contractul cu societățile comerciale, iar folosul necuvenit reținut ca fiind obținut nu reprezintă un element care să țină de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, ci de latura subiectivă a acesteia. Faptul că judecătorul fondului a analizat toate aceste elemente nu instituie o obligație pentru instanța de apel să procedeze în același sens.

Aspectele vizând natura informațiilor furnizate S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. au fost analizate anterior de către instanța de apel, după l-a fel s-a procedat și în privința elementelor ce țin de identificarea folosului necuvenit obținut de către societățile comerciale, astfel încât criticile reiterate de apelanta menționată nu vor putea fi primite, după cum și aspectele vizând modul de stabilire a necesarului de mobilier și echipamente au fost cercetate, reținându-se că documentația a fost întocmită de societatea menționată anterior, aceasta cuprinzând și elementele ce țin de cantitățile de produse.

În fine, în privința modului în care instanța de fond a apreciat probele administrate în cauză, instanța de control judiciar nu poate reține criticile apelantei I., judecătorul de la Curtea de Apel București realizând o analiză exhaustivă a probatoriului administrat în cauză, declarațiile atât ale martorilor audiați, cât și ale inculpaților fiind prezentate amplu în motivarea sentinței atacate, neexistând elemente care să conducă la aprecierea că aceste probe au fost interpretate trunchiat, așa cum susține apelanta.

Faptul că anumiți martori enumerați de către apelantă par a confirma susținerile sale, iar instanța de fond a reținut declarațiile altor martori care confirmă acuzațiile formulate, reprezintă modul în care judecătorul fondului a interpretat probatoriul administrat cu privire la aspectele relevante în cauză. Înalta Curte nu consideră că acesta a făcut o interpretare trunchiată a probelor, starea de fapt fiind stabilită în mod just pe baza întregului material probator administrat. În privința declarației martorei ZZZZZZZZZZ., instanța de apel a prezentat elementele pentru care a considerat că declarația acesteia nu poate fi avută în vedere la stabilirea stării de fapt, iar declarațiile martorului ZZZZZZZZZZ. au fost, de asemenea, analizate anterior, iar aceasta conține elementele relevante cu privire la acuzația adusă inculpatei apelante, cât și mențiunea referitoare la legalitate procedurii. Această ultimă afirmație însă nu reprezintă nici obiectul probațiunii, după cum nu reprezintă nici o constatare personală a martorului, ci o apreciere subiectivă, care nu poate fi reținută de instanță.

În privința faptului că instanța de fond a dat eficiență declarațiilor pe care inculpata J. le-a dat și prin care aceasta a recunoscut comiterea faptei imputate, instanța de control judiciar nu poate accepta criticile

apelantei I., judecătorul fondului coroborând declarațiile menționate cu celelalte probe existente la dosarul cauzei și în raport de întregul material probator stabilind starea de fapt, fără a acorda o preeminență declarațiilor menționate de apelantă.

Elementele invocate de către apelantul H. referitoare la caracterul corect, transparent al procedurii de achiziție desfășurate, precum și la consecințele anulării licitației, nu reprezintă obiect al procedurii de față, instanța de apel precizând și anterior că nu este în căderea sa de a analiza legalitatea licitației desfășurate pentru utilizarea BMI, nefiind investită cu cercetarea acestui element.

O critică distinctă a inculpatului H. vizează reținerea eronată de către instanța fondului a faptului că S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. a remis printr-un stick caietul de sarcini prin intermediul inculpatei J., precum și în format fizic, în ziua de 13.07.2013, la București, deplasarea fiind realizată tocmai pentru preluarea acelui mediu de stocare.

Sușinerile apelantului referitoare la acest stick nu sunt conforme actului de acuzare, iar instanța de fond nu a reținut în starea de fapt așa cum susține acesta.

În considerentele hotărârii atacate se reține faptul că stick-ul respectiv, alături de documentația în format hârtie, a fost predat inculpatei J., iar aceasta l-a predat ulterior lui TTTTTTTTT. căruia i-a revenit doar misiunea de a verifica respectarea condițiilor cerute de lege.

Această stare de fapt este confirmată de declarațiile pe care inculpata menționată le-a dat în cursul procesului penal, care se coroborează cu declarațiile pe care martorul TTTTTTTTT. le-a dat în cursul urmăririi penale și în fața primei instanțe, cu anumite nuanțări. Ultimul, cu ocazia audierii sale în fața instanței de apel, a făcut anumite precizări, însă, așa cum anterior s-a precizat, instanța de control judiciar consideră că acestea nu reflectă realitate.

În aceste condiții criticile apelantului apar ca fiind nefondate, judecătorul fondului reținând în mod just starea de fapt pe baza probelor din dosar cu privire la acest aspect.

Criticile aceluiași apelant care vizează starea de fapt reținută de prima instanță cu privire la modul în care s-a desfășurat licitația pentru achiziția de produse necesare utilării BMI sunt considerate ca fiind unele care nu au legătură cu obiectul probațiunii în prezenta cauză, toată starea de fapt analizată de judecătorul fondului cu privire la acest aspect fiind una care depășește cadrul investirii instanței. S-a menționat anterior că nu face obiectul dosarului verificarea legalității modului în care s-a desfășurat licitația respectivă, precum și chestiunile ulterioare atribuirii contractului S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. și PTTTTTTTTT..

Apelantul susține că judecătorul fondului a dat în mod eronat relevanță declarațiilor pe care inculpata J., prin care aceasta recunoștea comiterea infracțiunii, apreciind că aceste declarații nu puteau constitui un argument pentru pronunțarea unei soluții de condamnare în ceea ce îl privește.

Înalta Curte consideră că aceste afirmații ale inculpatului apelant nu pot fi primite, în condițiile în care declarațiile unui inculpat pot fi utilizate de către instanța de judecată în reținerea unei stări de fapt relevantă în cauză, atât în ceea ce îl privește pe acela, cât și cu privire la alți inculpați în măsura coroborării și cu alte probe existente la dosarul cauzei, cum este și cazul în prezentul dosar.

Din declarațiile inculpatei menționate rezultă implicarea inculpatului apelant în comiterea infracțiunii, aceasta susținând faptul că a purtat legătura cu reprezentanții asocierii de firme din dispoziția inculpatului H., iar la 25 iulie 2013 a intermediat o întâlnire între acesta și reprezentanții S.C. OOOOOOOOOO. S.R.L. De asemenea, inculpata a relatat și faptul că a cunoscut valoarea estimată a contractului a aflat-o de la apelantul H., aspect negat de cel din urmă.

Sușinerile inculpatei sunt confirmate de declarațiile inculpatului H., care nu a negat existența unei întâlniri cu persoanele respective, la 25 iulie 2013, precum și de declarațiile martorului UUUUUUUUUU., acest martor relatând subiectul discuției purtate, respectiv variantele de finanțare a contractului de achiziție. În același sens sunt și declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX., care a confirmat existența acestei întâlniri și subiectul discutat.

În condițiile în care această discuție se purta anterior lansării licitației în SEAP, iar subiectul său era variantele de finanțare a contractului, rezultă cu puterea evidenței că participanții la discuție cunoșteau care erau limitele maximale ale valorii contractului, iar această informație nu putea fi furnizată de altă persoană decât inculpatul H., acesta fiind conducătorul instituției care garanta finanțarea achiziției.

Împrejurarea susținută de către apelant că nu a avut relații apropiate cu reprezentanții asocierii de societăți comerciale care au câștigat licitația nu are nici o relevanță în prezenta cauză, fiind suficient că acesta a împărtășit acestor persoane informații esențiale pentru configurarea ofertei pe care aceștia au depus-o în cadrul licitației organizate. În condițiile în care au cunoscut care era valoarea maximă a contractului ce putea fi încheiat, stabilirea bunurilor și echipamentelor pe care puteau să le furnizeze, având în vedere și informațiile tehnice ce le-au fost furnizate de către inculpata I., se putea realiza în condiții care le asigura succesul demersului.

Pe de altă parte, din declarațiile martorilor menționați anterior rezultă indubitabil și faptul, reținut de judecătorul fondului, că inculpatul nu a avut o singură întâlnire cu reprezentanții societăților comerciale, aceștia susținând că s-au mai întâlnit cu H. în mai multe ocazii, anterior lansării licitației în SEAP, la sediul Consiliului Județean.

În privința susținerilor apelantului referitoare la faptul că și celorlalte societăți interesate în participarea la licitația desfășurată de spital le-a fost adusă la cunoștință modalitatea de finanțare prefigurată și valoarea aproximativă maximă a sumei pe care autoritatea contractantă era dispusă să o achite, instanța de apel reține că nu există la dosarul cauzei nici o probă care să confirme această aserțiune, declarațiile martorilor EEEEEEEEEEE., KKKKKKKKKKK., DDDDDDDDDDD., IIIIIIIIII., reprezentanții firmelor care au fost consultate de către managementul spitalului în perioada anterioară demarării formalităților necesare lansării licitației, infirmând aceste susțineri, precizând fie că nu le-a fost comunicat acest aspect, fie că informațiile au fost în sensul că nu există finanțare.

Față de toate aceste considerente, Înalta Curte apreciază ca fiind nefondate criticile formulate de către apelanții inculpați H. și I. cu privire la sentința pronunțată de Curtea de Apel București, motiv pentru care le va respinge ca nefondate.

Prin raportare la toate considerentele menționate anterior, Înalta Curte urmează ca, în conformitate cu prevederile art. 421 pct. 1 lit. b) C. proc. pen., să respingă, ca nefondate, apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și de inculpații I. și H. împotriva sentinței penale nr. 254/F din data de 20 decembrie 2017 a Curții de Apel București, secția a II-a Penală, pronunțată în dosarul nr. x/2014, privind și pe intimații inculpați D., G., F., J., B., C., E. și A..

În cursul urmăririi penale față de inculpații H., G. și F. a fost luată măsura reținerii prin ordonanțele din 3 aprilie 2014 și ulterior măsura arestării preventive prin încheierea nr. 2299/2/2014 a Curții de Apel București, secția I Penală, măsură care a fost prelungită succesiv prin încheierile nr. 2885/2/2014, 3564/2/2014 și 4254/2/2014, iar ulterior a fost menținută această măsură până la termenul din 16 octombrie 2014, când a fost înlocuită cu arestul la domiciliu. Ulterior, la termenul din 1 aprilie 2015 această măsură preventivă a fost înlocuită cu măsura controlului judiciar.

În conformitate cu prevederile art. 539 alin. (2) C. proc. pen., Înalta Curte reține că în cauză nu suntem în prezența unei privări nelegale de libertate cu privire la acești inculpați H., G. și F.

În conformitate cu prevederile art. 223 C. proc. pen.: "Măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în

cursul judecării, numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații:

a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;

b) inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament;

c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;

d) există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni.

(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de C. pen. și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, o infracțiune privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare, al materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, șantaj, viol, act sexual cu un minor, racolarea minorilor în scopuri sexuale, lipsire de libertate în mod ilegal, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, ultrajul contra bunelor moravuri, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică."

Rezultă din acest text legal că măsura preventivă poate fi luată dacă la dosarul cauzei există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și sunt întrunite celelalte condiții de la alin. (1) și (2) din art. 223 C. proc. pen.

La acel moment procedural, judecătorul investit nu verifică probele pentru a stabili cu certitudine dacă inculpatul a comis fapta pentru care este cercetat, ci doar dacă probele administrate în cauză până la momentul sesizării sunt suficiente pentru a crea suspiciunea rezonabilă că acesta a comis o infracțiune. Legea nu impune administrarea probelor care să dovedească vinovăția inculpatului până la nivelul la care se înlătură orice îndoială rezonabilă, acest nivel de probă fiind necesar pentru a pronunța o soluție de condamnare.

De asemenea, judecătorul de drepturi și libertăți nu are aptitudine de a proceda la o verificare a legalității administrării probatoriului care face obiectul dosarului în care a fost sesizat, deci nu poate cenzura corectitudinea administrării probelor de către organele de anchetă și nici a verifica apărări ce țin de fondul cauzei.

Rezultă pe cale de consecință că la momentul sesizării judecătorului de drepturi și libertăți cu o cerere a procurorului privind luarea unei măsuri preventive standardul de probațiune prevăzut de lege este unul mai redus, iar pe de altă parte limitele sesizării lipsesc judecătorului de posibilitatea de a aprecia asupra legalității administrării probatoriului.

Prealabil, instanța de apel reține faptul că, din analiza încheierilor prin care au fost luate măsurile preventive, prin care acestea au fost prelungite sau menținute, ori prin care s-a dispus cu privire la

înlocuirea lor, la nivel formal nu se poate sesiza existența vreunei nelegalități, judecătorii investiți menționând în cuprinsul acestora atât temeiurile juridice, cât și cele faptice care justificau la momentul respectiv adoptarea acelor măsuri cu efect asupra libertății inculpaților.

Singura problema care ar putea conduce la constatarea unui caracter nelegal al privării de libertate a inculpaților H., G. și F. este vizată de lipsa probelor care să conducă la reținerea unei suspiciuni rezonabile că inculpații au comis o infracțiune.

În cauză, Înalta Curte reține că la momentul inițial, când a fost sesizat judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive, precum și ulterior când sesizarea a vizat prelungirea măsurii preventive menționate, după cum și în cursul procedurii de cameră preliminară, când a fost menținută măsura preventivă și, ulterior, a fost înlocuită cu măsura arestului la domiciliu și cu măsura controlului judiciar, la dosarul cauzei existau probe suficiente pentru a rezulta suspiciunea rezonabilă că inculpații menționați au comis o faptă penală.

Cum în prezenta cauză, în cursul procedurii de cameră preliminară, prin încheierea pronunțată la 28 noiembrie 2014 de judecătorul de la Curtea de Apel București, definitivă prin încheierea nr. 339/2015 pronunțată de către Judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost excluse probe considerate ca fiind ilegal administrate, respectiv procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională nr. x/15.02.2013 emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție, se reține că materialul probator avut în vedere de către judecătorii care au luat măsura preventivă a arestului, au prelungit-o ulterior, precum și de către judecătorul de cameră preliminară, a avut o altă consistență.

Analizând probele existente la dosarul cauzei la momentul formulării sesizării pentru luarea măsurilor preventive, inclusiv cele excluse în procedura de cameră preliminară, deoarece această sancțiunea a intervenit la un moment ulterior, iar judecătorii de drepturi și libertăți, precum și judecătorul de cameră preliminară trebuiau să țină cont de ele, se reține că existau suficiente temeiuri pentru a se crea bănuiala legitimă că inculpații au comis faptele ce făceau obiectul sesizării. Împrejurarea că, ulterior, probele menționate au fost înlăturate din dosarul cauzei, iar organul de urmărire penală nu a putut produce alte probe convingătoare prin care să fie răsturnată prezunția de nevinovăție, nu poate însă conduce la consacrarea unui caracter nelegal al măsurilor preventive privative de libertate dispuse în cauză.

Pe cale de consecință, Înalta Curte constată că în cauză nu suntem în prezența unei privări nelegale de libertate cu privire la inculpații H., G. și F., pronunțarea soluției de achitare față de aceștia fiind rezultatul insuficienței probatoriului administrat în condițiile în care o parte importantă a acestuia a fost administrat în condiții nelegale în cursul urmăririi penale, împrejurare ce a fost sancționată de judecătorul de cameră preliminară.

Văzând și prevederile art. 275 alin. (2) și (3) C. proc. pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și de inculpații I. și H. împotriva sentinței penale nr. 254/F din data de 20 decembrie 2017 a Curții de Apel București, secția a II-a Penală, pronunțată în dosarul nr. x/2014, privind și pe intimații inculpați D., G., F., J., B., C., E. și A..

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, rămân în sarcina statului.

Obligă apelanții - intimați inculpați I. și H. la plata sumei de câte 1000 RON, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelanții - intimați inculpați I. și H., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 1000 RON, rămân în sarcina statului.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați D., G., F., B., C., E. și A., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 1000 RON, rămân în sarcina statului.

Onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru intimata inculpată J., în sumă de 1500 RON, rămâne în sarcina statului.

Definitivă.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO